BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XLIX
F
4
NAPOLI

XLIX
F
4

X. :X
t
11

SACRVM THEATRVM DOMINICANVM.

Concinnatum à P. Mag.

F. VINCENTIO MARIA FONTANA

De Melíde Nouocomen. Diœc. Ord. Prædicat.

A D

ILLVSTRISSIMVM, ET REVERENDISSIMVM D.

D. FR. ALPHONSVM

ENRIQVEZ

MALACITANVM EPISCOPVM

EX EODEM ORD. ASSVMPTVM.

NAPOLI

ROMÆ, Ex Typographia Nicolai Angeli Tinaſſij. M. DC. LXVI.

SVPERIORVM PERMISSV.

ILLVSTRISSIMO,
AC REVERENDISSIMO D.
D. FR. ALPHONSO HENRIQVEZ
MALACITANO EPISCOPO ORDINIS PRÆDICATORVM.

SAcro Virorum Illuſtrium noſtri Ordinis Theatro in communem mortalium lucem prodituro, dum Mœcenatem quærebam, ſub cuius clientela temporum marcorem fœliciter eluderet, futuraq; in ſęcula perennaret, non alium digniorem te animaduerti, Paſtor inuictiſſime: Qui in eodem, velut luminare maius Dominicani Orbis eminenti quodam virtutum radio refulges. Siue enim Viros natalium ſplendore eminentes inibi conſiderem. Siue in pauperes ſingulari pietate refertos cogitem. Siue multiplici ſcientia ornatos diſpiciam. Siue Apoſtolicos Paſtores diuino zelo exardeſcentes perpendam; cunctorum virtutes æmularis, æquas, antecellis. In quod mentis oculum ſupremus Ordinis noſtri Rector figens, de tanti Viri ex eodem ad Infulam raptu, lacrymabundus tecum in hunc modum dolebat: *Nemo nos arguat, ſi promotioni tuæ prius adgemiſcimus, quàm gratulemur; nempe recordamur latiſſimorum profectuum, quibus ad vbera S. Reli-*

gionis

gionis tam decorè adoleuiſti, tam generosè cito procerè excreuiſti in virum, in fulcrum, in ornamentum Prouinciæ tuæ. Meminimus illius amœniſſimæ indolis ab altis ad altiora natæ, quæ humilitatis noſtræ habitum tot pietatis, eruditionis, cordatique regiminis illuſtraſti radijs, impleuiſti fructibus, ditaſti exemplis. Eia, liberiori dicamus gemitu: Maturuiſti citò, vt nobis præmaturè auellereris. At quia S. Patris Dominici filios inclitos, non ſibi ſolis, ſed in commune Eccleſiæ, fideliumque bonum natos, animaduertit ille, protinus ſubdidit. *Abſit tamen quòd æquiſſimæ Maieſtatis Diuinæ, pariter ac humanæ, obluctemur decreto, quod ſub modio te latère diutius, vti velles, non ſinit. Abſit quod editiori candelabro talem lucernam, Oxomenſi Cathedræ talem Antiſtitem, florentiſſimo Clero, fidelique populo talem, ac tantum, vel denegemus, vel inuideamus è noſtro gremio Paſtorem.* Neque ſolius Patris, ſed & cunctorum filiorum communes erant lacrymæ, clamantium: *Ecce quomodo viri iuſti tolluntur à nobis, & nemo conſiderat?* Inter tot communes Ordinis quærimonias exultabundum tamen lætabatur cor meum, te, velut S. Parentem noſtrum, dicentem recogitans: *Nolite filij flere, nec vos turbet meus hinc diſceſſus: nam inde, quò proficiſcor, vtilior vobis ero, pluraque vobis conferam, quàm hic à me expectare poſſitis.* Quòd & Cœnobia permagnificè reſtituta: Sacraria copiosè locupletata: Bibliothecæ nouiter conſtructæ: Codices ſtudiosè euulgati Donaria Sacris Templis elargita; innumeraq; Ordini collata beneficia comprobauère. His allectus ego, inter Dominicanos profeſsores minimus, laborum meorum fructum, perpetuum obſeruantiæ monumentum tibi, ex Vrbe, offerre conſtitui; Quod, ne deſpicias, ſed ea, qua animi magnitudine polles, benignè reſpicère digneris, enixè præcor, exopto, ſupplico. Vale Paſtorum norma. Sapientum decor, Pauperum Pater, Dominicani Orbis decus, & ornamentum. Vale,

Dominat. Tuæ Illuſtriſs. & Reuerendiſs.

Seruus humillimus

Fr. Vincentius Maria Fontana;

APPROBATIONES OPERIS.

SVmptuoſo Priſcorum luxui nil noui erat, ſicubi *Fontana* Scaturigo ſaliebat è *Theatro*, ſed *Theatrum* vſpiam ſcaturijſſe è *Fontana*, nuſquam legi; niſi vbi hoc *Opus* ex Superiorum iuſſu attentione cenſioria perluſtraui. *Theatrum* eſt, at *Sacrum*, & *Fontana* autore dignum, in quo nihil non exactum, nihil non ad bolidem veritatis æquatum, aut litura dignum reperi; non iſthic *Amphitheatralis Spectacula triſtia pompa*, non atter atrocis arenæ cruor, non caueæ, truciumque ferarum receptacula, ſed heroum Dominicanorum Tiaræ, lemniſci, infulæ, agalmata ex ſincerioribus monumentis, faſtis, indicibus producta in publicum. Denique ſuopte cenſu, ordine, pretio lucent omnia, lucemque merentur, quantam affundere prœlum, typique poſſunt. Ita cenſeo, Romæ, pridie Nonas Aprilis. M.DC.LXVI.

Fr. Leonardus Hanſen Magiſter Prouincialis Angliæ Ord. Præd.

S*Acrum Theatrum Dominicanum* opus Adm. R.P. Magiſtri F. Vincentij Mariæ Fontana ex Conuentu S. Mariæ ſupra *Mineruam*; vbi Dominicani Heroes dignitatibus, ac præfecturis Illuſtres, & in Sanctam Sedem Apoſtolicam, fidelitate, obſequio, ſeruitijſque clariſſimi, toti Orbi Chriſtiano illuceſcunt, ex commiſſione Reuerediſſimi P. Magiſtri Generalis vidi ego infraſcriptus: & opus laborioſum, auctoritate plenum, eruditum, pijs cordibus valde proficuum, nil in bonos mores, & catholicam veritatem continens, dignum aurea impreſſione iudico.

Fr. Antoninus Leccius Typhernas Sac. Theol. Magiſt. Ord. Præd.

Nos Fr. Ioannes Baptiſta de Marinis Sac. Theol. Profeſs. Ord. Præd. Humilis Magiſter Generalis & Seruus.

H*Arum ſerie, noſtrique auctoritate officij, facultatem concedimus, quantum in nobis eſt, tibi Adm. Reu. P. Magiſtro F. Vincentio Mariæ Fontana, vt librum, cui titulus eſt* Sacrum Theatrum Dominicanum *à te compoſitum, publicis Typis mandare valeas, iam reuiſum, & approbatum à duobus noſtri Ordinis Theologis; ſeruatis aliàs de iure ſeruandis, iuxta decreta Sac. Concil. Trident. Conſtitutiones noſtras, & ordinationes Capitulorum Generalium. In quorum fidem &c. Romæ 14. Februarij 1665.*

Io. Baptiſta de Marinis Mag. Ordinis.

Regiſtrat. Fol. 63.

Fr. Bernardinus de Venetijs Magiſter & Socius.

EX mandato Reuerendiſs. Patris Fr. Hyacinthi Libelli S. Apoſtolici Palatij Magiſtri, tomum iſtum, cui titulus *Sacrum Theatrum Dominicanum* à R. P. M. Fr. Vincentio *Maria* Fontana compoſitum, ſumma animi delectatione perlegi, nihilque in eo noſtræ fidei puritati, aut bonorum morum ſinceritati aduerſum reperi: Imo nihil, quod non maxime Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ neceſſarium videatur, cum varia eruditione, ac eximijs Ord. Præd. monumentis refertus ſit; Quin etiam ipſam narrationem diſtinctam, compoſitam, & quod maius eſt, fide planè digniſſimam miratus, opus dignum iudico, vt in commune ſtudioſorum commodum emittatur in lucē. Romæ die 15. Iunij *Ann.* 1665.

D. Ferdinandus Vghellus Abbas Ord. Ciſtercienſis.

OPus, cuius titulus *Sacrum Theatrum Dominicanum*, Authore Patre Mag. F. Vincentio Maria Fontana Ordinis Prædicatorum, ſedulo perlegi: cumque in eo quidpiam, quod ſanctæ fidei, aut bonis moribus aduerſetur, minimè repererim: imo ad maiorem Dei Opt. Max. ſuorumque ſeruorum gloriam conducere iudicauerim, prælo mandari poſſe cenſeo. Datum Romæ in Collegio Sancti Iſidori Fratrum *Minorum* ſtrictioris obſeruantiæ die decima *Maij* Anno 1665.

Fr. Antonius Thadei præfati Ordinis Lector Iubilatus.

Imprimatur, ſi videbitur Reuerendiſs. Patri Magiſtro Sac. Palatij Apoſtolici.

O. Archiep. Patracen. Viceſg.

Imprimatur,

Fr. Hyacinthus Libellus Sacri Palatij Apoſt. Magiſt.

INDEX RERUM DE QVIBUS AGITVR.

IN I. PARTE.

Pontifices Maxx. pag. 2
S. R. E. Cardinales. 12
Patriarchæ.
Alexandrini. 44
Antiocheni. ibid.
Hieroſolymitani. 45
Aquileienſes. 47
Conſtantinopolitani. ibid.
Gradenſes. ibid.
Veneti. 49
Archiepiſcopi.
Acheruntini. 50
Amalphitani. 51
Antibaren. ibid.
Auxiliaren. 52
Aquen. ibid.
Arboren. 53
Arelaten. 54
Armachani. ibid.
Armeniæ. 55. & 617
Athenien. 58
Auenionen. 59
Baren. 60
Beneuentani. ibid.
Bituricen. ibid.
Bononien. 61
Bracaren. 62
Brundufini. ibid.
Burdegalen. 63
Burgen. ibid.
Calaritan. 64
Cameracen. ibid.
Cantuarien. 65
Capuan. ibid.
Cariellen. ibid.
Cæſarien. 66
Ciuitatis Regum. ibid.
Colonien. ibid.
Coloſſen. 67
Compoſtellan. ibid.
Compſan. 68
Contubernien. 70
Corciren. ibid.
Corinthien. ibid.
Craynen. 71
Creten. ibid.
Culentin. ibid.
In Dacia. 72
Damaſcen. ibid.
Diatageren. ibid.
Dublinen. 73
Duracen. ibid.
Eboren. ibid.
Ebredunen. ibid.
Edeſſen. 74
Florentin. 75
Gneſnen. 76. & 198
Goen. 77
Halicien. ibid.
Hidruntin. ibid.
Hiſpalen. 78
Iadren. 79
Ianuen. ibid.
Inſulæ Hiſpaniolæ. 80
Lancianen. 81
Lesbien. ibid.
Lugdunen. 82
Machlinien. 83
Manilien. ibid.
Materani. 84
Meſſanen. 85. & 624
Mexicani. 86
Myren. ibid.
Narbonen. 87
Naxien. ibid.
Nazareni. 88
Neapolitan. ibid.
Neupoten. 91
Nicoſien. ibid. & 626
Nidroſien. ibid.
Panormitan. 92
Parien. ibid.
Pariſien. ibid.
Patracen. 93
Piſani. ibid.
de Plata. 94
Raguſini. 95
Rauennaten. ibid.
Rhegien. 96
Rhemen. ibid.
Rhodien. 97
Rotomagen. ibid.
Roſſanen. ibid.
Saceran. ibid.
Salisburgen. 98. & 619.
S. Dominici. ibid.
S. Fidei. ibid.
S. Seuerinæ. ibid.
Senen. ibid.
Sipontin. 99
Smyrnen. 100
Soldaren. ibid.
Soldinen. ibid.
Spalaten. ibid.
Surrentin. 101
Sultanien. 102
Tarantaſien. ibid.
Tarentin. ibid.
Tarraconen. 103
Taurinen. ibid.
Teatini. ibid. & 628
Thebani. 104
Toletani. ibid.
Toloſani. 105
Tranen. 106
Treuchan. 108
Treueren. ibid.
Tuamen. ibid. & 619
Turritan. ibid.
Turonen. 109
Tyren. ibid.
Valentin. 110
Viennen. ibid.
Vpſalen. 111
Vrbinat. ibid.
Epiſcopi.
Abellin. 112
Abelonen. ibid.
Acchadien. 113. & 619
Acernen. ibid.
Acerrani. 114
Accien. ibid.
Acconen. ibid.

Adrien.	119	Aſſauen.	ibid. & 621	Bungoren.	147
Aduren.	120	Aſtanen.	133	Burgi S. Sepul.	ibid.
Agathen.	115	Aſten.	ibid.	Burglanen.	148
Agien.	ibid.	Aſturicen.	ibid.	Buzen.	ibid.
Aginnen.	ibid. & 620	Atiſlanen.	134	Cabillonen.	ibid.
Agrigentin.	ibid.	Atrebaten.	ibid.	Cadurcen.	ibid.
Ajacen.	117	Aueneten.	ibid.	Caiacen.	ibid.
Aladen.	ibid.	Angurien.	ibid.	Caietan.	149
Alatrin.	ibid.	Auguſten.	ibid.	Calaguritan.	ibid.
Albanen.	ibid.	Aurelianen.	135	Calamacen.	ibid.
Alben.	ibid.	Auricen.	136	Calamonen.	150
Albarazinen.	118	Aurien.	ibid.	Calcedonen.	ibid.
Albien.	119	Auximat.	621	Callien.	ibid.
Albingaunen.	ibid.	Azoten.	ibid. & 621	Cambalien.	151
Albinzimilien.	ibid.	B Accouien.	ibid.	Camenecen.	ibid.
Alerien.	120	Baionen.	136	Camerinen.	ibid.
Alexandrin.	121	Balneoregien.	ibid.	Caminen.	ibid.
Alexanen.	ibid.	Baluaſten.	137	Campanien.	152
Alliſan.	122	Bambergen.	ibid. & 621	Camplen.	ibid.
Almerien.	ibid.	Barchinonen.	ibid.	Canadien.	ibid.
Ambronen.	123	Baruthen.	138	Canarien.	ibid.
Amerin.	ibid.	Beden.	ibid. & 621	Candidæ Caſæ.	154
Anagnin.	ibid.	Beinten.	ibid.	Candiæ.	ibid.
Andachaden.	620	Bellicaſtren.	ibid.	Caneæ.	ibid.
Andegauen.	123	Bellouacen.	ibid.	Cangen.	ibid.
Andren.	ibid. & 620	Bellunen.	139	Caphen.	ibid. 622
Andreuellen.	620	Benleucilonen.	ibid.	Caprulen.	155
Andrien.	124	Bergen.	ibid.	Carachen.	ibid.
Angolen.	ibid.	Bergomen.	ibid.	Careen.	622
Angren.	ibid.	Beriden.	140. & 622	Cardicen.	ibid.
Anicien.	ibid.	Berithenen.	ibid.	Cariaten.	ibid.
Antequaren.	125	Bertinorien.	ibid.	Carinulen.	ibid.
Anteraden.	ibid.	Berzeben.	622	Carolen.	ibid.
Antiſiodoren.	ibid.	Bethleemitan.	ibid.	Cartagenen.	ibid.
Antuerpien.	126	Biduanen.	141. & 622	Caſalen.	157
Appamien.	ibid.	Birlonen.	142	Caſertan.	ibid.
Aprutin.	ibid.	Biſacien.	ibid.	Caſſinen.	158
Apien.	620	Biſſinianen.	ibid.	Caſtellan.	ibid.
Aquen.	127	Bitecten.	ibid.	Caſtellanen.	159
Aquilan.	ibid.	Bituntin.	143	Caſtellæ Aureæ.	ibid.
Aquinat.	ibid.	Bobien.	ibid.	Caſtren.	ibid. & 160
Arauxican.	128	Bongiren.	144	Catacen.	160
Arben.	129	Bonen.	ibid.	Caianen.	ibid.
Arequipen.	ibid.	Boſcodacen.	ibid.	Caiharen.	161
Argentinen.	ibid.	Bolnen.	ibid.	Cathauen.	622
Argionen.	620	Boſlanen.	145	Cauen.	ibid.
Argolicen.	130	Borudinen.	ibid.	Caulen.	162
Arien.	ibid. & 621	Bouen.	ibid.	Caurien.	ibid.
Ariminen.	131	Bouianen.	ibid.	Ceneten.	ibid.
Aroſien.	ibid.	Bouinen.	146	Celſonen.	163
Aruen.	ibid.	Braceillen.	ibid.	Cenomanen.	ibid.
Aſculanen.	132	Brixien.	ibid.	Cephaleditan.	ibid. & 622
Aſculan.	ibid.	Brugnaten.	ibid.	Ceretén.	164

Ceruien.

Ceruien. 165
Cæſenaten. ibid.
Chelmen. ibid.
Cherſonen. 167
Chiapen. 166
Chiemen. 167. & 622
Chien. ibid.
Chiopien. 169
Chiticuen. ibid.
Chryſopolit. ibid.
Cianen. ibid. & 622
Cethen. 623
Ciſtaticen. 169
Citren. 170
Ciuitaten. ibid. & 172
Ciuitatis Caſtellan. ibid.
Ciuitatis de Circo. ibid.
Ciuitatis Ducalis. 171
Ciuitatis Imperial. ibid.
Ciuitatis Pacis. ibid.
Ciuitatis Plebis. ibid.
Claromonten. 172
Claudianopolit. 173
Clodien. ibid.
Clonſerten. ibid.
de Cloro. ibid.
Cluanen. 174
Clugien. ibid.
Cluſin. 175
Cocchimen. ibid.
Conſtantien. ibid.
Comaclen. ibid.
Conien. 176
Conchen. 178
Concordien. ibid.
Condomien. ibid.
Congen. ibid.
Cononien. ibid
Conſeranen. ibid.
Corduben. 179
Coronen. ibid.
Corinen. 180
Coriſopiten. 182
Corionen. ibid.
Cracouien. ibid.
Criſpolen. ibid.
Crotonen. 181
CKelmen. 182
Cuben. ibid.
Culmen. 183
Cunabulen. 184
Curzulen. ibid.
Cuichen. ibid.
Cyrenen. 185
Czereten. 623
DAnen. 185
Dardanien. ibid.
Daren. ibid.
Dertuſen. ibid.
Demetrien. 623
Diatagoren. 186
Dien. ibid.
Dinien. ibid.
Dioniſien. ibid.
Diuaſten. 187
Dolen. ibid.
Dolien. ibid.
Draconarien. ibid.
Dromoren. ibid.
EBroicen. ibid.
Ebronen. 188
Eginen. ibid.
Elnen. ibid.
Elphimen. 189
Emonien. ibid.
Engoliſmen. ibid.
Ennen. 190
Eugubin. ibid.
Eunomien. ibid.
FAmaguſtan. ibid.
Fanen. 191
Fauentin. ibid.
Feltren. 192
Ferrarien. ibid.
Feſulan. ibid.
Frilanden. 193
Folianen. ibid.
Foroliuien. ibid.
Foropopilien. 194
Friden. ibid.
Fulginaten. ibid.
Funchalen. ibid.
Fundan. 195
GAbulen. ibid.
Gaditan. ibid.
Galleſinen. ibid.
Gallipolitan. ibid.
Ganden. 196
Gebelden. ibid.
Gebennen. ibid.
Germanicen. ibid.
Gerunden. 197
Geruntinen. ibid.
Gbiennen. ibid.
Giropetien. ibid.
Giſarelen. 198
Glandenen. ibid.
Granaten. ibid.
Graſſen. ibid.
Gratien. ibid.
Grauinen. 199
Griſopolen. ibid.
Gritiſen. ibid.
Groſſetan. ibid.
Guardien. ibid.
Guadalaxar. 200
Guatimalen. ibid.
Guamangen. 201
Guaxacen. ibid.
Guzen. ibid.
Gybelden. ibid.
Haarlemen. ibid.
Hadrianen. ibid.
Alberſtadien. 202
HAmeren. ibid.
Hebronen. ibid.
Herbipolen. ibid.
Herbinen. 623
Hieracen. 202
Hildesheimen. ibid.
Hipponen. 203
Honduren. ibid.
Hortan. 204
Humanaten. ibid.
IAennen. ibid.
Ierapolitan. ibid.
Ilerden. 205
Imolacen. ibid.
Imolen. ibid.
Inſulanen. 206
Interamnen. ibid.
Ioppen. 207
Ipren. ibid.
Iſclan. ibid.
Iſernien. 623
Iucatan. 207
Iulmen. ibid.
Iuſtinopolit. 208. & 623
Iuuenacen. ibid.
Klouien. 209
LAcedemonien. ibid.
Lamacen. ibid.
Lambergen. ibid.
Laodicen. ibid.
Laquedonien. 210
Larinen. 211
Landanen. ibid.
Lauden. ibid.
Laudunen. 212

Lauel-

Lauellen. ibid.
Lauretan. ibid.
Lauſanen. 213
Legionen. ibid.
Leglinen. ibid.
Lembicen. ibid.
Leodien. 214
Leonen. ibid.
Leiſinen. ibid.
Lexouien. ibid.
Libarien. ibid.
Liden. 215
Lidmen. ibid.
Lidoricen. ibid.
Limen. ibid.
Limiricen. ibid.
Lincopen. ibid.
Liparen. ibid.
Liſien. 216
Liſmoren. ibid.
Litteren. 217.& 624.
Lituanorum. ibid.
Liuonum. ibid.
Lodouen. ibid.
Lomberien. 218
Lubren. ibid.
Lucani. ibid.
Lucen. 219.& 624
Lucerini. ibid.
Luceriniani. 220
Lucionen. ibid.
Lunen. 221
Luſentin. ibid.
MAceraten. ibid.
Macerien. ibid.
Machaen. 222
Machlinien. ibid.
Maclouien. ibid.
Magalonen. ibid.
Maglonen. ibid.
Maierien. ibid.
Maioricen. ibid.
Malacen. 223
Malacitan. ibid.
Mantuan. 224
Margariten. 225
Marianen. ibid.
Marſicen. ibid.
Marſorum. 229
Marturanen. ibid.
Martyrien. ibid.
Maſſen. ibid.
Maſſilien. ibid.
Maurianen. 231
Mazaren. ibid.
Mechoachanen. 232
Megaren. ibid.
Melden. ibid.
Melphien. 233
Melphiten. ibid.
Mercanen. ibid.
Meriden. 235
Meten. ibid.
Milenen. ibid.
Mileuitan. ibid.
Militen. ibid.
Miltonen. ibid.
Mimaten. 236.& 624
Minden. ibid.
Minerbinen. ibid.
Minoren. ibid.
Mitapicen. 238
Miſmen. ibid.
Miſſinen. ibid.
Mitilenen. ibid.
Modruſien. ibid.
Molopotamien. 239
Monopolitan. ibid.
Montis Alti. ibid.
Montis Corbini. 240
Montis Marrani. ibid.
Montis Peluſij. ibid.
Montis Regalis. 241
Montis Viridis. ibid.
Motonen. ibid.
Muſtorien. 242
Mutilen. ibid.
Mutinen. ibid.
NAmurcen. 244
Nanneten. ibid.
Narbinen. 245
Narnien. ibid.
Nandoralben. ibid.
Nathuren. ibid.
Nazarothen. ibid.
Nazouanen. 246
Nebien. ibid.
Nemauſen. ibid.
Nepeſin. 247
Neritonen. ibid.
Nicaraguen. ibid.
Nicien. 248
Nicopolien. ibid.
Nimoſien. ibid.
Niochen. 249
Nitrie. ibid.
Niuernen. ibid.
Nominis Ieſu. 250
Nouarien. ibid.
Nouen. ibid.
Nouæ Segobiæ. ibid.
Nucerinen. ibid.& 627
Nuſcan. 251
OLen. ibid.
Olonen. ibid.
Oriolen. ibid.
Oppiden. ibid.
Optauien. 252
Oſchen. ibid.
Orenſanen. ibid.
Oſſorien. ibid.
Oſſunen. 253
Ottien. ibid.
Oueten. 254
Oxomen. ibid.
PAcen. 256
Pacten. 257
Palentini. ibid.
Pampilonen. 259
Panaden. ibid.
De Panama. ibid.
Paphen. 260
Papien. ibid.
Parentin. ibid.
de Paraguai. ibid.
Parmen. 261
Parauin. ibid.
Dela Paz. ibid.
Pedinen. ibid.
Pennen. ibid.
Pergamen. 262
Peruſin. ibid.
Petinen. 263
Petragoricen. ibid.
Philadelphiæ. ibid.& 627
Philippinarum. 264
Piſauren. ibid.
Piſtorien. ibid.
Placentin. 265
Placentinen. ibid.
Platen. 266
Plocen. ibid.
Podien. 267
Polacen. ibid.
Polen. ibid.
Policaſtren. ibid.
Polymnianen. 268
Pomperacen. 269
Portus diuitis ibid.
Poſ-

Poſnanien. ibid.
Priſcen. 270
Promontor. cap.vir. ibid.
QViten. ibid.
RApollen. ibid.
Raren. 271
Ratiſponen. ibid.
Rauellen. 277
Reatin. ibid.
Recanaten. 278
Redonen. ibid.
Regien. 279
Reonen. ibid.
Rethurieen. ibid.
Riuen. ibid.
Riui de Plata. ibid.
Roſſen. 280
Roickilden. ibid.
Rouenen. ibid.
Ruſſionen. ibid.
Ruthenen. ibid.
Ruthenorum. ibid.
SAbbathen. ibid.
Sabinen. 281
Sagonen. ibid.
Saien. ibid.
Salmanticen. 282
Salonen. ibid.
Salpen. 283
Salubrien. ibid.
Salutien. ibid.
Sameſten. 284
S. Agathæ. ibid. & 619
S.Angeli Lombard. ibid.
S.Crucis dela Siera. 285
S. Erini. ibid.
S.Iacobi cap. Virid. 286
S.Iacobi de Chile. ibid.
S.Iuſtæ. ibid.
S.Leonis. ibid.
S.Marci. 287
S.Mariæ. ibid.
S.Marthæ. ibid.
S.Pontij Tomeriar. 288
S.Saluatoris. ibid.
S.Seuerini. ibid.
S.Thadæi. 619
S.Thomæ. 289
Sanctiſs. Trinitat. ibid.
Sauonen. ibid.
Sarlaten. ibid.
Sarnen. ibid. & 627
Saſſenaten. 290
Satrianen. ibid.
Scalen. 291
Scardonen. 292
Scaloeen. ibid.
Scarpeten. ibid.
Scopien. ibid.
Scotiæ. ibid.
Scutaren. ibid.
Sebaſten. ibid.
Segobien. 293
Seguntin. 294
Senaſcopulen. ibid.
Senecen. ibid.
Senogalien. 295
Senuſcaten. ibid.
Sibinieen. ibid.
Sichien. ibid.
Sidonien. ibid.
Signien. ibid.
Signini. 296
Siluanecten. ibid.
Siſtaricen. ibid.
Soanen. 297
Sodoren. ibid.
Saldaren. ibid. & 619
Soltauien. ibid.
Soren. ibid.
Spoletan. 298
Squillacen. ibid.
Stabien. ibid.
Stagnen. 299
Stephanen. ibid.
Strongolen. ibid. & 627
Sueſſan. 300
Siciden. ibid.
Sulcitanen. 301
Sulmonen. ibid.
Sutrin. ibid.
Syluen. 302
Syracuſan. ibid.
Syren. 303
TAgaſten. ibid.
Tarſen. ibid.
Taruiſin. 304
Taurinen. ibid.
Tefelicen. ibid.
Teleſin. 305
Teralben. ibid.
Termien. ibid.
Termopulen. ibid.
Termulan. ibid.
Tergeſtin. 306
Theanenen. ibid.
Theodoſien. 307
Theſſalien. ibid.
Theſſalonicen. ibid.
Tiberiaden. 308
Tiburtin. ibid.
Tinien. 309
Tiphernas ibid.
Tolonen. ibid.
Tongaren. 310
Torcellan. ibid.
Tragurien. ibid.
Trecen. 311
Trecoren. ibid.
Treuican. ibid. & 628
Tribunen. 312
Tricaricen. 313
Tricaſtin. ibid.
Tridentin. ibid.
Tripolen. ibid.
Triuentin. ibid.
Troian. ibid.
Tropeien. 314
Truxillen. ibid.
de Tucaman. ibid.
Tuden. ibid.
Tudertin. 315
Tullen. ibid.
Turribulen. ibid.
VAlleren. 316
Valuen. ibid.
Vapincen. ibid.
Varuntinen. ibid.
Vaſaten. 627
Vaſionen. 317
Vaceforden. ibid.
Veglien. 627
Vetandicen. ibid.
Veliternen. ibid.
Vencien. ibid.
Venecoponen. 318
Veneten. ibid.
de Venezuola. ibid.
Venuſin. 319. & 627.
Vercellen. ibid.
Veræ pacis. ibid.
Vergen. 320
Veronen. ibid.
Verſentin. 321
Veſtan. ibid. & 627
Vicen. 322
Vicentin. ibid.
Vigornien. 316

Vicoa-

Vicoaquen. 323
Vigilien. 324
Viglieuanen. ibid.
Vilnen. ibid.
Vinronien. ibid.
Viterbien. ibid.
Viſen. 325
Vladimirien. ibid.
Vladiſlauien. ibid.
Vmbriaticen. 628
Volaterran. ibid.
Volodomirien. ibid.
Vorien. ibid.
Vormatien. 326
Vrbeuetan. ibid.
Vrgellen. ibid.
Vſellen. 327
Vticen. ibid.
Vulturarien. 328
Zagabrien. ibid.
Zamorren. ibid.
Zardimien. 329
Ziconen. ibid.

IN II. PARTE.

De S. R. E. Officialibus.

Apocriſarij Apoſt. 359
Auditores S. Rotæ. 398
Bibliothecarij Apoſt. 402
S.R.E. Camerar. 335
Mag. Cancellarij Regum. 490
Capellani Dom. Papæ. 400
Capellani Regum. 496
Collectores Spolior. Ap. 365
Commiſſarij Apoſt. 363
Patres in Concilio Lateranen Max. 367
In Concil. Lugdunen. I. 368
In Concil. Lugdunen. II. 369
In Concil. Viennen. 371
In Concil. Piſano. 372
In Concil. Conſtantien. 373
In Concil. Papien. 376
In Concil. Baſileen. 377
In Concil. Ferrarien. 378
In Concil. Florentino. 380
In Con. Lateranen. vlt. 383
In Concil. Tridentin. 390
In Conciliab. Piſan. 381
Conclauia inter Præd. 406
Cuſtos Conclauis. ibid.
Defenſor fidei. 395
Examinat. promouend. ad Eccleſ. 404
Gubernat. Vrbis. 396
S.R.E. Sum. Inquiſit. 336
Legati de Latere. 343
Legati Conciliorum. 367
Magiſtri Sac. Palatij. 408
Nuntij Apoſt. 352
Oratores Principum. 491
Pœnitentiarij D. Papę. 470
Prædicat. Iudæorum. 405
Præſides Conciliorum. 366
Mag. Prior Vrbis. 397
Procurat. Gen. Ord. 462
Proreges. 489
Secretarij S. Con. Indicis. 402
Vicarij Ponti. Max. 339
Vicarij Dom. Papæ in Vrbe. 341
Vicarius Imperatoris. 489
S.R.E. Vicecancellarij. 334
Viceſgerens. 397

IN III. PARTE.

De Miniſtris S. Inquiſitionis.

S.P. Dominicus primus Inquiſitor in Eccleſia. 498
Facultas in Ord. inſtituendi Inquiſit. 502
Inquiſitores ab hæret. mactati. 503
Inquiſitores in Vrbe. 509
De Congregat. S. R. & Vniuer. Inquiſit. 518
S. R. E. Cardd. General. Inquiſitores. 539
Commiſſarij General. S. Inquiſitor. 540
[illegible]ſitores in Orbe. 547
Inquiſitores Alemaniæ. ibid.
Alexandriæ. ibid.
Aragoniæ. 548
Aquitaniæ. 554
Argentinæ. ibid.
Abulæ. ibid.
Armenię &c. ibid.
Aſten. 555
Auenioni. ibid.
Auſtriæ. 556
Balear. Inſul. ibid.
Barchinonen. 557
Baſileen. ibid.
Beneuentan. ibid.
Bergomen. ibid.
Boemiæ. 558
Bononiæ. 559. & 6[illegible]2
Boſnæ. ibid.
Brandeburg. ibid.
Britanniæ. ibid.
Brixiæ. ibid.
Burgundiæ. 561
Cantabriæ. ibid.
Carcaſſonæ. ibid.
Caſalen. 562
Cathaloniæ. ibid.
Cęſarauguſtę. 563
Chij. 564
Coloniæ. ibid.
Comen. 565

Cor-

Corſicæ. ibid.
Cremæ. ibid.
Cremonæ. 566
Dalmatiæ. ibid.
Drepanen. 577
Etruriæ. ibid.
Flandriæ. ibid.
Galliæ. 578
Gandauen. 579
Germaniæ. ibid.
Græciæ. 581
Hiſpaniæ. ibid.
Hiſpalen. 586
Hollandiæ. ibid.
Hungariæ. ibid.
Ianuen. 587
Imperij Præſti Ioannis. 539
Indiarum Occidental. 594
Indiarum Oriental. ibid.
Lauſanen. 595
Lombardiæ. ibid.
Lotharingiæ. 596
Luſitaniæ. ibid.
Mantuæ. 597
Mediolani. ibid.
Melitæ. 598
Meſſanæ. ibid.
Meten. ibid.
Montis Regalis. 509
Mutinæ. ibid.
Narbonæ. ibid.
Nauarræ. 600
Neapolis. ibid.
Pannoniæ. 604
Papiæ. 605
Parmæ. ibid.
Paduæ. ibid.
Peruani. 606
Peruſini. ibid.
Poloniæ. ibid.
Prouinciæ. 608
Regij. ibid.
Rhemen. 609
Roſſilionis. ibid.
Salisburgen. 607
Sardiniæ. ibid.
Saxoniæ. 610
Siciliæ. ibid.
Tarraconæ. 611
Taurini. ibid.
Terdonæ. ibid.
Toloſæ. 612
Valentiæ. 615
Vallachiæ. ibid.
Valliſoleti. 616
Vueſtphaliæ. ibid.
Viterbien. ibid.

PROTESTATIO AVCTORIS.

CVM Sanct. Mem. Vrbanus Papa VIII. die 13. Martij an. 1625. in S. Congregatione S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis Decretum ediderit, idemque confirmauerit die 5. Iulij 1634. quo inhibuit imprimi libros hominum, qui ſanctitate, ſeu Martyrij fama celebres è vita migrarunt, geſta, & miracula, vel reuelationes, ſeu quacumque beneficia tamquam eorum interceſſionibus à Deo accepta continentes, ſine recognitione, atque approbatione Ordinarij, & quæ hactenus ſiue ea impreſſa ſint, nullo modo vult cenſeri approbata. Idem autem ſanctiſſimus die 5. Iunij 1631. ita explicauerit, vt nimirum non admittantur elogia Sancti, vel Beati abſolutè, & quæ cadunt ſuper perſonam, bene tamen ea, quæ cadunt ſuper mores, & opinionem, cum proteſtatione in principio, quod ijs nulla adſit authoritas ab Eccleſia Romana, ſed fides ſit tantùm penes auctorem. Huic decreto, eiuſque confirmationi, & declarationi, obſeruantia, & reuerentia, quæ par eſt, inſiſtendo, profiteor me haud alio ſenſu, quicquid hoc meo opere refero, accipere, aut accipi ab vllo velle, quàm quo ea ſolent, quæ humana dumtaxat auctoritate, non autem diuina, Catholicæ Romanæ Eccleſiæ, aut Sedis Apoſtolicæ nituntur; ijs tantummodo exceptis, quos eadem S. Sedes Sanctorum, Beatorum, aut Martyrum Catalogo adſcripſit.

COR.

CORRIGENDA.

TAnta eſt Eccleſiarum Orbis diuerſitas, multitudo, nominumque etiam ſimilitudo, vt eas, illorumque Paſtores ab inuicem ſeiungere difficillimum nobis fuerit; eo vel maximè cum Scriptores ipſi, imo & Regeſta Cancellariæ Apoſt. nec non Acta Conſiſtorialia vnam, eandemque Eccleſiam diuerſis quandoque nominibus appellent, ex quo decepti eandem Eccleſiam ſub diuerſis Tit. atque nominibus & hos appoſuimus, quòd nonniſi poſt factam Operis impreſſionem animaduertimus. Sequentia igitur ſunt corrigenda.

Fol. 138. dele totum Tit. 77. Beden. nam hæc Eccleſia eadem eſt cum Beriden. ſub Titul. 85. poſita, quæ cum Stephan. eſt vnita, & vtroque nomine Beden. & Beriden. ab Auctoribus dicitur.

Fol. 148 Deleatur totus *Tit.* 3. *Buſcodunen.* nam de Michaele Ophorio agitur in *Tit.* 98. & eſt eadem Eccl. cum *Boſcoducen.*

Fol. 169. ſub Tit. 168. ponitur Fr. Hyacinthus Magripodari, Chiopien Ep. ab Abb. Iuſtiniano in ſua ſcio. Sacra dictus: Scopien. autem nuncupatur in Regeſt. Canceli. Apoſt. ſub quo *Tit.* illum etiam poſuimus fol. 292. forſitan erunt duæ Eccleſiæ vnitæ, vel vna & eadem diuerſis nominibus nuncupata.

Ibidem deleatur totus Tit 169. nam de Fatio agitur in Tit. 203. in Epp. Coronen. quæ eſt eadem Eccl. cum Chironen.

Fol. 170. Deleatur totus Tit. 179. Nam de Petro Ponce agitur in *Tit.* 183. Ciuit. Rodericiæ, quæ eadem Eccleſia eſt cum Ciuitaten.

Fol. 186. dele totum Titulum 221. Diatagoren. nam hæc Eccleſia eſt eadem cum Diatageren. Archiep. de qua agitur in *Tit* 39. fol. 72.

Fol. 198. Deleatur totus Tit. 268. & Petrus Polonus ibidem recenſitus Ep. ponatur inter Gneſnen. Archiepp. primo loco.

Fol. 260. In Tit. 470. Pacen. & fol. 279. in Tit. 494. Riuiui de la Plata recenſiti inueniuntur Epiſcopi Dominicus de S. Thoma, & Alphonſus Guerra, quos tamen an huius, vel illius Eccleſiæ Paſtores fuerint ignoramus, cum ab Authoribus, & Riui de la Plata, & Placenſes indiſcriminatim nuncupentur.

Fol. 284. dele totum *Tit.* 510. Sameſten. nam Henricus de Praga non Semaſten. vt vult Plodius, ſed Sebaſten. Paſtor fuit, vt dicitur in Tit. 539.

PARS

PARS I.

DE PASTORIBVS ECCLESIASTICIS ORDINIS PRAEDICATORVM.

SACERDOS in æternum Chriſtus Dominus, ſecundùm ordinem Melchiſedech: Paſtor verè bonus, qui animam ſuã dedit pro ouibus ſuis, tranſiturus ex hoc mundo ad Patrem, cum dilexiſſet ſuos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos; nam, ne relinqueret orphanos, Beato Petro Apoſtolo ſuo collatis clauibus Regni cœleſtis, ligandi, atque ſoluendi, Pontificium tradidit, & vt oues, ſuo pretioſo Sanguine redemptas, paſceret, ipſi, & Succeſſoribus eius mandauit. Cum autem (vt S. Leonis Papæ verbis vtamur) duodecim Apoſtoli accepta per Spiritum Sanctum omnium locutione linguarum, imbuendum Euangelio mundum, diſtributis ſibi terrarum partibus, ſuſcepiſſent; Beatiſſimus Petrus Princeps Apoſtolici Ordinis ad arcem Romani deſtinatur Imperij, vt lux veritatis, quæ in omnium gentium reuelabatur ſalute, efficacius ſe ab ipſo capite per totum mundi corpus effunderet. Ad hanc ergo Vrbem Beatiſſimus Apoſtolus venire non metuit, ſiluam tunc frementium beſtiarum, & turbulentiſſimæ profunditatis Oceanum, conſtantior, quàm cum ſupra mare gradéretur, ingrediens: trophæum Crucis Chriſti Romanis Arcibus inferens, quo illum diuinis præordinationibus anteibant, & honor poteſtatis, & gloria paſſionis.

In hac igitur Vrbe, vbi conculcandæ Philoſophicæ opiniones; vbi diſſoluendæ erant terrenæ ſapientiæ vanitates, vbi confutandi dæmonum cultus, vbi omnium ſacrilegiorum impietas deſtruenda, conſtabiliuit B. Petrus ſuprema, & antiquiſſima Theologorum ſummitas, Apoſtolicam Sedem, vt Ciuitas, quę cum penè omnibus

dominaretur gentibus, omnium gentium ſeruiebat erroribus, & magnam ſibi videbatur aſſumpſiſſe religionem, quia nullam reſpuebat falſitatem, ex magiſtra erroris fieret diſcipula veritatis. Cum autem Spiritu Sancto per os B. Petri loquente, multi Chriſto, eiurato Idolorum cultu, adhæſiſſent, & Chriſtiana meſſis eſſet quidem multa, operarij autem pauci, aliquos ſelegit ex ipſis præſtantiores, quos Epiſcopos ordinatos in diuerſas orbis partes, vt fideles verbo, ac exemplo paſcerent, atque à Chriſti fide alienos ad ſalutis paſcua vocarent, delegauit.

Creſcente poſtmodum Eccleſia, paceque Conſtantini Imperatoris temporibus eidem diuinitùs conceſſa, celebrata ſunt ſacroſancta œcumenica Concilia, à quibus, & Pontificibus Max. hierarchia Eccleſiaſtica conſtabilita eſt, conſtitutis S. R. E Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, cœteriſque, Præſulibus, qui Summum Pontificem, veluti totius Eccleſiæ ſupremum Paſtorem, viſibileque caput venerantur.

Huic ſacræ hierarchiæ adhæſit copioſa D. P. Dominici filiorum inclitorum multitudo, qui litteris, pietate, ac virtutibus, Apoſtolicæ ſedi, Eccleſiiſque pluſimum profuere, de quibus in hac prima parte erit ſermo, cœteris, qui nobis non innotuere, prætermiſſis.

CAPVT I.

DE PONTIFICIBVS MAX.

TITVLVS VNICVS.

DOminicana Religio in Catholica Eccleſia, vinea Domini Sabaoth electa, tanquam lignum fructiferum ſecus decurſus aquarum plantata, benedictioniſque diuinæ rore conſperſa, fructum ſuum dedit in tempore ſuo, dum proprios filios Apoſtolicæ Sedi, quæ magiſtra eſt veritatis, Paſtores Maximos, dignos D. Petri ſucceſſores non ſemel obtulit, qui vitæ ſanctitate, ac doctrinæ præſtantia, pro Domino Deo exercituum zelo zelati, corda fidelium imbribus irrigarunt cœleſtibus, vt proferre immarceſcibilem bonorum operum fructum poſſent, & talenta ſibi credita, cum vſura, ſine fraude amplificare procurauerunt, dum bonum, quod didicere, ſubiectorum mentibus inſerere nitebantur.

I.
INNOCENTIVS V.

PRimus ex S. P. Dominici filijs, Pontifex Max. & Catholicæ Eccleſiæ Paſtor effulſit P. F. Petrus de Tarantaſia, qui adhuc puer decennis æternum pertimeſcens naufragium, ad Ordinem noſtrum, tutum ſalutis portum an. 1225. confugit Pariſijs, vbi religioſo habitu donatus, in virtutibus omnibus ita mirabiliter profecit, vt non tyro, ſed veteranus miles cunctorum oculis appareret. Profeſſione emiſſa Philoſophicis, Theologiciſque diſciplinis addictus, ita doctiſſimi viri ſibi nomen vindicauit, vt Sacræ Scripturæ cathedram Pariſijs ſumma cum ſui, & Ordinis laude ſit moderatus. Angelico Doctori D.Tho-

Diuo Thomæ ſicuti fuit intima familiaritate coniunctus, ita illius doctrinæ extitit ſectator fideliſſimus. Prior Prouincialis Prouinciæ Franciæ electus, ea in præfectura ſe bonorum operum exemplum cunctis præbens, à Gregorio X. Pont. Max. anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo primo Lugdunenſis Archiepiſcopus delectus, ſequenti anno 1272. Oſtien. ac Veliternus Epiſcopus, S. R. E. Cardinalis, Maiorque Pœnitentiarius creatus eſt. In tot Eccleſiaſticarum dignitatum faſtigijs conſtitutus, humilitatem, paupertatem, charitatem, cœteraſque virtutes, quæ Apoſtolicum virum decebant, retinuit, ſanctitatis normam ſe cunctis præbendo. Verùm virtutum eius fama per omnium ora volitante, è viuis erepto Gregorio X. anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto Aretij in Tuſcia in Conclaui apud noſtros Dominicanos habito, ſũmo omniũ gaudio 12. Kal. Febr. die S. Agneti V. & M. dicata Pontifex Max. creatus fuit, Innocentij V. ſibi nomine aſſumpto. In Vrbem poſtmodum veniens; die 22. Februarij in feſto Cathedræ Antiochenæ apud S. Petrum ſolemni ritu coronatus, copioſas eleemoſinas pauperibus elargitus eſt. Ad reddendam Italiæ pacem, & recuperandam Terram ſanctam ſtatim animum aplicuit; qua propter ad omnes Chriſtianos Principes, & Prælatos ſcripſit, exhortans eos ad ſumenda arma contra Saracenos, & duos S. R. E. Cardinales de Latere Legatos in Etruriam miſit vt Lucenſes, ac Piſanos inter ſe diſſidentes, ad concordiam reuocaret. Oratores Florentinorum Eccleſiaſtico interdicto aſtrictorum, benignè ſuſcepit, & abſoluit; dumque Venetis, ac Ianuenſibus inter ſe gladiantibus pacis fœdera conſtituere nitereiur, laborum ſuorum præmia percepturus, euolauit in cœlum die 22. Iunij poſt quam ſediſſet menſes quinq; ac diem vnum, in Lateranen. Baſilica ſepultus, cuius corpus an. MDCIL. Innocentio X. eandem Baſilicam inſtaurante, inuentum eſt in marmorea arca ſatis ampla in medio Eccleſiæ prope columnas reſpicientes ad ſeptentrionem, prout proprijs oculis plures ex nobis intuiti ſumus; fuitque poſtmodum in eodem loco reconditum. Vitæ ſanctimonia claruit, ita vt pridem nec immerito inter B.B. Ord. à ſcriptoribus recenſeatur. Cardinalem nullum creauit, aſſumpſitque ſibi ſymbolum: *Oculi mei ſemper ad Dominum.* Scripſit doctiſſimus, ac ſanctiſſimus Paſtor

Super Geneſim.
Super Leuiticum.
Super Deuteronom.
In Lucam.
In Ep. ad Galatas.
In Ep. ad Philippen.
In Ep. ad Titum.
In Ep. ad Hebreos.
Super Exodum.
Super Numeros.
Super Pſalmos.
In Epiſt. ad Rom.
In Epiſt. ad Corint.
In Ep. ad Coloſſen.
In Ep. ad Timoth.
In Ep. ad Philemon.

Scripſit quoque ſuper quatuor libros ſententiarum Commentaria, quæ omnia duobus voluminibus magnis diſtincta, opera Mag. Ordinis Thomæ Turci fuere Lugduni prætcritis annis impreſſa.

Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. 1276. num. 4. Luſit. in Biblioth. Vghell. Ital. Sac. inter ſumm. Pont. & Epiſcopi Oſtien. Gall. Chriſt inter Archiep. Lugdunen. Plod. in eius vita, & Spondan. in Annal. ad an. 1276. num. 13.

II.

B. BENEDICTVS XI.

Paſtoris filiũ, humili loco apud Taruiſium natum eſſe Patrem Fratrem Nicolaum Boccaſinum, vt Catholicæ Eccleſiæ Paſtor eſſet, & Chriſti oues propriarum virtutum pabulo enutriret; (Nam infirma mundi eligit Deus vt fortia quęque confundat) communiter ſcriptores, tam Ordinis, quàm extranei fatētur, licet oppoſitum Plodius noſter Generalis Inquiſitor Mediolanenſis lib. 2. de Progenie S. Dominici in Italia cap. 89. in hunc modum referat. *Del Cardinal F. Nicolo da Treuigi torno a confermare che egli foſſe ciuiliſſimo di ſangue, e non figlio di Paſtore, trouandoſi nelli autentici della Citta che Filippo Boccaſino (famiglia del Cardinale) era Podeſtà di Treuigi l'anno 1261.*) Adoleſcēs ad Ordi-

Ordinem noſtrum Venetijs, vt B. Virginis patrocinio munitus, æternæ damnationis periculum eluderet, cōſugit, vbi ſacris ſtudijs, ac pietati addictus, ita ſupra modum in eiſdem excelluit, vt Prouinciæ Lombardiæ Prior Prouincialis ſemel, atque iterum electus à Patribus, demandatam ſibi præfecturam ſummo zelo, ſingularique charitate adimpleuerit. E viuis erepto Magiſtro Generali Ord. Stephano Biſuntino, in illius locum ad regimen eiuſdem aſſumptus in Generali Capitulo Argentinæ an. 1296. collecto, Prouincias Ordinis viſitauit, non peram, non pecuniā, neque duas tunicas, iuxta Domini mandatum deferens, ſed baculo tantùm nixus. Cuius vitæ integerrimæ conſcius Bonifacius VIII. eum in Gallia ſibi ſubditos filios viſitantem, ſacra purpura cohoneſtauit, anno milleſ. ducenteſimo nonageſimo octauo menſe Decembri, in 4. Aduentus temporibus; & anno milleſ. treceteſimo die 2. Martij Oſtien. ac Veliternum Epiſcopum nominauit. Ab eodem Pont. Max. de Latere Legatus in Poloniam, Dalmatiam, Croatiam, Daniam, Suetiam, atque Pannoniam directus, omnem adhibuit operam, vt Pontificis vota impleret, Romanæque Eccleſiæ ſibi demandata negotia ad optatum finem perduceret. In Vrbem reuerſus, atque à Bonifacio, totaque Romana Curia maximis lætitiæ ſignis receptus, pauló poſt, è viuis ſublato Bonifacio, in eius locum Pontifex Max. communi Cardinalium voto, quibus eius illibatæ vitæ ſanctitas perſpécta erat, renunciatus eſt 12. kal. Nouemb. anno milleſ. trecenteſimo tertio, Benedicti XI. nomine ſibi aſſumpto. Vulgata in orbe Chriſtiano noui Pont. Max. electione, eius mater, quæ adhuc ſuperſtes in paupercula caſa apud Taruiſium viuebat, promotionis filij conſcia facta, gradu feſtina, læta ſucceſſu, in Vrbem, amatum natum in tanto faſtigio conſpectura properauit. At vbi coram Benedicto ſericis mutuatis veſtibus circumamicta aſtitit, toruo oculo reſpexit matrem filius, atq; his verbis increpatam dimiſit; *Recede à me mulier, neque enim matrem meam talibus veſtibus indutam vnquam conſpexi.* Perterrefacta increpantis maieſtate mulier, receſſit, aſſumptoque conſueto plebeio indumento iterum ad filium acceſſit, qui matri occurrens, in oſcula ruit, frugalemque annonam pro congrua ſuſtentatione eidem conſtituit. Aſſumptus ad Eccleſiæ regimen, ſtatim inquiſitione facta in illos, qui violentiam intulerant prædeceſſori Bonifacio, eos excommunicationis ſententia innodauit. Columnenſibus Cardinalitiam dignitatem reſtituit, Philippumque Galliæ Regem anathematis, atque Regnum interdicti vinculo ſoluit. Duas Cardinalium promotiones habuit, in quibus tantùm tres, & hos omnes ex Dominicano inſtituto creauit: In prima enim P.F. Nicolaum Martini de Prato Epiſcopum Oſtien. ac P.F. Guillelmum Mansfeldium Cantuarienſem Anglum: in ſecunda verò P. F. Gualterium Vuinkterburnum Anglum, Cardinales nominauit, viros omnes præſtantiſſimos, de quibus ſuo loco dicimus. Multa priuilegia ordini conceſſit, illiuſque aſſeclas quamplures ad Eccleſiarum regimina promouit; & ſacris donarijs Eccleſias S. Dominici Bononien. ac S. Petri mart. Mediolanen. locupletauit. Dum autem Peruſij ad reſtituendam pacem Italiæ totus incumberet, depoſito carnis onere ad perpetuam fœlicitatem euolauit die 6. Iulij anno milleſimo trecenteſimo quarto, poſtquam ſediſſet menſes octo, ac dies 16. in noſtra antiqua Eccleſia Cœnóbij S. Dominici tumulatus, miraculis, tam in vita, quàm in morte clarus, meritòque à Bzouio, & alijs ſcriptoribus noſtris inter Beátos Ord. recenſetur. Symbolum autem huius Pontificis erat.

Illuſtra faciem tuam ſuper ſeruum tuum.

Scripſit ſanctiſſimus Pontifex, atque Magiſter celebris

Commentaria ſuper Pſalmos.

Sermones ſuper Euangelium Matthæi.

Iacet in prædicta Eccleſia, cui Card. de Prato, ab ipſo ſacra purpura cohoneſtatus, nobilem tumulum conſtituit, ſequenti elogio appoſito iuxta illius temporis conſuetudinem.

O quam

O quam laudandus, quam dulciter eſt venerandus.
Inclitus iſte Pater. Prius extitit Ordine Frater.
Sancti Dominici, Chriſti vigilantis amici.
Lector honoratus. Prior exſtitit ipſe vocatus
Effectus talis: ſit Fratrum dux Generalis.
Sic homo doctrinæ: poſt hæc fit Cardo Sabinæ.
Oſtia, Velletrum, titulum ſibi dant duo letum.
Præfuit Vngariæ Legatus, gemma Sophiæ.
Fit Pater ipſe Patrum; caput orbis, gloria Fratrum.
Eſt meritò dictus re nomine Benedictus.
Treuiſij natus; hic primò Pontificatus.
Anno deceſſit. Sibi rectè ſubdita rexit.
In nono menſe, mortis proſternitur enſe.
Hunc hominem tantum reddunt miracula ſanctum.
In numeris ſignis dans grata iuuamina dignis,
Lector habe menti, currebant mille trecenti.
Quatuor appoſitis, dum tranſit hic homo mitis.
Menſe, die ſexta Iulij ſunt talia geſta.

Plod. in eius vita. Vghell. Ital.Sac.tom. 1. in Pont. Max. & Card. Oſtien. Spondan. in Auctar. Chronol. ad Annal. Baron. Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. an. 1303. & 1304.

III.
PIVS V.

IN Ciſalpinæ Galliæ regione, quæ ad Liguriam ſpectat, ſub Mediolanenſi ditione nobile oppidum eſt, Boſchum appellatum Derthonen. Diœceſis, in quo Ghiſleriæ gentis, quæ per antiqua, & nobilis ex Bononienſi Vrbe, ob ciuiles diſcordias varias in regiones commigrauit, veluti propaginem quandam anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo quinto reſediſſe fertur. Ibi Paulo Ghiſlerio Patre, Dominia Augeria matre pijs coniugibus ortus eſt Michael, qui annos natus quatuordecim in Viglieuanenſi conuentu Dominicanam togam induit, Bononiamque emiſſa ſacra profeſſione, ſtudiorum cauſa miſſus, in ijs ita profecit, vt Philoſophiæ, ac Theologiæ Lector effectus, pro erudiendis in his facultatibus iuuenibus à ſuperioribus ad varios Conuentus fuerit deſtinatus. Sexdecim conſumpſit in docendo annos, maximo cum auditorũ, tum in literis, tũ in pietate, fructu. Ab Ordinis præfecturis omnino alienus fuit, quas euitaturus, ſacro Inquiſitionis tribunali ſe miniſtrum applicuit, cumq; maximo fidei zelo polleret, Comi, Curiæ, & Bergomi Inquiſitor non ſine vitæ periculo, conſtanti pectore præfuit. In Vrbem poſtmodum remeans, à Pont. Max. Cardinalibuſque Congregationi S. Inquiſitionis præpoſitis humaniſſimè receptus eſt. Poſt hæc autem anno MDLI. menſe Iunio P.F. Theophilo de Tropeia primo Generali Commiſſario S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis officio ſimul, ac vita functo, cum plerique ſpectatæ virtutis Patres in demortui locum apti proponerentur; Cardinalis Carapha primarius eiuſdem Congregationis Præfectus, qui poſtmodum D. Petri Cathedram ſub Pauli IV. nomine conſcendit, cum Iulio III. Pont. Max. egit, vt Michael Ghiſlerius illa nobili præfectura, prout corrigit, cohoneſtaretur, in qua tanquam lucerna ſuper candelabrum poſitus, virtutibus, pietate, zeloque catholicæ fidei cunctis illuxit. E mor-

ralium oculis poſtmodum ſublato Iulio III. Pont. atque in eius locum electo Paulo IV. Carrapha, Michaelem Ghislerium Nepeſino, Sutrinoque Sacerdotio nobilitauit die 4. Septemb. an. 1556. quem in eodem munere S. Inquiſitionis permanere voluit vſque ad noui Commiſſarij nominationem, ſub titulo tamen Præpoſiti domus Inquiſitionis, teſtimonium huius rei perhibentibus actis Conſiſtorialib. eiuſdem Pauli Pont. in hunc modum. *Die Sabbathi 23. Ianuarij Pont. indixit publicam audientiam dandam ſemel in menſe omnibus vtriuſque ſexus in grauatorum, & oppreſſorum leuamen, cui voluit intereſſe omnes Officiales, inter quos erat F. Michael Ghislerius Epiſcopus Nepeſinus Præpoſitus domus Inquiſitionis pro cauſis Inquiſitionis, & carceratis in ea.* Eiuſdem Michaelis mentio fit in dictis Actis Conſiſt. in catalogo officialium Curiæ ſub his verbis. R. *Epiſcop. Nepeſinus Præpoſitus domus Inquiſitionis.* Anno denique poſt Chriſtum natum 1557. Idibus Martijs in ampliſſimum purpuratorum Collegium cooptatus ab eodem Paulo Pont. titulum Eccleſiæ S. Mariæ ſuper Mineruã promeruit die Mercurij 24. Martij eiuſdem anni, in præfati Michaelis gratiam in Titulum Cardinalium eodem die nouiter erectæ, Cardinaliſque Alexandrini ſibi nomen aſſumpſit. S.R.E. Summus Inquiſitor ab eodem Pont. Max. inſtitutus, demandatam ſibi prouinciam maximo zelo rexit, de quo infra. A Pio IV. ex Nepeſina Eccleſia ad ſedem montis Regalis in Subalpinis die 27. Martij an. 1560. translatus, ad illam properauit menſe Iunio, à Deo ad maiora deſtinatus, incolumis ſeruatus, vbi luſtrato ſibi commiſſo grege, compoſitiſque in meliorem normam Cleri moribus, ad Vrbem reuerſus, ſacræ Inquiſitionis adminiſtrationem reaſſumpſit, cunctiſque ſalutaris illius officij Congregationibus, vt antea, numquam non intereſſe voluit.

Agebatur tunc temporis Tridenti ſacrum Concilium, quod iam dudum à Paulo III. incboatum, ſed deinde ſæpius intermiſſum, à Pio IV. poſtmodum reſtitutum, tandem anno 1563. ſummo Chriſtianæ Reip. bono concluſum, abſolutumque eſt. Ergo quæ res grauiſſimæ in eo pertractabantur, de ijs Romæ itidem agi cum vellet Pontifex, in eiuſmodi conuentibus accuratum Card. Alexandrini ſtudium, & operam adhibere conſueuerat, eiuſque ſolidæ, ac probatæ doctrinæ, & vero grauium ſententiarum à liberali, & ingenuo animo proficiſcentium maxima ſemper habita ratio eſt: priuatis namque rationibus omnino poſthabitis, cum in ijs, tum etiam in alijs omnibus cœtibus, & priuatim, & publicè, quid ſecundùm Deum, bonum, Chriſtianæque Reip. congruum agnoſcebat, liberè pronunciabat. Quapropter idem Pontifex, inſtante Cardinali Alexandrino cum quibuſdam alijs, vt acta Conſiſt. teſtantur, in Conſiſtorio apud S. Petrum die 19. Nouemb. an. 1561. habito, vt omnem poſſibilem occaſionem Schiſmatis à Catholica Eccleſia eliminaret, Apoſtolico decreto ſanxit, quòd ſi pendente Concilio Tridentino ſui ipſius mors accideret, futuri Pontificis electio, non ad Concilium, ſed ad Cardinalium Collegium ſpectaret, cum decreto irritante, atque alijs clauſulis opportunis, ac neceſſarijs. Declarauitque præterea, ac decreuit, non poſſe Romanum Pontificem ſibi ſucceſſorem eligere, neque Coadiutorem aſſumere cum futura ſucceſſione, etiam de conſenſu omnium, & ſingulorum Cardinalium, ſed electionem Pontificum Max. ad eoſdem Cardinales liberè ſpectare cum decreto irritante.

Mortuo Pio IV. ad 5. Id. Decẽb. an. 1565. noſter Michael Ghislerius Card. Alexãdrinus 7. Id. Ianuarij ſub veſperum an. 1566. Pontifex Maximus, Deo fauente, Cardinaliumque corda dirigente, creatus eſt, atque in Cardinalis Caroli Boromei, nunc in Sanctorũ Album relati gratiam, Pij V. ſibi nomen aſſumpſit, gratulante ſupra modum Chriſtiano orbe, qui à Pio Pont. bona cuncta ſperabat.

Die 17. eiuſdem Menſis S. Antonio ſacra, qua etiam in lucem editus fuerat, coronationis ſuæ ſolemnia in Vaticano templo peragi voluit, & ſtatim in primo Conſiſtorio die Mercurij 23. Ianuarij habito, Iudæos in aliqua Vrbis parte recludendos, ac meretrices in alia, collocandas eſse voluit.

Profanas ſtatuas è Vaticano viridario à ſe eliminatas, in Capitolino palatio collocandas, dono dedit S.P.Q.R. qui in tanti beneficij perpetuum monumentum, ex Se-

natu

natu Conſulto 9. Februarij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto, eadem die decima ſeptima Februarij à S.P.Q.R. argenteum Calicem cum patena, intorticijſque quatuor, Eccleſiæ S. Mariæ ſuper Mineruam ſolemni oblatione ſingulis annis in perpetuum donandum fore decreuit; quod vſque in hodiernum diem exequtioni demandatum videmus. Annuam perpetuam penſionem ſuper fructus menſæ Archiepiſcop. Bononien. ſcutorum ducentorum auri aſsignauit die 20. Febr. pro officio S. Inquiſitionis dictæ Ciuitatis; & die 3. April. eiuſd. anni diſmembrauit locum de Concha ab Abbatia Cryptæ Ferratæ, & Sacræ Rom. Inquiſitioni atribuit. Vt feſtum S. Thomæ Aquinatis in Neapolitano Regno ſolemne ſeruaretur, in alijs verò locis adinſtar quatuor Doctorum Eccleſiæ celebraretur, indixit die 11. April. an. 1567. F. Michaelem Boneilum Nepotem ſuum cum Magiſtro Ord. Vincentio Iuſtiniano, & Archangelo de Blanchis ex Ordine noſtro ad purpuram vocauit, præfatumque Michaelem S.R.E. Camerarium in demortui Vitellotij de Vitellis Card. locum die Veneris 3. Decemb. an. 1568. creauit, quod officium eodem Pontifice petente, die Mercurij X. Maij 1570. in publico Conſiſtorio idem Michael ad pedes Pontificis ſponte, & liberè reſignauit pro ſubſidio ſacri belli in Turcas, collatumque fuit Card. Cornelio, vt infra dicitur.

Coſmum Mediceum Florentiæ Ducem, Magnum Ducem Etruriæ nominauit, quem ad Beatorum pedum oſcula in Conſiſtorio die Sabbathi 18. Februarij an. 1570. recepit. Voluit vt Cardinales ad Eccleſiam S. Mariæ ſuper Mineruam in Feſto S. Thomæ Aquinatis Doctoris Angelici conuenirent, ibique Cardinalitiam Capellam haberent, quam ipſemet die Mercurij 2. Martij an. 1569. indixit: Ex quo factum eſt, vt hæc Capella à Summis Pontificibus ore proprio intimetur. Bellum nauale in Turcas indixit, quos S. Pontificis orationibus potiùs, quàm armis, deuictos, Chriſtianus orbis profitetur: ea propter die Lunæ 17. Martij in publico Conſiſt. propoſuit Pius celebrandam fore perpetuis futuris temporibus ſolemnitatem B. Mariæ de Victoria die 7. Octob. qua fuit obtenta; propoſuitque prætereа immutandum eſſe nomen Eccleſiæ B. Mariæ ſuper Mineruam, vt deinceps nominaretur Eccleſia B. Mariæ de Victoria, quæ duo non fuere tunc deliberata, ſed ad futurum Conſiſtorium tranſlata, quod morte Pont. Max. interueniente, non fuit ſtabilitum. Sicut erga conſanguineos ſuos parciſſimus ſemper fuit Pius; ita in eo enituit ſingularis munificentia in viros dignos, & benefactores ſuos gratitudo, quos omnes congruis remunerationibus affecit. Pauli IV. corpus ex Vaticano templo, vbi humili loco iacebat, in ædem S. Mariæ ſuper Mineruam maxima pompa, ſacerdotibus, Religioſis omnibus, ac S.P.Q.R. comitantibus tranſtulit, & in familiæ ſuæ Capella, vbi permagnificum ſepulchrum erexerat, collocauit, ſequenti elogio eidem conſtituto.

Ieſu Chriſto ſpei, ac vitæ fidelium.
Paulo IV. Carrafæ Pontifici Maximo.
Eloquentia, doctrina, ſapientia, ſingulari.
Innocentia, liberalitate, animi magnitudine præſtanti
Scelerum vindici integerrimo.
Catholicæ fidei acerrimo propugnatori.
Pius V. Pont. Max. grati, & pij animi
Monumentum Poſuit.
Vixit ann. LXXXIII. Menſ. I. Dies XX.
Obijt MDLIX. Quintodecimo Kal. Septemb.
Pontificat. ſui anno V.

Mox-

Moxque Capellam S. Thomæ Aquinatis, in qua conditum eſt, annuis vectigalibus ditauit, pro Anniuerſario perpetuo celebrando, ad quod S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis Cardinales, cæterique Officiales de more conueniunt.

Rodulpho Pio Card. Carpenſi ſibi familiariſſimo, atque in minoribus Protectori ſuo prædefuncto, tale quoque conſtituit ſepulchrum in Eccleſia SS. Trinitatis in Monte Pincio.

Rodulpho Pio Card Carpenſi
Principi Senatus
Ampliſſimis Eccleſiæ Dei muneribus
Singulari prudentia perfuncto.
iuris Eccleſiaſtici defenſori
A gratia, terrore, voluptatum illecebris
Et aduerſis caſibus æquè inuicto.
Ad beneficientiam nato.
In ſumma grauitate iucundiſſimo.
Pius V. Pont. Max. Collegæ
Et in cuſtodia Catholicæ veritatis
Salutaris officij conſorti.
Perpetuis de Chriſtiana Rep. ſenſibus
Studijſq; coniunctiſſimo
Hoc amoris, & iudicij ſui
Monumentum fecit.

Alphonſo quoque Carafæ S. R. E. Card. Neapolitano Archiep. Pauli IV. Nepoti prædefuncto, in æde maxima Neapolitana permagnificum ſepulchrum conſtituit ſequenti elogio.

Alphonſo Carafæ S. R. E. Card.
Archiep. Neapolit.
Adoleſcenti, non minùs ſua virtute
Quàm maiorum ſplendore claro.
Patrui Pauli IV. Pont. Max.
Religionem, integritatemque referenti.
Ea ſapientia prædito
Vt in ſecundis rebus, ſummam temperantiam,
In aduerſis, miram conſtantiam
Omnes laudauerint.
Pius V. Pont. Max. poſuit.
Vixit ann. XXV. dies XV.
Obijt M.D.LXXV. IV. Kal. Septemb.

Pa-

Parauerat ſibi quoque ſepulchrum in Eccleſia S. Crucis de Boſcho à ſe cum Fratrum noſtrorum ampliſſimo cœnobio conſtructa, ad quã corpus ſuum poſt obitum transferri voluit, hac inſcriptione eidem conſtituta:

Pius Papa Quintus
Boſchenſis ex familia Ghisleriorum oriundus
Ordinem Prædicatorum profeſſus
Diem mortis, vniuerſaliſque reſurrectionis
Præ oculis habens à die
Aſſumptionis ſuæ ad apicem Apoſtolatus
Monumentum iſtud erigi mandauit
Pro cadauere ſuo reponendo
Quando diuinæ clementiæ viſum fuerit
Ipſum ab ſæculo nequam eripere

Calculi morbo ſæpe ſæpius vexatus, cum ſibi extremum imminere diem agnouiſſet, ſeptem Vrbis Eccleſias maxima deuotione inuiſit, receptiſque cum ſummo ſpiritus feruore Eccleſiæ Sacramentis, adſtantibus Cardd. Alexandrino Nepote, Theano, Ruſticuccio, Montalto, Carrafa, & Aquauiua, atque Seraphino Caballo Magiſtro Generali Ord. noſtri, pronunciatis ſemel atque iterum ſequentibus verſibus;

Quæſumus auctor omnium
In hoc Paſchali gaudio
Ab omni mortis impetu
Tuum defende populum.

Abſq; alio motu, in lanea tunicella, qua ad carnem ſemper fuerat vſus, placidiſſimè obdormiuit in Domino, Pontifex verè Maximus, verè Pius, verè Sanctiſſimus, in vita, & morte miraculis clarus, quæ refert Bzouius noſter in libro, qui inſcribitur, *Pontifex Romanus*. Et Antonius Cabutius in illius vita.

Defuncti corpus exenterauere Chirurgi, Medicis adſtantibus, treſque in veſica nigros calculos planioris formæ, ſingulos ponderis dimidiæ vnciæ, inter ſe non abſimiles inuenere. Lotum deinde ac pontificialibus veſtibus indutum, in Baſilicam Vaticanam delatum, maximo populi concurſu, Sanctiſſimi Paſtoris, atq; Patris amiſſionem inconſolabiliter deplorantis intulere, quod in Sancti Andreæ Sacello tandem conditum fuit, hoc elogio, ſimplici tumulo appoſito.

Pius V. Pontifex
Religionis, ac pudicitiæ vindex.
Recti, ac iuſti aſſertor.
Morum & diſciplinæ reſtitutor.
Chriſtianæ rei defenſor.
Salutaribus editis legibus.
Galliæ conſeruata.
Principibus fœdere iunctis.
Parta de Turcis victoria.
Ingentibus auſis, & factis
Pacis, bellique gloria.

A Sixto V. poſtmodum in Baſilicam S. Mariæ Maioris translatum, in magnificentiſſimo Sacello, à ſe conſtructo, ſumptuoſiſſimoque tumulo eidem conſtituto, ſolemni pompa conditum eſt 5. Id. Ianuar. anno à Virginis partu MDLXXXVIII. vbi ſingulis annis anniuerſaria huiuſmodi translationis die celebratur ex Pauli V. decreto miſſa Sanctiſſimæ Trinitatis ſolemni pompa, ac Cardinalium ferè omnium exiſtentium in Curia, aſſiſtentia.

Sub Pij Pontificis ſtatua eundem in pontificalibus repreſentante, ita legitur

Pio V. Pont. Max.
Ex Ord. Prædicatorum
Sixtus V. Pont. Max.
Ex Ordine Minorum
Grati animi monumentum poſuit.

Tria extant in eodem monumento elogia, & quod eſt in medio, ſic ſe habet.

Pius V. *gente Ghiſleria, Boſchi in Liguria natus, Theologus eximius, à* Paulo *III. in Inſubria hæreticæ prauitatis Inquiſitor. A Iulio III. S. Inquiſitionis officij Commiſſarius Generalis. A Paulo IV. Epiſcopus Sutrinus, deinde S.R.E. Tit. S. Mariæ ſuper Mineruam Presbyter Card. & à Pio IV. Eccleſiæ Montis Regalis in Subalpinis Adminiſtrator factus: eo vita functo, ſummo Cardinalium conſenſu* Pont. *Max. creatur, qui veteres Sanctos Pontifices æmulatus, Catholicam fidem propagauit; Eccleſiaſticam diſciplinam reſtituit; tandem geſtarum rerum gloria clarus, dum maiora molitur, totius Chriſtianæ Reipublicæ damno nobis eripitur Kal. Maij MDLXXII. Pont. anno VII. ætatis ſuæ LXVIII.*

Ad eiuſdem dexteram.

Selinum Turcarum Tyrannum multis inſolentem victorijs, ingenti parata claſſe, Cyproque expugnata, Chriſtianis extrema minitantem, Pius V. fœdere cum Philippo II. Hiſpaniarum Rege, ac Rep. Veneta inito, M. Antonium Columnam Pontificiæ claſſi præficiens, ad Echinadas, hoſtibus XXX. Mill. cæſis; X. Mill. in poteſtatem redactis. Triremibus CLXXX. captis. XC. demerſis. XV. Mill. Chriſtianis à ſeruitute liberatis, precibus & armis deuicit.

Ad ſiniſtram verò.

A Gal-

Galliam Carolo IX. Rege perduellium, hæreticorumque nefarijs armis vexatam, vt de Regno, deque Religione actum videretur; Pius V. Sfortiæ Comitis Sanctæ Floræ ductu, miſſis equitum, peditumque auxiliaribus copijs, periculo exemit; hoſtibuſque deletis, victoriam reportauit. Regi Regnum cum Religione reſtituit. Signa de hoſtibus capta ad Lateranenſem Baſilicam ſuſpendit.

Fuit Pius, vt idem Gabutius teſtatur, iuſta ſtatura, graui, permodeſto, ac pleno ſanctitatis aſpectu: macie præditus, rubro, & albeſcente colore; oblongæ facie; oculis ſubcæruleis, naſo admodum adunco; promiſſa barba, & in pontificatu tota iam caneſcente; caluo capite, calido, ac ſicco temperamento. Hinc memoria valebat, & quos ſemel de facie pridem cognouiſſet, eos facile omnes agnoſcebat, atque ditionum, ſuarum omnium rationes, & ſtatum, regnorumque negotia tam perfectè didicit, vt primo Pontificatus anno ea omnia mente, ac cognitione comprehenderit.

Symbolum Sanctiſs. Pontificis tale erat. *Vtinam dirigantur viæ meæ ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas.*

Gabutius in eius vita cum Bzou. vbi ſup. Plod. par. 4. inter Ord. Pont. Max. & ex Act. Conſiſt.

De Ioanne à Vercellis.

SVnt qui aſſerant Ioannem de Vercellis Magiſtrum Generalem Ordinis noſtri electum fuiſſe in SummumPontificem defuncto Nicolao Papa III. abſentem tamen, atq; electionis Nuncium in feretro hunc iacentem reperiſſe. Bzouius in Annalib. Eccleſiaſ. ad annum 1281. num. 1. ex Plato, & Land. Alberto hæc refert. *Nicolao III. Pont. Max. vita functo, ſunt qui ſubiungant Ioannem Viterbienſem, quem alij volunt fuiſſe Vercellenſem ex Magiſtro Ord. Præd. Generali Pontificem electum. Ferunt quòd cum is annis viginti Ordinem totum gubernaſſet, & eum quidem toto iam fermè orbe diffuſum pedibus obijſſet, ijs Cardinaliũ Comitijs, quæ hoc Interpontificie habita ſunt, hũc omnium ſuffragijs deſignatum; ſed tamen priùs quàm eius rei nuncium acciperet, mortuum eſſe; præreptumque tot moleſtijs, quas ei illa curarum moles allatura erat. Iſtud certum eſt, quòd cum de eo ad Magiſtratum Ordinis aſſumendo Proceres in Comitijs Generalibus deliberarent, & per id temporis B. Ioannes Vicentinus eiuſdem inſtituti apud Bononienſes ad populum verba haberet, prolata ex ſuggeſtu alba ſchedula, cum electionem Magiſtri Ord. in proximo imminere dixiſſet, & Chartulam vt erat alba, in depoſita ſacratiore recondi iuſſiſſet*, Cras, *inquit* Præſidentis electi nomine inſcriptam per miraculum inuenietis, *Nec falſus vates fuit; nam vt prædixerat reperta eſt nomine Ioannis Magiſtri Generalis, quem tunc Pariſijs elegerant, inſcriptam.* Hæc Bzouius. At neſcio an vera: nam obijt Ioannes in Gallia apud Montem Peſſulanum 3. Kal. Decembr. an. MCCLXXXIII. quo Romana Sedes non vacabat. *Olmeda in eius vita.*

CAPVT II.

DE S. R. E. CARDINALIBVS

TITVLVS VNICVS.

SAcra Purpura ex Prædicatorũ Ordine plures eiuſdem filios euexit, viros, doctrina, pietate, vitæque probitate ſpectabiles, quibus iure merito poſt Pontifices Maximos immediatus locus debetur: ſuntque ſequentes:

I.

P. F. Vgo de S. Charo Burgundus.

HIc primus omnium ex Prædicatoribus facta purpura decoratus eſt. Fuit Vgo de S. Charo, quem de S. Theodorico alij dicunt, vir celeberrimus, in Pariſien. Vniuerſitate doctor famoſus, Petri de Tarantaſia, qui culmen Apoſtolicũ ſub Innocentij V. nomine tenuit, ac Vmberti de Romanis, qui fuit Magiſter Generalis Ord. V. comes indiuiduus, maximaque amoris viciſſitudine eiſdem adſtrictus. Ad diuerſorum Conuentuum regimen aſſumptus, Pariſijs, & alibi Prior, ſe religioſę paupertatis, humilitatiſque ſingulare exemplar cunctis ſibi ſubditis exhibuit. Prouincialis Franciæ electus, ad Bononienſe Capitulum, (in cœlum vocato B. Iordano ſecundo Magiſtro Generali) acceſſit, vbi electoribus in duas partes diuiſis, quarum vna Vgonem, altera Albertum Magnum eligere contendebat, rebus tandem compoſitis, S. Raymundus de Pennaforti vnanimiter renunciatus fuit Generalis Magiſter Ord. Ab Innocentio IV. inſtante primo Lugdunen. Concilio, Lugdunenſis Paſtor delectus, atque ad illud vocatus, Pontificis mandata adimpleuit, à quo S. R. E. Card. ſub tit. S. Sabinæ anno milleſ. ducenteſimo quadrageſimo quinto, ibidem creatus, ſacro galero donatus eſt cum cœteris Cardinalibus, quibus antea huiuſmodi ruber pileus nondum fuerat à Pontificibus Max. conceſſus, quo ſignificaret eos paratos fore pro libertate Eccleſiæ, ſi opus ſit, caput vitamque morti exponere. Eiuſdem Innocentij iuſſu, petentibus Rainaldo, ac Petro Carmelitis, regulam præfato inclito Ordini ab Alberto Patriarcha præſcriptam, vna cum Guillelmo Antecadenſi Epiſcopo ſormauit, declarauit, mitigauitque, quam ſic declaratam, atq; mitigatam Pontifex confirmauit anno 1248. In Germaniam de Latere Legatus directus ad Imperij Electores vt in depoſiti Friderici locum alium deligerent, omnem adhibuit conatum vt Pontificis vota complerentur. In Italiam reuerſus, Sacrorum librorum lectioni, ac ſcriptioni totus incubuit. Cum illi magna aliquando pecuniæ ſumma oblata eſſet, non vt aliquid contra æquitatem diceret, ſed quod pro æquitate erat, ſileret, eam inuicto animo reiecit. Tandem ſub Vrbano IV. in Vrbeueteri carnis ſarcina depoſita, ad Chriſtum perrexit 14. Kal. April. an. 1262. Reliquit Vgo poſteris ingenij ſui monumenta præclara.

Poſtillas ſuper Geneſim.
Super Exodum.
Super Numeros.
Super Leuiticum.
Super Deuteronomium.
Super lib. Ioſuè.
Super lib. Iudicum.
Super lib. Ruth.
Super 4. lib. Regum.
Super 2. lib. Paralip.
Super lib. Eſdræ.
Super Tobiam.
Super Iudith.

Super Eſther.
In Abdiam.
In Micheam.
In Abacuc.
In Aggaum.
In Malachiam.
Super Matthaeum.
Super Lucam.
Super Act. Apoſt.
Super Epiſt. ad Corinth.
In Epiſt. ad Philippen.
In vtramque ad Teſſalon.
In Epiſt. ad Titum.
In Ep. ad Philem.
In Ep. ad Hebraeos.
In Canonicam Iacobi.
In Canon. D. Petri.
In Canon. D. Ioannis.
In Canon. Iudae.
Compendium Theologiae.
Super Iob.
Super Pſalterium.
In prouerb. Salomon.
In Eccleſiaſten.
In Cantica Canticor.
Super lib. Sapientiae.
Super Eccleſiaſticum.
In Iſaiam.
In Hieremiam.
In Danielem.
In Ezechielem.
In Oſeam.
In Ioelem.
In Amos.
In Ionam.
In Naum.
In Sophoniam.
In Zacchariam.
In lib. Machab.
Super Marcum.
Super Ioannem.
Super Epiſt ad Rom.
In Epiſt. ad Epheſ.
In Ep. ad Coloſſen.
In Vtramque ad Timoth.
Super 4. lib. Sentent.
Speculum Religioſorum.

Edidit quoque peregregium, ac laborioſum opus, quod *Concordantiae Bibliorum*, praenotatur, primuſque huius operis inuentor fuit, vt teſtatur D. Antonin. 3. par. hiſtor. tit. 19. cap. 5. §. 2. & Bellarmin. de Script. Eccleſ. Corpus eius in Vrbe ueteri apud noſtros conditum fuit primò, ſequenti elogio eidem conſtituto.

Eclypſim patitur ſapientiae Sol, ſepelitur
Foelici fine, ſanctae quoque cardo Sabinae
Iſte fuit per quem patuit doctrina Sophiae
Praeco Dei, Doctor fidei, Cithariſta Mariae.
Hugo ſibi nomen, & Cardo Presbyter omen,
Patria natalis Burgundia, Roma Localis.
Soluitur in cineres Hugo, cui ſi foret haeres
In terris vnus, minus eſſet flebile funus.

Tranſlatum poſtmodum fuit cadauer Lugdunum, vbi in Eccleſia Ordinis tale habet epitaphium.

In hoc ſepulchro iacet vir laudabilis Vgo
De S. Theodorico, Deo & hominibus gratioſus
Tit. S. Sabinae quondam Presbyter Card.
Hic habetur vt luminare Magnum Eccleſiae,
Ordinis Praedicatorum lucerna,
Pariſius Doctor Theologiae egregius
Famoſus diuinarum Scripturarum tractator
Et expoſitor luculentus,

Verbi

Verbi Dei prædicator eximius,
Oliua pietatis, Palma iuſtitiæ,
Species honeſtatis, Religionis patronus,
Veritatis præco, Pater pauperum,
Et ſolatium miſerorum,
Qui obijt apud Vrbem Veterem
Anno Dom. MCCLXII.
XIV. Kal. Aprilis.

Plod. in eius vita, Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. ſup. cit. Fernand. de ſcript. Ord. & Luſit. in Biblioth. & Ciaccon. inter Cardd.

II.

P. F. Hanibaldus de Anibalis Romanus.

IN quatuor temporibus Aduentus Vrbanus IV. Viterbij anno 1263. menſe Decemb. P.F. Anibaldum Anibaldenſem S.R.E. Cardinalem ſub tit. SS. XII. Apoſt. creauit. Fuit Anibaldus natalium ſplendore illuſtris, ex Senatoria Romana familia genitus, Dominicanamque togam in S. Sabinæ cœnobio induit, ſub qua ſanguinis præſtantiæ, pietatem, vitæque illibatæ probitatem non vulgarem copulans præſtantiſſimi viri in Romana Curia ſibi nomen obtinuit. Pariſios ſtudiorum cauſa miſſus, ijs cum laude terminatis, in Vrbem reuerſus, in S. Sabina Sententias ſummo auditorum applauſu interpretatus eſt. Quapropter vacante Magiſterio ſacri Palatij per aſſumptionem B. Bartholomæi de Bragantijs ad Nimoſien. Eccleſiam in Cypro an. 1246. ab Inno. IV. Sacri Palatij Magiſter renunciatus eſt. In ea nobili præfectura, tanquam lucerna ſuper candelabrum conſtitutus, pietatis, & ſapientiæ radijs Romanæ Curiæ illuxit, quibus permotus Vrbanus IV. eum S. R. E. Cardinalem creauit, & cum Riccardo de Anibalis Agnato ſuo, Ioanne Caetano Vrſino, & Iacobo Sabello, in Siciliam cum poteſtate Legati de Latere, vt Carolum Siciliæ Regem Regio diademate coronaret, delegauit. S. Angelico Doctori maximo familiaritatis vinculo aſtrictus fuit, eique S. Doctor librum ſecundum Sententiarum dicauit. Puritatis candor ita in eo eluxit, vt mori potiùs, quàm fœdari non dubitauerit, eiectis à ſe medicis, qui pro ſalute conſequenda, puritatis iacturam ſuadebant. F. Petrum de Tarantaſia, qui D. Petri Cathedram ſub nomine Innocentij V. rexit, vnicè diligebat.

Scripſit Librum Quodlibetorum.
Super 4. libros ſententiarum.

Corporis ſarcinam depoſuit in Vrbeueteri ſub Gregorio X. quem in Pont. Max. poſt diuturnam duorum annorum, nouemque menſium Apoſtolicæ Sedis vacationem eligi curauerat. Iacet ibidem in noſtra Eccleſia S. Dominici hoc breui elogio eius tumulo conſtituto.

Vrbs genitrix: Genus Anibalum, ſors Presbyter, Ordo
Dominici: fons diuinus prælatio Cardo
Quem decorat titulo duodenus Apoſtolorum.

Deceſſit autem anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, eidemque in Capit. Generali apud Peſtum anno ſequenti fuerunt conceſſa ſuffragia in toto Ordine. *Ciaccon. inter Card. Plod. in eius vita, & ſcript. Ord.*

P. F. Pe-

III.

P. F. Petrus de Tarantaſia Burgundus.

IN Sabaudia ſita eſt Tarantaſia non procul à Mauriena valle, flumineq; Iſara in Alpinis rupibus, in ea ad lucem datus eſt Petrus de Tarantaſia, qui præclaro ingenio præditus, Pariſijs an. 1225. ſacro Prædicatorum Ordini nomen addixit ſuū, vbi poſtmodum Doctor renunciatus, ſumma cum auditorum admiratione docuit. Prouincialis Franciæ munere completo, Lugdunenſis Archiepiſcopus à Gregorio X. creatus anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo primo, Oſtienſis, ac Veliternus Paſtor an. 1272. & S.R.E. Maior Pœnitentiarius ſequenti anno 1273. ab eodem Pont. renunciatus eſt. Indicto Lugdunen. ſecundo Concilio, ad illud properauit an. 1274. in quo Presbyt. Cardinalis creatus maximum Ordini decus attulit, ac ornamentum; etenim die ſextadecima Iulij in 5. Seſſione Oratorem Abagha Regis Tartarorū cum duobus ſocijs baptizauit, quibus Pont. Gregorius veſtes purpureas latinorum more dono dedit. Die 7. Iunij in Concilio perorauit, aſſumens pro themate *Leua in circuitu oculos tuos, et vide, omnes iſti congregati ſunt; venerunt tibi.* Et die 6. Iulij iterum orauit coram Concilio, incipiendo: *Illuminans te etc.* Cum autem S. Bonauentura Epiſc. Card. Albanenſis ex eodem Concilio in cœlum euolaſſet, miſſam ſolemnem coram Pontifice, totoque Concilio pro eodem celebrauit, interque ſacra ſolemnia ſermonem habuit, incipiens: *Doleo ſuper te frater mi Ionatha.* Terminato Concilio, cum Gregorio Pont. in Vrbem venit, eique ſemper gratū exhibuit obſequium; quo è viuis ſublato, Pontifex maximus in eius locum à ſacro Cardinalium Collegio creatus eſt 12. Kal. Febr. anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto, Innocentij V. ſibi nomine aſſumpto. De quo ſupra inter Pont.Max. *Vghell.tom.1. inter Summ. Pont. et Ep. Card. Oſtien. Bzou. in Annal. ad an.* 1274. *num.6. Ciaccon. vbi ſup. et Fernand. in Concertat. Præd. ad an.* 1274. *Spondan. in Annal. ad ann.*1276.*num.*11.

IV.

P.F. Robertus Kiluarbius Anglus.

NAtalium ſplendore illuſtris fuit Robertus Kiluarbius, ſeu Hiluardeij cognomento, Bilibri in Anglia natus: qui ad Ordinem apud Londinum receptus, pietati, & humilitati ſacrorum librorum ſtudium adiungens, doctiſſimus, ac piiſſimus vir euaſit. Ad Anglicanæ Prouinciæ regimen aſſumptus, cunctos ſibi ſubditos proprio exemplo ad regularis obſeruantiæ rigorem inflammabat. Ab Eduardo Angliæ Rege (quem poſtea Gregorij X. decreto, Dominica prima poſt octauam Aſſumptionis an. 1275. præſentibus Rege Scotię & Duce Britanniæ, ſolemni ritu coronauit, vt Gallia Chriſtiana antiqua inter Cantuarien. Archiep. teſtatur) in animæ ſuæ cuſtodem aſſumptus, eodem procurante, Cantuarienſis Archiepiſcopus primò renunciatus, à Nicolao Papa III. poſtmodum S. R. E. Cardinalis 3. Id. Martij anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo octauo creatus eſt, ac Portuen. & S. Ruffinæ Epiſcopus delectus. In Vrbem ad Pont. Max. pedes acceſſit, non in curribus, & in equis, ſed in nomine Domini, ſolo baculo nixus, a quo humaniſſimè receptus eſt; eius deinde opera, ac conſilio in Petri nauicula regenda Pontifex, quoad vixit, vſus, cuius nomine Robertus Epiſtolas aliquot ad Tartarorum Regem ſcripſit.

In tantæ dignitatis faſtigio conſtitutus, nec conſueta Ordinis indumenta dimiſit, nec eiuſdem ieiunia violauit, neque regularis obſeruantiæ rigorem aliquatenus temperauit, duobus tantùm Ordinis Fratribus cum totidem famulis in ſuum miniſterium adhibitis. Viterbij ſecundo ſuæ promotionis anno, depoſito carnis onere, ad ſempiternam fœlicitatem euolauit, in noſtra Eccleſia S. Mariæ ad Gradus ſepultus an. 1280. Reliquit poſteris Sanctiſſimus, ac Doctiſſimus Paſtor præclara ingenij ſui monumenta. Scripſit enim,

Opuſcula de Sacramenta Altaris
De principio ſcientiarum
De vnitate formarum

Su-

Super 4. Libros ſententiarum
Super Philoſophiam & Metaphyſicam Ariſt.
Super Boetium
Super Priſcianum minorem
Sophyſticam Logicalem, & Grammaticalem
De modo ſignificandi
Super Ezechielem
Super confeſſiones D. Auguſtini. Originalia Patrum
Super Epiſt. D. Pauli ad Romanos
Et Corinthios
De conſcientia, & Syndereſi
De differentia Spiritus, & animæ
De Anima, & cauſis Animæ
De inſtantibus. De doctrina S. Thomæ Aquini
De cælo, & mundo, Generatione, & Corrupt.
Super Metaphyſicam lib. 14. Expoſitionem litteræ ſenſent.
Diſtinctiones Doctorum. Comment. Theologiæ
Et Quodlibeta plurima.
Vghell. tom. 1. in Ep. Portuen. Plod. inter Card. Ord. & Ciacon.

V.

P. F. Latinus Malabranca de Vrſinis Romanus.

Nicolai III. Pontificis ex ſorore nepos fuit Latinus, ex nobiliſſima ſtirpe progenitus, qui ſanctioris vitæ deſiderio actus, in cœnobio S. Sabinæ reiectis mundanis diuitijs, curiſque abdicatis, Dominicanæ profeſſioni ſe ſubdidit. Pariſios ſtudiorum cauſa miſſus, in ſacris prophaniſque litteris adeo profecit, vt in Theologia, ciuilique Iure omnibus acclamantibus, doctoratus Lauream retulerit, ibidemque ſumma cum laude docuerit. Prior S. Sabinæ de Vrbe inſtitutus, dum gregem ſibi commiſſum verbo, ac inculpatæ vitæ exemplo informabat, electo in vniuerſalis Eccleſiæ Paſtorem Max. Ioanne Caetano Vrſino Auunculo ſuo, ab eodem S.R.E. Cardinalis, Oſtien. ac Veliternus Epiſcopus delectus eſt anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo octauo, cui in Eccleſiæ regimine dexteram præbuit incontaminatam, abſenteque Nicolao Pontefice Vrbem rexit. Bononienſibus Legatus datus, eiſdem ſacrum ius dixit; Acmſilladeſque eadem auctoritate frænauit. In Hetruriam de Latere Legatus, Florentinos Guelphorum, ac Gibellinorum factionibus diuulſos, atque ad extremam perniciem iam iam redactos, ſua mirabili Suada in foro S. Mariæ Nouellæ ex eminentiori loco coram innumerabili populi multitudine oratione habita, ac pace demum inter eos ſancita, reconciliauit. Noui permagnifici templi S. Mariæ Nouellæ in Florentina Ciuitate conſtruendi primum lapidem ſolemni ritu iecit, ac permulta beneficia eidem, tum verò quamplurimis alijs Romanæ Prouinciæ cœnobijs Eccleſiaſtica paramenta, ſacraque vaſa contulit. Sancto Cæleſtino V. Summi Pontificatus onus, Latino promouente delatum eſt, quo ſedente, Latinus cum maxima ſanctitatis opinione, imò, vt teſtatur S. Antoninus 3. p. Hiſt. tit. 23. & Bzou. in Annal. Eccleſ. miraculorum gloria conſpicuus, in cœlum euolauit Peruſij 4. Id. Auguſti anno milleſ. duceenteſimo nonageſimo quarto. Compoſuit pijſſimus Paſtor.

Orationes multas coram Card. habitas
Proſam in Miſſa pro mortuis: dies iræ, dies illa.
Sequentias de B. Virgine.

A ſcriptoribus noſtris inter Beatos Ordinis recenſetur. Eius corpus Romam delatum, in Sacriſtia S. Mariæ ſuper Mineruam ſuper eiuſdem fores, in marmoreo ſepulchro conditum diu iacuit cum oſſibus F. Matthæi Vrſini Card. ex Ordine noſtro poſt multos annos pariter aſſumpti, ſub hac ſimplici inſcriptione. *Ven. Mem. F. F. Latini et Matthæi Vrſinorum Ordinis Prædicatorum S. R. E. Cardinalium.*

Cum verò Nicolaus Rodulphius Magiſter noſter Generalis ampliorem, nobilioremque Sacriſtiam condere decreuiſſet an. 1630. horum Cardinalium ſepulchrum apertum eſt, in quo repertæ ſunt capſulæ duæ plumbeæ cum capitibus, & oſſibus horum Cardinalium intra eaſdem recluſis, quarum ea, quæ à dextris erat, ad Card. Latinum; quæ verò à ſiniſtris, ad Card. Matthæum, ſpectabat, prout vidimus; tran-

tranſlatumque eſt in Eccleſiam prope marmoream ſtatuam Ieſu Chriſti D. N. à Michaele Angelo Buonarota ſculptam, ac proſtantem in cornu Euangelij ante Aram maximam. *Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an.1294. ſub nu.*XXXVIII. *et* XXXIX. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. inter Ep. Oſtien. et Plod. de Vir. Illuſt. Ord.p.4. inter Card. et Ciacconus ibid.*

VI.

P. F. Hugo Seguin Gallus.

EX Billonenſi Vrbe Claromontanæ Diœceſis ortum habuit P. F. Hugo Seguin de Bibliomo Gallus Aruernenſis: vir eruditiſſimus, ſingularique pietate præditus, qui poſt obtentam in Pariſina Vniuerſitate Theologiæ Lauream, Romam miſſus, in cœnobio S. Sabinæ quatuor libros Sententiarum cum laude interpretatus eſt. Exinde aſſumpto P. Raymundo de Corſauino ad regimen Eccleſiæ Balearium Inſularum, à Martino IV. in eius locum Sacri Palatij Magiſter delectus eſt. Galliæ Regi in paucis charus extitit, huiuſque intuitu maximas conſequutus eſt dignitates: à Nicolao enim IV. S.R.E. Card. ſub Tit. S. Sabinæ anno milleſ. ducenteſimo octogeſimo octauo in Vigilia Pentec. creatus, mox Lugdunenſis Archiepiſcopus renunciatus eſt. E viuis poſtmodum ſublato Cardinali Latino Vrſino, à S. Cœleſtino V. Oſtien. ac Veliternus Epiſcopus factus, quatuor annis eiſdem Eccleſijs ſacrum ius dixit. Interim tantiſque honoribus conſtitutus, ſub religioſa pauperrate ſemper vixit, in pauperes, ac egenos pia prodigalitate effuſiſſimus. Sacrarum literarum ſtudijs ſemper addictus, ſententiarum Angelici Doctoris D. Thomæ, eiuſque illibatæ doctrinæ ſectator, ac defenſor inuictus quoad vixit, fuit. Romæ mortalitatis pondus depoſuit 3. Kal. Ianuarij anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo octauo, relictis poſteritati ſequentibus ingenij ſui monumentis.

Super 4. libros ſententiarum
De Viſione diuina eſſentiæ
Lib. ſermonum variorum.
Comment. in Threnos Ieremiæ
Contra corruptorium D. Thomæ.

Eius corpus in Eccleſia noſtra S. Sabinæ conditum ante Aram Max. tale habet elogium.

Hugo vocatus homo fuit hic de Bibliomo
Per mortem clarum dedit hunc Aruernia carum
Ordinis hic Frater, quippe dicat
Hunc bona mater
Edidit ad ſtudia, Doctorem Theologia
Cui ſocios Petrum, Paulum det gratia Chriſti.

Vghell. Ital. Sac. tom. 1. inter Epiſt. Oſtien. Ciaccon. Plod. inter Card. Ord.

VII.

P. F. Nicolaus Boccaſinus de Taruiſio.

IN Prouincia Lombardiæ Venetijs Dominicanam togam induit P. Nicolaus Boccaſinus è Taruiſio, humili loco natus, ſed ſanctitate, ac doctrina celeberrimus, de quo Tegius in Monumentis Ordinis ſub an. 1262. hæc habet: *Hoc anno introductum eſt ſtudium Logicæ in Prouincia Lombardiæ, & poſitum in Conuentu Mediolani, in quo aſſignati ſunt ſtudentes F. Nicolaus de Taruiſio, qui poſtmodum fuit Magiſter Ord. & vltimò Papa, & F. Aymericus Placentinus, qui & ipſe fuit Magiſter Ord.* Peracto docendi munere, Prior Prouincialis inſtitutus, in victu, & veſtitu rigorem, & abſtinentias Ordinis ſeruault; ſciensque ſe ex infima ſæculi paupertate ad Ordinem acceſſiſſe, humilitate omnes præcellebat. Defuncto Stephano Briſuntino Magiſtro Generali, in eius locum communi Patrum ſuffragio Magiſter Ordinis Argentinæ ſalutatur anno milleſ. ducenteſimo nonageſimo ſexto. Ordinem

baculum manu geſtans viſitauit, eodemque modo ad Generalia Capitula accedebat dicens: Hæc eſt gloria noſtra. vt ſic tanquam Chriſti pauperes per mundum, non in curribus, & in equis, ſed in nomine Domini, incedamus. Chorum, ac commune regularis menſæ Refectorium perpetuò ſectatus, ſuo exemplo ſubditos ad regularem obſeruantiam, mundique contemptum inflammabat. Quibus permotus Bonifacius VIII. eum ex Hiſpania reuerſum, atque Galliam viſitantem S.R.E. Cardinalem creauit, anno milleſ. ducenteſimo nonageſimo octauo menſe Decembri in 4. Aduentus temporibus, cui & ſequentes Apoſtolicas litteras direxit;

BONIFACIVS PAPA VIII.

Dilecto filio Fratri Nicolao de Taruiſio quondam Magiſtro Ordinis Fratrum Prædicatorum in Sacroſancta Rom. Eccleſia Presbyt. Cardinalem aſſumpto. Sal. & Apoſt. Benedict.

Inter cæteros Ordines in agro plantatos Dominica ſacrum Fratrum Prædicatorum dileximus hactenus, & diligere non ceſſamus, ad ea, quæ proſperum ſtatum eius, ſuique honoris reſpiciunt incrementa, paternis ſtudijs intendentes. Volentes itaque perſonam tuam, quam laudabilis fama refert, ac fide digna clamat aſſertio, claris virtutum inſignijs decorare, & in te præfatum Ordinem multipliciter honorare; te nuper de fratrum noſtrorum conſilio & aſſenſu in Presbyterum Cardinalem S. Rom. Eccleſiæ duximus aſſumendum. Quo circa diſcretioni tuæ per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus impoſitum tibi onus à Domino prompta deuotione ſuſcipiens te, ſubmota dilationis obſtacula, præpares ad noſtram præſentiam quantocius acceſſurum. Datum Reate Nonis Decemb. Pontificatus noſtri anno Quarto.

Apoſtolicas litteras recepit Nicolaus in Leſihunano propè Narbonam in octaua Epiphaniæ cum primos rumores ſuæ promotionis Barchinone audiſſet in diebus Natalis Domini: & in craſtino Narbonam ingreſſus, congregatis Fratribus in Capitulo, & ſpectante nobilium, ac Prælatorum copioſa multitudine, Magiſterio Ordinis cum lachrymis ceſſit, fracto in omnium conſpectu Ordinis ſigillo poſt lectas Apoſtolicas litteras. Eundemque poſtmodum idem Pont. Epiſcopum Oſtien. ac Veliternum die 2. Martij anno milleſ. trecenteſimo nominauit, atque in Poloniam, Dalmatiam, Croatiam, Daniam, Sueciam, atque Pannoniam de Latere Legatum pro grauioribus Eccleſiæ negotijs direxit. Maxima in eo enituit modeſtia, ac pietas, quippe qui tot dignitatum culminibus ſublimis, nec in victu, nec veſtitu rigorem Ordinis temperauit, ſuoque miniſterio non niſi paucos, & hos perneceſſarios famulos adhibuerit, Fratrum Ordinis familiaritate, & conſortio ſemper vſus. Terminato Legationis munere in Vrbem reuerſus, communi Apoſtolicæ Curiæ, & ipſius Bonifacij gaudio exceptus, non multo poſt è viuis ſublato Pontifice ipſo, vnanimi Cardinalium voto Pontifex Maximus renunciatus eſt 12. kal. Nouemb. anno milleſ. trecenteſimo tertio, Benedicti XI. ſibi nomine aſſumpto. De quo ſup. inter Pont. Max. *Olmeda in eius vita. Vghel. Ital. Sac. tom. 1. inter Sum. Pont. Et Epiſcopos Oſtien. & Plod. lib. 4. inter Card. Ord. & Ciaccon. ibid.*

VIII.

P. F. Nicolaus Martini de Albertinis.

PRati in Tuſcia ortum habuit Nicolaus Martini de Albertinis ex patre Martino nobili ciue, Gibellinæ factionis aſſecla, qui mundanarum curarum pertæſus, Ordinem Prædicatorum ingreſſus, ita cum pietate ſacrarum literarum ſtudium coniunxit, vt celeberrimus S. Theologiæ profeſſor effectus, Florentiæ, & Romæ in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam, cum laude publicè docuerit. Procurator Ordinis inſtitutus, Bonifacij VIII. gratiam promeruit, à quo Spoletanus Epiſcopus, atque in Vrbe Viceſgerens creatus Kalendis Iulij an. 1299. Legatus poſtmodum ad Britanniæ, Galliæque potentiſſimos Reges directus eſt. A Benedicto XI. cui acceptiſſimus erat, Epiſcopus Cardinalis Oſtien. ac Veliternus die 18. Decemb. anno milleſ. trecenteſimo tertio creatus Spoletanam Eccleſiam dimiſit. Cum verò in Hetruria Ghibellinorum, Guelphorumque factiones inteſtinis odijs æſtuarent,

rent, Benedictus Pont. Nicolaum illuc Apoſtolicum Legatum, vt res componeret, miſit; at in caſſum, quippe qui Gibellinarum partium fautor reputatus, & à Guelphis ſuſpectus habitus, re infecta, Florentia diſcedens, illam Eccleſiaſtico interdicto ſuppoſuit, donec ad meliorem frugem redirent Florentini. Ex Nicolai ſententia Clemens V. Pontifex à Sacro Collegio Cardd. acclamatus eſt, qui viciſſim Nicolaum vnicè quoad vixit, dilexit, eiuſque opera in grauioribus Eccleſiæ negotijs fuit ſemper vſus. Cum Arnoldo Card. Sabino, & Luca Card. de Fliſco Apoſtolicis Legatis in Laterano Henricum VII. Imperatorem Sacro diademate coronauit; quartaque demum Legatione inſignitus, in Siciliæ Principem eandem Regiam contulit dignitatem, duoſque Pontt. Max. Ioannem XXII. & Clementem V. conſecrauit. Nepotem habuit Fatium Albertinum Prati Comitem, Carolo Quarto Imperatori charum. Fuit Nicolaus vir doctiſſimus, prudentiæ, ingenijque laude præſtans, Pontificibus Max. Imperatoribus, ac Regibus apprimè gratus, à quibus, quoad vixit, in maxima exiſtimatione ſemper eſt habitus. Prati Conuentum Fratrum, & Monaſterium Monialium Ord. ſub nomine S. Nicolai, & alterum Auenione conſtruxit. Scripſit.

De Paradiſo.

De Pontificalium Comitiorum habendorum ratione.

Carnis onere depoſito perrexit ad Chriſtum, pro cuius Eccleſia non modicum laborauerat, Auenione anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo primo, apud noſtros ibidem conditus, ſequenti elogio tumulo inſcripto.

Nicolai Pratenſis Epiſcopi Card. Oſtien.
Eloquium, bona vita, virens, diſcretio fulta:
Conſilium. doctrina vigens, prudentia multa:
Iſta ſilent hic, illa docent, ſunt cuncta ſepulta,
Virginis à partu in numeratis mille trecentis
Annis bis denis vno, quartiſque Kalendis,
Quem genuit Pratum, Spoletum Pontificatum,
Oſtia quem dedit Romano Cardini gratum.

Vghell. Ital. Sac. tom. 1. inter Ep. Oſtien. ac Spolet. & Plod. vbi ſup.

IX.

P. F. Guillelmus Maresfeldius Anglus.

CVm Nicolao Praten. S.R.E. Cardinalis Tit. Sabinæ creatus eſt in Aduentu an. 1303. die 18. Decemb. Guillelmus, ſeu Guillermus Maresfeldius Anglus, quem ante promotionem obijſſe quidam ſcriptores falsò opinantur, aſſerentes, eum ex Generali Capitulo Biſuntino Londinum reuertentem, in quo diffinitor pro Prouincia Angliæ fuerat, in itinere obijſſe menſe Auguſto. At ridiculum, & omnino à veritate alienum videtur Summo Pontifici quatuor menſium ſpatio non innotuiſſe deceſſum viri celeberrimi, ſibi dilecti in ſacrum Collegium cooprandi. Accuratiſſimè ſemel, atque iterum legimus Acta Capituli Generalis Toloſæ an. 1304. celebrati, à F. Bernardo Guidonis conſcripta, quæ in Archiuo Ordinis cuſtodiuntur, & nullam in eiſdem factam mentionem de obitu Guillelmi Diffinitoris Anglicani, reuertentis ex Biſuntino antecedenti Capitulo, in itinere è viuis erepti reperimus; & tamen ex ſancita, inuiolabilique Conſtitutionum noſtrarum lege, illius obitus in præfato Capitulo, toti Ordini pro communibus ſuffragijs eidem impendendis denunciandus erat, ſi in regreſſu ex Capitulo in itinere deceſſiſſet. Obijt quidem Guillelmus ante receptum ſuæ promotionis nuncium, vltimis eiuſdem anni diebus, tamen Cardinalis verè extitit à ſuæ creationis die vſque ad diem ſui obi-

obitus; quod cum innotuiſſet Angliæ Regi, cum Benedicto Pont. vt in eius locum Gualterius, ſibi à ſacris confeſſionibus, ex Ord. pariter Præd. Cardinalis ſubrogaretur, egit, prout contigit in quadrageſima ſequentis anni 1304. Fuit Guillelmus patria Cantuarienſis, nobiliſſimo loco natus, vir doctiſſimus, & prædicator egregius, in Oxonienſi Academia S. Theologiæ publicus profeſſor, & in Pariſienſi Vniuerſitate Baccalaureus, pietate inſignis ac obſeruantia regulari ſpectabilis, pluribus ſuæ Anglicanæ Prouinciæ conuentibus Præfectus, & eiuſdem Prior Prouincialis, qui, licet annorum pondere grauatus, ad Generale Biſuntinum Capitulum pedeſter acceſſit. Eius corpus in Londinenſi Eccleſia commune Fratrum oſſuarium aſſeruat. *Fernand. inter Card. Ord. Taeg. in Monum. Ord. Leander de Vir. Illuſt. Ord. lib. 3. Ciaccon. in Vit. Pont. & Cardinalium.*

X.

P. F. Gualterus Vinkterburnus Anglus.

AVdita defuncti Guillelmi Cardinalis morte, Eduardus Angliæ Rex egit cum Benedicto XI. Pont. Max. vt alterum Anglum in ſacrũ purpuratorum Patrum collegium cooptaret, ſupplicauitque vt tanto honore P.F. Gualterius Vinkterburnus, ſibi tunc temporis à ſacris confeſſionibus, cohoneſtaretur, votique compos effectus eſt; nam in quadrageſima anni milleſimi treceteſimi quarti S. R. E. Presbyter Cardinalis, die decima nona Februarij ſub Titulo Sanctæ Sabinæ creatus eſt; qui recepto ſuæ promotionis nuncio, ex Anglia ſecedens Peruſium venit, vbi è viuis ereptum inueniens Benedictum Papam, Conclaue cum alijs Cardinalibus ingreſſus, Clementis V. electioni interfuit, qua peracta, à Sacro Cardinalium cœtu cum Card. noſtro Pratenſi pro eodem Sacro Collegio Legatus in Galliam ad electum Pontificem directus eſt, vt factam ſui electionem in Pontificem Maximum comprobaret, atque in Vrbem properaret. At nimio calore in itinere vexatus, Ianuæ in morbum incidit, vbi an. 1305. corporis ſarcinam depoſuit octuagenarius, apud noſtros ibidem conditus. Fuit Gualterus patria Sareſburienſis Prouinciæ Anglicanæ Prior Prouincialis: vir multiplici eruditione, tam ſacra, quàm prophana imbutus, dexteritate, prudentiaque maxima in agendis præditus, Eduardo Regi ab intimis conſultationibus, à quo bona cuncta ſperabantur in Eccleſiæ commodum niſi inuida mors tantum virum ſubripuiſſet. Eius corpus, prout mandauerat, in Angliam poſtmodùm delatum, Londini conditum eſt apud noſtros. Scripſit doctiſſimus Cardinalis.

De peccato Originali.

Summam Theologiæ in tres partes diſtributam

Librum variarum Quæſtionum Theologicarum

Librum ſermonum tam de tempore, quàm de ſanctis.

Ciaccon. Fernand. Leand. vbi ſup. S. Antonin. 3. p. tit. 23. & Plod. inter Card. Ord. & Spondan. in Annal.

XI.

P. F. Thomas Iorge Anglus.

SAnguinis nobilitate, ac genere clariſſimus fuit P.F. Thomas Iorge, quem Iorſium communiter ſcriptores noſtri nominant, apud Londinum in Anglia in lucem editus, qui adoleſcens, vt in domo æterni Patris nobiliores ſibi manſiones vindicaret, ad Ordinem noſtrum confugit, Dominicanaque toga indutus, ſuis exhortationibus, atq; exemplo ſex alios germanos fratres ſuos pariter Ordini attraxit. Hi doctrina, vitæque inculpatæ ſingulari exemplo maximum Ordini attulere decoris ornamentum, ac inter eos ſpeciali titulo effulſit P. F. Gualterus Armachanus Archiepiſcopus, Hiberniæque Primas. Sacris ſtudijs addictus Thomas, Pariſijs, Londini, & alibi, laureatus Doctor docuit. Anglicanæ Prouinciæ Prouincialis Moderator electus, commiſſum ſibi gregem, plus exemplo, quàm verbis integerrimè gubernauit, ſibique ſubditos velut filios vnicè dilexit, viliſſima quæque officia, eos in humilitate, ac charitate eruditurus, adimplens. Septem annis de-

demandatam ſibi prouinciam ſanctiſſimè gubernauit. Aſſumptus poſtmodum ab Eduardo Angliæ Rege in propriæ animæ directorem pro peccatorum expiatione, eundem cum pluribus præſtantioribus Regijs Aulicis per ſalutis ſemitam direxit. A Clemente V. inſtante eodem Rege S. Rom. Eccl. Cardinalis in Aduentus quatuor temporibus die 17. Decemb. ſub Tit. S. Sabinæ anno milleſ. trecenteſimo quinto creatus, in aſſumpta dignitate aſſuetam viuendi regularem normam non dimittens, ad Clementis Pont. Max. pedes acceſſit, à quo de Latere Legatus ad Henricum VII. Imperatorem electum miſſus, dum ad demandatum ſibi munus complendum iter aſſumpſiſſet, in Sabaudia vitæ ſuæ vltimum diem compleuit, anno milleſ. trecenteſimo vndecimo; cuius corpus in Angliam delatum, Oxoniæ, vbi Ordinis tyrocinia compleuerat, apud noſtros conditum eſt.

Reliquit poſteris doctiſſimus Cardinalis ſequentia ingenij, ac doctrinæ ſuæ monumenta præclariſſima.

De Conceptione B. Virg.
Super Boetium de Conſolatione
Contra Ioannem Scotum
Super 4. libros ſentent.
Poſtillas ſuper Pſalterium
Librum variorum ſermonum de ſanctis & tempore
Librum de doctrina Scholarium.

S. Antoninus 3. p. tit. 23. Ciaccon. Leand. Fernand. & Flod. vbi ſup.

XII.

P. F. Nicolaus Farinula Gallus.

CVm præfato F. Thoma Cardinalis creatus eſt à Clemente V. Nicolaus Farinula Gallus, qui Rothomagi ortus, in Prouincia Franciæ educatus, atque Pariſijs ſacris literis imbutus, ibidem Theologiæ Doctor docuit, præſtantiſſimi viri ſibi nomine comparato. Conuentuum præfecturæ addictus, pluribus ſuæ Prouinciæ Franciæ ſingulare obſeruantiæ regularis attulit incrementum. Eius virtutum præſtantia allectus Philippus IV. Galliæ Rex, illum ſibi in confeſſarium, & animæ ſuæ directorem, atque intimum Conſiliarium conſtituit, & cum Clemente Pontefice, vt inter S. R. E. Cardinales cooptaretur, egit; qui die 17. Decemb. an. milleſ. trecenteſimo quinto in prima Cardinalium creatione eundem Cardinalitia dignitate inſigniuit, titulo S. Euſebij eidem impartito. Vix verbis exprimi poteſt in ampliſſima dignitate tanti viri modeſtia, humilitas, charitas: Nam ita pietatis operibus totus deditus erat, vt eum, non in ſui, ſed in commune Eccleſiæ, ac pauperum commodum promotum cuncti agnouerint. Cum Clemente Pontifice pluries ſermonem habuit de Templariorum Ordine multis hæreſibus inquinatorum ex Eccleſia eliminando, quod tandem conſtabilitum fuit. Ioannis XXII. electioni in Conuentu noſtro Lugdunenſi factæ interfuit, cuius promotioni ſingularem operam dedit; ſub quo mortalibus vale dixit Lugduni anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo tertio facta S. Thomæ Aquinatis Canonizatione, cuius principalis Author fuit apud Ioannem Pont. ibidem in Ordinis Eccleſia tumulatus. Edidit in lucem primus omnium, vt Plodius ex Paulo Cotteſio refert.

Rituale Eccleſiaſticum.

S. Antonin. 3. p. tit. 23. Ciacconus & Leander vbi ſup. Fernand. & Caſtil. p. 1.

XIII.

P. F. Villermus Petri de Godiuo Baionen.

HVnc tertium Cardinalem ex noſtris Clemens Papa V. creauit ſub Tit. S. Cæciliæ Decemb. menſe in ſabbato 4. temporum Aduentus an. milleſ. trecenteſimo duodecimo. Fuit Villermus patria Baionen. Toloſanæ Diœceſis, excellentiſſimi ingenij vir, qui Pariſijs cum Latino Malabranca Nicolai III. Nepote inter Cardinales poſtmodum cooptato, ſtudijs operam dedit, & docuit; eoque procurante, à Nicolao IV. cui acceptiſſimus erat, Sacri Palatij Magiſter, poſt aſſumptionem Vgonis Seguin in S. R. E. Cardinalem, renunciatus eſt, quo in munere viginti tres annos, ſolus ſine exemplo, præfuit, reiectis Eccleſiarum gubernijs à Bonifacio VIII. & Benedicto XI. ſibi obla-

latis. Sacra purpura decoratus, à Ioanne XXII. die 12. Septemb. anno 1317. Sabinen. Epiſcopus inſtitutus, atque in Hiſpaniam de Larere Legatus directus, in congregata Valliſoletana Synodo multa decreuit pro deperditæ diſciplinæ Eccleſiaſticæ reſtauratione. Erga Ordinem noſtrum ſumma beneuolentia affectus, quinque cœnobia à fundamentis conſtruxit, Eccleſiaſque tres miræ pulchritudinis ædificauit, vnam ſcilicet in Conuentu Auenionen. alteram in Toloſano, tertiam vero in Baionen. Religioſæ paupertatis ſectator feruidus, dum Prouincialis Franciæ onus ſubiret, in Conuentuum viſitatione pedeſter ſemper incedens, ad eam amplectendam ſibi ſuditos hortabatur, quam etiam in tot dignitatum faſtigijs vnicè dilexit. Mirabili in enodandis Sacræ Scripturæ arcanis claritate præditus, ſequentia ingenij ſui nobilia monumenta poſteris reliquit.

De Nuptijs Chriſti, & Eccleſiæ.

Librum ſermonum de Tempore & ſanctis.

Et librum complectentem iura omnia, atque conceſſiones, & priuilegia Rom. Eccleſiæ facta, atque ab eadem alijs collata.

Tandem annorum pondere grauatus, Auenione quieuit in pace die 4. Iunij anno à Virginis partu milleſ. treceteſimo ſexto, ibidem in noſtra Eccleſia conditus, ex qua poſtmodum ad Toloſanam, prout mandauerat, delatus eſt, vt vbi Religionis lac ſuxerat, vſque ad nouiſſimum diem quieſceret eius corpus, quod ad læuam Aræ Max. iacet, ſequenti ſimplici memoria tumulo appoſita.

Dominus Fr. Villermus Godinus Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis.

S. Antonin. 3. par. tit. 23. Fernandez Plod. & Ciaccon. vbi ſup. & Taeg. in Monum. Ord. Vghell. tom. 1. inter Epp. Sabinen.

XIV.

P. F. Matthæus Vrſinus Romanus.

A Io. XXII. inter purpuratos Patres adſcriptus eſt Matthæus die 18. Decemb. feria 6. in quatuor temporibus anno milleſ. treceteſimo vigeſimo ſeptimo, qui Romæ ex nobiliſſima Vrſinorum de Campo Floræ familia genitus, Franciſci Neapoleonis Vrſini Card. Nepos, dum eſſet Canonicus Eccleſiæ S. Stephani in Gallia, iurique Pontificio operam daret, calcatis mundi illecebris, Dominicano Ordini nomen dedit, in quo ſacris ſtudijs addictus, breui tempore doctiſſimus vir effectus, Bononiæ, Florentiæ, Pariſijſque docuit, vbi aſſignatus fuit in Generali Capitulo Londini celebrato anno 1314. nam in eiuſdem Actis ita legimus. *Prouidemus quantum noſtra intereſt de Fr. Matthæo de Vrſinis Romano, quod legat ſententias Pariſijs anno ſequenti.* Capitulo Generali Burdegalenſi anno 1324. cum eſſet tunc Prior Prouincialis Romanæ Prouinciæ, electus iam an. 1322. interfuit. A Senatu Populoque Romano Orator ad Io. XXII. Pont. Max. vt illi aducntum in Vrbem ſuaderet, directus, ab eodem Pont. perbenignè acceptus, multiſque honoribus affectus, Agrigentinus Epiſcopus in Sicilia creatus eſt anno milleſ. treceteſimo vigeſimo ſexto, ad Sipontinam Archiepiſcopalem Sedem in Apulia deinde eodem anno tranſlatus, ac Presb. Card. creatus ſub Tit. SS. Ioannis & Pauli. In ea dignitate pietatis operibus totus incumbens, pauperum miſerias larga manu ſubleuabat, eorum neceſſitatibus ex intimis viſceribus condolendo. A Benedicto XII. Sabinenſis Epiſcopus renunciatus, eiuſdem Eccleſiæ Paſtor effulſit optimus vſque ad annum milleſimum treceteſimum quadrageſimum; quo 15. Kal. Septemb. Auenione in Curia Apoſtolica deceſſit, corpore in Vrbem tranſlato, & cum Cardinali Latino in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam, vt ſupra retulimus, ſepulto. *Vghell tom. 1. Ital. Sacr. inter Ep. Sabinen. & 7. inter Archiep. Sipontin. S. Antonin. Ciaccon. Leand. & Plod. vbi ſup.*

XV.

P. F. Gherardus de S. Adomaro Gallus.

Clementis VI. Pont. Max. ex ſorore nepos fuit P. F. Gherardus de Doma-

maro (quem Gherardum de S. Adomaro alij nuncupant) Lemouicenſis ex Toloſana Prouincia de Briuenſi conuentu, qui cum in Pariſina Vniuerſitatè ſacras literas doceret Baccalaurei titulo inſignitus, in Generali Capitulo Carcaſſonæ collecto, anno 1342. licet abſens, Magiſter Ordinis à cunctis Patribus ſalutatus eſt defuncto Hugone. Re ad Auunculum Clementem delata, admiratus, ac lætatus, Pont. illico Pariſienſi Cancellario, vt laurea Magiſtrali Gherardum decoraret, edixit; Gherardoque vt ſine dilatione, ſuſceptis magiſtralibus inſignijs ad ſe properaret, iniunxit. Exactis itaque ſibi iniuncti Magiſterij ceremonijs, magno accedente nobilium comitatu, ad Auunculi pedes acceſſit, & quidquid pro ſui Ordinis cõmodo, ac incremento perijt, impetrauit præcipuè autē, quę à Benedicto XII. contra antiquum Ordinis ritum decreta fuerant, reſciſſa ſunt, atque abrogata. Sic ſtatu Ordinis magis firmato, noua lux oriri viſa eſt, honor, & gaudium in Prædicatoribus. Poſt hæc autem ſequenti menſe Septembri eiuſdem anni 1342. in vigilia S. Michaelis Gherardus ab Auunculo Clemente in S. R. E. Cardinalium numerum ſub Tit. S. Sabinæ ingentī Apoſtolicæ Curiæ, ac Ordinis lætitia cooptatus eſt. In tantis honoribus conſtitutus, mira beneuolentia erga Ordinem, atque in pauperes pietate enituit: at infirma ſemper vſus valetudine, dum Toloſæ totius Galliæ de Latere Legatus eſſet, magno Pontificiæ Curiæ luctu, nec minori Ordinis mœrore, qui ſe præcipuum apud omnes aduocatum, benefactoremque munificum amiſiſſe doluit, obdormiuit in pace anno 1345. ibidemque cõditus in noſtra Eccleſia. *Olmeda in eius vita. Plod. Fernand. & Ciaccon. vbi ſup. & S. Antoninus.*

XVI.

P. F. Io. Morlandinus Gallus.

Cardinalis Gherardi de S. Adomaro ſocius chariſſimus, eiuſdemque Briuenſis cœnobij Alumnus fuit Io: Morlandinus Gallus, vir in ſacris paginis, diuinique verbi prædicatione præclariſſimus, ac Pariſienſis Doctor inſignis, qui ex Toloſana Inquiſitione, cui pluribus annis præfuit, è viuis rapto P. F. Raymundo Durandi Sacri Palatij Magiſtro, in eius locum à Clemente VI. ad Card. Gherardi ſupplicationem creatus, tantam Præfecturam ea, qua decebat ſcientia, grauitate, ac pietate religioſa ita geſſit, vt poſt Guarinum Magiſtrum Ordinis, Generalis moderator eiuſdem, communi Patrum voto, Barchinone an. milleſ. trecenteſimo quadrageſimo nono creatus, ſequenti anno à Clemente VI. ob ſuas ſingulares virtutes, ſtrictumque cum Card. Gherardo Nepote ſuo prædefuncto familiaritatis vinculum, S. R. E. Presb. Card. ſub Tit. S. Sabinæ renunciatus ſit in quatuor temporibus Aduentus 15. Kal. Ianuarij 1350. Octo annis in ſibi collata dignitate ab omni faſtu, ac mundana pompa alienus vixit, erga noſtrum, ſuumque Ordinem optimè affectus: tandemque Adæ peccati pœnam luit Auenione anno milleſ. trecenteſimo quinquageſimo octauo, apud ſuos Fratres ſepultura electa. Scripſit Eccleſiæ Princeps purpuratus.

De Reparatione lapſi

Sermones multos de tempore, & ſanctis.

Olmoda in eius vita. Ciacconus Fernand. & Plod. vbi ſup.

XVII.

P. F. Nicolaus Roſellius Aragonen.

IN Tarracona ortum habuit Nicolaus Aragonenſis Prouinciæ Alumnus, à Clemente VI. in S. Theol. Magiſtrum promotus, qui cum in Regnis Aragoniæ Gen. Inquiſitor eſſet anno 1350. ætatis ſuę 35. Prior Prouincialis Prouinciæ Aragoniæ electus, vtrumque onus cum Orthodoxæ fidei incremento, atque regularis obſeruantiæ profectu peregregiè ſuſtinuit. Cum verò Barchinone quidam exortus eſſet error circa Chriſti ſanguinem, cum Clemente Pont. vt eliminaretur, egit, qui eidem iniunxit vt talem errorem publicè damnaret, quod ipſe in Barchinonen. Cathedrali præſtitit an. 1350. ſublatoque ex ſæua peſtilentia Magiſtro Ge-

Generali Guarino, Ordinis Vicarius iuxta Conſtitutionum tenorem effectus, in Barchinonen. Capitulo à copioſo vocalium numero Generalis Mag. nominatus eſt; at à maiori parte, Pontifici Clementi Lemoniceen. ſatisfactura, Io: Morlandinus Lemouicenſis Ordinis Magiſter electus fuit. Vltimæ voluntatis Sereniſſ. Infantum Mariæ, & Blanchæ exequutor ab eiſdem delectus, cuncta iuxta eorum votum fideliter compleuit. Ab Innocentio VI. procurante Iacobo Rege, inter S. R. E. Cardinales cooptatus ſub Tit. S. Sixti in 4. tempor. Aduentus feria 6. menſe Decemb. anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo ſexto, ætatis ſuæ quadrageſimo ſecundo, epiſtolam eidem Pont. Max. humilitate plenam ſcripſit; in qua ſe obbrobrium hominum, & abiectionem plebis nominans, tanta dignitate indignum ſubſcripſit. Sacrarum Virginum Ord. noſtri Montis Syon Barchinonæ cœnobium conſtruxit, compluraque beneficia Ordini contulit. Tandem florenti adhuc ætate, poſt aſſumptæ purpuræ annum quintum, Maioricæ carnis onus depoſuit 5. Kal. April. an. 1362. apud noſtros ibidem conditus poſt legatas pretioſas reliquias, Eccleſiaſticaque paramenta ſuprad. Monaſterio Montis Syon, multorumque librorum copiam Barchinonen. Maioricen. ac Gironen. Conuentibus noſtris. *S. Antonin. 3. p. tit. 23. Fernand. Pled. & Ciaccon. vbi ſup. & Olmeda in vita Io. Lemouicen. Mag. Ord.*

XVIII.

P. F. Guillelmus Sudre Gallus.

EX Toloſana Prouincia fuit P. F. Guillelmus Sudre Gallus patria Tullenſis de Briuenſi Conuentu, vir omnium ſciētiarum corona redimitus, in Pariſienſi Vniuerſitate Laureatus, in qua annis pluribus & didicit, & docuit cum Gherardo, & Morlandino Cardinalibus ſupradictis. Potens fuit in opere, & ſermone, ob egregias animi dotes, præſtanteſque virtutes à Clemente VI. eiuſque Curia dilectus, qui promoto ad purpuram Morlandino Magiſtrum Sacri Palatij eundem creauit anno 1349. Et in præfati Pont. Vaticanis Regeſtis de eo habetur mentio ſub die 24. Nouembris eiuſdem anni 1349. Decem & ſeptem annis in hoc nobili Magiſterio effulſit, factus cunctis norma virtutis, ſpecimenque pietatis. Denique anno milleſ. trecenteſimo ſexageſimo ſexto 14. Kal. Octob. ab Vrbano Papa V. creatur S. R. E. Cardinalis, Apoſtolicuſq; de Latere Legatus ad Neapolitanum Regnum mittitur, & anno 1369. Maſſilienſis paſtor declaratus, die 7. Decemb. eiuſdem anni pro Philippo deceſſore ſuo in Maſſilien. Eccleſia, Apoſtolicam Sedem recognouiſſe conſtat ex lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont. Septem annos in purpura vixit, tandemque depoſita corporis ſarcina Auenione 4. Kal. Octob. ſub Gregorio XI. apud noſtros ibidem tumulatur an. 1373. hac breui epigraphe tumulo conſtituta. *Requieſcat in pace.*

Scripſit vir Doctiſſimus.

De Myſterijs S. Crucis

De Argutijs Logicæ

Epiſtolas plures in cauſis Fidei.

Ex lib. prouis Prælat. Vrb. 5. Gall. Chriſt. tom. 3. Olmeda in vita Io: Morlandini, & Auctores ſupracit.

XIX.

P. P. Nicolaus Moſchinus Caracciolus Neapolitanus.

EX Generali Inquiſitore Neapolitani Regni aſſumptus eſt ad purpuram cum P. F. Philippo Gezza, P. F. Nicolaus Moſchinus Caracciolus Archiep. Meſſanenſis, Neapoli nobili loco natus, 14. Kal. octob. an. 1378. ſub Tit. S. Ciriaci ad inſtantiam S. Catherinæ Senenſis. Fuit Nicolaus natalium ſplendore conſpicuus, ſed doctrina, morumque integritate præſtantior, quippe qui in pluribus ſuæ Prouinciæ Regni cœnobijs Prior electus, ſibi ſubditos ad charitatem, pietatem, regularemque obſeruantiam inflammabat. Sacroſancto Inquiſitionis tribunali poſmodum præfectus, non ſemel graues calamitates pro ſuo munere obeundo perpeſſus, conſtanti pectore eas ſuperauit, commiſſo ſibi muneri plenè ſatisfacturus. Ab Vrbano VI. ad Venetos, Peruſinos, ac Neapolitanos Legatus

tus miſſus, ad eiuſdem partes ſuſcipiendas illos adduxit, peregrinantemq; Pontificem ſemper, quoad vixit, ſequutus eſt. Vndecim annos Cardinalis vixit; tandemque vitæ terminum attingens, quieuit in pace Romæ anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo nono 4. kal. Auguſti in S. Mariæ ſuper Mineruam templo terræ traditus. *Ciaccon. in vit. Pont. & Card. Vgell. in addit. ad Card. Vrbani VI. Fernand. & Plod. in Card. Ord.*

XX.

P. F. Philippus Gezza Romanus.

Diri Eccleſiaſtici Schiſmatis turbinibus quatiebatur D. Petri Nauicula dum Antipapa, Clemens VII. in ſua obedientia vocatus, excluſo Pont. Max. Vrbano VI. illam regere contendebat. Quatiebatur quoque mirum in modum Prædicatorum Ordo à Cœleſti Agricola tanquam lignum fructiferum in Eccleſia plantatus, atque in illius ſubſidium datus, ſchiſmate etiam in eodem ex duobus Generalibus Magiſtris ſuborto, quibus malis, vt occurreret Vrbanus 14. Cal. Octob. anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo octauo copioſam viginti nouem S. R. E. Cardinalium præſtantiſſimorum virorum creationem habuit, ex quibus duo Ordinis Prædicatorum fuere P.F. Philippus Geza Romanus Pœnitentiarius Apoſtolicus Baſilicæ Vaticanæ ſub Tit. S. Suſannæ, & F. Nicolaus Moſchinus Caracciolus Neapolitanus in eodē Regno Neapolitano Generalis Inquiſitor; aſſumpſitque præterea ad Eccleſiarum regimen quam plures alios ex noſtris, qui eiuſdem partes ſuſcipientes, Pſeudo Pontificem Clementem ore, & calamo impugnantes, Chriſti oues in veri Pontificis Vrbani obedientia conſtabiliuere. Inter hos præcipuè enituit Card. Philippus Gezza qui poſt ſuſceptum rubrum galerum, per Italiam de Latere Legatus, Piſas, Florentiam, Lucamque profectus, eoſdem populos cum alijs pluribus ad Vrbani cauſam ſuſcipiendam facundo ore inflammauit, nutanteſque Italiæ incolas in eiuſdem fide conſolidauit. Iſernienſem Eccleſiam rexit primò; ad Tiburtinam poſtmodum translatus die 6. Nouemb. an. 1367. In Vrbem tandem ex Legatione reuerſus, mœrente cum Pontifice Romana Curia, in mortis amplexus corruit anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo octauo ad S. Sabinæ Eccleſiam pro ſepultura delatus. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. inter Epp. Tiburt. Ciaccon. Fernand. & Plod. vbi ſup.*

XXI.

P. F. Thomas Anglus.

Hunc Tertium ex Prædicatorum Ordine Presb. Cardinalem creauit Vrbanus Papa VI. in gratiam Riccardi II. Anglorum Regis, quem Titulo S. Petri ad vincula cohoneſtauit. Fuit Thomas (inquit Vghell. in additionibus ad Ciacconem in Card. ab Vrbano VI. creatis.) *Vir cui pietas & eruditio celebrem famam pepererat: Ricardo II. Anglorum Regi magno in pretio, eique ſucceſſu temporis factus eſt ab archanis conſcientiæ in ijs, quæ ad Deum ſunt; & demum inter purpuratos relatus creatus eſt S. R. E. Presb. Cardinalis Tit. S. Petri ad Vincula. Sanè ſcripta eius, quæ adhuc inueniuntur, eminentem Philoſophum; res geſtæ, & diuerſa opera, quæ ab ipſo edita fuerunt, eum & optimum virum, & non vulgarem fuiſſe Theologum abundè teſtantur. Vixit anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo ſub præfato Angliæ Rege Ricardo.* Hæc Vghellus, qui ſubdit D. Antoninum, Leandrumque Albertum nullam facere mentionem de hoc Cardinali; At non mirum; nam hi alios quoque Cardinales, Patriarchas multos, Archiepiſcopos verò, ac Epiſcopos innumeros ſilentij tenebris inuolutos relinquunt; potuitque Thomæ Cardinalis purpura eiſdem non innotuiſſe, quia in tot Eccleſiæ turbinibus vixit, illamque modico tempore geſtauit. Thomæ tamen ſequentia elogia contexuit noſter Antonius Senenſis Luſitanus in ſua Bibliotheca. *F. Thomas natione Anglus Mag. in Theologia eruditiſſimus, qui fuit Regis Angliæ Ricardi Confeſſarius, & poſtmodum Presb. Card. creatus ſub Tit S. Petri ad Vincula, ſcripſit ſuper totam Philoſophiam Ariſt. Quodlibeta etiam varia: hæc legi Toleti in Conuentu noſtro S. Petri Mart. in libro peruetuſto coniuncto ſummæ Alberti* D *Bri-*

Brixienſis. Quidam ſcriptores noſtri confundunt hunc Thomam cum altero Thoma Iorge Anglo Card. num. XI. relato. Sed falsò: Nam hic fuit Confeſſor Ricardi II. Regis Angliæ, qui cæpit regnare an. 1377. ille verò Eduardi I. defuncti an. 1307. *Io: Pizeus, Vgbell. & Luſit. vbi ſup.*

XXII
P. F. Nicolaus de S. Saturnino Gallus.

SVblato Romæ 26. Maij anno 1378. Gregorio XI. Pont. Max. dum Italia, Romanique armis Pontificem Italum; Galli verò, Lemouicenſium præcipuè factio, Gallum expeterent, Romæ primùm eligitur 2. April. Bartholomæus Neapolitanus ex gente Butilla Baren. Archiep. Vrbanus VI. nuncupatus. Cumque Vrbanus temporum vitia eliminare conaretur; nec purpuratis parceret, (vt inquit Spondanùs) Cardinales poſt tertium ab eiuſdem electione menſem, Anagniam diſſimulantes ſecedentes, indeque Fundum petentes, authoritate Ioannæ Reginæ Neapolitanæ freti, vim in Vrbani electione illatam cauſantes, menſe Septemb. eiuſdem anni Robertum Card. Gebennenſem Pontificem Max. ſalutauere, qui Clementis VII. nomine aſſumpto, Aueniónem ſe recepit, ibique ſedit. Inde ſchiſma omnium maximum in Eccleſia oritur quod quadraginta annis durauit, Italis, Regina Ioanna præfata excepta, Germanis, Anglis, Hungariſque Vrbanum; Gallis verò, & Scotis Clementem; Hiſpanis verò quibuſdam hunc, alijs illum, venerantibus: tantaque erat tunc temporis in veri Pontificis cognitione ambiguitas, vt plures doctiſſimi, ac ſanctiſſimi viri, inter quos recenſetur S. Vincentius Ferrerius, in Clementis obedientiam declinauerint. Inter hos fuit P. F. Nicolaus de S. Saturnino Gallus Claromontenſis, à Gregorio XI. Sacri Palatij Magiſter creatus, qui Cardinalibus Gallis, Clementique electo adhærens, ab eiſdem in Galliam directus, Regem eum Pariſina Vniuerſitate in Clementis obedientiam attraxit. Qua propter die 16. Decemb. eiuſdem anni 1378. S. R. E. Presb. Card. Tit. S. Sixti ab eodem Clemente creatus eſt, in cuius obedientia permanſit vſque ad mortem, quæ Auenione 10. Kal. Febr. anno milleſ. trecenteſimo octogeſimo ſecundo eidem contigit, in noſtra Eccleſia ibidem conditus. *Ex Vaticanis Regeſt. & lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdem Clement. VII. Spondan. in Auctar. Chronolog. Olmeda in vita B. Raymundi de Capua Mag. Ord. Caualerius in vitis Pontificum & Ciaccon. inter Card.*

XXIII.
P. F. Io. de Nouo Caſtro Burgundus.

SVblato Nicolao, idem Clemens VII. in ſua obedientia nuncupatus P. F. Ioannem de Nouo Caſtro Burgundum, Conſobrinum ſuum, Theobaldi ex Ioanna Chalonia filium nobili loco progenitum, S. R. E. Presb. Cardinalem ſub Tit. SS. Quatuor Coronatorum die 23 Decemb. anno à Virginis partu milleſ. trecenteſimo octogeſimo tertio creauit. Fuit Ioannes vir doctiſſimus, & magnæ famæ Theologus, in Pariſina Vniuerſitate Laureatus, qui à Clemente, ad purpuram aſſumpto Nicolao antedicto, in eius locum Sacri Palatij Magiſter an. 1378. ac Edunenſis Canonicus primo; Niuernen. deindè; poſtmodum Tullenſis Epiſcopus, & poſt quatuor annos Cardinalis creatus eſt. Petrum de Luna, Benedictum XIII. nuncupatum, Clementis ſucceſſorem, die XI. Octob. an. 1394. ſolemni ritu conſecrauit. Quindecim annos in ſuo Cardinalatu vixit, quieuitque in pace Auenione die 4. Octob. anno milleſ. trecenteſimo nonageſimo octauo in Monaſterio Villæ Nouæ apud Carthuſianos, ſequenti Epitaphio tumulo appoſito, conditus.

Hic iacet Reuerendiſſimus in Chriſto Pater
Bonæ memoriæ D. Io: miſeratione diuina
Epiſcopus Oſtien. S. R. E. Card. de Nouo Caſtro
Nuncupatus, qui obijt Auenione
Anno MCCC. XCVIII. 4. die Octob.

Huic

Huic deitas parce, quæ ſumma viuis in Arce
Colluſtrans cœlos, ſis ſibi dulce melos
Et ſecuramen ſonet omnis Spiritus Amen.

Vghell. Ital. Sac. tom. 1. in Ep. Oſtien. & ex lib. Prouiſ. Prælat. eorund. Pontt. Clemen. VII. & Benedic. XIII.

XXIIII.

P. F. Thomas de Claraſco Pedemontanus.

SVbſequuto Ioannis de Nouo Caſtro obitu, Benedictus XIII. præfatus alterum ex Prædicatorum Ordine S. R. E. Cardinalem creauit, teſte Olmeda in vita B. Raymundi de Capua Magiſtri Ord. qui poſt relatos duos Cardinales noſtros Gezzam & Caracciolum ab Vrbano VI. creatos, ita ſubdit. *Nec minus in altera obedientia, tanquam & ipſa ædificante Eccleſiam, teſtimoniumque ab Ordine habere volente, aſſumpti deſcribuntur ex eo ad Cardinalatus culmen, nec numero quidē, nec merito inæquales: dictus eſt vnus Nicolaus de S. Saturnino de Prouincia Franciæ, vbi multo tempore Prouincialatus officio præfuit. Alter verò Thomas de Claraſco Prouincia Lombardiæ Conuentus Cherien. Confeſſor Comitis Sabaudiæ, Prouincialis Lombardiæ, nec non Inquiſitor Pedemontanus. Ille quidem dictus vulgò Cardinalis de Aluernia; hic verò nominatus Cardinalis Sabaudien.* Hæc ille, qui ibidem etiam Ioannis de Caſtro Nono promoti ad purpuram mentionem facit.

Licet autem hi tres poſtremi non creati ſint Cardinales à Pontificibus Maxx. communiter à tota Catholica Eccleſia agnitis; tamen cum præfatorū Clementis VII. & Benedicti XIII. acta Conſiſt. libriq; Prouiſionis Prælatorum in Vaticano Archiuo cum alijs aſſeruentur, & Vghellus Ioannem inter Oſtien. Cardinales, Galliaque Chriſtiana inter Tullen. Epiſcopos recenſeat, nos quoque eos inter noſtros Cardinales non immeritò hic connumerare poſſumus.

XXV.

B. Ioannes Dominici Florentinus.

FLorentiæ humili loco ortum habuit B. Io: Dominici filius, à quo Io: Dominici nomen ſortitus, virtutum gloria illuſtris fuit, maximumque Ordini attulit ornamentum. In cœnobio S. Mariæ Nouellæ Florentiæ ad Ordinem receptus, ſacriſq; in litteris, ac pietate enutritus eſt cum priùs ob linguæ aliquale impedimentum à Patribus repulſam paſſus fuiſſet. Vix tyro effectus, ieiunijs, ac diſciplinis corpus affligens, illud ſpiritui ſeruire compellebat. In pluribus Romanæ Prouinciæ cœnobijs docuit, eiſdemque præfuit, etiam Prouincialis effectus. Cum verò Prioris onus Florentiæ in S. Maria Nouella ſuſtineret, à Florentina Rep. ad Gregorium XII. Pont. Max. pro pace Eccleſiæ reddenda Orator miſſus, Spiritu æterni Patris per os eius loquente, illum ad Summum Eccleſiæ regimen à ſe abdicandum tandem induxit. Tanti viri pietatem, atq; dicendi facundiam miratus Pontifex, Archiepiſcopum Raguſinum illum creauit, moxque in S.R.E. Cardinalem Tituli S. Sixti aſſumpſit 4. Non. Iunij anno à Virg. partu milleſimo quadringenteſimo octauo, Cardinalem de Raguſia communiter nuncupatum. Eius promotionem in deteriorem partem accipientes Florentini, in propriam Vrbem eidem regreſſum interdixere. Ad Sygiſmundum Imperatorem pro pace Eccleſiæ reddenda diſſimulato habitu perrexit, ſancitoque cum eodem vnionis Eccleſiæ modo, ad Gregorium Pontificem reuerſus, eum ad abdicandum à ſe Summum Eccleſiæ regimen induxit, quod & in Conſtantienſi Concilio præſtitit, ipſo Ioanne Dominico Card. Legato, & Procuratore à ſe ad hoc ſpecialiter exequendum conſtituto. Ad Concilium eum acceſſiſet, Gregorijque ceſſionem Pontificatus coram Patribus ſo-

ſolemni ritu feciſſet, ad eorundem pedes proiecto proprio rubro pileo, Cardinaliriam dignitatem depoſuit, diu optatæ paci Eccleſiæ conſulturus. Facto non aquieuere mirabundi Patres, ac Imperator, ſed ipſum in purpura conſtabilitum, Præſidem eiuſdem Concilij elegere. Promotione facta Odonis Columnæ Diac. Card. S. Georgij in Velabro in totius Catholicæ Eccleſiæ Paſtorem Maximum die 11. Nouemb. S. Martino ſacra an. 1417. ac Martini V. ſibi nomine aſſumpto, ad Imperatoris inſtantiam in Hungariam, & Bohemiam a b eodem Pont. pro noua Vſſitarum hæreſi compeſcenda Legatus miſſus Ioannes, Budæ miraculis clarus, vitæque ſanctitate conſpicuus, obdormiuit in Domino anno milleſ. quadringenteſimo vigeſimo, apud Monachos S. Pauli Eremitæ ſepulturæ traditus, inter Beatos Ordinis à noſtris recenſitus Poſteris ſequentia ingenij ſui nobilia monumēta reliquit.

Librum in Eccleſiaſtem.
In Cantica Canticorum
In Epiſt. ad Romanos.
Super Mathaeum
De Amore Charitatis
Itinerarium deuotionis
Super Cantic. Magnificat.
Sermones Quadrageſimales
Sermones de ſanctis
Librum qui prænotatur Lucula noctis.

Multaque alia ſcripſiſſe fertur. S. *Antoninus 3. p. hiſt. tit. 23. Fernand. & Plod. vbi ſup. in Card. Ord. Ciaccon. inter Card. & Bzou. ex S. Antonino in Annal. Eccl. ad an.* 1408. *num.* 5.

XXVI.

P. F. Io: Caſanoua Barchinonen.

Adulta iam ætate Dominicanam togam induit Barchinonæ in S. Catharinæ Mart. cœnobio Io. de Caſanoua: verùm ſacris ſtudijs ita animum pro viribus applicuit, vt breui tempore ſibi præſtantiſſimi viri nomine vindicato, maxima cum laude publicè Barchinonæ, & alibi docuerit. Ferdinando Aragoniæ Regi, ac Alfonſo eius filio in Regno ſucceſſori acceptiſſimus fuit, eoque procurante, à Martino V. Sacri Palatij Magiſterium, defuncto F. Bartholomæo Bolſenech promeruit, quo in munere Pontifici Max. ac Romanæ Curiæ ita ſe amabilem exhibuit, vt ſupremis honoribus dignus ab omnibus iudicaretur, ac in eo magiſterio conſtitutus, à ſuæ Prouinciæ Aragoniæ Patribus Diffinitor Generalis Capituli Papiæ an. 1423. celebrandi, electus fuerit. Bonianum Epiſcopatum primò an. 1424. ab eodem Pont. obtinuit, deinde Elnenſem an. 1429. poſtmodum etiam Gerundenſ. adminiſtrandum ſuſcepit an. 1431. Tandem inter S. R. E. Cardinales anno milleſ. quadringenteſimo trigeſimo 5. Idus Nouemb. à Martino V. vltimo ſui Pontificatus anno cooptatus, ſed non publicatus ob ſubſequutum eius deceſſum; ab Eugenio IV. cum alijs Card. ſequenti anno 1431. publicatus eſt. Quinque annos in collata ſibi purpura vixit, religioſæ paupertatis cultor egregius. Florentiæ corporis ſarcinam depoſuit die 24. Febr. anno 1436. in noſtro templo S. Mariæ Nouellæ terræ traditus. Scripſit purpuratus Doctor.

De poteſtate Papæ ſuper Concilium
Contra ſchiſmaticos Baſileenſes.

S. Antoninus, Ciccon. Fernand. & Plod. vbi ſup.

XXVII.

P. F. Io: de Turrecremata Hiſpanus.

Valliſoletani cœnobij alumnus fuit Io. de Turre Cremata, qui Pariſios ſtudiorum cauſa miſſus, in ſacris canonibus diuiniſque ſcientijs doctor inſignis effectus, in eiuſdem ciuitatis florentiſſimo ſtudio annis pluribus docens, præſtantiſſimi ingenij ſui acumen cunctis manifeſtauit. Ab Eugenio IV. Romam accitus, Sacri Palatij Magiſter ſummo Curiæ applauſu poſt F. Ioannem de Conſtantinopoli renunciatus, tanquam lucerna ſuper candelabtum poſitus, cunctis ſapientiæ, ac pietatis lumine illuxit. Ad Baſileenſe Concilium ab eodem Pontifice miſſus, contra Huſſitas ibidem Concilij Patrum iuſſu ſcripſit, tractatumque de B. Virginis Conceptione euulgauit. At Concilio illo in conciliabulum verſo, ad Eugenium Pont. reuerſus, eius auctoritatem

ſupra

ſupra Concilium, primatumq; in Catholica Eccleſia totis viribus defendit, in Florentino Concilio cum Græcis diſputando, & reſpondendo Baſileenſi Oratori coram Pontifice Max. In Hiſpaniam ab eodem delegatus, dum Romanam Curiam repeteret, S. R. E. Presb. Cardinalis creatur ſub Tit.S.Mariæ Transtiberim 15. Kal. Ianuarij anno milleſ. quadringenteſimo trigeſimo nono, atque à Pio II. an. 1464. Epiſcop. Sabinen. In ea dignitate conſtitutus Ordinis conſtitutiones, prout ſibi licuit, ad amuſſim obſeruans pauperum miſerijs larga manu ſubueniebat. Tandem annis, meritiſque onuſtus, pauperibus ex aſſe hæredibus relictis, octogenarius Romæ in mortis amplexu ſpiritum Deo reddidit anno milleſ. quadringenteſimo ſexageſimo octauo, in noſtra S. Mariæ ſuper Mineruam Eccleſia tumulatus. Quæ ſcripſit, ac geſſit, ne eadem repetamus, inferius inter Magiſtros Sacri Palatij referimus. *S. Antoninus Fernand. Ciaccon. vbi ſup. & Vghell. tom. 1. in Epp. Sabinen.* qui de tanto viro ſic fatur. *Vir vtique ob eximiam doctrinam, probitatemque morum percelebris, cuius ſanè laudes nemo vnquam, vel exactius, vel ſplendidiùs, quàm eiuſdem doctiſſima ſcripta, poterit celebrare. Ideo autem Defenſoris fidei perilluſtre tulit cognomen, quòd in Florentina Concilio, non modò contra Græcos pietatem Chriſtianam opportuniſſimè defenſarit, ſed quod vtramque Eccleſiam, Græcam ſcilicet, & Latinam ſtricto concordiæ fœdere, communicatiſque capitibus fidei, curarit iungendam. Sed adeo cultus monaſtica obſeruantia, e clauſtro Turrecremata prodierat, vt haud mirum ſit in externis rebus tractandis adeo valuiſſe: Etenim qui ſibi bonus, cui nequam aliquando exiſtere poterit?* Hæc ille.

XXVIII.

P. F. Thomas de Vio Caietanus.

CAietæ naſcitur Thomas de Vio, cuius ortum præcurrerunt nuncia, veri præſagia: nam eius mater grauida ſibi viſa eſt per quietem continere in aluo paruulum, quem S. Thomas Aquinas ſacras literas edocebat, edoctumque ſecum in cœlum aſportabat. Sexdecim annorum in ætate conſtitutus, ad noſtrum Caietanum cœnobium, Dominicanam ſacram togam ſuſcepturus confugit, ſub qua in pietate, ac ſacris literis mirabiliter profecit. Fuit enim ingenio, ac memoria fœliciſſimus; in Naturali, ac Morali Philoſophia inſigniter exercitus; Metaphyſicalium conceptuum mirus inuentor; theologus præſtantiſſimus; ſacrarum litterarum interpres eruditiſſimus, in Scholaſticis difficultatibus reſoluendis claritate maxima præditus; ac doctrinæ D. Thomæ profundus ſcrutator, egregiuſque ſectator. Qui eruditionis ſuæ eximiæ, ac religioſæ vitæ ſingulari merito, in Generalibus Ordinis Comitijs, Ferrariæ anno 1494. habitis, coram Herculæ Ferrariæ Duce, ac Generali Magiſtro Ioachino Turriano, cum Pico Mirandulano publicè diſputans, ita peregregiè D. Thomæ doctrinam tutatus eſt in ætate viginti duorum annorum tantummodò conſtitutus, vt ſolus ſine exemplo, communi voce, Magiſter fuerit acclamatus. Patauij cum Trombetta, & Mauritio præſtantiſſimis viris annis pluribus docuit, ad ipſum tanquam ad Oraculum confugientibus cunctis auditoribus. Ludouico Sfortiæ Mediolani Duci charus extitit, ad cuius inſtantiam Papiæ libros Sententiarum publicè eſt interpretatus, libroſque de Cœlo, & mundo enodauit. Comitijs Generalibus Romanis anno 1501. interfuit, in quibus non ſemel, tanta cum laude, Curiæque admiratione diſputauit, vt ex vnanimi Patrum ſententia, promouente quoque Cardinali Oliuerio Carafa Protectore, Ordinis Generalis Procurator inſtitutus fuerit. A Vincentio Bandello Generalis Vicarius delectus eſt, Ioanneque Claree Gallo ſublato, Magiſter Ordinis, trigeſimum octauum annum agens, communi voto fuit renunciatus. Iulio II. ſedente, libellum de Poteſtate Papæ, & Concilij euulgauit, in quo tantùm Romanæ Eccleſiæ fauit, vt Piſanum, non Concilium, ſed Conciliabulum fuiſſe probauerit. Leoni X. acceptiſſimus ſemper fuit, à quo S. R. E. Presb. Cardinalis Tit. S. Sixti, (vnde Cardinalis S. Sixti communi nomine vocabitur) die prima Iulij anno milleſ. quingenteſimo decimo ſeptimo, maximo totius Curiæ applau-

ſu

ſu creatus, ſequentique anno 1518. die 8. Febr. Panormitanus Archiep. renunciatus, ex decreto, die 26. Aprilis in Conſiſtorio habito, in locum Cardinalis Farneſij Legati ad Maximilianum electum Imperatorem, & ad Regem Daciæ pro fœdere in Turcas ſanciendo, de Latere Legatus inſtitutus eſt, voluitque Pont. vt enſem benedictum eidem Imperatori deferret. Qua propter die 5. Maij eiuſdem anni, accepta in Conſiſtorio publico à Pontifice ſolemni ritu benedictione, equeſtri pompa à Cardinalium Sacro Collegio ad Vrbis portam Flamminiam, quæ Populi vulgò dicitur, conſueto more deductus eſt. Sunt qui Thomam in Germaniam contra impium Lutherum, Legatũ miſsũ aſſerãt, ſed de eius Legatione ſic dicitur in Act. Conſiſt. *Die 26. Aprilis Pont. Max. loco Card. Farneſij Legati ad Maximilianum electum Imperatorem, & ad Regem Daciæ pro fœdere ſanciendo contra Turcas, creauit Legatum Cardinalẽ F. Thomam de Vio Tit. S. Sixti, voluitque quòd enſem benedictum eidem Imperatori deferret.* Et de eodem in præfatis Conſiſtorialibus Actis ita ſubditur. *Die 5. Maij F. Thomas de Vio Preſb. Card. S. Sixti in publico Conſiſtorio fuit à Pontifice benedictus, atque more ſolito ad portam populi ſociatus*, neque de illo vlla alia mentio in præfatis actis habetur vſque ad regreſſum ipſius. Dum igitur in Germania eſſet, ex Leonis Pontificis decreto, perfidum Hæreſiarcham Lutherum ad dicendam cauſam coram ſe citauit, quem ad ſuos pedes prouolutum benignè ſuſcepit, efficaciſſimiſque rationibus ad deteſtandos errores induxit. At ſequenti die, quo id erat præſtiturus, in ſua pertinacia perſeuerans, Legato obuiam factus plurium ſequacium Diaboli filiorum auxilio fretus, ac ſociatus, promiſſam deteſtationem faciendam contempſit, ad futurum Concilium appellando, & ſequacium ſocietate munitus clam receſſit, in Saxoniam ad Ducem protectorem ſuum confugiens. Non deſunt tamen qui Thomæ in hoc Lutheri negotio gloriæ inuidentes, tanto viro aliqualis imprudentiæ maculas fallò effingant. Legatione peracta, in Vrbem reuerſus, à Leone Pontifice in publico Conſiſtorio benigniſſimè receptus eſt die 5. Septemb. an. 1519. Eundemque in Lutheri cauſa, ac damnatione principalem miniſtrum adhibuit. Quapropter de ipſo in Actis Conſiſt. ita habetur. *Die Mercurij 23. Maij Card. Caietanus, licet valetudinarius, ad Conſiſtorium acceſſit, ob grauitatem materiæ, quæ tractanda erat ob res Lutheranas*, in quo interfuere etiam Magiſter Sacri Palatij Syluester de Prierio, cum Nicolao Sciombergo Procuratore Ord. noſtri; Generalis Ord. Min. S. Auguſtini, ac Carmelitarum, cum quibuſdam alijs, noſtro Garſia de Louiſa Magiſtro Ord. tunc in eiuſdem viſitatione ab Vrbe abſente. In Conſiſtorialibus autem actis ſub die Veneris 25. Maij de eodem Caietano dicitur. *Factum eſt verbum in Conſiſtorio ſuper expeditione Bullæ contra Martinum Lutherum, & fuit concluſum, præſente Card. Caietano, & petente, quòd ponerentur articuli ſub verbis proprijs, quibus illos poſuerat* Martinus Lutherus, *ne relinqueretur ei locus ſubterfugij dicendo, non dixi eo modo*. Expedita igitur in Conſiſtorio fuit Bulla contra impium Lutherum die Veneris prima Iunij eiuſdem anni 1520. Et per Syluestrum Prieratem prædictum, ac Hieronymum de Genutijs Apoſtolicæ Cameræ Auditorem ab Apoſtolica Sede delegatos iudices, priùs ipſe citatus, damnatus eſt, eius ſtatua brachio ſæculari relaxata, ac in foro Agonis adſtante innumera populi multitudine publico igni addicta, lecta priùs, ac promulgata ſententia à Magiſtro F. Cypriano in Romana ſapientia publico Theologiæ profeſſore Ordinis noſtri. Electo Hadriano VI. in Hungariam Legatus pro expeditione in Turcas habenda miſſus, dum iniuncto ſibi oneri totus incumberet, rapto è mortalium oculis Pontifice, à ſucceſſore Clemente VII. in Vrbem reuocatur, vbi ſub Borbonio in direptione Vrbis multas calamitates perpeſſus, quinque millium ſcutorum prætio propriam, ac quorundam aulicorum ſuorum, libertatem redemit. Tandem ſtudijs, vigilijs, ac ſenio confectus, è mortalibus ceſſit Romæ anno milleſ. quingenteſimo trigeſimo quarto, extra fores Eccleſiæ S. Mariæ ſuper Mineruam, prout mandauerat, ſepulturæ traditus, ſequenti elogio anteriori faciei eiuſdem affixo.

Hac

Hac anteriori foſſula, quam lector inſpicis;
Memoriæ Thomæ de Vio Ord. Prædicat.
Cardinalis Caietani conſeruantur oſſa,
Qui dum vixit ita moribus
Atque omni doctrina humano generi profuit,
Vt pro tanto beneficio Deo gratias agere
Et pro eius anima meritò preces effundere
Teneamur. Hic quorundam inanem declinans faſtum
Humili hoc ſe condi iuſſit tumulo.
Vixit annos LXV. dies XXXIX.
Obijt anno Chriſti M.D.XXXIV.

Tanta erat in exiſtimatione apud Romanam Curiam, Principes, Pontificeſq; Max. Caietanus, vt in direptione Borbonica Vrbis audiens Clemens VII. multos Card. vexatos, de eius ſalute anxius Pontifex dixerit. *Saluum ne eſt lumen Eccleſiæ?* Ita refert P. Oldouinus e Societate Ieſu in illius vita.

Reliquit Thomas poſteris præſtantiſſimi ingenij ſui copioſa monumenta. Scripſit enim præter ſupra relata,

Super Prædicabilia Porphyrij
Super Prædicamenta & lib. Poſter. Ariſt.
Super Lib. de Anima eiuſdem.
Super 5. Libros Moyſi
Super Libros Hiſtoriales
Super Pſalmos & 4. Euangelia
Super tria priora capita Iſaiæ
Super Libros ſapientiales
Super omnes D. Pauli Epiſtolas.
Super Libros de Ente & Eſſentia D. Tho.
Commẽtaria ſuper totam ſummã eiuſdem
Apologiam pro opuſculo de poteſtate Papæ
De maleficijs. De Cambijs
De Monte pietatis. De votis
De Vſura. De eleemoſyna
De conceptu entis. De infinitate Dei
De bonis per vſuram acquiſitis
De Nuntijs. De Caſtitate
De Pontificatu. De Simonia
De celatione confeſſionis
De Spaſimo Beatæ Virg. & eius Concept.
De nominum Analogia
De ſubiecto naturalis Philoſophiæ
De Matrimonio. De potentia neutra.
De vſu ſpiritualium rerum in peccato mort.
Reſpon. ad quæſt. de voto & vnit. peccati.
De pollutione Confeſſoris ex audientia confeſſionis.
An poſſint ſumi reliquiæ calicis poſt ablutionem.
An Sacerdos celebrans pro multis ſingulis ſatisfaciat
Pluresque orationes in Capella Pontificia dictas.

Luſit. in Biblioth. Plod. lib. 4. inter Card. Spond. in Auctar. Chronolog. Fernand. inter Card. & ex Actis Conſiſt. ſupra cit. & Olmeda in vita eiuſdem.

XXIX

P. F. Garſias de Loaiſa Hiſpanus.

CONuentus Rupis fidelis Alumnus fuit Garſias, Talabricus patria, qui Abulæ primò, in Valliſoletano noſtro Collegio poſtmodum ſacris literis imbutus, doctrina, & pietate refulgens, ibidem Lector, ac bis Rector præfuit; Inde verò poſt ſuſceptam ingenti cum laude doctoralem Lauream per omnes Ordinis dignitates, ad eiuſdem maximam mirabili celeritate peruenit: Etenim Prouincialis, atq; Generalis Capituli diffinitor, Prouinciæ Hiſpaniæ Vicarius, eiuſdemque poſtmodum Prouincialis, tandẽ Magiſter Ordinis poſt aſſumptionem Caietani ad purpuram communi Patrum voto delectus eſt anno 1518. erat Garſias aſpectu rufus, conuerſatione amabilis, ſermone blandus, ingenioque clarus, in victu, ac veſti-

tu

tu Religionis normam præſeferens, à Pontificibus, Principibus, ac Magnatibus ita magni habitus, vt aliquibus liuor, alijſque ſtupor fieret. Electione facta ad inuiſendum Ordinem ex Vrbe ſecedens, viſitato Neapolitano Regno, ac Siculo in Hiſpaniam perrexit, vbi ingenti cum lætitia, maximoque applauſu receptus, regularem obſeruantiam conſtabiliuit. Tandem à Carolo V. in confeſſorem aſſumptus, vt eidem abſque Ordinis incommodo, & iactura liberiùs inſeruire valeret, Oxomenſis Epiſcopus nominatus, atque à Clemente VII. anno 1524. confirmatus, Ordinis Magiſterium non ſine Fratrum muſſitatione, depoſuit. Ad petitionem eiuſdem Caroli à Clemente Pont. S. R. E. Presb. Card. Tit. S. Suſannæ 14. Kal. Ianuarij anno milleſ. quingenteſimo trigeſimo nono creatus, Seguntinus Epiſcopus, Hiſpalen. Archiep. Generalis Inquiſitor Hiſpaniæ, nec non ſupremi Indiarum, & Cruciatæ Senatus Præſes euaſit. Cumque annos decem, & ſeptem in aſſumpta purpura vixiſſet, tandem & ipſe mortis iaculo, quæ æquo pulſat pede pauperum tabernas Regumque turres, ictus, quieuit in Domino anno 1546. in Eccleſia noſtra Talabricenſis Conuentus, Toletanæ Diœceſis, (vbi ex nobili genere ortus erat) quam cum ferè toto conuentu ædificauerat, ſepulturæ traditus, hoc elogio eidem conſtituto.

Illuſtriſſimus hic iacet Garcias
A Loayſa Hiſpalenſis Cardinalis
Supremi Inquiſitionis Senatus.
Nec non Regij Indiarum Conſilij
Præſidens, Generaliſque
Hiſpaniæ Commiſſarius.
Obijt anno Domini M.D.XLVI.

Olmeda in eius vita. Fernand. & Plod. inter Card. Ord. & Ciaccon. inter Card. Clement. VII.

XXX.

P. F. Nicolaus Schomberg Sueuus.

Adulta iam ætate Nicolaus Schõberg Ordinem ingreſſus, miros in eodem fecit profectus. Cum inuiſendæ Italiæ ergò Florentiam perueniſſet, ibiq; F. Hieronymi Sauonarolæ *Prædicatoris* celeberrimi ſacris declamationibus crebrò intereſſet Spiritu Sancto dirigente, habitum Ordinis in S. Marci cœnobio ab eodẽ Sauonarola ſuſcepit anno 1497. Pietatis operibus, ſacriſq; ſtudijs addictus, in eiſdem mirabili facto progreſſu, ac S. Marci *Prior* electus, regularem obſeruantiam in eodem Conuentu conſolidauit. A Magiſtro Ord. Ioanne Clarée in Socium, Prouincialemq; Terræ Sanctæ delectus, poſt Thomam de Vio Caietanum *Procurator* Generalis inſtitutus, damnationi Lutheri in Conſiſtorio, vt ſupra dum de Card. Caietano tractamus, referimus, interfuit, & ità Leonis X. gratiam promeruit, vt ab eodem ad Capuanum Archiepiſcopatum, poſt varios pro Rom. Eccleſia exantlatos labores, die 12. Septemb. anno milleſ. quingenteſimo vigeſimo promotus ſit. Clementi VII. tam in proſperis, quàm in aduerſis ſemper adhæſit, eidemq; intimus Conſiliarius fuit. Ad Franciſcum Galliæ Regem pro pace cum Cæſare ineunda Apoſtolicus Nuntius in Galliam miſſus, Regis iuſſu Auenione detentus, indeq; ad Cameracenſem Conuentum liberè adire permiſſus, dexteritate maxima pacem inter Regem, ac Cæſarem conſtabiliuit. Ad Curiam reuerſus, tantæ expectationis erat, vt defuncto Clemente, (quod & in Comitijs poſt Adrianum accidit) nec dum Cardinalis, parum abfuerit, quin & Summus Eccleſiæ Paſtor renunciaretur, vt refert Vghellus locis infra citandis. A Paulo III. tandem ſub Tit. S. Sixti Presb. Card. creatus 12. Kal. Iulij ann. milleſ. quinquageſimo trigeſimo quinto Cardinalis Capuani ſibi nomen delegit

ſe-

Sequenti anno Capuanam Eccleſiam ad Pontificis pedes reſignauit, & poſt ſecundum ſuæ promotionis annum, Romæ carnis ſarcina depoſita 5. Id. Septemb. ann. 1537. extra fores Eccleſiæ S.M. ſuper Mineruam propè Card. Caietanum amicum fideliſſimum conditus eſt, ſequenti elogio marmori inſculpto, faciei Eccleſiæ affixo;

Hoc vili, quem à tergo lector habes tumulo
Conditus eſt is, in quo mira rerum peritia
Catholica doctrina, atque Religio fuit
Nicolaus Schombergus natione Sueuus
Ordinis Præd. Cardinalis Capuanus
A Paulo III. Pont. Max. creatus,
Quem nobilem genere, ipſa nobiliorem dedit virtus
Qui tanto maiori laude poſt mortem
Efferendus eſt, quanto ipſe moriturus
Eam fugere curauit.

Ibidemque in pauimento talis proſtat inſcriptio:

Nicolaus à Schomberg Theodorici filius
Ex ſueuis Smiſnenſibus oriundus
S.R.E. Tit. S. Sixti Presbyter Cardinalis
Cognomento Capuanus Ord. Præd.
Vixit annos LXV. D.XXIX.
Obijt anno Chriſti MDXXXVII.
V. Idus Septemb.

Plura ſcripſit vir doctiſſimus. Epiſtolæ multæ & Orationes leguntur, quas in Capella Pontificia coram Leone X. habuit, præcipuè de Chriſti pugna cum Diabolo in deſerto. *Vghell. tom. 6. in Archiep. Capuanis. Olmeda in vita Generalis Caietani, Fernand. & Plod. inter Cardd. Ord.*

XXXI.

P.F.Io. de Toleto Hiſpanus.

DVcum Albanorum Federici de Toleto, ac Iſabellæ Pimenteliæ filius Ioannes an. 1488. in lucem editus, ſub Dominicana toga Deo ſeruire conſtituens, in S. Stephani Salmantini cœnobio ad Ordinem receptus, vilia quæq; officia exercēdo, humilitatis cultor ſingularis cunctis illuxit. Sacris ſtudijs addictus, ad illud ſcientiæ culmen peruenit, vt inter præſtantiſſimos Hiſpaniæ Doctores iure merito computaretur, Salmanticæ, alibiq; cum laude ſingulari docendo. Quibus permotus Carolus V. Imperator, ac Monarcha ſemper inuictus, Cordubenſem Epiſcopum primò, Burgenſem poſtmodum, tandemque Compoſtellanum Archiepiſcopum nominauit, quas Eccleſias vt Apoſtolicum virum decebat, ſanctiſſimè rexit, Patris Pauperum communi titulo acclamatus. A Paulo III. inſtante eodem Carolo Cæſare 15. kal. Ianuarij anno milleſ. quingenteſimo trigeſimo octauo. S.R.E. Presb. Card. Tit. S. Sixti creatus, in Vrbem veniens, etiam S. Clementis poſtmodum ab eodem Pont. & à Iulio III. S. Pancratij Titulos obtinuit. Albanen. Epiſcopus à prædicto Iulio Papa III. die 2. Decemb. 1553. renunciatus, annuente Paulo IV. etiam ad Tuſculanam Eccleſiam regendam tranſijt die 29. Maij anno 1555. Tandem bonorum operum co-

ronâ redimitus, emiſit Spiritum Romæ 17. Kal. Octob. an. 1557. ætatis annorum 69. in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam eius corpore depoſitato, ad magnificentiſſimum Templum Salmantinum Ord. noſtri, à ſe conſtructum, poſtmodum, prout elegerat tranſlato. *Vghel. tom. 1. in Epp. Albanen. & Tuſculan. Fernand. & Plod. in Cardinalibus Ord. & Olmeda in Vita Auguſtini Recuperati Mag. Gen. & Ciaccon. inter Cardd. Pauli III.*

XXXII.

P. F. Thomas Badia Mutinenſis.

IN Mutinenſi cœnobio Ordinis habitum aſſumpſit Thomas, qui ſacrarum litteratum ſtudio addictus, in ipſis ſicut, & in philoſophicis diſciplinis ità profecit, vt Bononiæ, Ferrariæ, ac Venetijs docendo, Gaſparis Card. Contareni gratiam promeruerit, eoque promouente ſupremos honores ſit conſequutus. Ex contagioſa lue ſublato in Vrbe Syluestro Prierate Apoſtolici Palatij Magiſtro, in eius locum à Clemente VII. Magiſter conſtitutus, inculpatæ vitæ exemplo, doctrinæq; præſtantia omnium animos in ſe allexit ita, vt ſemel, atque iterum in electionibus Magiſtrorum Ord. Pauli Buticellæ, commendante tunc Clemente VII. & Auguſtini Recuperati, inſtante Paulo III. à copioſo vocalium numero ad ſupremum Ordinis regimen vocatus fuerit. Eidem Paulo in paucis charus extitit, cuius opera in arduis Eccleſiæ negocijs pluries vſus, ad Vormatienſe colloquium cum Lutheranis habendum cum alijs præſtantiſſimis Theologis directus, Hæreticos præ cœteris excellentiùs retudit, & cófutauit. S. R. E. Cardinalis ab eodem Paulo ſub Tit. S. Syluestri in Campo Martio anno milleſ. quingenteſimo quadrageſimo ſecundo 6. Non. Iulij creatus, conſuetum Ordinis interiorem habitum non immutauit, lanea tunicella ad carnem ſemper vſus. Quinque annos in purpura vixit, clauſitq; diem extremũ 8. Id. Septemb. anno 1547. De quo plura infra in Magiſtris Sacri Palatij. *Olmeda in vita Mag. Ord. Buticella. Ciaccon. Fernand. & Plod. inter Cardd.*

XXXIII.

P. F. Petrus Bertanus Mutinenſis.

BAdię in purpura ſucceſſit Petrus Bertanus eius diſcipulus, Mutinen. dictus, veruntamen in Nonantulæ territorio ortus, Theologus præſtantiſſimus, celebriſque Diuini Verbi præco, linguarum peritia conſpicuus, atque in pertractandis negotijs ſingulari dexteritate præditus: quapropter apud Paulum III. in exiſtimatione habitus, Fanenſis Epiſcopus die 28. Nouembris anni 1537. renunciatus, ad Concilium Tridentinum deſtinatus eſt, tanquam qui in theologica facultate nulli per id tempus cenſeretur ſecundus. Munere etiam Legationis ad Carolum V. claruit, in quo quidem oſtendit, quid in negotijs pertractandis valeret, vt illud tandem ſaluberrimum Concilium coiret, vnde totius infectæ Germaniæ medicina, ſaluſque videbatur poſſe expectari. Vnde cum apud Chriſtianos Principes gratiam promeruiſſet, à Iulio III. ità eius præſtantiſſimis exigentibus meritis, Presb. Card. ſub Titt. SS. Petri, & Marcellini 13. Kal. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo creatus eſt, parumq; abfuit (inquit Vghellus) quin in Conclaui, defuncto Iulio Pont. eueheretur ad Summum Sacerdotium. Deceſſit Romæ anno 1558. apud S. Sabinam ſepultura electa, ſequenti Elogio tumulo appoſito.

D. O. M.
Petri Bertani Mutinen. corpus hic
Situm eſt, qui cum adoleſcens in D. Dominici
Familia nomen dediſſet, doctrinæ, & virtutis ergò
Factus eſt Epiſcopus Fanenſis.
Tum à Paulo III. Nuntius miſſus

Ad

Ad Carolum V. *duobus memoriæ noſtræ*
Prudentiſſimis Principibus incredibiliter ſatisfecit
A Iulio III. in Cardinalium numerum adlectus,
Sub Paulo IV. mortalitatem cum immorta-
litate commutauit: Benè precare
Quiſquis es: ita tibi quoque alij benè precentur
Vixit annos LVI. Menſes IV. dies IV.
Obijt anno ſalutis MD.LVIII.
Guronus Frater, Fratri vitæ chariori Poſuit.

Vghell. tom. 1. inter Fanen. Ep. Ciaccon. Plod. & Fernand. inter Card.

XXXIV.

P.F. Michael Ghislerius Alexandrinus.

IN Viglieuamenſi Conuentu Prouinciæ Lombardiæ ad Ordinem receptus eſt F. Michael Ghislerius in oppido nobili Boſchi natus, qui à Paulo IV. anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſeptimo Idib. Martij inter S.R.E. Cardinales adſcriptus, Titulum S. Mariæ ſuper Mineruam primus omnium conſequutus eſt, Cardinaliſque Alexandrini, cuius Diœceſis eſt Boſchi oppidum, ſibi nomen aſſumpſit. Chriſtiana libertas in dicenda ſententia in ipſo enituit, quippe qui liberè profitebatur, nihil ſibi eſſe antiquius Dei gloria, ac Chriſtianæ Reipublicæ ſalute, propter quæ ab aliquibus toruo oculo aſpectus, ex Vaticanis ædibus, quas incolebat, dimiſſus eſt, Summique Inquiſitoris auctoritas eidem fuit imminuta. Ex mortali morbo ob calculi dolorē contracto, cum conualuiſſet, de futuro obitu cogitans, ſibi ſepulchralem lapidem in medio ſolo templi S. Mariæ ſuper Mineruam conſtituit, cui hæc inſcripſit.

Ad laudem D. O. M.
F. Michael Ghislerius ex oppido Boſchi
Agri Alexandrini Ord. Præd.
D. Miſ. Tit. S. Sabinæ Presb. Card.
Noſcens terram terræ ſe redditurum,
Ob certam reſurrectionis ſpem,
In Virginis, Dei Genetricis templo,
Cuius, & Sanctorum, ac piorum viuentium
Cupiens adiuuari ſuffragijs,
Locum hunc viuens ſibi ſtatuit;
In quo cadauer, cum ſuum obierit diem,
Poni curauit annum agens ætatis ſuæ LX.
Et humanæ ſolutis MDLXIV.

Tandem defuncto Pio IV. Pont. 5. Id. Decemb. anni 1555. noſter Michael Ghiſlerius Cardinalis Alexandrinus Summus Eccleſiæ Paſtor, Spiritu Sancto Cardinalium corda dirigente 7. Id. Ianuarij ſub veſperum anno milleſ. quingenteſimo quinquageſimo ſexto, creatur. De quo plura inter Summ. Pontt. *Ex eiſdem auctoribus quos ibid. adduximus.*

XXXV.

P. F. Michael Bonellus Alexandrinus.

PIj V. ex ſorore pronepos F. Michael Bonellus in Romano cœnobio S. Mariæ ſuper Minetuam Dominicano habitu indutus, Peruſiumque ſtudiorum cauſa miſſus, cum ibidem Theologiæ curſum perficeret, ætatis ſuæ an. 25. Auunculi, ad pontificatum aſſumptionis nuncium recepit, à quo ne Peruſio diſcederet monitus, ibidem manſit quouſque ſupplicantibus Cardinalibus, atq; Regum Oratoribus, vt eum in Sacrum Collegium cooptare dignaretur, cum quo de Chriſtianæ Reip. negotijs præſtantioribus eſſent tractaturi; eorumq; precibus annuens Sanctiſſimus Pontifex, S. R. E. Cardinalem ſub Tit. S. Mariæ ſuper Mineruam die 20. Febr. anno milleſ. quingenteſimo ſexageſimo ſexto illum creauit, dieque 23. eiuſdem Menſis ſacro galero cohoneſtauit, & poſtmodum, defuncto Vitellotio Card. Camerario, S.R.E. Camerarium creauit die Veneris 3. Decemb. an. 1568. quod præſtantiſſimum officium ad eiuſdem Pontificis pedes die Mercurij 10. Maij an. 1570. reſignauit liberè pro bello in Turcas mouendo, collatumque fuit Cardinali Cornelio, qui pro eodem bello, Cameræ Apoſtolicæ ſeptuaginta millibus aureorum ſubuenit. Petente Hieroſolymitanorum Equitum Religione, datur Card. Alexandrinus eiſdem Protector, ac mox, è viuis erepto Card. Saluiato, Magnus eorundem æquitum in Vrbe Prior renunciatus eſt; penſione tamen duorum millium aureorum ſuper huiuſmodi Prioratus fructus eidem impoſita; cui & Pontifex modiciſſima Eccleſiaſtica beneficia ad ſolam congruentem ſui ſuſtentationem neceſſaria, contulit. De Latere Apoſtolicus Legatus ab Auunculo Pio ad Galliæ, Hiſpaniæ, ac Luſitaniæ Reges in ampliſſimo Purpuratorum conſeſſu 13. Kal. Iulij anno 1571. creatus, Hippolyto Aldobrandino, qui poſtmodum euectus ad ſummam ſedem, dictus eſt Clemens VIII. & FF. Vincentio Herculano, atque Bartholomæo de Lugo ex Ordine noſtro Epiſcopis, alijſque præſtantiſſimis viris eidem in Societatem conſtitutis pro ſacro fœdere in Turcas conſtabiliendo in Galliam, Hiſpaniam, ac Luſitaniam properauit, cunctaq; iuxta Pij vota compleuit. In Vrbem poſtmodum reuerſus, ac Congregationi S. Inquiſitionis Præfectus, morienti Auunculo inflexibili conſtantia aſtitit; à quo de electione noui Pontificis celebranda ſine mora, ne res Chriſtiana in deterius caderet, monitus; eiuſdem mandata fideliter exequutus, Cardinalem Boncópagnum in Catholicæ Eccleſiæ Paſtorem Max. Gregorium XIII. nuncupatum quantocius eligi curauit.

Electionis Sixti V. Auctor quoque fuit, à quo Vicarius Pontificius in tota ditione Eccleſiaſtica cum ampliſſima facultate ſuper omnes, ac quoſcumque Legatos, Iudices, ac Vrbis Officiales conſtitutus eſt, datis de hoc Apoſtolicis literis die 1. Maij anno 1585. vt infra in Pont. Maximorum Vicarijs dicimus. Comitijs quoq; electionis Cleměris VIII. interfuit, cuius principalis Author extitit: cumq; in exiſtimatione maxima eſſet apud eundem Pontificem, Florentl adhuc ætate, Epiſcopus Card. Albanen. compleuit dies ſuos, ad Patres appoſitus Romæ 4. Kal. April. anno 1598. ætatis ſuæ 57. in noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam Templo in quo Religionis lac ſuxerat, conditus; cui ex Clementis Pontificis decreto Petrus Card. Aldobrandinus nobilem, ac permagnificum tumulum conſtituit ſequenti elogio inſcripto.

Fr. Michaeli Bonello Ord. Præd.
S. R. E. Card. Alexandrino Epiſc. Albanen.
Pij V. ex eodem Ordine
Sanctiſſimi Pontificis ſororis Nepoti
Ab eoque ad grauiſſima Sedis Apoſt.
Negotia moderanda adhibito

Lega-

Legato ſacri fœderis Iciendi cauſa ad Reges
In Galliam, Hiſpaniam, Luſitaniam,
Cunctis à ſe pro Republica ſuſceptis
Strenuè, ac fœliciter perfuncto
Religionis, prudentiæ, integritatis,
Eximiaque virtutis laude præſtantiſſimo
Vixit ann. LVI. Men. IV. dies VI.
Obijt 4. Kal. April. MDXCVIII.
Quod illi monumentum
Ob Io: Aldobrandinum fratrem in Sacrum Collegium
A Pio cooptatum, aliaque eius Auunculi
In ſe, familiamque ſuam merita
Clemens VIII. Pont. Max. inſtituerat
Petrus Card. Aldobrandinus
S. R. E. Camerarius
Gratam patrui voluntatem ſequutus
Collegæ Opt. poſ. Anno MDC.XI.

Habuit Cardinalis F. Michael Bonellus Germanum fratrem Hieronymum Bonellum Marchionem Caſſani, Equitem Militiæ S. Iacobi de Spata, ac vnius turmæ Equitum Cataphractorum, Principibus viris conferri ſolitæ Ducem, à Rege Hiſpaniarum conſtitutum, qui vti Pij V. conſanguineus proximior omnia munia temporalia a Pontificis Nepotibus exerceri ſolita, tam ipſo viuente, quàm etiam poſt obitum in Conclauis cuſtodia, & Regum, & Principum æſtimatione ſuſtinuit: Quin etiam ipſe Cardinalis Alexandrinus poſtmodum de anno 1598. pro ſe, & Antonino Pio Bonello eius ex dicto Hieronymo Nepote, feudum Boſchi, ex quo Pontifex ortum duxerat, à Maieſtate Catholica titulo Comitatus acquiſiuit, vt ex membranis apud D. Ducem Michaelem Bonellum in eodem feudo ſucceſſorem conſtat.

Ex act. Conſiſt. Pij V. Gabutio vbi ſup. cap. 8. Vghell. in Ep. Albanen. Plod. & Fernand. inter Card. Ord.

XXXVI.

P.F. Archangelus Blancus Viglevanenſis.

MAximè ſuum, & noſtrum Ordinem dilexit Pius Pontifex, cuius profeſſores ad Eccleſiaſticas dignitates, etiam maiores, euexit. In tertia igitur Cardinalium promotione P. F. Archangelum Blanchū de Caſtro Gābalò Viglieuanenſis Diœceſis Epiſcopum Theanen. (ex quo Cardinalis de Theano ſibi nomen aſſumpſit) creauit. Fuit Archangelus ex Lombardiæ Prouincia, ſacræ Theologiæ Mag. Pio V. tam in minoribus, quàm in Pontificatu à ſacris confeſſionibus, atque in munere Generalis Commiſſarij S. Officij Socius, quam Præfecturam poſt F. Hieronymum Politum ad Triuicanam ſedem aſſumptum, an. 1564. procurante eodem Pio, tunc Cardinali Alexandrino, obtinuit, quo ad ſummum Pontificatum euecto, Theanenenſis Paſtor renunciatus die 13. Septemb an. 1566. tandem ſacram purpuram ab eodem accepit 16. Kal. Iunij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſub Tit. S. Cæſarij. Morienti Pio

cum

cum alijs Cardd. à nobis ſupra relatis adfuit, eiuſque vltimam peccatorum expiationem ſuſcepit; cumq; illi in omni ſtatu à miniſterio ſacramenti Pœnitentiæ fuiſſet, non ſemel teſtatus eſt publicè, ſe nunquam mortali labe inquinatum Sanctiſſimum Pontificem Piũ reperiſſe. A Gregorio XIII. expurgandis libris præfectus, commiſſo ſibi muneri totis viribus incumbens, complures Chriſtianæ Reip. noxios proſcripſit. Sancti Abundij Cremonæ obtentam Præpoſituram à Gregorio XIII. interueniente beneplacito Apoſtolico Theatinis Patribus perpetuò largitus eſt. Ab Aſtrologo monitus ſe in D. Petri Cathedra diẽ extremum clauſurum, ſubriſit, huiuſmodi prædictiones contemnens. Verùm prædictioni reſpondit euentus; nam ipſo die Cathedræ Romanæ S.Petri 15. Cal. Febr. anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo, ætatis ſexageſimo tertio, in pace quieuit. Sic nimirum ſolet cum huiuſmodi prædictionibus ludere aliquando diabolus. Iacet in noſtra S.Sabinæ Eccleſia, tumulo tali conſtituto elogio.

D. O. M.
F. Archangelus de Blanchis S. R. E. Card.
Pietate, vita innocentia & doctrina ornatiſſimus,
Qui in diſciplina Dominicana
Et in obeundo munere inquirendi in hæreticos
Pij V. Pontificis Max. Collega
Ab eodem primum Epiſcop. Theanus creatus
Mox in Sac. Collegium Patrum Cardinalis cooptatus
Virtutis ſpecimen præbuit,
Ab ſumma ſpe rerum maximarum
E medio curſu reuocatus
Hic ſitus eſt.
Vixit ann. LXIII. Menſ. III. dies XV.
Obijt MDLXXX.
Cohæredes D. Franciſcus Blancus &
Defendens Frater P. P.

Vghell. tom. 7. in Epp. Theanen. Fernand. & Plod. vbi ſupra.

XXXVII.

P. F. Vincentius Iuſtinianus Chienſis.

CVM ſupradicto Archangelo ad purpuram vocatur Vincentius Iuſtinianus à Pio V. eadem die, qua ille. Chienſi in Inſula ex dominis eiſdem ortum habuit Vincentius, latino ritu imbutus, qui Ianuæ inter Dominicanos aſcriptus, in Prouincia Lombardiæ, & didicit, & docuit. A Magiſtro Generali Stephano Vſus Maris in Secretarium, ac ſociũ aſſũptus, Ordinis regimini dexteram porrexit incontaminatam. Prouincialis deinde Terræ ſanctæ titulo inſignitus; Stephano vniuerſæ carnis viam ingreſſo, Romæ ſummo Patrum conſenſu Magiſter Ordinis renunciatur anno 1558. trigeſimo octauo ætatis anno. Maxima effulſit in regimine Religionis, & charitate, & pietate, omnibus omnia factus. Ad Tridentinum Cõcilium acceſſit, nobili ſui Ordinis Fratrum Theologorum, atque Eccleſiæ Prælatorum corona ſociatus, in quo magno in pretio ſemper habitus, pro priuilegijs Mendicantium conſeruandis, non modicam operam præſtitit. A Pio V. Apoſtolicus

licus Nuncius in Hiſpaniam miſſus, Curiam repetens, in itinere S. R. E. Presb. Cardinalis creatus, Titulum S. Nicolai inter Imagines obtinuit; & ſub Gregorio XIII. in illum S. Sabinæ commutauit. Eius opera, ac interceſſione Pius Pont. D. Thomæ opera omnia cũ ſermonibus de Tempore, & ſanctis in Vaticana *Bibliotheca* M. S. repertis, Romæ fecit typis excudi. Cum Card. Sirleto expurgandis libris à Gregorio XIII. præfectus, ſub eodem Pont. *Max.* corporis pondere depoſito, Romæ quieuit in pace, communibus Ordinis lachrymis parentatus, 5. Kalen. Nouemb. anno à Virginis partu milleſ. quingenteſimo octogeſimo ſecundo, ad templum *Mineruæ* delato, & in S. Vincentij *Iuſtinianæ* familiæ ſacello cadauere condito, ſequenti cœnotaphio eius ſepulchrũ inſignitur.

D. O. M.

F. Vincentio Iuſtiniano Genuenſi,
Suæ ætatis anno xxxviij. electo Generali
Ord. Præd. inde annorum LI. in numerum
S. R. E. Cardinalium aſſumpto
Obijt xxviij. Octob. An. ſal. MDLXXXII.
Vixit ann. lxiij. Menſ. ij.
Petrus Ioſeph, & Gregorius fratres PP.

Ciaccon. in Vit. Pont. &c. Plod. & Fernand. inter Cardd. Ord.

XXXVIII.

P. F. Hieronymus Bernerius.

SAcram purpuram poſt Iuſtinianum conſequitur ex noſtris P. F. Hieronymus Bernerius de Corrigio Lombardus, nobili loco natus, qui in ſua patria ad Ordinem receptus, Bononiamque ſtudiorum cauſa miſſus, in præſtantioribus ſuæ Prouinciæ cœnobij docuit. Ad regimen aſſumptus, S. Crucis de Boſco ſemel, atque iterum, S. *Mariæ* Gratiarum *Mediolani*, ac S. Sabinæ de Vrbe cœnobijs præfuit. Suę Prouinciæ Diffinitor in Brixien. Capitulo anno 1583. electus, atque ad Inquiſitoris munus poſtmodum aſſumptus, in his omnibus muneribus, docti, cordati, ac pij viri ſibi nomen obtinuit. Tandem dum Prioris onus in S Sabina de Vrbe ex Sixti V. beneplacito ſuſtineret, in gratiam Card. Alexandrini S. R. E. Presb. Cardinalis ſub Tit. S. Mariæ ſuper Mineruam die 18. Decemb. anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo ſexto creatus eſt, cum præcedenti Auguſto menſe, 22. die Aſculano Epiſcopatu fuiſſet cohoneſtatus. Nullus fuit Chriſtianus Princeps, cui Hieronymi candor, morum, pietaſque cordi non eſſet, ipſumque non diligeret. Ordinis Seruorum B. V. Protector inſtitutus, eiuſdem cauſis apud Apoſtolicam Sedem patrocinari, quoad vixit, non omiſit. Tandem à Clemente VIII. Albanenſis Eccleſiæ regimine obtento 16. Iunij 1603. atque à Paulo V. Portuenſi ſacerdotio 7. Feb. an. 1607. cohoneſtatus, inſtaurato conuentu S. Sabinæ, nouiſque ædificijs adaucto, vitam cum morte commutauit 6. *Id.* Auguſti an. 1611. ad ſanctam Sabinam delatus, & in S. Hyacinthi ſacello à ſe conſtructo terræ traditus. De quo plura in Epiſcopis Aſculanis. *Vghell. tom. 1. in Epp. Portuen. Albanen. & Aſculan. Ciaccon. Fernand. & Plod. vbi ſupra.*

XXXIX.

P. F. Hieronymus Xauierrus Cæſarauguſtanus.

CAEſarauguſtæ in Aragonia ortum habuit Xauierrus, ibidemq; Dominicanam profeſſionem emiſit, ac temporis decurſu non ſemel præfuit Prior, ſicut & in Aragoniæ Prouincia Prouincialis. Eo in munere

munere Romam ad Generalia Comitia celebranda, defuncto Beccaria, petens, ibidem ſummo Patrum conſenſu Magiſter Generalis ſalutatur, applaudente eius electioni Pontifice Max. Clemente VIII. an. 1601. qui virum doctum, inclitum, prudentem, ac zelo feruidum probè nouerat. Accepta ab eodem Pontifice benedictione, ſacriſque deoſculatis pedibus, Ordinem luſtraturus in Hiſpaniam perrexit, vbi à Rege Philippo III. benigniſſimè receptus, Valliſoleti Generale Capitulum congregauit anno 1605. Ab eodem Hiſpaniarum Monarcha in conſcientia ſuæ arbitrum, ſine confeſſarium aſſumptus, idem munus cum retentione Magiſterij Ordinis exercuit vſque ad annum millesimum ſexcenteſimum ſeptimum, quo in ieiunijs quatuor temporum Aduentus, ad nominationem eiuſdem Regis Catholici, à Paulo V. ſub Tit. S. Sixti Presb. Cardinalis creatus eſt. Dum verò cuncta ſumma, in Ordinis incrementum ab eodem expectarentur, è mortalium oculis heu citò nimis Valliſoleti raptus eſt ſequenti anno 1608. die 8. Septembris ætatis ſuæ ſexageſimo primo in ſuum Cæſarauguſtanum cœnobium illatus. *Fernandez in Cardd. Ord. & Plod. inter Magiſtros Generales.*

XL.

P.F. Auguſtinus Galaminius Briſighellenſis.

IN Ordinis Generali Magiſterio, ac ſacra purpura ſucceſſorem habuit Xaulerius Auguſtinum Galaminium, inculpatæ vitæ, ac ſanctimoniæ ſingularis virum, qui Fauentini conuentus alumnus terminato ſtudiorum curſu Bononiæ, ibidem Philoſophiam, ac Fauentiæ, Mantuæque theologiam docuit, doctiſſimi viri ſibi nomine acquiſito. Sacroſanctæ Inquiſitionis tribunali deinde præpoſitus, Brixiæ, Placentiæ, Ianuæ, ac Mediolani præfuit. Vocatus in Vrbem à Clemente VIII. ac S. & Vniuerſalis Inquiſitionis Generalis Commiſſarius inſtitutus, ita probè, prudenterque in eo munere ſe geſſit, vt vacante Sacri Palatij Magiſterio, à Paulo V. illo ſit cohoneſtatus anno 1607. ſequentique Magiſter Generalis Ordinis renunciatus, non modica Romanæ Curiæ exultatione. Dum verò Ordinem inuiſeret, celebrato Pariſijs anno 1611. Generale Capitulo, dum cunctas Galliæ Prouincias eſſet perluſtraturus, die 17. Auguſti S.R.E. Cardinalis ab eodem Pontefice Max. Titulo S. Mariæ de Aracœli creatus eſt, quem vſque ad mortem retinuit, Cardinalis de Aracœli nuncupatus, moxque Recanaten. ac Lauretanæ Eccleſiæ præfectus Epiſcopus, ad Auximatem Sedem translatus fuit die 29. Aprilis an. 1620. ab eodem Pont. in qua relicto cunctis ardenti ſui deſiderio, ſanctiorilque vitæ odore, in lanea tunicella, ſeruatoque conſueto Ordinis ritu, Crucifixum amplexatus, euolauit in cœlum anno milleſ. ſexcenteſimo trigeſimo nono Menſe Iulio, circiter nonagenarius, hærede Sacra Congreg. de Propanganda fide relicta. Iacet ibidem in noſtra Eccleſia ſequenti elogio eidem conſtituto.

D. O. M.

Fr. Auguſtinus S.R.E. Presbyter Card. de Aracœli
Ex Galaminia, & recuperata
Familijs antiquis, & Honeſtis
In terra Briſighella ortus
Ex Caligaria Florentina oriundus
Prædicatorum Ordini ab adoleſcentia adſcriptus
Per omnes eiuſdem Ordinis Gradus
Ad Commiſſariatum Sancti Officij
Ad Magiſterium Sacri Palatij

Ad

Ad Generalatum Dominicanorum euectus
Exinde ad Cardinalitiam purpuram
Ad Epiſcopatum Recinetenſem, & Lauretanum
Ac demum ad Auximanum promotus
Magna ſanctimonia fama vixit, & obijt
Herede ſcripta
Sacra Congregatione de Propaganda Fide
Quæ vt tanta beneficientiæ gratitudo
Tanti viri memoria
Ac tantum virtutis exemplum
Poſterorum exemplo, & ſtimulo conſeruaretur
In hoc Sacello
Ex ſuprema ipſius teſtatoris voluntate ornato
Præſens voluit extare Monumentum
Curantibus
Marcello Cardinale Lante Epiſcopo Oſtien.
Bernardino Cardinale Spada Epiſcopo Albanen.
Petro Maria Diacono Cardinale Burgheſio
Executoribus Teſtamentarijs
Natus anno ſalutis M.D.LII. obijt M.DCXXXIX.

Plod. inter Magg. Ord. & Vghell. tom. 1. in Epp. Lauretan. & Auximat; qui tamen malè ſubdit ipſum fuiſſe in Cathedrali ſepultum; nam in noſtra Ordinis Eccleſia tumulum recepit, ibidem à ſe electum.

XLI.

P. F. Deſiderius Scalia Cremonenſis.

Brixiæ ortum habuit Scalia, qui ſibi Cardinalis de Cremona nomen aſſumpſit; Cremonæ enim ad Ordinem receptus, pro eodem conuentu ſacram profeſſionem emiſit. Bononiam ſtudiorum cauſa miſſus, completo Theologiæ curſu, in ſuo conuentu, & alibi cum laude docuit; celebriſque verbi diuini præco effectus, in principalioribus ſuæ Prouinciæ Lombardiæ Eccleſijs prædicans, eruditi, ac pij viri ſibi nomen comparauit. Sacro Inquiſitionis tribunali addictus, Papiæ primò, Cremonæ poſtmodum, ac Mediolani tadem eidem præfuit, ex quò Romam à Paulo V. accitus, S. Romanæ & Vniuerſalis Inquiſitionis Generalis Commiſſarius inſtitutus eſt. Suo muneri ſedulam curam adhibens, permulta, laude digna, compleuit, ac inter alia quoſdam, innocentem puerum, dæmoni ad conſequendos theſauros intempeſta nocte ſacrificantes in ſeptem ſalis, ante infantis iugulationem, inuicto animo aggreſſus, carcerauit, condignis ſupplicijs à S. Congregatione poſtea affectos. Propter quod & alias quam plurimas animi ſui dotes Pauli V. gratiam promeruit, qui in vltima Cardinalium creatione, facta die 11. Ianuarij anni milleſ. ſexcenteſimi vigeſimi primi eũ inter purpuratos Patres cooptauit, Epiſcopumque Melphitenſem deſtinauit, quam Eccleſiam à Gregorio XV. ſucceſſore obtinuit. Translatus eſt autem ab eodem Pont. Max. ſequenti anno 1622. ad Nouocomenſem, quam etiam dimiſit, Apoſtolicæ Sedi in Vrbe in Sacris Congregationibus inſeruiturus an. 1626. Romæ deceſſit Iulio menſe anno milleſ.

ſexcenteſimo trigeſimo nono; ſepultus in Eccleſia Mediolanenſium S. Caroli ad curſum, cuius titulo tunc temporis erat inſignitus, ſequenti elogio eidem conſtituto à F. Deodato Scalia eius Nepote, Alexandrino Epiſcopo ex noſtro Ordine.

D. O. M.
Deſiderij Scaliæ
Ex Prædicatorum familia Cardinalis
Vita, dum deſideratur, eripitur;
Et quod de eo condi potuit,
Sub marmore iacet,
Cœterum eximia eius virtutes
Per ora volant
F. Deod. Scal. Epiſcop. Alexandrin.
Auunculo Beneficientiſſ.
Grati animi exiguum argumentum
Poſ. An. Sal. M.DC.LIII.

XLII.

P. F. Vincentius Maculanus de Florentiola.

IN Iuliæ Fidentiæ nobili Inſubriæ Oppido ortum obtinuit Maculanus, Papiæ ad Ordinem receptus, qui peracto in Bononienſi ſtudio philoſophico, ac Theologico curſu, in pluribus Lombardiæ Prouinciæ cœnobijs eaſdem facultates docuit: cumque conuentui ſanctæ Crucis de Boſco, alijſque præfuiſſet, Papienſis primò, Ianuenſis poſtmodum Fidei Quæſitor inſtitutus, quæ ſui muneris agnoſcebat, adimpleuit. Procurator Ordinis ab Vrbano VIII, & à Nicolao Rodulphio Magiſtro Ord. Vicarius Generalis Inſtitutus, quæ in Religionis commodum animaduertit, ſine mora exequutioni mandare ſategit. S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis Generalis Commiſſarius ab eodem Pont. Max. renunciatus, tantum in ſibi demandata præfectura zelum oſtendit, vt ſummè arduis manum apponere nūquam pertimuerit. Defuncto Nicolao Ricardio, Magiſter ſacri Palatij inſtitutus, transactoq; biennio, ab codē Vrbano inter S.R.E. Cardd. cooptatus ſub titulo S. Clementis (vnde Cardinalis S. Clementis vulgò dicitur) anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo primo die 16. Decembr. Beneuentanus Archiepiſcopus creatus eſt, quam Eccleſiam, vt Apoſtolicæ Sedi in ſibi demandatis Congregationibus S. Inquiſitionis, Epiſcoporum, & Regularium, ac Indicis inſeruiret, dimiſit an. 1643. Viuit Purpuræ decus in ætate octoginta ſex annorum conſtituturus, hoc anno 1664, quo hæc ſcribimus, erga Ordinem ſuum, ac noſtrum ſumma ſemper beneuolentia affectus; Conſtitutionum noſtrarum in victu, ac veſtitu obſeruantiſſimus, lanea tunicella ad carnem ſemper vtens, & vtinam longiori vita diu fruatur in Religionis noſtræ ornamentum, & boni publici fulcrum. De quo etiam in Magiſtris Sacri Palatij.

XLIII.

P. F. Michael Mazarinus Romanus.

PEtrum Mazarinum, ac Ortenſiam Bufalinā parentes habuit Michael Mazarinus, Iuliumq; Mazarinum Diac. Cardinalem in Gallia, totoque OrbeChriſtiano virum fama notiſſimum germanū fratrem; qui ad Ordinem in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam receptus peracto ſtudiorum curſu, in præfato conuentu philoſophiam docuit. Pro arduis Ordinis negotijs Commiſſarius à Nicolao

Ro-

Rodulphio Generali Venetias directus, re pro voto completa, Prouincialis Apuliæ primò, Vicarius Prouinciæ Romanæ poſtmodum, ac tandem eiuſdem Prouincialis ſummo Patrum conſenſu electus, inter cætera illi collata beneficia, ab Vrbano VIII. impetrauit, vt Magiſtri acceptati cum loco, & voce vicenarium numerum non excedant, datis Apoſtolicis litteris Romæ apud S. M. Maiorem die 17. Maij ann. 1639. & vt Prou. Romanę Prouinciales biennales ſint, datis litteris Apoſt. ſub die 28. eiuſdem menſis, & anni. In Lucarini aſſumpti ad Epiſcopatum Ciuitatis Plebis locum, Magiſter ſacri Palatij ab eodem Vrbano inſtitutus, Aquenſem Archiepiſcopatum ab Innocentio X. primò, ſacram purpuram poſtmodum die 8. Octob. anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi ſeptimi obtinuit, Cardinalis S. Cæciliæ nomine ſibi aſſumpto. A Ludouico XIV. Galliarum Rege potentiſſimo adamatus, atq; in Cataloniam Prorex an. 1648. miſſus, populos illos fugata omni cupiditate, clementer rexit. Ab eodem Ludouico apud Sedem Apoſtolicam Regius Orator Ordinarius delectus, Romam in S. Laurentij Mart. peruigilio ingreſſus, contracto ex aeris immutatione lætifero morbo, electaque ad Fratrum ſuorum pedes ſepultura, maximis deuotionis ſignis exhibitis, quieuit in pace anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo octauo die prima Septemb. non dum cōpleto ſuæ aſſumptionis ad purpuram anno, in hac noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam ſepulturæ traditus, prout vidimus. Iacet in medio Chori ſub lapide ſepulchrali ipſi à Fratribus eiuſdem Conuentus conſtituto, ſequenti elogio illuſtrato.

V. T. D.
Fr. Michaeli Mazarino
Ordinis Prædicatorum
Apulo Romanoque Prouinciali
Sacri Palatij Magiſtro
Aquenſi Archiep.
S. R. E.
Cardinali Tit. S. Cœciliæ
Cataluniæ Proregi
A Ludouico XIV. Galliæ Rege
Ab Innocentium X. Pont. Max.
Oratori electo
Immatura morte ſublato
Kal. Septemb. An. M.D.CXLVIII.
Ætatis ſuæ XXXXIII.
Fratres S. M. S. Mineruam
Fratri benefactori amantiſſ.
Poſ.

XLIV.

P. F. Dominicus Pimentellus.

IN Hiſpania ex nobiliſſima Pimentella familia Comitum Beneuentanorum ortum habuit Dominicus, qui in tenera ætate Dominicana toga in Conuentu ſanctæ Crucis Segobien. aſſumpta, pietati, ſacrarumq; litterarum ſtudio totaliter addictus, in eiſdem ſingulares fecit progreſſus. Poſt moderationem Vallisoletani

ſtudij, cui Regens præfuit, ad conuentuum regimen aſſumptus, proprio exemplo ſibi ſubditos Fratres ad virtutes ſingulas hortabatur. Prior Prouincialis Hiſpaniæ electus, ſubditos tanquam filios diligens, non timore, ſed amore, ad religioſam obſeruantiam exequendam compellebat, omnibus omnia factus. Quibus permotus Philippus IV. Rex Catholicus eum Oxomenſem Epiſcopum primò nominauit, ab Vrbano VIII. promotum 2. Decemb. an. 1630. deinde Cordubenſem, quo in Epiſcopatu ab eodem Philippo Regius Orator ad ipſum Vrbanum Pont. miſſus pro grauioribus ſuæ Coronæ negotijs, Romę annis 1633. & 34. manens, pietate, charitate, atque eleemoſynis, ſibi & Ordini maximum decoris attulit ornamentum. In Hiſpaniam rediens, ditiſſima ſacra ſuppellectile, candelabriſque argēteis in Vrbe fabricatis miræ artis, ac magnitudinis ſuam Eccleſiam ditauit. Ad Hiſpalenſem Archiepiſcopalem ſedem euectus, ſacram purpuram promeruit ab Innocentio X. die 19. Februarij anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſecūdo. In Vrbem pompa equeſtri ſolemniter ingreſſus mēſe Maio ſequentis anni milleſimi ſexcenteſimi quinquageſimi tertij, Regijs negotijs in Curia præfectus, 4. Non. Decemb. eiuſdem anni fęlicem ſpiritum Creatori reddidit in palatio Ducis Soræ, quod conduxerat prope Eccleſiam S. *Mariæ* in Vallicella ætatis ſuæ annorum 73. Pauperibus ex aſſe relictis hæredibus, ad noſtram Eccleſiā S. Mariæ ſuper Mineruam delatus, vbi permagnificum fuit eidem conſtitutum ſepulchrum Equitij Bernini opus, tali elogio exornatum.

Dominico S. R. E. Tit. S. Syluestri
Presbyt. Cardinali Pimentel
Ordinis Prædicatorum Hiſpano
Excellentiſſ. Comitis Beneuentani filio
Pietate non minus, quàm doctrina præſtanti
Philippi IV. Regis Catholici
Ad Vrbanum VIII. Oratori
Epiſcopo primùm Oxomenſi
Deinde Cordubenſi
Demum Archiep. Hiſpalenſi,
Qui pauperum quamdiu vixit Pater,
Obijt Romæ IV. Nonas Decemb.
M.DC.LIII. AEtat. an. LXIII.

Error autem irrepſit ex celatoris incuria in aſſignandis eiuſdem vitæ annis; nam, non LXIII. ſed LXXIII. vixit, ſicuti in plumbea lamina capſæ eius cadaueris appoſita dicitur, pro vt vidimus, & Ioannes Caminus antiquus eiuſdem Cardinalis famulus nobis pluries retulit.

CA-

CAPVT III. DE PATRIARCHIS.

INTER Dominici gregis Paſtores inclitos, poſt Pontificem Maximum, Militantis Eccleſię viſibile caput, Collegiumque Apoſtolicum S. R. E. Cardinalium, Patriarchæ locum obtinent, quorum dignitas antiquiſſima, magna in æſtimatione apud fideles ſemper fuit, nempe Conſtantinopolitana, Alexandrina, Antiochena, atque Hieroſolymitana; quibus multa poſt ſæcula acceſſere Aquileieſis, Gradenſis, ac tandem Veneta.

Poſt non modicas controuerſias ſæpe ſæpius de præcedentia antiquarum Patriarchalium in Eccleſia agitatas, in Sacroſancta Lateranenſi Synodo ſub Innocentio Papa III. in Spiritu Sācto legitimè congregata, conſtabilita eſt hoc decreto. *Vt poſt Romanam Eccleſiam, quæ Mater vniuerſorum Chriſti fidelium eſt, & Magiſtra, Conſtantinopolitana primum, Alexandrina ſecundum, Antiochena tertium, & Hieroſolymitana quartum locum obtineat.* Ita refert Bzouius in Annalibus Eccleſiaſticis ad annum milleſimum ducenteſimum quintumdecimum num. 1. & 5. poſt damnatos in eodem Concilio Abbatis Ioachimi, atque Almerici Carnotenſis errores. Secundùm igitur præcedentiam his Eccleſijs præſcriptam, de eiſdem tractamus.

Tit. j.

Cōſtantinop.

NON defuere ex S. Patris Dominici filijs qui Patriarchali Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ ſacrum ius dixere.

1. Quendam noſtrum P. F. Matthæum, cuius familiam, patriamque ſilentij tenebris inuoluunt ſcriptores, fuiſſe Patriarcham Conſtantinopolitanum, certum eſt; at quo tempore, & ſub quo Pontifice Maximo, incertum. *Luſitanus* in ſua Bibliotheca hæc habet. *F. Matthæus, qui fuit aliquando Patriarcha Conſtantinopolitanus; vir admodum grauis, & eximia eruditione fulgens, & tam in Chriſtiana, quàm in ſæculari Philoſophia inſigniter inſtructus, ſuum nomen apud poſteros celebre reddidit ſcribendo libros 4. quibus totam ſcripturam redegit in locos communes. Incipit liber. Omnia poma noua &c. Et opus ſeruari dicitur in Bibliotheca Conuentus noſtri Bononien.* Idem refert Plod. lib. 4. de vir. Illuſt. Ord. & cum de Patriarchis Conſtantinop. tractat.

2. P. F. Hyacintus Subianus Aretinus ex Romana Prouincia Archiep. Smyrnen. ab Innocentio X. Vicarius Apoſtolicus Patriarchalis Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ creatus eſt, qui poſt AEgei Maris Inſularum Eccleſias Sacræ Congregationis de Propaganda fide auctoritate viſitatas, Conſtantinopolim ingreſſus, annis pluribus ibidem permanſit, atque in Ordinis noſtri Eccleſia de Pera publicas Ordinationes non ſemel habuit, vt ex eiuſdem Hyacinti ore ſuſcepimus; quod cum Schiſmatico Græcorum Patriarchæ innotuiſſet, re ad Turcarum Magnum Tyrannum delata, propriæ vitæ fuga conſuluit. In vrbem reuerſus vltimis Innocentij X. diebus, ſub Alexandro Papa VII. graſſante lue anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſexto, non tamen illa ſctus, in hoc noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam Cœnobio, Octobris 15. interijt, corpore ad S. Paulum via Oſtien. delato, atque in eiuſdem Baſilicæ Atrio ſepulturæ tradito. Erat vir inuicti pectoris, ad grandia natus, Sixto V. in occurſu faciei ſimillimus, prout vidimus.

Tit.

Tit. ij.

Alexandrini.

1 PRimus ex S. P. Dominici filijs, qui Patriarchalem Alexandrinam nobiliſſimam ſedem conſcenderit, fuit P. F. AEgidius Ferrarienſis, promouente Clemente Papa V. anno milleſimo trecenteſimo decimo, ex altera Patriarchali Gradenſi translatus; vir; tàm ſcientia, quàm pietate, morumq; candore ſpectabilis, qui anno 1308. ab eodem Pont. Max. cum F. F. Lupo ex Ord. noſtro, ac Attanaſio Ord. Minorum Apoſtolicus Legatus ad Regem Raſſiæ directus fuerat pro grauibus Eccleſiæ negotijs. Præfuit huic Eccleſiæ annis pluribus, confectuſque ſenio quieuit in pace. *Vgbell. Ital. Sac. tom. 5. inter Graden. Patriarchas num. 48. & ex M.S. Archiuij Ordinis.*

2 Patriarchalem Alexandrinam Eccleſiam regendam quoque obtinuit P.F. Oddo de Sala nobilis Piſanus, qui Piſis ad Ordinem receptus, atque ſacris ſcientijs, & pietate imbutus, doctorque Pariſinæ Vniuerſitatis effectus, dum Prioris onus in Piſano Conuentu ſubiret, Teralbenſis primò, Polenſis poſtmodum Epiſcopus renunciatus, Archiepiſcopales Sedes Arborenſem, ac Piſanam conſcendit; cumque in his omnibus Eccleſijs, eliminata omni cupiditate, ſe Apoſtolicum virum in cunctis exhibuiſſet, à Ioanne XXII. anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſecundo Alexandrinus Patriarcha, & Abbas Montis Caſſini inſtitutus eſt. Deceſſit in Monte Caſſino die 6. Nouemb. anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo tertio ibidem conditus. *Vgbell. in M. S. & inter Archiep. Piſanos; monumentaque Conuentus noſtri Piſani, quæ tamen Oddonem an. 1334. obijſſe affirmant.*

3 P. F. Humbertus Delphinus Viennenſis, Princeps Brianzoneſij; Dux Campiſauri; Macchio Ceſanæ; Comes Viennenſis, Alboni Graſiuodani, Vapinceſij, & Ebredunenſij; Baro de Turre, Vallisbonæ, Fucigniaci, Medullionis, & Montis albani, Ioanne II. Delphino Viennenſi patre, Matre Beatrice de Hungaria, cum adulta eſſet ætate, mundanarum pōparum pertæſus, renunciato principatu an. 1349. Dominicanam togam induit, profeſſioneque emiſſa, atque Dominici Natalis die ſacra à Clemēte Pont. in miſſa noctis Subdiaconus; in ea, quæ in aurora celebratur, Diaconus; in ſolemni verò diei, Sacerdos, ac 8. die Circunciſioni Domini dicata, Epiſcopus, conſecratus eſt an. 1351. Alexandrinuſque Patriarcha renunciatus, Remenſem quoque Eccleſiam regendam obtinuit. Spiritum creatori ſuo reddit an. 1355. Maij 22. de quo in Archiepp. Remen. *Gall. Chriſt. ibid. n. 1.*

4 Ioannes de Bardanio, quem Thomam nuncupat Plodius, in ſacra Theologia Magiſter celeberrimus, magnique nominis diuini verbi præco, poſt plures in Ordine illuſtraras cathedras, rectaque cœnobia, ab Eugenio Papa IV. Alexandrinus Patriarcha delectus, vixit in eadem dignitate inculpatæ vitæ vir vſque ad annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum primum, quo ſub Nicolao V. ſolutus nexu corporis, euolauit in cœlum. *Ex lib. obligat. Prælat. eiuſd. Pont. M. S. Vgbelli, & Plod. p. 2. lib. 2.*

Tit. iij.

Antiocheni.

1 PAtriarchalē pariter Antiochenam ſedem aliqui ex noſtris Prædicatoribus obtinuere, ex quibus prior emicuit B. Chriſtianus, qui in expugnatione Antiochenæ Ciuitatis à Saracenis facta ſub die 29. Maij anno à Virginis partu milleſimo ducenteſimo ſexageſimo octauo, in pontificali habitu, & infula ante Aram Maximam Patriarchalis Eccleſiæ cum quatuor Ordinis Fratribus ſocijs ſuis genuflexus, dum ciuitatis cladem deploraret, irruentibus in templum filijs tenebrarum, multis vulneribus cum ſocijs confectus, martyrij palmam adeptus eſt: quam & pluſquam centum alij Fratres ex noſtris in Prouincia Terræ ſanctæ eodem tempore promeruere Saraceno gladio cædente. *Bzou. in Annal. Eccleſ. an. 1268. num. 12. Odericus in Annal. eodem anno ſuprad. Plod. par. 1. lib. 1. de Vir. Illuſt.*

Illuſt. Ord. Præd. & Vghellus in M. S.

2 P. F. Iſnardus Tacconius Papienſis, magni nominis Theologus, ex Thebana Archiepiſcopali Eccleſia ad Patriarchalem Antiochenam translatus die 6. Nouembris anno milleſ. treceptesimo vndecimo, à Clemente V. ob eiuſdem Eccleſiæ paupertatem, etiam Papienſem ſedem cõmendatam ſibi habuit; cumq; pluribus annis eiſdem ſacrum ius dixiſſet, clauſit diem extremum circa an. milleſ. trecenteſimum vigeſimũ nonũ. *Vghell. in manuſcript. & tom. 1. Ital. Sac. inter Papien. Ep. & ex S. Antonino*. Spõdanus autem in ſuis Annal. Eccleſ. an. 1320. num. 1. de Iſnardo hæc refert. *Io. XXII. Pont. Max. nepotem ſuum Bernardum de Podietto Card. tit. S. Marcelli Legatum mittit in Lombardiam pro iiſdem populis componendis, & proceſſu contra F. Iſnardum Patriarcham Antiochenum, & Eccleſia Papien. Adminiſtratorem formandum, qui Vicecomitum Mediolani dominantium partibus adhærebat, eidem Pont. malè affectorum, atque de eodem obloquentem; & quia Auenione contra iuramentum præſtitum aufugiens ad eoſdem Vicecomitum tutelam confugiſſet, qui Patriarchali dignitate priuatus, ad eandem reſtitutus eſt ab eodem Pontifice. vt anno 1325. dicetur.*

3 P. F. Io. de Vico Neapolitanus ex Prouincia Regni cum eſſet in Romana Curia Pœnitentiarius D. Papæ, à Bonifacio IX. ad Patriarchalem Antiochenam ſedem euectus eſt, quam interueniente morte anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſeptimo dereliquit. Vir inclitus ac doctus, prout teſtantur libri obligat. Prælatorum eiuſdem Pontificis Maximi *Vghellus in M. S. & Plod. in Patriarch. Ord.*

Tit. IV.

Hieroſolymit.

1 PLures ex S. Patris Dominici filijs in Patriarchali Hieroſolymitana nobiliſſima ſede reſedere, inter quos prior omnium recenſetur P. F. Thomas Agni de Leontino Siculus, qui D. Thomam Aquinatem, dum conuentui Neapolitano præſideret Prior, ſacro dominicano habitu collato ad Ordinem recepit; à Clemente IV. Cuſentinus Archiep. creatus, atque à Meſſanenſi Capitulo *Paſtor* electus, ſed non confirmatus, Hieroſolymitanus Patriarcha renunciatus eſt à Gregorio X. 11. Kal. maij anno milleſ. duceteſimo ſeptuageſimo ſecundo. Etenim cum idem Pont. ab ipſa ſui in Romanum Pontificem electione decreuiſſet ſacram expeditionem in Syriam, & terram ſanctam, in qua ipſe peregrinatus aliquandò fuerat, elegit Thomam in Patriarcham, virum omni exceptione maiorem, & in rebus ad Syriæ ſtatum ſpectantibus apprimè verſatũ, quippe qui & Betlehem antea Epiſcopus, & Sedis Apoſtolicæ in toto Oriente, ac tranſmarinis partibus Legatus fuerat. Deceſſit anno 1276. Scripſit Vitam S. Petri Martyris, & Sermones de Sãctis. *Ex Vatic. Regeſt. Greg. X. Epiſt. 6. Vghell. Ital. Sac. tom. 9. inter Cuſentin. Ep. & Spondanus in Annalibus Eccleſiaſt. ad an. 1272. num. 2.* qui tamen confundens hunc Thomam cũ P. F. Raynaldo Agni de Leõtino eius germano fratre, duos Thomas ex Ordine noſtro ſacra infula redimitos enumerat; vnum Hieroſolymitanum Patriarcham, quem aſſerit ex Cuſentina Eccleſia translatum à Gregorio X. 6. Id. Maij an. 1272. Alterum verò Meſſanen. Epiſcopum dicit, cui Clemens Papa IV. Apoſtolicas litteras dedit.

2 P. F. Io. de Vercellis Magiſter Generalis, in viſitatione Ordinis occupatus; à Nicolao Papa III. Hieroſylimitanus Patriarcha renunciatus eſt an. 1278. deditque eidem huiuſmodi promotionis Apoſtolicas literas Romæ apud S. Petrum Idib. Maij, quas cum recepiſſet Ioannes paruit, & coram congregatis Patribus ſe abſolutum eſſe à Magiſterio Ordinis publicè proteſtatus eſt, dolentibus cunctis propter tanti viri iacturam ab Ordine factam: ſcripſit tamen Pontifici Max. ſe, vtpotè tali munere indignum, non poſſe oblatam ſacram præfecturam recipere. Iterum iniunxit illi Nicolaus vt demandatam dignitatem omnino ſuſciperet, datis alijs litteris Viterbij Kalendis Octob. eiuſdem anni. Reſtitit modeſtè Pontificis Maximi mandatis iterum Io: ſe annorum pondere grauatum, infirmum, regiminique

que animarum inhabilem, cauſa aſſignatatquibus rationibus non acquieſcens Nicolaus, eidem in meritum obedientiæ, vt conſecrationis munus ſuſciperet,& ad cómiſſam ſibi Eccleſiam properaret, iniũxit, datis apoſtolicis litteris 2. Non. Febr. an. 1279. pontific. ſui 2. Nec tertiò Pontificijs mandatis adquieuit Io: nam eidem per Card. F. Latinum Vrſinum illius Nepotem ex Ord. noſtro aſſumptum ſupplicem libellum porrexit, lachrymas, ſuſpiria, querimoniaſque multas continentem, quo humiles preces exhibebat, ſupplicãs vtà ſe auferret onus, humeris ſuis importabile, quod verebatur ne ſe ad inferna deprimeret. Tanti viri humilitatem, ac ſanctitatem miratus Nicolaus, eum ab impoſito onere liberauit, atque Magiſtrum Generalem Ord. confirmatum eſſe voluit; & in illius locum Hieroſolymitanum Patriarcham quendam Heliam ſubſtituit. Ipſe verò Io: Ordinem in pace, & æquitate rexit vſque ad annum 1283. quo apud Montem Peſſulanum quieuit in pace. *Olmeda. in eius vita Vghell. in M. S, & ex lib. prouiſ. Prælat. Nicolai III. & Baron. in Annal. Eccl. an.* 1278. *num* 25. qui in eiſdem Annal. an. 1274. num. 21. refert eandem Hieroſolymitanam Patriarchalem dignitatem Magiſtro B. Vmberto, poſt ceſſionem factam Magiſterij Ord. a Nicolao III. Pontefice fuiſſe iniunctam, quam tamen conſtanti pectore recuſauit. Euolauitq; in cœlum an. 1274.

3 P. F. Nicolaus de Anapijs Rhemenſis Gallus ex Prouincie Franciæ, cum eſſet in Vrbe Apoſtolicæ Sedis Pœnitentiarius, vacante Patriarchali Sede Hieroſolymitana anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo primo, cupiens Martinus Papa IV. eidem præficere virum tanto munere dignum, in publico Conſiſtorio Cardinalibus iniunxit, vt ſibi, quem idoneum ad talem Præfecturam iudicarent, poſtridie ſinguli nunciarent, qui diuino ſpiritu afflante, in Nicolaum omnes animum figentes, Patriarchali infula digniſſimum Pontifici Max. nominauere, à quo conſecratus eſt, datis huiuſmodi promotionis litteris Apoſtolicis Kal. Maij. Vixit in ea dignitate pijſſimus, & doctiſſimus Paſtor annos quatuor, poſt quos corporis ſarcinam depoſuit. Scripſit librum de exemplis virtutum & vitiorum prænotatũ

Biblia Pauperum

Quod opus ab aliquibus malè attributũ fuit Diuo Bonauenturæ. Prodijt in lucem Tubingæ an. 1533. & Pariſijs 1547. teſte Myræo de Script. eccleſiaſt. qui tamen in aſſignando illius obitus anno, decipitur. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Martini Papæ & M. S. Vghelli, & Plod. p. 4. in Patr. Ord.*

4 P. F. Nicolaus de Ancinis Nicolao præfato in Patriarchatu Hieroſolymitano ſucceſſit, ab Honorio IV. creatus pontificatus ſui anno primo, qui fuit à partu Virg. milleſimus ducenteſimus octogeſimus quintus, cui eccleſiæ annis tribus, hiſque non completis præfuit; deceſſitque anno milleſ. ducẽteſimo octogeſimo octauo, teſte Myræo de Script. Eccleſiaſticis, qui tamen hunc Nicolaum cum præcedenti Nicolao confundit. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont. Max.* M S. *Vghelli & Plod. part.* 4. *inter Patriar. Ord.*

5 P. F. Radulphus, (quem Robertum Plodius male nominat) Burgundus, Carolo Siciliæ Regi à ſacris confeſſionibus, eidemque in paucis chariſſimus, à Benedicto XI. virtutum, ac meritorum Radulphi conſcio, in gratiam Caroli Hieroſolymitanus Patriarcha renunciatus eſt anno milleſimo trecenteſimo quarto Nonis Iulij, fuitque inſtitutus Brunduſinæ Eccleſiæ adminiſtrator. Fuerat Radulphus diu Prouincialis Terræ Sanctæ, orientaleſque regiones non ſemel, maximè cum fidei Catholicæ incremento, peragrauerat. Pluribus annis in hac dignitate præfuit, completitque vitæ curſum ad Patres appoſitus. *Ex lib. prouiſ. Prælat. Benedicti* XI. *& M. S. Vghell. ac Plod. vbi ſup.*

6 Radulpho Petrus de Plorca in Hieroſolymitano Patriarchatu ſucceſſit, quo è viuis ſublato, Ioannes Papa XXII. eadẽ dignitate cohoneſtauit P. F. Raymundum Bequinum Toloſanum, Epiſcopum Nemauſenſem, ex Magiſterio Sacri Palatij ad præfatam Eccleſiam iam aſſumptũ qui ſolitum ſubſidium ſacro Collegio ſoluit die 21. Iulij anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo quarto. Quatuor annos in Patriarchali dignitate vixit, compleuitque dies ſuos anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo

ſimo octauo. *Ex lib. prouiſ. Prælat. Io. 22. & Vghell. in M. S.*

7. P. F. Petrus de Palude Gallus, natione Burgundus, à Ioanne XXII. die 2. Martij anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo nono Hieroſolymitanus Patriarcha renunciatus eſt. Fuit Petrus vir, in quo præclara multa, & omni laude digniſſima corruſcauere; nam vitæ probitas, eminens Theologia, vtriuſq; iuris peritia, ſacrorumq; Librorum notitia eum mirabilem apud Magnates, ac Principes reddidere. Ad poſteros verò præſtantiſſima ingenij ſui monumenta ſequentia tranſmiſit.

Commentaria ſuper Bibliorum libros. Quibus quadriplicem S. Scripturæ ſenſum exactiſſimè proſequitur.

Scripſit quoque

Super 4. Lib. Sentent.
De poteſtate Papa
De audientia Confeſſionum
Quodlibeta varia
Sermones de Tempore
Quæſtiones multas
Librum Hiſtoriarum.
De Poteſtate Eccleſiaſtica.

Et quædam alia.

Vitam cum morte commutauit ſub Benedicto XII. in Regno Cypri circa annum 1335. vbi ob vitæ ſanctitatem in maxima veneratione corpus eius habetur à fidelibus. *Ex lib. prouiſ. Prælat. Io. 22. M. S. Vbgelli & Luſit. in Bibliot.*

8. P. F. Guillelmus de Militijs Gallus doctor Pariſinus, cũ eſſet Vrbano V. à ſacris confeſſionibus, ab eadem Pontifice Max. Hieroſolymitanus Patriarcha creatus eſt poſt aſſũptionẽ Philippi Patriarchę ad purpuram 10. Kal. Iulij anno milleſ. trecenteſimo ſexageſimo nono, qui in eadem dignitate permanſit vſque ad annum milleſimum trecenteſimum nonageſimũ tertium, quo in mortis amplexus corruit. *Ex Lib. prouiſ. Prælat. Vrbani V. Vghell. in M. S. & tom. 1. Ital. Sac. in Epp. Valuen. & Sulmonen ſub num. 57.* Et ex antiquis manuſcrip. Archiuij Ord. alibi in hoc opere adductis ita referentibus. *Guillelmus de Militijs Ord. Præd. Mag. in Theologia creatur Patriarcha Hieroſolymitan. anno 7. Vrbani V.*

Sunt qui & Thomam Cantipatranum fuiſſe Hieroſolymitanum Patriarcham aſſerant, verumtamen in ſerie Patriarcharum ab Abb. Vghello ex Vaticanis Regeſtis deprompta, & nobis communicata nulla de Cantipatrano ſit memoria.

Tit. v.

Aquileien.

1 SVnt & aliæ duæ Eccleſiæ in Italiá modò Patriarchali dignitate cohoneſtatæ, ex quibus antiquior eſt Aquileienſis à S. Pelagio Papa hoc titulo inſignita, conſtituto primo eiuſdem Patriarcha Helia, qui deceſſit an. quingenteſimo octogeſimo nono. Vnicũ autem ex noſtris Dominicanis profeſſoribus alumnũ eidem præfuiſſe Patriarchá, Iſnardum nomine, affirmant Leander de Vir. Illuſt. Ord. Præd. lib. 3. Plod. lib. 4. in Patriarchis Ord. Marietta & Taegius in Monum. Ord. qui tamen, neque promotionis illius tempus, neque à quo Pont. Max. creatus ſit, recenſent. Vghellus in nomenclatura Epiſcoporum Papien. de Iſnardo noſtro Patriarcha Antiocheno mentionem facit, vt ſupra enarrauimus; in Syllabo autem Aquileien. Patriarcharum ex Archiuo Vaticano deſumpto & tomo 5. Ital. Sacræ inſerto, nullum P. F. Iſnardum Patriarcham recenſet. Dubitamus ne præfati Authores Antiochenum Patriarcham Iſnardum, Aquileienſem per errorem inuergant.

Tit. vj.

Gradenſes.

HElias Aquileien. Patriarcha, natione Græcus, Hæreticus primò, Catholicus poſtmodum, authoritate Pelagij Papæ Patriarchalem Eccleſiam in Inſula Gradi ſtatuit, metu Longobardorum Aquileienſem ditionem vaſtantium an. 580. perſeuerauitque ibidem Patriarchalis Sedes vſque ad Nicolai V. tempora, quibus Venetias translata eſt.

Plures Prædicatores Patriarchalem Sedem Gradenſem conſcendere, viri om-

nigena eruditione, ac doctrina conſpicui.

1 P.F. Anglus Maltrauerſius Venetus in Patriarchali Graden. ſede reſedit ann. milleſ. ducēteſimo quinquageſimo quinto, promouente Alexandro Papa IV. à quo Gradenſi Capitulo commendatus eſt, datis Apoſtolicis litteris Neapoli Pontific. ſui anno I. quinto Kal. Iunij. Fuit Angelus vir doctus, ſagax, ac in rebus humanis tractandis prudentia ſingulari præditus, ob quæ apud Romanos Pontt. authoritate polluit, arduaque negotia in Federicum II. Imperatorem Eccleſiæ hoſtem infenſiſſimum, amplexus, perbellè compleuit, & Innocentij gratiam promeruit, à quo Ferrarien. Epiſcopus primò; Cretenſis Archiep. poſtmodum creatus; tandem ab Alexandro IV. Graden. Patriarchatum promeruit. Sexdecim annos maxima cum pietatis, prudentiæque laude hanc Eccleſiam rexit; tandemque ſenio, lethaliſque morbi vi conſumptus interijt. *Vghell. tom. 5. & Plod. vbi ſup.*

2 Sublato è mortalibus Guidone Auguſtiniano Patriarcha ann. 1288. in eius locum eligitur à Capitulo P.F. Bonifacius Venetus dum eſſet Theologiæ Lector Bononiæ, & à Nicolao Papa IV. confirmatur 6. Kal. Ianuarij Pontificatus ſui anno 2. qui fuit à partu Virg. milleſ. ducentiſſimus octogeſimus nonus, vt habetur in libro prouiſionis Prælatorum eiuſdem Nicolai IV. De eodem Bonifacio mentionem facit Vghellus inter Patriar. Graden. verùm aſſerit ipſum electum iuri ſuo ceſſiſe.

3 P. F. Laurentius de Parma à Nicolao IV. anno milleſ. duceteſimo octuageſimo nono creatus eſt Patriarcha 8. Cal. Ianuarij, qui ſex annis, acquiſita ſibi piiſſimi viri laude, eandem integerrimè rexit, compleuitque dies ſuos Venetijs, in noſtra SS. Ioannis & Pauli Eccleſia ſepulturæ traditus an. 1295. *Vghell. tom. 5. inter Patriar. Graden.* (qui errauit dum alterum Laurentium ſub num. 43. & non hunc, ſub num. 47. Dominicanum facit.) *Plod. de Vir. Illuſt. Ord. lib. 4. & ex lib. Prouiſ. Prælat. Nicolai IV.*

4 Defuncto Laurentio, eligitur à Capitulo alter ex Prædicatorum Ordine P. F. Florius dum Prioris onus ſuſtineret Venetijs, de quo ſicut & de antecedenti Laurentio in peruetuſtis Manuſcrip. Archiuij Ordinis in Conuentu Miner. ita teſtatum reperitur. *F. Laurentius Patriarcha Graden. Ord. Præd. creatur an. 2. Nicolai IV.* Et immediatè ſubditur. *Florius Ord. Præd. Prior Venetijs electus ad Patriarchatum Graden. non acceptauit an. 1. Bonif. VIII.* qui fuit a Virginis partu milleſimus ducenteſimus nonageſimus quintus.

5 P.F. AEgidius Ferrarienſis inſignis Theologus ex renunciatione Florij eligitur Patriarcha Graden. à Bonifacio VIII. confirmatus 14. Kal. Iunij anno milleſ. ducenteſimo nonageſimo quinto; cumq; in agendis maxima dexteritate præditus eſſet, à Clemente V. cum Fratribus Lupo Ord. noſtri, & Athanaſio Ord. Minorum ad Regem Raſſiæ Legatus miſſus fuit anno 1308. Translatus deinde eſt AEgidius ab eodē Clemente ad Alexandrinum Patriarchatum anno milleſ. treценteſimo decimo, ſicut Vaticana Regeſta teſtantur. *Vghell. & Plod. vbi ſup.*

6. P.F. Paulus de Pilaſtris cœnonij S. Mariæ Nouellæ de Florentia nobilis alumnus, illuſtris theologus, atq; in declamando è ſuggeſtu mirabilis, Nicolao Card. Praten. in paucis charus, Gradenſis Patriarcha à Clemente V anno milleſimo treceнteſimo tertiodecimo die 5. Aprilis delectus, ab eodem Pont. Max. pallio donatus eſt, cumque ad commiſſam ſibi Eccleſiam perueniſſet, quintodecimo die, non ſine ſibi commiſſi gregis lachrymis, cui Pauli pietas, morumque probitas optimè innotuerant, è mortalibus ſublatus, ibidem ſepulturam accepit. Fuit hic Prior S. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe an. 1311. quo Vicarius Generalis Romanæ Prouinciæ fuit inſtitutus in Capit. Gen. Neapoli eodem anno celebrato. Scripſit doctiſſimus Paſtor.

Notas ad nouum Teſtamentum

Philoſophicum Commentarium in Ariſt.

Vghell. & Plod. vbi ſup.

Tit. vij.

Veneti.

1 TRanslata eſt Patriarchalis ſedes Gradenſis Venetias à Nicolao V. an. 1451 octauo Id. Octob. Exiguis ab initijs ortum habuit Veneta Eccleſia in ea parte ſita, ac primò conſtituta, quæ Caſtellum nuncupatur, indeque non Veneti, ſed Caſtellani Epiſcopi fuere ab exordio nuncupati, vſque quo à Nicolao V. præfato, abolito Caſtellanæ Eccleſiæ nomine, translatoque titulo Patriarchali ex Gradenſi, Veneta Eccleſia Patriarchali dignitate exornata eſt, primo Patriarcha creato B. Laurentio Iuſtiniano. De Caſtellanis Epiſcopis proprio loco inter eæteros Epiſcopos tractamus; in præſenti autem de Venetis tantùm Patriarchis nobis eſt ſermo.

2 P.F. Thomas Donatus nobilis Venetus ſeptimus extitit Venetiarum Patriarcha, ab Alexandro Papa VI. anno milleſ. quadringenteſimo nonageſimo ſecundo circa finem anni promotus. Vir fuit tum generis nobilitate, qum ſingulariſſimis virtutibus ornatus, Theologica, oratoria, ac Philoſophica facultate inſignis, qui commiſſum ſibi gregem cum probitatis laude duodecim annos verbo, ac exemplo rexit. Ab eodem Pont. Max. Alexandro Monaſterij S. Maphæi de Maiorbo Ciſtercien. Ord. viſitator, ac reformator inſtitutus, eas ſanctimoniales ad exactiorem viuendi normam reduxit, Patriarcharumq; immediato regimini, ex eiuſdē P.M. beneblacito ſubiecit. Cui Alexander indulſit vt in Clericos criminoſos, etiam læſæ maieſtatis reos, intra Venetam ditionem inuentos inquirere, ac procedere poſſet, datis litteris Apoſt. apud S. Petrum die 25. Ianuarij an. 1497. Maxima fulſit benignitate in ſubditos, ac charitate in pauperes, quorum neceſſitatibus ex corde compatiebatur. Deceſſit an. 1504. communibus lachrymis parentatus, Venetijs in Eccleſia S. Dominici, in qua Dominicanam rogam induerat, ſepultus. *Vghell. tom. 5. & Plod. vbi ſup.* qui Thomam ſequentia ingenij ſui monumenta poſteris reliquiſſe teſtatur.

Sermones de Tempore, & ſanctis

Volumen ſermonū pro Quadrageſima.

3 P.F. Hieronymus Quirinus nobilis Venetus, ſcientia, regulari diſciplina, vitæque integritate ſpectabilis, F. Thomæ Donati præfati diſcipulus, indiuiduuſque comes in Ordine, à Clemente VII. ex Senatus ſententia, Venetus Patriarcha confirmatur die 23. Octob. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo quarto. Triginta annos vixit in ſibi collata dignitate cum prudentiæ, ſingulariſque probitatis laude: quibus exactis, quieuit in pace anno 1554. corpore in S. Dominici Eccleſia condito prope Thomam Donatum, ſequenti elogio tumulo conſtituto.

Hieronymus Quirinus
Ne ſerui cadauer inferretur
Vbi corpus conficitur Domini
Hic voluit humari.
Qui adoleſcens in Thomæ Donati verba
Primùm iurauit,
Quem in Monaſtica dignitate ſubſequutus
Et Patriarcha Patriarchæ
Iuſti tenax imitatus
Obijt anno ſalutis MDLIV.
Id. Decemb.

Vghell. & Plod. vbi ſup.

CAPVT IV.

DE ARCHIEPISCOPIS.

ARchiepiſcoporum; Epiſcoporumque noſtri Prædicatorum Ordinis ſyllabum enunciaturi, te Lectorem monitum volumus, nos hic de eorundem Eccleſijs iuxta peruetuſtam diſpoſitionem, atque nomenclaturam omnium Eccleſiarum orbis ab eruditiſſimo D. Abbate Vghello nobis exhibitam, tractaturos. Si quæ ergo ex Epiſcopali ad Archiepiſcopalem dignitatem, ſeu ex vna Metropolitana ad aliam poſt conſcriptam nomenclaturam, nobis inſcijs, tranſiere, illas ſecundum modernum, quem obtinent titulum, atque Metropolitis ſubiectionem, non recenſendo, errabimus: At inuoluntarius error, ad eruditionem antiqui earundem ſtatus tibi proficuus erit.

Poſt Patriarchalem, Archiepiſcopalis dignitas in Eccleſia refulget, qua copioſa Prædicatorum multitudo fuit cohoneſtata, ex quibus ſequentes nobis innotuere.

Tit. j.

Acheruntini.

1 ACheruntina Archiepiſcopalis ſedes in Apulia cum Materana vnita, plures Dominicanos profeſſores habuit Epiſcopos, inter quos primus effulſit P. F. Laurentius ex Prouincia Romana, Card. Anibaldenſis ex noſtro Ord. aſſumpti Capellanus, à Clemente IV. creatus 8. Non. Aprilis an. milleſ. ducenteſimo ſexageſimo octauo. Octo propemodum annos creditas ſibi oues doctrinæ pabulo, atque exemplo paſcere non deſtitit, ſuarumque Eccleſiarum iura apud Carolum I. Regem pro conſequendis decimis rueri non omiſit. Vale dixit mortalibus die 15. Nouemb. an. milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto. *Vghell. tom. 7.*

2 P.F. Gentilis de Roma, generis nobilitate, virtutum ſplendore, rerumque experientia conſpicuus, à Bonifacio VIII. Pont. Max. harum Eccleſiarum adminiſtrator creatus eſt 3. Non. Ianuarij an. milleſ. trecenteſimo. Hunc legationibus aſſuetum, & in tractandis rebus maxima dexteritate pollentem Catanenſem Præſulem creauerat idem Bonifacius Caroli Regis amiciſſimus, vt Siculos, repudiato Federico II. ad eiuſdem Caroli, vel Roberti filij venerationem induceret; quod tamen conſequi non valuit. Mortuus eſt autem anno milleſ. trecenteſ. tertio. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Landulphus, quem ſcriptores noſtri Rodulphum vocant, ex Epiſcopo Vicoaquenſe, ad has Metropolitanas à Clemente Papa V. translatus fuit Eccleſias, die 2. Aug. an. milleſ. trecenteſimo quinto. Scientiarum, & virtutum omnium corona redimitum fuiſſe affirmat Leander Albertus noſter in Archiep. noſtrorum nomenclatura; fuerat enim in Ordine Doctor Pariſienſis inſignis, Fideique Quæſitor in Neapolitano Regno; eiuſque habetur mentio in proceſſu vitæ, morum, ac doctrinæ Angelici Doctoris noſtri pro illius canonizatione, Apoſtolica auctoritate conſtructo. Tribus tantùm annis optimus Paſtor has Eccleſias rexit, fatoque functus eſt anno milleſimo trecenteſ. octauo. *Vghell. ibid.*

4 E viuis ſublato Landulfo conuenere in vnum capitulares electores, vt ſibi nouum Paſtorē nominarent; teſte Vghello loco citando in fine; cumque Dominicanorum Paſtorum vita, moreſque optimos agnouiſſent, P.F. Robertum de Prouincia Siciliæ Regni, Philippo Achaiæ, & Tarenti Principi à ſacris confeſſionibus,

bus, proprium Paſtorem ſalutauere, quem poſtea Clemens V. Pont. Max. 15. Kal. Septemb. anno milleſ. trecenteſ. octauo confirmauit. Fuit Robertus anteceſſoris ſui virtutum imitator egregius, creditumque ſibi ouile eleemoſynis in pauperes effuſis, alijſque virtuoſis actibus fouit. Viginti ſex annis Paſtor extitit, ingreſſuſque eſt vniuerſæ carnis viam ſub Io: XXII. anno reparati orbis milleſ. trecenteſimo trigeſimo quarto. *Vghell. ibid. ex lib. Proniſ. Prælat. Epiſt. 604. fol. 118.*

5 P. F. Henricus Lunguardus Panormitanus ex Epiſcopo Policaſtren. harum Eccleſiarum Epiſcopus electus fuit à Siſto IV. an. milleſ. quadringenteſ. ſeptuageſimo primo. Extitit in Pariſina Vniuerſitate Doctor venerabilis, Ferdinando ſeniori Neapolis Regi à ſacris confeſſionibus, & conſilijs ſtatus; eumque acris ingenij virum Leander nominat, & Neapolitano Regi Ferdinando iuniori, qui ſibi tantum virum in Patrem elegerat, charum dicit. Idem Pontifex Max. Capitulo, & populo Materanæ Eccleſiæ eum comendauit, virum bonum, & optimum nominando. Diſſidia inter Materanum & Acheruntinum Capitulum compoſuit, oueſque ſibi creditas optimis documentis imbuit. Vndecim annis Paſtor effulſit, tandemque lento morbo conſumptus quieuit in pace die 4. Decemb. an. milleſ. quadringenteſ. octogeſimo ſecundo. *Vghell. ibid. Plod. p. 2. lib. 3.*

6 P. F. Ioannes Eſpilla de Alcantara, Hiſpanus in Salmantina Vniuerſitate Cathedræ Scoti moderator, ad Catholici Regis nominationem has Eccleſias regendas ſuſcepit à Paulo V. die 11. Ianuarij an. milleſ. ſexcenteſ. vndecimo, cum eſſet Comiti Beneuentano Neapolitano Proregi a ſacris confeſſionibus. Octo annos Epiſcopus vixit, quieuitque in pace die 20. Septemb. an. milleſ. ſexcenteſimo decimo nono in Materana Cathedrali ſepultus. *Vghell. ibid. & Plod. p. 2. lib. 4. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. ij.

Amalphitani.

1 PAter Frater Antonius de Carlenis Neapoli nobili loco natus ex Dominis de Monte Aquilo Amalphitanam Cathedram in Terra laboris regendam obtinuit à Nicolao V. Pont. Max. 3. Id. Auguſti an. milleſ. quadringenteſ. quadrageſimo nono, cui ob præclaras virtutes acceptiſſimus fuit. Piſano Concilio interfuit adhuc in minoribus conſtitutus, & Alexandri Papæ V. partes infracto animo ſuſcepit. Annis vndecim in ſua Eccleſia paſtor bonus præfuit, exemplar pietatis, & charitatis ouibus ſuis effectus, morteque annoſus aſpexit an. milleſ. quadringenteſ. ſexageſimo, in D. Tho. Aquinatis nobili ſacello à ſe in Cathedrali conſtructo tumulatus. Scripſit docta commentaria ſuper Metaphyſicam, quæ aſſeruantur in Bibliotheca S. Dominici de Neapoli. *Vallus de Prou. Regni Ord. Præd. Vghell. tom. 7.*

2 P. F. Baptiſta de Iudicibus ex Finario Prouinciæ Lombardiæ ex Albentimilienſi ſacerdotio ad Amalphitanum à Sixto IV. die 3. April. an. milleſ. quadringenteſimo octogeſimo tertio tranſlatus fuit, ex quo ſequenti anno ad Patracenſem poſtmodùm Eccleſiam aſſumptus in ea inſula diem vidit extremum Romæ, de quo in Albintimilien. *Vghell. tom. 4. & 7.*

3 P. F. Antonium de Neapoli Amalphitanum Archiepiſcopum multi tertio loco ponunt; quem tamen non eſſe diſtinctum ab Antonio de Carlenis credimus ex temporis ſimultate cum prædicto. Veruntamen fides ſit apud illos. *Vallus vbi ſupra.*

Tit. iij.

Antibaren.

1 ALiqui ex noſtris Metropolitanæ Antibarenſi Eccleſiæ in Sclauonia præfuere Præſules, inter quos primus enumeratur P. F. Gaſpar Adamus, quem

Luſit.

Luſit.in Chronica decade 1260. ita ſolum nominat G. *Ada Archiep. Antibarien.* Plodius verò cũ Fernandez Gaſparẽ nominat, eumq;floruiſſe circa annũDom.milleſimũ ducenteſimũ octogeſimum affirmant. Extitit Gaſpar vir doctus,compoſuitq;officiũ S. Thomæ Aquinatis: vnde dicendum eſt floruiſſe anno Dom. milleſ. trecenteſ. vigeſimo tertio, cum illo anno inter ſanctos fuerit relatus D. Thomas à Io. Papa XXII. Compoſuit quoqne officium Vndecim millium Virginum, & S. Georgij Mart. quo autem anno è viuis exceſſerit non pandnnt Auctores ſupradicti.

2 Pater Frater Andreas de Antonio Ghezzio Burgheſio Senenſis, diuini verbi præco famoſus à Benedicto XI. P. M. Antibarenſis Paſtor creatus anno 1303. per Italiã Apoſtolicus Nuncius ad Principes dirigitur anno milleſimo trecenteſimo decimo octauo à Io. XXII. vt teſtatur Lombardellus in vita B. Bonauenturæ Tolomei,& Lopez in Hiſtoria Ord. p.4. *Vgurger. in Pomp. Senen.tit. 5. parte 1. & Vghell. in M. S. nobis communicatis.*

3 Pater Fr. Io. Prior Raguſini Conuentus Antibarenſis Epiſcopus ab Vrbano Papa V. creatnr 2.Id.Iunij Pontificatus ſui anno primo, qui fuit humanæ ſalutis milleſimus trecenteſimus ſexageſimns tertius, de qno altum tenuere ſilentium Scriptores noſtri. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Vrbani. V.*

4 Pater Fr. Ioſeph Maria Bonaldus de Iadra Prouinciæ Dalmatiæ eandem Eccleſiam regẽdam obtinuit ab Innocentio X die 10.Septembris anno milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo ſexto. In Romano Collegio S. Mariæ ſuper Mineruam Theologicis ſtudijs operam dedit, euaſitq; prædicator gratioſus, plurieſque in Vrbe conciones ad populum habuit. Ad Epiſcopatum aſſumptus, obſidioni Cliſſæ munitiſſimæ arcis, à Turcis detentæ, cum exercitu Venetorum interfuit, eaque expugnata,Crucifixi imaginem præmanibus geſtans,in Eccleſiam ingreſſus, voce clara *Te Deum laudamus intonuit*. Oppidum enim Cliſſenſe ad ſuam iuriſdictionem ſpectabat. Romã reuerſus anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo octauo, ibidem apud Oratorem Venetum vſque ad ſequentem annum permanſit, & exinde in patriam reuerſus, paulò poſt ingreſſus eſt viam vniuerſæ carnis. *Ex Actis Conſiſt. Innoc entij X*

Tit: iv: Antiliarenſis.

1 IN Antiliarenſi Archiepiſcopali Eccleſia præfuit Fr. Andreas Hungarus, *inſignibus praſulgens virtutibus*, ait Leand. Alb. *Magna religione, doctrina & prudentia*, ſubdit Ferrarius, qui à Rege Carolo Berto ad Curiam Apoſtolicam Burdegalis tunc temporis commorantem, Clemente V. Pont. Maximo, miſſus vt canonizationem ſanctiſſimæ Virg.Margaritæ, filiæ Belæ IV. Regis Hungariæ promoueret, ab eodem ſummo Pont. Antiliarenſis Archiepiſcopus creatus fuit anno milleſimo trecenteſimo ſexto, circa feſtum omnium SS. De quo S.Antoninus 3. par. hiſt. tit.23. cap.11. ita ait. *F. Andreas Hungarus Archiepiſcopus Antiliarenſis, qui fuit miſſus ad Curiam à Rege Hungariæ pro canonizatione Margaritæ filiæ Regis Hungariæ monialis Ord. Præd. quæ ſanctitate vixerat in Prouincia Hungariæ,&c.*Hic vbi commiſſum ſibi gregem exemplo, & eruditione pauiſſet, religioſæ vitæ deſiderio detentus, ad Io: XXII. pedes infulam dimiſit, paupereulamque cellam in Ordine repetijt, in qua paulò poſt quieuit in pace. *Ferrer. de Hung. Prou. p.2. lib.2. cap. 27. & Olmeda in vita Almerici Placentini Gener.& Auct. ſuprad.*

Tit. v. Aquenſes.

1 AQuenſium nobilem Archiepiſcopalem ſedem in Prouincia tres ex Patribus noſtris conſcendere, primuſque præfuit P. F. Iacobus de Concos ex nobili familia de Cabrairez in Caducenſi prouincia, à Io: XXII. die 10. Iulij anni milleſ. trecenteſ. vigeſimi ſecundi euocatus. Octo annos hanc Eccleſiam piè rexit, mortemque ſalutauit die 1. Maij an. milleſ. trecenteſ. trigeſimo, apud noſtros

ſtros in latere dextro Aræ Max. ſub ærea crypta ibidem conditus, quibus legauit Bibliothecam ſuam cum omnibus Eccleſiaſticis paramentis, nec non decem annuas libras Cadurcenſes pro Anniuerſario ſibi exhibendo. *Gall. Chriſt. tom. 1.*

2 P. F. Aijmo Nicolai Gallus, cum ſemel, atque iterum Prior Prouincialis prouinciæ Prouinciæ, ad quam ſpectabat, extitiſſet, eiuſque doctrina cunctis prælucerer, ad Senecenſem primò, ad S. Pontij Tomeriarum deinde Sacerdotium aſſumptus, Ludouico III. Rege promouente, cum quo Neapoli frequenter commorabatur, ad Aquenſem Eccleſiam peruenit, cui Epiſcopalia paramenta contulit die 28. Octob. ann. milleſ. quadringenteſ. vigeſimo ſeptimo. Vixit in hac Eccleſia vſque ad annum milleſ. quadringenteſimũ quadrageſimum tertium, quo mortalitatem cõpleuit in Oratorio S. Metriæ ſepultus. *Gall. Chriſt. ibid.*

3 P.F. Michael Mazarinus Romanus filius Conuentus Sanctæ Mariæ ſuper Mineruam, Cardinalis Iulij Mazarini Germanus frater Archiepiſcopus Aquenſis euaſit. Hic Dominicanam togam in Romano Conuentu ſuſcepta, & profeſſione emiſſa ſtudijs operam dans, curſuque philoſophico completo, Bononiam petijt, vbi in Theologicis facultatibus ſub Thoma Turco, qui poſtmodùm Magiſter Ord. euaſit, excultus, Lectoralem Lauream obtinuit. Romam reuerſus, in Conuentu Mineruæ Philoſophiam docuit, & P.F. Nicolai Rodulphij Generalis Socius poſtmodùm inſtitutus, ab eodem Cõmiſſarius Venetias pro grauibus Ord. negotijs directus, ad optatum finem fœliciter illa perduxit. Prouincialis Apuliæ electus, aliquibus poſtea de cauſis, ad illã Prouinciam non potuit accedere, officio tamen retento. Vicarius Romanæ Prouinciæ inſtitutus, omnium electorum ſuffragijs Prior Prouincialis nominatus fuit Viterbij in Conuentu S. Mariæ ad Gradus an. 1638. & completo quadriennio, Apoſtolicam confirmationem obtinuit; quo in munere ad indictum Ianuenſe Generale Capitulum cum poteſtate Vicarij inſtitutus ab Eminentiſſ. Antonio Barberino Card. Protectore, properauit anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo. Verùm Capitulo in factiones diſciſſo, pars Mazarino adhæſit, altera Rodulphio Magiſtro Ordinis; illa Gallorum, Italorumque ferè omnium fauori nitebatur; hæc Hiſpanorum, nonnullorumque Italorum, qui Rodulphij partes ſuſcipiebant; inde acerrimum ſchiſma ſubortum eſt: altera parte Rodulphium ab Ord. Magiſterio deponente, Mazarinumque in eius locum eligente: cœteris Ianua ſecedentibus in Cornilianũ, ibiq; Thomã Roccamoram Hiſpanum, Magiſtrum Generalẽ ſalutantibus. Vt autem tantis malis remedium apponeret Vrbanus VIII. Pont. Max. omnia acta tam Ianuæ, quàm Cornelhiani Apoſtolica auctoritate caſſauit, & anullauit, Mazzarinumq; in gratiam Chriſtianiſſimi Regis Sacri Palatij Magiſtrum fecit, modũ Reginaldi Lucarini viri doctiſſimi ad Epiſcopatum Ciuitatis Plebis promoti; Rocamoram autem Hiſpaniarum Rex Maioricenſem Epiſcopũ poſtmodum nominauit. Aſſumpto igitur Magiſterio S. Palatij menſe Ianuario, anno 1643. in eodem perſeuerauit vſque ad annum milleſ. ſexcenteſ. quadrageſimum quintum, quo ad Ludouici Galliæ Regis nominationem, Aquenſis Archiepiſcopus creatus fuit ab Innocentio X. conſecrationis munere ſuſcepto Romæ in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam menſe Iulio ab Hieronymo Card. Grimaldo, pallioque ab eodem Pontifice ſequenti menſe obtento. Mox in Galliam profectus, die 30. Octob. ſolemniter ſuam Eccleſiam ingreſſus, eidem præfuit vſque ad diem primam Septembris anni milleſ. ſexcenteſimi quadrageſimi octaui, quo Romæ quieuit in pace S.R.E Cardinalis. De quo plura inter Cardinales ſupra diximus. *Gall. Chriſt. tom. 1.*

Tit. VI.

Arboren.

1 ARboren. Archiepiſcopalis ſedes in Sardinia habuit Paſtorem P.F. Stephanum Hiſpanum, religione, pietate, & vitæ integritate virum clariſſimum à Gregorio IX. anno milleſ. ducenteſimo trigeſimo ſexto creatum, quam cum plu-

ribus

ribus annis rexiſſet, quieuit in Domino. *Taeg. in Mon. Ord. & Plod p.2. lib.1.*

2 P. F. Conſilius Gattus Viterbij nobili loco natus, vir præſtantiſſimus à Martino IV. Pœnitentiarius, ac Capellanus Apoſtolicus creatus eſt; cumque eiſdem muneribus egregiè functus eſſet, à Bonifacio VIII. Arborenſis Archiepiſcopus in Sardinia delectus fuit an. 1299. translatus poſtmodum ſequenti anno ad Compſanam Eccleſiam. De quo infra in Pœnitentiarijs Dom. Papæ. *Vghell. Ital. Sac. tom. 6. in Archiep. Compſanis ſub num. 13.*

3 P.F.Guido Chiprius huius Eccleſiæ Epiſcopus deſcribitur ab Olmeda in vita Aymerici Placentini Magiſtri Ordinis promotus circa annum milleſimum trecenteſimum quartum.

4 P F. Nicolaus Bonitus, Berutus ab Vghello dictus, cum Taruiſinus Epiſcopus eſſet, ad Maſſenſem in Tuſcia Eccleſiam translatus, tandem Archiepiſcopus Arborenſis renunciatus fuit à Bonifacio IX. anno milleſimo quadringenteſimo quartó, ſui Pontificatus vltimo. *Vghell. Ital. Sacra tom. 3. in Epp Populon. & Maſſen. num. 31.*

5 P. F. Oddo de Sala Piſanus natalium ſplendore clariſſimus, multarum Eccleſiarum Paſtor, ex Epiſcopali Polenſi ſede ad Metropolitanam Arborenſem translatus fuit a Clemente V. an. milleſ. trecenteſimo octauo 3. Kal. April. quam cum pluribus annis optimè rexiſſet, translatus fuit ab eodem Pont. Max. ad Piſanam Eccleſiam 6. Id. Maij an. milleſ. trecenteſ. duodecimo. *Vghell. tom. 3.*

6 P. F. Io. Hiſpanus Beiten. Epiſc. cum eſſet Catholico Regi à ſacris confeſſionibus, ad Arborenſem Eccleſiam translatus fuit à Leone X. an. milleſ. quingenteſimo decimo ſeptimo. *Ex eiuſdem Pont. Max. Act. Conſiſt.*

Tit. vii.
Arelatenſis.

1 PAter Frater Io: de Prouincia Franciæ, in qua Prioris munus in pluribus Conuentibus ſubierat, Doctor Pariſinus, à Benedicto XII. anno milleſ. trecenteſimo quadrageſimo primo die 27. Septemb. Arelatenſis Paſtor in Gallia creatus fuit, in qua dignitate ſe omnibus amabilem exhibuit. Diſſidia cum Abbate Montis Maioris compoſuit, quæ eius deceſſor in Arelaten. Eccleſiam ſuſcitauerat. Clementem VI. Auenioni veneratus eſt, à quo priuilegiorum Metropolitanæ Baſilicæ confirmationem impetrauit. Naturæ debitum tandem perſoluit an. milleſ. trecénteſ. quadrageſimo ſeptimo. *Taeg. in Monum. Ord. Gall. Chriſt. tom. 1.*

Tit. viii.
Armachani.

1 ARmachana Eccleſia in Hibernia, cuius Paſtores Primates nuncupantur, plures noſtræ profeſſionis Alumnos habuit Antiſtites, inter quos primus omnium effulſit P. F Reginaldus Bononienſis, qui cum Romæ Apoſtolici Pœnitentiarij munus adimpleret, huius Eccleſiæ Archiepiſcopus creatus fuit circa annum milleſ. ducenteſimum quadrageſimum. Fuit Reginaldus vnus ex S. P. Dominici diſcipulis, interfuitque Bononiæ miraculo panis ab Angelis, omni alimento deſtitutis Fratribus delati. Obijt circa annum milleſ. ducenteſ. quinquageſimum. *Taeg. in Mon. Ord. Luſit. in Chro. & Fernād.*

2 P.F.Martinum Bononien. in Armachana Eccleſia præfuiſſe indubitatum habemus ex S. Antonino 3. p. hiſt teſte Luſit. in Chron. decade 1270. quo autem anno aſſumptus fuerit, vel deceſſerit, ſub dubio relinquunt.

3 P.F. Raimundus, cuius patriam, & cognomen ſilentij tenebris inuoluunt ſcriptores, ab Honorio IV. huius Eccleſiæ Antiſtes creatus fuit anno milleſ. ducenteſ. octuageſimo ſexto. Pluribus annis ſibi commiſſum gregem, verbo atque exemplo pauit. *Plod. p.2. lib.1. Luſit. in Chron. decad.* 1280.

4 P.F. Gualterus Iorſius S. R. E. Cardinalis Anglus, Armachanus Archiep. Hiberniæque Primas renunciatus fuit à Clemente V. anno milleſ. trecenteſimo ſexto. Fuit vir, & morum grauitate, & ſcien-

ſcientiæ claritate inſignis, ſuumque apoſtolicum munus cum laude obiuit. *Luſit. in Chron. decad.* 1300. *Plod. part.* 2. *lib.* 1. Cæterum hic Gualterus non fuit Card. ſed germanus Frater Thomæ Iorſij Card. Scripſit *Summam Theologiæ*.

De peccato Originali, & Quæſtiones varias in primos Pſalmos Davidicos.

5 P. F. Humbertus de Roto Gallus Armachanus Archiepiſc. fuit circa annum milleſ. quadringenteſ. ſexageſimum quartum, pluribuſque annis in eadem Eccleſia præfuit. De quo nil aliud referunt Ord. ſcript. *Plod. p.* 2. *lib.* 3. *Fernand. in Catal. Ep.*

Tit. ix.

Armeniæ.

1 Armeniæ Archiepiſcopi, qui aliquando Naxſciouanen. aliquando verò de Abaraner nuncupantur, eo quod in dictis locis habitauerint, omnes fuerunt, & ſunt Dominicani inſtituti profeſſores: Neque enim Armenus populus catholicus habuit vnquam alios Epiſcopos, ſeu Archiepp. quàm Dominicanos. B. Bartholomæus Paruus, quem de Piſcialis noſtri ſcriptores vocant, ex Torcellano Epiſcopo Armeniæ Archiep. creatus fuit à Io. XXII. anno milleſ. treceenteſ. trigeſimo tertio, vltimo ſui pontificatus anno, teſte Vghello tom. 5. inter Torcellanos Epiſc. Clemens Galanus Theatinus in Georgia aliquando miſſionarius, in ſuo opere euulgato Romæ an. 1550. *Conciliationis Eccleſiæ Armenæ cum Romana.* Afferit fuiſſe antiquitus in Armenia ſeptem catholicas Eccleſias Epiſcopales, in quibus ſoli Dominicani Fratres fuere Epiſcopi. Perrexit in Armeniam Bartolomæus, vt oues ſibi commiſſas Romanæ Eccleſiæ, à qua per ſchiſma receſſerant, reconciliaret, quod vt faciliùs conſequi poſſet, duos ex noſtris ſocios ſecū adduxit, P. F. Io. Angelum Bononien. cum F. Iacobo Conuerſo, qui neceſſarios latinos libros in Armenum idioma verteret. Ibi Armenos Monachos Schiſmaticos non ſolùm ad Apoſt. Sedis venerationem adduxit, verùm etiam ad emittendam Dominicanam profeſſionem inflammauit. Vnitis igitur Monachis cū noſtris Dominicanis, innumeri filij Eccleſiæ acceſſere; quod vt faciliùs euenire poſſet, ex latino idiomate in Armenicam linguam Biblia, Miſſale, Regulam S. Auguſtini, Rubricas Ordinis, breuiarium, & Contra gentes D. Thomæ tranſtulit Bartholomæus cum ſocio: quibus permoti Turcæ S. Pontificem crudeli morte peremere, manibus lento igne combuſtis, quo in martyrio euolauit in cœlum maximo cum dolore fidelium, cuius corpus miraculis, & prodigijs venerabile, vſque in præſentem diem ibidem ſumma veneratione colitur, in oppido Charna prope Abaraner in Ordinis Eccleſia B Virgini in cœlum Aſſumptæ dicata conditum, vbi maximo fidelium, ſchiſmaticorum, atque etiam Turcarum concurſu die Aſſumptionis B. Virginis, duobuſque alijs ſequentibus, quibus eius feſtum colitur, veneratur. *Plod. de Vir. Illuſt. Ord. lib.* 2. *Galanus in Conciliat. Eccleſ. Armenæ cum Latina cap.* 30. *& Vghell. vbi ſup.*

2 Teſliſenſi Eccleſiæ præfuit P. Fr. Io. Angelus eiuſdem S. Patris Bartholomæi Socius, qui poſtquàm pluribus annis in creditarum ſibi ouium procuranda ſalute, inſudauit, laborum ſuorum præmia percepturus, mortalibus vale dixit. *Galanus ibidem.*

3 Eccleſiæ verò de Caffa, exiſtenti apud Scythas trans Pontum Euxinum præfuiſſe P. F. Thaddæum ſubdit idem auctor: quāto tempore autem, non pandit. *Galan. ibid.*

4 In magnæ Ciuitatis de Sultanæa in Perſide Eccleſia Epiſcopum extitiſſe P. Fr: Antonium, refert idem auctor, reliqua eius geſta ſub ſilentij tenebris inuoluta relinquens. *Galan. vbi ſup.*

5 In Naxciouanenſi autem ſequentes à noſtris ſcriptoribus enumerantur Archiepiſcopi: P. F. Thomas Chiauchenſis Armenus conſecratus fuit Nacxſciouanenſis Archiepiſcop. anno à Virginis partu 1356. Innocentio VI. eiuſdem Eccleſiæ fidelium electionem approbante. *Galan. ibid.*

6 P. Fr. Matthæus Armenus, Sacræ Theologiæ Magiſtèr, hanc eandem Archiepiſcopalem dignitatem obtinuit circa annum Dominicæ Incarnationis 1438. atque in Cypro vitam cum morte commutauit. *Plod. p.* 2. *lib.* 3. *Fernand. in Catal*

7 P. F. Ioannem Armenum à populo electum fuiſſe in Archiepiſcopum, atque à Pio Secundo confirmatum, refert idem Galanus ſubdens ab anno 1462. vſque ad 1477. eandem Eccleſiã ſanctiſſimè rexiſſe.

8 P. F. Benedictus huius nominis primus, natione Armenus huic Eccleſiæ ius dixit, à Sixto IV. Archiepiſcopus creatus anno 1478. eiuſq; mentio in Regeſtis Mag. Ord. habetur, dum fuit præſidentibus conuentuum Ordinis, ad quos eſſet declinaturus ſummoperè commendatus. Rexit ſuam Eccleſiam Apoſtolicè vſque ad annum 1492. quo deſijt eſſe inter mortales. *Plod. p. 2. lib. 3. Galan. vbi ſupra.*

9 P. F. Baptiſta Armenus Benedicto ſucceſſit electione à populo facta, & confirmata ab Alexandro Papa VI. an. 1494. rexitque eandem Eccleſiam vſque ad annum 1501. quo deceſſit. *Galan. ibid.*

10 P. F. Benedictus huius nominis ſecundus, natione Armenus Baptiſtæ ſucceſſit prout diximus in noſtro impreſſo opere Capitulorum Generalium Ord. dum de Prou. Naxciouanenſi in Armenia tractabamus. rexitq; Eccleſiam vſq; ad annũ 1510.

11 P. F. Gregorius Armenus à populo electus, in Italiam venit, Bononiamque petijt, vbi Iulius Papa Secũdus morabatur, à quo benigniſſimè fuit acceptus, atq; in Archiepiſcopali munere confirmatus. Per interpretem loquebatur; omnia tamen ad Latinos ritus ſpectantia obſeruabat. Pontifici gratiſſimus extitit, cui Armenæ ſuæ Eccleſiæ ſtatum perfectiſſimè aperuit, ab eoque multis donarijs, & ſacris veſtibus ditatus, in Armeniam reuerſus fuit. Contigit hoc humanæ ſalutis anno 1511. Vixit autẽ in ſuſcepta infula vſque ad an. 1537. *Galan. ibid. Leander lib. 3. Plod. p. 2. lib. 3.*

12 P. Fr. Benedictus filius Berzati de Naxciouan Armenus poſt Gregorij obitũ vt teſtatur Galanus in ſerie Archiepp. Eccleſiæ Naxciouanen. ab Armeno populo & fratribus noſtris fuit electus in Archiepiſcopum, Romamq; pro confirmatione ab Apoſtolica Sede impetranda miſſus cum ſequentibus ſuæ electionis litteris Pontifici Max. directis, quas in publico conſiſtoro legit Card. noſter Burgenſis. Ita enim in Conſiſtorialibus actis regiſtratum legimus, proprioque calamo ſequentia exſcripſimus, vt illius populi eligendi Archiepiſcopi mos cunctis innoteſcat.

In Conſiſtorio apud S. Petrũ die 20. Octob. 1542. congregato, Card. Burgenſis litteras Eccleſiæ Naxciouanen. in Armenia ad Sanctiſſ. tranſmiſſas, legit, ſequentis tenoris.

In nomine Vnigeniti Filij Dei; qui ſua gratia, & miſericordia de Virgine naſci dignatus eſt. Anno Dom. 1540. in die B. Andreæ Apoſtoli fuimus congregati P. Beatiſſ. nos, qui ſumus oues veſtræ, & Prouincia in ſpiritualibus ſubiecta veſtræ Sanctitati. Vos autem caput noſtrum eſtis, & in hoc ſæculo omnibus ſuperior, & nos ſub V. ſanctitatis obedientia; Vos verò cæleſtem poteſtatem habetis, & gratiam a Deo ad regendum mundum, & Angeli cæleſtes in ſocietate veſtra, & Prælatorum totius mũdi; & eſtis Vicarius Chriſti in omni loco, vbi fidem eius duodecim Apoſtoli prædicauerunt, & vos veram, & rectam retinetis fidem, ad cuius ſedem omnes fideles, & catholici Chriſtiani concurrunt, & eſtis omnium lætitia, & exultatio, qui quemadmodum de vino dicitur, corda hominum lætificatis, & eſtis verus ſucceſſor S. Petri, qui mundum vniuerſum manu continetis, & quodcumque ligatis, & ſoluitis in terra, ligatum ſimiliter, & ſolutum erit in Cælis, & eſtis fundamentum totius Eccleſiæ Dei. O Pater Sancte, quem mundus in partibus noſtris non cognoſcit, Nos F. Andreas Vicarius Caſalis, ſeu villa, quæ dicitur Gianech, & Subprouincialis totius prouinciæ Armenorum catholicorum.

F. Azarias Prior villæ Sabonis
F. Io. Prior Abbaraner
F. Io: Prior Caſcaſini
F. Io: Prior Abaracundis
F. Zacharias Prior Salſtad
F. Thomas Prior Charna
Omnes iſti Chriſtiani Catholici & Fratres Ord. Prædicat. S. Dominici, ſubiecti & filij obedientiſſimi S. Veſtræ parati ad omnia exequenda.
Et Petrus de Gianeh;
Petrus Io: de Sabonis
Mirans de Abaraner
Saphar de Caſcaſimi
Aichic Abbaracundis
Putach de Carna
Agahech Salſtatab
Siluan de Gauſa
Laici omnes & capita, ſeu Priores Vil-

Villarum ſupra ſcriptarum omnes filij Sanctitatis veſtra.

O Pater ſancte mortuus eſt Epiſcopus noſter, & alium Paſtorem, & caput loco eius cupimus ſubſtitui nobis; conferentes autem inter nos, inuenimus virum idoneum Fratrem videlicet Benedictum filium Berzati de Naxſciouan Ordinis S. Dominici, quem adire fecimus regionem, & vrbem veſtram quem elegimus in Epiſcopum noſtrum post biennium à morte pranominati, & pradicti Naxſciouanen. Epiſcopi noſtri, die videlicet, & anno ſupraſcriptis. O Pater Sancte Papa Paule conſeruet vos Deus omnipotens, & S. Petrus, & S. Paulus, & omnes ſancti cœleſtis curia, & ita commendatum habeat V. ſanctitas electum noſtrum, qui eſt bonus & catholicus Chriſtianus, qui neque Latinam loqui linguam, neque Italicem nouit; vnde compatiatur eidem S. V. O Pater ſancte quidquid boni facietis huic fratri Benedicto electo noſtro, retribuent S. V. ſancti Dei Apoſtoli Petrus, & Paulus. Nos infidelibus ſubiecti ſumus, à quibus ipſe iam electus, captus, & catenatus eſt, & in vinculis, & catena per nouem menſes habitus; vnde vt ipſum redimeremus, paramenta Eccleſia, & Calices, & Cruces vendere coacti ſumus. Et ita eum trecentis aureis redemimus, & venit in S. Ciuitatem veſtram: Nunc autem S. V. tantùm boni ipſi contribuat, quantùm illi Deus in mentem dederit; & ille, qui ſcripſit oſculatur pedes S. V. F. Io: ab Aracundis ſupranominatus, filius Coſigian. Quibus perlectis Sanctitas ſua confirmauit dictam electionem de præfata Eccleſia Naxſciouanen. vacante per obitum Gregorij, filij Azazator, ideſt Deodati, & prouidit de perſona dicti F. Benedicti. Hæc acta Conſiſtorialia.

Fuit igitur benignè à Pont. Max. Paulo III. acceptus, pluribuſque Eccleſiaſticis paramentis donatus, conſecrationeque ſuſcepta, dum in ſuam Eccleſiam proficiſceretur, mortuus eſt in Inſula Cypro ſequenti anno.

13 P. F. Stephanus Benedicto in Archiepiſcopatu ſucceſſit à populo electus. Romam venit, ab Apoſtolica Sede ſuæ electionis confirmationem, & conſecrationem conſequuturus, quod à Paulo Papa III. impetrauit die 15. Ianuarij anno 1546. In patriam reuerſus, pluribus annis commiſſum ſibi gregem exemplis, & verbis apoſtolicè pauit, deceſſitque anno ſui regiminis quartodecimo, in ſua Eccleſia tumulatus. *Galan. ibid. Plod. p. 2. lib. 4. & ex Act. Conſiſt.*

14 P. F. Nicolaum Armenum in eadem Archiepiſcopali Eccleſia Stephano ſucceſſiſſe, inquit Plodius, dum de præfato Stephano loquitur, ætatis ſuæ anno trigeſimo tertio electum, quod eueniſſe anno 1571. falsò affirmat, nam contigiſſe hoc ſub Pio IV. anno ſalutis humanæ 1560. die 25. Octob. Regeſta Cancell. Apoſt. teſtantur; licet nos eiuſdem Plodij ſententiam ſequuti, oppoſitum in noſtro opere ſuperius citato, retulerimus, quod in præſēti retractamus. Venit igitur in Vrbē Nicolaus, quē Pius IV. benignè excepit & Archiepiſcopatum contulit, plurimamque ſacram ſupellectilem, ab eodem Pont. Max. & Cardinalibus dono datā, ad ſuam ſponſam tranſportauit. Sub Pio V. an. 1568. in Vrbem reuerſus, Sanctiſſimi Pontificis pedes, Apoſtolicaque limina adorauit, quod etiam ſub Gregorio XIII. præſtitit, & ſub Sixto V. per P. F. Azariam Fridonem compleuit. In ſua Eccleſia multa à Turcis, & Perſis paſſus fuit; tandemque ſenio confectus quieuit in pace inter noſtros tumulatus anno reparatæ ſalutis 1598. *Galan. ibid.*

15 P. F. Azarias Fridonis electionis beneficium ab Armeno populo conſequntus, Romam pro beneplacito Apoſtolico impetrando, & conſecratione ſuſcipienda venit anno 1602. cum priùs multa incommoda, & mala à Turcis pertuliſſet, & à Patriarcha Schiſmatico Armeno pluribus muneribus fuiſſet prouocatus ad ſui venerationem, quæ tamen incorrupto animo reiecit, verum totius Eccleſiæ Patriarcham, qui nullum ſuperiorem agnoſcit in terris, veneraturus. In Vrbem peruenit die Aſſumptionis B. Virginis Mariæ præfati anni 1602. poſt vndecim menſium aſſumptum iter, & cum coram Clemente Papa Octauo ſacros oſculatutus pedes aſtitiſſet, ab eodem perhumaniter fuit acceptus, à quo de latinis ritibus interrogatus, plenè eidem ſatisfecit; vnde & ad Archiepiſcopatum promotus, & à noſtro Cardinali Aſculano, aſſiſtentibus Sydonien. & Curſolen. Paſtoribus conſecra-

tus eſt anno 1604. Verùm breui tempore Romæ deceſſit, in Eccleſia Armenorum ſepultus. *Plod. p.2. lib.4. Galan. vbi ſup.*

16 P. F. Marcum Armenum in eadem Eccleſia ſucceſſiſſe Azariæ, eũq; in Vrbe pariter obijſſe, ex Actis Conſiſtorialib. conſtar, in quibus ſic dicitur. *Die 22. Octob. 1607. F. Mattheus Armenus Ord. Præd. electus Naxciouanen. Archiep. in Armenia per obitum F. Marci in Curia.*

17 P. F. Matthæus Eraſmus Armenus huius nominis 11. dum in Italia permaneret, audito Archiepiſcopi Marci obitu promouente Paulo V. die 22. Octob. ann. milleſ. ſexcenteſimo ſeptimo fuit creatus & poſtmodum conſecratus Archiep. Naxiouanen. eodem tempore, quo Armenus populus accepto nuntio de morte ſui Archiepiſcopi deſtinauerat alium Fratrem Matthæum petere à Pontifice; vbi autem cognouit fuiſſe alterum Matthæum Romæ conſecratum, adquieuit eiuſdem promotioni, & poſt aliquot menſes è viuis exceſſit. Matthæus autem in Armeniam properauit, rexitque ſibi crediras oues ſumma pietate, & charitate vſque ad annum 1620. quo in pace quieuit. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Galan. vbi ſup.*

18 P. F. Paulus Maria Citadinus Bononienſis ex Prouincia Lombardiæ poſt Matthæum euaſit Archiep. qui multarum linguarum, & præcipuè Armenæ peritiſſimus, arctioris vitæ deſiderio tentus, tranſijt ad Carthuſianos in Neapolitana Ciuitate; dum autem probarionis annum tereter, reclamante apud Pont. Max. Paulum Quintum noſtro Magiſtro Generali P. F. Seraphino Sicco, eo quòd inconſulto ipſo ad talem ordinem tranſiſſet, ex Apoſtolico decreto ad noſtros reuerſus, in Conuentu S. Sixti de Vrbe per annum, non tamen completum manſit, pro vt omnes noſtri Patres antiquiores adhuc ſuperſtites, qui eundem viderunt, & agnouerunt, teſtantur. Ab eodem Pontifice deinde Myrenſis Archiepiſc. & Suffraganeus cum futura ſucceſſione Naxſciouanenſis Eccleſiæ creatus fuit. Audito igitur Matthæi obitu ad ſuam regendam ſponſam properauit, quam ſanctiſſimè gubernauit maximo cum ſibi creditarum ouium incremento in via ſalutis vſque ad annum 1627. exceſſitque è viuis commu-nibus lachrymis ſociatus. *Galan. ibid.*

19 P. F. Auguſtinus Pacenſis Armenus electus fuit à Populo Archiepiſcopus Matthæi obitu ſubſequuto; At cũ Romam ſuæ confirmationis, & conſecrationis conſequendæ cauſa veniſſet, comperiſſetque Paulum Mariam in demortui locum ſucceſſiſſe, Myrenſem Archiepiſcopatũ obtinuit à Gregorio VX. Suffraganeuſq; cũ futura ſeceſſione in Naxſciouan. Eccleſia ab Vrbe receſſit, quam vſq; ad annum 1653. prout Apoſtolicum virum decebat, mortuo anteceſſore, ſumma prudentia, & zelo rexit, quo, die 16. Aprilis, vitam cum morte commutauit, pro vt Fratres noſtri Armeni retulere.

20 P. Mag. F. Paulus Pyromallus ex Prouinc. Calabriæ de Siderno, aliquando Magiſter Nouitiorum in hoc Conuentu S. M. ſuper Min. ſub P. Mag. F. Vincentio Candido Priore obſeruantiſſimo annis 1629. & 1630. ab Alexandro VII. datus eſt Archiep. poſt Auguſtinum. Hic Apoſtolicus miſſionarius ante adeptam Infulam in Perſidem, & Maiorem Armeniam fidei zelo inflammatus ex Congregationis de Propagãda fide decreto miſſus anno 1631. innumeras calamitates, vincula, atque carceres ibidem expertus, plures ex ſchiſmaticis ad veri Paſtoris Max. agnitionem adduxit, & inter alios Patrem Cyriacum, Doctorem celebrem, magni Armenorum Patriarchę, ſchiſmate tamen fœdati, diſcipulum cum duobus alijs eius aſſeclis, Ioannes ſcilicet, & Carabieto. Duos ſupra viginti annos in aſſumpto miniſterio conſumpſit. Cum autem reuerteretur in Vrbem, propè Siciliam à Piratis Turcis captus, atque Tunetum perductus, poſt redemptam auro ſeruitutem ab Ordine factam, Naxſciouanen. Archiepiſcopus creatus fuit anno conditæ ſalutis 1655. Viuit hoc anno 1664. quo ab Alexandro VII. tranſlatus eſt ad Eccleſiam Biſſinianenſem die 15. Decemb.

Tit x: Athenienſes:

1 PAtrẽ Fratrẽ Stephanum Mangiaterum Romanæ Prouincię Alumnum

num in hac Archiepiſcopali Eccleſia in Græcia conſtituta, præfuiſſe tanquam bonum Paſtorem in confeſſo eſt apud Ord. noſtri ſcriptores; quo verò tempore id contigerit,ſilent.Circa annum Dom.1300. hoc accidiſſe refert Fernādez in Archiep. Italorum Catalogo, qui tamen vnà cum alijs cætera de hoc Præſule digniſſimo ſilet. *Plod. in Apend. inter Archiep.*

2 P.F.Antonius de Genebreda Hiſpanus ex Prouincia Aragoniæ, vir doctus, & eruditus Archiepiſcopus Athenienſis creatus fuit anno Dom.milleſ. trecenteſimo octogeſimo ſecundo ab Vrbano VI.de quo Diagus noſter in hiſt. Prou. Aragon. & Plod. p.2. lib.2. Obijt ſub eodem Vrbano vt in illius Regeſtis habetur.

3 P.F.Antonius de Omeſſa Atheniēſis Archiep. à Nicolao V.per obitum Angeli die 16.Decemb. an.milleſ.quadringenteſimo quinquageſimo creatus fuit. Trāslatus poſtmodum ab eodem Pont. Max. ſequenti anno 16. Kal.April. ad Aſtanen. in Corſica. *Ex eiuſdem Nicolai V. Regeſtis.*

Tit. xj.

Auenionenſes.

1 Avenionenſis Status ſub dominio Apoſtolicæ ſedis in Prouincia Prouinciæ eſt, cuius Archiepiſcopali ſedi ſequentes præfuere ex noſtris Prædicatoribus. P.F.Stephanus Dulcius Vrbeuetanus exConuentu Romano S.M.ſuper *Mineruā.* in quo Prioris munus obiuit, Examinatoriſque Epiſcoporum ſub Paulo V. P. M. officium in Romana Curia exercuit, ab eodem Pontifice, cui Stephani doctrina & mores optimè innotuerant, Auenionenſis Archiepiſcopus creatus fuit anno Dom. milleſ. ſexcenteſimo nono die 6. Aprilis quo exeunte Auenionem petens, omnium Ordinum applauſu receptus, vrbem ſuam ſolemniter ingreſſus eſt. Sequenti anno mortuo Federico Archiep. Vrbinate Prolegato Auenionen.Stephanus in eius locū à Paulo Pont.ſubrogatus fuitVicelegatus; quę munia omni fugata cupiditatis vmbra cum ſumma probitatis, & religionis laude geſſit.Ludouicum XIII. Galliarum Regem permagnificè in ciuitatem recepit Maij die 17. anni milleſ. ſexcenteſ. vigeſimi ſecundi,in Occitaniam contra rebelles properantem. Tandem graui morbo percuſſus, communibus ſibi creditarum ouium lachrymis parentatus, quieuit in pace anno Domini milleſ. ſexcenteſ. vigeſimo quarto. Suo Conuentui præfato inſignem calicem argenteū præſtanti artificio elaboratum dono dedit. *Gall. Chriſt. tom. 1.*

2 P. F.Dominicus de Marinis Romanus ex Marchionibus Bombæ hanc Auenionenſem Archiepiſcopalem ſedem conſcendit. Hic in Conuentu ſanctæ Mariæ ſuper Mineruam ad Ordinem receptus, & educatus, profeſſione emiſſa, ad Salmantinum ſtudium properauit, in quo vir doctus, & eruditus factus, In Galliam ſe recipiens, ibidem Theologiam cum laude docuit. In Vrbem à Nicolao Rodulphio Magiſtro Ord.reuocatus, in noſtro S.M.S. Min. Cœnobio Regētis Studiorum prius, Prioris poſtmodum, onus obiuit, nobileque ædificium,quod meridiem reſpicit, à fundamentis excitauit piorum elemoſynis hinc inde ab ipſo emendicatis: aggreſſuſque eſt opus inſigne, quod omnes anteceſſores ſuos perterrefecerat, & ſoli diuinæ gratiæ ſpei innixus, ad quindecim millia ſcutorum in illo conſumpſit. Ab Innocentio X. Procurator Ordinis, & à Thoma Turco Magiſtro Generali, Vicarius Generalis inſtitutus, ab eodem Pont. Max.Auenionenſis Archiep.die 18.Octob. anno milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo octauo creatus fuit, apud Moniales noſtras SS. Dominici & Sixti à Card. Panzirolo conſecratus XI.April. ſequentis anni; & XI. Iulij eiuſdem, Auenionen. Vrbem ſolemniter ingreſſus fuit, in qua & Prolegati vices ſub eodem Innocentio geſſit. Epiſcopale Palatium vetuſtate deformatū ampliauit, atque inſtaurauit. SS.Maximini Marthæ, & Mariæ Magdalenæ apud Taraſconem ſepulchrū, ſacello permagnificè exornato, decorauit, & Theologiæ Cathedram doctrinæ D. Thomæ in Auenionen. Vniuerſitate fundauit. Viuit hoc anno 1665. Optimus Paſtor, pauperum Pater, Orphanorum, & egenorum vnicum ſolatium. Scripſit ſuper totam ſummam Diui Thomæ opus impreſſum Lugduni apud Philippum Borde anno 1662. & 1663. in 4. tomos diuiſum.

Tit.

Tit. xij. Barenſis.

1 Barenſis Archiepiſcopalis ſedis in Apulia vnicum ex noſtri inſtituti profeſſoribus extitiſſe Archiepiſcopum ſcriptores noſtri tradunt. Fuit hic P. Fr. Henricus Filangerius ex Romana Prou. Neapoli nobili loco natus, qui ab Innocentio IV. P. M. Archiepiſcopus renunciatus fuit Kalendis Maij anno Pontificatus ſui 9. ſalutis verò 1252. Tametſi à Capitulo, ad quod tunc temporis electio ſpectare ſolebat, quidam Corradus Theutonicus fuiſſet poſtulatus, cuius electionem reiecit Innocentius, commiſitque Albanenſi Epiſcopo S. Sedis in Neapolit. Regno Legato, vt Henricũ moribus, & vita conſpicuum Barenſem Archiepiſcopũ conſtitueret, prout fecit. Præualuit tamen aliquando Corradus, Friderici Imperatoris, eiuſque filij Corradi Regis potentia fretus, pulſuſque Henricus ex propria Eccleſia, exulare coactus fuit, & ad Innocentij pedes accedere, qui eundem Albanenſis Eccleſiæ adminiſtratorem creauit, tunc temporis per obitum Petri Card. de Collemedio vacantis anno ſal. 1253. 3. Kal. Nouembris. Varia deinde fortuna prouexit ætatem ſuam Henricus vſque ad annum 1258. quo fato ceſſit Neapoli die XI. Octob. apud noſtros tumulatus. *Vallus. Vghell. t. 7. Bzou. ad Ann. 1252. num. 11.*

Tit. xiij. Beneuentani.

1 In Terra Laboris eſt Beneuentana Eccleſia, cui ſequentes ex noſtris præfuere Paſtores. P. F. Guillelmus Lemouicenſis de Prouincia Toloſana S. Theol. Magiſter ab Innocentio VI. ex Priore Lemouicen. Lomberienſis Epiſcopus creatus fuit anno milleſ. trecenteſ. ſexageſimo, in qua Eccleſia paucis mẽſibus præfuit, trãſlatus poſtmodum ab eodem Pontifice ad hãc Beneuentanam Eccleſiam, ex ſequenti teſtimonio Taegij in monum. Ord. *Circa hoc tempus. F. Villermus de Lemouicis Prouincia Toloſana Doctor Pariſinus factus eſt per Dominum Papam Lumbaricen. Epiſcopus in regione Toloſantium, & paulò poſt ad Beneuentanum translatus fuit.* Quod concordat cum his, quæ aſſerit Gallia Chriſt. inter Lomberien. & Vghell. inter Beneuentanos, in quibus conſtat dicto tempore Guillelmum eiſdem Eccleſijs ins diꝫ xiſſe. Obijt breuis temporis in vtraque Eccleſia Præſul anno milleſ. trecenteſ. ſexageſimo tertio. *Ex eiſdem Auct.*

2 P. F. Hugo de Bruzeo in Beneuentana Sede Guillelmo ſucceſit die octaua Martij anno milleſ. trecenteſ. ſexageſimo tertio Vrbano V. primo ſui Pontificatus anno promouente. Eo mandante ſtabilitus fuit triginta Canonicorum numerus in Metropolitana Eccleſia die 22. April. indict. 2. an. 1364. cũ publico inſtrumento firmato plumbeo ſigillo, in quo eſt eiuſdẽ Vgonis effigies in vna parte, & binę claues in modum crucis in altera. Mortuus eſt ſub eodẽ Vrbano Pont. Max. an. milleſ. trecenteſ. ſexageſ. quinto. *Vghell. Ital. Sacra tom. 8.*

3 P. F. Vincentius Maculanus ex Florentiola inter Parmam & Placentiam cõſtituta, ex Commiſſario Generali S. Rom. Inquiſitionis Magiſter Sacri Palatij ab Vrbano VIII. inſtitutus, ſacra poſtmodum purpura, & Archiepiſcopatu Beneuentano ab eodem ornatus fuit anno milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo primo, in qua Eccleſia præfuit vſque ad annum milleſ. ſexcenteſ. quadrageſimum tertium, quo menſe Maio eodem ſe abdicauit. de quo inter Cardd. *Ital. Sac. tom. 8.*

Tit. xiv. Bituricenſes.

1 Inter Bituricenſes Archiepiſcopos Aquitaniæ Primates ex noſtris effulſit P. F. Guido de Soliaco ex Prouincia Franciæ ſanguinis nobilitate clarus, poſt multas in ordine obitas præfecturas, qui ab Innocentio V. ex Ord. noſtro aſſumpto dũ eſſet Pariſijs Prior promotus fuit anno primo ſui Pontificatus, & Francorum Regi ſummoperè commẽdatus per Apoſtolicas litteras datas Laterani 6. Kal. Iunij anno milleſ. ducenteſ. ſeptuageſ. ſexto, in quibus Pon-

Pontifex affirmat Guidonẽ ex Priore Pariſienſi ad hãc Eccleſiã fuiſſe aſſumptum, quas literas Gallia Chriſtiana refert cum de eo agit inter Bituricen. Archiep. num. 71. Concilium habuit Auarici Biturigum an. 1277. Io. Papæ XXI. nomine antea pallio decoratus ab Hugone Turriano Epiſc. Claromontenſi in Eccleſia Sancti Vincetij de Cantella, conceſſa facultate vt poſſet conferre beneficia vltra ſex menſes vacantia, datis litt. Apoſtol. Viterbij prid. Kal. Decemb. anno 1276. primo ſui Pontificatus anno. Quatuor annis præfuit ſuæ Eccleſiæ Paſtor Optimus, vitamque cum morte commutauit anno milleſimo ducenteſimo octuageſimo, apud noſtros cum his notis tumulatus.

Hic iacet
F. Guido nobilitatis Speculum:
Cunctis Exemplum fuit.
In ſeculo puer purus,
In clauſtro morum grauitate maturus.
Lector vtilis. Prior amabilis,
In dignitate Præſul humilis,
Benignus omnibus, largus muneribus,
Sibi parcus.
Obijt an. MCCXXC. 3. Non. Martij
IX. eiuſdem menſis ſepelitur.

S. Antoninus 3. p. tit. 23. cap. 11. Gall. Chriſt tom. 1.

2. P. F. Guillelmus Parui Normannus Theologus Pariſienſis celeberrimus, Regum Ludouici XII. & Franciſci I. Confeſſarius, atque Generalis Galliæ Inquiſitor ab eodem Franciſco, è viuis ſublato Andrea de Forman Archiepiſcopo Bituricen. nominatus fuit huius Eccleſię Paſtor, eumque Leoni X. pro confirmatione obtulit. At cum a Capitulo deſignatus fuiſſet Franciſcus de Bueil Frater Ludouici magni Franciæ Pincernæ, diſſidium magnum ortum eſt inter illos, quod tandem ſublatum fuit Guillelmo ad Trecen. Eccleſiam pro bono pacis translato. *Gall. Chriſt. tom.* 1.

Tit. xv.

Bononienſes.

1. TRes Ordinis noſtri profeſſores in Bononienſi Sede in Lombardia effulſere, inter quos primus extitit B. Io. Boncambius Bononienſis, vitæ ſanctitate celebris, vnuſque ex illis primis noſtræ Religionis Patribus, qui ex S. Dominico, tanquam ex puriſſimo fonte omnium virtutum, pietatem, charitatem, humilitatẽq; ſummo ſtudio hauſerunt. Ab Innocentio IV. ex S.R.E. Vicecancellario Bononienſis Antiſtes creatus fuit an. 1244. Vix Bononienſem thronum aſcendit, cum diſſidentibus inter ſe ciuibus ſuis, pacem reſtituere ſategit, quod ſumma omnium lætitia compleuit, eoſque cum Imolenſibus ſancito fœdere pacauit. Redeuntem Innocentium Pont. Max. à Lugdunenſe Concilio hoſpitio ſuſcepit, Bononienſeſq; vt inter ſuæ ciuitatis patronos DD. Dominicum, & Franciſcum deligerent, induxit. Sexdecim annos huic Eccleſiæ Paſtor Opt. præfuit, tandemque debitum humani corporis perſoluit 3 Non. Decemb. labentis anni 1260. Apud noſtros ibidem tumulatus. *Bzou. Annal. t. 13. ad an.* 1244. *num.* 11. Vbi ſic habet. *F. Iacobus Boncambius Bononien. Ord. Præd. ex Vicecancellario Innocentij IV. ſucceſſit Card. Octauiano Vbaldino. Hic tanta eruditionis, & facundia gratia fuit ornatus, vt ex diuerſis Prouincijs, plures ob eius nominis celebritatem Bononiam, eum audiendi cauſa accederent.* Vghell. t. 2.

2. P. F. Io. ex nobiliſſima Sabellorum Romana familia, cũ eſſet Patauinus Epiſcopus, ad hanc Sedem à Bonifatio Papa VIII. 4. Id. Ianuar. anno 1298. translatus fuit; in qua conſtitutus, oues diuini verbi pabulo aſſiduè enutriebat, optimiſq; virtutum omnium exemplis informabat. Tribus tantummodò annis in ſibi concredita dignitate effulſit, poſt quos ineuitabili mortis telo vulneratus interijt, ad pedes Fratrum ſuorum, prout mandauerat, tumulatus. *Vghell. t.* 2. *& Leand.*

3. P. F. Bartholomæus delle Biſcie Bononienſis Sacræ Theol. Doctor cele-

tris

bris hanc eandem Sedem regendā ſuſcepit, qui in Aſtenſi Pedemontina Ciuitate diem vidit nouiſſimum 30. Auguſti anni 1409. in Eccleſia S. Mariæ Magdalenæ apud noſtros terræ traditus, in nobili ſepulchro, cui talis proſtat inſcriptio.

Hic iacet Reuerendiſs.
In Chriſto P. Fr. Bartholomaus
Quondam Bononienſis
Epiſcopus,
Sacra Theologia Doctor,
Egregius, de Ordine
Pradicatorum,
Qui obijt MCCCCVIIII.
Die penultima Auguſti.
Cuius anima....

A latere autem eiuſdem ſepulchri hæc leguntur: *Proclius de Duracio ciuis de Albania fecit fieri iſtud ſepulchrum ad honorem Redemptoris noſtri Ieſu Chriſti, & Mariæ glorioſæ ſemper Virginis, & memoriam Reuerendiſs. Dom. D. Magiſtri Bartholomai Epiſcopi Bononien. Ord. Prad. cum hiſtoria B. Mariæ Magdalena.*

In altera parte autem eiuſdem ita dicitur.

Hoc opus fecit F. Proclius de Duracio eiuſdem Ordinis;

Tit xvj.

Bracarenſes.

1. P. F. Bartholomæus de Martyribus Luſitanus Bracarensē Archiepiſcopatum in Portugallia conſequutus eſt à Paulo IV. die 27. Ian. incipientis anni 1559. Palliumq; obtinuit die 6. Martij eiuſdem anni prout in Act. Conſiſtorial. habetur. Fuit Bartholomæus vir pietate præclarus, & doctrina celebris, quippe qui F. Ludouico Granatenſi in ſpiritualibus adhæſit, ipſoque vrgente ſcripſit

Compendium ſpiritualis doctrina,
Stimulum Paſtorum,
Catechiſmum Luſitano idiomate,
Expoſitiones in Pſalmos,
Introductionem ad veram ſapientiam,
Collationes centum quadraginta ſex,
Et Epitomen ex vitis Pontificum, Regum Portugallia, & Saracenorum.

Viginti propemodùm annis in Victorienſi cœnobio Theologiæ cathedram rexit: & poſtquàm per viginti tres & vltra ſanctè, & laudabiliter cōmiſſas ſibi oues doctrina, virtutibus, eleemoſyniſq; enutriuerat, atq; in Tridentino Concilio ſibi & Ordini maximum decus attulerat, Archiepiſcopatui cedens, in cellam Vianēſis Conuentus, quem Ordini à fundamentis erexerat, ſe recepit, reliquum ſuæ vitæ tempus ab omni cura alienum in ſuæ ſalutis commodum conſumpturus. Magnus in eo erat laudis, & popularis auræ contemptus, humilitas, & modeſtia eximia, ardens, ac iuge orationis, atque meditationis ſtudium, ſumma in cibo, potuque parcitas, atque euangelicæ paupertatis exacta obſeruatio: tranſijt deniq; ad ſuperos vir ſanctus, ſignis mirabilibus coruſcans 16. Kal. Auguſti an. 1590. *Fernand. de ſcript. Ord. Plod. p. 2. lib. 4.*

2. P. F. Ludouicus Granata, doctrina, vitæq; probitate notiſſimus, à Regina D. Catharina Ioannis III. vxore, cui à ſacris confeſſionibus erat, Bracarenſis Archiepiſcopus nominatus, oblatam ſibi dignitatem, ſicut & aliarum Eccleſiarum Infulas, non ſemel eidem oblatas, acceptare renuit, vt illius temporis ſcriptores, nec non elogium ipſius tumulo appoſitum teſtantur. *Souſa in Chron. p. 1.*

Tit. xvij.

Brunduſini.

1. P. F. Petrus Giſius vir doctiſſimus ex Albintimilienſi Epiſcopali Sede ad Brunduſinam, & Vritanam in Apulia Archiepiſcopales Eccleſias ſimul vnitas tranſlatus fuit à Clemente Papa VI. 5. Non. Nouemb. an. milleſ. treceteſ. quinquageſimo ſecūdo Pontificatus ſui 2. Hic ſtatim conſecratione accepta, pro Ioanna & Ludouico Regibus ad eundem Pont. Max. Orator miſſus fuit, & ab eodem Apoſtolicus Nuntius eſt inſtitutus ad congregandos Neapolitani Regni Ordines. Eorundem Regum à ſecretioribus conſilijs erat an. 1359. Quando verò ex hac luce

te migrauerit, incertum. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

2 P. F. Guarinus ex Prouincia Regni defuncto Andrea Pannonio ad has Eccleſias regendas electus fuit à Capitulo teſte Vghello vbi ſupra. At Clemens Papa V. noluit eum confirmare. Fuit tamen Guarinus vir omni laude dignus, variaſque præfecturas in Ordine exercuerat, in tractandis negotijs ſingulari dexteritate præditus. *Vghell. vbi ſupra.*

Tit. xviij.

Burdegalenſis.

1 P. F. Bernardus de Caſis à Melano Gallus hanc Burdegalenſem Archiepiſcopalem Sedem in Aquitania ſuſcepit à Clemente Papa VI. die 7. Decembris cadentis anni milleſimi trecenteſimi quadrageſimi octaui, in qua ſe bonorum operum ouibus ſuis præbuit exemplum. Valliæ Principem Eduardi Regis Angliæ filium in Metropolitana æde recepit. Et cum bonum certamen certaſſet, curſum conſummaſſet, fidem ſeruaſſet, perrexit ad Chriſtum, iuſtitiæ coronam ſuſcepturus, anno ſal. milleſ. trecenteſ. quinquageſ. octauo. *Plad. p. 2. lib. 1. Caſtill. p. 2. Fernandez in Catal. & Gall. Chriſt. tom. 1.* quæ ſilet tamen fuiſſe Dominicanum.

Tit. xix.

Burgenſes.

1 Burgenſem Eccleſiam in Hiſpania cum Epiſcopali dignitate fulgeret, regendam impetrauit ab Alexandro VI. anno 1497. præſentante Ferdinando Rege. P. F. Paſchaſius de Fontepudico. Hic Palentini Conuentus filius, Bononiæ ſacris ſtudijs operam dedit, euaſitque vir ſanctitate, & doctrina conſpicuus habens prudentiam admirabilem, excelſique animi robur. Aſſumptus ad Epiſcopatum, nihil illo humilius fuit; nam Diœceſim totam amplam, latoſque terminos habentem cum vnico ſocio pedeſter viſitabat. Omnes Eccleſiæ ſuæ prouentus in reficiendis Eccleſijs, locis pijs, ac pauperibus conſumebat: & dum ad Lateranenſe Concilium pedeſter ſe contuliſſet, Romæ non ſine maximo ſanctitatis odore, ibi & in Hiſpania relicto 14. kal. Auguſti anno milleſ. quingenteſ. duodecimo quieuit in pace, in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam ante Aræ maximæ gradus ſub marmoreo lapide eius efficiem in pontificali habitu exiſtentem referente cum hac inſcriptione tumulatus.

Paſchaſio Hiſpano Burgenſi Epiſcopo Ex Prædicatorum Ord. Doctrina, virtutibuſq; euectus, ampliſſimis redditibus annis quindecim pie diſpenſatis, ad Lateranen. Concilium ſub Iulio II. P. M. adſcitus, vita functus eſt, Chriſti pauperi inter pauperes mortuo, alienis ſumptibus tumulato. Seruitores Domino poſuere MDXII. XIX. Iulij, vixit annos LXX.

Cum autem eius præfata ſepulchralis effigies prætereuntium pedes offenderet, & in Capella Pontificia, quæ in Annunciatione B. Virg. ſolemniter ibidem habetur, ſacris Miniſtris moleſtiam afferret; Nicolaus Rodulphius Magiſter Ord. relicto in eodem loco corpore, marmoream eius effigiem cum inſcriptione appoſita in commune clauſtrum tranſportauit, & parieti Capellæ S. Hieronymi affixit. Scripſit Paſchalis in Parochorum commodum librum cum Euangeliorum omnium copioſa, & docta expoſitione, & adnotationibus ad informandam plebem, & librum concionū de feſtis toto anni circulo occurrentibus, nec non Declarationes Euangeliorum, & ſermones de Sanctis, & tempore totius anni. *Fernand. inter ep. Hiſp. & Script. Ord. & Gil. in Teatr. Eccl. Burgen.*

2 P. F. Io. de Toledo ex Cordubenſi Eccleſia ad hanc Burgenſem ad Caroli V. præſentationem translatus fuit à Paulo III. P. M. die Lunæ 5. Martij an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo ſeptimo, in qua præfuit vſque ad annum milleſ. quingenteſimum quinquageſimum, quo ſub die 21. Iunij translatus fuit petente Cæſare Carolo V. ad Sedem Compoſtellanam à Iulio Papa III. Hic dum Burgenſis Epiſc. eſſet, in ſacrum purpuratorum Collegium aſcitus eſt à Paulo III. & Cardinalis Burgenſis ſibi nomen aſſumpſit; promotus

poſtmodum ad Archiepiſcop. Compoſtellanum, Cardinalis. Compoſtillanus nuncupari voluit. De quo inter Cardd. *Ex Act. Conſiſtor. eiuſdem P. Max. Iulij III. & Gil. in Teatr. Eccl. Burgen.*

Fuit poſtmodum hæc Eccleſia Archiepiſcopali dignitate inſignita à Gregorio XIII. Pont. Max. poſt deceſſum Cardinalis Franciſci de Mendozza, primo illius Archiepiſcopo creato D. Franciſco Pacheco.

3 P. F. Ioſeph. Gonzalez ex Archiepiſcopali Sede S. Iacobi de Compoſtella ad hanc de Burgos, ipſo, ob ſibi infenſum aerem, petente à Rege, translatus eſt ab Vrbano VIII. anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, quam cum menſibus duobus, dieq; vno gubernaſſet, diem clauſit extremum 28. Martij eiuſdem anni, in ſua patria in Parochiali S. Andreæ Eccleſia, vbi ſacro lauacro fuerat regeneratus, ſepultura electa. *Gil. in Teatr. Eccl. Burg.*

Tit. xx.

Calaritani.

1 IN Sardinia eſt Calaritana Archiepiſcopalis Sedes, quam primus omnium ex noſtris conſcendit P. F. Dominicus de Senis; vir vndequaque ſpectabilis ob morum candorem, ſcripturarumque peritiam, circa annum Domini milleſimum ducenteſimum quinquageſimum, ſicut Archiui Conuentus S. Dominici de Senis monumenta teſtantur. *Vgurgerius Azelinus in Pompis Senen. tit. 5.*

2 In eadem quoque Archiepiſcopali Sede præfulſit ſumma cum laude P. F. Antonius Baragues Hiſpanus (*Caſtilleio* dicitur à Fernandez) quem debitum humanæ fragilitatis perſoluiſſe anno reparatæ ſalutis 1478. ſubdit, eius geſta & Præſulatus tempus prætereiens.

3 P. F. Baldaſar Heredia Archiepiſcopalem Calaritanam Sedem conſcendit tertius ex noſtris. Fuit inſignis Theologus, doctrinæque Angelici Doctoris ſectator peregregius, ob euius deuotionem, ex ſuæ Eccleſiæ redditibus coaceruatis, fundauit ſolemnitatem eiuſdem Sancti, à Capitulo Cathedralis Eccleſiæ, ſingulis annis in noſtra celebrandam publica & ſolemni Canonicorum, totiuſque Capituli proceſſione. Originalis culpæ pœnam communem luit hic Paſtor egregius labente, anno 1560. ouium ſuarum copioſis lachrymis parentatus. *Fernand. in Cathal. Archiepp. Hiſp.*

4 P. F. Raynerius Peccius, cognomento Longus, vir ſanctitate vitæ venerabilis, in Piſano Conuentu an. 1275. Prior, dum commiſſi ſibi gregis curæ intenderet, à Gregorio X. ad Calaritanæ Eccleſiæ regiminen promotus fuit circa an. milleſ. ducenteſimũ ſeptuageſimumſextum, quam præfecturam conſtantiſſimè recuſauit, eligens potius in paupercula cella manendo propriæ ſaluti conſulere, quàm in Archiepiſcopali Sede conſtitutus, de commiſſis ſibi ouibus æterno Iudici rationem reddere. *Ex monument. Conuent. Piſani.*

Et hoc loco recenſendus videtur P. F. Blaſius de Sardinia, qui cum huic Eccleſię Paſtor præeſſet, habitum Ordinis ſolemni ritu induit, & de Apoſtolicæ Sedis beneplacito dimiſſa Eccleſia ad Generale Capitulum acceſſit anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo primo. De quo nil aliud memoria dignum referunt Ordinis Scriptores. *Fernand. inter Epiſcop. Hiſpanos & Taeg. in monum. Ord.*

Tit. xxj.

Cameracenſes.

1 P. F. Michael Belga an. 1480. à Sixto IV. Cameracenſis Paſtor creatus eſt; qui in eadem Eccleſia breui tempore præfuit; ac de eo nil aliud refertur à Scriptoribus noſtris. *Fernand. inter Epiſc. Belgij & Plod. p. 2. lib. 3.*

2 P. F. Thomas Cantipatranus Brabantinus Epiſc. Luſentinus huius Eccleſiæ adminiſtrator, & Suffraganeus extitit ſub Nicolao de Fontaines Epiſcopo, de quo Gallia Chriſt. tom. 1. inter Archiepp. Cameracen. hæc habet. *Sub eoque Præſule Coadiutor, & Coepiſcopus fuit Thomas Cantipatrenſis Ordinis Dominicani Religioſus, Theologiæ doctor, qui Nicolai meminit lib. 2. Apum cap. 47. Viuis exceſſit an.* 1275.

1275. *in Metropoli tumulo depoſitus*.

Nondum autem tunc hæc Eccleſia, Metropolitana erat, ſed ſub Remen. Archiep. Scripſit librum de Apibus. Vitam SS. Chriſtinæ & Ludgardis, & Librum de Natura rerum. *Belarmin. de Script. Eccleſ. & Gall. Chriſt. tom.* 1.

Tit. xxij.

Cantuarienſis.

1 P. F. Robertus Bilibri Anglus, vir doctus & pius, cũ Prouincialis Prioris munus in Anglicana Prouincia obiret, petente Eduardo Rege, cui acceptiſſimus erat ob ſingulares ſuas virtutes, à Gregorio Papa X. Pontifice Sanctiſſimo Cantuarienſis Archiepiſcopus in Anglia Regniq; Primas, 5. Id. Octob. renunciatus fuit anno 1271. quam Eccleſiam cum annos ſeptem, prout apoſtolicum virum decebat, ſanctè, pièq; omni cupiditate fugata, rexiſſet, à Nicolao III. Vrſino cordatorum virorum ſingulari amatore, in gratiam eiuſdem Regis S. R. E. Cardinalis creatus fuit anno ſal. 1280. De quo inter Cardd. *Ex lib.* 1. *prouiſ. Prælat. Greg.* 10. *Gall. Sac. inter Cantuar. Archiep. Plod. inter Cardd. Ord. Luſit. ad Decad.* 1270.

Tit. xxiij.

Capuanus.

1 CApuana Sedes prima omnium Neapolitani Regni Ciuitatum Archiepiſcopalem dignitatem à Io. Papa XIII. conſequuta fuit anno ſalutis conditæ 968. in qua vnicum ex noſtris præfuiſſe conſtat. Fuit hic P. F. Nicolaus Schomberg Suueuus Theodorici viri præclariſſimi nobiliſſimiq; Miſnenſis filius, qui adoleſcens deuotionis cauſa Italiam, Romàque petens, cum ſolutis votis patriam repeteret, Florentiæ, diuina afflante gratia, & Fratrum noſtrorum S. Marci exemplo permotus, in eodem cœnobio Dominicanam togam induit concedente P. F. Hieronymo Sauonarola ibidẽ Priore an. 1497. Sacris litteris deditus, mirum in modum in eiſdem profecit, quas cum ſua, Ordiniſque laude docuit Florentiæ & Romæ. Sui Conuentus S. Marci Prior electus, regularem obſeruantiam & fouit, & auxit. Aſſumptus ad Ordinis Magiſterium deinde P. F. Ioan. Clarè, eundem ſibi in Prouincialem Terræ Sanctæ, & ſocium delegit; & Caietanus ad regimen Ordinis poſt Clarè promotus, Procuratorem Generalem inſtituit. Sub Iulio II. maximo fuit in pretio, & ſub Leone X. charus habitus, varios pro Romana Eccleſia exantlauit labores, à quo tandem Capuana Sede fuit inſignitus die 12. Septembris anni 1520. Clementis VII. tum in proſpera, tum in aduerſa fortuna, intimus, fiduſque extitit Conſiliarius, à quo ad Franciſcum Galliæ Regem pro fœdere cum Cæſare ineundo delegatus, Regis mandato Auenione detentus, ad Cameraecenſem Conuentum poſtmodùm pergere permiſſus, maxima dexteritate, & prudentia pacem tandem inter Regem & Cæſarem firmauit. In Vrbem deinde cum Romanæ Curiæ gratulatione maxima reuerſus, tantam ſibi apud Cardinales comparauit exiſtimationem, vt defuncto Clemente (quod & in Adriani comitijs euenerat) patùm abfuerit, quin ipſe nondum Cardinalis effectus, in ſupremum Eccleſiæ caput fit aſſumptus; vnde poſtea electus Paulus huius nominis III. eundem ſtatim ad purpuram euexit an. 1535. Cardinalem Capuanum vulgò nuncupatum. Sequenti anno Capuanæ Eccleſię nuncium remiſit, in Vrbem ſe recipiens, vbi in pace quieuit prout inter Cardd. retulimus. *Vghell. tit.* 6. *Plod. inter Cardd.*

Tit. xxiv.

Carſellenſis.

1 CArſellen. ſeu Carſellenen. Eccleſia Metropolis in Hybernia habuit Paſtorem ſuum P. F. Dauid Mac-kellis Hybernum, qui cum Carſellenſis Eccleſiæ Decanatus dignitate eſſet inſignitus, ſpretis mundi honoribus, ſæculique diuitijs, quibus affluebat, nudus Chriſtũ in Dominicana ſequi paupertate delegerat. Tandem Carſellen. Eccleſia ſuo vi-

duata Paſtore, Archiepiſcopus eiuſdem à Clero electus; à Gregorio IX. confirmatus fuit anno milleſ. ducenteſimo trigeſimo ſeptimo. Sexdecim annos in hac nobili Sede præfuit Pâſtor Optimus; quieuitq; cum Chriſto anno milleſ. ducenteſimo quinquageſimo tertio. *Vghell. in mannſcript.*

Tit. XXV.

Cæſarienſis.

1 P. F. Henricus Kaltyſſen, natione Theuto, patria Confluentinus, Sacri Palatij Magiſter, perecelebris S. T. Doctor, hanc Archiepiſcopalẽ Sedem regendã ſuſcepit, euaſitq; Archiep. Cæſarien. & Nidroſien. 3. Cal. Mart. 1452. à Nicolao V. promotus Fuit vir omni cõmendatione digniſſimus, in ſacris litteris, & ſcholaſtica Theologia inſigniter verſatus. Obijt autem teſte Luſitano anno 1465. ſcripſitq;

Sermonum de Sanctis lib. 1.
Collationes varias ad Clerum,
Quæſtiones diuerſas.
Et ſuper lib. ſentent.

Plod. p. 2. lib. 3. & Fernand. in Catal.

Quam plura alia de hoc celebri viro retulimus in noſtro ſyllabo Magiſtrorum Sacri Palatij impreſſo Romæ apud Nicolaum Angelum Tinaſſium hoc anno, quo hæc ſcribimus milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo tertio. De quo Olmeda in vita Corradi Aſtenſis Magiſtri Ord. hæc habet. *F. Henricus Kaltiſen Theutonicus, natione Confluentinus, ſimiliter bis die, bus ſua prædicatione, & eruditione toti Italia, & Germaniæ clarus innotuiſſe deſcribitur. Primò namque Lector S. Palatij, & hæreticæ prauitatis Inquiſitor deſignatus, cum eſſet quoque diuini verbi declamator vehemens, duarum Prouinciarum Nidroſien. videlicet, & Cæſarien. Apoſtolica Authoritate Preſul conſecratur.*

Tit. XXVj.

Ciuitatis Regum.

1 Lima in Peruano Regno Vrbs præſtantiſſima apud Indos, Ciuitas Regum nuncupata, in Cathedralem erigitur à Paulo III. die 13. Maij ann. 1541. ad Caroli V. Imperatoris ſupplicationem, promoueturque in Metropolitanam Eccleſiam 11. Febr. an. 1546. conſtituo eiuſdem primo Epiſcopo D. F. Hieronymo à Loayſa ex Cartagenenſi translato anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo primo, cuinque eidem Paſtor bonus optimè præeſſet, erectam in Metropolitanam ſuam Sedem, accepto Archiepiſcopali pallio in Cuſchen. Eccleſia die 9. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo octauo, Archiepiſcopus rexit vſque ad 25. Octob. anni milleſimi quingenteſimi ſeptuageſimi quinti, quo quieuit in Domino. Fuit Hieronymus Conuentus S. Pauli Cordubenſis alumnus, ſecundus Peruanus Inquiſitor, celebrauitque primam ſynodum menſe Octobri an. 1560. Fundauit Monaſterium Conceptionis, nec non Xenodochia pro Indis leproſis, mulieribuſque infirmis, atque Hyſpanis, conſtituitque Cathedram in Cathedrali, ditatam perpetuo reddítu, prò Indorum lingua addiſcenda, innumeraque pietatis opera compleuit. Pauperum miſerias cœca manu largiſſimè ità ſubleuauit, vt communi elogio Pauperum Pater nuncuparetur. Eccleſiam ſuam Cathedralem à fundamentis inſtaurauit, deceſſitque communibus lacrymis parentatus. Iacet in Hoſpitali S. Annæ à ſe conſtructo, eius ſepulchro ſequenti elogio condecorato

Indorum Pauperum Pater.

Ex Act. Conſiſt. Pauli III. P. Mag. F. Antonio Gonzalez de Acunna in hiſt. Peruana, & Fernand. in Archiep. Hiſp. & Pinelus in vita Torribij. cap. 23. De quo vide infra in Epiſc. Cartagenen.

Tit. XXVij

Colonienſes.

1 Coloniẽſem in Alemania Archiepiſcopalem Sedem conſcendit P. F. Dominicus Senenſis, vitæ integritate, morumque candore ſpectabilis, qui cum eſſet verbi diuini Præco celebris, ſuoque exemplo plurimos per iuſtitiæ ſemitam dirige-

dirigeret, ab Vrbano IV. poſt Conradi exceſſum Colonienſis datus eſt Antiſtes anno milleſ. ducenteſimo ſexageſimo ſecundo; cumque annis octo commiſſum ſibi gregem ſanctiſſimè rexiſſet, quieuit in Domino. *Vghell. in M. S. & Vgurgerius in Pompis Senen.*

2 P. F. Henricus de Rauennato à Pio II. Venocoponenſis Epiſcopus Suffraganeuſque Colonien. creatur anno milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo octauo, ſequenti anno in Generali Capitulo apud Nouiomagum ad gratias Ord. receptus in hunc modum. *Recipiuntur ad gratias & beneficia Ord. FP. Epiſcopi. In primis acceptamus R. Petrum de Venetijs, Epiſcopum Corphienſem, D. Antonium de Regio Epiſcopum Bituntinen. D. Henricum de Rauennato Epiſcopum Venocoponen. ſuffraganeum Reuerendiſs. D. Archiep. Colonien. D. Henricum Pragas Epiſ. Sebaſten. & D. Io. Vander Ep. Laudanen. omnes aſſumptos ex Ordine noſtro: Nec non Venerab. Monaſterium Sororum noſtrarum Vallis Liliorum Prouintiæ Saxoniæ in vita pariter, & in morte, ad beneficia Ord.*

Tit. xxviij.

Coloſſenſes.

1 P. F. Andreas Græcus Coloſſen. Archiep. renunciatus eſt circa annum 1430. de quo S. Antoninus 3. p. tit. 23. cap. 11. Vir ſane præſtantiſſimus, qui Concilio Ferrarienſi primo, Florētino deinde interfuit cum Græcis diſputans ann. 1438. & in 2. ſeſſ. eorum Patrib. egregiè perorauit; & in 3. cum Marco Epheſino Epiſc. diſputauit, de quo plura infra cum de Præd. in Concilijs agemus.

2 P. F. Io. Fardinas Coloſſen. Archiepiſcop. ab Vrbano V. creatus eſt an. milleſ. treçenteſimo ſeptuageſimo tertio 3. Non. Martij Pontificatus ſui 8. pluribuſque annis ibidem præfuit. *Ex Lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdem Vrbani Pont.*

Tit. xxix.

Compoſtellani.

1 P. F. Rodericus Gundiſaluus, ſeu Gōzalez de Leon Hiſpanus ſanguinis nobilitate clarus, ſed virtutum ſplendore clarior, cū Prioris Prouincialis Hiſpaniæ officium maximo cum regularis obſeruantiæ incremento obiret, ac Regi Alphonſo ſapienti à ſacris confeſſionibus eſſet, circa annum milleſ. ducenteſ. ſeptuageſimum octauum Compoſtellanus Archiepiſcop. creatus fuit, quam præfecturam vſque ad annum milleſ. treçenteſ. quartum, quo vale dixit mortalibus, ſanctiſſimè rexit, magni Cancellarij Regni Leglonis honore cohoneſtatus. Hic anno 1280. confirmauit priuilegia ſui temporis hac ſubſcriptione. *D. Fray Rodrigo Primado de las Eſpannas, Cancillier del Reino de Leon.* Iacet in Prædicatorum Eccleſia S. Dominici Cōpoſtellæ ſequenti elogio.

✠

Dominus Frater Rodericus Gonzalez, natione Legionenſis, inſignis genere, quondam Fratrum Prædicatorum Ordinis Hiſpaniæ Prior Prouincialis, & poſt pro miſeratione diuina factus eſt Archiepiſcopus Compoſtellanus.

Aera 1300.

Mag. Gil. Gonzalez d'Auila in Teatro Eccleſiaſt. tom. 1.

2 P. F. Berengarius Rodes de Landora Ruthenen. Diœc. ex Prouincia Tholoſana, Pariſinus Doctor peregregius, Compoſtellanam Eccleſiam à Io. XXII. poſt peractas multiplices Legationes Apoſtolicas, regendam obtinuit anno ſal. milleſ. treçenteſ. decimo octauo, inita conſecratione Romæ in Octaua Reſurrectionis Domini. Diſceſſitq; ex Vrbe Legatus Apoſtolicus in Hiſpaniam directus à Io. XXII. die 30. Iunij eiuſdem anni. Hic dum Baccalaureus Pariſijs eſſet, Toloſanæ Prouinciæ Prior Prouincialis ann. 1306. ſalutatus fuit. Cum verò ſecunda vice ad idem onus fuiſſet aſſumptus, in Generalibus Comitijs Carcaſſonæ habitis in feſto Pentecoſtes, quod contigit 3. Id. Maij an. 1312. ſummo Patrum conſenſu Magiſter Generalis Ord. fuit electus, quo

quo in munere cum laudabiliter annis quinque præfuiſſet Compoſtellano Sacerdotio ornatus eſt, quam præfecturam primus omnium ex Magiſtris Ord. accepſtauit, onus graue gubernij Religionis euitaturus. At incidit in ſcyllam cupiens vitare Charybdim, nam longe maiores expertus eſt calamitates: poſſeſſionem enim Eccleſiæ ſuæ armorum vi, ſtrepituq; inire coactus fuit die 20. Septemb. an. 1320. quam vſque ad annum milleſ. trecenteſ. vigeſimum quintum inconſtanti fortuna rexit, quo cum eſſet in Chriſtianorum exercitu pugnaturo pro fide contra Saracenos, vulneratus ad mortem, in Cordubenſe Ord. cœnobium delatus, in extremo vitæ ſpiritu conuerſus ad Fratres cum lachrymis in hæc verba prorupit. *Va mihi, qui onus graue regiminis Ord. euitaturus, in grauius, humeriſque meis importabile regiminis sancta Eccleſiæ incidi; & qui viuus inter vos permanere nolui, mortuus vobiſcum quieſcere, indignus licet, ſummopere exopto.* Quibus dictis animam Creatori reddidit die 1. Septemb. an. milleſ. trecenteſ. vigeſimo quinto. *Caſtill. p. 1. Plod. in Apend. & Gil. Gonzalez vbi ſup.*

3 P. F. Io. de Toledo Hiſpanus ex Albæ Ducibus Federici Albæ Ducis, & Eliſabetthæ Pimentellæ filius an. 1488. in lucem editus, Ord. habitum in Salmantino cœnobio aſſumpſit. Rara fuit in tanto viro humilitas, & manſuetudo cum ſacrarum litterarum ſtudio coniuncta, in quibus mirabiliter profecit. His permotus Carolus V. eundem Cordubenſem primò, Burgenſem deinde Epiſcopum, S.R.E. Card. atque Compoſtellanum Antiſtitem fieri procurauit, quam dignitatem Iulius Papa III. die 21. Iunij anno milleſ. quingenteſ. quinquageſimo primo eidem conceſsit. Copioſas eleemoſynas in commiſſas ſibi oues pauperculas effudit, pauperum, & viduarum pius pater. De quo inter Card. *Fernand. inter Card. & Plod. ibid. & Mag. Gil. Gonzalez in Teatro huius Eccleſ. lib. 1.*

4 Ab Ordinis magiſterio depoſitum R. P. F. Munionem Zamonenſem à Nicolao IV. Minorita, idem Pontifex inſtante Caſtellæ Rege, Archiepiſcopum Compoſtellanum creauit, quam dignitatem conſtanti pectore acceptare renuit, vnde in eius locum P. F. Rodericus Gundiſaluus ſuprad. num. 1. ſubiectus fuit. *Luſit. in Chron. de eade.* 1290.

5 P. F. Lupus Barientos Hiſpanus in Salmantina Academia S Theol Doctor & Cathedraticus; Magiſter Regis Henrici IV. dum eſſet Princeps, oblatum ſibi Compoſtellanum Archiepiſcopatum recuſauit. Obijt autem an. milleſ. quadringenteſ. quinquageſimo ſexto. *Fernand. in Caſal. Epiſc. Hiſp.*

Tit. xxx.
Compſani.

1 IN Neapolitano Regno Archiepiſcopalis Compſana Eccleſia eſt, cui ex noſtris quidam præfuere Paſtores P. F. Laurentius Blundi de Tuderto primus omnium eandem gubernandam obtinuit à Nicolao III. Ibid. Iunij anni 1289. palliumque ſuſcepit à Iacobo Diac. Card. S. Mariæ in Coſmedin. Fuit Sacræ Theologiæ inſignis laureatus, egregiarumque virtutum vir. Præfuit ſuæ Eccleſiæ omnibus charus annos quatuor, ingreſſuſq; eſt viam vniuerſæ carnis, ouium ſuarum, communibus lachrymis parentatus. *V-ghell. Ital. Sacra t. 6.*

2 P. F. Conſilius Gattus Viterbienſis nobili loco natus, cum Martini Papæ IV. Capellanus, & Pœnitentiarius eſſet, Arborenſiſque Archiep. in Sardinia ad hanc Sedem gubernandam translatus fuit a Bonifatio Octauo 7. Kal. Feb. anno Iubilæi 1300. Octo propemodum annis creditam ſibi ſponſam ſingulari pietate rexit, exceſſitq; è viuis in patria an. 1308. in noſtra Eccleſia S. Mariæ ad Gradus, vbi Religionis lac primò ſumpſerat tumulatus cum hoc epitaphio

Frater Conſilius Gattus Viterbienſis
Ordinis Prædicatorum
Martini IV. Capellanus, & Pœnitentiarius
Archiep. Arboren. & Conſen.
Ac Sacelli S. Pauli in Conuentu fundator
Hic iacet. Anno MCCCVIII.

3 P. F. Ambroſius Caterinus de Politis Senenſis nobili genere natus, Lancellotti

lotti nomen in ſæculo tulit, quod in Ambroſium in Religione commutauit, cum eſſet Minorenſis Epiſcopus, ad huius Eccleſiæ Archiepiſcopalem infulam à Iulio III. Pont. Max. quem Politus in legalibus diſciplinis erudierat,translatus fuit die 3. Iunij labentis anni 1552. Sed breui temporis interuallo conceſſæ ſibi dignitatis honore vſus fuit; ſiquidem dum à Iulio purpura decorandus ob inſignes animi dotes, & virtutes Romam vocaretur (inquit Vghellus) Neapoli die 8. Nouemb. anno 1553. apoplexiæ ictu percuſſus interijt. Quæ autem ſcripſerit Ambroſius, inter Minorenſes Epiſcopos referemus; deceſſit autem ætatis ſuæ anno ſeptuageſimo, apud noſtros tumulatus. Ad eius memoriam in poſteris perpetuandam Clemens Politus Epiſcopus Groſſetanus Nepos Senis in S. Franciſci Eccleſia, vbi huius familiæ commune ſepulchrum extat, in nigro marmore ſculptum, ſequens elogium appoſuit.

D. O. M.

Lancellotto Polito Compſa Archiep.
quem ſicuti primis ab annis
virtutes principes complexa ſunt omnes,
ſic ad ætatis vſque veſperam
mirificè ſemper exornarunt.
Is XVI. ætatis ſuæ anno vtriuſque iuris
lauream adeptus,
In Senenſi Gymnaſio publicè profeſſus,
ingentiq; laude non dum XXV.
attingens, mille axiomatibus
in celeberrimis Italiæ, ac Galliæ
Academijs ſtrenuè defenſis,
Romæ Conſiſtorialis Aulæ Aduocatus
eſt factus. Tandem ſtudia illa
& honores pertaſus, mutato nomine
in Ambroſium Catharinũ, ante annũ XXX.
Dominicanæ familiæ nomen dedit,
Ex qua mox à Paulo III.
ad Epiſcopatum Minoritanum euectus,
ad Sacrum Concilium miſſus
ibi in ſuſtinendo ſententiæ certamine
aduersùs veritatis hoſtes
nullis non oſtendit lumen animi
conſiliique ſui.
Demum à Iulio III. vocatus
à quo priùs etiam Compſæ Archiepiſcopus
renuntiatus fuerat,
Dum Romam ad ampliſſimos purpuræ honores
proficiſcitur, honoribus maior
Neapoli deceſſit
plurimis ingenij monumentis poſteris datis.
Anno ætatis ſuæ LXX. Sal. hum. M D.LIII.
Clemens Politus Epiſcopus Groſſetanus
Patruo Opt. ac de ſe optimè merito Poſ.
Anno Dom. M. DC. VI.

Vghell. t. 6. Plod. p. 2. lib. 4. Luſit. in Bibliot. & Vgurger. in Pomp. Senen. tit. 5.

4 P.F. Hieronymus Muzzarellus Bononienſis ſanguinis præſtantia clarus, in patria Religionis noſtræ habitum ſuſcepit, & profeſſus eſt. Sacrarum litterarum ſtudijs addictus, in eiſdem mirum in modum profecit, Hebraicæ, & Græcæ linguæ peritiſſimus. Ad Sacri Palatij Magiſterium aſſumptus, in Romana Aulla ſapientiæ ſuæ copiã effudit. E viuis autem erepto Catherino, in illius locũ Cõpſanus Archiepiſcopus nominatus fuit à Iulio III. die 11. Decemb. eiuſdem anni 1553. à quo ad Carolum V. Apoſtolicus Nuntius tranſmiſſus eſt. In Tridentino Concilio claruit; tandemq; originalis peccati pœnam luit Salerni octauo ſui Pontificatus anno, religioſiſſimi viri ſibi fama cõparata, anno 1561. In Eccleſia S. Mariæ de Porta tumulatus iacet. *Vghell. t. 6. Plod. in Apend.*

Ne autem tanti viri peregregia facta ex hominum memoria temporum iniuria laberentur, Gaſpar pronepos in S. Dominici de Bononia templo honorarium hoc cœnotaphium nigro lapidi inciſum eidem poſuit.

D. O. M.

F. Hieronymo Muzzarello nob. Bonon.
ex Ord. Præd. viro doctiſſimo,
& linguarum Hebraicæ, & Græcæ perit.
Inquiſitori & Priori Bononiæ,
Tridentinæ Synodi inchoatæ ſpect.
Qui Sacri Palatij Magiſter
Neapol. Regni vnus ex IV. Inquiſit.
ac tandem à Iulio III. P. M. Compſæ Archiep.
creatus, ad Carolum V. Imperat. Nuncius
Apoſt. legatus, omnia hæc munera
omnibus abſoluit numeris.
Iam tanti proaui nequaquam immemor
pronepos Gaſpar Muzzarellus
hoc monumentũ poſuit an. D. MDCXXVIII.

Ex eodem Vghello vbi ſupra.

Tit.

Tit. xxxj.
Conturbienſis.

1 PAtrem Fratrem Robertum Anglicanum in Conturbienſi Archiepiſcopali Sede ſediſſe ex cõmuni ſcriptorum Ordinis teſtimonio claret: nullus tamen ex eis refert tempus, & annum quo hoc cõtigerit, neq; de hoc Præſule aliquid memoria dignum adducit. *Plod. de Vir Illuſt. Ord. in Apend. & Taeg. in Mon. Ord.*

Tit. xxxij.
Corcirenſes.

1 IN Romania Archiep. Sedes Corciren. (ſeù Corphien. vt dicitur in Act. Cõſiſt.) reſidet, ad quam P.F. Gregorius de Cadolfino à Io. XXIII. 4. Kal. Octo. an. milleſ. quadringenteſ. quartodecimo promotus fuit per obitum Hilarij, prout in lib. prouiſion. Prælat. eiuſdem habetur. Cum autem de hoc Archiep. nullum verbum reperiamus in ſcript. Ord. eius facta laude digna in præſenti referre non poſſumus.

2 P.F. Petrus de Venetijs inſignis Sacræ Theologię laureatus Corphienſis Archiepiſc. & ipſe conſtituitur à Pio Papa II. anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo octauo, qui ſequenti anno in Generali Capitulo apud Nouiomagum collecto, ad gratias, & beneficia recipitur vt infra inter Botudinenſes Epiſcopos recenſemus ex eiuſdem Capit. Actis.

Tit. xxxiij.
Corinthienſes.

1 PAter Frater Guillelmus Gallus Nicolai Papæ III. Pœnitentiarius cum eſſet vir moribus, & prudentia ſpectabilis, ab eodem P. M. Corinthienſis Archiep. in Romania creatus fuit 5. Id. Aprilis anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo octauo, cui pallium per manus Iacobi Card. S. Mariæ in Coſmedin conceſſit: *Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. ad an.* 1278. *n.* 33.

2 P.F. Hugo Rethut Burgenſis, Corinthienſis Archiep. creatus fuit à Nicolao Papa V. circa an. milleſ. quadringenteſimum quinquageſimum, cui Eccleſiæ cum per aliquot annos præfuiſſet, quieuit in pace. *Fern. in Catal.*

3 Quendã P.F. Guillelmum de Moreca, quem natione Anglicanum putat Fernandez inter Archiep. Anglos, in hac Sede pręfuiſſe aſſerũt noſtri Ord. ſcriptores; eumq; in conſilijs exhibendis prouidum, & prudentem nuncupat Plod. in Apend. ad lib. Vir. Illuſt. Ord. & floruiſſe circa annum 1340. aſſerit. Fernandez verò Luſitani ſententiam ſequutus, ipſum vixiſſe circa annum 1310. affirmat; nos verò dubitamus hunc eundem eſſe cum præcedenti, relato a Bozouio noſtro, qui aſſumptionis illius ad Archiepiſcopatum annum nouit, quem alij forſitan non inuenere.

4 P.F. Matthæum de Coſtino in hac Archiepiſcopali Sede ſucceſſiſſe Guillelmo aſſerit S. Antoninus 3. p. tit. 23. cap. 11. §. 1. in hunc modum. *F. Villelmus Archiepiſcopus Corinthi, cui ſucceſſit Fr. Matthæus de Coſtino.* Idemq; ſentit Luſitanus in decad. 1360. quo verò tempore ad illam promotus fuerit, nullus eſt qui referat. Fuit Matthæus vir doctus, & Sacræ Theologiæ Magiſter inſignis, ſicut Plodius noſter affirmat, quem patria Conſtantienſem nominat.

5 P.F. Petrus de Ripa Traniona Firmani Conuentus alumnus, vir acris ingenij, & doctrina ſpectabilis, eloquentia admirabilis, maximus morũ cenſor, prædicatorq; gratioſus, hanc Corinthienſem Eccleſiã gubernandã ſuſcepit. Fuit hoſtis acerrimus pſeudo Pontificis Benedicti, populoſq; ab eiuſdem obedientia reuocare infracto animo nunquam deſtitit. A quo autem Pontifice ad eam fuerit aſſumptus, non inuenimus; Indubitatum tamen eſt ipſum de licentia Petri Meliorati Firmani Epiſcopi, conſecraſſe maius Altare Eccleſiæ noſtræ S. Dominici de Firmo anno Dom. 1422. conceſſiſq; 40. dierum Indulgentiam eandem anniuerſaria cõſecrationis die viſitantibus, prout ex dictæ conceſſionis ſcriptura in eodẽ cœnobio aſſeruata conſtat. *Plod. p. 2. lib. 5. Vghell. inter Firmanos Archiep. num.* 51.

6 P.F. Thomas Seraphinus Sac. Theologiæ

logiæ Magiſter hanc eandem Cathedram moderandam conſcendit circa annum Dom. 1450. inquiunt Fernand. in cathal. & Plod.p.2.lib.3. reliqua ſub ſilentij tenebris inuoluentes.

7 P.F. Dominicus Mariottus die Mercurij 3. Auguſti anni 1575. à Gregorio Papa XIII. fuit deputatus Coadiutor Archiepiſcopi Spalaten. cum futura ſucceſſione, creatuſque Archiepiſcopus Corinthienſis cum decreto, quòd ſtatim ac poſſeſſionem Spalaten. Eccleſiæ iniret, Corinthien. vacaret eo ipſo. Pluribus annis extitit Archiepiſcopus Corinthien. *Ex Act. Conſiſtorial. eiuſdem Greg. Pont.* Vide in Archiepp. Spalaten.

Tit. xxxiv. Craynenſis.

1 PAter Frater Andreas de Vdine, origine Croara, ex Prouincia Lombardiæ, vir linguarũ, ac diuinarum ſcientiarum peritia celebris, Craynenſem Archiepiſcopalem Eccleſiam pluribus annis rexit, Friderico III. Imperatori aliquando acceptiſſimus, pro quo plures legationes obiuit. Ob quædam crimina, quæ illi, iure ne, an iniuria impoſita fuerint, aliorum eſto iudicium, Sixti IV. indignationẽ promeruit, à quo Archiepiſcopali dignitate priuatus eſt, teſte Olderico in ſuis Annalibus ad an. 1482. num.23. & Plodio p.2. lib. 2.

Tit. xxxv. Cretenſes.

1 CRetẽſis Eccleſia, eius Inſulæ Metropolis, aliquos ex noſtris Prædicatoribus Paſtores babuit: primuſque in ea eluxit P. F. Angelus Maltrauerſius Bononienſis, qui dominicana toga in patria aſſumpta, breui temporis decurſu inſignis diuini verbi tuba, celebriſque Theologiæ Laureatus euaſit. Apud Rom. Pontifices exiſtimatione, & auctoritate polluit, arduaq; pro Eccleſia negotia aduersùs Federicum II. Imperatorem Eccleſiæ hoſtem accertimum conſtanti pectore fuit amplexatus, atque ad optatum produxit finem; propter quod Innocentij IV. gratiam promeruit, à quo Cretenſis Archiepiſcopus in locum Io: Quirini creatus fuit anno ſal. milleſ. ducenteſimo quinquageſimo ſecundo: ex qua Eccleſia ad Ferrarienſem primò anno 1255. eodem anno poſtmodùm ad Gradenſem Eccleſiam tranſlatus eſt, de quo ibi. *Ex Reg. Innoc. IV. & Vghell. tom. 2. & 5.*

2 P. F. Alexander Vngarus, variæ litteraturæ vir, præclariſque animi dotibus inſignitus Cretenſem Sedem Archiepiſcopalem conſcendit Io: XXII. promouente anno milleſ. treceteſimo vigeſimo ſeptimo, quam pluribus annis, prout Apoſtolicum decebam virum, piè adminiſtrauit. *Ex Regeſt. Io. 22. Pont. Ferrario p. 3. lib. p. cap. 4. & Olmeda in vita Nicolai de Taruiſio Mag. Ord.*

3 P.F. Aegidius Gallutius nobilis Bononienſis hanc Metropolitanam Eccleſiã regendam obtinuit ab Apoſtolica Sede, ex Torcellana tranſlatus anno 1328. quam cum pluribus annis optimè adminiſtraſſet, in patriam reuerſus, ibidem in pace quieuit anno milleſ. treceteſimo quadrageſimo, in noſtro S. Dominici templo ibidem tumulatus ante aram Max. in marmoreo tumulo his verſibus inſignito:

Hic iacet Reu. Dominus
Fr. Aegidius de Gallutys de Bononia
Ord. Fratrum Prædicatorum,
Dei gratia Archiepiſcopus Cretenſis
qui obijt anno Domini M.CCC. XL.
die vj. Decembris
cuius anima requieſcat in pace.

De quo inter Torcellanos Epp. *S. Antonin. 3. p. tit.23. cap.11. Plod. p. 2. lib. 2. Luſit. in Chron. decad.1330. & Vghell. to.5. inter Torcellanos Epiſcopos ſub num.37.*

Tit. xxxvj. Cuſentini.

1 IN Calabria eſt Cuſentina Eccleſia, eidemq; præfuit P. F. Thomas de Leontino Siculus, qui D. Thomam Aquinatem ad Ordinis habitum Neapoli, dum Prioris munus obiret, recepit, nomine codẽ

nuncupatũ, floruitq; ſanctitate vitæ,& doctrinæ excellentia. Ad Romanæ Prouinciæ regimẽ aſſumptus primò; deindè Bethleemitanus Epiſcopus creatus, ad hanc Cuſentinam Archiepiſcopalem Sedem à Clemente IV. 14. Kal. Maij anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo octauo translatus fuit. Mortuo Bartholomæo Pignarello Meſſanen. Archiep. in eius locũ à Capitulo electus,à Gregorio X., qui virum hunc ad maxima deſtinarat, Hieroſolymitanus Patriarcha creatus fuit 11. kal. Maij anno milleſ. ducẽteſimo ſeptuageſimo ſecundo. Etenim Gregorius ab ipſo ſummi pontificatus die, de recuperanda Terra Sancta cogitauerat, & ad hunc finem Thomam, virum omni exceptione maiorem, in rebus ad Syriæ ſtatum ſpectantibus optimè verſatum, quippe qui Betleemiticus Epiſcopus antea fuerat,& Sedis Apoſtolicæ in illis vltramarinis partibus Legatus, Patriarcham Hieroſolymitanum nominanit, illucq; direxit, datis litteris in eius fauorem ad Regem Franciæ, in quibus ita commendatur.

Gregorius Epiſcopus Seruus Seruorũ Dei Chariſſimo in Chriſto filio P. Regi Francorum Illuſtri &c. & infra ſubdit. *Et tam præſentẽ haberemus in Curia Venerab. Fratrem noſtrum Thomam Hieroſolymitanum Patriarcham, quem de Fratrum noſtrorum conſilio nuper Eccleſia Hieroſolymitana præfecimus, virum quidem profundi pectoris, alti conſilij, virtutum claritate conſpicuum, & experientia multa probatum; in cuius manibus aliàs virtus altiſſimi ſtatum Terræ prædictæ direxit, dum inibi tunc Bethlehemitanus Epiſcopus auctoritate Sedis Apoſtolicæ Legationis munere fungeretur, ſibi huiuſmodi negotium, & prædictam pecuniam de ipſorum Fratrum conſilio, duximus committendam, &c.*

Vitam S. Petri Martyris compilauit. Volumen Concionum de Sanctis ſcripſit. Tandem laboribus fractus S. Antiſtes in ſenectute bona quieuit in pace Anno ſal. milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto. *Vgh. Ital. ſacra t. 9.* & omnes ſcript. Ord.

2 P. F. Thomas Mantuanus die 6. Nouemb. an. milleſ. quingenteſ. ſexageſ. ſecũdo fit Epiſcopus Teſsalonicen Suffraganeuſq; Cuſentini Archiep. Frãciſci Card. Gonzagæ, à Pio Papa IV. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. Max.*

Tit. xxxvij. In Dacia.

1 P. F. Io. Viſilienſis de Prouincia Daciæ fuit ibidem Archiepiſcopus creatus à Io. XXII. circa annum milleſ. trecenteſimum decimum octauum, de quo S. Antonin. 3. p. hiſt. tit. 23. cap. 11. ita habet. *F. Io. Viſilien. Archiepiſcopus in Dacia Prouincia.* Plod p. 2. lib. 2. Fernand. inter Archiep. Germ.

Tit. xxxviij. Damaſcenus.

1 P. F. Atonius de Sotomaior vir tam doctrina, quàm pietate celeberrimus, Philippo IV. Hiſpaniarum Regi à Sacris Confeſſionibus, ab Vrbano VIII. Archiepiſcopus Damaſcenus,ac Generalis Inquiſitor Hiſpaniarum creatus eſt poſt obitum Card. Antonii Zapparæ Archiep. Burgen. Hiſpaniarum Generalis Inquiſitoris. Philippus Rex autem Antonium ſimplicem Fratrem, hoc eſt nulla Eccleſiaſtica dignitate cohoneſtatũ, Generalem Inquiſitorem nominauerat. At Vrbanus cõgruum iudicauit tantam Præfecturam non niſi Archiepiſcopali dignitate ſociatam eidem fore conferendam. *Salelles de orig. & progreſſ. S. Inquiſit. Proleg. 4.*

Tit. xxxix. Diatagerenſis.

1 Diatagerenſis Eccleſia in Perſide, quæ Metropolitana eſt, tituloq; Archiepiſcopali gaudet, P. F. Gherardum de Monte Peſſulano Gallum ſuſcepit Archiepiſcopum. Hic diuino ſpiritu inflamatus cum pluribus alijs noſtri inſtituti profeſſoribus in Perſidem contendit, catholicam fidem in vaſtiſſimis illis regionibus annunciaturus, vel vt alijs placet, labentẽ confirmaturus. Plures ibidem infideles ad Chriſti ouile adduxit, ſacroque lauacro abluit: tandemq; cum bonum certamen

cer-

certaſſet, curſum conſummaſſet, fidem ſeruaſſet, iuſtitiæ coronã à Domino iuſto Iudice conſecuturus, temporalem cum æterna vita commutauit in Tauris die 1. Nouemb. labentis anni 1322. *Grauina de Chriſtianit. Armen. Plod. p. 2: lib. 2. Fernand. in Catal.*

Tit xl. Dublinenſis.

1 PAter Frater Io: de Derlinton à Nicolao Papa III. an. Dom. milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo octauo Dublinenſis Archiepiſcopus in Hibernia creatus eſt. Præfuit in hac Eccleſia annos ſex, viditq; dierum ſuorum terminum Londini anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo quarto, apud noſtros tumulatus. *Ex Regeſt. Vaticanis.*

2 P. F. Guillelmus de Odone, ſeu Hotum Anglus, vir meritò cum noſtri Ord. præſtantiſſimis computandus, ſiue vitæ probitas, morumq; integritas, ſiue doctrinæ claritas, ac profunditas, quibus fulſit, penſentur. Semel, atq; iterum ſuæ Prouinciæ Prior Prouincialis extitit, & ab Eduardo Angliæ Rege pro arduis Regni negotijs ad Bonifacium Octauum delegatus, ab eodem Pont. Max. 16. Kal. Iulij an. 1297. Dublinenſis Archiepiſcopus in Hibernia creatus fuit. Conſecrationis munere ſuſcepto, dum in Angliam reuerteretur, apud Diuionem in Gallia die 27. Auguſti ſequentis anni 1298. vitam cum morte commutauit. Scripſit ſuper 4. lib. Sentent. Lib. 1. de vnit. formarum. Lib. 1. de immediata viſione Diuinæ eſſentiæ. *Bzou. eodem anno num. 4. S. Ant. 3. p. tit. 23. cap. 11. Leand. lib. 4. Luſit. in Bibliot. & Plod. p. 2. lib. 1.*

Tit. xlj. Duracenſis.

1 DVracenſis Eccleſia in Sclauonia conſtituta, quæ Metropolitanæ Sedis titulo condecorata exiſtit, habuit Archiepiſcopum P. F. Ioãnem de Duranol Ioanne XXIII. Pont. Max. promouente Kal. Octob. labentis anni milleſ. quadringenteſimi duodecimi, qui pluribus annis in ea præfuit: de quo Scriptores noſtri nec verbum quidem habent. *Ex lib. prouiſ. Prelat. eiuſdem Io. XXIII.*

Tit. xlij. Eborenſis.

IN Portugallia eſt Eborenſis Eccleſia, quæ & Elborenſis, ſub Metropolitana Compoſtellana in antiquis Regeſt. Cancellariæ Apoſtolicæ dicitur, nunc verò Archiepiſcopali titulo gaudet; cui dati ſunt ab Apoſtolica Sede ſequentes Suffraganei.

1 P. F. Gaſpar dos Rey, ſiue de Regibus Luſitanus à Pio IV. die Mercurij 17. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo quinquageſ. quinto ad inſtantiam Henrici Card. Infantis Portugalliæ Archiepiſcopi Eborenſis creatur Calamacenſis Paſtor Suffraganeuſque Eboren. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. Max.*

2 In eadem Eccleſia Suffraganeus fuit P. F. Hieronymus Pererius poſt exceſſum Gaſparis præfati Calamacen. Epiſcopi ad inſtantiam Card. Henrici Infantis ſuprad. quo in munere permanſit vſque ad annum milleſimum quingenteſimum ſeptuageſimum octauum, quo mortalibus valedixit. Fuit Pererius natione Luſitanus, vir doctiſſimus, ac Prædicator celeberrimus, qui ſcripſit tractatũ de Reſurrectione Domini, & de illius tempore. De Sacramentis Eccleſiæ, ex mandato prædicti Cardinalis Infantis: ſermoneſq; multos de tempore, & Sanctis. *Luſit. in Bibliot. Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. xliij. Ebredunenſis.

1 PAter Fr. Raymundus de Medullione Gallus natalium ſplendore illuſtris, ſcientiarumq; profunditate mirabilis, ad Vapincenſem Epiſcopatum promotus fuit, in quo eximiæ pietatis, maiorumque meritorum cumulo ditatus, ad

Ebredunenſem Archiepiſcopatum in Gallia aſcẽdere dignus fuit, Nicolao Papa IV. promouente, Octobris die 8. anno milleſ. duceteſ. octuageſ. nono. Concilio Reatino in Italia collecto Præfuit. Sollicitudinis Paſtoralis cupidus decreta Eccleſiæ ſuæ perutilia condidit, quorum proemium Gallia Chriſtiana, cum de eodem agit, inter Ebredunen. refert. Mirũ eſt quot, quãtoſq; liberalitatis (ne dicam profuſionis) actus in Religioſos Ordines, ſibi ſubditas Eccleſias, & Chriſti pauperes exercuerit. Quinque annos ſanctiſſimè Ebredunen. Eccleſiæ præfuit; tandemq; Adæ primi parentis culpæ pœnam luit depoſito carnis onere Baxij in noſtro Conuentu, & inter Fratrum manus die 28. Iunij an. milleſ. duceteſ. nonageſimo quarto in SS. Apoſtolorum Petri, & Pauli vigilia. Iacet in Eccleſiâ noſtra Siſtaricenſi, prout ipſe ſibi elegerat. Antequam ad Ordinem veniret vxorem habuit Sibyllam nobilem fœminam, ex qua obtinuit filium Raymundum Dominũ de Medullione, qui anno 1279. 9. Kal. Decemb. præſente patre noſtrum inſtitutum iam profeſſo, tranſegit de iuribus Baroniæ Medullionis: *Gall. Chriſt. t. 1. S. Ant. 3. p. tit. 23. cap. 11.* Vide infra in Epp. Vapicen.

2 P. F. Ioannes de Podio Condomienſis, huius Eccleſiæ Paſtor creatur à Clemente V. cui acceptiſſimus erat, anno milleſimo treceteſ. duodecimo, cuius meminit Gallia Chriſtiana. quæ tamen illum Ciſtercienſis Ordinis profeſſorẽ falsò nominat: de hoc autem Paſtore agit Olmeda in vita Aymerici Magiſtri Generalis Ordinis noſtri.

Tit. xliv.
Edeſſenſis.

1 IN Oriente Edeſſæ eſt Eccleſia, cui datus eſt Paſtor ab Innocentio X. menſe Septembri anno milleſ. ſexcenteſ. quadrageſimo quarto P. F. Hiacinthus Subianus Aretinus ex Romana Prouincia, vir doctus, ac magnanimus, qui dilatandæ Catholicæ fidei ardore ſuccenſus, in Oriẽtem ex Apoſtolicæ Sedis, Cõgregationiſq; de Propaganda fide indulto Miſſionarius Apoſtolicus perrexit anno 1640. vbi quæ operatus ſit, ex relatione veridica nobis ab eodem communicata, propriaq; manu conſcripta, & in Archiuo noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam aſſeruata, in hunc modũ referimus.

In queſto mentre morì Monſig. Gigli Arciueſcouo d'Edeſſa, e Suffraganeo di Conſtantinopoli, e di tutto l'Oriente, perſona dottiſſima, e di gran nobiltà, nato nell' Iſola di Naxia, li cui antenati ne furono anche patroni; il quale benche vaſſallo del gran Turco, non haueа però potuto mai riſedere in Conſtantinopoli; ma ne tampoco in verun luogo della Turchia, che però ventidoi anni, che viſſe ſuffraganeo, riſedette ſempre in Candia. Vrbano VIII. motu proprio, mi dichiarò Arciueſcouo d'Edeſſa è Coadiutore di Smirne, e poi con decreto nuouo m' agiunſe Efeſo, e Mileto diuerſe Dioceſi, è famoſiſſimo. E morendo Vrbano prima di farmi proporre in Conciſtoro per il ſudetto Arciueſcouato d'Edeſſa, fù neceſſario aſpettare la creatione del nouo Sommo Pontefice Innocenzo X. quale mi fece proporre nel primo Conciſtoro per il ſudetto Arciueſcouado, da ſuccedere cõ la medeſima carica d'Arciueſcouo di Smirne, ſeconda Chieſa dell' Aſia. Auiſato del tutto, e riceuute le debite ſpeditioni ſopra ciò, mi trasferij in Scio, oue da due Veſcoui, cioè di Scio, e d'Andro, e dall' Arciueſcouo di Smirna fui conſecrato il giorno della Dedicatione di S. Michele Archangelo in Duomo alla preſenza di moltiſſimo popolo, Chriſtiano, e Turco, e de Bei, cioè Prencipi Turcheſchi.

Conſecrato che fui, volſe quel popolo di Scio, che predicaſſi la Quareſima, come feci l'anno ſeguente, che fù nel mille ſeicento quarantacinque, nel qual' anno alli 10. di Febraro ſucceſſe il famoſo Martirio di Fr. Aleſſandro da Luga dell' Ordine noſtro di S. Domenico, che era ſtato mio Compagno, e da me mandato dalle Smirne in Scio à predicare l'Aduento, quale fù abrugiato à fuoco lento alla preſenza di quaranta mila perſone con giubilo della Chieſa Latina, e trionfo di S. Chieſa, confeſſando ad alta voce li Greci, che più la loro Chieſa era rimaſta vnita con la Latina, che non rimaſe nel Concilio Fiorentino congregato à queſto fine, perche Fr. Aleſſandro con la ſua coſtanza gl' haueua forzati à dire, Viua la fede Romana.

Per

Per queſta cauſa io patij aſſai. Fui tirato al tremendo Tribunal Turcheſco più volte ſatto preteſte, che colà haueſſi mandato à maledire la fede Mahametana, e diſturbar quella Citta F. Aleſſandro: e poco mancò, che non fuſſi abrugiato io ancora; fui però relegato, e ſtetti vn' anno così ſempre penſando douer morire per Chriſto.

Finito l'anno, fui liberato, che ſtaua in vna Torre, & andai al mio Arciueſcouato di Smirna, oue dati gli ordini neceſſarij al mio Vicario Generale, tenuta la Creſima, determinai di traſferirmi in Conſtantinopoli, per vedere d'ottenere, ſe fuſſe ſtato poſſibile, la reſidenza anche di Conſtantinopoli, tanto bramata da Roma, e mai da miei anteceſſori potuta ottenere, in faccia del Patriarca Greco ſciſmatico, quale ſi fà chiamare Papa, facendoſi dare titolo di Voſtra Beatitudine, creando Veſcoui, & Arciueſcoui Greci della ſua Chieſa.

Arriuato dunque ſenza verun fauore in Conſtantinopoli, andai a viſitare l'Ambaſciatore Franceſe, quale mi diſſe, che molto s'era ſtupito, che io haueſſi hauto animo di comparirui, poiche niuno mai vi era ſtato: e che ſe non andauo via preſto, sarei ſtato impalato, ò abrugiato viuo. Riſpoſi confidato in Dio, che non dubitauo di coſ' alcuna, e vi ſtetti dieci anni riſpettato da Greci, e Turchi. Eſercitai publicamente tutti li Pontificali, creſimando, ordinando, facendo ogni anno l' Olio Santo, & altri eſercitij, come del continuo, predicare publicamente, cantar meſſe in Pontificale, &c. Da S.Sabina li 26. Ottobre 1655.

Fr. Giacinto Subiano Arciueſcouo delle Smirne, e Suffraganeo di Coſtantinopoli, e dell' Oriente mano pp.

In Vrbem poſtmodum reuerſus anno 1655. atque in Conuentu S. Sabinæ manens, ex eodem cœnobio nobis præfatam relationem miſit, ſequentiq; anno 1656. in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam ſe recepit, vbi graſſante lue in Vrbe, quieuit in pace die 15. Octob. delatus pro ſepultura ad S. Paulum via Oſtienſi, in porticu eiuſdem Baſilicæ ſepulturæ traditus anno ætatis ſuæ ſexageſimo tertio, prout vidimus. *Vghell. Ital. ſac. tom. 6. inter Epp. Catacen. S. Franciſcus Perranus ſub num. 52.*

Tit. xlv.

Florentini.

1 FLorentinæ Eccleſiæ Metropolit. in Aetruria plures ex noſtris præfuere. P.F.Iacobus Caſtelbonus Peruſinus Florentinam Eccleſiam, dum adhuc Epiſcopali titulo tantùm inſigneretur, regendam ſuſcepit ab Honorio Papa IV. poſt diutinam eiuſdem Sedis vacationem anno 1286. cum eſſet Prior S. Sabinæ in Vrbe. Subijt ſolemnem impoſiti ſibi oneris poſſeſſionem, Florentiam ingreſſus maxima cum populi lætitia die 8. Iulij eiuſd. anni; at tranſacto quadrageſimo die, è viuis ereptus maximo ciuium luctu, in noſtra Eccleſia S. Mariæ Nouellæ tumulatus fuit. *Vghell. t. 3. Ital. Sac.*

2 P.F. Angelus Acciaiolus Florentiæ nobili loco natus, adoleſcens Dominicanę religioſæ vitæ nomen dedit anno 1314. in Conuentu S. Mariæ Nouellæ. Sacrarum litterarum ſtudio addictus, mirum in modum in illis ita profecit, vt copulata cum eiſdem ſanctitate, re, & nomine Angelus acclamaretur. Cuius fama permotus Io: XXII. eum, inuitum tamen, Aquilanum Antiſtetem fecit 6. Id. Iunij 1328. quam Eccleſiam, cum ad annum vſq; 1342. piè, ſanctèq; rexiſſet, ad Florentinã gubernandam à Clemente VI. 6. Kal. Iulij tranſlatus fuit maxima Conciuium ſuorum acclamatione. Singulari patrocinio Florentinam Rempub. fouit, & ſua dexteritate Gualterum Athenarum Ducem Florentiæ Tyrannum, excuſſo ſeruitutis iugo, ex patria eliminauit. Inter predictos viros Senatores propterea adſcriptus, laxatos ſubditorum mores in melius compoſuit. Neapolitano Regi chariſſimus extitit, cuius votis ſatisfacturus, Florentinam Eccleſiam liberè ad pedes Clementis VI. anno 1345. dimiſit, ad Caſſinenſem Eccleſiam translatus. Neapoli tandem è viuis exceſſit, à Ludouico Rege nobili pompa ad ſepulchrũ elatus anno reparati orbis 1357. *Vgbell. t. 3. Caſtill. p. 2. lib. 2. cap. 5. & 6. Plad. p. 2. lib. 2.*

3 Cum in Metropolitanam Sedem euecta fuiſſet Florentina Ciuitas, à Martino V. die 3. Maij anni 1420. quintus Archie-

chiepiſcopus in ea reſedit S. Antoninus, inuitus licet, & reluctans, ab Eugenio IV. creatus, atque Apoſtolicis mandatis adſtrictus anno 1446. 4. Id. Febr. Hic humili loco natus, tantùm conſilio, & verbo valuit, vt adhuc viuens à Florentinis ciuibus in maxima exiſtimatione haberetur, & tanquam Sanctus honoraretur. Cum eſſet Prior Conuentus S. Marci de Florentia, Fr. Ioannem Dominicum, qui poſtea inſignis Cardinalis euaſit, ad Ordinē recepit, ſuaq; manu religioſo habitu veſtiuit. In Cœnobio S. Mariæ ſuper Mineruam Prioris munus ſubiuit, plureſque nobiles adoleſcentes ſuo exemplo ad Ordinem traxit. Bonos homines (quos vocant) S. Martini, vt egenorum verecundiæ conſuleret, delegit, ac ſub certis legibus in vnum collegit. Tandem vir ſanctus operibus bonis onuſtus, ſeptuagenarius obdormiuit in Domino ſexto non. Maij anni 1459. Chriſtianis Principibus maximè charus, quem Hadrianus VI. Sanctorū Catalogo adſcripſit anno 1523. Sepultus fuit in Eccleſia noſtra S. Marci prout ipſe elegerat, his notis ad tumulum appoſitis.

Hic eſt ille tuus Paſtor Florentia, pro quo
Non ceſſas mæſto ſpargere rore genas
Patrib haud priſcis pietate Antonius impar,
Qui ſcripſit quidquid litterá ſacra docet.

Tranſlatum deinde fuit Corpus eius in ſacellum DD. de Saluiatis permagnificè conſtructum, in quo integrum aſſeruatur veſtibus pontificalibus indutum, apertum os habens, vt in Prouincialibus Comitijs Florentiæ anno 1647. celebratis omnes vidimus; nam ex tumba extractum, & ſuper auream culcitram collocatum, atq; in altum elatū, nobis omnibus Capitularibus Fratribus conſpiciendum conſtitutum fuit per ſpatium trium horarum. De hoc Sancto tractant Vghell. t. 3. & omnes ſcript. Ord.

Tit. xlvj.

Gneſnenſis.

1 NOn defuere ex noſtris, qui Archiepiſcopalem Gneſnenſem in Polonia Eccleſiam ſuſcepere adminiſtrandam, inter quos primus omnium refulget P. F. Martinus Polonus vir doctiſſimus, & in Sacris Canonibus verſatiſſimus. Hic in Summorum Pontificum Aula ſuo tempore facilè Princeps, Maioris Pœnitentiarij munus ſubibat, cum a Nicolao III. Gneſnenſis Eccleſiæ in Polonia Archiepiſcopus ſalutatus fuit anno reparati Orbis 1278. Dum verò ad ſuam ſponſam tranſactis tribus annis properaret, Bononiæ in morbum incidit, ingreſſuſq; eſt viam vniuerſæ carnis anno 1281. in noſtro D. Dominici Tēplo propè Aram Max. tumulatus. Fuit Martinus nobilitate generis illuſtris, virtutibus verò omnibus, ingenij elegantia, ac morum ſuauitate prædıtus, Nicolao P. M. Boleslao, & Præmislao Principibus, in primis verò Gneſnenſis Metropolitanæ Eccleſiæ Prælatis longè chariſſimus; In ſcripturis ſacris ſtudioſus, & eruditus, atq; in declamandis ad populū concionibus feruidus. Scripſit præclara opuſcula, quibus nomen ſuum, & Ordinem illuſtrauit; nempè

Tabulam Decreti lib. 1.
Chronicon ſuccinctum lib. 1.
Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de Sanctis lib. 1.
De diuerſis Miraculis lib. 1.
De Schiſmate Eccleſiæ Græcorum.
Hiſtoriam de Guelſis.

Et quædam alia
Bzou. de Prou. Pol. Ord. Præd. cap. 6. & in Annal. ad an. 1281. num. 16. & Lopez p. 5.

2 P. F. Albertus à Secinia S. T. Mag. ex Priore Prouinciali Poloniæ, & Commiſſario Innocentij Papæ VIII. Theodoſienſis Epiſcopus, & Suffraganeus Gneſnenſis Eccleſiæ creatus eſt circa annum Dom. 1502. *Inquit Bzou. cap. 6. ſupradict.* de quo in Theodoſien. Epp.

3 P. F. Io. de Radzieioco Theologiæ laureatus inſignis poſt deceſſum Alberti Theodoſienſem Epiſcopatum, Suffraganeatumq; Gneſnenſem conſequutus fuit poſt annum 1505. *Subdit Bzou. vbi ſup.* de quo inter Theodoſien. Epp.

Tit.

Tit. xlvij.

Goenſes.

1 SAnctiſſimus Pontifex Paulus Papa IV. ad petitionẽ Portugalliæ Regis in Conſiſtorio die Veneris 4. Februar. an. 1558. habito Cathedralem Eccleſiam Goanam in Metropolitanam erexit, & oppidorum Malachan, & Cochinen. in Epiſcopales ſuffraganeas eiuſdẽ Eccleſiæ fecit conſtituto primo Archiepiſcopo D. Gaſpare Archidiacono Eboren. & inſtituto primo Epiſcopo Cochinen. P.F. Gregorio Temudo Theologo præſtantiſſimo, prout in Actis Conſiſtorial. eiuſdem Pauli dicitur. Renunciante verò Eccleſiam Gaſparo præfato Archiepiſcopo, in eius locum cõſtitutus eſt Archiepiſcopus idem Gregorius ex Cochinen. Eccleſia translatus à Pio V. de quo ſub die 13. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo, in Conſiſtorialibus Actis eiuſdem Sanctiſſimi Pontificis ita dicitur. *Die Lunæ 13. Ianuarij 1567. Pius Pont. Eccleſiæ Cocchimen. in Indijs Orientalibus prouidit de perſona F. Henrici de S. Hieronymo Ord. Præd. vacan. per translationem D. Gregorij Ep. ad Metropolit. Eccleſ. Goan.* Annos quatuor, & vltra rexiſſe Goanam Eccleſiam Gregorium, atq; è viuis exceſſiſſe anno 1572. ex eo colligimus, quod eodem anno die 9. Nouemb. præfatus Gaſpar iterum conſtitutus eſt Goanus Archiep. vt habetur in Regeſtis Apoſtolicæ Cancellariæ.

2 E viuis erepto Gregorio præfato P. F. Henricus de Tauora, de S. Hieronymo nuncupatus Luſitanus ad petitionẽ Regis ex Cocchimen. Eccleſia ad hanc Metropolitanam Goenſem translatus fuit die 20. Ianuarij 1578. in qua piè, ſanctèq; vixit vſq; ad annum 1582. quo vale dixit mortalibus. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſtolica Luſit. n. in Chron. decad. ad ann. 1570. & Plod. p. 2 lib. 4. & Fernand.* qui hunc Henricum de Brito vocat.

3 P. F. Vincentius Fonſeca Conuentus Conimbricenſis filius, in Sacra Theologia Doctor celeberrimus, Regius Concionator eandem Goenſem Archiepiſcopalem Sedem regendam ſuſcepit a Gregorio XIII. Pont. Max. die 31. Ianuarij incipientis anni reparati orbis 1583. eamq; prout decebat Apoſtolicum virum, fugata omni cupiditate fideliter adminiſtrauit quatuor annis, obijt anno 1587. *Ex Act. Conſiſtor. eiuſdem Greg. Fernand. in catal.*

4 P. F. Emanuel Telicz Prouincialis Portugalliæ poſt Sebaſtianum ad aliam Eccleſiam translatum, in hac Metropolitana Sede reſedit ad Philippi IV. præſentationem, creatus ab Vrbano VIII. die 10. Februar. anno milleſ. ſexcenteſimo trigeſimo primo, quam pluribus annis probè rexit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. Max.*

Tit. xlviij.

Halicienſes.

1 HAlicienſem Sedem in Ruſſia B. Bernardus Polonus conſcendit cum in infideliũ conuerſione ibidem plurimum inſudaret, qui cum quibuſdã alijs ex noſtris Prædicatoribus proprio ſanguine Chriſtianam diſciplinam ſanxit; nam à Scythis captus, verberibuſq; affectus, poſt plurimas ſupportatas calamitates, ſerra per medium tanquam alter Propheta diſſectris, atq; in ignem deiectus, Martyrij lauream promeruit anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo tertio. *Bzou. in Annal. Eccleſ. eodem anno num. 4. & de Reb. Prou. Pol. Ord. Præd.* Vbi cap. 6. aſſerit hanc Halicien. Archiep. Sedem fuiſſe poſtmodum Leopoli translatam.

2 P. Fr. Bernardus de Crema hanc Eccleſiam regendam ſuſcepit ab Apoſtolica Sede, cuius habetur mentio in Conſiſtorio Leopolien. vbi tota Archiepiſcopalis Diœceſis conſcripta eſt, aſſeriturq; ibidem Bernardum anno milleſimo trecenteſimo decimo ſeptimo præfuiſſe, ſicut teſtar noſter P.F. Simon OKolsKi in Ruſſia Florida in fine primæ partis.

Tit. xlix.

Hidruntinus.

1 IN Salentinis Neapolit. Regni eſt hæc Eccleſia, cuius cum P. F. Lucas

cas de Neapoli Suffraganeus eſſet defuncto Thoma Archiepiſcopo, Hidruntinus Epiſcopus conſtitutus eſt 3. Id. Feb. anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo primo à Io. XXII. Pontificatus ſui 5. octo annis Eccleſiam rexit bonus Paſtor ad patres appoſitus an. milleſ. treceteſ. vigeſ. nono. *Vghell. Ital. ſac. tom. 9.*

Tit. I.

Hiſpalenſes.

IN Hiſpania eſt nobiliſſima Hiſpalenſis Ciuitas Archiepiſcopali Sede condecorata, cui plures ex filijs S. Patris Dominici fuere dati Paſtores.

1 Pater Fr. Didacus Deza Taurenſis Cœnobij S. Idelphonſi eiuſdem Ciuitatis alumnus, nobilibus ortus natalibus, ſed ſcientia, atq; virtutibus nobilior primariæ Cathedræ Salmantinæ moderator Regiſq; Hiſpan. ac Principum confeſſarius, Zamonenſis Epiſcopus primò, Salmantinus poſtmodum, Ghiennen. ac Palentinus deinde, tandemq; Hiſpalenſis Archiepiſcopus poſt D. Ioannem de Zuniga anno 1504. à Iulio II. creatus eſt. Fuit Regius maior Capellanus, Regniq; Caſtiliæ max. Cancellarius, ædificauitque Cœnobium S. Thomæ Aquinatis Hiſpalen. Tandem cum annos decem, & nouem in gubernatione huius Eccleſiæ conſumpſiſſet, ad Toletanam ab Adriano VI. promotus, cum ad illam properaret, in Beluen. Cœnobio diem clauſit extremum anno 1523. In ſuo Conuentu S. Thomæ Hiſpalen. ſepultura electa, vbi iacet corpus eius ſequenti elogio per magnifico tumulo conſtituto.

†

Huius almi Colegij Fundator iacet hic
R. D. D. Deza Ord. Prædicat. Mag.
Iſtius inſignis Ciuit. Hiſpalen. Archiep.
Qui ſuis meritis, fama, & ſcientia
ad Eccleſiã Toletanã Paſtore carentẽ vocatus
Obijt anno M. D. XXIII. die 11. Iunij,
Vixit Annos LXXX.

Fuit Didacus quoque Generalis Hiſpaniarum Inquiſitor, ſcripſitq; Doctiſſimus Paſtor,

Super Magiſtrum Sententiarum
Super Additiones Pauli Burgen.
Monoteſſeron Euangelicum
Sermones de Tempore ac Sanctis
Expoſitionem in Orationem Dominicã.

Gil in Teatro Eccl. Hiſpalen. & Fernand. in Ep. Hiſpan.

2 P. F. Garzias de Loayſa ex Magiſtro Generali Ordinis Oxomen. Epiſcopus, & Confeſſarius Caroli V. electus an. 1524. ad Segobien. Eccleſiam, deindè tranſlatus, defuncto Manrique Archiep. Hiſpalen. an. 1538. in eius locum Archiepiſcopus à Paulo III. creatus eſt promouente Carolo V. Imperatore, à quo & Commiſſarius Generalis Cruciatæ, Indiarum Præſes Generalis Inquiſitor, Regijq; Conſilij Status euaſit purpuramq; ſacram promeruit. In Talauera ſua patria Dominicanum Conuentum ſub titulo S. Geneſij fundauit, pluraq; beneficia, atq; ædificia Conuentibus S. Pauli Valliſoletani, atq; Pennafiel, vbi Ordinis habitũ ſumpſerat præſtitit. Deceſſit anno 1549. de quo inter Card. Gil in Teat. Eccl. Hiſpalen.

3 P. F. Dominicus Pimentell. natalium ſplendore clariſſimus hanc eundem Archiepiſcopalem Cathedram conſcendit poſt Auguſtini Cardinalis Spinulæ deceſſum an. milleſ. ſexcenteſ. quadrageſ. nono Philippo IV. Rege præſentãte, & Innoc. X. promouente ex Cordubenſi Eccleſia tranſlatus, quã ſponte dimiſit an. milleſ. ſexcenteſ. quinquag. primo, factus deinde S. R. E. Card. obijt Romæ an. 1653. in noſtra Eccleſia S. M. ſuper Miner. cõditus, pauperibus exaſſe hęredib. relictis, de quo inter Card.

4 P. F. Petrus de Tappia Hiſpanus, vir verè Apoſtolicus, & doctiſſimus, poſt renũciationem Pimentelli, Archiepiſcopus Hiſpalen. ab Innocentio X. creatus fuit, ex Cordubenſi Eccleſia trãſlatus, ante quam Segobienſem primò, Seguntinam deindè fuerat conſequtus. Eccleſiaſticæ libertatis propugnator acerrimus ſemper fuit. Eccleſiarum ſibi creditarũ prouentus in pauperes copioſiſſimè effudit, pupillorum, & Orphanorum Pater communi voce acclamatus. Tandem Senio confectus, cum ſibi vltimum imminere diem agnouiſſet, pontificalibus indutus, populũ benedixit, proprij Paſtoris exceſſum inconſolabiliter deplorantem. *Ex Relat. Patrum Hiſp.*

Tit.

Tit. lj.

Iadrenſes.

1 IAdrenſem Archiepiſcopalem Eccleſiam in Sclauonia tres noſtri inſtituti profeſſores regendam ſuſcepere, inter quos primum locum obtinuit P. Fr. Nicolaus de Setia ex Romana Prouincia, cunctis virtutibus, quæ in optimo Paſtore requiruntur, præclarè excultus, à Clemente V. P. M. an. redempti orbis 1312. promotus, quam cũ pluribus annis, prout optimũ decebat Paſtorem, ſanctiſſimè rexiſſet, humanæ fragilitatis debitum tandem aliquando perſoluit. *Vghell. t. 5. Ferrer. p. 3. lib. 1. Plod. p. 2. lib. 2.*

2 Poſt Nicolaum alter Nicolaus Sozenſis ex noſtris in eadem Sede ſucceſſit, qui dum Prioris Prouincialis Romanæ Prouinciæ munere fungeretur maximo cũ regularis obſeruantiæ bono, à Io. XXII. Iadrenſis Archiepiſcopus renunciatus fuit anno ſal. 1333. quã Eccleſiam cum annis triginta tribus maximo cum creditarum ſibi ouium in via ſalutis incremento, ſumma charitate præditus rexiſſet, vale dixit mortalibus anno 1366. *Vghell. ibid.*

3 P. Fr. Dominicus (Dalmatinus inquit Taeg.) cum Caulenſis Epiſcopus eſſet, defuncto Nicolao Soſenſi, ab Vrbano V. hanc Archiepiſcopalem Eccleſiam ſuſcepit adminiſtrandam 4. ſui pontificatus anno, nempè 13. Kal. Ianuarij euaneſcentis anni 1366. quam pluribus annis, pater pauperum effectus, piè rexit; vitãq; cum morte commutauit, in ſua Cathedrali tumulatus. *Vghell. ibid. Taeg. in Mon. Ord.*

Tit. lij.

Ianuenſes.

1 AD Nobilem Metropolitanã Sedem Ianuenſem regendam in Liguria plures ex noſtris fuere aſſumpti. Et primus inter illos effulſit P. F. Iacobus de Voragine, qui vnanimiter à Capitulo electus, & confirmatus à Nicolao IV., à Card. Latino Vrſino ex Ord. noſtro aſſumpto, ex Sacri Cardinalium Collegij aſſenſu (vacante tunc Apoſtolica Sede) anno 1292. ſolemniter inauguratus fuit, vt inquit Vghellus. Emicuit Iacobus inter ſui ſæculi præſtantiſſimos viros, multiplici rerum cognitione conſpicuus; in diuinis verò ſcripturis ſupra modum verſatus, voluminumq; D. Auguſtini tam diligens, aſſiduuſq; lector, vt opera omnia eiuſdem memoriæ mandaſſe crederetur. Vtriuſq; teſtamenti paginas primus omnium in italicum ſermonem verſas euulgauit, ſanctorumq; legendas in vnum volumen compilauit, multa eiſdem ex Eccleſiaſtica, & Tripartita hiſtoria ſuperaddens. Scripſit prætierea duo volumina ſermonum Sanctorum; Defenſorium contra impugnantes F. F. Prædicatores, quòd non viuerent ſecundùm Apoſtolicam Regulam. Duplicatos, triplicatoſque ſuper dominicalia Euangelia ſermones. Quadrageſimalium concionum volumen. De B. Virginis laudibus Mariale. Libellum de opuſculis S. Auguſtini. Chronicon Ciuitatis Ianuenſis, Paſtorumq; eiuſdem: Compilauitq; Guillielmi Peraldi Summã de vitijs, & peccatis. Aſſumpto Paſtorali munere, totus pietatis operibus addictus, redditus Epiſcopales, tunc temporis copioſiſſimos, in pauperum vſus conſumpſit, ijs tantùm ſibi retentis, quæ ad pauperculi fratris ſuſtentationem neceſſaria cenſebantur. Erga infirmos, in Xenodochijs præſertim decumbentes, tanta charitate flagrabat, vt in eorum vſum, & commodum plura Paſtoralis Sedis bona pia prodigalitate conſumpſerit. Cum adhuc intra clauſtra degeret, tantæ fuit exiſtimationi apud Chriſti Vicarios, vt Nicolaus IV. in ſui Pontificatus primordijs plenariam eidem facultatem conceſſerit abſoluendi Ianuenſes ab excommunicatione incurſa, eo quia cum Siculis anathemate damnatis, ſubſidio præſtito ſe ſe contra Eccleſiam armis implicuerant. Deniq; Paſtor Optimus vitæ ſanctitate conſpicuus, laborum ſuorum præmia percepturus perrexit ad Chriſtum menſe Iunio anni 1298. in noſtra S. Dominici Eccleſia communibus lacrymis tumulatus. *Bzou. t. 13. ad ann. 1288. num. 6. & 1263. num. 11. Luſit. in Bibliot. Vghell. t. 4.*

2 P. F. Andreas Turrianus Mediolanenſis ſanguinis præſtantia illuſtris, Pœni-

tentiarius Papæ, ab Vrbano V. 3 Kal. Martij anno 1368. Ianuenſis Paſtor creatus eſt, dum eiuſdem Pōt. Max. Pœnitentiarij munus fideliſſimè adimplebat. Fuit Andreas Doctor egregius, diuiniq; verbi annunciator celeberrimus. At quia ſcientia ſine pietate inflat, hanc ab Ordinis incunabulis contubernalem habuit. Puritatis obſeruantiſſimus cuſtos, fœminas, (in quibus Orbi patuit ruina magna, aiebat ipſe) etiam conſanguineas euitabat. Pro reſtituenda eccleſiaſtica diſciplina Synodum in Metropolitana die 15. Maij anni 1377. celebrauit, in qua, vt Dominica prima poſt Aſcenſionem Domini, reuelationis cinerũ S. Præcurſoris eiuſdem, feſtus dies perpetuis futuris temporibus annua veneratione celebraretur, decreuit. Nouem annos præfuit ſibi creditæ Eccleſiæ Paſtor egregius, mortiſq; iaculo appetitus interijt anno reparati Orbis 1377. *Plod. p. 2 lib. 2. Vghell. vbi ſup.*

3 P. Fr. Auguſtinus Saluagus nobilis Ianuenſis Cœnobij S. Dominici eiuſdem Ciuitatis alumnus ad patriæ Sedem ex Accienſi translatus, eam conſcendit Paulo IV. concedente die 17. Aprilis anni 1559. Tridentino Concilio interfuit, in quo ſapientia ſua Ordinem plurimùm illuſtrauit. Octo annis ſumma cum laude præfuit; ingreſſuſq; eſt viam, etiam ipſe, vniuerſæ carnis prid. Kal. Octob. labentis anni 1567. ſolemni pompa in Metropolitanam illatus, vbi expectat beatam ſpem, & aduentum gloriæ magni Dei, inſcriptione hac tumulo appoſita.

D. O. M.
Auguſtinus ex nobili, atq; priſca
Saluagorum familia ortus,
Genuenſium Antiſtes,
Sacræ paginæ Profeſſor,
Pietate, ac moribus ornatus
Obijt anno à partu Virginis M.D.LXVII.
Prid. kal. Octobris.

Plod. p. 2. lib. 4. Vghell. vbi ſup.

4 P. F. Marcus Cataneus nobilis Ianuenſis, vir doctus; & pius à Clemente VII. Bononiæ commorante, in Conſiſtorio habito die Lunæ 24. Ianuarij 1530. Archiepiſcopus Rhodien. & Suffraganeus Metropolitanæ Eccleſiæ Ianuenſis fuit inſtitutus, cum facultate exercendi pontificalia in eadem Eccleſia: cum eſſet tunc Ianuenſis Archiepiſcopus Card. Innocentius Cibò. Præfuit in eodem munere vſq; ad annum 1546. quo ex oculis mortalium menſe Maio raptus eſt. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. & Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. liij.

Inſulæ Hiſpaniolæ.

1 INſulæ Hiſpaniolæ in Indijs, quæ S. Dominici nuncupatur, Sedem Archiepiſcopalem à Iulio II. die 20. Iunij an. 1505. inſtitutã, tres ex noſtris conſcenderes primuſq; inter illos extitit P. F. Io. de Alcolares Hiſpanus, qui huius Eccleſiæ Sedem aſcendit promouente Pio V. ad Catholici Regis nominationẽ die 15. Feb. an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo ſexto in locum Io. Salzedo prædefuncti, in qua duobus annis præfuit, translatus poſtmodùm die 27. Auguſti ab eodẽ Pont. Max. ad Regis nominationẽ ad Canarienſem vacan. per obitum Bartholomæi de Tonnes an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo octauo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Py V.*

2 P. F. Auguſtinus Dauila Armericus apud Mexicum natus, Conuentus noſtri dictæ Ciuitatis filius, ex Prædicatore Catholici Regis, ed eiuſdem præſentationem à Clemente Octauo Pont. Max. Archiepiſcopus, Primaſq; noui Orbis occidui creatus fuit die 18. Auguſti labentis anni 1599. quam piè ſanctèq; rexit vſq; ad annum 1604. quo laborum ſuorum coronam percepturus perrexit ad Chriſtum. Fuit ſumma deuotione affectus erga B. Virg. Mariam, illiuſq; ſacri Roſarij prædicator gratioſus, ſcripſitq; hiſtoriam noſtræ Prouinciæ Mexicanæ. *Ex Act. Conſiſt. Fernand. de ſcript. Ord. & Plod. p. 2. lib. 4. & Gil. in Theatro Eccleſiaſtico Eccl. S. Dominici.*

3 P. F. Dominicus Valderama Americus in Vrbe Quitenſi in Pyrù luci datus Auguſtino ſucceſſit in hac metropolitana Eccleſia regenda, Paulo V. Pont. Max. promouente die 30. Auguſti anni à partu Virg. 1606. Vir erat ſcientia, & probitate vitæ ſpectabilis; duobus tantùm annis præfuit, translatuſq; eſt ad Eccleſiam de Chuquiaro, ſeu de la Paz in Petuano Re-

gno

gno. *Ex Act. Conſiſt. Plod. p. 2. lib. 4. Fernand. in Catal. & Gil vbi ſup.*

4 Dominico P. F. Chriſtophorus Rodriquez Salmantini Conuentus alumnus, qui Vicarius Generalis, ac Viſitator Prouinciarum Regni Peruani fuit, vir doctiſſimus, & magni nominis Theologus, in Archiepiſcopali Sede ſucceſſit, Philippo III. Rege Catholico præſentante, & Paulo V. Pont. Max. promouente anno 1608. die 2. Iunij, translatusq; deinde fuit Paſtor bonus ad Eccleſiam Arequipæ 7. Octob. 1611. *Plod. & Fernand. vbi ſup. Gil vbi ſup. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. liv.

Lancianenſes.

1. LAncianenſis Eccleſia in Aprutio, quæ & Anſanenſis nuncupatur, antequam Archiepiſcopali titulo ditaretur, Carolo V. Imperatore promouente, habuit Epiſcopum, ante quam eueheretur in Metropolim, P. F. Michaelem Fortinum Belgam, virum doctiſſimum, atque in agendis dexteritate pollentem maxima, eidem Carolo ſummopere charum, de quo in Actis Conſiſtorialibus Pauli Papæ III. ita habetur. *Fr. Michael. Fortinus Ord. Prædicatorum fit Epiſcopus Lancianen. die 26. Febr. milleſimo quingenteſimo trigeſimo quinto.* Quatuor annis hanc Eccleſiam rexit, mortemq; amplexatus eſt Romæ anno Dom. milleſimo quingenteſimo trigeſimo nono. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Act. Conſiſt. Pauli III.*

2. P. F. Leonardus de Marinis Ianuenſis ex Laodicen. Epiſcopali Sede ad hanc promotus fuit a Pio IV. Pont. M. die 16. Ianuarij incipientis anni milleſimi quingenteſimi ſexageſimi, cuius poſſeſſionem inijt, Ciuitatem ſolemniter ingreſſus 7. Id. Aprilis eiuſdem anni. Vt autem inueteratas anteceſſorum ſuorum cum Theatinis Archiepp. lites iugularet, ad Pium Papam reuerſus, ſuæ Eccleſiæ erectionem in Metropolitanam procurauit, & obtinuit, ſancito de hac re Apoſtolico decreto in Conſiſtorio habito die Veneris 9. Ianuarij anno milleſ. quingenteſ. ſexageſ. ſecundo: primuſq; extitit eiuſdem Eccleſiæ Archiep. Ad Tridentinam Synodum deinde properauit, in qua, & prudentiſſimi, & cordatiſſimi viri ſibi nomen vindicauit. Sex annis hanc Eccleſiam optimè rexit, tranſlatus poſtmodum à Pio V. Sanctiſs. Pontifice ad Albenſem anno ſal. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo ſexto. *Ex Act. Conſiſt. & Vghell. tom. 6.*

Tit. lv.

Lesbienſis.

1 AD Mitylenæ Vrbis Lesbi, à qua tota Inſula hodie Mitylinum vocatur, Archiepiſcopatum, vacante Eccleſia per obitum Dorothei, aſſumptum eſſe ab Eugenio IV. P. F. Leonardum de Chio, certum eſt. Fuit Leonardus vir eruditiſſimus, multarum linguarum, græcæ atque latinæ præcipuè, peritia clarus, qui in Inſula Chij humilibus ortus natalibus, ibidemq; in S. Dominici Cœnobio ad Ordinem receptus, Patauium ſtudiorum cauſa miſſus eſt, vbi & didicit, & docuit, ſacræ Theologiæ Licentiatus declaratus. Petente Maria Iuſtiniana eiuſdem Inſulæ Domina ab Eugenio IV. Archiepiſcopus creatus, à Nicolao V. ſucceſſore cum Legato de Latere Iſidoro Card. Sabinen. Conſtantinopolim ad vltimum Imperatorem Conſtantinum Paleologum, vt Græcos in vnionem cum Latinis in Florentino Concilio ſancitam, ex qua turpiter receſſerant, reuocaret, miſſus, capta à Mahomete Conſtantinopoli in ſolemnitate Pentecoſtes, Leonardus dies ſuos crudeli morte compleuit, cuius vitam Abbas Michael Iuſtinianus eruditiſſimus vir ſcripſit, atque hoc modo terminauit. *Conſtat nihilominus Mahometem prænominatum anno 1458. vt ſcribit Boſius, vel anno 1462 vt tradunt alij Hiſtorici, Lesbum vi cepiſſe, incolaſq; Latini ritus, inter quos adnumerabatur Archiepiſcopus, aut diriſſimè interemiſſe, aut Conſtantinopolim ad duram redųxiſſe ſeruitutem. Finis equidem deplorabilis, & tanto viro indignus.* Scripſit Paſtor eruditus Tractatum Apologeticum contra Carolum Poggium Florentinum Eugenij IV. Secretarium, cuius tale eſt initium. *Cum coram præſtanti viro Luchino Gate-*

laxio mihi admodum amantiſſimo, &c. eumque ita concludit. *Ex Lesbo* 11. *kal. Ianuarij finit. Ieſu Chriſto rerum omnium opifici honor, & gloria. Ab Archi-Pontiſice Lesbi Leonardo editus M.CCCC.XLVI.27. Decemb. in Mitylena.*

Præfatum Apologetici opus, & vitam Leonardi Archiep.vna cum eiuſdem Poggij de Nobilitate tractatu, additis adnotationibus, impreſſit in publicum ſtudioſorum ſolatium Abbas Michael Iuſtinianus Abellini Typis hæredum Camilli Caualli an. 1657. quod & legimus.

Tit lvj: Lugdunenſes:

1 Plures ex noſtris hanc nobilẽ Lugdunen. Archiepiſcopalem Sedem in Gallia conſcendere, inter quos primus emicat P.F. Hugo de S. Charo, quem de S.Theodorico alij nominant,natione Burgundus, Diœceſis Viennen. vir doctiſſimus,Innocentio IV.Pont.Max. promouente ante celebrationem Lugdunenſis Concilij, in quo,& eundem S. R. E. Cardinalem creauit, quod contigit anno reparati orbis milleſ. ducenteſimo quadrageſimo quinto: quanto autem temporem hanc paſtoralem curam exercuerit, incertum eſt apud auctores noſtros. Obijt, non Lugduni 17. Martij an. 1260. vt dicit Gallia Chriſtiana, quæ hunc non refert inter Lugdunen.Paſtores,ſed in Vrbe Veteri an. Dom. milleſ. ducenteſ. ſexageſimo ſecundo 14. Kal. April. prout retulimus inter Cardd. *Caſtill. in Chron. Ord. p. 1. lib. 2. cap. 65. Plod. inter Cardd. Ord. Luſit. in Decade* 1240. *Fernand.in Archiep. Galliæ.*

2 P. F. Petrus de Tarantaſia, Vrbe in Alpinis ſcopulis non procul à Mauriena valle cõſtituta,ingenii claritate, & perſpicuitate excellens, Sac. Theologiæ inſignis Pariſien. Doctor, ac Magiſter, ex Prouinciali Franciæ Archiepiſcopus Lugdunen. anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo primo à Gregorio X. creatus eſt, à quo ſequenti anno ad Taranſienſem Eccleſiam translatus,Oſtienſiſq;Epiſcopus,& S. R. E. Cardinalis: Maior Pœnitentiarius anno 1273. fuit inſtitutus, in quibus muneribus cum optimi Paſtoris ſpecimen cunctis exhibuiſſet, è viuis ſublato Gregorio Papa X. in eius locum Pont. Max. renunciatus fuit 13.Kal.Febr. anni milleſ. ducenteſ. ſeptuageſ. ſexti. De quo Inter Summ. Pontt. & Cardd. *S. Antonin. 3. p. tit. 23. cap. 11. Gall. Chriſt. tom. 1. Vghell. tom. 1. inter Oſtien. & omnes Script. Ord.*

3 P.F. Guillelmum Peraldum Gallum Viennen. Diœceſis Lugdunenſem Paſtorẽ fuiſſe in confeſſo eſt apud omnes Scriptores Ord. noſtri, licet de illo nullam mẽtionem faciat Gallia Chriſtiana, & conueniunt ferè omnes eum in hac Eccleſia præfuiſſe circa annum milleſ.ducenteſimũ ſeptuageſimum, quod indubitatum credimus: nam eadem Gallia Chriſtiana quendam Philippum de Sabaudia Archiepiſcopum Lugdunen.depoſuiſſe paſtorale onus, atque ex Apoſtolico indulto vxorem duxiſſe Alcidam Comitiſſam Burgundiæ affirmat anno milleſimo duceneſimo ſexageſimo octauo, & P.F. Petrum de Tarantaſia noſtrum profeſſorem eidem ſucceſſiſſe,translatum poſtmodùm ad Tarantaſien. Sedem an. 1272. dicendum igitur eſt noſtrum Peraldum eodem anno 1272. creatum fuiſſe Lugdunen. Archiep.atq; in illa Sede præfuiſſe vſq; ad an.milleſ. duceteſ. ſeptuageſimum quintum, quo Aymarus eidem ſucceſſit; aliàs Lugdunenſis Eccleſia tam principalis tres annos ſine Paſtore permanſiſſet. Fuit Peraldus vir doctiſſimus, & ſui ſæculi nemini ſecundus, reliquitq; poſteris præclara ingenij ſui monumenta,nempe *Summam de vitijs,& virtutibus*, quam Iacobus de Voragine noſter compilauit:

Sermones de Sanctis, & de tempore.
De Proprietatibus rerum.
De regimine Principum.
Super Regulam D. Bernardi Abb.

E viuis exceſſit breuis temporis Pontifex Lugduni apud noſtros tumulatus. *Plod. p. 2. lib. 1. Luſit. in decade* 1270. *Fernand. in Catal. Archiep. Gall. Taeg. in Monum. Ord.*

4 Hugo Seguin de Bibliomo Aruernus Claremontanæ Diœceſis à Nicolao IV. S. R. E. Card. creatus,anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo octauo, Lugdunenſi Archiepiſcopatu ab eodem donatus fuit, quam Eccleſiam breui tempore rexit,

xit, ad Oſtien. translatus à Cæleſtino V. anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo quarto. De quo ibid. *Vghell. t. 1. Giacconus, cæteriq; Ord. ſcript.*

5 P. Fr. Carolus de Alanzon Regio Francorum ſanguine ortus, Comes Alanzonius, Caroli Comitis filius natu maximus, frater autem Philippi Card. Patriarchæ Hieroſolymitani Archiepiſcopi Rotomagen. perturbationum in Gallia poſt Patris obitum ſubortarum pertæſus, Religioniſq; zelo permotus, Dominicanam togam induit in Pariſino Conuentu contempto amplo patrimonio. Qua de re conqueſta eſt Maria Hiſpana apud Innocentiũ VI. Pont. Max. eò quòd Comitatus periclitaretur: commiſitq; Innocentius Marchioni Montisferrati, vt Caroli propoſitum ſcrutaretur, quod ſi bonum experiretur, in religioſo ſtatu relinqueret, prout contigit. Sacris ſtudijs poſtmodùm addictus, in eiſdem ſummopere profecit, vnde ab Vrbano V. Lugdunen. Archiep. creatus fuit 3. Id. Iulij an. 1365. promouente Carolo Rege eius agnato, quam Eccleſiam dignè per decennium rexit. E ſacro fonte ſuſcepit Io: Comitem Niuernen. poſtea Burgundiæ Ducem. Occaſione iuriſdictionis, diffidia inter ipſum, & Regem orta fuere: quapropter Lugdunen. Ciuitatem cum Balliuuo Eccleſiaſtico interdicto ſuppoſuit. Vitam cum morte commutauit optimus Paſtor in Caſtro Epiſcopali Petræ inciſæ 5. Id. Iulij anno milleſ. trecenteſ. ſeptuageſimo quinto. *Gall. Chriſt. tom. 1. Plod. p. 2. lib. 3.*

6 P. F. Io. Pariſiottus Gallus à Leone X die 26. Octob. anno milleſimo quingenteſimo decimo nono Ierapolitan. Epiſcopus creatus fuit, datuſque Suffraganeus Lugdunenſi Eccleſiæ, cui Archiepiſcopus, tunc temporis præſidebat Franciſcus de Rohan. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Leonis Pont.*

7 P. Frat. Guillelmus Gallus inſignis Laureatus Doctor à Paulo III. Tarſenſis Epiſcopus, atque in Eccleſia Lugdunenſi Suffraganeus creatur die 9. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo nono. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. Max.*

Tit. lvij.

Machlinienſis.

1 IN Machlinienſi Eccleſia in meditullio ferè Brabantiæ in Metropolitanã erecta, Suffraganeus extitit P. F. Pipinus Belga, vir vitæ laudabilis, ſacraque prædicatione famoſus, à Pio IV. Salubrien. Epiſcopus, & Antonij Perrenot Card. de Granuela primi eiuſdem Archiepiſcopi Suffraganeus creatus eſt die 18. Martij an. Dom. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſecundo. *Plod. p. 2. lib. 4. Ex Actis Conſiſt. eiuſd. Pont. Max. Marietta, & Fernand. in Ep. Belg.*

Tit. lviij.

Manilienſes.

1 MAnilienſis Eccleſia in Inſulis Philippinis ad Philippi II. Regis Hiſpaniarum inſtantiam à Gregorio XIII. die 6. Februar. anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo nono in Cathedralem erecta, primum habuit Paſtorem P. F. Dominicum de Salazar, filium Conuentus Ocagnæ Prou. Hiſpaniæ eadem die, & anno inſtitutum, perſeuerauitq. in hac Eccleſia Epiſcopalis Sedes vſque ad annum milleſimum quingenteſimum nonageſimũ quintum, quo die 14. Auguſti à Clemente VIII. in Metropolitanam fuit erecta, conſtituto eidem primo Archiepiſcopo F. Ignatio de S. Io:, quo è viuis ſublato, in eius locum renunciatus eſt Archiepiſcopus qui ſequitur. Obijt autem Dominicus Salazar maximo ſanctitatis odore poſt ſe relicto, an. milleſ. quingenteſimo nonageſimo quarto. *Ex Actis Conſiſt. eiuſd. Pont. Max.*

2 P. F. Michael Benauides Hiſpanus Valliſoletani Conuentus filius, doctrina, & ſanctitate venerabilis; fraternæ charitatis ardore ſuccenſus, ſalutiſq; animarũ ſitientiſſimus, ex Hiſpania in Chinenſem regionem perrexit menſe Maio an. 1589. vbi cum plurimos ad Chriſti fidem conuertiſſet, multaſq; pro Dei amore pertuliſſet calamitates, ad Philippi III. Hiſpan.

Regis

Regis pręſentationem Nouę Segobię Epiſcopus à Clemente VIII. creatus fuit die 13. Aug. anno milleſ. quingenteſ. nonageſimo quinto; ex qua Eccleſia die 15. Aprilis 1602. ad Manilienſe Metropolitanam translatus eſt ab eodem Pont. Max. Pluribus annis in ea ſanctiſſimè præfuit, cunctos Eccleſiæ redditus in pauperes, & egenos pia prodigalitate diſtribuens. Mortem tandem lætus aſpexit an. milleſ. ſexcenteſimo ſeptimo. *Lopez p. 5. lib. 2. Et ex Act. Conſiſt. eiuſd. Clem. Pont.*

3 P. F. Franciſcus de Paula nominante Philippo IV. Hiſpaniarum Rege potentiſſimo, ab Alexandro Papa VII conſtituitur Manilienſis Archiepiſcopus hoc an. milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo quarto menſe Auguſto, quo hæc ſcribimus. Fuit Franciſcus Angelopolitanę Prouincię primus *Prior* Prouincialis, idemque munus ſuſtinuit *in* Inſulis *Philippinis*, ſingularis pietatis, charitatis atq; doctrinæ vir.

Tit. lix.

Materani.

QVia ſub Acheruntino Paſtore vnita eſt Materana Eccleſia, cum de harum Eccleſiarum Archiep. tractauerimus in Acherunt. hic tantùm eorum nomina referemus.

1 P. Fr. Laurentius à Clemente IV. creatus fuit 8. Non. April. an. 1268. Paſtor, præfuitq; annis 8.

2 P. F. Gentilis de Roma à Bonifacio VIII. 3. Non. Ianuar. anno Iub. 1300. præfuitq; annis tribus

3 P. F. Landulphus à Clemente V. die 2. Aug. an. 1306. translatus ex Vicoaquen. duos annos his præfuit.

4 P. Fr. Robertus à Clemente V. 15. kal. Septemb. an. 1308. præfuitq; vſque ad an. 1334.

5 P. F. Henricus Longuardus à Sixto IV. an. 1471. ex Policaſtren. Eccleſia tranſlatus, præfuitq; annis 11.

6 P. F. Io. de Eſpilla Hiſpanus à Paulo V. die 11. Ianuarij an. 1611. quieuit in pace nono ſui regiminis anno.

Tit. lx.

Mediolanenſes.

1 VNicum noſtræ profeſſionis alumnum in Mediolanenſi Eccleſiæ præfuiſſe omnes ſcriptores Ord. affirmant Ricardum, ſeu Aicardum nomine, quem Vadingus in ſuis Annalibus Minoritam aſſerit, eumque Vghellus ſequutus, idem affirmat. At fuiſſe Aicardum Dominicanum ex ſequentium auctorum teſtimonijs comprobamus.

Ambroſius Taegius accuratiſſimus ſcriptor euentuum Ordinis noſtri, qui ſex ingentia volumina ſcripſit de eiſdem, aſſeruanturq; originalia in Conuentu S. Mariæ Gratiarum de Mediolano, ita ait. *F. Aicardus natione Nouarien. Archiep. Mediolanen. factus anno 1318. per D. Io. XXII. Pont. Hic fuit vir per omnia laudabilis, opinione, & fama clarus, doctrina, ac religione inſignis; præfuit autem annis quatuordecim; qui tamen ſedem ſuam adire non eſt auſus metu Dominorum Vicecomitum, qui tunc temporis Mediolani dominabantur. Tandem an. Dom. 1332. Archiepiſcopatum D. Io. Vicecomiti tunc Epiſc. Nouarien. de conſenſu Sum. Pont. renunciauit, retenta ſibi penſione ducatorum mille.*

Fernandez in Catal. Archiep. Ital. ita loquitur. *F. Aicardus de Nouaria Archiep. Mediolanen. an. 15.* P. F. Michael Piò Inquiſitor Mediolanen. in lib. 2. cui tit. *Della progenie di S. Domenico in Italia.* Sic fatur: *Diede anco queſta Città vn degno ſogetto al Ordine, che fù chiamato Fr. Aicardo, il quale per il ſuo valore nel progreſſo poi ſalì alla dignità Archiepiſcopale nella Chieſa Milaneſe.* Idem repetit de vir illuſt. Ord. p. 2. lib. 1. hæc ſubdens. *Onde da queſti Scrittori ſi racoglie quanto erraſſe vn ſcrittore, che riduſſe in compendio gli Arciueſcoui di Milano, il quale vole, che Fr. Aicardo fuſſe Generale Miniſtro de i Frati Minori.*

Bzouius noſter in Eccleſiaſticis Annalib. tom. 14. ſub an. 1316. num. 3. hæc habet. *Noluit præterea Io. Pontifex dignitatem Archiepiſcopalem* (ſcilicet Mediolanenſem de qua ſupra loquitur) *Ioanni Vicecomiti ratam habere, ſed cum vi, & vitio illum*

renun-

renunciatum eſſe pronunciaſſet, Richardum Antimianum Ord. Præd. eidem Eccleſiæ præpoſuit; hunc autem Matthæus Vicecomes, & reliquos Turrianos urbe profligauit.

Cœterùm, vt noſtros omittamus, & ad alienos tranſeamus.

P. F. Onufrius Panuinus Veronen. Ord. S. Auguſtini nobile germen, ſcriptor accuratiſſimus, & magni nominis in lib. inſcripto *Faſti à Cæſare dictatore vſq. ad Imperatorem Maximilianum* II. *Auguſtum*, ità ait.

F. Aicardus de Antimiana, alias Ricardus de Cannedola Ord. Prædicatorum ciuis, & centeſimus ſecundus Archiep. Mediolanen. annis quindecim, abdicauit, & factus eſt Epiſcopus Nouarienſis.

D. Henricus Spondanus Appamiarum in Gallia Narbonen. Epiſc. ſcriptor egregius: in ſuis Eccleſiaſt. Annalibus tom. 1. ad an. 1329. num. 11. hæc habet: *Io. Azonius Patruus abdicata vltrò falſa Cardinalatus Corbariani dignitate, veram à Io. accepit Epiſcopatus Nouarien. (non etiam Cardinalatus, vt perperàm Ripamontius ſcripſit) quem poſtea permutauit cum Fr. Aicardo ex Ord. Fratrum Dominicanorum Archiep. Mediolanen., qui propter Vicecomitū contumaciam nunquam potuerat Mediolani ſedere.*

2 P. F. Paulus Florentinus Zuccari, filius, quem Paulum Zuccarum Taegius nuncupat, Lubrienſemq; Epiſcopum nominat, cum eſſet Lubrenſis Paſtor, Io. Vicecomitis Archiep. Mediolanen. Suffraganeus fuit anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo, ſequenti anno è viuis ereptus. De quo inter Lubren. Epp.

Tit. lxj.

Meſſanenſes.

1 IN Meſſanenſi Archiep. Eccleſia, Regni Siciliæ plures ex noſtris præfuere, primuſq; ex eiſdem fuit P. F. Io. Columna Romanus ſanguinis nobilitate clarus, qui ab Alexandro IV. an. milleſimo ducenteſimo quinquageſimo quinto creatus, verbo, & exemplo gregem ſuum pauit. Fuit Ioannes omni laude dignus, religione conſpicuus, doctrina clarus, & pietate celeberrimus, Romanęq; Prouinciæ Prouincialis, ex cuius præfectura ad Meſſanenſem Sedem euectus eſt, quam pluribus annis gubernauit. Fuit Vicarius Vrbani IV. Pōt. Max. in Vrbe anno 1263. *S. Antonin. 3. p. tit. 23. cap. 11. Pir. Sicil. Sac. Plad. p. 2. lib. V.*

2 Mortuo Bartholomæo Pignatello, electus fuit Eccleſiæ Meſſanenſis Paſtor, P. F. Thomas Agni de Leontino Siculus, cum eſſet Cuſentinus Archiep., ad quam tamen non acceſſit, à Gregorio X. Hieroſolymitanus Patriarcha creatus anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, prout inter Cuſent. Archiep. diximus. *Vghell. Ital. Sacr.*

3 P. F. Reginaldus de Leontino Siculus à Clemente IV. Meſſanen. Sedem obtinuit regendam anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo tertio; qui Viterbij exiſtens, in eiuſdem Reginaldi fauorem Rodolpho Epiſc. Albanen. Apoſt. Sedis Legato, & in Sicilia rerum Eccleſiaſticarum exequutori deputato ſequentes Apoſt. litteras dedit.

Venerab. Fratri Ep. Alban. Ap. Sed. Legato.

Fr. Reginaldum Leontinum Ord. Præd. Venerab. Fratris noſtri Archiep. Cuſentini germanum Epiſcopali dignitate decorare volentes, fraternitati tuæ mandamus, quatenus ipſum alicui Epiſcopali Eccleſiæ tuæ Legationis in Epiſcopum conſecrationis munus impendas. Dat. Viterbij 4. Non. Auguſti Pontif. an. 3. Meſſanenſis igitur Paſtor factus, à Carolo Rege Siciliæ pro Canonicis, & Clericis Meſſanen. Eccleſiæ, decimas, & portiones tonninæ tonnariæ Curiæ Siciliæ impetrauit, datis de hoc Regijs litteris Capuæ die 13. Martij 1275. Obijt autem Paſtor optimus operibus bonis onuſtus circa annum milleſimum ducenteſimum octogeſimum ſeptimum: *Pir. Sicil. Sac. Vghell. l. 8. inter Cuſent. Archiep. ſub num. 15.*

4 Nicolaus Moſchinus Caracciolus S. R. E. Card. Neapolitanus ab Vrbano VI. an. 1378. creatus, poſt Dionyſij de Muccia Archiep. Meſſanen. exceſſum, huius Eccleſiæ adminiſtrator factus fuit ab eodem Pont. Max. an. milleſ. trecenteſ. octuageſ. Sed breui tempore illam rexit pluribus Legationibus Apoſtolicis impeditus. *Bonfilius inter Ep. Meſſanen. Pir. Sicil. Sac. & Vghell. in notis ad Ciacconem.*

5 P. F.

5 P. F. Paulum Zuccari fil. Florentinum Archiep. Meſſanen. fuiſſe affirmat Plodius noſter relatus à Pirro in Sicil. Sac. inter Meſſanen. Archiep., at nō Meſſanen. ſed Maſſæ Lubren. Epiſcopum extitiſſe reperimus, prout inter Mediolanenſes Archiep. in qua Eccleſia Suffraganeus fuit, retulimus. Deceptus forſitan fuit Plod. ex harum Eccleſiarum ſymbolicis nominibus *Meſſanen. & Maſſa Lubren.*

6 P. F. Petrus Belloradus Hiſpanus vir doctiſſimus; cum eſſet Hiſpali fidei Quæſitor, & Abbas S. Petri de Cardenna; à Rege Ferdinando præſentatus fuit Meſſanen. Archiepiſcopus, & ab Alexandro Papa VI. confirmatus 12. Kal. Aprilis an. milleſimo quingenteſimo primo. Fuit Petrus in pauperes miſericors, erga quos paterna geſtabat viſcera, rexitq; Eccleſiam ſuam ab omni cupiditate alienus. Vitam cum morte commutauit communi luctu parentatus Paſtor Opt. anno milleſimo quingenteſimo nono, ſequentibus notis tumulo appoſitis quarto ab eiuſdem obitus anno.

Petro Bellorado Archiep. Meſſanen.
virtutis, & bonitatis exemplo
in ipſo vitæ curſu
ab intempeſta morte ſubrepto
Io. Ruiz Nepos Patruo Opt. merenti
tumulum erexit An. M.D.XIII.
D. D. Vixit an. LV. menſ. VII. dies IV.

Pyrrus vbi ſup.

Tit. lxij.

Mexicani.

MExicana Eccleſia in Indijs ad Caroli V. Imperatoris ſupplicationem à Clemente VII. in Cathedralem erecta die 12. Auguſti an. 1530. Ad eiuſdem poſtmodùm Cæſaris petitionem in Metropolitanam Archiepiſcopalem Sedem die 11. Febr. anno 1546. à Paulo Papa III. euecta eſt primo eiuſdē inſtituto Archiepiſcopo Fr. Ioanne de Zumiagua Minorita, cui ſucceſſit oni ſequitur. *Ex Act. Conſiſt.*

1 P. F. Alphonſus de Montufar Granaten. Conuentus S. Crucis alumnus, vir doctus, & pius, ad Caroli V. præſentationem, à Iulio III. Archiep. Mexicanus confirmatus eſt anno milleſ. quingenteſ. quinquageſimo primo die 5. Octob. Hic ſecundus huius Eccleſiæ Archiepiſcopus fuit, quam ſingulari vitæ, & morum integritate texit vſque ad annum milleſimum quingenteſimum ſexageſimum nonū, quo ex hac vita migrauit die 7. Martij, in Eccleſia S. Dominici de Maxico ſepultus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Gil in Teat. Eccl. Mexican.*

2 P. F. Garſias de Enguera Hiſpanus ex Prouincia Hiſpaniæ, vir in Theologiæ cathedris aſſuetus, Valliſoletani Conuentus filius, cum eiuſdem Cœnobij Prior eſſet, ad Philippi III. Hiſpaniarum Regis præſentationem, Mexicanus Archiepiſcopus euaſit, à Paulo V. anno milleſimo ſexcenteſimo octauo confirmatus. Præfuit in ſua Eccleſia, erga pauperes maximè miſericors, vſq, ad annum milleſimum ſexcenteſimum duodecimum, quo menſe Septembri quieuit in pace, cum eſſet tunc Mexicanus Prorex. *Fernand. inter Archiep. Hiſp. Plod. p. 2. lib. 4. & Gil vbi ſup.*

3 P. F. Petrus de Prauias Theologiæ Doctor celebris huius Eccleſiæ Gubernator effectus eſt; de quo tale habemr elogium in Actis Capit. Generalis noſtri Venetijs an. 1592. celebrati inter Fratres, qui glorioſè in Domino obiere. *In Prouincia S. Iacobi de Mexico an. Dom. milleſimo quingenteſimo octuageſima nono obijt R. P. Mag. F. Petrus de Prauia, prima Cathedra donatus in Vniuerſit. Regali Mexicana, & Mexicani Archiepiſcopatus gubernator, qui per plures annos ſuarum legum obſeruantiſſimus in Religione vixit, oblatos Epiſcopatus recuſans, & in vera humilitate ſui Parentis veſtigia ſequens, nunquā ad præfati Archiepiſcopatus acceptandam gubernationem induci potuit, quouſq; tale officiū ſine Dei offenſa, ſe recuſare non poſſe prudentum virorum iudicio intellexit.*

Tit. lxiij.

Myrenſes.

MYra Liciæ Metropolis eſt, cuius Archiepiſcopalem Sedem ſequentes ex noſtris obtinuere.

1 P. F. Paulus Maria Citadinus Bono-

nonienſis ex Prouincia Lombardiæ vir cordatus, pius, atq; ſalutis animarum cupidus Myrenſem Eccleſiam regendam obtinuit à Paulo V. vltimo ſui Pontificatus anno, creatus cum futura ſucceſſione ad Naxciouanen. in Armenia poſt D.F. Matthæi deceſſum. De quo vide, quæ diximus ſupra in Archiepp. Armeniæ; iuxta quæ, quantum ad eius promotionis tempus, corrigenda ſunt, quæ diximus in noſtro libro Conſtitutionum p. 2. §. *Pro Prouincia Armenia* ex non veridica relatione ibid. adducta. *Galanus in Conciliat. Eccl. Armena cum Latina.*

2 P.F. Auguſtinus Pacenſis Armenus à Populo Armeniæ proprius Archiepiſcopus ſalutatus poſt D.F. Matthæi Archiep. obitum Romam perijt, vbi eum iam inſtitutum fuiſſe Archiepiſcopum Paulum Mariam Citadinum præfatum comperiſſet, ab Vrbano VIII. etiam ipſe Myrenſis Archiepiſcopus cum futura ſucceſſione ad Naxciouanen. Eccleſiã creatus eſt, in qua deceſſit an. 1653. vt ſupra in Archiepp. Armeniæ diximus. *Ex eodem Galano.*

Tit. lxiv.

Narbonenſis.

1 P. F. Ludouicus de Varuins Gallus natalium ſplendore venerabilis, vir doctiſſimus; regularisque obſeruantiæ ſectator peregregius ad præſentationem Henrici IV. Galliarũ Regis, Archiepiſcopus Narbonen. in Gallia à Clemente VIII. creatus fuit anno Iubilæi 1600. quam Eccleſiam ſanctiſſimè pluribus annis, & maximo cum ouium ſibi creditarum fructu rexit. Synodum Prouincialem Narbonæ an. 1609. ſaluberrimis cuulgatis conſtitutionibus celebrauit; ſuæ Diœceſis populos perſonaliter iteratis vicibus inuiſit, frequentiſſimis concionibus eos in fidei zelo confirmando, collapſamq; Eccleſiaſticam diſciplinam reſtituendo. Præſidens trium ordinum Prouinciæ Occitanæ infracto animo, & incorrupta iuſtitia Regis iura, plebiſq; leuamen, in Generalibus comitijs conſtantiſſimè ità defendit, vt populi Pater communi voce acclamaretur. Menſæ Archiepiſcopalis bona notabiliter auxit, ſuamq; Cathedralem Eccleſiam tribus ordinibus periſtromatum intus totam circumueſtiuit, ſumptuoſiſſimoque apparatu ditauit. Singulis ferè omnium oppidorum ſuæ Diœceſis Eccleſijs calices, ſacraſq; veſtes prodiga manu donauit. In Narbonen. Conuentu noſtro dormitorij nobile ædificium conſtruxit, domumq; Vicarialem iuxta ſacellum B. V. de Lætitia à fundamentis excitauit. Suum Conuentum Carpentorati; Templo omni ex parte illuſtrato, dormitorio, Bibliotheca, annuiſque redditibus ditauit, ac pro pauperibus puellis Narbonen. Diœceſis perpetuum ſubſidium dotale ſtabiliuit. Denique tot bonorum operum præmium percepturus perrexit ad Chriſtum, communibus lachrymis parentatus 6. Id. Feb. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo octauo ſui regiminis 28. *Gallia Chriſt. tom. 1.*

Tit. lxv.

Naxienſes.

1 IN Romana Naxienſis Eccleſia cum Parien. vnita, plures Dominicanos Paſtores conſecuta eſt, quorum Prior recenſetur P. F. Robertus de Nola Apulus, natalium claritate illuſtris, qui ex Acertana ad has translatus eſt ab Alexandro Papa VI. die 15. Aprilis anno milleſimo quingenteſimo quarto, quibus cum ſanctiſſimè præfuiſſet annis pluribus, humanæ fragilitatis debitum perſoluit. *Vghell. tom. 7. inter Acerren. Epp.*

2 P. F. Sebaſtianus Leccauella natione Græcus, vir doctiſſimus ad præſentationem Ducis Arcipelagi, prout in Act. Conſiſtorial. aſſeritur, Naxien. & Parien. Eccleſiarum ſibi inuicem vnitarum Archiepiſcopus à Paulo III. die 12. Maij anno 1540. creatus fuit. Concilio Tridentino interfuit, eiuſq; cum laude meminit Cardinalis Pallauicinus in hiſtoria Concilij Trident. A Pio IV. ad Litterenſem Eccleſiam translatus anno ſal. 1562. die 16. Decembris, poſt eiuſdem Eccleſiæ Adminiſtrationis annos tres, curam ſibi creditam ad pedes Pont. liberè renunciauit. *Ex Act. Conſiſt. & Vghell. tom. 7.*

3 Translato ad Literen. Eccleſiam Sebaſtiano, Pius IV. Naxien. & Parien. præfecit Archiepiſcopum P.F. Antonium Iuſtinianum Chienſem, ſanguinis nobilitate, & doctrinæ præſtantia celebrem eadem die 16. Decemb. cadentis anni 1562. Tridentino Concilio & ipſe interfuit, in cuius actis ſubſcriptus in hunc modum reperitur. *Antonius Iuſtinianus Chienſis Ord. Præd. Gratia, Archiep. Naxien.* Ianuæ in Conuentu S. Mariæ de Caſtello inter noſtros adſcriptus fuit die 5. Aprilis anni 1524. euaſitque temporis tractu Quæſitor fidei in Inſula Chij, ex quo munere ad Archiepiſcopalem dignitatem aſſumptus eſt, in qua duobus non completis annis permanſit; Nam Criſpo Naxienſe Duce inſcio promotus, ac propterea id egrè ferente, translatus eſt ad Liparitanam Eccleſiam ab eodem Pont. Max. die 2. Maij an. 1564. In cœlum euolauit an. 1571. in Cathedrali ſepultus. *Ex Act. Conſiſt. Vgh. in Apend. tom. 2. & Plod. p. 2. lib. 4. & Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. lxvj.

Nazareni.

NAzarena Metropolitica in Galilææ Sedes erat, poſt captam Hieroſolymam Gotifredo Duce, à Latinis conſtituta. Verum occupata Turcarum armis Palæſtina anno 1190. ac propterea Nazaret in captiuitatem redacta; ne huius Eccleſiæ nomen, ac dignitas ex Eccleſia deleretur, in Barulo, ſeu Barletta Apuliæ oppido titulus Nazareni Archiepiſcopatus conſtitutus eſt, Eccleſia in honorem B. Mariæ Virg. de Nazaret prope mœnia eiuſdem vobis conſtructa, vt teſtatur Vgh. in ſua Ital. Sacra tom. 7.

1 P. Fr. Iuo Gallus, quem Vghellus Guidonem nominat, ſiletq; fuiſſe Dominicanæ profeſſionis Alumnum, Nazarenam Archiepiſcopalem Sedem cõſequutus fuit circa annum Dom. 1290. Huius viri cum laude meminit Tægius noſter in monumentis Ord. in hunc modum. *F. Iuo Gallus de Prouincia Prouinciæ, vir apprimè eruditus, & fama preclarus factus eſt Archiepiſc. de Nazareth in Prouincia Terræ Sanctæ per prouiſionem D. Patriarchæ Hieroſolymitani.* Vniuerſæ carnis ingreſſum fuiſſe viam an. reparatæ ſalutis 1298. aſſerit Vghellus tom. 7. *Ex eiſdem Auctorib.*

2 P. F. Petrus vir peregregijs virtutibus illuſtris hanc eandem Eccleſiã regendam ſuſcepit à Io. XXII. Pont. Max. anno 1330. quam annis quindecim ſingulari pietate rexit, tandemq; ſub Clemente VI. à cœleſti Patrefamilias vocatus eſt ad reddendam rationem villicationis ſuæ an. 1345. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Io. Salamonius tertius fuit ex noſtris, qui Nazarenum gregem verbo, & exemplo, tanquam *Paſtor* Optimus pauit Vrbano V. promouente 4. Kal. Nouemb. deficientis anni 1368. Pluribus annis commiſſum ſibi populũ ſantè rexit; tandemq; in ſenectute bona quieuit in pace circa annum milleſimum trecenteſimũ octogeſimum octauum. *Vghell. vbi ſup.*

Tit lxvij.

Neapolitani.

1 SAnctus Angelicus Doctor, Diuinæ volũtatis interpres Thomas Aquinas, lumen mundi, ſplendorq; Italiæ, ob præclares ſuas virtutes, mirandaſq; animi dotes Pont. Maxx. ſui tẽporis ſummoperè charus, oblatas ſæpe ſæpius ſibi Eccleſiaſticas dignitates conſtantiſſimè recuſauit, inter quas, & Neapolitanæ Archiepiſcopalis ſedis regimen; cuius perfectæ humilitatis argumentum in hunc modum conteſtatum reperitur in eius vita; *Ab Vrbano Quarto Romam vocatus adduci non potuit, vt honores acciperet. Archiepiſcopatum etiam Neapolitanum, deferente Clemente Quarto recuſauit. Nempe id vnum erat ex tribus, quæ potiſſimùm à Deo poſtulare conſueuerat, vt regularis vitæ humilitatem, ac paupertatem poſſet ad mortem vſq; ſeruare.*

Nos autem D. Abbatis Vghelli, rerum antiquarum ſtudioſiſſimi, ſententiam ſequentes, non à Clemente IV. ſed ab Vrbano IV. D. Thomam electum eſſe Neapolitanum Archiepiſcopum poſt Bernardi Caracioli deceſſum anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo ſecundo, qui fuit eiuſdem Vrbani pontificatus ſecundo, credimus. Nam Vrbano acceptiſſimus ſemper

per fuit S. Doctor, quo mandante Officiū SS. Corporis Chriſti compoſuit, quod & S. Bonauentura eiuſdem Pontificis Max. iuſſu præſtitit, ſelecto poſtmodum, tanquam nobiliore, dignioreq; compoſito a D. Thoma pro ſolemnitate Corporis Chriſti ab eodem Vrbano inſtituta. Iuſſu etiam eiuſdem Pontificis Catenam aureā compoſuit, quam ſuper Matthæum illi dicauit.

Cœterum vt obſtruatur os loquentium falſa nouiter aſſerentium Catenam aureā non eſſe Doctoris Angelici opus, dedicatoriam Epiſtolam eiuſdem D. Thomæ ad Vrbanum IV. ſuper Matthæi Euangelia, impreſſam cū alijs eiuſdem Doctoris operibus ex *Pij V.* decreto Romæ apud Hæredes Antonij Bladij anno 1570. in præſenti adducere congruum iudicamus, quæ talis eſt.

†

DIVI THOMAE AQVINATIS

Doctoris Angelici
Ad Vrbanum IIII. Pont.Max.in Catenam
Super Matthæi Euangelio æditam.
Epiſtola Dedicatoria.

Sanctiſſimo, ac Reuerendiſſimo Patri Domino Vrbano, Diuina prouidentia Papæ Quarto: Fr. Thomas de Aquino, Ordinis Fratrum Prædicatorum, cum deuota reuerentia, pedum oſcula beatorum. Fons ſapientiæ vnigenitum Dei verbum præſidens in excelſis, per quod pater ſapienter fecerat, & ſuauiter diſpoſuerat vniuerſa, in fine temporum carnem ſumere voluit, vt ſub tegumento naturæ corporeæ, ſplendorem eius humanus intuitus poſſet inſpicere, quem in celſitudine Maieſtatis Diuinæ attingere non valebat. Diffuderat ſiquidem radios ſuos, ſapientiæ videlicet ſuæ indicia ſuper omnia opera, quæ creauit; quodam verò ampliori priuilegio imaginem propriam hominum animabus impreſſerat, quantum diligentius expreſſerat in cordibus ipſum amantium ſecundum ſui muneris largitatem. Sed quid eſt hominis anima in tam immenſa creatura, vt diuinæ ſapientiæ veſtigia poſſit compræhendere ad perfectionem? quinimmo, & ſapientiæ lux inſula hominibus per peccati tenebras, & occupationum temporaliū caligines fuerat obumbrata, & in tātum eſt quorundam cor inſipiens obſcuratum, vt Dei gloriam in Idola vana conuerterent, & quæ non conueniunt facerent, in ſenſum reprobum incidentes. Diuina verò ſapientia, quæ ad ſui fruitionem hominem fecerat, eum ſui inexpertem eſſe non ſinens, totum ſe in humanam natutam contulit, eam modo ſibi aſſumendo mirabili, vt errantem hominem ad ſe totaliter reuocaret. Huius igitur ſapientiæ claritatem nube mortalitatis velatam, primus Apoſtolorum princeps fide conſpicere metuir, & eam conſtanter, abſq; errore, & plenariè confiteri dicens: Tu es Chriſtus filius Dei viui. O beata confeſſio, quam non caro, & ſanguis, ſed Pater cœleſtis reuelat: hæc in terris fundat Eccleſiam, aditum præbet in cœlū, peccata meretur ſoluere, & contra eam portæ non præualent inferorum. Huius igitur fidei, ac confeſſionis hæres legitime, Sanctiſſime Pater, pio ſtudio mens veſtra inuigilat, vt tantæ ſapientiæ lux fidelium corda perfundat, & hæreticorum confutet inſanias, quæ portæ inferorum meritò deſignantur. Sanè ſi ſecundum Platonis ſententiam beata cenſetur Reſpublica, cuius Rectores operam ſapientiæ dare contingerit: illi ſiquidem ſapientiæ, quam imbecillitas intellectus humani erroribus plerumque commaculat: quantomagis ſub veſtro regimine beatus cenſeri poteſt populus Chriſtianus, vbi tanta diligentia excellentiſſimæ illi ſapientiæ curam impenditis, quam Dei ſapientia carnalibus membris induta, & verbis docuit, & operibus demonſtrauit? Et huius ſiquidem diligentiæ ſtudio Veſtræ Sanctitati complacuit mihi committere Matthæi Euangelium exponendum, quod iuxta propriā facultatem executus, ſollicitè ex dincrſis Doctorum libris prædicti Euangelij expoſitionem continuam compilaui; pauca quidem certorum Auctorum verbis, vt plurimum ex Gloſſis adijciens, quæ vt ab eorū dictis poſſent diſcerni, ſub Gloſſæ titulo prænotaui. Sed & in Sanctorum Doctorum dictis hoc adhibui ſtudium, vt ſingulorum auctorum nomina, necnon in quibus habeantur libris aſſumpta teſtimonia deſcribatur: hoc excepto, quòd libros & expoſitionem ſupra loca, quæ exponebantur non oportebat ſpecialiter deſignari:

puta ſicubi nomen inueniatur Hieronymi, de libro mentione non facta: datur intelligi, quòd hoc dicat ſuper Matthæum. Et in alijs ratio ſimilis obſeruetur, niſi in his, quæ de commentario Chryſoſtomi ſuper Matthæum ſumuntur, oportuit inſcribi in titulo ſuper Matthæum, vt per hoc ab alijs, quæ ſumuntur de ipſius Homiliario diſtinguantur. In aſſumendis autem Sanctorum teſtimonijs, plerumque oportuit aliqua reſecandi de medio ad prolixitatem vitandam, necnon ad manifeſtiorem ſenſum, vel ſecundum congruentiam expoſitionis literæ ordinem commutari. Interdũ etiam ſenſum poſui, verba dimiſi, præcipuè in Homiliario Chryſoſtomi, propter hoc quòd eſt eſt tranſlatio vitioſa. Fuit autem mea intentio in hoc opere, non ſolũ ſenſum proſequi literalem, ſed etiam myſticum ponere: interdum etiam errores deſtruere, necnon confirmare catholicam veritatem. Quod quidem neceſſarium fuiſſe videtur, quia in Euangelio præcipuè forma fidei Catholicæ traditur, & totius vitæ regula Chriſtianæ. Prolixum igitur præſens opus nõ videatur alicui: fieri enim non potuit, vt hæc omnia ſine diminutione proſequerer, & tot ſanctorum ſententias explicarem, omnimoda breuitate ſeruata. Suſcipiat itaque Veſtra Sanctitas præſens opus, veſtro diſcutiendum, corrigendumque iudicio, Veſtræ ſollicitudinis, & obedientiæ meæ fructum, vt dum à vobis emanauit præceptum, & vobis reſeruetur finale iudiciũ, ad locum, vnde exeunt flumina, reuertantur.

Quod vt firmiori fundamento conſtabiliamus, en Dedicatoria altera Epiſtola eiuſdem S. Doctoris in Catena aurea ſuper Marcum ad amicum ſuum Hanibaldũ Cardinalem Anibaldenſem, cui quoq; ſecundum librum, ſeu potius opus librorum ſententiarũ, vt ſupra inter Cardinales num. II. retulimus, dicauit, ex eadem ſupradicta impreſſione deprompta.

✝

DIVI THOMAE AQVINATIS
Ad Hanibaldum Præsbyterũ Cardinalem In Catenam ſuper Marci Euangelio editã, Epiſtola Dedicatoria.

Reuerendo in Chriſto Patri Domino Hanibaldo, Baſilicæ duodecim Apoſtolorum venerabili Preſbytero Cardinali, Frater Thomas de Aquino ordinis fratrum Prædicatorum ſe totum. Rerum opifex Deus ſolo ſuæ bonitatis intuitu cuncta in eſſe producens, naturalem boni amorem omnibus indidit creaturis, vt dum vnaquæq; res bonum ſibi conueniens naturaliter amat, & appetit, quadam conuerſione mirabili in ſuum recurrere demonſtretur authorem. Sed in hoc præfertur cæteris rationalis natura, quod ipſum vniuerſalem bonitatis fontem per ſapientiã inueniri poteſt, & per charitatis amorem ſuauiter deguſtare: vnde fit vt ſapientiæ bonũ, quo ad ipſum ſummè bonitatis accedimus, omnibus humanis bonis ſecundũ rectæ rationis iudicium præferatur. Hæc eſt enim quæ faſtidium neſcit; ita vt qui eam edit adhuc eſuriat, & qui eam bibit ſitire non ceſſet. Hec eſt quæ intantum peccato repugnat, vt qui ſecundum ipſam operantur, nõ peccent. Hæc eſt quæ indeficientem fructum ſuis miniſtris largitur, vt qui eam elucidant, vitam poſſideant ſempiternam. Præcellit itaque voluptates dulcedine, ſecuritate ſedes & regna, vtilitateq; diuitias vniuerſas. Huiuſmodi igitur delectatus muneribus, Euangelicæ ſapientiæ à ſæculis in myſterio abſconditæ, quam in lucem produxit Dei ſapientia incarnata, miniſterium expoſitionis adhibui, ſacrorum Doctorum ſententias compilando, ad quod me induxit primitus fœlicis recordationis Vrbani Papæ quarti mandatum. Verùm quia eo ſummo Pontifice ex hac vita ſubtracto, tria Euangelia, Marci, Lucæ, & Ioannis exponenda reſtabant, ne opus, quod obedientia inceperat, negligentia imperfectum relinqueret, cum multo labore diligens adhibui ſtudium, vt quatuor Euangeliorum expoſitionem complerem, eadem in omnibus forma ſeruata in ponendis Sanctorum authoritatibus, & eorum nominibus præſcribendis. Et vt magis integra, & continua prædicta ſanctorum expoſitio redderetur, quaſdam expoſitiones Doctorum Græcorũ in latinum feci tranſferri, ex quibus plura expoſitionibus Latinorũ doctorum interſerui, authorum nominibus prænotatis. Verùm quia congruit, vt de laborum fructibus oblationes Sacerdotibus offerantur, expoſitionis Euangelicæ opus, laboris mei fructum Apoſtolorũ Præsbytero cen-

ſui

ſui offerendum. In quo veſtra ſuſcipiat authoritas debitum, vt ſcientis induſtria iudicij cenſuram exerceat, & antiqua dilectio, amoris effectum in offerentis munere comprehendat. *Hæc S. Doct.*

2 P. F. Iulius Paueſius Brixien. Apoſtolicis Legationibus longè clariſſimus, Surrentinus Archiepiſcopus, Neapolitaniq; Archiepiſcopatus Generalis Vicarius extitit, de Surrentina, Neapolitanaq; Eccleſia, nec non Apoſtolica Sede benemeritus, prout inferiùs inter Archiep. Surrentinos dicitur. *Vghell. to.6. Ital. ſac.*

Tit. lxviij.

Neupotenſis.

1 PAter F. Roſtangus Candola Gallus Narbonenſis de Prouincia Franciæ Sacræ Theol. Doctor celebris à Patriarcha Hieroſolymitano Sydonienſis Antiſtes fuit inſtitutus; poſtmodum verò à Clemente V. cui Roſtangi virtutes innotuerant, ad Neupotenſem Archiepiſcopalem Sedem in Achaia translatus eſt, an. 1307. de quo Taegius ita in ſuis Ordinis monumentis loquitur: *Eodem anno, ſcilicet 1307. Fr. Roſtangus Candola factus eſt Archiep. Neupoten. in Achaia per D. Clementem præfatum ante feſtum Omnium SS. Hic erat Epiſcopus Sydonis, factus per prouiſionem D. Patriarchæ Hieraſolymit. anno præcedenti ante Natale,* & Olmeda in vita Aymerici Placentini Magiſtri Ord. hæc habet. *F. Roſtangus verò ex Prouincia Narbonen. primò Epiſcopus Sydoniorum, deindè Archiep. Neupoten. in Achaia deſcribitur.* Quanto verò tempore hanc Eccleſiam rexerit, ſilent Auctores. *S. Antoninus 3. p. tit. 23. cap. 11. & Plod. p. 2. lib. 1. Luſit. in Chron. decad.* 1290.

Tit. lxix.

Nicoſienſes.

1 P. F. Io. de Polo Piſanus, quem de Prouincialibus nuncupat Vghellus inter Archiepp. Piſanos, ſanguinis nobilitate, præclariſq; animi dotibus vndequaq; ſpectabilis, ex Archiepiſcopali Sede Ianuenſe ad Nicoſien. in Cypro translatus eſt 6. Id. Maij anni 1312. à Clemente Papa V. In qua Eccleſia ſuum bonum certamen certaſſet, curſum conſummaſſet, fidem ſeruaſſet, repoſitam ſibi iuſtitiæ coronam à iuſto Iudice percepturus, vale dixit mortalibus; quo autem anno, incertum relinquunt auctores noſtri. *Vghell. to. 3. Ital. ſac. Plod. p. 2. lib. 1. in Piſan. Arch.*

2 P. Fr. Io. Columna Romanus ſanguinis, ac virtutum præſtantia vir celebris ab Innocentio VI. Nicoſien. Archiepiſcopus creatur anno à Virg. partu milleſ. treceteſimo ſexageſimo, quam Eccleſiam annis pluribus ſumma morum integritate rexit. *Fernand in Archiepp. Ital. & Plod. de Vir Illuſt. Ord. par. 2. lib. 2.*

3 P. F. Guido Brunellus Cortonenſis ex Rom. Prou. à Clemente VII. circa annum milleſ. quingenteſimum trigeſimum Nicoſien. Archiep. delectus eſt. *Ex monumen. noſtri Conuentus Cortonen.*

Tit. lxx.

Nidroſienſis.

1 P. F. Henricus Kaltyſen. Confluentinus Doctor celeberrimus, & hæreticorum hoſtis acerrimus, Conſtantienſi Concilio interfuit, ibiq; in publicis diſputationibus ſuæ doctrinæ cunctis ſpecimen dedit, euaſitq; poſtmodùm Sacri Palatij Magiſter, ex quo munere ad Nidroſienſem Sedem Archiep. in Noruegia promotus fuit 3. Kal. Martij an. 1452. à Nicolao V. in qua cum pluribus annis optimus Paſtor præfuiſſet, obdormiuit in Domino die 26. Septemb. anno milleſ. quadringenteſ. ſexageſimo quinto. Scripſit hic Vir Doctiſſimus *Sermones de Tempore, & de Sanctis. Collationes ad Clerum, & lib. variarum Quæſt.* Iacet Confluentiæ apud noſtros Præd. *Ex lib. Prou. Prælat. Nicolai V. Plod. p. 2. lib. 3. Luſit. in Bliot. Taeg. in monum. Ord. & Olmeda in vita Conradi Mag. Ord.*

Tit. lxxi.

Panormitani.

1 Regia Regni Siculi eſt Panormitana Ciuitas, cuius Archiep. Eccleſiæ duos ex noſtris datos eſſe Paſtores inclitos pro comperto habemus. Primus ex eis fuit P. Fr. Matthæus Vrſinus Romanus, ſanguinis nobilitate clariſſimus, vitæq; præſtantia comendatiſſimus, qui à Io. XXII. ex Romanæ Prouinciæ Prouinciali Agrigentinus Epiſcopus creatus fuit die 24. Octob. anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo ſexto, cum à Senatu Populoq; Romano Auenionem ad eundem Pont. Max. miſſus fuiſſet Orator, vt ipſum ad reſtituendam in Vrbe Apoſtolicam Sedem, hortaretur; in Sipontinam Eccleſiam poſtmodum ab eodem Pont. die 22. April. ſequentis anni 1327. translatus. Ad purpuram deinde vocatus menſe Decemb. eiuſdem anni, Sipontinam Eccleſiã ad præfati Io. Papæ pedes renunciauit. Tandemque è viuis ſublato Io. de Vrſinis conſanguineo ſuo Panormitano Archiep. illius Eccleſiæ Adminiſtrator inſtitutus fuit ab eodem Io. XXII. vltimo ſui regiminis anno, qui fuit ſalutis milleſimus trecenteſimus trigeſimus quartus, quo etiam munere poſt duos annos ſe exſoluit. *Taeg. in mon. Ord. & Petrus Sicil. Sac.*

2 Card. Thomas de Vio, vir doctiſſimus, noſtriq; Ordinis ſapientiæ iubar ſplendidiſſimum, à Leone Papa X. ſacra purpura decoratus ſub Tit. S. Sixti die 1. Iulij anno milleſimo quingenteſimo decimo ſeptimo; Panormitanus Archiepiſcopus ab eodem Pont. Max. creatur die Lunæ 8. Februarij anno milleſimo quingenteſimo decimo octauo, quam Eccleſiam ſequenti anno ad Leonis pedes dimiſit, vt in Actis Conſiſtorialibus habetur, in quibus ſic dicitur. *Die Lunæ 19. Decembris 1519. Card. Gaietanus reſignauit Archiepiſcopatum Panormitanum in manus Pont. quem ad petitionem Caroli V. D. Ioanni Corondelat. Decano Biſuntino conceſſit.*

Tit. lxxij.

Parienſes.

Parienſis Eccleſia in Romania, quæ cum Naxien. eſt vnita, eoſdem, quos retulimus in Naxien. Archiepiſcopos habuit, quorum ibidem mentionem fecimus copioſiorem.

1 P. F. Robertus de Noia Apulus ex Acerrana Sede ad has translatus fuit ab Alexandro VI. die 15. April. an. milleſimo quingenteſ. quarto, in qua obijt. *Vgh. t. 7.*

2 P. Fr. Sebaſtianus le Cauella Græcus harum Eccleſiarum Archiepiſcopus creatus eſt à Paulo III. die 12. Maij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo, ad Litterenſem poſtmodùm trãslatus die 16. Decemb. an. 1562. à Pio IV. *Ex Act. Conſiſt. eorund. Pont.*

3 P. F. Antonius Iuſtinianus Sebaſtiano in his Eccleſijs ſucceſſit Archiepiſcopus eodem die, & anno, quo ad Litteren. Sebaſtianus translatus eſt, ex quibus ad Liparen. poſtmodùm ab eodem Pio IV. die 2. Maij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto transfertur, in qua obijt anno 1571. *Vghell. in Apendice, tom. 2. in Epp. Liparen.*

Tit. lxxiij.

Pariſienſis.

1 Licet celeberrima Pariſina Eccleſia nullum Archiepiſcopum Dominicanum habuerit; tamen hoc loco recenſendus videtur P. F. Io. de Allodijs, qui cũ eſſet Canonicus, & Cancellarius Pariſien. à Pont. Max. huius Eccleſiæ Paſtor creatus eſt, quod cum eidem nunciatum eſſet, ad noſtros Fratres Pariſiens clam aufugit, à quibus Ordinis habitu indutus, ſub religioſa paupertate magis, quam Pariſina Infula Deo ſeruire conſtituit. *Taegius in monum. Ord. ſub anno* 1280.

2 P. F. Humbertus Delphinus à Rege Galliæ Ioanne Pariſienſis Paſtor nominatus eſt cum eſſet Patriarcha Alexandrinus, de quo vide infra in Archiepiſcopis Rhemen.

Tit.

Tit. lxxiv.

Patracenſes.

1 P. Fr. Bartholomæus de Papazzurris Romanus ſanguinis, doctrinæ, & pietatis claritate conſpicuus, ex Teatina Eccleſia ad Archiepiſcopalem Patracenſem Sedem gradum fecit, promouente Vrbano Papa V. die 12. Auguſti an. 1362. in qua ſanctiſſimè præfuit annis tribus, ingreſſuſque eſt vniuerſæ carnis viam anno ſal. 1365. *Vghell. tom. 6. inter Teatin. Archiep.*

2 P. F. Baptiſta de Iudicibus à Finali vir clariſſimus, & doctiſſimus, ex Archiepiſcopali Sede Amalphitana Patracenſis Archiepiſcopus in Peloponneſo renunciatus fuit anno 1484. Scripſit ſuper Euangelia Commentaria laudatiſſima: Deceſſitque Romæ, in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam ſequentibus notis ad tumulum appoſitis ſepultus

Baptiſta ex Iudicibus humana,
Diuinaq; doctrina profeſſori,
Pontifici Intemilienſi, poſt Patracenſi,
Qui vixit annos LV.
Iulius Card. S. Petri ad Vincula,
Familiari Optimo, & B. M.

Scripſit *Dialogum ſuper Euangelium de duobus Diſcipulis euntibus in Emaus.* Vghell. t. 4. inter Epiſcopos Albintimilien. nu. 22. Plod. p. 2. lib. 3. & *Luſit.* in Bibl.

Tit. lxxv.

Piſani.

1 IN Hetruria eſt nobilis Metropolitana Piſana Eccleſia, cui P. Fr. Io. de Polo (quem de Prouincialibus Vghellus nuncupat, ſiletq; tamen fuiſſe dominicani inſtituti ſectatorem) Piſanus nobili loco natus à Bonifacio VIII. Idibus Februarij labentis anni 1299. Piſana Eccleſia regenda tradita eſt, eodemq; anno amplam Indulgentiam noſtræ S. Mariæ de Campo Regio Eccleſiæ conceſſit. Summa prudentia, zelo, atq; iuſtitia ſibi creditis Onibus ius dixit, vnde Galtelinenſem Epiſcopum in Sardinia, quæ tunc temporis Archiepiſcopum Piſanum, tanquam Metropolitanum venerabatur, eò quòd citatus non comparuiſſet, excommunicauit anno 1302. die 6. Febr. Tribus ſupra decem annis præfuit *Piſanis* Optimus Paſtor, translatus poſtmodum ad Nicoſienſem Sedem 6. Id. Maij an. 1312. *Luſit. in Chron. Plod. p. 2. lib. 1. Fernand. in Catal. Vghell. tom. 3.*

2 Eodem die, & anno, quo Io. prædictus ad Nicoſienſem Eccleſiam tranſijt, Clemens Papa V. P. F. Oddonem de Sala nobili Loco natum Piſis Archiepiſcopum Arborenſem, Patriæ Archiepiſcopali dignitate cohoneſtauit, communi ſibi crediti gregis gaudio. In ipſis ſuæ aſſumptionis primordijs ab Henrico Septimo Imperatore tunc Pyris cõmorante, cui ob præclaras ſuas virtutes acceptiſſimus erat, Eccleſiæ ſuæ ſecularium priuilegiorum amplam confirmationem impetrauit 4. Kal. Iunij anno 1313. cuius initium tale eſt.

Henricus Septimus diuina fauente clemẽtia
Romanorum Imperator ſemper Auguſtus
Venerabili Odoni Piſano Archiepiſcopo,
Principi, & Secretario ſuo dilecto
gratiam ſuam, & omne bonum.

In litteris, ſeu priuilegijs diuinæ mem. Henrici Tertij: Henrici Quarti, & Conradi ſecundi Regis, & Friderici Romanorum Imperatorum prædeceſſ. noſt. &c. Reliqua ſunt apud Vghell. tom. 3. inter Piſan. Archiepp.

Tanti beneficij non immemor, quoad vixit, extitit Oddo, vnde cum idem Henricus Imperator, vt pleriq; aſſerunt, apud Bonconuentum veneno extinctus fuiſſet, eius oſſa ſecum *Piſas* aſportauit, & iuxta Metropolitanæ Eccleſiæ ſuæ fores ſolemni pompa, in nobili Sepulchro à Piſanis conſtructo, collocauit. In fracti animi vir ſemper in aduerſis perſtitit, ac pro Eccleſiaſtica libertate tuenda multùm inſudauit, propterquam in *Piſanos* criminalem proceſſum anno 1322. fabricauit, à quibus exilio mulctatus Florentiam perijt, ſua domo publica ira in cineres redacta. Re ad Io. XXII. Pont. Max. delata, cuius partes Oddo ſequebatur, eundem Alexandrinum Patriarcham nominauit, & Caſſinenſis Eccleſiæ Adminiſtratorẽ creauit

uit 6. Non. Maij eodem anno 1322. quam peregregiè vnius anni curſu piè, ſanctèq; gubernauit, raptuſque eſt à mortalibus an. 1323. in Monte Caſſino in Eccleſia noviter erecta tumulatus. *Vghell. tom. 3. inter Piſan. & 2. inter Mont. Caſſin.*

3 P. F. Simon Saltarellus Vidonis filius nobilis Florentinus, virtutibus verò, morumque integritate nobilior, Oddoni in Piſana Sede, Io. XXII. promouente 8. Id. Iunij anno 1323. ſucceſſit translatus ex Parmen., qui Adoleſcens in Conuentu S. Mariæ Nauellæ ad Ordinem receptus, aſſumptum Inſtitutum mirificè coluit, eo quidem maximè tempore cum eidem pater in futuræ ſucceſſionis ſpem ſpecioſiſſimam, atque nobilem virginem Sponſam deſtinaſſet. Sacris ſtudijs, & pietati addictus, ita mirabiliter in eiſdem profecit, vt breui annorum curriculo celebris Theol. Magiſter, Prior S. Mariæ Nouellæ, ac Romanus Prouincialis euaſerit. Ad Parmenſem Epiſcopatum poſtmodùm vocatus tãdem Piſanam Sedem fuit conſequutus, Vero Pontifici fideliſſimè, quoad vixit adhæſit, Corbarium tanquam Pſeudo Papam facundo ore, & calamo ſemper inſectatus. Quapropter Bauari duriorem perſecutionem expertus, ac propterea Florentiam petere coactus, ab eodem Bauaro rebellis, & proſcriptus renunciatus fuit anno ſalut. 1328. atq; in eius locum Gerardus Rolandus Alerien. Ep. ſubſtitutus. Cæterum cum Corbarius in vincula fuiſſet coniectus, Simon ad ſuam Eccleſiam rediit anno 1334. in qua eximiæ pietatis operibus clarus, cumulatus meritis octuagenarius quieuit in Domino die 24. Septemb. anno 1342. comunibus lachrymis parentatus, apud noſtros marmoreo tumulo conditus. Inter Beatos Ord. à Scriptoribus noſtris recenſetur. *Vghell. vbi ſup. Lean. Alb. & Razius.*

4 Defuncto Simone Piſanus Clerus ad inſtantiam DD Reipublicæ Piſanæ, quibus acceptiſſimus erat, P. F. Marcus Roncionus nobilis Piſanus ex Dominis de Ripa fracta, eundem in Archiepiſcopum elegère, quam electionem non approbauit Clemens VI. ſed illum Vrbinatem Paſtorem creauit anno 1342. *Vghell. inter Vrbinates tom. 2 Ital. Sac.*

5 Poſt Dini Archiepiſcopi exceſſum anno 1349. Piſanum Capitulum congregatum proprium Paſtorem, & Archiepiſcopum elegit P. F. Nicolaum de S. Martino Lucenſem, electionémque factam ad Clementem VI. Pont. Max. miſit, qui eadem reiecta, Nicolaũ Maceratenſem Epiſcopum creauit eodẽ anno milleſimo treceteſimò quadrageſimo nono, prout affirmat Vghellus inter Maceraten. Epiſc.

Tit. lxxvj.

De Plata.

1 AD Caroli V. Imperatoris ſemper Auguſti, & Hiſpaniarum Regis, cuius memoria in benedictione eſt, ſupplicationem Iulius III. Pont. Max. erexit in Cathedralem Oppidum de la Plata apud Indos, cui primum Paſtorem præfecit P. F. Thomam de S. Martino ibidem Priorem Prouincialem noſtri Ord. prout in Actis Conſiſtorialibus apparet, in quibus ita legitur: *Die Lunæ 17. Iunij 1553. referente Card. Compoſtellano* (Scil. F. Io. de Toledo ex Ord. noſtro aſſumpto.) *Pont. erexit ad ſupplicationem Cæſar. Maieſtatis Oppidum de la Plata in Prouincia de las Charcas in Inſulis Indiarum maris Oceani in Ciuitatem, & in ea Cathedralem Eccleſiam ſub inuocatione B. Mariæ cum aſſignatione CC. ducat. auri &c. & prouidit præfata Eccleſia ab eius primaua erectione huiuſmodi vacanti de perſona F. Thoma de S. Martino Ord. Præd. eiuſdem Prouinciæ Prouincialis.* Quanto autẽ tempore hanc Eccleſiam rexerit, nullus ex noſtris ſcriptoribus refert. Aſſerunt tamen eundem fuiſſe virum valde pium, & in infidelium conuerſione, ſtabiliendaq; catholica fide plurimùm inſudaſſe. *Ex eiſdem Act. Conſiſt. Plod. p. 2. lib. 4. & Fernand. in Catal.*

2 Secundus, qui ex noſtris in hac eadem Eccleſia præfuit, extitit F. Dominicus de S. Thoma, de quo auctores noſtris non tractant; in Conſiſtorialibus autem Act. Pij IV. ita teſtatum reperitur. *Die Lunæ 6. Iulij 1562. referente Card. Camerario Pont. prouidit Eccleſiæ de la Plata de perſona F. . . . de S. Thoma Ord. Præd.*

3 P. Fr. Alphonſus Guerra Hiſpanus filius Conuent. S. Roſarij de Lima, vir,

tàm

tâm pietate, quàm doctrina venerabilis, ad Philippi II. Hiſpaniarum Regis præſentationem à Gregorio Papa XIII. die 6. Februarij incipientis anni 1579. Archiepiſcopus de la Plata in Indijs creatus fuit: quam Eccleſiã piè, ſanctèq; pluribus annis rexit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

4 P. F. Hieronymus de Tiedra Hiſpanus ad præſentationem Philippi III. Catholici Regis, cuius fuit Regius Prædicator inſtitutus eſt Archiepiſcopus de la Plata in Indijs à Paulo V. Pont. Max. die 14. Nouemb. anni 1616. cui Eccleſiæ ſumma cum laude pluries annos præfuit. *Ex Act. Conſiſtorial. eiuſd. Pauli.*

Tit lxxvij.

Raguſini.

1 HAnc Raguſinam Sedem Metropolit. in Sclauonia regendam obtinuiſſe P. F. Petrum Hetruſcum Rom. Prouinciæ circa annum Dom. 1310. inquit Plodius in Apendice, aſſerens in Chronicis Ordinis de eo mentionem fieri, quod confirmat Fernandez in Catal. Archiepp. Verùmtamen à quo Pontifice, & quanto tempore in eadem ſederit, ſilent.

2 P. F. Ioannes Prior Raguſinus hanc eandem conſequutus eſt Archiep. Eccleſiam ab Vrbano V. 2. Id. Iunij Pontificatus ſui anno primo, qui fuit ſalutis humanæ 1363. prout habetur in libro prouiſionis Prælatorum einſdẽ Vrbani. *Vghell. in manuſcrip.*

3 P. F. Andræas à Dyrrachio Theologus præſtantiſſimus, ad Raguſinam Sedem à Bonifacio IX. Pont. Max. primo ſui Pontificatus anno, qui fuit Chriſti nati 1389. promotus eſt, quam annis quatuor apoſtolicus Paſtor ſingulari pietate rexit; perſoluitq; humanæ naturæ debitum die 13. Iulij anno 1393. in D. Dominici Templo apud noſtros conditus. *Vghell. in manuſcrip. Ferrarius de reb. Vngar. Prouin. p. 3. lib. 1. cap. 4. Plod. p. 2. lib. 2. & ex lib Prouiſ. Pralat. eiuſdem Boniſ. Pont.*

4 P. F. Nicolaus de Ouis Forocorneliensis quartus fuit ex noſtris Raguſinus Archiepiſcopus à Bonifacio IX. die 23. Aug. anno 1393. in demortui Andreæ locum creatus, qui recognouit pro Andrea anteceſſore ſuo, & Maſſiolo ante prædeceſſ. ſacrum Collegium Cardd. Fuit Nicolaus inſignis Theologus, creditamque ſibi Eccleſiam piè, ſanctèq; annis tredecim rexit, prænunciatoq; obitus ſui die, cum ſanctitatis opinione ſpiritum creatori reddidit anno 1406. *Ex lib. obligat. Pralat. Boniſ. IX. fol. 37. Ferrar. vbi ſup. Plod. p. 2. lib. 2.*

5 B. Io. Dominici Florentinus à Gregorio XII. Raguſinis Ouibus præfectus fuit Archiepiſcopus anno 1406. 4. Kal. Auguſti Pontificatus ſui primo, à quo & S.R.E. Cardinalis poſtmodum creatus eſt, quam animarum curam cõſtantiſſimè recuſauit, tandemq; Apoſtolicis mandatis adſtrictus acquieuit. Rexit Eccleſiam ſuam in maximis Eccleſiæ turbinibus, pro qua varijs Legationibus peregregiè functus, Budæ obdormiuit in Domino anno 1420. in Eccleſia S. Pauli primi eremitæ ſepulturæ traditus. Eius opera Feſulanus Conuentus Ordinis fuit conſtructus. In cuius rei memoriam Patres Conuentus ad eiuſdem effigiem hoc marmoreum monumentum ibidem erexere. *B. Io. Dominici de Florentia Archipraſul Raguſinus, & Presb. Card. regularis vita in Italia reparator, & Cænoby huius fundator.* Quomodo autem regularis obſeruantiæ in Italia reparator extiterit, diximus in noſtro lib. Conſtitut. & Ordinat. Capitulorum Generalium S. *de Reformatione Ordinis*. Beati nomen apud cunctos Ord ſcriptores conſequitur. *Ex lib. obligat. Pralat. eiuſdem Greg. Pont. Ferrar. & Plod. vbi ſup.*

Tit. lxxviij.

Rauennatenſis.

1 P. Fr. Bonifacius ex Lauagnæ Comitibus Gregorij X. Apoſtol. Nuncius ad Francorum Regem Philippum Rauennas Archiep. in Romandiola ab eodem P.M. an. 1274. ſalutatus fuit. In Lugdun. Cõcilij celebratione Legati Apoſtolici munus in Aemilia obiuit, ac ſub Honorio IV. vnà cum Montis Realis Archiep. apud Gallorum Regem eodem munere claruit, vbi cum longo temporis ſpatio

permanſiſſet, ſe mortalem ſentiens, apud Burdegalam ſuum condidit teſtamentum idibus Martij anno reparatæ ſal. 1288. Deceſſit verò an. 1294. in Vrſiano templo depoſitus ſub marmoreo ſepulchro. *Vgh. tom. 2. & omnes Ord. ſcript.*

Tit. lxxix.

Rhegienſis.

1 P. Fr. Marcus Maroldus Neapolitanus, origine Tuſcus, ex nobili, vetuſtaq; Florentina familia della Bella, cuius olim princeps cum primoribus ciuibus pro libertate certauit, auctorq; fuit, vt ex populo crearetur Magiſtratus, & Iuſtitiæ Vexillifer. Ex hac igitur ſtirpe ortus eſt Marcus, qui cum pietatis colendæ deſiderio Dominicanam togam induiſſet, & ſacris litteris operam nauaſſet, breui temporis decurſu inſignis euaſit Theologiæ Doctor, nobiliſq; diuini verbi præco, Hæreticæ prauitatis in Neapolitano Regno Generalis Inquiſitor inſtitutus, ſuum munus in fidei fauorem ita exactè compleuit, vt ab Innocentio VIII. Pont. Max. Rhegienſem Archiepiſcopalem Sedem in Calabria fuerit conſequutus anno ſal. milleſimo quadringenteſimo octogeſ. octauo, Ferdinando I. Regi, atque Alphonſo eius filio ob egregias ſuas virtutes, animique dotes charus extitit Alphonſiq; coronationi Neapoli factæ interfuit an. 1494. Tandem mortalitatis debitum compleuit maximo ouium ſibi creditarum luctu ſub finem cadentis anni milleſ. quadringenteſ. nonageſimi ſexti. *Vgbell. Ital. ſac. t. 9.*

Tit. lxxx.

Rhemenſis.

1 P. F. Humbertus Delphinus. Cum eſſet Patriarcha Alexandrinus Rhemenſem Eccleſiam in Gallia Gubernandam ſuſcepit ab Innocentio VI. anno ſal. 1353. Hic Delphinatium Princeps in ſæculo, poſt vxoris, & Andreæ vnigeniti filij obitum, anno 1349. ſpreto viriliter ſæculo, principatum prædictum Philippo Valeſio Regi Chriſtianiſſimo ſponte renunciauit ſub quibuſdam legibus, inter quas, vt à Gallica Corona eſſet indiuiſus in perpetuum, & cuiuſq; Regis primogenitus, Delphinus nuncuparetur (quod vſq; in præſentem diem obſeruatur) ſummaque quadraginta millium aureorum ad ſeruorum ſuorum remunerationem ſibi concederetur. Mox noſtri inſtituti profeſſor effectus, ita pietatem coluit, vt paulò poſt Pariſienſis Prior communi Fratrum ſuffragio fuerit electus, ex qua præfectura procurante Rege Galliarum à Clemente VI. Pont. Max. Alexandrinus Patriarcha creatus eſt, & poſtmodum adminiſtrationem perpetuam obtinuit Rhemenſis Eccleſiæ. Fuit deinde Pariſienſis Epiſcopus nominatus, prout ex ſequenti decreto Regio apparet à Gallia Chriſtiana relato. *Io. Dei gratia Francorum Rex. Notum facimus quòd nos deſiderabiliter affectantes cariſſimum conſanguineum noſtrum Humbertum Patriarcham Alexandriæ Antiquiorem Delphinum Viennenſem, & Adminiſtratorem Eccleſiæ Rhemenſis ad Eccleſiam Pariſienſem transferri, cunctis ad hoc conſiderationibus extrectis volumus, & concedimus tenore præſentium, de gratia ſpeciali hac vice, vt in caſu quo ſanctiſſimo Patri Summo Pontifici translationem huiuſmodi facere placuerit &c.* Talis autem translatio non fuit poſtmodùm ſubſequuta, è viuis ſublato Humberto apud Claramontem in Aruernia, corpore eius Lutetiam delato, & in noſtra Eccleſia S. Iacobi ſub æreo tumulo ad Aræ Max. gradus condito, his appoſitis notis.

HIC IACET

Reuerendus Pater, & D. Ampliſſimus Humbertus, primò Viennæ Delphinus, deinde relicto principatu Frater noſtri Ord. Prior in hoc Conuentu Pariſienſi, ac demum Patriarcha Alexandrinus, & perpetuus Eccleſiæ Rhemenſis Adminiſtrator, & præcipuus huius Conuentus Benefactor. Obijt anno Dom. milleſimo trecenteſimo quinquageſimo quinto Maij 22. Spondanus in Annali Eccl tom. 1. Lefebure in manual. Hiſtor. Gall. Chriſt. tom. 1.

Tit.

Tit. lxxxj.

Rhodienſes.

1 P. Fr. Matthæus de Empoli Romanæ Provinciç Cõuentus S. Mariæ Nouellæ de Florentia doctus alumnus Rhodienſem Eccleſiam in Inſula huius nominis (cuius Ciuitas nobilis antiqua fuit Hieroſolymitanorum Equitum Sedes; nunc verò Turcarum tirannide præmitur) gubernandam obtinuit, quam cum aliquibus annis, velut Paſtor bonus rexiſſet, obdormiuit in Domino an. ſal. hum. 1400. *Razzin. Plod. p. 2. lib. 2. & Fernand.*

2 P. F. Marcus Cataneus Genuenſis, nobili loco natus, Dominicanam togam in Conuentu S. Mariæ de Caſtello ſuæ patriæ die 2. Iunij 1496. induit, ſub qua S. Theol. celebris Magiſter effectus, inter diuini verbi annunciatores ſui ſæculi primarios locum obtinuit; quapropter à Pont. Max. Clemente VII. cui Marci virtutes innotuerant, ad Card. Innocentij Cibò Ianuen. Archiep. inſtantiam Ianuenſis Suffraganeus, Rhodienſiſq; Archiepiſcopus in Conſiſtorio Bononiæ die Lunæ 24. Ianuarij incipientis anni 1530. habito ſalutatus fuit, quas dignitates vſq; ad an. 1546. obtinuit, quo Maio menſe vitã cum morte Iinuæ commutauit, apud noſtros ſepulturæ traditus. Reliquit poſt ſe ingenij ſui hęc monumẽta pręclara: *Inſtitutione della vita Chriſtiana: Il cinque foglie del Diuino amore*. Ex Act. Cdnſiſtorial. Clemen. VII. & Plod. p. 2. lib 4. & ex Regeſt. Cancellaria Apoſt.

Tit. lxxxij.

Rhotomagenſis.

1 IN Gallia, & Normandiæ Prouincia Rhotomagenſis nobilis Archiepiſcopalis Eccleſia eſt, quæ licet nullum ex Dominicanæ profeſſionis alumnis habuerit Paſtorem; Suffraganeum tamen obtinuit, & Coadiutorem pro Carolo Card. de Vãdomo Archiepiſcopo Rhotomagen. P. F. Stephanum Pariſium, qui à Iulio III. Pont. M. anno Pontificatus 2. ſalutis verò milleſ. quingen. quinquageſ. primo Abellonenſis Epiſcopus, & Suffraganeus Rhotomagenſis creatus eſt cum reſeruatione penſionis ſcutorum aureorum centũ quinquaginta pro eodem Stephano decreto de hac re in Conſiſt. facto die 16. Martij eiuſdem anni. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. lxxxiij.

Roſſanenſis.

1 IN Calabria eſt Roſſanenſis Eccleſia Metropolitana, cui vnicus ex noſtris Patribus præfuit Archiepiſcopus P. F. Bernardus Belga ad Caroli V. petitionem die 10. Februar. anno milleſimo quingenteſ. trigeſimo tertio à Clemente VII. creatus, qui cum pluribus annis eidem Eccleſiæ incorruptum ius dixiſſet, vitam cũ morte commutauit. Huius Archiepiſcopi oblitus eſt Vghellus inter Roſſanen. Archiepiſcopos, cuius tamen promotio habetur in Actis Conſiſtoriallbus Clementis VII. die & anno ſupradict. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. lxxxiv.

Sacerani.

1 P. Fr. Petrus de Portillo Hiſpanus ex Aragoniæ Prouincia in tractandis negotijs maxima dexteritate, & prudentia pollens, S. Theol. Magiſter, inſigniſq; Theologus Valentinæ Vniuerſitatis, cum eſſet Iacobo Secundo Aragoniæ Regi à Confeſſionibus, Reginæq; Blanchæ, S. Ludouici Tololani Epiſcopi ſorori in paucis charus, Saceranum Archiepiſcopatum in Sardinia à Ioanne XXII. Pont. Max. conſequutus fuit anno ſalut. 1327. quam Eccleſiam pluribus annis piè prudenterque rexit. *Diag. in Hiſt. Prou. Arag. Plod. p. 2. lib. 2. Fernand. in Catal. Lopez p. 5. lib. 2. cap. 16.*

2 P. F. Ioannes de Paſſauijs Hiſpanus ex Aragoniæ Prou. vir doctus, facunduſq: diuini verbi anunciator, cum ſacras lit-

teras in Vrgellenſi Cathedrali Eccleſia doceret, ad Saceranum Sacerdotium à Bonifacio Papa IX. vocatus fuit anno reparati Orbis 1392 Oues ſibi creditas ad ſalutis paſcua dirigere, quoad vixit, non deſtitit; tandemque humanæ conditionis debitum & ipſe perſoluit. *Diag. vbi ſup. Vlod. & Fernand. ibid.*

Tit. lxxxv. Salisburgenſis.

1 SAlisburgenſis nobilis Eccleſia in Alemania licet nullum Dominicanum proprium Paſtorem obtinuerit, habuit tamen Suffraganeum P. Fr. Sebaſtianum Cataneum à Clemente VIII. die 25. Iunij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo datum, creatumque Chiemen. Epiſcopum, de quo ſupra in Chiemen. Epp. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. lxxxvj. S Dominici.

ARchiepiſcopi S. Dominici, ſeu Inſulæ Hiſpaniolæ apud Indos fuere.

1 P. F Io. Alcolares an. 1565.

2 P. Fr. Auguſtinus d'Auila creatus anno 1599.

3 P. F. Dominicus Valderama anno 1606.

4 P. F. Chriſtophorus Rodericus anno 1608. De quibus vide ſupra in Inſula Hiſpaniola.

Tit. lxxxvij. S. Fidei.

1 AD Cæſaris Caroli V. ſupplicationẽ Clemens Papa VII. S Marthæ oppidum in Occidentalibus Indijs conſtitutum in Cathedralem erexit die 8. Ianuarij anno 1534. perſeuerauitq; in eodem Epiſcopalis Sedes vſque ad annum 1562. quo Pius IV. ad Hiſpaniarum Regis ſupplicationem eandem Sedem ad Oppidum S. Fidei, tanquam ad digniorem locum transtulit die 11. Decemb. Tandem anno 1564. die 22. Martij dicta Eccleſia in Metropolitanam fuit erecta ab eodem Pont. ad dicti Regis ſupplicationẽ. *Ex Act. Cōſiſt.*

2 P. F. Chriſtophorus de Torres S. Fidei Archiepiſcopus ad Philippi IV. Hiſpaniarum Regis præſentationem die 8. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo quinto ab Vrbano VIII. per obitum Bernardini renunciatur. In qua Eccleſia pluribus annis laudabiliter præfuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Vrbani VIII.*

3 P. F. Franciſcus de Arguinao. Ex Eccleſia S. Crucis della Sierra transfertur ad Metropolitanam S. Fidei anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo ab Alexandro Papa VII. vt Regeſta Cancell. Apoſt. teſtantur.

Tit. lxxxviij. S. Seuerinæ.

1 P F. Simon Blondus Eccleſiæ Metropolitanæ S. Seuerinæ in Calabria Archiepiſcop. creatus eſt à Nicolao V. ſui pontificatus 7. an., qui fuit ſalutis humanæ milleſ. quadringenteſ. quinquageſ. quartus 15. Octob. Pluribus annis huic Eccleſiæ præfuit laudabiliter, verbo, & exemplo docendo, monendo, & prædicando; de quo Vghellus ita ait. *Vir ſumma vitæ innocentia, & doctrina præditus, cuius electio notatur in Actis Conſiſtorialib. Nicolai V. an. pontificat. 7.* Mortem amplexatus eſt circa annũ Dom. 1465. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

Tit. lxxxix. Senenſes.

SEnenſis nobilis Eccleſia in Tuſcia à Pio II. in Metropolitanam erecta an. 1458. ſequentes, ante huiuſmodi Archiepiſcopalis Sedis inſtitutionem Epiſcopos habuit Dominicanos.

1 P. F. Thomas Fulconi de Betta nobilis Romanus à Capitulo Senenſi Epiſco-

pus

pus electus, ab Innocentio IV. confirmatus eſt Idibus Decemb. anno à nato Salvatore milleſimo ducenteſimo quinquageſimo tertio, vir in ſacris paginis longè clariſſimus, qui tamen, teſte Vgurgerio, breui tempore commiſſam ſibi Eccleſiam rexit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 3. & Vgurger. in Pompis Senen. tit. 9.*

2 Alter Thomas Thomæ in regimine huius Eccleſiæ ſucceſſit, ex Balzetta Senenſi familia, in Cœnobio S. Dominici eiuſdem Ciuitatis educatus, vir magnæ æſtimationis, ſingularisq; pietatis, nec nõ erga B. Virginem Mariam deuotionis, qui Conciuibus author fuit, vt ſinguları voto ad illius tutelarem protectionem confugerent, nobili illo elogio ſibi aſſumpto. *Sena vetus Ciuitas Virginis.* Cathedralis Eccleſiæ operarios inſtituit, aſſignatis copioſis ex Epiſcopali menſa redditibus ad templi honeſtamentum, vnde poſtea mirabile opus deuenit ad poſteros, pluraque alia pietatis præſtitit opera. Tandem cũ bonum certamen certaſſet, curſum conſummaſſet, fidem ſeruaſſet, repoſitam ſibi coronam percepturus perrexit ad Chriſtũ anno 1263. in Cathedrali, ſepulcroque Epiſcoporum conditus. *Vgurgerius Azolinus in Pompis Senen. tit. 6. ex Lombardello, & antiquis tabularijs Archiuij Senen.*

3 Thomæ Bandinus ſufficitur Epiſcopus, eoque à Garzijs trucidato, eligitur à Capitulo Senen. Paſtor B. Ambroſius Sanſedonius noſter, qui ex animi moderatione ſibi delatum onus, etiam Pontifice vrgente ſubire recuſauit. *Vghellus, & Vgurgerius vbi ſup.*

4 P. Fr. Rogerius ex Caſole Senen. ditionis huius Eccleſiæ Epiſcopus euaſit, Capitulo promouente an. milleſimo trecenteſimo ſeptimo, atq; Clemente Papa V. confirmante, à quo in Vrbe Vicarius conſtitutus eſt datis Apoſt. litteris 10. Kal. Maij pontificatus ſui anno nono. Romæ vitam cum morte commutauit an. 1317. die 6. Iunii in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam ſepultus. *Vghell. & Vgurgerius vbi ſup.*

5 P. Fr. Michael Pauli de Pelagallo Senenſis, dum S. Theologiæ Lectoris munere fungeretur Florentiæ in cœnobio S. Mariæ Nouellæ, à Capitulo Senenſi proprius Epiſcopus eligi promeruit anno milleſimo trecẽteſimo octogeſimo quarto die 10. Octob. prout in monumẽto PP. Theologorum Senen. Vgurgerius aſſerit, qui ſubdit huiuſmodi electionem non fuiſſe ab Vrbano VI. confirmatam. Plodius verò cum Lombardello, atque Fernandez oppoſitum ſuſtinentes, Michaelem inter Senenſes Epiſcopos recenſent. Fuit autẽ Michael Senenſis Reipub. Orator ad Ioãnem Galeatiũ Mediolani Ducem, à Gregorio XII. Abbas S. Galgan. in agro Senen. Ciſtercien. Ord. inſtitutus; ac demũ noſter Prouincialis Romanus. Obijt Viterbij in Conuentu Gradenſi 6. diẽ Octob. anno 1420. *Plod. de Vir. Illuſt. Ord. Præd. in Apend. & Fernand. in Epp. Ital. & Auct. ſuprad.*

P. F. Franciſcum de Tarniſio Senenſem Eccleſiam regendam ſuſcepiſſe circa annũ milleſimum quadringenteſimum quadrageſimum quintum affirmant Plodius p. 2. lib. 3. Razzius, Taegius, & Fernandez, de quo tamen nil memoria dignũ recenſent. Subduntq; ante hunc etiam P. F. Antonium de Guardaualle eandem Eccleſiã rexiſſe circa annum 1378. Vtrumq; autem ex Senenſium Epiſcoporum cathalogo expungunt Vghellus, & Vgurgerius, qui aſſerit hunc Antonium, non Senis, ſed alibi Epiſcopum præfuiſſe.

Tit. xc.

Sipontini.

IN Apulia eſt Sipontina Sedes Eccleſiaſtica Archiepiſcopali dignitate decorata, cui ſequentes dati ſunt ex noſtris Prædicatoribus à Pontificibus Maximis Archiepiſcopi.

1 P. Fr. Matthæus Vrſinus Romanus de Campo Floræ Franciſci Neapoleonis Vrſini Cardinalis ex fratre nepos, cũ Romanæ Prouinciæ Prior Prouincialis electus fuiſſet in Capitulo Vrbeuetano an. 1322. à S. P. Q. R. ad Ioannem XXII. Orator miſſus eſt anno milleſimo trecẽteſimo vigeſimo ſexto, vt eundem Pontificem Max. ad regreſſum in Vrbem hortaretur, à quo benignè receptus Agrigentinus Epiſcopus eodem anno, & poſt ſex circiter menſes, nempè die 22. Aprilis 1327. Sipontinus

Archiepiſcopus, ac deinde menſe Decembri in quatuor tēporibus Aduentus S.R.E. Cardinalis renunciatus eſt. Obijt Auenione ſub Benedicto XII. Sabinenſis Epiſcopus 15. Kal. Septemb. non anno 1340. vt inquit Vghellus in Epiſcopis Sabinen., cuius ſententiam ſequti ſumus ſupra inter Cardd. num. 16. ſed anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo primo primo, vt verius affirmant idem Vghellus *Ital. Sac.* tom. 7. in Sipontin. Archiepp. num. 18. Plodius, & Fernandez in Cardd. Ordinis & Ciacconus in vit. Pontificum.

2 P. Fr. Martinus de Lignano Bononien. Dominicanam togam in conuentu S. Dominici de Bononia ſuſcepit an. 1462. eiuſdemq; cœnobij Prior aliquādo euaſit. Ab Alexandro VI. in locum Tiberij Nardini Sipontinus Archiep. creatus fuit initio ſui pontificatus primordijs, translatus poſtmodùm ab eodem Pont. Max. anno 1499. ad Cuſentinam Eccleſiam, in qua è viuis exceſſit. Corpus eius, prout ipſe mandauerat, Bononiam translatum, in Eccleſia S. Dominici conditum iacet. *Nicolaus Paſqualinus, Alidoſius, & Script. Ord.* vt refert Vghellus *Ital. Sac.* tom. 7.

Tit. xcj.

Smyrnenſes.

1 P. Mag. Fr. Hyacintus Subianus Aretinus ex Edeſſen. Eccleſia ad hanc Smyrnenſem in Arcipelago translatus eſt ab Innocentio X. factus Suffraganeus Cōſtantinopolitanus, de quo plura in Edeſſen. Archiepp. Obijt Romæ menſe Octob. die 15. anno 1656. in Conuentu Mineruæ.

2 P. F. Petrus de Marchis ex Chio F. Antonij de Marchis S. Erini Epiſcopi ex Ord. noſtro aſſumpti Nepos, atq; in eadē Eccleſia ſucceſſor, ab Vrbano VIII. ad Smyrnen. Archiepiſcopalem translatus eſt circa annum milleſimum ſexcenteſimum quadrageſimum, & bonis operibus cumulatus in pace quieuit, de quo Abbas Michael Iuſtinianus in ſua *Scio Sacra* impreſſa Abellini an. 1658 fol. 145.

Tit. xcij.

Soldarenſis.

1 IN Saldarenſi Eccleſia Archiepiſcopali vnum ex noſtræ profeſſionis alumnis reſediſſe expreſsè Scriptores noſtri aſſerunt, nempe P. Fr. Franciſcum de Peruſio ex Romana Prouincia, quo autem tempore, & anno id contigerit, ſilent omnes, quapropter nil aliud de hoc Præſule referre poſſumus. *Plod. in Apend. & Fernand. in Catal. Archiep. Ital.*

Tit. xciij.

Soldinenſis.

1 VNum ex noſtris Prædicatoribus à Ioanne XXII. Soldinenſem, ſeu Solidien. Archiepiſcopum creatum eſſe certum eſt, cui idem Pont. Max. pallium dedit; Ad partes quoq; Aquilonis ſeptem alios Dominicanos Patres idem Pont. miſit pro Suffraganeis Epiſcopis, vt refert Genebrardus lib. 4. & Bzouius lib. de rebus geſtis in Poloniæ Prouincia Ord. Prēd. cap. 6. Cęterùm huius Archiepiſcopi nomen nō recenſent Auctores prædicti: vnde illud in præſenti & nos ſilere cogimur. *Ex prædictis Auctorib.*

Tit. xciv.

Spalatenſes.

1 IN Metropolitana Spalatenſi Eccleſia in Sclauonia præfuit P. Fr. Michael Mutianenſis Sacræ Theologiæ Magiſter ſapientiſſimus ſub anno 145 t. prout referunt Vghell. in manuſcrip. Plod. p. 2. lib. 3. & Ferrarius de reb. Vngaricę Prouinciæ Ord. Præd. p. 3. lib. 1. cap. 4. Ceterùm quanto tempore hanc Eccleſiam rexerit, & quo anno mortalibus vale dixerit, ſilent omnes. *Ex ſuprad. Auctoribus.*

2 P. Fr. Dominicus Mariottus hanc eandem Archiepiſcopalem Cathedram die 3. Auguſti labentis anni 1575. tanquā Coadiutor Archiepiſcopi regendam ſuſcepit

pit à Gregorio XIII. Pont.Max. cum futura ſucceſſione ; ita enim in Conſiſtorial. Actis teſtatum reperitur. *Die Mercurij 3. Aug. referente Card. Commendonio Pont. deputauit Coadiutorem D. Archiep. Spalaten. in Eccleſ. Spalaten. F. Dominicum Marini Ord. Præd. cum poteſtate omnia faciendi, quæ ad Coadiutoris officium pertinent; eoq; decedente, eundem F. Dominicum Suffraganeum in Archiepiſcopum illi præfecit. Inſuper Metropolit. Eccleſiæ Corinthien. in part. infidelium vacanti prouidit de perſona eiuſdem Dominici, cum decreto, quòd cùm primùm F. Dominicus ipſius Eccleſiæ Spalaten. poſſeſſionem aſſequutus fuerit, Eccleſia Corinthien. vacare cenſeatur eo ipſo.* Eandem Eccleſiam poſtea renunciauit Dominicus anno Dom. 1582. ad fauorem ſequentis.

3 P. Fr. Dominicus Fregonius Venetus ciuis, S. T. Doctor non vulgaris, ex præfati Dominici ceſſione hanc Eccleſiam regendam ſuſcepit à Gregorio XIII. eodẽ anno 1582. Cleri deprauatos mores ad meliorem normam redegit, ex quo facto ſibi multorum odiũ comparauit, qui eundem de varijs criminibus apud Sedem Apoſtolicã accuſauere, quæ negotio S.Congregationi quorundã Cardinalium commiſſo, eundem poſtea ab impoſitis criminibus, tanquam innocentem abſoluit. Opuſculum, cui titulus: *Diſcorſo pio, & catholico ſopra l' vrgentiſſime negotio di Francia*; in quo tractat de Henrico Quarto Rege, compoſuit. Tandem apud Murianũ fato ceſſit die 2. Auguſti anno 1602. in conſueto habitu Religionis, ipſo mandante, cum alijs noſtris Fratribus Ord. ibidem tumulatus. *Plod. p.2. lib. 4. & Fernand. in Catal. Archiep. Ital.*

Tit. XCV.

Surrentini.

1 P. F. Philippus de Strozzis Florentinus, nobili loco natus, Dominicanam togam induit in Conuentu S. Marci de Florentia ſub Fr. Hieronymo Sauonarola anno 1494. Quinque germanos Fratres habuit in Ordine ſocios, viros, & pietate, & litteris conſpicuos, in ſancta regulari obſeruantia enutritos, ipſeq; Philippus Vicarij Generalis Ord. onus ſuſtinuit, ex quo ad Surrentinam Metropolitanam Sedem in Terra Laboris à Clemente Papa VII. vocatus fuit die 18. Auguſti an. 1525. Varia fortuna ſibi creditam Eccleſiam rexit. Romæ ſemel atq; iterum à Borbonicis impijs militibus captus, auro libertatem bis redemit, tandem tertiò in vincula ab eiſdem coniectus, cum non haberet vnde vexationem redimeret, Pompei Columnæ opera periculum euaſit; tædioq; nimio affectus, Eccleſiæ ſibi creditæ nuncium remiſit (cum regreſſu tamen, ſicuti illorum temporum mos patiebatur) die 29. Iulij anno 1530. Reliquos ſuæ vitæ dies in Vrbe tranquillè tranſegit, deceſſitq; ibidem poſt quindecim annos, nempe die 30. Iulij 1545. in noſtra S. M. ſuper Mineruam Eccleſia in ſepulchro, quod ſibi parauerat, ſepulturæ traditus, cum hac ſimplici memoria.

Phil. Stroz. Archiep.
Surrent. Fieri
Ac ſuis F. MDXLI.

Vghell. Ital. Sac. tom. 6.

2 P.F. Iulius Paueſius Brixien. ex Prouincia Lombardiæ, ſanctimonia, doctrina, rerumq; experientia vir longè clariſſimus, poſt omnes in Ordine tranſactos gradus, ex Commiſſario Generali S. Inquiſitionis in Vrbe, Veſtanus Epiſcopus primò, deindè Surrentinus Archiepiſcopus die 20. Iulij anno 1558. à Paulo IV. Pont. Max. renunciatus eſt. Tridentino Concilio interfuit ſub Pio IV. Apoſtolicæq; Sedis Nuncius fuit Neapoli primò, deindè in Belgio, ac Neapolitani Archiepiſcopatùs Gen. Vic. De Surrentina Eccleſia, deq; Apoſtolica Sede benemeritus, 3. Id. Februar. Neapoli mortalitatem compleuit, anno 1571. in Eccleſia noſtra S. Catherinæ à Formello, D. Anuntiatæ eiuſdem Ciuitatis æde hærede relicta, tumulatus; hoc elogio tumulo appoſito.

✝

Iulio Paueſio Brixiano Ord. Præd.
S. Theol. Mag. Veſtinorum Epiſc.
Surrentinorum Archiepiſcopo
Generali Commiſſ. S. Officij Inquiſit.
& Nuncio Apoſtolico in hoc Regno.
Pij V. Flandria Nuncio
vita integritate, & omnium virtutum
ge-

genere ornato; Oeconomi S. Aedis Annunciatæ ex teſtam. hæredes P. P. M. D. LXXV. Obijt III. Id. Febr. M.D.LXXI.

Tit. xcvj.

Sultanienſis.

1 IOannes Papa XXII. anno milleſimo trecenteſ. vigeſimo ſecundo quendam Fratrem ex noſtris Prædicatoribus, cuius nomen ſilent ſcriptores omnes, creauit Archiepiſcopum Sultanienſem apud Septentrionales populos, dato eidem pro ſe, ſucceſſoribuſq; pallio. Ad regiones quoq; illas vt maieſtatem eius inter illos populos augeret, conſecrauit Pont. pariter ex noſtris Fratribus Epiſcopos ſeptẽ, quorum nomina ſunt in libro vitæ, eiſdemque plures ex noſtris coadiutores in Infideliũ conuerſione dedit, qui maximum Catholicæ fidei attulere incrementum, vt Fernandez teſtatur in Concertatione Prædicatoria anno 1322. ex Genebrardo lib. 4. Maluenda de Antichriſto lib. 3. cap. 26. Bzou. in Annal. Poloniæ cap. 26. & Vincent. Iuſtinianus Antiſt. in ſcholijs editis Epiſtolæ S. Vincentij Ferrerij ad Benedictum XIII.

Tit. xcvij.

Tarantaſienſis.

1 P. F. Petrus de Tarantaſia Rodulpho Archiepiſc. patruo ſuo in patriæ Sede ſucceſſit(à Lugdunenſi Sede Archiepiſcopali trãſlatus, ex Decanatu Valeſię in Eccleſia Sedunenſi ad illam aſſumptus)die 30. Maij anni milleſimi ducenteſimi ſeptuageſ. ſecundi à Gregorio X. Pont. Max. creatus, à quo poſtea inter S. R. E. Cardinales cooptatus, Oſtienſis, ac Veliternus Epiſcopus factus eſt. Apoſtolicum culmen deinde aſcendit, Maioris Pœnitentiarij munus exercens, anno ſal. milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto Innocentij V. nomine aſſumpto. De quo inter Pontt. Maxx. & Cardd. *Gallia Chriſt. tom. 2.*

Tit. xciij.

Tarentini.

IN Calabriæ oris Tarentina eſt Eccleſia, cui ſequentes ex noſtris præfuere.

1 P. F. Iacobus de Viterbio doctiſſimus vir ex Vghelli teſtimonio, poſt varias in Ordine obitas præfecturas, Generalis Procuratoris eiuſdem onus ſuſcepit, ex quo ad Tarentinam Archiepiſcopalem Sedem regendã aſſumptus eſt anno Dom. milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo, cuius intra infracto animo ſemper ſuſtinuit. Tribus tantummodò annis Paſtor bonus præfuit, mortemq; merentibus ſuis ouibus, ſalutauit an. milleſ. ducenteſ. ſeptuageſimo tertio *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

2 P. F. Georgius Capuanus, doctus, piuſq; vir, & Bonifacio Papæ VIII. in paucis charus, Tarentinus Archiep. ab eodẽ Pontifice creatus eſt Idib. Nouemb. anno milleſimo treceteſimo primo, pontificatus ſui 7. Fuit Georgius maxima prudentia præditus, ſingulariq; in agendis dexteritate polluit, ob quam Caroli II. & Roberti Regum Neap. intimus Conſiliarius extitit. Triginta tres annos in ſua Eccleſia laudabiliter vixit, tandemque mortis iaculo ſauciatus interijt an. milleſimo treceteſimo trigeſimo quarto. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

3 P. Frater Hieronymus de Hypolyto Monopolitanus doctrina, & moribus præclarus, inter doctiſſimos ſui ſæculi)viros meritò computandus, in Neapolitana, & Parauina Vniuerſitate publicus Magiſter, à Clemente Papa VII. Archiepiſcopalis Tarentinæ Eccleſiæ Paſtor renunciatus eſt die 8. Ianuarij incipientis anni milleſimi quingenteſimi vigeſimi octaui: in qua dignitate completis ſex menſibus, Viterbij lethali morbo conſumptus vale dixit mortalibus Auguſto mẽſe, lõgiore vita dignus, maximo ſuorum luctu in noſtra S. Mariæ ad Gradus Eccleſia incommuni Fratrum oſſuario ſepultura accepta.

Venetijs deinde in SS. Ioannis, & Pauli Cœnobio, vbi Dominicanam profeſſionem emiſerat, talem honorificam inſcriptionem obtinuit,

Frater

Frater Hieronymus de Monopulo
Archiepiſcopus Tarentinus
Inſignis Doctor Ord. Prædicat.
Huius Conuentus filius
Obijt M. D. XXVIII.
Vghellus vbi ſup.

4 P. F. Thomas Saria Theologus inſignis, atque in agendis ſingulari prudentia, & dexteritate præditus, ad nominationem Philippi IV. Hiſpaniarum Regis Tarentinus Archiepiſcopus creatur ab Alexandro Papa VII. die 22. Aprilis hoc anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo quinto, ex Archiepiſcopali Tranenſi Eccleſia translatus.

Tit. xcix.

Tarraconenſes.

1 CVm virtutum, & ſanctitatis B. P. Dominici fama per omnes Chriſtiani Orbis partes vol itaret, decreuerant quatundam Eccleſiarum Capitula, ad quæ Epiſcopi electio tunc temporis ſpectabat, eundem S. Patrem ſibi proprium Paſtorē eligere, prout fecere. At vir Sanctus in aſſumpta paupertate mori deſiderans, omnes ſibi oblatas Eccleſiaſticas dignitates, inter quas tres Epiſcopales, conſtantiſſimè recuſauit, prout refert S. Antoninus 3. p. hiſt. tit. 23. cap. 1. & 4. Vnam autem ex his extitiſſe Tarracoen. Eccleſiam in Aragonia affirmant noſtri Script. & præcipue Luſitanus in Chron. in principio §. *Paſtorum Sedes extinta.*

2 S. Patris Dominici exemplo permotus S. Raymundus de Pennaforti, in aſſumpta paupertate ſpiritum reddere decernens, Archiepiſcopatum Tarraconenſem ſibi oblatum acceptare renuit: Ita enim in illius vitæ lectione ſeptima, quæ in feſtiuitate eiuſdem S. legitur in Ordine, teſtatum reperitur. *Archiepiſcopatum Tarraconenſem ſibi ab Apoſtolica Sede oblatum, conſtantiſſimè recuſauit.* Ex Breuiario Ord.

3 In hac nobili Metropolitana Eccleſia Tarraconenſi in Aragonia Suffraganeus fuit P. Mag. F. Franciſcus Romes à Paulo III. inſtitutus, creatuſq; Epiſcopus Nicopolitanus die Mercurij 4. Iunij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo quarto, vt teſtantur Conſiſtorialia Acta eiuſdem Pauli III. Pont. Max.

Tit. c.

Taurinenſis.

1 TAurinenſem Eccleſiam, Mediolanenſi aliquando Suffraganeam, in Metropolitanam erexit Leo Papa X. Suffraganeis eidem cōſtitutis Eporedien. ac Montis Regalis 12. Kal. Iunij an. 1515. Pontificatus ſui 3. inſtituto primo Archiepiſcopo Io. Franciſco de Ruere. Hanc nobilem Sedem vnicum ex noſtris conſcēdiſſe nouimus P. F. Ioannem Baptiſtam Ferrerium Oinerolenſem Sacræ Theologiæ Laureatum, diuinique verbi præconē celeberrimum, Carolo Emanueli Sabaudiæ Duci à ſacris conſeſſionibus, quo procurante, ab Vrbano VIII. Archiepiſcopus renunciatus eſt die 6. Septemb. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſexto. At breui tempore in ea dignitate effulſitnam ſequenti anno, vniuerſæ carnis viam ingreſſus eſt, in ſua Cathedrali ſepultus. *Vghell. Ital. Sac. tom. 4.*

Tit. cj.

Teatini.

1 P. F. Raynaldus de Roma doctrina, & in rebus agendis maxima dexteritate pollens, quibus virtutibus Bonifacio VIII. Pont. Max. charus extitit, Teatinus Epiſcopus in Aprutio, nondum enim tunc Teatina Eccleſia Archiepiſcopali dignitate inſignita fuerat, renūciatus eſt 11. Kal. Maij an. 1295. reiecta nominatione à Cæleſtino V. prædeceſſore ſuo in perſona Franciſci Andrienſis facta. Vix inauguratus, cum fuiſſet vir potens in opere, & ſermone apud Siciliæ Regem Carolum II. ab eodem obtinuit, vt Theatinæ ciuitatis Vniuerſitates eligere poſſent Iudicem annualem ad benè, & quietè gubernandū populum. Obtinuit inſuper ab eodem Carolo ſequenti anno 1296. decretum de reſtituendis Theatinæ Eccleſiæ caſtris

Lacíniani, Turcæ, Montis Siluani, Scocciosæ, Ortni, & Scurculæ. Octo annos ſanctiſſimè ſuæ Eccleſiæ præfuit, vitamque cum morte commutauit 1303. *Vghell. to. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Bartholomæus de Papazurris Romæ nobili loco natus, cum eſſet Teanenſis Epiſcopus, ab Innocentio VI. ad Theatinam Sedem translatus eſt 9. Kal. Iulij anno 1353. nulla, irritaq; declarata electione à Teatino Capitulo facta Nicolai Maſcioli Tarentini Archidiaconi. Eodem anno Bartholomæus à Ioanna, & Ludouico Regibus Neap. Conſiliarij, Cappellani, ac familiaris Regis titulo cohoneſtatus fuit. P. F. Nicolaum de Pinea Romanum noſtri Ordinis, doctum, & prudentem, Vicarium Generalem ſibi elegit, qui cum eſſet inflexibilis conſtantiæ vir, deprauatos Clericorum mores ad meliorem normam redegit. Nouem integris annis Apoſtolicus vir Bartholomæus Teatinam Eccleſiam rexit, translatus poſtmodum ab Vrbano V. die 12. Auguſti 1365. ad Patracen. Eccleſiam. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. cii.

Thebani.

1 Thebana Metropolis in Romania reſidet, quam P. F. Iſnardus Tacconius Papienſis gubernandam obtinuit, ad Patriarchatum deinde Antiochenum translatus à Clemente V. an. 1311. Non. Nouemb. à quo & Papienſis Eccleſiæ adminiſtrator creatus eſt ob paupertatē Antiochenæ Eccleſiæ, cui non vulgaria præſtitit beneficia, præfuitq; vſque ad annum 1319. quo ingreſſus eſt communem mortalitatis viam. *S. Antoninus 3. p. tit. 23. cap. 11. & Luſit. in Chron. decad. 1370. & Vghell. inter Papien. tom. 1.*

2 Alterū ex noſtræ profeſſionis alumnis in hac Thebana Sede reſediſſe, Stephanum nomine, de Mangiateris dictum, ex Romana Prouincia in Etruria ortum, & educatum, ex ſcriptoribus noſtris indubitatum eſt; ceterùm quo anno, & tempore id contigerit, ſilent omnes. *Plod. in Apend.* Fernand. autem in Catal. Archiep. eundē floruiſſe circa annū 1300. affirmat.

3 P. F. Andreas Furnarius Piſanus Iacobi Iudicis, *Piſani* ciuis filius, à patre ob præcipuas animi dotes plùs ceteris natis dilectus, Dominicanam togam ipſe inſcio induuit Piſis à Fratribus ſtatim Venetias, vbi regularis obſeruantiæ rigor in S. Dominici Conuentu vigebat, tranſmiſſus, ibidemq; in via Domini enutriendus; Quod cum Patri innotuiſſet, Venetias petijt, vt ex Senatus eiuſdem Ciuitatis decreto ſibi raptus filius, prout ipſe aſſerebat, reſtitueretur. Veruntamen voti compos nequaquam effectus, poſt multas Fratribus, filioque illatas moleſtias, & iniurias, in patriam reuerſus eſt. Ibi ergo Andreas ſacris ſtudijs, & pijs operibus intentus, breui annorum curſu ità profecit, vt in Bononienſi Capitulo anno 1408. celebrato: Magiſterij Lauream fuerit conſequutus, eodemq; anno à Gregorio XII. Thebanam Eccleſiam, florenti adhuc ætate, gubernandam ſuſceperit; ad quam cum ſequenti anno properaret, è viuis præter omnium ſpem raptus eſt. *Ex antiquis monumētis Conuentus Piſani nobis tranſmiſſis, & Plod. p. 2. lib. 2.*

Tit. ciij.

Toletani.

Nobiliſſima eſt hæc Toletana Eccleſia in Hiſpania, cui ſequentes ex Dominicanis profeſſoribus dati ſunt Archiepiſcopi.

1 P. F. Didacus Deza Taurenſis, Conuentus Taurenſis filius, nobili genere ortus, ſed nobilior moribus, Theologicarumq; diſciplinarum exacta cognitione illuſtriſſimus, poſt Zamorrenſem, Salmantinum, Ghiennenſem, & Palentinum ſucceſſiuos Epiſcopatus; Hiſpalenſis primò, deinde Toletanus Archiepiſcopus renunciatus eſt defuncto Gulielmo Eroy Archiepiſcopo Toletano, à Carolo V. promotus, & ab Hadriano VI. confirmatus anno 1523. At antequā ad Eccleſiam ſibi traditam perueniſſet optimus Paſtor, raptus fuit ex mortalium oculis eodem anno 5. Id. Iunij. *Fernand. inter ſcript. Plod. p. 2. lib. 3.*

2 P. Fr. Ioannes Hurtadus ſui ſæculi

Theo-

Theologorũ facilè Princeps, vir vitæ ſanctitate commendabilis, à Carolo V. in magna æſtimatione habitus, Toletanus Archiepiſcopus ab eodem renunciatus, lacrymis, ſuſpirijs, ſupplicationibuſque aſſiduis omni conatu adhibito, Cæſarem, licet inuitum, à tali ſibi imponendo onere vt deſiſteret induxit, vt teſtatur Barboſa de officio Epiſcopi tit. 2. cap. 1. & Gil. in Teatro Eccleſiæ Salmanticen. ita ait. *F. Iuan Hurtado de la Orden de S. Domingo, que non acceptò l'Arzobiſpado de Toledo dandoſele el Emperator; la Eſtoria de ſu Orden le tiene per Santo.*

3 P.F. Bartholomæus Caranza de Miranda Nauarrus, Theologus præſtantiſſimus, prædicatorq; facundus, & pius, ſui ſæculi nemini ſecundus, ad Philippi II. Regis Hiſpaniarum præſentationem, ſolus ſine exemplo, ex paupercula Cella ad ſupremum Toletanæ Eccleſiæ faſtigiũ euectus eſt à Paulo Papa IV. an. ſal. 1557. Ita enim in Actis Conſiſtorial. eiuſdem Pauli habetur. *Die Veneris 10. Decemb. 1557. referente Card. Pacecco Pont. prouid. e ad præſentationem Regis Catholici Philippi Eccleſiæ Toletanæ vacanti per obitum D. Io. Martinez de perſona Fratris Bartholomæi de Miranda Theologi præſtantiſſimi Ord. Prædicat.* Inuidorum propterea perſequutiones non vulgares expertus fuit. Vnde ab Inquiſitoribus in Hiſpania de Religione poſtulatus, Pio V. iubente Romam venit anno 1567. In Hadriana mole conſtitutus, ibidem cauſam ſuam dixit; at Pio è viuis ſublato ante cauſæ terminationem à Gregorio XIII. dimiſſus eſt anno 1576. & in Conuentum noſtrum S. Mariæ ſuper Mineruam ſe recipiens, in manſione Patris Generalis habitauit, vbi paulò poſt morbo correptus, die 2. Maij eiuſdem anni vitam cum morte commutauit, repoſitam ſibi coronam à iuſto Iudice percepturus. Corpus eius ſolemni pompa, prout tantũ virum decebat, in noſtra Eccleſia, in medio Chori tumulatum, eſt ſequenti inſcriptione ad ſepulchrum appoſita.

D. O. M.
Bartholomæo Caranza Nauarro
Dominicano Archiepiſcopo Toletano
Hiſpaniarum Primati.
Viro genere, vita, doctrina
Conuerſatione, atq; eleemoſynis claro.
Magnis muneribus à Carolo V.
Et Philippo Rege Catholico
Sibi commiſſ. egregiè functo.
Animo in proſperis modeſto,
& aduerſis æquo.
Obijt anno Dom. CIƆ.IƆ.LXXVI.
die II. Maij Athanaſio, & Antonino ſacro.
Aetatis ſuæ. LXXII.

Et circa imaginem mortis eidem tumulo inſculptæ, ita legitur:

In te proiectus ſum ex vtero.

Aſtitit Caranza morienti Carolo V. cui animæ comendationis officium exhibuit.

In libro autem mortuorum, qui ſepeliuntur in noſtra Eccleſia, ita legitur fol. 6. à tergo.

Monſig. Illuſtriſſimo Bartolomeo Caranza de Miranda Arciueſcouo di Toledo dell' Ordine di S. Domenico fù portato à ſepoltura quì in S. Maria ſopra la Minerua queſto dì 3. di Maggio 1576. morì alli 2. à hore otto, e mezza quì nelle ſtanze del noſtro P. Generale, e fù ſepolto in Coro in terra.

Scripſit Summam Conciliorũ; De neceſſaria reſidentia Epiſcoporum; De patientia; De miſſa attentè, & deuotè audienda, & Cathechiſmum. *Fernand. inter Script. & Spondan. in Auctar. Cronolog. ad ann. 1559.*

Tit. CIV.

Toloſani.

1 P. Fr. Raymundus de Fulgario ex caſtro de Miramõte oriundus, à Capitulo Toloſanus Epiſcopus in Gallia electus anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo primo, ab Apoſtolico Legato in Gallia exiſtente continuò confirmatus eſt; nondum enim hæc Eccleſia Metropolitanam dignitatem fuerat conſequuta. Hic à prima ætate Ordinem ingreſſus, S. P. Dominici diſcipulus extitit, à quo tanquam puriſſimo fonte, cum omnium virtutum incrementa ſuxiſſet, breui temporis interuallo Prouinciæ Prior Prouincialis (inferioribus Præfecturis iam peractis) electus, ex eo munere Toloſanam Cathedram aſcendit, in feſto S. Benedicti electus, & Dominica 4. Quadrageſimæ conſecratus, in Dominica poſtmodùm paſſionis ſuam

Eccleſiam cum proceſſione Cleri, & populi eſt ingreſſus anno ſupradicto, Effulſit in tanto Antiſtite rerum agendarum ſumma peritia: Fuit enim arbiter in negotio pacis inter S. Ludouicum, & Toloſæ Comitem pro facto extirpationis hæreticorũ anno 1233, quos, quoad vixit, verbo calamo, ferro, & igne inſequi non deſtitit. Ab Apoſtolico Legato ad Concilium inuitatus, cum eodem in Italiam venit. In conficienda pace inter Angliæ, & Galliæ Reges plurimùm inſudauit, re tamen ad optatum finem producta. Erga Ordinem noſtrum ſummo amoris vinculo adſtrictus fratres ex antiquo S. Romani Cœnobio in nouum, vbi modò permanent, copioſa eleemoſyna attributa introduxit, ſtabiliuitq; redditus annuos pro tribuendis veſtibus viginti Religioſis. Tandem die 19. Octob. anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo perrexit ad Chriſtum corpore in medio Eccleſię noſtrę ſub æneo ſepulchro cum his verſibus tumulato,

Præſul Raimundus iacet hìc, quem flet modò mundus
Cuius erat fundus Mirus Mons, hic oriũdus,
Verbis facundus, magnus, ſenſuq; profundus,
Ordo facit Fratrẽ, Fratrũ Prouincia Patrẽ,
Mons peſſulanus ipſum de Fratre Priorat.
Sedẽ Toloſanus Cathedralis Clerus honorat,
Virgo Maria, Dei præſentes hunc faciet
Vt ſic fiat ei, dic miſerere mei.

Gallia Chriſtiana tom. 1. Ferrar. de Reb. Hung. Prou. p. 3. lib. 1. cap. 5.

2 P. F Guillelmus de Lauduno Pariſienſis Doctor celeberrimus ex Archiepiſcopali Viennenſi Sede ad hanc Tololanã anno 1317. in Metropolitanam iam erectam translatus fuit à Ioanne Papa XXII. anno ſal. milleſimo treceteſimo vigeſimo octauo. Quatuor Præbendarios, S. Dominici nuncupatos, in ſua Metropolitana Eccleſia die 10. Septemb. anno milleſimo treceteſimo quadrageſimo fundauit, ita nuncupatos ex Dominicano Archiepiſcopo fundatore. Decem, & nouem annis hanc Eccleſiam peregregiè rexit, tandẽq, ſenio confectus, amiſſo oculorum lumine, Eccleſiam dimiſit in fauorem Raimundi de Canillac, penſione pro victu ſibi retenta an. Dom. milleſimo treceteſimo quadrageſimo ſeptimo. *Gall. Chriſt. tom. 1. & Script. Ord.*

3 P. Fr. Dominicus de Florentia ex Romana Prouincia, eiuſdem aliquando Prior Prouincialis, cũ fuiſſet Clemẽti VII. Pſeudopont. à ſacris confeſſionibus, Toloſanus Archiep. creatus eſt, ex Albienſi Eccleſia translatus. Præfuit huic Eccleſię ab anno milleſimo quadringẽteſimo duodecimo vſq; ad annum milleſimum quadringenteſimum vigeſimum primum, quo ex hac luce migrauit, 17. Maij Martino V. Pontifice Max. Dedit operam reformandi mores Canonicorum, nec non Collegij Magalonenſis anno 1418. Mirapicen. item gymnaſij fundationem approbauit anno 1420. Legauit noſtro Conuentui S. Maximini codices multos, copioſamq; pecuniã, *Gallia Chriſt. tom. 1.*

4 P. F. Iacobum de Coruo in hac eadem Eccleſia reſediſſe Archiep. circa annũ milleſimum quadringẽteſimum quinquageſimum primum affirmat Plod. par. 2. lib. 3. ex Sampaio. Verùmtamen fides ſit apud ipſos.

Tit. CV.

Tranenſes.

1 P. F. Iacobus ex Romana Prouincia, cum eſſet S. Theologiæ Lector in Conuentu Vrbis veteris, ab Vrbano VI. creatur Tranenſis Epiſcopus in Apulia, anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo quarto, in qua dignitate quatuor annos præfuit, vitamq; cum morte commutauit anno ſal. milleſimo ducenteſimo ſexageſimo octauo. *Bzouius in Annal. ad eundem annum num.* 10.

2 P. F. Philippus de Neapoli ex Lauellenſi Eccleſia ad hanc Metropolitanam Tranenſem translatus eſt à Clemente VI. 7. Kal. April. an. milleſimo treceteſimo quadrageſimo tertio, in qua præfuit annis quinque, obijt anno 1348. *Vghell. to. 7. inter Lauellen. & Tranen.*

3 P. Fr. Magneſius in Sacra Theologia doctor inſignis, atq; in agendis ſingulari dexteritate præditus, cum eſſet Lubrenſis Epiſcopus, ad Tranenſem Eccleſiam Non. Nouemb. anno 1348. à Cle-

mente

mente Papa VI. tranſlatus fuit. Habuit Magneſius in Lubren. Eccleſia P. F. Paulum Zuccari Florentinum noſtræ profeſſionis aſſeclam ſuum Vicarium Generalẽ, qui eidem in dicta Eccleſia ſucceſſit. Quatuor annis in Tranenſi Sede Apoſtolicam vitam traduxit, deceſſitq; anno 1352. in ſua Cathedrali tumulatus. *Taeg. in monum. Ord. Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

4 Quartum ex Prædicatoribus Antiſtitem Vrbanus V. Pont. Max. præfecit Tranen. Sedi P. F. Iacobum Campanam Senenſem, virum ſanctitate vitæ conſpicuum Non. Nouemb. anno 1370 in qua laudabiliter annos 8. vixit, tranſlatus poſtmodùm an. 1378. à Pôt. Max. Vrbano VI. ad Lunenſem Eccleſiam. In eiuſdem Vrbani VI. veri Pont. Max. obedientia vixit, à quo ſummopere dilectus, Apoſtolicus Nuncius in Lombardiam directus eſt ſalutis anno 1380. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. inter Lunen.* vbi vocat Iacobum, Picolomineum; qua de re ſe retractat to. 7. inter Tranen. eundem Iacobum Turæ Campanæ nominans. *Ex lib. prouiſ. Prælat. Vrb. 5.* In monumẽtis autem Cõuentus S. Dominici de Senis, ita legitur. *R. P. F. Iacobus Campana, qui ſua adoleſcentia annos conſumpſit in Ordine laudabiliter, multis ornatus promotionibus, & competenti litteratura inſignis iuuenis, factus per Papam Archiep. Tranen. quem multo tempore laudabiliter gubernauit, intendens ſanctis operibus, vt decet Epiſcopum iuxta doctrinam Apoſtolicam; ſchiſmate verò Eccleſia iam incepto, factus eſt Epiſcopus Lunenſis. In vtraq; verò Eccleſia cunctis fuit mirabiliter gratioſus; in ſecunda autem Eccleſia paucis annis conſumptis beato fine quieuit.* Obijt autem Iacobus anno 1386.

5 Tranſlato ad Lunenſem Sedem Iacobo, P. F. Iacobus Tura illius Nepos circa annum 1378. ex patrui renunciatione Tranenſis Archiepiſcopus inſtituitur eodẽ tempore, quo ille Lunenſem Sedem conſequutus eſt. Breuis temporis huius Eccleſiæ Paſtor extitit multis perturbationibus quaſſatus à Matthæo Pſeudo Archiepiſcopo Tranen. ab Antipapa Clemente VII. ibidem intruſus an. 1379. *Plud. p. 2. lib. 2. & Fernand. in Catal. & Vgurger. in Pomp. Senen. tit. 5.*

6 P. Fr. Franciſcus Mendozza filius Comitis Caronenſis, Ocanienſis Conuentus Alumnus Archiepiſcopus Tranenſis fuit nominatus à Catholico Rege Philippo II., & Clementi VIII. pro confirmatione oblatus an. 1604. At interueniente Clementis die vltima, cum ſequenti interregno, electioneque Leonis XI., qui 27. tantùm regnauit diebus, Apoſtolicum beneplacitum nequaquam conſequutus eſt morte præuentus die 21. Aprilis in noſtri Conuentus Palentini Eccleſia tumulatus. *Fernand. in Catal. Vghell. inter Tranen.*

7 P. Fr. Didacus Aluarez Hiſpanus filius Conuentus Metymnæ Riui ſicci, inſignis Theologus ex Hiſpania Romam vocatus eſt, vt in celebri illa controuerſia, atq; diſputatione de Auxilijs diuinæ gratiæ ſub Clemente VIII. inter noſtros, & PP. Societatis Ieſu excitata, Dominicanorum partes ſuſciperet; qua de re acutiſſimè, ſolidèque ſcripſit, quæ manuſcrip. circumferuntur; edidítq; poſtea de eadem materia ad mentem D. Tho. inſigne volumen impreſſum Romæ anno 1610. apud Stephanum Paulinum, cui titulus: *De Auxilijs diuinæ gratiæ, & humani Arbitrij, viribus, & libertate, ac legitima eius cum efficacia eorumdem auxiliorum concordia, Libri duodecim.* Eius promptum ingenij acumen admirati ſunt Clemens VIII. & Paulus V. Pont. Max. apud quos in maxima exiſtimatione habitus eſt; & ab hoc die 19. Martij 1606. Tranenſem Eccleſiam regendam ſuſcepit. Decem, & nouem annos in hac dignitate conſtitutus, in ſtudijs, pietatiſq; operibus conſumpſit, pauperum pater ab omnibus nominatus; pluraque alia ſui ingenij monumẽta poſteris relinquens obdormiuit in Domino penè capularis ſenex an. ſal. 1635. Iacet in ſua Eccleſia. *Vghell. tom. 7.*

8 P. F. Thomas de Saria doctiſſimus S. Theol. Laureatus ſingulari dexteritate in negotijs pertractãdis ditatus, varijs pro Catholico Rege apud Chriſtianos Principes functus muneribus, ad eiuſdem Regis præſentationem Tranenſis Archiepiſcopus electus fuit die 15. Octob. an. 1656. Romæ conſecratus, quam Eccleſiam, prout decet Religioſum virum, ſumma pietate, in pauperes miſericors, rexit, ad Eccleſiam Archiepiſcopalẽ Tarentinam trãſlatus menſe April. die 22. hoc an. 1665. *Vghell. vbi ſup.*

Tit.

Tit. cvj.

Treuchanus.

1 Quendam ex noſtrę profeſſionis ſectatoribus, Stephanum nomine, in Archiepiſcopali Treuchana Eccleſia reſediſſe, apertè teſtatur S. Antoninus 3.p. hiſtoriali tit.23. cap. 11. his verbis inter alios Archiepp. Ord. *F. Stephanus Archiepiſcopus Treucanus.* De quo nihil aliud referi, ſicuti nec de alijs Archiepp. ibidem recenſitis. Cùm verò apud reliquos ſcriptores noſtros nil præter dicta de hoc Præſule inueniamus, eius facta ſilentij tenebris inuoluere cogimur.

Tit. cvij.

Treuerenſes.

1 P. Fr. Dietherius Germanus Adolphi Naſſouij Romanorum Imperatoris frater, ex Regio ſanguine, Dominicanũ inſtitutum Moguntiæ ſuſcepit, ſub quo in litteris, & moribus mirabiliter Ordinem illuſtrauit. A Bonifacio VIII. Treuerenſem Eccleſiam in Alemania regendam ſuſcepit anno Iubilæi 1300. in qua dignitate maxima humilitatis exempla ſuis ouibus ſemper exhibuit, copioſis in pauperes eleemoſynis erogatis. Septem annos ſanctiſſimè præfuit, vitamq; Creatori ſuo cũ morte cõmutatam reddidit, an. ſal. 1307. in noſtra Eccleſia magna pompa iuxta Aram max. tumulatus, quẽ aliqui Script. non Dietherium, ſed Theodoricum malè vocant. *S. Antonin. 3.p.tit.23.cap.11. Gallia Chriſt. tom.1. & Plod. p.2. lib.1.*

2 P. Fr. Aegidium de Bononia Coadiutorem Treuerenſem fuiſſe circa annum 1450. aſſerunt Plod. & Fernandez: cætera autem ſilent; ex quo cogimur, & nos huius digniſſimi Paſtoris facta laudabilia ſilere. *Ex eiſdem Auct.*

3 P. F. Otto Sentreim Germanus ex Colonien. Conuentu, Azotenſis Epiſcopus in Partibus infid. Suffraganeuſq; Treuerẽſis Archiepiſcopi Philippi Chriſtophori de Socteren creatus eſt ab Vrbano VIII. anno milleſ. ſexenteſ. trigeſimo quinto, conſecrationis munere obtento die 10. Septemb. eiuſdem anni. Quieuit in pace anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo ſecundo; Suffraganeatus ſui vigeſimo octauo: ætatis vero ſexageſimo ſeptimo, de quo inter Azoten. Ep. *Ex relat. Prou. Germaniæ.*

Tit. cviij.

Tuamenſes.

1 P. Fr. Petrus Burgundus Tuamenſem Eccleſiam in Hibernia, ab Apoſtolica Sede regendam impetrauit circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum ſextum; Fuit vir ſcientia, & doctrina clariſſimus, cum qua pietatem coniungens, optimi Paſtoris ſe ouibus ſuis normam exhibuit. *Plod. p. 2. lib. 3. Fernand. inter Archiep. Gall.*

2 P. F. Io. Barlei Hibernus Tuamenſis Archiepiſcopus in Hibernia creatur à Martino V. anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo ſeptimo. *Ex manuſcript. Vghell.*

3 P. F. Thomas Okellij eiuſdem Tuamen. Archiepiſcopalis Eccleſiæ Paſtor effectus eſt ab Eugenio Papa IV. anno milleſ. quadringenteſ. quadrageſimo primo: præfuitque eidem Eccleſiæ pluribus annis. *Vghell. ibid.*

Tit. cix.

Turritani.

1 In Sardinia eſt Turritana Metropolis, cui ſequentes præfuere. P. Fr. Stephanus Hiſpanus, vir in doctrina, & pietate optimè inſtructus, cum eſſet Prouincialis Lombardiæ, à Gregorio IX. Pont. Max. Turritanum Archiepiſcopatum conſequutus eſt circa annum 1237. in quo pluribus annis ſãctiſſimè vixit, ouibus ſuis optimum exemplum relinquens. *Plod. par. 2. lib. 1. Fernand. in Catal. & Taeg. p. p.*

2 P.F. Iacobus Gualterotti Lanfranci filius nobili genere Piſis ortus, puer in patria Ordinem ingreſſus, multas, & malas

per-

perſequutiones perpeſſus, vt ad ſæculum rediret, conſtantiſſimè tolerauit, & ſuperauit. Sacris ſtudijs addictus in eiſdem ita profecit, vt Florentiæ Magiſtri ſtudentium, & Piſis Baccalaurei munus glorioſè ſubierit, & in Romana Curia Procuratoris Ordinis vices diu ſuſtinuerit. Ab Vrbano V. Magiſtrales honores obtinuit, & à Gregorio XI. ad DD. Piſanorum inſtantiam Turritanus Archiepiſcopus creatus eſt circa an. 1375. vbi ſanctè fine quieuit anno 1379. *Ex monum. Conuent. Piſani.*

3 Alter Iacobus Petri de Piſis in Turritana Sede reſedit, qui humili loco natus, ſe literis, & virtutibus nobilem reddidit, Piſis, & Lucæ Prior extitit, & cum eſſet diuini verbi anunciator gratioſus, & feruidus, ita DD. Piſanorum animos ſibi captauit, vt ab Vrbano VI. circa an. 1380. eiſdem procurantibus Turritanus Archiepiſcopus fuerit renunciatus poſt obitum prædeceſſoris Iacobi, prout habetur in monumentis Piſani Conuentus noſtri, in quibus dicitur ipſum diuturno morbo præpeditum ad ſuam Eccleſiam non acceſſiſſe, & Piſis tandem deceſſiſſe. *Plod. p. 2. lib. 1. & Fernand. in Catal.*

4 P. F. Antonius Cipollonus Florentinus ex Eginenſi Eccleſia ad hanc Metropolitanam Turritanam translatus fuit à Bonifacio IX. circa annum milleſimum trecenteſimum nonageſimum octauum, in qua vitam cum morte cômutauit. *Vghell. tom. 3. inter Feſulan. Epp.*

Tit. cx.

Turonenſis.

1 P. Fr. Simon, quem Simeonem Taegius nuncupat, Gallus ex Toloſana Prouincia, in qua aliquando Prouincialis Prioris onus ſuſtinuit, ab Vrbano V. cuius pœnitentiarius fuerat, Turonenſi Sacerdotio in Gallia dotatus eſt an. ſal. milleſimo trecenteſ. ſexageſimo tertio pontificatus ſui primo. Eo Præſidente, die Iouis 12. Martij 1365. habita eſt Synodus in Andegauen. Eccleſ. Metropolitico iure congregatis Coepiſcopis pro reformatione Eccleſiaſticę diſciplinæ. Decem, & ſeptem annos bonus Paſtor huic Eccleſiæ præfuit; tandemque mortis iacula expertus interijt. *Taeg. in Mon. Ord. Gall. Chriſt. tom. 3.*

Tit. cxj.

Tyrenſes.

Tyrus Orientis nobilis Ciuitas in ſua Archiepiſcopali Sede plures Dominicani noſtri inſtituti profeſſores ſuſcepit; de quibus ſcriptores noſtri omnes pertractant; at in aſſignandis temporibus, quibus aſſumpti fuerint, vel è viuis exceſſerint, variant nimis.

1 P. F. Nicolaum de Tyro ex Prouincia Terræ Sanctæ euaſiſſe ſuæ patriæ Archiepiſcopum, indubitatum eſt apud omnes; quo autem tempore, incertum. Plodius p. 2. lib. 3. id contigiſſe circa annum 1422. aſſerit, idemq; affirmat Fernandez inter Archiepp. Italos, quem tamen Italũ putat. S. Antoninus autem 3. par. hiſtor. tit. 23. cap. 11. eundem Tyrenſem patria nominat, ſed tempus aſſumptionis illius ſilet. Luſitanus verò in Chron. in decade 1330. eundem refert, quod veroſimilius apparet circa tempus: nam ſi vera eſſet Plodij aſſertio, contigiſſet temporibus D. Antonini, qui id non reliquiſſet incertum prout fecit.

2 P. F. Bonacurſium de Oltramanis, quem de Vltramarinis aliqui nuncupant, Archiepiſcopum Tyrenſem aſſerunt omnes ſcriptores noſtri, eumq; virum doctũ, prudentem, atq. in maxima exiſtimatione poſitum apud omnes, affirmat Plodius p. 2. lib. 2. quem circa annum Dom. 1330. floruiſſe dicit cum Luſitano, cum formidine tamen. Id autem contigiſſe poſt Nicolaum volunt S. Antoninus, & Luſitanus locis ſupradictis.

3 P. F. Petrus de Conſlicto, vir doctiſſimus, natione Burgundus de Prouincia Franciæ Tyrenſis Archiepiſcopus poſt alios duos præfatos euaſit, ſed quo tempore, pariter incertum. S. Antoninus de eo, loco ſuprad. ita dicit. *Fr. Petrus de Conflicto, Archiepiſcopus Tyrenſis.* Plodius de hoc Præſule loquitur circa annum 1350. Luſitanus autem in decade 1330. de eodem poſt Nicolaum, & Bonacurſium

ſium mentionem facit; profitetur tamen ſe ignorare tempus, quo præfati tres Archiepiſcopi floruerint.

Tit. cxij.

Valentini.

1 P. Fr. Berengarius de Caſtello Epiſcopali ex Cõuentu Barchinonenſi B. F. Michaelis Fabræ ſocius, Valentinam Eccleſiam in Aragonia ob Cleri electionem, & Apoſtolicæ Sedis confirmationē regendam obtinuit, Gerundenſis Epiſcopus anno 1248. poſtmodum factus, in qua dignitate vitam cum morte commutauit anno milleſ. ducenteſ. quinquageſ. tertio. *Fernand. inter Epiſc. Hiſp.*

2 P. F. Andreas Albalatius Petri Albalatij Tarraconenſis Archiepiſcopi frater germanus, vitæ integritate, & ſcientiarū cumulo ornatus, an. 1248. ad 2. Non. Decemb. diffidente Canonicorum Valentinorum cœtu, Innocentij IV. Pont. Max. conſenſu, atque indulto, à Tarraconenſi Archiepiſcopo, & Archidiacono, atq; Valentino Præcentore, huius Eccleſiæ Valentinæ Paſtor renunciatus eſt. Is magnæ religionis Antiſtes cœnobium Carthuſienſium Monachorum in agro Valentino conſtruendum curauit, nomenq; illi Portæ Cœli affixit, de quo Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. 1248. nu. 5. Aragoniæ Regi D. Giaimo chariſſimus, Aragonum Regni Cancellarius eodem anno 1248. inſtitutus fuit. Ad Generale Lugdunenſe Cōcilium an. 1274. à Gregorio IX. indictum acceſſit, in quo non modicum pro latinæ cū græca Eccleſia vnione inſudauit. Vale dixit mortalibus Viterbij anno ſal. 1276. apud noſtros conditus. *Lopez p. 5. lib. 2. cap. 16. & Bzou. vbi ſup.*

3 P. Fr. Raymundus de Ponte huius Eccleſiæ Paſtor fuit inclitus, qui ex decreto Clementis V. in Templarios Religioſos inquiſiuit in Regno Valentiæ, eorū criminibus toti Chriſtiano orbi notiſſimis, ac ſcandaloſiſſimis, anno 1308. qui poſtmodum in Viennenſi Concilio 3. Non. April. 1312. in ſecunda ſeſſione damnati fuere. Quieuit in pace optimus Paſtor eodē anno milleſimo treceteſimo duodecimo. *Fernand. in Epiſcop. Hiſp. & in Concertat. Præd. ad an. 1308.*

4 P. F. Iſidorus de Aliaga Conuentûs Cæſarauguſtani filius, germanus frater P. Ludouici Aliagæ Philippi III. Regis Catholici Confeſſarij, ſcientia, morumq; grauitate clariſſimus, cum eſſet Prouincialis Aragoniæ, factus eſt Epiſcopus Albaracinenſis die 10. Nouemb. 1608. ad Dertuſenſem poſtmodum, & deniq; ad Valentinam Sedem tranſlatus, in qua præerat anno 1616. florenti adhuc ætate annorum ſcil. 47. Vixit in hac Eccleſia ſupra triginta annos, quieuitque in pace poſt celebrationē Capituli Generalis Valentini anno 1647. cui copioſas contulit eleemoſynas. *Fernandez inter Archiep. Hiſpan. ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. cxiij.

Viennenſes.

1 P. F. Guillelmus Gauanrus de Lauduno inſignis Pariſinus doctor, aſſumpto ad purpuram Petro de Godiuo Apoſt. Palatij Magiſtro, in eius locum ſuffectus eſt Magiſter, à Io. XXII. à quo Archiepiſcopus Viennenſis in Gallia primò creatus eſt die 11. Aprilis anno milleſimo treceteſimo vigeſimo primo; deinde tranſlatus fuit ad Toloſanam Eccleſiā an. milleſimo trecenteſ. vigeſimo octauo. Eius memoria habetur in decreto Stephani Pariſien. Epiſcopi de approbatione doctrinæ S. Thomæ cum Gulielmo Pariſien. anno 1324. de quo in Syllabo noſtro Magiſtrorum Sacri Palatij. *Gall. Chriſt. tom. 1. Fernand. in Archiepp. Gall. & Plod. p. 5. lib. 2.*

2 Pater Frater Ioannes Faber Gallus Tarſenſis Epiſcopus à Clemente VIII. creatur die 9. Nouemb. anno à Virginis partu milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, daturque Petri de Villares Viennenſis Archiep. Suffraganeus, de quo in Tarſen. Epp. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Fernand.*

Tit. cxiv.

Vpſalenſis.

1 VPſalenſem Archiepiſcopalem Sedem in Suuecia conſequutus eſt P. F. Io. Baſileienſis inquit Marietta; Viſilienſis verò *Luſitanus*, qui, cum in Ordine optimi religioſi ſpecimen cunctis exhibuiſſet, Firilādenſis primò Epiſcopus creatus eſt, ad Metropolitanam Vpſalen. deinde vocatus circa annum 1310. iuxta Fernandez ſententiam, vel 1318. vt aſſerit Plodius p. 2. lib. 2. Quanto autem tempore in hac dignitate vitam duxerit, non pandunt. Luſitanus verò in Chron. decade 13. toc de eodem hæc tantùm habet: *F. Io. Vpſalienſis, Archiepiſcopus in Dacia.*

Tit. cxv.

Vrbinates.

VRbinatenſis Eccleſia in Romandiola inter Septim, & Foliam amnes, Epiſcopali Sede diu illuſtrata, Romano Pōtifici immediate deferebat obſequiū, donec à Pio IV. in Metropolitanam euecta eſt anno à Virginis partu milleſimo quingenteſimo ſexageſimo tertio 9. Iunij. Sequentes autem ex Dominicanis profeſſoribus eidem factum ius dixere.

1 Pater Frater Mateus Roncionus nobilis Piſanus ex DD. de Ripafracta, cum à Clero ad petitionem DD. Reipublicæ Piſanæ poſt mortem Fr. Simonis Saltarelli fuiſſet electus Piſanus Archiep. ex Priore conuentus Piſani, electionē non approbauit Clemens VI. ſed Marcum Vrbinatem Præſulem creauit 12. Kal. Decēb. anno 1342. Librum cenſuum ad Eccleſiā ſuam ſpectantium confecit. Cum verò pro arduis Eccleſiæ ſuæ negotijs Auenionem, vbi reſidebat Pont. Max. Clemens VI. periſſet, & omnia pro voto conſequutus fuiſſet, dum ad ſuam Eccleſiam reuerteretur per mare, ſæua quaſſatus procella, miſerū naufragium ſubiuit anno ſal. 1347. *Ex Monum. Conu. Piſani. Vghell. tom. 2.*

2 P. F. Thomas Tomaſinus Venetus, origine Turca, vir doctiſſimus, Cōſtantienſi Concilio interfuit, vbi Martini V. gratiam promeruit, à quo Polenſis primò, deinde Aemonienſis, poſtmodùm Vrbinas Paſtor creatus eſt die 18. Octob. 1423. quam cum per annū tantùm gubernaſſet, ad Tragurienſem Eccleſiam fuit ab eodē Pont. Max. tranſlatus. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Iacobus de Balardis, quē de Arigonijs alij nuncupant, vir doctiſſimus, cū eſſet Sacri Palatij Magiſter, Laudenſis primò, deinde Tergeſtinus Antiſtes creatus eſt. Piſano & Conſtantienſi Concilijs interfuit, in quibus ſumma cum eloquentia pro pace Eccleſiæ reddenda perorauit, à Martino V. Vrbinas Præſul creatus eſt an. 1424. 3. Id. Octob quam Eccleſiam ſumma vigilātia vſq; ad an. 1435. quo deceſſit die 12. Septemb. rexit, in noſtra Eccleſia S. Dominici tumulatus *Vghell. ibid.*

4 P. F. Lazarus de Racanellis Eugubinus, vir doctus, & pius Vrbinas Antiſtes creatus eſt Id. Septemb. anno 1478. à Sixto IV. Pont. Max. è viuis verò ſublatus an. 1486. *Vghell. ibid.*

CAPVT V.

DE EPISCOPIS.

NON defuere ex S. Patris Dominici filijs, qui de Apoſtolicæ Sedis benignitate in cunctis Chriſtiani Orbis partibus, quibus ſacri Euangelij lux vera irradiauit, Epiſcopales Cathedras conſcendere, quos in præſenti elencho poſterorum memoriæ cõſecrare dignum iudicamus. Sunt autem, qui ad notitiam noſtram peruenerunt.

Tit. 1. Abellinus.

1 IN Terra Laboris ſub Metropolitana Beneuentana eſt Abellina Eccleſia, cui Paſtor datus eſt P. Fr. Nicolaus de Surrento ab Vrbano V. circa annum milleſimum trecẽteſimum ſeptuageſimũ, dum Prioris munus in Salernitano conuentu exerceret. Longo tempore in ſua Eccleſia præfuit, multis tamen perturbationibus vexatus ob deuaſtatam ab impijs ſicarijs Abellinam Ciuitatem, occaſione cuius vaſtationis ab Abellinenſi populo ad Gregorium XI. Pont. Max. directus fuit Orator, vt captæ Ciuitatis miſereretur, & ad eijciendos ſceleroſos homines opem ferre dignaretur. Vixit vſque ad annum milleſimum treceteſimum nonageſimum primum: quieuitque in pace. *Taeg. in mon. Ord. & Vghell. tom. 9. Ital. Sac.*

Tit. 2. Abelonen.

1 IN Romania Abelonenſis Eccleſia, ſub Athenien. Metropolit. quæ & Ablonen. nuncupatur, habuit Epiſcopũ P. F. Stephanum Pariſium Gallum Aurelianenſem virum doctum, & eruditum; qui nobilia ingenij ſui poſteris monumenta reliquit, ſcripſit enim:

Poſtillam ſuper Verbum caro factum eſt.

Librum ſermonum continentem 50. homilias. Hic à Iulio III. Pont. Max. ſub die 16. Martij anni milleſimi quingenteſimi quinquageſimi primi illam obtinuit, vt Suffraganei Caroli de Vandomo Cardinalis Archiep. Rotomagen. onus ſubiret; cuius rei tale extat decretum in eiuſdem Pontificis Conſiſtorial. Actis an. ſal. 1551. *Die 16. Martij referente Card. Ferrarien. prouidit Sanctiſſimus Eccleſia Abelonen. in partib. infidelium vacan. per obitum Dionyſij, de perſona Fr. Stephani Paris Ord. Præd. cum indulto de non accedendo ad dictam Eccleſiam, & cum facultate exercendi pontificalia in Ciuit. & Diœc. Rotomagen. de conſenſu Card. Caroli de Vandomo eiuſdem Eccleſiæ Præſulis, & de illius licentia cum reſeruatione penſionis ſcutorum auri ſolarium 150. ſuper menſa Archiep. Rotomagen. fructibus, iuribus, & obuentionibus vniuerſis, de conſenſu dicti Caroli.* Fuit poſtmodùm etiam Aurelianen. Epiſcopi Ioannis de Morpilliers Suffraganeus, ex qua Diœceſi hæreſim eliminare ſategit, & multa alia pietatis opera peregit; propter quæ; ipſomet ſupplicante, fuit ad gratias, & beneficia Ordinis receptus in Generali Capit. Romano anno 1558. hoc decreto in §. *Acceptationes* exiſtente: *Acceptamus Reuerendiſſ. D. Stephanum Paris Epiſcopum Abelonen. ex Ord. noſtro aſſumptum, & de eo benemeritum ad beneficia, & ſuffragia Ordinis.* Eius mortis tempus nobis incertum. *Gall. Chriſt. inter Aurelianen. ſub num. 109. Plod. p. 2. lib. 4. Et ex Actis præſ. Capit.*

Tit. 3. Abulen.

1 ABulenſem Eccleſiam in Hiſpania ſub Metropolit. Toletana plures ex noſtri inſtituti ſectatoribus ſuſcepere regen-

regendam, inter quos primus effulſit P. F. Dominicus Suarez Hiſpanus, vir ſacris ſtudijs, atque orationibus addictus, in qua cum pluribus annis piè & ſanctè vixiſſe t, viam vniuerſæ carnis ingreſſus eſt anno ſal. milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo. *Fernandez inter Epiſc. Hiſp. & Gil. in Teatro huius Eccleſ.*

2 P. F. Adymarus de Prouincia Hiſpaniæ, Alphonſo Sapienti Caſtellæ Regi in paucis charus, maxima in agendis prudentia dotatus fuit, ob quam ab eodem Rege ad Gregorium X. Pont. Max. Orator miſſus eſt electionis ſuæ cauſa in Romanorum Regem: eodemque Rege apud Abulenſe Capitulum inſtante, Abulenſis Epiſcopus electus eſt, ab eodem Gregorio poſtmodùm confirmatus anno 1281. Vitam cum morte commutauit bonus Paſtor anno milleſ. ducenteſ. octogeſimo quarto. *Fernand. ibid. & Gil. vt ſup.*

3 P. F. Lupus de Barientos Regij Metymnenſis Conuentus alumnus, primarius in Salmantina vniuerſitate Theologiæ profeſſor, Henrici IV. dum Princeps Hiſpan. eſſet, præceptor, ad Ioannis II. Caſtellæ Regis inſtantiam Abulenſis Epiſcopus creatus fuit, an. 1442. ex Segobiẽſe Eccleſia translatus, quam cum pluribus annis optimè rexiſſet, ad Conchenſem tranſijt; & cum denique Compoſtellanus Archiep. fuiſſet nominatus, ſibi oblatam dignitatem conſtanti pectore reſpuit. Cõbuſſit Matriti tanquam hæreticorum Inquiſitor Generalis in foro S. Dominici libros magiæ & necromantiæ Henrici de Villena. Cum Io: Rege egit vt Conuentus noſter qui dicitur *La Pegna di Francia* erigeretur. Monaſteria S. Petri Segobiæ & S. Andreæ apud Medinam de Campo conſtruxit: tandemq; operibus bonis onuſtus quieuit in Domino an. milleſ. quadringenteſimo ſexageſimo nono. *Gil. vbi ſup. & Plod. p. 2. lib. 3. & ex Catal. Epiſc. Segobien. apud Vghell.*

4. P. F. Io: Velaſquez de las Cuebas Salmantini cœnobij Filius ex Prouinciali Hiſpaniæ, & Archiducis Alberti Card. confeſſario, ad Catholici Regis præſentationem Abulen. Epiſcopus à Clemente VIII. creatus eſt an. milleſ. quingenteſ. nonageſimo ſexto, 29. April. quam Eccleſiam tribus tantùm annis feliciter rexit virtutum omnium exemplar ſuis ouibus effectus. Tranſijt ad ſuperos an. milleſ. quingenteſ. nonageſimo nono. *Gil. vbi ſup. Fernand. ibid. Plod. p. 2. lib. 4. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 4. Acchadien.

1 Accadienſis, ſeu Accadicẽſis, vel Acchaden. Eccleſia in Hibernia conſequuta eſt Paſtorem P. F. Eugenium Ohairt ſanguinis, & morum nobilitate venerabilẽ, ſed fidei zelo venerabiliorem, qui promouente Pio Papa IV. die 28. Ianuarij an. milleſ. quingenteſ. ſexageſimo ſecundo eandem regendam ſuſcepit. Fuit vir doctus, & magnus Eccleſiaſtes, ſalutis animarum zelator feruidus. Concilio Tridentino interfuit, infracti animi vir, eoque terminato, in ſuam Eccleſiam reuerſus, ab hæreticis multa mala perpeſſus, dæmonis inſidias, Deo iuuante, feliciter ſuperauit, tandemque quieuit cum Chriſto. *Ex Act. Conſiſt. & Plod. p. 2. lib. 4. & ex ind. Epiſc. Concil. Trid.*

Tit. 5. Acernen.

1 IN Campania Felici ſub Metropoli Salernitana eſt hæc Eccleſia, in qua P. F. Io. Matthæus Valdinas Siculus ex Siciliæ Prouincia S. Theol. Mag. non vulgaris, à Pio V. P. M. cui eius virtutes, & doctrina innotuerant, die 15. Maij an. milleſ. quingenteſ. ſexageſimo ſexto Epiſcopus creatus eſt, eidemque eccleſiæ cum quatuor annis perbellè præfuiſſet, mærentibus ouibus ſuis, diem vidit extremũ an. milleſ. quingenteſ. ſeptuageſ. *Vghell. Ital. Sac. tom. 7.*

2. P. F. Paulus Manara de Burgo Taro Prou. Lombardiæ Placentini Conuentus Alumnus poſt varias in Ordine prælaturas obitas, dũ Prioris S. Sabinæ de Vrbe munere fungeretur, à Clemente VIII. Acernen. Epiſcopus electus eſt die 20. Octob. an. milleſ. ſexcenteſimo quarto. Septem annis cõmiſſum ſibi gregem verbo, & exemplo gubernauit; fatoque ceſſit an. milleſ. ſexcenteſ. vndecimo. *Vghell. ibid. & Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit.6. Acerrani.

IN Campania Felici Acerranæ Eccleſiæ ſub Metropolitana Neapolitana tres Dominicani Epiſcopi ab Apoſtolica Sede fuere præfecti, ſuntque ſequentes.

1 P. F. Nicolaus de Vrbino ab Eugenio IV. 8. Id. Septemb. anni milleſ. quadringẽteſ. trigeſimi quarti Acerranus Epiſcopus datus fuit, quod onus ſui regiminis anno quinto, & ſalutis milleſ. quadringenteſimo trigeſimo quarto ſimul cum vita depoſuit *Vgbell. Ital. Sac. tom. 6.*

2 P. F. Henricus de Monte Siculus Pariſinæ Vniuerſitatis Doctor, à Clemente Papa VI. Acerranus Epiſcopus 5. Kal. Iunij anno milleſ. trecenteſ. quadrageſimo quarto inſtitutus eſt, præfuitque huic Eccleſiæ annos quatuor, quibus elapſis, raptus ex mortalium oculis, quieuit in domino an. milleſ. trecenteſ. quadrageſimo octauo. *Vgbell. Ital. Sac. tom. 6.*

3 P. F. Robertus de Noia Apulus, ſãguinis nobilitate conſpicuus, ex Minerbina Eccleſia ad Acerranam ab Alexandro VI. die 15. Maij, anno milleſ. quadringẽteſimo nonageſimo ſeptimo translatus eſt, in qua cum per annos ſeptem laudabiliter reſediſſet, Barenſis Archiepiſcopus à Iulio II. die 15. Aprilis anno milleſ. quingenteſimo quarto creatus eſt. *Vgbell. Ital. Sac. ibid.*

Tit 7. Accien.

1 ACcienſem Eccleſiam in Corſica ſub Ianuenſe Metropolitana P. F. Nicolaus de Prouincia Lombardię regendam ſuſcepit à Bonifacio Papa X. circa annum milleſ. trecenteſ. nonageſimum tertium, prout ex libris eiuſdem Pontificis de beneficijs vacantibus tradit Vghellus tomo 4. Ital. Sac. nihil aliud de hoc Paſtore referens.

2 P. F. Albertus de Prouincia Regni Siciliæ, inquit Taeg. in monum. Ord. de Caſinis verò ſubdit Vghell. quem tamen noſtræ profeſſionis ſectatorem non nominat, hanc Eccleſiam obtinuit ab Eugenio IV. anno milleſ. quadringenteſ. quadrageſimo primo Idib. Februarij, in qua decem annos ſedit *Vgbell. vbi ſupra.*

3 P. F. Bernardinus de Luca ex Buccautata familia, Romanæ Prouinciæ nobile germen à Leone Papa X. vltimis ſui pontificatus diebus, nempe 16. Octob. anno milleſ. quingenteſ. vigeſimo primo hãc eandem Eccleſiam moderandam obtinuit, quã cum annis viginti quatuor bonus Paſtor rexiſſet, propriæ quieti conſulturus ex Pauli III. cõceſſione, ad eiuſdem pedes liberè dimiſit anno milleſ. quingenteſimo quadrageſimo quinto. *Vgbell. ibid.*

4 P. F. Auguſtinus Saluagus nobilis Ianuenſis Accien. Epiſcopus à Iulio III. inſtitutus eſt die 18. Aug. anni milleſ. quingenteſ. quinquageſimi tertij: ex qua ſede an. milleſ. quingenteſ. quinquageſimo nono translatus eſt ad Archiep. Ianuen. Concilio Trident. interfuit; obijtque prid. Kal. Octob. an. milleſ. quingenteſ. ſexageſimo ſeptimo. *Vgbel. ibid. & Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit.8. Acconen.

ACconenſis Eccleſia, quę & Ptolomais Syriæ dicitur, ſub Archiepiſcopali Tyren. quinque ſequentes Dominicanos conſecuta eſt Epiſcopos.

1 P. F. Thomas Agni de Leontino Patriarca Hieroſolymitanus inſtituitur à Gregorio X. anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, eidemque de more Legatio Apoſtolica totius Orientis, atque Acconenſis Eccleſię regimen demandatur. *Spondanus in Annal. Eccleſiaſt. ad annum præd. num. 2.*

2 P. F. Rodericus Aluarus, per obitum Ludouici Acconenſem eccleſiam conſequutus eſt à Bonifacio IX. 8. Id. Ianuarij incipientis anni milleſ. trecenteſ. nonageſimi ſeptimi, quam pluribus annis prudenter rexit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Boniſac.*

3 P. Fr. Theodoricus hanc eandem Epiſcopalem Sedem regendam obtinuit ab Innocentio Papa VII. primo ſui pontificatus anno, qui fuit humanæ ſalutis milleſimus quadringenteſimus quartus die 7. Ianuarij. Quanto autem tempore in ea vixerit, non referunt ſcriptores. *Ex Regeſt. eiuſd. Innocentij Papæ.*

4 P. Fr. Raymundus de Roto Sacræ Theologiæ nobilis Doctor à Pio II. 8. Id.

Nouem.

Nouem. labentis anni milleſimi quadringenteſimi ſexageſimi primi Acconenſem Epiſcopatum conſequutus eſt. Suffraganeus aliquando extitit Lauſanen. Epiſcopi; & quia erga Ordinem fuit ſummoperè affectus, eidemq; ſingularia contulit beneficia; in Nouarienſi Capitulo an. 1465. celebrato ad gratias, & Ord. beneficia receptus eſt. Suam Eccleſiam piè prudenterq; pluribus annis rexit; obijtq; in Domino. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pij Pontificis.*

5 P. F. Io. Monſirgis Germanus die 27 Octob. anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo nono à Paulo III. Pont. Max. Acconenſem Sedem ad inſtantiam Card. Moguntini obtinuit, eidem datus Suffraganeus in Eccleſia Halberſtadien. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli.*

Tit. 9. Agathen.

1 IN Gallia eſt Aghathenſis Eccleſia in Volcis Arecomitis ſub Archiepiſcopali Narbonen. cui vnicus ex noſtris Prędicatoribus præfuit Epiſcopus P. F. Petrus Bernard Gallus ab Innocentio Papa IV. anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo tertio creatus, qui primus ex huius Eccleſiæ Epiſcopis ſtatuta eiuſdem condidit, quod anno milleſ. ducenteſ. ſeptuageſ. ſeptimo contigiſſe tradit Gallia Chriſtiana, quæ tamen Petrum Dominicanum fuiſſe ſilet. Longo tempore demandato ſibi gregi præfuit accuratè, tandemq; ex hoc ſæculo nequam diſceſſit circa annum milleſimum ducenteſimum octogeſimum quintum. Hunc Paſtorem cum alio Petro Aginnen. Epiſcopo quidam ex noſtris cōfundunt, quos tamen diuerſis temporibus Ordinem ſuis virtutibus illuſtraſſe, conſtat. *Gall. Chriſt. tom. 2. & Fernand. in Epp. Gall.*

Tit. 10. Agien.

1 IN Græcia Agienſis eſt Epiſcopalis Sedes ſub Archiep. Cretenſi, in qua reſedit P. F. Dominicus Bolanus Venetus à Sixto Papa V. Epiſcopus creatus die 29. Ianuarij incipientis anni nati Saluatoris milleſimi quingenteſimi octogeſimi octaui. De quo tamen non tractant ſcriptores Ordinis. *Ex Regeſtis Cancell. Apoſt.*

Tit. 11. Aginnen.

1 IN Aginnenſi Eccleſia in Aquitania ſub Metropolitana Burdegalen. duo ex filijs S. Patris Dominici reſedere; primuſq; in ea effulſit P. F. Petrus de Rhemis Gallus, priùs noſtri Ord. in Prouincia Franciæ Prouincialis, ex qua præfectura ad hanc Eccleſiam aſſumptus eſt. Vir fuit, vt verbis Luſitani vtamur, ingenio præclarus, in politioribus litteris, & in ſacris ſcripturis inſignis, atq; in vita conſpicuus. De gloſis in Biblia opus fecit compendioſum: carmine quoq; Bibliorum ſacrorum hiſtorias complexus eſt, qui liber manuſcriptus exiſtit in Bibliotheca S. Dominici de Neapoli. Claruit anno 1242. inquit Luſit. in Bibliotheca, atq; in mortis amplexus ruit circa annum milleſ. ducenteſ. ſexageſimum. *Luſit. in Bibliot. Caſt ill. p. 1. Plod. p. 2. lib. 1.*

2 P. F. Matthæus Bandellus S. Theol. Mag. Aginnen. Epiſc. creatus fuit ad præ nominationem Chriſtianiſſimi Regis, à Iulio III. die 1. Septemb. anni milleſ. quingenteſimi quinquageſimi: de quo Gallia Chriſt., & hunc omittens fuiſſe Dominicanum, quod ex eiuſdem Pontificis Actis Conſiſtor. liquet, in quibus ſequens extat teſtimonium: *Die Lunæ 1. Septemb. referente Card. Tranen. Pontifex ad prænominationem Chriſtianiſſimi Regis prouidit Eccleſiæ Agennen. per obitum Card. de Lotharingia vacan. de perſona Fratris Matthæi Bandelli Mag. Ord. Præd. reſeruata medietate fructuum eiuſdem Epiſcopalis menſæ D. Hectori Fregoſo Cler. Veronen. de nobili, & illuſtri genere orto &c.* Quod fuit anno eiuſdem Pont. Max. 1.

Tit. 12. Agrigentini.

1 AGrigentinæ Eccleſiæ in Regno Sicilię ſub Metrop. Panormit. multi ex noſtræ profeſſionis ſectatoribus præfuere Paſtores, inter quos primus omnium effulſit P. F. Gautridus, (quem Gottifredum Pyrrus in ſua Sicilia ſacra nuncupat,

de

de Piſis, ex Ronciona nobili familia (ſubdens ſi ipſum tamen noſtri Ordinis fuiſſe Alumnum ſilet,) electus à Capitulo anno 1265. & à Clemente IV. Pont.Max. confirmatus. Multa caſtra iniuſtè ablata, ſuæ Sedi recuperauit, aliaq; beneficia ſibi credito gregi præſtitit. Viuebat in ſua Eccleſia anno ſal. 1270. deceſſitq; ibidem paulò poſt. *Taeg. in Mon. Ord. Pyrr. Siſil. Sac.*

2 P. F. Matthæus Vrſinus Rom. ſanguinis celſitudine conſpicuus, dum Romanæ Prouinciæ præfecturam gereret, à Io. XXII. Agrigentinus Epiſcopus creatus eſt anno 1326. factus deinde Sipontinus Archiep., & S. R. E. Card. de quo ſupra. *Pyrr. vbi ſup. & Plod. p. 2. lib. 2.*

3 Translato Matthæo Card. ad Sipontinum Archiepiſcopatum, idem Io. Pont. Max. Agtigentinæ Sedi Epiſcopum præfecit P. Fr. Philippum, cuius nomen, & patriã ſilent auctores, qui an. 1330. conſecrationis munere ſuſcepto, Pro ſuæ Eccleſiæ iuribus tuendis inſtanter coram Petro II. Rege adſtitit, & quod petijt impetrauit. Vixit in hac Sede annos plures, poſt quos mortem amplexatus eſt anno 1348. *Pyrr. ibid.*

4 P.Fr. Antonius Ponticorona Panormitanus ex noſtris quartus extitit huius Eccleſiæ Epiſcopus, qui fuit generis claritate, diſciplinarumq; omnium corona redimitus, S.Theol.Magiſter doctiſſimus, Eccleſiaſtes eximius, Prior Prouincialis Siciliæ, Fidei Quæſitor in eodem Regno, ac Ferdinandi I. Regis Confeſſor, à quo ad Conſtantienſe Concilium miſſus eſt. A Martino V. Cephaleditanus Epiſcopus, petente eodem Ferdinando Rege creatus circa annũ 1414. ad hanc Agrigentinã poſtmodum translatus eſt an. 1445. ab Eugenio Papa IV. Vixit vſq; ad an. 1451. quo communem mortaliũ viam ingreſſus eſt. *Pyrr. Ibid. Plod. p. 2. lib. 3.*

5 P. Fr. Aloyſius Suppa Catanenſis Cephalæditani conuentus filius, Doctor Pariſinus non vulgaris, Agrigentinam conſequutus eſt Eccleſiam à Pio IV. Pont. Max. ad Regis Cathol. præſentationem anno 1565. Fuit Aloyſius in Sac. Theol. & in moralibus in primis, maximè verſatus, quapropter à Petro de Tagliauia Archiep. Panormitano in Theologũ aſſumptus, ad Tridentinum Concilium ductus eſt, eidemq; poſtea vices ſuas in Panormitana Eccleſia plenariè cõmiſit. Semel, iterum, & tertiò Prouinciæ Siciliæ Prior effulſit, duobus Siciliæ Proregibus à ſacris confeſſionibus fuit, Ducibus, Montis Leonis, & Medinæ Cœli, & hic à Catholico Rege eidem Agrigẽtinæ Eccleſię nominationem impetrauit. Deceſſit in ſua Eccleſia pius Paſtor anno 1569. 3. Kal. Octob. cuius cadauer ad Panormitanam noſtram Eccleſiam S. Zitæ ex eius voluntate tranſlatum eſt, in qua conditum iacet cum hac inſcriptione.

D. O. M.

Frat. Aloyſius Catanenſis Prædicatorum Ord. in re theologica Siculorum decus, & Epiſcopus Agrigentinus hoc tumulo conditur; cuius vitæ candorem miratur mundus, ac deſiderat. Vixit an. 84. ſed an. 4. ſui præſulatus obijt Agrigenti 3. kal. Octob. an. ſal. 1569. Pyrr. ibid.

6 P.Fr. Vincentins Bonincontrus Panormitanus vltimus ex Prædicatoribus rexit Agrigentinam Eccleſiam, qui nobili loco natus, literarum peritia, atque in agendis dexteritate clarus, Panormi & alibi Prior Conuentualis, & exinde Prouinciæ Prouincialis euaſit. Card. Burgheſij, qui poſtea Paulus V. Pont. Max. eſt dictus, Theologus fuit, cuius intuitu à Philippo Rege Carhol. Agrigentinus Antiſtes nominatur, & promouetur ab eodẽ Paulo Pont.Max. 25. Iunij anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo. Clericorum Seminarium auxit, Repentitarumq; mulierum Monaſteriũ cõſtruxit. Obijt in ſua Eccleſia die 27. Maij 1622. cuius corpus Panormũ, prout ipſe decreuerat, delatum, in Eccleſia S. Dominici apud Sacellum SS. Crucifixi a ſe permagnificè cõſtructum, conditũ fuit hac inſcriptione tumulo appoſita.

F. Vincentius Bonincontrus Epiſc. Agrigent.
fuit Pauli V. Pont. Max. Theologus,
vir doctrina, & virtutum laude conſpicuus,
Sacellum hoc ſuis ſumptibus exornauit,
vt in quo tẽplo religioſa vita hauſit ſpiritũ,
in eodem corporis pignus,
amoris erga ſuum Ordinem
relinqueret monumentum.
Vixit ann. LIX *Menſ.* IX.
Diebus XXIII.

Pyrr. vbi ſup. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt.

Tit. 13. Alacen.

1 PAter Fr. Leonardus de Napoli, Eccleſię Alacenſis, inquit Fernandez; Alaterſis verò Plodius, factus eſt Epiſcopus in partibus, poſt varias in ſua Prouincia Regni obitas cum laude præfecturas ſub Magiſtro Generali Martiali Auribello circa annum milleſimum quadringenteſimum ſexageſimum quintum. *Targ. in mon Ord. Plod. par. 2. lib. 3. & Fernand. in Epp. Ital.*

Tit. 14. Aladenus.

1 IN Hibernia ſub Metropoli Tuamen. eſt Aladena Eccleſia, quam regendam obtinuit à *Pio II.* Pont. Max. 4. Non. Nouemb. anno milleſimo quadringenteſimo ſexageſ. primo P.F. Donatus Oconcubayr Anglus. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pij Pont.*

Tit. 15. Alatrini.

1 PAter Fr Creſcentius de Caua Romanæ Prouinciæ à Cardinali S. Georgij Alatrini Capituli compromiſſario electus Ep. Alatrinam ſedē in diſtrictu Vrbis aſcendit, ex confirmatione Vrbani IV. 3. Non. Iulij data an. 1263. quam Eccleſiam piè prudenterque maximo cum incremento in via ſalutis ouium ſibi creditarum longo temporis curſu annis nempe 27. rexit. Tranſijt ad ſuperos an. 1290. *Vghellus Ital. Sac. tom. 1. & Fernand. in Catal. Ep. Ital.*

2 P. F. Ignatius Dantes Peruſinus ex Rom. Prouincia filius Conuentus Florentini S. Marci, ſui ſæculi mathematicarum rerum peritiſſimus, Philoſophicarum nec nō Theologicarum ſcientiarum eruditiſſimus Doctor, ob quas Principibus Italiæ, & inter ipſos Coſmo, & Franciſco Magnis Etruriæ Ducibus ſummè carus extitit; cum eſſet Iacobi Boncompagni Eccleſiaſtici exercitus Ducis familiaris, ad eiuſdem petitionē Alatrinus Epiſcopus à Gregorio XIII. Pont. Max. renunciatus eſt die 14. Nouemb. labentis anni 1583. quam dignitatem annis tantum tribus adminiſtrauit, deceſſitque, die 19. Octobris 1586. Plura beneficia ſibi creditis ouibus contulit Ignatius, & inter alia Pietatis montem in pauperum commodum erexit. Deceſſit ætatis ſuæ an. 49. relinquens poſt ſe ingenij ſui monumēta præclara, & multa præcipuè in mathematicis. In ſua Cathedrali conditus expectat beatam ſpem & aduentum gloriæ magni Dei. *Vghelli ibid. Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. 16. Albanen.

1 ALbanenſis Eccleſia vna ex ſex pro Epiſc. Cardinalibus, P.M. aſſiſtentibus ab Apoſtolica Sede aſſignatis; tres ex noſtris habuit Epiſcopos, inter quos primus effulſit P. F. Io: Aluarez de Toledo; qui ex Card. Presb. S. Mariæ Transtyberim, à Iulio III. die 3. Decemb. currentis an. 1553. Albanenſis Epiſcopus creatus eſt; quam Eccleſiam vſq; ad diem 29. Maij 1555. peregregiè gubernauit, translatus poſtmodum ad Tuſculanā. *Vghell. tom. 1. Ital. Sacra.*

2 P.F. Michael Bonellus, Card. Alexandrinus nuncupatus, filius cœnobij Romani S. Mariæ ſuper Mineruam, Pij V. ex ſorore pronepos, Albanen. Eccleſiæ Epiſcopus die 20. Martij an. 1591. à Gregorio XIV. creatus eſt, quam annis ſeptem, ad obitum vſque cum laude rexit; deceſſitque 4. Calend. Aprilis Romæ an. 1598. in noſtra S.M. ſuper Mineruam Eccleſia nobili tumulo tumulatus. *Vghell. ibid. Plod. p. 2. lib. 4.*

3 P.F. Hieronymus Bernerius Card. Aſculanus ex Presb. Card. S. Laurentij in Lucina Albanenſis Epiſcopus die 16. Iunij 1603. à Clemente VIII. renunciatus eſt cui Eccleſiæ vſque ad annum 1607. præfuit, translatus poſtmodum 7. die Febr. ad Portuenſem. *Vghell. ibid. Plod. ibid.*

Tit. 17. Alben.

1 ALba Pompeia in Prouincia montis Ferrati Inſubriæ ſub Metropolit. Mediolanen. duos noſtræ profeſſionis filios habuit ſacros Præſules, inter

quos

quos primus eſt iſte P. F. Petrus de Vercellis ex nobili Auogadorum familia genitus, à Io. XXII. an. 1334. 7. Id. Febr. creatus; quam cum annis quindecim laudabiliter rexiſſet, a Clemente Papa VI. ad Siſtaricenſem Eccleſiam in Gallia trãſlatus fuit. *Vghell. tom 4. Ital. Sac.*

2 P. F. Leonardus de Marinis Patritius Ianuenſis in Chio Inſula natus, vir potens in opere, & ſermone, qui pro Dei Eccleſia plurimos ſuſtinuit labores, à Pio V. Pont. ſanctiſſimo emunctæ naris viro, die 7. Octob. an. 1566. ſui pontificatus primo Albenſis Epiſcopus creatus eſt, ex Lancianen. Archiep. ſede translatus. Septẽ annis hanc Eccleſiam, licet ferè ſemper abſens ob Apoſtolicas legationes in Eccleſiæ Rom. commodum obitas, rexit; cumque laborum ſuorum caduca præmia eſſet perlepturus, æterna à Deo bonorum omnium largitore obtinuit die 11. Iunij an. 1573. ætatis ſuæ 63. Cuius præclaras laudes, Legationes peractas, factaq; peregregia, Vghellus Abbas in ſua Italia Sacra tom. 4. diffusè enarrat. Romæ in noſtra Eccleſia S. M. ſuper Mineruam tumulatus iacet expectans donec veniat immutatio ſua, his notis ſepulchro appoſitis.

D. O: M.
Leonardo Marino Patritio Genuenſi.
Qui cum inſignis doctrina,
ac morum grauitate conſpicuus.
Ex Ord. Præd.
Ad Archiepiſcop. Lancianen. euocatus fuiſſet,
Mox illius ſingularem animi prudentiã,
ac in arduis dexteritatem
Quinq; ſubinde Romani Pontifices
Iulius III. Paulus IV. Pius IV. Pius V.
Gregorius XIII.
Maximis in rebus deſtinatus pro Legato
apud Carolum V. ac Maximilianum
Caſſ. Augg.
Atq; iterum ad Philippum Regem Cathol cum
nec non apud Sebaſtianum Luſitaniæ Regem
opera ſua pro Chriſtiana Repub.
ac dignitate Apoſtolicæ Sedis
quam maximè expeti potuit, ſedulò præſtitit.
Demum à Gregorio XIII. deſignatus
pro Legato iterũ ad Maximilianũ Cæſarem,
exactorum laborum præmia,
quæ in terris ſumma illum expectabant,
cum æternis feliciter commutauit
ætatis ſuæ anno LXIII.
Obijt anno ſal. MDLXXIII.
III. Id. Iunij.

Tit. 18. Albarazinen.

1 Pater F. Andreas Ballaguer ex Prou. Aragoniæ Valentini Conuentus filius, S. Theol. Mag. doctiſſimus, in eodem Valentino cœnobio bis Prior, & ſtudiorũ Regens, Neapolitano Generali Capitulo anno 1600. celebrato interfuit, ſuæ Prouinciæ Diffinitor. Ad Regis Catholici deinde præſentationem Albarazinenſem Eccleſiam regendam ſuſcepit die 14. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo tertio à Clemente VIII cui breui tempore præfuit, ad Oriolenſem Sedem poſtmodum translatus, de quo ibi. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Fernand. inter Epiſc. Hiſp.*

2 P. F. Iſidorus Aliaga Cæſarauguſtani conuentus filius, germanus frater P. F. Ludouici Aliagæ Philippo III. Catholico Regi à confeſſionibus, ſcientia, & morum grauitate clariſſimus, ex Priore Prouinciali Aragoniæ Albarazinenſis Epiſcopus creatus eſt à Paulo V. Pont. Max. die 10. Nouemb. an. 1608. ad Derthuſenſem Sedem poſtmodũ translatus. Ex *Act. Conſiſt. Fernand. & Plod. p. 2. lib. 4.*

3 P. F. Hieronymus Baptiſta de Nuza Valentini conuentus filius, qui in Aragoniæ Prouincia Prouincialis munus ſemel, atque iterum obiuit; vir tam vitæ ſanctitate, quàm ſcientiæ præſtantia laudatiſſimus, prout eius opera pietate, & doctrina referta indicant, hinc Albarazinen. Eccleſiam ad Philippi IV. præſentationem à Paulo V. conſequutus eſt ex Biluaſtrenſi translatus, in qua anno millet. ſexcenteſ. vigeſimo primo dum præeſſet, nobilia ingenij ſui monumenta prælo dedit. Præfuit huic Eccleſiæ optimus vir ſicuti decebat Paſtorem Apoſtolicum annis pluribus, quieuitque in pace cum opinione ſanctiſſimi viri poſteris relicta anno milleſimo ſexcẽteſimo vigeſimo octauo. Cuius virtutes, ac mors pretioſa in conſpectu Domini, fuere in hunc modum Ordini denunciata in Capitulo Generali Romæ habito anno 1629. *Obijt Albarazini Reuerendiſſ. D. Fr. Hieronymus Baptiſta de la Nuza*

Naza Ppiſcopus Barbaſtren. & Albaraxipen. filius Conuentus Valentini, qui in omni vita ſua Conſtitutiones Ordinis ad vnguem ſeruauit; ieiunijs, cateniſque ferreis carnem macerauit; Orationi, & ſacræ lectioni quotidie vacauit; prophetico ſpiritu claruit; ſecreta cordium, multorumq; ſtatum in purgatorio, egreſſumq; ab eo cognouit. Dono ſapientiæ, & intellectus, in ſacris præcipuè ſcripturis exponendis diuinitus, S. Ludouici Bertrandi eius Magiſtri teſtimonio, eximiè præditus fuit. Quod eius opera præclarè demonſtrant, quinquaginta annis in prædicationis munere conſumptis, Non ſemel facie ſplendidus apparuit. Paupertatem in Epiſcopatu ſummopere coluit, omnibus ſuis bonis vſq; ad proprium lectum pauperibus erogatis, ſanctorum Epiſcoporum æmulator. Ab omni lætali labe immunis, Confeſſario teſte, ſeptuagenarius in magna ſanctitatis opinione ex hac luce migrauit. Scripſit volumeo grande concionum ſuper Euangelia quatuor feriarum primorũ dierum quadrageſimæ, & tres alios tomos ſuper reliqua Euágelia Quadrageſimalia. *Fernand. inter ſcript. & ex approbat. Fr. Thomæ Rocchæ t 3. ſuorum operum appoſita.*

Tit. 19. Albien.

1 PAter F. Beroaldus Vaſionenſis de Prouincia Prouinciæ, cum in Aueniononenſi Conuentu Prioris munus laudabiliter compleuiſſet, à Clemente V. Albienſis Paſtor in Aquitania ſub Metrop. Bituricen. renunciatus fuit aono milleſimo trecenteſimo terriodecimo, quam Eccleſiam pluribus annis pacificè rexit. *Taeg. in monum. Ord. & Gall. Chriſt.* quæ ipſum Beraldum de Fargis nominat, ſiletq; prout multoties facit, Dominicanum fuiſſe.

2 P. F. Domioicus de Florentia, de quo inter Toloſanos Archiepp. ſermo fuit, Albienſem Eccleſiam obtinuit ab Vrbano VI. anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo nooo, eamque vſque ad aonum milleſimum trecenteſimum octogeſimum ſecundum optimè rexit, quo ad Eccleſiam S. Pontij Tomeriarum translatus eſt: itetumq; Albienſem reaſſumpſit anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſecundo. Canonicorum numerum à trigeſimo primo ad vigeſimũ primum reduxit ob proueotuum tenuitatem anno 1400. Tranſijt tandem ad Archiepiſcopatum Toloſanum quẽ obrinebat anno humanæ ſalutis milleſimo quadriogenteſ. duodecimo. *Gall. Chriſt. tom. 2. & 1.*

Tit. 20. Albingaunen.

1 IN Albigaunenſi Eccleſia in Liguſtici maris ora, Ianuenſi Suffraganea electus fuit P. F. Cherubinus à Capirulo, ad quod tunc temporis Epiſcopi electio ſpectabat, proprius Epiſcopus anno milleſimo duccoteſimo nonageſimo poſt obitũ F. Lanfranchi de Nigro Minoritæ, atque à Nicolao IV. confirmatus, quam tamen dignitatem, ſoli Deo vacaturus, non ſuſcepit. *Vghell. tom. 4. ſub num. 28.*

Tit. 21. Albintimilien.

1 PAter Fr. Iacobus de Caſtro Arquato Placeorinus Albintimilienſem Eccleſiam in Liguria ſub Metrop. Mediolanen. ab Innocentio Papa IV. anoo milleſimo ducenteſimoo quadrageſimo quinto obtinuit: de quo idem Pootifex Albintimilien. Capitulo ſcribens, datis literis Laterani 15. Kal. Aprilis pontificatus anno 1. hæc ait. *Dilectum filium Fr. Iacobum Ord. Præd. virum profectò ſecundùm cor noſtrum, prouidum, & honeſtum, & in ſpiritualibus, & temporalibus circumſpectum; cui de prærogatiua virtutum, & morum ab ijs, qui eum pleniùs cognouerunt, teſtimonium laudabile perhibetur; Eccleſiæ veſtræ in Epiſcopum præfecimus, & Paſtorem &c.* Præfuit laudabiliter Iacobus vſq; ad aonũ milleſimum ducenteſimum quioquageſimum primum, quo mortalia reliquit, æterna petiturus. *Vghell. tom. 4. Plod. de Prog. S. P. Dom lib. 2. cap. 79.*

2 P. F. Petrus de Malocello hanc Eccleſiam regendam obtinuit à Ioanne Papa XXII. 8. Id. Septempb. anoo milleſimo trecenteſimo vigeſimo octauo, præfuitq; laudabiliter annos decem & ſeptem, ac deoique villicationis ſuæ rationẽ omnipotenti Deo reddidit anno ſal. milleſi-

leſimo trecẽteſimo quadrageſimo quinto, *Vghell. ibid.*

3 P.F. Petrus Giſius hanc Albintimilienſem Eccleſiam rexit ex promotione Clementis VI. facta 10. Kal. Decemb. an. milleſimo treceteſimo quinquageſimo, cui duobus tantùm annis præfuit, translatus poſtmodùm ad Brunduſinum Archiepiſcopatum, de quo ibi. *Ex lib. prouiſ. Pralat. Clem. 6. Vghell. tom. 4. & Vall.*

4 P. F. Baptiſta de Iudicibus à Finali ex regulari Congregatione Lombardiæ, in religioſa obſeruantia, & ſacris literis enutritus, à *Paulo II.* 10. Kal. Maij anno milleſimo quadringenteſimo ſexageſ. nono Albintimilienſem Epiſcopatum impetrauit. Præfuit in illo annos quatuordecim laudabiliter, translatus poſtmodùm à Sixto IV. ad Amalphitanum Archiepiſcopatum anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo tertio: ad Patracen. deindè euocatus. *Vghell. vbi ſup. Leand. lib. 3. Plod. p. 2. lib. 3.*

Tit. 22. Alerien.

1 IN Corſica ſub Metropolit. Piſana, eſt Eccleſia Alerien., & P. Fr. Bartholomæus de Beneuento primus ex noſtris hanc Epiſcopalem Sedem ab Alexãdro IV. primis ſui pontificatus annis regendam obtinuit, in qua cum ſe bonorum operum præbuiſſet exemplum, ab Vrbano IV. ad Amelienſem translatus eſt an. ſal. milleſ. ducenteſ. ſexageſ. quarto. *Vghell. tom. 3. Ital. Sac.*

2 P.F. Nicolaus Fortiguerra Senenſis ex Rom. Prouincia vitæ ſanctitate venerabilis, poſt varios in Italia, Græcia, & Terra ſancta pro catholica Eccleſia, atque Ordine exantlatos labores, atq; peractas prælaturas, ab Vrbano IV. cui Nicolai inculpata vita optimè innotuerat, in Bartholomæi locũ Alerienſis Epiſcopus creatus fuit, vbi pauperum, & viduarum communis parens effectus, eorum neceſſitatibus ex intimis viſceribus cõdolebat, copioſas eleemoſynas elargiendo. Euolauit tandem in cœlum bonorum operum æterna præmia conſecuturus, cõmunibus lachrymis ſociatus anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo, nonagenario maior.

Scripſit Nicolaus vir doctus.
Super Iſaiam, Hieremiam.
Ezechielem, & Danielem.
In Epiſtolas D. Pauli, & Apocalypſim.
Super quatuor Euangelia.
Sermones Quadrageſimales, & Dominicales.
Sermones de Sanctis per totum annum.
De duabus naturis in Chriſto.
De Cœlibatu. De officio Paſtoris.
Super D. Dionyſ. de diuinis nominib.
Plod. p. 2. lib. 1. & Vghell. vbi ſup.

3 P. Fr. Arnaldus, quem Arboldum Taeg. nuncupat., ex Prou. Lombardiæ, dum eſſet lector in Vrbe, ad Signinam Eccleſiam à Ioanne XXII. promotus, ad Alerienſem poſtmodùm à Clemente VI. 3. Kal. Aug. anno milleſ. treceteſ. quadrageſ. quinto translatus eſt; cui bonus Paſtor præfuit vſq; ad annum milleſ. treceteſ. tertium, quo humanæ fragilitatis debitum perſoluit. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. tom. 1. & 3.* Silet tamen Dominicanum fuiſſe.

4 P. Fr. Blaſius, cuius cognomen, & patria ignoratur, ab Vrbano V. Alerienſis Præſul creatus fuit *6.* Id. Nouemb. labentis anni milleſ. treceteſimi ſexageſimi ſecundi, quã Eccl. quatuor tantũ modò annis eximiè gubernauit, quieuitq; in pace an. milleſimo treceteſimo ſexageſimo ſexto. *Vghell. tom. 3.*

5 P. F. Leo, agnomine, & patria pariter ignotus; in hac quoq. Sede reſedit Epiſcopus ab Eugenio IV. Papa, 15. kal. Octob. anno milleſ. quadringenteſ. quadrageſimo creatus, cui ſacrum ius dixit pluribus annis. *Vghell. ibid.*

6 P.F. Ioannes Saulius, quem Sealum Vghellus nuncupat, Ianuæ nobili loco natus, poſtquàm Prioris onus in Conuentibus S. Dominici Ianuen. cuius erat alumnus, & S. Crucis de Boſco exercuiſſet, à Paulo V. Pont. Max. die 15. Iunij anno milleſimo ſexcenteſimo nono Alerienſis Epiſcopus creatus eſt, quo in munere duos tantummodò annos vixit, mortiſq; in oſcula ruit anno milleſimo ſexcenteſimo vndecimo. *Plod. p. 2. lib. 4. Vghell. vbi ſup.*

7 P. F. Decius Iuſtinianus Meſſanæ in Sicilia ortus anno 1580. origine Chienſis parẽtib. Anſelmo patritio Iannen. & Hieronyma Iuſtiniana ex condominis Inſulæ

Chij.

Chij, in Meſſanenſi cœnobio ad Ordinē receptus, à Paulo V. die 17. Februarij an. milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, nil tale cogitans, Alerienſis Epiſcopus inſtitutus fuit. Dignitate ſuſcepta ad ſuam Eccleſiam properauit, vbi miſerijs pauperum adiutricem manum apponens, Epiſcopalis menſæ prouentus in eoſdem effudit, illius exemplo permotus, qui cum diues eſſet, pro nobis egenus factus eſt. Annos triginta apoſtolicè ibidem præfuit, viditq; vitæ ſuæ curſum die 21. Nouemb. terminatum, quo vale dixit mortalibus anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo, poſtquam ſacra ſupellectile eccleſiam ſuam ditaſſet, in Sacello S. Michaelis Archangeli apud Eccleſiam S. Anſelmi Campi Laurei à ſe conſtructo tumulatus. *Vghell. ibid. & in Apend. tom.* 5. in quo refert epitaphium à Canonicorum Cœtu eidem appoſitum, quod tale eſt.

D. O. M.
Decio Iuſtiniano Patritio Genuenſi
Anſellini, ac Hieronyma ex Dominis Chij
digniſſimo filio,
quem animi candor, vitaq; probitas
adoleſcentem religioſo Prædicatorum
cælo addixere.
Virtutibus deindè, ac ſanctimonia
eximiè expolitum
anno à Virg. partu M. DC. XII.
Paulo V. Pontifice
cum ſacra dignitate, non cogitantem
Epiſcopum Alerienſem dedere.
Fuit Decius moribus ſuauis.
ſapientia conſpicuus
prodigus erga pauperes.
in Eccleſiaſticis muneribus aſſiduus
in componendis odijs Corſicæ miraculum
Eccleſiam regali ſuppellectile, nouoq; ſacello
S. Michaeli dicato, & dotato.
locupletauit, exornauit.
Aedificium in vſum Canonicorum inſtruxit
& Seminarium Clericorum ampliauit
ipſum Clerum, & populū crebris concionibus
ac pijs conſtitutionibus pauit ac reformauit.
Tandem meritis, ac diebus ornatus.
Ad æterna euolauit an. M.DC.XLII.
Die XXI. Nouemb. Aetatis ſuæ LXII. M. IX.
Vghell. vbi ſup. & in Apend. tom. 5. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt.

Tit. 23. Alexandrinus.

1 PAter Fr. Deodatus Scalia ex Lombardiæ prouincia, Deſiderij Cardinalis Scaliæ ex Ord. noſtro ad ſacrā purpuram aſſumpti nepos, cum eſſet Melphienſis Epiſcopus, ab Vrbano VIII. Pont. Max. à quo ad patrui Card. ſupplicationem Melphien. fuerat creatus, ad Alexādrinam in Lombardia ſub Metrop. Mediolanen. vltimo ſui pontificatus anno, nempe die 8. Aprilis anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi quarti translatus eſt. Perrexit Deodatus ad nouam ſuam ſponſam Alexandrinam Statelliorum, quę *della Paglia* cōmuni nomine nuncupatur, in Ducatu Mediolanen. ibiq; quoad vixit præfuit laudabiliter, ingreſſusq; eſt mortalium terminum anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſ. nono, apud noſtros ibid. tumulatus. *Vghell. tom.* 1. *&* 4. *Ital. Sac.*

Tit. 24. Alexanen.

1 IN Salentinis ſub Metrop. Hidruntina eſt Alexanenſis Eccleſia, quæ cum Leucadienſi coniuncta ab antiquis temporibus ſemper fuit. Tres S. P. Dominici ſectatores habuit paſtores bonos, inter quos primo loco effulſit P. F. Richardus, cuius patriam, agnationemq; neſcimus, à Ioanne Papa XXII. creatus an. 18. ſui pontific. qui ſacro Cardd. Collegio ſolitum penſum ſoluit anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo tertio die 8. Septemb. conſecrationis munere ſuſcepto in Curia à Card. Tuſculano. Decem propemodum annos in ſua Eccleſia Paſtor bonus vixit, mortemq; lætus aſpexit. *Vghell. Ital. Sac. tom.* 9.

2 P. F. Laurentius ex Prouincia Siciliæ, in qua pluribus in conuentibus Prioris munus exercuerat, dum Inquiſitoris nobile onus in eodem Regno cum laude ſuſtinebat, ab Eugenio IV. Alexanen. Epiſcopus creatus eſt 8. Id. Auguſti labentis anni milleſimi quadringenteſimi trigeſ. octaui, in qua Eccl. pluribus annis reſedit laudabiliter; viditq; tandem dierum ſuorum complementum in Domino. *Vghell. ibid. & Taeg. in Monum. Ord.*

3 Pater Fr. Iulius Doſſus Florentinus S. Theol. Doctor egregius, & Papiæ fidei Quæſitor peruigil, dum in ſuo munere omni ſtudio ſe exercebat, à Clemente Papa Octauo die 6. Martij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto Alexanus Epiſcopus renunciatus eſt, in qua præfectura vnicum tantùm annum vixit, maximam de ſe pietatis, ac virtutis opinionem relinquens. Deceſſit in Curia die 27. Auguſti in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam ſepulturæ traditus anno milleſimo quingẽteſimo nonageſimo ſexto, vt emortualis liber eiuſdem teſtatur, *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 25. Allifani.

1 ALlifa peruetuſta Eccleſia Epiſcopalis prope Volturnum in Samnio ſub Metropolitana Beneuentana, atq; temporali dominio Excellentiſſ. DD. Ducum de Laurenzano ex nobiliſſima Caietana Familia, tres ſequentes Epiſcopos habuit Dominicanos, inter quos reſedit primus P. Frater Romanus Supprior in Vrbe creatus ab Innocentio IV. anno milleſimo ducẽteſimo quinquageſimo quarto 5. Kal. Aprilis, vacante tunc Eccleſia per translationem Alferij ad Viterbien. cui ſcripſit idem Innocentius Papa 3. Id. Nouemb. anno prędicto, vt Hugoni electo Theanen. Epiſcopo vna cum alijs Capuanæ Eccleſię Epiſcopis cõſecrationis munus impenderet. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

2 Pater F. Antonius Marreſius, quem Morretum nuncupat Vghellus, die 16. Iunij anno milleſimo quadringenteſ. quinquageſimo octauo à Calixto III. vltimo ſui pontificatus tempore creatus fuit huius Eccleſiæ Paſtor, qui antiquam nobilis ſtructuræ Cathedralem pœnè collapſam, noua molitione reſtituit, aliaq; ſingularia beneficia eidem contulit. Sedit in eadem Eccleſia annos viginti quinque, plenuſque bonis operibus quieuit in Domino anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo tertio, in ſua Cathedrali ante maiorem portam ſub marmorea tumba, in qua eius effigies cum familiæ inſignijs apparet, ſequentibus appoſitis notis, tumulatus.

Anno M, CCCC. LXXXIII.
Antonius Marreſius Epiſcopus Allifanus,
qui hanc Baſilicam deſtructam erexit.
Cuius anima requieſcat in pace,
Mag. Mauritus de Cerreto F. fieri.

Fuiſſe verò Antonium noſtri Ord. profeſſorem, apertè conſtat ex Regeſtis Leonardi de Manſuetis noſtri Generalis Magiſtri, in quibus fol. 77. ita dicitur. *Reuerendiſſ. D. Epiſcopus Aliphi, qui eſt de Ordine noſtro, poteſt aſſumere, & commutare duos Fratres in ſocios, qui maneant ad obſequium ſuum ad audiendas confeſſiones eius, & aliorum, & officiandi; nec non & faciendum ea, quæ ſuæ profeſſioni conueniunt, ſine moleſtia alicuius. Dat. Romæ 28. Aprilis 1475. hic vocatur Antonius Marreſius.* Vghell. vbi ſupra, qui tamen Antonium hunc fuiſſe Ord. Prædicat. ſilet.

3 P. F. Hieronymus Zambecarius nobilis Bononienſis ex Prouincia Lombardiæ ab Vrbano VIII. anno Iubilæi milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto die 17. Martij Allifanam Eccleſiam regendam obtinuit, quam pluribus annis pacificè rexit. Verùm exortis litibus inter ipſum, & Laurẽzani Ducem ex nobiliſſima Caetana familia Allifanæ Ciuitatis, & Pedemontium Principem cauſa iuriſdictionis, Hieronymus ſuæ quieti cõſulturus ad Minerbinam Sedem ab eodem Vrbano Pont. Max. transferri procurauit, & obtinuit anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo tertio. *Vghell. vbi ſup. & tom. 7. inter Minerbin. Epp.*

Tit. 26. Almerien.

1 PAter Fr. Bernardus de Aguilari Almerienſis, ſeu Almericen. Epiſcopus in Hiſpania creatur 9. Kal. Febr. anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo quarto ab Eugenio Papa IV. vacante dicta Eccleſia per obitum Fr. Petri de Sicia. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont. Max.*

2 P. Fr. Io. de Viedma vir doctiſſimus, magnique nominis Theologus in Complutenſi Academia Sacræ Theologiæ primariæ Cathedræ moderator per complures annos, Petrenſis Epiſcopus primò à Paulò V. creatus, ad hanc Almerienſem

tan-

tandem translatus eſt, in qua deceſſit, vt nos monuit P. Mag. Vincentius Ferre in noſtro Conuentu Mineruæ ſtudiorum Regens meritiſſimus, qui tantum virum optimè nouit.

Tit. 27. Ambronen.

1 AMbronenſis Eccleſia in partibus infidelium conſtituta habuit ſuum Paſtorē P.F. Alphonſum Hiſpanum, cuius patriam, atq; agnationem regeſta Nicolai Quinti ſilent, ab eodem Pont. Max. 6. Id. Ianuarij an. milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo octauo creatum. *Ex eiſdem Regeſt.*

Tit 28. Amerinus.

1 PAter F. Bartolomæus Amerinus Epiſcopus in diſtrictu Vrbis ab Vrbano Quarto creatus eſt 12. Kal. Martij anno milleſ. ducenteſ. ſexageſimo tertio ex Aleriensis Eccleſia translatus. Viginti tribus annis Eccleſiam hanc cum laude rexit; paſtoraliſq; randem curæ pertæſus, propriæ quieti conſulens ad Honorij Quarti pedes ſponte dimiſit illam anno milleſ. ducenteſ. octuageſ. ſexto. *Bzou. in Annal. ad an.* 1264. *nu.* 10. *Vghell. t.* 1. *Ital. Sac.*

Tit 29. Anagninus.

1 IN Vrbis diſtrictu eſt Anagnina Eccleſia, in qua reſedit P.F. Petrus de Maiſinis ex Rom. prou. in ſac. Theologia laureatus Doctor, cum eſſet Sorenſis Epiſcopus, à Clemente VI. ad hanc ſedē tranſlatus Non. Nouemb. anno milleſ. treceteſimo quadrageſimo octauo, quam annis quindecim rexit, poſt quos mortalibus vltimum vale dixit an. milleſ. trecenteſimo ſexageſimo tertio. *Plod. p.* 2. *lib.* 2. *Vghell. tom.* 1. vbi Dominicanum fuiſſe ſilet, refert tamen in apendice tomo 9. appoſita.

Tit. 30. Andaſen.

1 PAter F. Gregorius de Atheca Hiſpanus in Thelogia Doctor Caſaguritani Conuentus filius, Angliæ Reginæ Catharinæ Catholicorum Regum filiæ confeſſarius, Andaſenſem Eccleſiam regendam ab Apoſtolica Sede obtinuit, in qua an. milleſimo quingenteſimo quadrageſimo tumulum ingreſſus eſt. *Fernand. inter Epiſc. Hiſp.*

Tit. 31. Andegauen.

1 LIcet nobilis Adegauenſis Eccleſia in Gallia ſub Metropolitana Turonenſi, nullum proprium Paſtorem Dominicanum obtinuerit, Suffraganeum tamen accepit P.F. Ioannem Lambertum Doctorem Pariſinum, à Leone PP. Decimo creatum die 28. Maij an. milleſimo quingenteſimo decimo octauo, tituloque Vorienſis Paſtoris inſignitum, qui verbo ac exemplo Andegauenſes per ſalutis ſemitam dirigere, quoad vixit, non deſtitit. De quo infra inter Vorien. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. 32. Andren.

1 ANdrenſis Epiſcopalis Eccleſia in Græcia ſub Athenarum Metropolitana plures ex noſtris habuit Epiſcopos. P.F. Michael de Terminis primus, in ea inter alios effulſit, ab Innocentio Papa VII. 2. Id. Febr. vltimo ſui pontificatus anno, qui fuit humanæ ſalutis milleſimus quadringenteſimus ſextus, creatus per obitum Iacobi Epiſcopi, præfuitque bonus Paſtor pluribus annis. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Innocentij.*

2 P. F. Andreas de Doria eandem Eccleſiam regendam obtinuit ab Apoſtolica ſede, in qua ſub Eugenio IV. quieuit in Domino anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo ſexto, ſucceſſoremque habuit F. Lombardum de ſolis eodem anno 4. Kal. Decemb. *Ex regeſt. eiuſdē Eugenij.*

3 P. F. Dominicus Bolonus Venetus per obitum Aloyſij Delfini, Andren. Epiſcopus à Gregorio XIII. 29. Iauuarij anno milleſ. quingēteſimo octuageſimo octauo creatus eſt, in qua dignitate laudabiliter annos plures vixit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Gregorij.*

P.F.Pau-

4 P. F. Paulus Pucciarellus ex Romana Prouincia Querquenſis Conuentus alumnus, Andrenſis Epiſcopus à Gregorio XV. renunciatus eſt an. milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo primo 17. Maij: qui cũ commiſſas ſibi oues in fide, operibuſq; bonis conſtabiliſſet, quieuit in Domino ſub Vrbano Papa VIII. circa annũ 1630. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg. XV.*

Tit. 33. Adrien.

1 PAter F. Placidus de Sulmona Andrien. Eccleſiam in Apulia ſub Metrop. Tranen. regendam ſuſcepit circa annum milleſ. ducenteſimum octogeſimũ, & pro Eccleſiæ ſuæ decimis apud Carolũ II. Neapolit. Regem inſtantiam fecit & obtinuit an. 1290. Vixit in hac Eccleſia plures annos, & tandem in pace quieuit. *Targ. in mon. Ord. Vghell. tom. 7.*

2 P. F. Antonius de Ioanetto, ſeu Ioãnocto Adrienſis, ac Montis Peluſij Paſtor ſimul fuit: deceſſitque anno milleſ. quadringenteſimo ſexageſimo tertio; de quo inter Epp. Montis Peluſij. *Ex ſuprad. Auct.*

Tit. 34 Angolen.

1 IN Angolen. Eccleſia Congenſi copulata, quæ duos noſtræ profeſſionis Alumnos habuit Præſules, P. F. Antonius de S. Stephano Regius Prædicator harum Eccleſiarum Epiſcopus effulſit à Clemente Octauo creatus circa annũ milleſ. ſexcenteſimum. De quo nil aliud refertur à noſtris Scriptoribus. *Fernand. inter Epiſ. Hiſpan. & Souſa in Hiſt. Prouinc. Portugall. Ord. noſtri.*

2 P. F. Dominicus de Aſſumptione harũ Eccleſiarum Epiſcopus creatus eſt ab Vrbano Octauo die 2. Martij anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſeptimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Vrbani Octaui:*

Tit. 35. Angren.

1 PAter F. Georgius de ſancto Iacobo Vlyſiponenſis Inquiſitor, vir omni ſcientiarum genere ornatus, à Luſitaniæ Rege ad Tridentinam Synodum miſſus cum Hieronimo Oleaſtro noſtro, viro toto Chriſtiano orbi noto anno 1545. habuit in ea an. 1547. celebrem orationem, teſte Miræo de Script. Eccleſ. eius Concilij actis annexam, & Angrenſis Epiſcopus apud Inſulas Tertiarias à Iulio III. an. 1552 13. Auguſti ad inſtantiam Portugalliæ Regis creatus fuit per translationem Roderici Pomberij ad Portugallen. Quanto autẽ tempore huic Eccleſiæ præfuerit, & quo anno deceſſerit, ſcriptores ſilent. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Iulij Pont. Max. & Souſa in hiſt. Portugall.*

2. P. F. Antonius de Reſurrectione Luſitanus Angren. Eccleſiam ab Vrbano Octauo die 4. Decem. anno 1634. & ipſe regendam ſuſcepit, vir verè Apoſtolicus, cuius memoria in benedictione eſt: recenſetur enim inter illos, qui glorioſè in Domino obiere in Actis Generalis Capituli Romæ an. 1656. celebrati, §. *In Prouincia Portugalliæ* in hunc modum: *Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. D. F. Antonius de Reſurrectione Angren. Epiſcopus, non minoris integritatis, quam doctrina fama celebris, à primaria Theologiæ Cathedra, quam in Coimbricen. Vniuerſitate per complures annos egregia cum laude rexerat, ad mitram, & Præſulatum abreptus, gregem ſuum verbo, & exemplo mirificè pauit. Inter alias virtutes inſigni claruit erga pauperes charitate, egenis continua, ac largiſſima eleemoſynarum profuſione ſuccurrendo. Inſulam ſancti Michaelis pro ſuo Paſtorali munere viſitaturus, ne mortis quidem denunciato ſibi periculo abſterreri à pio opere potuit, unde & ibidem in actuali viſitatione animam poſuit pro ouibus ſuis; ab obitu omnium lacrymis in tota Diœceſi comploratus, & vniuerſim pro omnium virtutum exemplari acclamatus.* Ex præfatis Actis, & Regeſt. Cancell. Apoſt.

Tit. 36. Anicien:

1 SVb Metropolitana Bituricen. in Aquitania eſt Eccleſia hæc, in qua P. Fr. Durandus de S. Portiano Claromõtenſis à loco originis, oppido nempe S.

Por-

Portiani ſic dictus, inter ſui ſæculi Theologos magni nominis Doctor, à Io. XXII. anno milleſimo trecenteſ. decimo octauo Anicienſis, ſeu Auicien. vel Podien. (his enim tribus nominibus talis Eccleſia nuncupatur) Epiſcopus eſt creatus. Statuta pro Clero condidit anno 1320. tranſijtq; poſtmodùm ad Meldenſem Eccleſiā die 24. Ianuarij anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo ſexto. Fuit Durandus Vir fœlici ingenio præditus ad explicandum ſuos conceptus, & perſpicaci ad penetrandum abditiſſima quæq, in ſæculari Philoſophia plenè eruditus, in ſcholaſtica doctrina mirificè verſatus, & diuinarum literarum periciſſimus. Extitit primò D.Tho. defenſor ſedulus, & propugnator ſtrenuus; poſtmodùm verò illius doctrinam impugnauit. Scripſit bina Commentaria in lib. Sentent. priora quidem D.Thomæ doctrinæ conſona; poſteriora verò cū illo ex diametro pugnantia. Scripſit præterea.

De viſione diuinæ eſſentiæ ante Indicij diem.
Tractatum de Legibus.
Lib. vnum diuerſarum Quæſt.
Alterum de Iuriſdictione.
Alterum de inſtructione Cleri.
Alterum de Concilij celebratione.
Quodlibeta quædam.
Sermones diuerſos.

Fuit licentiatus Pariſijs anno 1312. & ſequenti anno à Clemente V ſacri Palatij Magiſter creatus eſt. Licet autem fuerit nouarum opinionū inuentor, illas tamen, & omnia ſui ingenij monumenta S. R. E. correctioni ſuppoſuit, teſte Bellarmino de ſcriptorib. Eccleſiaſt. de quo in Magg. Sacri Palatij. *Ex eodem Belarmin. Gall. Chriſt. tom.* 1.

Tit. 37. Antequaren.

1 PAter F. Bernardus de Albuquerque Hiſpanus ex Salmantino conuentu Antiquarenſis Epiſcopus in Indijs per obitum Io. de Sorate à Pio IV. die 7. Iunij an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo creatus fuit, quem poſtmodum ad Guaxacenſem Sedem translatum aſſerit Fernandez in Epp. Hiſp. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. & Regeſt. Cancell. Apoſt.*

2 P. F. Vincentius Piraz Antéquaren. Epiſc. creatus eſt à Leone X. die 3. Decemb. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

3 P. Fr. Bartholomæus de Ledeſma Antequaren. Epiſcopus renūciatur à Gregorio XIII. anno à Virgineo partu milleſimo quingenteſimo octogeſimo tertio 3. Iunij, quem & Guaxacenſem Eccleſiam rexiſſe, obijſſeq; anno 1598. aſſerit Fernandez. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Fernand.*

4 P. Fr. Marius Ambroſius Capellus Antuerpien. vir, tum in pertractandis negocijs, quum in cathedris regendis admirabilis, ad Catholici Regis præſentaionē Antequaren. Eccleſiæ Epiſcopus ab Innocentio X. die 6. Iulij anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo quarto creatus eſt: translatus poſtmodùm eodem anno ad Ipren. & poſtea Antuerpien. vt ſuo loco dicemus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Innocen. Pont. Max.*

Tit. 38. Anteraden.

1 ANteradenſis Eccleſiæ, inquit Bzouius noſter in Annal. Eccleſiaſt. ad annum milleſimum ducenteſimum quadrageſimum octauum num. vij. (quam tamen Antecanenſem alij noſtri ſcriptores vocant) Epiſcopus effulſit P. Fr. Guillelmus Gallus, vir inter ſui ſæculi Doctores nemini ſecundus, qui anno ſupradicto mandante Innocentio IV. Pont. Max. Raynaldi, & Petri Carmelitarum precibus permoto, Regulam vniuerſo Carmelitano Ordini ab Alberto Patriarcha perſcriptā, vnà cum Vgone Card. S. Sabinæ ex Ord. noſtro aſſumpto, correctam, declaratam, mitigatamq; Apoſtolica auctoritate dedit Lugduni eiuſdem Innocentij anno 5. Kal. Septemb. *Plod. p.* 2. *lib.* 1. *Caſtill. p.* 1. *Luſit. in Cron. Bzou. vbi ſup.*

Tit. 39. Antiſiodoren.

1 ANtiſiodorenſem, ſeu Autiſiodoren. Eccleſiam in Gallia ſub Senonen. Metrop. duo ex noſtris rexere, ex quibus primus extitit P. Frater Laurentius

Pinon

Pinon Gallus Pariſinus doctor Laureatus, cuius memoriam facit Gallia Chriſt. ad annum 1434. quo die 4. Maij fuit in ſua Eccleſia receptus. Concordiam inijt cū Niuernenſi Comite circa quædam iura, quæ putabantur ad ſuam menſam epiſcopalem ſpectare, die 18. Iunij 1445. & poſtquàm laudabiliter Paſtoris munus obijſſet duodecim annis, ſequenti anno, qui fuit ſalutis millesimus quadringenteſimus ſextus abijt ex hac lachrymarum valle, in noſtra Antiſiodorenſi Eccleſia ſepultus. *Gall. Chriſt. tom. 2.*

2 P. F. Inguerardus Sugnart S. Theol Mag. è Condato in Neuſtria oriundus de Cadomenſi conuentu Antiſiodorenſem Epiſcopalem cathedram & ipſe aſcendit: qui cum eſſet Carolo Duci Burgundiæ à ſacris confeſſionibus, Salubrienſis Epiſcopus ad eiuſdem petitionem à Paulo II. Pont. Max. pontificatus ſui anno 1. qui fuit ſalutis humanæ milleſimus quadringenteſimus ſexageſimus quintus, promotus eſt, in qua Eccleſia cum annos octo laudabiliter præfuiſſet, die 21. Martij an. milleſimo quadringēteſimo ſeptuageſimo tertio à Sixto Papa IV. ad hanc Antiſiodorenſem translatus fuit. Duodecim completos annos in hac Sede vixit, ſummæ animi integritate Paſtor optimus, quieuitque in pace Lutetiæ anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo quinto 22. die Martij in noſtro templo prope Altare B. Virg de Compaſſione conditus, his verſibus tumulo appoſitis.

Hic iacet Reuerendus in Chriſto Pater & Dom. Fr. Inguerardus Sugnart de Conuentu Cadomenſi Doctor in Theologia, & Epiſc. Antiſiodorenſis, atq; confeſſor Illuſtriſſimi Principis Caroli Burgundiæ Ducis. Obijt an. Dom. MCCCCLXXXV. die XXII. menſis Martij. Cuius anima in pace requieſcat. Amen. Plod. p. 2. lib. 3. Gall. Chriſt. tom. 2.

Tit. 40. Antuerpien.

1 PAter Fr. Marius Ambroſius Capellus ex Iprenſi Antuerpienſis Epiſcopus in Belgio ſub Archiep. Machlinien. à Philippo IV. Rege Hiſpaniarum nominatus, ab Innocentio Papa X. confirmatus eſt, inauguratuſq; fuit die 13. Septemb. labentis anni milleſimi ſexcenteſimi quinquageſ. quarti, vir doctiſſimus, Doctorq; Louanienſis eruditiſſimus, ac magni nominis Theologus. A Thoma Turco Magiſtro Generali ſuæ peregrinationis in viſitando Ordine ſocius aſſumptus, in Gallia, & Hiſpania ſuæ ſcientiæ in publicis congreſſibus copiam fecit. Viuit hoc anno 1665. Paſtor optimus erga ordinem noſtrum ſumma beneuolentia affectus. *Ex Act. Conſiſt. Innoc. X.*

Tit. 41. Appamien.

1 PAter Fr. Dominicus Gronier Gallus de Conuentu Toloſano Doctor Pariſien. à Ioanne Papa XXII. die 13. Martij anno milleſimo trecenteſ. vigeſimo ſexto Appamien. Epiſcopus in Gallia creatus eſt, dum Sacri Palatij Magiſtri in Apoſtolica curia nobili munere fungeretur. Erga ſuum Toloſanum Conuentum ſummo amore fuit affectus, in cuius teſtimonium cameras pro recipiendis cum religioſa paupertate Fratribus hoſpitibus, & infirmis curandis in eodem conſtruxit; nec nō Capellam in maiori clauſtro ad honorem S. Antonini Mart. pro ſepeliendis fratribus anno 1341. in qua tale extat huius rei teſtimonium

F. Dominicus Domini cultor benedictus,
Doctor mirificus, & Epiſcopus Appamien.
Sumptibus immenſis opus, hoc fabrefecit amicus.
Inde Deo gratus regnet ſine fine beatus.

Scripſit poſtillas vtiles, & doctas ſuper Pentateuchum, & ſuper omnes libros hiſtoriales Bibliorum: Eiuſdem habetur mentio in inſtrumento cōfirmationis priuilegiorum Ciuitatis Appamien. factæ in feſto D. Bernardi anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo ſecundo, & paulò poſt, quieuit cum Chriſto. *Plod. p. 2. lib. 2. Gall. Chriſt. tom. 2.*

Tit. 42. Aprutinus.

1 APrutij Ciuitas eſt Teramum, quæ & Aprutina Ciuitas dicitur, in qua Epiſcopus P. F. Vincentius de Monteſancto

ſancto ex Prouincia Lombardiæ Papien. conuentus filius, omni ſcientiarum genere ornatus, poſt exactum Cenſoris fidei Cremonæ, & Fauentiæ munus; ſubitamq; cum laude Bononien. Conuentus præſecturam, à Clemente VIII. primo ſui pontificatus anno, qui fuit ſalutis milleſimus quingenteſimus nonageſimus ſecundus die 23. Octob. creatus eſt: quam dignitatem cum tanquam bonus Paſtor decem, & ſeptem annis exercuiſſet, poſt redactos ad meliorem frugem Cleri mores: excitatum à fundamentis Seminarium: Defenſatam, etiam cum vitæ periculo Eccleſiaſticam libertatem, recuperatoſq; ſuæ Eccleſiæ deperditos prouentus: communibus viduarum, & pauperum lachrymis parentatus, quieuit in Domino ipſo die Epiphaniæ incipientis anni milleſimi ſexcenteſimi noni: cuius corpus in noſtra Eccleſia, prout ipſe mandauerat, ibidem conditum iacet. *Plod. in Apend. Vghell. Ital. Sac. tom. 1.*

Tit. 43. Aquen.

1 AQuarum Tarbellicarum in Gallia Ciuitas, quæ & Aquenſis nuncupatur Epiſcopali dignitate ornata ſub Metropolitana Auxitana vnicum Paſtorem Dominicanum conſecuta eſt ab Eugenio IV. circa annum milleſimum quadringenteſimum quadrageſimum creatum, Garſiã Engui de Sega nuncupatum, cũ eſſet Carolo III. Regi Nauarræ à ſacris confeſſionibus (quem Garſiam Arnaldum de Sega nuncupat Gallia Chriſtiana, ſiletq; Dominicanum fuiſſe) qui ad Baionenſem Eccleſiam, deinde ab eodem Pont. Max. anno 1444. 5. Id. Decemb. translatus eſt; de quo ibi. *Fernand. in Epp. Hiſpan. & Gall. Chriſt. to. 2. inter Epp. Aquen. & Baionen.*

Tit 44. Aquilani.

1 AQuilana nobilis Ciuitas in Aprutio tres ex noſtris habuit Epiſcopos, inter quos primus omnium emicuit P. Fr. Leonardus Romanus, quem à Bonifatio Papa VIII. creatum apertè teſtatur Olmeda in vita Nicolai de Taruiſio Magiſtri Ord. & S. Antoninus 3. p. Hiſtor. tit. 23. cap. 11. §. 1. in hunc modum. *F. Leonardus Romanus Epiſcopus Aquilanus*; & Plod. p. 2. lib. 3. D. Abbas Vghellus eodem tempore ponit Epiſcoqum Aquilanum quendam F. Nicolaum, ſiletq; cuius inſtituti ſectator extiterit: forſitan hic erit idẽ, quem noſtri Leonardũ appellant. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1.*

2 P. Fr. Angelus Acciaiolus ſecundus Paſtor Aquilanus effulſit, qui Florentiæ antiqua ex familia ortus, in Conuentu S. Mariæ Nouellæ eiuſdem ciuitatis Dominicanam togam induit an. 1314. ſub quã virtutibus, ſacriſq; litteris imbutus, in ipſo iuuentutis flore, vix Sacerdos effectus, à Io. XXII. Pont. Max. 6. Id. Iunij an. 1328. Aquilanus Epiſcopus creatus fuit: quam Eccleſiam cum ſanctiſſimè annis quatuordecim rexiſſet, mærentibus cunctis ſibi creditis ouibus ad Florentinam Sedem translatus eſt an 1342. *Vghell. vbi ſup. Plod. p. 2. lib. 2. Caſtill. p. 2. lib. 2. cap. 5.*

3 P. Fr. Io. de Piſtorio hanc eandem Sedem regendam ſuſcepit die 4. Maij 1377. à Gregorio XI. Pont. Max. quam optimè vſque ad annum 1381. adminiſtrauit: deceſſitque bonus Paſtor, ſub Vrbani VI. obedientia, cum Clementi VII. Antipapæ aliquando adhæſiſſet. *Plod. p. 2. lib. 3. Marietta de Vir. Illuſt. Ord. Fernand. in Catal. & Vghellus vbi ſup.* Qui tamen hunc Præſulem fuiſſe noſtri inſtituti aſſeclam ſilet ibi, refert tamen in apend. tom. 9.

4 P. F. Beroaldus, ſiue Berardus de Teramo ad Reginæ Ioannæ petitionem Aquilanus Epiſcopus, & ipſe renunciatus fuit an. 1382. in Ioannis de Piſtorio locum, in qua dignitate perſeuerauit vſque ad annum 1392. quo, cum die S. Io. Baptiſtæ dicata, exortum inter populares in Aquilana ciuitate tumultum, compoſiturus accurriſſet, inter armorum ſtrepitus vulneratus ad mortem, e viuis ſublatus eſt, in Cathedrali ante aram max. tumulatus. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 45. Aquinas.

1 PAter Fr. Angelus Maidalchinus de Aquipendio ex Romana Prouin-

cia Conuentus S. Mariæ ſuper Quercum de Viterbio filius, vir pius, diuinique verbi annunciator facundus, ab Innocentio X. Pont. Max. die 15. Maij anno 1645. Aquinatis Eccleſiæ in terra Laboris Epiſcopus renunciatus fuit, quam breui temporis curſu adminiſtrauit, ad S. Seuerini Sedem ſequenti anno menſe Octobri ab eodem Pontifice translatus. *Vghell. Ital. Sac. to, 2. & 1.*

Tit. 46. Arauxicani.

IN Prouincia Prouinciæ ſub Metropolitana Arelatenſi eſt Arauxicana, quæ & Auraieenſis, Eccleſia dicitur, cui ſequentes ex noſtris præfuere Epiſcopi.

1 P. Fr. Io. Renolius in Arauxicana Sede reſediſſe, indubitatum eſt, eius enim mentio habetur in ſtatutis Delphinatus ſub die 16. Iulij anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo nono, ſicuti teſtatur Gallia Chriſtiana tomo 2. inter Arauxicanos Epiſcopos, quæ nihil aliud de hoc Epiſcopo refert.

2 P. F. Petrus Quartè Albæcuriæ Abbas, Carnuten. Diœceſis, Arauxicanam Sedem conſcendit promouente Sixto IV. Pont. Max. anno ſal. milleſimo quadringenteſimo octogeſimo quarto die 19. Ianuarij. Fuit Petrus de Conuentu Caturcenſi, in quo tempore Io. Ducis Borbonij, cui erat à ſacris confeſſionibus, prioris officio fungebatur: antea Regius almæ Vniuerſitatis Bituricenſis profeſſor, & Caroli VIII. Regis ad Pontificem Max. Innocētium VIII. Orator. Viam vniuerſæ carnis ingreſſus eſt circa annum milleſimum quingenteſimum decimum. Eius anniuerſarium ſub die 5. Ianuarij in Necrologio Bituricenſis Eccleſię notatur, vbi apud noſtros tumulatus hoc epitaphium ad cornu Euangelij in pariete habet.

Petra ſub hac petra Auraicenſis condita, Præſul
Cognomen Quadrum, cui bene finxit opus.
Quadrata ſolidus ſemper virtute fuiſti.
Conuentus ideo dum Prior huius eras.
Nouit Io: qui Dux Borbonius olim
Extabat, quantus præco ſalutis eras
Cui abſtergenda tibi pendebāt crimina Patri,
O fælix tali Dux benedicte viro!
O quam Theologo reſonabas dogmate doctor!
O nitido quantus ſtabat ab ore lepos!
Theolora ſe norunt romana palatia clarum
Regia cum Carolo dicta volente dares.
Hic vbi pro ſummo celebraſt Antiſtite miſsā
Pro meritis cuius gratia multa fuit.
Propterea Auraicum meritò diadema tuliſti
Quamuis maiori dignus honore fores.
Adde quòd Alba ſuū te Abbatem curia fecit,
Tanta relucebant pectoris acta tui
Mens fruitur cæli, hic oſſa & membra quieſcunt,
Perpetuant nomen terra, poluſq; tuum.
Hìc Prior Antiſtes Abbas Confeſſor, & orans
O Petre Quadre ſacra doctor in arce iaces.

In Regeſt. 2. autem Ioachimi Turriani Mag. Ord. ita de hoc digno Paſtore teſtatum reperitur. *Præcipitur Præſidenti, & Fratribus Conuentus Bituricen. ſub pæna grauioris culpæ, priuationis filiationis Conuentus, & expulſionis à Conuentu, vt obedire debeant in omnibus Reuerendiſſ. D. Epiſcopo Auraicen. tanquam vero, & legitimo Vicario Reuerendiſſ. Magiſtri Ord. Pariſius 3. Aug. 1491.* Gallia Chriſt. tom. 2. & ex Actis Conſiſt. Sixti IV. Pont. Max.

3 P. Fr. Hiacinthus Serronius Romanus hanc pariter Arauxicanam Epiſcopalem cathedram conſcendit ab Innocentio X. promotus die 28. Maij anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſeptimo, in Eccleſia S Mariæ ſuper Mineruam à Mario Card. Theodolo die 4. Iunij conſecratus cū diſpenſatione Pontificia, quòd non dum annum vigeſimum nonum expleſſet. Hic in Conuentu Feſulano Rom. Prou. Ordinis habitum aſſumpſit an. 1632. translatus poſtmodùm ad Conuentū mineruæ, in eodem euoluto anno profeſſionē emiſit. Sacris ſtudijs addictus, in eiſdem ſicut, & in diuini verbi prædicatione multùm profecit. A Magiſtro S. Palatij Mazarino in ſocium aſſumptus, cuccto eo ad Archiepiſcopatum Aquenſem, anno ſequenti promotus eſt ſocius ad Arauxicanam Eccleſiam, in qua vixit vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum ſexageſimum ſecundum, quo menſe maio à Ludouico XIV. Rege Chriſtianiſſimo nominatus eſt Epiſcopus Mimatenſis ad quam Eccleſiam ab Alexandro ſeptimo Pont. Max. eodem anno fuit translatus: gauderq;

deiq; in Regia Curia titulo Eleemoſynarij Reginæ matris. Viuit hoc anno 1665.

Tit. 47. Arben.

1 PAter F. Corradus Exienhurſi Arben. Epiſcopus in Sclauonia ſub Metropolit. Iadren. creatus fuit à Io. XXIII. anno milleſimo quadringenteſimo duodecimo 4. Kalend. Nouemb. de quo nullum habent verbum Ordinis Scriptores. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont. Max.*

2 P. F. Franciſcus Seruandi Florentinus, quem de Blondis nuncupant Fernandez, & Plodius, Arben. Epiſcopus à Martino V. creatus eſt, præfuitq; eidem Eccleſiæ vſq; ad annum milleſimum quadringenteſimum vigeſimum octauum, quo ab eodem Pont. 7. Kal. Martij ad Iuſtinopolitanam Sedem tranſlatus eſt, in eaque viginti annos reſedit, deceſſitq; an. 1448. de quo Olmeda in vita Bartholomæi Texerij Mag. Ord. ita loquitur *F. Franciſcus verò Seruandi, & ipſe Florentinus ſocius quondam comeſq; Ioannis Dominici Card. vir undequaq; clarus apud Iuſtinopolim ibidem Epiſcopus moritur maximo cum fletu illius ciuitatis.* Ex Auctoribus ſupracit. & Vghell. Ital. Sac. tom. 5. inter Iuſtinopolit.

3 P. Fr. Ludouicus de Viualdis die mercurij vltima Aug. anno 1519. à Cardinali de Valle pro Arborenſe Eccleſia in Conſiſtorio propoſitus fuit. Orta poſtmodum controuerſia de puritate ſanguinis, ſuper ea re iuſſu Leonis X. Summi Pontificis Cardinalis de S. Cruce informationē cœpit. Cumque comperiſſet eum non Neophitum (vt aliqui dicebant) ſed genere Chriſtianum fuiſſe, prædictam Eccleſiam in partibus infideliū ſitam obtinuit, ad quam poſt conſecrationem commigrauit. *Ex Actis Conſiſt. eiuſd. Leonis X.*

Tit. 48. Arequipen.

1 TErtius decimus Gregorius Pont. Max. ad Catholici Regis Philippi II. petitionem Oppidum de Arequipa apud indos in Conſiſtorio die 15. Aprilis habito anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſ. ſeptimo ad Cuſchenſem Diœceſi n pertinens in Peruanis prouincijs erexit in ciuitatem, nominauitq; Rex primum eiuſdem Epiſcopum P. F. Antonium de Heruias Hiſpanum, virum doctum, & diuini verbi præconem celeberrimum, qui duobus elapſis annis, nempe die 9. Ianuarij incipientis anni milleſimi quingenteſimi ſeptuageſimi noni ad Veræ pacis Eccleſiam poſtmodùm tranſlatus fuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg. & Fernand. in catal.*

2 Pater F. Chriſtophorus Rodriguez Hiſpanus vir doctus, & prædicator peregregius, ad Philippi III. nominationem ex Archiepiſcopo S. Dominici, Arequipanus Epiſcopus creatur à Paulo V. Pont. Max, die 16. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, cui Eccleſiæ præfuit duobus annis, appoſitus ad patres ſuos an. 1614. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 49. Argentinen.

1 IN Alemania ſub Moguntina Metrop. eſt Argentinen. Eccleſia, cui præfuit Epiſcopus P. Fr. Io. Stoicus, quem Raguſinum natione aliqui ex ſcriptoribus noſtris faciunt; Germanum tamen alij, fuitque vir doctiſſimus. Publicas diſputationes in Germania cum Io. Rochezena Vſſita perfido hæretico habuit, quem in confuſionem redegit circa annum milleſimum quadringenteſimum trigeſimum, teſte Prateolo lib. 9. de Hæret. Erat enim vir eloquens, potens in opere, & ſermone, religioſiſſimis moribus ornatus, diuiniq; verbi dono ditatus, qui Patribus in Baſileen. Concilio congregatis libellum contra Vſſitarum impia dogmata porrexit. Quibus permotus Eugenius IV. eundem Argentinæ creauit Epiſcopum, Legatumq; Apoſtolicum pro grauibus Eccleſię negocijs ad Conſtantinopolitanum Imperatorem miſit circa annum 1440. Scripſit librum ſermonum de tempore, & ſanctis; Alterum opuſculorū, & quodlibeta quædam. *Plod. p. 2. lib. 3. ex S. Antonino 3 p. tit. 23. Gozzeus, & Fernand.*

2 Gallia Chriſtiana tom. 2. de hac Eccleſia tractans eam, non Argentinen., ſed Argentoraten. nominat, aſſeritq; in ea præfuiſſe Conradum defunctū, anno 1471.

die 12. Martij. In fragmento Regeſti Martialis Auribelli ad regimen Ordinis reaſſumpti, ita legimus. *R. D. Corradus Ep. Argentinen. ex Ord. noſtro aſſump. poteſt accipere in ſocium Fr. Odonem Atrebaten. Auenione 1470. 20. Iuly.* Ex quo colligimus ſub Paulo II. Pont. fuiſſe Corradum ad hanc Eccleſiam promotum. A Lutheranis proſtituta fuit Cathedralis hæc Eccleſia reiecta Religione Catholica anno 1529. vt Gallia Chriſt. teſtatur, quæ Corradi meminit, ſilet tamen Dominicanum fuiſſe.

Tit. 50. Argolicen.

1 PAter Fr. Iacobus Petrus de Pigalordis Gallus Pariſinus Doctor, Argolicenſis Eccleſiæ in Romania conſtitutæ Epiſcopus creatus fuit ab Vrbano V. anno ſui pontificatus 6. qui fuit ſalutis milleſimus trecenteſimus ſexageſimus octauus 6. Id. Nouemb. quam pluribus annis Paſtor bonus optimè rexit. *Ex lib. 3. prouiſ. Prælat. eiuſd. Vrb. 5. & Vghellus in manuſcript.*

2 P. F. Bartholomæum Lupatium de Vbertinis Florentinum, virum ſui ſæculi in orbe Chriſtiano famoſum, ex Magiſtro Sacri Palatij Argolicenſem Epiſcopum euaſiſſe, Eugenio Papa IV promouente, aſſerunt Plodius p. 2. lib. 3. & Fernandez in Epp. Italis: Veruntamen fides ſit apud ipſos. Cortonenſem primo, Coronenſem deinde Epiſcopum ipſum fuiſſe, hacque Eccleſia dimiſſa in patriam ſe recepiſſe S. Romuli Commendatarium effectum, vbi anno 1466. in pace quieuit, certum eſt. De quo in Magg. Sac. Palat. atq. in eiſdem Eccleſijs.

3 P. Fr. Hieronymus Vielmus Venetijs nobili loco natus, in Patauina Vniuerſitate Doctor, & S. Caroli Borromei præceptor, ad eiuſdem petitionem Argolicenſis Epiſcopus creatus eſt, Patauino Epiſcopo Suffraganeus datus à Pio IV. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo tertio die 17. Martij, translatus poſtmodũ ad Aemonienſem Eccleſiam à Sanctiſs. Pontifice Pio V. anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo die 4. Nouemb. de quo plura inter Aemonien. Epiſcopos. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Act. Conſiſt. eiuſd. Py, & Vghell. Ital. Sac. tom. 5. inter Aemonien. Epp.*

Tit. 51. Arien.

1 ARienſis Eccleſia in Græcia in Inſula Cretenſi ſita, cum Calamonen. modò vnita plures ex noſtris habuit Epiſcopos, inter quos primus effulſit P. F. Corradus Exienhut à Ioanne XXIII. 4. Kal. Nouemb. anno milleſimo quadringenteſimo duodecimo promotus, cui præfuit Paſtor bonus annos ſeptem, quibus exactis è viuis exceſſit anno ſal. milleſimo quadringenteſ. decimo nono. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

2 P. Fr. Antonius Guidus Sac. Theol. Mag. Arienſem Sedem à Martino Papa V. obtinuit regendam 19. Kal. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo decimo nono, eamq; annis pluribus cum creditarum ſibi ouium in via ſalutis inſigni profectu piè, probeq; adminiſtrando vidit vltimum dierum ſuorum. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Martini Papæ.*

3 P. Fr. Benedictus de Paconeto ab Eugenio Papa IV. Arienſis Epiſcopus creatus eſt per obitum Nicolai 4. Id. Septemb. anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo quarto, cui Eccleſiæ cum laude præfuit annis pluribus. *Ex lib. Prouiſ. Prælat. eiuſd. Eugeny.*

4 P. F. Timotheus Iuſtinianus Chienſis eandem Arien. Eccleſiam à Iulio Papa III. conſequutus eſt die 21. Iunij labentis anni milleſimi quingenteſimi quinquageſimi, quam quatuordecim annos optimè adminiſtrauit, ad Chien. poſtmodũ tranſlatus anno 1564. quæ Eccleſia Arien. tunc temporis erat vnita cũ Chiſamenſi, vnione facta propter eiuſdem paupertatem à Leone X. die Veneris 1. Iunij anno 1520. vt in Act. Conſiſt. eiuſdem Leonis X. Põt. dicitur, & anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo fuit etiam vnita cũ Calamonen. à Iulio III. vt refert Abbas Iuſtinianus vir eruditus noſtri ſeculi in ſua *Scio Sacra* fol. 116. *Ex Act. Conſiſt. Iulij III. & Leonis X. & Vghell. tom. 9. inter Strongulen. Ep.*

Tit.

Tit. 52. Ariminen.

1 IN Romandiola ſub Archiepiſcopali Rauennaren. eſt Ariminenſis Eccleſia, cui ſequentes præfuere Paſtores P. Fr. Vgolinus de Arimino ob ſcientiæ morumq; excellentiam ſuæ patriꝗ Epiſcopus à Gregorio IX. circa annum milleſimum ducenteſimum trigeſimum ſecundũ creatus fuit, in qua dignitate conſtitutus, tanquam S. Patris Dominici, quem in terris coluerat, nobilis filius, virtutumque æmulator, ouibus ſibi crediris, ſe normam ſanctitatis, exemplarq; pietatis exhibuit. Obijt autem anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo nono. *Olm. in vita Fr. Io. Theut. Mag. Ord. Vghell. tom. 2. Ital. Sac.*

2 P. Fr. Algiſius de Roxiate Vgolino in huius Eccleſiæ regimine ſucceſſit, qui Bergomi nobili loco natus, & ad Ordinẽ ibidem receptus, poſt multorum Conuentuum peractum regimen, ab Ariminenſi Capitulo in Paſtorem electus, ab Innocentio IV. 3. Id. Februarij anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo confirmatus eſt; eidemq; paruo tempore præfuit; nam completo anno ad Bergomenſem tranſijt. *Vghell. Ital. Sac t. 2. Plod. p. 2. lib. 3.*

3 P. Fr. Ambroſius de Florentia ex Rom. Prou. in S. Mariæ Nouellæ eiuſdem Ciuitatis nobili cœnobio ad Ordiuem receptus, & ſacris literis imbutus, breui annorum curriculo Doctor, & Concionator celebris euaſit; qui dum in Vrbeuetano conuentu Prioris munus maximo cum regularis vitæ incremento adminiſtraret, à Clemente IV. primo ſui pontificatus anno; qui fuit ſalutis milleſimus ducenteſimus ſexageſimus quintus Non. Octob. Ariminen. Paſtor. creatus eſt, quo in munere laudabiliter vſque ad annum milleſimum ducenteſimum ſeptuageſimum vixit: deinde in ſenectute bona quieuit in pace, in noſtra Eccleſia, prout elegerat, tumulatus. *Vghell. ibid. Baron. in Annal. ad an. 1225. num. 12. & Plod. p. 2. lib. 1.*

4 Quartum exhibuit Paſtorem huic Eccleſiæ Ordo noſter P. F. Laurentium de Ballachijs Ariminenſem ex nobili Comitũ S. Archangeli progenie in lucem ortum, virum cordatum, eccleſiaſticæq; diſciplinæ in Clero reſtauratorẽ, qui Sedem hanc ad annum vſq; 1302. integerrimè rexit; quo fatis ceſſit, in noſtra Eccleſia tumulatus cum his notis ad ſepulchrum appoſitis temporis iniuria ſemideletis.

Hic iacet venerabilis Pater
Dom. F. Laurentius de Ballachis
Ord. Prædicatorum
Dei gratia Epiſcopus Ariminenſis
Qui obijt anno Domini
M. CCC. . . .
Menſe . . . . Die . . .

Vghell. ibid. Plod. p. 2. lib. 1.

5 P Fr. Hieronymus de Fiſicis Ciuis Ariminenſis, patriæ Epiſcopus conſtitutus fuit à Ioanne Papa XXII. dum eiuſdẽ Pont. Pœnitentiarij munus obiret anno 1323. Idib. Martij, in qua dignitate conſtitutus ſingularia pietatis monumenta ſtabiliuit, inter quæ Monaſterium Sororũ noſtrarum, S. Catarinæ nuncupatũ, & ab ipſo fundatum in eadem Ariminenſi Ciuitate relucet. Sex annis commiſſum ſibi gregem verbo, & exemplo rexit, mortemq; amplexatus eſt anno 1329. ibidem apud noſtros terræ traditus. *Vghell. ibid. Plod. in Apend.*

Tit. 53. Aroſien.

1 PAtrem F. Egeſilum, ſeu Eghiſilium, cuius patriam, prouinciamq; non recenſent Scriptores noſtri, fuiſſe Aroſienſem Epiſcopum in Dacia, ibiq; Apoſtolicum Legatum extitiſſe circa annum 1450. indubitatum eſt apud Plodium, Sampaiũ Fernandez, alioſq; noſtros. Cœterum à quo Pontifice Max. Eccleſiam, & Legationis munus ſuſceperit, ſilent omnes.

Tit. 54. Aruen.

1 ARuen. quæ Aurenſis Eccleſia inter infideles poſita (vtroque enim nomine in Conſiſtorialib. Actis nuncupatur: niſi fortè diuerſæ Eccleſiæ ſint, quod nobis non innoteſcit) habuit ſuum Paſtorem P. Fr. Guillelmum Noa, de quo in Actis Conſiſt. Leonis X. ita legitur. *Die Mercurij 8. Auguſti* (ſub anno milleſimo quin-

quingenteſimo vigeſimo) *Fr. Guillelmus Noa fit Epiſc. Auren., ſiue Aruen. in partib. infidelium, conceſſitq; pontificalia S.D.N. in Ciuit. & Diœc. Cantuarien. tantùm, & quòd non teneatur accedere.* De quo Paſtore nil aliud ſcriptum reperimus.

2 P. F. Ambroſius de Neapoli eandē Eccleſiam obtinuit à Iulio III. die 5. Maij anno millefimo quingenteſimo quinquageſimo tertio, conceſſa eidem ampla facultate exercendi pontificalia in omnibus partibus infidelium, in quibus non eſſent Ordinarij, ſicut Acta Conſiſtorialia eiuſdem Pont. teſtatur.

3 P.F.Ludouicus de Venetijs Aurien. Eccleſiam conſequutus eſt anno milleſimo quingenteſ. trigeſimo octauo à Paulo III. in cuius Act. Conſiſt. ita legitur. *Die 7. Octob. F. Ludouicus Venetus Ord. Præd. fit Epiſc. Auren. vacan. &c.*

Tit. 55. Aſculanen.

1 ASculanen. Eccleſia in Apulia ſub Metropolit. Beneuentana duos ex noſtro inſtituto alumnos obtinuit Epiſcopos; primuſq; inter illos extitit P. Fr. Angelus de Neapoli Carolo Regi à ſacris confeſſionibus, à Clemente Papa V. creatus; qui contra rebelles Clericos ſuos ab eodem Rege litteras obtinuit anno milleſimo trecenteſimo octauo, Febr. die 1. quas adducit Vghell.tom.8. inter Aſcul. Epiſc. & paulò poſt quieuit in pace. *Taeg. in Mon. Ord. & Vghell. Ital. Sac. tom.8.*

2 P. Fr. Petrus Lucas de Gerona Aſculanen. Epiſcopus, tranſlato Io. Antonio Buccarello ad Nolanam Eccleſiam, declaratus eſt à Paulo II. 8. Id. Septemb. anno milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo nono, in qua octo annos præfuit laudabiliter, ad villicationis ſuæ reddendam rationem à Chriſto Domino vocatus. *Vghell. ubi ſup.*

Tit. 56. Aſculanus.

1 ASculana Sedes in Piceno Apoſtolicæ immediatè ſubditur, cui præfuit P. Fr. Hieronymus Bernerius Correggienſis ex prouincia Lombardiæ, qui poſt varias in ſua prouincia obitas præfecturas à Sixto V. Pont. Max. Epiſcopus Aſculanus creatus eſt die 22. Auguſti anno 1586. ſacra purpura poſtmodum ornatus ab eodem Pont. die 18. Decembris eiuſdem anni. Sufceptam ſponſam ſummopere dilexit Hieronymus, creditaſq; ſibi oues aſſiduis exhortationibus in viam ſalutis dirigere non deſtitit. Seminarium iuxta Tridentini Concilij decreta à fundamentis conſtruxit: ad cuius rei memoriam conſeruandam ſequens monumentum in eodem exiſtit.

Fr. Hieronymus Bernerius ex Ord. Præd.
Epiſcop. Albanen. Card. Epiſcopus
& Princeps Aſculan. ad meliorem uſum
Clericorum, veteribus Seminarij dirutis
ædibus
quæ pæne corruebant;
æreq; abundè collato; has ampliores
ædificandas curauit M. DC. IV.

In Epiſcopali palatio ſacellū Crucifixo Dom. Sanctiſq; Hieronymo, Emydio, ac Dominico dicatum conſtruxit; Diœceſim repetitis vicibus viſitauit; Synodales conſtitutiones euulgauit, Parochorum Congregationem ſtabiliuit, nobileſq; ac pauperes ita adamauit, vt communi ciuium voto eius inſignia cum ſequenti elogio in Prætorio affixa fuerint.

F. Hieronymo Bernerio Card. Epiſcopo
ac Principi Aſculano Patri Patriæ.
Patri Pauperum, Patri omnium bonorum.

Tandem propriæ quieti conſulturus Eccleſiam reſignauit in fauorem Sigiſmundi Donati Corrigienſis Venuſini Epiſcopi die 7. Ianuarij incipientis anni 1605. *Plod. p.2. lib.4. Vghell. tom.1. Ital. Sac.*

Tit. 57. Aſſauen.

1 ASſauen, ſeu vt alij dicunt Aſauen. Eccleſia in Anglia ſub Metropolit. Cantuarien. P. Fr. Thomam Anglum habuit Epiſcopum 6. Kal. April. anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo à Nicolao Papa V. creatum, qui in commiſſo ſibi grege ea, quæ optimum decent Paſtorem compleuit. *Ex Regeſt. eiuſd. Nicolai Pont.*

Tit. 58. Aſtanen.

1 ASTanenſis Epiſcopalis Sedes in Corſica, Epiſcopum obtinuit P. F. Antonium de Omeſſa ex Athenien. Archiepiſcopali ad hanc translatum à Nicolao Papa V. 16. Kal. April. anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo primo per obitum Angeli, in qua conſummato in pietatis operibus vitæ curſu, ex hoc ſæculo nequam diceſſit. *Ex Regeſt. eiuſd. Nicol. V.*

Tit. 59. Aſten.

1 PAter Fr. Philippus Baudonus de Rotarijs Aſtenſis nobilis ciuis patriæ Epiſcopalē Sedem in Lombardia ſub Metrop. Mediolanen. conſcendit Nicolao V. Pontifice cōcedente 6. Non. Octob. anno 1446. quo ſedente Carolus Borbonius Aurelianenſis Dux Aſtam ſolemni ritu ingreſſus, Eccleſiam S. Secundi pretioſis donis ditauit. Multa pietatis opera crediris ſibi ouibus Philippus exhibuit, poſt quę vale dixit mortalibus anno 1470. *Vghell. tom. 4. Ital. Sac.*

2 P. F. Dominicus de Ruuere, nobilī Aſtenſe familia, patriæ Sedem Epiſcopalem & ipſe conſcendit, Pio V. Pontifice Sanctiſſimo, cui Dominici virtutes innotuerant, annuente die 23. Martij an. 1568. Suę Diæceſis quædam loca, in quæ Caluini, & Luteri virus irrepſerat, expurgauit, illiuſq; incolas in catholica fide ſtabiliuit. Perniciosum abuſum, quo Eccleſiaſtica beneficia, quibus cura animarum erat annexa, potentiores habebant, & vix per mercenarios pauperes Presbyteros neceſſaria ſacramenta ſubminiſtrabant, ex ſua Eccleſia pœnitus, pœnituſq; eliminauit, ſibiq; creditæ Eccleſiæ iura infracto animo, ita defenſauit, vt contra vrbis ſuæ potentem Gubernatorem excommunicationis telum vibrare non dubitarit. Orphanorum pater effectus, bina hoſpitalia pro ipſis iuxta ſexus diuerſitatem conſtruxit, montemque pietatis in pauperum cōmodum fundauit, Seminariumq; Clericorum ad Concilij Tridentini præſcriptum apud Eccleſiam S. Narij conſtruxit. Capucinis Patribus Cœnobium in decentiorem, commodioremq; locum transferentibus, copioſas eleemoſynas attribuit, & S. Pauli labentem Eccleſiam à fundamentis conſtabiliuit. S. Secundi corpus, quod in Eccleſia illi dicata aſſeruatur, ad Aram maximam tranſtulit, impetrata à Gregorio XIII, Pont. Max. plenaria Indulgentia pro ijs, qui huiuſmodi translationi interfuiſſent. Tandem optimus Paſtor nobili meritorum cumulo onuſtus, mortalitatis ſarcinam depoſuit die 19. Martij an. 1587. corpore in noſtram Eccleſiā, prout ipſe elegerat, tumulato, ſequenti elogio tumulo inſcripto,

D. O. M.
Dominico de Ruuere Aſtæ Epiſcopo,
& Comiti ſingulari in Deum pietate
in pauperes beneficentia.
Qui in Epiſcopali munere
ſanctè verſatus ann. XVIII.
Moriens iuſſit ſuum corpus humari
in æde B. Mariæ Magdalenæ
in qua nomen in Dominicana familia
dederat.
Paulus Iacobus Andreas, Michael, Antonius,
& Io. Baptiſta Gulielmi filij
colere tanti patrui memoriæ ſtudioſi
optimè merito F. C An M.D.LXXXX.
Vghell. tom. 4. Plod. p. 2. lib. 4.

Tit. 60. Aſturicen.

1 PAter Fr. Aluarus Oſorius ex Marchionibus Aſturicenſibus ſanguinis claritate conſpicuus: germanus frater vterinus primi Comitis Altamirani Roderici de Moſcoſo, & Oſorio, Ferdinandi Infantis, qui fuit Romanorum Imperator, Vngariæ, atq; Boemiæ Rex, præceptor, Aſturicenſis Epiſcopus in Portugallia ſub Metrop. Braccaren. à Leone X. Pont. Max. in ſui pontificatus primordijs creatus eſt, qui poſtquàm gregem ſibi cōmiſſum per ſalutis viam direxit circa viginti quatuor annos, obijt anno 1537. *Fernand. inter Ep. Hiſp.*

2 P. Fr. Albertus de Aguayo Conuentus S. Pauli Cardubenſis Prouinciæ Bethicæ filius ſacrę Theologiæ Laureatus inſignis Aſturicenſe Sacerdotium conſequtus

quutus

qutus eſt à Sixto V. die 8. Auguſti anno milleſimo, quingenteſimo octogeſ. octauo, in quo cum ea, quæ verum, & Apoſtolicũ Paſtorem decent, fideliter compleret, raptus fuit ex mortalibus oculis ſequenti anno 1589. *Fernandez vbi ſup. Et ex Regeſt. Apoſt. Cancell.*

3 P. Fr. Antonius de Caſtro Cereris Salmantini Conuentus filius, vir doctiſſimus Philippo III. dum eſſet Hiſpaniarum Princeps, à ſacris confeſſionibus, à Clemente Papa VIII. Aſturicenſem Epiſcopatum conſequutus eſt anno 1595. Nouemb. 8. quam Eccleſiam cum per annos viginti, vitæ integritate, vigilantia, & contentione, vt ſubditorum mores componeret, gubernaſſet, quieuit in Domino ſexto Kal. Auguſti anno 1616. Scripſit tomum concionum hiſpano idiomate de tempore, & ſanctis, & librum expoſitionis Dauidici Pſalterij. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Fernandez vbi ſup.*

Tit. 61. Atilanen.

1 PAter Fr. Aimericus Gallus à Ioanne Papa XXII. Atilanenſem Eccleſiã regendam ſuſcepit circa annum Dom. milleſimum treceenteſimum vigeſimum ſextum. De quo nil aliud expiſcari potuimus apud noſtros ſcriptores. *Fernand. inter Gall. Epp.*

Tit. 62. Atrebaten.

1 IN Atrebatenſi Eccleſia, quæ Ciuitas Arteſiæ Metropolis eſt P. Frater Martinus Poreus ex Senonenſi Conuentu, Epiſcopus effulſit à Gregorio XII. anno milleſimo quadringenteſimo octauo creatus. Fuit hic nobilis Pariſienſis doctor, Io. Duci Burgundiæ à ſacris confeſſionibus, à quo ad Conſtancienſe Concilium Orator directus eſt, atque ab eodem Cõcilio ad Io. XXIII. pro pontificatus renunciatione Procurator fuit electus, prout refert Spondanus in Annalib. ſuis Eccleſ. In Angliam cũ Præpoſito S. Donatiani Brugenſis ab eodẽ Concilio miſſus eſt: Tandẽ in pace quieuit die 6. Septemb. 1426. in ſua Eccleſia cũ ſequenti elogio conditus.

Hic iacet Martinus Porè de Conuentu Senonen. Ord. Frat. Præd. olim Confeſſor Illuſtriſſ. Principis Io. Ducis Burgundiæ, Flandriæ, Artheſiæ, & Burgundiæ Comitis, & deinde Atrebatenſis Epiſcop. qui obijt anno Dom. M.CCCC.XXVI. die 6. Sept. Gall. Chriſt. tom. 2.

Tit. 63. Aueneten.

1 PAter Fr. Ludouicus Combonet Gallus de prouincia Toloſana Doctor Pariſinus, & diuini verbi præco celleberrimus, à Paulo Papa III. Auenetenſis Paſtor in partibus Infidelium creatus fuit die 28. Iulij anno ſal. milleſimo quingenteſimo trigeſimo octauo, pro vt habetur in Actis Conſiſtoriali b eiuſd. Pont., in quibus dicitur Suffraganeum quoq; Chryſopitenſem fuiſſe ipſum inſtitutum cum diſpenſatione ad Aueneten. Eccleſiam accedendi. De quo Epiſcopo nil aliud memoria dignum loqui poſſumus, cum ſcriptores noſtri ad hoc viam nobis non aperiant. *Ex Act. Conſiſt. Pauli 3.*

Tit. 64. Augurien.

1 PAter Fr. Conſaluus Anglus (cuius cognomen & patriam non pandunt ſcriptores noſtri.) Augurienſem Eccleſiã in Anglia conſtitutam regendam obtinuit circa annum milleſimum quadringenteſimum trigeſimum octauum. Cœtera de hoc Præſulæ ſilentij tenebris inuoluuntur. *Fernand. in Catal. & Pled. p. 2. lib. 3.*

Tit. 65. Auguſtenſis.

1 PAter Fr. Io. Scandelandus ex Prouincia Theutoniæ de cõuentu Coloniæ Agrippinæ Mag. in Theol. celeberrimus, Auguſtenſem Eccleſiam in Alemania ſub Moguntina Metrop. regendam obtinuit, poſtquàm varias legationes pro Apoſtolica Sede obiuiſſet; Inquiſitoriſq; munus peregregiè maximo cum Chriſtianæ fidei incremento exercuiſſet. Ingenij ſui præclara monumenta poſteris reliquit ſicut Leander Alb. noſter teſtatur. Quot annis

annis in hac Eccleſia Epiſcopus extiterit, & quo tempore, ſilent noſtri Auctores. Obijt Confluentiæ (anno 1377. inquit Fernandez inter Germanos Epiſc.) apud noſtros ad maioris arę dexteram tumulatus. *Plod. p.2. lib.3.* qui ſubdit, Vormacen. Eccleſiam quoq; obtinuiſſe.

Tit. 66. Aurelianen.

1 PAter F. Philippus Gallus de Carnotenſi Conuentu, in eodem aliquando Theologiæ Lector, & Prior, à Clemente VI. pro quo Pœnitentiarij munus gerebat, Aurelianenſis Epiſcopus in Gallia, ſub Metrop. *Senonen.* creatus eſt Magiſtro Ord. Ioan. de Molendino anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo octauo. Ex cathedra autem ad tumulum properauit; nam non completo anno, è viuis ſublatus fuit, ne malitia immutaret cor eius. *Turg. in Mon. Ord. Gall Chriſt. tom. 2.* omittens tamen fuiſſe noſtri inſtituti ſectatorem.

2 P. Fr. Stephanus Pariſius Abellonenſis Epiſcopus effectus, lo. de Moruilliers Aurelianenſis Epiſcopi Suffraganeus fuit, epiſcopaleſq; functiones in eadem Aurelianenſi Eccleſia exercuit circa annũ milleſimum quingenteſimum ſexageſimũ; de quo plura inter Abellonen. Epiſcopos. *Gall. Chriſt. inter Aurelianen. ſub nu.* 109.

Tit. 67. Auricen.

1 AVricenſis Eccleſia in partibus infidelium poſita conſequta eſt Epiſcopum à Iulio III. P.F. Ambroſium Butigellam Melitenſem ex Prouincia Siciliæ, qui anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo quinto à S. Sede Apoſtolica Legatione accepta, animarum ſalutis cupidiſſimus, in partes Syriæ ſeceſſit, vbi multos ad Chriſti fidem conuertit, & plurimis laboribus fractus, in Domino requieuit. *Fernand. in Concertat. Præd. ad annum* 1555. *ex relationib. Prouin. Siciliæ de Cœnob. Meliten.*

Tit. 68. Aurien.

1 AVrienſis Eccleſia in Portugallia ſub Braccarenſe Metropolit. habuit Epiſcopum P. F. Petrum de Silua, tranſlatum ex Lucenſe in Portugallia per reſignationem Card. S. Sixti à Nicolao V. 6. Kal. April. anno 1447. *Ex Regeſt. eiuſd. Nicol. Papæ.*

Tit. 69. Azoten.

1 PAter Fr. Otto Senteim Germanus Azotenſis Epiſcopus in partib. Suffraganeuſque Treuerenſis creatus eſt ab Vrbano VIII. anno milleſimo ſexceteſimo trigeſimo quinto, conſecratus die 10. Septemb. eiuſdem anni. Philippo Chriſtophoro de Soetteren, Caroloq; Gaſparo de Leyen Archiepiſcopis Suffraganeatum Treueren. geſſit annis viginti octo, ab hoc ſecundo ad Reges potentiſſimos Gallum, & Hiſpanum nuptiarum cauſa inter eoſdẽ ſubſequutarum Legatus miſſus, à quibus prætioſis donarijs affectus eſt. Senio tandem confectus carnis onus depoſuit præterito anno milleſimo ſexceteſimo ſexageſimo ſecundo die duodecima Nouemb. ætatis ſuæ ſexageſimo ſeptimo. Iacet Confluentiæ in noſtra Eccleſia. *Ex relatione Prou. Germaniæ à P. Mag. Leonardo Hanſen. Germano, & Prouinciale Terræ Sanctæ nobis exhibita.*

Tit. 70. Baccouien.

1 TRanslata Epiſcopali Sede ex Cerreto Baccouiam in Moldauia, conſtituitur eiuſdem Paſtor P. F. Io. Baptiſta Zamoyski de Prouincia Ruſſiæ vir doctus, atq; concionator facundus ab Vrbano VIII. die 18. Iulij anno milleſimo ſexceteſimo trigeſimo tertio; cumque annos quindecim demandatum ſibi gregem piè, prudenterq; rexiſſet, dies ſuos compleuit anno milleſimo ſexceteſimo quadrageſimo nono. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Ruſſia Florida in Cathal. Archiepp. & Epp. Prou. Ruſſiæ.*

Tit. 71. Baionen.

1 P.F. Thomas Ruulſac Gallus Baionenſem Eccleſiam in Gallia ſub Archiepiſcopali Rotomagen. regẽdam adeptus fuit à Clemente V. Pont. Max. anno milleſimo treceteſimo quinto, quam tribus annis gubernauit, quieuitq; in Domino. *Fernand. inter Epp. Gall. & Plod. in Apend.*

2 P. Fr. Petrus San Ioannius de Malaſco Vaſco à Ioanne Papa XXII. die 17. Nouemb. anno milleſimo treceteſimo decimonono Baionenſem Eccleſiam regẽdam ſuſcepit, cui pluribus annis præfuit laudabiliter vſque ad mortem. *Plod. p. 2. lib. 1. Fernand. inter Ep. Gall. & Gallia Chriſt. tom. 2.* quem abſolutè Monachum nuncupat.

3 P. Fr. Garſias Engui de Sega, cum Aquenſis Epiſcopus eſſet, ad Baionenſem Eccleſiam ab Eugenio Papa IV. ad inſtantiam Caroli III. Nauarræ Regis, cui erat à ſacris confeſſionibus 5. Id. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo quarto translatus fuit. Obijt autem circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum, de quo ſup. in Epp. Aquen. *Fernand. inter. Ep. Hiſpan. & Gall. ſac. tom 2.*

4 P. Fr. Iacobus Gallus Baionenſis Epiſcopus & ipſe euaſit circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum quintum à Caliſto Papa III. creatus, qui poſt tres annos è viuis exceſſit. *Gall. Chriſt. tom. 2.*

Tit. 72. Balneoregien.

1 IN Balneoregienſi Eccleſia in Tuſcia Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubdita præfuit P. F. Stephanus Taſca Romanus, Romanæq; Prouinciæ nobile germen, qui à Balneoregien. Capitulo Epiſcopus electus, atque à Bonifacio Papa Octauo 12. Kal. Februarij an. 1295. confirmatus à Io. Card. Tuſculano Romæ conſecratus eſt. Nouem annis commiſſum ſibi gregem optimus Paſtor verbo & exemplo enutriuit; ingreſſuſq; eſt mortalium communem viam an. ſal. 1306. *Vghell. t. 1. Pl. p. 2. lib. 3.*

2 P.F. Tramus Vrbeuetanus ex nobili, ac peruetuſta familia de Monaldeſchis, Romanæ Prouinciæ alumnus, ſacrarum literarum ſcientia ornatiſſimus. Eccleſiam hanc regendam ſuſcepit à Io: XXII. anno Dom. 1328. 4. Non. Septemb. cui præfuit vſq; ad 3. Non. Octob. eiuſdem anni, quo die ad Vrbeuetanam ſedem ab eodẽ Pont. Max. translatus eſt. *Vghell. ibid. Plod. p. 2. lib. 2.*

3 P.F. Benedictus de Prouincia Regni Neap. Cum in Ariep. Eccleſia optimi Paſtoris ſpecimen prebuiſſet, ab Eugenio IV. ad Balneoregien. translatus fuit die 10. Maij labentis anni 1438. quam cum annis ſeptem feliciter rexiſſet, æterno Deo ſuæ villicationis rationem reddidit an. 1445. *Taeg. in monum. Ord. Vghell. ibid.*

4 P. F. Vbertus Locatus Placentinus ex prouinc. Lombardiæ in ſua patria fidei Cenſor; doctrina, & moribus ſpectabilis à Pio V. in conſcientiæ directorem adlectus, & Generalis Commiſſarij S. officij Romæ munere decoratus, Balneoregien. Epiſcopus tandem ab eodem creatus fuit die 5. Aprilis, an. 1568. At dum maiora eius virtutes præmia expectarent à viſibili Eccleſiæ capite Pio, ab inuiſibili vocatus eſt ad æterna anno 1570. in noſtro ſanctæ Sabinæ templo terræ traditus in ſepulchro à ſe Epiſcopis Ord. in Vrbe decedentibus conſtituto, his appoſitis notis.

V. L. E. B.
Et ſibi & cæteris eiuſdem Ord.
Ex Dominicana familia aſſumptis
An. Dom. M.DLXX.

In pariete autẽ ſequẽs cernitur inſcriptio

D. O. M.
Quem humilis familia parentes genuere,
aluit, edocuitq; Dominicana paupertas,
Pij V. Pont. Max. munificentia auxit
dum in Vrbe Gen. S. Officy Commiſſariũ
ageret, deſideratiſſima morte ſolutus
hic humani voluit Vbertus Locatus
Placentinus, Epiſcopus Balneoregienſis.

Scripſit Vbertus librum de Epiſcopis Placentinis varia eruditione refertũ; & praximi iudicariam Inquiſitorum impreſſam Venetijs. an. 1583. *Plod. de progen. S. Dom. in Ital. Vghell. vbi ſup.*

Tit. 73 Baluaſten.

1 Baluaſtenſis, ſeu Barbaſten. Eccleſia ad Philippi II. Hiſpaniarum Regis inſtantiam in Cathedralem erigitur à Gregorio XIII. cui primus Epiſcopus præficitur P. F. Philippus de Vrriè Oueneten. Conuentus alumnus die 9. Febr. an. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo tertio. Fuit Philippus vir doctiſſimus, qui in ea dignitate ſingularia pietatis opera exercuit, inter quæ corpus Venerabilis ſerui Dei P. F. Petri Cerdani ex noſtro ordine, S. Vincentij Ferretij diſcipuli, in ſacriſtiam conuentus B. Mariæ Virginis de Pegna tranſtulit, ibique in nobili tumulo condidit anno à Virgineo partu milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quarto. Plures annos Paſtor optimus vixit, tandemq; hanc lacrymarum vallem dereliquit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg. Pont. Fernand. in Epp. Hiſp. & Lopez par. 5. cap. 22.*

2 P. F. Hieronymus Baptiſta de la Nuza ex Prou. Aragoniæ Valentini cœnobij Alumnus & ſanguinis nobilitate vitæque ſanctitate venerabilis, poſt varias in ſua prouincia peractas præfecturas (fuit enim bis Prouincialis atque in Conuentibus Prior) ſuique ingenij præclara euulgata monumenta Chriſtianam pietatem redolentia, ad Philippi III. Regis Hiſpaniarum nominationem, à Paulo V. circa annum milleſ. ſexcenteſimum quartũ decimum Baluaſten. ſeu Baluaſtren. Epiſcopus promouetur, cui Eccleſiæ præerat an. milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, translatus poſtmodum ad Albarazinen. vt ex approbationibus tomo 3. Homiliarum eiuſdem, impreſſ. Barchinonæ an. 1633. & ex Diago conſtat: de quo ſupra in Albarazinen. Epiſcopis, vbi eius peregregia facta recenſentur.

Tit. 74 Bambergen.

1 In Alemania ſub Metrop. Moguntina Bambergenſis eſt Eccleſia, quæ Paſtorem habuit P. F. Vuolfangũ de Eſtumbergo nobiliſſimis ortum natalibus, à Clemente V. anno milleſ. trecenteſimo quinto creatum, in qua dignitate ſe bonorum operum exemplum cunctis exhibendo, in Bambergen. ciuitate bina cœnobia Ordini, Fratrum vnum, monialium alterum conſtruxit, & tertiodecimo ſui regiminis anno ex mortalibus diſceſſit, in ſua Cathedrali propè Henricum Imperatorem tumulatus an. milleſ. trecenteſimo decimo octauo. *Plod. par. 2. lib. 1.*

2 P. F. Offingus Germanus huius Eccleſię Epiſcopus effulſit circa annũ milleſ. quadringenteſimum octogeſimũ, qui multa bona Ordini contulit. Cœtera eius facta ſilent Scriptores noſtri. *Plod. p. 2. lib. 3. Fernand. in Epp. German.*

3 P. F. Io: Ruaget Germanus S. Theol. profeſſor fit Naturen. Epiſcopus in partib. ac Suffraganeus Bambergenſis à Paulo III. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſecundo die 18. Auguſti *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 75. Barchinonen.

1 In Barchinonen. Eccleſia in Catalunia ſub Metropol. Taraconen. Dom. Petrus Centelles Barchinonenſis Epiſcopus cum eſſet, ex fructu, quem in vinea Domini faciebant Fratres noſtri, permotus, cooperante Spiritu Sancto, Ordinis habitum petijt; quem tamen conſequi ſe non poſſe dixere Patres ob impedimentũ paſtoralis curæ. Acceſſit ipſe ad Gregorij IX. pedes Eccleſiam dimiſſurus, quod obtinere non valuit, cum eius vitæ integritas Pont. Max. innotuiſſet. Voti verò cõpos factus fuit in eo, quod idem Gregorius indulſit illi vt Ordinis habitum ſumeret retenta Barchinonen. Eccleſia, quod & fecit; vixitque Paſtor optimus vſque ad annum milleſ. ducenteſ. quinquageſimum ſecundum, quo Martij 28. die quieuit in Domino. *Lopez p. 5. lib. 2. cap. 8.*

2 P. F. Ferrarius de Abella Apulus ex prou. Regni Barchinonenſis Epiſcopus creatus eſt à Io: XXII. vltimo ſui Pontificatus anno, qui fuit à partu Virg. milleſ. trecenteſimus trigeſimus quartus. Bonatum hæreticum perpetuò inſectatus cum P. Paulo de Auerſa Inquiſitore Regni Neapolitani, tandem igni tradidit conburendum. Suas oues pluries inuiſit; & dum diœceſim luſtraret anno milleſ. trecenteſ.

quadrageſimo quarto, ex hac luce comigrauit die 21 Decemb. in Villa de Arboſ. *Vallus in hiſt. Prou. Regni Diag. in hiſt. Arag.& Plod. p. 2. lib. 2.*

Tit 76. Baruthen.

1 P. F. Gregorius Melchlorus, vir in ſacris literis benè inſtructus à Pio II. Pont. Max. 14. Kal. Auguſti anno milleſ. quadringenteſimo ſexageſimo ſecũdo Baruthẽſis Epiſcopus creatus fuit, cui eccleſię cum annis pluribus ſacrum ius dixiſſet, in pace ſepultus eſt. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pij Pont.*

Tit. 77. Beden.

2 P. F. Petrus de Anagnia Bedenſis Epiſcopus erat anno 1356. quo ad Steplonen. Eccleſiam translatus eſt. *Ex lib. prouiſ. Prælat. Vrb. 5.*

3 P. F. Petrus de Anagnia Rom. Prouinciæ Bedenſis Epiſcopus creatus eſt ab Apoſtolica ſede circa annum milleſ. treceenteſimum ſexageſimum, translatus poſtmodum ad Steplonenſem Eccleſiã ab Vrbano V. an. milleſ. trecenteſ. ſexageſimo ſexto 17. Kal. Ianuarij Pontificatus ſui 4. *Ex lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. 78. Deinten.

1 P. F. Io. de Hiſp. Prouincia Catholico Regi Hiſp. à ſacris confeſſionibus, & conſilijs Beinten. Epiſcopatum ab Apoſtolica ſede obtinuit circa annum 1515. translatus poſtmodum à Leone Papa X. an. milleſ. quingenteſimo decimo ſeptimo ad Archiepiſcopalem Arborenſem Eccleſiã in Sardinia. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Leonis Pont.*

Tit. 79. Bellicaſtren.

IN Calabria ſub Metropolitana S. Seuerinæ eſt Bellicaſtren. Eccleſia, cui præfuit qui ſequitur.

1 P. F. Hieronymus de Fornarijs Papienſis ex Prou. Lombardiæ S. Theol. Magiſter doctiſſimus, cum Prioris, & Regentis onus in conuentu S. Dominici de Bononia ſubijſſet, atque in eiuſdem ciuitatis Magiſtrorum Collegium cooptatus eſſet, à Clemente VII. die 8. Auguſti an. milleſ quingenteſ. trigeſimo tertio Bellicaſtrenſis Epiſcopus creatus fuit, in qua dignitate nouem conſumpſit annos, obijtq; in Vrbe, cum ad Apoſtolorum limina acceſſiſſet an. milleſ. ducenteſ. quadrageſimo ſecundo, in S. Sabina ſepultura acceptus. *Plod. p. 2. lib. 4. Vghell. t. 9. Ital. Sac. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 80. Bellouacen.

1 P. F. Vincentius Bellouacenſis Burgundus, vir doctrina inſignis, in omnis generis Authorum lectione verſatus, plurimarũmque rerum cognitione excultus ab Innocentio IV. Bellouacenſis Epiſcopus in Gallia ſub Metropol. Remen. creatus fuit an. milleſ. ducenteſ. quadrageſimo octauo. Decem propemodũ annis ſibi creditam Eccleſiam pius Paſtor integerrimè rexit, exceſſitque è mortalibus an. milleſ. ducenteſ. quinquageſimo octauo relinquens poſt ſe præclara ingenij ſui monumenta videlicet.

- *Speculum naturale*, quod 33. libros complectitur
- *Speculum doctrinale*, quod 3. libris comprehenditur
- *Speculum morale*
- *Lib. 4. de gratia Chriſti.*
- *Lib. 1. de Laudibus B. Virg.*
- *Lib. 1. de Laudibus B. Io.*
- *Lib. 1. de Inſtitutione puerorum.*
- *Lib. 1. Epiſtolarum diuerſarum*

Et Conſolatoriam epiſtolam de morte amici ad Regem Franciæ Ludouicum. Finem autem impoſuit ſuo ſpeculo hiſtoriali, vt ipſemet in eius epilogo teſtatur, an. milleſ. ducenteſ. quadrageſimo quarto. *Caſtill. p. 1. Plod. p. 2. lib. 1. Fernand. in Catal. Luſit. in Bibliot. Bzou. in Annal. Eccl. ad an. 1220. num. XIV. De quo* tamen Gallia Chriſtiana altum tenet ſilentium.

Tit.

Tit. 81. Bellunen.

1 BEllunenſis Eccleſia in Marchia Taruiſina ſub Patriarchali Aquileien. quæ cum Feltrenſi eſt copulata, duos noſtræ profeſſionis aſſeclas habuit Epiſcopos, ex quibus primus eluxit P. F. Gregorius Epiſcopus Sorenſis, ad hanc Bellunenſem ſedē translatus à Io: XXII. 8. Id. Iunij anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo tertio, in qua cum præfuiſſet annos quatuor, de laqueis huius ſæculi liberatus eſt Auenione die 20. Februarij an. milleſ. trecenteſ. vigeſimo ſeptimo *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Thomas Thomaſinus Venetus, qui multarum Eccleſiarum Epiſcopus extitit, cum eſſet Recanaten. Antiſtes ad has Eccleſias ab Eugenio IV. die 15. Octob. anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo translatus fuit. Vitam cum morte commutauit ſeptimo ſui regiminis anno, qui fuit ſalutis humanæ milleſ. quadringenteſ. quadrageſimus ſeptimus. Reliquit poſt ſe ingenij ſui plures partus, præcipuè, que heroicis carminibus diuiniſſimum Euchariſtiæ Sacramentum panxit. *Vghel. t. 5.*

Tit. 82. Benleucilonen.

1 ECcleſiæ Benleucilonen. titulari, & in infidelium partibus datur Ep. P. F. Hermanus Nortorp. à Nicolao Papa V. 3. Id. April. anno ſui pontificatus 7. qui fuit reparati orbis milleſimus quadringēteſimus quinquageſimus tertius creatus prout in Regeſtis eiuſdem Pont. habetur; de quo tamen nec verbum quidem habuere Ord. ſcriptores.

Tit. 83. Bergen.

1 IN Noruegia eſt Bergen. Eccleſia ſub Metropolitana Nidroſienſe, cui P. Fr. Nicolaus de Maruia datus eſt Epiſcopus circa annum milleſimum trecenteſimum quadrageſimum, eidemq; Paſtor optimus annis pluribus præfuit. *Fernand. in Ep. Daciæ.*

2 P. Fr. Benedictus Vngarus creatur Epiſcopus Bergen. 18. Kal. Febr. anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo nono ab Vrbano V. cum eſſet eiuſdem Pont. M. Capellanus, de quo ſcriptores Ord. altum tenuere ſilentium. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont.*

3 P. F. Naruam fuiſſe Bergenſem Epiſcopum, in hunc modum aſſerit S. Antoninus 3. p. hiſt. tit. 23. cap. 11. *F. Narua Epiſcop. Bergenſis in Dacia*; at quo tempore, non refert ipſe, neque vllus alius ex ſcriptoribus noſtris.

Tit. 84. Bergomen.

IN Lombardia ſub Metropolitana Mediolanenſi eſt hæc Eccleſia, quæ ſequentes Dominicanos Epiſcopos habuit.

1 P. Fr. Aloyſius de Roxiate Bergomenſis, olim Ariminen. Epiſcopus, ab Innocentio IV. dum Lugdunenſi concilio intereſſet, ad patriæ Sedem translatus fuit 3. Id. Febr. anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo, & poſt 9. annos Eccleſia dimiſſa, reliquum vitæ ſuæ in monaſterio S. Sepulchri de Aſtino in quiete conſūpſit. Obijt autem poſtea die 26. Ianuarij, ante D. Martini altare ſepultus anno milleſimo ducenteſimo ſexageſ. ſeptimo. *Vghell. tom. 4. Ital. Sac.*

2 P. F. Herbordus Pannonius in conuentu S. Stephani Bergomen. ad Ordinem receptus, doctrina, morumque probitate ſingularis, in Aloyſij locum ſuffectus eſt anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo primo. Hic Eccleſiam S. Iacobi de Porta eccleſiæ S. Stephani adiunxit, Sodalitatemq; Miſericordiæ ad pauperum inopiā ſubleuandam erigi curauit; Senioq; tandem confectus, vndecimo ſui regiminis anno mundum reliquit anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, in Cathedrali tumulatus. *Vghell. ibid. & Ferrar. de reb. Hungar. Prou. lib. 1. p. 3.*

3 Quendam Patrem Fr. Ludouicum de Bergomo patriæ Sedem Epiſcopalem conſcendiſſe circa annum milleſimum quadringenteſimum affirmant Fernandez inter Epp. Italos, & Luſitanus in decade 1400. at cum eo tempore adnotentur ab Vghello huius Eccleſiæ alij Præſules ex Archiuio Vaticano, dicendum eſt, vel Ludouicum alio tempore aſſump-

tum, vel ſchiſmate vigente à Pſeudopont. inſtitutum eſſe.

Tit. 85. Beriden.

1 CVm Stephanenſi Eccleſia Beridenſis copulata exiſtit in Albania, quibus Vrbanus V. Epiſcopum præfecit anno 1365. ſui pontificatus quatro P.F. Petrum de Anagnia ex Romana Prouincia, de quo inter Stephanen. Ep. Ex *lib. 2. prouiſ. Prælat. eiuſd. Vrb. 5.*

Tit. 86. Berithenen.

1 BErithenenſis Eccleſia titularis inter Infideles poſita Tyrenſi Suffraganea, habuit Epiſcopum P.F. Io: Græcum, à Nicolao Papa V. 12. Kal. Maij anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo tertio creatum, pontificatus ſui ſeptimo, prout in eiuſdem Regeſt. prouiſ. Prælat. dicitur.

Tit. 87. Bertinorien.

1 BErtinorienſis Eccleſia in Romandiola ſub Rauennaten. Metrop. quæ cum Foropopilienſi eſt vnita, duos Dominicani inſtituti profeſſores habuit Epiſcopos. Primus inter illos fuit P. Fr. Thomas Caſellius Calaber nobilis Roſſanenſis, Theologus celebris, in Tridentina Synodo vir clariſſimus, qui cum S. Leonis Eccleſiæ præſideret, à Paulo III. ad Bertinorien. & Foropopilien. Sedes die 27. Octob. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo quarto translatus eſt, cui cum quatuor annos præfuiſſet, ad Oppidenſem primò, Cauenſem deinde, tranſijt; de quo ibid. *Vghell. Ital. Sac. tom. 2.*

2 P. Fr. Io: della Robbia Florentiæ nobili loco natus, Vrbano VIII. Pont. M. affinis, filius conuentus S. Mariæ Nouellæ dictæ Ciuitatis, vir doctus, & prædicator gratioſus, ab eodem Pontifice Max. Bertinorienſis Epiſcopus creatus eſt die 29. Iulij anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto. Sexdecim omnino annos ſumma vigilantia Paſtor egregius in ſua Sede præfuit, exceſſitq; è viuis in ſenectute bona die 25. Octobris anno millesimo ſexcentesimo quadragesimo primo, ſuis exuuijs in B. Virg. ſacello principis templi D. Petri Foropopilienſis ſepeliendis relictis, cum antea vnam Capellaniam in eodem inſtituiſſet, ac pro ſacrificio in animę ſuæ ſubsidium celebrando fundaſſet. Primus Epiſcopus extitit, qui poſt dirutum Forumpopilien. ibidem ſepulchrum sibi delegerit. *Vghell. ibid.*

Tit. 88. Bethleemitani.

1 PAter F. Thomas de Leontino Siculus, ſanctitate, morum honeſtate, doctrina, & eloquentia floruit: proindeq; dum Prioris Prouincialis Romanę Prouinciæ, quæ tunc vtrumque Siciliæ, vltra, & citra Pharum complectebatur regnum, dignitate emineret, à Clemente IV., vel vt alijs placet, ab Alexandro IV. Bethleemitanus Epiſcopus creatus eſt circa annū millesimum ducentesimum ſexagesimum. Munere conſecrationis ſuſcepto ad ſuam Ecclesiam properauit, ibique in vltramarinis partibus Apoſtolici Legati nobile onus pluribus annis ſuſtinuit. In Italiam reuerſus, Cuſentinus Archiepiſcopus 14. Kal. Maij anno millesimo ducentesimo ſexagesimo octauo à Clemente IV. renunciatus fuit: de quo ſupra in Cuſentin. Archiepp. Obijt autem anno 1276. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

2 Pater Frater Hugo de Neapoli in translati Thomæ de Leontino locum, Bethleemitanus Epiſcopus à Nicolao III. ex Troiana Ecclesia translatus, creatus eſt 7. Idus Octob. anno millesimo ducentesimo ſeptuagesimo nono. *Vghell. tom. 1. inter Troian. Epp. ſub num. 13.*

3 P. Fr. Vulfanus, ſeu Vulfangus de Albato Gallus ex Picardia Carolo II. Regi Siciliæ in paucis charus, & consiliarius, à Bonifacio VIII. ad eiuſdem Regis petitionē Bethleemitanus Epiſcopus creatus eſt circa annum millesimum trecentesimum primum, in qua dignitate ſe tanquam verū S. P. Dominici filium exhibuit, vitamq; cum morte cōmutauit circa annū milleſ. trecēteſ. quintū. *Vallus de Prou. Reg. p. 2. Plod. p. 2. lib. 1. Taeg. in Mon. Ord.*

4 P. F.

4 P. Fr. Adimarus de Rupe vacante Bethleemitana Sede per Obitum Durandi, illam regendam conſequitur ab Vrbano V. Idib. Nouembris anno millesimo trecentesimo ſexagesimo tertio pontificat. ſui 2. prout libri prouisionis Prælatorum eiuſdem Pont. max. teſtantur, de quo altum Scriptores Ord. tenuere silentium, *Vghell. in manuſcrip.*

5 P. F. Gerardus, ab aliquibus Iagardus dictus, Gallus ex Prouincia Prouinciæ regularis obſeruantiæ promotor exactiſſimus, multorum cõuentuum oculatus moderator; necnõ in Pariſina vniuerſitate celebris, atq; eruditus Doctor, Bethleemitanam Ecclesiam regendam ſuſcepit circa annum millesimum trecentesimum nonagesimũ, quam dignitatẽ laudabiliter exercuit vſq; ad annum millesimum quadringentesimum vndecimum, quo mortuus eſt in maximis Ecclesiæ turbinibus, erga Apoſtolicam ſedem, eiuſq; Summos Pont. fideliſſimus. *Plod. p. 2. lib. 2. Fernand. in Epp. Gall.*

6 P. F. Io: Mercatus Bethleemitanus Antiſtes & ipſe effectus eſt per obitum Michaelis à Ioanne XXIII. anno millesimo quadringentesimo duodecimo, de quo nil memoria dignum ſcripſere Ordinis Scriptores. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont. Plod. in Apend. & Fernand. in Epp. Ital.*

7 P. F. Guillerius Balam ex Epiſcopo Hebronen. fit Bethleemitanus ab Eugenio IV. cui Ecclesiæ præerat anno millesimo quadringentesimo trigeſ. octauo, quo ad Ebroicen. translatus eſt, vt antiqua Gallia Chriſtiana in Ebroicen. Epp. ſub num. 48. *S. Martinus* teſtatur.

8 P. Fr. Io: Bilarus Bethleemitanæ Sedi ſacrum ius dicebat anno millesimo quadringentesimo ſeptuagesimo ſeptimo à Sixto IV. creatus Epiſcopus, de quo in Regeſt. Leonardi Manſueti Mag. Ord. ita teſtatum reperitur. *Mag. Fr. Io: Bilarus conuentus Bleſenſis, qui de licentia Ordinis fuit aſſumptus ad Epiſcopatum Bethleemiticum, habuit gratias in copia ſignata B: Dat. Romæ 25. Septemb. 1477.*

9 P. F. Petrus de S. Maximo ex prouincia Prouinciæ Bethleemitanum Sacerdotium ab Innocentio VIII. conſequitur die 7. Ianuarij anno millesimo quadringentesimo octogesimo nono, & exhibitis optimi Paſtoris sibi creditis ouibus virtutum omnium exemplis, raptus eſt ex hoc ſæculo nequam. *Plod. p. 2. lib. 3. & ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont.*

10 P. F. Vincentius Correrius de Camerota conuentus S. Dominici de Neapoli filius, ad petitionem Card. Columnæ à Clemente VIII. die 20. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo nonageſ. quinto Bethleemitanus Epiſcopus, & Coadiutor Vincentij Petrolini Murani Paſtoris creatus fuit, cuius laudes ex ſequentibus apparent. Neapoli in ſuo conuentu præfato è viuis exceſſit die 24. Ianuarij anno milleſimo ſexcẽteſimo trigeſimo in communi Fratrum oſſuario prout mãdauerat, tumulatus; de quo in mortuorum libro eiuſdem conuentus ita teſtatum reperitur. *Die 24. menſis Ianuarij 1630. hora 2. noctis obijt Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. Epiſcopus Bethleem. Fr. Vincentius de Camerota de Correrijs, alias Malateſta Ord. Præd. ſac. Theol. profeſſor filius huius Regij conuentus S. Dominici de Neapoli. Fuit concionator egregius, & gratioſiſſimus.* Vallus de Prou. Reg. p. 54.

11 P. F. Thomas de Albizis Florentinus ex conuentu S. Mariæ Nouellæ, cum eſſet Callienſis Epiſcopus ad hanc Bethleemitanam Epiſcopalem Sedem regendã transfertur à Clemente Papa VII. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo quinto, in qua vitæ curſum conſummauit. Vide quæ in Epp. Callien. diximus ſupra. *Vghell. tom. 2.*

Tit 89. Biduanen.

1 PAter Fr. Otho Roder. Germanus Biduanenſis Ecclesiæ in Sclauonia ſub Metrop. Raguſina Epiſcopus creatus fuit à Bonifacio Papa IX. anno ſal. milleſimo quadringenteſimo ſecundo 10. Kal. Ianuarij, prout in lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont. habetur; de quo tamen altum ſilentium tenuere ſcriptores noſtri. *Ex Regeſt. Bonif. IX.*

2 Pater Frater Dominicus Paulonus de Camerino ex Prouincia Romana fit Biduanenſis Epiſcopus ab Alexandro VII. in initio præſentis anni milleſimi ſexcenteſimi ſexageſimi quinti.

Tit.

Tit. 90. Birionen.

1 PAter Fr. Henricus Dacus Birionenſem Eccleſiam regendam impetrauit à Sixto Papa IV. circa annū Dom. milleſ. quadringenteſimum octogeſimum, de quo hæc ſolum referunt Scriptores noſtri. *Fernand. inter Epp. Dacor. Plod. p. 2. lib. 3.*

Tit. 91. Biſaccien.

1 BIſaccien. Eccleſia in Neapolit. Regno ſub Cuſentina Metrop. à Paulo III. cū illa S. Angeli Lombardorum vnita, ante vnionem binos Præſules ex Ord. Prædicatorum obtinuit, quorum Prior P. F. Franciſcus de Bertagno extitit, à Ioanne XXII. 3. Id. Septemb. anno milleſimo treceteſimo vigeſimo nono creatus, quam annis viginti duobus optimè rexit; quieuitque in pace ſub Clemente VI. anno milleſimo treceteſ. quinquageſ. primo. *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

2 P. F. Nicolaus de Neapoli Franciſco in Biſaccien. Sede ſucceſſit ità iubente eodem Clemente Papa VI. 5. Kal. Iulij ipſo anno milleſimo treceteſimo quinquageſimo primo; quam cum annis circiter decem rexiſſet, obdormiuit in Domino. *Vghell. ibid.*

3 P. Fr. Ignatius Ciantes Rom. Conuentus Mineruæ nobilis alumnus, Biſaccien. & S. Angeli Epiſcopus ab Innocentio X. die 17. Decemb. an. milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſexto creatus eſt, quas vnitas Eccleſias anno 1661. dimiſit. De quo inter Ep. S. Angeli. *Vghell. ibid.*

Tit. 92. Biſsinianen.

1 PAter F. Bernardus del Nero, Simonis Patritij Florentinus filius, Leonis XI. ex ſorore nepos, Feſulani conuentus filius, à Clemente VIII. Biſſinianenſis Eccleſiæ in Calabria, Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubiectæ Epiſcopus creatus eſt die 27. Maij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo octauo. Fuit Bernardus vir doctus, & non ſemel in Romana Prouincia Prior, alijſque muneribus addictus, aſſumptoq; ad ſummum Catholicæ Eccleſiæ pontificatum Leone XI. Vrbeuetanus Epiſcopus ab eodem nominatus eſt: at morte nimis feſtina ſublato Pontifice, in ſuà Biſſinianenſi Sede remanſit, quam ſub Paulo V. clauſtralis quietis deſiderio tentus, dimiſit, mille ſcutis pro ſua congrua ſuſtentatione annua ſibi tātum reſeruatis, anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo; & ad Feſulanum conuentum, in quo Ordinis habitum ſumpſerat, ſe recepit, vbi in paupercula cella ſpiritū Deo reddidit 17. Kal. Auguſti anno milleſimo ſexcenteſimo decimonono, in noſtra Eccleſia ibidem cum hoc Epitaphio tumulatus.

Bernardus del Nero Simonis filius
Leonis XI. P. M. ex ſorore nepos
Qui cum in Dominicana familia deliteſceret
doctrina, & ſanctitatis lumine præditus
ad Epiſcopatum Biſſiniani vocatus
quaſi ſuper cādelabrū poſitus eccleſiæ illuxit,
eoq; poſtmodum abdicato clauſtra repetens,
cum totam in Deo vitam abſcondiſſet
hic cum Chriſto in gloria apparere expectat.
Obijt XVII. Kal. Auguſti An. M.DC.XIX.
Vixit annis LXVII.
Alexander Guadagnius Philippi filius
Senator Florentinus de vero de ſe, ac de ſacro
hoc Cænobio, quòd patrimonio ſuo
locupletarat, benemerito, virtutis & amoris
monumentum poſuit.

Plod. p. 2. lib. 4. Vghell. tom. 1. Ital. Sac.

2 P. F. Paulus Pyromallus de Siderno ex Calabriæ Prouincia Archiepiſcopus Naxiouanen. in Armenia transfertur ad hanc Biſſinianen. Eccleſiam ab Alexandro Papa VII. die 15. Decembris hoc anno milleſimo ſexcēteſimo ſexageſimo quarto; de quo ſup. in Archiepp. Armeniæ.

Tit. 93. Bitecten.

1 IN Apulia eſt Bitecten. Eccleſia ſub Metrop. Baren. cui P. Fr. Petrus de Auerſa ex prouincia Regni, vir teſte Vghello, doctiſſimus, & Theologus inſignis, à Bonifacio IX. ſapientum amatore, datus eſt Epiſcopus 2. Id. Maij anno milleſimo treceteſimo nonageſimo nono; in eaque dignitate longo annorum decurſu vixit

paſtor

paſtor optimus, ſibi creditas oues per ſalutis ſemitas dirigere verbo, & exemplo ſatagens. Tandem humanæ fragilitatis debitum perſoluit circa annum ſal. milleſimum quadringenteſimum ſecundum. *Vghell. Ital. Sac. tom. 7.*

2 E viuis ſublato Petro, effectus eſt eiuſdem Bitectenſis Eccleſiæ Paſtor P. Fr. Angelus de Bario ex Prou. Regni à Bonifacio IX., vir ſcientia, & pietate celebris, qui anno milleſimo quadringenteſimo ſeptimo Barij quieuit in Domino, in choro noſtræ Eccleſiæ ibidē tumulatus ſub marmore eius effigiem cum ſequenti inſcriptione repræſentante. *Hic iacet D. F. Angelus de Bario Epiſcopus Bitectenſis Ord. Fratrum Prædicatorum* 1407. De quo nullam mentionem facit Vghellus in tom. 7. inter Bitecten. Ep. *Vallus de Prou. Reg. par. 3.*

Tit 94. Bituntini.

1 IN Apulia ſub Batenſi Metrop. eſt Bituntina Eccleſia, cui P. Fr. Pancratius Prior Agnanini conuentus in Latio, dum commiſſi ſibi gregis curæ intenderet, ab Henrico Barenſe Archiepiſcopo Apoſtolica auctoritate Epiſcopus præfectus eſt; quem poſtmodum Innocentius Papa IV. datis pontificijs litteris confirmauit Aſſiſij in Vmbria 2. Id. Auguſti anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo tertio. Plures annos in ſua Sede pacificè vixit, deceſſitq; in ſua Eccleſia anno milleſimo ducēteſimo ſexageſimo ſexto. *Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 P. Fr. Antonius de Regio Lombardus verbi Dei inſignis concionator, egregiuſq; Sac. Theologiæ Laureatus, Caliſto III. ſummopere charus, Bituntinus Epiſcopus ab eodem creatus eſt die 4. Maij anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo ſeptimo, in qua dignitate pluribus annis præfuit. Hic ſequenti anno à ſua aſſumptione ad epiſcopatum, ad gratias, & Ordinis beneficia fuit cum quibuſdam alijs ex Ordine noſtro aſſumptis ad aliarū Eccleſiarum regimen, receptus in Capitulo Generali apud Nouiomagum celebrato anno 1459. teſte Plod. p. 2. lib. 3. qui eundē Bundinen. non Bituntinū Epiſcopū errore lapſus, nuncupat. *Vghell. ibid.*

Tit. 95. Bobien.

1 PAtet F. Petrus de Bubiano Placentinus ex Prouincia Lombardię Bobienſem Eccleſiam in Lombardia ſub Genuen. Metrop. regendam ſuſcepit à Bonifacio Papa VIII. anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo ſexto; cui plures annos præfuit. Extitit Petrus maximæ pietatis, & prudentiæ vir, ob quam Benedicto XI. ex Ord. noſtro aſſumpto fuit gratiſſimus, à quo ſuæ virtutis maiora præmia expectabat, quæ inſtante nimis celeri pede Pontificis Max. morte conſequi nō voluit. Ab eodem tamen Benedicto pro Placentino conuentu impetrauit Eccleſiam, clauſtrum, hortum, & curam S. Mariæ Templariorum propè eundem cōuentum exiſtentia facta donatione à D. Iacobo Fontana procuratore D. Iacobi de Montecucco pontificio Cubiculario, & Templariorum equitum Generali præceptore, quam donationem idem Benedictus confirmauit anno milleſimo trecenteſimo quarto. *S. Antoninus in Chron. Ord. Plod. in Apend. Vghell. tom. 4. Ital. Sac.*

2 P. Fr. Iordanus de Monte Cucco Placentinus ex Lombardiæ Inquiſitore à Ioanne XXII. 8. Kal. Octob. anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo quarto Bobienſis Paſtor creatus eſt, eodemq; Pont. Max. mandante, Cruciatam pro recuperatione terræ Sanctæ publicauit. S. Columbani cœnobium, tam in capite, quàm in membris reformauit, Albertumq; Abbatem depoſuit. Fuit Adminiſtrator Abbatiæ S. Mauri de Pulcheria. Obijt circa annū 1338. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Stephanus de Finario ex Prou. Lombardiæ, dum Prioris munere in Alexandrina ciuitate fungeretur, a Paulo II. anno milleſ. quadringēteſ. ſexageſ. quinto Bobienſis Paſtor creatus eſt, in qua dignitate ſeptem annos permāſit, obdormiuitq; cum patribus ſuis anno milleſ. trecenteſ. ſeptuageſimo ſecundo. Huius mentio habetur in quodam fragmento Regeſt. Magiſtri Ord. Martialis Auribelli tali tenore. *Mag. Stephanus de Fenario Prior Alex. poteſt acceptare Epiſcopatum Bobien in prouincia Lombardiæ. Mediolani 2. Iulij* 1465. Vghell. tom. 4.

Tit. 96. Bongiren.

1 P. F. Geruaſius Bõgirenſis Paſtor creatus eſt ab Vrbano Papa V. pontificatus ſui an. 5. qui fuit ſalutis milleſimus trecẽteſimus ſexageſimus ſextus 3. Id. Decemb. per obitum Thomæ. *Ex lib. 2. Prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont.*

Tit. 97. Bonen.

1 P. F. Iulius Nicoſien. Cyprius die Lunæ 19. Martij an. milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo primo Megarenſis Epiſcopus creatus eſt, à Pio V. Pont. Sanctiſſimo, præfectuſque Armenorum curæ Cypri degẽtium, Cypro à Turcis expugnata, cui etiam conceſſit Bonenſis Eccleſiæ adminiſtrationem prout Conſiſt. Acta eiuſdem Pontificis teſtantur: eumque pluribus annis gregem ſibi commiſſum optimè rexiſſet, quieuit in pace. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pij V.*

Tit. 98. Boſcoducenſis.

1 P. F. Michael Ophouius ex Prouincia Germaniæ inferioris Doctor Louanien. & prædicator gratioſus, poſt Prioris munus peractum in Antuerpienſi conuẽtu, cuius filius erat, & alijs ſuæ Prouinciæ cœnobijs (in qua etiam Prouincialis Prior fuit) Boſcoducenſis Epiſcopus ab Vrbano Octauo creatus eſt anno milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo ſexto. Non modicas in ſua Eccleſia expertus eſt calamitates; nam ab Hollandis Boſcoducenſi ciuitate capta an. 1630. extra illam manere coactus fuit. Infracti tamen animi vir rem Catholicam totis viribus, prout potuit, tueri non deſtit quoad vixit. Suo Antuerpienſi Conuentui ſingularia beneficia contulit, tandemq; ex hac vita migrauit an. ſal. milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo ſexto. Poſt quem nullus Epiſcopus Boſcoducen. ſiuè Sylueducenſis extitit, cura enim huius Eccleſiæ Antuerpienſi Paſtori demandata eſt. *Gall. Chriſt. tom. 2.*

Tit. 99. Boſnen.

1 IN Vngheria ſub Metrop. Colocenſe eſt Boſnenſis Eccleſia, cui P. F. Io. Theutonicus Vuildeshemenſis, in Latina, Græca, Germanica, & Hungarica lingua verſatus, ex Prouinciali Hungariæ Epiſco. pus à Gregorio IX. anno milleſ. ducenteſ. quadrageſimo primo inuitus præfectus eſt: quam Eccleſiam Apoſtolicis mandatis ad. ſtrictus tandem ſuſcepit, illamq; omnium virtutum exemplo ouibus ſibi creditis exhibito, ſanctiſſimè duobus circiter annis tantùm rexit. In hac Epiſcopali ſede conſtitutus, tanquam lucerna ſuper candelabrum poſita, cunctis prælucens, octo millia marcarum argenti (tot enim erant illius eccleſiæ redditus epiſcopales) in pauperes pia liberalitate effundebat, retentis tãtùm ſibi ijs, quæ neceſſaria ad ſui frugalem ſuſtentationem ſufficerent. Sæcularis faſtus contemptor mirabilis, non niſi vnico aſello in ſuę diœceſis viſitatione, qui libros, & ornamenta epiſcopalia deferret, vtebatur: ipſe verò pedeſter incedens creditas ſibi oues viſitabat. Dimiſit tandem epiſcopale onus, anno milleſ. ducenteſ. quadrageſimo tertio, ad clauſtra Ordinis iterum reuerſus; electus poſtmodum Generalis Magiſter. *Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. 1253. num. VII. Ferrarius de Reb. Hungar. Prou. par. 3. lib. 1. cap. 5. & alij. Script. Ord.*

2 P. F. Andreas Hungarus Boſnenſis Epiſcopus euaſit à Nicolao Papa III. vltimo ſui pontificatus anno, qui fuit ſalutis milleſ. ducenteſimus octuageſimus inſtitutus, in qua præfectura cum aliquos annos bonus paſtor vixiſſet, temporalem vitam compleuit; de quo nil aliud memoria dignum noſtri Scriptores recenſent *Ferrar. de Reb. Hungar. Prou. vbi ſub. Fernand. inter Hung. Epp.*

3 P. F. Benedictus Hungarus, vir prudens & grauis, opera F. Gentilis Montis Flori Minoritæ Cardinalis, & Apoſtolici Legati de Latere in Hungaria Boſnenſis Epiſcopus creatur anno Chriſti milleſ. trecenteſimo nono. Quinque annos huic ſedi Epiſcopali præfuit, licet aliqui afferant fuiſſe creatum Epiſcopum in Tranſiluania,

nia. *Fernand. inter Hung. Epiſc. ex Marietta & Vghell. in Manuſcript.*

4 P. F. Petrus Hungarus in ſacris litteris verſatiſſimus, maximaque eruditione ornatus, Cardinali noſtro Pratensi ſumma familiaritate addictus, Boſnenſem Ecclesiam regendam ſuſcepit poſt Benedictum præfatum, à Clemente V. Pont Max. creatus Epiſcopus circa annum milleſ. trecenteſ. decimum, eidemq; præerat an. milleſ. trecentesimo quintodecimo. *Ferrar. & Fernand. vbi ſup.*

5 P. F. Io. Tomcus Marauitius Boſnensis Epiſcopus, Ecclesiæque Lucerinæ Suffraganeus fuit, qui vitam B. Auguſtini Lucerini Epiſcopi conſcripsit, prout referunt Vghell. inter Lucerinos Epp. in vita eiuſdem B. Auguſtini, & Ferrarius in titulo vitæ eiuſdem, & pluries alibi: quo autem tempore vixerit, præfati authores non referunt.

Tit. 100. Boſſanen.

BOſſanensis Ecclesia in Sardinia ſub Metropolitana Turritana ſequentes Dominicanos conſequuta eſt Epiſcopos.

1 P. F. Ludouicus Gomos ſacræ Theologiæ Laureatus à Martino *V.* huius Eccleſiæ Epiſcopus renunciatur 2. *Id.* Maij an. à Virgineo partu millesimo quadringenteſ. decimo octauo, qui cum annos quinque cōmiſſum sibi gregem ſanctè, iuſtèq; rexiſſet, diem extremum clausit, habuitq; qui ſequitur ſucceſſorem. *Ex lib. prouiſ. Prælat. Martini V. & Vghell. in M. S.*

2 Defuncto Ludouico ad huius Eccleſię regimen promouetur à Martino Papa V. Magiſter Sacri Palatij *Io.* de Caſanoua Barchinonēsis anno millesimo quadringētesimo vigesimo quarto, translatus deinde ad Eluen. an. 1429. ac ad ſacrā purpuram promotus ſequenti anno 1430 de quo ſupra inter Cardd. num. 26. *Fernand. in Cardd. Ord. Plod. ibidem.*

3 P. F. Bernardus Gentilis Boſſanen. Epiſcopus inſtitutus eſt à Clemente Papa VII. die 10. Febr. anno milleſ. quingenteſimo trigesimo tertio, prout teſtantur Regeſta Apoſtolicæ Cancellariæ; de quo tamen maximum tenuere silentium Scriptores noſtri. *Ex Regeſtis eiſdem.*

Tit. 101. Botudinen.

1 P. F. Antonius de Regio ex Lombardiæ prouincia Botudinēſem Eccleſiam regendam ſuſcepit à Caliſto *III.* cuius fit mentio in Actis Generalis Capituli apud Nouiomagum in Saxonia celebrati anno milleſ. quadringenteſ. quinquageſ. nono, in quo cum pluribus alijs Epiſcopis ex Ordine aſſumptis ad eiuſdem gratias, & beneficia ſequenti decreto receptus eſt, *Recipiuntur ad gratias, & beneficia Ord. FF. Epiſcopi. In primis acceptamus P. F. Petrum de Venetijs Archiepiſc. Corphien. D. Antonium de Regio Epiſcopum Botudinenſem &c.* De quo nil aliud memoria dignum reperitur. *Ex Act. eiuſd. Capit. Gen.*

Tit. 102. Bouen.

1 P. F. Serophinus de Brixia ex prouincia Lombardiæ, dum Lectoris Sacræ theologiæ munus Bononiæ exerceret, ab Vrbano IV. Bouenſis Eccleſiæ Paſtor in Calabria ſub Rhegien. Metrop. (de Bono, in Prouincia Regni, inquit Taeg.) creatus eſt die 27. Aprilis anno milleſimo trecēteſimo ſexageſimo quinto, in qua dignitate permanſit decem circiter annos: obijtque in Curia Auenione apud noſtros ſepultus. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. tom. 9. Ital. Sac.*

Tit. 103. Bouianen.

1 IN Neapolitano Regno ſub Beneuēt. Metrop. eſt Bouiana Eccleſia, in qua P. F. Petrus de Caſerta cōſtitutus eſt Epiſcopus à Ioanne XXII. an. milleſ. trecenteſimo decimo nono. Hic iam conſecratus ſacro Collegio ſolitum ſubſidium promiſit die 27. Nouemb. eiuſdem anni, de quo Taeg. hæc ſubdit. *F. Petrus Caſertanus de Prouincia Regni Siciliæ hoc tempore* (ſcilicet Heruæi Magiſtri Ord.) *Factus eſt per D. Papam Io. Epiſcopus Boianus &c.* Duos tantùm annos huic Eccleſiæ præfuit, vidítque ſuæ vitæ terminum an. milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſecundo. *Vghell. Ital. Sac. tom. 8. & Taeg. ſuprad. loco.*

2 P. F. Petrus Vrſus ad hanc Sedem, euchitur à Martino V. an. milleſ. quadringenteſimo vigeſimo octauo 7. Kal. Maij, in qua tres tantummodo annos reſedit, ad Monopolitanam poſtmodum translatus anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo primo die 15. Ianuarij ab eodē Martino V. *Vghell. ibid.*

Tit. 104 Bouinen.

1 IN Apulia ſub Beneuentana Metropoli eſt hæc Bouinenſis Epiſcopalis Sedes, cui P. F. Petrus de Auletta ex prou. Regni, cum eſſet Vrbano VI. à ſacris conſeſſionibus, ab eodem Pont. datus eſt Epiſcopus anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo primo; obijtq; in Curia ſub eodē Vrbano Pontifice. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. Ital. Sac. tom. 8.*

Tit. 105. Braccillen.

1 PAter Fr. Dionyſius Gallus ex Laodicenſi Conuentu ad Braccillenſem Epiſcopatum euectus fuit circa annū milleſimum quadringenteſimum quinquageſimū, de quo nihil aliud referunt ſcriptores noſtri. *Fernand. inter Gall. Ep. Plod. p. 2. lib. 2.*

Tit. 106. Brixien.

1 B Gualla Bergomenſis ex Romana familia, primus fuit Brixienſis Prior, pro cuius conuentus aptatione, & conſtructione plurimùm laborauit; quo in munere cum facundo ore diuino ſpiritu repleto ſacros ſermones ad Brixienſes ſæpe haberet, Brixienſis Epiſcopus in Lombardia ſub Metrop. Mediolanen. à Clero electus eſt, atque à Gregorio IX. confirmatus anno milleſimo ducenteſimo vigeſimo nono. Pro eodem Pont. Max. Legatione in Inſubria functus eſt, ac inter Patauinos, & Taruiſinos mirabili vſus dexteritate fœdus compoſuit, quod & inter Guelphos, atque Gibellinos Brixiæ præſtitit. Multùm inſudauit, vt Fredericum II. Imperatorem in Pontificis gratiam reduceret. Ea autem ſanctitatis laude ſibi creditam Eccleſiam rexit, vt tùm viuus, tùm mortuus plurima à Deo ouibus ſuis obtinuerit beneficia. Deniq; vitæ ſolitariæ deſiderio tentus, Epiſcopali cura ſe expoliauit, clauſtroq; S. Sepulchri de Aſtino diuina contemplaturus ſe addixit, vbi ſpiritum Deo reddidit anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo quarto 3. Non. Decemb. cuius corpus ante S. Martini aram anno ſequenti intulere Brixienſes, atque magna celebritate in eodem altari condidere. *Plod. p. 2. lib. 1. Vghell. tom. 4. Ital. Sac.*

2 Duo alij in hac Eccleſia Præſules nominantur à ſcriptoribus noſtris. Primus eſt P. F. Albertus de Brixia, quem præfuiſſe circa annum milleſimum ducenteſimum quinquageſimū octauum aſſerit Plodius p. 2. lib. 3. ex Sampaio.

3 Alter eſt P. F. Nicolaus de Cuſa, relatus à Fernandez in nomenclatura Epp. Italorum, abſtinens à ſignificatione temporis, quo id contigerit. Cœterum nullam maiorem certitudinē circa hos duos expiſcari potuimus, quos non recenſet Vghellus inter Brixien. Epiſcopos.

Tit. 107. Brugnaten.

1 LIguriæ Ciuitas eſt hæc Brugnatenſis, cuius Epiſcopalis Sedes Ianuenſem Metropolitanam veneratur, & quatuor Dominicanæ profeſſionis alumnos in ea reſediſſe Epiſcopos pro comperto habemus; primuſque inter illos ſedit P. Fr. Serulus Genuenſis prouinciæ Lombardiæ, qui cum magni Theologi famam ſibi comparaſſet, à Clemente IV. Brugnatenſis Epiſcopus creatus eſt anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo quinto, quā Eccleſiam cum quindecim propemodum annis pacificè rexiſſet, vitæ curſum compleuit. *Taeg. in Mon. Ord. & Vghell. t. 4.*

2 P. F. Simon de Thomacis ex eadem prouincia Lombardiæ, cum Prioris præfecturam in Ianuenſi conuentu exerceret, à Ioanne XXIII. Brugnatenſis Eccleſiæ regimine donatus eſt 7. Id. Aprilis anni milleſimi quadringenteſimi duodecimi, in qua ſex annos bonus Paſtor vixit; vidirq; dierum ſuorum terminum anno milleſimo qua-

quadringenteſimo decimo octauo. *Ex Auctorib. ſuprad.*

3 P. F. Antonius Iacobi filius ex Comitibus Lucurri, vir tum in ſcholis, tum in ſuggeſtu orator facundus, à Paulo III. Brugnatenſis Epiſcopus nominatur die 14. Febr. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo octauo per ceſſionem Auguſtini Card. Triuultij. Aſtitit Concilio Tridentino, fuitq. Ianuenſis Archiepiſcopi Vicarius. Præfuit huic Eccleſiæ annos decem, & ſeptem, dimiſitque Epiſcopale onus ad Pij IV. pedes; & in conuentum Ordinis S. Mariæ Annunciatæ Sigeſtri, ſoli Deo vacaturus, ſe recepit, vbi ſancto fine quieuit, apud noſtros ibidē ſepultus, an. 1579. his notis tumulo appoſitis.

R. P. D. Antonio ex Comitibus Lacurri
Segeſtium oriundus, Ord. Prad.
qui an. M.D.XXXXVII.
ad Epiſcopatum Brugnaten. aſſumptus
in arduis
vtriuſq; fortunæ caſibus probatus
ſemper idem manens
Epiſcopale munus, non ſatellitio vſus
aut pecuniarys multis
ſed peruigili præſentia, & viua verbo
miniſtrando
nullum vnquam vitium incorreptū dimiſit
nec paſtoralis officio defuit.
Demum quandam pro ſuis gentilibus
haud diuitibus, eleemoſinam
annui cenſus librar. Genuen.
CCXXXX. inſtituit,
& hoc ſepulchrum ſibi viuens
parari curauit an. M D.LXX.

Vghellus, & Plod. vbi ſup.

4 P. Fr. Thomas Caſtaldus de Alaſſio theologus celeberrimus ex prouincia Lombardiæ, qui de Angelis quatuor volumina ſcripſit, atque in Vrbe impreſſit, dicauitq; Innocentio X. Pont. Max. à quo Brugnatenſis Epiſcopus creatus eſt anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſecundo die 26. Auguſti, moritur Sigeſtri anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo quinto, apud noſtros electa ſepultura. *Vgbell. in Apend. tom. 8.*

Tit. 108. Bungoren.

1 Pater Fr. Geruaſius datus eſt Bungorenſis Eccleſiæ Epiſcopus ab Vrbano V. ſui pontificat. anno quinto, qui fuit nati ſaluatoris milleſimus trecenteſimus ſexageſimus ſeptimus, de quo in manuſcript. Archiui Ord. alibi à nobis recenſitis ita legitur. *Geruaſius Ord. Præd. Magiſter in ſacra Theologia creatur Epiſcopus Bungoren. anno 5. Vrbani V.*

Tit. 109. Burgi S. Sepulc.

1 Burgi S. Sepulchri Eccleſia à Leone X. in Cathedralem anno 1520. ſub Florentina Metrop. erecta, duos noſtri inſtituti profeſſores habuit Epiſcopos: quorum primus fuit P. F. Zenobius Medices nobilis Florentinus, qui Florentiæ in conuentu S. Marci educatus, poſt peractos philoſophiæ, & theologiæ curſus, docendo, & prædicando ſibi ſapientis viri nomen comparauit. In Liberiana Baſilica, S. Mariæ Maioris communi nomine nuncupata, Pœnitentiarij D. Papæ munus poſtmodum exercens, ab Vrbano VIII. huius Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt anno à Virginis partu milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo quarto menſe Iulio. Præfuit ibidem annis tribus, vidítque vitæ ſuæ terminum die 17. Octob. anni milleſimi ſexcenteſimi trigeſimi ſeptimi Florentiæ, in Eccleſia noſtra S. Marci ſepulturæ traditus. *Vghell. tom. 3. Ital. Sac.*

2 P. Fr. Cherubinus ex Marchionibus de Malaſpina eandem Eccleſiam regendā ſuſcepit ab Alexandro VII. die 30. Aug. anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo quinto. Habitum Ord. in conuentu S. Mariæ Nouellæ de Florentia ſuſcepit, in quo Prior euaſit, Sac. Theol. Magiſter effectus, & Romanæ Prouinciæ Prior Prouincialis, quam rexit anno 1652. & 1653. Viuit bonus Paſtor ſedulam curā commiſſi ſibi gregis gerens anno, quo hæc ſcribimus 1665. *Vghell. in Apend. tom. 7.*

Tit.

Tit. 110. Burglanen.

1 IN Dacia ſub Lunden. Metrop. eſt hæc Burglanenſis Eccleſia, cui præfuiſſe Paſtorem P. Fr. Nicolaum Italum circa annum milleſimum trecenteſimum, teſtantur Scriptores Ord. qui tamen cœtera huius Præſulis facta ſilent. *Plod. in Apend. ex Chron. ord. Fernand. in Epp. Ital.*

Tit. 111. Buſcodunen.

1 PAter F. Michael Orphorius Buſcodunenſis Epiſcopus in partibus deligitur ab Vrbano VIII. die 2. Iulij ſui Pontificatus anno tertio, qui extitit à Virgineo partu milleſimus ſexcenteſimus vigeſimus ſextus. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 112. Buzen.

1 BVzenſis Eccleſia in partibus Infidelium Epiſcopū habuit P. F Adeodatum Piccinum à Caſtanecio, qui Ordinem Piſis ingreſſus litteratum expers, cum totis viribus animum eiſdem applicuiſſet, liberales didicit artes, ſacramq; Theologiam, ita vt legendo, docendo, ac prædicando cunctis maximam afferret admirationem. Ad Epiſcopatum aſſumptus, in Sueſſana Eccleſia Suffraganeus fuit. Tandem apud Concham prope Neapolim depoſito carnis onere vitam cū morte commutauit. Huius Præſulis monumenta noſtra Piſana mentionem faciunt ad annum milleſimum trecenteſimum octogeſimum ſecundum. *Ex eiſdem monumen. Conu. Piſ.*

Tit. 113. Cabilonen.

1 PAter Fr. Iacobus Fourre origine Carnotenſis, in vico Mainuillari ortus Pariſinus doctor renunciatus anno 1549 fuit Prouincialis Franciæ, & Carolo IX. Galliarum Regi à ſacris prædicationibus, à quo Abbas Liuriacen. propè Pariſios nominatus eſt, & Cabilonenſis Epiſcopus in Prouincia Prouinciæ ſub Lugdunen. Metrop. data confirmatione à Gregorio XIII. die 16. Nouemb. pontificijs Bullis autem expeditis Kalendis Decemb. anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo tertio, & conſecratur Pariſijs in noſtro templo ſequenti anno 1574. die 18. April. In Epiſcopatu multa ſingularis pietatis opera exhibuit, & inter alia ſuæ Eccleſiæ chorum aulæo paſſionis D. Vincentij decorauit. Moritur Cabilone die 22. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo octauo, ant: Aram, maximam Eccleſiæ S. Vincentij tumulatus. *Gall. Chriſt. tom. 2. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 114. Cadurcen.

1 CAdurcenſis nobilis Eccleſia in Aquitania ſub Metrop. Bituricen. Epiſcopum habuit P. Fr. Gullelmum de Labora Ioanni Pappæ XXII. agnatione proximum, patria Cadurcenſem, cum eſſet Supprior in Agennenſi conuentu, aſſumptum ab eodem Ioanne Pont. Max. in locum Hugonis Geraldi epiſcopali ſede exauctorati, & ſæculari brachio iuſtè ad mortem relaxati, anno milleſimo trecenteſimo decimo ſeptimo. Septem annos huic Eccleſiæ præfuit, in negotijs Apoſtolicæ Curię apud eundem Pontificem ſemper detentus. Obijt Auenione anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo quarto in D. Thomæ Aquinatis ſacello à ſe constructo in Ordinis Eccleſia tumulatus, relicto Cadurcenſe conuentu ex aſſe hærede cum Apoſtolico beneplacito. *Gall. Chriſt. to. 2. & Olmeda in vita Herues Mag. Ord.*

Tit. 115. Caiacen.

1 CAiacenſi, ſeu Calatinæ Eccleſiæ in Campania Felici ſub Metrop. Capuana vnicus ex noſtris præfuit Paſtor P. F. Io. de Auerſa Carolo I. Neapolitano Regi à ſacris confeſſionibus, qui ad eiuſdem inſtantiam à Gregorio X. promotus eſt anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo tertio. Eidem Ioanni Carolus Rex Decimas, quas habebat ſupra feudalia bona intra Caiacenſem ciuitatem, liberaliter conceſſit ob amorem, quo illum proſequebatur. Obijt poſtmodum anno mil-

milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto. *Taeg. in mon. Ord. Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

Tit. 116. Caietani.

1 IN Neapolitano Regno eſt Caietana Eccleſia Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubdita, cui quatuor ex noſtris præfuere Epiſcopi, ex quibus Prior recenſetur P. Fr. Petrus de Terracina ab Innocentio IV. anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſecundo electus, & Apoſtolicis litteris, datis 2. Kal. Aprilis pontificatus 9. Caietano Capitulo commendatus, in quibus mandat, vt illi promptè obtemperent. Tres annos in ſua Eccleſia pacificè vixit Paſtor bonus, è viuis exemptus anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo quinto. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. Fr. Fœlix de Neapoli ſecundus ex noſtris Epiſcopus in hac Caietana Eccleſia præfuit, ab Eugenio IV. 9. Kal. Februarij anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſ. ſecundo creatus, qui ibidē duobus tātummodò annis præfuit ad Stabenſem Sedem poſtmodum translatus. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Thomas de Vio Card. Caietanus renuntiato Panormitano Archiepiſcopatu ad patriæ Sedem euectus eſt à Leone Papa X. die 13. Aprilis anno milleſimo quingenteſimo decimo nono, de quo Vghellus ita habet. *Hic ille eſt alter Thomas ingeniorum extrema linea; doctorum virorum miraculum; hæreticæ prauitatis terror; ſacrarum ſcripturarum lumen, ac fax; ſcholaſtici pulueris athleta inuictus; Thomiſticæ doctrinæ galeatus defenſor; ſincerioris doctrinæ propugnaculum, arx, ac promptuarium ſubtilium argumentorum; cathedræ demum ſplendor, ac decus, cuius adeo immortalia ſcripta ſunt, vt tamdiù videantur perennatura, quamdiù diuinam Sapientiam ſcholaſtica ſubſellia perſonabunt, &c.* Hanc Eccleſiam vſque ad mortem retinuit, quæ illi accidit anno milleſimo quingenteſimo trigeſ. quarto, de quo plura inter Cardd. *Vghell. vbi ſup.*

4 P. Fr. Hyacintus de Ceno Hiſpanus ad Philippi IV. Hiſpaniarum Regis præſentationem ab Vrbano VIII. Caietanus Epiſcopus renunciatur die 3. Aprilis anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo quarto, præfuitq; annis tribus laudabiliter. Deceſſit autem anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo ſeptimo. *Vghell. ibid.*

Tit. 117. Calagurritanus.

1 CAlagurritanæ Eccleſiæ in Aragonia datus eſt Epiſcopus à Sixto Papa IV. P. F. Ioannes de Quemada Hiſpanus, qui anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo ſynodū apud Logronnum celebrauit, in qua inter cætera ſalubria decreta, in ſua diœceſi ſeruandum fore feſtum viſitationis B. Virg. Mariæ ſanxit. Antequam ad huius Eccleſiæ regimen eſſet aſſumptus, factus eſt Generalis Viſitator Toletani Archiepiſcopatus anno 1445. Tandemq; in ſenectute bona appoſitus eſt ad patres ſuos circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum. *Gil in Teatro huius Eccleſ. & Taegius in Monumentis Ord.* qui tamen Calaritanum Archiep. in Sardinia Ioannem putat.

Tit. 118. Calamacen.

1 PAter F. Gaſpar dos Reis, ſiue de Regibus S. Theol. Mag. Luſitanus, ad inſtantiam Ioannis Tertij Portugalliæ Regis à Paulo IV. anno 1. ſui pontificatus, qui fuit ſal. milleſimus quingenteſimus quinquageſimus quintus die mercurij 27. Nouemb. Calamacenſis Epiſcopus in partibus Infidelium creatus eſt, datuſq; Suffraganeus Henrici, Card. Infantis Portugalliæ Archiepiſcopi Elboren. ſeu Eboren. conſtituta penſione ſuper fructus menſæ Archiep. Elboren. pro congrua eiuſdem Gaſparis ſuſtentatione; deceſſit autem anno 1577. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli IV. & Fernand. in Catal. Ep. Hiſp.*

2 P. Fr. Hieronymus Pererius Luſitanus, defuncto Gaſpare prædicto, ad eiuſdem Henrici Card. inſtantiā Calamacen. Epiſcopus, & Suffraganeus Elboren. anno milleſimo quingēteſimo ſeptuageſimo ſeptimo 15. Decemb. creatus eſt à Gregorio XIII., in qua dignitate paruo tempore vixit,

vixit, ſequenti anno ex mortalibus ſublatus. Fuit Pererius vir doctiſſimus, inter ſui ſæculi doctores nemini ſecundus, & prædicator famoſus, ſcripſitq; ad eiuſdem Henrici Card. inſtantiam tractatum de Sacramentis; alium de Reſurrectione Chriſti; Librum quoq; concionum, continentem copioſiſſimam variorum ſermonum, tàm de tempore, quàm de ſanctis materiam, quæ omnia furto ſibi ſublata imprimere in commune commodum nequiuit: & promulgata ſuper hoc ab Apoſtolico Nuntio ad eiuſdem Henrici Card. inſtantiam excommunicatione, furtum nequaquam inuentum eſt. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. Fernand. inter Ep. Hiſp. Luſitan Bibliot.*

Tit. 119. Calamonen.

1 PAter F. Albertus, de quo nihil ſcripſere Ordinis ſcriptores, vnde eius cognomen, & patriam recenſere poſſimus, à Paulo Papa III creatus eſt in Inſula Cretenſi Calamonenſis Epiſcopus. Ita enim habetur in eiuſdẽ Pontificis Conſiſt. Actis ſub die 29. Octob. anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſeptimo. *Die 29. Octob. Pont. inſtituit Epiſcopum Eccleſiæ Calamonen. vacant. per obitũ Bartholomæi Aneroldi F. Albertum Ord. Prædicat. cum retentione omnium, &c.* Hæc autem Eccleſia cũ Arien. vnita poſtea fuit anno 1551. die 5. Octob.

2 P. F. Timothæus Iuſtinianus à Iulio III. Calamonen. eccleſiæ mox Arienſi vnitæ datus eſt Epiſcopus die 21. Iulij anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo, cui cum præfuiſſet annos quatuordecim, translatus eſt à Pio IV. ad Chienſem, de quo ibi. *Vghell. tom. 9. inter Strongalen. Ep.*

Tit. 120. Calcedonen.

1 PAter F. Paulus Lapus de Bolenzijs Florentinus ex conuentu S. Mariæ Nouellæ Calcedonenſis Epiſcopus à Clemente VI. creatus fuit circa annum milleſimum trecẽteſimum quadrageſimũ quintum: de quo hæc refert Olmeda in vita Io: Morlandini Generalis Ordinis: *Paulus verò Lapi de Bolentijs Florentinus, ſocius quondam Angeli de Acciaiolis Præſul Calcedonen. digniſſimus, claret ſub Clemente* (ideſt VI.) *migratq; ſub Innocentio* (ſcilicet VI.) *ſexaginta annis decurſis in Ordine, innumeriſq; bonis patratis in Orbe.*

Tit. 121. Callienſes.

1 IN Senonica Vmbria ſub Metropol. Vrbinate eſt Callien. Eccleſia, cui aliqui ex noſtris præfuere Patres, inter quos primus omnium recenſetur P. F. Morandus de Signia. Hic B. Aldobrandini Caualcantis ſocius, à B. Ioanne Salernitano Priore conuentus S. Mariæ Nouellæ eiuſdem ciuitatis dominicana veſte donatus, eruditione, doctrina, & pietate clarens, celeberrimus diuini verbi præco effectus eſt, plurimoſque perditos homines ad meliorem frugem reduxit. Fama eius ſanctitatis per omnium ora volitante, defuncto Egidio Benedictino Monaco, Callienſe Epiſcopo, in eius locum ſublectus fuit Epiſcopus ab Alexandro Papa IV. anno Dom. 1259. Vix Morandus ſuã ſponſam attigerat, cum maxima exorta diſſenſione, Ghibellina gens Callienſem Vrbem mirum in modum vexauit, partes Manfredi Tarentini, Romanæ Eccleſiæ hoſtis acerrimi ſuſcipiendo, Guelphoſq; ex ſuis confinibus eliminando. Maximam accendit aſſumptum facinus in Vrbano IV. tunc Pontifice Summo indignationem, qui rebelles ciues diro excommunicationis fulmine perſtrinxit, ciuitatemque, ac diæceſim Eccleſiaſtico interdicto ſubegit; Nec irato Pontifici ſatis; nam eandem ciuitatem Epiſcopali Sede expoliauit, atq; ad Eugubinos Epiſcopum cum ſede tranſportauit. Integro vnius anni curſu in ſuo errore perſtitere Callienſes, tandemque Morandi Epiſcopi monitis, atq; prædicationibus flexi, Manfredum publicè abiurauere, atq; Romanæ Eccleſiæ Paſtorem Maximum Vrbanum acclamauere. His peractis, Vrbanus mitigata ira, Callienſes, tanquam filios, intercedentibus Peruſinis, benignè ſuſcepit, ab Eccleſiaſticis vinculis abſoluit, atq; priſtina Epiſcopali ſede donauit. Ad ſuam ſponſam reuerſus igi-

igitur Morandus, quotidianis exhortationibus ſubditos, vt in firma deuotione erga Romanam Eccleſiam perſeuerarent, admonebat, atque ad vera pietatis opera ſuo exemplo inflammabat. Tandem ſui regiminis anno ſexto à Clemente IV. ad Fanenſem ſedem translatus eſt an. Dom 1265. 4. Non. Octob. *Bzou in Annal. Eccleſ. tom. 13. an. 1225. num. 12. Vghell. Ital. Sac. tom. 2.*

2 P. F. Petrus de Viterbio à Nicolao V. dum Prioris munus in Viterbienſi conuentu S. Mariæ ad Gradus exerceret, ad Callienſem ſedem regendam vocatus fuit anno à partu Virginis milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo octauo, cui cum annis quinque optimè præfuiſſet, è viuis exceſſit. *Taeg. & Vghell. tom. 2.*

3 P. F. Ludouicus de Lagora Hiſpanus Alexandro VI. à ſacris Confeſſionibus, ab eodem Pontifice die 8. Febr. an. milleſimo quingenteſimo tertio Callienſis Epiſcopus creatus eſt: qui defuncto Alexandro ad ſuam Eccleſiam progreſſus, multas expertus eſt in Callienſi populo inſidias ex concepto odio contra Ducem Valentinum eius amicum: vnde exulare coactus, à Iulio II. Lauellenſem Eccleſiam poſtmodum obtinuit, Callienſi dimiſſa an. milleſ. quingenteſimo quarto. *Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Thomas de Albizijs nobilis Florentinus Cæſenæ genitus ex Nicolao Caſtoraque Blonda, adoleſcens in noſtro Cæſenatenſi conuentu Dominicanum Ordinem profeſſus eſt. Sacris ſtudijs deditus, in ſtudendo, legendo, & docendo ita mirabiliter profecit, vt communi omnium voto Doctor egregius appellaretur: quibus optimè à Leone X. cognitis, Callienſis Epiſcopus creatus eſt anno Dom. 1513. Sub eodem Pontifice Lateranenſi Concilio interfuit; libertatem Eccleſiaſticam acerrimè defendit; oueſq; ſibi creditas tanquam filias adamauit. Tandem religioſę quietis amore detentus an. 1524. Callienſem ſedem renunciauit, titularemque Bethleemiticam ſuſcipiens, in Cæſenaticum noſtrum cœnobium ſe recepit, vbi orationibus, ac virtutibus vacans, optimo fine quieuit, relicta Eccleſiæ noſtrę nobili eccleſiaſtica ſuppellectili. *Plod. de Vir. Illuſt Ord. p. 2. lib. 4. Vghell. Ital. Sac. tom. 2.*

Tit. 122. Cambalien.

1 Cambalienſem Eccleſiam, ſiue Simſalicen. in Græcia conſtitutam P. F. Corradus Scopper regendam ſuſcepit ab Innocentio VII. anno milleſ. quadringenteſimo quinto. 11. Kal. Ianuarij. Ita enim in eiuſdem Innocentij lib. prouiſ. Prælatorum dicitur. *F. Corradus Scopper Ord. Præd. fit Epiſc. Cambalien. ſiue Simſalicen. 11. Kal. Ianuarij.* De quo Paſtore nil Ord. Scriptores referunt.

Tit. 123. Camenecen.

1 P. F. Petrus de Armis Prouuala Rutenus à Bonifacio VIII. Camenecenſis Epiſcopus creatus fuit an. à partu Virg. milleſ. trecenteſimo ſecundo, cuius memoria eſt in Arce Epiſcopali CzarnoKozinenſi teſte Simone Okolski ex Ord. noſtro In Ruſſia Florida in fine 2. partis. De quo Paſtore nullus alius ex noſtris ſcribit.

Tit 124. Camerinen.

1 Inter Vmbriæ, Picenique confinia eſt Camerinenſis ciuitas, cuius Epiſcopalis Eccleſ. Apoſtolicã ſedem immediatè veneratur, eidemque vnicus ex noſtris ptæfuit Epiſcopus P. F. Marcus Ardinghellus Florentinus nobili loco natus, conuentus S. Marię Nouellę eiuſdem Ciuitatis alumnus, ſcientiarum corona redimitus, qui ab Innocentio VI. ex Adrienſi Eccleſia ad hanc Camerinen. translatus eſt circa annũ milleſ. trecenteſimum ſexageſimum primum, in qua vſque ad annum milleſ. trecenteſimum ſeptuageſimum ſecundum bonus Paſtor, tum doctrina, tum pietate, tum morum ſanctitate prę luxir: quieuitq; in Domino. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. & Plod. p. 2. lib. 2.*

Tit. 125. Caminen.

1 P. F. Petrus Polonus vir doctiſſimus cum Nicolai IV. Cœleſtini V. & Bonifacij VIII. Pontt. Maxx. Summus Pœniten-

nitentiarius in Romana Curia fuiſſet, Caminenſis Epiſcopus in Pomerania creatus eſt à Bonifacio VIII. at dum ad ſibi commiſſam Eccleſiam properaret; Genuæ in morbum incidens, è viuis exceſſit, ibidem apud noſtros tumulatus anno milleſ. ducenteſ. nonageſimo octauo. *Bzou. de reb. geſt. in Polon. Ord. Præd. cap. 6.*

2 P. F. Vielmus Polonus & ipſe euaſit Caminenſis Epiſcopus à Gregorio XI. an. primo ſui pontificatus, qui fuit à natiuitate Chriſti milleſimus trecẽteſimus ſeptuageſimus tertius, creatus. *Bzou. vbi ſup.*

Tit. 126. Campanien.

1 CAmpanienſis Ciuitas eſt in Neapolitano Regno, quæ à Clemente VII. die 19 Iulij ann. 1525. Epiſcopali ſede ditata eſt, & cum Satrianen. copulata, cuius Antiſtes tanquam Satrianen. Compſano, veluti verò Campanien. Salernitano Archiepp. Suffraganei ſunt. Vnione igitur harum Eccleſiarum facta P. F. Marcus Laureus de Tropeia effectus eſt earundem Epiſcopus à Pio IV die 26. Ianuarij an. milleſ. quingenteſ. ſexageſimo: claruitq; in Concilio Tridentino inter doctiſſimos Patres adnumeratus, quorum doctrinam magni fecit Sacra Synodus. E viuis raptus eſt ſub Pio V. an. milleſ. quingenteſ. ſeptuageſimo primo poſt conſtructum, & fundatum à ſe conuentum Ordinis in Girifalco prouinc. Calabriæ. *Vghell. Ital. Sac. tom. 7. Plod. par. 2. lib. 4.*

2 P. F. Conſtantinus Teſta nobilis Mutinenſis ex Prouinc. Lombardiæ, dum P. F. Ioannis Baptiſtę Lancij de Aquanigra general. Commiſſarij S. Inquiſitionis in Vrbe ſocij munus obiret, ab Vrbano VIII. Campanien. & Satrian. Epiſcopus creatus eſt Ianuarij 24. anno milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo octauo. Vixit in hac dignitate omnibus charus, vtporè egregijs moribus ornatus, annos nouem. Obijt in Fratta Satrianen. Diœc. an. milleſ. ſexcenteſimo trigeſimo ſeptimo, in Eccleſia S. Angeli ibidem tumulatus. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Ioſeph Maria Auila nobilis Romanus Card. Cecchini ex ſorore nepos, harum Eccleſiarum Epiſcopus euaſit ſub Innocentio Papa X. die 22. Aprilis anno milleſ. ſexcenteſ. quadrageſimo nono. Hic Dominicana toga in cœnobio S. Mariæ ſuper Mineruam aſſumpta, in ſtudijs, & prædicatione mirùm profecit; euaſitque Hebræorum predicator in Vrbe poſt P. F. Ioſephum Mariam Ciantes ex Ord. noſtro ad epiſcopatum Marſicanum aſſumptum, & prouinciæ Regni Prior Prouincialis. Epiſcopus factus, omnem adhibuit curam, vt Clerum ad meliorem frugem reuocaret; propter quod perſequutiones non modicas ſuſtinuit. Cum verò an. milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſexto graſſaretur lues, tum Romæ, tum in Neapolitano Regno, Chriſti pręceptum adimplens, dum proprijs manibus ſacramẽta inceſſanter ſibi creditis ouibus miniſtraret, cõtagioſa lue tactus, bonus Paſtor animam ſuam poſuit pro ouibus ſuis die 24. Sept. omnium lachrymis in Campanien. Cathedrali tumulatus. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 127. Camplen.

1 P. F. Hieronymus Cama, ſeu Coma, Camplen. ſeu Campen. Epiſcopus ab Apoſtolica ſede fuit inſtitutus circa annum Dom. milleſ. quingenteſimum ſeptimum, de quo nil memoria dignum referunt Scriptores noſtri. *Plod. p. 2. lib. 3. Fernand. inter Ep. Ital.*

Tit. 128. Canadien.

1 P. F. Io. Coloſuarinus Hungarus à Pio IV. Canadienſis Epiſcopus creatus interfuit Concilio Tridentino, in quo mortuus eſt die 24. Nouemb. an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo ſecundo, prout in indice Epiſcoporum eiuſdem Concilij, creatorum à Pio IV. habetur.

Tit. 129. Canarien.

1 P. F. Antonius à Penna Hiſpanus vir doctus, & Prædicator egregius cũ eſſet Catholicorum Regum Ferdinandi & Eliſabet Regius concionator, Canarienſis Epiſcopus in Inſulis eiuſdem nominis factus eſt circa annum milleſ. quingenteſ.

octa-

octauum. Fuit Antonius conuentus Petræ fixæ Alumnus S. Theologiæ Magiſter præclarus, vertitque in maternam linguã volumen epiſtolarum S. Catherinæ Senẽſis, quod opus Fr. Franciſco Ximenio Toletano Archiepiſcopo dicauit. Scripſit quoque eiuſdem Seraphicæ Virginis vitã & quorundam Sanctorum Ordinis noſtri. Deceſſit circa annum 1518. *Plodius p. 2. lib. 3. Fernandez inter Scriptores Ord. & Epiſcopos Hiſpanos.*

2 P. F. Antonius Abula præcedenti Antonio in Canarienſis Eccleſiæ regimine ſucceſſit vt teſtatur Fernandez, circa annum milleſimum quingenteſimum vigeſimũ. De quo nil aliud refert. *Fernand. vbi ſup. in Epiſcop. Hiſp.*

3 P. F. Io. à Pedrazza ex Illuſtriſſima Ducum de Infantado familia, magni nominis theologus, Canarienſis Epiſcopus ad Caroli V. præſentationem creatus eſt circa annum milleſimum quingẽteſimum vigeſimum quintum, præfuitque huic Eccleſiæ laudabiliter vſque ad annum milleſimum quingenteſimum trigeſimum, & ſucceſſorem habuit qui ſequitur. *Fernandez in Epiſcopis Hiſp.*

4 P.F. Ioannes è Salmanca Burgenſis cœnobij alumnus, Caroli V. Concionator, in Canarienſi ſede Epiſcopali datus eſt ſucceſſor Ioannià Pedrazza ad eiuſdem Caroli Imperatoris pręſentationem, à Clemente VII. die 6. Martij anno à Virginis partu milleſimo quingenteſimo trigeſimo primo quam tribus circiter annis Paſtor optimus rexit. *Fernandez vbi ſup. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

5 P.F Ioannes à Saruia Ioanni Salmãticenſi datus eſt in huius Eccleſiæ regimine ſucceſſor nominante eodem Carolo V. circa annum milleſimum quingenteſimum trigeſimum quartum, cui ſacrum ius dixit incorruptum annis pluribus. *Fernandez vbi ſup.*

6 P.F. Melchior Cano ad præſentationem Caroli V. Imperatoris creatus fuit Canarien. Epiſcopus à Iulio III. Pont. Max. die 1. Septemb. an. milleſ. quingenteſimo quinquageſimo ſecundo ſub præſtantiſſimi Theologi nomine. Ita enim in Act. Conſiſt. dicitur, *Die 1. Septemb. 1552. referente Card. Compoſtellano Pont. prouidit ad præſentat. Caroli V. Eccleſiæ Canarien. vacanti per obitum Franciſci dela Cerda de Fratre M. Cano Ord. Præd. theologo præſtantiſſimo.* Fuit Melchior Salmanticen. Conuentus alumnus, fœcundiſſimi ingenij vir, maxima eloquentia ditatus, in Græca lingua peritus, in ſacris literis, S. Patribus, hiſtorijs, D. Thomæ & Ariſtotelis doctrina verſatiſſimus. Concilio Tridentino interfuit ab illius Patribus in ſumma veneratione habitus. In Florentiſſima Salmantina Academia pluribus annis maximo cum auditorum fructu primam Cathedram conſcendit ex Complutenſi translatus. Præſul Canarienſis factus poſt breue tempus renunciata Eccleſia ad Ordinem reuerſus Prouinciæ Hiſpaniæ Prouincialis Prior electus eſt. Duodecim eruditiſſimos libros de locis theologicis & relectiones duas, vnam de Sacramentis in genere, de Sacramento pœnitentiæ alteram, euulgauit. Obijt Toleti in S. Petri Mart. regio connentu, ibidem apud noſtros terræ traditus. *Fernand. inter Scrip. Plod. p. 2. lib. 4. ex Act. ſuprad.*

7 P. F. Franciſcus de la Zerda Hiſpanus Canarienſis Eccleſiæ Antiſtes creatus eſt à Iulio Papa III. ad Caroli V. ſemper glorioſiſſimi Imperatoris præſentationem vacan. per obitum Antonij de la Cruz, die 19. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo cui vnico anſacrum ius dixit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max. & Regeſt. Cancell. Apoſt.*

8 P. F. Io. Alcolares ex Archiepiſcopo S. Dominici ad Canarienſem Eccleſiã transfertur à Pio V. Pont. Max. vacantem per obitum Bartholomæi de Torres, die 27. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pij V.*

9 Tandem pro coronide huius Eccleſiæ Epiſcoporum ponimus P. F. Petrum de Herrera Hiſpanum celeberrimi conuẽtus S. Stephani Salmãticenſis alumnum, virum toto orbe famoſum, inter eruditiſſimos ſui ſæculi principem; qui in oppoſitione ad cathedram proprietariam ſacræ ſcripturæ Vniuerſitatis Salmantinæ per dies triginta continuos integræ horæ decurſu repente lectionem habuit, deinde primariam cathedram Theologiæ Salmanticæ contra D. Idelphonſum Curielẽ, veſpertinam, tota Hiſpania mirante, obti-

nuit, ex qua poſt aliquot annos, nempe circa annum 1620. ad Epiſcopatum Canarienſem primò aſſumptus eſt, ad quam Eccleſiam tamen nõ acceſſit, translatus poſtmodum ad Tuicienſem; tandemq; ad Tiraſonen. ad quam dum iter arriperet, Salmanticæ quieuit in pace circa an. 1626. ſuæ ætatis 82. in cœnobio S. Stephani, in Capella S. Vrſulæ, ſeu 11. millium Virginum ſepulturæ traditus, hoc elogio tumulo conſtituto:

Hic iacet D. F. Petrus de Herrera
Huius almæ domus filius
In Theologia ſcolaſtica ſui ſæculi primus
Et in expoſitiua nulli ſecundus.

Scripſit ſuper totam Theologiam ſcolaſticam egregia comentaria, quæ Romæ in Ordinis archiuio ſeruantur. Scripſit prætereа ſuper totam Scripturam litterales, & morales expoſitiones, quæ ſeruantur in archiuio Salmantini Conuentus. *Ex relatione P. Mag. F. Vincentij Ferre Hiſpani Salmantini Conuentus filij Regentis Collegij S. Mariæ ſuper Mineruam nobis exhibita.*

Tit. 130 Candidæ Caſæ.

1 P. F. Adam de Scotia Candidæ Caſæ Eccleſiam Epiſcopalem in Scotia exiſtentem regendam obtinuit ab Vrbano V. 15. Kal. Decemb. anno milleſ. trecenteſimo ſexageſimo tertio pontificatus ſui 2. prout libri prouiſionis Prælatorum eiuſdem Pont. Max. teſtantur de quo nec verbum quidem eſt apud Ord. Scriptores.

Tit 131. Candiæ.

1 DIſſidente Capitulo in noui Paſtoris electione, Innocentius IV. per Apoſtolicas litteras mandauit Archiep. Tarraconen. S Raymundo de Pennaforti, & Michaeli de Fabra ex Ord. noſtro, vt nouum Candiæ Epiſcopum nominarent; qui conuenientes in vnum, P. F. Gulielmum de Barbarano de Barchinonen. Conuento Epiſcopum nominauere circa annũ milleſ. duceneſ. quinquageſimum ſecundum, ab eodem Pontifice poſtmodum cõfirmatum. Hic cum commiſſum ſibi populum vitæ exemplo, ſanctiſque documentis imbuiſſet, quieuit in pace die 15. Aprilis anno milleſ. ducenteſ. quinquageſimo quinto in Conuentu S. Catharinæ ſepultus. *Lopez p. 5. lib. 2. cap. 8.*

Tit. 132. Caneæ.

1 P. F. Michael, natione Græcus, ſac. Theol. Laureatus inſignis, Caneæ Epiſcopus creatus fuit ab Apoſtolica ſede in Inſula Cretenſi; & poſt aliquot annos Veronæ ex hac vita migrauit an. milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo nono, apud noſtros ſepultus. *Plod. p. 2. lib. 3. ex Razzio & Fernand. inter Græcos Ep.*

2 P F. Dominicus Bolaſeus de Venetijs nobili loco natus, conuentus S. Dominici eiuſdem ciuitatis Alumnus in quo Prioris munus ſuſtinuit an. 1583. à Sixto Papa V. Caneæ Epiſcopus creatus eſt, præfuitque in ea dignitate annis pluribus optimus Paſtor, qui viuebat anno milleſ. ſexcenteſimo quinto decimo, teſte Plodio p. 2. lib. 4.

Tit. 133. Cangen.

1 P. F. Ioannes Gilbertus Anglus Cangenſem, ſeu Gangen. Eccleſiam regendam conſequutus eſt ab Apoſtolica ſede circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum ſecundum, ſicut refert Fernandez in Epiſcopis Anglis, vbi ſolum nomen huius Epiſcopi recenſet.

Tit. 134 Caphen.

1 P. F. Hieronymus Genuenſis ex Lombardiæ Prouincia factus eſt ab Apoſtolica ſede Epiſcopus Caphenſis ad Pontum Euxinum circa an. à partu Virginis milleſ. quadringenteſimum qua: tum. Fuit Paſtor optimus, quo mortuo ſui deſiderium proprijs ouibus reliquit. *Plod. p. 2. lib. 2. Fernand. inter Ep. Ital.*

2 P. F. Fœlix Polonus Caphenſem Eccleſiam & ipſe obtinuit à Clemente VII. die 17. Aprilis an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo ſecundo, cui fuit vnita Præpoſitura

ſa Briſticenſis Vilnen. Diœceſis, datuſque Suffraganeus Vilnen. Epiſcopi, ſicut in Actis Conſiſtorialib. eiuſdem Pont. dicitur.

Tit. 135. Caprulen.

1 Caprulenſis Ciuitas Venetęorę inſularis ciuitas ſub Patriarchali Venetiarum tres ex noſtris Dominicanis cõſequuta eſt Epiſcopos, primuſque extitit P. F. Antonius de Caturcis à Io. XXIII. Calendis Octob. anno milleſimo quadringenteſimo duodecimo promotus, qui cum boni Paſtoris fama eidem Sacerdotale ius annos decem, & nouem dixiſſet, deceſſit anno 1431. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Anglus Caſarinus Taruiſinus vir doctiſſimus, & eruditiſſimus, à Clemente VIII. anno milleſ. quingenteſimo nonageſimo tertio 21. Iulij Caprulen. Epiſcopus delectus eſt, qui ſeptimo ſui regiminis anno deceſſit in patria, ibidemque ad D. Nicolai ædem delatus, & in clauſtro ſub Epiſc. ſtatua iconica viuum illum repreſentante conditus, tale habet cenotaphium.

M. M. M. M. M.

Quid vis? Loqui defuncto ſiſte. Quid vrges.

Quis ſit hic? Excelſi pars quotacumq; poli.

Quis fuerit? Fuit Angelus: Ex quo ſtemate natus?

Ex Caſarinis ciuibus: Vnde ſolo.

Qualis? Mytratus. Cuius? Caprulenſis, an iſtic.

Vixerit? haud vixit? Quomodo viuit adhuc.

Qui ſic. Quod fato nil dignum geſſerit; à quo

Gradis? dic quatuor luſtra ſed adde dece.

Qua fuerit vita? Sancta, qua veſte profeſſus?

Hac, quæ fert ſummi myſtica verba Dei.

An tibi ſit præſens? præſens, quidnam velis? vnum.

Vt miſeris diſcas viuere, Lector abi.

F. Io. Fräciſcus Marchetti Tor. Ord. Præd.

Obſeruantiæ ergo S. S. S. S. S.

Priores quinque litteræ M. tale habent eloquium.

Mortalis Monumentum, Monet Mentem, Moriendum.

Poſteriores verò quinque S. *Suo Sumptu Sepulcrum Statuendum Studuit*. Vghell. vbi ſup.

3 P. F. Ioſeph Maria Pizzinus Venetus ab Vrbano VIII. Caprulen. Epiſcopus delectus, & ab Innocentio X. promotus 20. Martij anno 1645. ſui regiminis an. octauo deceſſit 1653. Venetijs in Eccleſia SS. Io. & Pauli ſepultus. *Vghell. Ital. Sac. in Apendice tom. 9.*

Tit. 136. Carachen.

1 P. F. Antonius de Viadana Hiſpanus Carachen. Epiſcopus in partibus à Gregorio XV. die 6. Martij an. milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio creatus fuit; cuius in eiuſdem Gregorij Act. Conſiſt. in hunc modum fit mentio. *F. Antonius de Viadana Caues Ord. Prædicat. fit Epiſc. de Carucha, vel Pecra in partib. infid. & Suffraganeus Epiſcopi Seguntinen. in Hiſpan.*

Tit. 137. Cardicen.

1 Cardicen. Eccleſia titularis in partibus infidelium habuit Paſtorē P. F. Marcorium Ludia de Vetzizolez. qui ſimul Craconien. Suffraganeus ab Alexãdro VI. die 27. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono creatus fuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Alex. Pont.*

Tit. 138. Cariaten.

1 Cum Geruntinenſi, eſt hæc Cariatenſis Eccleſia vnita, ambęq; S. Seuerinæ Metropolitanã propriam reuerentur, quibus ſequentes Fratres Dominicani præfuere Epiſcopi P. F. Guillelmus de Podio Gallus harum Eccleſiarum Epiſcopus à Martino V. creatus eſt anno 1429.

2 P. F. Martinus de Lignano à Iulio II. an. 1505. De quibus vide infra in Geruntinen. Epp.

Tit. 139. Carinulen.

1 Carinulen. ſeu Calinenſi Eccleſię in Campania felici ſub Metropolita-

na

na Capuana datus eſt Epiſc. P. F. Riccardus de Thedaldis Florentinus, qui in permagnifico S.M. Nouellæ de Florentia cœnobio ad Ordinē receptus, inſignis Theologi ſibi nomine vindicato, poſt multorum conuentuum obitas præfecturas, ad huius Eccleſiæ regimen aſſumptus; eidem ſingulari cum laude, non diu tamen, ſacrum ius dixit. Vitam cum morte commutauit ſub Innocentio VI. anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo tertio; vt monumenta prædicti Conuentus S. Mariæ Nouellæ teſtantur. *Vghell. Ital. Sac. tom. 6,*

Tit. 140. Carolen.

1 CArolenſi Eccleſia in occidentalibus Indijs, nuncupata B. Marię de Remedijs; quæ & Angelopolitana, ſeu Tlaxcallenſis dicitur, à Leone X. ad Caroli V. Imperatoris ſupplicationem, vndę & Carolenſis nomen obtinuit, in Cathedralem euehitur die 24. Ianuarij an. milleſimo quingenteſimo decimo nono, P. F. Iuliano Garges primo Epiſcopo eidem attributo. Ita enim in Conſiſtorialibus Actis eiuſdem Leonis X. Pont. teſtatum reperimus, *F. Iulianus Garges fit Epiſcopus in Inſula noua in Ciuitate Carolen. Parochialēq; Eccleſiam dicti oppidi Carolen. ſub Inuocatione B. Mariæ de Remedijs in Cathedralē erexit Pont. die 24. Ianuarij in Conſiſtorio prout ſup. 1519. ad petitionem Caroli Regis Hiſpaniæ.* Cęſarauguſtani Conuentus filius extitit Iulianus Carolo Imperatori à Sacris Prædicationibus, vir religioſiſſimus, qui in Epiſcopatu ſtatuta Ordinis in victu & veſtitu adamuſſim compleuit, fuitque primus Epiſcopus qui Mexicanum Regnū ingreſſus eſt. Obijt pauperum pater Iulianus anno 1542. in ſua Cathedrali ſepultus. *Gil. in Teat. Eccl. de la Pueb. delos Angel. & Fernand.* qui tamen falsò duos Iulianos Epp. facit, vnum Carolen. alium Talax.

Tit. 141. Cartagenen.

1 CArtagenæ oppidum in Indijs in Cathedralem ad Caroli V. inſtantiam a Clemente VII. anno 1534. die 24. Aprilis erectum eſt, cui primum Paſtorem idem Pont. aſſignauit P. F. Thomam de Thoro ad eiuſdem Cæſaris præſentationem. Præfuit huic Eccleſiæ annos duos, appoſituſque ęſt ad patres ſuos an. 1536. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

2 P.F. Hieronymus de Loayſa poſt Thomæ exceſſum huius Eccleſiæ Epiſcopus creatus fuit à Paulo Papa III. die 4. Decemb. an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo ſeptimo, in qua annis nouem reſedit ad Archiepiſcopalem Ciuitatis Regum poſtmodum translatus die 11. Febr. an. 1546. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli III.*

3 P. F. Dionyſius de Sanctis Hiſpanus Cartagenenſis Epiſcopus creatur à Gregorio XIII die 25. Iunij an. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo quarto; præfuitq; ouibus ſibi creditis annos quatuor; è mortalium oculis anno milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo raptus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg.*

4 P. F. Io. de Montaluo in hac Cartagenen. Eccleſia Dionyſio ſucceſſit ex promotione Gregorij XIII. die lunæ 6. Octob. anno milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo octauo facta. Octo annis eidem bonus Paſtor in aſſumpta Infula vixit, fatoque functus eſt an. milleſ. quingenteſimo octogeſimo ſexto. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg. & Fernand.*

5 P. F. Antonius Heruias Hiſpanus ex veræ pacis Eccleſia ad hanc Cartagenenſem vacātem per obitū prædicti Ioannis de Montaluo à Sixto Papa V. die 12. Octobris anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo ſexto transfertur, quam cum per decennium piè, & benè rexiſſet, mortalitatem compleuit, ad anteceſſores appoſitus an. milleſimo quingenteſimo octogeſimo ſexto. *Ex Actis Conſiſt. eiuſdem Sixti Pont. & Fernand.*

6 P. F. Io. de Drada in Antonij præfati locum electus eſt Epiſcopus, à Clemente Papa VIII. die 19. Ianuarij anno milleſ. quingenteſimo nonageſimo ſeptimo. Præfuit annos ſex Paſtor Apoſtolicus, relictoque de ſe magno ſanctitatis odore, obdormiuit in Domino an. milleſ. ſexcenteſimo tertiodecimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Fernand.*

7 Poſt Ioannem de Drada P. F. Petrus de Vega in huius Eccleſiæ regimine ſucceſ-

ſucceſſit ad Catholici Regis nominationẽ à Paulo V. die 2. Octob. anno milleſimo ſexcenteſimo quartodecimo promotus; Duobus tantummodò annis in illa ſedit optimus Epiſcopus, quieuitq; in Domino anno milleſimo ſexcẽteſimo ſextodecimo. *Ex Act. Conſiſt. Pauli V.*

Tit. 142. Caſalenſes.

1 IN Monte ferrato eſt Caſalenſis Eccleſia ſub Metrop. Mediolanen. in qua Paſtor extitit P. F. Ambroſius Aldegattus, qui Guillelmo Duce Mantuano petente, die 3. Septemb. an. 1567. à Pio V. Pont. Opt. Max. creatus eſt. Fuit inſignis Theologus, atque in pluribus Lombardiæ prouinciæ cœnobijs Moderator, præfato Guillelmo Duci ſummopere gratus. Tres tantùm annos præfuit Epiſcopus; nam celeri pede properante morte tranſijt ad ſuperos die 18. Aprilis 1570. in noſtra S. Dominici Eccleſia terræ datus. *Vghell. Ital. Sac. tom. 4.*

2 Ambroſio, alter ex Ordine noſtro ſucceſſit in Caſalenſi Sede Epiſcopus, P. F. Benedictus Herba Mantuanus ex eadem Lomb. prou. filius conuentus Angelorum eiuſdẽ ciuitatis, qui cum Brixienſi Epiſcopo Theologi titulo decoratus, ad Sac. Trident. Concil. properauit, in quo eius doctrina mirabiliter eluxit. Cenſor fidei in ſua patria creatus, quos à fidei tramite deuiantes agnouit, in aliorum exemplum acriter puniuit. A Pio V. Sanctiſſimo Pontifice, qui Ambroſij virtutes optimè in minoribus nouerat, Caſalenſis Epiſcopus adlectus, tale onus humeris ſuis (aiebat ipſe) importabile, datis ad eundem Pontificem litteris, conſtantiſſimè recuſauit. At Pius comperta Benedicti humilitate, iterum, vt onus ſubiret, eidem imperauit. Reſtitit Pontificis Max. mandatis iterum inflexibili conſtantia Benedictus, datiſq; ad eundem Pontificem alijs litteris, ſe nolle, aiebat, Epiſcopali dignitate damnationem ſubire, tantæ dignitatis indignum. Obſtupuit Pius viri conſtantiam miratus, Cardinaliq; Piſano, vt Ambroſium Apoſtolicis cenſuris perterrefactum, ad Romanam Sedem, iniunctum Paſtorale onus ſubiturum, accedere compelleret, imperauit. Hoc telo ſauciata viri humilitate, Vrbem celeri pede petijt, veniam à Pontifice Max. ſupplicaturus. Caſalenſem igitur Sedem inuitus regendam ſuſcepit die 16. Iunij anno 1570. in qua omnibus omnia factus, ſui ſolùm immemor, cuncta, retentis ſolùm ſibi neceſſarijs, in pauperes erogabat. Nullus vnquam effulxit annus, in quo Synodum nõ celebraret; nullus dies, in quo ægrotos non inuiſeret; nulla feſtiuitas, in qua Caſalenſem populum ad pietatem non excoleret; nulla hora, in qua ſe ipſum ad amorem erga Deum non excitaret. Chriſtiana doctrina pueros imbuendos curauit adeo, vt plerùmq; ipſe met rudes cathechizaret. Montem Pietatis in pauperum ſubſidiũ fundauit, & labentes Eccleſias inſtaurauit, ob quæ pietatis opera S. Carolo ſummopere charus fuit. Denique laborum ſuorum præmia percepturus, tranſijt ad ſuperos die 28 Decemb. An. Dom. 1576. apud noſtros ibidem tumulatus his notis appoſitis,

Oſſa Fratris Benedicti Herba Mantuani Epiſcopi Caſalenſis, Ord: Prædicat.

Vghell. Ital. Sac. tom. 4. Fernand. in Catal. & Plod. p. 2. lib. 4.

Tit. 143. Caſertani.

1 PAter Fr. Io. Accreſta de Pontecorno Caſertanus Epiſcopus in Terra Laboris ſub Metropolit. Capuana creatur à Martino V. anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo quinto 4. Kal. Maij. Hic multa bona Eccleſiæ ſuæ contulit, in qua etiam campanam maximam conflari curauit per Fratrem Petrucium de Theano noſtri Ord. ſequenti inſcriptione appoſita.

Aue Maria gratia plena Dominus tecum
Verbum caro factũ eſt, & habitauit in nobis.
Mentem ſanctã ſpontaneam: Honorem Deo
& Patriæ liberationem.
Me fecit F. Petrucius de Theano.
ſub anno 1440. Regnantibus
F. Io. Epiſc. Caſertano, & Io. de Raeth.
Comite Caſertano.
Ieſu Chriſte adiuua nos.

Quanto

Quanto tempore autem huic Eccleſiæ ſacrum ius dixerit, vel quo anno è viuis exceſſerit Ioannes, non inuenimus. *Vghell. Ital. Sac. tom. 6.*

2 P. Fr. Deodatus Gentilis Ianuenſis Caſertanus Epiſcopus euaſit die 9. Iulij anno milleſimo ſexcenteſimo quarto à Clemẽte VIII. creatus. Hic Ianuæ in conuentu S. Mariæ de Caſtello Ordinis habitum induit, euaſitque vir doctus, & cordatus, Prioris onus in conuentibus S. Sabinæ Vrbis, Brixien. & Boſchenſi cum laude ſuſtinendo. A Clemente VIII. Mediolanen. Inquiſitor creatus, exinde translatus eſt in Vrbem Generalis Commiſſarius S. Inquiſitionis. Sub Paulo V. Apoſtolici Nuncij in Neapolitano Regno munus exercuit, ſumma cum ſui & Ordinis laude. Tandem viam mortis ingreſſus eſt Neapoli, dum Generalis Inquiſitoris totius Regni Neapolitani præfecturam gereret, in Eccleſia S. Catharinæ de Formello apud noſtros tumulatus ſequenti elogio eidẽ conſtituto.

F. Deodato Gentili, patria Ianuen. genere nobili; profeſſione inſtituti S. Dominici, ingenio prædito, & candidis, & doctiſſimis moribus ornato. Summo Philoſ. & eximio Theol. In gubernandis ſuæ Relig. Cœnobijs, quibus quamplurimis præfuit, ſingularis prudentiæ: & in adminiſtrando S. Inquiſit. Officio, mira conſtantia, & ſpectata probitatis viro. Pont. Maxx. Clem. VIII. & Paulo V. apprimè charo; ab altero Epiſcopatu Caſertanen. inſignito, & ab altero toti Regni Neapolitani Nunciatu decorato, à viuis intempeſtiuè erepto ad maiora properanti an. ætat. ſuæ LVIII. agenti.

F. Vinc. Zuccarinus Eugubinus eiuſd. Ord. Mœrens effigiem hanc memoriæ & grati animi erigendam curauit. An. M. DC. XIX.

Vghell. vbi ſup. & Plod. p. 2. lib. 4.

3 P. Fr. Ioſep à Cornea eiuſdem Caſertanæ Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt ab Vrbano VIII. die 28. Maij anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſexto. Hic ex Ducibus Caſtilionеis de Lacu peruſino ortus, Ordinis habitum Neapoli pro S. M. S. Mineruam conuentu ſumpſit, cui pro noua conuentus conſtructione facienda annua ſcuta trecenta ſua vita durante legauit. Vndecim annis in hac Eccleſia præfuit, ad Squillacenſem ab eodem Vrbano, poſtmodũ ad Vrbeuetanam ab Alexandro VII. translatus, in qua viuit anno quo hæc ſcribimus 1665. vir magnanimus, doctus, & pius, erga noſtrum Ordinem, & conuentũ maximè affectus, cui neſtoreos annos cõcedat Omnipotens. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 144. Caſſinen.

1 Montis Caſſini Eccleſiam, S. Patriarchæ Benedicti nobilem ſedem in Cathedralem erexit, epiſcopaliq; dignitate decorauit Ioannes Papa XXII. anno ſal. milleſimo treceнteſimo vigeſimo ſecundo 6. Non. Maij pontificatus ſui 9. cui ſub eadem die, & anno primum Epiſcopum dedit P. F. Oddonem de Sala Piſanum, primariæ nobilitatis virum, quondã Archiep. Piſanum, & Patriarcham Alexandrinum, Ludouico Bauaro infeſtum, & Io. Pont. Max. præcipuum aſſeclam, qui elapſo ſuę dignitatis anno, in Monte Caſſino quieuit in Domino, ibidem tumulatus. *Vghell. in Apend. tom. 2.*

2 P. Fr. Angelus Acciaiolus Florentinus nobili loco natus, poſt rectas Aquilanam, & Florentinam Eccleſias, ab Innocentio VI. anno milleſimo treceнteſimo quinquageſimo quinto Caſſinenſis Epiſcopus creatus eſt, in qua Eccleſia reſedit annos duos, menſes tres, dies ſeptem. Neapoli ex hac vita migrauit anno milleſimo trecẽteſimo quinquageſimo ſeptimo, apud noſtros tumulatus in Eccleſia S. Dominici. *Leand. de Vir Illuſt. Ord. Plod. p. 2. lib. 2. Vghell. vbi ſup.*

Tit. 145. Caſtellani.

Caſtellum antiqua Ciuitas fuit Epiſcopali ſede decorata, in ea Venetæ Ciuitatis parte ſita, quæ modò Caſtellum nuncupatur, cuius Epiſcopi, non Veneti, ſed Caſtellani dicti fuere vſque ad annum 1451. quo à Nicolao Papa V. Gradenſis Patriarchalis Sedes Venetias translata eſt, indeq; ſuppreſſo Caſtellani Epiſcopi nomine,

mine, Patriarchæ Venetiarum fuere poſtmodum eius Paſtores incliti dicti.

1 Ante huiuſmodi factam translationē Caſtellanæ Eccleſiæ, quę Gradenſi Patriarchali ſuffraganea erat, illi duo Prædicatores ſacrum ius dixere, inter quos prior fuit P. Fr. Gualterius Agnus Dei ab Alexandro IV. circa annum milleſimum ducenteſimum ſexageſimum creatus, vt teſtatur eum alijs Sanſouinus relatus ab Vghello in Epp. Caſtellanis, ſeu Patriarchis Venetiarum, & Plodius de Progenie S.P. Dominici in Italia lib. 2. cap. 89. fol. 499. qui tamen hunc cum Vualtero Epiſcopo Taruiſino confundit. *Ex Auct. ſuprad.*

2 P. Fr. Rampertus Polus Bononienſis omnium ſcientiarum genere vir longè clariſſimus, à Bonifacio VIII. anno milleſimo treceteſimo tertio 10. Kal. Martij Caſtellanus Epiſcopus creatur, quem Lambertum de Primaticijs Antonius Senenſis Luſitanus nuncupat. Annis ferè octo huic Eccleſiæ ſacrum ius dixit incorruptum, tandemque lugubris vitæ & ipſe finem expertus eſt an. 1311. *Vghell. tom. 5. in Patriar. Venet. num. 35.*

Hi duo tantùm ex noſtris Caſtellani Epiſcopi fuere dicti, reliquis poſtmodum Patriarchali titulo inſignitis, de quibus ſupra in Patriarchis Venetis tractauimus.

Tit. 146. Caſtellaneten.

1 PAter Fr. Thomas de Sulmona Caſtellaneten. in Regno Neap. ſub Tarentina Metrop. Epiſcopus creatus fuit ab Vrbano V 17. Kal. Decemb. anno milleſimo treceteſimo ſexageſimo ſeptimo. Fuit Confeſſor, & Conſiliarius Philippi Tarentini Principis, qui Conſtantinopolitanus dictus eſt Imperator, à quo priuilegia pro ſua Eccleſia obtinuit an. 1368. ſicut & à Ioanna Regina, confirmatina eorundem, quę priuilegia refert Vghellus, & fuere à dicta Ioanna confirmata anno 1378. Obijt autem circa annum 1380. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

Tit. 147. Caſtellæ Aureæ.

1 CLemens Papa VII. vltimo ſui pontificatus anno, qui fuit à Virg. partu 1534. die 11. Febr. ad Caroli 5. Imperatoris glorioſiſſimi petitionem erexit in ciuitatem locum Caſtellæ Aureæ in Indijs, ibiq; Cathedralem Eccleſiam conſtituit, cui primum præfecit Epiſcopum P. F. Thomam de Berlanga Prouincialem Indiarum (vt verbis in Act. Conſiſt. exiſtent. vtamur) Sac. Theol. profeſſorem eodem die, & anno. Fuit Thomas vir religioſiſſimus, & ex Hiſpania ad Indos tranſijt, ibiq; in Inſula Hiſpaniolæ, vt inquit Plod. p. 2. lib. 4. Prouincialis munus exercuit. Studio, prædicationi, laboriq; non pepercit vt Indos ad Catholicam fidē adduceret; & poſt plures ſui regiminis annos Eccleſiam renunciauit anno 1545. *Plod. p. 2. lib. 4. & Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Clem. Pont. M.*

2 Per ceſſionem Thomę præfati P.F. Paulus de Torres eiuſdem Eccleſiæ Paſtor effectus eſt à Paulo III. die 15. Ianuarij an. milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto, quam cum annos quatuordecim rexiſſet, in pace quieuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pauli III.*

Tit. 148. Caſtren.

1 PAter Fr. Rogerius Calcagnus Florentinus primus in Tuſcia Cenſor fidei ad Caſtrenſem Eccl. in Tuſcia Apoſt. Sedi immediatè ſubditam euectus eſt circa annum milleſimum duceteſimū quadrageſimum. Fuit Rogerius diuini verbi præco celeberrimus, atque Philippo Regi Galliæ charus, in cuius gratiam librum etruſco idiomate *De vitijs, & virtutibus* compoſuit. Lugdunenſi Concilio ſub Innocentio IV. celebrato interfuit. An. 1244. diuturnam litem inter Abbatem S. Saluatoris de Monte Amiato, & ſuam Eccleſiā compoſuit, & Aretij in pacé quieuit anno milleſimo duceteſimo ſeptuageſ. quarto. *Fernand. in Concertat. ad an. 1238 Leand. lib. 5. Vghell. tom. 1. Ital. Sac.* Hæc autem Caſtren. Eccleſia ſolo æquata fuit ab Innocentio X. translata Sede Epiſcopali ad

caſtrum de Aquipendio anno 1649.

2 P. Fr. Leonardus de Monteflaſcone huius Eccleſiæ Epiſcopus à Capitulo electus, à Martino IV. etiam reclamante ſui conuentus Priore confirmatus eſt anno 1. ſui pontificatus, qui fuit ſalutis 1281. obijt autem ante ſuſceptum conſecrationis munus. *Ex Regeſt. eiuſdem Pont. & Vghell. vbi ſup.*

3 P. Fr. Rufinus Placentinus ex Eccleſia Montis Marrani ad hanc Caſtrenſem translatus eſt à Bonifacio Papa VIII. 5. Id. Auguſti anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo quinto, in qua duobus circiter annis cum optimi Paſtoris nomine vixit. *Plod. de Progen. S. Dom. in Ital. lib. 2. cap. 79. Vghell. vbi ſup. & in Apend. tomi* 5. vbi aſſerit fuiſſe Dominicanum.

Tit. 149. Caſtren.

1 EST & alia Caſtrenſis Eccleſia in Salentinis in Regno Neapolit. Hydruntino Archiep. Suffraganea, quæ binos ſuſcepit in ſua Sede noſtri inſtituti Paſtores, inter quos primus extitit P. Fr. Lucas de Neapoli à Benedicto XI. 6. Id. Nouem. anno milleſimo treceenteſimo tertio creatus: qui in eadem laudatiſſimè vixit annos decem & octo, translatus poſtmodum ad Hydruntinenſem Metropolitanam Sedē. *Taeg. in Mon. Ord. & Vghell. tom. 8. Ital. Sac.*

2 P. F. Petrus de Tuſcia ex Rom. Prouincia Caſtrenſis Epiſcopus euaſit circa annum milleſimum treceenteſimum quinquageſimum, præfuitq; vſque ad annum milleſimum treceenteſimum ſexageſimum ſextum, quo vitam cum morte commutauit. *Plod. in Apend. Fernand. inter Italos Ep. & Vghell. eod. tom.* 8. vbi tantùm eius nomen ponit.

Tit. 150. Catacen.

1 CAtacenſis Eccleſia in Calabria Suffraganea Rhegien. Archiep. duos ex noſtris ſuſcepit Epiſcopos ex quibus vnus fuit P. F. Petrus Salamia concionator facundus, & celebris in tota Italia, creatus à Clemente VI. 6. Kal. Decemb. anno milleſimo treceenteſimo quadrageſimo ſecundo. Viginti ſex annos in eadem præfuit, viditque poſtmodum vltimum ſuæ vitæ diem anno milleſimo treceenteſimo ſexageſimo octauo. *Vghell. to. 8. Ital. Sac.*

2 P. Frater Lucas Caſtellinus nobilis Faentinus ex Prou. Lombardiæ Catacenſis Epiſcopus euaſit die 7. Nouemb. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo nono Vrbano VIII. promouente. Fuit Lucas vir doctus, & eruditus, Procurator Ord. & Vicarius Generalis in abſentia ab Vrbe Seraphini Sicci Mag. Generalis, qui cum obijſſet apud Auenionem anno 1628. Vrbanus Pont. Vicarium Ord. inſtituit Nicolaum Rodulphium Sac. Palatij Magiſtrum, & Lucam poſtmodum ſequenti anno Catacen. Epiſc. creauit. Mortuus eſt an. milleſimo ſexcēteſimo trigeſimo primo in ſua Cathedrali tumulatus. Scripſit

De Electione Canonica

De Inquiſitione miraculorum in Sanctorum Martr canonizatione.

Elucidarium de certitudine gloria Sanctorum Canonizat.

De dilatione in longa tempora Canonizat. Sanctorum.

Diſputationes ſelectas de Sacramentis.

Vghell. vbi ſup.

Tit 151. Catanen.

1 P. F. Gentilis de Roma Catanenſium Epiſcopus in Sicilia ſub Montis Regalis Archiep. à Bonifacio VIII. an. milleſ. ducenteſ. nonageſimo ſexto creatus eſt ex conuentu S. Sabinæ de Vrbe, vbi Dominicanam profeſſionem emiſerat, aſſumptus. Fuit Gentilis prudentia ſingulari præditus, atq; in tractādis negocijs dexteritate ornatus, Bonifacio Pont. Max. charus; qui tandem debitum fragilitatis perſoluit humanæ anno milleſ. treceenteſimo tertio. *Pyrrus Sicil. Sac. lib. 3.*

2 P. F. Simon de Puteo Meſſanen. S. Theol. Doctor, Friderici Regis Capellanus, & à ſecretis conſilijs; in Siciliæ Regno fidei Quæſitor ab Vrbano V. creatus, atque in eodem Regno Apoſtolicus ſpoliorum Collector, nec non Nuntius à Gregorio XI. renūciatus an. milleſ. trecēteſ.

ſeptua-

ſeptuageſimo quinto. Tandem ab Vrbano VI. Catanenſis Epiſcopus creatus eſt an. milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo octauo 17. Kal. Ianuarij pōtificatus ſui primo. Multas in ſua Eccleſia à Martino Rege perpeſſus eſt calamitates Simon, à quo deinde carceribus addictus, tandem ex ſua ſede exulare coactus fuit anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quinto. *Pyrr. ibid.*

3 P. F. Io. de Podio Nucis, quem de Pedionitis alij dicunt, Magiſter celeberrimus claro ex ſanguine in Catalunia ortus à Martino V. cui erat à ſacris confeſſionibus, pontificatus ſui anno 2. Apoſtolicus Nuncius in Sicilia, atque Catanenſis Epiſcopus creatus eſt, ſalutis anno milleſimo quadringenteſimo decimo nono. Fuit hic vir doctiſſimus, atq; prudentiſſimus, Magiſter Generalis Ord. electus ab illis prouincijs, quæ in Regnis Pſeudopontificibus obedientiam exhibentibus exiſtebāt, in eoque munere optimè ſe geſſit, quod in Conſtantienſi concilio ſponte dimiſit, vt ſicut ex Catholica Eccleſia, ita ex Ordine noſtro fieret vnum ouile, & vnus Paſtor. In eodem Concilio ſibi doctiſſimi viri nomen adquiſiuit, in cuius ſolutione concionem coram Patribus, habuit, aſſumptis pro themate Io. 16. verbis. *Vos nunc triſtitiam habetis; iterum autem videbo vos, & gaudebit cor veſtrum.* Obijt verò circa annum 1428. *Ex Regeſt Martini V. Olmeda in vita Raymundi Capuani Mag. Ord. Pyrr. Sicil. Sac. lib. 3*

4 P. F. Io. Gactus Meſſanenſis ex Cephaleditano Catanen. Epiſcopus à Sixto IV. crearur, datis in eius commendationem ad Clerum Apoſtolicis litteris Romæ 18. Decemb. anno milleſ. quadringenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo, in quibus hæc de eo verba habet *F. Io. Gactum, virum magnæ doctrinæ, & probitatis, & omni honore dignum &c.* At contradicente Rege ad hanc non acceſſit, ſed ſequenti anno ad Caphalæditanam Eccleſiam reuerſus eſt vt iurgia inter Pontificem Max. & Ferdinandum Regem extingueret, vt dicitur infra in Cephaleditanis Epiſcopis. *Sicil. Sac. Pyrr. vbi ſupra.*

Tit. 152. Catharen.

1 CAtharenſi Eccleſiæ in Sclauonia ſub Metrop. Raguſina P. F. Angelus Baronius Venetus, conuentus S. Dominici alumnus præfuit, vir doctus, & cordatus poſtquam Magiſtri ſtudentium munus cum laude in conuentu noſtro Bononienſe exercuiſſet, qui Romam vocatus vt Socij Magiſtri ſacri Palatij officio fungeretur apud Io. Mariam Briſighellenſem, ex eo miniſterio ad Catharenſem Eccleſiam promotus eſt à Clemente VIII. circa annū milleſ. ſexcenteſimum ſecundum. In qua Eccleſia laudabiliter ſedit vſq. ad annum milleſimum ſexcenteſimum vndecimum, quo die 3. Octob. à Paulo V. ad Clugienſem translatus eſt. *Plod. part. 2. lib. 4. Vghell. tom. 5. inter Eoſſa Clad. Epp.*

2 Ex prędicta Angeli trāslatione P. F. Hieronymus Ruſca Patauinus eiuſdem prouinciæ, & conuentus nob. alumnus, Catharenſis Epiſcopus euaſit die 5. Dec. anno an. milleſ. ſexcenteſ. vndecimo, Paulo V. promouente: à quo ad eccleſiam Iuſtinopolitanam anno milleſ. ſexcenteſ. vigeſimo translatus fuit, relicto ſucceſſore in Catharenſi Eccleſia Iacobo Pamphilio Clodienſe. Deceſſit autem an. 1630. Februario menſe, dum Eccleſiæ ſibi commiſſæ adminiſtrationi ſedulam impenderet operā. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. Max. & Plod. p. 2. lib. 4. Vghell. tom. 5. in Iuſtinop. Epp.*

Tit 153. Cauen.

1 CAuenſis Eccleſia in Regno Neapolit. Apoſt. ſedi immediatè ſubdita vnicū ex noſtris habuit Paſtorē Thomam Caſellium Calabrum: qui Ruſſani in Calabria ex nobilibus parentibus ortus, Epiſcopus S. Leonis primò, ad Oppiden. deinde ſedem translatus, tandem à Iulio III. P. M. Cauenſis Epiſcopus renunciatus eſt die 1. Septemb. an. milleſ. quingenteſ. quinquageſimo. Tridentino Concilio interfuit, deceſſitque Romæ die 9. Martij anno milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo primo, in noſtra Eccleſia S. M. S. Mineruam ante Sacellum nominis Dei tumulatus his ſepulchro appoſitis notis.

Thomæ Caſſellio Ruſſanen. Patritio
Ord. Præd.
Diuinarum literarum peritiſſimo.
Catholicæ doctrinæ propugnatori,
Epiſcopo Cauenſi.
Qui pro Sancta Repub. Chriſtiana
innumeros labores ſuſcepit.
Marius Protonobiliſſimus
Patritius Neapolitanus poni curauit.
Vixit ann. LX. Obijt nona Martij
M.DLXXI.

Vghell. tom. 1. Ital. Sac.

Tit. 154. Caulen.

1 P. F. Dominicus Dalmatinus Caulenſem Eccleſiam regendam obtinuit ab Vrbano V. in ſui pontificatus primordijs, translatus deinde ab eodem Pont. Max. ad Archiepiſcopalem ſedem Iadren. 13. Kal. Ianuarij anno 1366. de quo ibi *Vghell. tom. 5 Ital. Sac.*

Tit. 155. Caurien.

1 P. F. Garſias à Caſtronuuno Hiſpanus Taurenſis cœnobij alumnus Caurienſis Epiſcopus in extremadura ſub Metrop. Tolet. euaſit circa annum milleſimũ quadringenteſimum. Fuit Reginæ Catherinæ, & Io. II. Confeſſarius. Turrim in Epiſcopali palatio conſtruxit, & poſt plurima Eccleſiæ ſuæ collata beneficia obijt anno 1418. in cœnobio noſtro Taurenſi ſepultus. *Ex Catal. Caurien. Epiſc. apud Vg. & Fernand. & Gil. in Teat. huius Eccl.*

Tit. 156. Ceneten.

1 P. F. Franciſcus Arpus Taruiſinus Ceneten. Eccleſiã in Dalmatia ſub Aquileien. Patriarchali obtinuit à Nicolao IV. circa an. milleſ. ducenteſ. nonageſimum primum, in qua vixit vſq; ad primum Iubilæi annum, quo mortuus in ſua Eccleſia ſepulturam accepit. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac. & Luſit. in Chron.*

2 P. F. Gasbertus Orgoglius Id. Nouemb. anni milleſ. trecenteſ. quadrageſimi noni à Clemente Papa VI. Cenetenſis Epiſcopus creatur, eodemque anno ad Io. Catacuzenum Imperatorem Conſtantinopolit. cum F. Gulielmo Marochio Ord. Min. pro grauibus Eccleſiæ negotijs ab eodem Pont. Max. delegatur. Fœdus percuſſit cum Patriarcha Aquileienſi Nicolao Franciſco Carraria Patauij Domino, & Ludouico Vngariæ, & Dalmatiæ Rege cõtra Venetos cauſa iuriſdictionis in Dalmatia, & Croatia. Vir fuit eximiè doctus, & prudentiſſimus, Carolo IV. Imperatori longè chariſſimus, à quo confirmationem priuilegiorum ſuæ Eccleſiæ impetrauit. Vixit in hac Eccleſia annos viginti ſeptẽ, & in ſenectute bona quieuit in pace anno milleſ. treceenteſimo ſeptuageſimo ſexto *Vghell. ibid.*

3 P. F. Antonius Corrarius Venetus Gregorij XII. Pont. Max. Nepos de conuentu SS. Io. & Pauli eiuſdem ciuitatis ex Aemonienſi Eccleſia ad Cenetenſem translatus fuit ab eodem Gregorio anno milleſ. quadringenteſimo nono. Sed cum idem Gregorius in Piſano Concilio fuiſſet ab Apoſtolica ſede deturbatus, Antonius ad Alexandri V. veri Pont. Max. pedes epiſcopatum dimiſit, qui iterum illum in eadem dignitate reſtituit, expeditis poſtmodum Apoſtolicis hac de re litteris à Io. XXIII. morte preuento Alexandro. E viuis exceſſit tandem anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo quinto poſt cathedralem Eccleſiam exornatam, & duas fortiſſimas turres in Caſtro S. Martini contra hoſtium incurſiones a fundamentis coſtructas. Iacet in Eccleſia noſtra SS. Io. & Pauli Venetijs, quam ipſe conſecrauerat, cum hac memoria

An. Dom. M. CCCCXXX. die Dominica
immediatè ſequente poſt feſtum S. Martini
ſolemniter conſecrata fuit Eccleſia iſta
ad honorem Dei, & B. Virginis
ſub titulo SS. Ioannis, & Pauli
per R. Patrem, & Dominum
D. Antonium Corrarium Dei
& Apoſtolicæ ſedis gratia
Comitem, & Epiſcopum Cenetenſem
Ord. Fratrum Prædic.
Nepotemq; D. Gregorij Papæ XII.
tempore Prioratus R. Mag.
Franciſci Donati de Venetijs,
cui conſecrationi interfuerunt quàmplures
Epiſcopi Coadiutores, quàm pluresq; alij
Præ-

Prelati, & maximus Cleri, & deuoti populi concurſus, & ipſi Epiſc. incluſerunt dies duos; atque idem D. Antonius ampliſſima, & pretioſa donaria dedit Conuentui SS. Io. & Pauli Vghell. ibid.

Tit. 157. Celſonen.

1 CElſonenſis Eccleſiæ in partibus conſtituitur Epiſcopus ab Alexandro Papa VII. P. F. Franciſcus Roger die 18. Septemb. an. milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſexto. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 158. Cenomanen.

1 TVronenſem tanquam Metropolitanam Eccleſiam reueretur Cenomanenſis, in qua licet nullus ex Prædicatoribus proprius Paſtor effulſerit, Suffraganeus tamen fuit P. F. Io. Letexerot Pariſinus Doctor celebris, à Leone X. Citrenſis Epiſcopus in partib. creatus, datuſque Suffraganeus Io. Bapt. Pallauicini Card. Cauallicenſis, Cenomanenſis Epiſcopi, die 4. Martij anno milleſ. quingenteſimo decimo nono. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Leonis P. M.*

Tit. 159. Cephaleditani.

1 IN Sicilia ſub Metropolitana Meſſanen. eſt Cephaleditana Eccleſia, in qua electus eſt Epiſcopus à Capitulo, ad quod tunc temporis electio ſpectabat, P. F. Thomas Fuſconi de Berta nobilis Romanus, vir in diuinis ſcirpturis verſatiſſimus, doctrinę, ac pietatis fama lõgè clariſſimus; quam tamen electionem non approbauit Innocentius IV. ſed illum ad Senenſem Eccleſiam, in qua à Senenſi Capitulo fuerat quoque proprius Paſtor electus, tranſtulit Idib. Decemb. anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſecundo, vt teſtatur Vghellus inter Epp. Senen. de quo tamen Pyrrus nullam mentionem facit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 3. vbi ſup.*

2 P. F. Iulianus de Milcto cum in Siciliæ Prouincia Prouincialis præfecturam gereret, Cephaleditanus Epiſcopus delectus eſt anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo octauo, quam Eccleſiam cum annis duodecim optimè rexiſſet, ſenio confectus deſijt eſſe inter mortales anno 1410. Vir genere nobilis, doctrina ſpectabilis, pietate illuſtris, qui in minoribus Prior Regius monialium S. Catharinæ de Caſſato Panormi factus eſt anno 1397. inſtitutus quoque Generalis fidei Cenſor à Bonifacio IX. in Regno Siciliæ an. 1392. cuius egregia facta recenſet Pyrrus in Sicilia ſacra inter Epp. Cephaledit. num. 23.

3 P. F. Philippus Gambacurta à conſilijs, & confeſſionibus Alphonſi Regis, Cephaleditanæ Eccleſiæ conſtituitur Adminiſtrator, & Commendatarius circa annum à nato Christo Domino milleſimum quadringenteſimum duodecimum, quo in munere permanſit vſque ad ſequentis electionem. *Pyrr. vbi ſupra.*

4 P. F. Antonius Ponticorona Panormitanus ex nobili genere, Prouinciæ Trinacriæ Prouincialis, atque in eodem Regno Generalis Inquiſitor, Regis Alphonſi conſiliarius, confeſſariuſque, euadit Cephaleditanus Epiſcopus, non anno 1422. vt malè refert Pyrrus, ſed circa annum 1414. Etenim idem Pyrrus affirmat Antonium à Rege Alphonſo ad Conſtantienſe Concilium fuiſſe directum, in quo miſſam cantauit, ſicuti ex ſeſſ. 30. eiuſdem Concilij in hunc modum refert ipſe; *die Mercurij. x. menſis Martij fuit ſeſſio generalis in maiori Eccleſia Conſtantien. ſolemniter celebrata, in qua quidem ſeſſione R. P. D. Antonius Epiſcopus Cephaluden. officium miſſa de Spiritu Sancto deuotè decantauit.* Cum igitur Conſtantienſe Concilium fuerit inchoatũ die 5. Nouemb. an. 1414. & terminatum electione facta Martini III. dicti V. quæ contigit xj. Nouemb. 1417. & in eodem miſſam ſolemnem habuerit Antonius, dicendum eſt ad dictum Concilium Epiſcopum acceſſiſſe, factum ante annum 1414. vel ſaltem eodem anno inſtitutum. Præfuit ſuæ Eccleſiæ vſque ad annum 1445. quo ad Agrigentinam ſedem tranſijt, de quo ſupra. *Pyrr. vbi ſupra.*

5 P. F. Dominicum Puppium Senenſē huius Eccleſiæ Epiſcopum facit Vgurgerius, quem antiqua Collegij Thelogorum Senen. ſtatura ſubſcripſiſſe refert; at cum

cer-

certum ſit Antonium Ponticoronam Cephaleditanam ſedem Epiſcopalem rexiſſe vſque ad an. 1445. vel dicendum eſt Dominicum tempore Schiſmatis à Pſeudopontifice fuiſſe factum Epiſcopum, vel falſam talem ſubſcriptionem eſſe: nam ab Alphonſo Rege ex Cephaleditano Sacerdotio ad Agrigentinū nominatus eſt apud Eugenium IV an. 1445. cuius Eccleſiæ poſſeſſionem abſque Apoſtolico beneplacito iniju: quapropter Eugenius Henrico Archidiacono Agrigentino, vt Antonium ab incurſis cenſuris abſolueret, iniunxit, datis Apoſtolicis litteris 25. Ianuarij pontificatus ſui anno 15. quos adducit Pyrrus Sicilia ſacra in Epp. Agrigentinis num. 40.

6 P. F. Io: Gaetus Meſſanæ ex nobilibus parentibus an. 1440. ortus, vir fuit omnium ſcientiarum peritia ornatus, de quo in Pyrro ſuprad. ita habetur. *Pontificy, Cæſareique iuris erat peritiſſimus. Aſtronomus, Retor, ac præter latinas, græcis hebraiſque literis ornatus, Mathematicis etiam non obſcurus fuit. Florentiæ, Bononiæ, & diutius Ferrariæ arte publicè docuit.* Ferdinando II. Rege promouente à Sixto IV. Cephaleditanus Epiſcopus confirmatus fuit, datis Apoſtolicis litteris Romæ Kalen. Iunij pontificatus ſui an. 1. qui fuit ſalutis milleſ. quadringenteſimus ſeptuageſimus ſecundus, eumque poſtmodū idem Rex Oratorem ad præfatum Pont. Max. pro tuendo iure Regio electionis Archiepiſcopatus Meſſanen. deſtinauit. Cū autem Romæ eſſet, vacante Catanen. Eccleſia, eam obtinuit à Sixto IV. contra Regis voluntatem; qui ſtatim, ne ad hanc, ſiue ad illam accederet imperauit. Manſit igitur vno anno in vrbe Io: donec rebus inter Pontificem, & Regem compoſitis, ad antiquam Cephaleditanam Eccleſiam reuerſus eſt an. milleſ. quadringent. ſeptuageſimo octauo, Cathedralis porticum pro cœmeterio eleganter conſtruxit, illudq; terra ſancta ex Hieruſalem tranſportata, impleuit. Tandem ætate & ægritudine affectus, patriam vrbem Meſſanam adijt, & in noſtro Conuentu S. Dom. vbi habitum recepit, illum cum carne depoſuit an. milleſimo quadringenteſ. octogeſimo quarto, publico luctu, ac funere in marmoreo ſepulchro tumulatus. Scripſit Doctus vir, edidítq; orationes quaſdam maxima eruditione refertas coram Romanis Pontificibus habitas. *Pyrrus vbi ſup.*

7 P. F. Raynaldus de Montauro Netinus nobili ſāguine genitus, matre è Landolina familia præſtantiſſima ortus, floruit Ferdinando II. Rege in omni ſcientiarum genere, fuitq; ingenij acumine præclariſſimus. Peracto Prioris Prouincialis Siciliæ ſemel, atq; iterum munere, Generalis Fidei Quæſitor in Sicilia inſtitutus, eo in munere cum infracti animi virum ſe in delinquentes exhibuiſſet, ab eodem Ferdinando Neapolim vocatus eſt cum Petro Bellorato Archiep. Meſſanen. ex Ordine noſtro aſſumpto, vt ibidem Sacrū Inquiſitionis Tribunal inſtitueret, quod & præſtitit. Mox eodem Rege nominante ab Alexandro VI. Cephaleditanus Epiſcopus renunciatus eſt 4. Id. Octob. anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo ſexto. Suæ Eccleſiæ iura defendit, bonaq; deperdita recuperauit. Organum [illegible] S. Saluatoris, chorumq; cathedralis exornauit, eumq; idem Alexander datis Apoſt. litteris 27. Nouemb. anno milleſimo quadringenteſimo iudicem Sedis Apoſt. delegauit ad decidendam cauſam quæſita debitæ Epiſcopo Agrigentino Io de Caſtro Card. ex 20. millibus aureis, quos locis pijs legauerat Nicolaus Peralta Calatabellotæ Comes. Tandem dum Siculorum nomine Oratoris apud Ferdinandum in Hiſpania onus exerceret, è viuis exceſſit menſe Octobri anno milleſ. quingenteſ. vndecimo. Scripſit Raynaldus 4. volumina ſuper 4. lib. Sentent. quæ in Salmantino cœnobio, vbi publicè docuit, aſſeruantur. Impreſſit autem. *De Reductionibus Natural.*

De futurorum contingentium difficultate, Orationem funebrem, quam Panormi habuit 16. Nouemb. 1497. in obitu Ioannis Aragonij filij Ferdinandi II. Regis. *Pirrus vbi ſup.*

Tit. 160. Cereten.

1 P. F. Stephanus Rutenus ad Ceretenſem Eccleſiam in Vallachia Inferiori euectus eſt, quam ſummo zelo regebat optimus Epiſcopus anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo. *Ruſſia Florida par. 1.*

2 P. F.

2 P. F. Io. Ruthenus Ceretcn. Epiſcopus delectus Eccleſiam eam an. milleſ. quadringenteſ. tertio regebat, quo Eccleſiæ S. Io Ceretcn. conceſſit Indulgentiã. *Ruſ. Flor. vbi ſup.*

3 P. F. Stephanus Zaiachez Polonus in hac eadem Eccleſia reſidebat an. milleſ. quadringenteſimo duodecimo, qui Apoſtolica auctoritate accedente omnia ſua Cracouienſi Conuentui in morte reliquit. *Bzou. de Reb. geſt. in Polon. cap. 6.*

4 P. F. Sartorius de Craconia eiuſdem Eccleſiæ Ceretcn. Epiſcopus creatus eſt, eamque pluribus annis rexit; quo autem tempore hoc contigerit, relinquit incertum Bzouius vbi ſupra.

Tit. 161. Ceruien.

1 IN Flamminia ſub Metropolit. Rauennaten. eſt Ceruien. Eccleſia, cui præfuit P. Fr. Theodoricus Borgognonus Lucenſis à Capitulo electus proprius Epiſcopus anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo primo, & à Gregorio X. confirmatus. Viginti ſeptem annos Ceruien. Eccleſiæ laudabiter præfuit, tandemque confectus ſanio obdormiuit cum patribus ſuis anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo octauo, in noſtra Eccleſia ſepultus, cui non modica bona reliquit, his notis tumulo appoſitis.

Sepulchrum Venerabilis Patris
Fratris Theoderici de Luca
Epiſcopi Ceruienſis.
& paulò infra.
Hanc Capellam fecit fieri
F. Theodericus de Borgognonibus de Luca
Ord. Prædicat.
Epiſcopus Ceruienſis
qui habens in ætate ſua LXXXIII. annos
in Epiſcopatu verò . . . .
obijt anno Domini MCCLXXVIII.
in vigilia Natiuitatis Domini.
Orate pro eo.
Vghellus Ital. Sac. tom. 2.

2 P. F. Franciſcus Portius Ariminenſis, Ceruien. Epiſcopus à Caliſto III. die 15. Martij anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo ſexto creatur, qui decimo octauo ſui regiminis anno quieuit in pace anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto. *Vghell. vbi ſup.*

3 Pater F. Thomas Cataneus nobilis Bergomenſis in regulari obſeruantia Congregationis Lombardiæ enutritus, ſacriſq; literis imbutus, celebris Magiſter, egregiuſq; Concionator euaſit. Ab Innocentio VIII. Ceruienſis Epiſcopus factus die 12. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo ſexto, Eccleſiam illam claro vitæ exemplo ſanctiſſimè rexit. Lateranenſi Concilio interfuit, vir in Romana Curia ſummæ exiſtimationis, vitamq; cum morte commutauit Romæ anno milleſimo quingenteſimo quintodecimo. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 162. Cæſenaten.

1 PAter Fr. Franciſcus de Romana prouincia hinc Cæſenatenſem Eccleſiam in Romandiola ſub Rauennaten. Metropoli obtinuit ab Vrbano IV. an. ſal. milleſimo ducenteſimo ſexageſimo tertio, eamque pluribus annis integritate ſingulari fideliter adminiſtrauit. Obijt Paſtor bonus anno milleſ. ducẽteſ. ſeptuageſimo. *Plod. p. 2. lib. 3. Vghell. tom. 2.*

2 P. F. Auerandus de Brixia eandem Eccleſiam ab Vrbano VI. impetrauit anno milleſimo treceteſimo octogeſimo tertio, cui præfuit annos ſeptem, & diem extremum vidit. *Razzius, & Vghell. ibid.*

3 P. F. Gregorius Maleſardus Cæſenatenſis ciuis S. Theol. Doctor celebris, ab Innocentio VII patriæ Sedis effectus eſt Paſtor 4 Non. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo quinto, qui nouam Cathedralem cum epiſcopali palatio conſtruxit, Feltreſem gentem cum Malateſta diſſidentem ratofedere iunxit; & dum maiora pro ſuarum ouium ſalute moliretur, morte interueniente quieuit in Chriſto anno milleſimo quadringenteſ. decimo nono. *Plod. p. 2. lib. 2. Vghell. vbi ſup.*

Tit. 163. Chelmen.

1 LAdislaus Poloniæ Rex conuerſionis Paganorum, & Schiſmaticorum deſiderio flagrans, ab Eugenio Papa IV. impe-

impetrauit Chelmenſem Epiſcopatum in Ruſſia erigi, primumq; eiuſdem Eccleſiæ Paſtorem inſtitui P. Fr. Ioannem Opatouicenſem P. ouincialem Poloniæ, qui fundatis in iiſdem partibus aliquot conuentibus Ordinis, multùm inſudauit in excolenda vinea Domini inter illas efferatas gentes, ex quibus multos ad veræ fidei agnitionem perduxit. *Bzou. de Reb. geſt. in Pol. cap. 3.*

2 P. Fr. Stephanus Armenus Leopolien. eiuſdem Chelmen. Eccleſiæ Epiſcopus euaſit poſt Ioannem præfatum; ſed quo anno id contigerit ſilet. *Bzou. noſter vbi ſup. cap. 6.*

Tit. 164. Chiapen.

Chiapenſis Eccleſia in Indijs erigitur in Cathedralem ad Caroli V. ſupplicationem à Paulo III. die 14. Aprilis anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo octauo, in qua plures Fratres Prædicatores præreſedere Epiſcopi.

1 P. Fr. Bartholomæus de las Caſas Hiſpalenſis, Conuentus S. Dominici Inſulæ Hiſpaniolæ Alumnus huius Eccleſiæ Epiſcopus effectus eſt licet inuitus, & non niſi obedientia compellente, Carolo V. promouente apud Paulum III. à quo creatus die 19. Decemb. anno 1543. conſecrationis munus in Hiſpalen. Eccleſia ſuſcepit Dominica in Paſſione anni milleſimi quingenteſimi quadrageſimi quarti. In ea dignitate conſtitutus, quæ Paſtoris optimi munia ſunt adimplens, pro Indorum libertate, ac patrocinio plura perfecit, ac pertulit. Tandem in Hiſpaniam reuerſus, eorum libertate conſequta, Eccleſiam dimiſit, obdormiuitq; ſanctus Paſtor in pace anno 1550. menſe Iulio ætatis anno 92. Valliſoleti apud noſtros ſepultura electa. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Gil. in Teatro Eccl. Chiapen.*

2 Renunciatione facta à Bartholomæo, nominatus eſt Chiapen. Epiſcopus à Carolo V. P. F. Thomas Caſillas, atque à Iulio III. confirmatus die 19. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo. Fuit Thomas ex Bethica Prouincia, vir doctus multarum cathedrarum rector, diuiniq; verbi præco celebris, qui ſibi creditas oues plus exẽplo, quàm verbo per ſalutis ſemitam direxit. Mortalibus vale dixit anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo communibus lachrymis parentatus. In ſua Cathedrali tumulatus, tranſactis quadraginta & ſeptem annis, corpus eius ita integrum cum pontificalibus veſtibus repertum eſt, ac ſi ea die ibidẽ eſſet conditus. *Ex Actis Conſiſt. Iuly* III. in quibus ita dicitur. *Die 19. Ianuarij 1551. referente Card. Compoſtell. Pont. prouidit ad petitionem Cæſareæ Maieſtatis Caroli V. Eccleſiæ Ciuitatis Regalis in Inſulis de Chiapa nuncupatis maris Oceani per ceſſionem D. Bartholomæi de las Caſas vacan. de perſona F. Thomæ Caſillas. Ord. Præd.* Gil in Teatro Eccleſ. Chiapen. quam vacaſſe anno 7. aſſerit.

3 Defuncto Thoma nominatur à Philippo II. Hiſp. Rege Chiapen. Epiſcopus P. Fr. Dominicus de Lara, religioſiſſimis moribus ornatus, qui ab huiuſmodi dignitate alienus, Deum enixè præcatus eſt vt ſibi vitam, antequam epiſcopalem cathedram conſcenderet, eripere dignaretur, votique compos effectus eſt; nam receptis Apoſtolicis Pij V. Bullis datis anno 1568. ante conſecrationis munus mortem lætus aſpexit anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo. *Gil vbi ſup.*

4 P. Fr. Petrus de Feria ex Salmantino cœnobio à Gregorio XIII. in Dominici locum huius ſedis Epiſcopus conſtitutus eſt Decemb. 8. anno à nato Saluatore milleſimo quingenteſ. ſeptuageſimo quarto. Fuit Petrus Mexicani conuentus Prior, & ſuæ Prouinciæ Prouincialis, quibus præfecturis regularem obſeruantiam multum promouit, & auxit. Annis quatuordecim ſibi creditas oues ſingulari pietatis exemplo rexit, compleuitq; dies ſuos in ſenectute bona anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo octauo, in conuentu S. Dominici Ciuitatis Regalis ſepultura ſibi electa, vbi expectat beatam ſpem, & aduentum gloriæ magni Dei. Scripſit *Vocabularium lingua Zapoteca.* Ex Act. Conſiſt. Gregorij Pont. & Gil. vbi ſup.

Poſt trium annorum huius ſedis vacationem nominatur Epiſcopus ab Hiſpaniarum Rege P. F. Andreas de Vbilla, & promouetur à Clemente VIII anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo

Maij

Maij 22. Hic in Mexicano conuentu ad Ordinem receptus, conſummato ſtudiorum curſu, in eodem & docuit, & præfuit, prouinciamque ſingulari charitate, ac zelo Prouincialis Prior rexit. Mechoacanus Epiſcopus deinde nominatus, ante conſequtas Apoſtolicas bullas quieuit in Christo anno milleſimo ſexcenteſimo primo, in maiori Sacello ſuæ Cathedralis ſequenti elogio terræ traditus

†

A qui eſtà enterrado
D. Fray Andres Vbilla
Maeſtro en Sacra Theologia
Obiſpo deſta Cathedral neue años

Ex Act. Conſiſt. Clem. Pont. & Gil. vbi ſupra.

5 P. F. Thomas Blanes Valentinus S. Pauli Valliſoletani alumnus Epiſcopus Chiapenſis creatus eſt a Paulo V. an. milleſimo ſexcenteſimo nono 12. Ianuarij. In Peruana prouincia diu enutritus, ibidē philoſophicas diſciplinas, ſacramq; Theologiam docuit. Dum verò S. Officij Qualificatoris onus ſuſtineret, Epiſcopus nominatus eſt, præfuitque huic Eccleſiæ annos tres. Prouinciali Capitulo anno 1611. interfuit, quod copioſis eleemoſynis adiuuit, ſequentique anno die Epiphaniæ mortalibus vale dixit in Xiquipila, corpore prout ipſe mandauerat, ad ſuam Cathedralem translato. *Ex Act. Conſiſt. Pauli Pont. & Gil. vbi ſup.*

Tit. 165. Cherſonen.

1 P. Mag. Fr. Sigiſmundus MiaskousKi Rurhenus nobili exprogenie ortus, in Cameneceñ conuentu ad Ordinem receptus, atque ſacris litteris imbutus, ab Vrbano VIII. Cherſonenſis Epiſcopus, atque adminiſtrator Eccleſiæ Theodoſien. Sacra Congregatione de Propaganda fide promouente, creatus eſt anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo tertio, vt nos monuit P. Mag. F. Dominicus Laurus eius amicus, tunc temporis Prouincialis Bohemiæ. Obijt circa annum 1650. in noſtra Cameneceñ. ſepultus Eccleſia.

Tit. 166. Chiemen.

1 P. Fr. Gregorius Scoper Germanus Chiemenſem Eccleſiam in Alemania regendam conſequtus eſt à Gregorio XII. Pont. Max. 11. Cal. Ianuarij anno à Virginis partu milleſ. quadringenteſimo ſeptimo, prout liber prouiſionis Prælatorum eiuſdem Pont. teſtatur, qui cum pluribus annis gregem ſibi commiſſum bonus Paſtor rexiſſet, carnis ſarcina depoſita, perrexit ad Chriſtum. *Vghellus in M. S.*

Tit. 167. Chien.

1 P. F. Paulus de Monelia Ligur (quem Iuſtinianum filium Pelegri nominat Abbas Iuſtinianus) cum eſſet ſacri Palatij Magiſter ab Alexandro VI. die Veneris 1. Febr. an. milleſ. quadringenteſimo nonageſimo nono factus eſt Epiſcopus Chien. in Inſula Chij, tunc ad dominium Ianuenſium ſpectante, & ſub Patriarchatu Antiocheno, vt dicitur in Actis Conſiſt. eiuſdem Pont. Max. Fuit Paulus vir doctiſſimus, conuentus S. Mariæ de Caſtello Ianuen. filius, ad prouincialatum Lombardiæ aliquando promotus, & à Sixto IV. Sacti Palatij Magiſter inſtitutus, atque ab Alexandro VI. Chienſis Epiſcopus creatus, pro quo etiam Legati in Hungaria onus ſuſtinuit, quo in munere Budæ efflauit animam. Peregregias poſtillas ſuper tota Biblia ſcripſit. *Plod. p. 2. lib. 3 & ex Act. Conſiſt ſuprad. & Abbas Iuſtinianus in Scio Sac.*

2 P. F. Timothæus Iuſtinianus Iacobi filius, Ianuenſis patritius, ex condominis Chienſis Inſulæ, adoleſcens Dominicanam togam in S. Mariæ de Caſtro Chienſi conuentu induit, vbi literis, acpietati addictus, ita profecit, vt pluribus in cœnobijs, & docuerit, & præfuerit cum ſui laude. Vicarius Generalis Congregationis peregrinantium effectus, eo in regimine ſe cordati viri, zelum Dei habentis, exemplar cunctis præbuit. Quapropter eius virtutum fama permotus Iulius Papa III Arienſis primò an. 1550. die 21. Iulij, Mox Calamonenſis Eccleſiarū vnitarū Epiſcopū in Creta creauit. Concilio

Tridentino ſub Pio IV. interfuit, à quo ad Chienſem ſedem translatus eſt die 20. Aprilis an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo quarto, quam cum eximiæ pietatis laude regeret, miſerabilis, multiſq; lachrymabilis illius Inſulæ à Turcica claſſe occupatio contigit anno 1566. Illuxit tunc fidelibus cunctis in Timotheo fidei Chriſtianæ ardor, ac deſideriū pro Chriſto martyrium ſubeundi: etenim cum Turca quidam in S. Petri æde ciborium, in quo Euchariſtia ſacratiſſima condita erat, impijs manibus contrectare niteretur, pedibus illam ſubiecturus Epiſcopo adſtante, hic vexatus dolore incredibili, procidit ad barbari pedes, rogauitq; vt ſibi potius vitam adimeret, quam pretioſum Chriſti corpus indignè tractaret: quibus ſupplicationibus permotus impius, ab aſſumpto pe fido opere deſtitit. Solimani Turcarum Tyranni iuſſu deinde ex Iuſtinianorum famil js multi Capham, olim Theodoſiam in T. urica Cherſoneſo deportati ſunt, cum vnus & viginti eorum pueri circiter decennes ex alacrioribus, & magis viuid.s Conſtantinopolim adducti inter Solimani ephebos enutriendi retenti fuiſſent, viquę cir umciſi; nullus tamen eorū in tenera ętatę induci potuit ad Chriſtianam fidem abnegandam. Quapropter virgis duriſſimè cæsi, pœnè omnes interiere. Quorum vnus ſub mortem aſtrictus digitum attollere in abiuratę fidei ſignum, è contra ille digitos in pugnum ita compreſſit, vt neque viuo, neque mortuo manus aperiri vltrò potuerit. Et Pius V. P. M. x. die 6 Septemb. eodem an. 1566. factum, quod ſequitur, in Conſiſtorio apud S. Marcū habito; in hunc modum, ex Act. Conſiſt. deprompṭum, retulit.

Pōt. Pius in Conſiſtorio apud S. Marcū habito rem admirotione ſanè dignam retulit, quā in hoc loco poſteris ſcitatā relinquimus.

Adoleſcēs quidam 1 3. annos natus in Chio ex nobili Iuſtiniana familia, pietate, litteris, chriſtianiſque moribus inter noſtros educatus; cum captus fuiſſet à Turcis, Conſtantinopolim perductus fuit, vbi nec oblatis præmijs, nec metu, vt ad eorum impium cultum eiurata catholica Religione, accederet adduci potuit: Quinimo inſtante morte à perfida Baſsā ſibi demandata, vel ferro, vel præcipitio ſibi impendenda, irridens Tyrannum dixit ſe non eſſe ad tantam fælicitatem natum, vt pro Chriſti nomine vitam perdere promereretur. Quibus auditis, impauidum Adoleſcentis animum admiratus Tyrannus, iuſſit eum in carcerem recludi, in quo nobilis Chriſti athleta conſtitutus in genua procumbens, orationibus, & lachrymis Deum toto corde interpellauit vt ſe ad optatam martyrij palmam properare, ſua diuina gratia aſſiſtente, dignaretur. Triduo igitur in eodem loco orationibus ſemper vacans, tranſacto tertio die fælicem animam in cælum direxit cuius rei Sanctiſſ. Pontifex Pius Cardinales omnes participes facere voluit, vt Deo gratias exiberent, quod eiſdem quoque temporibus, huiuſmodi gratias, etiam in tenera ætate conſtitutis impartiri dignaretur.

Cæterum Timotheus inter huiuſmodi mala, de ſua deturbatus ſede, Romam petijt, benigna cōmiſeratione à Pio V. Pont. Sanctiſſimo amplexatus, qui eundem die 5. April. an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo octauo ad Strongulenſem Epiſcopalē ſedem traſtulit, vbi quarto ſui regiminis anno ſanctiſſimè deceſſit. De quo inter Strongulen. Epp. *Ex Act. Conſiſt. Pij V. & Vghell. tom. 9. inter Strongulen. Ep. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Abb. Iuſtiniano in ſua Scio Sacra.*

3 P. F. Hieronymus Iuſtinianus Chienſis, conuentus S. Catarinæ à formello de Neap. alumnus a Clemente VIII. an. milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo Chienſis Epiſcopus creatur, cumq; aliquot annos ſuæ Eccleſiæ præfuiſſet, podagra ſupra modum vexatus, coactus eſt dimittere illam ad eiuſdem Pont. Maximi pedes, pro vt fecit, ſe recipiens in ſuum cōuentum præfatum; tandemque mortuus eſt in Caſtro Grottariæ in Calabria anno 1618. vt refert Abbas Iuſtinianus in ſua Scio ſacra, *Plod. p. 2. lib. 4.*

4 P. F. Marcus Iuſtinianus Maſſonus de Chio conuentus S. Dominici Ianuenſis alumnus ex prouincia Lombardiæ poſt præfecturas in varijs Conuentibus eiuſdē prouinciæ peractas, atque regimen Prouinciæ Græciæ, à Clemente VIII. ad petitionem Card. Iuſtiniani, Hieronymo die 31 Maij anno 1604. in Chienſi ſede ſuffectus eſt. Præfuit ſuæ Eccleſiæ vſque ad annum milleſimū ſexcenteſimum quadrageſimū Paſtor verè bonus, compleuitque dies ſuos

propè

propè centenarius, Fratribus ſuis Chienſibus bibliotheca, libris multis referta, Apoſtolica authoritate legata. *Abbas Michel Iuſtinianus in Chio ſacra. Plodius p. 2. lib. 4.*

5 P. Fernandez in ſua nomenclatura Epiſcoporum Italorum ait. *F. Andreas Venetus Epiſcopus Chienſis è Priore conuentus Ordinis Cōſtantinopolitani. Viuit adhuc.* Fuit autem illa impreſſa cum Concertatione Prædicatoria Salmanticæ an. 1618. vnde eodem anno Andream vixiſſe dicendum videretur; cœterum ex ſupradictis in manifeſtum errorem eum incidiſſe cōſtat: nam Chien. Eccleſiæ præerat tunc temporis Marcus.

Tit. 168. Chiopien.

1 PAter F. Hiacynthus Magripodarius Chienſis, noſtri cœnobij Chienſis alumnus ab Innocentio X. creatus eſt Chiopienſis Epiſcopus in Vngheria circa annum milleſimum ſexcenteſimum quinquageſimum, de quo tractat Abbas Iuſtinianus in ſuo opere, cui titulus *La-Scio ſacra fol.* 145.

Tit. 169. Chironen.

1 PAter Fr. Fatius ex Comitibus Donoratici Tuſcus nobilis Piſanus, de Romana prouincia, promouente Apoſtolica ſede Chironenſis Epiſcopus euaſit circa annum milleſ. trecenteſimum vigeſ. habuitque commendam S. Petri ad Vincula Piſanæ ciuitatis; de quo monumenta Piſani cœnobij, & Plodius par. 2. lib. 1.

Tit. 170. Chiticuen.

1 P Fr. Radulphus de Pamone Chiticuenſis Epiſcopus creatus eſt circa annum Domini milleſimum quadringenteſimum ſexageſimum, de quo nil memoria dignum ſcripſere Ordinis Scriptores. *Plod. p. 2. lib. 3. & Fernand. in Epp. Italiæ.*

Tit. 171. Chryſopolitani.

1 IN partibus infidelium Chryſopolitanæ Eccleſiæ datus eſt Epiſcopus P. F. Corradus de Vecfloria à Bonifacio VIII. 3. Cal. Decemb. anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo ſeptimo, vt habemus ex Regeſtis eiuſdem Pont Max. de quo tamē ſcriptores Ord. non tractant. *Vghell. in manuſcript.*

2 P. F. Io: Obſini Gallus S. Theologiæ Mag. Chriſopolitanus Epiſcopus a Sixto Papa IV. creatus eſt, de quo in Regeſtis Leonardi Mãſueti magiſtri Generalis fol. 248. ita dicitur *R. Mag. Io: Obſini nunc Epiſcopus Chryſopolitanus, fuit receptus ad omnes gratias, & ſuffragia Ord. & fuit ſibi conceſſum quod habitet in ſuo Conuentu Tullenſi in cameris ſuis, quas ædificauit, Dat. Romæ die 14. Martij* 1475.

3 P. F. Io: Iſābardus Germanus Chryſopolitanus Epiſcopus effectus eſt circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum, ſicut teſtantur Plodius parte 2. lib. 3. & Fernandez inter Epiſcopos Germanos.

4 P. F. Clemens Baleij Gallus ſacræ Theol. profeſſor Chryſopolitanus Epiſcopus, & Suffraganeus Epiſcopi Tullenſis creatur à Paulo Papa III. die Lunæ 30. Ianuarij anno milleſ. quingenteſimo quadrageſimo ſeptimo, de quo Scriptores ordinis non ſcripſere. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. Max.*

Tit. 172. Cianen.

1 PAter F. Conſtantinus Iuſtinianus Chienſis Sacræ Theologiæ Magiſter conſtitutus eſt Epiſcopus à Paulo III. Cianen. & Termien. Eccleſiarum vnitarum in Inſulis Maris Aegei ſub Metropolitana Naxien. de quo infra in Termien. Epp. *Ex Abbatis Michaelis Iuſtiniani monumentis M.S. Inſula Chien.*

Tit. 173. Ciſtaricen.

1 PAter Fr. Imbertus Gallus Ciſtaricenſis Epiſcopus euaſit, à Martino

Papa IV. creatus anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo primo. *Ex Gallia Sacra antiqua.*

2 P. F. Vmbertus Gallus Ciſtaticenſis Epiſcopus & ipſe euaſit circa annum milleſ. quadringenteſimum; qui Paſtoralis curæ pertæſus, ex Apoſtolicæ Sedis beneplacito dimiſſa Eccleſia, ad Ordinem reuerſus eſt. *Plod. p. 2. lib. 2. & ex S. Antonino 3. p. tit. 23. cap. 11.*

Tit. 174. Citren.

1 PAter Fr. Io. Letexerot Gallus Citrenſis Epiſcopus in partibus infidelium creatus eſt a Leone Papa X. die Lunæ 14. Martij an. milleſ. quingenteſimo decimo nono, fuitque inſtitutus Suffraganeus Cenomanen. Eccleſiæ cum facultate exercendi pontificalia in eadem. *Ex Actibus Conſiſt. eiuſdem Pont.*

2 P. F Bartolomæus Chiſellonus de Mirãdula ex Lombardiæ prouincia, Theologiæ profeſſor (inquiunt Acta Conſiſt.) Citren Epiſcopus creatur à Iulio III. die 28. April an milleſ. quingenteſimo quinquageſimo tertio: de quo nec verbum quidem habent noſtri Scriptores. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

3 P. F. Abraham Siladehouski Polonus à Gregorio XV. Citrenſis Epiſcopus, Suffraganeuſq; eccleſiæ Chelmen. inſtitutus eſt die 2. Maij an. milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pontificis.*

Tit 175. Ciuitaten.

1 IN Hiſpania eſt vna Ciuitatenſis, quæ Ciuitatis Roderici Eccleſia dicitur, cui datus eſt Epiſcopus à Paulo V. die 31. Auguſti anno milleſimo ſexcenteſimo quinto P.F. Petrus Ponce de Leon ex Ducibus de Arcos Salmãtini cœnobij alumnus, qui ſanguinis claritatem cum pietate, ac litteris coniungens, maximum, Ordini attulit decoris ornamentum. Zamorenſis Epiſcopus dein electus, tandem Pacenſis quieuit in pace anno 1615. menſe Decembri. *Ex Regeſtis Cancell. Apoſt. & Fernand.*

Tit. 176. Ciuitaten.

1 CIuitaten. Eccleſia in Apulia altera, olim exiſtens, modo deſtructa, & ad S. Seueri nouam Cathedralem tranſlata à Gregorio XIII. Pont. Max. dum Epiſcopali ſede eſſet inſignita, plures Epiſcopos ex noſtris habuit; & primus inter illos fuit P. F. Laurẽtius de Viterbio Theologus inſignis à Io. XXII. circa an. milleſ. trecenteſimum trigeſimum creatus, qui obijt circa annum milleſ. trecenteſimum quadrageſimum, *Plod. p. 2. lib. 2. ex Razz. & Fernand. inter Epp. Ital.*

2 P. F. Io. de Viterbio Ciuitaten. Epiſcopus & ipſe euaſit ab Vrbano V. 17. Kal. Maij an. milleſ. trecenteſimo ſexageſimo ſexto pontificatus ſui 5. creatus, in qua Eccleſia pluribus annis optimè ſedit. *Vghell. tom. 8. Ital. Sac.*

3 P. F. Thomas de Nola ex prouincia Regni collegio Doctorum Neapolitan. aggregatus, eiuſdemque ſtudij per 30. annos Vicecancellarius, Ciuitaten. Epiſcopus euaſit circa annum milleſ. quingenteſimũ, cuius mentionem facit Leander noſter dum de hac ciuitate loquitur, dicens fuiſſe ſuo tempore Thomam huius Eccleſiæ Epiſcopum. *Vallus de prou. Regni p. 4.*

Tit. 177. Ciuitatis Caſtell.

1 PAter Fr. Io. Mayneſius in conuentuum regimine ſingulari dexteritate, atque prudentia præditus, dum Viterbij in conuentu S. Mariæ ad Gradus Prioris onus ſuſtineret, à Martino Papa IV. ciuitatis Caſtellanæ in Vrbis diſtrictu Epiſcopus creatus eſt, in qua dignitate vixit laudabiliter vſque ad annum milleſ. ducenteſimum octogeſimum octauum, quo vniuerſæ carnis ingreſſus eſt viam. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 178. Ciuit. de Circo.

1 PAter Fr. Io. Hiſpanus die 15. Februarij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo quarto ad præſentationem Caroli V. Imperatoris creatur Epi-

Epiſcopus ciuitatis de Circo in Indijs in prouincia Peruana à Paulo III. cui data eſt facultas ſumendi conſecrationis munus ab vno Epiſcopo, & duobus alijs in dignitate eccleſiaſtica conſtitutis. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. Max.*

2 P. F. Gregorius de Monſalco ex Iucatana eccleſia ad hanc de Circo tranſlatus fuit à Sixto Papa V. ad Philippi Hiſpaniarum Regis præſentationem die 13. Iunij an. milleſ. quingenteſimo octuageſimo octauo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Sixti.*

Tit. 179. Ciuitat. Ducalis.

1 Ducalis Ciuitas in Aprutio ab Alexandro VI. Epiſcopali Eccleſia decorata, Apoſtolicæque ſedi immediatè ſubiecta, die 24. Iunij anno 1502. vnicum noſtræ profeſſionis alumnum habuit Epiſcopum P. F. Io. Georgium de Padella Hiſpanum Sac. Theol. inſignem Laureatum, virum pium, & prudentem à Clemente VIII. die 18. Septemb. anno Dom. milleſ. quingenteſimo nonageſimo octauo creatum. Vndecim annos cum ſua, & Ordinis laude huic Eccleſiæ præfuit, deceſſitq; anno milleſimo ſexcenteſimo nono. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 180. Ciuit. Imperialis.

1 Erigitur in Cathedralem Eccleſia Ciuitatis Imperialis, à Pio IV. an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo quarto die 8. Iunij, in qua P. Magiſter F. Dominicus Hiſpanus ad Philippi II. Regis Hiſpaniarum præſentationem conſtitutus eſt Epiſcopus die 6. Febr. anno milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo nono à Gregorio XIII. cumque annis pluribus hanc Eccleſiam apoſtolicè rexiſſet, in pace quieuit. *Ex Act. Conſiſto. eiuſdem Pont.*

2 P. F. Reginaldus de Lizzaragua Americus in vrbe Limenſi ortus, ex prouincia S. Io. Baptiſtæ de Perù: vir cordatus, atq; vitæ integritate admirabilis, ad Philippi III. Hiſp. Regis præſentationem, Ciuitatis Imperialis in Regno de Chile Epiſcopus creatus fuit à Clemente VIII. die 17. Auguſti anno milleſ. quingenteſimo nonageſimo octauo per obitum Auguſtini, cui Eccleſiæ cum bonus Paſtor præfuiſſet annos decem & nouem, ex hoc ſeculo nequam diſceſſit anno milleſ. ſexcenteſimo decimo ſeptimo. *Ex Act. Conſiſt. Fernand. inter Archiep. Amen. Pled. p. 2. l. 4.*

Tit. 181. Ciuitatis Pacis.

1 Pater Fr. Dominicus de Valderama Americus de prouincia Quitenſi, in Quitenſi vrbe natus, cum duobus annis Metropolitanæ Eccleſiæ S. Dominici præfuiſſet, ac optimi Paſtoris partes egiſſet, à Philippo III. Hiſpaniarum Rege pro eccleſia Ciuitatis Pacis, ſiue de Chuquiabo præſentatus eſt Paulo V. Pont. Max. à quo ad eandem ſedem fuit translatus die 7. Ianuari, anno milleſimo ſexcenteſimo octauo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli V.*

Tit. 182. Ciuit. Plebis.

1 Pater Fr. Reginaldus Lucarinus de Trebio in Vmbria, Eccleſiæ Ciuitatis plebis à Clemente VIII. in Cathedralem erectæ anno 1601. 5. Id. Nouemb. V. Epiſcopus creatus eſt ex Magiſtro Sacri Palatij ab Vrbano VIII. die 9. Febr. anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo tertio, qui Dominicana toga in conuentu S. M. ſup. Mineruam aſſumpta, profeſſioneque religioſa emiſſa, ſtudijs addictus, breui temporis interuallo euaſit vir doctiſſimus, publicèque in Vrbe Philoſophiā, & Theologiam Baccalaureus noſtri Collegij docuit, poſt peractum in eodem Magiſtri ſtudentium munus. A Michaele Mazarino (poſtmodum Card.) Prouinciali Romano in ſocium aſſumptus, à prouinciali capitulo Viterbij in Gradenſi cœnobio anno 1638. Magiſter cum loco & voce acceptatus fuit. E viuis ſublato P. F. Gregorio Donato ſacri Palatij Magiſtro, in eius locum Magiſter Sacri Palatij creatus eſt ab Vrbano VIII. anno 1642. menſe Maio, quo in munere tanquam lucerna ſuper candelabrum in Romana Curia effulſit. Ad Infulam aſſumptus, pietatis operibus totus addictus, cunctos Eccleſiæ ſuæ, quin imo & pinguis patrimonij redditus,

ditus, pauperibus pia prodigalitate in dies diſtribuit. Cathedralem ſuam inſtaurauit, ſacra ſupellectile, argenteiſque vaſis ad ſacra miniſteria ditauit. Conuentui S. Dominici de Trebio ex patrimonialibus diuitijs ad duodecim millia ſcuta legari voluit, aliaq; beneficia Ordini, quem ſummopere diligit, contulit. Viuit in ſua Eccleſia optimus Paſtor, primæuos Eccleſię Sanctos Epiſcopos æmulatus, pauperum pater, orphanorum ſolatium, & viduarum protector. Scripſit librum *de Epiſcopo Regulari* impreſſum Romæ apud Franciſcum Caballum anno 1559. & *Expurgatorium* omnium librorum prohibitorum, in quo eorumdem errores recenſet, & confutat, proſcriptionis ipſorum tempus inſinuans; opus peregregium, in quo complendo plures conſumpſit annos, in duo volumina diſtinctum, quod aſſeruatur in Bibliotheca Vaticana, eiuſque exemplaria in Bibliothecis Barbarina, & S. Inquiſitionis Romanæ. Scripſit quoque quatuor tomos collectos ex omnibus operibus D. Thomę Doctoris Angelici, & ex eorumdem locis, in quibus Sacram Scripturam commentatur, ita vt appareat eiuſdem S. Doctoris nouum opus expoſitiuũ ſacræ Scripturæ, cui titulus eſt *Maſſa Auri*, quod faxit Deus, vt prælo committat in commune ſtudioſorum ſolatium. Scripſit prętereà opuſculum, ſeu collectionem ſententiarum contentarum in hiſtoria Concilij Tridentini à Card. Pallauicino edita, impreſſum Romæ anno 1662. Bibliothecamque de ſcriptoribus Ordinis noſtri orditur. De quo in noſtro Syllabo Magiſtrorum Sacri Palatij. Viuit hoc anno 1665. Paſtor optimus, in æternum cum Chriſto victurus.

Tit. 183. Ciu. Rodericiæ.

1 Ciuitatis Rodericiæ, quæ & Ciuitaten. Eccleſia in Hiſpania dicitur, aliquos ex noſtris habuit Epiſcopos, primuſque inter illos emicuit P. F. Alphonſus Hiſpanus circa annum milleſimum trecenteſimum ſeptimum, de quo nil aliud refert Fernandez inter Epp. Hiſpanos.

2 P. F. Franciſcus Hiſpanus de prouincia Caſtellæ hanc Eccleſiam pariter rexit circa annum milleſimum quadringenteſimum quadrageſimum teſte Fernandez vbi ſupra.

3 P. F. Petrus Ponce de Leon filius Ducis de Arcos ſanguinis nobilitate conſpicuus, conuentuſque Salmantini alumnus, cum eſſet in ſacra Theologia Præſentatus, ad nominationem Philippi III. Hiſp. Regis creatus fuit Ciuitaten. Epiſcopus à Paulo V. die 17. Auguſti anno milleſimo ſexcenteſimo quinto, translatus poſtmodum ad Zamorenſem primò, deinde ad Eccleſiam de la Paz, in qua è viuis exceſſit menſe Decembri anno milleſimo ſexcenteſimo quintodecimo. *Ex Act. Conſiſt. Pauli V. & Fernand. inter Ep. Hiſp.*

4 P. F. Franciſcus de Aragona in Romano Collegio S. Marię ſuper Mineruam aliquando Regens, primarius Cathedraticus Salmantinæ Vniuerſitatis, filiuſque conuentus eiuſdem Ciuitatis, cui præfuit Prior, huius Eccleſiæ Epiſcopus nominatur à Philippo IV. Hiſpaniarum Rege an. 1660. quam Eccleſiam conſtantiſſimè recuſauit: electus poſtmodum Prouincialis Hiſpaniæ, cum prouinciam illam ſanctiſſimè regeret, vitam cum morte commutauit anno 1662.

Tit. 184. Claromonten.

1 IN Claromontenſi Eccleſia in Gallia, quæ & Aluerniæ dicitur, duo ex noſtris præfuere Paſtores, priorque illorũ fuit P. F. Guido de Turre ex Delphinorum Viennenſium ſtirpe, anno Dom. milleſ. duceenteſ. quinquageſimo electus, atque ab Alexandro IV. confirmatus, cum eſſet annorum decem, & octo, à S. Ludouico Claromotenſi Capitulo commendatus, quem poſtmodum ex tranſmarinis partibus redeuntem anno 1254. in ſuo Epiſcopali Palatio recepit hoſpitio. A Lugdunenſi Capitulo proprius Paſtor electus, eius electionem non approbauit Clemens IV. ſicuti ex Epiſt. eiuſdem Pont. Maximi Viterbij 15. Kalend. Febr. anno 3. ſui pontif. eidem Guidoni data apparet, in qua hæc habet verba. *Tene igitur in omni patientia locum tuum, neque à nobis reputes te deſpectum, quem ex toto corde diligimus, & hoc ipſum ad amoris ſpecialis indicium in theſauro cordis tui conſignes, quod tam ſalubriter*

briter famæ tuæ prouidimus, & iuſtitiæ tuæ non detraximus, & noſtræ ſatisfecimus honeſtati. Obijt anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo ſexto: cuius memoria ſequenti Epitaphio in Claromotenſi noſtra Eccleſia ſpectatur.

F. Guido de Turre Epiſcopus Aluernia 15. agens annum puer nobilis genere vtpote Delphinorum Viennenſium, qui contempto mundi faſtu Ordinem Prad. eſt ingreſſus: anno verò 18. ætatis ſuæ ſub Ludouico Pio Rege Francorū promehitur ad Epiſcopatum Aruerniæ.

In Epiſcopatu ſuo ad honorem Dei & Matris ſuæ, necnon ad Eccleſiæ Claromontenſis exaltationem librum de ſtatutis ſynodalibus Eccleſiæ Claromontenſis edidit. Obÿt anno Dom. MCCLXXXVI. Gall. Chriſt. tom. 2.

2 P. F. Bernardus de Claromonte patriæ ſedem Epiſcopalem obtinuit circa an. milleſimum ducenteſimum nonageſimum. Fuit Bernardus Baccalaureus in Theologia, doctrinæqi Angelic Magiſtri propugnator egregius, pro qua contra Henricum de Gandauo, & Gotifredum de Fontibus ſcripſit; & ob eandem cauſam librū in Iacobum de Vitetbio Auguſtinianum euulgauit. Scripſit præterea ſuper quatuor libros ſententiarum. *Plod p. 2. lib. 1. Fernand. inter Ep. Gall. & Taeg. in monum. Ord.*

Tit. 185. Claudianopolit.

1 PAter Fr. Claudius de Rupe ab Innocentio VIII. Claudianopolitanus Epiſcopus creatus eſt, cuius memoria habetur in Regeſtis Magiſtri Ord. Ioachimi Turriani fol. 31. in quo ita dicitur. *Reuerend. D. Epiſcopus Claudiopolitanus, Mag. videlicet Claudius Rupis inſtituitur, & ſit Vicarius ſuper conuentu Gebennen. in ſpiritualibus, & temporalibus, in capite, & in membris cum pleniſſima auctoritate, & poteſtate. Cenomanis 29. Maÿ 1491.*

Tit. 186. Clodien.

1 CLodienſem Eccleſiam regendam ſuſcepit ab Apoſtolica ſede promouente Gregorio XIII. Pont. Max. P. F. Marcus de Verona die Lunæ 15. Decembris anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo octauo: de quo noſtri Auctores non tractant. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg.*

2 P. Fr. Angelus Ranutius Venetus conuentus S. Dominici dictæ ciuitatis filius, vir doctus, poſt peractum Magiſtri ſtudentium munus in Bononienſi conuentu, à P. F. Io. Maria de Briſighella Magiſtro Sacri Palatij in ſocium aſſumptus, & à Clemente VIII. Cattaren. Epiſcopus creatus ann. 1602. à Paulo V. die 13. Auguſti anno milleſimo ſexcenteſimo vndecimo ad Clodienſem Eccleſiam tranſlatus eſt, in qua ſequenti anno, qui fuit humanæ ſalutis 1612. vitam cum morte commutauit. *Ex Act. Conſiſt. Clem. & Pauli Pont. Maxx. & Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. 187. Clonferten.

1 CLoferten. ſeu Clonferten. Eccleſiæ in Hibernia ſub Metropolit. Armachana cōſtituitur Epiſcopus a Sixto Papa V. P. F. Taddeus Ferralia 8. Iunij anno nati Saluatoris milleſimo quingenteſimo octogeſimo ſeptimo. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 188. De Cloro.

1 PAter Fr. Petrus Martyr Prouincialis ad præſentationem Philippi III. Hiſpaniarum Regis factus eſt Epiſcopus S. Iacobi de Cloro in Indijs in prouincia de Venazuola à Clemente VIII. die 1. Iulij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, duobuſque tantùm annis eidem Eccleſiæ præfuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clement.*

2 P. F. Dominicus de Salinas Hiſpanus conuentus Metymnenſis campi filius promouente Philippo III. Epiſcopus de Cloro creatur à Clemente VIII. die 10. Decemb. anno milleſimo quingenteſimo nonageſ. ſeptimo, tranſlatus poſtmodum ad Eccleſiam de Venazuola, in qua obijt anno milleſimo ſexcenteſimo primo. *Ex Act. Conſiſt. & Fernand. inter Epp. Hiſp.*

Tit.

Tit. 189. Cluanen.

1 PAter Fr. Dauid MacKelli Hibernus cum eſſet Caſsellenſis Eccleſię in Hibernia Metropolitanę Decanus, ſpretis mūdi honoribus, & diuitijs Dominicanam togam induit, electuſque poſtmodū fuit in eadem Hibernia Cluanenſis Epiſcopus ſub Metrop. Armacana à Clero, & à Gregorio IX. confirmatus, translatus poſtea ad Archiepiſcopatum Caſſelen. anno 1237. *Vghell. in manuſcript.*

2 P. F. Petrus VVal. Hibernus Cluanenſis eccleſiæ Paſtor & ipſe euaſit anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſexto à Paulo IV. die Lunæ 4. Maij creatus per renunciationem eiuſdem Eccleſiæ factam à D. Florentio Gauca Epiſcopo. De quo Præſule ſilent omnes Ord. Scriptores. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. 190. Clugien.

GLugienſis Eccleſia, ſub Patriarchali Venetia, quæ & Foſsæ Clodiæ nuncupatur, plures Epiſcopos ex noſtris habuit.

1 Pater Fr. Ottonellus Lombardus, vir doctiſſimus teſte Abb. Vhello, Clugienſem Eccleſiaſticā ſedē regendam obtinuit, à Capitulo electus, atque à Clemente V. confirmatus, circa annum milleſ. treceteſ. quartumdecimum, cuius habetur mentio in lib. obligat. Prælat. eiuſdem Clementis. Rexit ſuam Eccleſiam vſque ad annum milleſ. treceteſ. vigeſimum ſecundum, quo è viuis exceſſit. *Vghell. tom 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Michael de Verona, cum Molopotamienſis Epiſcopus eſſet, à Clemente VI. nonis Octob. anno milleſ. treceteſimo quadrageſimo ſecundo, ſui pontific. primo ad hanc Clugienſem ſedem translatus eſt, in qua duobus tantùm annis ſacrum ius dixit, ad reddendam rationem villicationis ſuę à Chriſto vocatus. *Vghell. ibid. & Taeg.*

3 P. F. Iacobus Nuclantius Florentinus ex Romana Prou. conuentus S. Mariæ Nouellæ eiuſdem ciuitatis Alumnus, dum Romæ in noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam cœnobio præſtantiſſimorum virorum Seminario Theologiam doceret, à Paulo III. Clugien. Epiſcopus creatur die 3. Iunij an. milleſ. quingenteſ. quadrageſimo quarto. Sacro Conc. Tridentino interfuit, eiuſque doctrina ibidem innotuit. Clerum ſuum iuxta eiuſdem Synodi leges compoſuit, & reformauit. Viginti quinque annos hanc Eccleſiam rexit, deceſſitq; die 6. Martij an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo nono, apud noſtros in Clugien. Eccleſia tumulatus in ſacello S. Thomæ à ſe magnificè exornato, & tumulo ſibi parato cum hac inſcriptione.

Iacobus Nuclantius
Ord. Prædicat.
Epiſcopus Clugienſis.

Otio perpetuum bellum indixit, nobilibus ingenij ſui monumentis ſemper intentus. Scripſit enim.

Theoremata ſuper Theologiam.
De Medulla Sacra Script., lib. 1.
De Infinitate primi motus.
De Contingentia rerum.
De Creatione & immortalitate animæ.
De Regno Chriſti.
De Auctoritate Concilij, & Papæ.
De Pontificatu, & ſacerdotio Chriſti.
De Primatu D: Petri.
De Indulgentijs contra ſui temporis Haret.
Super Epiſtolas D. Pauli ad Rom. & Epheſ.
Super pſalmum nonageſimum.

Plod. par. 2. lib. 4. Luſit. in Bibliot. Vgellus vbi ſupra.

4 P. F. Marcus Medices filius Ludouici Veronenſis Patritij ex Prou. Lombardiæ, theologica facultate celebris, Cenetenſis Epiſcopi in Concilio Tridentino Theologus, ex fidei Quæſitore Venetijs, die 15. Decemb. an. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo octauo Clugienſis Epiſcopus à Gregorio XIII. creatur. Quinque annis hanc Eccleſiam ſanctiſſimè rexit, deceſſitque non ſine ſanctitatis opinione vita integerrima tranſacta, (vt teſtatur Vghell.) die 30. Auguſti an. milleſ. quingenteſ. octogeſimo tertio. *Vghell. ibidem.*

5 P. F. Raphael Ripa Venetus cœnobij SS. Ioannis & Pauli filius ex prou. Venetiarum, Card. Aſculani ex Ord. noſtro aſſumpti Teologus, Clugienſis Epiſcopus eodem Card. petente, à Paulo V. die 14. Nouemb. an. milleſ. ſexcenteſimo decimo creatur ex Curſulana Eccleſia translatus.

Paucis

Paucis menſibus hic præfuit, e viuis ſublatus die 9. Iulij ſequentis anni 1612. relictis ſequentibus ſui ingenij fœtibus: Scripſit enim ampliſſima commentaria ſuper tractatum de Ente &, eſſentia, & volumen vnum ſuper Primam Partem D. Tho. in quo materiam de Angelis peregregiè tractat. Obijt Venetijs in conuentu SS. Io: & Paoli, ibidem tumulatus. *Plod. p.2.l.4. Vghell. vbi ſupra.*

6 P.F. Angelus Baronius Venetus Ripæ in Clugien. ſede ſucceſſit, ex Catarenſi tranſlatus à Paulo V. die 23. Octob. an. milleſ. ſexcentef. vndecimo, qui ſequenti anno ſ lacunoſo aere infectus, citò deceſſit menſe Septemb. ibidem ſepulturæ traditus. *Vghell. vbi ſupra.*

Tit. 191. Cluſinus.

Cluſina ciuitas in Etruria, cuius Epiſcopalis ſedes Senenſem Metropolit. veneratur, habuit Paſtorem qui ſequitur.

1 Pater Fr. Matthæus de Medicis nobilis Florentinus, cum charitate, ſcientia & pietate polleret, à Bonifacio Papa VIII. Cluſinus Epiſcopus creatus fuit 10. Kal. Decemb. an. milleſ. ducenteſ. nonageſimo nono. Quatuordecim annis commiſſum ſibi gregem verbo, & exemplo enutriuit, pertexitque ad Chriſtum an. milleſ. trecẽteſimo tertiodecimo. *Vghell. t.3. Ital. Sac.*

Tit. 192. Cocchimen.

1 Cocchimenſis, ſiue Cocchimenen. Eccleſia in Indijs Orientalibus, erecta fuit in cathedralem à Paulo IV. ad petitionem Regis Portugalliæ die Veneris 4. Feb. anno milleſ. quingenteſimo quinquageſimo octauo, cui ad eiuſdem Regis nominationem eadem die præfecit Paſtorem P. F. Gregorium Temudum Luſitanum, præſtantiſſimum Theologum vt inquiunt Acta Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. Max. in qua Eccleſia ita laudabiliter reſedit annos octo, vt ad eiuſdem Regis nominationẽ Goanus Archiepiſcopus creatus ſit à Pio V. die 13. Ianuarij exordientis anni milleſ. quingenteſimi ſexageſimi ſeptimi. De quo inter Archiepp. Goan. *Ex Act. Conſiſt. eorundem Pont. Pauli IV. & Pij V.*

2 Eodem die, & anno tranſlationis Gregorij præfati, fuit inſtitutus Cochimen. Epiſcopus P.F. Henricus de Tauora, (de S. Hieronymo nuncupatus,) Luſitanus, qui eidem Eccleſiæ pluribus annis laudabiliter præfuit. *Ex Act. Conſiſt. Pij. V. Fernand. inter Epp. Hiſp.*

3 P.F. Michael Raguel Luſitanus, vir ſanctitate, atque pietate in Indijs Orientalibus famoſus, Euangelijque tuba percelebris, huius Eccleſiæ Epiſcopus creatur ad Philippi IV. Hiſpaniarum Regis præſentationem ab Vrbano VIII. die 10. Nouẽb. an. milleſ. ſexcenteſimo trigeſimo primo, per translationem Sebaſtiani de S. Petro ad Eccleſiã Goen. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. P.*

Tit. 193. Conſtantiẽn.

IN Normannia eſt Conſtantien. Eccleſia cui duos ex Prędicat. præfuiſſe, in hunc modũ referunt Manuſcrip. Bzouiana.

1 *Io. Rutbens Ord. Præd. Ep. Conſtantien. in Francia à Bonifacio IX. 6. Id. Martij anno 3.* qui fuit ſal. 1393.

2 *Henricus Gnube Ord. Præd. Epiſ. Conſtantien. in Francia à Io. XXIII. 3. Id. Februar. anno 1.* qui fuit Chriſti 1411.

Tit. 194. Comaclẽn.

LAcunoſis in locis ad Adriaticum mare ſub Põtificijs clauibus eſt Comaclenſis Ciuitas, cuius Epiſcopalis ſedes Metropolitanam Rauennatem veneratur, habuitque ſequentes Paſtores ex Dominicana familia.

1 P. F. Petrus Monticellus ex prouin. Lombardiæ primus ex noſtris hanc Comaclenſem Eccleſiam ſuſcepit regendam à Benedicto XI. an. 1304. quam annos 23. optimi Paſtoris exempla prebendo, rexit. Vidonem Epiſcopum Ceruienſem conſecrauit an. 1317. tandemque mortis iacula expertus, interijt anno 1327. *Vghell. Ital. Sac. tom. 2.*

2 Tranſlato Superantio præfati Petri ſucceſſore à Ioãne XXII. ad Adrienſẽ Eccleſiam, P. F Franciſcus de Boaterijs Bononienſis

nonienſis, nobili genere ortus, Laurentij filius, ab eodem Ioanne Kal. Aprilis anno 1329. Comaclenſis Epiſcopus creatus eſt; vir non tam ſanguinis claritate, quàm morum præſtantia celebris, qui quatuor annos in ſua ſede præfuit; tandemque ante tribunal Chriſti manifeſtatus eſt die 22. Martij anno Sal. 1333. Bononiæ in S. Dominici templo, in marmoreo tumulo; in quo adhuc eius effigies vna cum gentilitijs ſtemmatibus inciſa manifeſtatur, cum his notis tumulatus.

Sepul. R.P. F. Franciſci
Dei gratia Epiſcopi Comaclenſis
in domo illorum de Boaterijs
qui obijt an. MCCCXXXIII,
Indictione prima, die XXII. Martij,
cuius Anima requieſcat in pace,
Amen. Vghell. ibid.

3 Franciſco è viuis erepto, P.F. Bartolomeus Bononienſis ex Signina ſede ad hanc Comaclenſem 3. Kal Aug. an. 1333. à Ioanne XXII. Pont. Max. translatus eſt, qui ſingularis puritatis vir, commiſſum ſibi gregē verbo, & exemplo ad ſupernam patriam inflammabat, paupereſq; quotidianis eleemoſynis recreabat. Quindecim annis hanc rexit Eccleſiam, cum pluribus etiam alijs Signinam adminiſtraſſet; tandem mortalitatis debitum perſoluit anno ſal. 1348. *Plod. de vir Illuſt. ord. p. 2. lib. 3. Vghell. Ital. Sac tom 2. Fernand. in Catal.*

4 P.F. Simon Saltarellus nobilis Florentinus, Simonis Saltarelli Archiepiſcopi Piſani pronepos, (quem Lectorem Theologiæ in ſacro Palatio, Magiſtrum eiuſdem male opinatur D. Abb. Vghellus, aliquibus conuentus S. Mariæ Nouellæ monumentis illectus, in quibus dicitur fuiſſe lectorem Curiæ; vt nos idem eruditiſſimus vir ſignificauit: diſcrimen verò inter Lectores Curiæ, ſeu ſacri Palatij, ac Magiſtros eiuſdem, referimus, cū de ipſis tractamus) ab Vrbano VI. Comaclenſis Epiſcopus creatur circa annū 1385. translatus poſtmodū ad Tergeſtinā Sedē à Bonifacio IX. an. 1396. 2. Id. April. *Vghell. Ital. Sac. t. 2.*

Tit. 195. Comenſes.

Comenſis Eccleſia, quæ & Nouocomen. ſeu Cumana nuncupatur, in Lombardia, Patriarchalē Aquileien. Metropolitanam veneratur, habuitque ſequentes Epiſcopos ex Prædicatoribus.

1 P.F. Benedictus de Aſſignano nobili eiuſdem ciuitatis familia ortus, Pariſinus magiſter, vir profundæ ſcientiæ, acriſque ingenij, à Ioanne XXII. ſuę patriæ Epiſcopus creatus eſt Kal. Ianuarij anno 1328. defuncto F. Leone ex Ord. Min. Epiſcopo, contra Valerianum cathedralis Eccleſiæ Archidiaconum, Franchini Ruſcæ Comenſium Principis germanum fratrem, à Capitulo electum, quam electionem idem Pontifex nequaquam ratam habuerat. At Valerianus Apoſtolica mandata contemnens, à quodam Orientis Epiſcopo conſecrationis munus ſuſcepit, cœtera omnia, quæ ad legitimum, Præſulem ſpectarent, inuadendo adimplendo. His auditis à Ioanne Catholicæ Eccleſiæ ſummo Paſtore, F. Lucam de Caſtello Ord. Min. Comenſis Eccleſiæ, tàm in ſpiritualibus, quàm in temporalibus, Apoſtolicum adminiſtratorem delegauit, vt Comenſem populum Benedicto, à ſe electo Epiſcopo, parere recuſantem eccleſiaſtico interdicto percuteret. Quare Comenſes multiplici execrationum tedio affecti, Benedicto adheſere; qui cum ſeptem annos ab Epiſcopali Sede exulaſſet, vniuerſum tandem Comenſem agrum in fidem accepit, ingreſſuſque ſuam Cathedralem ingenti cum populi lætitia, excluſo Valeriano, an. Dom. 1335. in pace, & tranquillitate commiſſas ſibi oues tribus annis rexit. Ad prouinciale Aquileienſe Concilium, in quo præſidebat Beltrandus Patriarcha, acceſſit, Monaſteriumq; S. Annæ Ord. noſtri in eadem Ciuitate conſtruxit. Cœleſtinis Monachis Eccleſiam S. Mariæ de Annunciata conceſſit. Templum ſancti Ioannis de Pedemonte noſtri Ord. extra Comenſis Ciuitatis mœnia conſtructum, auxit, clauſtrumque ibidem ædificauit; at tandem debitum humanæ fragilitatis perſoluit an. ſal. 1339. in præfato noſtro templo tumulatus, cuius imago ſub fornice ſuperiori eo tempore depicta hac noſtra ætate conſpicitur. Concordantias in dicta D. Thomæ edidit primus omnium. *Ex Cronic. Comenſis Ciuit. Plod. de Vir Illuſt. Ord. p. 2. lib. 2. Fernand. & Vghell. Ital. Sac. tom. 5.*

P.F.

2 P. F. Felicianus Ninguarda è Morbinio Vulturenæ, conuentus S. Antonij eiuſdem loci filius, Ex prou. Lombardiæ, hanc Nouocomen. Eccleſiam regendam ſuſcepit, qui ſacris ſtudijs addictus fauẽte ingenij acumine, ita in illis excelluit, vt breui temporis interuallo magiſterij lauream ſit conſequutus. Generalis Vicarius Ordinis in Germania creatus, ibidem diſciplinam clauſtralem in meliorem normam redegit, publicèque Theologiam Viennæ Auſtriæ ſumma cum ſui laude docuit. Salisburgenſis Archiepiſcopi in Tridentino Concilio Oratoris, & Theologi perſonam egit, atque coram tantorum Patrum nobili corona Feliciani ſapientia mirum in modum effulſit. Auctoritate Gregorij XIII. à magiſtro Ord. iterum in Germaniam, vt moniales noſtras ad arctiorem viuendi ſemitam reduceret, tranſmiſſus eſt. Cum autem ibidem Apoſtolici Viſitatoris munus ſuper omnium Ordinũ Regulares obiret, ab eodem Gregorio Scalenſis primò; S. Agathæ poſtmodum Epiſc. renunciatus eſt. Tandem Sixtus V. vt nobilius tanto viro præmium largiretur, eum Comenſis Eccleſiæ Epiſcopum creauit die 7. Octobris an. 1588. In ea Sede conſtitutus omnem adhibuit conatũ vt ex ſua diæceſi hæreſim eliminaret, Clerumque, ac populum verbo, atque exemplo ad rectam, iuxta Sacri Concilij Tridẽtini decreta, viuendi normam reduceret; quod vt facilius præſtaret, prouincialem Synodum in lucem edidit. Bauariæ Dux ad Clementem VIII. cum ſuis filijs, Apoſtolicam benedictionem ab eodem acceptaturis, ipſum legauit, quos iterum in patriam, tanti Præſulis exemplo edoctos, reduxit. Carmelitis profeſſoribus domicilium Comi dono dedit; pauperes fouit: viduas, & orphanos larga manu ab inopia ſubleuauit, Virgineſque dotali ſubſidio erogato, cœleſti, vel terreſtri ſponſo copulauit Tandem ſenio confectus, ætatis anno ſeptuageſimo octauo, die quinta Ianuarij laborum ſuorum præmia percepturus, migrauit in cælum. Eius corpus ſummo populi concurſu, tanti viri iacturam deplorantis, ad noſtram S. Io. de Pedemonte Eccleſiam delatum, in S. Mariæ Magdalenæ ſacello humili loco, prout ipſe elegerat, conditum eſt. At ne præſtantiſſimi Antiſtitis memoria mortalium cordibus elaberetur, *Lazarus Caraſinus* nobilis Cremonenſis poſt triginta & vnum annum in Comen. Sede ſucceſſor, eidẽ ſepulchralem lapidem in medio eiuſdem Templi pauimento, ſequenti elogio ornatum, conſtituit:

D. O. M.
F. Foeliciano Ninguardæ à Morbinio
Ordinis Prædicatorum
Virtutibus claro.
In Concilio Tridentino Oratori.
Scalenſi primò
Et ad Bauariæ, ac ſuperiores German. partes
Nuncio: Tum S. Agathæ;
Deinde Nouo comenſi Epiſcopo vigilantiſſ.
Ex humanis ad ſuperos euecto
Nonis Ian. M.D.XCV.
Lazarus Caraſinus Epiſcopus Nouocomenſis eius oſſa, vt decentiore tumulo clauderentur, priore loco efferri, & huc recondi curauit.
Anno MDC.XXXI.

Reliquit poſt ſe præclara ingenij ſui nobilia monumenta; nam in Conc. Tridentino, compoſuit *Aſſertio Catholicæ fidei aduerſus articulos vtriuſque confeſſionis fidei Annæ Burgenis iuris Doctoris, & antea in Academia Aurelianenſi profeſſoris* opus eruditiſſimum, quod fuit impreſſum Venetijs 1564. de quo Reuerendiſs. Magiſter Ord. F. Vincentius Iuſtinianus in epiſtola ad eum directa hæc ait. *Cum lucubrationes à te editas aduerſus Annam Burgenſem legiſſem, non mediocri ſtudio elaboratas, viſus ſum inductam à te aciem videre, vtroque cornu munitiſſimam, vt dextrum tenerent diuina oracula, ſiniſtrum vero inſignis, venerandaque maiorum auctoritas ab Eccleſiæ crepundijs, ad hæc vſque tempora producta; tam acriter pugnantem te vidi, vt in vna Anna proſtratos eſſe mihi pollicear omnes ætatis noſtræ morbos*. Alia præterea ſcripſit opuſcula, & ſpecialiter *Librum de inſtructione Epiſcoporum, & Parochorum*. Luſitanus in Bibliot. Plod. de Vir Illuſt. p. 2. l. 4. Chron. Ciuit. Comenſis. Vghell. Ital. Sac. tom. 5.

3 P. F. Deſiderius Scalia S. R. E. Card. Brixia oriundus, ex Melphitana Eccleſia ad hanc Comenſem à Greg. XV. P. M. die 4. Nouemb. an. 1622. translatus eſt, quam quatuor annis adminiſtrauit, ac tandem vt in Romana curia Sacrarum Congrega-

tionſi negotijs expeditior operã nauaret, ſe in Lazari Caraffini Cremonenſis, Melphienſis Epiſcopi commodum illam dimiſit an. 1626. *Vghell. vbi ſupra.*

Tit. 196. Conchen.

CONchenſis Eccleſia in Hiſpania eſt, cui ſequentes Dominicani Paſtores præfuere.

1 P. F. Lupus Barientos, de quo plura ſupra inter Epiſcopos Abulen. ex illa Eccleſia translatus eſt ad hanc Conchenſem anno milleſ. quadringenteſ. quadrageſimo quinto, poſſeſſione inita 12. Auguſti eiuſdẽ anni: è viuis exceſſit 30. Maij anno milleſ. quadringenteſ. ſexageſimo nono. Scripſit Lupus teſte Mag. Gil. in Teatro huius Eccleſiæ contra artem Magicam librum, cui titulus *Adiuinar y de ſus eſpecies y dell' Arte magica.* Alterum, *Fortuna y ſuennos.* Alterum, *Inſtruccion Synodal.* Item *La tabla dela ſumma de S. Antonin Arzopiſpo de Florentia.* Ex Regeſt. Vaticanis. Fernandez, & Gil. in teatro huius Eccleſiæ.

2 P. F. Alphonſus Burgenſis, cœnobij S Pauli Burgen. alumnus, Confeſſarius Reginæ catholicę Eliſabethę, ex Cordubenſi ſede ad hanc Conchen. translatus fuit anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo; ex qua ad Palentinam tranſijt. Fuit fundator celebris Collegij S. Gregorij Valliſoletani, atque inſtaurator totius ferè cœnobij S. Pauli eiuſdem ciuitatis. Ex hac vita migrauit anno ſalutis humanæ milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono. *Fernand. inter Ep. Hiſp.*

Tit. 197. Concordien.

1 PAter Fr. Vido (quem Guidonem Venetum Taeg. vocat) cum Polẽſi Eccleſiæ præſideret, à Ioanne XXII. ad hanc Concordiẽſen. in Dalmatia ſub Patriarchali Aquileien. translatus fuit Non. Aprilis an. milleſimo trecenteſimo vigeſimo primo, quam duobus tantummodo annis rexit morte interueniente, *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

Tit. 198. Condomien.

1 COndomienſis Eccleſia in Gallia, Burdegalenſi Suffraganea, vnum ex noſtris habuit Epiſcopum. P. F. Arnaldum Fredeti Gallum, qui in eadem præſidebat anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſexto, vt Gallia Chriſt. antiqua fol. 309. affirmat, de quo nullam facit mentionem noua, quæ quendam Bernardum refert Epiſcopum an. 1371. Dominicanum autem fuiſſe ſilet.

Tit. 199 Congen.

COngenſis Eccleſia cum Angolenſe copulata in Affrica, duos Epiſcopos ex noſtris habuit, quos ſupra inter Angolen. referimus, enarramuſq; ea cognitione exhibita, quam expiſcari potuimus: vnde in præſenti illorum tantum nomina recenſemus.

1 P. F. Antonius de S. Stephano harum Eccleſiarum Epiſcopus creatur anno mileſimo ſexcenteſimo à Clemente VIII.

2 P. F. Dominicus de Aſſumptione earumdem Eccleſiarum Epiſcopus fuit creatus ab Vrbano VIII. die prima Martij an. 1627. ſui Pontificatus 4. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 200. Cononien.

1 COnoniẽſis Eccleſia in Albania habuit Epiſcopum P. F. Gaſparem Hungarum à Clemente VII. die 25. Maij anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo nono creatum, prout ex Actis conſiſtorialibus eiuſdem Pont. Max. apparet, de quo tamen nullam mentionem faciunt Scriptores noſtri.

Tit. 201. Conſeranen.

1 PAter Fr. Raymundus de Tullio ab Eugenio Papa IV. in demortui Iordani locum, Epiſcopus Conſeranenſis in Vaſconia ſub Archiepiſcopali Auxitana,

crea-

creatus fuit 3. Id. Octob. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo tertio, ſicuti conſtat ex lib. prouiſion. Prælatorũ eiuſdem Eugenij Papæ, de quo nec verbũ quidem habuere Ord. Scriptores, *Gall. Chriſt. tom. 2.*

Tit. 202. Corduben.

CORdubenſi Eccleſiæ in Hiſpania ſub Hiſpalen. Archiepiſcopali ſequentes ex noſtris Prædicatoribus præfuere.

1 P. Fr. Alphonſus Burgenſis, conuentus S. Pauli Burgen. alumnus, Reginæ Catholicæ Eliſabethæ à ſac. confeſſionibus Cordubenſis Epiſcopus creatus fuit circa annum milleſimum quadringenteſimum ſeptuageſimum, ex qua Eccleſia ad Conchenſẽ poſtmodũ translatus eſt an. 1480. Vitam cum morte commutauit an. milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono. Fuit Alphonſus vir doctiſſimus, plurimarum cathedrarum moderator famoſus; ſupremi Regij Senatus Caſtellæ Præſes: de quo ſupra in Epp. Conchen. & infra in Palentin. *Fernand. inter Epiſcop. Hiſp.*

2 P. F. Io. de Toledo, filius Ducum de Alba, Cordubenſem Eccleſiam regendam obtinuit à Clemente VII. circa an. milleſimum quingenteſimum trigeſimum ad Caroli V. nominationem, à quo poſtmodum pro Burgenſi Eccleſia præſentatus eſt Paulo III. qui ipſum illius Epiſcopum creauit die lunæ 5. Martij an. milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſeptimo. Euaſit poſtmodum Compoſtellanus Archiep. atq; S. R. E. Cardinalis. *Ex Act. Conſiſt. & Fernand. vbi ſup.*

3 P. F. Martinus à Corduba Carpenſis Comitis filius, qui inter tres alios germanos fratres, omnes doctrina, & pietate ſpectabiles, cœnobij S. Pauli Corduben. alumnus, poſt varias obitas in ſua prouincia præfecturas, Bethicus Prouincialis electus fuit; quo in munere cum optimi paſtoris nomen ſibi promeruiſſet, Derthuſenſis anno 1560. primò; Placentinus deinde an. 1574. Cordubenſis tandem Epiſcopus euaſit die 10. Iunij an. 1578. in qua dignitate cum ſe bonorum operum exemplum præbuiſſet, vitæ ſanctitate, & eleemoſynis clarus quieuit in Domino an. milleſimo quingenteſimo octogeſimo primo. *Fernand. vbi ſup. & Gil. in Teatr. Eccl. Placentin.*

4 P. F. Bernardus Freneſdo ex confeſſario Hiſpaniæ Regis, atq; commiſſario Cruciatæ, Cordubenſis Epiſcopus creatus eſt à Pio V. die Veneris 16. Nouemb. an. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo primo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

5 P. F. Didacus de Mardones Cordubenſis Paſtor renunciatur à Paulo V. die 7. Februarij anno à Virginis partu milleſ. ſexcenteſimo ſeptimo. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

6 P. F. Dominicus Pimentellus Cordubenſis Epiſcopus creatus eſt ab Vrbano VIII. apud quem Orator Catholici Regis in Vrbe fuit anno 1638. & 1639. factus deinde Archiep. Hiſpalen. & S. R. E. Cardinalis prout vidimus.

7 Poſt Pimẽtellum Cordubenſem Eccleſiam regendam aſſumpſit P. Mag. Fr. Petrus de Tappia vir doctiſſimus ac piiſſimus circa annum 1645. de quo in Archiepp. Hiſpalen.

Tit. 203. Coronen.

1 IN magna Græcia Coronenſis eſt Eccleſia ſub Metropolit. Corinthien. cui à Io. XXII. datus eſt Paſtor P. Fatius ex comitibus à Donoratico, genere, pietate, moribuſque nobiliſſimus, Eccleſiamq; S. Petri ad Vincula commendatam habuit: eius fit mentio in monumentis conuentus Piſani, ſub anno milleſ. tregenteſimo trigeſimo tertio, in quibus dicitur ſenio confectus quieuiſſe in pace.

2 P. F. Bartholomæus Dominici de Senis, qui ſententiarum libros in Bononienſi ſtudio abſoluit, ibique laurea theologali decoratus eſt, Religioſus fuit miræ perfectionis, cum quo Seraphica Virgo S. Catharina Senenſis dulcia cœleſtium arcanorum colloquia frequentabat. Regularis obſeruantiæ promotor in tota Italia fuit cum FF. Thoma Senenſe, Ioanne Dominici, Marcolino Foroliuien. & alijs à nobis recenſitis in opere Capitulorum General. §. *De Reformatione Ord.* quapropter B. Raymundi de Capuca Magiſtri

Gen.

Gen. gratiam promeruit, à quo Procurator Ordinis inſtitutus eſt. Tandem Coronenſis Epiſcopus creatus, poſt aliquot annos Arimini diem clauſit extremum 2. Iulij 1417. ætatis ſuæ 72. *Vgurger. in monum. P. P. Theol. Colleg. Senen.*

3 P. F. Bartholomæus Lapatius de Vbertinis Florentinus à Nicolao Papa V. ex Cortonenſi Eccleſia ad hanc Coronenſem tranſlatus eſt an. milleſ. quadringenteſ. quadrageſimo nono, qui in ſæcularibus, & ſacris litteris peregregiè verſatus, diuini verbi præco celeberrimus, hæreticorumq; cenſor, & expugnator acerrimus, eos verbo, & ſcripto, quoad vixit, perſequi non deſtitit. Florentino Concilio interfuit an. 1439. in quo cum Græcis diſputauit, vtpote græcæ linguæ peritiſſimus, dicendi facundia præſtantiſſimus, atque in diſputando ſubtiliſſimus, vna cum PP. noſtris Andrea Archiep. Coloſſenſe, Ioãne de Turrecremata, atque *Io.* de Monte Nigro prouinciæ Lombardiæ Prouinciali, viro doctiſſimo, & eloquentiſſimo, contra Doctores Græcorum de proceſſione Spiritus Sancti: qui ita egregie diſputauerunt cum Epiſcopis Niceno, & Epheſino, vt Spiritu Sancto per os eorũ loquente, illos fœliciſſimè conuicerint, aſſidentibus Græcorũ Imperatore, & Patriarcha, qui ad vnionem Eccleſiæ cum ſuis doctoribus venere, Epheſino Epiſcopo in ſua obſtinatione permanente. Verùm cum Card. Legatus Cõſtãtinopolim ab Eugenio Papa IV. miſſus cum Bartholomæo, publicum certamen cum eodem Epheſino Epiſcopo ibidem habendũ ad Imperatoris Græcorũ, eiuſq; Procerum inſtantiam indixiſſet, ita Epheſinus Epiſcopus à Bartholomæo ſuperatus, & confuſus fuit, vt ex mœrore, & cõfuſione intra paucos dies in ſua perfidia mortuus ſit. Aliquibus annis Coronen. Eccleſiæ præfuit, eaq; dimiſſa Florentiam ſe recepit, vbi Eccl. S. Romuli Commendatarius effectus, quieuit tandem in pace ſanctioris vitæ odore poſt ſe relicto, die 24. Maij an. 1466. in S. Maria Nouella tumulatus cum hac inſcrip.

Bartholomæo Lapatio Coronen. Epiſcopo Armis omnibus Eccleſiæ militi inuictiſſimo.
Pietas curauit.

S. Antonin. 3. p. hiſt. tit. 22. cap. 11. Fernand. in Concertat. Præd. ad an. 1439. & Catal. Epiſcop. Ital.

4 P. F. Laurentius de Bernardis, ſeu Bernardinis Florentinus, doctrina, & pietate cõmẽdabilis, à Greg. XIII. Pont. Max. die 13. Auguſti an. milleſ. quingenteſ. ſeptuageſimo ſecundo Coronenſis Epiſcopus creatus eſt, inſtitutuſque Suffraganeus Oſtien. & Vellitemen. Eccleſiarum. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 204. Corinen.

1 Corinenſi Eccleſię in partibus infidelium datus eſt Paſtor à Nicolao Papa IV. P. F. Goffredus poſt obitum Io. Epiſcopi, Nonis Martij, anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo ſexto, de quo maximum tenuere ſilentium Ord. noſtri Scriptores. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont.*

Tit. 205. Cortonen.

APoſtolicæ ſedi immediatè ſubditur Cortonenſis Eccleſia, cui qui ſequuntur Prædicatores præfuere Epiſcopi.

1 P. F. Benedictus Vallatus Romanus ex Romana Prouincia, Cortonenſis Epiſcopus electus fuit ab Vrbano V. an. 1364. 10. Kal. Auguſti, qui ſolitum ſubſidium ſacro Collegio promiſit die 17. Auguſti: decem & octo annis hanc Eccleſiam bonus Paſtor rexit; quieuitque in pace. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. ex lib. prouiſ. Prælat. Vrb. 3.*

2 P. F. Bartholomæus Lapatius de Vbertinis Florentinus Cortonenſem Eccleſiam regẽdam obtinuit ab Eugenio IV. die 14. Iannarij an. milleſ. quadringenteſ. quadrageſimo, cui præfuit vir ſcientia, & pietate ſpectabilis vſque ad annum milleſ. quadringenteſimum quadrageſimum nonum, quo ad Coronen. ſedem tranſlatus eſt à Nicolao Papa V. de quo plura egregia facta retulimus inter Coronen. Epiſcopos. Scripſit Bartholomæus librum de glorificatione ſenſuum poſt reſurrectionem, alterum ſermonum variorum, præſertim quadrageſimalium, ſuper pſal. *miſerere*, & alia, quæ in Bibliotheca S. Mariæ Nouellæ de Florentia, cuius conuentus fuerat alumnus, aſſeruantur. Ab

Euge-

Eugenio Papa IV. Apoſtolicus Legatus miſſus eſt pro arduis Eccleſiæ negotijs in Hungariam, Bohemiam, & Poloniã. Quieuit in pace Florentiæ anno 1466. die 24. Maij. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Luſit. in Bibliot.*

Tit. 206. Cracouien.

1 CRacouien. Ciuitatem Poloniç Regum nobilem ſedem Epiſcopali dignitate fuiſſe decoratam ſub Archiep. Gneſnen. ab antiquo tempore, indubitatum eſt; ex translatione verò Archiepiſcopalis Alicien. ſedis fuiſſe poſtmodum in Metropolitanam erectam, atq; aliquo tempore in tali dignitate permanſiſe, aſſerit Bzouius noſter. In hac igitur vnicum Epiſcopum electum fuiſſe inuenimus B. Berengarium, qui lancea propter Deum confoſsus, proprio sãguine chriſtianam diſciplinam ſanxit anno milleſ. ducenteſimo trigeſimo tertio, *Bzou. in Annal. Eccl. an. 1233. num. 4. & de rebus geſt. in Pol. cap. 6. Luſit. in Chron. decad. 1250. & omnes Ord. Script.*

2 Suffraganei plures ex noſtris in hac nobili Eccleſia effulſere, primuſque inter illos extitit P. F. Iacobus de Bydgoſka, qui ex Prouinciali Poloniæ Laodicen. Epiſcopus, & Cracouien. Suffraganeus fuit, teſte Bzouio de reb. geſtis in Pol. Ord. Præd. cap. 6. vbi ſiler tempus quo id contigerit.

3 P. F. Paulus Cracouien. Magiſt. & Prior conuent. SS. Trinit. Cracouien. propter dicendi leporem, quo in concionibus Principum animos demulcebat, Laodicen. Epiſcopus, Suffraganeuſque Cracouien. à Paulo II. creatus eſt anno milleſ. quadringenteſimo ſeptuageſimo. *Bzou. vbi ſup. de reb. geſt. in Pol. &c.*

4 P. F. Marcorius Ludia de Verzizolez vir doctus, & nobilis, Cardicenſis Epiſcopus titularis in partib. infidelium, creatur ab Alexandro VI. die 27. Ianuarij daturque Suffraganeus Cracouien. anno milleſ. quadringẽteſimo nonageſimo. nono. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Alex. Pont.*

5 P. Fr. Marianus Polonus S. Theol. Mag. & hæreticę prauitatis Inquiſitor in Polonia, ex Priore Cracouien. Laodicen. Epiſcopus, & Suffraganeus Cracouien. ad inſtantiam Friderici Card. Archiep. Gneſnen. & Epiſcopi Cracouien. creatur ab Alexandro VI. Erat Marianus vir doctus, atque in pluribus linguis, nempe Itala, Latina, Polona Slauonica, Germanica, & Vngarica verſatus. Viuebat an. milleſ. quingenteſimo tertio. *Bzou. vbi ſup. de reb. geſt. &c.*

6 P. F. Dominicus Melachouius Magnobili ſanguine genitus, ſed doctrina & virtutibus nobilior, poſt indefeſſos pro Catholica Eccleſia ſubitos labores, ex cracouienſis conuentus Priore, Laodicen. Epiſc. & Suffraganeus Cracouien. creatus eſt. Multa eidem Cracouien. conuentui contulit beneficia; tandemque dierum bonorum ſarcina onuſtus, quieuit in pace an. milleſ. quingenteſimo quadrageſ. quarto. *Bzou. vbi ſup.*

Tit. 207. Crotonen.

1 PAter Fr. Bernardus de Agreuolo Crotonen. Epiſcopus in Calabria ſub Metropolitra Rhegien. creatur ab Innocentio Papa VI. 9. Kal. Febr ſui pontificatus anno 6. qui fuit ſalut. milleſimus trecenteſimus quinquageſimus octauus, prout habetur in lib. 1. prouiſ. Prælat. eiuſdem. Præfuit laudatiſſimus Epiſcopus omnibus charus vſque ad annum 1365. & cathedrali exornata deceſſit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

2 P. F. Io. Lopez Cotronen. Epiſcopus renũciatur à Clemente VIII anno milleſ. quingenteſimo nonageſimo quinto 5. Iunij. Fuit Io. diuini verbi præco celeberrimus, Theologicæ facultate præſtantiſſimus, nec non religione, ac pietate longè clariſſimus, qui Parochiales Eccleſias ad ſeptem in ciuitate reduxit, Parochorum neceſſitatibus commodius conſulturus. Montem pietatis proprio ære auxit. Cathedralem Eccleſiam mirificè exornauit, omniaque, quæ in optimo paſtore deſiderantur, compleuit. Cum verò annos tres ibidem præfuiſſet, ad Monopolitanam ſedem trãſlatus eſt die 23. Nouẽmb. an. 1598. Verùm clauſtralis vitæ deſiderio affectus, & hac Eccleſia dimiſſa anno 1608. in Hiſpaniam reuerſus, Valliſoleti in patria deceſſit anno 1632. ibidem apud

noſtros

noſtros con ditus. Quæ autem ſcripſerit, recenſentur infra in Monopolit. Epp. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Vghell. Ital. Sac. tom. 9. inter Crotonen. Epp.*

Tit 208. Coriſopiten.

1 COriſopiten. Eccleſia in Gallia ſub Archiep. Turonen. quæ & Cornubiæ nũcupatur, vnum ex noſtris conſequuta eſt Paſtorem P. F. Iacobum Gallum à Io. XXII. creatum anno milleſ. trecenteſ. vigeſimo ſexto. Hic poſſeſſionem ſuæ Eccleſiæ ſolemni ritu iniјt die 22. Iulij eiuſdem anni, quæ dominica fuit, in qua vixit annos quatuor, quieuitque in Domino anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo. *Gall. Chriſti tom. 2.*

2 P. F. Ludouicus Combonet Gallus à Paulo III. conſtituitur Auencten. Epiſcopus in partibus, daturque Suffraganeus Eccleſiæ Coriſopiten. die 29. Iulij anno à Virginis partu milleſimo quingenteſimo trigeſimo octauo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. 209. Criſpolen.

1 PAter Fr. Hermanus Vuolf ab Innocẽtio VI. nominatus, & electus fuit Epiſcopus Criſpolen. extremis ſui pontificatus diebus: eo autem è viuis ſublato, ad eandem Eccleſiã promotus eſt ab Vrbano V. 6. Id. Nouemb. in ſui pontificatus primordijs anno 1362. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eorundem Pont.*

2 P. F. Clemens Balley Gallus Sac. Theol. profeſſor fit Criſpolen. Epiſcopus & Suffraganeus Tullen. à Paulo III. die 31. Ianuarij anno 1547. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit 210. CKelmen.

1 PAter Fr. Iacobus Polonus Ckelmenſis, ſeu Chelmen Epiſcopus renunciatus fuit, in qua dignitate aliquibus annis permanſit optimus Paſtor, translatus poſtmodum ab Vrbano V. ad Ilderſemenſem Eccleſiam anno milleſimo tre-

[illegible]

centeſimo ſexageſimo tertio. *Plod. p. 2. lib. 2.* vbi de ſequenti etiam habet memoriam.

2 Dom. Vuigubaldus Polonus cum prædicto Iacobo in Chelmenſi Eccleſia ſucceſſiſſet, Spiritu Sancto cooperante, dimiſſa de licentia Apoſtolicę ſedis Culmenſi ſede, humilem Dominicanam togam aſſumpſit, ſub qua plures annos ſanctè vixit, quieuitque in Domino poſtmodum in monte veteri apud Coloniam. *Plod. vbi ſup. Fernand. inter Epiſc. Polon.*

3 P. F. Abram SiladebousKi Polonus S. Th. Mag. à Paulo V. creatur Cieren. Epiſcopus, daturque Suffraganeus Chelmen. Epiſcopi in Polonia 2. Maij anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli V.*

Tit. 211. Cuben.

SAncti Iacobi de Cuba Eccleſia in Cathedralem euehitur ad Caroli V. Imperatoris glorioſiſſimi ſupplicationem ab Adriano VI. die 28. Aprilis nati Saluatoris anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo ſecundo, cui quinque Dominicanæ Religionis inclitos filios pręfuiſſe, in dubiũ verti nequaquam poteſt, ex quibus quatuor continuata ſucceſſione illam rexere.

1 P. F. Bernardus de Meſa Toletanus natalium ſplendore doctrina, atque ſacra prædicatione ſpectabilis in ipſo fundationis limine primus Cubenſis Epiſcopus renunciatus eſt, qui ad ſibi datam ſponſam properans, graui capitis colliſione ſuſcepta, ad mortem vſque egrotauit; diuina tandem gratia manum porrigente conualeſcens, Cubenſem vrbem maxima ſibi cõmiſſi populi exultatione ingreſſus eſt. [At breui tempore ibidem præfuit; nam quieuit in pace anno 1524. inquit Fernandez Gil. autem aſſerit Bernardum anno 1536. adhuc ſuperſtitem fuiſſe: at quantum à veritate alienus ſit, ex his, quæ ſequuntur, manifeſtatur. Fuit autem Bernardus magnæ auctoritatis vir, Orator à Catholicis Regibus in Angliam miſſus ad ſponſalia Infantis Catherinæ pientiſſimæ filiæ cum Principe Arturo pertractanda, dum Eccleſiæ de la Pax eliſet Epiſcopus, ex qua ad Cuben. translatus eſt. *Fernandez in Epp. Hiſpan.*

Hiſpan. & Gil. in Teat. Eccl. Cuben.

2 P. F. Sebaſtianus è Salmantica conuentus S. Stephani eiuſdē ciuitatis alumnus, in defuncti Bernardi locum Cubenſis Epiſcopus conſtituitur à Clemente VII. qui & ipſe breui tempore Cubenſi Eccleſiæ ſactum ius dixit, in mortis amplexus incidens an. 1528. *Gil. & Fernand. vbi ſup.*

3 P. F. Io. Flander Valliſoletani cōuentus alumnus, Eleonoræ Reginæ Franciæ, Caroli V. Imperatoris ſororis, confeſſarius, Cubenſis Epiſcopus à Clemente VII. conſtitutus eſt poſt deceſſum Sebaſtiani; at breui tempore Cubenſem Eccleſiam rexit & ipſe; nam voluntati Imperatoris ſatisfacturus, eam dimiſit anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo, vt Reginę Eleonorę aſſiſteret *Ex ſuprad. Auct.*

4 Ex reſignatione Io. vt Acta Conſiſtoralia inquiunt, P. F. Michael Ramirez de Salamanca Burgenſis conuentus, vir doctus, atque in Louanienſi vniuerſitate Regens, magni nominis theologus, à Clemente VII. conſtituitur Cubenſis Epiſcopus die 16. Nouemb. an. milleſimo quingenteſimo trigeſimo. Quinq; annis commiſſum ſibi gregem ſanctiſſimè rexit, deceſſitque an. 1535. *Ex Conſiſt. Act. Auct. ſuprad. & Regeſt. Cancell. Apoſt.*

5 Quintus Cubenſis Eccleſiæ Dominicanus Epiſcopus fuit P. F. Io. Cabezas de conuentu Salmantino, ex munere Prouincialis Inſulæ Hiſpaniolæ aſſumptus à Clemente VIII. die 15. Aprilis anno milleſimo ſexcenteſimo primo, qui cum Paſtoris optimi munia impleuiſſet, ſui regiminis anno nono, qui ſalutis extitit milleſimus ſexcenteſimus decimus, ad Guatimalen. Eccleſiam à Paulo V. translatus eſt die 19. Iulij, de quo ibi. Ex *Act. Conſiſt. & Auct. ſuprad.*

Tit. 212. Culmen.

1 CVlmenſem Eccleſiam in Liuonia ſub Archiep. Rigenſe plures ex noſtris moderandam acceperunt, ab Apoſtolica ſede Epiſcopi inſtituti. P. F. Henricus Polonus cum prouinciæ Poloniæ nobilem præfecturam exercerer, ab Innocentio IV. circa annum milleſimum ducenteſimum quadrageſimum quintum, primus omnium Culmenſem Epiſcopalem ſedem conſcendit, teſte Bzou. de Reb. geſtis in Polonia Ord. Pręd. cap. 6. Hic de eiuſdem Innocentij Papæ mandato, anno 1253. vnà cum Rigen. Archiepiſcopo Mēdegonem Lituanorum Regem ad fidem conuerſum ſolemni ritu coronauit, & vnxit, ſicuti idem Bzou. in Annal. Eccl. ad an. prædictum refert num. 5.

2 P. F. Io. Polonus in hac eadem Eccleſia reſedit Epiſcop. quā pluribus annis rexit, in noſtra Breſten. Eccleſia poſtmodum ſepulturæ traditus; ſicut ait Bzou. noſter vbi ſupra, qui tamen non refert tempus, quo id contigerit.

3 F. F. Io. Gzodlant Culmenſem Epiſcopalem cathedram & ipſe aſcendit, quam cum pluribus annis ſanctiſſimè rexiſſet, ad Hilderſemen. inſtantibus Cruciferis translatus fuit, in qua plenus operibus bonis in pace quieuit circa annum 1280. *Bzou. vbi ſup.*

4 P. F. Nicolaus Mag. ex Prouinciali Poloniæ Epiſcopus Culmen. creatus eſt. Hic bona Eccleſiæ ſuæ à Cruciferis erepta recuperauit, & plenus vitæ ſanctimonia ad Dominum migrauit anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo quinto. 6. Kal. Octob. *Bzou. vbi ſup. & Fernand. inter Epp. Polon.*

5 P. F. Almāſius & ipſe huius Eccleſiæ Epiſcopus eligitur circa annum 1330. de quo Taegius in monumentis Ord. hæc habet. *Rem quidam admiratione dignam, ſed prudentibus ædificatione non vacuam de Epiſcopo Culmenſi referam, qui cum eſſet frater Vicecomitis montis Bilſardi, quod eſt caſtrum in Diœc. Biſuntina in finibus Theuthoniæ & Burgundiæ, & ſtuderet Bononiæ, adhuc in habitu ſæculari electus eſt in Epiſcopum Culmen. quem renuens, Ordinem Præd. ingreſſus eſt, in quo laudabiliter circa decennium commoratus, electus eſt in eadem Eccleſia iteratò. Promotus igitur in Epiſcopum, mox dedit ſe rebus bellicis, frequenter armans ſe, videnſque ſub armis deturpari habitum, ſe magis & habitum deſeruit, & Ordo ipſum: & rariſſimè celebrabat. Cumq; Diutius ſine merito vixiſſet, tandem in ſe reuerſus præoccupatus morte interijt.*

Tit. 213. Cunabulen.

1 PAter Fr. Michael Ruthelem Græcus, vir ſingulari pietate, doctrina, & prudentia ditatus, Cunabulenſis Eccleſiæ in Græcia Paſtor creatus eſt circa an. milleſimum quadringenteſimum ſexageſimum, quam cum optimè pluribus annis rexiſſet, mortis in brachia corruit circa an. 1465. *Plod. par. 2. lib. 3. Fernand. inter Græc. Epiſc.*

Tit. 214 Curzulen.

CVrzulen. ſeu Curſulana Eccleſia in Dalmatia ſequentes ex noſtris Prædicatoribus habuit Epiſcopos.

1 P. F. Thomas Malumbra Venetus ex prouincia Lombardiæ huius Eccleſiæ Epiſcopus enituit circa annum milleſimũ quingenteſimum vigeſimum. De quo nil memoria dignum referunt noſtri Scriptores. *Plod. de Vir. Illuſtr. Ord. p. 2. lib. 4. & Fernand. in Ep. Ital.*

2 P. F. Angelus de Spalatro ex prouincia Dalmatiæ Curzolenſis Epiſcopus creatur à Gregorio XIII. die Mercurij 17. Iulij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo tertio. Ex *Act. Conſiſt. eiuſdem Gregorij Pont.*

3 P. F. Raphael Ripa Venetus Theologus celebris, cum diu inſeruiſſet Card. Bernerio ex Ord. noſtro aſſumpto, illius Theologus, & confeſſarius, ad eiuſdem inſtantiam à Paulo V. Curzolen. Epiſcopus creatus fuit die 12. Septemb. an. milleſimo ſexcenteſimo quinto, in qua dignitate permanſit ſex annos, è viuis ſublatus Venetijs in conuentu ſuo originali SS. Io. & Pauli; atque ibidem tumulatus anno 1611 ſcripſit *De ente & eſſentia. Super primam partem D. Thomæ.* vbi tractat materiam de auxilij diuinæ gratiæ Ex *Act. Conſiſt. Pauli V. & Plod. p. 2. lib. 4.*

4 P. F. Theodorus Delo Raphaeli in Curzolana epiſcopali ſede ſucceſſit die 14. Martij anno milleſ. ſexcenteſimo vndecimo, Paulo V. P.M. promouente ex prioratu conuentus SS. Io. & Pauli de Venetijs aſſumptus ad Veneti Senatus inſtantiam; in qua pluribus annis vixit cum ſua, & Ord. laude. Ex *Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. Max. & Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. 215. Cuſchen.

1 PAulus III. Pont. Max. ad Caroli V. ſupplicationem die lunæ 8. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo tertio erexit in cathedralem Eccleſiam de Cuzco in prouincia Peruana in Indijs, cui præfecit primum Paſtorem ad eiuſdem Caroli V. præſentationem P. F. Vincentium de Valuerde Salmantini conuentus alumnum, ex eccleſia Panamenſi tranſlatum, in qua præfuit vſq; ad annum 1543 quo appoſitus eſt ad patres ſuos, poſt quẽ nominatus eſt à Rege Cuſchen. Epiſcopus P. F. Bartholomæus de las Caſas, qui renuit acceptare oblatam dignitatem. Ex *Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli III.*

2 P. F. Io. Solanus Salmantini conuentus alumnus, Epiſcopus Cuſchenſis die 18. Febr. an. 1544. in prędefuncti Vincentij locum euaſit, à Paulo III. creatus, qui fundauit in conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe collegium S. Thomæ Aquinatis. Obijt in Vrbe die 15. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo, in noſtra Eccleſia tumulatus vt in emortuali libro eiuſdem legitur. Patres conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam benefactori ſuo tumulum cum ſequenti elogio cõſtituère.

Diſperſit dedit Pauperibus
D. O. M.
Ioanni Solano Granatenſi Ord. Præd.
Cuſchi nous Orbis Epiſcopo
erudita ſapientia, ac pietate inſigni
Eccleſiaſtici Iuris Studioſiſſ.
Quod cum in Epiſcepatu retinere non poſſet,
eo depoſito, Vrbem religioſiſſimè coluit
multis honoribus perfunctus:
Ampliſſ. opes B. Virg. conuentui
ſuper Mineruam ad maiorem Dei
litterarumque cultum largitus,
animam auctori reddidit
Grati, Pijque Patres Pos.
Vix. An. LXXVI. Ob. XIX. Kal. Febr.
MDLXXX.

3 P. F. Gregorius è Montealbo Salmantini conuentus, ex Priore Placentini cœnobij S. Vincentij, Nicaraguen. Epiſcopus primò; Põperacen. & Iucutan. poſtmodum,

dum, tandem Guſchen. effectus; obijt anno milleſ. ſexcenteſ. ſecundo. *Fernand. in Ep. Hiſp. & Gonzalez in hiſt. Peruana Ord. P.*

Tit. 216. Cyrenen.

1 CYrenenſis, ſeu Ciren. Eccleſiæ in partibus infidelium datur Epiſcopus P. F. Sifridus Germanus, præſtantiſſimi ingenij vir, inſigniſque S. Theol. Doctor, græcæ, latineque linguæ peritiſſimus, qui ſcripſit librum de Vſura Iudæorum. De Cenſibus, & eorum retrouenditione. Librum variarum Quæſtionum, Alterum Collationum, atque tertium Sermonum. Floruit circa annum milleſimum quadringenteſimum ſeptuageſimum teſte Plodio de Vir. Illuſt. Ord. par. 2. lib. 3.

2 Eidem præficitur Eccleſiæ à Leone X. Pont. Max. P. F. Nicolaus Melchioris die Lunæ 18. Aprilis an. milleſimo quingenteſimo decimo octauo, conſtitutus Suffraganeus Epiſcopi S. Pontij Tomeriarum, atque Neritonenſis eccleſiæ Adminiſtrator, ſicuti Conſiſtorialia Acta einſdem Pōtificis teſtantur, qui Cyrenen. Epiſcopus effulſit vſque ad annum 1535. quo carnis onus depoſuit. *Ex ſuprad. Act. Conſiſt.*

3 Nicolao ſufficitur in Cyrenen. ſedo, P. F. Baldaſar de Heredia Hiſpanus à Paulo III. anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſexto 11. Februar. creatus Epiſcopus. Ex *Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 217. Danen.

1 PAter Fr. Gulielmus Agieton Gallus à Leone Papa X. creatur Epiſcopus Danenſis in partibus infidelium, & Suffraganeus Epiſcopi Vintonen. die 13. Iunij anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem. Pont. Max.*

Tit. 218. Dardanien.

1 PAter Fr. Nicolaus Coeffeteau Gallus Dardanien. Epiſcopus in partibus infidelium, & Suffraganeus Metenſis Epiſcopi Henrici de Bourbon creatus eſt à Paulo V. die 2. Iunij anno milleſ. ſexcenteſimo decimo ſeptimo. Fuit Nicolaus celeberrimus Pariſinus doctor, & ſcriptor egregius, maxima pietate prædictus, qui ad Maſſilienſem Eccleſiam tranſlatus anno milleſ. ſexcenteſimo decimo octauo, vitæ curſum ibidem fœliciter in Domino conſummauit. de quo ibidem plura. *Ex Act. Conſiſt eiuſdem Pont. Gall. Chriſt. tom. 3. inter Meten. & Maſſilien. Epp.*

Tit. 219. Daren.

1 DArenſis, ſeu Darien. Eccleſię in Hibernia ſub Metropolit. Dublinen. Paſtorem conceſſit Clemens Papa VII. die 15. Maij anno milleſ. quingenteſ. vigeſimo nono P. F. Petrum Itoll Hibernum, de quo ſcriptores noſtri nec verbum quidem habent. *Ex Regeſtis Cancell. Apoſtolica.*

P. F. Rocchus à Cruce, patrio agnomine Mac Geoganus, filius nob. cōuentus Rupis Franciæ ab Vrbano VIII. Daren. Epiſcopus creatus, poſt plurimas paſſus ab Hæreticis calamitates, anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo primo perrexit ad Chriſtum. *Ex Act. Cap. Gen. Rom. 1656.*

Tit. 220. Dertuſen.

1 PAter Fr. Io: Enguera cœnobij S. Honufrij prope Valentiam alumnus, Regi Catholico Ferdinando à ſacris confeſſionibus, Inquiſitor Generalis in Regnis Aragoniæ, Nauarræ, Cathaloniæ, & Valētię, Vicēſis Eccleſię Epiſcopus primò; Ilerden. deinde; Dertuſenſis tandem in Aragonia ſub Archiepiſcopatu Taraconen. creatus fuit anno 1512. in qua Eccleſia apoſtolicè viuens, ſequenti anno quieuit in Domino. *Fernand. inter Epiſc. Hiſp. & Plod. par. 2. lib. 3.*

2 P. F. Martinus de Mendoza à Corduba, filius Comitis Carpenſis, conuentus S. Pauli Corduben. filius, è Prouinciali Beticę prouincię, Dertuſenſis Epiſcopus nominatur à Philippo II. Hiſpaniarum Rege, & à Pio IV. confirmatur die 17. Iulij ann. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo; ex qua Eccleſia poſtmodum an. 1574. die 4. Iunij ad Placentinam primò, deinde ad Corduben. tranſlatus eſt, in eaq; obijt

an. milleſimo quingenteſimo octogeſimo tertio, ſanctitate & eleemoſynis conſpicuus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pij Pont. & Fernand. inter. Ep. Hiſp.*

3 Translato ad Placentinam Eccleſiā Martino, P. F. Ioannes Izquedo Valentini cœnobij alumnus, ad eiuſdem Philippi Hiſpaniarum Regis nominationem Dertuſen. Epiſcopus in eius locum creatus eſt à Gregorio XIII. die lunæ 7. Iunij an. milleſ. quingenteſ. ſeptuageſimo quarto, cui optimus paſtor præfuit annos vndecim, in pace ſepultus anno milleſ. quingenteſ. octogeſimo quinto die 30. Septemb. *Ex Act. Conſiſt eiuſdem Greg. XIII. & Fernand. inter Ep. Hiſp. Lopez. p. 5.*

4 P. F. Iſidorus Aliaga Cœſaraugustani conuentus alumnus, cum ex Aragoniæ Prouinciali Albaracinen. Epiſcopus renunciatus fuiſſet à Paulo V. an. milleſ. ſexcenteſimo octauo, ab eodem poſtmodum, nominante Philippo III. Hiſpaniarū Rege ad Dertuſenſem Eccleſiam translatus eſt circa annum milleſimum ſexcenteſimum decimum, ad Valentinam deinde aſſumptus, in qua diem extremum clauſit, de quo ibi *Plod. p. 2. lib. 3. & Fernand. in Epp. Hiſp.*

Tit. 221. Diatagoren.

1 Pater Fr. Gerardus de Monte peſſulano Gallus Diatagorenſem Eccleſiam obtinuit à Ioanne XXII. circa annū milleſ. trecenteſimum vigeſimum ſecundum, qui in Perſide plurimos infideles ſua prædicatione ad venerationem Ieſu Chriſti Domini noſtri, amplectendamq; Catholicam Fidem; ſacro regenerationis lauacro ſumpto, adduxit. *Plod. in Ap. Fernand. inter Ep. Gall. & in Concertat. Præd. ad an. 1322.*

Tit. 222. Dien.

1 P. F. Antonius de Bolſac ex Hollādię Prouincia Dienſis Epiſcopus in Delphinatu Galliæ ſub Archiep. Viennen. creatur à Sixto IV. an. milleſ. quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto, cuius memoria habetur in Regeſt. Magiſtri Ord. Leonardi de Manſuetis in hunc modum. *Magiſter Antonius de Bolſac, de Prouincia Hollandiæ, poteſt acceptare Epiſcopatum Dien. & retinere ſibi ſocium F. Henricum Antuerpien. Conuerſum 5. Aprilis 1570.* Huius Epiſcopi mentionem facit etiam Gallia Chriſt. tom. 2. ſolo eius nomine euulgato.

Tit. 223. Dinien.

1 Pater F. Petrus Taurus, ſiue Turelure Magiſter in Sacra pagina, Dinien. ſeu Dignen. Epiſcopus in Gallia ſub Metrop. Ebredunenſi creatus fuit an. milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo quarto ab Eugenio Papa IV. cui Eccleſiæ præfuit vſque ad annum milleſ. quadringenteſimum ſexageſimum ſextum, quo mortem amplexatus, mortalibus vale dixit & mundo die 22. Iulij. Interfuerat autem celebri ceremoniæ ad Sanctas, vt vocant, Marias; in qua panegyricum elegantem recitauit. *Gall. Chriſt. tom. 2.*

Tit. 224. Dioniſien.

1 Pater F. Dominicus Pulchtifili Dioniſienſis Epiſcopus per obitum Io: à Nicolao Papa V. creatur Ibid. Aug. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo nono. *Ex lib. promiſ. Prælat. eiuſdem Nicolai Pont.*

2 P. F. Luinus Brunſtor Halbeſtadenſis conuentus à Sixto IV. P. M. conſtituitur Dioniſienſis Epiſcopus in partibus, &c. qui anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo ſexto ad gratias Ordinis fuit receptus à Leonardo de Manſuetis Generali in hunc modum *P. F. Luinus Brunſtorp Halbeſtaden. Conuentus, de licentia Ordinis factus Epiſcop. Dioniſien. & Suffraganeus Epiſcopi Prutnnen. habet gratias, & ſuffragia Ord. Romæ 12. Ianuary 1476.*

3 P. F. Io: Epiſcopus Dioniſien. à Sixto Papa IV. inſtitutus, acceptatur ad gratias Ord. 21. Aprilis anno 1478. à Magiſtro Generali Leonardo de Manſuetis. *Ex Regeſt. eiuſdem Leonardi General. ſuprad.*

Tit. 225. Diuaſten.

1 PAter Fr. Petrus Ferdinandi de Iaen Diuaſtenſis Epiſcopus in Epyro creatus fuit à Clemente Papa VII. die Lunæ 20. Maij an. milleſ. quingenteſimo vigeſimo quinto, ſequenti decreto in Conſiſtorio ſancito. *Die lunæ 20. Maij referente Card. Vicecancellario F. Petrus Ferdinandi de Iaen fit Epiſc. Eccl. Diuaſten. in Epyro, vacant. per obitum Gundiſalui de Obeda; ita tamen quod teneatur in ſua Eccleſia reſidere, ex quo Eccleſia habet populum Chriſtianum, & prouentus.*

Tit: 226. Dolen.

1 IN Dolenſi Eccleſia in minori Britània ſub Metropolit. Turonen. reſidebat an. milleſ. quadringenteſ. ſeptuageſimo quatro P. F. Ioannes Turenſis Gallus, cuius memoria habetur in Regeſt. Leonardi de Manſuetis Mag. Ord. in hunc modum *R. D. Io: Tullenſis, epiſcop. Dolen. ex Ord. noſtro poteſt retinere in ſua Curia F. Guillelmum de Conuentu Turonen. nepotem ſuum. Nullus inferior moleſtet. Viterbij 9. Septemb.* 1474.

Tit. 227. Dolien.

1 SVb Calaritana Metropoli in Sardinia Dolienſis reſidet Eccleſia, cui P. F. Orlandus de Suana, religioſus optimus, Ordinique proficuus, vt Piſana noſtri conuentus monumenta teſtantur, præfuit Paſtor, à Io: XX. creatus, quem anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſub eodem Pont. Max depoſito carnis onere vitæ curſum compleuiſſe, eadem monumenta ſubdunt. Fuit autem Philoſophiæ Lector in conuentu Senenſi an. 1304. vt teſtatur Vgurgerius in Pompis Senen. tit. 7.

2 P. F. Petrus Pillais ex prouincia Aragoniæ, Dolien Eccleſiam regebat anno milleſ. quadringenteſimo octuageſimo ſecundo, quo die 20 Nouemb. Aram maximam eccleſiæ Olcenſis Ord. noſtri conſecrauit, vt teſtatur Diagus in hiſt. Prou. Arag. *Plod. p. 2. lib. 3.*

Tit. 228. Draconarien.

DRaconarien. Eccleſia Epiſcopalis ſub Metropolitana Beneuentana, à qua ſubtracta fuit Epiſcopalis ſedes circa annum milleſimũ quingẽteſ. quinquageſimum quintum, duos ex noſtris Epiſcopos habuit.

1 P. F. Valterus de Coppello à Clemẽte VI. creatur Draconarien. Epiſcopus 5. Id. Ianuarij an. milleſ. trecenteſ. quadrageſimo nono pontificat. ſui 7. in qua dignitate obdormiuit in pace eodem anno. *Vbgell. tom. 8. Ital Sac*

2 P. F. Marcheſanus hanc Draconarien. Infulam impetrauit ab Vrbano V. an. milleſ. trecenteſimo ſaxageſimo tertio 8. Kal. Iunij. Erat in ſpiritualibus, & tẽporalibus Vicarius Adimarij Abbatis Nonantulæ an. 1365. die 5. Martij: pro vt ex monumentis eiuſdem Abbatiæ conſtat. Vitam cum morte commutauit an. milleſ. trecenteſ. ſexageſimo ſexto. *Vghell. ibid. tom. 8.*

3 P. F. Bartholomæus de Bononia Draconarien. Epiſcopus creatus eſt à Nicolao V. circa annum milleſ. quadringenteſimnm quinquageſimum, de quo nil aliud referunt Scriptores noſtri. *Fernand. inter Ep. Ital. Plod. p. 2. lib. 3.*

Tit. 229. Dromoren.

F DRomorenſis Eccleſia in Hibernia ſub Archiep. Armacana, habuit Epiſcopum P. F. Quintinum Coglij, die lunæ 29. Maij an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo ſexto, à Paulo Papa III. creatum, poſt obitũ Thadei eiuſdem ciuitatis Epiſcopi. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 230. Ebroicen.

1 PAter Fr. Ferricus Caſanello Gallus in omnium ſcientiarum genere optimè verſatus, Caroloq; Galliæ Regi à ſac. Cõfeſſionibus Ebroicen. Epiſcopus in Gallia ſub Metropolit. Rotomagen. creatus fuit ab Vrbano VI. anno milleſimo trecen-

treecenteſimo octogeſimo tertio, eamque Eccleſiã pijſſimè rexit annis quinq; Anno autem milleſimo trecenteſ. octuageſimo ſeptimo aliquorum Pariſienſium tumultũ contra noſtros excitatum, ſua auctoritate ſedauit *Spondan. in Annal.an. 1387. num. VII. Taeg. in Mon. Ord.*

2 P. F. Guillelmus de *V*alen ad Regis Chriſtianiſſimi inſtantiam Ebroicenſis Epiſcopus creatur ab *V*rbano *VI.* anno, milleſimo trecẽteſimo octuageſimo nono. Interfuit translationi corporis S. Ludouici Conf. anno 1392. quieuitq; in Domino circa annum milleſ. quadringenteſimum *Gall. Chriſt. tom. 2.*

3 P. F. Guillerius Balam ex Betlehemitana Eccleſia ad hanc Ebroicenſem translatus fuit anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo octauo ab Eugenio IV. teſte Gallia Chriſtiana antiqua inter Ebroicen. Epp. num. 48. S. Martinus. *Vt* nos retulimus inter Ep. Betlehemit. *Gall. Chriſt. ubi ſup.*

Tit. 231. Ebronen.

1 IN partibus Infidelium eſt Ebronen. Eccleſia, cui P. F. Paulus de Paſanio à Bonifacio IX. P. M præfectus eſt Epiſcopus Non's Iunij an. milleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto. de quo non tractant Scriptores Ord.. Ex *Act. Conſiſt. einſdem Bonif. Pont. Max.*

2 P. F. Arnaldus à Io: XXIII. Ebronen. Epiſc. creatus fuit an. 1411. Pontif. ſui primo 6. Idus Iunij. Ex *lib. Prouiſ. Pralat. eiuſdem Io: Pont. & manuſcrip. Bzonian.*

3 P. F. Manſuetus Pichitus Ebronenſis epiſcopus inſtitur à Paulo II. Pontifice Max. 6. Idus Iunij an. milleſ. quadringenteſimo ſeptuageſimo, cum eſſet Sac. Theol. Mag. pro vt habetur in lib. Prouis. Prelat. eiuſd. Pauli Pontificis.

4 P. F. Io: Iolui Ebronenſis Epiſcopus creatus eſt à Clemente *V*II. datus Suffraganeus Manrianen. die Mercurij 24. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo quarto, cum diſpenſatione accedendi ad dictam eccleſiam exiſtentem in part. infidel. *Ex Act. Conſiſt. einſdem Pont.*

5 P. F. Io: Petonius Ebronenſis Paſtor renunciatur à Gregorio XIII. in Mainardi prædefuncti Epiſcopi locum die 12. Iunij an. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo cum facultate exercendi pontificalia in eccleſia *Lauſanen.* Ex *Act. Conſiſt. Greg. XIII.*

Tit. 232. Eginen.

1 PAter Fr. Antonius Cipollonus Nicolai filius Florentinus, Sac. Theologiæ doctor perecelebris ex *V*olaterana Eccleſia ad hanc Eginenſem translatus eſt à Bonifacio IX. 9. Kal. Iunij an. milleſ. trecenteſimo nonageſimo ſexto: tranſijtq; poſtmodum ad Turritanam Archiep. ſedẽ *Vgbell. inter Volaterran. Epp. tom. 3.*

Tit. 233. Elnen.

1 PAter Fr. Benedictus Mirob. Elnenſem, ſeu Helnen. Eccleſiam in Aragonia ſub Tarraconen. Metropolit. regendam ſuſcepit Epiſcopus creatus circa annum milleſimum ducenteſ. ſexageſimum, de quo tractat Plodius parte 2. de *V*iris Illuſtrib. Ordinis libro primo, eumq; Barchinone mortalitatem compleuiſſe anno milleſ. ducenteſimo ſexageſimo tertio ex Diago in hiſt. prouinc. Aragon. refert.

2 P. F. Io: Caſanoua ex Prouincia Aragoniæ, cum eſſet Sacri Palatij Magiſter, à Martino *V*. Bonſanus Epiſcopus primò, deinde Elnenſis creatus fuit an. 1439. enaſitque S. R. E. Cardinalis, & Gerunden. Eccleſiæ adminiſtrator. Florentiæ quieuit in pace an. 1436. in S. Maria Nouella ſepultus. *Fernand. inter Cardd. Ord. & Gall. Chriſt. tom. 2.*

3 P. F. Petrus *Martyr* de Coma, Barchinonenſis conuentus, ad Catholici Regis præſentationem creatur à *Pio V.* Elnen. Epiſcopus die *V*ener. 14. Ianuarij an. milleſ. quingenteſimo ſexagesimo nono, in qua Eccleſia ſedit optimus Paſtor vſque ad annum milleſ. quingentſimum ſeptuageſimũ octauum, quo appoſitus eſt ad patres ſuos. *Ex Act. Conſiſt. einſdem Pij Pont. Max. & Fernand. inter Ep. Hiſp.*

4 P. F. Raphael Riphoz ex Prouincia Aragoniæ Barchinonenſis Conuentus filius, vir doctus, & in agendis ſingulari prudentia

dentia affectus ſub Seraphino Sicco Magiſtro Ord. Vicarius Generalis in Vrbe inſtitutus,ex eodem munere ad Elnenſem Eccleſiam regendam aſſumptus eſt à Paulo V. die 22. Nouemb. anno milleſimo ſexcenteſimo decimo octauo, in qua cum per plures annos optimus Paſtor reſediſſet,in mortem incidit. *Ex Act Con. ſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 234. Elphimen.

1 IN Hybernia ſub *Metropolitana* Tuamen. Elphimenſis, ſeu Elphinen. eccleſia Paſtorem conſequuta eſt P. F. Andream Xeream, Pio IV. promouentẽ die 28. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſecundo, ſicuti Apoſtolicæ Cancellariæ Regeſta enarrant.

Tit. 235. Emonien.

1 P. Fr. Petrus de Venetijs à Clemẽte V. ad Emonienſem ſeu ciuitatis Nouæ, Eccleſiam in Dalmatia ſub Patriarch. Aquileien. 5. Kal. Iulij an. milleſ. treceteſ. decimo Epiſc. promouetur cum tres alias electiones à Capitulo, tanquam malè factas, irritaſſet. Breui tempore hanc rexit Eccleſiam; nam ſequenti anno Auenione apud Pont. Max. vita functus eſt, in noſtra Eccleſia ibid. tumulatus *Vgh. t. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Marcus de Nouaria ex prouincia Lombardiæ à Clemente VI. Emonienſis Epiſcopus renunciatus eſt(irritata priùs electione a Capitulo facta de F. Nicolao Mauroceno Veneto, nobili, & docto viro Ordinis noſtri) 2. non. Iulij anno milleſimo trecẽteſimo quadrageſimo tertio. Quatuor tantùm annos præfuit, deceſſitque anno 1347. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Antonius Corrarius nobilis Venetus ab Innocentio Papa VII. 9. Kal. Iunij anno milleſimo quadringenteſimo ſexto Emonien. Epiſcopus creatur, tranſlatus poſtmodum ad Cenetenſem ſedem à Gregorio XII. cuius erat Nepos anno milleſimo quadringenteſimo nono. *Vghell. ibid.*

4 P. F. Thomas Tomaſinus Venetus vir celeberrimus, poſt Antonium Emonienſis Epiſcopus euaſit ab eodem Gregorio XII. anno milleſimo quadringenteſimo decimo inſtitutus. Fuit Thomas iuriũ ſuæ Eccleſiæ propugnaror acerrimus, bonaq; vſurpata ab alijs, eidem recuperanit. Decẽ omnino annos huic eccleſię prçfuit, translatus poſtmodum à Martino V. ad Polenſem ſedem anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo, euaſitque denique Paſtor *Vrbinas*. *Vghell. ibid.*

5 P. F. Hieronymus *Vielmus Venetus* incomparabili eruditione, atq; multiplici ſcientia ſuæ patriæ non vulgarem addidit claritatem; vt teſtatur *Vghellus*. Floruit gratia *Veneti* Senatus, qui illum Philoſophiæ, atque Theologiæ cathedra in Patauina *Vniuerſitate* exornauit, cuius fama permotus Pius *IV.* illum ad *Vrbem* vocauit, & in Romana Sapientia Doctorem inſtituit S. Carolo Borromęo acceptiſſimus, eo procurãte ab Aunnculo Pio *IV.* Argolicenſis Epiſcopus, & Suffraganeus Patauinæ ecceleſiæ creatur, & paulò poſt Emonienſis Epiſcopus, nempe an. milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, eodẽ Pio promouente, euaſit. Duodecim annos in hac dignitate emicuit, tranſijtque ad ſuperos anno 1582. *Venetijs* in eccleſia SS. Io. & Pauli cum hoc elogio ſepultus.

Hic iacet Reuerendiſſ. Ep. Emonia
Mag. F. Hieronymus Vielmus Venetus
Ord. Prædicatorum
Qui in omni ſcientiarum genere excultus
Obijt an. Dom. MDLXXXII.
Die VII. Maij ætatis ſuæ LXIII.
Reliquit poſt ſe ſcripta ſequentia
De ſex diebus conditi orbis
De Diui Thomæ Doctrina lib. 2.
Orationem apologeticam in obtrectatores Theologiæ.
De optimi Epiſcopi munere.
De Epiſcopis titularibus.
Elucubrationes de reſidentia Epiſcoporum & quædam alia opuſcula. *Vghell. ibid.*

Tit. 236. Engoliſmen.

1 PAter Fr. Seraphinus Blancus Florentinus ex Romana prouincia Henrico IV. Galliæ Regi in paucis charus, cum adornatam in eundem proditionem ipſi nunciaſſet, in graditudinis ſignum, præſenta-

ſentatur Epiſcopus Clementi VIII. anno milleſ. ſexcenteſimo quarto Engoliſmenſis Eccleſiæ in Aquitania, Burdegalen. Archiepiſcopali Suffraganeæ, de quo non tractat Gallia Chriſtiana, licet ponat obitum Caroli Bonij Florentini, Epiſcopi Engoliſmen. anno 1603. & promotionem Antonij de Roccafocho poſt octo annos; tempore autem intermedio nullum Epiſcopum in hac Eccleſia ſtatuendo cui præfuit an. 5. *Plod. p. 2. lib. 4.* cuius tempore id contigit, *& Fernand. in Epp. Ital.*

Tit. 237. Ennen.

1 ENnenſis Eccleſiæ in Polonia tres Fratres Prædicatores Epiſcopi extitere, quorum primus fuit P. F. Vincentius Polonus Magiſter Sacræ Theologiæ, qui ob linguæ facundiam, morum integritatē, & doctrinę præſtantiam, à Paulo II. P. M. Ennenſis Epiſcopus, & Suffraganeus Poſnanien. 3 Id. Octob. anno milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo nono creatus eſt; quieuitque in pace anno milleſ. quadringenteſimo nonageſimo quarto. *Bzou. de Reb. geſt. in Pol. Ord. Præd. cap. 6.*

2 P. F. Dominicus Albinienſis fit Epiſcopus Ennenſis à Iulio II. & recipitur ad gratias, atque Ord. beneficia in Generali Capitulo Ianuenſi anno milleſimo quingenteſimo tertiodecimo, prout in Actis eiuſdem capituli teſtatum reperitur.

3. P. F. Adrianus Szahaouuſki Polonus Theologus præſtantiſſimus, Sigiſmundo I. Regi a Sacris confeſſionibus, Ennenſis Epiſcopus, Suffraganeuſq; Poſnanien. creatur à Clemente VII. an. 1531. Aprilis 17. obijtque anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo nono. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Bzou. vbi ſup.*

4 Poſt prædictos alterum Ennen. Epiſcopum atq; Poſnanien. Suffraganeum refert abſq; tẽporis adnotatione Bzouius in hunc modum. *F. Albertus eiuſdem Eccleſiæ Antiſtes Suffraganeus Poſnanien.*

Tit. 238. Eugubinus.

1 PAter Fr. Io. de Aldobrandinis Florentinus, natalium ſplendore ſpectabilis, conuentus S. Mariæ Nouellæ alumnus, vir tum pietate, quum doctrina celeberrimus, Eugubinus Epiſcopus (quæ Eccleſia Apoſtolicę ſedi immediatè ſubiacet.) ab Vrbano V. anno milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo, 10. Kal. Maij creatus eſt. Ea in dignitate tanquam lucerna ſuper candelabrum ouibus ſuis verbo, & exemplo præluxit; clerum enim ad veterem diſciplinam iuxta ſacrorum canonum decreta reuocauit. Pauperes ſuo ære adiuuit, viduaſque, & orphanos copioſis eleemosynis ſubleuauit. Octo annos in hac Eccleſia pius Epiſcopus vixit, tandemque religioſæ quietis deſiderio inflammatus, dimiſſa ad Vrbani VI. pedes ſacra infula, in ſuum S. Mariæ Nouellæ Florentinum nobile cœnobium ſe recepit anno milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo octauo; in eoque ſacris ſtudijs, & orationibus vacans, mortem ſeius aſpexit an. 1383. in cõmuni Fratrum cœmeterio, prout elegerat, ſepultus traditus. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 239. Eunomien.

1 EVnomienſis Sedes Epiſcopalis in Hiſtria Epiſcopum habuit P. Thomam Paruam nobilem Venetum, doctrina, & pietate commendabilem, qui conſummato vitæ ſuæ curſu, in mortis amplexus corruit, Gregorio XII Pontifice Max. anno milleſimo quadringenteſimo octauo. *Plod. p. 2. lib. 2. & Fernand. inter Ep. Ital.*

Tit. 240. Famaguſtanus.

1 PAter Fr. Nicolaus de Tenda Saonenſis Famaguſtanus Epiſcopus in Cypro ſub Metrop. Nicoſien. creatus eſt à Martino V. anno milleſimo quadringenteſimo decimo ſeptimo 13. Kal. Ianuarij. Fuit Nicolaus vir prudentia, doctrina, pietate, atq; in pertractandis negotijs dexteritate maxima ditatus, Sigiſmundi Regis Vngariæ conſiliarius, & Orator miſſus ad Chriſtianos Principes pro grauioribus coronæ ſuæ negotijs, eiſdemque in muneribus Iano Cypri Regi inſeruiuit. Decem annis ſane rexit Eccleſiam, tandemque

temere mortem vidit die 15. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo ſeptimo, cui Saonenſis conuentus Patres beneficiorum memores tanti viri nomen obliuioni erepturi, tale lapideum monumentum in ſuo conuentu erexere.

Reuerendiſſ. in Chriſto Pater, ac Dom. D. F. Nicolaus de Tenda Sauonen. Ord. Præd. theol. Doct. eximius, Epiſc. Famaguſtæ, ac cõſiliarius, & Ambaſciator Sereniſſ. Principum Sigiſmundi Dei gratia Roman. sẽper Auguſti, Vngariæ, Boemiæ, Dalmatiæ, Croatię Regis &c. atque Iani eadem gratia Hieruſalem, Cipri, & Armeniæ Regis, contulit iſti conuentui multa, & magna beneficia, propter quæ Prior de conſenſu omnium Fratrum dedit in perpetuum eidem D. Epiſcopo, & ſuis, ſingularem participationem miſſarum, quæ celebrantur in iſta Capella maiori. Anno Dom. 1427. die 15. Ianuary. Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Martini Papæ, & Plod. p. 2. lib. 3.

2 P. F. Michael de Perei Germanus Famaguſtanus Epiſcopus à Caliſto III. die 23. Iulij anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſ. quinto poſt Auguſtini obitum renunciatus fuit. *Ex Reg. eiuſdem Pont.*

Tit. 241. Fanen.

1 Pater Fr. Gregorius Fauentinus Fanenſem Eccleſiam in Vmbria Senonen. Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubditam, regendam obtinuit, à Cleto electus, & à Gregorio IX. confirmatus anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo, cuius meminit S. Antoninus 3. par. hiſt. & alij noſtri Script. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. F. Morandus de Signia conuentus S. Mariæ Nouellæ de Florentia nobilis alumnus, literis, pietate, atque prudentia ſpectabilis, ex Callienſi eccleſia ad hanc Fanenſem 4. Nonas Octob. anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo quinto translatus eſt, in qua vitam cum morte commutauit poſt vndecim annos, nempè 1276. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Lucas Mannellus Florentinus nobili ſanguine in lucem editus, ex Auximana eccleſia ad Fanenſem translatus ab Innocentio VI. anno milleſimo treceteſimo ſexageſimo, eam tribus tantummodo annis rexit, quieuitque in pace, Florentiæ in templo S. Mariæ Nouellæ ſepulturæ traditus. *Vghell. ibid.*

4 P. F. Io. de Bertoldis à Bonifacio IX. 2. Id. Oct. anno milleſimo treceteſimo nonageſimo quarto Fanen. Epiſcopus creatus fuit, qui in theologicis diſciplinis verſatiſſimus, & Ordini & ſibi commendationem non vulgarem obtinuit. Tredecim annos huic Eccleſiæ ius dixit, ingreſſuſq. eſt viam vniuerſæ carnis anno 1407. *Vghell. ibid.*

5 P. F. Petrus Bertanus Mutinen. in Nonantulæ Caſtelli territorio ortus, linguarum peritia eruditus, concionandique munere celebris, atque in tractandis negotijs ſingulari prudentia, & dexteritate ornatus, à Paulo III. Fanenſis Epiſcopus creatur die 28. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſeptimo, ad Cõcilium Tridentinum tanquam qui in theologica facultate ſui temporis nemini haberetur ſecundus miſſus; munere quoque Legationis Apoſtolicæ apud Carolum V. functus eſt, in quo Chriſtiano orbi, quid Bertanus in componendis negotijs valeret, oſtendit; dum illud ſaluberrimum Concilium congregari concluſit, vnde toti infectæ Germaniæ medicina parabatur. Ex quo facto cum apud Chriſtianos Principes maximam ſibi gratiam captaſſet, à Iulio III. S. R. E. Card. creatus eſt anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo. De quo inter Cardd. *Vghell. ibid.*

Tit. 242. Fauentini.

1 Fauentia nobilis Romandiolę ciuitas Eccleſiã habet Archiepiſcopali Rauennaten. Suffraganeam, quæ vnicum Dominicanũ Paſtorem obtinuit P. F. Theodoricum de Fauentia virum doctum, & pium, qui ſuæ patriæ Epiſcopus electus à Capitulo, & ab Apoſtolica ſede confirmatus, præerat ibidem anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo nono. De quo nil aliud referunt Scriptores noſtri, neque extranei. *Vghell. tom. 2. Italia Sacra.*

Tit. 243. Feltren.

FEltrenſis Eccleſia in Dalmatia ſub Patria rchali Aquileien. eoſdem Epiſcopos habuit ac Bellunen. eum ipſa vnita, de quibus ſupra tractauimus.

1 P. F. Gregorius ex Sorenſi Eccleſia ad Feltrenet.& Bellunen.translatus fuit à Io. XXII. 8. Id. Iunij anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo tertio. Obijt anno 1327. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Thomas Tomaſinus harum Eccleſiarum Epiſcopus euaſit ex Recanaten. translatus die 15. Octob. ab Eugenio IV. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo. Obijt anno 1447. *Vghell. ibid.*

Tit. 244. Ferrarien.

NObilis hęc Ferrarienſis Eccleſia priſcis temporibus Mediolanenſi Archiep. Suffraganea fuit, vt in antiqua nomenclatura omnium Eccleſiarum Orbis nobis ad conficiendum opus hoc à D. Abbate Vghello exhibita dicitur: nunc autem Rauennatenſi ſuffragatur, cui duo Dominicanæ profeſſionis viri incliti præfuere Paſtores, ſuntque ſequentes.

1 P. F. Angelus Maltrauerſius Ferrarienſem Eccleſiam regendam obtinuit ab eiuſdem capitulo electus, & ab Alexandro IV. anno 1255. confirmatus, in qua reſedit Paſtor bonus annis pluribus. *Vghell. tom. 2. Italia Sacra.*

2 P. F. Vido de Pileo ex Comitibus Montis Belli *Vicentinus*, theologus inſignis, eloquenſque concionator, Ferrariæ primus Inquiſitor, Prouincialis Lombardiæ inferioris, & Benedicti XI. Commiſſarius Apoſtolicus, Non. Aprilis anno milleſ. trecenteſimo quarto ab eodem Pont. Max. Ferrarienſis Epiſcopus creatus fuit. Hic impij Eraſmi oſſa, quem plurimi vt Sanctum venerabantur, publico igni tradidit, eiuſdemq; ſectatores ex Ferrarienſi ditione eliminauit. Scripſit Poema de veteri, nouoque teſtamento, quod *Bibliorum Perlam* nuncupauit. Cum verò viginti ſeptem annis hanc Eccleſiam ſanctè ac piè adminiſtraſſet, mortuus eſt anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo primo, ibidem apud noſtros tumulatus ſequentibus notis, tantummodò ſemideletis apparentibus.

. . . .
De Monte Bello
. . . . *fuit nomine Guido*
Ordinis . . . . *erepto poſtquam*
. . . . *gradum tribuit Ferraria*
Pontificatum. . . . . .
Doctrina ſcripſit tenore . . . . .
tumulatus mille trecentis annis
. . . . . .

Vghell. ibid.

Tit. 245. Feſulani.

1 FEſulana Eccleſia in Tuſcia olim Apoſtolicę ſedi immediatè ſubiecta; at poſt erectam in Metropolim Florentinam, eidem Suffraganea, plures Dominicani inſtituti profeſſores habuit Epiſcopos; inter quos primus extitit P. F. Corradus à Pinna de Gualfeducijs Piſtorienſis, Rom. Prouinciæ, qui à Capitulo electus, conformatus eſt à Clemente V. an. milleſimo trecenteſimo nono, cui Eccleſiæ præfuit annos tres, ingreſſus viam vniuerſæ carnis anno 1312. in templo noſtro S. Mariæ Nouellæ Florentiæ in ſepulchro marmoreo ſupra Sanctiſſimi Sacramenti Sacellum, nulla proloquente inſcriptione, tumulatus. *Vghell. tom. 3. Ital. Sac.*

2 P. F. Antonius Cipollonus Florentinus Theologiæ Doctor non vulgaris, Feſulanus Epiſcopus ab Vrbano VI. an. milleſimo trecenteſimo octogeſimo tertio creatus eſt, ſolemnemque ſuæ Eccleſiæ poſſeſſionem inijt frequenti populi concurſu die 24. Nouembris eiuſdem anni. Septem annos ibidem præfuit, translatus à Bonifacio IX. ad Volateranenſem ſedem primò; deinde ad Eginenſem, & tandem ad Turritanam. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Iacobus de Altouitis nobilis Florentinus, atque (vt teſtimonio Pi I[illegible] vtamur *ex nobiliſſima familia inſignis theologus*) cœnobij Florentini S. Mariæ Nouellæ alumnus, Feſulanam Eccleſiam, ex translatione Cipolloni ad Volateranam obtinuit regendam à Bonifacio IX. anno mille-

milleſimo trecenteſimo nonageſimo 12. Kal. Febr. Fuit Iacobus vir doctiſſimus, candidis moribus ornatus, maximaque prudentia præditus, Florentinæ Reibubl. gratiſſimus, eiuſque legatione non ſemel peregregiè functus eſt apud Innocentium VII. & Gregorium XII. Io. Dominico Card. ex Ord. noſtro aſſumpto, aliquibus domibus, terriſque ex Epiſcopali Feſulana menſa euulſis, & donatis, occaſionem præbuit ædificandi nobilem conuentum S. Dominici de Feſulis, ex quo tot tantiqui viri, ſacris præfecturis, diuino eloquio, atque eccleſiaſticis Infulis, ſpectabiles in Ordine, & Eccleſia prodiere, inter quos S. Antoninus Archiep. Florentinus primum conſequitur locum. Decem & nouem annos cum ſua, & Ordinis laude maxima in hac ſede vixit; tandemque in mortis oſcula ruit anno milleſimo quadringenteſimo nono. *Vghell ibid.*

4 P. F. Angelus Cataneus Diacetus nobilis Florentinus Feſulanum Sacerdotium obtinuit à Pio V. Pontifice Sanctiſſimo die 15. Nouemb. an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto. Parentes habuit Franciſcum, & Lucretiam Capponiam & in conuentu Feſulano Ordinis habitum induit, ſub quo in literis multis profecit; & poſt varias in Romana prouincia, & Ordine exercitas præfecturas, Feſulanus Epiſcopus inſtitutus eſt, quo munere poſt quatuor annos, eodem Pont. Max. annuente, ſe exſoluit, ad Clauſtrum Feſulanum inter fratres ſuos reuerſus, vbi quieuit in pace anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quarto. Ibidem tumulatus cum hoc elogio.

Reuerendiſſ. P. Angelo Cataneo Diaceto
Patritio Florent. huius Venerab. Relig.
ab ineunte ætate ſodali
in ea omnibus muneribus, honoribuſque
perfuncto
Demum in Epiſc. Feſulanum meritiſſimè
aſſumpto
In Pontificali adminiſtratione
verbo, & exemplo laudabiliter verſato
Reuerendiſſ. Fräciſcus Nepos, & Ep. ſucceſſor
conſcius Patrui voluntatis
& propenſionis in hanc ſacram familiam
Gentili de ſe opt. merito poſuit.
Vixit an. LXXXI. Obijt die 5. Maij
An. MDLXXIV. Vghell. ibid.

Tit. 246. Firilanden.

1 Pater Fr. Io. Viſilienſis Firilandenſem Eccleſiam regendam ab Apoſtolica ſede ſuſcepit circa annum milleſimum trecenteſimum decimum, prout aſſerit Fernandez inter Epiſc. Italos, ſubditq; fuiſſe poſtmodum translatum ad Archiepiſcopalem ſedem Vpſalen. in Suecia, de quo ſup. in Archiep. Vpſalen. *Plod. p. 2, lib. 3.*

Tit. 247. Folianen.

1 Pater Fr. Stephanus Chaan Luſitanus à Caliſto III. Folianenſis Epiſcopus creatur 13. Kal. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo octauo, vt teſtatur Vghellus in manuſcript. ex lib. prouiſionis *Prælat.* eiuſdem Pont. max.

Tit. 248. Foroliuien.

1 In Romandiola eſt Foroliuien. Eccleſia ſub Rauennaten. Archiep. cui P. F. Alexander de Franciſcis ex conuentu Mineruę præfectus eſt Epiſcopus à Clemente VIII. die 4. Maij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto. Fuit Alexander de genere Hebræorum, in pueritia ſacro lauacro regeneratus, & cum præſtantiſſimo ingenio floreret, poſt plurimas ſuſceptas repulſas, tandem à P. F. Angelo Diaceto Priore conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe (de quo inter Ep. Feſulanos) habitum Ordinis impetrauit anno 1557. menſe Decemb. Sacris ſtudijs, & prædicationibus addictus, S. Theol. Doctor egregius, & diuini verbi præco celeberrimus euaſit; de quo commune erat in Romana Curia proloquium *Lupus mouet*, qui Capucinus erat, *Hebræus docet, Panigarola delectat*: & hi tres fuere ſui ſæculi inter concionatores, principes. Card. Alexandrini ex Ord. noſtro aſſumpti Theologus fuit, ipſoq, promouente, Vicarius Generalis Ord. atque eiuſdem Procurator euaſit in ſupplementum P. F. Io. Aſturicenſis abſentis à Curia. Ab eo-

dem Clemente Pont. Max. Plenariam Indulgentiam perpetuam omnibus noſtris Eccleſijs in feſtiuitatibus SS. Antonini, Thomæ, & Vincentij Confeſſ. impetrauit, prout toti Ordini denunciatum fuit in Capit. Generali Venetijs habito anno 1592. denunc. 4. tandem elapſis tribus ſuę eccleſiæ regiminis annis dimiſſa paſtorali cura ad Clementis pedes, Romæ in Hebræorum conuerſione ſedulus fuit: quieuitque cum Chriſto, in noſtra Eccleſia tumulatus. *Vghell. tom. 2. Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. 249. Foropopilien.

FOropopilien. Eccleſia cum Bertinorien. vnita in Romandiola ſub Metropolit. Rauennaten. ſequentes Paſtores habuit, de quibus inter *Bertinorien.* loquimur.

1 P. F. Thomas Caſellius à Paulo III. die 27. Octob. 1544. creatus, translatus ad oppiden.

2 P. F. Io. della Robia ab Vrbano VIII. die 29. Iulij 1624. obijt 25. Octob. 1641.

Tit. 250. Friden.

1 FRiden. ſeu Frigdonen. Eccleſia in Sclauonia ſub Metrop. Spalaten. habuit Paſtorem P. F. Carolum, cuius neque cognomen, neq; patriam exprimunt libri prouiſionis Prælat. Vrbani V. ab eodem Pont. Max. creatum per obitum Gulielmi 13. Kal. Iunij pontificatus ſui anno 3. qui fuit humanæ ſalutis milleſ. trecenteſimus ſexageſimus quintus.

Tit. 251. Fulginaten.

IN Vmbria eſt Fulginatenſis Eccleſia Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubdita, cui duo ex noſtris præfuere Epiſcopi.

1 P. F. Paparonus de *Paparonis* nobiliſſima Romana familia, cuius inſignia in Scoto Paparone, in pauimento Liberianæ Baſilicæ conſpiciuntur, *Doctor* celebris, & Prædicator famoſus, à Clemente IV. anno milleſimo duceteſimo ſexageſimo quinto 5. Kal. Iulij Fulginatenſis Epiſcopus creatus fuit. In ſuæ aſſumptionis primordijs Auguſtinianos Patres in ſuam ciuitatem introduxit, vt vnà cum noſtris Dominicanis Fratribus deprauatos Cleri, populique mores ad meliorem normam reduceret. Xenodochium, ac Confraternitatem Presbyterorum diſciplinæ S. Feliciani, cum Eccleſia eidem S. Martyri dicata conſtruxit anno 1270. Seruos quoque B. Virg. in eandem Ciuitatem recepit, eiſque manſionem attribuit anno 1273. Noſtros Dominicanos extra ciuitatem locum habentes, intra eiuſdem mœnia introductos copioſis eleemosynis ad noui cœnobij ædificium adiuuit. Ab Honorio IV. ad Spoletanam Eccleſiam eodem Clero, & populo enixè petente, tranſlatus eſt 12. Kal. Auguſti anno milleſimo ducenteſimo octuageſimo quinto. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Plod. p. 2. lib. 2.*

2 P. F. Federicus Frezzius de Fulgineo ex Rom. Prou. cuius tunc Prioris prouincialis munere fungebatur, vir tam in humanioribus, quam in ſacris literis verſatus, die 17. Octob. anno milleſimo quadringenteſimo tertio à Bonifacio IX. Fulginatenſis Epiſcopus renunciatus eſt. Cõſtantienſi concilio pro pace Eccleſiæ Catholicæ reddenda interfuit, & die 3. Ianuarij anno 1416. vigeſimæ ſeſſioni ſubſcripſit, tandemq; in eodem cõcilio è mortalibus raptus eſt. Poeſi operam dedit, amœnioreſque muſas coluit, vnde carminibus opus *Quadriregium* inſcriptum fœliciter panxit. *Vghell. ibid. Plod. p. 2. lib. 4. & M. S. Arch. Ord.*

Tit. 252. Funchalen.

1 FVnchalenſis Eccleſia apud Inſulam Lignariã tres noſtri inſtituti profeſſores habuit Epiſcopos inter quos Prior extitit P. F. Gregorius de Lemos ad inſtantiam Luſitaniæ Regis Sebaſtiani à Paulo Papa IV. anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſexto 9. Martij creatus cui ſacrum ius pluribus annis, optimi Paſtoris munia adimplendo, dixit; ac tandem efflauit animum. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

2 P. F. Ferdinandus Taborenſis, ſeu de Taura Luſitanus poſt Gregorium ad

præſen-

præſentationem Portugalliæ Regis Funchalenſis Epiſcopus creatur à Pio V. die lunæ 14. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo nono, cuius germanus frater, & ipſe ex noſtro Ordine Henricus de Taupra (de Sancto Hieronymo nuncupatus) ab eodem Rege Sebaſtiano Cochimen. ſeu Cochimenen. Epiſc. nominatus eſt, prout inter Cochimenen. Epiſc. dicimus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pij V. Pont. Max.*

Tit. 253 Fundani.

NEapolitani Regni ciuitas eſt Fundana inter Terracinam, & Sueſſam via Appia, cuius Eccleſiam Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubditam, duo ſequentes Paſtores Dominicani rexere.

1 P. F. Albertus de Terracina ex Romana prouincia, qui in ſua patria conuentum Ordinis eleemoſynis Exc. Dominorũ de Caietanis, Comitum eiuſdem ciuitatis, ac conciuium collectis, ædificari curauit, à Nicolao IV. Fundanus Epiſcopus creatus eſt anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo nono, dũ noſtro Capuano conuentui præſideret: in qua Eccleſia paruo tempore reſedit morte properante, vt inquit Taegius in monumentis Ord. & Vghell. tom. 1. tom. Sac.

2 P. F. Petrus Fundanus Epiſcopus à Benedicto XII. 4. Non. Decemb. anno milleſimo trecenteſimo, trigeſimo ſexto creatur, in qua dignitate quatuor circiter annos præfuit, è viuis & ipſe ſublatus. *Vghell. ibid.*

Tit. 254. Gabulen.

1 PAter Fr. Gualterus Calaber Gabulenſis Epiſcopus creatus fuit ab Vrbano IV. tertio ſui pontificatus anno, qui extitit humanæ ſalutis milleſimus ducenteſimus ſexageſimus quartus, de quo Bzouius in Annalib. Eccleſ. ad præfatum annum 1264. num. 10.

Tit. 255 Gaditanus.

1 PAter Fr. Alphonſus de Hortigoſa, Hiſpanus Gaditanæ, ſeu Gadicenſis Eccleſiæ in Bethica Epiſcopus creatus eſt circa annum milleſimum trecenteſimum ſeptuageſimum nonum ab Vrbano Papa VI. Erat autem alumnus cœnobij S. Marthæ de prouin. Hiſpaniæ. *Fernand. inter Epiſc. Hiſp.*

Tit. 256. Galleſinen.

1 PAter Fr. Gabriel de Alexandris Bergomenſis ex prouincia Lombardiæ, vir in Theologicis, & Philoſophicis diſciplinis ita verſatus, vt cum eſſet adhuc in Ordine ſimplex Lector, totam D. Thomæ Aquinatis Summæ primam partem peregregiè publicè defenſauerit: à Pio V. die 26. Aprilis anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto Galleſinen. Epiſcopus in Sardinia ſub Archiep. Arboren. creatus fuit, Euaſitque Tridentini Epiſcopi Suffraganeus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pij Pont. & Plod. p. 2. lib. 4.*

2 P. F. Dominicus Cano de prouincia Hiſpaniæ magni nominis Theologus, Caroliquе Hiſpaniarum Infantis præceptor, Gaditanus Paſtor ab Vrbano VIII. creatur 9. Auguſti ſui pontificatuus anno 11. à Virginis autem partu milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo tertio. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 257. Gallipolitani.

1 IN magna Græcia ſub Hydruntina Metropolitana eſt Gallipolitana, ſeu Gallipolen. Eccleſia, cui tres ex noſtris præfuere Epiſcopi. P. F. Daniel de Leodio, huius Eccleſiæ Epiſcopus conſtituitur à Bonifacio IX. de quo, Vghellus altum tenuit ſilentium; in Bzouianis verò manuſcript. ſeruatis in archiuio Ord. hęc legi. *Daniel de Leodio Ord. Præd. Epiſcop. Gallipolen. à Bonifacio IX. Non. Auguſt. anno 12.* qui fuit nati Saluatoris milleſimus quadringenteſimus primus: hic tamen tres tantum annos præfuit.

P. F.

2 P.F. Bernardus Arcuficis Danieli in huius Eccleſiæ regimine datur ſucceſſor ab Innocentio VII. an. 1405. de quo pariter ſilentium tenet Vghellus. M. S. autem ſuprad. de hoc Epiſcopo ſic dicunt. *Bernardus Arcuficis Ord. Præd. Epiſcopus Gallipolen. ab Innocentio VII. 7. Kal. Martij an. 1.*

3 P. F. Angelus Corpoſancto de Prouincia Regni, cum in Lycienſi conuentu Prioris munus obiret, à Martino V. Gallip. Epiſcopus datus eſt, 13. Kalen. Auguſti anno milleſ. quadringenteſimo vigeſimo primo. Præfuit ouibus ſibi commiſſis annos tres: è viuis poſtmodum ereptus. *Vghell. tom. 9. Ital. Sac.*

Tit. 258. Ganden.

1 PAter Fr. Iacobus Blà Dacus Gandenſis Epiſcopus inſtituitur circa annum Domini milleſimũ quadringenteſimum octuageſimum ſecundum: teſte Fernandez inter Epiſcopos Dacos.

Tit. 259. Gebelden.

1 PAter Fr. Ioannes Gebeldenſis Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt ab Innocentio VIII. anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo primo, cuius memoria ial s habetur in Regeſtis Ioachimi Turriani Magiſtri Ord. ſub eodem anno 149.. fol. 30. *Reuerendiſſimus D. Io. Epiſcopus Gebelden. ſit hæretica prauitatis Inquiſitor in Diœceſi Cameracen. Tornacen. Atrebaten. & Ambianen. iuxta Breue Apoſt. à plurib. annis ſibi conceſſ. & confirmatur ſibi camera in eodem conuentu S. Ademari cum omnibus bonis ſibi pertinentibus, & poteſt tenere in ſocium vnum Fratrem de Ordine, cui poteſtate in ſpiritualibus & temporalibus ſubiaceat; & mandatur omnibus ſub pœna excommunicat. latæ ſententiæ, ne quis eum ſuper huiuſmodi moleſtet. Cenomanis 29. May* 1491. Et in præfat. Regeſt. fol. 28. ita dicitur. *Eximitur conuentus S. Ademari à vicariatu D. Epiſcopi Gebelden. & datur Fratribus facultas quod poſſint ab eodem Epiſcopo requirere compoſitionem de bonis ſuis vſque ad tempus ſuæ aſſumptionis: & ſi facere renuet, poſſint pro huiuſmodi cauſa coram quocumque iudice conuenire. Pariſius 20. Aug. 1491.*

Tit. 260. Gebennen.

GEneua, ſeu Gebenna, extrema Allobrogum ciuitas eſt, hæreſum nunc impium Aſylum, cuius Epiſcopalis ſedes antiqua, Metropolit. Viennenſi ſubditur, in eaque duo ex noſtris reſedere Epiſcopi.

1 P. F Aimo Mentunalj de Prouincia Prouinciæ ex Priore conuentuali Nicienſe Gebennenſis Epiſcopus ab Innocentio *V.* conſtituitur an. milleſ. ducenteſimo ſexto. Plures annos huic Eccleſiæ præfuit, compleuitque vitæ curſum, ad patres appoſitus. *Taeg. in monum. Ord. Gall. Chriſt. tom.* 2. quæ tamen ſolum eius nomen ponit.

2 P.F. Ademarus Fabri Gebennenſis Epiſcopus inſtitutus eſt 17. Iulij ann. milleſimo treceniteſimo quinto, vt refert Gallia Chriſt. tom. 2. in Epp. Gebennen. n. 71. ex Vaticanis Regeſt. cui Clemens *VII* in ſua obediẽtia dictus, bullam conceſſit Auenione 12. Kal. Septemb. reuocatoriam omnium alienationum factarum ab eius anteceſſoribus de bonis menſæ epiſcopalis Eccleſiæ Gebennen. *Ex ead. Gall. Chriſt vbi ſup.*

Tit. 261. Germanicen.

1 PAter Fr. Dominicus de Senis vir cordatus, ac venerabilis, ab Vrbano VI. ad ſupplicationem Lucæ de Bertinis Senenſis Epiſcopi, Germanicenſis Paſtor, Suffraganeuſque eiuſdẽ Lucæ conſtituitur, qui anno milleſimo treceteſimo octogeſimo die 20 Decemb. promouit ad minores Ordines Cionem Malauoltam nobilem Senenſem, vt ex tabularijs archiui Sapientiæ eiuſdem ciuitatis eruit Vgurgerius, idque in Pompis Senen. teſtatur tit. 7.

2. P. F. Sixtus Carcani Nouocomenſis ex prouincia Lombardiæ Germanicenſem Eccleſiam in partibus infidelium conſtitutam regendam obtinuit, creatus

Gu-

Gurzenſis Epiſcopi in Germania Suffraganeus à Paulo Papa V. die 12. Iulij anno milleſimo ſexcenteſimo quartodecimo, *Ex Act. Cenſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. 262. Gerunden.

1 IN Aragonia ſub Metropolit. Tarraconen. eſt Gerundenſis Eccleſia, cui ſequentes præfuere Dominicani Epiſcopi. P. F. Berengarius de Caſtello Biſral inquit Lopez, Epiſcopali ſubdit Fernandez, de Barchionen. conuentu, P. F. Michaelis de Fabra ſocius, ex Valentina Eccleſia ad Gerundenſem transfertur ab Innocentio IV. anno milleſ. ducenteſimo quadrageſimo nono, cui annos quatuor ſacrum ius incorruptum dixit, deceſſitque 6. Febr. anno 1253. in capella S. Annæ noſtri conuentus S. Catharinæ Barchinonen. quieſcente corpore. *Lopez par. 5. lib. 2. Fernand. in Epp. Hiſp. & Diagus in Catalogo Epp. Gerunden. M.S. apud Vghellum ex:ſtente nobis exhibito.*

2. P. F. Io. Caſanoua de prouincia Aragoniæ ex Mag. Sac. Palatij Card. creatus, Bonſana Eccleſia cohoneſtatus fuit, ex qua ad Eluenſem primò translatus Gerundenſis Eccleſiæ perpetuus adminiſtrator ab Eugenio Papa IV. inſtitutus eſt menſe Septemb. an. milleſ. quadringenteſimo trigeſimo primo, translato Andrea Bertrando ad Barchinonen. Eccleſiam. Extremum diem concluſit Florentiæ, in noſtra Eccleſia tumulatus an. milleſimo quadringenteſimo trigeſimo ſexto. *Fernand. inter Cardd. Diagus in Catal. Epiſcop. Gerunden.*

Tit. 263. Geruntinen.

CVm Cariatéſi eſt modò vnita Geruntinen. Eccleſia in Calabria ſub Metropoli. S. Seuerinæ, in qua reſedere duo ſequentes Epiſcopi Geruntinen.

1. P. F. Guillelmus de Podio Gallus, Ioannis de Podio Nucis, ſiue vt alij dicunt de Podionitis, Magiſtri Generalis Ord. noſtri in illis prouincijs, quæ Pſeudopontificum partibus adhærebant, ſocius, inſtante eodem Io. apud Martinum V. cui acceptiſſimus erat, Geruntinen. Epiſcopus creatus eſt, an. milleſ. quadringenteſimo vigeſimo nono, in qua dignitate vixit bonus Paſtor annos octo, quieuitq; in Christo anno milleſ. quadringenteſimo trigeſimo ſeptimo. *Vghel. Ital. Sac. tom. 8. & Taeg. in monum. Ord.*

2. P. F. Martinus de Lignano Bononienſis ex prouincia Lombardiæ à Iulio II. Geruntinenſis Epiſcopus creatus fuit; obijtque ſecundo ſui regiminis anno, qui erat humanæ ſalutis milleſimus quingenteſimus ſextus. *Vghell. ibid.*

Tit. 264. Ghiennen.

IN Hiſpania ſub Hiſpalen. Archiepiſcopali Eccleſia eſt Ghiennenſis, ad quam regendam aſſumitur P. F. Io. Morales à Martino V. ex Patten. ſeu Pacenſi translatus circa annum milleſimum quadringẽteſimum vigeſimum quintum. Deceſſit ibidem an. milleſ. quadringenteſimo trigeſimo. *Fernand. in Epp. Hiſpan.*

2. P. F. Didacus Deza Hiſpanus, patria Taurenſis, Taurenſiſque conuentus alumnus, nobilis genere, ſed moribus nobilior, primariæ Salmãtinæ Cathedræ moderator, Ghiennenſis Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt. Fuit Didacus vir celeberrimus, & dum in hac Eccleſia præſideret, ſupremus in Hiſpaniarum Regnis Inquiſitor inſtitutus eſt, quod munus in maximum Fidei Catholicæ incrementum vndecim annis exercuit, & anno milleſimo quingenteſimo ſeptimo eo libens, volenſque ſe expoliauit ſuæ quieti conſulturus. De quo inter Archiep. Hiſpalen. *Fernandez inter ſcriptores Ord.*

Tit 265. Giropetien.

1 PAter F. Iulianus Angeli, ſeu de Angelis Giropetien. ſeu Geropetien. Epiſc. euaſit anno milleſ. trecenteſ. ſexageſimo quarto 10. Kalen. Septembris, erectus ab Vrbano V. ſui pontificatus anno 2. prout habetur in lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pontif. ſucceſſitq; Dominico ad Maurianenſem Eccleſiam translato; de quo Scriptores noſtri profundum tenuere ſilen-

ſentium. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Vrb. V.*

Tit. 266. Giſarelen.

1 IN Sardinia ſub Metropolit. Turritana eſt Giſarelen. Eccleſia, cui præficitur Epiſcopus à Io. XXIII. an. milleſimo quadringenteſimo duodecimo P. F. Simon Chriſtophori, cuius memoria in M.S. Bzouian. in archiuio Ord. exiſten. talis eſt. *Simon Chriſtophori de Iadra Ord. Prædic. Epiſcopus Giſarelen. ſeu Giſarchen. in Sardinia prouin. Turritana à Io. XXIII. Nonis Octob. an. 3.*

Tit 267. Glandeuen.

GLandeuen. ſeu Glandacen. Eccleſia in Gallia ſub Metropolit. Ebredunen. duos obtinuit Epiſcopos Dominicanos, quorum nullam facit mentionem Gallia Chriſtiana.

1. P. F. Iacobus Berillius de Conuentu Auenionenſi Glandeuenſis Epiſcopus creatur à Io. XXII. die 23. Februarij an. milleſ. treceteſimo vigeſimo octauo, cui eccleſiæ præfuit cum ſui laude annos plures. Auenionen. Concilio interfuit an. 1337. deceſſitque in ſua Eccleſia circa annum milleſ. treceteſimum quadrageſimum. *Gall. Chriſt. & Taeg. in monum. Ord.*

2. P. F. Io. Zelies à Bonifacio IX. creatur Epiſc. an. milleſ. treceteſimo nonageſimo ſexto, 6. Id. Nouemb. vt teſtantur M S. Bzouiana in Archiuio Ord. aſſeruata, in quibus ita dicitur. *Io. Zelies Ord. Præd. Epiſcopus Glandacen. in prou. Ebredunen. à Bonifacio IX. 6. Id. Nouemb. an. 7.* de quo tamen in Gallia Chriſt. nec verbum quidem reperitur.

Tit. 268. Gneſnen.

1 PAter F. Petrus Polonus Gneſnenſis in Polonia Epiſcopus ab Alexandro IV. electus fuit anno Domini milleſimo ducenteſimo ſexageſimo, in qua eccleſia annis tribus cum non modico chriſtianæ rei incremento reſedit; compleuitque dies ſuos anno milleſ. ducenteſimo ſexageſimo tertio. *Ex Regeſt. eiuſdem Alexand. IV. Pont.*

Tit. 269. Granaten.

1 PAter Fr. Didacus de S. Michaele Hiſpanus Granatenſis Epiſcopus delectus eſt ab Eugenio IV. 6. Idus Ianuarij an. milleſ. quadringenteſimo quadrageſ. ſeptimo vacan. per obitum Io. (antequam eadem ciuitas à Chriſtianis expugnata fuiſſet inquit Fernandez.) *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Eugenij Pont.*

Tit. 270. Graſſen.

1 PAter Fr. Raymundus Gallus Graſſenſem Eccleſiam in prouincia Prouinciæ ſub Metrop. Ebredunen. regẽdam obtinuit à Gregorio IX. vltimo ſui pontificatus anno, qui fuit ſalutis humanæ milleſ. ducenteſimus quadrageſimus. Hic confirmationem omnium priuilegiorum ſuæ Eccleſiæ conceſſorum impetrauit; vixitque in eadem viginti propemodum annos, poſt quos mortem ſalutauit. *Gall. Chriſt. tom. 2.*

2 P. F. Petrus de Aquis ex prouincia Prouinciæ Graſſenſis Epiſcopus creatur à Clemente VI. die 26. Iunij anno milleſ. treceteſimo quadrageſimo quinto, ſedit que in ea ſede annos tres, ex mortalium oculis poſtmodum raptus. *Taeg. in monumen. Ord. & Gall. Chriſt. ibid.*

Tit. 271. Gratien.

1 PAter Fr. Sebaſtianus Valentinus Gratien. Epiſcopus euaſit circa annum milleſimum quadringenteſimum quadrageſimum octauum, de quo ſilent Scriptores Ord. & Fernandez inter Epiſc. Hiſpanos ſolum refert nomen.

2 P. F. Auſias Carbonerius Valentinus Gratien. Paſtor effectus eſt, qui ſacellum Roſarij B. Virginis in Valentina Eccleſia Ord. conſtruxit. Vitam cum morte commutauit an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo ſecundo. *Fernand. vbi ſup.*

Tit.

Tit. 272. Grauinen.

IN Apulia Grauinenſis Eccleſia Metropol. Acherunt. & Materan. ſuffraganea duos habuit ſequẽtes PaſtoresOrd.

1 P. F. Antonius Brancatus Neapolitanus origine Hiſpanus, vitæ puritate, omniumque ſcientiarum genere ornatus à Iulio II. die 8. Febr. ann. milleſ. quingenteſimo octauo Grauinẽſis Epiſcopus creatus eſt, qua in dignitate piè, ſanctèque vixit populum ſibi commiſſum per ſemitam ſalutis dirigendo. Eccleſiaſticarum cœremoniarum exactiſſimus cultor extitit, viditque vitæ ſuæ terminum decimo ſui regiminis anno, qui fuit ſalutis mille. ſimus quingenteſimus decimus octauus, Neapoli in communi Fratrum oſſuario, prout elegerat, tumulatus. *Vallus de Prou. Regni p. 4. Vghell. Ital. Sac. tom. 7.*

2 P. F. Io. Archangelus Baldinus Florentinus ex Romana prouincia verbi Dei declamator famoſus poſt cœnobiorum in eadem Prouincia regimen benè peractũ, in locum Iulij Card. Sacchetti Grauinenſis Epiſcopus creatus eſt ab Vrbano VIII. die 19. Iulij an. milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo ſexto. Quatuor tantùmmodo annos hanc Eccleſiam rexit, translatus poſtmodum in eam, in qua, vt piè creditur, in æternum viuit cum Chriſto anno 1630. *Vghel. ibidem.*

Tit. 273. Griſopolen.

HAnc Griſopolen. Eccleſiam eandem eſſe cum Chryſopolit. Tit. 171. relata credimus; nam Io. Iſambardi in lib. prouiſ. Prælat. Nicolai V. creatus dicitur Ep. Griſopolen. 5. Id Maij an. 1550. circa quem annum promotus Chryſopolitan. dicitur etiam à Plod. & Fernand. & Clemens, Bombeij dictus in Regeſt. Cancell. Apoſt. Belleij verò in Act. Conſiſt. Pauli III. concordat in eodem promotionis tempore. Veruntamen ſub diuerſis Tit. ſicut inuenimus, has Eccleſias ponere congruum iudicauimus.

1 P. F. Deſiderius Gallus Griſopolen. Eccleſiæ Epiſcopus die Mercurij 29. Ianuarij an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo à Clemente VII. creatus, datus ſuffraganeus Tullenſi Epiſcopo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

2 P. F. Marcus à Io. XXIII. Griſopolen. Epiſcopus creatur anno milleſimo quadringenteſimo quartodecimo, de quo Bzouiana manuſcripta in Ord. Archiuio exiſtentia ſæpe ſæpius in hoc opere repetita, ſic ſe habent. *Marcus Ord. Præd. Epiſcop. Griſopolen. à Io. XXIII. Calend. Octob. an. 5.*

Tit. 274. Gritiſen.

1 PAter Fr. Raymundus Londinenſis Anglus Gritiſenſis Eccleſiæ Epiſcopus creatus fuit circa annum Domini milleſimum ducenteſimum quadrageſimum ſecundum, de quo nil aliud refert Fernandez in Epiſc. Ial.

Tit. 275. Groſsetani.

1 GRoſſetana Eccleſia in Tuſcia ſub Metropolit. Senen habuit Paſtorem P. F. Philippum Benciuenæ, qui ſeptimo Id. Nouemb an. milleſimo trecenteſimo vigeſimo octauo à Io. XXII creatus primus extitit, in quem Capituli Groſſetani abrogato ſuffragio, Pontifex illam contulerit dignitatem; ſiquidem Io. Papa non modo Groſſetanis Clericis: verum per vniuerſam Italiam eligendi ſibi Epiſcopos Capitulis facultatem ademit, Apoſtolicæque Sedi id attribuit. Duobus tantummodo annis in hac Eccleſia reſedit Paſtor morte interueniente anno milleſ. trecenteſimo trigeſimo. *Vghell. Ital. Sac. tom. 3. & Vgurger. in Pomp. Senen.*

2 P. F. Angelus de Portaſolis Peruſinus ex Sulcitanẽſi eccleſia ad hanc Groſſetanam in locum prædefuncti Philippi translatus eſt à Io. XXII. 2. Id. Febr. anno milleſ. trecenteſimo trigeſimo, quam annis quatuor rexit. Mortuus eſt in ſuæ Eccleſiæ viſitatione prope Groſſetum anno milleſ. trecenteſimo quarto. *Vghell. ibid.*

Tit. 276. Guardien.

GVardiæ Alferiæ Eccleſia in Neapolit. Regno ſub Beneuentana Metrop. eſt, cui præfuit Epiſcopus qui ſequitur.

Cc 1. P.

1 P. F. Robertus de Ferraria Hieronymi Sauonarolæ aliquando in prædicatione, vbique diuini miniſterio ſocius, prædicator celeberrimus ab Alexãdro VI. die 22. Auguſti anno milleſimo quadringen. nonageſimo quarto creatur Epiſc. cuius memoria eſt apud regeſta Ioachimi Turriani Magiſtri Generalis, qui eidem conceſſit facultatem retinendi apud ſe confeſſarium P. F. Antonium de Stellata ſub die 20. Octob. eiuſdem anni 1494. Breuis temporis Paſtor emicuit, quieuitque in pace in ſua eccleſia. *Vghell. tom. 8. Ital. Sac.*

Tit. 277. Guadalaxaren.

1 Oppidum de Guadalaxar à Carolo V. Imperatore ciuitatis titulo 8. Nouemb. anno 1539. atq; à Paulo III. Epiſcopali dignitate 31. Iulij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo octauo condecoratum ſub Metropolitana Mexicana Eccleſia, vnicum Dominicanum Paſtorem habuit, eſtque qui ſequitur.

1 P. F. Dominicus de Arzola filius conuentus Valliſolet. inſtitutus eſt Epiſcopus de Guadalaxara in Indijs à Gregorio XIII. die prima Octob. anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo ſecundo per obitum Franciſci, in qua præfuit annis octo prout habetur in Actis Conſiſtor. eiuſdem Gregorij Pont. Max. quieuitque in pace anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo. *Gil. in Teat. Eccleſiaſtico Eccleſ. de Guadalaxar.*

Tit. 278. Guatimalen.

Gvatimalen. Oppidum in Indijs, ſub Mexicana Metrop. Cathedralẽ ſedem conſequutum fuit à Paulo III. ad Cæſaris Caroli V. petitionem die 18. Decemb. anno 1534. in qua ſequentes ex noſtris reſedere Paſtores.

1 P. F. Io. Ramirez alumnus conuentus B. Virginis de Logronno natalium ſplendore coruſcans, doctrinaque celebris, ad præſentationem Philippi III. Hiſpaniarum Regis Epiſcopus de Guatimala creatur à Clemente VIII. die 12. Maij anno milleſimo ſexcenteſimo per obitum Fr. Gomeſij de Corduba. Fuit Io. regularis obſeruantiæ ſectator egregius, maximaq; erga proximum charitate refulgens; qui in Hiſpaniam à Regio conſilio vocatus, vt moleſtias, quas patiebantur Indi à Miniſtris Regijs referret, hoc fideliter præſtito, ad Eccleſiam Guatimalen. promotus eſt, Cum autem Iubilæi annus in Vrbe celebraretur, eò ſe contulit, Clementem VIII. veneraturus, ſacraque loca viſitaturus, vbi conſecrationis munus ſuſcepit. Iter autem eundo, & redeundo cum ſolo Ordinis ſocio pedeſter compleuit, maxima relicta in Romana Curia ſuæ humilitatis admiratione. Ad ſuam Eccleſiam reuerſus, omnem adhibuit ſollicitudinem vt ſibi commiſſum populum per viam ſalutis dirigeret. Obijt tel ... ſanctitatis odore anno milleſimo ſexc... teſimo nono die 24. Martij. Huius c... pus poſt ſex annos, nempe 1615. incorruptum inuentum eſt. Iacet in ſua Cathedrali S. Saluatoris ad latus euangelij, ſequenti elogio tumulo conſtituto.

†

Illuſtriſſ. D. Fr. Io. Ramirez Dominicanus
pro meritis Epiſcopus de Guatimala
purè & piè vixit
prudenter gubernauit vt pater
piè obijt
& pièad vitam non perituram intrauit
24. Martij 1609.
Scripſit librum cui titulus
Camplo Florido, exemplos de Sanctos para exortar a la virtud con ſu imitacion y exemplos. Gil. in Teatro Eccleſiæ Guatimal. Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clemen. Lopez. p. 5. lib. 2. cap. 65. Fernand. in Hiſp. Ep. & Gil. Eccleſ. Guatimal.

2 P. F. Io. Cabezas Altamiranus de conuentu Salmantino S. Stephani Sacræ Theol. Mag. ex prouinciali S. Dominici, ſiuè Inſulæ Hiſpaniolæ, Cubenſis Epiſcopus effectus, poſt exceſſum Ramirez, Guatimalæ Epiſcopus à Paulo V. datur ad nominationem Philippi Regis, die 19. Iulij anno milleſimo ſexcenteſimo decimo; quam eccleſiam cum annos quinque optimè rexiſſet, translatus eſt ad Atequipenſem die 16. Septemb. anno 1615. ab eodem Paulo Pont. At ante adeptam poſſeſſionem quieuit in pace eodem anno. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pauli, Gil. vbi ſup.*

Tit.

Tit. 279. Guamangen.

1 IN Peruano Regno eſt Eccleſia de Guamanga, cui præfectus eſt P. F Gabriel de Zerate S. Theol. profeſſor inſignis, cum fuiſſet Limenſis conuentus Prior, ac Peruanæ prouinciæ Prior Prouincialis. *Gonzalen. in Relat. prou. Peruana.*

2 P. F. Ciprianus de Medina fit huius Eccleſiæ Epiſcopus 16. Februarij ab Alexandro VII. anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo. Viuit hoc anno 1664.

Tit. 280. Guaxacen.

A Paulo III. die 21. Iunij an. 1535. erigitur in Cathedralem hęc Eccleſia in noua Hiſpania apud Indos.

1 P.F. Gabriel de Zarate Guaxacenſis Epiſcopus per tráslationem Franciſci de Verdugo ad Mexicanam Eccleſiam creatur à Paulo III. die 14. Decemb. anno millesimo quingentesimo trigesimo ſeptimo. De quo Scriptores noſtri nihil ſcribunt. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pauli Pont.* de eo Gil. non tractat,

2 P. F. Bernardus de Alburquerque Salmantini conuentus ad Regis Catholici præſentationẽ Guaxacen. Epiſcopus creatus fuit à Pio IV. anno 1560. Decem & nouem annos ſibi creditam Eccleſiam rexit, obijtque anno Dom. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo nono. *Fernand. inter Ep. Hiſp. Gil. in Teat. huius Eccleſ.*

3 P. F. Bartholomæus de Ledeſma Hiſpanus de conuentu Salman. hanc Guaxacenſem Eccleſiam regendam obtinuit à Gregorio XIII. die 3. Iunij anno milleſimo quingenteſimo octuageſimo tertio, quam vſque ad annum milleſ. ſexcenteſimum quartũ Paſtor optimus gubernauit, obijtque in Domino menſe Februario. *Fernand. inter Ep. Hiſp. ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg. Pont. Gil. vbi ſup.*

4 P. F. Thomas de Monteroſſo Hiſpanus, Regius cócionator à Philippo IV. Hiſpaniarum Rege nominatus, hoc anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo quarto Augusto menſe ab Alexãdro Papa VII. Guaxacensis Epiſc. conſtituitur, doctrinæ, pietatis, atque prudentiæ vir, ſacræ Theologiæ laureatus inſignis, qui die 6. Iulij eiuſdem anni habuit licentiam à Magiſtro Ord. Io. Bapt. de Marinis acceptandi Eccleſiam.

Tit. 281. Guzen.

1 IN Alemania eſt Guzensis, ſeu Gurzen. Eccleſia ſub Metropolitana Salisburgenſe, cui P. F. Sixtus Carcanus Nouocomensis, vir doctrina, pietateque præclarus Epiſcopus Germanicen. datus eſt Suffraganeus à Paulo V. P.M. die 2. Iulij anno millesimo ſexcenteſimo quartodecimo, ſicut Conſiſtorialia Acta eiuſdem Pont. Max. teſtantur.

Tit. 282. Gybelden.

DVos ex Dominicanis Fratribus Gybelden. ſeu Gybeleten. Eccleſiæ datos eſſe Epiſcopos, ambos à Bonifacio Papa IX. in hunc modum teſtatur Bzouius noſter in Manuſcriptis in Ord. archiuo aſſeruatis alibi recenſitis.

1 *Iacobus de Ioetex Ord. Præd. Epiſcop. Gybelden. ſeu Gybeleten. à Bonifacio* IX. 14. *Cal. Febr. anno* 7. qui fuit ſalutis milleſimus treceteſimus nonageſ. ſextus.

2 *Vlricus Galrati Ord. Præd. Epiſcop. Gybelden. ſeu Gybeleten. à Bonifacio* IX. 6. *Id. Nouemb. anno* 11. qui fuit à partu Virg. millesimus quadringenteſimus.

Tit. 283. Haarlemen.

1 PAter Fr. Amilius Belgicus ex prouincia Germaniæ Inferioris, vir morum honeſtate, vitæque integritate ſpectabilis, Haarlemenſis Eccleſiæ in Hollandia Epiſcopus creatur à Iulio III. circa annum 1555. præfuitque annis ferè quindecim. *Fernand. inter Epp. Belg. Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. 284. Hadrianen.

HAdrianen. ſeu Adrien. Eccleſia in Aprutio ab Innocentio Papa IV. an-

no 1252. cum Pennenſi copulata, ſequẽtes Dominicanos Epiſcopos obtinuit, quorum nomina hictantummodo recenſemus, copioſiore ſermone in Pennen. Eccleſia relicto.

1 P. F. Marcus Ardinghellus Florentinus eligitur Epiſcopus à Clemente VI. anno 1352. non. Nouembris, ad Camerinen. translatus.

2 P. F. Petrus Scala Romanus à Bonifacio IX. anno 1391. 3. Id. Ianuar. creatus, deceſſit 1393.

Tit. 285. Halberſtadien.

IN Halberſtadienſi ſede Ep. in Alemania ſub Maguntina Metropoli, licet nullus ex Prædicatoribus noſtris effulſerit Epiſcopus, Suffraganeos tamen ipſa habuit duos, ſuntque ſequentes.

1 P. F. Io. Monſtrgis Germanus à Paulo III. die 27. Octob. an. milleſ. quingenteſ. trigeſimo nono Accor ẽſis Epiſcopus, & Suffraganeus Halberſtadien. ad Cardinalis Moguntini petitionem creatus eſt. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont.*

2 P. F. Io. Alberti S. Theol. profeſſor à Iulio III. anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo die 22. Iunij Tripolen. Epiſcopus, Suffraganeuſque in Eccleſia Halberſtaden. conſtituitur. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Iulij Pont. Max.*

Tit. 286. Hameren.

1 PAter Fr. Magnus Hameren. Epiſcopus inſtitutus eſt ab Vrbano Papa V. 4. Kal. Iunij pontificatus ſui anno ſecundo, qui fuit reparati Orbis milleſimus trecenteſimus ſexageſimus quartus. De quo altum tenuere ſilentium Scriptores Ordinis. *Ex lib. prouiſ. Pralat. eiuſdem Pont.*

Tit. 287. Hebronen.

1 HEbronenſem Eccleſiam in Paleſtina regendam obtinuit ab Apoſtolica ſede P. F. Mamimettus Italus, patria, & prouincia ignotus, circa annum milleſimum trecenteſimum quadrageſimum ſeptimum, quem religioſis moribus præditum, optimumque Epiſcopum extitiſſe ſcribunt noſtri, cœteris geſtis eius prætermiſis *Plod. p. 2. lib. 2. Fernand. inter Ep. Ital.*

2 P. F. Gillerius, ſeu Guillerius Balam Antiſſiodorenſis, Hebronenſis Epiſcopus creatus eſt ab Eugenio IV. in ſui pontificatus primordijs, translatus poſtmodum ad Bethleemitanam ſedem anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo ſeptimo. *Fernand. inter Ep. Gall. Plod. p. 2. lib. 3. & Sampayus.*

Tit. 288. Herbipolen.

1 PAter Fr. Antonius Roſcius die lunę 17. Martij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo conſtituitur à Pio V. Herbipolenſis Epiſcopi Suffraganeus in Alemania, ac Paſtor Salonen. prout eiuſdem Pij V. Conſiſtorialia Acta teſtantur.

Tit. 289. Hieracen.

1 IN Calabria Hieracenſis Eccleſia eſt ſub Metrop. Rhegien. cui vnicum Dominicanum Paſtorẽ nobis innoteſcit, datum eſſe P. F. Vincentium Bonardum Romanum, qui in conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam Religionis lacte enutritus, ſacrarumque litterarum peritia imbutus, doctiſſimi viri ſibi nomine acquiſito, primò S. Congregationis Indicis Secretarius Magiſter Sacri Palatij poſtmodum, tandem Hieracenſis Epiſcopus creatus eſt à Gregorio XIV. die 20. Martij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo primo. Scripſit Paſtor optimus. *De virtute Gerei Agni Dei*, Decem annos commiſſum ſibi gregem verbo, & exemplo pauit, compleuitque dies ſuos in ſenectute bona. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

Tit. 290. Hildesheimen.

IN Alemania ſub Metrop. Maguntina eſt hæc Eccleſia.

1 Con-

1 Conradus II. Heros à Regſemberg, Hildeshemenſis Epiſcopus, Chriſtianæ Religionis magnus propagator, receptis in Vrbem ſuam FF. Prædicatoribus, ac Minoribus, vtrique ordini cœnobia extruxit. Diffidijs verò inter Pontificem, ac Imperatorem ſubortis, de Apoſtolicæ ſedis conceſſione Epiſcopatum renunciauit, habitumque cum Dominicana profeſſione in eadem Hildesheimenſi ciuitate amplexatus eſt, ſoli Deo ab omni rerum temporalium cura ſemotus, liberius vacaturus. Cum verò vacante dicta Eccleſia in aliero deligendo Epiſcopo Clerus concors non eſſet, veritus ipſe ne iterum Epiſcopus deligeretur, aufugit, & ad alium remotiorem conuentum diuertit, in quo debitum humanæ fragilitatis perſoluit anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo nono. *Bzou. in Anal. Eccleſ. ad eundem annum num.* 13.

2 P. F. Io. Gzodlant Hildesheimen. Epiſcopus & ipſe electus eſt, de quo Bzouius lib. de rebus geſtis in Polonia à Fratrib. Prædicatoribus cap. 6. ita loquitur. *F. Io. Gzodlant ex Epiſcopo Culmenſi, quam Eccleſiam multis annis ſumma cum dexteritate adminiſtrauit ad Hildersheimen. poſtulatis Cruciferorum tranſlatus, plenus bonis operibus migrauit ad Dominum, & in Eccleſia prædicta ſepultus.* Quo autem tempore id contigerit, nullus ex Scriptoribus noſtris refert.

3 Duo quoq. Suffraganei in hac Eccleſia ex noſtris fuere. P. F. Baldaſar Ferdeman factus eſt Epiſcopus Miſnen. ac Suffraganeus Hildesheimen. à Paulo III. die 20. Auguſti an. 1540. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

4 P. F. Petrus Banche inſtitutus eſt Paſtor Naturen. cum facultate Põtificalia habendi in hac Eccleſia, ab eodem Paulo III. die 22. Auguſti an. 1546. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit: 291. Hipponen.

1 Pater Fr. Thomas de Naro Hipponenſis Epiſcopus in Affrica euaſit ab Eugenio IV. creatus, fuitque Syracuſani Epiſcopi Pauli de Sancta Fide Generalis Vicarius anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo ſeptimo, cuius mentio habetur in Sicilia Sac. inter Syracuſanos Epp. ſub num 82. *Pirrus vbi ſup.*

2 P. F. Franciſcus de Magiſtro, quem de Magno aliqui ſcribũt, à Sixto IV. Hipponenſis Epiſcopus creatur, qui ſub eodem Pont. Max. Abbas Monaſterij Ord. S. Baſilij, S. Mariæ de Alto, ſeu de Immarijs prope Mazzariam electus eſt a. 1476. *Pirrus in notit. 6. Mazarien. Eccl. fol.* 533.

3 P. F. Bartholomæus Hipponenſis Eccleſiæ Epiſcopus effectus eſt à Iulio II. cuius memoria habetur in Regeſtis Magiſtri Generalis Caietani an. 1511. fol. 124. de quo Scriptores noſtri non tractauere.

4 P. F. Io. Maria Cangianus Florentinus Leonis X. ex ſorore nepos vt aliqui tradunt, ab eodem Pont. Max. Generalis Abbas Vallis Vmbroſæ inſtitutus an. 1515. poſtmodum Hipponenſis Epiſcopus, euaſit vi Vallumbroſanæ Congregationis monumenta nobis communicata reſtantur. De quo nos in Abbat. Ord. infra.

5 P. F. Io. Baptiſta Hipponenſis Epiſcopus creatus eſt à Paulo III. die 29. Auguſti an. milleſ. quingenteſimo quadrageſimo ſecundo, cum facultate pontificalia exercendi in Ciuitate, atq. Diœceſi Inſulæ S. Thomæ in Indijs. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 292. Honduren.

1 Pater F. Alphonſus de la Zerda de conuentu Ciuitatis Regum in Regno Peruano, in Hiſpania tamen ortus, Epiſcopus de Honduras, ſeu Camiaguen. ad Catholici Regis nominationem à Gregorio Papa XIII. die Lunæ 13. Ianuarij ann. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo octauo creatus fuit; ex qua Eccleſia poſt modum ad Charcenſem ſedem eſt tranſlatus teſte Fernand. inter Epiſc. Hiſpan. *Ex Act. Conſiſt eiuſdem Greg. Pont.*

2 P. F. Alphonſus de Gordo Valliſoletanus à Paulo V. conſtituitur Epiſcopus huius Eccleſiæ die 22. Octob. an. milleſimo ſexcenteſimo duodecimo, qui in actis Conſiſt. de Camiagua, & regeſt. Cancell. Apoſt. de Honduras dicitur Epiſcopus. Conſecrationis munus ſuſcepit à D. F. Ioanne Cabezas Dominicano Guatimalæ Epiſcopo 16. Octobr. anni ſequentis 1613.

1613. quo ſuam Eccleſiam intrauit, ac poſtea diœceſim inuiſit ſacramenta miniſtrando, atque diuino verbo ſibi creditã plebem paſcendo. Multis variſq; deinde infirmitatibus preſſus, petijt ſibi Coadiutorem dari cum futura ſucceſſione, & obtinuit anno 1628. & paulo poſt in pace quieuit. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Gil.*

Tit. 293. Hortanus:

1 HOrtana Epiſcopalis ſedes in diſtrictu Vrbis antequam vniretur cum ſede Ciuitatis Caſtellanæ, ſequentem Paſtorem habuit P. F. Io. Fulginatenſem ex Romana prouincia, ab Vrbano V. creatum anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo ſexto, qui ſibi creditam ſponſam ſaluberrimis Synodalibus legibus muniuit, quæ ad hæc vſque tempora inter præcipua eiuſdem Eccleſiæ monumenta aſſeruantur. Viginti ſeptem annis commiſſum ſibi gregem diligentiſſimè cuſtodiuit, tandemque in mortis amplexus corruit an. 1393. *Vhgell. tom. 1. Ital Sac.*

Tit 294 Humanaten.

1 PAter Fr. Arnulphus de Viterbio à Capitulo Humanaten. electus Epiſcopus, ab Innocentio IV. 2. Id. Maij an. milleſ. ducenteſimo quinquageſimo quarto confirmatus fuit. Viginti quinque annos in hac eccleſia vixit, è viuis ſublatus Viterbij an. 1279. ibidemmq; in communi S. Mariæ ad Gradus Fratrum oſſuario conditus, vbi in lapide ſculpta ſequens memoria legitur.

Venerabilis P. F. Arnulphus Epiſcopus
Humanas Ord. Prædic.
hic cum Fratribus ſuis ſepultus iacet,
qui obijt ann. Dom.
MCC.LXXIX. die xx. Auguſti.

Hæc autem Eccleſia cum Anconitana modo eſt vnita. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 295. Iaennen.

1 VNicum ex noſtris Prædicatoribus Iaenenſi Eccleſiæ in Hiſpania præfuiſſe conſtat, dum Epiſcopalis ſedes in Baeza reſideret, quæ ad ciuitatem de Iaen. ab Innocentio IV. tranſlata eſt ann. 1240. Præfuit igitur eidem ſedi P. F. Dominicus Hiſpanus, qui mandauit Curatos omnes ſuæ Diœceſis Priores nominari, quod vſque in præſentem diem obſeruatur. Pluribus annis Epiſcopus vixit, obijtq; nonagenario maior Baetiæ ſepultus. *Mag. Gil. in Teat. huius Eccleſiæ.*

Tit. 296. Ierapolitani.

1 IErapolitana Eccleſia titularis in partibus infidelium, in Arabia conſtituta plures ex noſtris Epiſcopos cõſequuta eſt, inter quos primus extitit P. F. Baptiſta an. milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo, 10. Kal. Febr. à Nicolao Papa V. creatus. De quo tenuere ſilentium maximum Scriptores Ord. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Nicolai Pont.*

2 P. F. Ludouicus factus eſt Ierapolitanus Epiſcopus à Nicolao Papa V. prid. Id. Maij an milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo tertio. *Ex lib. prouiſ. Præl. Eiuſdem Pont.*

3 P. F. Gundiſaluus Amonin. Ierapolitanus Epiſcopus creatus fuit à Leone X. die Veneris 28. Maij an. milleſ. quingenteſimo decimo octauo, datuſque Suffraganeus Braccaren. Vnico tantummodo anno huius eccleſiæ titulo potitus eſt nam ſequenti anno factus fuit Ierapolit. Epiſcopus qui ſequitur. Ex *Act. Conſiſt. eiuſdem Leonis Pont.*

4 P. F. Io. Pariſiottus Gallus Ierapolitanus Epiſcopus à Leone X. die 26. Octob. ann. milleſ. quingenteſimo decimo nono, & Suffraganeus Lugdunenſis renũciatus eſt, cum tunc temporis in Lugdunenſi eccleſia reſideret; Archiepiſcopus Franciſcus de Rohan. Ex *Act. Conſiſt. eiuſdem Leonis Pont.*

5 P. F. Vincentius Ceuola Lombardus à Clemente VII. Ierapolitanus epiſcopus renunciatus eſt die Lunæ 21. Maij an. milleſ. quingenteſimo vigeſimo octauo, datuſque Suffraganeus Mutinenſi eccleſiæ. Ex *Act. Conſiſt. eiuſdem Clement.*

Tit.

Tit. 297. Ilerden.

1 IN Aragonia ſub Tarraconenſi Archiep. eſt hæc Ilerdẽſis eccleſia, cui ſequentes Dominicani Paſtores præfuere.

1 P. F. Berengarius Leridenſis, ſeu Ilerdenſis, ad patriæ Epiſcopalẽ ſedem Angelo viſibiliter nunciante ex Diaconij gradu euectus, cum maxima ſanctitatis opinione deceſſit ann. milleſ. ducenteſimo quinquageſimo ſeptimo. Pius ſepulchro pluribus annis elapſis aperto cum aliquis epiſcoporum ſacrum corpus inſpexiſſet, ſanguinem copioſum effundere vidit. *Bzon. ad an ſuprad. num. XIV.*

2 P. F. Guliermus, ſeu Guillelmus Aranyon, enm eſſet Barchinonenſis conuentus Prior, defuncto Ilerdenſi Paſtore in eius locum à Capitulo eligitur Ep. an. milleſ. treceteſimo octauo à Clemẽte V. confirmatus. Tarraconenſi Prouinciali Synodo an. 1317 interfuit, quieuitq. cum Chriſto an. milleſ. trecenteſimo vigeſimo primo. *Lopez p. 5. lib. 2. cap. 14. & Fern.*

3 P. F. Io Enguera Aragonen. Cœnobij S. Onuphrij prope Valentiam alumnus, Regis Catholici Ferdinandi Confeſſarius, Epiſcopus Vicenſis, & in Regnis Aragoniæ, Nauarræ, Valentiæ & Cataluniæ Generalis Inquiſitor, ad Ilerdenſem epiſcopatum euectus eſt anno milleſ. quingenteſimo decimo die 9. Decembr. Ad Dertuſen. poſtmodum translatus an. 1512. *Fernand. inter Ep. Hiſp. & Plod. p. 2. lib. 3.*

4 P. F. Gaſpar Catalanus de Monſonis Valentini Conuentus alumnus, vir vitæ probitate, morumque candore celeberrimus, Ilerdenſis Eccleſiæ Epiſcopus conſtitutus, commiſſas ſibi oues per virtutum ſemitas dirigere nunquam deſtitit, omnibus omnia factus; tandemque bonis operibus onuſtus, laborum ſuorum præmia percepturus quieuit cum Chriſto 11. Februarij anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſecundo, corpore in Cappella B. Ludouici Bertrandi condito, cum hoc elogio, tumulo appoſito.

Illuſtriſſimus & Reuerndiſſimus D. D. Fr. Gaſpar Catalano de Monſonis huius Sanctuary Valentius nouum ſydus & non ſemel Præſul incomparabilis: commune Hiſpaniarum Oraculum; in quo Bertrandi, Miconis, & Amadonis ſanctimonia reuixiſſe videbatur, qui ad Epiſcopatum Ilerdenſem, vt Aaron euocatus, & raptus, ad meliora Paſha, ſe recepit; prima innocentia ad obitum vſque ſeruata, ad eorum pedes, quorum veſtigia ſecutus eſt, in terra conditum iacet. Deceſſit ſeptuagenarius die 11. February MDCLII.

Ex relatione P. F. Ioſephi Fauores S. Theo log. Baccal. de prou. Aragon.

Tit. 298. Imolacen.

1 PAter F. Terentius Albertus Otrien claro priſcorum Hiberniæ Regum ſanguine ſatus, Imolacenſis Epiſcopus in Hibernia ſub Metrop. Caſellen. ab *Vrbano* VIII. crearur poſt celebratum Romanum Generale Capitulum anno 1644. cui interfuit ipſe Prouincialis Hiberniæ. Hic cum in Limiricenſi ciuitate Catholicis conſilio, vigilantia, auctoritate, atque exhortatione opem ferre non deſiſteret, ann. 1651. ab Henrico Irtonio Cromuelli genero atroci obſidione preſſa ciuitate captus, publico patibulo ſuſpenſus, glorioſo pro Chriſto agone conſummato, repoſitam ſibi à iuſto Iudice corona promeruit. *Ex Act. Capit. Gen. Rom. 1636.*

Tit. 299. Imolen.

1 IN Aemilia eſt Imolenſis Eccleſia Rauennaten. Suffraganea, cui ſequentes Paſtores præfuere. P. F. Gaſpar de Caſtello S. Io. in Perſicheto Bononien. Diœceſis, ob morum candorem, doctrineque præſtantiam Nicolao V. Pont. Max. chatus, Imolenſis Epiſcopus ab eodem renunciatus fuit die 20. Maij ann. milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo. Commiſſo ſibi gregi ſeptem annos ita perſanctè præfuit, vt plures pia quadam credulitate illum quaſi in Beatorum album (vt refert Vghell. to. 2.) relarum ſuſpexerint. Septem annis hanc Eccleſiam Apoſtolicus Paſtor fœliciter rexit, perexitque ad Chriſtum Ferrariæ ann. 1457. apud noſtros in Eccleſia Angelorum conditus. *Vghell. t. 2. Ital. Sac.*

2 P. F. Vincentius Herculanus Perufinus Rom. Prouinniæ, ex Sarnenſi Eccleſia ad hanc Imolēſem tranſlatus eſt à Gregorio XIII. anno milleſ.quingenteſimo ſepiuageſimo tertio: vir vitæ ſanctimonia venerabilis, qui ſexto huius eccleſiæ regiminis anno ad patriæ ſedem Perufinam vocatus fuit non ſine ſibi creditarum Imoleſium ouium publico luctu anno milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo nono. De quo ibidem. *Vghell. ubi ſupra.*

Tit. 300. Inſulanen.

1 INſulanenſis Eccl. in Calabria ſub S. Seuerinæ Metropoli quatuor noſtræ profeſſionis ſectatores habuit Paſtores, inter quos primus omniū fuit.P.F.Gualterus qui àGregorio XII.in locum Petri à Benedicto XIII. Pſeudopontifice intruſi, creatus eſt an. milleſ. quadringenteſimo decimo. At cum Piſano Concilio Gregorius ſummo Eccleſiæ Catholicæ regimine priuatus fuiſſet, Gualteri electio vacillauit, donec à Io. XXIII. idibus Ianuarij, pontificatus ſui ann. 3. qui fuit reparati orbis 1413.iterum huius Eccleſiæ Paſtor renunciatus eſt, vt ex lib.prouiſ.Prælat.eiuſdem Io.Pont. colligitur. Sedi poſtmodum omni laude dignus Paſtor optimus pluribus annis pacificè, quieuitque in pace,in ſua Cathedrali conditus. *Vgh.t.9. Ital.Sac.*

2 P. F. Nicolaus de Antonio Calaber eiuſdem Eccleſiæ Epiſcopus ab Eugenio IV. 8.Cal.Octob. an. milleſ.quadringenteſimo quadrageſimo quinto creatus fuit, quam poſtmodum renunciauit ad ClauſtraOrdinis reuerſus.*Taeg. in monum.Ord. & Vghell.vbi ſupra.*

3 P.F. Andreas Iuſtinianus Ianuen.patritia familia ortus, Leonardi filius, Fabiani Adiacenſis Epiſcopi germanus frater, Inſulanus Epiſcopus à Paulo *V.* die 24.Nouemb.an.milleſ.ſexcenteſimo quartodecimo creatur. Hic Dominicana toga Romæ in S. M. S. Mineruam cœnobio aſſumpta, ſacris ſtudijs deditus, doctus Sac. Theol. laureatus euaſit. Fuit Rector Collegij Græcorum *Vrbis*, quod ſub Ordinis cura vſque ad Gregorij XV. tempora à primæua eius inſtitutione à Gregorio XIII. Pont.Max. facta permanſit, Græcamque linguam peregregiè callebat. Exinde S.Officij Generalis Commiſſarius a Paulo V. creatus, ad Inſulanum Sacerdotium poſtmodum euectus eſt, in quo annos tres vixit,quieuitque in pace die 27.Nouemb. an.1627. in Cathedrali cum ſequenti elogio conditus à Clero.

D. O. M.
F. Andreæ Iuſtiniano,
nobili, ac patritio Ianua genere nato,
Prædic. Familia, vita & literis claro.
Non indigno totiusOrdinis moderatori virò
à Paulo V. Pont. Max. in Commiſſ.S.Officij
Antiſtitumq; examinatorem electo,
ac demum in Epiſcopum Inſulanum euecto.
Cumq; in diem ad maiora deſignaretur
morte immatura eripitur.
Clerus Inſulanus ob ſingularem amorem,
acceptaque beneficia
grati animi ergo poſuit.
Obijt an.Dom. MDCXVII.
ætatis ſuæ xxxxvij.

4 P. F. Antoninus Cellius ex Tulſa, Inſulanus Epiſcopus ab Vrbano VIII. renunciatur die 6.Septemb. ann. milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo primo. Hic Ordinis habitu in conuentu S.M.S. Mineruam aſſumpto,profeſſione emiſſa in Hiſpani[illegible] ſtudiorum cauſa perrexit, ibique in ſacris litteris egregiè profecit. In Vrbem reuerſus, Lectoris, ac Magiſtri ſtudentium muneribus in Collegio noſtro S. Thomæ eiuſdem conuentus peractis, ab Vrbano VIII, Theologiæ cathedram in Romana Sapientia obtinuit, ex qua ad Inſulanum Sacerdotium promotus eſt. Ad Apoſtolica limina an. 1644. reuerſus, electione Innocentij X.Pont.Max. facta, ad ſuā eccleſiam redijt,in qua quieuit in pace ſequenti anno 1645. menſe Septemb. corpore in Cathedrali condito.*Vghell. vbi ſupra.*

Tit. 301. Interamnen.

1 IN Vmbria eſt Interamnen. Epiſcopalis Sedes, quæ Apoſtolicæ immediatè ſubditur, in eaque P.F.Petrus Saracenus Romanus Epiſcopus ab Innocentio Papa V. ex Ord. noſtro aſſumpto creatus ſedit an.milleſ.ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto, vixitque laudabiliter plures annos. *Vghell. tom.1. Ital.Sac.*

2 P. F. Thomas Scotus de Reghecciano Viglieuanen. Diœc. ex prou Lombardiæ poſt peractum Inquiſitoris munus in pluribus locis, ad Cardinalis Alexandrini, qui poſtea fuit Pius V. inſtantiam Generalis in Vrbe S. Inquiſitionis Commiſſarius à Paulo IV. creatus, à Pio IV. die 6. Maij anni milleſ. quingenteſimi ſexageſimi quinti Interamnenſis Epiſcopus renunciatus eſt, viditq Pium V. cui accepciſſimus erat, in Apoſtolica ſede reſidentem. Obijt 10. Calen. Iunij an. milleſ. qningengenteſimo ſexageſimo ſexto, in Cathedrali q. cum ſequenti elegio conditus.

D. O. M.
F. Thomæ Scoto Viglieuanen. Theologo, Ord. S. Dominici, S. Inquiſitionis Præfecto Epiſcopo Interamnenſi.
Io. Scotus nepos morte præuent.
Gulielmi Schola Montis Regal. hæredis, amicique fidi opera P.C.
Vixit an. lxxv. Obijt an. MDLXVI, x. Kal. Iunij.

Vghell. vbi ſup.

3 P. F. Bartholomæus Ferrus de Lugo Lombardus ex Epiſcopo Litterenſi ad Interamnenſem ſedem trâſfertur à Pio V. Pont. Max. an. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo, 10. Maij, in qua reſedit bonus Paſtor annos vndecim, fatoq; functus eſt an. 1581. *Vghel. vbi ſup.*

Tit. 302. Ioppen.

1 IOppenſis Eccleſia titularis in partibus infidelium vnicum ex noſtro inſtituo Epiſcopum habuit P. F. Thomam Curatum ab Eugenio IV. vltimo ſui pontificatus anno, qui fuit reparati orbis milleſimus quadringenteſimus quadrageſimus quintus, 9. Calen. Octob. creatum; de quo nec minimum quidem verbum habuere Ordinis Scriptores. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Eugen. Pont.*

Tit. 303. Ipren.

1 PAter Fr. Marcus Ambroſius Cappellus ex electo Anriaqueren. Eccleſiæ Epiſcopo, Iprenſis in Flandria ſub Machlinien. Archiep. ex Philippi IV. Hiſpaniæ Regis nominatione ab Innocentio X. an. milleſ. ſexcenteſ. quadrageſimo ſeptimo creatur. At cum ſequenti anno Iprenſis ciuitas à Gallis expugnata fuiſſet, ad Antuerpienſem ſedem translatus eſt die 13. Septemb. anno milleſ. ſexcenteſimo quinquageſimo quarto; de quo ibi. *Gall. Chriſt tom. 2.*

Tit. 304. Iſclanus.

1 PAter Fr. Nicolaus de Tinctis Iſclanus Epiſcopus ſub Archiep. Neapol. effectus eſt in maximis eccleſiæ quaſſationibus, ob plures ſimul in eadem Pontifices: tandemque reſtituta eidem optata vnione, dierum bonorum plenus, in mortis amplexus ruit ſub Martino V. anno milleſ. quadringenteſimo decimo octauo, quem Cremonen. monumenta illius conuen. Beuentanum verò Vghell. tom. 6. Ital. Sac. dicunt.

Tit 305. Iucatan.

1 ANno 1561. ad ſupplicationem Regis Hiſpaniæ, Pius IV. Oppidum Iucatanum in prouincia eiuſdem nominis Iucatani, & Cocumel in Inſulis Indiarum maris Oceani in ciuitarem erexit, die 10. Nouemb. cui Epiſcopus P.F. Gregorius de Monfalco poſtmodum, die 5. Decembr. an. milleſ. quingenteſimo octuageſimo à Gregorio XIII. præfectus eſt, ex Cuſchen. Eccleſia tranſlatus poſt obitum Didaci Epiſcopi. Octo annos huic eccleſiæ præfuit, translatus ad eccleſiam de Circo ann. 1588. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg. XIII. & Gil. in Teat. huius Eccl.*

Tit 306. Iulmen.

1 IVlmen. Eccleſiæ datur Epiſcopus à Bonifacio Papa IX. 6. Cal. Octob. an. milleſimo quadringenteſimo tertio P. F. Marcus Bânerius de Trano ex Siciliæ prouincia, Bzouianis Manuſcript. in Ordinis Archiuio aſſeruatis, in hunc modum teſtibus. *Marcus Bannerius de Trano Ordin. Prædic. Epiſcopus Iulmen. à Bonifatio IX. 6. Cal.*

6. Calen. Octob. ann. 14. De quo Epiſcopo nullus alius ex Script. Ord. mentionem facit.

Tit. 307. Iuſtinopolit.

1 PAter Fr. Vgo de Vicentiâ Iuſtinopolitanus Epiſcopus in Cap. *Iſtriæ* ſub *Patriarchali* Aquileien. à Ioan. XXII. renunciatus fuit ann. milleſ. trecenteſimo vigeſimo octauo ex Priore Prouinciali prouinciæ Lobardiæ inferioris. Præfuit huic Eccleſiæ laudabiliter annos ſeptem, translatus à Benedicto XII. ad Mazarien. in Sicilia an. milleſ. trecenteſimo trigeſimo quinto. *Vghell tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Franciſcus Seruandi Florentinus ex Arbenſi Eccleſia ad hanc Iuſtinopolitanam transfertur 7. Kalen. Martij anno milleſ. quadringenteſimo vigeſimo octauo, teſte Vghello tom. 5. Italiæ Sacræ; quem tamen Dominicanum fuiſſe omittit. At Olmeda noſter in vita Magiſtri Ord. Bartholomæi Texerij huius præſtantiſſimi Paſtoris laudes ita commemorat. *F. Franciſcus verò Seruandi & ipſe Florentinus ſocius quondam, comeſque Ioannis Dominici Card. vir vndequaque clarus, apud Iuſtinopolim ibidem Epiſcopus moritur, & ſepultus cum tanto fletu illius ciuitatis, quod ſi in qualibet domo iacuiſſet defunctus, vix equari potuiſſet planctui populi illius; nec immeritò quidem, cum beniguiſſimus, ſolertiſſimuſque totius patria Pater fuerit. Quotidie eleemoſynis, & orationibus vacans, Eccleſiam, quam paſcendam ſuſcepit, quaſi de nihilo ad feliciſſimum ſtatum perduxit.* Quieuit in pace ſui regiminis anno vigeſimo, nempe 1448. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Thomas Stella Iuſtinopolitanus Paſtor ex Lauellina Eccleſia trāslatus, creatus eſt Ep. die 5. Maij an. milleſ. quingēteſ. quinquageſimo à Iulio III. Fuit Thomas vti *V*ghellus teſtatur, vir lōgè doctiſſimus, probatiſſimiſque moribus ditatus, præſtititque quod volebat Pontifex Max. hæreſim ſiquidem ab anteceſſore ſuo Vergerio diſſeminatam, ex ſua eliminauit eccleſia, oueſque ſibi creditas intra veræ pietatis cancellos continuit, aſſiduiſque exhortationibus per mandatorum Dei viam direxit, & Clerum ſalutaribus legibus imbuit. Tridentino Concilio interfuit, & ſcripſit de Charitate Chriſti: quieuitque in Domino an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo ſexto. *Vghell. vbi ſup.*

4 E viuis ſublato Thoma, in eius locum Iuſtinopolitanus Epiſcopus à Pio V. primo ſui pontificatus anno, qui fuit à partu *V*irginis milleſ. quingenteſimus ſexageſimus ſextus die 28. Februar. ſublectus eſt P. F. Adrianus *V*alenticus *V*enetus, qui ſex annos Paſtor bonus præfuit cum eximiæ integritatis laude, exciditque radicitus quod Vergerius Thomæ deceſſor inique plantauerat. Scripſit

De inquirendis hæreticis.

De Sacramento Euchariſtia contra Caluinū.

Moritur anno 1572 *Vghell. vbi ſup.*

5 P F. Hieronymus Contarenus Venetus, nobili loco natus conuentus S. Dominici eiuſdem ciuitatis alumnus à Clemente VIII. huius Eccleſiæ Epiſcopus declaratus fuit die 15. Maij anno Iubilæi milleſimo ſexcenteſimo. Sedit in eadem laudabiliter annos viginti, viditque dierum ſuorum completum curſum ann. 1620. *Vghell. vbi ſupra.*

6 Hieronymo, Hieronymus, alter è Ruſca Patauina familia ortus, in Iuſtinopolitana ſede ſucceſſit ex Cathacenſi, die 29. April an. milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo primo à Gregorio XV. euocatus. Nouem annis hanc Eccleſiam optimè rexit, vitamque cum morte commutauit dum ſibi creditos fideles ſedulo per ſalutis ſemitam dirigeret, an. milleſ. ſexcenteſimo trigeſimo. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 308. Iuuenacen.

1 PAter Fr. Io. de Venetijs, ex prouincia Lombardiæ, cum Ioannis XXII. Pœnitentiarius eſſet *Iuuenacenſis* Epiſcopus in Apulia ſub Archiep. Baren. ab eodem creatur circa annum milleſimum trecenteſimum vigeſimum ſecundum, de quo nil aliud refertur à Taegio noſtro. *Vghell. Ital. Sac. tom. 7. & Taeg. in monumen. Ord.*

Tit. 309. Kiouien.

PLures ex Dominicana profeſſione in Kiouien. Eccleſia reſedere Epiſcopi quorum ſequens memoria habetur apud P. Mag. Simonem OKolsKi Ord. noſtri in ſua Ruſſia Florida in fine p. part.

1 P. F. Philippus Kiouienſis Epiſcopus extitit: ſed quo tempore id contigerit præfatus author, & Bzouius. *De reb. geſt. in Polon. Ord. Præd.* cap. 6. ſilent.

2 P. F. Michael Kiouien. Epiſcopus recenſetur à Simone præfato ſub an. 1413. & à Bzou. ſub 1439.

3 P. Fr. Iacobus Kiouien. Epiſcopus Leopoli ſepultus fuit anno 1377. vt ex eius ſepulchro apparet, teſte eodem Simone.

4 P. F. Io. Epiſcopus Kiouien. qui vnà cum Ianuſſio confirmato Epiſcopo Vilnen. ſubſcripſerunt Caſimiro, vt refert ex Corona idem Simon. ſed tempus, quo id contigerit, ſilet.

5 P. F. Michael II. fuit Epiſcopus Kiouien. anno 1439. vt auctores præfati teſtantur.

6 P. F. Andreas Kiouien. Epiſcopus extitit, qui S. Crucis lignum Lublinum intulit, ſicut præfatus Simon ex Lublinen. hiſtoria teſtatur.

7 P. F. Moyſes dum Prioris munus adimpleret ad kiouien. Epiſcopatum aſſumptus eſt anno 1514. eodem Simone teſte. Cœterum de præfatis Epiſcopis nil aliud expiſcari potuimus præter dicta.

Tit. 310. Lacedæmonien.

1 PAter Fr. Iacobus Polonus ſacræ Theologiæ Laureatus Lacedæmon. Epiſcopus, & Plocen. Suffraganeus creatus fuit ab Innocento VIII. præeratque in hac Eccleſia anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo primo, prout teſtatur Bzou. de reb. geſt. in prouincia Poloniæ Ord. Præd. cap. 6.

2 P. F. Io. Cracouien. Mag. in theol. Catholicæ fidei propugnator acerrimus, ſummuſque concionator, ob morum, vitæque prabitatem ad eandem Lacedæmonien. Eccleſiam, Suffraganeatumque Plocen. poſt præfatum Iacobum euectus eſt. *Bzou. vbi ſup.*

Tit. 311. Lamacen.

1 LAmacenſem Eccleſiam in Portugallia ſub Metrop. Vlixbonen. regendam ſuſcepit à Clemente IV. anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo quinto P. F. Paſchaſius Ventacordius, vir, tam pietate, qùm ſacrarum literarum peritia ſpectabilis, qui gregem ſibi commiſſum pluribus annis ſanctiſſimè rexit. *Plod. p. 2. lib. 1. & Fernand.*

Tit. 312. Lambergen

1 BOnifacius Papa IX. Lambergen. Eccleſiæ præfecit Epiſcopum P. F. Hermannum Ioikurd Hildeſemenſis conuentus Priorem anno milleſimo quadringenteſimo primo, de quo Manuſcripta Bzouiana ita referunt. *Hermanus Ioikurd Monaſterij Hildeſemen. Prior Ord. Præd. Epiſcopus Lambergen. . . . Ianuarij anno* 12. de quo Paſtore nullus alius ex noſtris ſcribit.

Tit. 313. Laodicen.

1 LAodicen. Eccleſiæ in partib. infidelium plures noſtri inſtituti ſectatores præfuere, inter quos primus omnium effulſit P. F. Bartholomæus Ferdinandi à Io. XXIII. 10. Kal. Iulij anno milleſimo quadringẽteſimo duodecimo creatus, qui vnico anno in hac Eccleſia vixit. *Ex lib. 2. prouiſ. Prælat. eiuſdem Io. Pont.*

2 P. F. Zaroſlaus de Lublino Prior conuentus Lublinen. Cracouien. Diœceſis à Io. XXIII. 2. Kal Maij anno ſui pontificatus 4. qui fuit à partu Virginis milleſ. quadringenteſimus tertiusdecimus Laodicen. Paſtor creatus fuit. *Ex ſuprad. lib. 2. prouiſ. Prælat.*

3 P. F. Paulus de Cracouia Laodicen. Epiſcopus à Paulo II. ſui pontificatus an. 1. qui fuit ſalutis humanæ milleſimus quadringenteſimus ſexageſimus quartus creatur, cum in conuentu Cracouien. SS. Tri-

nitatis eſſet Prior. Fuit Concionator ſummus, maxima dicendi facundia ornatus, qua Principum animos in concione ad pietatem accendebat, datuſque Cracouien. Suffraganeus. *Ex lib. prouiſ. Pralat. eiuſdem Pauli II. & Bzou. de reb. geſt. in Pol. cap. 6.*

4 P. F. Garzias Vayon Hiſpanus cõuentus Salmantini, Catholicorum Regum Eccleſiaſtes, Laodicen. Epiſcopus ab Alexandro Papa VI. die Mercurij 20. Martij anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo tertio inſtitutus eſt, datuſque Suffraganeus in Palentina Eccleſia. Hic natalium ſplendore inſignis, in quibus tamen diſpenſatus fuit ſuper eorundem defectum, ſicuti in Act. Conſiſt. dicitur, Trianen. Abbatiam, quam conſequebatur, Apoſtolica, Regiaque authoritate Ordini donauit; aliaque non vulgaria beneficia eidem contulit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Alex. Pont. & Fernand.*

5 P. F. Macarius Ludia de Veteri Rolech Sac. Theol. Mag. ab Alexandro VI. Laodicen. Paſtor, Suffraganeuſque Cracouien. die Veneris 18. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono creatus fuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

6 P. F. Marianus Polonus S. T. Doctor, cum eſſet hæreticæ prauitatis Inquiſitor, ex Priore Cracouien. huius Eccleſię Epiſcopus, Suffraganeuſque Cracouien. ad inſtantiam Friderici Card. Archiepiſcopi Gneſnen. creatur ab Alexandro VI. Clarebat anno milleſimo quingenteſimo tertio. Plura linguarum genera calluit, fuitque theologus acutus, oreque facundus. *Bzou. vbi ſup.*

7 P. F. Matthæus Lulmus Laodicenſis Epiſcopus poſt Marianum creatus fuit à Iulio II. Pont. Max. Fuit Matthæus ex diœceſi Nouocomen. prædicator egregius, atque theologiæ laureatus inſignis, prouinciæ Lombardiæ Prouincialis Prior, atque Mediolani fidei Quæſitor; à Ludouico Duce eiuſdem ciuitatis inter paucos adamatus. Piſano conciliabulo non interfuit, ab eodem Ludouico licet rogatus, propter quod non modicas pertulit calamitates. Tandem anno milleſimo quingenteſimo duodecimo Mediolani quieuit in pace, in noſtra Eccleſia S. Mariæ Gratiarum cum ſequenti elogio ſepultus;

1512. Matthæo Lulmo Theol. Doct.
omnibus in Ordine Prædicat.
citra ſupremum, magiſtratibus functo.
Laodicenſi Epiſcopo
poſitum vlt. Febr.

8 P. F. Dominicus Malochouius eiuſdem Eccleſiæ factus eſt Antiſtes, datuſq; Cracouien. Suffraganeus à Clemente VII. die 3. April. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo ſeptimo. Hic nobilis genere, ſed virtutum, fideique zelo nobilior, poſt inſignes exantlatos pro Catholica Eccleſia labores, Cracouienſiſque conuentus regimen, cui quam plura, & egregia contulit beneficia, ad hanc Eccleſiam aſſumptus, eſt à Clemente VII. Vixit in hac dignitate vſque ad annum milleſimum quingenteſimum quadrageſimum quartum, quo quieuit in Domino in noſtra præfata Cracouien. Eccleſia conditus. *Ex Act. Conſiſt. & Bzou. vbi ſup.*

9 P. F. Leonardus de Marinis Ianuenſis à Iulio III. die 5. Martij anno milleſ. quingenteſimo quinquageſimo Laodicenſis Epiſcopus, Suffraganeuſq; Card. Herculis Gonzagæ ex Mantuæ Ducibus perpetui adminiſtratoris Mantuanæ Eccleſiæ creatur: tranſlatus poſtmodum ad Lancianen. ſedem die 16. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo à Pio IV. De quo inter Lancianen. Archiepp. *Ex Act. Conſiſt. eorundem Pont.*

Tit. 314. Laquedonien.

1 IN Laquedonienſe Eccleſia in Hirpinis ſub Metrop. Compſana ſedit P. Fr. Ambroſius Viola de Ortonouo Liguriæ oppido ab Innocentio X. die 10. Octob. an. milleſ. ſexcenteſ. quadrageſimo nono Epiſcopus inſtitutus, qui Dominicano habitu in conuentu Querquenſi de Viterbio aſſumpto, in ſacris litteris multùm profecit, euaſitque in eodem conuentu, vbi Generale Prouinciæ ſtudium tũc temporis erat, Prior ac Regens anno 1634. Deinde Neapoli apud Moniales S. Sebaſtiani Prioris quoque munus obiuit, poſtmodum in cœnobio noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam idem onus ſuſtinuit, quo terminato, cum eſſet Card. Laurentij Ragij Confeſſarius & Theologus, eo procurante

te ad hanc Eccleſiam aſſumptus eſt. Scripſit *de Primatu D. Petri* quod opus Innocentio Pont. Max. obtulit, ſed morte præuentus non impreſſit, quæ illi accidit in ſua Eccleſia poſt duos annos, nempe 1651. in Cathedrali ſepultus. *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

Tit. 315. Larinen.

1 PAter Fr. Io. Leo Romanus S. Theol. inſignis Doctor, canonumque peritia illuſtris, ab Eugenio IV. Larinenſis Paſtor in Neap. Regno ſub Archiep. *Beneuent.* renunciatus fuit 16. Kal. Septemb. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo. Hic luculenta commentaria ſcripſit *de Synodo, atque Eccleſiaſtica poteſtate* ad eundem Eugenium Papam, quæ M.S. in Vaticana bibliotheca aſſeruantur. Longo annorum curſu in hac Eccleſia vixit, tandemque communem mortalium viam & ipſe ingreſſus eſt. *Vghell. tom. 8. Ital. Sac.*

Tit. 316. Laudanen.

1 LAudanenſis Eccleſia in Anglia ſub Metropolit. Cantuarienſi habuit Paſtorem P. F. Io. Vnder à Pio II. anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſ. octauo creatus, qui ſequenti anno in Generali Capitulo apud Nouiomagum celebrato fuit cum quibuſdam alijs Epiſcopis ex Ordine noſtro aſſumptis ad gratias, & beneficia eiuſdem receptus, de quo ibidem ita dicitur. *Recipiuntur ad gratias &c. D. Io. Vnder Epiſcopus Laudanen.*

2 P. F. Io. Helchiſades Anglus Laudanenſis Eccleſiæ Epiſcopus effectus eſt à Sixto Papa IV. vltimo ſui pontificatus an. qui fuit ſalutis milleſimus quadringenteſimus octogeſimus tertius. Vixit in hac Eccleſia annis pluribus cum laudabili ſibi creditarum ouium profectu in ſalutis ſemita. *Plod. par. 2. lib. 3. Fernand. inter Ep. Anglos.*

Tit. 317. Lauden.

1 IN Lõbardia ſub Mediolanen. Metrop. eſt hæc Eccleſia in qua P. F. Raymũdus Summaripa Laudenſis patriæ epiſcopalem ſedem conſcendit á capitulo electus, atque à Nicolao IV. confirmatus menſe Decemb. anno milleſimo duceteſimo octuageſimo nono: tanta omnium lætitia ſuſceptus, ac ſi diuinitus datus fuiſſet: nec gratulantium ciuium ſpes decepta eſt, ſiquidem ſumma pietate, ac charitate commiſſum ſibi gregem rexit, æquè ex vitæ ſanctimonia, ac agendi dexteritate commendatus. Septem annos huic Eccleſiæ præfuit, ingreſſuſque eſt viam carnis vniuerſæ, in noſtra Eccleſia; cuius fines protraxerat, eamque ſacris donarijs locupletauerat, ſepulturæ traditus cum ſequenti memoria.

Ortum ſumma dedit claro mihi ſtẽmate Ripa
Dominicus mores; lauda ſecunda Mitram,
Raymundo ſumma Ripa Ord. Præd.
Laudenſi Epiſcopo
Aloyſius pius eius poſtremus
Mauſoleum reſtituit & ornauit.
Ann. M.D.

Plod. tom. 4. Ital. Sac.

2 P.F. Iacobus Arigonus Lauden. patriæ Epiſcopalem ſedem conſcendit cum fuiſſet inſignis theologus, ac Bononienſis ſtudij Regens, nec non ſacri Palatij Magiſter, à Gregorio XII. die 26. Febr. an. milleſimo quadringẽteſimo ſeptimo creatus. Piſano Concilio interfuit, & poſtmodum Conſtantienſi, vbi Io. XXIII. põtificatum deponere fuit coactus, quem ipſe Iacobus duorum menſium recepit hoſpitio, dum ad dicendam cauſam à Patribus Conſtantiam fuiſſet vocatus. Ibi Iacobus ſæpius perorauit, eiuſque ſententia pro oraculo à cunctis habebatur: tantam de tanto viro exiſtimationem concilij Patres conceperant. Vſque ad annum milleſimum quadringenteſimum octauum hanc Eccleſiam maxima cum prudentia rexit, translatus poſtmodum ad Tergeſtinam *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Michael Angelus Seghitius ex Cremonenſi Inquiſitione ad Mediolanenſem translatus à Paulo V. atque Commiſſarius S. Officij in Vrbe poſtmodum effectus

ctus, ab eodem Pont. Max. Lauden. Epiſcopus 14. Kal. Iunij anno milleſimo ſexcenteſimo ſextodecimo creatus fuit, in qua Eccleſia laudabiliter vſque ad annum milleſ. ſexcenteſimum vigeſimum quintum vixit, quo vale mortalibus dixit, in Cathedrali cum ſequenti elogio conditus.

D. O. M.
F. Michael Angelus Seghitius
Epiſcopus Laudenſis.
Lauda natus, multarū in ſe laudes cōtraxit.
doctrina, pietate, verbo inclytus;
Prædicatorum amplexus Ordinem
factis probauit nomen.
Cremonæ, Mediolani Inquiſitor ſolertiſſimus,
Romanæ Inquiſitionis Cōmiſſarius General.
Hæreticorum malleus Fidei,
Quem patria ciuem edidit, recepit patrem,
optauerat olim Præſulem:
gauiſa cum habuit Epiſcopum,
viuum læta ſuſpexit, extinctum luget,
ſuique amoris latè monumentum ponit.
An. Dom. MDCXXXVI.
Vghell. vbi ſup.

Tit. 318. Laudunen.

1 SVb Metropolitana Rhemēſi in Gallia eſt Laudunenſis Eccleſia, in qua vnicus ex Dominicanis profeſſionibus reſedit Epiſcopus P. F. Io. Gallus à Paulo Papa II. anno milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo octauo creatus, qui eandem cum ſua non vulgari laude annos quatuor rexit è mortalibus oculis raptus an. 1472. *Plod. p. 2. lib. 3. Fernand. inter Ep. Gall.*

Tit. 319. Lauellen.

1 LAuellenſis Eccleſiā in Apulia ſub Baren. Metrop. ex Prædicatoribus plures habuit Epiſcopos: primuſque inca reſedit P. F. Philippus de Neapoli, vir in theologica facultate famoſus, atque in agendis dexteritate maxima dotatus, Neapolit. Regi chariſſimus; à Clemente VI. 12. Kal. Decemb. anno milleſimo treceenteſimo quadrageſimo ſecundo creatus Epiſcopus; quem poſtmodum ad Archiepiſcopatum Tranenſem tranſtulit ſequenti anno 1343. obijt verò 1348. *Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 P. F. Ludouicus Lagacius Hiſpanus, vel vt alij dicunt de Logoria, ex Callienſi ſede ad hanc Lauellenſem à Iulio II. vocatus die 23. Febr. an. milleſimo quingenteſimo quarto, vndecim annis eidem præfuit; tandemq; ſenio confectus liberè Eccleſiam ad Leonis X. pedes renunciauit die 8. Auguſti an. 1515. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Thomas Stella Iuſtinopolitanus Lauellenſis Epiſcopus declaratus eſt à Paulo III. die 15. Martij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſeptimo; cumque Eccleſiam annis duobus peregregiè rexiſſet, ad Iuſtinopolitanam trāſlatus fuit ab eodem Pont. Max. an. 1549. *Vghell. ibid.*

4 P. F. Io. Baptiſta à Mari Neapolitanus Regij conuentus S. Dominici nobile germen ſacræ Theologiæ laureatus inſignis, poſt multorum cœnobiorum ſuæ Prouinciæ præfecturam aſſumitur à Paulo V. ad Lauellenſis Eccleſiæ regimen die 22. Octob. anno à reparato orbe milleſimo ſexcenteſimo decimo octauo, in qua dignitate, verbo creditum ſibi gregem ſæpè ſæpius concionando, atque exemplo quotidianis canonicis horis in choro cum alijs perſoluendo, per ſalutis ſemitam direxit. Exceſſit die 22. Septemb. an. 1621. *Vghell. vbi ſup. Vallus de Vir. Illuſt. Ord. Præd. Prou. Regni par. 5.*

Tit. 320. Lauretanus.

IN Piceno eſt Lauretana Eccleſia Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubdita, atq; cum Recanatenſi vnita.

1 Pater Fr. Auguſtinus Galaminius S. R. E. Cardinalis de Aracœli nuncupatus, ad ſac. purpuram à Paulo V. ex Magiſtro Generali Ordinis aſſumptus, Lauretana Eccleſia, atque Recanaten. poſtmodum ab eodem fuit cohoneſtatus die 1. Febr. anno milleſimo ſexcenteſimo quartodecimo. Maximo pietatis affectu vtramque Eccleſiam gubernauit; in cuius laudem ſatis ſit dixiſſe, Galaminium in ijs Præſulibus hoc tempore fuiſſe numeratū, qui priſcos illos mores (inquit Vghellus) rediuiuo, rariſſimoque exemplo reuocare viſi ſunt. Sex annis Eccleſias has vnitas rexit, tranſlatus poſtmodum ad Auximanam

nam anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo. *Vghell. tom. 3. Italia Sacra.*

Tit. 321. Lauſannen.

1 Lauſannenſis Epiſcopalis ſedes inter Helueticos diu viguit; nunc autem à Bernenſibus hæreticis ocupata, Friburgum translata fuit, in qua duo ex noſtris reſedere Epiſcopi,& primus extitit P. F. Corradus Lugdunēſis ab Vrbano VI. circa annum 1381. creatus de quo mentionem facit *V*ghell. in manuſcript. notis ad Gall. Chriſtianam antiquam fol. 400. In qua etiā fit memoria de F. Iacobo Gallo huius Eccleſiæ Epiſcopo, ſed tempus quo ipſe in eadem præfuit ſiler.

2 Lauſannenſem ſedem Epiſcopalem rexit quoque P. F. Io. de Alemania à Bonifacio IX. creatus, qui anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo octauo Baſileenſem Eccleſiam S. Marini dedicauit; Cartuſiæque Baſileenſis cœmiterium ſacrauit. Quieuit in pace circa annum milleſ.quadringenteſimū. *Gall. Chriſt. tom. 2.*

Tit. 322. Legionen in Hiſpania.

1 Legionenſis Eccleſia in Hiſpania, duos habuit Paſtores ex Dominicanis, vnum P. F. Andream de Caſſo S. Theol. Magiſtrum celeberrimum, cœnobij S. Mariæ de Trianos germen nobile, qui poſt multorum conuentuum, ac cathedratū regimen Prior Prouincialis Hiſpaniæ effectus, à Philippo III. nominatus eſt Archiepiſcopus Nouæ Granatæ in Indijs, quam dignitatem ſubire recuſans, Legionenſi Infula condecoratus fuit 12. Maij anno milleſimo ſexcenteſimo tertio; cumque Eccleſiam hanc ſumma integritate rexiſſet annos quatuor, obdormiuit in pace apud ſuos Patres de Triano electa ſepultura, hoc elogio tumulo appoſito.

†

Hic requieſcit famulus Dei
F. Andreas de Caſſo Mag. Epiſc. Legionen.
Obijt 13. May anni MDCVII.

P. ope Ordinis cōuentum Collegium ædificauit pro natiuis diœceſis Legionen. perpetuo ære eidem conſtituto. *Gil. in Teat. Eccleſiaſt. lib. 1. ex Regeſt. Cancellariæ Apoſt.*

2 P. F. Io. del Pozo ex Lucen. Eccleſia ad hanc Legionenſem translatus eſt ab Innocentio Papa X. Iulio menſe anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi noni. *Gil. in Teatr. Eccleſ. Lucen.*

Tit. 323. Legionen, in Indijs.

1 Legionen. Eccleſia in Indijs maris Oceani conſtituta ſequentes obtinuit Paſtores Dominicanos. P. F. Alphōſus Cuſanza Ripanienſis conuentus alumnus, Henrico III. Caſtellæ Regi à ſacris confeſſionibus, primò Salmantinus, poſtmodum Orenſanus, ac tandem Legionenſis Epiſcopus enaſit, in qua Eccleſia mortem ſalutauit anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo. *Fernand. inter Ep. Hiſpan.*

2 P. F. Antonius de Valdcuieſo die Veneris 15. Febr. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo quarto ad Caroli *V.* præſentationem à Paulo III. Legionenſis Epiſcopus creatus fuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 324. Leglinen.

1 In Hibernia ſub Metropolit. Dublinen. eſt Leglinen. Eccleſia, cui à Bonifacio IX. præficitur Epiſcopus Calendis Octob. anno milleſimo quadringenteſimo P. F. Ricardus, vt in manuſcript. Bzouianis legimus, in quibus ſic dicitur. *Ricardus Ord. Præd. Epiſcopus Leglinen. in Hibernia prouin. Dublinen. à Bonifacio IX. Cal. Octob. anno 11.*

Tit. 325. Lembicen.

1 Pater Fr. Stephanus de Cypro Lēbicenſis Epiſcopus in partib. creatus fuit circa annum milleſimum trecenteſimum quintum; de quo nil aliud referunt Plod. in Apend. & Fernand.

Tit. 327. Leodien.

1 SVb Metropolitana Colonien. in Alemania eſt LeodienſisEccleſia,cui datus eſt Suffraganeus à Iulio III. P.F.Gregorius Siluius Sac.Theol.Mag.factus Tagaſten.Epiſcopus die Sabbati 13. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſecundo,Georgio Leodien.Epiſcopo.*Ex Act.Conſiſt.eiusdem Pont.Max.*

Tit. 326. Leonen.

1 LEonenſis Epiſcop. Sedes in Gallia ſub Metropolitana Turonenſi habuit Epiſcopum P.F. Ioannem Validire, ſeu de S.Leone,Morlaxenſis cœnobii alūnum, Doctoremque Pariſinum celebrem, per translationem Philippi de Cœtquis Card.adTuronenſem Eccleſiam,àMartino Papa V.creatum, qui Nannettenſi Synodo prouinciali interfuit anno milleſ. quadringenteſimo trigeſimo primo. Translatus eſt poſtmodum an.1433.ad Eccleſiam Veneten. *Gall.Chriſt.tom.2.*

Tit. 328. Leſsinen.

LEſſinenſis Epiſcopalis ſedes in Sclauonia Antibaren. Metropolitanæ ſuffragatur,cui duos ex noſtris præfuiſſe comperimus.

1 P. F. Bartholomæus de Beneuento Leſſinenſis Eccleſiæ demādatam ab Apoſtolica ſede ſibi curam pluribus annis geſſit, ex qua poſtmodum Idib. Maij ab Vrbano V.anno ſui pontif. 5. qui fuit humanæ ſalutis milleſimus trecenteſimus ſexageſimus ſeptimus, ad Turribulenſem trāſlatus eſt, prout dicimus infra inter Turribulen. vbi Vghell. tom.8. num.6. de eo tractat.

2 P. F. Thomas Tomaſinus de Venetijs Leſſinenſem Epiſcopalem Eccleſiam regendam obtinuit à Martino V. 13. Kal. Iunij anno ſal. milleſimo quadringenteſimo trigeſimo, qui fuit tertius decimus eiuſdem Martini pontificatus annus. Præfuit Paſtor bonus huic eccleſiæ cum ſumma laude; viditque tandem ipſe dierum ſuorum complementum. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont.*

Tit. 329. Lexouien.

1 IN Lexouienſi Eccleſia ſub Archiepiſcopali Rotomagenſe in Gallijs reſedit Ep.P.F. Io.Henuyer Pariſienſis celebris Doctor,Regi Henrico II. à ſacris confeſſionibus, & eleemoſynis, Antonijque Nauarræ Regis præceptor, ad eiuſdem Henrici nominationē factus, ſolemnemq. ſuæ ſedis poſſeſſionem inijt die 15. Martij an.milleſ. quingenteſ. ſeptuageſimo. Cum autem ſibi commiſſum gregem ſumma integritate, ſedulaque cura gubernaret, & Protex Ciuitatis à Carolo Rege litteras accepiſſet vt hæreſi conquinatos ad vnum omnes trucidaret; reſiſtit Paſtor optimus Regijs decretis, accurrenſque ad Proregem,in hæc prorupit verba: *Non ſum paſſurus ò Prorex oues mihi creditas, & quamquam euagantes a Chriſti caula, nec dum adhuc deſperatas, gladio trucidari*; contra quæ referente Prorege, mandato ſe Regio vrgeri, quod ſi prætermitteret, omnem fore periculi aleam in ſuum caput iri reuolutam, poſtulantique cautionem, Paſtor bonus, animam ſuam pro ouibus ſuis ponere non formidans, conſignatum manu propria chirogrpahum eidem tradidit, datam fidem confirmans; qua illicò publica clementia ſollicitudineque Epiſcopi, de commiſſi ſibi gregis ſalute vigilantis, rediere in eccleſiæ ſinum quotquot Lexouiæ per ea tempora hæretici erant. Decem & octo annos in ſua ſede præfuit optimus Paſtor, quieuitque in Domino an. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo octauo,Auguſti die 12. *Gall.Chriſt. to. 2.*

Tit. 330. Libarien.

1 PAter Fr. Alphonſus de S. Cipriano Hiſpanus LibarienſisEpiſcopus in partibus infidelium ab Alexandro VI. die Lunæ 3.Decemb. ann. milleſ. quadringenteſimo nonageſimo ſecundo creatus fuit, datuſque Suffraganeus Zamorrenſi Eccleſiæ in Hiſpania,cum prouiſione Parochia-

lis

lis eccleſiæ, Abbatiæ nuncupatæ S. Frontonis extra muros Zamorren. ciuitatis. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Alexand. Pont.*

Tit. 331. Liden.

1 Lidenſem, ſeu Lindinenſem Epiſcopalem ſedem in partibus infidelium obtinuit à Nicolao V. P.F. Lupus 4. Kal. Febr. anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo tertio. De quo Scriptores Ord. non tractant. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Nicolai Papæ.*

Tit 332. Lidmen.

1 Lidmenſi Eccleſię Epiſcopum dedit Bonifacius IX. P. F. Io. Cellium de Tuderto ex Romana prouincia 4. Cal. Octob. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſeptimo, de quo Manuſcripta Bzouiana hoc exhibent teſtimonium. *Io. Celli de Tuderto Ord. Præd. Epiſc. Lidmen. à Bonifacio* IX. 4. *Cal. Octob. an.* 8.

Tit. 333. Lidoricen.

1 Pater Fr. Venceslaus Spouer à Io. XXIII. Lidoricen. Epiſcopus præficitur 7. Id. Auguſti anno milleſ. quingenteſimo tertiodecimo, de quo manuſcript. ſuprad. ita referunt. *Venceslaus Spouer Ord. Prædic. Epiſcop. Lidoricen a Io. XXIII. 7. Id. Auguſti ann.* 4.

Tit. 334 Limen.

1 Pater Fr. Bartholomæus de Caſis Limenſis Epiſcopus creatus fuit anno 1451.

2 P. F. Thomas Caſilla de Portillo huius Eccleſiæ Paſtor effectus eſt an. 1551.

3 P. F. Petrus de Feria an. 173.

4 P. F. Hieronymus Loaiſa poſt ſupradictum. De quibus omnibus tractauimus ſupra cum Archiepiſcopis Ciuitatis Regum egimus, qui & Limen. dicuntur.

Tit. 335. Limiricen.

1 SVB Caſſellen. Archiepiſcopali Eccleſia in Hibernia eſt Limiricen. quæ habuit Paſtorem P. F. Ioannem Hibernum à Clemente VII. creatum die 21. Octob. anno milleſ. quingenteſimo vigeſimo quinto poſt obitum D. Io. Ygleau. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem. Pont.*

Tit. 336. Lincopen.

1 Lincopenſis Eccleſia in Suetia ſub Metropolit. Vpſalen. obtinuit Paſtorem P. F. Goddeſchalcum Faledol D. Papæ Pœnitentiarium, per translationem Nicolai ad aliam Eccleſiã ab Vrbano V. 11. Kalen. Martij anno 2. pontificatus ſui, qui fuit ſalutis humanæ milleſ. trecenteſimus ſexageſimus quartus, creatum. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Vrb. V.*

Tit 337. Liparen.

Plures ex noſtri inſtituti profeſſoribus habuit Liparenſis Eccleſia Paſtores, quæ aliquando cum Pactenſi vnita erat ſub Archiepiſc. Meſſanen. nunc verò Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubditur.

1 P. F. Bartholomæus Varellus Siculus primus ex noſtris Pacten. & Liparenſem ſedes Epiſcopales cõſcendit, à Capitulo Pacten. electus, & ab Innocentio IV. cõfirmatus an. milleſ. ducẽteſimo quinquageſimo ſecundo. Ab Alexandro IV. Apoſtolicas litteras impetrauit ann. 1254. datas Anagniæ 8. Cal. Septemb. pontificatus 1 quod Margaritus Archidiaconus Panormitanus bona eccleſiæ, quæ Philippus Epiſcopus ſuus prædeceſſor alienauerat, reſtitueuda curaret. A Carolo I. Siciliæ Rege an. 1265. ſuæ eccleſiæ iurium confirmationem impetrauit: & contra eundem Regem cum F. Bonioanne Marino Ord. noſtri an. 1281. Romam ad Martinum Papam IV. venit. Tandem compleuit in ſenectute bona dies ſuos ann. 1282. *Vghell. in Append. tom.* 2. *Pyrrus Sicil. ſac.*

2 P. F. Io. de Catania Liparen. & Pa-

 cten.

ſten. Epiſcopus à Bonifatio VIII. an. milleſ. ducenteſimo nonageſimo ſexto creatus eſt. Præfuit his vnitis eccleſijs earundem iura infracto animo ſemper defendando, vſque ad annum milleſ. treceteſimum vigeſimum quintum, quo vale dixit mortalibus anno ætatis ſuæ 75. in ſua Cathedrali Pacten. conditus. *Pyrr. Sicil. ſac. tom. 1.*

3 P.F. Petrus Sieulus Ioanni in harum Eccleſiarum regimine ſucceſſit an. milleſ. trecenteſimo vigeſimo quinto à Io. XXII. promotus: qui ſub Regibus Friderico II. & Petro II. eius filio antiquam ſuæ eccleſiæ iuriſdictionem in cognoſcendis Iudæorum ſuæ diœceſis cauſis, temporis lapſu deperditam, reſtitutam obtinuit. *Vixit* in Epiſcopatu annos decem & ſeptem, viditq. completum vitæ ſuę curſum an. milleſ. trecenteſimo quadrageſimo ſecundo. *Pyrrus vbi ſup.*

4 P.F. Franciſcus harum Eccleſiarum Paſtor effectus eſt ab Vrbano V. ann. milleſ. trecenteſimo ſexageſimo quarto, qui mox ad Liparenſem ſuum procuratorem iura eiusdem eccleſiæ conſequuturus, miſit Simonem Mariſcalcum Canonicum S. Petri de Palatio. Septem annos in his eccleſijs laudabiliter reſedit, translatus poſtmodum ad Mazarenſem ann. 1371. *Vghell. vbi ſup. & Pyrrus ibid.*

5 P F. Matthæus de Catania Siculus, fidei Quæſitor in Regno Sicilię an. 1397. Apoſtolica auctoritate inſtitutus, harum Eccleſiarum Epiſcopus conſtituitur, ann. milleſ. quadringenteſimo quinto decimo, quibus præfuit vſque ad annum milleſimum quadringenteſimum trigeſimum primum, quo menſe Maio quieuit in Domino *Pyrrus vbi ſup.*

6 Cum Bonifatius Papa IX. Liparitanam Eccleſiam à Pactenſi 16. Cal. Maij an. milleſimo quadringenteſimo ſeiunxiſſet, in hac Liparitana poſtmodum præfuit P.F. Franciſcus de Stylo eximius vir, à Paulo II. euectus, cui Rex Ferdinandus an. 1476. dato diplomate ſuæ eccleſiæ iura confirmauit. Deceſſit ætatem grandeuus an. milleſimo quadringenteſimo octuageſimo nono. *Vghel. vbi ſup.*

7 P.F. Antonius Iuſtinianus Chienſis, ex Quæſitore fidei in Chien. Inſula (Naxienſis Archiepiſcopus creatus, & in Concilio Tridentino clarus, ad hanc Liparitanam Eccleſiam à Pio IV. die 12 Maij an. milleſ. quingenteſ. ſexageſimo quarto tranſlatus eſt, in qua compleuit vitæ ſuæ curſum an. 1571. *Vghel. ibid.*

8 P. F. Albertus Cacamo Panormitanus eandem Epiſcopalem ſedem conſcendit, ad Franciſci de Caſtro Siciliæ Proregis petitionem à Paulo V. P.M. die 2. Aprilis ann. milleſ. ſexcenteſimo decimo octauo euectus, inſignis Sacræ Theologię Magiſter. Aedes in vineis amplificauit: annuos prouentus Epiſcopalis menſę auxit, aliaq; digna præſtitit eidem eccleſiæ beneficia. Sedit in ea annos nouem, obijtq. Romæ 9. die Auguſti an. milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo. Panormi in Eccleſia S. Mariæ de Victoria nobiliſſimum ſacellum conſtruxit, in quo ſibi ſepulchrum viuens elegerat cum ſequentibus notis.

D.F. Albertus Caccamo Panormitanus
Ord. Prædicatorum Epiſc. Liparen.
viuens
& mortis horam præ oculis habens
hic ſuos cineres in die nouiſſima
deponere curauit.
An. Dom. MDCXXII.

Vghell. vbi ſup.

Tit. 338. Liſien.

1 PAter F. Blaſius de Albania *Liſien*ſis Epiſcopus creatus fuit à Sixto Papa IV. cuius habetur talis memoria in Regeſt. P. Magiſtri Ord. Leonardi de Manſuetis ſub fol. 210. ann. milleſ. quadringenteſimo ſeptuageſimo quinto. *R. D. Blaſius de Albania ex noſtro Ord. Epiſc. Liſien. habuit licentiam aſſumendi duos ſocios quos voluntarios inueneris, dummodo habeant licentiam à ſuis Prælatis.*

Tit. 339. Liſmoren.

DVo ex Prædicatoribus Liſmoren. & Ioathforden. Epiſcopi in Hibernia creantur à Bonifacio IX. qui in hunc modum recenſentur à maſcriptis Ezouianis.

1 *Robertus Ord. Præd. in S. Theol. Mag. Epiſcopus Liſmoren. & Ioathforden. in Hibernia a Bonifacio* IX. 5. *Idus Septemb. an.* 5 qui fuit ſalutis an. 1394.

2 *Io. de Ping. Ord. Præd. Epiſcop. Liſmoren. & Ioathforden. in Hibernia à Bonifacio* IX. 5. *Id. Iulij an.* 8. qui fuit à Virg. partu 1397.

Tit. 340. Litteren.

1 IN Neapolit. Regno Litterenſis eſt Eccleſia ſub Metrop. Amalphit. cui datur Epiſcopus à Bonifacio IX. P. F. Io. Piſanus, vir ſcientiarum præſtantia celebris 9. Cal. Febr. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſecundo; eumq; commiſſum ſibi gregem per ſalutis viam dirigere ſatageret, compleuit dies ſuos circa annum milleſimum quadringenteſimum tertium. *Vghell. Ital. Sac. tom.* 7.

2 P. F. Valerianus de Argo, quem de Apreia Vghell. nuncupat, à Leone Papa X. Litterenſis Epiſcopus creatus fuit anno milleſ. quingenteſimo vigeſimo, de quo agitur in Regeſt. Magiſtri Generalis Garſiæ de, Loayſa, in quibus fuit eidem conceſſus P. F. Dominicus de Auerſa in ſocium &c.

3 P. F. Sebaſtianus Leccauella Græcus Theologus inſignis Naxienſis Archiepiſcopus ad hanc Litterenſem Eccleſiam à Pio IV. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſecundo translatus eſt die 16. Decembr. Concilio Tridentino interfuit, cuius mentionem facit Card. Pallauicinus in hiſtoria eiuſdem concilij lib. 18. cap. 14. Tribus annis huic Eccleſiæ ſacrum ius dixit, quam an. 1565. liberè dimiſit *Vghel. tom. 7. vbi ſup.*

4 P. F. Bartholomæus Ferrus de Lugo in hac ſede conſtitutus eſt à Pio V. die 19. Septemb. an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo, quam cum annis tribus laudabiliter rexiſſet, ad Interamnenſem ad eodem Pont. Max. translatus fuit anno 1570 *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 341. Lituanorum

1 BEatus Vitus Polonus factus eſt primus Epiſcopus Lituanorum, de quo ita ait Bzouius noſter lib. de rebus geſtis in Pol. Ord. Præd. cap. 6. *B. Vitus primus Epiſcopus Lituanorum ex Martyrolog. antiq. Cracouien.* Et in Annal. Eccleſiaſt. an. 1252. num. 5. ſic habet. *Primus qui tunc Lituanis a Sede Apoſtolica datus erat Epiſcopus, ex nomine vocabatur Vitus Ord. Prædicatorum, ſanctitate, & miraculorum gloria illuſtris, paulo poſt cum contumelia vulneribus affectus, & ſede ſua eiectus.* Et ibid. ad an. 1253. num. 3. idem repetit.

Tit. 342. Liuonum.

1 LIuonibus datus fuit primus Paſtor B Meynardus à Gregorio Papa IX. an. milleſimo ducenteſimo trigeſimo tertio, qui catholicam fidem ibidem propagauit. De eo tractat Bzou. in Annal. Eccleſ. ad annum præfatum ſub num. 3. & de reb. geſt. in Pol. cap. 6.

Tit. 343 Lodouen.

1 LOdouenſis Eccleſia in Gallia ſub Narbonen. quæ & Luteuenſis dicitur, plures ex Dominicani inſtituti profeſſoribus habuit Epiſcopos, inter quos primus emicuit P. F. Io. de Concoſſio, vir doctiſſimus, qui ex Pœnitentiario, atque Confeſſario Io. Papæ XXII. Lodouenſis Epiſcopus ab eodem Pont. Max. creatus, atque conſecratus fuit ann. milleſ. trecenteſimo vigeſimo. Renunciauit autem Eccleſiam poſt duos annos. *Gall. Chriſt. to. 2.*

2 P. F. Vitus Perpinianus ex præfati Iacobi ceſſione, & mandato eiuſdem Io. Pont. Max. à quo paulo ante in Valdenſes Inquiſitor fuerat inſtitutus, fit Lodouenſis Epiſcopus anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſecundo. Præfuit huic Eccleſiæ breui tempore, ſequenti anno è mortalibus ſublatus. *Gall. Chriſt. ibid.*

3 P. F. Bernardus Guidonis patria Lemouicenſis in vico Roccio humili loco natus anno ætatis 19. Ordinem noſtrum ingreſſus eſt: cumque præſtantiora eiuſdem munia ſubiiſſet, Generalis Inquiſitor in Albigenſes à Io. Papa XXII. creatus eſt, quod munus cum in maximum Catholicę fidei incrementum adimpleuiſſet annis pluribus, Tudenſis Epiſcopus in Gallęcia ſub Metropoli Compoſtellana primo, Lodouenſis poſtmodum ab eodem Io. Pont.

creatus fuit die 19. Febr. anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo quarto. Octo annos in hac Epiſcopali ſede ſedit, multiplici Apoſtolica Legatione clarus. Scripſit omnia Generalium Capitulorum noſtrorum Acta ab Ordine condito vſque ad ſua tempora, quæ manuſcripta in Toloſano Archiuio noſtro aſſeruantur. Scripſit præterea, Speculum hiſtoricum Romanorum Pontificum, Imperatorum, Regumq. Galliæ, quod Io. Pontifici Maximo dicauit, extenditurque vſque ad annum 1322. De Concilijs; De officio Miſſæ: Chronologiam Lemouicen. ac Toloſanorum Epiſcoporum: Sanctorum legendas, aliaque plura opuſcula: nec non Lodouenſium Præſulum nomenclaturam. Tandem ex hac lucis vſura diſceſſit in caſtro Lauioſio ſuæ diœceſis an. milleſ. trecenteſimo trigeſimo primo, ætatis 71. cuius cadauer apud noſtros Lemouicenſes cõditum, prout mandauerat, quieuit iacet ibidem in Sanctuario templi cum ſequenti elogio.

Sub hoc humili loco iacet
F. Bernardus Guidonis Ord. Fratrum Præd.
poſt nonnullas per Italiam, Galliam,
& Flandriam Legationes Apoſtolicas
primùm Tudenſis in Gallacia,
deinde Lodauen. Epiſc. in Gallia Narbonen.
qui animam cœlo reddidit
anno ſalutis Domini MCCCXXXI.
die xiij. Decembris.
Requieſcat in pace. Amen.

Gall. Chriſt. vbi ſup.

Tit. 344 Lomberien.

1 Eccleſia Lomberienſis in Gallia, ſub Metropolitana Toloſana duos noſtræ profeſſionis aſſeclas habuit Paſtores. Primus ex eis fuit P. F. Guillelmus de Lugduno celebris Pariſienſis Doctor, qui poſt aliquorum cõuentuum regimen Prioris Prouincialis præfecturam in ſua Toloſana prouincia promeruit. Ab Innocentio IV. an. milleſ. trecenteſimo ſexageſimo primo huius Eccleſiæ Epiſcopus renunciatus, ſequenti anno deſijt eſſe inter mortales. *Taeg Fernand. inter Ep. Gall.; Gall. Chriſt. tom. 2.* quæ tamen ſilet hunc fuiſſe Dominicanum.

2 P. F. Io. Teutonicus patria Baſileenſis, quem Io. Tritemius fuiſſe in diuinis Scripturis, & Philoſophicis egregiè verſatum aſſerit, Lomberienſis Epiſcopus die 20. Maij an. milleſ. trecenteſimo octuageſimo nono creatus eſt, cui Eccleſiæ pluribus annis laudabiliter præfuit, ſcripſitque libros quatuor ſuper Sententias, & vnum ſermonum. *Gall. Chriſt. ibid. ex Tritemio de Vir Illuſt. Germaniæ.*

Tit. 345. Lubren.

In Campania Felici ſub Archiep. Surrentina eſt Lubren. Eccleſia, cui præfuere Epiſcopi (qui & Maſſæ Lubrenſis nuncupantur) tres ex noſtris, ſuntque ſequentes.

1 P. F. Magneſius de Neapoli vir doctrina inſignis ex Rom. Prouincia in Lubrenſi Eccleſia plures annos reſedit Ep. tranſlatus deinde à Clemente VI. ad Archiepiſcopalem Tranẽſem Non. Nouemb. an. milleſimo trecenteſimo quadrageſimo octauo. De quo ſup. inter Archiep. Tranen. *Vghel. tom. 6. Ital. Sac.*

2 Magneſio P. F. Paulus Zuccarus de Florentia in hac ſede ſucceſſit ab eodem Clemẽte VI. promotus 4 Id. Nouemb. an. milleſ. trecenteſimo quadrageſimo octauo factus Ep. Fuit Paulus nobili loco natus, in cœnobio S. Mariæ Nouellæ eiuſdẽ ciuitatis in litteris, ac pietate educatus, euaſitq; celebris Theologiæ profeſſor. Præfuit huic eccleſiæ annis tribus, compleuitq; vitæ ſuæ dies ann. 1351 *Vghel. ibid. Razzius, & Plod. p. 2. lib. 3.*

3 P. F. Auguſtinus Quintius Epidaurenſis, Lubrenſis Epiſcopus à Paulo V. P. M. die 17. Auguſti anno milleſ. ſexcenteſimo quinto creatur, qui ſex annos in hac dignitate vixit, ingreſſuſque eſt cunctorum mortalium communem viam ann. milleſ. ſexcenteſimo vndecimo. *Vghel. ibid.*

Tit. 346. Lucani.

1 Tres ex Prædicatoribus Lucenſi, ſeu Lucanæ Eccleſiæ in Tuſcia, Apoſt. Sedi immediatè ſubditæ præfuere Paſtores, ex quibus primus effulſit P. F. Petrus Angelellius Lucenſis. (De quo S. Antoninus

toninus 3. par. *Hiſt. tit.* 23. cap. 11. ita ait. *F. Petrus Lucanus, Epiſcopus Lucanus* Hic cum eſſet in omni ſcientiarum genere verſatus, laureatuſque in ſacr. Theolog. celebris, poſt Guillelmum Bonderinenſem Sacri Palatij Magiſter creatus fuit à Clemente IV. quo in munere cum laudabiliter præſideret, à Gregorio X. Lucanus Epiſcopus die 14. Maij an. milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo renunciatus eſt. Concilio Lugdunenſi interfuit, ibiq. compleuit dies ſuos teſte Ptolomæo Lucenſe in ſuis Annalib. *Vghell. tom.* 1. *Ital. Sacr.*

2 P. F. Rochegianus Tadolinus Lucenſem Epiſcopalem Sedem regendam ſuſcepit in qua reſidebat an. milleſ. treceteſimo vigeſimo nono, non in eadem intruſus, vt falsò quidam aſſerit; ſed in locum F. Henrici Minoritæ ſubleſtus; in qua eccleſia annos plures in pace, & æqui. tate vixit: dormiuitque cum patribus ſuis. *Taeg. in monum. Ord. Vghell. vbi ſup. ſub num.* 68.

3 P. F. Gulielmus Dulcinus de Monte Albano, vir dicẽdi lepore ſpectabilis, poſt diuerſas in Romana prouincia obitas præfecturas, Procurator Generalis in Rom. Curia inſtitutus eſt. A Io. XXII. poſtmodum die 28. April. ann. milleſ. treceteſimo trigeſimo Lucenus Epiſcopus creatus, commiſſas ſibi oues ſedula cura ad ſalutis paſcua dirigere non deſtitit. Auenione à præfato Pont. Max. promotus Ep. promotionem ſuam Fratribus S. Dominici de Senis, in quo conuentu fuerat enutritus, datis litteris, deuotionem, pietatemque ſingularem redolentibus, manifeſtauit. Plures Synodos pro Cleri reform[illegible]ne, populique ſalute celebrauit, eccleſiaſticam labentem diſciplinam inſtauraturus. Fato functus Lucæ, ibidem apud noſtros in choro S. Romani conditus iacet. *Vghel. vbi ſup.*

4 Poſt Gulielmi exceſſum Lucenſe Capitulum ſibi Epiſcopũ elegit P. F. Nicolaum de S. Martino Piſanum paulo ante à Piſano Capitulo ad Archiepiſcopalem patriæ Inſulam euectum, ſed ab Apoſtolica Sede non confirmatum. At eum Io. Papa XXII. Epiſcoporum Italiæ electionem ſibi reſeruaſſet, factam electionem annullauit, virumque aliàs digniſſimum, Maceratenſi Eccleſiæ præfecit: de quo Vghell. tom. 2. inter Maceraten. Ep.

Tit. 347. Lucen.

IN Regno Galleciæ eſt Lucenſis, quæ de Lugo communiter dicitur, Eccleſia, cui ſequentes præfuere Epiſcopi Dominicani.

1 P. F. Petrus Lopez de Aguiar in Lucen. ciuitate ad Ordinem receptus, ibidem Ordinis cœnobium conſtruxit factus Epiſcopus, qui huic Eccleſiæ vſq; ad annũ milleſimum treceteſimum quinquageſimum octauum præfuit, quo in pace quieuit, cum fuiſſet Confeſſarius Regis D. Petri. *Gil. in Teat. huius eccleſia.*

2 P. F. Petrus de Silua huius Eccleſiæ Epiſcopus conſtituitur ab Eugenio IV. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo quinto 4. Id. Nouemb. qui cũ duobus annis eidem præfuiſſet, à Nicolao V. ad Auriacen. ſedem 6. Cal. April. an. 1447. translatus eſt. *Ex lib. prouiſ. Pralat. eorundem Pont.* De hoc autem Paſtore nullum verbum habet Gil in Teat. huius Eccl.

3 P. F. Io. del Pozo Valliſoletanus, conuẽtus S. Crucis de Compoſtella alumnus, ab Innocentio Papa X. die 16. Iulij anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſeptimo Lucen. Epiſcopus conſtituitur, vir cum pietate, quum doctrina conſpicuus, poſt peractum conuentuum Segobien. Tauren. Placentinen. atque B. Virginis de Atocia regimen. ad Legionen. eccleſiam an. 1649. translatus. *Gil. vbi ſup. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 348. Lucerini.

LVceria in Apulia ſub Metropolitana Beneuentana, quæ Luceria Saracenorum, ad diſtinctionem aliarum Nuceriarum nuncupatur, tres Paſtores, Dominicanos habuit, qui fuere.

1 B. Auguſtinus Dalmata patria Tragurienſis, Nicolao, & Dragoſta nobilibus ortus parentibus, ſacram Dominicanam togam induit, ſub qua pietati, charitatique, nec non ſacrarum literarum ſtudijs, diui-

diuinique verbi prædicationi addictus, ob vitæ innocentiam, morumque candorem, omnium in ſe admirationem conuertit. Poſt varias in Ordine peracta regimina à Benedicto XI. Zagabrienſis Epiſcopus creatus eſt anno 1303. in qua dignitate multum pro Hungariæ Regni tranquillitate, Caroloq; Berto in Regem firmando laborauit, à Card. Gentile Apoſt. ſedis Legato ad hoc adhibitus. Cumq; Zagabrien. Eccleſiæ tredecim annos ſanctiſſimè præfuiſſet, petente Roberto Siciliæ Rege, ad Lucerinam, quæ S. Mariæ tunc temporis vocabatur, translatus eſt à Io. XXII. anno milleſimo trecenteſimo decimo ſeptimo, In commiſſis ſibi ouibus regendis mira pietas, inque pauperibus alendis charitas maxima in eo enituit. Fratres noſtros extra *Lucerinam* Vrbem commorantes, in eandem introduxit, eiſque Eccleſiam cum cœnobio in honorem S. Patris Dominici fundauit, atque conſtruxit. Cumque ſex annis ſanctiſſimè hanc Eccleſiam rexiſſet, miraculis clarus, quibuſque ſibi creditis charus, euolauit in cœlum ſeptuagenario maior, in peruigilio S. Patris Dominici menſe Auguſto, anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo tertio; in Ordinis Eccleſia à ſe conſtructa magno populi concurſu cõditus, in qua miraculis refulget: pro quibus diſquirendis, eiuſque canonizatione Carolus Calabriæ Dux Roberti Regis filius Ioanni XXII. Pont. Max. ſcripſit, litteraſque refert Vghell. in eius vita tom. 8. Ital. Sac. Conceſſit autem Pont. vt à Fratribus Ord. in Lucerina ciuitate de eodem proprium officium celebrare poſſint, quod refert Sigiſmundus Ferrarius noſter lib. de Reb. Vngaricæ Prouinciæ Ord. Præd. p. 2, lib. 1. *Vghel. Ital. Sac. to. 8.*

2 P. F. Petrus Ranzanus Siculus Panormitanus huius Eccleſiæ Epiſcopus effectus eſt à Sixto IV. 6. Kal. Nouemb. anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo octauo. Fuit Petrus poeſi, oratoria arte, hiſtoriæ peritia, atque theologica facultate præſtantiſſimus, propter quæ à Ferdinando Rege vtriuſque Siciliæ Neapolim acerſitus, filio ſuo in præceptorem datus eſt: deinde ad Matthiam Coruinum Pannoniæ Regem delegatus, iniunctum munus iuſta Regis vota triennio compleuit. In ea legatione librum de rebus Vngaricis compoſuit, quem eidem Matthiæ obtulit, eumque defunctum funebri oratione apud Albam Regalem laudauit. In Italiam reuerſus, ad inuiſendas ſibi creditas oues, ſalutato Rege, properauit. Scripſit præterea de Vrbis Panormitanæ antiquitate, & laudibus *Lucerinæ* ciuitatis, temporumque annales. Deceſſit in ſua Eccleſia anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo ſecundo, communibus lachrymis parentatus. *Vghell. ibid.*

3 P. F. Thomas de Aualos ex Marchionibus Vaſti, Neapoli nobiliſſimo ſanguine natus, ab Vrbano VIII. poſt peractum in S. Dominici cœnobio eiuſdem ciuitatis Prioris munus, *Lucerinus* Epiſcopus declaratur die 24. Maij an. milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo, ſequenti anno è viuis ereptus, atque in Cathedrali conditus menſe Decembri 1643. delatis poſtmodum oſſibus ad Vaſtum, ibiq; in maiorum tumulo ſepultis. Fuit Thomas aſpectu decorus, & conuerſatione gratus, deceſſitque in ipſo iuuentutis flore vix completo trigeſimo ætatis anno ſicuti vidimus. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 349. Luceriniani.

1 EST & alia Luceria in partibus infidelium, quæ Luceria Chriſtianorum in Conſiſtorialibus Actis, & eius Epp. *Luceriniani* nuncupatur, cui præfuit P. F. Petrus de Nuceria promotus à Caliſto III. die 12. Septembris anno ſui pontificatus primò, qui fuit à Virginis partu milleſimus quadringenteſimus quinquageſimus quintus: de quo nec verbum quidem ſcriptores Ord. habent. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 350. Lucionen.

1 LVcionenſi Eccleſiæ in Gallia ſub Archiep. Burdegalen. ſacrum ius dixit P. F. Gualterus Bituricenſis Pariſinus Doctor famoſus, prouincialis Franciæ, ac Innocentio VI. à ſacris confeſſionibus, ab ipſo creatus Epiſcopus anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo tertio, de quo Gallia Chriſtiana tom. 2. at prout ſæpe

pe ſæpius ſolet, Dominicanum fuiſſe ſilet. *Taeg. in monum. Ord.*

2 P. F. Natalis Pomelet Gallus à Pio V. Salonen. Epiſcopus, Suffraganeuſq; Baptiſtæ Tiercelin Lucionenſis Antiſtitis creatur die Lunæ 18. Iunij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo primo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. 351. Lunen.

1 LVnenſis Epiſcopalis ſedes in Tuſcia cum Sarzanen. modò vnita, Apoſtolicæque immediatè ſubdita Epiſcopum obtinuit P. F. Antonium Senenſem, virum cordatum, ac doctum, conuentus S. Dominici de Senis alumnum, qui depoſita corporis ſarcina, ſpiritum Deo reddidit anno milleſimo treceteſimo ſexageſimo tertio. Doctiſſima edidit commentaria in D. Auguſtini de ciuitate Dei librum vt teſtantur monumenta præfati conuentus Senen. *Vgurger. in Pomp. Senen. tit. 7. & Vghell. in apend. tom. 7.*

2 In eadẽ Lunenſi ſede reſedit P. F. Iacobus Tura ex Archiepiſcopali Tranenſi translatus circa annum milleſimum treceteſimum ſeptuageſimum octauum. Fuit Iacobus vir vitæ ſanctimonia illuſtris, à ſcriptoribus Ord. inter BB. eiuſdem recenſitus. E carnis vinculo ſolutus perrexit ad Chriſtum circa annum milleſimum treceteſimum octogeſimum ſextum. *Vghell. in Append. vbi ſup.*

Tit. 352. Luſentinus.

1 PAter Fr. Thomas Cantipatranus Brabantinus, Luſentinus Epiſcopus, ac Suffraganeus Cameracen. Eccleſiæ creatus eſt. Vir in orbe famoſus, qui ſcripſit de Apibus: SS. Chriſtinæ & Ludgardis vitam; pluraq; alia, de quo inter Archiepp. Cameracen. Depoſito carnis onere anno 1275. in Cathedrali Cameracen. conditus eſt. *Luſitanus in Biblioth. Ord. Præd. & Script. Ord.*

Tit. 353. Maceraten.

1 MAceratenſis Epiſcopalis ſedes in Piceno ſub Firmana Metrop. ſequentes ex Ordine Prædicatorum habuit Paſtores. Primus fuit P. F. Nicolaus de S. Martino Piſanus ex Romana prouincia, nobili loco natus, ſed doctrina, virtutibuſ, que nobilior, ſacra prædicatione, vitæq; ſanctitate ſpectabilis, poſt multas in Ordine ſingulari cum laude geſtas præfecturas Vicarius Generalis eiuſdem Ord. euaſit; ex quo munere Archiepiſcopus Piſanus electus; mox à Lucenſi capitulo Epiſcopus poſtulatus; tandem à Clemente VI. Maceratenſis Paſtor creatus eſt 12. Kalen. Nouemb. anno milleſimo treceteſimo quadrageſimo nono. Hic primò Maceraten. tantùm Epiſcopus ab eodem Pont. Max. creatus, ab Innocentio VI. poſtmodum etiam Recanatenſis renunciatus fuit anno milleſimo treceteſimo quinquageſ. ſeptimo. Deceſſit autem anno 1367. *Vghell. tom. 2. Ital Sac.*

2 P. F. Thomas Tomaſinus Venetus Polenſis Epiſcopus primò; Emonienſis poſtmodum, Vrbinas deinde, poſtremò Tragurienſis; tandem harum eccleſ. Epiſcopus euaſit anno milleſimo quadringẽteſimo trigeſimo quinto: cumque annos quinque eiſdem præfuiſſet, ad Bellunen. ac Feltren. anno 1440. translatus ireruṁ, ibidem quinto ſui regiminis anno, nempe 1445. quieuit in pace. *Vghell. ibid.*

Tit. 354 Macerien.

1 MAcerienſi Eccleſiæ in partib. infidelium præfecit Epiſcopum P. Fr. Nicolaum noſtri Ordinis Vrbanus V. P. M. 6. Id. Iunij anno ſui pontificatus 4 qui fuit à natiuitate Chriſti milleſimus treceteſimus ſexageſimus ſextus, prout habetur in lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Vrbani Pont. de quo ſcriptores noſtri non tractant.

Tit.

Tit. 355. Machaen.

1 MAchaen. ſiue Machonen. Eccleſia in Indijs Occidentalibus in Cathedralem erecta fuit à Gregorio XIII. die 16. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſexto, cui in Epiſcopum datus eſt à Clemente VIII. die 30. Auguſti anno 1604. poſt obitum Conradi P. F. Io. de pietate Luſitanus Azcitomenſis conuentus alumnus; vir per omnia laudabilis, qui in ampla vinea ſibi commiſſa inſudare non deſtitit quoad vixit. Obijt circa annum Domini milleſimum ſexcenteſimum vigeſimum. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clement. Pont. & Fernand. inter Epiſc. Hiſp.*

Tit. 356. Machlinien.

1 SVb Metropolitana Turonen. fuit Machlinienſis Eccleſia vſque ad annum 1559. quo in Archiepiſcopalem euecta eſt, conſtituto primo Archiepiſcopo Card. de Granuela, datoque eidem Suffraganeo P. F. Pipino de Roſa Epiſcopo Salubrien. creato die 18. Martij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſecundo à Pio IV. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Tit. 357. Maclouien.

1 SVb Turonen. Metropolitana eſt Maclouienſis Eccleſia in Gallia, cui datus fuit Epiſcopus ab Alexandro IV. P. F. Simon de Cliſſon, à capitulo electus ex Pariſienſi Priore anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo nono. Viginti ſex annos in hac Eccleſia, cunctis ſe amabilem exhibendo, vixit; tandemque vitæ ſuæ curſum compleuit die 3. Febr. anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo quinto. Iacet in noſtra Eccleſia Dinani. *Gall. Chriſt. tom. 1.*

Tit. 358. Magalonen.

1 PAter Fr. Raynerus Lombardus ab Innocentio IV. anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſexto Magalonenſis Epiſcopus in Gallia creatus eſt, cui Eccleſię decem & octo menſibus tantummodo præfuit, è viuis raptus Idib. Ianuarij anno 1248. Fuit Raynerius vir doctus, & cordatus, Gregorio IX. in paucis charus à quo S. R. E. Vicecancellarius creatus eſt. Scripſit Dictionarium varia literatura refertum. Poſtmodum autem hæc Epiſcopalis ſedes ad montem Peſſulanum eſt translata. *Gall. Chriſt. tom. 3.*

Tit. 359. Maglonen.

1 IN Gotia ſub Metropolitana Narbonen. recenſetur Maglonenſis Eccleſia, cui præfecit Epiſcopum Gregorius IX. vltimo ſui pôtificatus anno, à Chriſti natiuitate milleſ. ducenteſimo quadrageſimo primo P. F. Simonem de Gliſo, qui pluribus annis in eadem laudabilem vitam duxit. *Taeg. in mon. Ord. & Fernand.*

Tit. 360. Maierien.

1 MAierienſi Eccleſiæ præfecit Epiſcopum Vrbanus Papa V. pontificatus ſui anno 4. ſalutis humanæ verò milleſimo treceteſimo ſexageſimo ſexto 6. Id. Iunij P. F. Nicolaum, vt libri prouiſionis Prælatorū eiuſdem Pontificis teſtantur, qui tamen eius cognomen, & patriam ſilentio prætereunt, de quo Scriptores Ordinis altum tenuere ſilentium. *Ex lib. ſuprad. & Manuſcrip. Vghellianis.*

Tit. 361. Maioricen.

IN Inſula eiuſdem nominis eſt Maioricenſis Eccleſia ſub Metropolitana Tarraconen. cui ſequentes ab Apoſtolica ſede fuere præfecti Epiſcopi ex noſtris Prædicat.

1 Primus omnium in hac ſede effulsit Epiſcopus P. F. Raymundus Coruasius, qui ſub Gregorio Papa X. in Regno Maioricæ plures Mahometanos ad Chriſti fidem conuertit, atque ſacro regenerationis lauacro abluit. Propter mirabiles verò conuerſiones complurium Agarenorū

quas

quas bonus Paſtor alijs noſtri Ord. Fratribus ſociatus conſequebatur Iacobus Rex Aragoniæ & Maioricæ an. 1274. ſcripſit ex Barchinona Gubernatori Prætoribuſq; Maioricæ in laudem Frarrum Prædicatorum, plura priuilegia eis concedendo. *Fernand. in concertat. Prædicat. ad an. 1273. ex Diago & Pledio.*

2 P. F. Ioannes Alamanæ Maioricenſis, præfectus eſt Epiſcopus huic Eccleſiæ anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo quinto, menſe Octobri ab Eugenio IV. ex Syracuſana Eccleſia translatus, in qua vitæ curſum compleuit. *Pyrrhus Sicil. Sacra inter Ep. Syracuſan. ſub num.* 81.

3 P. F. Nicolaus Maioricenſis Epiſcopus conſtituitur ab Vrbano V. ſui pontificatus anno 4. qui fuit à partu B. Virginis milleſimus trecēteſimus ſexageſ. ſextus, de quo in antiquis manuſcrip. Archiuij Ord. à nobis alibi relatis ita dicitur. *Nicolaus Ord. Præd. creatur Epiſcopus Maioricen. an. quarto Vrbani V.*

4 P. F. Io. Garzia ex Calatayud Cæſarauguſtani conuentus alumnus Maioricenſis Epiſcopus euaſit ex Vrcllen. Eccleſia translatus circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum. Fuit magni conſilij, & prudentiæ vir, Alphonſo Regi à ſacris confeſſionibus, à quo ſui teſtamenti Neapoli conditi an. 1458. exequutor inſtitutus eſt. Ex Nicolai V. conceſſione Io. I. Maioricæ ſuum condidit teſtamentum, copioſis redditibus conuentui noſtro de Calatayud relictis. Spiritum Creatori ſuo reddidit circa annum milleſimum quadringenteſimum ſexageſ. *Lopez p. 5. lib. 2. cap. 11. Fernand. inter Epiſc. Hiſp.*

5 P. F. Bartholomæus Stephanus Maioricenſis Epiſcopus creatus eſt circa annum milleſimum quingenteſimum ſextū. *Fernand. in Epiſcopis Hiſpanis.*

6 P. F. Simon Bauca Aragonen. Maioricenſis Epiſcopus renunciatus fuit ad Philippi III. Hiſpaniarum Regis præſentarionem, à Paulo V. Pont. Max. 7. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo octauo. De quo nec verbum ſcriptores Ord. tradidere. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pauli.*

7 P. Thomas de Roccamora ex prouincia Aragoniæ de Comitibus Eldæ, nobili loco natus; eandem Maioricen. Eccleſiam ad Philippi IV. nominarionem obrinuit regendā ab Vrbano VIII. die 14. Nouembris anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo quarto. Hic in ſacris litteris verſatus, Orioleſis Collegij Regens, ac Rector diù enituit, qui cum ad Generale Capitulum anno 1642. Ianuæ habendum conueniſſet ſuæ prouinciæ diffinitor, perturbationibus in Ordine ibidem ex rētata depoſitione P. Rodulphij Mag. Ord. inter vocales ſtibortis, Magiſter Generalis ab vna vocalium parre nominatus fuit. *V*erùm vtriuſque partis electionibus & in Corneliano facta Apoſtolica Vrbani VIII. auctoritate caſſatis, vnitateq; Ordini reſtituta, Maioricenſis Epiſcopus à Catholico Rege nominatus fuit, in qua Eccleſia nouem annos bonus Paſtor vixit erga Ordinem maximo amore affectus. Vitam cum morte commutauit anno 1653. die 10. Nouembris apud noſtros conditus, quibus, & multa bona legauit, ac contulit.

Tit. 362. Malacen.

1 OPpidum de Malachan. ſeu Malacen. in Indijs Orienralibus Regis Portugalliæ ad ſupplicarionē Caroli V. in Cathedralem Eccleſiā à Paulo IV die *V*eneris 4. *F*ebr. anno milleſ. quingenteſimo quinquagesimo octauo erectum fuit, datumq; in Suffraganearum Goanę Ecclesię in Metropolitanam eadem die erectæ, præfecitque Pontifex eidem primum Epiſcopum P. F. Gregorium de S. Lucia Luſitanum ſupradicto anno & die, prout in Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. reperitur annotatum.

Tit. 363. Malacitani.

1 PAter Fr. Bernardus Manricus Hiſpanus Salmanticenſis cœnobij alumnus, ex Marchionibus Aguilarenſibus Magnatibus Hiſpaniæ, cum Prior prouincialis eſſet, Epiſcopus Malacitanus in Hiſpania ad Cæſaris Caroli V. præſentationem à Paulo Papa III. inſtitutus fuit die 18. Febr. anno millesimo quingenteſimo quadragesimo primo in locum defuncti Cæſaris Patriarchæ Alexandrini,

Epiſcopique Malacitani. Decem & nouem annos huic Eccleſiæ præfuit; quieuitque in Domino an 1560. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Fernand. inter Ep. Hiſp.*

2 P. F. Alphonſus Enriguez Hiſpanus, de S. Thoma dictus, natalium ſplendore, doctrina, vitæque probitate in Ordine, & Orbe famoſus, ex prouinciali Bethicæ ad Oxonienſis Eccleſiæ regimen aſſumptus, ob præſentationẽ Catholici Regis Philippi *IV.* ad Malacitanam ex Placentina trãſfertur ab Alexandro Papa VII. anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo quarto Septemb. die 15. *Viuit* hoc anno 1665. quo hæc ſcribimus, erga ſuum conuentum Malacitanum, & Ordinem munificentiſſimus, cui Deus Omnipotens Neſtoreos, in Ordinis commodum, & ornamentum, nec non pauperum leuamen, orphanorumque ſolatium, largiri dignetur annos. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 364. Mantuani.

Mantuana Eccleſia eſt in Lombardia Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubdita, eidemque plures noſtri præfuere.

1 P. F. Iacobus de Bononia datus eſt Epiſcopus à *B*enedicto Papa XI. ex Ordine noſtro aſſumpto 3. Id. Ianuarij an. milleſ. treceenteſimo quarto, quam Eccl. cum annis tribus apoſtolicè rexiſſet, in mortis amplexus corruit anno milleſimo treceenteſimo ſeptimo. *Vghell. tom. 1. Ital Sac.*

2 P. F. Iacobus de Beneſactis vitæ ſanctitate celebris Mantuanus, patriæ, ſedem conſcendit anno milleſimo treceenteſimo vigeſimo, ex Io. XXII. promotione, qui ciuium ſuorum paratam expectationem non fefellit; quin omnium votis præſtanti doctrina cum morum probitate ita reſpondit, vt communi ſenſu diuinitus ſibi datus Paſtor crederetur. Decem & octo annorum continuo curſu in ſedula ſui muneris adminiſtratione totus fuit; tandemque in ſenectute bona dies ſuos compleuit 19. Nouemb. an. 1338. ibidem apud noſtros cum ſequenti memoria conditus.

Hic iacet B. P. Iacobus de Beneſactis.
Epiſcopus Mantuæ
Qui obyt die 19. Nouembris
Anno Domini MCCCXXXVIII.

*V*ghell. vbi ſup. & Plod. in Apend.

3 P. F. Matthæus Bonimpertus Nouarienſis ob ſingulares animi dotes à Martino V. dilectus 7 Kal. *I*unij anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo octauo, huius nobilis Eccleſiæ Epiſcopus renunciatur, erga Ordinem maximè affectus. S. Marię Angelorum Monaſterium ad Gaciripam eidem attribuit, Beatumque *Io.* de Toſſignano in Ferrarienſem Epiſcopũ ordinauit. Appoſitus eſt ad patres ſuos ſextodecimo ſui regiminis an. qui ſuit 1444 *Vghell. ibid.*

4 P. F. Robertus Bonimpertus Nouarienſis præfati Matthæi affinis à Paulo *II.* Mantuanis datus eſt Epiſcopus anno milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſexto. Verùm breuiſſimo tempore effulsit Pontifex in hac Eccleſia, nam eodem anno, relicto creditis ſibi ouibus inconſolabili ſui deſiderio, quieuit in Domino. *Vghell. vbi ſup. & Plod. p. 2. lib. 3.*

5 P. F. Gregorius Boldrinus Mantuanus, ſcientiarum præſtantia, morumque candore ad patriæ ſedem regendam ſibi viam pateſecit. *I*n Ordinis tyrocinio Pij *V.* ſocius fuit, quem idem Pont. Lombardię Prouincialem ad huius Eccleſiæ regimen die 7. Febr. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto aſſumpſit. Septem annos piè ſanctèque eiuſdem Pij virtutes æmulatus, illam rexit, poſt quos vitæ curſum terminauit, in noſtra Eccleſia ibidem cum ſequenti inſcriptione ſepultus.

Gregorio Boldrino Epiſc. Mantuano
in Prædicat. Ordine à prima adoleſcentia
ſacris initiatus;
eruditione, & probitate tantùm profecit
vt omnes illi honores Patres vltrò detulerint.
A Pio V. demum Pont. Max.
ex Sereniſſ. Guill. ſententia
ad Epiſcopatus apicem euectus
præclarum Pontificis muneris
adminiſtrandi exemplum,
ſucceſſoribus ad imitandum reliquit.
Hieronymus Boldrinus Fratris filius M. P.
Vixit anno LXIII. menſ. 6. dies 12.
Obyt 4. Nonas Nouembris
MDLXXIV.

Vghell. & Plod. vbi ſup.

6 P. F. Leonardus de Matinis à Iulio III die 5. Martij anno 1550. creatur Laodiceen. Epiſcopus, daturque Herculi Card. Gonza-

Gonzagæ Mantuanæ Eccleſiæ perpetuo Adminiſtratori Suffraganeus. Trāſijt poſt. modum ad Eccleſiam Lancianen. Cūeſſet Mantuæ compoſuit Cathechiſmum pro cura animarum ciuitatis, atque Diœceſis Mantuanæ, impreſſum Mantuæ an. 1555. vt teſtatur Abbas Iuſtinianus in Biblioth. Liguſtica. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem P. M.*

7 Poſt Marinum datur Suffraganeus dictæ Mantuanæ Eccleſiæ P. F. Bartholomæus de Mirandula Citren. Epiſcopus inſtitutus à Iulio III. die 28. April. an. milleſimo quingenteſimo quinquageſimo tertio. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Iulij Pont.*

Tit. 365. Margariten.

1 MArgaritenſis Eccleſia in partib. Infidelium Dominicanæ profeſſionis duos filios conſequuta eſt Paſtores; ex quibus prior extitit P. F. Iacobus Polonus, cuius memoria habetur in Regeſt. Magiſtri Generalis Leonardi Manſueti fol. 119. qui eidem conceſſit licentiam aſſumendi ex Ordine ſocium ſibi gratum, & habitandi in ſuo conuentu cum ſua familia ann. 1475. 25. April. eratque Suffraganeus ſimul Plocen Eccleſiæ.

2 P. F. Valerianus de Varſo Polonus Sacræ Theologiæ Magiſter celebris, oratorumque ſui temporis facile princeps, Margaritenſis Epiſcopus, Suffraganeuſque Vladis lauienſis in Polonia à Paulo III. die 28. Septemb. anno milleſimo q[illegible] ingenteſimo quadrageſimo tertio creatur. Nobilis fuit ſanguine, veruntamen ex ſoluto cum ſoluta ortus, vnde in natalium defectu diſpenſatus eſt, ſicut in Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Papæ III. dicitur.

Tit. 366. Marianen.

1 MArianenſis Eccleſia in Corſica, à Mario nomen ſortita, ſub Ianuen. Metropolit. conſtituta vnicum ex noſtris Epiſcopum habuit, P. F. Nicolaum Ligurem, in prædefuncti Ioannis Epiſcopi locum ab Vrbano Papa V. 6. Id. Iunij ann. milleſ. trecenteſ. ſexageſimo ſexto circa tum; in qua Eccleſia vſque ad annum milleſimum trecenteſimum nonageſimum vixit. *Ex lib. 2. prouiſion. Prælator. eiuſdem Pont.*

Tit. 367. Marſicen.

IN Marſicenſi Eccleſia in Regno Neapolit. ſub Salernitana Metrop. cum Grumentina copulata, plures Dominicani reſedere Epiſcopi, viri, tum pietate, qùm doctrina ſpectabiles.

1 P. F. Reginaldus de Leontino Siculus F. Thomæ de Leontino Patriarchæ Hieroſolymit. germanus frater primus ex noſtris in hac Eccleſia reſedit, à Clemente IV. circa an. milleſ. ducēteſimum ſexageſimum octauum promotus, & à Gregorio X. ad Meſſanenſem nobilem ſedem in Sicilia translatus ſui pontificatus anno 3. qui fuit à Virginis partu milleſ. ducenteſimus ſeptuageſimus tertius. De quo ibi *Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 Translato Reginaldo, quem alij Raynaldum vocitant, ad Meſſanen. Eccleſiam, in eius locum Reginaldus alter Priuernas, vitæ ſanctitate celeberrimus, à Marſicenſi Capitulo Epiſcopus electus, à Gregorio X. Pont. Max. ann. milleſ. ducen. teſimo ſeptuageſimo quinto confirmatus eſt. At cum Reginaldus ſibi oblatam dignitatem ſuſcipere renueret, rogaſſetq. Ioannem de Vercellis Magiſtrum Generalem Ordinis, vt ſuam electionem, denegata ſibi acceptandi facultate, impedire dignaretur; re ad Pontificem delata, Magiſtro Ord. vt licentiam acceptandi conceſſam, Eccleſiam Reginaldo ſtatim impertiretur Apoſtolicis litteris Belgradi 5. Calen. Iunij pontificatus ſui 4. datis, mandauit, iunxitque illi, vt eundem Reginaldum ad huiuseccleſiæ regimen quantocius ſuſcipiendum emitteret. *Fuit Reginaldus* (inquit Flaminius in vita S. Thomæ.) *Priuernas, diſcipulus, perpetuæ vitæ, ac morum S. Thomæ comes, & dictorum, factorumque, nec non conſcientiæ aſſiduus obſeruator & teſtis.* Eidemq. ſuo confeſſario S. Thomas opuſcula quædam inſcripſit; nempe: 2. *De Compendio Theologiæ.* 15. *de Subſtantijs ſeparatis, & 26. De Aſtrorum iudicijs.* Cumque vir doctiſſimus eſſet plura ingenij ſui monumenta præclara poſteris reliquit, quæ manuſcrip. in Regio S. Dominici de

Neapoli conuentu aſſeruantur. Cum verò defuncto eodem S. Doctore pro illius canonizatione Fratres ad Apoſtolicam Sedem inſtarent, Reginaldus medio iuramẽto ſequentia teſtatus eſt. *Ego confeſſionem Generalem iſtius viri audiui, de quo teſtificor, quia ita inueni eum purum, ſicut puer quinque annorum, qui nunquam ſua carnis ſenſit corruptelam.* Quieuit in Domino ſanctus Paſtor circa annum milleſ. ducenteſimum nonageſimum, à noſtris, & Piuernatibus inter Beatos Ordinis enumeratus. *Vghell. vbi ſup. Vallus de Vir. Illuſt. Prou. Regni Ord. Præd. & Plod. inter BB. Ord.*

3 P. F. Petrus de Neapoli Marſicenſis Epiſcopus à Clemente VI. renunciatus fuit an. milleſ. trecenteſimo quadrageſimo nono, cum eſſet Prior Salernitanus, quam Eccleſiam annos quatuor optimè rexit, vitæq; dies conſumpſit anno 1353. *Taeg. & Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Petrus Ilperinus ex nobili Romana familia de Alberinis modò nuncupata, Marſicanam Eccleſiam regendam obtinuit ab Vrbano VI. anno milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo nono poſt Thomę Epiſcopi exceſſum. Fuit Petrus ob dicendi facundiam, eminentemque doctrinam Summis Pontificibus Gregorio XI. Vrbanoque VI. in paucis charus, à quo Sacri Palatij Magiſter in Nicolai de S. Saturnino, qui Clementis VII. partes ſequutus fuerat, locum creatus an. 1378. poſt quam in ordine nobiliora munia compleuiſſet incorrupta, ac magna ſui nominis fama. Multas à Iacobo Copadula, à Clemente VII. Pſeudopontifice intruſo in Marſicano Epiſcopatu, paſſus eſt calamitates, ob quas à ſua eccleſia exulare coactus, Romam ad Vrbanum Pont. redijt, vbi vitæ ſuæ terminum compleuit anno milleſimo trecenteſima octogeſimo tertio, in noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam Templo apud gentiles ſuos in S. P. Dominici ſacello conditus, vbi vſque ad annum 1647. quieuit, quo ampliori, nobilioriq. ſacello excitato, eius ſepulchralis lapis prope capellam Sanctiſſ. Annunciatæ ad eccleſiæ fores meridiem reſpicientes translatus fuit, in quo eius effigies in pontificali habitu cum gentilitijs ſtemmatibus viſitur ſequentibus in pariete notis circum circa appoſitus.

Hic requieſcit Venerab. Pater
Dom. Fr. Petrus de Ylperinis
Ord. Prædicatorum
Sacræ Theologiæ Doctor
Scholarum & Sacri Palatij Magiſter
Marſicanus Epiſcopus
qui obijt an. M. CCC. LXXXIII.
die xx. Iunij.
cuius anima requieſc. in pace.

Vghell. vbi ſup.

5 P. F. Timotheus Caſellius ex Guardia Regni Neapolitani, conuentus S. Mariæ Sanitatis alumnus, Marſicanus Epiſcopus à Paulo V. die 21. Iulij ann. milleſ. ſexcenteſimo quartodecimo creatur, qui commiſſam ſibi eccleſiam annis vigintiquinque integerrimè gubernauit. SS. Martyrum Anteri Papæ, Ciriaci, Fortunati, Liberati, Artemij, Almachij, Timothei, Hippolyti, Viti, nec non Eugeniæ, Meſſalinæ, Cirillæ, Venantiæ, ac Benedictæ Virginum & Martt. corpora a Paulo V. ad ſupplicationem D. Franciſci de Caſtro, Regis Hiſpaniarum apud Apoſtolicam Sedem Oratoris, cui erat à ſac. confeſſionibus, & Theologus, obtinuit, quæ Neapolim ſecum vexit, atque in eccleſia S. Mariæ Sanitatis, in qua Dominicanam togam ſumpſerat, collocauit: vbi ſuper ſacram capellam, in qua præfatæ conduntur reliquiæ, huiuſmodi donationis memoria ſequenti elogio perennat.

Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. Dom.
F. Timotheus Caſellius Ep. Marſic. Ord. Præd.
genere, pietate, & literis præclarus
tribus olim votis
hic ſub Deiparæ vexillo militans:
hoc ſacro bello tribus infenſis hoſtib.
victoria ſpe non irrita, indicto
SS. Reliquijs huc Roma aſportatis
Obedientiæ Martyres, Caſtitatis Virgines;
Paupertatis Theſaurum, ædemque iſtam
ære proprio, ac Thoma ex fratre nepotis
V. I. D. munificentia conſtructum
pro triumphalibus inſignibus dicauit.
PP. S. Mariæ Sanitatis
beneficij, & Religionis
perpetua poſteris monum. PP.
An. Dom. MDC. XXXIII.

Viam tandem communem mortalium ingreſſus eſt die 23. Nouemb. an. 1639. in Cathedrali ſua ſepultus in qua meruit cũ eiuſ-

dem

dem Ord. ſucceſſore à Canonicis & Clero ſequenti elogio honorari.

D. O. M.
F. Thoma Caſelio S.T.M. Ord. Præd.
& F. Ioſepho Ciantes S. T. M. eiuſdem Ord.
Epiſcopis Marſicen.
de Eccleſia Benemer.
Ille Epiſcopalia munia, fructuſq. auxit:
Iſte hoc templum amplificauit.
Iura & iuriſdictionem in hac diœceſi
longo tẽpore occupatã acerrimè Romæ defẽdit
ac in priſtinum reſtituit.
Pius & prudens vterque;
Ille in cælis, iſte diu viuat in terris
inter aſtra regnaturus.
Canonici & Cler. M. P. G. A. G.
Anno Dom. M.D.C. XL. VIIII.

Vghell. ibid. & Vallus de Vir Ill. Prou. Regni Ord. Præd.

6 P.F. Ioſeph Ciantes nobili loco Romæ ortus, atque in conuentu S. Mar. ſuper Mineruam educatus, longo annorum decurſu ad Hebræos in Vrbe ſolida doctrina declamauit, ipſorumque complures ad ſacrum lauacrum regenerationis adduxit, propter quod ab Vrbano VIII. hac Marſicana Eccleſia poſt Caſelij deceſſum, cohoneſtatur 4. Martij anno milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo. Poſt initam ſuæ ſedis poſſeſſionem inueteratam litem inter ſuos Anteceſſores atque Saponariæ Archipresbyteros reaſſumens, fœliciter tandem terminauit. Factum eum reliquis huius digniſſimi Paſtoris geſtis in hunc modum refert Octauius Boldrinus Epiſc. Theanen. in libro cui titulus *Epigraphica, ſiue elogia &c. memb.* 28.

Cum dudum eſſemus Romæ, audiremuſque aliquando in Curia deambulantes haberi mentionem cauſæ multò inſignis de iuriſdictione ab Epiſcopo Marſicenſi in incolas Saponariæ paucis ante annis opratum in portum perductæ, ea fama, ac celebritate, vt non alia, aut implicatior cauſa, aut acrior, aut denique prolixior, patrum memoria, extitiſſe diceretur. Eius porrò victoriam, quam periti ſſimi quique ex Curia deſperatam habebant (quippe poſt ingentes impenſas, poſt irritos conatus Epiſcoporum trium præceſſorum, quartus quoque deſeruerat cauſam, inſtar cadaueris deploratam) nihilo tandem minus ceſſiſſe feliciter Epiſcopo quinto, Ioſepho Cianti, cuius non modò patuit ſtudium ardentiſſimum in deciſionibus Rotæ pro ſe tam crebris obtinendis, vt Marſicenſis cauſæ vnus titulus prægrandem ex ſe volumen oſtentet: Verùm & nobile inuentum ſolertis, ac prope Cœleſtis ingenii, per quod ne ſententijs quidem plenis flexos Saponarianos, ſed furiali ſpiritu longè obſtinatiſſimos, ad obſequium tandem, & obedientiam, cui ſeſe ab vſque ſuperiore ſeculo, neſcio quo iure prætento, ſubtraxerant, emollitos, ac domitos reduxit. Quæ res eò nobilior habenda, quò perfecta pacatius; aduerſus autem quos homines? nempè quibus erat deſpicatui ampliſſima Sacræ Rotæ auctoritas, inflictum per ipſam anathema, mandata purpuratorum Patrum ſeueriſſima ad Nũcium Neapolit. huius dein iuſſa, & imperia poſtremò, Regia poteſtas, quæ præſto iam erat de more ad ius Eccleſiaſticum armis vindicandum in contumaces. Ad hæc quid egerit, putas, Epiſcopus? Nihil is quidem elatus victoria forenſi, aut porrecto ſibi tam firmo, atque frequenti præſidio: Nihil contrà commotus peruicacia aduerſariorum, quos, ſi Regias admittat cohortes, haud dubitat, quin excidio & clade cogantur ad ſeram pœnitentiam: Verùm nuntiato, portas oppidi occluſas, & molibus obiectis prohiberi ingreſſum: ſed & incolas ex omni ætate, ac ſexu circum mœnia in armis, procinctoſque ad pugnam malle extrema experiri omnia, quàm parere: Ipſe nullo metu iniuriæ à propoſito territus exequendæ victoriæ, pergit ſecurus, atque in armatos inbellis, in furentes placidus, turma comitatus inermi Sacerdotum, & Clericorum, vno munitus cæleſti Numine appropinquat Oppido, pulſari portam à ſuis iubet, nunciarique oppidanis, ſuum adeſſe Paſtorem, luſtrarum venire commiſſas à Chriſto oues: edicere, promptè pandant, obſequentes accipiant. Quod vbi intus audit perfractè negari, comitibus intereà loci trepidis, ipſe conſtans promit è ſinu, quæ ſtudioſè attulerat Sacroſancta Biblia; ſedet, quà fortè datum, in ſtipite; calceos detrahi mandat ſibi, quos dein ipſe apprehendens legit voce prælata de Euangelio S. Matthæi cap. 10. præceptum Dominicum ad Apoſtolos: horum enim Epiſcopi ſucceſſo-

res;

res, videlicet: *Quicunque non receperit vos, neq; audierit ſermones veſtros, exeuntes foras de domo, vel ciuitate* EXCVTITE PVLVEREM DE PEDIBVS VESTRIS: *Amen dico vobis, tolerabilius erit terræ Sodomorum, & Gomorrhaorum in die iudicij, quam illi ciuitati*. His lectis calceos excutit contrà Oppidanos ſpectaculi illius defixos, & ancipites nouitate. Mox de cap. XXVIII. Deuteronomij recitat non minus vocaliter, quas promulgauit Moſes execrationes ac diras in violatores diuinarum ſanctionum, & contemptores Religionis. Vix attigerat Oppidanorum aures ſonus eorum verborum; cum ſubito quaſi turbine formidinis correpti, ac iram Numinis è Cęlo ingruentem penè conſpicati, & laxant animos, quos ære munitos triplici habuerāt, & cataſtropha verſa ciēt in Duces ipſos, & Auctores, turbam, hos clamoribus, hos iurgijs & minis impetūt iniectiſque manibus raniùm non deiectant muris præcipites. Subiſide Epiſcopum ſuas in ędes regreſſum eodem acti Numine adeunt; inuitant vltrò, gregem qui ſuus eſt, luſtret; rogant proni, ac ſupplices veniam; ita benignè annuentem, procedentemque, vniuerſi acclamationes inter, & lacrymas obuij cum ſacra pompa excipiunt, ſimul gaudium teſtantes, ac pœnitentiam, quod tanti Paſtoris antè hàc minimè cogniti, tamdiu idcirco repudiati, aſpectu demum dignentur, & paterno imperio: Neque ante dimittunt, exoſculantes ſacrum amictum, quam, quas erat imprecatus diras, & execrationes, ab ijs deprecetur: Quod nuſi ſimili ille præſtitit, amoto prius anathemate, tum lectis de capite eodem Deuteronomij benedictionibus, quæ Dei cultores manent: ita quod alter in huiuſmodi cauſa in caſſum fuiſſet aggreſſus terroribus & cladibus, perfecit hic citrà negotium Euangelica arte, patria manſuetudine, Chriſtiano ingenio cōtrà quàm quilqu àm alius hoc maximè ætatis, tot inſtructus humanis pręſidijs ne mēte cogitaſſet quidem, nedum exequi pertentaſſet. Ad hęc nos enarrata cum mirabundi hæſiſſemus aliquantùm; Eſt nè, ſuſcepimus, memoria tantæ rei poſita? Erit omninò, retulir amicus, ni grauem contumeliam intuleriut, & ætati noſtræ, & ſibi ciues Marſicenſes, quibus hæc ſumma ceſſit gloria beneficio parta clariſſimi Præſulis: ſimul indicat, poſſe id cognoſci ex Ferdinando Vghello Italiæ Sacræ auctore diſertiſſimo: neque enim tàm religioſus memoriarum indagator memorabile hoc factum neglexerit. Ergò condicta hora Vghellum adimus, exquirimus, quæ de Marſicenſi Ecelesia ſcripſit, communicet. Producit ille lubens, quæ inibi conſignauerat, hoc eſt exemplum tabulæ marmoreæ in Cathedrali poſitæ, quæ memoriam complectitur Epiſcoporum duorum, Præceſſoris nimirum ac Succeſſoris, quam in Caſellio retulimus ſupra.

Alteram quoque de ſucceſſore dumtaxat allegat ibidem erectam, cui præfatur expoſitione luculenta cauſæ ſuperioris, vt inuicto, inquit animo inueteratam litem inter ſuos Anteceſſores, & Archipresbyteros Saponariæ in ſupremo Romanæ Rotæ tribunali diu exagitatam, aſſiduo labore, & indefeſſa, dignaque pertinacia ſuſtinuit, donec palmam tulit victoriæ per tres omninò bene fundatas deciſiones, Saponarioſque Clericos, Archipresbyterumque priſtinæ Marſicenſis Eccleſiæ reſtituit poteſtati: Deindè ſubtextis huiuſce Epiſcopi meritis alijs atque alijs, tabulam citat huiuſmodi.

Fr. Ioſephus Ciantes Rom. Ord. Præd. Epiſc. Marſ. Templū hoc partis ſuperioris ſtructura Sacriſtia, & Chori amplificatione à fūdamētis auxit, & ornauit. In quo vniuerſitatū Diæc Marſ. inſignia marmorea in obſequiūS. Georgij, & omnimodam obedientiam Epiſcopo, earūdem rogatu, & expenſis collocāda curauit

Anno Dom. MDCXLIII.

Vrbano VIII. *Pont. Max.*

Tandem propter quieti cōſulturus bonus Paſtor ad Alexandri VII. P.M. pedes Eccleſiam dimiſit anno milleſimo ſexcēteſimo quinquageſimo ſexto, Ianuario menſe. Angelici Doctoris opus *contra Gentiles* nuncupatum, ſummo ſtudio in Hebraicam linguam vertit, quod Romæ impreſſum eidem Pontifici Max. dicauit anno 1657. Viuit in Vrbe hoc anno, quo hæc ſcribimus 1665. *Ex prædict. Auct.*

Tit.

Tit. 368. Marſorum.

1 IN Aprutina prouincia Marſorū eſt Eccleſia Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubiecta, cui à Bonifacio Papa VIII. præficitur Epiſcopus 6. Non. Octobris anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo quinto P. F. Iacobus Buſcè, vir religione, ac pietate præditus, caſſata electione Alexandri de Pontibus velut vitioſa, à capitulo facta. Longa annorum ſerie commiſſum ſibi gregem optimè rexit, compleuitque dierum ſuorum curſum anno milleſimo treceteſimo vigeſimo ſeptimo. *Vghell. Ital. Sac. tom.* 7.

2 Sunt qui Petrum de Ylperinis à nobis inter Marſicen. Epp. relatum, huius Marſorum Eccleſiæ Epiſcopum faciunt, nos verò Vghelli placitum ſequti, eum cum Marſicanis, ſeu Marſicen. enumerauimus.

Tit. 369. Marturanen.

1 MArturanenſis Eccleſia vnica Cuſentinæ Metropolis Suffraganea, Epiſcopum obtinuit P. F. Gregorium de Cruce Hiſpanum, inculpatæ vitæ virum; à Pio V. creatum die 4. Febr. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo nono. Vt autem ſibi collatam dignitatem ſuſciperet non niſi Pontificio præcepto accedente id præſtitit, qui cum ſedulo ſibi demandato muneri ſatisfacceret, vt deprauatos ſubditorum mores ad meliorem normam reuocaret, eorum in ſe odium ita prouocauit, vt propinato ſibi veneno paulatim conſumptus, maximo proborum luctu, improborum autem gaudio, animam Creatori ſuo reddiderit anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo, in ſua Cathedrali conditus. *Vghell. tom.* 9. *Ital. Sac.*

Tit. 370. Martyrien.

1 MArtyrien. Eccleſiæ in partibus infidelium in Affrica à Gregorio Papa XIII. Epiſcopus præficitur die 19. Nouembris anno à Virginis partu milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſexto P. F. Antonius Hernandez (quem Fernandez Antoninm Bernardum malè nuncupat) Suffraganeuſque Conimbricen. Epiſcopi datus. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 371. Maſsen.

1 MAſsæ Epiſcopalis ſedes ſub Metropolit. Senenſe in Tuſcia binos ex Prædicatoribus conſequuta eſt Epiſcopos, quorum primus enituit P. F. Galganus Senenſis, ſingularis doctrinæ, pietatiſque vir, qui ex Priore Prouinciali Romanæ Prouinciæ à Io. XXII. Maſsenſis Epiſcopus anno milleſimo treceteſimo trigeſimo ſecundo creatus, Senenſi populo in maximo fuit pretio, qui illius opera, atque conſilio, in vrgentibus, trepidiſque negotijs ſæpè ſæpius vſus eſt. Sexdecim annis Populonis, ſeu Maſsenſibus diuinum ius dixit; tandemque ſenio confectus dormiuit cum patribus ſuis Senis anno milleſimo treceteſimo quadrageſimo octauo die 19. Martij, cunctis ſibi creditis ouibus collachrymantibus, in noſtro S. Dominici Templo ante aram Max. conditus. Scripſit Sermones Quadrageſimales. *Vghell. tom.* 3. *& Vgurger. in Pomp. Senen. tit.* 7.

2 P. F. Nicolaus Bonitus alter extitit ex noſtris qui Maſsenſem cathedram conſcendit ex Taruiſina à Bonifacio Papa IX. 5. Id. Septemb. translatus anno milleſimo treceteſimo nonageſimo quarto, quam cum annis decem probè rexiſſet, ad Arborenſem Archiepiſcopalem ſedem in Sardinia translatus eſt anno milleſimo quadringenteſimo quarto, de quo ibi. *Vghell. ibid. & Plod. de Progen. S. P. Dominici in Italia lib.* 2. *cap.* 89.

Tit. 372. Maſsilien.

1 IN Gallia ſub Metropolitana Arelaten. eſt Maſſilien. Eccleſia, cui plures ex Dominicanis profeſſoribus præfuere, quorum prior effulſit P. F. Io. de Monte Peſſulano, quem Gallia Chriſtiana Ioannem Gaſquij nuncupat. Fuit hic ex prouincia Prouinciæ, Pariſinus doctor inſignis, Ioanniſque XXII. Pœnitentiarius, à quo 16. ſui pontificatus anno, qui fuit ſalu-

ſalutis milleſimus treceenteſimus trigeſimus tertius Epiſcopus renunciatur. Auenionenſi concilio interfuit anno 1337. præfuitque huic Eccleſiæ vſque ad annum milleſimum treceenteſimum quadrageſimum quintum, quo efflauit animam. *Teag. in mon. Ord. & Gall. Chriſt. tom. 3.*

2 P. F. Guillelmus Sudre Gallus, patria Tullenſis, ex Magiſtro Sacri Palatij Cardinalis creatus ab Vrbano V. Maſſilienſem Eccleſiam regendam conſecutus eſt ab eodem Vrbano anno milleſimo treceenteſimo ſeptuageſimo, nec non Oſtienſis Epiſcopus effectus, in Neapolitanum Regnum ad componenda diſſidia inter Tarentinum Principem, Ducemq; Adriæ Apoſtolicus Legatus ab eodem Põt. Max. directus eſt. Opuſcula quædam ſcripſit, docta & erudita. Teſtamenti codicillos anno 1373. indictione 11. die 20. Septemb. condidit, in quibus inter cœtera delegit ſepulturam in noſtro Auenionen. conuentu in Sacello B. *Mariæ* Virginis poſt ſepulchrum Card. Aquen. funebrem ſibi pompam interdicendo. Maſſilienſi Eccleſiæ ſuę pro perpetuo anniuerſario ſibi faciendo centum florenos auri; nec non fabricæ ſolemnis thecæ, in qua conderetur S. *La*zari caput ducentos florenos legauit; conuentibuſque S. Saluatoris de Sion, & noſtris munifica legata conſtituit. Exequutores ſuæ vltimæ voluntatis nominauit Cardinales Angelicum Albanenſem, Aegidium Morinenſem, Epiſcopos: Petrum Pampilonen. Guillelmum de Agrifolio, & Guillelmum Mimatenſem, Guidonem Epiſcopũ Pictauienſem & P.F. Heliam Raymundi Magiſtrum Generalem Ordinis noſtri. Actum Auenione in palatio eiuſdem Card. anno pręfato milleſimo treceenteſimo ſeptuageſimo tertio pontificatus Gregorij Papæ XI. anno 3. ſubque hac breui Epigraphe ſepultus eſt.

Requieſcat in pace.

Gall. Chriſt. tom. 3.

3 P. F. Antonius de Four Aurelianenſis, Pariſinus inſignis Doctor, Ludouico XII. Regi Chriſtianiſſimo à ſacris confeſſionibus, & concionibus, Maſſilienſem Eccleſiam ad eiuſdem Regis nominationem à Iulio II. regendam obtinuit anno milleſimo quingenteſimo ſeptimo, qui ſequenti anno 21. Septembris Eccleſiæ eiuſdem poſſeſſionem perſonalem adijt graſſante in ea ciuitate lue, ſibi creditis ouibus ſacramenta miniſtraturus. Obijt in Regio comitatu ſecundo ſuę dignitatis anno qui fuit à Virginis partu 1509. menſe Iulio. Scripſit Gallico idiomate *Paraphraſim in ſeptem pſalmos pænitentiales: nec non Diætam ſalutis.* ac iuſſu Dom. Annæ Reginæ Biblia tranſtulit, duoque Sermonum volumina compoſuit. *Gall. Chriſt. ibid.*

4 P.F. Nicolaus Cœffeteau Cenomanenſis ex oppido S. Carilefi in ſacris ſtudijs aſſiduus, docti acutiſſimique theologi in Pariſienſi Academia ſibi nomen, cum doctorale laurea promeruit. In regulari obſeruantia zeloſus, Gallicanæ congregationis generalis Vicarij laborioſam præfecturam promeritus eſt; eiuſque facundia in ſacris præſertim concionibus, atque ſcriptis, quibus Galliam, Angliam, Italiamque illuſtrauit, plurimùm enituit, Principibus charus, Cardinale Perronio promouente, ab Henrico Rege, vt Iacobi magnæ Britanniæ Regis libro ad vniuerſos chriſtianos principes ſcripto reſponderet aſſumptus fuit; eidemque Henrico è viuis rapto, funebri oratione parentauit. Multa etiam eruditione, elegantiaque ſingulari dictata ingenij ſui præclara monumenta poſteris reliquit; edidit enim, Ludouico XIII inſcriptum, opus de Euchariſtia aduerſus Pleſſium Morneum, ſeu refutationem Myſterij iniquitatis: de omnipotentia. & voluntate Dei: Sacroſanctæ Euchariſtiæ miranda; tabellas Magdalenæ: pœnitentiæ, & humanarum paſſionum; hydram exciſam ab Hercule Chriſtiano; Margaritas ad Reginam Margaritam Valeſiam, cuius Concionator extitit, Paraphraſes, & alias eiuſmodi poeſes: Cumque ipſe propter eruditionem eximiam doctis viris innotuiſſet, promouente Ludouico Rege à Gregorio XV. Maſſilienſis Epiſcopus creatus fuit anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſ. ſecundo. Scripſit ex mandato Pauli *V.* & Gregorij XV. cõtra Archiep. Spalatenſis Marci Antonij de Dominis errores opus, quod talem habuit titulum. *De Sacra Monarchia Eccleſia Catholicæ, Apoſtolicæ, & Romanæ aduerſus Rempublicam Marci Antonij de Dominis quondam Archiepiſcopi Spalatenſis lib. 4. Apologeto*; in eo tanti laboris moli-

mine

mine, vita defecit optimum Paſtorem Pariſijs die 21. April. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio, ætatis ſuæ quadrageſimo nono. Hunc celeberrimum virum Ludouicus Rex Lombarienſem primò, Sanctonenſem poſtmodum nominauerat Epiſcopum, quas Eccleſias ſuſcipere renuerat. Dardanienſis titularis Epiſcopus, Adminiſtratorque Metenſis Eccleſiæ ante Maſſilienſis conſequntionem fuit. Iacet Pariſijs in Regali ſacello Diui Thomæ cum ſequenti elogio.

Nicolaus Coeffeteau huius de familia Heroibus, Metenſium olim Suffraganeus, poſthac Præſul Maſiliæ, ſcribere ſtylo ſuo Regibus, velut ac Pontificibus Propheta renunciari, donatus xxi. Aprilis M. D. C. XXIII. qualis egreſſus reuertitur. Ergo da quod reddetur; ora, ut videat quæ audis. Requieſcat in pace. Amen.

Gall. Chriſt. ibid. Et Le-Feburè in Manuali Hiſtorico.

5 P. F. Franciſcus de Lomenie Sacræ Theol. Licentiatus, inde Abbas de Ioſaphat, ex Roadiutore prefati Nicolai Maſſilienſis Epiſcopus Vrbano VIII. annuente conſecratus eſt 13. Maij an. milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo quarto à Franciſco Harlæo Rotomagenſi Archiepiſcopo. Lemouici viuere deſijt anno milleſ. ſexcenteſ. trigeſimo nono, apud noſtros ibidem conditus. *Gall. Chriſt. ubi ſupra*. Et ex Regeſt. Cancellariæ Apoſt.

Tit. 373. Maurianen.

1 PAter F. Petrus Gebennenſis, à Nicolao Papa III. Maurianenſis Eccleſię in Sabaudia cõſtitutus eſt Epiſcopus, poſtquam in prouincia Prouinciæ Prior Prouincialis extitiſſet, anno milleſimo ducenteſimo octuageſimo; in qua Eccleſia pręfuit annis pluribus. *Taeg. & Gall. Chriſt. tom. 3.*

2 P. F. Io. Iolui à Clemente Papa VII. renunciatur Ebronen. Epiſcopus in partibus, datus Suffraganeus Maurianen. Epiſcopo die Mercurij 24. Auguſti an. à Virgineo partu milleſimo quingenteſimo vigeſimo quarto. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 374. Mazaren.

1 MAzariẽſis, ſeu Mazarenſis Eccleſia in Sicilia ſub Metrop. Panormitana plures ex Dominicanis profeſſoribus Paſtores obtinuit. P. F. Peregrinus de Pactis Meſſanenſis ſanguinis claritate commendabilis, eidem præfuit ann. Dom. milleſimo treceteſimo decimo ſeptimo. Hic cum Damiano Palicio ad Io. XXII. à Friderico II. Rege Siciliæ Orator miſſus eſt, vt inito iam fœdere à ſe cum Roberto Neapolitano Rege, conuenientibus Apoſtolicis Nuncijs oppida omnia à Friderico occupata Roberto reſtituerentur. Fuit Peregrinus in Regia aula Frederici maior Capellanus, habuitque ſuum Vicarium in Mazarenſi Eccleſia F. Nicolaum Cintinum noſtri Ord. virum prudentem, atq; doctrina conſpicuum, qui ab eodem Rege litteras obtinuit datas 15. Decemb. anno 1318. vt Iudæorũ Mazaren. diœceſis cauſæ ad Epiſcopalem iuriſdictionem pleno iure ſpectarent. Quieuit in pace ann. milleſ. trecenteſimo vigeſimo quinto. *Pyrrus in Sicil. ſac. lib. 3.*

2 Poſt Peregrini deceſſum in Mazarenſi ſede reſedit P. F. Petrus Roganus Siculus, cuius Vicarius F. Vitalis ab Agrigento Dominicanus anno 1327. Ianuario menſe Regias litteras ſupra relatas de cognitione cauſarũ Iudæorum publicis Mazaren. Eccleſiæ tabulis ſcribendas curauit. Obijt autem ann. milleſimo trecenteſimo trigeſimo. *Sicil. ſac. lib. 3.*

3 P. F. Ferrarius Abello Apulus cum in Sicilię Regno de rebus fidei Quæſitor eſſet poſt Petrũ Mazaren. Epiſcopus anno milleſ. trecenteſimo trigeſimo primo creatus eſt. Tres tantummodo annos huic eccleſiæ præfuit, ad Barchinonen. translatus an. 1334. *Sicil. ſac. ibid.*

4 P. F. Franciſcus de Regno ex Liparitana Eccleſia tunc cum Pacten. vnita ad Mazaren. transfertur ex Capituli electione, & Vrbani VI. confirmatione anno milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo primo. De quo ibi. *Vghell. tom. 2. in Append. & Sicil. ſac. ubi ſup.*

Tit. 375. Mechoacan.

1 Oppidum de Mechoacan. in Indijs à Paulo II. ad Caroli V. ſupplicationem in ciuitatem, & Cathedralem Eccleſiam erectum die 18. Auguſti anno milleſ. quingenteſimo trigeſimo ſexto, habuit Epiſcopum P. Fr. Alphonſum Guerram de Limenſi conuentu, à Clemẽte VIII. inſtitutum anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo die 9. Martij, ex eccleſia Riui de la Plata translatum, qui cũ annos ſex eidem laudabiliter præfuiſſet, dies ſuos compleuit in mortem datus ann. 1598. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clem. VIII. & Gil. in Teatro Eccleſ. Mechoacan.*

2 P. F. Dominicus de Vlloa ex Pompeïacenſi Eccleſia ad quam ex Nicaraguen. erectus fuerat, ad hanc de Mechoacan, transfertur, ſubſequuto Alphonſi præfati obitu, die 9. Martij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono, cui tribus annis non completis ius ſacrum dixit Paſtor bonus, ad patres appoſitus ann. 1602. *Ex Act. Conſiſtor. eiuſdem Clem. Pont.*

3 P. F. Andreas de Vbilla ex Chiappenſi Eccleſia ad hanc de Mechoacan à Clemente VII. ex Philippi III. nominatione, die 28. Octob. ann. milleſimo ſexcenteſimo ſecundo translatus, ante Bullarum Apoſtolicarum conſequutionem deſijt eſſe inter mortales, immortalitatem cum Beatis in cœlo conſequuturus. *Gil. ubi ſup. & ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 376. Megaren.

IN Inſula Cypri ſub Metrop. Nicoſien. eſt Megaren. Eccleſia, cui ab Apoſtolica Sede plures ex Dominicanis profeſſoribus fuere præfecti Epiſcopi, ſuntque ſequentes, qui nobis innotuere.

1 Bonifacius Papa IX. Megaren. Eccleſiæ conſtituit Epiſcopum P. F. Fauſtinum de Richettis Brixien. ex Lombardiæ prouincia 4. Non. Martij anno milleſ. trecenteſimo nonageſimo ſecundo, de cuius promotione Bzouiana manuſcripta ſic referunt. *Fauſtinus de Richettis de Brixia Ord. Pred. Epiſcopus Megaren. à Bonifacio* IX. 4. *Non. Martij anno* 3. de quo Scriptores noſtri altum tenuere ſilentium.

2 P. F. Nicolaus de Pilſna poſt deceſſum Fauſtini Megaren. Epiſcopus conſtituitur ab eodem Pont. Bonifacio 4. Id. Decemb. anno milleſimo quadringẽteſimo primo, teſtimonium exhibentibus Bzouianis manuſcriptis in hunc modum. *Nicolaus de Pilſna Ord. Predic. Epiſcopus Megaren. à Bonifacio* IX. 4. *Nonas Martij anno* 3. de quo Ord. ſcriptores nullam faciunt mentionem.

3 P. F. Iulius Staniranus huius Eccleſiæ Epiſcopus conſtituitur à Pio IV. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo, de quo in Conſiſt. actis eiuſdem Pontificis ita dicitur. *Die* 24. *Octob. referente Card. Amulio prouidit Pont. Eccleſiæ Megaren. in partibus infidelium de Perſona F. Iulij Staniranì Armeni, totius populi in Inſula exiſtentis, ac etiam tam maioris, quam cæterarum omnium Eccleſiarum Armenorũ eiuſdem Inſulæ* (Scil. Cypri) *curam et commitendo: ita quod ipſe in his tamquam Suffraganeus Archiep. Nicoſien. curam, & regimen huius modi ſuſcipiat, & exerceat.* In Regeſt. autem Cancellariæ Apoſt. præfatus Iulius aſſeritur Frater Ord. Præd.

Tit. 377. Melden.

1 IN Meldenſi Eccleſia in Gallia ſub Metrop. Pariſien. reſedit vnus ex noſtris Epiſcopus P. F. Durandus de S. Porriano, celebris Pariſinus doctor (qui à nonnullis malè cum Guillelmo Durando, dicto Speculatore, Mimatenſi Epiſcopo, confunditur.) die 24. Ianuarij anno milleſ. trecenteſ. vigeſimo ſexto à Io. XXII. creatus, conſecrationiſque ritum in Senonenſi Eccleſia die x. Martij ſequentis anni 1327. ſuſcepit. Fuit Durandus Theologus celeberrimus, doctrinæ D. Thomæ aliquando feruidus ſectator, eiuſdem poſtmodum accerrimus impugnator; de quo inter Anicienſes Epiſcopos copioſum habemus ſermonem; obtinuit enim cũ Meldenſi etiam commendatam Anicienſem Eccleſiam. Obijt anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo quarto, in ſuæ Meldenſis Eccleſiæ choro ſepultus Idib. Septem. ſub qua die anniuerſarium habet in eadem. *Gall. Chriſt. tom.* 3.

Tit.

Tit. 378. Melphien.

1 IN Calabria eſt hæc Melphien. Eccleſia Apoſtolicè Sedi immediatè ſubdita, cui P.F. Rogerius de Leôtio magnæ virtutis, ac ſcientiæ vir, à Raynaldo Epiſcopo Cardinali Oſtien. Apoſtolicæ Sedis Legato Epiſcopus conſtitutus, ab Innocentio IV. anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſecundo ſui Pontificatus nono 7. Id. Febr. confirmatus eſt, in qua Eccleſia annis circiter octo egregiè vixit, tamdéq; emiſit ſpiritum. *Vghell. tom 1. Ital. Sac.*

2 P. F. Antonius de Riuello celebris Sacræ paginæ profeſſor Melphienſem Epiſcopalem Sedem conſcendit anno à Virginis partu milleſimo trecenteſ. ſexageſimo tertio 18. Kal. Iunij Vrbano *V.* annuête, cũ eſſet diuini verbi præco celeberrimus. Tres tantummodo annos hanc rexit Eccleſiam, dierum ſuorum communem curſum complendo anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo ſexto. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Deſiderius Scalia Cremonenſis ex Lombardiæ prouincia S. Rom. Eccleſ. Cardinalis à Paulo V. Pont. Max. ex Cõmiſſario Generali S. Romanæ, & vniuerſalis Inquiſitionis an. milleſ. ſexcenteſimo vigeſimo primo creatus, eodemque die & anno Melphienſis Epiſcopus renunciatus, à Gregorio XV. ſucceſſore, morte præuento Paulo, confirmatus eſt. Annum vnum in hac Sede reſedit Epiſcopus, translatus ad Comenſem, de quo ibidem. *Vghell. vbi ſupra.*

4 P. F. Deodatus Scalia Cardinalis Deſiderij præfati nepos ex conuentu Cremonenſi ſpectatæ virtutis vir, ex Lombardiæ prouincia, ab Vrbano *VIII.* die 19. Febr. huius Eccleſiæ Epiſcopus creatur anno milleſimo ſexcenteſ. vigeſimo ſexto. Fuit Deſiderius Theologiæ profeſſor non vulgaris, diuinique verbi anunciator facundus in præcipuis Italiæ Vrbibus. Ad Infulam vocatus, Eccleſiaſticam diſciplinam in ſua ditione collapſam reſtituere quantocyus ſategit, Græcosque ſuæ diæceſis ad Latinam viuendi normam ſuauiter adduxit, nec non litem inter Abbatem S Angeli in Vultu & Melphienſes Epiſcopos ſub iuriſdictionis vtilitate terminauit. Veteres controuerſias inter ſuæ ciuitatis Gubernatores, Regioſque iudices in Eccleſiaſticæ dignitatis fauorem, & iuriſdictionem indefeſsè ſuſtinuit; menſæ Epiſcopalis annuos prouentus auxit; temporalium Caſtrorum iura ſuſtinuit; nec non Epiſcopale Palatium inſtaurauit, auxitq; Tandem ab Vrbano VIII. anno millesimo ſexcenteſ. quadrageſimo tertio ad Alexãdrinam Eccleſiam translatus eſt in Lombardia, in qua deceſſit. *Vghell. vbi ſupra.*

Tit. 379. Melphiten.

IN Apulia eſt hæc Melphiten. ſedes epiſcopalis Apoſtol. immediatè ſubiecta.

1 P. F. Hyacinthus Petronius Romanus nobili loco natus, filius côuentus S. Mariæ ſuper Mineruam, poſtquam Baccalaurei, Regentisque munus in eodem conuentu peregit, Sacri Palatij Magiſter à Paulo *V.* inſtitutus, à Gregorio XV. ad Melphitenſem Epiſcopatum promotus eſt die 5. Septemb. anno milleſ. ſexcentesimo vigesimo ſecundo. Ab Vrbano *VIII.* in Neapolitano Regno ſupremus Inquiſitor creatus, demandatam ſibi prouinciam infracto animo ſuſtinuit. Scripsit, ediditque in ſummulas Logicales, Logicam, & Philoſophiam docta commentaria ad mentem D. Thomæ. Ordinis cœnobium in ſua ciuitate conſtruxit, & perpetuis redditibus locupletauit; tamdemque in mortis amplexus corruit menſe Septembri anno milleſ. ſexcenteſ. quadrageſimo ſeptimo. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. F. Albertus de Natis Ep. Nicopolitan. fuit datus huic Eccleſiæ, & Ep. Card. Poccetto Suffraganeus à Leone X. anno 1518. de quo inter Nicopolit. Epiſcopos.

Tit. 380. Mercanen.

1 PAter Fr. Iacobus de Raguſio Mercanen. & Tribunen. Epiſcopus in Sclauonia creatus fuit anno à Virginis partu milleſimo quadringenteſimo tertiodecimo, quibus Eccleſijs ad inuicem vnitis præfuit annos tres, è mortalibus oculis ſublatus an. 1416. in Mercanen. Cathedrali conditus, vt teſtatur Razzius de Vir. Illuſt. Ord. & Ferrarius de Reb. Vngar. Prou. par. 3. lib. 1.

2 P. F. Muſarec Sclauonus poſt præfati Iacobi deceſſum à *Martino* V. & ipſe Ep. harum Eccleſiarum creatus eſt, 16. Kal. Ianuarij anno millesimo quingenteſimo decimo octauo ſicut liber 1. prouis Prælat. eiuſdem Pont. teſtatur. de quo Scriptores noſtri nec verbum quidem.

3 P. F. Blasius Conſtantinus de Ragusio, vir doctrina præclarus, in generali Bononienſi ſtudio noſtro aliquando Regens, ad Ragusini Senatus inſtantiam Mercanen. & Tribunen. Epiſcopus creatus fuit circa an. D. milleſ. quadringenteſ. ſeptuageſ. quintũ à Sixto Papa IV. de quo in Regeſt. *L*eonardi Manſueti Mag. Ord. fol. 215. ita dicitur. *Reuerendiſ. D. Blaſius de Raguſio Ord. Præd. Epiſc. Mercanen. poteſt vnum Fratrem tenere in ſocium, quem nullus inferior poſſit moleſtare. Dat. Romæ 11. Febr.* 1476 Hoc vnum de eodem à Script. Ord. memoratur, quod cum ab eodem Senatu ei Abbatia in quadam Inſula oblata fuiſſet, hac tamen conditione vt ordinis habitu dimiſſo Benedictinum ſumeret, (ad Benedictinos namque eadem Abbatia ſpectabat): cum deliberandi inducias perijſſet, nocte ſequenti in viſu S. Patrem Dominicum indignatum conſpexit, qui poſt duram ſibi increpationem factam, ſeuera diſciplina caſtigauit. Quapropter expergefactus, & culpæ ſuæ venia à S. Parente petita; receptæ diſciplinæ liuida ſigna Priori conuentus patefecit, permanſitq. quoad vixit, in aſſumpto Ordinis habitu, & viuendi ritu. Huius optimi Paſtoris memoria habetur eiuſdem in Regeſt. *Gen.* *L*eonardi de Mãſuetis etiam ad an. milleſ. quadringenteſ. ſeptuagesimum ſextum. *Ferrer. de Reb. Vngar. Prou. par. 3. lib. 1.*

4 Alter Blasius in eiſdem Ecclesijs ſucceſſit Epiſcopus circa annum millesimum quadringenteſ. ſeptuagesimum ſeptimum, vt teſtatur Ferrarius vbi ſupra.

5 P. F. Donatus de Georgijs Mercanen. cuius harum Eccleſiarum Paſtor effectus eſt, quicquid in pace anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo ſecundo, in Capitulo noſtri Conuen. Mercanen. ſepultus. *Razz. de Vir. Illuſt. Ord. noſtri.*

6 P. F. Auguſtinus Nallius harum Eccleſiarum Epiſcop. effulſit à Iulio II. creatus ann. millesimo quingenteſimo duodecimo. Vir fuit doctiſſimus, in pluribus Ordinis ſtudijs Regens, à Thoma de Vio Caietano Generali Magiſtro in maxima exiſtimatione habitus, à quo cum Bononienſis Generalis ſtudij Regens eſſet, delectus fuit inter cœteros Ordinis doctiſſimos viros, vt ad Piſanum Conciliabulum accederet, illudque facundo ore, & calamo impugnaret, & proſterneret, pro vt fecit, Iulij Pont. Max. partibus infracto animo ſuſceptis, eidemq. mandauit Caietanus vt ſua in D. Thomam Commentaria corrigeret. Quieuit in Domino doctiſſimus Paſtor anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo ſeptimo, relictis ingenij ſui præclaris annotationibus in D. Thomam. *Plod. par. 2. lib. 4 Razzius & Gozzeus.*

7 P. F. Franciſcus Puteus Sac. Theol. Mag. die 28. Febr. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo octauo Mercanen. & Tribunen. Paſtor à Clemente VII. per obitum Auguſtini creatur, in qua dignitate vſque ad annum milleſ. quingenteſimum trigeſimum ſecundum vixit. *Ex. Act. conſiſt. eiuſdem Pont.*

8 In Franciſci demortui locum Mercanenſis, Tribunenſisque Paſtor renunciatus eſt P. F. Thomas de Ceruia Raguſinus die 16. Decemb. anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſecundo à Clemente Papa VII. in quibus Eccleſijs vixit annos tres, & mortuus, in ſua Cathedrali Mercanen. cõditus eſt an. 1535. *Razz. vbi ſup. & Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clem. Pont.*

9 P. F. Arcangelus Gozzeus harum Eccleſiarum Paſtor euaſit, ſcripſitque teſte Ambroſio Gozzeo immediate adducendo, circa annum milleſ. quingenteſimum nonageſimum ſextum Illyrica lingua librum *de Confratribus Roſary B. Virg. ac Nominis Dei*. Alium item *de Roſario*. Fernand. inter Script. Dalmat.

10 P. F. Ambroſius Gozzeus Sacræ Theol. Mag. patria Raguſinus à Paulo V. Mercanen. ac Tribunen. Eccleſiarũ Epiſcopus renunciatur die 15. Iunij an. milleſ. ſexcenteſimo nono, ſcripſitque eruditus Paſtor catalogum Scriptorum Ord. noſtri, nec non librum de exemplis, & ſimilitudinibus, atque arborem Gozzeæ familiæ. Obijt circa annum 1620. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. Fernand. inter ſcript. Dalmat.*

Tit.

Tit. 381. Meriden.

1 IN Nouo Regno apud Indos Meridenſis, ſeu de Merida Eccleſia Epiſcopum habuit P. F. Ludouicum de Ciferentes ab Alexandro VII. creatum 22. Septemb. anno à *Virgineo* partu milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo tertio. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

382. Meten.

1 PAter Fr. Nicolaus Coeffetau Datdanien. Epiſcopus, Suffraganeusque Henrico Borbonio Meten. Paſtori datur à Paulo V. anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo 2. Iulij. *Ex Act. Conſiſtor. eiuſdem Pont.*

383. Milenen.

1 MIlenen. ſeu Milenſis Eccleſia in Areipelago, & Inſulis mari Aegæi, binos noſtræ profeſſionis ſectatores conſequuta eſt Epiſcopos, ex quibus prior extitit P. F. Nicolaus Langen in prædefuncti Ioannis locum à Caliſto III. die 21. Aprilis anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo quinto Epiſcopus creatus, ſicuti in lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem continentur.

2 Alter fuit P. F. Gregorius Caſtagnagnola (quem aliqui Caſellam, ſeu Corellam malè nuncupant) Theologus inſignis à Paulo III. ex Io. Petri Ferretti renunciatione creatus Epiſcopus die veneris 6. Nouemb. an. milleſ. quingenteſimo quadrageſimo quinto, ſicut eiuſdem Pont. Max. Conſiſtorialia Acta teſtantur; de quo *V*ghell. tom. 1. inter Militen. agit; retractat tamen ſe in Appendice tom. 9. aſſerendo Gregorium non Militen. ſed Milen. Epiſcopum fuiſſe. *Ex eiſdem Actis Conſiſtor. Pauli III.*

384. Mileuitani.

IN Inſula Melita, quæ communi nomine *Malta* nuncupatur, eſt Mileuitana Eccleſia, ita in Cõſiſtorialibus Actis nuncupata, quæ modò & Meliten. dicitur, ſub Metropolitana Panormitana, ſequenteſq; habuit Dominicanos Paſtores, qui nobis innotuere.

1 P. F. Iacobus de Mileto conſtituitur huius Eccleſiæ Epiſcopus ab Alexandro IV. die 27. *Maij* ex Sebaſten. translatus põtificatus anno 5. qui fuit ſalutis humanæ milleſ. duceteſimus quinquageſimus nonus, vt habetur in Bulla huiuſmodi tranſlationis, quæ aſſeruatur in Archiuio conuentus Regij S. Dominici de Neapoli nobis communicata.

2 P. F. Andreas Bancharinus eidem Eccleſiæ Mileuitanæ datus eſt Epiſcopus circa annum milleſimum ducenteſimum ſeptuageſimum, recenſeturque à Fernandez in Epiſcopis Italis. Pyrrus verò in ſua Sicilia Sacra notitia 7. dum de hac Eccleſia tractat, ait num. 7. *N. 8. N. Præſules Melitenſes agebant ab anno 1266. ad ann. 1284.*

385. Militen.

MIletum, ſeu vt alij dicunt Militum Calabriæ ciuitas in Neapolitano Regno, cuius Epiſcopalis ſedes Romanæ immediatè ſubditur, vnicum S. P. Dominici filium Epiſcopum habuit; eſtque qui ſequitur.

1 P. F. Deodatus de Capua ex Romana prouincia poſt deceſſum Dominici Militen. Epiſcopi, ab eiuſdem Eccleſiæ Capitulo vnà cum Arnoldo de Bauro Monacho electus, à Martino IV. confirmatus fuit, 7. Kalen. Octob. anno milleſ. ducenteſimo octogeſimo ſecundo, qui quatuor tantùm annos commiſſum ſibi gregem verbo, & vitæ exemplo pauit, completoq; vitæ curſu emiſit ſpiritum an. 1286. *Vghel. tom. 1. Ital. Sac.*

386. Miltonen.

1 SVb Metropolitãna Colocen. eſt Miltonenſis Eccleſia, cui datum fuiſſe Epiſcopum P. F. Albertum de Vſti ab Vrbano V. anno 2. ſui pontificatus, qui fuit humanæ ſalutis milleſimus treceteſimus ſexageſimus quartus, ex Bzouianis manuſcrip. in Archiuio Ord. aſſeruit, & à nobis alibi adductis, in hunc modum conſtat.

Al-

Albertus de Vſti Ord. Præd. creatur Epiſcopus Miltenen. anno 2. Vrbani V.

387. Mimaten.

1 IN Mimatenſi ſede Epiſcopali in Gallia ſub Bituricen. Metropol. vnicum noſtri inſtituti profeſſorem reſediſſe conſtat, eſtque hic P.F. Hyacinthus Serronus Romanus S. Mariæ ſuper Mineuam alumnus, qui cum Socius Magiſtri ſacri Palatij Michaelis Mazarini ad purpuram poſtmodum euecti, extitiſſet, Arauxicanus Epiſcopus ab Innocentio X. creatus, ab Alexandro Papa VII. ad Mimatenſem Eccleſiam translatus fuit menſe Maio anno milleſ. ſexcenteſimo ſexageſimoprimo, in qua viuit bonus Paſtor hoc anno 1665 quo hæc ſcribimus.

Sunt ex noſtris, & extraneis Scriptoribus qui Guillelmum Durantem Ep. Mimaten. fuiſſe Ord. noſtri profeſſorem affirmant; ſed falsò, confundunt enim Durandum hunc Speculatorem dictum, cum Durando de S. Portiano Epiſcopo Anicien. & Melden. dequo ſupra in Anicien. Epp. qua de re fusè tractat Gallia Chriſt. tom. 3. inter Mimaten. Epp. ſub nu. 23. referens ſepulchralem inſcriptionem, in noſtra S. Mariæ ſuper Mineruam eccleſia, in Capella DD. de Alterijs, vbi conditum eſt eius corpus tumulo proſtantem, in qua nulla ſit mentio fuiſſe Durandum Ordinis Præd. profeſſorem.

388. Minden.

1 PAter Fr. Otho de Mali-Saxo, cum in ſæculo militiæ nomen dediſſet, euaſiſetque in illa Dux ſtrenuus; rartareis legionibusbellum poſtmodum indicturus, contemptis mundi honoribus ſub paupertatis regula Deo ſeruire conſtituit, Dominicanam togam amplexatus, ſub qua, cum in regulari obſeruantia, cœteriſque virtutibus plurimùm profeciſſet, Mindenſem eccleſiã in Alemania regendam ſuſcepit ab Vrbano V. in ſui pontificatus primordijs, in qua dignitate, cum ſanctiſſimi Paſtoris ſibi nomen obtinuiſſet, dies vitæ terminauit, an. milleſ. duceteſimo ſeptuageſimo primo. *Caſtil. p.p. Plod. p. 2. lib. 3. Taeg. in monum. Ord.*

389. Minerbinen.

1 IN prouincia terræ Barij Neapolit. Regni eſt Minerbinen. Eccleſia, cui præfuit P.F. Antonius de Gaeta, cum eſſet Pœnitentiarius Bonifacij VIII. adlectus Epiſcopus ab eodem Pont. Max. anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo octano: in qua Eccleſia plures annos laudabiliter vixit. *Taeg. in monum. Ord.*

2 P.F. Robertus de Noya Apulus Minerbinenſem Epiſcopalem ſedem conſcẽdit die 23. Ianuarij anno milleſ. quadringenteſimo nonageſimo ſecundo ex Innocentij VIII. decreto. Fuit Robertus præco diuinus celebris, laureatuſque Doctor inſignis, cui Mag. Ordinis Ioachimus Turrianus conceſſit facultatem retinẽdi apud ſe in Epiſcopatu bona quæ in Ordine habebat, vt ex eius Regeſt. ſub an. 1494. conſtat. Quinque annis hanc rexit eccleſiam pater pauperum effectus, translatus ab Alexandro VI. ad Acernen, an. 1497. de quo ibi. *Vghel. tom. 7. Vallus de vir. Illuſt. Ord. Prædicat.*

3 P.F. Hieronymus Zambeccarius Bononiæ nobili loco natus ex Aliphana ſede ad hanc translatus fuit ab Vrbano VIII. die 10. maij anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo primo, in qua duobus tantummodo annis præfuit, liberèq. eam ad Pont. Max. pedes dimiſit. Vixitq; poſtmodum Romæ aliquibus annis in maxima egeſtate, vbi obijt, in eccleſia SS. Apoſtolorum ſepultus vt vidimus. *Vgel. vbi ſup.*

390. Minoren.

1 PAter Fr. Iacobus Sergius Theologica facultate Doctor illuſtris ad Minorẽſem ſedem Epiſcopalem in Regno Neapolit. ſub Amalphit. Archiepiſc. conſtitutam à Clemẽte VI. fuit euectus Nonis Nouemb. anno milleſ. trecenteſimo quadrageſimo octauo, in qua cum laude annos quindecim vixit deceſſitque an. 1363. in ſua eccleſia ſepultus. *Vghel. t. 7. Ital. Sac.*

2 P. Fr. Thomas Siculus ex Oppido S.Sal-

S.Saluatoris diœceſis Pacten. promouente Iulio II. Minorenſis Epiſcopus euaſit anno milleſ. quingenteſimo duodecimo. Duodecim annis in hac eccleſia laudabilē vitam duxit, compleuitque dies ſuos Neapoli repentino interitu à Deo vocatus an. 1526. & in noſtra eccleſia S.Spiritus conditus, in cuius fauorem Leo Papa X. Apoſtolicas litteras Raymundo de Cardona Neapolitano Proregi dederat die 10.Apr. an. 1521. pontificatus ſui anno nono, quas Vghellus adducit vbi ſup.

3 P. F. Io. Petrus Bonus Panormitanus, iam diù huius Eccleſiæ Epiſcopus deſignatus; tandem in demortui Thomæ locum à Clemente VII. die 28.Febr.creatus fuit anno milleſ. quingenteſimo vigeſimo ſexto. Viginti annos in eadem vixit, perrexitque ad Chriſtum die 6. Iunij 1546. *Vghell. ibid.*

4 P.F. Ambroſius Catharinus Politus Senen. doctrina, & virtutibus ſpectabilis; apud Pont. Maxx.Concilijque Tridentini Patres in maxima exiſtimatione habitus, in Ioannis prædefuncti locum Minoren. Epiſcopus à Paulo III.die 27. Auguſti an. milleſ. quingēteſimo quadrageſimo ſexto creatur,cui eccleſiæ annos ſex optimè præfuit, translatus deinde ad Archiepiſcopalem Compſanam ſedem ann. 1552. Eius cum laude meminit Card. Pallauicin. in Hiſtoria Concilij. Reliquit poſteris ſequentia ingenij ſui monumenta præclara.

In quinque priora cap. Geneſis.
In Epiſtolas D. Pauli.
In epiſtolas Canonicas.
Speculum hæreticorum.
De Conceptione B Virg.
De veneratione Sanctorum.
De præſcientia, & prouidentia Dei.
De prædeſtinatione Dei.
De eximia prædeſtinat. Chriſti.
De Angelorum bonorum gloria.
De Angel. malorum lapſu.
De conſummata gloria ſolius Chriſti & B. Virginis.
De lapſu hominis.
De peccato originali.
De omnium morte,& reſurrectione.
De veritate Purgatorij.
De præmio bonorum.
De ſuplicio æterno malorum.
De ſtatu puerorum abſque ſacramento decedentium.
De perfecta iuſtificatione.
De fide, & operibus.
De reſidentia Epiſcoporum.
De cultu, & adoratione imaginum.
De veritate incruenti ſacrificij.
Libros quinque contra Lutherum, Florentiæ an. 1521. impreſſos,& Carolo V. Auguſto dicatos.

Vertit in latinam linguam vitam S.Catarinæ Senen. à B. Raymundo de Capua compoſitam.

Scripſit quoque plura alia opuſcula,quę referuntur à Fernandez in ſua Biblioth. de quibus etiam conſule Bellarminum in ſua.

5 P. F. Georgius Lazarus Taruiſinus inſignis verbi Dei concionator ex Patauini conuentus Priore die 13. Iulij ann. milleſ. ſexcenteſimo quarto,à Clemente V.II. Minorenſis Epiſcopus nominatus fuit, qui in ſuam eccleſiam ingreſſus die 17. Aug eadem die tranſacto vndecimo anno, ex hac lachrymarum valle ereptus, in ſua Cathedrali conditus eſt an. 1615. cum ſequenti elogio.

Reuerendiſſimus Dominus
Fr.Georgius Lazzari de Triuiſia
Ord. Præd.
Epiſcopus Minoren.mortalitatis memor
viuens ſibi fieri mandauit.
Vixit annos liij.
in hac Eccleſia xi.
Obijt die xvij. Auguſti M.DC. XV.
Et Io.Antonius ſuis impenſis
adimpleri curauit.

Vghell. ibid.

6 P. F. Thomas Brandolinus Neapolitanus vitæ integritate, literarumq. præſtantia ſpectabilis, conuentus S.Dominici de Neap. alumnus, atque inter Doctores eiuſdem ciuitatis cooptatus, poſt Prioris conuentualis, ac Prouincialis munia ſumma cum laude peracta à Paulo V. ſapientum, proborumque virorum amatore die 4. Decemb. anno milleſ. ſexcenteſimo quintodecimo ad Card. Caetani inſtātiam Minorenſis Epiſcopus renunciatus eſt. Suę Eccleſiæ ſolemni poſſeſſione die 25. eiuſdem menſis ſuſcepta, manum ſuam ſtatim miſit ad fortia pro reparatione eccleſiaſticæ diſciplinæ. Epiſcopale palatium vetuſtate penè collapſum à fundamentis cōſtru-

ſtruxit, ſuggeſtumque conſtituit in Cathedrali, quam ſacra ſupellectile ditauit. Eius vitæ probitas, doctrina, atque prudentia non ſolùm commiſſis ſibi ouibus, verùm etiam Hiſpaniarum Catholico Regi ita illuxit, vt ab eodem vnà cum Iulio Cardinali Sabello pro Archiepiſcopatu Salernitano nominatus ſit. Annos 21. laudatiſſimè in hac ſede bonus Paſtor ſedit, ac tandem cum Chriſto æterno Paſtore victurus hanc lachrymarum vallem reliquit die vltima Febr. anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo ſexto, in ſua Cathedrali, ac Sacello Sanctæ Trophymenes à ſe conſtructo, cũ ſequenti elogio conditus.

Fernes extinctus viua in Diuam Trophimenam pietate: an extinctum: an viuum? Eius iuxta cinerem ſponte poſitus ſua Fr. Thomas Brandolinus. Concionator ille diſſertiſſimus e familia Præd. in magno apud ſuos, apud exteros numero, poſt præclara ſui Ordinis munera à Paulo V. Epiſc. denunciatus Minoren. Thiara minore quã merito & minore meritis condito tumulo.

Quem

Ferdinandus Brandolinus I. C.

Patruo benemerentiſſimo Poſ.

Anno ſalutis humanæ MDCXXXVI.

Vallus & Vghell. vbi ſup.

Tit. 391. Mirapicen:

1 IN Mirapicenſi Epiſcopali ſede in Gallia ſub Metropolitana Toloſana præfuit P. F. Petrus de Pireto, Vir doctiſſimus, ex Sacri Palatij Magiſterio aſſumptus poſt promotionem Iacobi Fornerij Card. Mirapicen. Epiſcopi ad ſummum Pontificatum, ab eodem Pont. Max. anno milleſimo treceteſimo trigeſimo quinto creatus, qui reſedit in hac Eccleſia cũ laude non vulgari annos duodecim; tandemque in mortis oſcula ruit anno 1347. De quo in Magg. Sacri Palatij, *Gall. Chriſt. t. 3.*

Tit. 392. Miſmen.

1 IN partibus Infidelium eſt Miſmen. Epiſcopalis ſedes, cui præfectus eſt Epiſcopus à Paulo III. vacanti per obitum Conradi P. F. Baldaſar Ferdaman Germanus, cum facultate exercendi pontificalia in Hildeſemen. Diœceſi, anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo die 20. Auguſti. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 393. Miſsinen

MIſſinen. Eccleſia in Alemania ſub Metropolit. Magdeburgen. quam Miſnienſem communi nomine dictam credimus, ſequentes habuit Epiſcopos Dominicanos.

1 P. F. Nicolaus Tzymerman Germanus huius Eccleſiæ Paſtor conſtituitur à Bonifacio Papa IX. 16. Cal. Nouemb. anno milleſimo treceteſimo nonageſimo ſeptimo, de quo manuſcripta Bzouiana hęc habent. *Nicolaus Tzymerman. Ord. Præd. Epiſcop. Miſſinen. à Bonifacio* IX. 16. *Cal. Nouemb. anno* 8.

2 P. F. Io. Miſſinenſis Epiſcopus effectus eſt à Sixto IV. qui anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo octauo à Mag. Generali Leonardo de Manſuetis receptus eſt ad gratias, atque beneficia Ord. ſicuti eius Regeſta in hunc modum referunt fol. 351. *R. D. Io. ex Ordine noſtro Epiſcopus Miſſinen. recipitur ad beneficia Ordinis. Dat. Peruſij* 22. *April.* 1478.

3 P. F. Leonardus Zittardius à Pio IV. die 17. Martij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo tertio creatur Epiſcopus Miſſinen. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 394. Mitilenen.

1 PAter Fr. Ambroſius de Abiate ex prouincia Lõbardię à Bonifacio IX. anno milleſimo quadringenteſimo ſecundo Mitilinen. Epiſcopus creatus dicitur à Plodio par. 2. lib. 3. cæterum an hæc Eccleſia ſit alia à Lesbien. quæ & Mytilena Archiepiſcop. neſcimus.

Tit. 395. Modruſien.

1 PAter Fr. Antonius Dalmata Iadrenſis, doctrina, religioneque laudabilis, cum Budæ Vicarius prouincialis,

lis, & Matthiæ Coruini Regis Hung. Capellanus, nec non Reginæ Beatrici eius coniugi à ſacris confeſſionibus exiſteret, ad Modruſienſem Epiſcopatum procurante Rege electus fuit anno milleſimo quadringenteſimo octuageſimo primo à Sixto Papa IV. prout ex Petri Nigri epiſtola ad eundem Regem dedicatoria Clypei Thomiſtarum editi eodē anno 1481.apparet. A Magiſtro Ord. Ioachino Turriano duos Ordinis Fratres, Clericum vnum conuerſū alterum ſibi ſocios obtinuit, vt in eiuſdem Regeſtis legitur. *Ferrer. de Reb. Hung. Prou. Ord. Præd. p. 2. lib. 1. cap. 5.*

2 In hac quoq; Eccleſia reſedit P.F. Albertus Diuinius de Catharo à Paulo III. per ceſſionem Didaci de Loaiſa creatus die 26. Iulij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo octauo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

3 P. F. Dionyſius Pieppius Modruſienſis Epiſcopus renunciatur à Pio IV. die 17. Iulij an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo, teſtimonium perhibentibus Apoſtolicæ Cancellariæ Regeſtis.

Tit. 396. Molopotamien.

1 Pater Fr. Michael de Verona Molopotamiēſem ſedem Epiſcopalem adeptus eſt, ex qua Non. Octob. an. milleſimo treeenteſimo quadrageſimo ſecundo transfertur à Clemente Sexto ad Clugienſem, de quo vide ibi. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

Tit. 397. Monopolitani.

1 Pater Fr. Petrus Boianenſis Epiſcopus, à Martino V. ad Monopolitanam Eccleſiam in Apulia Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubiectā transfertur die 15. Ianuarij incipientis anni milleſimi quadringenteſimi trigeſimi primi, cui præfuit annis ſex, quieuitq; in pace an. 1437. de quo inter Boianen. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. F. Io. Lopez Hiſpanus Valliſoletani conuentus alumnus, huius Monopolitanæ Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt ex Cotronenſi translatus à Clemente VIII. die 25. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo octauo. Fuit Io. in diſciplinis theologicis, Sanctorumque Patrum lectione ſtudioſiſſimè verſatus, ſcripſitque quatuor volumina pluries impreſſa pro ſermonibus de tempore, & Sanctis, copioſa Patrum doctrina condita in Concionatorum maximum commodum, ex quo tanquam ex copioſo fonte hauſerunt noſtri ſæculi Scriptores, qui Commentaria in ſacras paginas edidere. Scripſit præterea de Roſario B. Virg. de Sacramento Altaris. De præparatione ad mortem; nec non quartam, & quintam partem generalis hiſtoriæ Ord. noſtri. Præfuit huic Eccleſiæ Epiſcopus optimus, primæuos Eccleſiæ Sanctos Epiſcopos æmulatus, pauperum, viduarum, orphanorūq; pater communi voce appellatus: an. x. tandemque annorum pondere preſſus Eccleſiam dimiſit anno milleſimo ſexcenteſimo octauo ex Pauli V. indulto, manſitq; Neapoli apud Proregem Comitem Beneuentanum ſummo loco à Conſilijs. Compleuit tandem vitæ ſuæ curſum anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo ſecundo, Ianuario menſe, ætatis ſuæ cen eſimo octauo. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Fernand. inter ſcript. Ord.*

Tit. 398. Montis Alti.

1 Mons Altus ciuitas in Piceno, à Sixto V. Epiſcopali ſede decorata ſub Metrop. Firmana, habuit tertium Epiſcopum P.F. Paulum Vrſinum nobilem Romanum ex Galleſy dominis, S. Mariæ ſuper Mineruam alumnum, qui poſt peractum, theologiam, & Philoſophiam docendi munus, pluriumque conuentuum præfecturam, a Paulo V. Epiſcopus die 14. Iulij anno milleſimo ſexcenteſimo octauo creatus eſt. Triginta duorum annorum curſu ſibi creditum gregem ſumma vigilantia rexit; tandemque in mortem incidit anno 1640. cum paulò ante ſuam Cathedralem ſacra ſupellectile ditaſſet. In eadem conditus expectat beatam ſpem, & aduentum gloriæ magni Dei. *Vghell. tom. 2. Ital. Sac.*

Tit. 399. Montis Corbini.

1 SVb Beneuentana Metropoli eſt ciuitas Mõtis Corbini in Regno Neap: quæ plures ex noſtris Prædicatoribus habuit Epiſcopos, quorum prior fuit P.F.Bonometus (quem Vghellus Bartholomæum nominat, fuiſſeque Ord. Præd. ſilet) ab Vrbano V. ſui pontificatus anno tertio, ſalutis verò 1365. creatus, qui pro Iacobo deceſſore Epiſcopo ſacrum Collegium recognouit 11. Ianuarij eiuſdem anni, de quo in antiquis manuſcrip. archiuij Ord. ita dicitur. *F. Bonomettus Ord. Prædicat. creatur Epiſcopus Montis Corbini anno 3. Vrbani V.*

2 P.F. Petrus de Beneuento Epiſcopus ab Vrbano V. promotus eſt anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo ſexto, præfuitque huic Eccleſiæ annos duos, & completo vitæ curſu deceſſit. *Vghell. Ital. Sac. tom.* 8. *Taeg. in monum. Ord.*

3 P.F. Nicolaus de Aedio alter fuit ex noſtris Montis Corbini Epiſcopus à Bonifacio IX. 6. Id. Decemb. anno milleſimo trecẽteſimo nonageſimo nono creatus. Hic aſſecla fuit Gregorij Papę XII. & in paucis gratus Io. Dominico Card. Reguſino, cuius diplomati Caietæ ſubſcripſit anno 1412. Diu in hac eccleſiaſtica ſede reſedit, ingreſſuſque eſt vniuerſæ carnis viam anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo ſecundo. *Vghell. ibid.*

Poſt ſubſequutum deceſſum Nicolai, hæc Eccleſia cum Vulturarienſi vnita fuit ab Eugenio IV. die 9. Aprilis anno 1434. & poſt vnionem factam, his Eccleſijs alij duo Prædicatores præfuere.

4 P.F. Paulus Picus ex Burgo S. Sepulchri cum eſſet Sac. Congregationis Indicis Secretarius, à Paulo V. harum Eccleſiarum Paſtor creatur 15. Iulij an. milleſimo ſexcenteſimo tertio decimo, quibus præfuit annos decem, deceſſitq; in ſua reſidentia Vulturariæ anno 1622. vt habetur in Regeſt. Secretariorum S. Congregat. Indicis. Fuit autem alumnus conuentus S. Mariæ ſup. Mineruam, eiuſq; oblitus eſt Vghellus in nomenclaturis Epiſcoporum harum Eccleſiarum tomo 8. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

5 P.F. Franciſcus Maria Burattus ex conuentu Querquenſi de Viterbio Romæ ortus, à Gregorio XV. die 10. Maij anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo tertio harum vnitarum Eccleſiarum Epiſcopus creatur, in quibus defunctus eſt ſequenti menſe Octob. eiuſdem anni. *Vghell. ibid.*

Tit. 400. Montis Marrani.

MOntis Marrani Eccleſia ſub Metropolitana Beneuentana in Regno Neapolit. binos ſequentes ex noſtris Prædicatoribus Epiſcopos habuit.

1 P.F. Ruffinus Montis Marrani Epiſc. à Nicolao IV. creatus fuit, in qua Eccleſ. cum laudabiliter annos quinque vixiſſet, à Bonifacio VIII. 2. ſui pontif. anno, qui extitit à Virginis partu milleſimus ducenteſimus nonageſimus ſextus 5. Id. Auguſti ad Caſtrenſem Eccleſiam prouinciæ Hydruntinæ tranſlatus eſt, in eaque plures annos vixit: de quo *Vghellus* tom. 8. inter Montis Marrani Epiſcopos vbi ſilet hunc fuiſſe Dominicanum, quod tamen ſubdit in Appendice ad tomum 1. in calce tomi 9. appoſita: veruntamen ad præfatam Caſtren. ſub Metropol. Hydruntina, non verò ad Caſtren. in Prouin. Patrimonij Eccleſiam tranſlatum fuiſſe certum eſt, prout ipſemet Vghellus inter Montis Marran. Epiſcopos refert.

2 P.F. Pontius Eſcandeuilla à Clemente *VI.* 5. Id. Iunij anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo quinto montis Marrani Epiſcopus creatur, qui ſequenti anno ad Vicanam Eccleſiam tranſlatus eſt ab eodem Pont. Max. de quo ibi, *Vghell. tom.* 8. *Ital. Sac.*

Tit. 401. Montis Peluſij.

IN Montis Peluſij Epiſcopali Eccleſia in Apulia immediatè Apoſtolicæ ſedi ſubiecta, vnicus ex noſtris præfuit Epiſcopus P. F. Antonius de Iohannotto Adrienſis ex Priore Prouinciali Prouinciæ Regni ad regimen Epiſcopale aſſumptus; euaſitque Andrienſis, ac Montis Marrani Epiſcopus circa annum milleſimum quadringen-

gentefimum quinquageſimum octauum. Deceſſit Andriæ, vbi iacet in Cathedrali, cuius tumulo hæe imminet inſcriptio.

Hic iacet F. Antonius de Ioannocto
Nobilis ciuis Adrien. eiuſdemque Epiſcopus.
ac Montis Peluſij
cuius induſtria hæc Eccleſia refecta eſt
MCCCCLXIII.

Taeg. in mon. Ord. & Vghell. t. 1. Ita. Sac.

Tit. 402. Montis Regalis.

1 MOntis Regalis Ciuitas in Pedemontana regione ſita ſub Metrop. Taurinen. ab Vrbano VI. Epiſcopali dignitate inſignita anno milleſimo trecenteſimo octuageſimo octauo, primum Epiſcopum habuit P. F. Damianum Zaualiam Ianuenſem, celebrem diuini verbi præconem, ab eodem Pont. Max. die 8. Iunij eiuſdem anni creatum; qui omnem conatum adhibuit vt nouam ſponſam optimis legibus inſtitueret: ab Aſtenſi autem Epiſcopo pluribus fuit litibus vexatus cauſa ſibi aſſignandæ diœceſis. Noſtri inſtituti profeſſores in ciuitatem introduxit copioſis pro conuentus conſtructione datis eleemoſynis, populoſque diris factionibus quaſſatos ad vnitatem reduxit. Tandem annorum pondere preſſus humanæ conditionis debitum perſoluit anno milleſimo quadringenteſimo quarto, in Cathedrali ſepulturæ traditus. *Vghell. tom. 4 Ital. Sac.*

2 P. F. Michael Ghiſlerius Cardinalis Alexandrinus à Paulo IV. ſacra purpura decoratus ex Nepeſina, Sutrinaque Eccleſia ad hanc à Pio IV. die 27. Martij an. milleſimo quingenteſimo ſexageſ. tranſlatus eſt, ad quam cum ſe contuliſſet, ſingularis probitatis editis exemplis, illam piè, ſanctèque rexit; & ſi aliquando ab illa grauibus, vrgentibuſque cauſis eum abeſſe contingebat, per Suffraganeum Hieronymum Ferragattum, virum impigrum, illam adminiſtrabat. Aſſumptus poſtmodum fuit ad culmen Apoſtolicum ſub Pij V. nomine anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto die 7. Ianuarij, de quo plura inter Pontt. Max. retulimus.

Tit. 403. Montis Viridis.

OLim Compſani Archiep. Suffraganea fuit hæc Eccleſia in Apulia; nunc verò ex Clementis VII. decreto cum Nazarena Eccleſia vnita eſt.

1 P. F. Petrus de Auerſa cum eſſet Neapolitani Regis confeſſor, Montis viridis Epiſcopus ab Alexandro VI. die 19. Iulij anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono creatus fuit, ad eiuſdem Regis inſtantiam; quam Eccleſiam annis tribus tantummodo rexit, in æternam vitam, vt creditur, translatus anno 1502. Fuit poſtmodum hæc Eccleſia cum Cannenſi vnita anno 1531. à Clemente VII. & vtraque cum Nazarena. *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

Tit. 404. Motonen.

MOronenſis Eccleſia in Romania ſub Patracen. Metropol. plures noſtræ profeſſionis ſectatores habuit Epiſcopos, inter quos primus numeratur qui ſequitur.

1 P. F. Aegidius Ferrarienſis ex Patriarchali Gradenſi ad Alexandrinam translatus ab Vrbano V. habuit quoque commẽdatam Mothonenſem Eccleſiam; ita enim in antiquis manuſcript. archiui Ord. ſuperius à nobis citatis habetur. *Aegidius Ord. Prædicat. creatur Patriarcha Graden. an. 1. Bonif. 8. Fuit iſte poſteà Patriarcha Alexandrinus & Cõmendatarius Eccleſiæ Mothonen.*

2 P. F. Laurentius Venerius Venetus à Io. XXIII. Idib. Iulij an. milleſimo quadringenteſimo vndecimo creatur Epiſcopus Motonen. qui plures annos ibidem vixit arguendo, obſecrando, increpando in omni patientia & doctrina. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont.*

3 P. F. Ludouicus Longus, nobili ſanguine ſatus, à Paulo II. Motonen. Epiſcopus prid. Non. Nouemb. datus eſt an. milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſexto, quo in munere annos nouem Paſtor egregius vixit, quieuitq; in pace an. 1475. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont. Max.*

4 In Ludouici prædefuncti locum P. F. Blaſius Raguſinus ſucceſſit, à Sixto Papa IV. creatus, cuius memoria habetur

in Regeſt. Mag. Ord. Leonardi de Manſuetis fol. 215. qui eidem conceſſit facultatem aſſumendi ſocium ex Ordine anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo ſexto.

5 P. F. Antonius de Abula origine Cyprius à Leone X. circa annum milleſimum quingenteſimum vigeſimum huius Eccleſiæ Paſtor creatur, ſanguinis præſtantia, literarumq. peritia conſpicuus, quam cum pluribus annis optimè rexiſſet, ſarcina corporis dimiſſa, quieuit in pace *Sampaius Fernand. & Luſit. in Chron.*

6 P. F. Fœlix Polonus S. Theol. Mag. celebris Mosonen. Epiſcopus à Iulio Papa III. creatus fuit die 22. Aprilis anno à partu Virg. milleſimo quingenteſimo quinquageſimo quarto ſicuti teſtatur Bzouius noſter de reb. geſtis in Polonia Ord. Præd. cap. 6. datuſque eſt Suffraganeus Vilnen. Epiſcopo.

7 P. F. Cyprianus Polonus Mag. In Sac. Theol. à Pio V. Pont. Max. die lunæ 3. Martij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, pontificatus ſui vltimo, Motonen. Epiſcopus & Vilnen. Eccleſiæ Suffraganeus inſtitutus eſt, longamque vitam in his muneribus duxit, viuebat enim an. 1605. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Bzou. vbi ſup.*

Tit. 405. Muſtorien.

1 MVſtorienſis Eccleſiæ conſtituitur Epiſcopus à Bonifacio IX. 3. Cal. Aprilis anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto P. F. Io. de Gronouuo, cuius meminere Bzouiana manuſcrip. in hunc modum. *Io. de Gronouuo Ord. Præd. Epiſcop. Muſtorien. a Bonifacio IX. 3. Cal. April. an. 5.* de quo noſtri Scriptores altum tenuere ſilentium.

Tit. 406. Mutilen.

1 MVtilenſis ſeu Motulen. Eccleſia Terræ Hydruntinæ ſub Metropolitana Tarentina tres noſtri inſtituti profeſſores habuit Paſtores; ex quibus primus extitit P. F. Angelus Paſchalis Dalmatinus inſignis theologus, multaque pietate præditus, qui ad Caroli V. petitionem à Paulo III. creatus eſt Ep. die lunæ 5. Martij anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſeptimo, eidemque pluribus annis ſacrum ius dixit. Quieuit in pace Neapoli, in Eccleſia S. Catherinæ de Formello terræ traditus. *Vghell. tom. 9. Ital. Sac. Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli P.*

2 P. F. Seraphinus Rinaldus de Nuceria nobili loco natus, conuentus S. Dominici de Neapoli alumnus, cum Dominicanum habitum ex manibus Magiſtri Generalis Seraphini Caballi ſuſcepiſſet, Prouincialiſque ſuæ prouinciæ Regni præfecturam exercuiſſet, atque in Neapolitana Vniuerſitate cathedræ D. Thomæ nobilis moderator extitiſſet, ab Vrbano VIII. Mutilenſis Epiſcopus creatus eſt die 4. Aprilis anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſeptimo, in qua Eccleſia tribus tantummodo annis vixit, completiſque diebus ſuis, Neapoli anno 1630. in templo S. Dominici ſepultus eſt. *Vghell. ibid. & Vall. de Prou. Regni.*

3 P. F. Io. Baptiſta Faleſius Neapolitanus cœnobij S. Mariæ Sanitatis filius, vnus ex primis regularis obſeruantiæ eiuſdem conuentus, & Congregationis Patribus, vir doctus, pius & verus Iſraelita, in quo dolus non apparuit, poſt eiuſdem conuentus regimen, promouente Philippo IV. Hiſpaniarum Rege inuictiſſimo, Motulenſis Epiſcopus ab Vrbano VIII. renunciatus eſt die 15. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo octauo: in qua dignitate conſtitutus ipſe omnem adhibuit operam vt gregem ſibi commiſſum ad rectam viuendi normam reduceret, ad quam eius vitæ probitas illum impellebat. In maxima fuit æſtimatione apud cunctos Neapolitanos Principes, Proceres, Regioſque Miniſtros, quos erga S. Patrē Dominicum deuotione inflammauit, ita vt illū in totius Regni Tutelarē delegerint, quod & Apoſtolica auctoritate Vrbani VIII. primò, Alexandri Papæ VII. deinde fuit conſtabilitum. Tandem eum bonum certamen certaſſet, curſum conſummaſſet, fidem ſeruaſſet, repoſitam ſibi coronam à iuſto iudice percepturus, obdormiuit in Domino decimo ſui regiminis an. qui fuit à Virg. partu 1648. *Vall. & Vghell. vbi ſup.*

Tit. 407. Mutinen.

1 MVtinenſis nobilis Eccleſia in Lombardia ſub Bononien. Metropolitana quatuor ex Fratribus Prædicatoribus Epiſcopos habuit, & P. F. Albertus Boſchettus nobilis *Mutinen.* primus in ea reſedit. Fuit Albertus Corradi potentiſſimi ciuis *Mutinen.* filius à Clero, & populo Epiſcopus 3. Non. Aprilis an. milleſ. ducenteſimo trigeſimo quarto electus, atque à Gregorio Papa IX. confirmatus, qui creditam ſibi eccleſiam pluribus annis pacificè rexit, commiſſum ſibi populum pietatis operibus enutrire ſatagens; tandemq. factionibus Gibellina, & Guelpha inter ſe certantibus, ſede ſua exulare coactus, Bononiam ſe recepit, *Mutina* ſacris propter hoc à Gregorio Pontifice interdicta, Rebus poſtmodum pacatis in ſuam eccleſiam reuerſus, ibidem Innocentium IV. ex Lugdunenſe Concilio reuertẽtem magnifico recepit hoſpitio, ab eodemque iudiciariam delegatam poteſtatem accepit cognoſcendi, iudicandique iniurias, quas Rauennati Archiepiſcopo intulere Ariminenſes. Plura templa inſtaurauit, noſtroſq. Patres & Franciſcanos, atque Auguſtinianos *Mutinam* introduxit copioſiſque eleemoſynis fouit. Deceſſit tandem operibus bonis cumulatus optimus Antiſtes anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo quarto, cui omnium lachrymæ, tanquam ſanctitatis laude præſtari parentauere. *Vghell. tom. 2. Ital. Sac. & Plod. par. 2. lib. 1.*

2 P. F. Aegidius Andreæ de Foſcherarijs Bononienſis Sacri Palatij *Magiſter*, vir eccleſiaſtica eruditione conſpicuus, ex Card. *Moroni* ceſſione, à Iulio III. creatus Mutinenſis Epiſcopus euaſit die 15. *Martij* an. milleſ. quingenteſimo quinquageſimo. Montem pietatis *Mutinæ* erigendum curauit, collegiumque puellarum Epiſcopi, vt vocant, inſtituit, partemque Epiſcopalis palatij, hortos reſpicientem conſtruxit. Cum eodem Card. *Morono* calumnijs circumuentus Adrianam molem Romæ pro carcere habuit, moxque comprobata ſub Pio IV. eius innocentia, crimen diſcuſſit, & vincula, publico decreto à *Michaele* Card. Alexandrino S. R. E. ſummo Inquiſitore hac de re edito, quod Plodius par. 2. lib. 3. de Vir. Illuſt. Ord. refert. Tridentino Concilio interfuit, in quo Arcæ ſcientiarum ſibi nomen obtinuit à Patribus, ex quorum mandato euiſdem Cõcilij ſeſſiones exarauit. *Miſſale*, Breuiarumque Romanum corrigendum, caſtigandumque ſuſcepit, compoſuitque Romanum Cathechiſmum cum Leonardo *Marino* Lancianen. Archiep. Franciſcoque Forerio Luſitano, cunctis ex Ordine noſtro. Romæ fato functus eſt die 23. Decemb an. 1564. in noſtro S. *Mariæ* ſuper *Minxruam* Templo prope Aræ max. gradus cum ſequenti elogio conditus.

D. O. M.
Fratri Aegidio Foſcherario Bonanien.
Ord. Præd. Epiſcopo Mutinen.
Religione, innocentia, liberalitate,
præſtantia, prudentia,
ac ſcientia diuinarum rerum tanta,
vt in publico Tridentino Concilio
Patres in eius iudicio conquieſcerent.
Qui Catechiſmo, Miſſali, ac Breuiario,
in quibus maximè omnium elaborauit,
compoſitis.
Romæ obdormiuit in Domino
Anno Do. M. D. LXIV. die xxiij. Decemb.
Vixit an. lij. menſ. x. dies xxvi.
F. Ferdinandus de S. Ambroſio
memoriæ tanti viri obſeruantiſſ.
fecit xv. Octob. MDLXVII.

3 P. F. Sixtus de Vicedominis nobilis Nouocomenſis ex iterata ceſſione Cardinalis *Moroni* Mutinenſem ſedem conſcendit annuente Pio V. ann. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo primo. Prudenter ſibi creditam eccleſiam decem, & nouem annis rexit, pro Alphonſo Ferrariæ Duce in Hiſpaniam Orator profectus ann. 1581. tandemq. morte interueniente hanc lachrymarum vallem deſeruit an. 1590. in noſtra S. Dominici Eccleſia ſepultura electa, in qua conditus iacet ſequenti elogio.

Xyſto Vicedomini Nouocomenſi
è cænobio Dominicano ad Epiſc. Mutinen.
delecto: Io. Moroni ſapientiſſ. Card. euecto,
in quo annos xix. Adminiſtra
incredibilis doctrinæ, atque integritatis
ſpecimen præbuit.
Nec non Io. Baptiſtæ honeſtiſſ. Equiti
SS. Lazari, & Mauritij
eorun-

eorundem Equitum per totam Inſubriam
Præceptori, vt vocant.
Rodericus Eques Fr. Amantiſſimo
Opt. Frat. P. C.
Vixit Epiſcopus decem & nouem
Annos.

Vghell. vbi ſup.

4 P. F. Lazarus Pelizzarius è Iulia Fidentia Mutinenſium Ducum Theologus celeberrimus, ex Nuſcana Eccleſia ad Mutinen. translatus à Paulo V. die 1. Octobr. an. milleſ. ſexcenteſimo ſeptimo, eam tres annos ſumma cum pietatis laude rexit; quieuitque in pace an. 1610. in S. Dominici eccleſia Mutinæ prope Sixtum Vicedominum conditus cum ſequenti memoria.

Hic
Requieſcunt oſſa
F. Lazari Pelizzarÿ de Florentiola
Ord. Præd.
Epiſcopi Mutinæ
qui obÿt anno M. D. C. X.

Vghell. ibid.

5 P. F. Vincentius Ceuola Lombardus à Clemente VII. Hierapolitanus Epiſcopus creatur, daturq; Suffraganeus Pyrrho Gonzagæ Card. Epiſcopo Mutinen. die Lunæ 11. Maij anno à Virgineo partu milleſ. quingenteſimo vigeſimo octauo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clem. Pont. Max.*

Tit. 408. Namurcen.

1 VNicus ex Prædicatoribus in Namurcenſi ſede Epiſcopali in Belgio ſub Metropolitana Cameracen. à Leodienſi anno 1559. auulſa, præfuit P. F. Antonius Hauet Atrebas Theologiæ Doctor inſignis à Pio IV. in principio anni milleſimi quingenteſimi ſexageſimi ſecundi primus Epiſcopus inſtitutus, promouente Maria Hungariæ Regina Caroli V. Imperatoris ſorore, apud Belgas rerum adminiſtratrice, cui erat à ſacris confeſſionibus ſueq. eccleſiæ poſſeſſionem iniit die 7. Martij S. Thomæ Angelico Doctori dicata. Tridentino Concilio interfuit; diœceſanam Synodum an. 1570. celebrauit, cunctaque optimi Paſtoris munia compleuit. In Domino tandem quieuit anno milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo octauo in ſuę Cathedralis choro ſub ſequenti elogio tumulatus.

D. O. M. AE. S.
Frigida quid mæſto referunt hæc marmora luctu?
Præſulis eximÿ membra ſepulta tegũt.
Dogmate Cæſareos ſacro imbuit ille decores,
Regiaque intrepida corda ſuperba fide.
Ille Namurcenſem primus geſtare Thiaram,
Et ſacri meruit ſceptra tenere gregis.
Ille tibi decus æternum, laudemque Namurcum
Eloquÿ peperit dexteritate ſui.
Ergo age cum lachrymis dic talia verba ſepulto;
Sit tibi ſyderea Præſul in arce locus.
Obÿt anno 15. 78. vltima Nouembris.

Scripſit doctus piuſque Paſtor
De ſtatu Belgÿ,
quod opus Mariæ Auſtriacæ ſuprad. dicauit. Edidit quoq; ſuam diœceſanam ſynodum à ſe celebratam, Louanij impreſſam an. 1571. *Biblios. Belgica. Gall. Chriſt. to. 3.*

Tit. 409. Nanneten.

1 IN Nannetenſi Eccleſia minoris Britanniæ ſub Metropolit. Turonen. Epiſcopum præfuiſſe P. F. Simonem Lingonienſem Gallum ex Ordinis Magiſterio ab Vrbano V. 17. Aprilis an. milleſ. treceteſimo ſexageſimo ſexto pontificatus ſui 4. aſſumptum, pluribuſq. Apoſtolicis Legationibus conſpicuum, certum eſt; qui anno 1360. dum ſupremum Ordinis regimen obtineret, fœderi pacis inter Philippum Franciæ, & Eduardum Angliæ Reges in Britannico vico pagi Carnotenſis apud Froiſſartum interfuit, nominaturque ibidem, magnæ prudentiæ Clericus. Synodalia decreta in commiſſi ſibi gregis vtilitatem condidit, quorum quædam his tēporibus extant, plurimaque bona ſuæ eccleſiæ contulit, in qua duodecim annos laudabiliter vixit, & tandem in ſenectute bona labentis vitæ dies terminauit 7. Iunij an. 1375. apud noſtros ibidem ante Aram max. iuxta locum Euangelij conditus. *Ex lib. prouiſ. Prælat. Vrb. X. Gall. Chriſt. tom. 3. ex S. Antonino tit. 23. & Plod. p. 2. lib. 2. Olmeda in eius vita.*

2 P. F. Aegidius Gaudz Gallus Sac. Theo-

Theolog. Doctor, in Pariſina Vniuerſitate laureatus, à Paulo III. Raren. Eccleſiæ in partib. creatus Epiſcopus, ab eodem Nan. netten.ſedis Suffraganeus conſtitutus eſt, die mercurij 28. April. anno milleſ. quingentesimo quadragesimo quarto, Ioanne Card. de Lotharingia tunc eiuſdem eccleſiæ Adminiſtratore. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont.*

Tit. 410. Narbinen.

1 NArbinenſis Eccleſia in Comitatu Hollandenſis, prout dicitur in Actis Conſiſt. Pij V. Catholico Rege nominante, conſequuta eſt Paſtorem poſt ceſſionẽ Nicolai à Nouaterra, P.F. Gofredum à Marlù ab eodem Pio Pont. Max. die Lunæ 11. Decembris anno millesimo quingentesimo ſeptuagesimo creatum. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pij V. Pont.*

Tit. 411. Narnien.

1 NArnienſis Eccleſia Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubiecta, in diſtrictu Vrbis, duos ex noſtris obtinuit Paſtores, inter quos prior effulsit P.F. Florentius de Romana prouincia, vir pius, & doctus, tam ſacra, quàm prophana eruditione insignis, electus circa annum millesimum ducentesimum quinquagesimum à Capitulo eiuſdem Eccleſiæ, atque ab Apoſtolica ſede confirmatus, qui cum annis pluribus ſuper commiſſum ſibi gregem vigilaſſet, tandem dormiuit in ſomno pacis. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Razz. & Plod. par. 2. lib. 2.*

2 P.F. Iacobus de Peruſio ex Romana Prouincia, vir tum dicendi facundia, quàm morum candore præſtantiſſimus, poſt translationem Franciſci de Bellantibus ad Groſſetanam Eccleſiam, in eius locum Narnien. Epiſcopus à Gregorio XII. anno milleſ. quadringenteſimo ſeptimo creatus eſt. At breui tempore præfuit, ſequenti anno de terra viuentium ſublatus. *Vghell. ibid. Plod. p. 2. lib. 2.*

Tit. 412. Nandoralben.

1 PAter Fr. Petrus de Zeyedino Hungarus conſtituitur Epiſcopus Nandoralbenſis à Sixto IV. anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto, de quo in Regeſt. Magiſt. Ord. Leonardi, Manſueti ita dicitur. *R. P. D. F. Petrus de Zeyedino, qui de licentia Ordinis fuit factus Epiſcopus Nandoralben. habuit conceſſionem omnium gratiarum, ſuffragiorum, & Beneficiorum Ordin. & quòd poſſit eligere vnum Fratrem ex Ordine, electum mutare, &c. Romæ 9. Maij 1474.*

Tit. 413. Nathuren.

1 NAthurenſis Eccleſia in Romania ſub Cõſtantinopolitano Patriarchatu, Epiſcopum habuit P. F. Eraſmum Villis à Io. XXIII. P.M. creatũ 4. Non. Martij anno milleſ. quadringentesimo quartodecimo, de quo Bzouiana manuſcripta hæc tradunt. *Eraſmus Villis Ord. Prædic. Epiſcop. Nathuren. in Patriarchatu Conſtatinopolitano à Io. XXIII. 4. Non. Martij anno 4.*

2 P. F. Ioannes Ruager à Paulo III. promouetur Epiſcopus Nathuren. die 18. Auguſti an. milleſ. quingentesimo quadrageſimo ſecundo in locum Andreæ defuncti Epiſcopi, daturque Suffraganeus Bambergenſis cum commenda eccleſiæ Bambergen. S. Martini. Vixit in hac dignitate annos quatuor, completiſque diebus ſuis deceſſit an. 1546. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont.*

3 In prædefuncti Io. locum idem Pont. Paulus Nathuren. Epiſcopum, Suffraganeumq. Bambergen. cum prædicta Cõmenda eccleſiæ S. Martini creauit P.F. Petrum Ranche die veneris 22. Auguſti anno milleſ. quingentesimo quadrageſimo ſexto, *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 414. Nazarothen.

1 IN Nazarothen. Eccleſia creatur Epiſcopus à Bonifacio IX. 3. Nonas Decemb. anno milleſimo trecenteſimo nonage-

geſimo quarto P. F. Nicolaus Veneeslai; de quo Bzouiana manuſcripta. *Nicolaus Venceslai Ord. Præd. Epiſcop. Nazarethen. ſeu Nazaracen. à Bonifacio IX. 3. Non. Decemb. anno 5.*

Tit. 415. Nazouanen.

1 NAzouanenſis Eccleſia in partibus Epiſcopum habuit P. F. Ioannem Simonis à Paulo II. an. 1. ſui Pontificatus, qui fuit humanæ ſalutis milleſimus quadringenteſimus ſexageſ. quintus creatum, in qua dignitate cum pluribus annis laudabiliter vixiſſet; in pace quieuit. *Ex lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdem Pontificis.*

Tit. 416. Nebien.

1 IN Nebienſi Eccleſia in Corſica ſub Metrop. Ianuen. duo ex noſtris Dominicanis Fratrib. præfuere Paſtores, quorum prior extitit P. F. Petrus de Nouio ab Innocentio VI. creatus, in quo anno milleſimo treceniteſimo ſexageſimo ſecundo ipſum præfuiſſe teſtatur *V*ghell. ſequentique anno è viuis ereptum. *Taeg. in mon. Ord. Vghell. tom.4. Ital. Sac.*

2 Defuncto Petro conſtituitur ab Vrbano V. Nebienſis Paſtor anno milleſimo treceneſimo ſexageſimo tertio, qui fuit eiuſdem Pont. Max. ſecundus, P. F. Raphael de Camelco, quem Collectorem ſpoliorũ ſub Vrbano VI. extiſſe an. 1381. affirmat *V*ghellus; fuiſſe autem Dominicanum ſilet. Cœterùm in antiquis manuſcrip. Archiuij Ordinis ita legitur F. *Raphael de Camelco Ord. Præd. creatur Epiſcopus Nebien. anno ſecundo Vrbani V.*

3 P. F. Auguſtinus Iuſtinianus Ianuẽſis, pietate, doctrina, & probitate vitæ ſpectabilis, theologuſque celeberrimus, linguarum latinæ, græcæ, hebraicæ, Caldaicæ, arabicæque peritiſſimus, die 11. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo quartodecimo hanc eandem Eccleſiam regendam obtinuit à Leone X. Pont. Max. quam viginti duobus annis Paſtor bonus rexit, licet ferè ſemper abſens, tum ob Apoſtolicæ ſedis negotia, tum in Gallia apud Franciſcum Regem, cui erat à conſilijs, detentus. Lateranenſi Concilio à Iulio II. inchoato, atque Leone X. terminato cum Benedicto Epiſcopo Chien. interfuit, in quo ſuæ doctrinæ copiam fecit. Dum verò ad ſuam Eccleſiam aliquãdo properaret, è Liguſtico littore recto curſu Corſicam petens, ſæua procella quaſſata naui in miſerandum abijt naufragium anno 1536. Scripſit, doctiſſimus vir ſuæ patriæ Hiſtoriam. Deſcripſit Corſicæ Inſulam. Sacra Hebræorum volumina eruditis notis illuſtrauit: docuitque Pariſijs publicæ hebraicam linguam. *Vghell. vbi ſupra.*

Tit. 417. Nemauſen.

1 PAter F. Raymundus Bequinus Toloſanus, Pariſinus doctor à Ioanne XXII. ad Sacri Palatij magiſterium promotus an. 1321. ab eodem Pont. Max. Nemauſenſis Epiſcop. in Gallia ſub Narbonen. Metrop. creatus eſt anno milleſ. treceteſimo vigeſimo tertio, ad Hieroſolymitanum Patriarchatum poſtmodum ſequenti anno tranſlatus, quo 21. Iulij Sacro Collegio ſolitum ſubſidium perſoluit, prout habetur in Manuſcrip. Abbatis Vghelli ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Io. Pont. depromptis, & nos diximus in noſtro Syllabo Magiſtrorum Sacri Palatij Romæ impreſſo an. 1663.

2 P. F. Guillelmus de Narbona Gallus ex Prouincia Franciæ huius Eccleſiæ Antiſtes à Benedicto XII. die 19. Aprilis anno milleſimo treceteſimo trigeſimo ſexto renunciatus fuit, cum eiuſdem Pont. Pœnitentiarij munus obiret. Quieuit in pace ſequenti anno 1337. *Taeg. & Gall. Chriſt. tom. 3.*

3 P. F. Raymundus Caualeſius huius Eccleſiæ Epiſcopus cõſtitutus eſt, pręerat q; eidem anno milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo. Interfuit cœtui Præſulum Gallicanorum Melodunẽſi an. 1580. Comitijſq; Bleſenſibus Regni pro Seneſcallia Bellicardi an. 1588. Longo tempore creditum ſibi populum ſanctiſſimè rexit: tamdemque terminato vitæ curſu efflauit animam anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo. *Gall. Chriſt. vbi ſupra.*

Tit.

Tit. 418. Nepeſini.

1 Apoſtolicę Sedi immediatè ſubiectæ eſt Nepeſina Eccleſia in diſtrictu Vrbis, quæ ab Eugenio Papa IV. cum Sutrina vnita eſt anno milleſ. quadringẽteſimo trigeſimo ſexto. Ante præfatam verò vnionem P. F. Gentilis Bentiuenga Tudertinus à Io. XXII. Nepeſinus Epiſcopus conſtitutus fuit an. milleſ. trecenteſimo vigeſimo octauo, vixitque in hac Eccleſia laudatiſſimè annos nouem, & mortuus eſt an. 1337. *Vghell. tom.* 1. *Ital. Sac.*

2 P. F. Michael Ghiſlerius Alexandrinus, vir morum candore, vitæque ſanctitate celeberrimus, ex Generali Commiſſario S. Officij in Vrbe Nepeſinus, Sutrinuſque Epiſcopus à Paulo IV. die 4. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo quinquageſ. ſexto creatur, paulò poſt ad purpuram vocatus. Quatuor annos his Eccleſijs ſanctiſſimè præfuit, ad Montis Regalis Sedem deinde translatus à Pio IV. an. 1560. die 27. Martij. Primam Sedem tandem conſequutus eſt in Eccleſia Sancta Dei die 7. Ianuarij anno 1566. *Vghell tom.* 1. & 4. *Ital. Sac.*

3 P. F. Camillus Campegius Papienſis ex prouincia Lombardiæ, Mantuæ, & Ferrariæ fidei Quæſitor, quo in munere nõ modicas ſuſtinuit calamitates, cum eſſet magni nominis Theologus, Pioque IV. familiaris, ad Tridentinum Concilium ab eodem directus, à Pio V. P. M. poſtmodum die 4. Maij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo octauo harum Eccleſiarum præfectura cohoneſtatus eſt. Hic inſequuto anno corpora SS. Martyrum Ptolomæi, & Sociorum adhuc ſanguine madentia reperit, ſolemnique pompa in noſtri Ord. Eccleſia Nepeſina eiſdem SS. dicata ſub Ara Max collocauit. Breui tempore optimus Paſtor longiori vita dignus, vixit, clauſitque extremum diem Sutri an. 1569. in Cathedrali Sepultus. *Vghell. t.* 1. *vbi ſupra.*

Tit. 419. Neritonen.

1 Pater Fr. Ambroſius Saluius à Balneolo Auellinæ diæceſis à Pio V. die Veneris 26. Auguſti an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo nono Neritonenſis Epiſcopus in Apulia, Apoſtolicè Sedi immediatè ſubiectus creatus eſt. Fuit Ambroſius ex prouincia Regni, Neapolitani conuentus S. Dominici alumnus, Pariſinus doctor, verbique diuini annunciator feruidus, erga B. Virginem Sanctiſſ. Roſarij ſumma deuotione affectus, plureſque eiuſdem Roſarij Sodalitates Apoſtolica Pij V. auctoritate in diuerſis locis fundauit. Suæ prouinciæ bis prouincialis Prior, ac Vicarius Generalis Ordinis extitit, Viſitatorque Apoſtolicus aliorum Religioſorum Ordinum fuit. Octo annos ſanctiſſimè in ſua Eccleſia, omnium virtutum exemplar ſe cunctis exhibendo, vitam duxit Apoſtolicam, Adæque peccati pœnam & ipſe luit anno 1577. Neapoli autem in noſtra Eccleſia S. Spiritus de Palatio ſequens eidem proſtat memoria.

Magiſtro Ambroſio Saluio
Balneolenſi, Ord. Præd.
Vicario Generali
Neritonen. *Epiſcopo,*
doctrina & pietate claro.
Pio V. & Carolo V. concionibus grato,
quod templum hoc conſilio,
operaque auſpicatus eſt,
Præfecti ſtatuam erigendam decreuerunt.
Anno M. DC. XIII.

Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Vall. de Vir. Illuſt. Prou. Regni.

2 P. F. Nicolaus Melchioris Cyrenen. Epiſcopus factus à Leone X. P. Max. Aprilis die 18. anno 1518. Neritonenſis quoque Eccleſiæ Adminiſtrator effectus eſt. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 420. Nicaraguen.

Nicaraguæ Eccleſia in Indijs, quæ & Legionen. appellatur, à Clemente VII. ad petitionem Caroli V. Imperatoris, die 26. Febr. anno milleſ. quingenteſimo trigeſimo primo in Cathedralem erecta; ſequentes ex noſtris ab Apoſtolica ſede Paſtores obtinuit.

1 P. F. Antonius de Valdiuieſſo Hiſpanus ad nominationem Caroli V. factus eſt huius Eccleſiæ Antiſtes die 15. Febr. anno milleſ. quingenteſimo quadrageſimo

bnarto à Paulo Papa III. vir religioſiſſimus, & pijſſimus, qui pro Eccleſiæ ſuæ immunitate tuenda mortem ſubijt impij Hernandi Contreras manibus 16. Febr. an. 1549. poſt quam Paſtor optimus ouibus ſibi creditis multa pietatis opera exhibuiſſet. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pauli Pont. & Fernandez & Gil. in Teathr. huius Eccleſiæ.*

2 P. F. Dominicus de Villoa ex Marchionibus Moten. cœnobij B. Virg. Rupis gallicæ alumnus, vir doctus, & cor datus à Gregorio XIII. Nicaraguen. Eccleſiæ Paſtor renunciatus eſt die 4. Febr. anno milleſ. quingenteſimo octogeſimo quinto, præfuitque eidem vſque ad annum milleſ. quingenteſimum nonageſimum primum, quo 21. Febr. ad Pomperacen. translatus eſt, deinde ad Mechoacanen. in Orbe nouo Occidentali. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg. Pont. & Fernand. & Gil. vbi ſupra.*

3 P. F. Gregorius de Montealbo Salmantini conuentus, ex Priore Placentino primò Epiſcopus Nicaraguen. à Clemente VIII. circa an. 1598. creatus eſt, deinde ad Cuſchenſem Eccleſiam tranſijt, in qua deceſſit anno milleſ. ſexcenteſimo ſecũdo *Fernand. in Ep. Hiſp. & Gil. vbi ſupra.*

Tit. 421. Nicien.

1 DVos Nicienſis Eccleſiæ in Prouincia ſub Metrop. Ebredun. Epiſcopos in hunc modum enumerat Taegius noſter in monumentis Ord. dum de Heruêo Brit. Mag. Ord. tractat. *F. Roſtangus fuit factus Epiſcopus Nicien. cui ſucceſſit alius Frater ex Ordine.* Roſtangus à Io. XXII. hãc Eccleſiam Regendam obtinuit, cuius habetur memoria die 21. Maij anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſecundo in lib. obligat. Prælat. eiuſdem Pont. Max. ſeptem annos huic Eccleſiæ ius dixit, cõpleuitque vitę curſum an. 1329. *Vghell. t. 4. Ital. Sac. & Gall. Chriſt. tom. 3.*

2 P. F. Io. Nicienſis Epiſcopus in defuncti Roſtanghi locũ ab eodem Io. XXII. ſublectus eſt an. milleſimo trecenteſimo vigeſimo nono cuius mentio exiſtit in lib. obligat. Prælat. eiuſdem Io. Pont. die 20. Iunij eiuſdem anni, vitæque curſum terminauit quinto ſui regiminis anno. *Ex ſuprad. Act.*

Tit. 422. Nicopolien.

1 NIcopolienſẽ Eccleſiã in Romania P. F. Franciſcus Robles Valentini conuentus Alumnus tanquam Paſtor bonus rexit pluribus annis; ad eam regendã promotus à Paulo III. die 4. Iunij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo quarto, vt Regeſta Cancellariæ Apoſtolicæ teſtantur. Appoſitus autem fuit ad Pares ſuos die 24. Maij an. milleſimo quingenteſimo quinquageſimo octauo. *Lopez par. 5. cap. 16.*

2 P. F. Albertus de Natis à Leone X. Nicopolienſis Epiſcopus creatur die Ven. 28. Maij anno milleſimo quingenteſimo decimo octauo, daturque Melphitanæ Eccleſiæ Epiſcopo Ferdinando Poccerto Card. Suffraganeus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 423. Nimoſien.

1 IN Nimoſienſi Eccleſia in Cypro ſub Nicoſien. Metropolit. primus omnium ex noſtris reſedit B. Bartholomęus de Bragantijs Vicentinus S. Patris Dominici dilectus diſcipulus, eiqne in ſacri Palatij Magiſterio dignus ſucceſſor, ab Innocentio Papa IV. Epiſcopus creatus, datis Apoſtolicis litteris, Peruſij 5. Id. Feb. an. 4. ſui Pontif. qui fuit à Virg. partu milleſ. ducenteſimus quadrageſimus ſextus, conſecrationiſq; munus ab eodem Pont. Max. obtinuit vt in Regeſt. eiuſdem Epiſt. 111. dicitur. Ab eodem Innocentio poſtmodũ in Syriam Legatus de Latere ad S. Ludouicum Galliæ Regem an. 1248. directus, ab eo in conſcientiæ ſuæ directorem aſsũptus eſt, cui animæ labes ſacra confeſſione manifeſtabat. Ad Vicentinam Eccleſiam poſtmodum Ab Alexandro IV. euocatus, ibidem miraculis clarus in cœlum euolauit, eiuſque fœlicis tranſitus dies 20. Maij in SS. & BB. Vicentinorum catalogo recenſetur. *Vghell. Ital. Sac. tom. 5. & Ex Regeſt. Pont. ſupracit.*

2 P. F. Salomon Cardona huius Eccleſiæ Epiſcopus recẽſetur à Scriptoribus Ordinis circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum. *Fernand. inter Ep.*

Ep. Grat. & Plod, p. 2. lib. 3.

3 Stephanum Salomonis ſucceſſorem in Epiſcopatu Nimoſien. circa an. milleſ. quadringenteſimum octogeſimum ſextum conſtituunt auctores ſupracit.

4 P. F. Stephanus Luſinganus, nobili loco natus, huius Eccleſiæ Epiſcopus à Sixto V. die 27. Aprilis anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo octauo poſt obitum alterius Stephani Epiſcopus conſtituitur, in qua dignitate plures annos laudabiliter vixit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdē Sixti Pont.*

Tit. 424. Niochen.

1 PAtet Fr. Michael Padrolo ab Eugenio IV. Niochenſis Epiſcopus creatus eſt in Hectoris Epiſcopi prędefuncti locum Prid. Non. Nouemb. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo tertio, ſicuti in lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont. habetur. *Vghell. in* M. S.

2 P. F. Petrus de Xaque Niochenſis Paſtor conſtituitur à Pio IV. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo, 4. Septēb. teſtibus Regeſtis Apoſtolicæ Cancellariæ. Deceſſit tertio ſuæ dignitatis anno, ſucceſſoremque habuit eum, qui ſequitur. *Ex eiſdem Regeſt.*

3 P. F. Hieronymus Clauigo poſt Petrum renunciatur Niochenſis Epiſcopus die 28. Auguſti an. à Virgineo partu milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto, à Pio IV: Pont. *Max. Ex Regeſt. Cancell Apoſt.*

Tit. 425. Nitrien:

1 IN Vngaria ſub Strigonien. Metrop. eſt Nitrienſis Eccleſia, in qua vnicum noſtræ profeſſionis aſſeclam reſediſſe fatetur Ferrarius de Reb. Vngar. Prou. Ord. Præd. p. 3. lib. 1. cap. 5. Fuit hic P. F. Dominicus Vngarus Papæ Pœnitentiarius, ab Vrbano VI. P.M. creatus anno milleſimo treceteſimo ſeptuageſimo nono, cui maximo cum catholicæ rei incremento vſque ad annum 1390. præfuit. *Ex ſuprad. Ferrar. & Taeg.*

Tit. 426. Niuernen.

IN Gallia ſub Metrop. Senonen. eſt hæc Niuernen. Eccleſia, cui tres noſtræ profeſſionis viri præfuere Epiſcopi, quorum prior recenſetur.

1 P. F. Petrus de Villiers ex oppido Villario Trecen. Diœc. inſignis Pariſinus Doctor: cum eſſet Carolo V. Galliarum Regi à ſacris confeſſionibus, Niuernen. Epiſcopus renunciatus eſt anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo primo. Capellam collegij Nauarrici Pariſien. die 16. Octob. anno 1373. dedicauit, interfuitque ſequenti anno ſolemni conuentui habito in Parlamēto per Carolum V. Regem, edicto promulgato de Regum Maioritate; ad Treceenſem Eccleſiam poſtmodum tranſijt anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo quinto. *Gall. Chriſt. tom. 3.*

2 P. F. Io. de Nouocaſtro nobilis Burgūdus Theobaldi Baronis de Nouocaſtro, ac Ioannæ Chaloniæ filius, Canonicatu Edunenſi inſignitus, Niuernenſis Paſtor ab Innocentio VI. anno 1358. creatur, ad Tullenſem ſedē poſt quatuor annos tranſlatus. Fuit Ioannes Clementis in ſua obedientia VII. nuncupati conſubrinus, à quo Epiſcopus Card. Oſtienſis creatus eſt, deceſſitque apud Auenionem in Villa noua die 4. Octob. anno 1398. De quo ſup. inter Cardd. *Vghell. in Epp. Oſtien. tom. 1. Ital. Sac. & Gall. Chriſt. tom. 3.*

3 P. F. Mauritius de Colangijs ex Antiſiodorenſi conuentu ab Vrbano VI. Niuernen. Epiſcopus creatus, die 29. Iunij anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo ſecundo ſolemni pompa ſuam Eccleſiam ingreſſus eſt. Duodecim annos eandem laudabiliter rexit, conſtitutoque pro animæ ſuæ ſalute perpetuo Anniuerſario in Cathedrali, obdormiuit in pace die 16 Ianuarij an. 1394. in eadem ad Aram Max. læuam ſub marmoreo tumulo eius effigiem repreſentante cum ſequenti elogio conditus.

Hic iacet Dom. Fr. Mauritius de Colangijs Vnoſis quondam Ord. FF. Prædicat. Antiſiodoren. qui Conuentuum Pariſien. & Senonen. fuit Lector, poſtmodum Illuſtriſſimorum Principum Caroli IV. & V. Regum Franciæ Confeſ-

Ii 2 *ſor,*

ſor, et Domini noſtri Papæ Pænitentiarius, deinde Eccleſia Niuernenſis Epiſcopus. Obijt anno 1394. die 16. Menſis Ianuary.
Gall. Chriſt. vbi ſup.

4 E mortalium oculis erepto Mauritio P.F.Philippus Forment eius nepos ex Antiſiodoren. conuentu, Duci Burgundię à ſacris confeſſionibus, Niuernenſis Epiſcopus à Bonifacio IX.anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto creatur, qui præfuit eidem Eccleſiæ vſque ad annum milleſimum quadringenteſimum, quo in mortis vincula incidit.*Gall.Chriſt.vbi ſup.*

Tit. 427. Nominis Ieſu.

1 Eccleſia hæc Sanctiſſimi nominis Ieſu ad Philippi IV. Hiſpaniarum Regis ſupplicationem in Cathedralem erecta eſt à Clemente VIII.die 14.Auguſti anno milleſimo quingenteſimo nonageſ. quinto, quã regendam conſequutus eſt ab Alexandro Papa VII. P.F.Ioannes Lopez, vir tanto munere dignus die 23. Aprilis an. à Virgineo partu milleſimo ſexconteſ. ſexageſimo tertio.*Ex Regeſt. Cancell.Apoſt.*

Tit. 428. Nouarien.

1 Nouarienſi Eccleſiæ in Mediolanenſi Ducatu ſub Archiep. Mediolanen. vnicus ex noſtris Dominicanis præfuit Epiſcopus Ricardus, ſeu Aicardus de Antimiano ex Archiep. ſede Mediolanenſi translatus, à qua exulare fuerat coactus,inſidijs quorundam tyrannorum Mediolani dominantium. De quo ſupra in Mediolanen. Archiepp. ſatis diximus.

Tit. 429. Nouen.

1 In Sclauonia ſub Metropolitana Iadrenſi conſtituta eſt Nouenſis Epiſcopalis ſedes, cui præfectus eſt Paſtor ab Vrbano VIII. die 7. Octob. pontificatus ſui anno 2. qui fuit reparati orbis milleſimus ſexcenteſ. vigeſim. quartus P. F. Hippolytus de Hippolytis ex Dalmatiæ prouincia. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 430. Nouæ Segobiæ.

1 Nouæ Segobiæ Eccleſia in Inſulis Philippinis à Clemente VIII. ad Philippi III. Hiſpan. Regis petitionem die 14. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto in Cathedralem erecta ſub Manilien.Archiep.primum habuit Epiſcopum P. F. Michaelem Benauides Hiſpanum Vallisoletani conuentus alumnum,ſanctitate, atq; doctrina conſpicuum, ab eodem Pont. Max. die 30. Auguſti eiuſdem anni creatum. Ad Manilien. Metropolitanã translatus eſt die 15. Aprilis anno milleſimo ſexcenteſimo ſecundo, vbi relicto magnæ ſanctitatis odore, obdormiuit in Domino anno 1605. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clement. Pont. & Plod. par. 2. lib. 4.*

2 P. F. Ioannes Didacus à Duarte vir doctus, & pius, huius Eccleſiæ Paſtor ab Vrbano VIII. die 23.Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo quarto creatur ex translatione Ferdinandi Guerrer Epiſcopi ad Manilien. Quinque annis illam optimè rexit, perrexitque ad Chriſtum anno 1639. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Vrban. VIII.*

3 P. F. Rodericus de Cardenes ex translatione Ferdinandi Montero ad Manilien. huius Eccleſię Epiſcopus renunciatus eſt ab Innocentio X. die 30. Maij anno Iubilei milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 431. Nucerinen.

1 In Nucerinenſi Eccleſia, quæ Nuceriæ Paganorum nuncupatur in Regno Neap. ſub Metropolit. Salernitana duo ex noſtris reſedère, ex quibus prior fuit P. F. Petrus de Nuceria à Caliſto III. die 27. Septemb. anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo quinto promotus, in qua viginti tres annos laudabiliter vixit, quibus tranſactis ſublatus eſt de terra viuentium, *Vghell. t. 7. Ital.Sac. p.* 2 P. F. Seraphinus de Vicarijs à Garreſio vir inſignis doctrinæ, & pietatis, ex Generali Commiſſario S. Inquiſitionis in Vrbe huius Eccleſiæ Epiſcopus die 2. Nouemb.

nemb. anno milleſimo ſexcenteſimo decimo à Paulo V. creatus eſt,cui laudabiliter vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum vigeſimum primum præfuit, quo mortalitatem compleuit. *Vghell. ibid.*

Tit 432. Nuſcanus.

1 PAter Fr. Lazarus Pelizarius ex Iulia Fidentia Nuſcanus Epiſcopus in Regno Neapolit. ſub Salernitana Metrop: à Clemente VIII. die 12. Nouemb. anno milleſimo ſexcenteſimo ſecundo creatus eſt ad inſtantiam Mutinenſis Ducis, apud quem theologi munus exercebat. Quinque annis demandatam ſibi Eccleſiam rexit ad Mutinen. poſtmodum à Paulo V. translatus anno 1607. de quo ibi. *Vghell. tom.7. Ital. Sac.*

Tit 433. Olen.

1 OLenſi Eccleſiæ in Romania ſub Archiep. Patracen. datur Epiſcopus a Bonifacio IX. 10.Calen. Febr.anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo primo P. F. Petrus Nicolai, ſicuti referunt Bzouiana manuſcripta tali pacto. *Petrus Nicolai Ord. Præd. Epiſcopus Olen. à Bonifacio IX. 10. Cal. Febr. anno 2.*

Tit. 434. Olonen.

1 IN Hibernia ſub Metropolit. Caſſellen. Olonen. Eccleſia Epiſcopum habuit, promouente Martino V. 3.Id. Aprilis anno milleſimo quadringenteſimo decimo octauo, P. F. Theodorum Chriſofergi Conſtantinopolitanum, de quo manuſcripta Bzouiana. *Theodorus Chriſofergi de Conſtantinopoli Ord. Præd. Epiſcop. Olonen. in Hibernia prouinc. Caſſellen. à Martino V. 3. Id. April. anno 1.*

Tit. 435. Oriolen.

1 PAter Fr. Felix de Guſman Hiſpanus morum candore, atque doctrina ſpectabilis, Oriolenſis Epiſcopus creatur ab Innocentio X. die 14. Nouembris anno reparati Orbis milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo quarto. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

2 P. F. Andreas Balaguer ex prouincia Aragoniæ, de Valentino conuentu ex Albaracinen. Epiſcopali ſede ad hanc Oriolen. translatus eſt à Paulo V. primis ſui pontificatus annis, vir verè pius, verè bonus, verè Sanctus, cuius mors prætioſa Ordini denunciata eſt in Capitulo Generali Romano an. 1629. inter eos, qui glorioſè in Domino obiere, his verbis. *Item obijt Oriolæ Reuerendiſſ. D. F. Andreas Balaguer præfati conuentus filius, Albaracinenſis primùm, deinde Oriolanus Epiſcopus, diſciplinæ regularis obſeruantiſſimus, vigilijs, ieiunijs ac orationibus perpetuò addictus, adeoque pauperibus affectus, vt domeſtica Epiſcopatus ornamenta, & cætera quæcumq; in dies comparabat, pauperibus largiretur. Diem, horamque obitus ſui prædixit, mortemque non minus ſanctè, quam hilariter aſpexit.* Obijſſe autem anno 1628. poſt celebratum Capit. Gen. Toloſanum ex eo credimus, quia in Actis illius Capituli tanti viri mors non fuit poſita.

3 P. F. Aſcaſius March Valentini conuentus bis Prior, atque prouinciæ Aragoniæ Generalis Vicarius, vir doctus, & cordatus cōſtituitur Oriolenſis Eccleſiæ Epiſcopus an. milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo nono, qui ea, quæ Paſtoris optimi ſunt adimplens, vitæ ſuæ curſum fœliciter conſummauit menſe Iunio præſentis anni milleſimi ſexcenteſimi ſexageſimi quinti, ſexto ſui regiminis anno. *Ex Relat. P. Præſentati Fauores Prou. Aragon.*

Tit. 436. Oppiden.

1 OPpidenſis Eccleſia in Calabria ſub Rhegien. Metropolit. vnicum Dominicanum Epiſcopū habuit P.F. Thomam Caſellam Roſſanenſem, præſtantiſſimum, & doctiſſimum virum, à Paulo III die lunæ 7.Maij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo octauo, ex Eccleſia S. Leonis translatum, cui duobus annis cum laude nōn modica præfuit, aſſumptus deinde ad Cauen. ſedem anno 1550. de quo ibi. *Vghell. tom. 9. & ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont.*

Tit.

Tit 437. Optauien.

1 IN Dacia Optanienſis, ſeu Optauien. Eccleſia ſub Metropolitana Lundenſi vnicum noſtræ profeſſionis aſſeclam Paſtorem habuit P. F. Nicolaum Dacum prouinciæ Daciæ alumnum, ab Apoſtolica ſede circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum creatum, præfuitque optimus Præſul in eadem cum laude longo temporis decurſu. *Plod. p. 2. lib. 2. Fernand. inter Ep. Dac.*

Tit. 438. Oſchen.

1 OSchenſi Eccleſiæ in Aragonia ſub *Metropolit.* Cæſarauguſtana præfuit P. F. Adymarus circa annum milleſimum trecenteſimum. Fuit Adymarus natione Hiſpanus, Prædicator, atq; Doctor inſignis, qui in ſua Eccleſia Canonicorum numerum ad vicenarium auxit, multaque beneficia noſtro Oſchen. conuentui contulit, in quo eius Anniuerſariū ſingulis annis feria 4. Cinerum habetur. Iacet in Cathedrali in Sacello B. Mariæ *Magdalenæ. Diag. in Hiſt. Prou. Arag. Plod. part. 2. lib. 1. & Fernand.*

2 P. F. Amator Hiſpanus eiuſdem Eccleſiæ Paſtor effulſit circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſ. De quo nil aliud referunt Script Ord. *Plod. ex Io. Marietta, & Fernand. & Olmeda in vita Nicolai de Taruiſio Mag. Ord.*

Tit. 439. Orenſanen.

1 IN Galleciæ Regno exiſtens Orenſanen. Eccleſia Paſtorē habuit P. F. Alphonſum Cuſanzam Ripauienſis conuentus, Regis Caſtellæ Henrici III Confeſſarium: virum doctum, pium, & cordatum, qui illam vſque ad annum 1424. rexit, translatus ad Salmantinam primò, deinde ad Legionen. in qua quieuit in pace anno milleſimo quadringēteſimo quadrageſimo teſte Fernandez noſtro in catalog. Epiſc. Hiſp. & Gil. in Teat. Salman. Eccleſ.

2 P. F. Io. de Turre Cremata S. R. E. Card. Orenſanen. Eccleſiæ Paſtor euaſit circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum, quam paulo poſt dimiſit in fauorem P. F. Petri de Silua ex Ord. noſtro, qui in ſua Eccleſia Synodum celebrauit anno 1454. quo in meliorem vitam tranſlato, Orenſanus Paſtor electus eſt D. Io. Gonzalez Deſa; eoque cum alijs ad Patres appoſito, ex Apoſtolica conceſſione anno 1470. idem Card. de Turrecremata iterum huic Eccleſiæ præfectus eſt Epiſcopus. *Gil. in Teat. huius Eccleſ.*

3 P. F. Petrus de Silua eiuſdem Eccleſiæ Paſtor effulſit an. 1453. qui ex Comitibus Cifontanis ortus, Regijq; Toletani conuentus alumnus, vitæ integritate, doctrinæ præſtantia, & in agendis dexteritate maxima præditus Regem Ioannem II. in noſtrum cœnobium Toletanum occultè nocte introduxit, vt Toletanæ vrbi aduerſus Regem pro Henrico IV. filio rebellanti dominaretur, de quo alibi. Obijt anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo quinto, in choro eiuſdem cœnobij conditus. *Fernand. in Epp. Hiſp. & Gil. vbi ſup.*

Tit. 440. Oſſorien.

1 OSſorienſis Eccleſia in Hibernia ſub Archiep. Dublinen.. Duos ex noſtris habuit Epiſcopos, inter quos primus recenſetur P F. Hugo de prouincia Angliæ, qui defuncto altero eiuſdem nominis Epiſcopo, anno 1256. eidem in huius Eccleſiæ regimine ſucceſſit, ex Alexandri IV. conceſſione, in qua deceſſit an. milleſimo ducenteſimo ſexageſimo prout *V*aticana Regeſta eiuſdem Pont. teſtantur.

2 P. F. Ricardus *V*uicheleus Oſſorien. Epiſcopus à Sixto IV. renunciatur poſt Dauidem Ocket anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo nono, vt in Regeſt. eiuſdem Pont. habetur.

3 P. F. Oliuerius Cantuuel ab Innocentio VIII. ordinatus eſt huius Eccleſiæ Epiſcopus anno milleſimo quadringenteſ. octogeſimo octauo, in qua annis viginti octo laudabiliter vixit, quieuitque in pace die 9. Ianuarij anno 1526. pro vt ex lib. prouis. Pralat. eiuſdem Innocentij apparet.

Tit. 441. Oſſunen.

1 IN *Vngaria* Oſſunen. Eccleſia exiſtit, quæ P. F. Ioannem Friburgenſem, Epiſcopum habuit, virum vitæ ſanctitate, morum candore, atque doctrinæ præſtantia celebrem, qui laborum ſuorum prĕmia conſequuturus ad Deum migrauit anno milleſimo trecenteſimo quartodecimo: De quo Myrræus de Script. Eccleſiaſt. hæc ait *F. Io. Friburgen. Teutonicus Ord. Prædic. Epiſcop. Oſsunen. in Vngaria moritur* 1314. *Scripſit ſummam Prædicatorum Reutlingæ an.* 1487. *excuſam, & ſummam Confeſſariorum, Lugduni an.* 1518. *euulgatam. Friburgi ſepelitur multis miraculis clarus. Niderus eidem cognomentum Runſia atribuit.*

Tit. 442. Oſtien.

OStienſis, quæ cum *V*eliternen. Eccleſia vnita, ſacri Collegij Cardinalem Decanum pro tempore Epiſcopum conſequitur, plures noſtræ profeſſionis habuit Epiſcopos.

1 P. F. Petrus de Tarantaſia Lugdunen Archiep. à Greg. X. Oſtien. ac *V*eliternen Epiſcopus anno 1272. & S. R. E. Card. Maiorque Pœnitentiarius creatus eſt; vir ſanctimoniæ laude præſtantiſſimus, & doctrinæ fama conſpicuus, qui ad ſummum Eccleſiæ regimen promotus, Innocentij *V.* ſibi nomen aſſumpſit anno 1276. *De* quo inter Pontt. Maxx. *Vghell. tom.* 1. *Ital. Sac.*

2 P. F. Latinus Malabranca de Vrſinis Nicolai III. Pont. Max. ex ſorore nepos poſt Petrũ de Tarantaſia ab eodem Pont. Oſtien. & Veliternen. Epiſcopus, ac S. R. E. Card. creatus eſt anno milleſ. ducenteſimo ſeptuageſimo octauo. Obdormiuit in Domino non ſine ſanctiratis odore Peruſię Id. Auguſti an. 1294. cuius corpus Romam delatum, in noſtra S. Mariæ ſuper Mineruam Eccleſia conditum iacet. De quo inter Card. *Vghell. vbi ſupra.*

3 P. F. Hugo Seguin de Bibliomo Gallus Aruernenſis Claremontanæ diœceſis, à Nicolao IV. S. R. E. Presb. Card. anno ſal. milleſimo ducenteſ. octogeſimo octauo, mox Archiep. Lugdunen. creatus eſt, deinde à Celeſtino V. an. 1294. mĕſe Septemb. Oſtien. & Veliternen. Epiſcopus delectus eſt: vir ſanè doctus, qui poſteris præclarà ingenij ſui monumenta reliquit. Romæ mortalitatis debitum perſoluit 3. Kal. Ianuarij an. 1298. in S. Sabinæ Eccleſia conditus: de quo inter Cardd. *Vghell ibid.*

4 P. F. Nicolaus Boccaſinus de Taruiſio ex Generali Magiſtro Ord. à Bonifacio Papa VIII. S. R. E. Card. creatus, Oſtien. & Veliternen. Epiſcopus ab eodem renunciatus fuit die 2. Martij. anno Iubilei milleſimo trecenteſimo: qui eodem Bonifacio è viuis ſublato, in eius locum Pontifex Maximus, aſſumpto ſibi Benedicti XI. nomine, electus eſt. De quo inter Pontifices Max. *Vghell. ibid.*

5 Euecto ad Apoſtolicum culmen Nicolao, alterum Nicolaum Marrini de Prato Spoletanum Epiſcopum, ac Romanum *V*iceſgerentem S. R. E. Card. Epiſcopumque Oſtien. & *V*eliternen. ipſe nominauit die 18. Decemb. anno milleſ. trecenteſimo tertio. *V*ir erat doctiſſimus, ingenijque laude præſtantiſſimus, pluribus pro Apoſtolica ſede Legationibus clarus. Deceſſit Auenione anno milleſ. trecenteſ. vigeſimo primo, apud noſtros conditus: de quo inter Cardd. *Vghell. vbi ſupra.*

6 P. F. Guillelmus Sudrè Tullenſis ex Magiſtro Sacri Palatij S. R. E. Card. & Epiſcopus Oſtien. ac Veliternen. ab Vrbano V. anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo ſeptimo creatus eſt, obtinuitq; poſtmodum ab eodem Pont. Max. Maſſilien. Eccleſiam anno 1369. dieque 7. Decemb. eiuſdem anni pro Philippo anteceſſore Epiſcopo Maſſilien. recognouit Apoſtolicam ſedem prout in lib. prouiſionis Prælatorum eiuſdem Vrbani teſtatum reperitur. Auenione deceſſit anno 1373. apud noſtros ſepultura electa. De quo inter Cardd. V*ghell. vbi ſup.*

7 P. F. Io. de Nouocaſtro Clementis in ſua obedientia VII. nuncupati conſobrinus, ab eodem creatur S. R. E. Card. & Epiſcopus Oſtien. ac Veliternus die 23. Decemb. an. milleſimo trecenteſimo octogeſimo tertio. De quo in noſtro Syllabo Magiſtrorum Sac. Palatij. *Vghell. tom.* 1.

8 *P.* F. Laurentius de Bernardis à Gregorio XIII. die 13. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſ. ſecundo creatus eſt Coronen. Epiſcopus, datuſque

Suffra-

Suffraganeus Card. Morono harum Eccleſiarum Paſtori. *Ex. Act. conſiſt. eiuſd.* P. M.

Tit. 443. Oueten.

1 OVerenſis Eccleſia in Hiſpania ſub Metropoli Toletana Paſtorem habuit P. F. Franciſcum de la Cueua natalium ſplendore, doctrinæq; præſtantia commendatiſſimum Ducis Alburquerquis filium, Salmantini conuẽtus alumnũ, creatum à Paulo V. die 17. Septemb. anno 1612. qui relicto commiſſis ouibus maximo ſui deſiderio, vita functus eſt an. 1615. Gil. in Teatro huius Eccleſiæ. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. Fernand. in Epiſc. Hiſp.*

Tit. 444. Oxomen.

1 PAter Fr. Garſias à Loayſa Hiſpanus conuentus Rupis fidelis alumnus Generalis Magiſter Ord. completo ſui regiminis ſexto anno, menſe Septemb. 1524. cum eſſet Caroli V. Imp. confeſſarius, Oxomenſis Epiſcopus in Hiſpania à Clemente VII. creatus eſt, conſecrationiſq; ritum Valliſoleti in Ord. Eccleſia ab Archiepiſcopo Toletano præſente Imperiali Curia ſuſcepit. Ab eodem Pont. Max. poſtmodum ad ſacram purpurã vocatus an. 1529. 14. Kal. Ian. Seguntinus Epiſcopus, Archiepiſcopus Hiſpalen. Generalis Inquiſitor in Hiſpania, nec non ſupremi Indiarum, & Cruciatæ Senatus Præſes euaſit. De quo inter Cardd. *Fernand. inter Cardd.*

2 P. F. Dominicus Pimentellus Hiſpanus ex Beneuentanis Comitibus Neapolitani Proregis filius, ſanguinis nobilitate, vitæque inculpabilis præſtantia commendatiſſimus, poſt peractum in prouincia Hiſpaniæ prioris prouincialis cum regularis obſeruantiæ incremento maximo munus, à Philippo IV. Oxomenſis Epiſcopus nominatus, ab Vrbano VIII. confirmatus fuit die 2. Decemb. anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo, Ad Cordubenſem Eccleſiam poſtmodum promotus, Romam ab eodem Philippo Rege ad Vrbanum VIII. Orator anno 1633. miſſus eſt, eua ſitque deinde Archiepiſcopus Hiſpalen. & S. R. E. Card. prout vidimus, de quo inter Card. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

3 P. F. Alphonſus Enriguez de S. Thoma dictus, ſanguinis præſtantia, morum candore, ſacrarumque literatum peritia longè clariſſimus, ex Prouinciali Bethicæ, Oxomenſis Epiſcopus, nominante Philippo IV. Hiſpaniarum Rege glorioſiſ ſimo, ab Alexandro Papa VII. creatur die 26. Septemb. anno à Virginis partu milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo primo: cumque ſummo zelo, atque integritate commiſſum ſibi gregem verbo, ac exemplo enutriret, translatus eſt ad Eccleſiam Placentinam 28. Ianuarij anno 1664. Vir ad grandia natus, erga ſuum Ordinem optimè affectus, cuius præclara geſta, atque ſingulares virtutes, Reuerendiſſ. P. noſter Io. Bap. de Marinis Magiſter Generalis ſequentibus litteris, datis eidem in aſſumptione ad Epiſcopatum in hunc modum expreſſit.

FR. IO. BAPTISTA DE MARINIS Sacræ Theologiæ Profeſſor, Ordinis Prædicatorum humilis Magiſter Generalis & Seruus. In Dei Filio ſibi dilecto A. R. P. Magiſtro Fr. Alphonſo à S. Thoma eiuſdem Ordinis, Prouinciæ noſtræ Bethicæ Priori Prouinciali electo Oxomenſi Epiſcopo ſalutem, & proprium chariſma Paſtorum Eccleſiæ, perfectam charitatem. *Dum à Rege Catholico (cuius incolumitati cælites benedicant) te merentem pariter, ac mærentem ad ſacras infulas cernimus euocari, paternum cor noſtrum dolori, ſolatioq; medium tantiſper ſuſpenditur in ruminanda peregrina phraſi, qua quondam Rex Ioas Eliſeum appellauit 4. Reg. 13. Currum Iſrael, & aurigam eius, nam quod idem & currus ſit & auriga paradoxum dicet quiſquis conſideraueris quod ad currum nil niſi dirigi, ac duci; ad aurigam ducere ſolum pertineat, ac gubernare. Nihil tamen pientiſſimum Regem videmus aberraſſe, cum in Republica is optimus euadat auriga, qui currus antea fuit, ſiquidem (exponente Lyrano ibidem) ille beneducit regendo, qui primò fuit ductilis in obediendo: talem verè ſub monaſtica Elia diſciplina ductilem, Ioas notauerat Eliſeum.*

Porrò & tu fili, quam ductilis ſemper Nobis, Ordinique fueris in obediendo, nemo aut planius nouit, aut plenius ipſa Religione

eiuſ-

eiuſque Magiſtro qui te hactenus duxerunt, Nobiliſſima Quintanæ Stirpis tua ſublimitas Libani cedris excelſior non te diuertit quo minus vt Domini currus fieres Dominicani Inſtituti rigido ſponte dolabro te ſubyceres, vt inſtar currus quicquid tibi imponeret obedientio, ſine delectu tacitus exciperes, fortiter portares; numquam vacuus numquam otioſus, ſiue humilioribus regularis vitæ oneribus interdiu, noctuque ſuccollandum fuit, ſiue puluerulenti ſcholarum hippodromi annoſis è Cathedra Lectionum circulis decurrendi, ſiue Raſtrorum, ac pulpitorum ſubeundus labor; ſiue præfecturarum ferenda immanes ſarcinæ, currus eras abſq; ſtridulo rotarum murmure ſemper onuſtus, ſemper ductilis, quid mirum? ſpiritus in rotis erat, temonem rectà extendebat indoles, axibus ſuperna vnctio incidebat, Suauiter Nobis obſeruabantur iſta, at numquã tenerius quàm modò, dum iuſta metamorphoſi qui currus eras ad aurigæ functionem, dignitatemque abriperis.

Nemo proinde nos arguat ſi huic promotioni tuæ prius adgemiſcimus quam gratulemur, nempè recordamur lætiſſimorum profectuum quibus ad vbera ſanctæ Religionis tã decore adoleuiſti, tam generosè citò procere exercuiſti in virum, in fulcrum, in ornamentum Prouinciæ tuæ; meminimus illius amœniſſimæ indolis ab altis ad altiora natæ, quæ humilitatis noſtræ habitum tot pietatis, eruditionis, cordatiquæ regiminis illuſtrati radijs, impleuiſti fructibus, ditaſti exemplis. Recolimus, vt ſemper ingenio annos, meritis coæuos, grauitate, morumque canitie ætatem præcurreris, Eia liberiori dicamus gemitu: maturuiſti citò, vt nobis præmaturè auellereris quibus tam bene tecum erat.

Abſit tamen, quod æquiſſima Maieſtatis Diuinæ pariter, ac humanæ obluctemur decreto, quod ſub modio te latère diutiùs, vti velles, non ſinit; abſit quod editiori candelabro talem lucernam, Oxomenſi cathedræ talem Antiſtitem, florentiſſimo clero, fideliq; populo talem, ac tantum vel denegemus, vel inuideamus è noſtro gremio, Paſtorem, Ducem, Aurigam vtique benè ducturum regẽdo, qui Nobis tam ductilis fuis in obediendo; quin potius Vade fili, & ecce iam poſtremum hoc dulci nomine te compello, meoque adſtringo pectori amantiſſimus vti Pater; En licentiam accipiãdi infulas (quam ita Nobis petis vt negari malles) harum ſerie tibi indulgemus: Vade, Vale, dulciſſimum Ordinis mei pignus, cuius ingenua fronti oſculum hoc figimus vltimum, atque tenerrimum, velut propediem adoraturi faſtigium Paſtoralis virgæ tuæ. Vade, Vale, Præuale noue Thimothee; iam pridem hoc Nobis dictauit mens præſaga quando te iuuenem olim ſcholaſtica lauru ornantes diſertè cauimus, quod nemo contemnat adoleſcentiam tuam velut quam in cathedra ſeniorum laudandam præominabamur.

Stat ſcimus quàm amara tuo in nos ſuauiſſimo affectui ſit futura hæc valeditio, quam dura humili tua moleſtia ſit tanta exaltatio; nec peregrinum nobis eſt, quod in vltimis tuis ad Nos litteris tam feriò ac religiosè proteſtaris malle te in Ordine viuere ſubditum, quàm in ſæculo Prælatum; verum hoc eſt reciprocare vtrinque lachrymas nil profuturas, quin potius abrumpamus mutuas: at iam inutiles gemendi vices, & mœſtam valedictionem iucunda demum benedictio leniat, condiat, dulcoret: creſce creſce in mille millia.

Reſtat ſupremum Mnemoſynon, quo te donamus ex Ieremia Cap. 35. iugiter memento filiorum Recab, quos cum iuſſu DEI ex ſuis aſciterijs in exedram templi eduxiſſet Propheta, ac ſtatuiſſet iuxta Gazofilacium Principum appoſitis vini cyatis, adducere nullum potuit vt mandatum Patris ſui Ionadab, vel minimo libatu violarent; nimirum firmabat earum obſeruantiam ipſamet loci cõtemplatio, dum inter ea exedrarum ſedilia coram Gazophilacio Principum viuax memoria recurrebat patris ſui Ionadab, quondam Principis ſub Iehu Rege, quique idem Gazophilacium indubiè cum alijs ditarat. Tibi vero ex noſtris aſceterijs in Oxomenſẽ cathedram abducenda, quid inter illa Canonicarum exedrarum ſedilia conſpicuum magis occurrere poterit illomet ſedili Patris tui Ionadab, illo venerabili, ac præſentiſſimo monimento Parentis tui Dominici, qui quondam illic canonicis canonicus conſedit dignitate præſedit, atque illa ipſa ſede velut pretioſo theſauro Gazophilacium ditauit? Huius ergo perpetuum ante oculos tuos ſpectaculum à te obtineat, vt in paternis ci ſeruantys (quantum ſtatus permiſerit:) Recabitam te præſtes, nullaque perſuaſione ab eo quod tantus Pater te docuit deſciſcas. Hoc

memori tuo pectori inſculptum peremnet, ſiquidem vlterius, non Nos, ſed vnctio te docebit. Ita nunc Vade, & proſpere procede. In nomine Patris, & Fily, & Spiritus ſancti, Amen. Dat. Romæ in Conuentu noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam die 19. Septembris anno 1661.

Et ad PP. Prouinciæ Beticæ vt alterum Priorem Prouincialem eligerent, ſcribens idem Mag. Gen. Hæc de Alphonſo ait,

Adigit Nos Prouinciæ veſtræ ſtatus, noſtrique officy ſolicitudo, vt enixè vos conuentamus yſdem verbis, quibus mellifluus Bernardus epiſt. 142, *olim Alpenſes hortatus eſt Monachos, ita ſcribens:* Bonus Pater veſter *filius noſter* auctore Deo ad altiorem gradum aſſumptus eſt. Faciamus ergo Chariſſimi quod dicit Propheta: Eleuatus eſt Sol, & Luna ſtetit in ordine ſuo. Sol eſt ille, *videlicet A.R.P. Mag. Prouincialis veſter Fr. Ildephonſus à. S. Thoma electus nuper Oxomenſis Eccleſiæ Antiſtes,* Sol eſt, per quem congregatio veſtra illuſtris vbique redditur tamquã Luna per Solem. Eleuato itaque illo ſtemus nos in Ordine noſtro, quicumque elegimus abiecti eſſe in domo Dei noſtri.

Quem porro dignè, meritoq; hunc virum appellemus Prouinciæ veſtræ Patrem, ac Patrem bonum, *inter vos nemo bonus ignorat, nemo ingenuus diffitetur; nec ambigimus, eius à vobis abreptioni copioſis vos omnes lachrymis (uti reuera par eſt) mæſtiſſimè parentaturos, niſi filiorum dolorem temperarit noua gloria matris, noua claritas Prouinciæ, quæ tam fulgidum Solem, & prima habere meruit, & celſiori demum hemiſphærio aptare potuit ac præbere. Supereſt itaque curandum Nobis, vt dum eleuatur ille, nequaquam apud vos luxetur harmonica publicæ quietis ſymetria, ſed maneat Luna cum reliqua ſiderum phalange tranquilla in ordine ſuo.* Ex Regeſt Cancell. Apoſt.

4 Tranſlato ad Placentinam Sedem Idelphonſo, ex Regia nominatione conſtituitur Oxomenſis Epiſcopus P.F. Petrus de Godoi, inter præcipuos noſtri ſæculi Theologos valde eminens, præcipuarumque Cathedrarum Hiſpaniæ Moderator famoſus, ab Alexandro VII. vltima Martij elapſi anni milleſimi ſexcenteſimi ſexageſimi quarti, cui Eccleſiæ fœliciter præeſt Paſtor optimus, pietatis operibus, librorumque ſcriptioni doctor celeberrimus addictus. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 445. Pacen.

1 PAcenſis Eccleſia in Hiſpania ſub Metropolitana Compoſtellana plures obtinuit ad ſui regimen Epiſcopos, inter quos primus enituit P.F. Io. de Morales ex Ghiennenſi conuentu, Regis Caſtellæ Ioannis II. præceptor, à Martino V. anno milleſimo quadringenteſimo decimo octauo Idib. Aprilis creatus, de quo Bzouiana manuſcrip. *Io. de Morales Ord. Præd. Epiſcop. Pacen. in Regno Caſtellæ prouinciæ Compoſtellana à Martino V. Idib. April. anno* 1. translatus eſt poſtmodum ab eodem Pont. Max. ad Ghiennen. Eccleſiam, in qua lugubri vitæ finem dedit anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo. *Fernand. in Epp. Hiſp.*

2 P. F. Io. Hiſpanus ab Eugenio IV. Pacen. Epiſcopus creatus, ad gratias, & beneficia Ordinis recipitur in Capitulo Generali Auenionenſe an. milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo quarto. *Ex Act. eiuſdem Capit.*

3 P.F. Bernardus è Menſa Hiſpanus Toletani cœnobij alumnus, in Angliam à Catholicis Regibus ad ſponſalia Infantis Catherinæ eorundem pientiſſimæ filiæ cum Principe Arthuro tractanda Orator miſſus, Pacenſis Epiſcopus creatus eſt: cumque annis pluribus commiſſum ſibi gregem documentis optimis, vitæque ſingulari exemplo imbuiſſet, ſpiritum creatori reddidit anno milleſimo quandringenteſimo vigeſimo quarto, corpore in capella B. Virg. de Roſario Toleti condito. *Fernand. vbi ſup.*

4 P. F. Petrus Pontius Legionenſis ex Ducibus de Arcos conuentus Salmanticenſis nobilis alumnus, doctrina, pietate, vitæque probitate commendatiſſimus, poſt tectas ſingulari cum laude Ciuitaten. & Zamotten. Eccleſias, ad hanc Pacenſem tranſlatus eſt à Paulo V. circa an. milleſ. ſexcenteſimum duodecimum, in qua diem extremum terminauit an. milleſimo ſexcenteſimo quintodecimo menſe Decemb. *Fernand. vbi ſupra.*

Tit.

Tit. 446. Pacten.

PActenſis Eccleſia in Sicilia ſub Meſſanen. Archiep. cum Liparenſi diu vnita permanſit, donec à Bonifacio IX. datis Apoſtol. litteris Romæ apud S. Petrum 16. Cal. Maij pontificatus ſui anno 10. qui fuit à Virg. partu milleſimus trecenteſimus nonageſimus nonus, ab eadem ſeiuncta eſt. Dum autem copulatæ permanerent, ſequentes eiſdem præfuere Epiſcopi ex noſtris.

1 P. F. Bartholomæus Vercllius de Leontino Siculus, Thomæ de Leontino Patriarchæ Hieroſolymitani ex Ord. noſtro aſſumpti germanus, frater, harum Eccleſiarum Epiſcopus electus, Pactenſi Capitulo ab Innocentio IV. commendatus fuit datis Apoſt. litteris Nonis Ianuarij ſui Pontificat. an. 11. qui fuit ſalutis milleſ. ducenteſimus quinquageſimus ſecundus. Erectioni conuentus noſtri Meſſanen. ſe ſubſcripſit, multaſque eleemoſinas ad complendum opus contulit. Suæ Eccleſiæ deperdita bona recuperauit, eiuſque priuilegiorum à Carolo I. Siciliæ Rege confirmationem impetrauit. Infracti animi vir extitit, Romamq; à Siculis cum F. Martino noſtri Ord. ad Martinum Papam IV. & Carolum Regem miſſus, vt Regiorum Miniſtrorum audaciam, & tyrannidem compeſceret, coram Pontifice Maximo conſtitutus, orationem ſuam his verbis incœpit. *Miſerere mei fili Dauid; filia mea malè à dæmonio vexatur.* Dum autem ex Apoſtolico Palatio diſcederent, à militibus Regis Caroli ignominioſè capti, vinculiſq; mancipati, multa pertulere mala; tandemque auro redempta vexatione in ſuam Eccleſiam reuerſus, paulo poſt quieuit in Domino anno Sal. milleſ. ducenteſimo octogeſimo ſecundo. *Pyrrhus Sicil. Sac. notitia 4. Vghell. in Apend. tom. 2. inter Liparen. Epp.*

2 P. F. Io. de Catania his Eccleſijs Epiſc. præerat anno milleſ. trecenteſimo ſextodecimo, qui obijt ætatis ſuæ 75. vitæ integritate, morumque candore venerabilis, in ſua Cathedrali Pacten. conditus. *Pyrrhus vbi ſupra.*

3 P. F. Petrus Siculus vtraſque Eccleſias regebat anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo quinto, qui ſub Regibus Friderico II. & Petro II. eius filio antiquam ſuæ Eccleſiæ iuriſdictionem in Iudæorum ſuæ diœc. cauſis cognoſcendis, temporis lapſu deperditam, recuperandam curauit. Deceſſit circa annum 1340. *Pyrr. vbi ſupra.*

4 P. F. Franciſcus harum Eccleſiarum Epiſcopus effectus an. milleſ. trecenteſimo ſexageſimo quarto, poſſeſſionem Liparen. Sedis per Simonem Mareſcalcum conſequutus eſt. Septem præfuit annos, ad Mazarien. deinde translatus. an. 1371. *Pyrr. & Vghell. vbi ſupra.*

5 Eulſa à Liparitana Pactenſi Eccleſia, huic ſequentes noſtri præfuere Paſtores. P. F. Matthæus de Catania cum fidei Quæſitor in Siciliæ Regno eſſet, Prioriſque Prouincialis præfecturam gereret, Pactenſis Epiſcopus à Ioanne XXIII. an. milleſ. quadringenteſimo quinto decimo creatus eſt, qui poſtquam pro Eccleſiæ ſuæ iuribus tuendis non modicum laboraſſet, labentē vitam vltimo die terminauit menſe Maio anni milleſimi quadringenteſimi trigeſimi primi, poſtquam annis ſexdecim commiſſum ſibi gregem ſanctiſſimè rexiſſet. *Pyr. vbi ſupra.*

6 P. F. Io. Marquet nobili ſanguine ortus, Raymundi Marquet triremium Sicilienſium Ducis filius, à Ferdinando Rege datis Segobiæ litteris 11. Martij an. 1494. nominatus Epiſcopus, ab Alexandro VI. confirmatus fuit Kalendis Iulij anno 2. ſui pontificatus. Quinq; annis commiſſam ſibi Eccleſiam bonus Paſtor rexit, diſceſſitq; ex hac lucis vſura menſe Aprili anno 1499. *Pyrrhus vbi ſupra.*

Tit. 447. Palentini

1 PAlentinæ Eccleſiæ in Hiſpania ſub Metropolit. Toletana præfuit primus ex noſtris P. F. Munio Zamorrenſis, qui poſt varias in ſua Prou. Hiſpaniæ obitas cum laude præfecturas, ex Priore Prouinciali eiuſdem, Generalis Ordinis Mag. communi Patrum ſuffragio Bononię anno 1285. ſalutatus eſt. Verùm ſeptimo ſui regiminis anno à Nicolao Papa IV. Minorita à ſuo munere depoſitus, in Hiſpaniam ſe recepit, vbi agente Caſtellæ Rege Sanctio IV. anno milleſimo ducenteſimo

nonageſimo quarto Palentinus Epiſcopus electus, à Cœleſtino V. confirmatus fuit. A Bonifacio VIII. Romam poſtmodum vocatus, & ob vir:oſam electionem ſibi ab aduerſantibus obiectam Epiſcopatu quoque priuatus, Romæ manſit vſque ad diem vocationis ſuæ, quæ ei contigit Nonis Martij anno iubilæi milleſimo treceuteſimo, in S. Sabinæ Eccleſia ſub marmoreo tumulo eius effigiem repræſentante ſequenti memoria appoſita ſepultus.

Hęc iacet F. Munio Zamorren. natione Hiſpanus, quondam Ordinis Fratrum Præd. Magiſter ſeptimus, qui obyt ſeptima Marty Pontificatus Dom. Papæ Bonifacy VIII. anno Sexto.

Gil. in Teatr. huius Eccl. Olmed. in eius vita, & Script. Ord.

2 P. F. Bonifacium Lambrum Mediolanenſem ex Lombardiæ Prouincia, virum cordatum, & doctum, in agendis dexteritate maxima præditum, atque in diuinis, humanioribuſque literis apprime verſatũ, Palentinum Paſtorem effectum eſſe circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum aſſerunt Plodius p. 2. lib. 3. Fernandez, & Gozeus. Veruntamen cum in Teatro Eccleſiaſtico apud Gil. nulla de eo fiat mentio: fides ſit apud ipſos.

3 P. F. Alphonſus de Burgos cœnobij S. Pauli Burgenſis alumnus, vir doctiſſimus, ſingularique pietate refertus Cordubenſis primò, Conchenſis poſtmodum, Præſeſq; ſupremi ſenatus Caſtellæ, tandem Palentinus Epiſcopus, & Capellanus maior Regis factus, poſt præclariſſima Ordini colata beneficia, e mortalium oculis ſubtractus fuit anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono, de quo Olmeda in Ioachimi Turriani vita ſic fatur. *In Hiſpanijs verò F. & Dom. Alphonſus, a Burgis cognominatus, Palentinus Antiſtes, in Curia Regum Ferdinandi, & Elizabeth glorioſus, & inclitus fuit; ſed & in Dei Eccleſia ampliſſimus Pontifex extitit, qui cum eſſet ingenio clarus, ſermone facundus, operę ſtrenuus, tanquam de Regno, & Eccleſia præ multis benemeritus, in Præſulem Corduben. conſecratur primò; translatus poſt in Conchen. & poſtremo in Palentinum: & vt natus ad magna, Pontifices cæteros diuitijs, & gloria, velut alter Salomon, nec non & rerum grandium, quæ geſſit copia proculdubio anteiſſe viſus eſt. Et vt plurima pertranſeamus, hic eſt qui nouum illud, totoque orbe percelebre, fulgentiſſimumque Collegium Ordinis pro Scholarium diſciplina intra inſigne Hiſpaniæ oppidum, centrumque Valleoletũ a fundamentis ſumptuoſe nimis erexit, ac permagnifice dotauit ſub D. Gregorij Doctoris titulo, & cognomine, quo vniuerſam Prouinciam, imò totum Ordinem, noua, ac igenua prole, prout optauit, fœcundaſſe conſtat &c. Vicinum quoque, ac contiguum Conuentum Doctoris gentium Apoſtoli Pauli titulo quidem decoratum, ampliſſimum magnus hic Pontifex reddidit. In pauperes inſuper, & Eccleſias munificus, has potiſſimum in Eucharistiæ venerationem argento, & auro exornauit: Fuit enim adeo corporis, & ſanguinis domini reuerentiſſimus, vt intuentium oculis non tam ſpectabile, quam ſtupendum eſſet, tunc maxime cum ſacramenta offerret vel cum, dum agerentur, aſtaret. Moriens autem poſt plures annos pontificatus inter manus Fratrum, ac filiorum ſuorum, intra Baſilicam eiuſdem Collegij, quam ditiſſimo apparatu, abundantiſſimoque ornatu eccleſiaſtico decorauit, ſepelitur primo quidem ſepulchro tanto Pontifice digno; poſt verò altero tali Monacho congruo, quod & permanet*

Deceſſit autem Paſtor Optimus 6. Idus Decemb. ann. 1499. cuius talis memoria habetur in S Pauli Valliſoletano cõuentu:

Sexto Id. Decemb. Obijt in Chriſto Pater D. F. Alphonſus Burgen. Epiſcop. Palentiaus, & Comes Perriæ, Cappellanus maior, & Confeſſor, Conſiliarius Illuſtriſſimorum Domm. Regum Hiſpaniæ Ferdinandi, & Eliſabeth: Fundator, & erector huius Collegy S. Gregory, & Capellæ vbi eius corpus quieſcit. Qui etiam Monaſterium totum S. Pauli Valiſoletani apud quod prædictum Collegium ſitum eſt, ędificauit ſplendidè non ſine magnis ſumptibus, præter corpus tantummodo Eccleſiæ atq. præfata ædificia Monaſtery ab hoc tanto Præſule conſtructa, aliqua diruta, aliqua verò antiquata, qui ruinam minabantur, reſtituit. Qui etiam prædicto Collegio plura bona, & ornamenta contulit, & reditus. Qui ſuſceptis Sacramentis, magno lacbrimarum fonte, ſicut prædictum

ctum eſt, quieuit in Domino feria 6. hora quaſi 11. anni Dom. MID. Gil. in Teat. Eccleſ. Palentinæ.

4 P. F. Didacus Deza poſt rectas Eccleſias Zamorren. Salmantinam, & Ghiennen. Palentinus Paſtor euaſit, poſt obitum Alphonſi an. 1500. tranſlatus poſtmodum ad Archiepiſcopatum Hiſpalen. De quo ibi. *Fernand. inter Epp. Hiſp.*

5 P. F. Ioſeph. Gonzalez ad nominationem Philippi IV. Hiſpaniarum Regis cuius erat Cōfeſſarius, Palētinus Epiſcop. à Paulo V. die 29. Febr. anno milleſimo ſexcenteſimo decimo ſexto creatus eſt, ad Pampilonen. Eccl. tranſlatus ſui regiminis anno 9. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. & Gil. vbi ſupra.*

6 P. F. Garſias Vayon Laodicenus Epiſcopus, Palentinęque Eccleſiæ Suffraganeus ab Alexandro Papa VI. Martij 20. anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo tertio conſtituitur, D. Roderico Palentinæ Eccleſiæ Epiſcopo. *Ex Act. Cōſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 448. Pampilonen.

1 IN *Nauarra* ſub Metropolitana Cœſarauguſtana eſt Pampilonenſis Epiſcopalis Sedes, quam conſcendiſſe P. F. Ioſephum Gonzalez; tranſlatum ex Palentina Eccleſia anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quarto ab Vrbano VIII. refert Gil. in Teatro Eccleſiæ Palentinæ cum de hoc Paſtore tractat, ex qua ad Metropolitanas S. Iacobi Compoſtell. primò, ad *Burgen.* poſtmodum tranſijt, de quo ibid. *Gil. vbi ſup. & in Teatr. Eccl. Burgen.*

Tit. 449. Panaden.

1 PAnadenſis Epiſcopalis Sedes in partibus infidelium conſtituta Paſtorem obtinuit à Paulo II. P. F. Benedictum de Oterth anno ſalutis humanæ milleſimo quadringenteſ. ſexageſimo octauo 5. Id. Maij vt habetur in lib. prouiſ. Prælatorum eiuſd. Pont. atque eruditiſſimus D. Abbas *Vghellus* in ſuis manuſcriptis teſtatur.

Tit. 450. De Panama.

1 ECcleſia de Panama apud Americā circa annum milleſimum quingenteſimum vigeſimum in Cathedralem ad inſtantiam Caroli *V.* erecta, ſequentes obtinuit Dominicanos Epiſcopos, ex quibus prior fuit P. F. Vincentius Pedrazza, Hiſpanus circa annum 1530. vt teſtantur Luſitanus in Chron. Plod. par. 2. lib. 4. & Fernand. in Epp. Hiſpan.

2 P. F. Paulus ex Turribus Hiſp. à Clemente VII. Ciuitatis de Panama Epiſc. ad Caroli V. nominationem creatus eſt, circa annū milleſimum quingenteſimum vigeſimum octauum. *Plod. p. 2. lib. 4. & Fernand. in Ep. Hiſp.*

3 In eadem Panamen. Eccleſia Epiſc. reſedit à Clemente VII. creatus P.F. Vincentius de Valle Viridi ex Salmantino conuētu, qui poſtmodum ab eodem Pont. Max. erecta in Cathedralem Eccleſia de Cuſco, primus Cuſchen. Epiſcopus renunciatus eſt die 8. Ianuarij an. milleſimo quingenteſimo trigeſimo tertio. Obijt in ea Eccleſia decimo ſui regiminis anno, *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

4 P.F. Thomas è Barlenga Salmantini conuentus alumnus, huius Eccleſiæ Epiſcopus datur à Paulo III. ad Caroli V. præſentationem circa annū milleſimum quingenteſimū quadrageſimum. Fuit Thomas ſcientia, religioſiſque moribus ornatus, Inſulæ Hiſpaniolæ, quæ S. Dominici nuncupatur Prior Prouincialis, in qua plurimum Indorum conuerſioni inſudauit, vberesque Catholicæ Eccleſiæ fructus protulit. Inauguratus Epiſcopus omnibus omnia factus, verbo, exemplo, pietate, eleemoſyniſq; ſibi ſubditas oues enutrire non omiſit. Tandem lætali morbo correptus interijt, multiplici ſibi creditorum fideliū luctu tumulatus. *Plod. par. 2. lib. 4. & Fernand. in Epiſc. Hiſp.*

5 P. F. Franciſcus de Camara y Raya Granatenſis conuentus alumnus conſtituitur Epiſcopus de Panāma à Paulo V. die 15. Aprilis anno milleſimo ſexcenteſimo tertio decimo, vt Regeſta Cancellariæ Apoſtolicæ plenam exibent fidem.

6 P.F. Chriſtophorus Martinez Valliſoletanus, Epiſcopus de Panama creatus

eſt

eſt ab Vrbano Papa VIII. die 27. Octob. anno Iubilei milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo quinto, *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Vrb. Pont.*

Tit. 451. Paphen.

1 PAphenſi Eccleſiæ in Regno Cypri ſub Nicoſien. Archiepiſcopali ſede datus eſt Paſtor P. F. Robertus Normãdus de prouincia Franciæ circa annum milleſimum quingenteſimum pro vt affirmant Fernandez inter Epiſcopos Gallos, & Plod. de Vir. Illuſt. Ord. p. 2. in Append.

Tit. 452. Papien.

1 IN Lombardia eſt hæc Eccleſia Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubdita. P. F. Iſnardus Tacconus Papienſis cum Thebanæ Eccleſiæ præeſſet, à Clemente V. Nonis Nouemb. ann. milleſ. treceenteſimo vndecimo creatus fuit Patriarcha Antiochenus, ob cuius Eccleſiæ paupertatem datus eſt Papienſis ſedis adminiſtrator ad Apoſtolicæ ſedis beneplacitum, quam vſque ad annum milleſimum treceenteſimum decimum nonum laudatiſſimè rexit. Guidonem Epiſcopum deceſſorem ſuum virum præſtantiſſimum egregiè æmulatus, ſaluberrimas ſynodales in Cleri reformationem conſtitutiones edidit. *Vghel. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 453. Parentini.

PArentina Eccleſia ſub Patriarchali Aquileien. in Dalmatia tres noſtræ profeſſionis aſſeclas Paſtores habuit, ſuntque ſequentes.

1 P. F. Gibertus Georgius Venetijs nobili è familia natus, celeberrimus ſacræ Theologiæ Doctor poſt varias in Ordine, cum laude obitas præfecturas, cathedraſque rectas, ab Vrbano V. Parentinus Epiſcopus renunciatus fuit 6. Non. Iulij anno milleſ. treceenteſimo ſexageſimo ſeptimo. Viginti & vnum annum bonus Paſtor cõmiſſis ſibi ouibus virtutũ omnium exemplar effectus præfuit, deceſſitque an. 1388. *Vghel. tom. 5. Ital. Sac.*

2 In defuncti Giſberti locum Vrbanus VI. P. F. Ioannem de Venetijs ex Lombarda familia eodem anno milleſ. treceenteſimo octogeſimo octauo Epiſcopum ſubſtitui, tunc in Lombardia Inquiſitorem, qui cum ſupra viginti annos commiſſum ſibi gregem probè rexiſſet, ſub Ioan. XXIII. quieuit in pace. *Taeg. Vghell. ibid.*

3 P. F. Thomas Cataneus Bergomenſis vir doctus, & vulgatæ famæ theologus, à Sixto IV. huius Eccleſiæ Epiſcopus creatur anno à Virg. partu milleſimo quadringenteſimo octogeſimo ſexto, mox ab eodem Pont. Max. ad Ceruien. translatus die 4. Martij eiuſdem anni. *Vghell. ibid.*

Tit. 454. De Paraguai.

1 ECcleſia de Paraguai in Indijs ad inſtantiam Catholicorum Regum in Cathedralem erecta, tres noſtræ profeſſionis Epiſcopus eſt cõſequuta, inter quos primum obtinet locum P. F. Alphonſus Guerra conuentus ciuitatis Regum alumnus, qui ad Epiſcopalem ſedem Riui de Plata poſtmodum translatus, tandem à Clemente VIII. Epiſcopus Mechoacanen. die 9. Martij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo renunciatus fuit, vbi ſex annis Paſtor optimus præfuit, clauſitque in pace dies ſuos an. 1598. de quo ſup. in Epp. Mechoacan. *Fernand. inter Epp. Hiſp. & ex Act. Conſiſt. Clem. VIII.*

2 P. F. Thomas de Tonnes à Paulo V. translato Laurentio huius ſedis Epiſcopo ad Eccleſiam Cuſchen: Paraguaien. Epiſcopus die 30. Martij anno milleſ. ſexcenteſimo decimo nono creatur, cui Eccleſiæ annis circiter quinq; optimè præfuit, completiſque dicbus ſuis ad patres appoſitus eſt. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pauli V. Pont.*

3 P. F. Thomas de Torres in Ioannis locum Paraguaien. Præſul ſubſtitutus eſt ab Vrbano VIII. die 11. Decemb. ann. 1626. ad Tucaman. Ecclesiam translatus anno à Virginis partu millesimo ſexcenteſimo vigesimo octauo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Vrbani Pont.*

Tit. 455. Parmen.

1 VNicus ex noſtris Parmenſi Epiſcopali Sedi in Lombardia ſub Archiepiſcop. Bononien. præfuit P. F. Simon Saltarellus, qui Florentiæ Senatorio ſanguine progenitus, ibique in S. Mariæ Nouellę pręſtantiſſimo cœnobio Dominicana toga indutus, doctiſſimus vir effectus, dum Prioris Prouincialis Romanæ Prouinciæ munus obiret, Procurator Ordinis inſtitutus, à Ioanne XXII. an. milleſ. trecenteſimo decimo ſeptimo Parmenſis Epiſcopus creatus eſt. Quinque ferè annis hanc Eccleſiam rexit, ad Piſanam poſtmodum ab eodem Pont. max. tráslatus an. 1323. de quo ibi. *Vghell. Tom. 2. Ital. Sac.*

Tit. 456. Patauini

1 IN Marchia Taruiſina ſub Patriarchali Aquileien. eſt hæc Eccleſia, cui P. F. Iordanus Sabellus Romanus auita nobilitate, integritate, præſtantiſſimaque doctrina ſpectabilis, ex Romana prouincia, à Bonifacio Papa VIII. Epiſcopus datus eſt 18. Kal. Decemb. anno milleſimo ducenteſ. nonageſimo quinto, cum eiuſdẽ Romanę Prouincię Prior Prouincialis eſſet reiecta electione Oliuerij de monteſilice Canonici Patauini a Capitulo non ritè facta. Duos tantummodo annos illibatę vitæ exemplo hanc Eccleſiam rexit, ad Bononien. ab eodem Pont Max. translatus: de quo ibi *Vghell. Ital. Sac. tom. 5. & Scriptores Ord.*

2 P. F. Hieronymus Vielmus Venetus, (vt verbis, vtamur eruditiſſimi D. Abbatis Vghelli) *immenſa eruditione, atque multiplici ſcientia ſuo Ordini, ac patriæ non vulgarem addidit claritatem*. Qui in Patauina Vniuerſitate primò, in Romana Sapientia poſtmodum ſub Pio IV. cum laude maxima, auditorumque ſingulari applauſu docuit, ab eodem Pont Argolicen. Epiſcopus, Suffraganeuſque Patauinæ Eccleſiæ creatus eſt, Aloyſio Piſano eiuſdem exiſtente Paſtore. Tandemque à Pio V. anno milleſimo quingenteſ. ſeptuageſimo Emonienſis Epiſcopus creatus eſt. De quo ibi. *Vghell. vbi ſupra.*

Tit. 457. De la Paz.

1 ECcleſia de la Paz in Indijs à Paulo V. die 4. Iulij anno milleſ. ſexcenteſimo quinto ad Philippi III. Hiſpaniarũ Regis incliti ſupplicationem in Cathedralem erecta eſt, conſtituto eidem primo Epiſcopo Didaco de Cãbrara, quo deinde ad Eccleſiam de Panama translato, P. F. Dominicus de Valderama Americus in eius locum huius Eccleſiæ Epiſcopus ab eodem Paulo Pont. die 28. Maij anno milleſimo ſexcenteſimo octauo creatus eſt, ex Eccleſia Metropolitana S. Dominici translatus, de quo ibi. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli V.*

Tit. 458. Pedinen.

1 PAter F. Daniel Barbos nobilis Cremonen. Conuentus eiuſdem ciuitatis alumnus, vir doctus, diuinique verbi anunciator famoſus, Sac. Theol. Magiſter cum eſſet Ferdinando Imperatori in paucis charus, à Pio Papa IV. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo tertio Pedinæ & Molettæ Epiſcopus renunciatur, Nunciuſque Apoſtolicus ad Venetos mittitur. Fuit Alphonſi Carrafæ Archiep. Neapolitani Suffraganeus, viuebatque anno 1567. teſte Plod. par. 2. lib. 4. *Ex monumentis conuentus Cremonen.*

Tit. 459. Pennen.

1 PEnnenſis Eccleſia in Aprutio cum Hadrienſi, ſeu Hadrianenſi coniuncta & Apoſtolicè Sedi immediatè ſubiecta ab Innocentio IV. an. reparati orbis 1252. binos noſtræ profeſſionis aſſeclas obtinuit Epiſcopos, ex quibus prior extitit P. F. Marcus Ardinghellus Florentinus, nobili loco ortus, ex Romana prouincia, vir prudentia, eruditione, morumque probitate venerabilis, à Clemente VI. Non. Nouẽb. anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo ſecundo creatus; qui cum Paſtoris optimi ſpecimen præbuiſſet, ab Innocentio VI. Clementis ſucceſſore, nono ſui regiminis anno, qui fuit à Virginis partu

1361.

1361. ad Camerinenſem Eccleſiam tranſlatus eſt. de quo ibi. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. F. Petrus Scala Romanus alter ex noſtris delectus eſt harum Eccleſiarum Epiſcopus à Bonifacio IX. 3. Id. Ianuarij an. milleſimo trecenteſimo nonageſimo primo, quibus breui tempore præfuit, ex oculis mortalium ſublatus ſecundo ſui regiminis anno qui fuit ſalutis humanæ 1393. *Vghell. ibid.*

Tit. 460. Pergamen.

1 PAter Fr. Agniſius Pergamenſis à Bonifacio Papa *VIII.* ſuæ parriæ Epiſcopus renunciatus eſt, de quo altum tenuere ſilentium Scriptores Ordinis. Olmeda verò in *Nicolai* de Taruiſio Magiſtri Generalis vita, loquens de Epiſcopis à Bonifacio *VIII.* ex noſtris aſſumptis hæc tantùm habet de hoc Paſtore *Fr. Agniſius Pergamen. Epiſcopus ibidem.*

Tit. 461. Peruſini.

IN *Vmbria* eſt nobilis Peruſina Eccleſia Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubiecta, cui ſequentes ex noſtris præfuere Epiſcopi.

1 P. F. Franciſcus Poggius Lucenſis Peruſinum Sacerdotium conſequutus eſt à Clemente V. 8. Id. Maij anno reparati orbis milleſimo trecenteſimo duodecimo, diuiſo in Epiſcopi electione Peruſino Capitulo. Hic Commiſſarij Apoſtolici munus geſſit dum de B. Claræ de Monte falco in SS. Virginum numerum referenda, ſeriò ageretur per teſtes, corpuſq; B. Corradi ex Offida Peruſium tranſtulit, atque in Franciſcanorum templo condidit. Solemnes in peruigilio S. Conſtantij preces inſtituit; deque eiuſdem conſilio, auctoritate, atque adiutrice manu nouum S. Patris Dominici templum erectum eſt. Seruitis Fratribus, qui hactenus extra Eburneam portam diuina perſoluebant, in ciuitatem introduxit, Iouis templo eiſdem aſſignato. Tandem optimus Paſtor morum candore, vitæ ſanctitate, boniſque operibus plenus, decimo ſeptimo ſui regiminis anno ex orbe diſceſſit 1331. die 16. Nouembris Peruſij apud noſtros ſepultus traditus. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Fernand. inter Ep. Ital. & Plodius p. 2. lib. 1.* qui ſubdit huius Paſtoris corpus an. 1578. inuentum fuiſſe in peruetuſta Eccleſia conuentus noſtri S. Dominici in ſepulchro marmoreo duplici familiæ ſuæ inſignijs exornato, ſex roſas continen.

2 P. F. Vincentius Herculanus Peruſinus patriæ Epiſcopalem ſedem poſt moderatas Sarnen. & Imolen. Eccleſias conſcendit. Hic eruditione, integritate, vitæque præſtantia inſignis, poſt complectum, cum regularis obſeruantiæ incremento non vulgari, Prioris munus Romæ, Florentiæ, Viterbij, Feſulis, ac Prati, Romanæ prouinciæ prouincialis electus eſt. A Pio V. in Belgium Apoſtolicus Commiſſarius delegatus, Pontificis vota ad optatum finem perduxit. In Vrbem reuerſus atque Sarnen. Epiſcopus creatus, Cardinalem noſtrum Alexandrinum Legatum Apoſtolicum in Galliam, Hiſpaniã & Luſitaniam proficiſcentem comitatus eſt ex Pij Pont. Max. iuſſu. Ad Imolen. Eccleſiam poſtmodum translatus, dum ad maiora præpararetur, ſublato ex mortalibus Pio, à Gregorio XIII. die 9. Decemb. anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo nono Peruſinus Epiſcopus renunciatus eſt. Ad ſeptem annos Peruſinis ſacrum ius dixit, quos tanquam filios vnicè adamauit, primæuos Eccleſiæ Sanctos Paſtores æmulatus. Epiſcopale Palatium inſtaurauit, Sacellumq; in eo conſtruxit omni cultu ornatum. In Ariſtotelem doctiſſima commentaria ſcripſit, ſicut etiam docendo, ſcribendoque diuinam ſapientiam commentationibus illuſtrauit. Tandem meritis, & virtutibus onuſtus migrauit ad Chriſtum die 29. Octob. anno 1586. communibus ſibi creditarum ouium lachrymis deploratus. Iacet in noſtro S. Dominici templo in ſepulchro ſibi viuenti parato cum hac inſcriptione.

D. O. M.
F. Vincentius Herculanus
primùm Sarnenſis, deinde Imolenſis,
nunc Peruſinus Epiſcopus
Beatæ ſpei memor, viuens adhuc
vbi mortale ſuum poſt mortem humaretur,
elegit Anno ætatis ſuæ LXV.
Sal. verò MDLXXXI.

Vghell. vbi ſup. Plod. p. 2. lib. 4.

P. F.

3 P. F. Leonardus de Marinis à Paulo III. delectus eſt Coadiutor cum futura ſucceſſione Peruſini Epiſcopi, at morte Pontificis interueniente ante conſiſtorialem expeditionem, à Iulio III. Succeſſore Laodicenſi Sacerdotio decoratus eſt. *Vghell. tom.* 4. *Ital. Sac. inter Alben. Ep.*

Tit. 462. Petinen.

1 IN Iſtria ſub Aquileien. Patriarchatu reſidet Petinenſis Eccleſia, cui duo ex noſtris præfuere Præſules, ex quibus prior extitit P. F. Stanislaus de Cracouia Polonus à Clemente VI. anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo tertio 11. Cal. Maij creatus. Quatuor completos annos eidem ſacrum ius dixit Paſtor optimus, terminauitq; vitæ curſũ ad anteceſſores appoſitus anno 1347. *Vghell. t.* 5.

2 P. F. Petrus de Venetijs Petinen. Epiſcopus aſſumptus eſt, dum in conuentu S. Dominici ſuæ patriæ prioris onus ſuſtineret, ab Eugenio IV. anno reparatæ ſalutis milleſimo quadringenteſimo trigeſimo quarto, vixitque in ea dignitate annos plures. *Taeg. in mon. Ord. & Vghell. vbi ſup.*

Tit. 463. Petragoricen.

1 IN Gallia ſub Metrop. Burdegalen. eſt hæc Eccleſia, cui dati ſunt Epiſc: Dom. Petrus de Sancto Aſterio proſapia nobilis ex Dominis de S. Aſterio, cum eſſet Epiſcopus Petragoricen. Fratres Prædicatores in ſua ciuitate recepit, quibus multa bona, & ſingularia contulit beneficia. Tandem eorum religioſæ vitæ deſiderio inflammatus ex Apoſtolico indulto, cura Epiſcopali dimiſſa, retenta tamen dignitate, & titulo Epiſcopali Lemouicis Ordinem ingreſſus eſt anno milleſimo duceteſimo ſexageſimo ſexto, in quo vixit annos octo completos, vitamque cum morte commurauit 8. Id. Iulij anno 1275. in medio Chori noſtræ Eccleſiæ Lemouicen. conditus ſequenti elogio appoſito.

F. Petrus de S. Aſterio Epiſc. Petracoricen. ſumma ſcientia, & eloquentia præditus, magnus, ac ſolemnis vir, vtique bonus, ac deuotus, filius D. de Inſula propè Petracoras, venit ad hunc conuentum Prædicatorum Lemouicen. die prima Martij 1266. & in habitu Epiſcopali manſit ibidem per annum: Tandem magna cum difficultate, precibus importunis, ceſſionem ſui Ediſcopatus obtinuit à D. Clemente IV. dignitate Epiſcopali in omnibus, & per omnia reſeruata, quam ceſſionem non potuerat obtinere a tribus Summ. Pont. præfatis, Clemente ſcilicet, Gregorio IX. Innocentio IV. & Alexandro IV. Poſt paucos dies à dicta ceſſione obtenta habitum Ordinis reuerenter accepit, & honorabiliter in eo Deo, & Ordini militauit annis octo, menſibus quatuor cum dimidio. Fecit multa, & infinita bona conuentui, tam in ornamentis Eccleſiæ, quàm in libris, & edificijs, fecitque ædificare domum de Balaleu Obijt autem pridie Id. Iuly anno Domini 1275. & eſt ſepultus in Eccleſia huius conuentus in medio Chori. Anima eius requieſcat in pace.

Gallia Chriſt. tom. 3. Taeg. in monument. Ord. & Plod. p. 2. lib. 1.

2 P. F. Petrus de Durfort Gallus vir doctiſſimus ex nobili familia de Duras in tractu Agennenſi progenitus, Petragoricen. Eccleſiæ Paſtor, anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo octauo, ab Eugenio IV. creatus eſt, vir, tum eruditione, tum pietate venerabilis. Breui tempore eidem ius dixit, à Chriſto ad reddendam rationem ſui miniſterij vocatus. Iacet in choro ſuæ cathedraiis, vbi in pariete tale habet inſculptum breue elogium.

Præſulerat Petrus, iacet hic in puluere puluis
Sis cælum requies, ſit tibi vita Deus.
Obijt X. *Aprilis.*

Gall. Chriſt. tom. 3.

Tit. 464. Philadelphiæ.

1 PHiladelphiæ Eccleſiæ in partibus vnicum ex Dominicanis Paſtorem præfuiſſe comperimus circa annum milleſimũ quingenteſimum octauum, de quo nil aliud ſcriptores noſtri referunt. *Taeg. in monum. Ord. Plod. par. 2. lib. 3. & Fernand. in Ep. Ital.*

Tit. 465. Philippinarum.

1 IN Philippinis Inſulis primus Epiſcopus fuit P.F.Dominicus Salazar Salmanticenſis cœnobij Alumnus, celebriſq; Sacræ Thologiæ laureatus, qui cum pluribus annis ſanctiſſimè ſibi commiſſum gregem gubernaſſet, relicto mortalibus ſanctioris vitæ odore, poſtquam bonum certamen certaſſet pro catholica fide in Japponia conſtabilienda anno 1584.& 1585. vitæ curſum clauſit ſanctiſſimè an. milleſ. quingenteſimo nonageſimo quarto. *Fernand. in Ep. Hiſp. Lopez p. 5. lib. 2. cap. 72.*

Tit. 466. Piſauren.

1 PIſaurenſis Eccleſia in Romandiola ſub Metropolitana Vrbinaten. binos Dominicanos conſequuta eſt Epiſcopos inter quos primus fuit P.F.Franciſcus de Arimino ex Lombardiæ Prouincia à Martino IV.creatus anno milleſ. ducenteſ. octogeſimo ſecundo, qui ſequenti anno vitæ dies compleuit. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. tom. 2. Ital. Sac.*

2 P.F.Saluus ab eiuſdem ciuitatis Capitulo Antiſtes electus,à Nicolao IV.confirmatur 6. Cal. Febr. labentis anni milleſimi ducenteſimi nonageſimi ſecundi. Quatuor annos laudabiliter huic Eccleſiæ præfuit, quos cum vitæ curſu clauſit anno 1296. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 467. Piſtorien.

QVatuor Piſtorien. Epiſcopos enumerat Fernandez, ex Ordine noſtro ad eam Eccleſiam ſub Metropolitana Florentina in Etruria conſtituram electos, nempe binos Andreas, Corradū, & Vbertinum. Attamen duos ex ipſis reſediſſe in ea Paſtores pro comperto habemus.

1 Fernandez quendam P. F. Conradum Piſtorienſem Epiſcopum anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo ſecundo creatum affirmat. At quo fundamento neſcimus.

2 Plod. de viris illuſtribus Ord. noſtri p. 2. lib. 2. & Fernandez inter Ep. Italos quendam F. Andream Piſtorienſem patriç Epiſcopum an. 1394. creatum enumerant, diſtinctum à ſequenti Andrea, ex teſtimonio Seraphini Razzij. Cœterum expreſsè videtur ſequētem Andream tunc temporis in Piſtorienſi ſede reſediſſe, ac perconſequens eſſe eundem cum hoc priori; ni dicere velimus duos fuiſſe eodem tempore Epiſcopos Piſtorien. ex ordine noſtro, eodem nomine nuncupatos, quorum prior ab Vrbano VI. vero Pont. poſterior verò à Benedicto XIII.Pſeudo Pont.(tunc enim Schiſma maximū in Dei Eccleſia vigebat) creatus ſit.

3 P. F. Andreas de Bocagnis, ſeu de Franchis,vt inquit Vghellus,nobilis Piſtorienſis, ſuæ patriæ Epiſcopus ab Vrbano VI. circa annum milleſimum trecenteſimū octogeſimum creatus eſt, vir egregia doctrina præditus,magnique nominis concionator;qui in commune prædicātium commodum volumen ſermonum de ſanctis,atque de quadrageſima conſcripſit. Præfuit ſuæ Eccleſiæ laudabiliter vſque ad annum Iubilęi milleſimum quadringenteſimum, quo propriæ quieti conſulturus, à Bonifacio IX. dimiſſionem illius impetrauit. At eodem anno 26. Maij in mortis amplexus corruit,ibidem apud noſtros in marmoreo tumulo ſepulturæ traditus, cui tale elogiū proſtat.

Antiſtes, plebem, qui rexit Piſtorienſem
Andreas vita cunctis exemplar honeſtæ
Et pius, & mitis, diuino dogmate clarus
Hac ſub mole iacet,ſed mēs ſuperaſtra volauit.
Annus millenus quadringentenus in Vrbe
Tunc May bis dena dies, & ſexta fluebant.

Vghell. t. 3. Ital. Sac. & Luſit.in Biblioth.

4 P. F. Vbertinus de Albizis nobilis Florentinus Piſtorienſis Epiſcopus euaſit, qui ob excellentem doctrinam,morumque candorem adeo Florentinis Senatoribus in pretio fuit, vt eundem ad hanc ſedem euehendum impetrauerint à Martino V. an. milleſimo quadringenteſimo vigeſimo ſexto, die 8. Iunij, cum eum ad Florentinam obnixis pręcibus euehere non valuiſsēt. In Ariſtotelis metaphiſicam docta edidit Commentaria. Feſulani Epiſcopi Vicarius pluribus annis adhuc ſimplex Frater fuit.Annis octo commiſſo ſibi gregi Sacrū ius dixit incorruptum, tandemque fato functus 1434. in ſua Cathedrali conditus iacet. *Vghell. vbi ſup. Plod. par. 2. lib. 3.*

Tit.

Tit. 468. Placentini.

IN Lombardia ſub Metropolitana Bononien. eſt Placentina Eccleſia, cui plures Dominicani præfuere Paſtores incliti.

1 P. F. Iacobus de Caſtro Arquato cũ eſſet Prior conuentus Placentini S. Ioannis in Canale, defuncto Egidio Monacho Clareuallen. Epiſcopo Placentino eligitur huius Eccleſię Epiſcopus, & confirmatur à Legato Apoſtolico Monte longo an. milleſimo ducenteſ. quadrageſimo tertio, Romamque petens, ad Innocentij IV. pedes acceſſit,& electionem de ſe factam dimiſit,qui eum ad Albintimilienſem Eccleſiam tranſtulit, vt conſtat ex Apoſtolicis litteris eiuſdem Innocentij Capitulo Placentino directis, à Petro Maria Campano in hiſtoria Eccleſiaſtica Placentina lib. 17. adductis, quarum tenor talis eſt. *Innocentius Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei dilectis filijs Præpoſito, & Capitulo Eccleſiæ Placentinæ. &c. Cum igitur Venerab. Frater noſter Vigintimilien. Epiſc. tunc Placentinus electus ad Apoſtolicam Sedem accedens &c. liberè in manibus noſtris ceſſerit ſpontanea voluntate &c. Datum Laterani 2. Id. Martij anno Pontificatus noſtri primo*. Ex ſuprad. Campana.

2 P. F. Ioannes Lombardus ab Vrbano V. 8. Idus Iunij an. milleſimo trecenteſ. ſexageſimo quarto Placentinus Epiſcopus creatus eſt, qui anno 1365. D. Franciſci eccleſiam ſolemni ritu conſecrauit. Quinque annis commiſſum ſibi gregem verbo & exemplo pauit, dieſque ſuos terminauit anno 1369. *Vghell. tom. 3. Ital. Sac.*

3 P. F. Bartholomæus Catra Mediolanenſis in eadem ſede reſedit à Bonifacio IX. circa annum milleſ. trecenteſ. nonageſimum quintum creatus. Hic in S. Dominici Venetiarum cœnobio regulari obſeuantiæ anno 1390. reſtituto, Angelicam vitam degens, vitæ exemplo, ſacraque prædicatione, ſanctiſſimi viri ſibi nomine in Italia tota acquiſito à Pontifice Max. Epiſcopali dignitate cohoneſtatus eſt. Deceſſit anno milleſimo quadringenteſimo quarto in ſua Eccleſia honorificè ſepultus. *Plod. par. 2. lib. 2. Taeg. in menum. Ord. Fernand. inter Ep. Ital.*

4 P. F. Alphonſus Fernandez noſter in ſuo libro, quem Salmanticæ impreſſit an. 1616. cui titulus *Concertatio Prædicatoria pro Eccleſia Catholica*. De Italis Epiſcopis Dominicanis ſimplicem nomenclaturam eidem apponens, ita ait. *F. Raphael Epiſcopus Placentinus in Lombardia*. Cœterum cum neque tempus, quo id contigerit, neque Authores hoc aſſerentes referat, fides apud eundem ſit.

Tit. 469. Placentinen.

EST & alia Placentina nobilis Eccleſia in Hiſpania ſub Metropolitana Toletana, quæ etiam non nullos Dominicani inſtituti ſectatores venerata eſt Epiſcopos, ſuntque ſequentes.

1 P. F. Martinus de Mendoza conuentus Cordubenſis S. Pauli alumnus, Carpēſis Comitis filius, qui tres alios germanos fratres in Ordine habuit, ex Prouinciæ Bethicæ Priore Prouinciali Dertuſenſis Epiſcopus renunciatus eſt an. 1560. cumque eidem Eccleſiæ annos quatuordecim laudabiliter præfuiſſet, à Gregorio XIII. ad hanc Placentinam die 4. Iunij an. milleſimo quingenteſ. ſeptuageſimo quarto translatus eſt. Tandemque ad Cordubenſem gradum fecit, de quo ibi. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Greg. Pont. & Fernand. in Ep. Hiſp.*

2 P. F. Alphonſus Enriquez, de ſancto Thoma dictus in Ordine, ex Oxomenſi Eccleſia ad Placentinam transfertur, nominante Philippo IV. Hiſpaniarum potentiſſimo Rege die 28. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo quarto, ab Alexandro Papa VII. ad Malacitanam Eccleſiam eodem anno die 15. Septemb. translatus, in cuius ciuitatis Prædicatorio conuentu Ordinis habitum ſumpſerat, atque Dominicanam profeſſionem emiſerat. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

3 P. F. Garzias de Vayon natalium ſplendore conſpicuus, conſtituitur Laodicen. Epiſcopus Suffraganeuſque Roderici Placentinæ Eccleſiæ Paſtoris die 20. Martij anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo tertio ab Alexandro VI. de quo in Laodicen. Epiſcop. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 470. Platen.

1 OPpidum de la Plata in Prouincia de las Chareas in Inſulis Indiarum Maris *Oceani* die lunæ 17. Iunij in Conſiſtorio, referente noſtro Card. Compoſtellano, ad inſtantiam Caroli V. Imp. Iulius Papa III. erexit in Ciuitatem, & in ea Cathedralem *Eccleſiam* ſub inuocatione B. Mariæ Virginis anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſecundo, cui præfecit primum Paſtorem P. F. Thomam de S. Martino in eadem Prouincia Priorem Prouincialem, virum, tàm doctrina, quam pietate comendatiſſimum, qui conſummato plurium annorum, in ea vinea Domini excolenda, fœliciter curſu, ſibi repoſitam coronam iuſtitiæ percepturus, perrexit ad Chriſtum. E*x Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. & Fernand. in* Ep. *Hiſp.*

2 P. F. *D*ominicus de S. Thoma tertius in hac Platen. Eccleſia ſucceſſit Epiſcopus, à Pio IV. die 6. Iulij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſecundo in locum Ferdinandi Gonzalez prædefuncti Epiſcopi creatus, qui cum nouem annis commiſsum ſibi gregem rexiſſet laudabiliter, quieuit in pace 1571. *Ex Act. Conſiſt, eiuſdem Pont. & Fernand. vbi ſupra.*

3 P. F. Alphonſus Grouero huius *E*ccleſiæ *E*piſcopus & ipſe effectus eſt à Gregorio XIII. die 1. Decemb. anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quarto, cui duos tantummodo annos præfuit, ad reddendam rationem ſui regiminis à Chriſto vocatus an. 1576. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

4 P. F. Alphonſus Guerra cœnobij Ciuitatis Regum in Regno de Pyru alumnus, vir vitæ præſtantia, morum candore, atque doctrina ſpectabilis, *E*piſcopus primo Paraquarius, deinde Mechoacanen. tandem ad hanc de la Plata die 6. Febr. incipientis anni milleſ. quingenteſimi ſeptuageſimi noni à Gregorio XIII. tranſlatus eſt: in eaque pluribus annis ſanctiſſimè vixit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. & Fernand. vbi ſup.* qui de præſatis quatuor *E*piſcop. tractans, eoſdem Charcen. *E*piſcopos nuncupat, cum tamen in adductis Actis conſiſtorialibus, de la plata vocentur.

5 P. F. Hieronymus de Tiedra hanc regendam *E*ccleſiam obtinuit à Paulo V. die 17. *Nouemb.* labente anno milleſimo ſexcenteſimo ſextodecimo, cui cum catholicæ fidei incremento commendatiſſimè annos plures præfuit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pauli 5.*

Tit. 471. Plocen.

1 PLocenſis Eccleſia in Polonia ſub Metropolit. Gneſnen. binos noſtræ profeſſionis alumnos habuit *E*piſc. ex quibus prior recenſetur P. F. Petrus Polonus, qui cum *Prior Prouincialis* eiuſdem *Prouinciæ* eſſet, Plocen. Epiſcopus ab Alexandro IV. creatus eſt ſalutis anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo: obijt autem an. 1263. de quo nil aliud ſcriptores noſtri referunt. *Vghelli in M.S. Plod.p. 2. lib.3.* Ex *Chron. Ord. & Bzou. vbi ſupra.*

2 P. F. Bernardus Nouinionus ex Ducatu Mazzouiæ ſanguinis præſtantia, ſacrarumque literarum peritia clarus, cum Penitentiarij D. Papæ munus in *Apoſto*lica Curia adimpleret, e viuis erepto Clemente Piſcala Plocen. Epiſcopo, poſt diuturnam illius ſedis vacationem, Epiſcopus eiuſdem ab Innocentio VI. an. milleſimo trecenteſimo quinquageſ. octauo delectus eſt, qui ad ſuam Eccleſiam profectus, multas calamitates perpeſſus ob diſſidia inter Regem Poloniæ, Ducemque Mazzouiæ ſuborta, eas infracto animo ſuſtinuit ſaluti ſibi concreditarum ouium conſulturus. Tandem anno 1364. perrexit ad Chriſtum *Vghell. in M.S. Plod. par. 2. lib. 2. & Bzouius de Reb. geſt. in Polon. Ord Præd. cap. 6.*

3 P. F. Iacobus Derslans Polonus fit Epiſcopus Margaritenſis, & Suffraganeus Epiſcopi Plocenſis à Sixto IV. an. 1475. de quo in Regeſt. Leonardi Manſueti Mag. Generalis fol. 119. ita dicitur. *F. Iacobus Derlans de conuentu Plocenſi Epiſcop. Margariten. & Suffraganeus Epiſcopi Plocen. habuit vſum ſuæ habitationis in ſuo conuentu cum ſua familia, & poteſt dictam domum reparare, ſalua ſemper proprietate conuentus, & ſimiliter reparationes conuentui reſeruantur: & poteſt eligere in ſocios duos fratres, & electos mutare. Romæ 21. April.* 1475.

4 Alter P. F. Iacobus Polonus in Scho-

ſaſti-

laſticis diciplinis verſatiſſimus ab Innocētio VIII. Lacedemon. Epiſcopus, Suffraganeuſque Plocenſis Eccleſiæ creatus eſt anno milleſimo quadringenteſimo primo. *Bzouius vbi ſup. & Plod. par. 2. lib. 3.*

Tit. 472. Podien.

1 EAdem eſt Podien. Anicien. & Auicien. Eccleſia, quę his tribus nominibus vocata Bituricenſi ſuffragatur, eidéq; vnicus ex noſtris præfuit Epiſcopus P. Fr. Durandus de S. Portiano, de quo ſupra, inter Anicien. Epp. egimus, Quia verò alij qui Authores hanc Eccleſiam Podien. tantùm nominant; alij ſolùm Auicien. alijq; Anicien. opportunum iudicauimus etiam ſub Podien. nomine, de hac Eccleſia, eiuſq; Paſtore noſtro ſermonem texere, qui ab aliquibus dicitur *Epiſcop. Podien.* ab alijs Auicien. & ab alijs Anicien. *Gall. Chriſt. tom. 3.*

Tit. 473. Polacen.

1 PAter F. Vincentius Scalona ex prouincia Dalmatiæ Polacenſis Eccleſiæ ſub Metroplita Antibaren. in Sclauonia, Epiſcopus à Leone X. die *Veneris* prima Iulij an. milleſ. quingenteſimo vigeſimo creatus eſt. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Leonis Pont.*

2 P. F. Martinus Polonus ad Polacen. Epiſcopalem ſedem à Gregorio XIII. an. milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo quarto promouetur. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 474 Polen.

SVb Patriarchali Aquileien. eſt Polenſis Eccleſia in Dalmatia, in qua reſedere Paſtores qui ſequuntur.

1 P. F. Oddo de Sala Piſanus, Teralbenſis Epiſcopus in Sardinia, vir natalium ſplendore, doctrinæ præſtantia, morumq; eandore commendabilis, ad hanc Polen. Eccleſiam à Bonifacio Papa VIII. 7. Idus Febr. anno à Virginis partu milleſimo trecenteſimo ſecundo translatus eſt, cui cum aliquibus annis dignè, ac laudabiliter præfuiſſet, ad Arboren. Archiepiſcopalem primò an. 1308. ad Piſanam deinde an. 1313. tranſijt. De quo ibi *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Guido, ſeu Vido, Lombardus in hac Eccleſia reſedit Epiſcopus Io. XXII. promouente anno milleſimo treceenteſimo vigeſimo nono, qui die 12. Martij ſolitum ſubſidium ſacro Collegio promiſit. Duos tantummodo annos eidem præfuit, ad Concordien. translatus 1331. *Fernand. & Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Thomas Tomaſinus, qui permultas ſucceſſiuè obtinuit Eccleſias, ex Emonienſi ad hanc Polenſem tranſijt Martino V. P. M. annuente 3. Kal. Martij anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo, quam poſtmodum cum *Vrbinate* commutauit anno 1423. *Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. *Ambroſius* Fracaſſinus Innocentij Brixien. Patritij filius, anno 1613. die 16. Iunij in conuentu S. Dominici Brixiæ ad Ordinem receptus, peracto ſtudiorum curſu, in pluribus prouinciæ Lombardiæ cœnobijs Philoſophiam & Theologiam docuit. A Magiſtro Ord. Thoma Turco S. Theol. Magiſter inſtitutus, Muriani, Bergomi, ac *Brixiæ Prior*, regularem obſeruantiam promouère ſategit. Sacro Inquiſitionis tribunali præfectus; Venetijs Commiſſarij munus obiuit. Vincentinus deinde, *Venetus* poſtmodum Inquiſitor effectus, muneris ſui partes diligenter exequutus, ab Alexandro VII. Polenſis Paſtor die 12. Martij præſentis anni, quo hæc ſcribimus, milleſimi ſexceſiteſimi ſexageſimi tertij creatus, à Cardinale ex Comitibus Ilcij 27. Martij in Eccleſia S. Mariæ de Pace conſecratus eſt. Obijt eodem anno poſt ſex menſes à ſua promotione, in ſua Eccleſia ſepultus.

Tit. 475. Policaſtren.

1 SAlernitanæ Eccleſiæ Suffraganea eſt Policaſtren. Sedes in Regno Neapolitano, cui ex noſtris primus præfuit P. F. Hieronymus de Vinea, qui eidem Eccleſiæ ſacrum ius dicebat anno milleſimo quadringēteſimo quinquageſimo quinto. Pluribus annis commiſſum ſibi gregem per ſalutis ſemitam direxit, tandemque

in pace ſepultus eſt circa annum 1468. *Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 P. F. Henricus Languardus Panormitanus Neapolitano Regi à ſacris confeſſionibus Policaſtrenſem Eccleſiam regendam obtinuit à Paulo II. anno ſalutis humanæ milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo octauo menſe Octobri, quamcum annis tribus optimè rexiſſet, ad Acheruntinam ſedem tranſlatus eſt à Sixto IV. anno 1471. de quo ibi. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Hieronymus Almenſa Neapolitanus, vir theologica facultate, prudentia, atque in agendis experientia longè clariſſimus; ſumma apud Regem Neapolitanum exiſtimatione pollens, Policaſtren. Paſtor eodem Rege petente ab Innocentio VIII. die 10. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo quinto creatus eſt. Pro eodem Rege varijs legationibus, muneribuſque perfunctus, dum Regij Oratoris officio apud Alexandrũ VI. fungeretur; anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo tertio, die 4. Iannarij vitæ curſum terminauit, in S. Mariæ ſuper Mineruam templo conditus; Neapolim poſtmodum tranſlato cadauere, in S. Dominici Eccleſia ſepultum eſt in ſepulchro, quod ſibi, genitorique ſuo viuens conſtituerat, tali appoſito elogio.

Hieronymus ex religioſa Prædicatorum
familia, Policaſtren. Pont. & Bernard.
Phyſic. Catal. Almenſa Patri, ne offi-
cium in paternum cinerem deſineret,
& ſibi & poſteritati poſuit
Anno M. CCCCLXXXXI.

Vghell. vbi ſup.

Tit. 476. Polymnianen.

SVb Metropolitana Barenſi, Polymnianen. Eccleſia eſt in Apulia, cui ſequentes præfuere ex Prædicat. Episcopi.

1 P.F. Matthæus de Adria Polymnianen. Epiſcopus renunciatus eſt à Ioanne XXII. anno milleſimo trecẽteſimo trigeſimo, qui die 13. *Febr.* ſacro Collegio ſolitum ſubſidiũ ſoluit, vt teſtatur Vghellus. Fuit Matthæus vir præclariſſimus, ſacræ Theol. Laureatus celeberrimus, in Neapolitano Regno Generalis fidei Cenſor, quam præfecturam ſumma cum laude pluribus annis, vt Regij conuentus S. Dominici de Neapoli monumenta teſtantur, geſſit. Euectus ad hanc ſedem, concreditum ſibi populum, qua decebat pietate, ſalutaribus imbuit documentis, ac legibus; breui tamen tempore ibidem præfuit, ex hac lacrymarum valle tertio ſui regiminis anno ſublatus. *Vall. de Vir. Illuſt. Ord. Prou. Regni Vghell. in Apend. tom. 9.*

2 P. F. Nicolaus de Iuuenatio à Clemente VI. huius Eccleſiæ Epiſcopus erat anno milleſimo treceteſimo quinquageſimo primo, qui plures annos eidem præfuit, exceſſitque anno 1363. cuius memoria exiſtit apud Cathedralem in marmorea columna prope B. Virginis, cui adictiſſimus erat, altare, in hæc verba.

Columna ſum, & fio immobilis
imperio Nicolai Præſulis
Capellæ Fratrum Annunciatæ
Virginis almæ inuiolatæ,
à Dominico anno milleno trecenteno
quadrageſimo primo.

Lapideum Idolum Nicolaus euertit, ex quo Cathedralis fores conſtruxit, vt quod olim venerabatur à gentilibus, à Chriſti fidelibus pedibus conculcaretur: huiuſque facti tale extat ibidem monumentum.

Idolo fui, & hor ſon fatto porta
Ma l' vero dico che ſon pietra morta
. . . .
. . . .
Al Veſcouo Nicola che farmi fè
Pouero di Moneta Ricco di fè.

Huius Præſulis mentionem facit noſter Taegius in monumentis Ordinis, aſſerens fuiſſe prouinciæ Regni prouincialem. *Vghell. vbi ſup. & in Apendice tomo 9. appoſita.*

3 P.F. Angelus Gazzinus de Lugo inſignis Theologus, Fauentinuſque contra hæreticam prauitatem Inquiſitor, à Pio V. huius Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt die 20. Nouembris anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, qui non dum completo ſui regiminis biennio, ſpiritum Deo reddidit, in ſua Cathedrali conditus. *Vghell. Ital. Sac. tom. 7.*

4 P. F. Io. Maria Guanzellus de Brixighella theologica facultate illuſtris, ex Sacri Palatij Magiſterio huius ſedis Epiſcopus renunciatur, a Paulo V. die 25. Iunij

nij anno milleſimo ſexcenteſimo ſeprimo, de quo fuſiùs in noſtro Syllabo Magiſtrorum ſacri Palatij. Duodecim annorum curſu commiſſum ſibi gregem optimè rexit, deceſſitque anno 1619. in ſua Cathedrali conditus in tumulo à ſe ſequentibus notis appoſitis conſtructo.

D. O. M.
F. Io. Maria Briſichellen. ex Ord. Præd. miſerrimus peccator, ſibi & ſucceſſoribus viuens poſuit anno MDCXII.
à natiuitatis ſuæ anno LV.
cõquiſitis etiam quorumdam prædeceſſorum ſuorum oſſibus, non minus religiosè quam honorificè collocari præcepit.
Obijt an. Dom: MDCXIX.
Vghell. vbi ſup. & Plod. p. 2. lib. 4.

Tit. 477. Pomperacen.

1 POmperacenſis Eccleſia, quæ de Popayan nuncupatur ſub Metropolit. Ciuitatis Regum in Indijs die 22. Auguſti anno reparati orbis milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſextoà Paulo III. ad Caroli V. Imperatoris ſupplicationem in Epiſcopalem euecta vnicum noſtræ profeſſionis Paſtorẽ habuit P. P. Dominicum de Vlloa ex Nicaraguenſi ſede ad hanc translatum die 9. Decemb. anni milleſimi quingenteſimi nonageſimi primi ab Innocentio IX. Tranſijt annuente Clemente VIII. ad Eccleſiam de Mechoacan. anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono die 9. Martij, in qua tertio ſui regiminis anno, qui fuit ſalutis 1602. vitæ curſum compleuit. *Ex Act. Conſiſt. præfatt. Pontt.*

Tit. 478. Portus Diuitis.

1 ECcleſia S. Ioannis de Puerto ricco apud Hiſpaniolam à Leone X. anno milleſimo quingenteſimo duodecimo in Cathedralem erecta, duos ex noſtris Epiſcopos obtinuit. P. F. Martinus Vaſquez de Arze à Clemente VIII anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo nonò creatus eſt Ep. 18. Auguſti, qui in Cuſchenſi ciuitate ortus, ibidemque ad Ordinem receptus, atque in ſacris literis, ac pietate enutritus, ad hanc ſedem proueһi promeruit per translationem Antonij Calderini ad Eccleſiam de Panamà; cui cum annos vndecim vigilans Paſtor præfuiſſet, carnis onere depoſito, migrauit ad Chriſtum 1610. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clem. Pont. & Fernand. inter Ep. Amer. & Gil. in Teatro Eccl. de Puerto Ricco.*

2 P. F. Franciſcus de Cabrera in prædefuncti Martini Vaſquez locum creatur huius Eccleſiæ Epiſcopus à Paulo V. die 3. Auguſti anno à B. Virg. partu milleſimo ſexcenteſimo vndecimo, cui cum annos tres ſanctiſſimè præfuiſſet, ab eodem Pont. Max. nominante Philippo Catholico Rege, ad Truxillanam die 6. Octobr. 1614. rranslatus eſt. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. & Gil. vbi ſup.* qui falsò hunc Paſtorem ante Martinum ſuprad. facit.

Tit. 479. Poſnanien.

1 POſnanienſis Eccleſia in Polonia per Fratres Prædicatores adminiſtrata fuit; & primò à P. F. Paulo Polono, qui ab Innocentio IV. circa annum milleſimum ducẽteſimũ quinquageſimum Poſnanien. Epiſcopus creatus eſt, cum pluribus annis Inquiſitoris munus fuiſſet diligenter exequutus. Iurium Eccleſiæ ſuæ inuictus propugnator, non modicas ſuſtinuit calamitates. Triginta quinque annis creditas ſibi oues ſummo zelo rexit, tandemque meritorum corona redimitus perrexit ad Chriſtum. *Plod. p. 2. lib. 1. Bzou. de reb. geſt. in Pol. cap. 6. ex Seuer. Cracou.*

2 P. F. Vincentius Polonus inſignis Theologiæ Doctor, Poſnanien. Epiſcopus à Capitulo electus, à Io. XXII. confirmatus eſt circa annum milleſimum trecenteſimum vigeſimum ſextum. Pluribus annis huic Eccleſiæ vir Apoſtolicus præfuit, clauſitque dierum ſuorum curſum in eadem. *Plod. p. 2. lib. 2. ex Seu. Craconien. Bzou. vbi ſup.*

3 P. F. Albertus Polonus S. Theol. Magiſter Ennenſis Epiſcopus, Suffraganeuſque Poſnanienſis creatus, ad gratias, beneficiaque Ordinis in Capitulo Generali anno 1513. Ianuæ habito receptus fuit, cumque annis pluribus iniunctum ſibi paſtorale

ſtorale munus Apoſtolicè exercuiſſet, meritis, ac virtutibus onuſtus, corporis ſarcinam depoſuit circa annum 1530. *Bzon. vbi ſup. Plod. p. 2. lib. 3.*

4 P. F. Adrianus Polonus doctiſſimus S. Theol. Mag. atque diuini verbi præco celeberrimus, Sigiſmundo 1. Poloniæ Regi à ſacris confeſſionibus, in Poſnanien. Eccleſia & ipſe Suffraganeus vixit, titulo Epiſcopali Ennenſi cohoneſtatus à Clemente VII. die 17. Aprilis anno 1531. qui quieuit in pace anno à Virginis partu milleſimo quingenteſimo trigeſimo nono. *Bzon. vbi ſup. & Plod. par. 2. lib. 4. & Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clem. Pont.*

Tit. 480. Priſcen.

1 PAter Fr. Georgius Panduſius Epiſcopus Priſcen. & Beden. creatur, de quo Bzouiana manuſcrip. ita dicunt. *Georgius Pandiſius Ord. Præd. Epiſcopus Priſcen. & Beden. a Bonifacio IX. anno* 14. qui fuit ſalutis noſtræ milleſimus quadringenteſimus quartus.

Tit. 481. Promontorij Capitis viridis.

1 IN Orientalibus Indijs eſt hæc Eccleſia, quæ Promontotij Capitis viridis nuncupatur à Fernandez, & S. Iacobi Capitis viridis nominatur in Act. Conſiſt. ante annum 1538. in Carhedralem erecta eſt, cui vnicum ex noſtris Dominicanis Patribus Paſtorem præfuiſſe comperimus, Sebaſtianum de Aſcenſione vocatum, Auerrienſis conuentus alumnum, à Paulo V. die 18. Aprilis anno milleſimo ſexcenteſimo vndecimo creatum, qui tertio ſui regiminis anno emiſit Spiritum. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. & Fernand. in Ep. Hiſp.*

Tit. 482. Quiten:

ECcleſia de Quito apud Indos in Cathedralem ad Caroli V. ſupplicationem euehitur à Paulo III. die 8. Iunij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto, cui ſequentes ex noſtris præfuere Ep.

1 P. F. Petrus Penna Burgenſis conuentus filius, Epiſcopus Veræ pacis, ad Quitanam Eccleſiã translatus eſt à Pio IV. die 18. Maij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quinto, cui ſanctiſſimè præfuit vſq; ad annum milleſimum quingenteſimum octogeſimum ſeptimum, quo vitæ dies terminauit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pij Pont. & Fernand. inter Ep. Hiſp.*

2 P. F. Saluator de Ribera huius ſedis Epiſcopus à Paulo V. die 17. Auguſti promotus eſt anno à Virginis partu milleſimo ſexcenteſimo quinto, qui ſeptem annorum decurſu zelosè illam moderatus, tandem mortalitatis perſoluto debito, in ſua Eccleſia conditus eſt anno milleſimo ſexcenteſimo duodecimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

3 P. F. Alphonſus de Santillan Hiſpalenſis. Quitenſis Epiſcopus à Paulo V. creatur 23. Martij labentis anni milleſimi ſexcenteſimi ſextodecimi, qui cum ſex annis commiſſum ſibi gregem ſalutaribus documentis in via ſalutis neceſſarijs imbuiſſet, appoſitus eſt ad anteceſſores ſuos anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont. & Greg. XV.*

Tit. 483. Rapollen.

1 RApollenſis, ſeu Rapollana Eccleſia in Regno Neapolirano, Apoſtolicè ſedi olim immediatè ſubiecta, nunc verò cum Melphienſi vnita, vnicum ex noſtris ante hanc vnionem Paſtorem obtinuit P. F. Gerardum, Triuicanum Epiſcopum electum, ad hanc Rapollanam translatum à Clemente VI. anno milleſimo trecẽteſimo quadrageſimo ſexto 5. Id. Maij, qui tres annos eidem ius dixit, fatoque ceſſit 1349. *Vghell. t. 7. Ital. Sac.*

Vnione Rapollanæ cum Melphien. Eccleſia à Clemente VII. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo octauo facta, eiſdem præfuere ſequentes Prædicatores.

2 P. F. Deſiderius Scalia Cremonen. S. R. E. Card. à Paulo V. creatus anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo primo, & eodem die harum Eccleſiarum Epiſco-

pus

pus electus, à Gregorio XV. morte Pont. Pauli interueniente, confirmatur, tranſlatus deinde ad Nouocomen. ſedem, de quo ibi. *Vghell. tom.* 1.

3 P.F. Deodatus Scalia præfati Card. Deſiderij Nepos ab Vrbano VIII. die 19. Febr. harum Eccleſiarum Epiſcopus anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſexto declaratus eſt, ab eodem Pontifice Max. ad Alexandrinam poſtmodum translatus anno 1643. de quo ibi, & inter Melphien. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 484. Raren.

1 IN partibus Infidelium Rarenſis Eccleſia exiſtens vnicum noſtri inſtituti aſſeclam Epiſcopum habuit P. F. Aegidium Gaudz Gallum, Pariſinum doctorem celebrem, à Paulo Papa III. die Mercurij 24. April. anno milleſ. qningenteſ. quadrageſimo quarto creatum, datumque Eccleſiæ Nanneten. in Gallia Suffraganeum, Io. Card. de Lotharingia eiuſdem Adminiſtratore tunc temporis exiſtente. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 485. Ratiſponen.

1 NObilis Ratiſponen. Eccleſia ſub Salſeburgen. ſeu Salisburgen. Metropolitana in Alemania, aliquos Dominicanos Paſtores conſequuta eſt ab Apoſtolica ſede, inter quos tanquam fulgentiſſimum ſydus B. Albertus de Lauinga, cognomento Magnus, in Sueuia ex ſtirpe nobili Bolſtitterorum ortus refulget, ab Alexandro Papa IV. Nonis Ianuarij anno à Virg. partu milleſimo ducenteſimo ſexageſimo ex voto, & conſilio S.R.E. Card. creatus, qui in noſtro Patauino conuentu ad Ordinem receptus, ſanguinis, doctrinæ, morumque præſtantia maximum noſtræ Dominicanę Religioni attulit decoris ornamentum. De cuius ad Epiſcopatum aſſumptione hæc Bzouius in Annalibus Eccleſiaſticis ſub anno 1260. num. vij. & viij. hæc refert.

Eod. an. vacante Eccleſia Ratiſponenſi, Alexander Pont. ex voto & conſilio S.R.E. Cardinalium illi præfecit Fr. Albertum cognomento Magnum, S. Theologiam apud Colonienſes in frequentiſs. auditorio profitentem. Factum eſt Anagniæ ipſis Non. Ian. Huic referti ſſimus omnium diſciplinarum theſaurus, Magni cognomentum peperit. Hic magno præcipuè cultu & veneratione caſtiſſim. Dei genitricem per omne tempus vitæ coluit. Sextum decimum an. ingreſſus, cum in templo quodam orationi ſe dediſſet, & glorioſam in primis virginem precaretur, vt ſibi adeſſet, vtque dubium, & plenum diſcriminis adoleſcentiæ ſuæ iter in viam ſalutis æternæ dirigeret, affuit illa continuò, & celeſti voce allocuta ſupplicem ſuum, bono animo eſſe, ac omnia de ſe ſperare iuſſit. Verum illud præceteris admonuit, vt relictis vitæ huius illecebris, tutiorem modum viuendi initet, & recenti Præd. Ordini, quem ipſa nuper à filio ad ſuſtinendum Reip. Chriſtianæ ſtatum impetraſſet, ſeſe insereret: pollicita fore, vt ſapientia ſua, quam diuinitus acciperet, in lumen totius Eccleſiæ ingens euaderet. Patauij à B. Iordane Ord. magiſtro toga Præd. indutus, ſynceritati mentis maximè ſtudebat, orationi frequenter vacabat, labori verò nulli vnquam in ſtudijs parcebat, magis tamen ad altitudinem cæleſtium atcanorum præcibus, quàm ſtudio nitebatur. Præter deuotionem, qua erga Reginam cælorum ferebatur, in Paſſionem quoque Chriſti mirificè feruebat. Quamobrem & illius alloquio frequenter recreatus fuit, & ex iſtius quodam miraculo non modicam conſolationem ſenſit. Non paruam ligni Dominicæ Crucis portiorem obtinuerat, atque auro incluſerat. Ne verò addubitaret, veræ ne Crucis ipsius Redemptoris lignum foret, igne prius voluit experiri. Coniecit itaque illud in flammas: illud verò omnino illæſum reſilijt. Sactis autem libris attentiſſime Inuigilans meruit apparitione Diuorum edoceri. Inuenta eſt ſcheda manu ipſius ſcripta, in qua ſic ipſe de ſe teſtabatur. Tutis auribus loquor. Cum expoſitionem libri B. Dionyſij de cæleſti hietarchia laboribus multis perfeciſſem, ac aggreſſus expoſitionem de Eccleſiaſtica hierarchia, primum capitulum, quod de Baptiſmatis ſacramento tractat, cum immenſis laboribus tranſiſſem, ad expoſitionem ſecundi capituli manum mittens, fa-

fateor, deficiens deſperaui. Et Ecce poſt matutinas ſomnium tale vidi: in quadam enim Eccleſia me inueni, in qua B. Paulus Miſſam celebrabat: vnde plurimum conſolatus ſperabam per ipſum de intellectu librorum Beati Dionyſij erudiri. Et cum diceret Agnus Dei, per oſtium Eccleſiæ magnus populus ingreſſus eſt, quos Apoſtolus placidè reſalutando requiſiuit, quid peterent. Qui dixerunt: Ecce dæmoniacum tibi adduximus ſupplicantes, vt expulſo dæmone digneris hunc curare, qui placidè promiſit ſe hoc facturum, & dæmone fugato, communicauit hominem à dæmonio liberatum de parte hoſtiæ conſecratæ. Cumque poſt Agnus Dei, eſſet ablutio tribuenda, ego me ad hoc obtuli, & cum reuerentia ſum locutus. Domine multo tempore optaui, vt poſſem de abditis, & profundis in libris B. Dionyſij occultatis de veſtræ pietatis gratia edoceri. Qui mihi beneuolè reſpondit, dicens: poſt Miſſam, ad domum Aaron Sacerdotis mecum venito vltrà aquam. Poſt Miſſam, Apoſtolum ſecutus ſum: & cum ventum eſſet ad aquam, Apoſtolus leniter tranſibat. Ego autem cum aquam tangerem meis pedibus, excreuit ſubitò in immenſum, vt mihi tranſitus non pateret. Apoſtolus verò tranſiens domum Sacerdotis ingreſſus eſt, & ego ſollicitus de ſequela à ſomno excitatus, mecum rem cogitans, me ipſum interpretem ſomnij feci & viſionis, quia primum capitulum per me expoſitum egit de eiectione dæmonis, ab homine per baptiſmum, & baptizato homine datur participatio Sacramenti ad domum Aaron vocatio, qui Chriſmate vngebatur: ſequēs capitulum quod de Chriſmate eſt, quo Pontifices conſecrantur, inuitabat. Verùm aquæ profunditas excreſcens me retraxerat à ſcribendo, cuius mihi tranſitum *Beatus* Paulus oſtendebat, diuinæ gratiæ innitenti. Accinctus ergo ſum in me, & Dei adiutorio conſummaui, vbi in infirmitate propria deſperaui. Hæc de ſe Albertus magnus cum humilitate vulgauit. Paupertatis Religioſæ tam tenax fuit Albertus, vt eo tempore quo Prouinciam Germaniæ adminiſtrauerat, quēdam Fr. Conuerſum extumulari iam ſepultum, & ex ſacro loco proijci iuſſerit: quod nonnihil pecuniæ apud ipſum repetiſſet.

Cum Alexander Pont. illi Epiſcopatum detuliſſet, Humbertus qui tum Præd. erat Generalis moderator illi hunc in modum diſſuadere conatus eſt, ſcripta epiſtola. Huius exemplum ideo ſubſcripſimus, vt ex his vnuſquiſque conijciat, quanti apud ſuos Albertus fuiſſet. Ita habet.

Chariſſimo in Chriſto Fratri Alberto Lectori Colonien. Frater Humbertus Ordinis Prædicatorum ſeruus inutilis, æternam in cælo ſalutem, & in terris radiare glorioſis meritis & exemplis. Rumor per quaſdam litteras, nuper euolans à Romana Curia noſtrum attingens auditum, & noſtri cordis viſcera penetrauit, nos in direptionem interminabilem funditus proſtrauiſſet, niſi fiducia ſancta & firma, quam de vobis in omni bono gerimus, reſtitiſſet. Siquidem accepimus in prædicta Romana Curia vobis mandatum, vt ad quandam Pontificalem dignitatem accedatis. Quod quidem licet ex parte Curiæ non immeritò credibile ſit, attamen quod vos conſentire poſſitis, incredibile ſit, ijs qui vos nouerint. Quis enim credere poſſet, vt in vltimo vitæ veſtræ, poſt tantam gloriam veſtram, & ordinis, quem vos glorioſum feciſtis, iſtiuſmodi notam ferre velletis? Quis quæſo Frater chariſſime, & amantiſſime non ſolum de veſtris, ſed de omni religionis genere pauperibus poſt hac reſiſtet, ſi vos in his ſuccumbitis? & non potius cæteris excuſando vos & onus deponendo exemplum præbeotis? Quis ſæcularium non ſcandalizetur? & quilibet alius profeſſionis huius hoc audiens credat nos amare paupertatem, & non potius exiſtimet, eam nos ſuſtinere tamdiu donec effugere poſſimus? non moueant vos obſecro, conſilia & preces Dominorum noſtrorum de Curia quidem emanantia, in qua citò & facilè in ſibilum, atque deriſum talia verti ſolent. Non frangant vos aliqua moleſtia Ordinis, qui vniuerſaliter omnes diligit, & honorat, & de vobis ſpecialiter in Domino gloriatur: quæ ſi grauiores etiam eſſent, quàm vnquam fuerint, aut futura ſint, etiam ſi alios fatigarent & deijcerent, veſtros tamen Gyganteos humeros hilariter portare, quantum vos deceat, non ignoratis. Nec flectant vos præcepta Papalia, quæ neminem efficaciter reſiſtere volentem cogere conſueuerunt. Nec ſancta huiuſmodi ad tempus inobedientia hominis famam lædere, ſed potius augere ſolet

ſolet. Conſideret circumſpectio veſtra, quid acciderit illis, qui ad ſimilia ſe trahi permiſerint, quæ fama eorum ſecuta ſit, qui fructus, qui ſtatus, quis denique finis. Occurat orbis, quam difficile ſit in regimine Eccleſiarum *Germaniæ, vel offenſam* DEI, *vel hominum declinare. Denique quomodo pati poterit anima veſtra, tota die terrenis implicari negotijs, & in periculis peccatorum verſari, quæ adeo vehementer ſacras ſcripturas, & conſcientiæ puritatem dilexit? Quod ſi fructus animarum à vobis quæritur, attendite quæſo, quomodo per huiuſmodi ſtatus mutationem, & animarum fructus innumerabilis, quem non ſolum in Germania, ſed ferè per totum orbem indubitanter facitis, fama, exemplo, atque ſcribendo penitus peribit. Quem autem in* Epiſco*patu facturi ſitis, incertum eſt. Videtis etiam dilectiſſime Frater, quod totus Ordo noſter de tribulationibus maximis erutus maxima demum conſolatione repletus eſt. Sed quid eſſet, ſi in aliquem profundiorem mœrorem iterum ex aliquo veſtro facto reduceretur? Vtinam dilectum Fratrem meum potius audiam in feretro, quam in cathedra ſublimari: ne ſic amiſſa ſpe firmitatis, atque conſtantiæ in talibus alijs cum mœrore de hoc ſæculo noſtri recedant. Flexiſque genibus cordis, per intemerata Virginis, & eiuſdem filij humilitatem vos adiuro, ne ſtatum humilitatis veſtræ dimittatis, & quod hoſtis ſublimitas, & ſubtilitas in plurimorũ damnum, & ſcandalum procurauit, in eius caput vertatur; atque redundet ad noſtram & veſtram duplicem gloriam, & honorem. Reſcribite conſolatoria, quæ nos & alios Fratres noſtros, & veſtros dilectiſſ. conſolentur, & eruant à mœrore. Orate pro nobis. Gratia Domini noſtri Ieſu Chriſti ſit vobiſcum. Amen.*

Accepit iſtas Albertus ab Humberto: veruntamen effugere non potuit, quin onus à ſummo Chriſti Vicario ſibi impoſitum ſubiret. Flens itaque, atque eiulans humeros iugo ſuppoſuit, Epiſcopatuſque dignitate ſuſcepta, religioſam viuendi rationem non depoſuit. Conſuetam enim ſibi in Monaſterio vitæ auſteritatem ſeruauit: negotia quoque non ſpiritualia probatis viris atque fidelibus tractanda commiſit; ne videl. ipſe terrenis occupatus actionibus ab oratione, & contemplatione, & à ſcribendis ijs, quæ prodeſſe hominibus poſſent, frequenter abſtraheretur.

Tres tantummodo annos creditæ ſibi Eccleſiæ præfuit; nam religioſæ quietis cupidiſſimus, impetrata, licet cum difficultate maxima, dimittendi illam ab Vrbano IV. licentia, liberè eidem ceſſit anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo tertio, teſte in hunc modum P. Mag. F. Nicolao Le-Feburè Carnutenſe Ord. noſtri in ſuo Manuali hiſtorico Rupellæ anno 1646. impreſſo. *Anno 1263. S. Albertus, Magnus cognominatus, clariſſimus Suecus, ex profeſſore Ord. Præd. ad Ratiſponen. Epiſcopatum aſſumptus, ea ſe dignitate vltrò abdicat, & regularis inſtituti cupidiſſimus, in conuentum Colonienſem iterum ſe recipit.*

Septem annos poſt dimiſſam Eccleſiam in Ordine vixit, librorum ſcriptioni, publicis Cathedris, & cunctis pietatis operibus addictus; tandemque operibus bonis cumulatus, in cœlum euolauit Coloniæ decimo ſeptimo Calend. Decembris deficientis anni milleſimi ducenteſimi octogeſimi, octuagenario maior. De quo Bzouius in Annal. Eccleſ. ad annum 1280. num. 9. hæc refert.

Morientem Albertum, pro vitæ ſanctimonia, & doctrinæ eminentia luxit omnis Prouincia. Aderant eius funeri D. Archiepiſcopus Colonienſis Siffridus: aderant maioris, & omnium Collegiorum Canonici, aderant deforis ex nobilibus plurimi, totaque ciuitatis multitudo funeris pompam ornabat. Quæ teſtimonia ſunt inſignis, & incomparabilis virtutis in viro memorabili: cuius exequias nemo, qui adeſſe poterat, neglexit. Extraxere fratres, ætate Krantzij, eodem ipſo aſpiciente, eius reliquias, & in medio choro extructo tumulo ſupra pauimentum collocauere, admittentes viros graues, vt cernerent integrum corpus nulla deformatione; niſi quod mandibula parum videretur collapſa: cum annos ducentos in ſarcophago iacuiſſet. *Krantz. Metropol. lib.* 8. Nec id mirum, cum & hoc tempore videlicet anno 1616. in ſimili aut penè eadem ſpecie videatur. Hæc Bzouius.

Quæ autem ſcripſerit Albertus, ex ſequenti Indice à Thoma Turco Magiſtro Generali Ord. noſtri impreſſo, atque in Chriſtiano Orbe anno 1647. euulgato

damus, quæ licet huiuſque non omnia, in viginti, & vnum tomos diſtributa impreſſa ſunt Lugduni prædicto Magiſtro Generali procurante, prouincijſque & Fratribus ſubſidia pecuniaria ad id neceſſaria ſponte ſubminiſtrantibus (cuncta hæc autem fuere in Actis Capituli Generalis Valentiæ præfato anno 1647. celebrato Ordini denunciata) per Claudium Proſt, Petrum & Claudium Rigaud. Hieronymum de la Garde, & Io. Antonium Huguetan. ſocios, euulgataque ſunt anno 1651.

INDEX OPERVM B. ALBERTI Magni, Epiſcopi Ratiſponenſis ex familia Prædicatorum, Omnia eiuſdem opera continens, quorum, vel in Hiſtorijs vel in diuerſis Bibliothecis memoria conſeruatur.

Nunc nouo prælo excuſus pro editione integra, quam curante Reuerendiſſimo Patre F. Thoma Turco Generali eiuſd. Ord. hoc anno 1646. inceperunt DD. Claudius Proſt, Petrus & Claudius Rigaud fratres, Hieronymus de la Garde, & Ioannes Antonius Huguetan. Bibliopolę Lugdunẽſes: Codicum verò in preſenti indice deſcriptorum, alij, qui adiecta crucis nota ſunt, habentur; alij inueniuntur in Bibliothecis nominatis in indice, & ex liberalitate Dominorum earundem recipientur. Pro reliquis autem inueniendis idem Reuerendiſſimus, & Bibliopole obnixè rogant, vt quicumque apud ſe eos habuerint, vel alios in preſenti Indice non contentos, eos, vel ſibi ipſis Bibliopolis, vel R. P. Ludouico Iacob à Sancto Carolo in magno Conuentu Carmelitarum Pariſienſiũ, vel P. Priori Nouitiatus eiuſdem Ordinis Prædicatorum in ſuburbio ſancti Germani tranſmittere quàm primum dignentur ad eandem editionem pleniùs apparandam. Omnibuſque ac ſingulis, qui hanc operam præſtiterint, ſuam viciſſim gratitudinem publicam, imò & priuatam quoad opus fuerit, remunerationem pollicentur.

Super Scripturam Sacram.

Ex codice manuſcripto edito per Fratrē Ludouicũ Vallezeoleti Ordinis Præd. qui eius vitam ſcripſit, & habetur in Bibliotheca Sancti victoris Pariſienſis, animaduertere licet, quòd B. Albertus magnus ſcripſit ſuper totam Bibliam per modum poſtillæ, & ſuper quoſdam libros eiuſdem per modum Commentarij. Communiter verò in alijs Cathalogis continetur ſine diſtinctione poſtillæ vel commenti eundem ſcripſiſſe.

Super Geneſim. Exodum.
Leuiticum. Numeros.
Deuteronomium. Ioſue.
Iudicum. Ruth.
Quatuor libros Regum. Duos Paralipomenon.
Duos Eſdræ. Neemiæ.
Tobiæ. Iudith.
Eſther. Iob.
Pſalmorum tomos duos.
Prouerbia Salomonis. Eccleſiaſten.
Cantica Canticorum. Sapientiam.
Eccleſiaſticum. Iſaiam.
Hieremiam. Baruch.
Ezechielem. Danielem.
Oſee. Amos.
Ionam. Ioel.
Abdiam. Micheam.
† Naum. Abacuc.
Sophoniam. Aggæum.
Zachariam. Malachiam.
Duos Machabęorum. † Matthæum.
† Marcum. Lucam.
† Ioannem. Acta Apoſtolorum.
Omnes Epiſtolas Pauli, ſcilicet.
Ad Romanos. Duas ad Corinthios.
Ad Galatas. Ad Epheſios.
Ad Philippenſes. Ad Coloſſenſes.
Duas ad Theſſalonicenſes.
Duas ad Timotheum. Ad Titum.
Ad Philemonem. Ad Hebræos.
In Catholicam Iacobi. In Duas Petri.
In tres Ioannis. † In Apocalypſim.
De ſcriptura Sacra.
Notulæ ſuper Euangelium Matth. de Epiphania Domini.
Paſſio Magiſtralis Dñi noſtri Ieſu Chriſti.

Commentaria in varia opera SS. Patrum.

In Diuinum Dionyſium.
In Diuinis nominibus.
De Cœleſti Hierarchia.
De Eccleſiaſtica Hierarchia.
De Myſtica Theologia.
De Symbolica Theologia.
In omnes Epiſtolas eiuſdem.
Annotationes in librum Confeſſionum D. Auguſtini. In eundem de Trinitate.
In eundem de quantitate & immortalitate animarum.

In

In eundem ſuper Geneſim.
In eundem de Diſciplina Eccleſiaſtica.
In eiuſdem librum 83. quæſtionum.
In eundem de Hæreſibus.
In eiuſdem Retractationes.
In eundem de vera Religione.
In eundem de Eccleſiaſticis dogmatibus.
In eundem de Beata vita.
In eundem de Libero arbitrio.
In eiuſdem Epiſtolas ad diuerſos.
In eundem de Bono.
In eundem de Sancta Virginitate.
In eundem de Perſeuerantia.
In eundem de correptione & gratia.
In eundem de Natura boni.
In eundem de videndo Deo.
In Libellum Chriſoſtomi; quòd nemo læditur, niſi à ſe ipſo.
In ſententias D. Proſperi.
In libros Diuiſionum Boetij.
In libros Topicorum Boetij.

Teologica.

† Summa Thologiæ, quæ nominatur de mirabili ſcientia Dei.
† Super quatuor libros Sententiarum.
Tabula ſuper quatuor libros Sententiarũ.
Idem ſuper eoſdem.
† Summa de quatuor coeuis.
† Summa de Homine.
De Bono & natura bonorum.
De Gratia Dei.
† De Natura, & origine animæ.
De Origine, & immortalitate animæ.
De Reparatione lapſi.
De Diuinatione, & Prophetia.
Defenſorium Mendicantium.
† Compendium Theologiæ.
De Sacra Theologia.
Theologia poſitiua, Moralis, Scholaſtica, Myſtica, Symbolica, & Concionatoria.

Moralia.

De Perfectione vitæ ſpiritualis.
De Differentia ſpiritus & animæ.
† De Adhærendo Deo.
† De Muliere forti.
De Timore multiplici. De Virtutibus.
Enchiridion de veris & perfectis virtutibus. † Paradiſus Animæ.
De Natura Deorum.
De Magiſtris, ſeu ingenijs purgandis, & eligendis. Orationes per ſententias.
Semita recta; Creditur non eſſe Alberti.
An expediat homini vouere ingreſſum in Religionem.

De Quatuor virtutibus Cardinalibus.
De Arte bene moriendi.
Parui tractatus, ſcilicet De libro vitæ, De Euacuatione Charitatis.
De Ordine Charitatis in Patria, De Virtutibus Cardinalibus.
De Donis, De Combinatione donorum, De Timore, De Scientia.
De Sapientia, De vitijs in communi, & in particulari, De Vſura.
De Mendacio, Quomodo differant Manſuetudo, & miſericordia.
Volumen vnum de Sacramentis.
Conciones diuerſæ, Directorium Alberti.
De Doctrina dicendi & tacendi.
† Sermones de Tempore.
† Sermones de Sanctis.
Orationes ſuper Euangelia.

Eccleſiaſtica.

De Officio Miſſæ.
De myſterio Miſſæ, incipit.
Iſaiç 66. dicit Dominus, Ecce decliuabo &c
† De Sacramento Altaris.
† De eodem Sacramento Sermones 32.
De Oratione Dominica.
Sequentia de Trinitate.
Litaniæ de Sãctis. Litaniæ de Tempore.
Oratiunculæ de Paſſione Domini.
Multæ proſæ & ſequentiæ.
Officium Corporis Chriſti.
Diuerſæ Proſæ de eodem Sacramento.
De Myſterijs Miſſæ.

De B. Maria.

De Laudibus B. Mariæ.
† Mariale ſuper Euangelium Miſſus eſt.
De Capillitijs B. Virginis.
In illa verba, Regina Angelorum.
† Quindecim Gaudia Virginis.
Quæſtio de ſpeculo Mariæ.
† Biblia Mariæ. Conciones de B. Virgine.
Commentarium in Canticum Magnificat.
Summa B. Virginis, & Tractatus de Martyrijs Sanctorum.

Logicalia.

† De Vniuerſalibus.
De Antepræædicamentis.
De Decem Prædicamentis.
† Perihermenias lib. 2. Priorum lib. 2.
† Poſteriorum, Topicorum. lib. 8.
† Elencorum.
De Contingenti & poſſibili.
De poſt Prædicamentis.
De diffinitionibus. De Diuiſionibus.

Super

Super librum poſteriorum per modum expoſitionis literalis.
† De Sex principijs, & in ſex principia Gilberti. † De Sillogiſmo ſimpliciter.
† De modo opponendi, & reſpondendi.

Phyſicalia.

Iſagoge in Phyſicam. Phyſica.
† Super 8. libros Phyſicorum.
† De Cælo lib. 4: † De Natura locorum.
† De Generatione & corruptione lib. 2.
† De Metheoris lib. 4.
† De Mineralibus.
Compendium Philoſophiæ naturalis.
De Cauſis Elementorum.
† De Proprietatibus Elementorum.
† De Paſſionibus Aeris.
† De Corpore mobili, & mobili ſecundum locum. De Gemmis.
† Philoſophia pauperum, Cum commento Conradi Summenhart.
De Scientia Metheororum.
De Lapidum quorumdam virtutibus.
Parua ſumma Philoſophica.

Animaſtica & Parua naturalia.

† De anima lib. tres.
† De Animalibus lib. 26.
† De Nutrimento & nutribili.
† De Vegetabilibus, & plantis. lib. 7.
† De Senſu, & ſenſato.
† De Memoria, & reminiſcentia.
† De Morte, & vita.
De Cauſa longitudinis, & breuitatis vitæ.
† De Iuuentute, & ſenectute.
† De Reſpiratione, & inſpiratione.
† De Principijs motus progreſſiui.
† De Somno, & vigilia.
† De Motibus, ſeu motibus animalium.
De Somnijs. De Natura animalium.
De Quorumdam animalium virtutibus.
De Partu hominis.
De Formatione hominis in vtero.
De Naturali perfectione intellectus.
De formatione fœtus.
De Secretis ſuper Henticum de Saxonia de formato fœtu.
† De Intellectu, & intelligibili.
† De Vnitate intellectus cõtra Auerroem.
Quæſtiones contra Auerroem.
De Vnitate formæ.
De Senſu communi, & alijs potentijs animæ.
† Paruorum naturalium textus cum commento ex Alberti doctrina collecto per Ioannem de Mechlinea.
De Auium natura.
De Virtutibus quarundam Herbarum.
De Plantis, vegetabilibus.
De Quadrupedibus.
De Apprehẽſione, & Apprehẽſionis modis.
De Homine, & diuerſis eius diffinitionibus.
De Perfectione animæ.

Philoſoph. Moral.

De Monaſtica lib. quinque.
Ethicorum lib. 10. In Ethicã Ariſtotelis.
Politicorum lib. 8. In Polīticã Ariſtotelis.
OEconomicorum lib. 4.
In OEconomicam Ariſtotelis.
Super magna moralia Ariſtotelis.
Philoſophia Moralis.

Grammaticalia.

De Grammatica.
In Priſcianum maiorem, & minorem.
De 12. Alphabetis.

Rhetorica.

De Rhetorica.
In Rhetoricam Ariſtotelis.
De Arte prædicandi.

Arithmetica.

De Arithmetica.
Commentaria in Arithmeticam Boetij.

Geometrica.

De Geometria.
In Heometriam Euclidis.

Perſpectiua.

De Perſpectiua.
In Perſpectiuam Alcionis commentaria.

Muſicalia.

De Muſica.
Commentaria in muſicam Boetij.

Aſtrologica.

De Aſtronomia.
† Speculum Aſtronomicum, Seu ſumma de libris licitis, & illicitis.
De Directione Aſtronomiæ. De Sphera.
De Aſtris. In Almageſtum Ptolomei.
An licitum ſit vti iudicijs aſtrorum.
In ſpeculum Aſtrolabicum.
De imaginibus Aſtrologorum.
Ephemerides.

Macanica.

De Lanificio.
De Nauigatione. De Agricultura.
De Aratura. † De Alchimia, ſeu trifolium.
De Veneratione. De Teatrica.

Medicina.

De Medicina lib. 11.

Metha-

Methaphyſica.
† Methaphyſicorum lib. 13.
De Cauſis.
† De Cauſis & progreſſu vniuerſitatis à prima cauſa. De Ente, & eſſentia.
Diuerſa.
De Diuerſis quæſtionibus.
Quæſtionum quindecim liber vnus.
Summa Philoſophiæ. *De* Secretis naturæ.
De Natura, ſeu de naturis rerum.
Variæ Quæſtiones Theologiæ.
De vniuerſalibus principijs.
Liber multarum quæſtionũ ad Pariſienſes
De Fato. Tractatus varij.
De Mirabilibus mundi. Cenſetur ſuppoſititius. De Secretis Secretorum.
Eulogium Eccleſiaſticum.
De Proprietatibus rerum.
Quæſtiones abbreuiatæ ſuper problemata Ariſtotelis. Albertus, quædam de ſeipſo.
Alberti Vita.
Vita Alberti per Petrum de Pruſia.
Vita Alberti auctore Rodulpho de Neſiomogo.
Eiuſdem vita manu ſcripta ſine autore.
De Excellentijs B. Alberti, auctore P. F. Veniero Laer Carthuſiano.
Problemata inter Beatum Albertum, & Thomam auctore Henrico de Campo.
Commentaria Burſæ Laurentianæ.
In Logicam, & lib. de Anima. Iuxta mentem Alberti.
Vrbanus Papa VIII. huius Beati feſtiuitatem celebrari, atque Officium cum Miſſa à FF. Ordinis in tota Germania, & Alexander VII. in tota ditione etiam Veneta hoc anno 1664. recitari, ſequenti edito decreto, conceſſere.

VENETA.

FRatres Venetæ ditionis ſub Regula S. Dominici militãtes, ob ſingularem deuotionem, quam profitentur erga Beatam Albertum Magnum, humillimas ſanctiſſimo preces porrexerunt, vt in die illius feſti recitare ſibi liceat in omnibus eorum Eccleſiis Officium & Miſſam eiuſdem Beati ad formam conceſſionis facta a ſan. Me. Vrbani Octaui in tota Germania ad preces Cæſareæ Maieſtatis de anno 1635. die 6. Martij, & Sanctitas ſua ad maiorem dicti Beati gloriam benignè annuit; & prædictum decretum expediri mandauit hac die 3. Maij 1664.
M. Epiſc. Sabinenſis Card. Ginettus loco ſigilli
Bernardinus Caſalius Sac. Rit. Cong. Sec. Romæ ex Typographia Reu. Cam. Apoſtolicæ 1664.

2 P. F. Io. Piccardus de Lucemburgo, natione Teuto, vir doctiſſimus, atq; in SS. Patrum lectione verſatiſſimus, Ratiſponen. Eccleſiã regendam ſuſcepit circa annum milleſimum trecenteſimum vigeſimum, qui in Pariſien. Capitulo Generali anno 1310. congregato fuit ad legendum ſententias licentiatus. Reliquit poſteris nobilia doctrinæ ſuæ monimenta, ſcripſit enim.
Summam Theologia
quam citat Bandellus in tract. de Concept. B. Virg.
Sermones Quadrageſimales, & Dominicales Luſit. in Biblioth. Plod. par. 2. lib. 2. ex Taeg. in monum. Ord. & Fernand. in Ep. German. & Lean. lib. 3. de Vir. Illuſt. Ord.

Tit. 486. Rauellen.

1 IN Picentinis ſita eſt Rauellenſis Eccleſia, Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubiecta, cui vnicus ex noſtris Dominicanis profeſſoribus Epiſcopus præfuit P. F. Dominicus Mercarius Neapolitanus à Caliſto III. die 8. Martij an. milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo ſexto creatus, qui cum triginta trium annorum decurſu tanquam bonus Paſtor bonum certamen certaſſet, curſum conſummaſſet, fidem ſeruaſſet, à iuſto Iudice repoſitam ſibi coronam recepit, è mortalibus raptus anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo nono. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 487. Reatinus.

1 REatina Eccleſia perantiqua in Sabinis, Apoſtolicæ ſedi immediatè ſubiecta, vnicum Dominicanum profeſſorem Paſtorem habuit P. F. Dominicum ex Romana prouincia, à Gregorio IX. circa annum milleſimum ducenteſimum trigeſimum quintum creatum, qui cum pluribus annis incorruptum ius eidem dixiſſet, ſenio

ſenio labefactatus, ab Innocentio IV. tanquam emeritus miles, dimiſſionem illius impetrauit anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo, ad clauſtra Ord. cum hilaritate reuerſus, in quibus paulò poſt dierum ſuorum curſum terminauit. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 488. Recanaten

IN Piceno Recanatenſis ſedes Epiſcopalis ſita, Apoſtolicæque immediatè ſubiecta fuit: nunc autem cum Lauretana vnita, ſequentes ex noſtris habuit Epiſcopos.

1 P. F. Saluius ex Rom. Prouincia à Nicolao Papa IV. Recanatenſis Pontifex delectus eſt 2. Id. Decemb. anno reparati orbis milleſimo ducenteſimo octogeſimo nono poſt diutinam eiuſdem ſedis vacationem, (ab Vrbano enim IV. Recanaten. ciuitas Epiſcopali dignitate priuata fuerat, eo quod perſequutoribus Rom. Eccleſiæ armis fauiſſet, & adhæſiſſet) qui conſecrationis ritum ex eiuſdem Pont. indulto à noſtro F. Latino Vrſino Card. Epiſcopo Oſtienſe ſuſcepit, vt conſtat ex diplomate Apoſtolico ab Vghello adducto. Fuit Saluius eidem Nicolao acceptiſſimus, à quo conſtitutus eſt Vrbis Vicarius, vt manifeſtatur ex litteris Apoſtolicis eidem 4. Id. Martij datis pontificatus ſui anno 4. qui fuit à Virginis partu milleſimus ducenteſimus nonageſimus primus. Tandem in mortis amplexus & ipſe corruit Iubilei anno milleſimo treceenteſimo. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Fernand. in Ep. Ital.*

2 P. F. Nicolaus de S. Martino Piſanus Maceraten. Eccleſiæ Epiſcopus à Clemente VI. anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo nono inſtituitur, cui cum annos octo laudabiliter ſacrum ius dixiſſet ab Innocentio VI. *R*ecanatenſis quoq; Epiſcopus declaratus eſt, facta harum Eccleſiarum vnione. Præfuit cum laude vſque ad annum milleſimum trecenteſimum ſexageſimum ſeptimum, quo appoſitus eſt ad patres ſuos, de quo inter Maceraten. *Vghell. vbi ſupra. Plod. par. 2. lib. 2.*

3 P. F. Thomas Tomaſinus Venetus Polen. Epiſcopus primò: Emonien. poſtmodum, Vrbinas deinde: poſtremo Tragurien. tandem harum vnitarum Eccleſiarum Recanaten. & Maceraten. euaſit anno milleſimo quadringenteſ. trigeſimo quinto, ab Eugenio IV. 4. Id Octob. creatus, qui cum annos quinque eiſdem præfuiſſet, ad Bellunen. & Feltren. tranſijt 1440. vbi deceſſit 1445. *Vghell. vbi ſup.*

Cæterùm cum Maceraten. à Recanatẽſi Eccleſia euulſa fuiſſet à Sixto V. priuata Recanatenſi dignitate Epiſcopali, die 5. Martij *an.* 1586. hanc cum Maceraten. ac Tolentinate idem Pontifex vniuit, cum prius Lauretanam inde ſeparatam erexiſſet in Cathedralem: Recanatenſis autem ciuitas ad quinque ferè annos proprio Paſtore fuit orbata, cuius tandem miſertus Grægorius Papa XIV. eidem priſtinam dignitatem, cũ Lauretana illam copulando, ita vt harum Eccleſiarum Paſtor Lauretanus, ac Recanaten. nuncuparetur pro vt modò ſeruatur.

4 Poſt factam huiuſmodi vnionem P. F. Auguſtinus Galaminius à Paulo V. S. R. E. Card. creatus, harum Eccleſiarum Paſtor renunciatus eſt die 1 Febr. an. millel ſexcenteſimo tertiodecimo, qui plurima Recanaten. Eccleſię contulit beneficia, nam auratis contignationibus Cathedralẽ, ſuffulſit, prætioſaque ſupellectile ditauit: Epiſcopale palatium abſoluit; Clericorũ Seminarium ædificio, & redditu auxit, Pluraque non vulgaria beneficia ſibi creditæ Eccleſiæ contulit. Tandem ad Auximatem ab eodem Pont. Max. die 29. April. anno milleſ. ſexcenteſ. vigeſimo traslatus eſt, de quo ibi. *Vghell. vbi ſupra.*

Tit. 489. Redonen.

1 REdonenſis Eccleſia in Gallia Turonen. Suffraganea habuit Paſtorẽ P. F. Iuonem Mayeuc, virum vitæ ſanctitate præſtantiſſimum, qui in Diœceſi Leonenſi natus, apud Montem relaxum Dominicanam togam induit, cumque doctrinæ ac pietatis lac in eo ſuxiſſet probitate virtutis adeo enituit, vt Anna Regina Duciſſa Brittaniæ eum a ſacris confeſſionibus ſibi aſciuerir, cuius patrocinio ad hãc Sedem euectus eſt à Iulio Papa II. datis Apoſtolicis litteris die 29. Ianuarij an. milleſimo quingenteſimo ſexto: apud Carolũ VIII. ac Ludouicum XII. Regem eodem con-

confeſſarij munere perfunctus, atque in huius exequijs Lutetiæ funebrem orationẽ habuit. Franciſco Ferrarien. Magiſtro Ord. in Redonenſi couentu, iam iam ex corporis vinculis diſceſſuro, ſacramenta miniſtrauit, vltimaque pietatis officia exhibuit. Exceſſit autem ſanctus Paſtor anno ætatis ſeptuageſimo nono die 20. Septemb. reparati orbis milleſ. quingenteſ. quadrageſimo primo in Cathedrali conditus miraculis clarus, vbi à fidelibus tanquam Beatus colitur. *Gall. Chriſt. tom. 3. & Le Febure in Manuali hiſtorico an.* 1541.

Tit. 490. Regien.

1 REgij Lepidi Eccleſia in Lombardia ſub Metropolitana Bononien. vnicum Dominicanum Patrem Paſtorem obtinuit. P.F. Euſtachium Locatellum: qui à Pio V. Sanctiſſimo Pontifice, cui erat à Sacris confeſſionibus, die 20. April. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo nono creatus eſt. Fuit Euſtachius Bononien. conuentus nobilis, ac pius alumnus, vir doctiſſimus, inter ſui ſæculi præſtantiores Theologos meritò computandus, Ordinis præfecturis commendatus, quippe qui Bononiæ Prior, ſtudij Regens, ac fidei Cenſor, *V*incentij Bandelli Magiſtri Generalis ſocius, Procurator, *V*icariuſque Generalis ſub Thoma Caietanò effulſit. In Epiſcopali dignitate conſtitutus, tanquam lucerna ſuper candelabrum ſibi creditis ouibus, charitate, manſuetudine, pietatiſque operibus illuxit. Sex annis ſacrum ius eiſdem dixit, erumnaſque temporales commutauit eum æternis gaudijs an. 1575. Regij, in Eccleſia S. Dominici ante Aram Max. in rubro marmoreo ſepulcro conditus ſequenti elogio eidem conſtituto.

F. Euſtachio Locatello ciui Bononien.
Viro integerrimo, atque omnium ſcientiarum
genere cumulatiſſimo
Deinde Pio V. piæ mem. Pontifici Max.
à ſacris confeſſionibus
ac poſtremò Epiſcopo, & Principi Regienſi
Vincentius Referendarius Apoſt.
Io. Bapt. & Auguſt. eius Fratres mæſtis. poſ.
Vixit ann. LVII. men. VII. dies III.
Obijt an. MDLXXV. prid. Non. Octob.
Scripſit doctiſſimus vir.

Super Magiſtrum ſentent.
De Incarnatione Verbi
De Trinitate
De Deipara Virgine
Orationes varias.
Vghell. tom. 2. Ital. Sac. Plod. p. 2. lib. 4.

Tit. 491. Reonen.

IN partibus eſt Reonenſis Eccleſia, cui Leo X. præfecit Epiſcopum P. F. Petrũ de Corduba Hiſpanum die Veneris 13. Septemb. anno à Virginis partu milleſimo quingenteſimo vigeſimo primo, licet enim hæc Eccleſia inter infideles ſita ſit, tamen tunc temporis multi Clerici & Laici ibidẽ degebant, vt dicitur in Actis Conſiſt. eiuſd. Pont. Max.

Tit. 492. Rethuricen.

1 PAter Fr. Antonius Sanctozius Hiſpanus ex oppido Rodrigij Epiſcopus Rethuricenſis creatus eſt à Paulo V. die 27. Ianuarij incipientis anni milleſimi ſexcenteſimi ſextodecimi. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdl Pont.*

Tit. 493. Riuen.

1 RIuenſis Eccleſia in Gallia à Io. XXII. Epiſcopali Sede donata, ſub Metropolit. Toloſana, vnicum Dominicanum Epiſcopum obtinuit P. F. Arnaldum Fredetum Gallum à Bonifacio nono creatum, qui cum ſe bonorum operum præberet exemplum ouibus ſuis, tertio ſui regiminis anno in mortem corruit 1406. *Gall. Chriſt. tom. 3.*

Tit. 494. Riui de la Plata.

A Paulo III. Riui de la Plata Eccleſia in Indijs ſub Metropolit. ciuitatis Regum ad Caroli V. ſupplicationem in Cathedralem erecta eſt die 15. Iunij an. milleſimo quingenteſ. quadrageſimo ſeptimo.

1 P. F. Dominicus de S. Thoma inſtituitur huius Eccleſiæ Paſtor a Pio IV. an

milleſ. quingenteſimo ſexageſimo ſecundo Iulij die 17. ſicuti Regeſta Cancell. Apoſt. tradunt.

3 P. F. Alphonſus Guerra conuentus ciuitatis Regū alumnus à Gregorio XIII. die 6. Februarij anno milleſ. quingenteſ. ſeptuageſimo nono creatur Epiſcopus in locū prædefuncti Petri, qui ad Paraguien. primò circa annum 1588. ad Mecoachan. poſtmodum à Clemente VIII. die 9. Martij an. 1592. translatus, tandem vitæ ſuæ curſum, in mortem incidens, anno 1598. compleuit. *Ex act. Conſiſt. eorundem Pont. & Fernand in Ep. Hiſp.*

3 P. F. Chriſtophorus de Monca Velarvos huius Eccleſiæ Epiſcopus ab Vrbano VIII. die 13. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo creatus eſt ad præsẽtationem Catholici Regis Philippi IV. quam Apoſtolicè annis pluribus rexit. *Ex act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 495. Roffen.

1 IN Anglia ſub Metropolit. Cantuarien. eſt Roffenſis Eccleſia, cui præfuit P. F. Io. Balthefa anno milleſimo treceteſimo quadrageſi mo nono, creatus Epiſcopus à Clemente VI. vt teſtatur Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. tom. 15. ad præfatum annum.

Tit. 496. RoſcKilden.

1 IN Dania Roſckildenſis Eccleſia ſub Metropolit. Lunden. Epiſcopum habuit P. F. Ioannem ex Dacia, à Io. XXII. cuius erat Pœnitentiarius, creatum circa annum milleſimum treceteſimum vigeſimum. De quo nil aliud Scriptores noſtri retulere. *Flod. par. 2. lib. 2. Fernand. in Ep. Dac.*

Tit. 497. Rouenen.

1 ROuenēſi Eccleſiæ in partibus infidelium datur Epiſcopus P. F. Aegidius de Gandz à Paulo III. die 2. Aprilis an. ſui Pontificatus X. qui fuit ſalutis humanæ milleſimus quingenteſimus quadrageſimus quartus. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 498. Ruſsionen.

1 PAter Fr. Ioannes Carnutenſis Gallus, inſignis theologus, laureatus Pariſienſis, linguarum peritia excultus, ab Vrbano V. anno milleſ. treceteſimo ſexageſimo octauo Epiſc. Ruſſionen. Eccleſiæ Suffraganeæ Variſienſis Metropolit. in Patriarchatu Conſtantinopolitano, creatus eſt vt teſtatur noſter Nicolaus Le Feburè in Manuali Hiſtorico ad præfatum annum.

Tit. 499. Ruthenen.

1 IN Liuonia ſub Metropolit. Rigen. eſt Ruthenenſis Eccleſia, de qua loquimur; (nam eſt alia Ruthenen. Eccleſia in Aquitania ſub Metrop. Bituricen.) cui præficitur Epiſcopus à Bonifacio IX. vltimo ſui Pontificatus anno, qui fuit reparati orbis milleſ. quadringenteſimus quartus P. F. Ioannes Hoppe, de quo Bzouiana manuſcrip. ſic ſe habent. *Ioannes Hoppe Ord. Præd. Epiſcop. Ruthenen. in Liuonia prouin. Rigen. a Bonifacio IX. 4. non. Maij an. 14.*

Tit. 500. Ruthenorum.

1 B. Gerardus ex Prouinciali Poloniæ à Gregorio IX. creatus eſt primus Epiſcopus Ruthenorum anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo tertio, cuius meminere Cromerus aſſerens ipsū interfuiſſe translationi reliquiarum S. Hyacithi Confeſſ. Ord. noſtri Cracouiæ tempore Prandotæ Epiſcopi Cacouienſis, & Bzou. in Annal. Eccleſ. an. 1233. num. 111. & Simeon OKolsKi in Ruſſia Florida in fine primæ partis.

Tit. 501. Sabbaten.

1 SAbbatenſi Eccleſię in Sclauonia ſub Metropolit. Antibaren. præfuit P. Fr. Chriſtophorus Prolomæus Senenſis, creatus Epiſcopus à Sixto IV. circa annū milleſ. quadringenteſimum octogeſimum dum Inquiſitoris onus Senis obiret, quo in mu-

munere omnem hæreticalem labē ex eadē Vrbe, & Prouincia ſibi ſubdita eliminare non deſtitit, vt teſtantur, Fernandez in con. certat. Præd. an. 1470. & Plodius p. 2. lib. 4. qui ſubdit Chriſtophorum fuiſſe virum inclitum, doctorem celeberrimum, Neapolitani Regis Theologum, atque Pontificis Pœnitentiarium, ac comenſalem.

Tit. 502. Sabinen.

SAbinenſis Eccleſia una eſt ex ijs, quæ Epiſcopis Cardinalibus tantùm conceduntur iuxta eorum antiquatem in Sacro Collegio, cui ſequentes ex noſtris Cardinalibus præfuere.

1 Cardinalis Vuillelmus Petri de Godiuo Baionenſis Toloſanæ diœceſis, theologus præſtantiſſimus, ex Magiſtro Sacri Palatij à Clemente V. S. R. E. Cardinalis Tit. S. Cæciliæ creatus an. 1312. à Io. XXII. anno milleſ. trecenteſimo decimo ſeptimo 12. Septemb. Sabinen. Epiſcopus renunciatus eſt, à quo & in Hiſpaniā Legatus de Latere directus, ſaluberrimam Synodum pro Cleri reformatione Vallíſoleti anno 1322. celebrauit. Auenione deceſſit 1336. de quo inter Cardd. *Vghell. t. 1. Ital. Sac.*

2 Cardinalis Matthæus Vrſinus in Sabinen. Epiſcopatu ſucceſſit Vuillermo, qui Agrigentinus primò, Sipontinus poſt modum, à Io. XXII. an. 1326. Cardinalis creatus, à Benedicto XII. Sabinen. Epiſcopus die 18. Decemb. anni milleſimi trecenteſimi trigeſimi octaui nominatus eſt. Deceſſit Auenione 15. Cal. Septemb. 1340. cuius corpus Romam delatum, in noſtra S. Mariæ ſuper Miner. Eccleſia vna cum Cardin. Latino Vrſino conditum iacet. *Vghell. vbi ſup.*

3 Card. Io. de Turrecremata Hiſpanus Sari Palatij Magiſter ab Eugenio IV. Cardinalis creatus an 1439. ſub Tit. S. Sixti. à Pio II. Sabinen Epiſcopus declaratur an. milleſ. quadringenteſimo ſexageſimo quarto. de quo plura in Cardd. Deceſſit Romæ an. 1468. in noſtra Eccleſia S. *Mariæ* Super Min. conditus. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 503. Sagonen.

1 IN Corſica ſita eſt Sagonenſis Eccleſia ſub Metropolit. Piſana, cui quatuor ex noſtris Prædicatoribus ſacrum ius dixere, & inter eos primus P. F Fatius Donoraticus ex Romana prouiucia, qui noſtram Senen. Eccleſiam ſacris Indulgētijs locupletauit die 18. Martij an. 1298. Ad Chironen. poſtea translatus eſt anno 1306. *Vghell. tom. 3. Fernand. in Ep. Ital.*

2 P. F. Guarinus Gallus eiuſdem ſedis Epiſcopus euaſit à Clemente V. 3. Non. Iulij anno milleſimo trecenteſimo ſexto promotus poſt translationem Fatij, (quem alij Bonifacium nominant) Decem & ſeptem annis ſuper commiſſum ſibi gregem vigilauit, completiſque diebus ſuis Pariſijs 1323. apud noſtros ſepultus eſt. *Vgh. vbi ſupra.*

3 P. F. Guillelmus de Sagona patriæ Epiſcopus à Sixto IV. delectus eſt Idib. Martij anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo, qui à Magiſtro Ordin. Saluo Caſetta reperitur ad beneficia, & gratias Ordinis, tam in vita, quàm in morte receptus in eiuſdem Regeſt. an. 1482. Deſijt eſſe inter mortales decimo ſui regiminis anno, qui fuit natiuitatis Chriſti 1492. *Vghell. vbi ſupra.*

4 In demortui Guillelmi locum Alexander Papa VI. P. F. Laurentium Dominicum Sagonen. Epiſcopum elegit die 3. Aug. anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo tertio, qui Romæ deceſſit an. 1509. *Plod. par. 2. lib. 3. Fernand. in Ep. Ital. & Vg hell. vbi ſupra.*

Tit. 504. Saien.

SVb Rothomagen. Metropolit. eſt Saienſijs Eccleſia in Gallia, cui ſacrum ius qui ſequitur ex Prædicatorum Ordine dixit.

1 P.F. Guillelmus de Rance Pariſinus doctor celebris, Ioannique Franciæ Regi in Anglia detenti captiui apud Londinum à ſacris confeſſionibus, Saien. Epiſcopus, atque teſtamenti eiuſdem executor fuit, cum Bellouacenſe Epiſcopo, ac Comite Tancaruillæ, inſtrumento dato 6. April.

anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo quarto. Vixit in hac dignitatè vſque ad annum milleſimum trecenteſimum ſeptuageſimum nonum, quo humanæ fragilitatis debitum perſoluit. *Gall. Chriſt. t. 3.*

Tit. 505. Salmanticen.

TOletanam Eccleſiam celeberrimam velut Metropolit. veneratur Salmāticen. Eccleſia in Hiſpania, quæ plurium Dominicanorum Epiſcoporum regimini ſubdita fuit.

1 P. F. Petus Perez Hiſpanus Salmantinam Eccleſiam pluribus annis adminiſtrauit, qui cum ſanctitate vitę floreret, gregem ſibi commiſsum per ſalutis paſcua dirigere ſategit verbo & exemplo, obdormiuitque in Domino anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo ſecundo, communibus lachrymis parentatus, cuius tumulo tale fuit elogium appoſitum.

Hic Præſul Petrus Petri iacet. Alma Maria
Eius ſit anima Dux; via Virgo Pia
Vir fuit & patiens Prælati nomine dignus
Omnibus hoſpitiū fuit hic gaudēs dare dona
Cleri præſidium promptus ad omne bonum
Hic expēdebat dās cunctis quidquid habebat
Hic dare non renuit, mens dare tota fuit.
Præſule de Petro: breuiter volo dicere metro
Quē tegit hac petra per mea ſcribo metra
Mors fuit ipſius: multis lachrymabile funus
Huic miſerere Deus, qui regnas Trinus & Vnus.

Fernand. in Ep. Hiſp. Gil. in Teat Eccl. Salman.

2 P. F. Nicolaus Salmantinus euaſit patriæ Epiſcopus, qui commiſſas ſibi oues quotidiano verbi Dei pabulo enutriēs, vitęq; exemplo earū ſaluti totus intendens, dierum curſum terminauit circa annum milleſim. ducenteſimum ſeptuageſimum. *Fernand. vbi ſup. Plod p. 2. lib. 1. ex Cron. Luſit Gil. vbi ſupra.*

3 Alter P. F. Petrus Hiſpanus Salmanticen. Eccleſię Paſtor euaſit, à Clemente *V.* anno milleſimo trecenteſimo octauo creatus, cum in Romana Curia apud Pontificē Max. Oratoris munus pro Ferdinado IV. & Alphonſo XI. Regibus prudenter adimpleret. Deceſſit anno milleſimo trecenteſ. quinto decimo die 30. Ianuarij poſtquam annos ſeptem ſuæ Eccleſiæ præfuiſſet. *Gil. vbi ſupra.*

4 P. F. Io. Caſtellanus huius Eccleſię Epiſcopus effectus, quæ apoſtolicum virum decebāt adimplendo, ſanctiſſimè huius vitæ curſum clauſit an. milleſimo trecenteſimo octogeſimo ſecundo die 7. Maii *Fernand. & Gil. vbi ſupra.*

5 P. F. Gundiſaluus Hiſpanus ſeptimus huius nominis Epiſcopus Salmantinus Synodum celebrauit Salmanticæ, in qua ſaluberrimas condidit leges pro Cleri reformatione, populique ſibi crediti ſalute. Quieuit in pace anno milleſ. quadringenteſ. quartodecimo. *Fernand. & Gil. vbi ſup.*

6 P. F. Alphonſus Cuſanca Ripauienſis conuentus, Regi Caſtellæ Henrico III. à Sacris confeſſionibus, eo procurante Salmantinus Epiſcopus an. 1424. effectus eſt: cumque pluribus annis huic Eccleſiæ præfuiſſet, ad Orenzanam primò, ad Legionenſem poſtmodum translatus fuit, in qua obijt anno milleſimo quadringenteſ. quadrageſimo. *Fernand. & Gil. vbi ſupra.*

7 P. F. Didacus Deza vir celeberrimus, pluries in hoc opere nominatus, cum Zamorren. Eccleſiæ, ius ſacerdotale diceret. ad Salmantinā primò, ad Giennen. cui preerat an. 1497. poſtmodum, ad Palentinam tandem, atque vltimò ad Metropolitanam Hiſpalen. translatus, vitæ curſum compleuit an. milleſ. quingenteſimo vigeſimo tertio Toletanus Archiepiſcopus factus. *Fernand. & Gil. vbi ſup.*

Tit. 506. Salonen.

1 AThenien. Eccleſiam velut Metropolitanam veneretur Salonenſis in Romania, cui præfuit Epiſcopus P. F. Antonius Roſcius, à Pio V. die lunæ 17. Martii an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo creatus, datuſque Suffraganeus Epiſcopo Herbipolen. provt habetur in Actis Conſiſt. eiuſdem Pontificis Sanctiſſimi, quieuitque cum Chriſto anno milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo primo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

2 P. F. Natalis Pomelet Gallus theologus prçſtantiſſimus eiuſdem Eccleſię Antiſtes effulſit, Pio V. promouente die Veneris 16. Nouemb. labentis anni milleſ. quin-

quingenteſimi ſeptuageſimi primi,datuſq; Suffraganeus Eccleſiæ Lucionen. in Aquitania; cum reſeruatione Canonicatus, ac præbendę theologalis pro eodem Natali, quæ beneficia in commendam obtinebat. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pij V.*

Tit. 507. Salpen.

1 SVb Metropoli. Tranenſi in Apulia à ſui inſtitutione perſtitit Salpen. Eccleſia vſque ad Martini V. tempora,qui eam cum Tranen. perpetuò vniuit. Ante autem vnionem in ea Epiſcopus effulſit P. F.Saluius de Bario. (quem Taeg. Sadlum appellat) vir diuerſorum conuentuum in Ordine regimine, & doctrina conſpicuus, Vrbanoque V. in paucis charus, à quo die 26 Decemb. an. milleſ. trecenteſimo ſexageſimo quarto huius Sedis Epiſcopus creatus eſt, in qua annis ferè decem cum laude vixit. *Taeg. in mon. Ord. & Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 P. F. Antonius Pizzamanus huius Eccleſiæ Epiſcopus conſtituitur circa annū milleſimum trecenteſimum nonageſimum quintum, de quo nil aliud referunt Scriptores noſtri. *Piod. par. 2. lib. 3. & Fernand. in Ep. Ital.*

3 Paulus Papa III. die 9. Martij in Conſiſtorio, referente Card: Tranen. diſſoluit vnionem Salpen Eccleſiæ à Martino V.factam cum Eccleſia Tranen. ab eadem, ad vitam P. F. Thomæ Stellæ Veneti, ita quod eo decedente vnio prædicta in ſtatum priſtinum rediret eo ipſo. Præfuit huic Eccleſię Thomas vſq; ad annum milleſimum quingenteſimum quadrageſimū ſeptimum, quo die 22. Aprilis translatus eſt ad Lauellinam, moxque ad Iuſtinopolitanam. Tridentino Concilio interfuit in quo orauit in ſeſſ. 6. anno 1546. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. & Vghell. vbi ſup.*

Tit. 508. Salubrien.

1 IN Salubrienſi Epiſcopali Sede in Græcia plures ex noſtris reſedere Epiſcopi, quorum primus recenſetur P. F. Franciſcus de Caſtro S. Georgij Bononien. Diœc.circa annum milleſ. trecenteſ. quadrageſimum creatus. Fuit Franciſcus tum prudentia,tum ſcientia,quum morum candore ſpectabilis, deceſſitque Bononiæ, in noſtro S. Dominici templo conditus, ſequenti memoria tumulo appoſita. ...

Fratris Franciſci Epiſcopi Salubrienſis ...

Piod. par. 2. lib. 2. & Fernand. in Ep. Ital.

2 P. F. Enguerardus Segnart Gallus, confeſſor Caroli Ducis Burgundię à Paulo II. an. milleſ. quadringenteſimo ſexageſimo quarto Pontificatus ſui 1. Salubrien. Epiſcopus creatus, ſequenti anno 1465. in Capitulo Gener. Nouarienſi ad gratias, beneficiaque Ordinis cum pluribus alijs noſtris Epiſcopis receptus eſt. Pręfuit huic Eccleſiæ vſque ad annum milleſ. quadringenteſimum ſeptuageſimum tertium, quo ad Antiſiodoren. translatus eſt à Sixto IV. die 21.Martij,de quo ibi. *Gall.Chriſt. to.2. & ex. lib. prouis. Prælat. eiuſdem Pauli II.*

3 P.F.Paſchaſius Maupata à Clemente Papa VII. Salubrien. Epiſcopus creatur die 3. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo tertio, de quo Scriptores noſtri profundum tenuere ſilentium. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

4 P.F.Michael Franciſcus à Paulo III. huius Eccleſię Antiſtes renunciatus eſt circa annum milleſimum quingenteſimum quadrageſimum, teſte Fernandez in Ep. Italiæ, qui de hoc Paſtore nil aliud refert.

5 P. F. Pipinus de Roſa Salubrien.Eccleſiæ electus eſt Epiſcopus a Pio IV die 18. Martij an. milleſ. quingenteſimo ſexageſimo ſecundo, datuſque Suffraganeus Card. de Granuela Archiep. Machlinienſi. Fuit Pipinus ſacra prædicatione, doctrina, morumque candore commendabilis, in Pariſien. Vniuerſitate laureatus magni nominis, qui plures annos in hac dignitate vixit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont & Piod. p. 2. lib. 4. & Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 509. Salutien.

1 SAlutienſis Eccleſia in Pedemontina ditione Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubiecta, à Iulio II. in Cathedralem anno 1511. euecta,vnicum Dominicanum profeſſorem habuit Epiſcopum P. F. Io. Mariam Tapparellum ex Dominis de Lagnaſco, qui cum Prouincialis Lombardiæ mu-

munus laudabiliter compleret, à Pio V. ad hanc ſedem euectus eſt die 3. Decemb. anno milleſimo quingẽteſimo ſexageſimo octauo. Annos tredecim cũ ſingulari probitatis laude eidem præfuit, palatium Epiſcopale à fundamentis conſtruxit, diẽque clauſit extremum ſalutis an. 1581. in noſtra S. Dominici Eccleſia ſepulturæ traditus, ſequenti inſcriptione ab ipſo viuente compoſita.

D. O. M.

Io. Maria Tapparellus ex Dominis Liagnaſci ad Epiſcopatum Salutiarum ex Ord. Præd. Pij V. Pont Max. beneficentia aſſumptus, religioſa vita cultor, à communi religioſorum ſui Monaſterij ſepulchro, nec in morte ſeiungi, viuens elegit. Vixit annos LXV. Obijt die XXIV. Febr. M.D. LXXXI.

Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Plod. p.2. lib. 4.

Tit. 510. Sameſten.

1 Apud Turcas luget hęc Eccleſia Sameſten. cui præfuit Paſtor P. F. Henricus de Praga Bohemus, creatus circa annum milleſimum quadringenteſimum ſexageſimum, de quo cœtera ſilent Ord. Scriptores. *Plod. p. 2. lib. 3. Fernand. in Ep. German.*

Tit. 511. S. Agathæ.

S. Agathæ Gothorum in Regno Neapolit. Episcopalis Sedes, Beneuentanam ſuam Metropolitanam veneratur, in finibus terræ Laboris exiſtens, cui præfuere tres ex noſtris.

1 P.F. Euſtachius theologiæ doctor à Canonicorum Capitulo per viam cõpromiſſionis electus Ep. à Martino IV. confirmatur an. milleſ. ducenteſ. octogeſimo ſecundo; qui cũ vndecim annis commiſſum ſibi gregem optimè rexiſſet, deceſſit vacante Apoſtolica Sede per obitum Nicolai Papæ IV. *Vghell. tom. 8. Ital. Sac.*

2 P. F. Vincentius Ciſonus de Lugo, quem Ceſendam nuncupat Vghellus, eiuſdem Eccleſiæ gubernationem obtinuit, factus Epiſcopus à Pio V. die 6. Febr. an. milleſ. quingenteſ. ſeptuageſimo ſecundo. Hic in ſua patria ad Ordinem receptus, peractis Bononiæ ſtudijs, ibidem, & alibi docuit, & pluribus poſtmodum conuentibus in ſua prouincia moderatis, Prouincialis Græciæ inſtitutus, decem annis illã Prouinciam rexit ex Inquiſitione Anconitana aſſumptus. Vndecim annos in ſua Eccleſia vixit, tandemque octogenarius obijt 1583. die xi. Ianuarij. *Plod. par. 2. lib. 4. & Vghell. vbi ſup.*

3 P.F. Fœlicianus Niguarda de Morbineo Comen. Diœc. ex conuentu Mediolanen. Gratiarum, magni nominis vir, Salisburgen. Archiepiſcopi Theologus, eiuſq; ad Tridentinam Synodum Orator, huius Eccleſiæ Epiſcopus à Gregorio XIII. electus eſt, ex Scalen. translatus, die 21. Iunij anno milleſ. quingenteſ. octogeſimo tertio. A Pio V. Apoſtolicus viſitator in Germaniam ſuper cunctorum Ordinum Religioſos delegatus, ibidem collapſam regularem diſciplinam, Imperatore etiam fauente, reſtituit. Hæreticorum inſectator acerrimus contra Annæ Burgen. articulos librum compoſuit eruditiſſimum, euulgauitque volumen pro inſtructione Parochorum, & Epiſcoporum gubernio. Nuntij Apoſtolici apud Imperatorem celebri officio perfunctus, tandem à Sixto V. ad Nouocomen. Eccleſiam translatus aſt anno 1588. de quo ibi. *Plod. p.2. lib. 4. Vghell. vbi ſup.*

Tit. 512. S. Angeli Lomb.

1 S. Angeli Lombardorum Eccleſia in Neapolit. Regno, Compſanam Sedem Metropolitanam habet, quę à Paulo III. cum Biſacien. copulata fuit, eiſdemq; ſic vnitis vnicus ex noſtris præfuit Epiſcopus P. F. Ignatius Ciantes, Ioſephi Ciantes Epiſcopi Marſicen. germanus frater, qui Romæ nobili loco natus, in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam Dominicanæ militiæ nomen dedit, & poſt peractum ſtudiorum curſum, ibidem docuit. Prouincialis Regni Neapolit. effectus, nec non Generalis Commiſſarius in Apuliam, Calabriam, & Siciliam miſſus, completis eiuſdem cum regularis obſeruantiæ non modico incremento muneribus, à Nicolao Rodulphio Magiſtro Generali in Socium aſſum-

aſſumptus, & Prouincialis Angliæ titulo inſignitus, tegimini Ordinis dexteram porrexit incontaminatam. Ab Innocentio X. harum Eccleſiarum Epiſcopus die 17. Decemb. anno milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo ſexto datus, eiſdem cum laude præfuit vſq; ad annum milleſ. ſexcenteſimum ſexageſimum primum, quo podagra Romæ præpeditus, illas, annuente Alexandro VII. liberè dimiſit. Ceremoniale Ordinis Epiſc. compoſuit & euulgauit. Viuit Paſtor opt. hoc anno 1665. ſeptuagenario maior erga Ordinem, & conuentum ſuum Mineruæ maximè affectus, cui inter cœtera collata beneficia, argenteam, miræ magnitudinis S. Thomæ Aquinatis ſtatuam dono dedit. in S. Sabinæ templo locum, vbi S. Pater Dominicus noctes in orationibus, diſciplinis ac vigilijs ducebat inſomnes, filiali veneratione, vna cum fratribus Ioſepho Epiſcopo Marſicano, de quo ſuprà. & Laurentio nobili viro, marmoreis incruſtatū taxellis eximiè exornauit, cuius beneficij tale ibid. proſtat documentum.

D. O. M.
Sacrū hunc locum antiquitatis, & deuotionis
ſtudio venerandum
Olim a Diuo Patriarcha Dominico
diuinis orationibus, nocturniſque flagellis
pro ſalute fideliùm expiatum
temporum iniuria ſqualentem
F. Ignatius Ord. Præd. Romana Prouin.
Ioſeph ex eodem Ord. Epiſc. Marſicen.
& Laurentius Cianses Rom. Patritius
germani fratres
Quantum ex loci anguſtia licuit
concordi voto ornatiorem
pulchrioremque reddiderunt
Idem Laurentius fratrum voluntatem
ſingulari charitate proſequutus
addito ex ſuo annuo cenſu dotauit.
Salutis anno M. D: C LI V.

Vghell. Ital. Sac. tom 6. & 7.

Tit. 513. S Crucis de la Sierra.

1 Haec Eccleſia S. Crucis de la Sierra in Indijs à Paulo V. in Cathedralem euecta vnicum ex noſtris Prædicatoribus Epiſcopum obtinuit. P.F. Ioannem de Arguinao ab Innocētio X. die 10. Sept. anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſexto in prędefuncti Io. Topaeę locum promotum, ſicuti eius Conſiſtoralia Acta teſtantur; qui anno milleſ. ſexcenteſimo ſexageſimo tranſlatus eſt ad Metropolitanam S. Fidei, de quo ibi num. 3. vbi illum Franciſcum malè nominauimus. Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.

Tit. 514. S. Erini.

1 In Græcia eſt S. Erini Eccleſia, quæ Santorinen. in Actis conſiſt. dicitur, eidemque præfuere plures S. P. Dominici filij, & inter eos primus P. F. Dominicus Terdonenſis Lombardus creatus à Sixto IV. vltimo ſui pontif. anno, qui fuit Virginei partus milleſ. quadringenteſimus octogeſimus tertius, obtinuitque à Mag. Ord. Saluo Caſſeta commendatorias litteras, datas 29. Maij eiuſdem anni, quibus mandauit omnibus, & ſingulis prouinciæ Græciæ præſidentibus, vt ipſum benignè reciperent, ac charitatiuè tractarent. Ex Regeſt. eiuſdem Mag. Ord. & Plod. p. 2. l. 3.

2 P.F. Marcus Zaureus ſancti Erini Epiſcopus creatur à Paulo IV. die 16. Decemb. anno à virgineo partu milleſ. quingenteſimo quinquageſimo quinto, ſicuti Apoſtolicæ Cancellariæ Regeſta reſtantur.

3 P. F. Angelus Caleppius de Cipro Græcus, & ipſe huius Eccleſiæ Epiſcopus inſtitutus eſt à Gregorio XIII. die 7. Nouemb. an. milleſ. quingenteſ. octogeſimo tertio, cui cum pluribus annis bonus Paſtor præfuiſſet, fœliciter extremum ſuæ vitæ diem clauſit. Ex. Regeſt. Cancell. Apoſt. & Fernand. in Ep. Græc.

4 P. F. Bernardus, ſeu Bernardinus de Tropeia Calaber huius Eccleſię Epiſcopus creatus eſt à Pio IV. die 12. Octob. anno milleſ. quingenteſimo ſexageſimo quinto, vacan. per obitum Dominici de Grammatica Epiſcopi. Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pij IV & Regeſt. Cancell. Apoſt.

5 P. F. Petrus Martyr de Chio & ipſe Epiſcopus à Paulo V. creatus eſt 18. Apr. an. milleſ. ſexcenteſimo vndecimo, vacante Eccleſia hac Santorinen. per obitum Antonij eiuſdem Epiſcopi. Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli V.

Tit.

Tit. 515. S. Iacobi Capit. Viridis.

1 ANte annum 1538. hanc Eccleſiam in India Orientali in Cathedralem euectam fuiſſe, clarè conſtat, cum præfato anno ſuum Epiſcopum habuerit, ſicuti in Manuſcript. D. Abbatis Vghelli ex Conſiſt. Actis depromptis apparet, cui præfuit P. F. Sebaſtianus de Aſcenſione Hiſpanus conuentus Aueirienſis, in defuncti Ludouici locum Epiſcopus creatus à Paulo V. die 18. Aprilis anno milleſ. ſexcenteſimo vndecimo. Tribus annis in ea dignitate vixit, mortiſque in amplexus corruit anno 1614. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Fernand. in Ep. Hiſp.*

Tit. 516. S. Iacobi de Chile.

1 IN Cathedralē euecta eſt hęc Eccleſia in Indijs ad ſupplicationem Philippi II. Hiſpaniarum Regis à Pio IV. die 27. Iunij anno milleſ. quingenteſ. ſexageſimo primo, cui Epiſcopum dedit Clemēs VIII. P. F. Petrum *Hiſpanum*, vacanti per obitum F. Didaci Ord. Minorum an. milleſ. quingenteſimo nonageſimo ſexto 29. Ianuarij. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Clem. Pont.*

Tit. 517. S. Iuſtæ.

1 ECcleſia S. Iuſtæ in Sardinia eſt, ſub Calaguritana Metropolit. in eaque reſediſſe Epiſcopum P. F. Hectorem, creatum in locum prædefuncti Dondei 18. Cal. Maij, indubitatum eſt; at quia obliti ſumus ex Actis Conſiſtorialibus tranſcribere an. quo id Contigerit, illum hic recenſere non valemus, neque ſub quo Pontifice id actum ſit; maximè cum ſcriprores noſtri nullam penitus mentionem faciant de hoc Paſtore.

2 P. F. Federicus Sardus Piſani Conuentus alumnus, atque ibidem Supprior, vir pius, ac doctus, S. Iuſtæ Epiſcopus creatus eſt à Io. XXII. circa annum milleſimū trecēteſimum decimum octauum, ſub quo anno eius fit mentio in monumentis Piſani conuentus, in quibus ſubditur ipſum in ſua Eccleſia ſanctè deceſſiſſe.

3 P. F. Iacobus Cucchius eiuſdem Piſani Cœnobij alumnus, inculpatæ vitæ vir doctuſque Theologus, poſt varias in Romana prouincia obitas præfecturas, ac lecturas, ad S. Iuſtę Eccleſiæ regimen aſſumptus eſt, de quo in monumentis præfati Conuentus fit mentio ſub anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo octauo, aſſeriturq; longo tempore vixiſſe, multaque bona eidem conuentui in morte pia liberalitate legaſſe.

Tit. 518. S. Leonis.

1 SVb Metropolitana S. Seuerinæ eſt Eccleſia S. Leonis in Calabria, quæ à Pio V. die 7. Nouemb. an milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo primo ob tenuiſſimos Epiſcopalis menſæ fructus fuit ſuppreſſa, & Archiepiſcopali S. Seuerinæ perpetuò vnita: ante hanc verò ſui vnionem tres ex noſtris Prædicatoribus Epiſcopos obtinuit, & primus fuit Pater Frater Antonius, qui cum eſſet Signinus Paſtor, ad hanc Eccleſiam à Bonifacio IX. cui Antonij virtutes innotuerant, translatus eſt anno milleſimo quadringenteſimo ſecundo, cui paruo temporis decurſu præfuit, è mortalium oculis raptus. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. inter Signinos*, cuius eſt oblitus inter Ep. S. Leonis tom. 9.

2 P. F. Thomas Caſellius Roſſanenſis, vir doctrina, pietate, atque prudentia conſpicuus à Paulo III. die xi. Decemb. anno milleſ. quingenteſ. quadrageſ. ſecundo S. Leonis Epiſcop. creatus eſt, quā Eccleſiam cum annis duobus rexiſſet, die 27. Octob. 1544. ad Bertinorien. primò, deinde ad Oppiden. tandem ad Cauen. translatus eſt. de quo ibi. *Vghell. tom. 9. Ital. Sac.*

3 P. F. Iulius Paueſius Epiſcopalem hanc cathedram & ipſe conſcendit Paulo IV. annuente die 23. Auguſti anno milleſ. quingenteſ. quinquageſimo quinto, eodēque anno ad Veſtanam Eccleſiam translatus, tandem Archiepiſcopalem Surrentinā, conſequutus eſt; de quo ibi. *Vghell. vbi ſup.*

Tit.

Tit. 519. S. Marci.

1 NVlli Metropolitæ ſubiacet hæc S. Marci Eccleſia in Calabria exiſtẽs, ſed Apoſtolicam Sedem, cui immediatè ſubiacet, recognoſcit. Duo autem eidem ſacrum ius dixere Dominicani Paſtores. P. F. Gabriel Narus nobilis Romanus, Fabritij, Olimpięque de Lantis filius, horum vnus hic fuit, qui cum in cœnobio S. *Mariæ* ſuper Mineruam Prædicatorum Ordini nomen dixiſſet, peracto in diſcendo, docendoque ſtudiorum curſu, à Paulo V. die 12. Nouemb. anno milleſ. ſexcenteſimo tertiodecimo S. Marci Epiſcopus renunciatus eſt; cumque tanto muneri probè annis decem ſatisfeciſſet, Apoſtolorum limina inuiſururus Vrbem petijt, & in Domo Bernardini fratris contracto morbo deceſſit 16. Nouemb. anno milleſ. ſexcenteſ. vigeſimo tertio, ætatis ſuæ 46. Menſe 11. dieque 13. in ſuo Gentilitio Sacello apud S. Mariam ſuper Mineruam, ſequenti elogio à Bernardino germano fratre eidem conſtituto, ſepultus.

D. O. M.

Memoria Fabritij Nari Patritij Romani, qui hoc gentilitium Sacellum D. Io. Bapt. dicatũ dotauit annuo vectigali, Dominicanis Patribus à monte fidei, & Columna perſoluẽdo, tum vt ſacrum inſtrumentum Ara, compararetur, tum vt bona ſolemnes Miſſa in eiuſdem titularis honorem, & anima ſua expiationem quotannis octo priuatè pro ſe, & pro Olympia Lantes Vxora ſingulis hebdomad. celebrarentur. F: Gabriel filius Epiſcpus S. Marci cenſum addidit, vt aniuerſario ſui obitus die ſolemne ſacrum, quinquaginta vero priuatè ſingulis annis peragantur. Bernardinus filius Parentis, & Fratris votum hac in tabula incidi curauit. Vixit Fabritius annis LXVII. *Mens.* III. *dies* XV. *Obijt* XXIII. *Nouemb.* M.D.C.XXVI. *Vixit Olympia annos* XXVIII. *Menſ.* IIII. *diem* I. *Obijt die* V. *Decembris.* M.D.C.XXXV. *Vixit Gabriel annos* XXXXVI. *Menſes* XI. *dies* XIII. *Obijt* XVI. *Nouemb.* M.D.C.XXIII. Vghell. t. 1.

2 P. F. Hyacinthus Ceulus Romanus Florentia oriundus, nobili loco natus, conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam alumnus, dum Supprioris munus in eodem exerceret, procurante Card. Mattheio eius patruo, S. Marci Epiſcopus ab Innocentio X. creatus eſt die 2. Martij anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo octauo. *Vixit* in ea Epiſcopali ſede annis tribus, verè pauperum pater effectus, quippe qui maxima vrgente caritate in Italia an. *1649.* & *1650.* cunctos ſuæ Epiſcopalis menſæ prouentus in pauperes pia prodigalitate erogauit magnanimus Paſtor. Deceſſit in ſua Eccleſia anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo primo, copioſis, communibuſque ſibi creditarum ouium lachrymis parentatus. *Vghell. in Apend. tom. 5. ad tomum 1.*

Tit. 520. S. Mariæ.

1 IN peruetuſto Syllabo Eccleſiarum Orbis à D. P. Abbate Vghello exhibito, huius Eccleſiæ nulla mentio habetur: Fernandez tamen in nomenclatura Epiſcoporum *Italorum* hæc tantum habet. *Petrus Apulus Epiſcopus* S. *Mariæ* 1664. Idem repetit Plodius par. 2. l. 3. & Steph. Sampaio: De quo nil aliud reperimus.

Tit. 521. S. Matrthæ.

1 OCcidentalibus in Indijs in Prouincia de Pyrù eſt hæc S. Marthæ Eccleſia, à Clemente VII. ad Cæſaris Caroli V. ſupplicationem in Chathedralem anno milleſ. quingenteſimo trigeſimo quarto: die 8. Ianuarij euecta, quæ P. F. Thomam Ortiz habuit Epiſcopum à Paulo III. inſtitutum circa annum milleſimum quingenteſimum trigeſimum octauum, vt teſtatur Fernandez in Epp. Hiſpanis. Tranſlata fuit poſtmodum hæc Epiſcopalis Sedes ad Oppidum S. Fidei; velut ad decentiorem locum à Pio IV. anno milleſ. quingenteſ. ſexageſimo ſecundo 2. Decemb. *Ex Act. Conſiſt. præfatorum Pont.*

2 P. F. Martinus de Calatayas S. Marthæ Epiſcopus creatur à Paulo III. die 19. Decemb. anno à nato Saluatore milleſimo quingenteſimo quadrageſimo quarto. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

3 Erecta tandem in Metropolitanam Eccleſia S. Fidei, an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto 22. Martij ab eodem Pont. Max. Pio IV. hæc Eccelſia S. Marthæ ad Catholici Regis ſupplicationem iterum in Cathædralem, conſtituto eidem proprio Epiſcopo erecta eſt à Gregorio XIII. die 15. April. anno milleſimo quingenteſ. ſeptuageſimo ſeptimo, cui ſtatim præfecit Ep. P F. Ioãnem Mendez de *Villa* Franca ex prouincia Beteicæ, virum inclitum, magnique nominis Theologum. *Ex Actis Conſiſt. eorundem Pontt. & Fernand. in Ep. Hiſp.*

4 P. F. Io. de Eſpenier eiuſdem Sedis Epiſcopus conſtituitur ab *Vrbano* VIII. à Virginis partu anno milleſimo ſexcenteſ. trigeſimo ſecundo 16. Iunij. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Vrb. Pont. & Regeſt. Cancell. Apoſt.*

5 P. F. Franciſcus de la Crux huius S. Marthæ Sedis Epiſcopus conſtitutus eſt ab Alexandro Papa VII. die 25. Feb. an. milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo octauo, quam laudatiſſimè annis duobus rexit. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

6 Franciſco alter Franciſcus de Trinitate y Arrieta dictus in huius S. Marthæ Eccleſiæ regimine ſufficitur ab eodẽ Pont. Max. Alexandro die 5. Septemb. an. milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo primo. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 522. S. Pontij Tomeriarum.

1 EX Abbatia, Cathedralis Eccleſia ſub Metropolit. Narbonenſi creata eſt hæc *S.* Pontij Tomeriarum à Ioanne XXII. circa an. 1320. cui datus eſt Epiſcopus ab Vrbano *V.* I. P. F. Dominicus de Florentia an. milleſimo trecenteſ. octogeſimo ſecundo, ex Albienſi Sede translatus. Fuit Dominicus eximius Theologiæ doctor, & in agendis dexteritate maxima præditus, ob quam à Clemente VII. Pſeudopont. ad Caſtellæ Regem Legatus miſſus eſt, eiuſque opera pax ſancita eſt an. 1391. ſequẽtique anno ad Albienſem Eccleſiam reuerſus, tandem Toloſanus Epiſcopus euaſit, de quo Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. tomo 15. *Gall. Chriſt. tom. 3.*

2 P. F. Aymo Nicolai, quem tabularia noſtri Aquen. conuentus fuiſſe bis Prouincialem in Prouincia affirmant, ex Senecenſi Eccleſia ad hanc S. Pontij Tomeriarum translatus an. milleſimo quadringenteſimo vigeſimo octauo, ad Archiepiſcopalem Aquen. Sedem tandem peruenit. Neapoli cum Rege Ludouico III. diu vixit, tranſijtque ex hoc ſæculo nequam die 15. Iunij an. 1443. de quo Gall. Chriſt. inter Ep. S. Pontij Tomeriarum nullam mentionem facit, benè tamen inter Archiepp. Aquen. tom. 1.

3 P. F. Nicolaus Melchioris Gallus Cyrenen. Epiſcopus, & Suffraganeus ſancti Pontij Tomeriarum creatus eſt à Leone X. die Lunæ 18. April. an. 1518. de quo inter Cyren.

Tit. 523. S. Saluatoris.

1 A Clemente VIII. petente Catholico Rege S. Saluatoris de Regno Congi Eccleſia in Cathedralem erecta an. milleſ. quingenteſ. nonageſimo ſexto 20. die Maij, Epiſcopum habuit P. F. Antonium de S. Stephano Hiſpanum die 13. Iulij anno milleſimo ſexcenteſimo quarto, creatum ab eodem Clemente Pont. Max. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd.*

Tit. 524. S. Seuerini.

1 IN Piceno S. Seuerini Eccleſia in Cathedralem erecta eſt à Sixto *V.* anno milleſimo quingenteſ. octogeſimo ſexto 6. Cal. Decemb. pontificatus ſui 2. atq; Apoſt. Sedi immediatè tunc ſubiecta: poſtmodũ autem ab eodem P. M. Firmanæ data Suffraganea. Huic Epiſcopum præfecit Innocentius X. P. F. Angelum Maidalchinum Viterbienſem, cœnobij S. Mariæ ad Quercum eiuſdem ciuitatis alumnum ex Aquinate Sede translatum anno milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo ſexto, Menſe Octob. Viuit hoc anno 1665. Paſtor optimus. *Vghell. tom. 2. Ital. Sac.*

Tit.

Tit. 525. S. Thomæ.

S Thomæ Eccleſia in Indijs Orientalibus ante annum milleſ. quingenteſ. quadrageſimum Cathedralis inſtituta, ſequentes Epiſcopos ex noſtris Dominicanis habuit.

1 P. F. Bernardus à Cruce Luſitanus à Paulo III. huius Eccleſiæ Epiſcopus promotus eſt die 6. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo, cui pluribus annis ſanctè, ac laudabiliter præfuit. Ex *Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont.*

2 P. F. Antonius Valente S. Thomæ Epiſcopus à Clemente VIII. Auguſti 30. anno milleſimo ſexcenteſimo quarto, vacante dicta Eccleſia per obitum Franciſci de Villanona, creatur. *Ex eiuſdem Pont. Actis Conſiſt. & Regeſt. Cancell. Apoſt.*

3 P. F. Io. Baptiſta Hiſpanus à Paulo III. fit Hipponen. Epiſcopus, Suffraganeuſque huius Eccleſiæ die 26. Auguſti anno à Virgineo partu milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſecundo prout Acta Conſiſtorialia eiuſdem Pont. Max. teſtantur.

Tit. 526. Sanctiſsimæ Trinitatis.

1 HAec Sanctiſſimæ Trinitatis de Puorto de Bonaſayres in Indijs Eccleſia, Cathedralis dignitatẽ cõſequuta eſt à Paulo V. procurante Philippo Hiſpaniarum Rege, anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo 30. Martij, cuius conſtitutus eſt Epiſcopus ab Vrbano VIII. anno à Virg. partu milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo P. F. Chriſtophorus de Moncha Veloſco, vacan. per obitum Corphiri Aiezi. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Vrb. Pont.*

Tit. 527. Sauonen.

1 Sub Mediolanen. Metropolitanâ eſt Sauonenſis Eccleſia, cui ab Apoſtolica ſede tres ex Dominicana familia præfecti ſunt Epiſcopi, primuſque ex eis extitit P. F. Gualterius de Maus Gallus, à Bonifacio VIII. promotus circa annum milleſimum trecenteſimum, qui in pace quieuit an. milleſimo trecenteſimo quinto. *Vghell. tom. 4. Ital. Sac. inter Sauonen. Ep. & Plod. part. 2. lib. 1.* qui hunc non Gualterium, ſed Guarinum vocat, confundens Gualterium hunc eum Guarino Ep. Sagonen.

2 P. F. Dominicus de Lagne Sauonenſi thiara cohoneſtatus eſt à Gregorio XI. ann. milleſ. trecenteſimo. ſeptuageſimo ſexto, qua potius eſt plus minus ann. octo, vt teſtatur Vghell. vbi ſup.

3 P. F. Petrus Gara Sauonenſis Sixto IV. affinis, ſuæ patriæ renunciatus eſt Epiſcopus die 16. Septemb. anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo ſecundo. Sedit annos viginti ſeptem, eoque munere ſe exſoluit in fauorem D. Iuliani Card. Roborei anno 1499. pauloque poſt ibidem humanitatis debitum perſoluit, in veteri Cathedrali ſequenti Epitaphio ſepulchro appoſito conditus.

Sepulchrum Reuerendi Domini
Petri Garæ Epiſcopi Sauonenſis, & Comitis.
Incæpit ſedere de Anno MCCCCLXXII.
die 16. Septemb.

Vghell. vbi ſup.

Tit. 528. Sarlaten.

1 IN Aquitania ſub Metropolitana Burdegalen. conſiſtit Sarlatenſis Epiſcopalis ſedes, cui vnicus ex noſtris præfuit Pactor P. F. Petrus Burgundus à Benedicto XII. menſe Iunio anni milleſimi trecenteſimi trigeſimi octaui Epiſcopus creatus, cum eiuſdem Pontificis Pœnitentiarius eſſet, ſicut teſtatur Taegius noſter, qui tamen hunc Scatlaten. Epiſcopum nominat. Gallia Chriſtiana eius mentionem facit inter Sarlaten. Ep. ſilet tamen Dominicanum fuiſſe. *Taeg. in mon. Ord.*

Tit. 529. Sarnen.

1 SAlernitanæ Archiepiſcopali ſedi Suffragatur Sarnenſis Eccleſia in Neapolitano Regno, cui Epiſcopum dedit Pius V. P. Magiſtrum F. Vincentium Herculanum Peruſinum, magni nominis

virum die 14. Decembris anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo nono, præfuitque eidem vſque ad annum milleſimum quingenteſimum ſeptuageſimum tertium quo ad Imolen. primò, ad Peruſinam poſtmodum infulam translatus fuit, de quo ibi. *Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 p. F. *V*incenrius de Cyprano vir doctus, & probus Herculano in Epiſcopali dignitate ſucceſſit die 9. Feb. à Gregorio XIII. promotus anno à Virg. partu milleſ. quingenteſimo ſeptuageſimo tertio, qua quinque annorum decurſu obtenta, die 10. Ianuarij fato functus an. 1578. Neapoli, in S. Catharinæ de Formello, in communi FF. oſſuario Ord. noſtri, Eccleſia expectat reſurrectionē mortuorum. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 530. Saſſenaten.

1 IN Flaminia ſub Rauennaten. Metropolitana Eccleſia eſt Saſſenatenſis, cui conſtitutus eſt Epiſcopus ab Vrbano VI. P. F. Benedictus Matthæuccij Accorſelli de Tuderto anno milleſ. trecenteſimo octogeſimo quinto, qui Ordelapho pleraque Epiſcopatus bona vſurpante, in Egeſtate maxima vitam terminauit anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſexto. *Vghell. tom. 2. Ital. Sac.*

2 P. F. Petrus Eugubinus eiuſdem gregis effectus eſt Epiſcopus, cui præerat anno milleſimo quadringenteſimo duodecimo, & tempore Martini V. cum eiuſdem Pontificis Legato interfuit benedictioni Altaris in honorem B. Virginis ab eiuſdem ciuitatis populo communi voto erecti ob præſeruationem à lue ſibi factam, conceſſitque quadraginta indulgentiæ dies illud viſitantibus: ſicut teſtatur Plodius de Vir. Illuſt. Ord. parte 2. lib. 2. ex monumen. noſtri conuentus Fauentini, & Fernandez in Epp. Ital.

Tit. 531. Satrianen.

1 COmpſano Archiepiſcopo in Regno Neapolit. Suffragatur huius Sedis Epiſcopus, quæ cum Campanien. vnita eſt à Clemente VII. an. 1525. Ante factam vnionem tres ex noſtris eidem præfuere, quorum prior fuit. P. F. Andreas de Venetijs, à Martino V. Ianuarij 10. anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo primo Epiſcopus inſtitutus, de quo mentionem facit Taegius in monumentis Ord. Satriani Comiti chariſſimus eius intuitu idem Comes totum Satrianen. territorium Epiſcopali menſæ dono dedit. Ante ſuam ad Epiſcopatum aſſumptionem erat Caput aqueſis Epiſcopi Generalis Vicarius. Vale dixit huic ſæculo an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo nono. *Taeg. in mon. Ord: Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

2 P. F. Thomas Attarius Neapolitani Regis Conſiliarius, vir ingenio, prudentia, ac ſcientia clarus, die 22. Iunij anno milleſ. quadringenteſimo nonageſimo primo ab Innocentio VIII. Satrianenſis Epiſcopus creatus eſt, qui cum pluribus annis commiſſum ſibi gregem optimo exemplo formaſſet, in manus conditoris tradidit ſpiritum. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Auguſtinus de Ortis Caietanus morum elegantia, vitæ puritate, eximiaque literatura celebris, huius Eccleſiæ Epiſcopus renunciatur ab Alexandro VI. anno à partu Virginis mileſ. quingenteſ. cui cum præfuiſſet annos 31. clauſit extremum diem anno milleſ. quingenteſimo vigeſimo primo, corpore in Cathedrali ſub hac memoria condito.

F. Auguſtinus Caietanus
Epiſcopus Sarnen. qui templū hoc dedicauit.
Obijt die 17. Menſis Martij 1521.

Dedicauit quoque Eccleſiam noſtram S. P. Dominici de Caieta in honorem B. Mariæ Virg. cui talis proſtat memoria.

Ego F. Auguſtinus de Ortis Caietanus, Epiſcopus Satrianen. conſecraui Eccleſiam S. Mariæ, & Dominici, & reliquias Beatorum Mart. Sixti Papæ, Vrbani Papæ, & Donati Epiſcopi in ea incluſi, & ſingulis Chriſti fidelibus, hodie in memoriam, & diem anniuerſarij huiuſmodi ipſum viſitantibus, quadraginta dies de vera indulgentia in forma Eccleſiæ conceſſi. Vghell. vbi ſup.

Vnione poſtmodū facta huius Eccleſiæ cū Campanien. ſequentes eiſdem præfuere.

4 P. F. Marcus Laureus de Tropeia creatus eſt harum Eccleſiarum Epiſcopus à Pio IV. an. 1560.

P. F. Conſtantinus Teſta ab Vrbano VIII. an. milleſimo ſexenteſ. vigeſimo octauo.

5 P. F.

5 P. F. Ioſeph Maria Auila Romanus ab Innocentio X. anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo nono: de quibus vide inter Campanien. Epp.

Tit. 532. Scalen.

Amalphitanam Eccleſiam Metropolitanam reueretur hæc Scalenſis in Regno Neap. cui ſequentes Dominicani Epiſcopi ſacrum ius dixere.

1 P. F. Guillelmus Lombardus Scalen. Epiſcopus à Io. XXII. anno milleſimo treceteſimo vigeſimo octauo creatus eſt, ſub quo anno eiuſdem fit mentio in regeſt. Regijs Neapolitanis. Eccleſiaſticæ libertatis vindex fuit acerrimus; Clerumque ad meliorem viuendi normam verbo, & exemplo induxit. In mortem incidit anno milleſimo treceteſimo quadrageſimo ſecundo Neapoli, vbi in Eccleſia S. Dominici cum ſequenti memoria fuit terræ traditus.

Hic ſepultus eſt Dom. F. Guillelmus natione Lombardus Ord. F. Prædicat. Epiſcopus Scalenſis, qui obijt an. Dom. MCCCXLII. Die 27. Menſis Iulij. 10. Indict.

Vghell. tom. 7. Ital. Sac.

2 P. F. Iacobus Sazalius ſeu Serzalius vir doctrina, ac genere illuſtris, Clemente VI. charus, ab eodem Scalen. Epiſcopus ſalutatus eſt 9. Cal. Iulij anno milleſimo treceteſimo quadrageſimo nono. Bona quædam in ſuę Eccleſię vtilitatem cum nobili viro Ricardo Trara commutauit die 16. April. 1354. Cathedralemque vetuſtate labentem, à fundamentis reſtitui curauit. Erga B. Virginem ſingulari pietate affectus, ſibi creditas oues ad illius venerationem verbo, ac inculpatæ vitæ exemplo hortabatur. Poſt annum 1369. obijſſe conſtat. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Petrus de Pennis à Bonifacio IX. tranſlato altero Petro Scalen. Epiſcopo ad Termulen. Eccleſiam, in eius locum Scalen Epiſcopus electus eſt, Calend. Decemb. anno à Virg. partu milleſ. treceteſ. nonageſimo ſexto. Viginti duos annos in hac dignitate vixit, curſum dierum ſuorū terminando anno 1418. vir magnæ æſtimationis apud Ladiſlaum Regem, ac Leonardū de Afflicto Regni Siciliæ citra Pharum magnum Cancellarium, & Vicarium *Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Fœlicianus Niguarda de Morbineo Nouocomen. *Diæc.* ex mediolanen. conuentu S. Mariæ Gratiarum, qui tractatum de Cenſuris, aliaque digna tanto viro opera euulgauit, à Gregorio XIII. Scalen Epiſcopus declaratus eſt anno milleſimo quingenteſ. ſeptuageſimo ſeptimo, tranſlatus poſtmodum ab eod. Pont. Max. ad Eccleſiam S. Agathæ die 29. Iunij an. 1583. de quo ibi. Ab eodem Gregorio impetrauit Altare Priuilegiatum pro Capella Nominis Ieſu in Cathedrali exiſtente: ad cuius rei memoriam Confratres eiuſdem Societatis tale documentum poſteris conſtituère.

Ad perpetuam rei memoriam. Gregor. XIII. Pont. Max. Anno Dom. M.D.LXXVIII. *Idib. Maij Pont. ſui an.* VI. *procurante Reuerendiſſ. DD. Fœliciano Niguarda huius ciuitatis Epiſcopo, conceſſit perpetuò, vt quoties Miſſa celebraretur ad Altare hoc Sanctiſſ. Nominis IESV, Poſtea à Reuerendiſſ. DD. Franciſco Benio itidem Scalarum Epiſcopo conſecratum, & dicatum An.* M.D.C.II *die* XXI. *April. toties de theſauro Eccleſiæ Anima fidelis à pœnis purgatarij liberaretur. Theſaurarius, & Magiſtri huius Sac. Confraternit. monumentum hoc pium incidi curarunt.* Vghell. vbi ſup.

5 P. F. Io. Bapt. Serignanus ex Oppido S. Seuerini Salernit. Diœc. Philoſoph. Theologuſque inſignis, à Clemente VIII. die 7. Ianuarii anno milleſ. quingenteſimo nonageſimo 4. creatus eſt Epiſc. ſub quo Scalenſi Eccleſię cuncta proſpera ſperare licebat; at mors immatura omnium fruſtrauit vota; eodem quippè anno, Menſe Octob. compleuit dies ſuos, in Eccleſia Conuentus Roſarij Neap. condito cadauere, ſed paulò poſt a Nepotibus eius ſublatum, & in patriam delatum, ſepultum eſt in noſtra Eccleſia S. Io. ad Palcum. *Vghell. vbi ſupra.*

Tit.

Tit. 533. Scardonen.

1 SVb Nidroſien. Metrop. in Noruegia eſt Scalocen. Eccleſia, cui præfectus eſt Epiſcopus à Bonifacio IX. anno milleſ. trecenteſimo nonageſimo ſecundo P. F. Vuillechinus Henrici, de quo Bzouiana manuſcrip. hęc referunt. *Vuillekinus Henrici Ord. Præd Epiſcop. Scalocen. ſeu Schalocen. in Noruegia prouin.* Nedroſien. *à Bonifacio* IX. II. *Cal. Martij an. 3.*

Tit. 534. Scalocen.

1 IN Sclauonia ſub Metropolit. Spalaten. conſiſtit Scardonenſis Eccleſia cui cum Martinus Papa IV. præfeciſſet anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo tertio P. F. Galuanum, poſſeſſionemque eiuſdem inijſſet, reclamante Prouinciali, eò quòd ſine ſua, atque Ordinis licentia Epiſcopatum acceptaſſet, idem Martinus Pont. Iadren. Archiepiſcopo, vt denunciaret ipſum excommunicatum iniunxit, datis excommunicationis Apoſtolicis litteris apud Vrbem vererem 14. Cal. Maij anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo quarto. *Ex* Regeſt. eiuſd. Martini IV.

Tit. 535. Scarpeten.

1 PAter F. Nicolaus Abrahæ recenſetur in prædictis manuſcrip. Bzouianis à Bonifacio IX. in hunc modum Epiſcop. *Nicolaus Abrahæ Ordin. Præd. Epiſcop. Scarpeten. à Bonifacio* IX. 13. *Cal. Decemb. an.* xj. qui fuit ſalutis noſtræ milleſimus quadringenteſimus.

Tit. 536. Scopien.

1 AD Scopienſem Eccleſiam in partibus primum ex noſtris Dominicanis euectum eſſe Epiſcopum reperimus P. F. Ioannem de Conſtantia Germanum, de quo nec aliud quidem verbum referūt Scriptores Ord. *Plod. p. 2. lib. 3. & Fernand. in Ep. German.*

2 P. F. Hiacinthus Macripodanis huius Eccleſię Paſtor conſtituitur ab Innocentio X. die 11. Octob. anno ab incarnarione Domini milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo nono. *Ex Regeſt. Cancell.* Apoſt.

Tit. 537. Scotiæ.

1 PAter Fr. Clemens Anglus ex Anglicana prouincia ab Innocētio IV. crearus eſt Epiſcopus Scoriæ, cuius fit mentio in Actis Capit. General. Londonis anno 1250. celebrati, in hunc modū. *Concedimus F. Clementi Ord. noſtri Epiſcopo Scotiæ poſt mortem vnam miſſam per Ordinem, à quolibet Fratre Sacerdote, & in Prouincia Angliæ fiat pro eo, quod pro alio Fratre.*

Tit. 538. Scutaren.

1 ANtibarēſi Eccleſiæ Metropolitanæ ſubiacet Scutarenſis Eccleſia in Sclauonia, cui ab Vrbano V. præfectus eſt Epiſcopus 9. Cal. Martij an. 5. ſuī Pontificatus, qui fuit ſaluris milleſimus trecenteſimus ſexageſimus ſeptimus P. F. Antonius de Solurijs de quo nullus ex Scriproribus noſtris tractat. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont. Max.*

2 Translaro N. Scutaren. Epiſcopo ad Eccleſiam Guardien. in Regno Neapolit. P. F. Antoninus Ferrarienſis fit Epiſcopus Scutaren. à Clemenre VII. creatus die 22. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo quarto. *Ex Act. conſiſt. eiuſdem Clementis VII.*

Tit. 539. Sebaſten.

1 PAter F. Iacobus de Mileto Sebaſtenſis Eccleſiæ Epiſcopus effectus eſt, qui cum gregem ſibi commiſſum per ſalutis ſemitam dirigere curaret, ab Alexandro Papa IV. ad Milleuitanam translatus eſt 27. Maij anno milleſimo ducenteſ. quinquageſimo nono, alio Fratre dominicano Sebaſten. Epiſc. in eius locū creato prout habetur in Bulla huiuſmodi translationis exiſten. in Archiuio Regij Conuentus S. Dominici de Neap. nobis inſinuata.

2 P.F.

2 P. F. Chriſtophorus Minij de Tolomeis Senenſis in Patria Inquiſitor, ex Prouinciali Romano à Roberto Rege Neapolitano Capellanus maior eligitur an. 1313. Deinde Sebaſten. Epiſcopus renunciatur. *Vgurgerius in Pomp. Sen tit. 6.*

3 P. F. Henricus Pragen. Germanus Sebaſten. Epiſ. à Pio II. an. milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo octauo creatus, recipitur ad gratias, beneficiaque Ordinis in Generali Capitulo apud Nouiomagum ſub Magiſtro Generali Auribello an. 1459 celebrato, ſicut eiuſdem Capituli Acta à nobis inter Colonien. Archiepiſcop. relata teſtantur, de quo ibi.

4 P. F. Dominicus de Cernera Ianuenſis, Eccleſiæ Sebaſtenſis Epiſcopus euaſit, qui Ianuę in Conuentu S. Marię de Caſtello ad Ordinem receptus anno 1496. die 1. Ianuarij, atque in regulari obſeruantia enutritus, magni nominis Theologus euaſit. Cumque plures annos in hac dignitate vixiſſet, quinquagenarius vitam cum morte commutauit in patria anno 1546. menſe Februario, vt in monumentis præfati Conuentus annotatum reperitur teſte Plodio par. 2. lib. 4.

Tit. 540. Segobien.

TOletanam Eccleſiam, Metropolitanam ſuam reueretur hæc Segobienſis in Hiſpania, cui plures Prædicatores ab Apoſtolica Sede diuerſis temporibus fuere præfecti Epiſcopi.

1 P. F. Lupus Barientos, Regij conuentus Metymnenſis alumnus, primarius in Salmantina Academia Theologiæ profeſſor, & Cathedraticus, Principis Hiſpaniarium Henrici præceptor, Segobienſis Epiſcopus renunciatus eſt ab Eugenio IV. anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo, quam Eccleſiam cum, ſicuti decet Apoſtolicum Paſtorem, ſanctiſſimè duobus annis gubernaſſet, ad Abulenſem ab eodem Eugenio translatus eſt, an. 1442. ad Conchen. deinde vbi bono fine quieuit anno milleſ. quadringenteſ. ſexageſimo nono. *Gil. in Teat. Eccl. Segobien. & Abulen.*

2 P. F. Innicus de Brizuela inſignis Theologus ætatis ſuæ annorum 24. Dominicanam togam in Salmantino S. Stephani cœnobio aſſumpſit, & ſtudijs addictus atque cathedris præfectus, doctiſſimi viri ſibi nomen comparauit, proptereaque à Prouinciali Prouinciæ Hiſpaniæ capitulo ad Magiſterium poſtulatus, atque ab Hippolyto Maria Beccaria Magiſtro Generali promotus, Generalis quoque Vicarius prouincię Germanię Inferioris effectus eſt. Ibi diſcordias inter Paulum V. Pont. & Archiducem compoſuit, à quo Cameracen. Archiepiſcopus delectus, eam dignitatem ſubire renuit. In Hiſpaniam reuerſus an. 1621. nominante Philippo IV. ſequenti an. 1622. die 2. Maij à Paulo V. Segobien. Epiſcopus creatus, à D. Didaco de Guſman Indiarum Patriarcha conſecratus eſt menſe Iulio, Regius Præſes Belgij inſtitutus poſtmodum. Matriti deceſſit an. milleſ. ſexcenteſ. vigeſimo nono, translato corpore ad Salmantinum Conuentum, vbi tumulo tale proſtat elogium.

†

Hic iacet Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. Dominus Fr. Innicus à Brizuela in Sac. Theol. Magiſter, a Sacris confeſſionibus Sereniſſ. Archiducis Alberti, eiuſque ac Philippi IV. Hiſpaniarum Regis rerum ſtatus Conſiliarius.

Epiſcopus Segouienſis

& Prouinciarum Flandriæ in Curia Regia

Præſes digniſſimus.

Obijt XII. Ianuarij MDC.XXIX.

Mag. Gil. in Theat. Eccleſiæ Segobien. & ex *Act.* Conſiſt. Pauli V.

3 P. F. Petrus de Tappia, vir tum litteris, tum Charitate in pauperes, quum vitę ſanctitate celebris, hocque ſæculo Ordinis noſtri Iubar maximum, ab Vrbano VIII. Segobienſis Epiſcopus anno 1641. die 7. Ianuarij creatus eſt, translatus poſtmodum ad Eccleſiam Seguntinam. Deinde ad Cordubenſem, ac tandem ad Archiepiſcop Hiſpalen. de quo ibi. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Gil. in Teat. Eccl. Segobien.*

4 P. F. Franciſcus de Arauxyo & ipſe Segobienſis Epiſcopus euaſit, ab Innocentio X. anno milleſ. ſexcenteſ. quadrageſ. octauo 13. Ianuarij in locum Petri Neielæ prędefuncti Paſtoris creatus, vir doctiſſimus, atque Theologus præſtantiſſimus, qui calamo ſuo Dominicanum nomen plurimũ illuſtrauit, vt præclara eius opera teſtantur. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit.

Tit. 541. Seguntini.

1 IN Hiſpania Seguntina nobilis Eccleſia à tribus ex noſtris gubernata fuit & primò à Garzia de Loaiſa *Hiſpano*, qui à Clemente VII. S.R.E. Card. creatus an. 1529. Seguntinus Paſtor fit an. milleſimo quingenteſimo trigeſimo, poſſeſſione inita 22. April. eiuſdem anni; deinde an. 1539. Hiſpalenſis Archiepiſcopus enaſit, de quo ibid. *Fernand. inter Ep. Hiſp. ex Act. Conſiſt.*

2 P. F. Laurentius Suarez à Figueta filius Comitis de Feria, Conuentus Corduben. alumnus à Gregorio XIII. an. milleſimo quingenteſ. ſeptuageſimo nono. 26. Iunij Seguntinus Epiſcopus creatur. Obijt ſanctitate, eleemoſyniſq; conſpicuus anno milleſimo ſexcenteſimo quinto, ſequenti elogio tumulo conſtituto.

†

Clauditur hoc lapide recolenda memoria D. F. Laurentius Suarez de Figuera & Cordura Ord. Præd. in Sac. Theol. Mag. Filius Excellentiſs. D. Laurentij Suarez à Figuera, quondam Comitis de Feria, & Excellentiſs. D. Catharinæ Fernandez de Corduba Marchioniſſæ de Priego, & Dominus domus de Anguillari Epiſcopus, ac Dom. Seguntinus Regiuſque Conſiliarius, generis nobilitate præclarus, ſed Zelo religionis Catholicæ, Euangelicæ prædicationis, miſericordia in pauperes longè præclarior. Præfuit sũma, veri, ac boni Paſtoris ſollicitudine huic Eccleſiæ ann. 24. Menſ. 10. dies 20. Obijt in Dom. 13. Cal. Feb. an. 1605. Requieſcat in pace.

Mag. Gil. vbi ſupra & Fernand. in Epp. Hiſpaniæ.

3 P. F. Petrus de Tappia Salmantini Conuentus S. Stephani alumnus, in quo Dominicanam togam induit ſub P. F. Sebaſtiano de Sahelices Priore an. 1610. poſt multarum Cathedrarum regimen, à Philipo IV. nominatur Segobiẽſis Epiſcopus, & Ab *V*rbano VIII. confirmatur die 6. Ianuarij an. 1641. qui non niſi Apoſtolicis mandatis Nũtij Pontificij adſtrictus, dignitatem cum lachrymis ſuſcepit, ab Antonio de Soto maiori Archiep. Damaſceno Inquiſitore Generali, ac Confeſſario Regis Philippi IV. ex noſtro Ord. Præd. conſecratus. Ad hanc Seguntinam translatus eſt anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo quarto ab eodem Vrbano Pont. deinde ad Hiſpalenſem Sedem tranſijt. *Mag. Gil. vbi ſup.*

4 P. F. Antonius de *V*indana huius Eccleſiæ Suffraganeus, & Epiſcopus Carachen. in partibus creatus eſt die 6. Martij an. 1623. de quo inter Caracchen.

Tit. 542. Senaſcopulen.

1 PAter Fr. Nicholaus poſſecK à Bonifacio Papa IX. Senaſcopulen. Epiſcopus conſtitutus eſt an. millleſimo quadringenteſimo ſecundo; de quo Bzouiana manuſcripta. *Nicolaus Poſſeck Ord. Præd. Epiſcopus Senaſcopulen. à Bonifacio* IX. 10. *Cal. Ianuarij an.* 13.

Tit. 543. Senecen.

1 SVb Ebredunen. Archiepiſcopo tãquam Metropolita eſt Seneceo. Eccleſia in Prouincia Prouinciæ, cui duo *Dominicani* Paſtores præfuere. Prior ex eis fuit P. F. Iſnardus de Aquis ex Prouinciali Prouinciæ aſſumptus à Bonifacio IX. anno milleſimo treceenteſ. nonageſimo ſeptimo; vir doctrina, pietate, morumque probitate commendatus à Taegio noſtro in monumentis Ord. in hoc vno reprehendendus, quod errore illius temporis ad Clementis VII. Pſeudopont. partes tandẽ declinauerit circa annum milleſimum quadringenteſimum nonum pro vt Gallia Chriſtiana to. 3. inter Epiſcopos Senecen. refert. Obijt autem circa annũ 1420. *Ex Auct. Suprad.*

2 In Iſnardi locum ſuffectus eſt huius Eccleſiæ Epiſcopus à Martino V. circa an. milleſimum quadringenteſimum vigeſimũ P. F. Aymo Nicolai ex Aquenſi conuentu prouinciæ Prouinciæ, ſemel, atque iterum aliquando Prouincialis Prior, qui ad S. Pontij Tomeriarum Eccleſiam translatus fertur anno milleſimo quadringenteſimo decimo octauo. Tandemque *A*rchiepiſc. Aquen. euaſit, de quo ibi. *Gallia Chriſt. inter Aquen. Archiep. ſub num.* 52. cuius tamen mentionem nullam facit inter Senecen. Epp.

Tit.

Tit 544. Senogallien.

1 Senogallia Ciuitas prope Adriaticum littus in Romandiola, Vrbinatenſi Archiep. Sedi Suffragatur, cuius vnicus Epiſcopus ex noſtris fuit P.F. Vgolinus de Arimino, die 8. Septemb. anni milleſimi trecenteſimi vigeſimi primi à Io. XXII. creatus, qui ſecundo ſui regiminis anno ad Foropopilien. 8. Id Iunij ab eodē Pont. translatus eſt: de quo ibi. *Plod. p. 2. lib. 3. & Vghell. Ital. Sac. tom. 2. inter Senogallien. & Foropopilien. Epp.*

Tit. 545. Senuſcaten.

1 Anno Chriſti milleſimo trecenteſ. trigeſimo à Io. XXII. miſſus eſt P. F. Thomas, Senuſcatenſis Epiſcopus ab eodem inſtitutus, vir magnæ religionis, ac Prædicator facundus, ad Malendas, & Alanos gentiles conuertendos cum pluribus alijs ex noſtris, vt teſtatur Ferrarius de Reb Hungar. Prou. Ordinis Præd. pat. 3. lib. 4. ex Bzouio.

Tit. 546. Sibinicen.

1 In Sclauonia, Spalatenſi Archiepiſcopali Sedi ſuffragatur Sibinicenſis, ſeu Sebinicenſis Eccleſia, cui ab Apoſtolica Sede præfectus fuit Epiſcopus P. F. *Lucas Spigarolus*, promouēte Gregorio XIII. die *Veneris* 23. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo tertio, vacanti per obitum Hieronymi Sauorgnani. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

2 P. F. Vincentius Arigonus Brixien. ex prou. Lombardiæ poſt peractum ſingulari cum laude Vicarij primò, Inquiſitoris poſtmodum, officium in Veneta Inquiſitione, Veneto Senatu cum Clemente VIII. agēte, Sibinicen. Epiſcopus die 19. Auguſti anno milleſimo quingenteſ. nonageſimo nono, translato Vincentio eiuſdem Sedis Paſtore ad Adrien. creatus eſt, præfuitque huic Eccleſiæ circiter per viginti annos. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pontif. & Plod. par. 2. lib. 4.*

Tit. 547. Sichien.

1 In Candia ſub Metropolitana Cretenſi eſt Sichienſis Eccleſia, cui præfectus eſt Epiſcopus ab Vrbano V. P. F. Io. de Senis, ab eodem Pont. Max. poſtmodum deputatus iudex in cauſa Azolini *Malauoltæ Senenſis Epiſcopi*, vt conſtat ex inſtrumento rogato die 14. Aprilis anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo quarto, exiſtente in Archiuio Hoſpitalis maioris dictę Ciuitatis. *Vgurger. in Pomp. Senen. tit. 7.*

Tit. 548. Sidonien.

1 Phęnices *Vrbs Sidonia*, binos noſtræ profeſſionis aſſeclas Epiſcopos obtinuit, quorum prior extitit P. F. Roſtangus Candola Gallus Narbonenſis de prouincia Frãciæ, à Rodulpho Patriarcha Hieroſolymitano ex Ordine noſtro aſſumpto creatus an. milleſimo trecēteſimo quinto, translatus poſtmodum à Clemente V. ad Neupoten. Archiep. Sedem anno milleſ. trecenteſimo ſeptimo, teſte Taegio in monum. Ord. à nobis ſupra inter Neupoten. Archiepp. relato; nec non Olmeda in vita Aymerici Placentini Mag. Ord.

2 Sydonien. Eccleſiæ præficitur Epiſcopus à Bonifacio Papa IX. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo primo P. F. Henricus de *Nuſſia*, de quo manuſcrip. Bzouiana. *Henricus de Nuſſia Ord. Præd. Epiſcop. Sydonien. à Bonifacio IX. 4. Id. April. an. 2.* de quo Epiſcopo nullus ex Scriptoribus noſtris tractat.

3 P.F. Albertus Kaeſchen à Caliſto III. creatus eſt Epiſcopus Sidonien. die 20. Iunij anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo quinto, ſui pontificatus primo, ſicut habetur in lib. prouis. Prælat. eiuſd. Pont. Max.

Tit. 549. Signien.

1 Eſt hæc Signien. ſeu Segnien. Eccleſia in Sclauonia ſub Metropolit. Spalaten. cui ab Apoſtolica Sede datus eſt Epiſcopus P.F. Bartholomæus de Bononia, morum integritate, ſolidaque eruditione conſpicuus; Viuebat autem anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo, teſte Ferrario de Reb. Vngar. Prou. par. 2. lib. 1. cap. 5.

Pp Tit.

Tit. 550. Signini.

PLures S.P. Dominici filij Signinæ Eccleſiæ in diſtrictu Vrbis Sacrum ius dixere ſuntque ſequentes.

1 P. F. Arnoldus Signinus Epiſcopus à Io. XXII. die 10. Decemb. anno milleſ. trecenteſimo trigeſimo tertio creatur, cui cum annis duodecim laudabiliter præfuiſſet, à Clemente VI. ad Alerien. translatus eſt an. 1345. de quo ibi. *Tasg. & Vghelli tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. F Antonius huius Sedis Epiſcop. effectus à Bonifacio IX. anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo ſexto 11. Cal Ianuarij, illam, prout Apoſtolicum decebat Paſtorem, adminiſtrauit annis ſex, ad Eccleſiam S. Leonis in Calabria translatus ab eodem Pont. an. 1402. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Petrus Antonius Petrucius Veterbienſis Sac. Theol. doctor celebris ab Eugenio IV Signinus Epiſcopus renunciatus eſt. 3. Cal. Septemb. anno milleſimo quadringenteſ. quadrageſimo quinto, cuius memoria habetur in Archiuo Graden. conuentus de Viterbio, cuius erat alumnus, Romæ deceſſit decimo paſtoralis curæ anno, in noſtra S. Mariæ ſuper Miner Eccleſia conditus. *Vghell. vbi ſup.*

4 P.F Ludouicus de Viterbio ex Priore antedicti conuentus Gradenſis ad huius Eccleſiæ regimen aſſumptus eſt à Iulio II. die 9. Iulij anno milleſſimo quingenteſimo ſeptimo, cui cũ præfuiſſet annos quinque, compleuit dies ſuos. *Vghel. vbi ſup.*

Tit. 551. Siluanecten.

RHemenſem Archiepiſcopalem ſedẽ in Gallia veneratur hæc Siluanecten ſis, quam tres ex Prædicatoribus rexere, ſuntque ſequentes.

1 P.F Petrus de Triniaco Siluanectenſis Epiſcopus creatus eſt ab Eugenio IV. anno milleſimo quadringentes. trigeſimo quarto poſt obitum Guillelmi de Hocot, promouente Carolo VII. Galliæ Rege, cui erat à ſacris confeſſionibus, conſilijſq; Fuit Petrus Antiſiodorenſis conuentus alumnus, inſignis Theologus, eidem Regi in paucis charus, qui rexit ſibi creditas oues annis circiter decem, in ſepulchro pacis tandem conditus. *Gall. Chriſt. t. 3.*

2 P. F. Adamus Nemauſenſis præfato Petro in confeſſionum Caroli VII. audientia ſucceſſit, defunctoque F. Io. Raphaele Franciſcano Siluanecten. Epiſcopo ſucceſſore præfati Petri, & ipſe Siluanectenſis Epiſcopus creatus eſt circa annum milleſimum quadringenteſimum quadrageſimũ octauum, de quo tamen Gallia Chriſt. nullam mentionem facit. *Plod. ex Sampayo par. 2. lib. 3. & Fernand. in Epp. Gall.*

3 P. F. Guillelmus Parui Franciſco I. & ipſe à confeſſionibus ſacris, cum Trecenſis eſſet Epiſcopus, ad Siluanectenſem translatus fuit Eccleſiam, quam ſolemni ritu ingreſſus eſt 29. Martij an. milleſimo quingenteſ. vigeſ. ſeptimo. Epiſcopalem chori cathedram extruxit, eius odæ eum picturis ornauit, ſacraque ſuppellectile, ac fruſto Dominicæ crucis ditauit. Scripſit *de Formatione hominis, & eius excellentia*, quod opus poſthumum in lucem prodijt. Migrat à ſæculo an. milleſ. quingenteſimo trigeſimo ſexto, in Chathedralis choro ſepultus. *Gall. Chriſt. vbi ſup.*

Tit. 552. Siſtaricen.

1 SVb Archiepiſcopatu, ac Parlamento Aquenſi eſt Siſtaricen. ciuitas, cui in Epiſcopali Sede prefuere tres Dominicani Paſtores, primuſque ex eis P. F. Ymbertus, creatus ab Innocentio IV. circa annum milleſ. ducẽteſimum quadrageſ. quintum, qui an. 1247. ſnos Fratres Dominicanos in Vrbem introduxit. Rexit ſibi creditam Eccleſiam annis ſex, illamq; liberè ad Pontficis pedes dimiſit, atque in Lugdunenſem conuentum noſtrum ſe recepit, vbi diem clauſit extremum. *Gall. Chriſt. tom. 3.*

2 P: F. Petrus de Alamanon, vir pietate inſignis, morum candore ſpectabilis, ſacrarumque literarum cultura doctiſſimus, Siſtaricen. Epiſcopus à Nicolao IV. anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo primo creatus eſt; præfuitque ſibi credito populo annos duodecim, ac tandem perſoluit debitum humanæ fragilitatis an. 1303. *Gall. Chriſt. vbi ſup.*

3 P. F. Petrus Auogadrus Vercellen. nobi-

nobili loco natus, cum Alben. Epiſcopus eſſet, ad hanc Siſtaricen. translatus eſt ſedem anno milleſ.trecenteſimo quadrageſimo nono à Clemente VI. cui annis circiter duodecim optime præfuit, compleuitque periodum vitæ. *Gall. Chriſt. vbi ſup. & Vghell. inter Epp. Alben.*

Tit. 553. Soanen.

1 SOanenſis, ſeu Suanen. Eccleſia in Tuſcia ſub Metropolitana Sanen. vnicum Dominicanum Epiſcopum obtinuit P.F. Tramundum Monaldeſcum nobilem *Vrbeuetanum* à Capitulo electũ, atque à Clemente V. confirmatum 16. Id. Maij anno milleſ. trecenteſimo duodecimo, qui contra Abbatem *S.* Saluatoris de Monte Amiato ad Theodoricum Card. Legatũ appellauit ob iuriſdictionem plani Caſtanearij an. 1327. ipſeque omnem litem diremit ex cenſura quondam Dauidis Ciſtercienſis Soanen. Epiſcopi Tramundi antecefforis. Tandem anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo ſepultus eſt in pace. *Vghell. tom.3. Ital. Sac.*

Tit. 554. Sodoren.

1 IN Noruegia ſub Metropol. Nidroſien. Sodorenſis ſeu Sedoren. Eccleſia ſequentes Fratres Prædicatores Epiſcopos habuit, inter quos primus recenſetur P. F. Io. Sproton à Bonifacio IX. creatus, de quo Bzouiana manuſcrip. *Io.Sproton Ord. Præd. Epiſcop. Sodoren. in Scotia prouinc.Nidroſien. a Bonifacio* IX. 5.*Cal.Octob. an. 3.* qui fuit a glorioſę *V*irginis partu milleſimus trecenteſimus nonageſimus ſecundus.

2 P.F.Leonardus Germanus Sodarenſis Epiſcopus creatur anno milleſ. quadringenteſimo nonageſimo tertio ab Alexandro VI. cuius fit mentio in Regeſt. Mag. Ord. Ioachini Turriani fol. 127. in hunc modum. *Reuerendiſſ. D. Leonardo Epiſcopo Sodaren. ex Ordine noſtro aſſumpto datur facultas retinendi in ſuum ſeruitium, & Capellanum Fratrẽ Marzolphum Stoffez Conuentus Argentinen. Die* 20.*Iunij* 1493.

Tit. 555. Soldaren.

1 SOldaren. Eccleſiæ datur Epiſcopus ab Eugenio Papa IV. an.milleſimo quadringenteſimo trigeſimo ſecundo P. F. Auguſtinus, de quo manuſcrip. Bzouiana. *Auguſtinus Ord. S. Dominici Epiſcopus Soldaren. ſeu Soldanen. in prouin. Cimbalien.* 18. *Auguſti an.* 2. *Eugenij* IV. de quo Scriptores noſtri non tractant.

Tit. 556. Soltauien.

1 COnſtituitur in Eccleſia Soltauien. ſeu Soltanien.à Bonifacio Papa IX. Epiſc. an. milleſ. quadringenteſimo tertio P. F.Villelmus Belets Anglus, de quo manuſcripta Bzouiana ita loquuntur. *Villelmus Belets Ord. Præd. de Anglia Epiſcop. Soltauien. Nonis Febr. a Bonifacio* IX. *an.* 14. qui fuit ſalutis noſtræ 1403.

Tit. 557. Soren.

IN Sardinia ſub Metropolit. Turritana Sorenſis Eccleſia Dominicanos Epiſcopos habuit, qui ſequuntur.

1 P. F. Gregorius Sorenſi ſedi Epiſcopali præfuit annis pluribus, translatus poſtmodum à Io. XXII. ad Bellunenſem 8. Id. Iunij anno à Virg. partu milleſ. trecenteſimo vigeſimo tertio, deceſſitq; Auenione quarto ſui regiminis anno. *Vghell.tom.*5. *inter Bellunen. Epp.*

2 P. F. Petrus de Graſſinis eiuſdem ſedis Epiſcopus renunciatus eſt, cumque optimi viri ſibi communem exiſtimationẽ in Apoſtolica Curia comparaſſet, gregemque ſibi commiſſum ſalutaribus documentis imbuiſſet, à Clemente VI. Pont. Max. ad Anagninam Eccleſiam translatus eſt Nonis Nouemb.an.milleſ.trecenteſimo quadrageſimo octauo, ibidemque quinto decimo ſui Paſtoralis muneris anno quieuit in pace, de quo inter Anagnin. *Vghell. ibid. & in Apen. tom.9. appoſita.*

3 Translato ad Anagninam ſedem Petro, Soren. Epiſcopus delectus fuit ab eodem Clemente Pontifice P. F. Arnoldus 6. Id. Decemb. an. milleſ. trecenteſimo

quadrageſ. octauo, prout in lib. 4. prouiſ. Prælar. Epiſt. 104. teſtatum reperitur.

4 P. F. Io. Sorre ius Soren Epiſcopus, ab Eugenio IV. declaratur 15. Cal. Iunij anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo in locum Stephani prædefuncti Epiſcopi, ſicut libri prouiſion. Prælatorum eiuſdem Pont. teſtantur.

Tit 558. Spoletani.

1 SAcrum ius dixere duo ex Prædicatoribus Spoletanæ Eccleſiæ in Vmbria Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubiectæ, quorum prior effulſit P. F. Paparonus è Paparona gente nobiliſſima Romana, cuius gentilitia ſtemmata cum effigie Scoti Paparoni muſiuo opere elaborata, in pauimento Baſilicæ Liberianæ noſtris temporibus cernimus. Hic ex Procuratore Generali in Curia Epiſcopus factus, cum Fulginati Eccleſiæ præeſſet, ab Honorio IV. ad hanc Spoletanam 12. Cal. Auguſti an. milleſ. ducenteſimo octogeſimo quinto translatus eſt, eoque Paſtore, cum aliquot cuiuſdam ordinis religioſi in S. Benedicti Monaſterium Nurſiæ ſuæ Diœceſis ſe violenter intruſiſſent, ab Honorio Pont. Max. fuere repreſſi, atque ex eodem eiecti; At cum iterum non ſine bonorum ſcandalo Monachos deturbaſſent, Paparone apud Cœleſtinum V. inſtante, fuere iterum ab eodem reſtituti. S. Auguſtini Moniales Montis Falci ex inſtituto edocuit, rexitq; ſibi creditam Eccleſiam annis quinq; viam carnis terminando anno 1290. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. F. Nicolaus de Martinis, ſeu de Albertinis vt Vghellus cum alijs tradunt, de Prati in Etruria Comitibus, ex Procuratore Ordinis in Curia Romana ad Sacerdotium Spoletanum à Bonifacio VIII. Calendis Iunij an. 1299. euectus eſt, euaſitque poſtmodum Viceſgerens in Vrbe, Apoſtolicus Legatus ad Britanniæ, Galliæque Reges, & S. R. E. Cardinalis Epiſcopus Oſtien. an. 1303. de quo ibi. *Vghell. vbi ſup. & omnes Ord. noſtri ſcript.*

Tit. 559. Squillacen.

1 ECcleſia Squillacenſis, ſeu Scyllacen. in Calabria Rhegien. Archiepiſcopo Suffragarur, in eaque bini noſtræ profeſſionis aſſeclæ præfuere Epiſcopi, quorum prior fuit P. F. Paulus Iſareſius de Mirandula Lombardus conuentus Angelorum Ferrariæ Alumnus, theologus inſignis, ſpectatæque virtutis vir; qui poſt obitas in pluribs ſuæ prouinciæ Lombardiæ Conuentibus lecturas, ac præfecturas, Romam vocatus à Magiſtro Generali Hippolyto Maria Beccaria, ac Procuratoris Ordinis, Vicarijque Generalis muneribus inſignitus, à Clemente VIII. cui viri probitas innotuerat, Squilacenſis Paſtor creatus eſt anno milleſimo ſexcenteſimo primo, poſt celebratum Generale Capitulum electionis Magiſtri Ord. Xauierri, in quo & ipſe pluribus ſuffragijs fuerat Generalis Magiſter nominatus. At breui tempore ſuæ Eccleſię præfuit; nam ſequenti anno in mortem incidit, in ſua Cathedrali ſepultus. *Vghell. tom. 9. Ital. Sacr. Plod. par. 2. lib. 4.*

2 P. F. Ioſeph de Cornea Peruſinus Fuluij Ducis Caſtiglioni de Lacu Peruſino germanus frater, conuentus Mineruæ alumnus ex Caſertana Eccleſia ad hanc Squillacenſem translatus ab Vrbano VIII. die 9. Septemb. an. milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo ſexto, eidem ſacrum ius viginti annorum curriculo integerrimè dixit. Tandem ab Alexandro VII. Vrbeuetanus Epiſcopus renunciatus eſt die 20. Martij anno 1656. Viuit optimus Præſul hoc anno 1665. cui Deus Neſtoreos concedat annos. *Vghell. vbi ſupra.*

Tit. 560. Stabien.

1 STabienſis Eccleſia ſub Metropolit. Surrentina, quæ & Caſtri Maris communiter vocatur, tres Dominicani Epiſcopi præfuere, atque primus inter eos P. F. Antonius Areomannus ex prouincia Regni, vir, tum prudentia, quum doctrina ſpectabilis, a Bonifacio IX. Epiſcopus ereatus in demortui Gentilis locum anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo

tertio

tertio Idib. Decemb. ſex annos integerrimè ſibi creditis ouibus præfuit, mortalitatemque compleuit anno 1399. *Vghellus tom. 6. Ital. Sac.*

2 Antonio in Stabienſis Eccleſiæ regimine ſucceſſit P. F. Iacobus de Gallucio vir in virtutibus eidem non inferior, à Bonifacio IX. creatus 14. Calend. Iulij anno millesimo trecenteſimo nonageſimo nono. At breui tempore eidem ius dixit, de terra viuentium ſublatus, tertio ſui regiminis an. qui fuit à Domini natiuitate 1402. Iacet in ſua Cathedrali. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Fœlix ab Eugenio IV. Caietanus Epiſcopus creatus 9. Cal. Febr. anno 1442. poſt duos decurſos annos ab eodem ad Stabien. Eccleſiam translatus eſt, in qua ſecundo ſui regiminis anno 1446. deceſſit, de quo Vghellus agit inter Caietanos Epp. ſub num. 49. qui inter Stabien. eiuſdem oblitus, non tractat.

Tit. 561. Stagnen

RAguſinam Eccleſiam velut Metropolitanam veneratur hæc Stagnen. in Dalmatia, cui aliqui ex noſtro inſtituto præfuere Epiſcopi.

1 P. F. Petrus de Gozo Raguſinus Sac. Theol. profeſſor à Iulio III. inſtante Rectore, ac Conſilio Raguſinæ Ciuitatis, Stagnenſis Antiſtes die Mercurij 25. Feb. an. 1551. creatur, translato Thoma Epiſcopo ad Eccleſ. Mercanen. & Thiburnen. poſtquam Pariſijs, ac Louanij Sacris ſtudijs operam dediſſet, atque in patria & docniſſet, & præfuiſſet. Pluribus annis commiſſũ ſibi gregem optimis ſalutis documentis imbuit, emiſitq; Spiritũ Raguſij in Fratrum Capitulo, vbi habitum Ordinis receperat, ſepultus, his tumulo appoſitis verſibus.

Nunc Petro Raguſiũ tanto ſe iactat alumno
Et Gozia viuit gloria Clara domus
Cœlicolum Regi primos ſacrauerat annos,
Stellatoque pius ſub duce ſigna tulit.
Perſpexit rerum cauſas, & lumine mentis
Natura magnum praeuelitauit opus
Sed vigil Antiſtes Stagni dum paſcua ſeruat
Eripitur fato: Spiritus aſtra tenet.

Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Iulij Pont. & Plod. par. 2. lib. 4.

2 P. F. Ambroſius Gozzeus ex Mercanen. & Tribunen. Eccleſijs ad hanc Stagnenſem translatus eſt à Paulo V. an. milleſimo ſexcenteſimo quinto decimo 23. Martij, cui pluribus annis cum laude præfuit, de quo ſupra inter Mercanen. ac Tribunen. Ep. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pauli V.*

3 P. F. Carolus Iolita eiuſdem Eccleſiæ Epiſcopus renunciatus eſt ab Innocentio X. anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo tertio die 3. Febr. poſtquam pluribus ſuæ prouinciæ cœnobijs cum regularis obſeruantiæ incremento præfuiſſet. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Innocentij Pont.*

Tit. 562. Stephanen.

1 IN Albania eſt Stephanenſis Eccleſia cum Beridenſe vnita, in qua duos ex noſtris Epiſcopos reſediſſe comperimus P. F. Petrum de Anagnia ab Vrbano V. creatum 17. Cal. Ianuarij pontificatus ſui anno 4. qui fuit à *Virg.* partu 1365. vacante dicta Eccleſia per translationem Iuliani Epiſcopi ad Calamonen. in Inſula Cretenſi, vt dicitur in lib. 2. prouis. Prælat. eiuſdem Pont. Max.

2 P. F. Marinus Canti Stephanen. & Beriden. Epiſcopus à Martino Papa V. creatur 9. Cal. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo decimo octauo, de quo Bzouiana manuſcrip. *Marinus Canti Ord. Præd. Epiſcop. Stephanen. & Beriden. à Martino V. 9. Cal. Decemb. an.* 2. cuius non meminus in Beriden.

Tit. 563. Strongolen.

STrongolen. ſeu Strungulen. Epiſcopalis Sedes in Calabria Archiepiſcopali S. Seuerinæ velut Metropolitanæ ſubditur, cui tres Dominicani Præſules præfuere.

1 P. F. Vguccionus de Spoleto ex Romana Prouincia huius Eccleſiæ Epiſcopus à Bonifacio VIII. renunciatus eſt 15. Cal. Aprilis anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo ſeptimo, cui annos circiter viginti Sacrum ius integerrimè dixit, deceſſitque in ſua Eccleſia. *Vghell. tom. 9.*

2 P. F. Thimotheus Iuſtinianus Chien. ex condominis Chij inſulæ, vir per omnia lau-

laudabilis ex Chienſi Sede transfertur à Pio V. eadem Inſula à Turcis occupata, ad Strungolen. die 5. Aprilis anno milleſ- quingenteſimo ſexageſimo octauo. Pauperum pater effulſit, in quorum ſuſtentatione epiſcopalis menſæ redditus copiosè effudit. Epiſcopale palatium ferè à fundamentis conſtruxit, Cathedralemque Sacra ſupellectile locupletauit. Apud Eccleſiam S. Mariæ de Catholica olim *Græcorum* cœnobium, conuentum noſtri Ord. congruis perpetuis redditibus pro Fratrũ ſuſtentatione aſſignatis, cõſtruxit, compluraque alia pietatis opera ſibi creditis ouibus exhibuit. De eo tractans eruditiſſimus vir Abbas Vghellus tom. 9. Ital. Sacræ, præter ea, quę ſupra retulimus interChien. Ep. Hæc ſubdit. *Scripſit de Inſula Chio breuem relationem ad Cardinalem Io. Bapt. Cicadam, quæ M.S. ſeruatur ab amico noſtro Camillo Tutino. Tandem ſeptuagenario maior piè, vt vixerat, bono fine quieuit an.* 1571. *in Cathedrali ſepultus.*

Demortui Pręſulis memoriam illuſtrauit Abbas Michael Iuſtinianus in Strungulen. Eccleſia, in hunc modum.

D. O. M.
Timotheus Iuſtinianus
Patritius Iannenſis ex condominis Chy,
hanc vrnam vix implet.
Qui
Prædicatorum Ord. Alumnus
Orientis plagas Vicarius Gen. Peregrinorũ
Cacumenicum Trident. Concilium Confeſſor
Arten. Calamonen. Chien. Strũgulen. deinceps
Sedium Epiſcopus
Turcium orbem occupata Chio candidatus
Martyrij pro Sacra Eucharistia cultu
præclara
Religionis, prudentia, doctrina, Charitatis
fortitudinis fama compleuit,
Hiſtoricis materiam ſuppeditans
Chriſtianis exempla
Profanis admirationem
Gentilibus gloriam.
Natus anno Sal. M. D. II.
Denatus M.DLXXI.
Michael Iuſtinianus Abbas
in coniunctum ſuum obſeruantiſs.
Pos. M. D. C. LX.

Vghell. vbi ſup.

3 P. F. Blaſius Mazzella Neapolitanus ab Alexandro VII. die 25. Octob. an. milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo quinto Strongulenſis Epiſcopus creatus eſt, qui Neapolitani conuentus S. Thomæ Aquinatis alumnus, ibidẽ Sacram Theologiam cum laude docuit. Viuit hoc anno 1663. in ſua Eccleſia bonus Paſtor. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 564. Sueſſani.

IN Neapolitano Regno, ac Prouincia Campaniæ fœlicis eſt Sueſſana peranṫiqua ciuitas, cuius Eccleſia Cathedralis ſuffragatur Archiepiſc. Capuanæ. In ea duo ex noſtris Paſtores effulſere, ſuntque ſequentes.

1 P.F. Henricus de Grandonibus Florentinus de Conuentu S. Mariæ Nouellæ, dictæ ciuitatis ob egregias Virtutes, eximiamq; doctrinam, ab Innocentio VI. anno milleſ. treceniteſimo quinquageſimo octauo Sueſſanus Paſtor renunciatus eſt, perſoluitque Apoſtolicæ Cameræ debitum penſum die 28. Septembris eiuſdem anni. Quinque in ſuæ Eccleſiæ regimine conſumpſit annos, compleuitque dies ſuos an. 1363. *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

2 In Henrici locum ſublectus eſt Epiſcopus Sueſſanus P. F. Matthæus de Brunis Florentinus ab Vrbano V. Id. 16. Nouemb. anno milleſ. trecenteſimo ſexageſimo tertio creatus, vir tum doctrina, tum quum pietate venerabilis, qui decem annis commiſſum ſibi gregem piè ſanctèque rexit. At cum in ſuſpicionem incidiſſet Vrbani VI. tunc Sueſſæ degentis, quod Pſeudopontificis partes ſequeretur occultè, Eccleſiam cum beneplacito Apoſtolico dimiſit, atque Florentiam ſe recepit, vbi in ſuo S. Mariæ Nouellæ cœnobio vitæ cũrſum terminauit. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 565. Siciden.

1 P. Fr. Benedictus de Dadria inſtitutus Siciden. Epiſcopus à Nicolao V. per obitum Colæ eiuſdem Eccleſiæ Epiſcopi, 16. Calend. Decemb. anno milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo, prout libri prouis. Prælatorum eiuſdem Pont. Max. teſtantur.

Tit.

Tit. 566. Sulcitanen.

1 SVlcitanenſis, vel Sulſitanien. Eccleſia in Sardinia ſub Metropolit. Calaguritana binos Prædicatores habuit Paſtores, & primò P.F. Angelum de Porta Solis Peruſinum, à Ioanne XXII. creatũ, Ep. atq; ab eodem ad Groſſetanã Eccl. translatum 2. Id. Febr. an. 1330. de quo ibi. *Vghell. tom. 3. inter Groſſetan. Epp.*

2 P. F. Antonius Preſto ab Eugenio IV. huius Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt 9. Cal. Aug. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo tertio, vt in lib. prouis. Prælat. eiuſdem Pont. habetur: de quo Scriptores noſtri nec verbum quidem habent.

3 P. F. Iulianus Matoui à Pio II. Sulcitanenſis Paſtor creatus eſt 8. Id Nonembris an. milleſimo quadringenteſ. ſexageſimo primo teſte lib. prouis. Prælat. eiuſdem Pont. Max.

Tit. 567. Sulmonen.

SVlmonenſis Eccleſia, cuius ciuitas Pelignorum Metropolis eſt, cum Valuenſi vnita, Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubijcitur, cui ex noſtris præfuere Epiſcopi qui ſequuntur.

1 P. F. Iacobus de Vrbeueteri ab Vrbano IV. harum Eccleſiarum Epiſcopus creatur Non. Martij anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo tertio, quem Præpoſito Valuenſis Capituli comendauit. Vixit harum Eccleſiarum Paſtor vſque ad annum 1278. quo mortalitatis debitum perſoluit. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 P. F. Bartholomæus de Scalis Sulmonenſis à Pio II. harum Eccleſiarũ Epiſc. creatus anno milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo tertio, commiſſum ſibi gregem rexit ſumma æquitate, ac pietate vſque ad annum milleſimum quadringenteſimũ nonageſimum primum, quo è viuis ſublatus, in Sulmonen. Cathedrali conditus eſt, hoc elogio in eius tumulo proloquente.

Bartholomæus Sulmonen.
ex Prædicatorum Ord. in Theol. Magiſter,
Qui à Pio II. Valuen. Epiſcopatu inſignitus
Eccleſiam rexit annos XXVII.
Sibi ipſi adhuc viuens P.
Anno Chriſtiana ſal. M. CCCC. LXXXI.
Menſe Iany XXIX.

Vghell. vbi ſup. & ex lib. prouis. Prælat. eiuſdem Pij Pont.

3 P. F. Vincentius Donzellus à Monteregali Pedemontanus, vir planè doctiſſimus, magnique nominis theologus, à Pio V. his Eccleſijs Epiſcopus datus eſt die 23. Septemb. anno milleſimo quingenteſ. ſeptuageſimo primo, qui poſſeſſionem earundem inijt in feſto Omnium Sanctorum eiuſdem anni. Quatuordecim annos vixit in ea dignitate, vitamque ſuam commendabilem terminauit an. 1585. die 10. April. Fuit Vincentius Magiſtri Ord. Hipolyti Mariæ Beccariæ Patruus, Ioſephi Donzelli Surrentini Archiep. Germanus frater, ac Pij V. ante Pontificatum in philoſophicis, ac theologicis facultatibus diſcipulus, à quo Romam vocatus, dum tribunali S. Inquiſitionis, titulo Socij Generalis Commiſſarij eiuſdem inſeruiret, harum Eccleſiarum Epiſcopus creatus eſt, cuius virtutes æmulatus Vincentius, pauperibus copioſas eleemoſynas, quoad vixit, elargiri non omiſit. Epiſcopale palatium conſtruxit, Cathedralemque Sulmonen. ſacra ſupellectile locupletauit. *Vghell. vbi ſup. Plod. par. 2. lib. 4.*

Tit. 568. Sutrini.

IN diſtrictu Vrbis eſt Sutrina Eccleſia, cum Nepeſina, ob tenues vtriuſq; redditus ab Eugenio IV. vnita an. 1436. ante autem hanc vnionem in Sutrina præfuere ex noſtris duo ſequentes.

1 P. F. Hugolinus de Petralonga, vir religioſis moribus, literiſq; ornatus, à Clemente VI. creatur huius Eccleſiæ Epiſcopus 8. Calen. Iulij anno milleſ. trecenteſimo quadrageſimo octauo, qui cum ad ſuam perueniſſet Eccleſiam, in grauem morbum incidit, itaut mortuus penè iudicaretur, nunciatumq; fuit in Curia Sutrinam Eccleſiam vacaſſe. Quapropter Clemens Pont. quendam F. Raymundum Auguſtinianum Sutrinum Paſtorem nominauit, munuſq. cõſecrationis ab Epiſcopo Card. Albanen. eidem impertiri fecit: cognita poſtmodum veritate de valetudine

Hugo-

Hugolini, Raymundus Iuuenacenſi ſacerdotio fuit cohoneſtatus. Quinq; annis commiſſum ſibi gregem optimè rexit, è corruptilibus rebus ſublatus an. 1353. *Vghell. tom. 1. Ital Sac.*

2 P. F. Andreas de Piſis cum eſſet Sacri Palatij Magiſter, à Martino V. cui acceptiſſimus erat, Sutrinus Epiſcopus prid. Cal. Martij anno à Virginis partu milleſ. quadringenteſimo vigeſimo nono creatus eſt, cui Eccleſiæ cum incorrupto regimine præfuiſſet annos tres, ſpiritum rerum conditori reddidit an. 1431. in Cathedrali conditus. *Vghell. vbi ſup.*

3 Vnione poſtmodum ſubſequuta huius Eccleſiæ cum Nepeſina, in eiſdem præfuit P. F. Michael Ghislerius (poſtmodum Summus Pont. renunciatus ſub nomine *Pij* V.) à Paulo *IV*. die 4. Septembr. an. 1556. creatus: translatus poſtmodum ad Eccleſiam Montis Regalis an. 1560. *Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Camillus Campegius a Pio V. die 4. Maij an. 1568. creatur harum Eccleſiarum Epiſcopus, qui ſequenti anno Sutri deceſſit, ibidem in Cathedrali ſepultura accepta: de quibus inter Epp. Nepeſinos.

Tit. 569. Syluen.

1 IN Portugallia ſub Metropolitana Vlixiponen. eſt Syluenſis Eccleſia cui datus eſt Epiſcopus P. F. Bartholomæus Luſitanus de Prouincia tunc Hiſpaniæ circa annum à Virginis partu milleſimum ducenteſimum ſexageſimum octauum, teſte Fernandez in Epiſcopis Hiſpanis, & Plodio par. 2. lib. 1.

Tit. 770. Syracuſani.

IN Sicilia ſub Montis Regalis Metropolitana eſt Syracuſana Epiſcopalis Sedes, cui multi ex Dominicanis profeſſoribus dati fuere Præſules.

1 P. F. Simon, ſeu Simonetius de Leontino Siculus nobili loco natus, Alaymi Magiſtri Iuſtitiarij Regni Siciliæ filius, Sacræ Theologiæ profeſſor, Syracuſanus Paſtor à Capitulo electus, à Clemente IV. confirmatus eſt anno milleſ. ducenteſimo ſexageſimo octauo, cum Prioris onus in Meſſanenſi cęnobio ſubiret. Viginti quinq; annos creditis ſibi ouibus pio zelo, ſingularíq; charitate præfuit, compleuitq; mortalitatis curſum in ſenectute bona. *Pyrrhus Sicilia Sacra lib. 3.*

2 P. F. Dominicus de Cæſaraugusta poſt Simonē Syracuſanum Sacerdotium conſequutus eſt, à Capitulo electus, atq; à Bonifacio VIII confirmatus, an. milleſ. ducenteſimo nonageſimo ſexto, cuius Vicarius Generalis fuit Alphonſus Ferrandus, qui Eccleſiam S. Lucię extra Syracuſana mœnia D. Iacobo Nernia Cephaleditano Antiſtiti reſtituit anno milleſimo trecenteſimo quarto abſente Epiſcopo. Peruſij eodem anno bonus Paſtor quieuit cum Chriſto, apud noſtros ibidem ſepulturæ datus. *Pyrrhus vbi ſup.*

3 Poſt exceſſum Dominici, Syracuſanum Capitulum tertium ex noſtris ſibi Epiſcopum nominauit P. F. Benincaſam de Grammatico Siculum, virum doctum multiplicíq; eruditione, ac ſcientia præditum, actualē noſtri cœnobij Meſſanen. Priorem, qui in Syracuſana Eccleſia Canonicus erat tunc temporis; at morte præuentum fuiſſe ante inaugurationem Scribit Lellus par. 2. cum Pyrro vbi ſupra.

4 P. F. Enecus de Alamannia Aragonen. Cæſarauguſtanæ diœceſis Syracuſanum Sacerdotium conſecutus eſt anno milleſimo trecēteſimo ſexageſimo tertio, qui in Cæſarauguſtano conuentu ad Ordinem receptus, ſacriſque literis imbutus, morum candore refulgens Friderici Regis gratiam promeruit. Deperdita quam plura bona ſuæ Eccleſiæ ab alijs vſurpata eidem reſtitui curauit, regiaſque litteras à Friderico impetrauit, datas Catanæ 16. Febr. an. 1364. quibus Matthæo de Claromonte Modicæ comiti mandauit vt Syracuſanæ Eccleſiæ ſibi vſurpata bona reſtitueret. Anno 1365. datis Epiſcopalibus litteris die 6. Aprilis Enecus conſtruendum ſanxit Monaſterium Monialium S. Benedicti Syracuſæ, copioſo ære ad hunc effectum munificè collato. Decem & ſeptem annis Syracuſanis ouibus ſacrum ius dixit, Epiſcopaleque palatium ampliauit. Tandem Cæſarauguſtam reuerſus, ibidem ſibi extremum imminere

diem

diem conſpexit anno 1380. legata ſuo conuentui præfato inſigni Bibliotheca. *Pyrrhus vbi ſup. & Lopez par. 5. lib.2. cap. 11.*

5 P. F. Ioannes Alamanæ Maioricenſis S. Theol. Magiſter celeberrimus, Regis confeſſarius, capellanuſque Maior ab Eugenio IV. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo tertio Syracuſanus Epiſcopus creatur eodem Rege petente translatus ex Vrgellenſi Eccleſia cui tunc temporis Epiſcopus præerat. Fuit Ioannes vitæ candore illuſtris, doctrina celebris, pietate inſignis, ac in agendis dexteritate maxima ornatus, qui ad Iniendam Syracuſanæ Eccleſiæ poſſeſſionem Vicarium delegauit P. F. Thomam de Naro noſtri Ordinis, qui fuit poſteà Hipponen. Epiſcopns, pretioſiſſima ſupellectile auro contexta ſecum aducta, ſuæque cathedrali donata. Tandem anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſ. ſexro menſe Octobri ad Maioricenſem ſedem tranſijt, de quo ibi. *Pyrrhus vbi ſup.*

Tit. 571. Syren.

1 IN partibus Infidelium Syrenſis Eccleſia eſt, cui ab Apoſtolica ſede præfecti ſunt Epiſcopi tres ex noſtris. Et primò P. F. Petrus Gau Hiſpanus ex prouincia Aragoniæ de Vrgellenſi conuentu, vir doctus, qui hanc dignitatem obtinuit circa annum miileſimum trecenteſimum quinquageſimum ſicut teſtantur Fernandez in Epp. Hiſp. & Plodius p. 2. lib. 2. ex Diago in Hiſt. prouinciæ Aragoniæ.

2 P. F. Benedictus Stepſius Chienſis Syren. Epiſcopus renunciatur à Gregorio XIII. anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo tertio 2. Auguſti. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

3 P. F. Io. Andreas Carge Syrenſis Epiſcopus eligitur à Paulo V. Pont. Max. die 13. Iulij anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. & Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 572. Tagaſten.

1 TAgaſtenſis Eccleſia in Affrica, in qua ciuitate exortum mundo illuxit clariſſimum Eccleſiæ lumen S. Auguſtinus, duos habuit Paſtores ex profeſſoribus Dominicanis, quorum prior extitit P. F. Melchior Cribellus nobilis Mediolanenſis Sacræ Theologiæ Magiſter, a Paulo III. die 20. Febr. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo creatus, vacante dicta Eccleſia per obitum Io. de Porta, datuſque Suffraganeus Vercellen. Eccleſiæ, cui tunc præerat Petrus Franciſcus Ferrerius in Apoſtolicis Legationibus detentus, ac poſtmodum S. R. E. Card. effectus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pauli Pont.*

2 P. F. Gregorius Saluius S. Theol. profeſſor à Iulio III. Tagaſten. Epiſcop. renunciatur die Sabathi 13. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſecundo, daturque Suffraganeus Eccleſiæ Leodienſi. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 573. Tarſen.

1 TArſenſis Eccleſia in Cilicia plures Epiſcopos habuit Dominicanos, & primo loco P. F. Iacobum de Cluſio ex Romana prouincia, Vrbeuetani cōuentus alumnum, virum zelum Dei habentem; à Nicolao V. creatum, qui cum linguarum peritia polleret, plurimos infideles ad Chriſti fidem conuertit, teſtibus Vgurgerio in pompis Senen. tit. 7. Fernandez in cōcertatione prædicatoria ad annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum, & Plod. p. 2. lib. 3.

2 P. F. Guillelmus Gallus à Paulo III. ad inſtantiam Card. Io. de Lotharingia Archiep. Lugdunenſis, creatur Tarſen. Epiſcopus die 9. Septembr. anno à Virginis partu milleſimo quingenteſimo trigeſimo nono, daturque Lugdunen. Eccleſiæ Suffraganeus. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

3 P. F. Ioannes Faber Gallus Tarſen. Epiſcopus à Clemente VIII. creatus eſt die 9. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto, datus Viennen. Eccleſiæ in Gallia Suffraganeus. Viuebat anno 1615. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Clem. Pont. & Fernand. in Epp. Gall.*

Tit. 574. Taruiſini.

TAruiſina Eccleſia antiqua eſt ſub Patriarchali Aquileienſi, in qua ſequentes Paſtores Dominicani inſtituti reſedere.

1 P. F. Vualterus ab Innocentio IV. Taruiſinus Epiſcopus inſtitutus circa annum milleſimum ducenteſimum quadrageſimum quintum, ab eodem Pontifice Maximo ad Conſtantinopolitanum Imperatorem Apoſtolicus Nuncius miſſus eſt. Deceſſit autem Venetijs die 19. Nouemb. anno milleſimo ducenteſimo quinquageſ. *Vghellus Ital. Sac. tom. 5. & in Apendice tom. 9. & Plod. de progenie S. P. Dominici in Ital. lib. 2. cap.* 89.

2 P. F. Io. de Benedicto nobilis Venetus Taruiſinæ Eccleſiæ ſacrum ius dicebat anno à Virginis partu milleſimo treceteſimo trigeſimo quarto, vir pietate mirabilis, qui Bononiæ diem clauſit extremum, ante presbyterij gradus ſub marmoreo ſepulchro in noſtra Eccleſia S. Dominici ſepultus, ſequenti epitaphio appoſito, prętereuntium pedibus penè extrito:

Patritia Venetus gentis Benedicto Ioannes
Qui Taruiſinæ præfuit Eccleſiæ
Qui pius oblatos . . . .
. . . . . requieſcit marmore poſtquam
Reddidit Auctore debita iura ſuo.

. . . .

Vghell. in Append. vbi ſup. & Plod. ibid.

3 P. F. Nicolaus Bonitus, (quem Berutum Vghellus nuncupat) vir doctiſſimus Taruiſinus Epiſcopus fuit, qui à Bonifacio Papa Nono anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto ad Maſſenſem Eccleſiam in Tuſcia translatus eſt, ac deinde ad Metropolitanam Arboren. in Sardinia, de quo idem Vghellus in Epiſcopis Taruiſin. ac Maſſen. ſeu Populonien. tacet verò Dominicanũ fuiſſe, quod tamen expreſsè fatetur Plodius vbi ſup.

Tit. 575. Taurien.

1 TAurien. vel Tauriſien. Eccleſię in partibus Armenię, ſeu Perſidis Io. XXII. præfecit Epiſcopum P. F. Guilelmũ, ſeu Guillemum Ligium, anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo octauo, complureſque ex noſtris Dominicanis, & F. F. Minoribus ad Imperium Elgigaddaij, & terras Choraſam, Turguſtan, & Indeſtan, ad Perſidis regna, Indiarum, & Armeniæ direxit, vt refert Spondanus in Annalibus ſub anno præfato 1328. num. 17.

2 P. F. Franciſcus Cinquinus Piſanus ex Romana prouincia Taurien. Epiſcopus fuit, qui zelo fidei accenſus orientales partes petens, cum plurimos ad Chriſti fidem conuertiſſet, Epiſcopali dignitate cohoneſtatus eſt. Poſt plures annos autem Piſas redijt, inter noſtros degens, regularis obſeruantiæ cultor exactus; at graſſante lue in eadem ciuitate, cum infirmis ſacramenta, victumque proprijs manibus miniſtraret, euolauit in cœlum, ingenti populi concurſu ad eius funus confluente ſicut monumenta conuentus Piſani teſtantur. Hæc autem contigiſſe circa an. 1450. affirmant Plod. p. 2. lib. 3. & Fernand. in Epp. Ital. Monumenta veró prædicti conuentus, ſilent tempus quo iſta euenerint.

3 Eidem Taurien. Eccleſiæ præfectum fuiſſe Epiſcopum P. F. Bartholomæum de Abagliatis nobilem Senenſem, teſtatur chronicon. M. S. Vrbeuetani conuentus noſtri; at quo tempore, & anno, ſilet: idemque facit Vgurgerius in Pompis Senenſibus tit. 7.

Tit. 576. Teſelicen.

1 IN Creta Teſelicenſis Eccleſia ſita eſt, cui tres Dominicani præfuere Epiſcopi, ex quibus primus fuit P. F. Io. de Florentia circa annum milleſimum trecẽteſimum quadrageſimum. *Plod. p. 2. lib. 2. & Fernand. in Epp. Ital.*

2 P. F. Bernardus, alijs Bertrandus, Germanus Teſelicenſis Epiſcopus, Suffraganeuſque Metenſis Eccleſiæ circa annum milleſimum trecenteſimum octogeſimum electus fuit, qui ſcripſit

De illuſionibus dæmonum
De Schiſmate Eccleſiæ
Sermones de tempore, & Sanctis.

Plod. in Indice Epiſcoporum, & p. 2. lib. 2. ex Tritemio Taegio, & Fernand. in Epp. Germanis.

3 P. F. Kenardus de Villaco conſtituitur Teſelicenſis Eccleſiæ Paſtor à Boni-

facio

ſacio Papa IX. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo primo, de quo Bzouiana manuſcrip. *Kenardus de Villaco Ord. Præd. Epiſcop. Teſelicen. à Bonifacio* IX. 8. *Idus Martij anno* 2.

4 Alexander Italus eidem Eccleſiæ præerat circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum teſte Plodio p. 2. lib. 3. ex Marietta, & Fernand. in Epp. Ital. qui de hoc Præſule nil aliud enarrant.

Tit. 577. Teleſinus.

1 IN prouincia terræ laboris Neapolitani Regni ſub Metropoli Beneuentana exiſtit Teleſina Eccleſia, cui vnicus ex Prædicatoribus præfuit Antiſtes P. F. Io. Stephanus de Orbieta Hiſpanus, à Gregorio XIII. die 12. Decembr. anno milleſimo quingenteſimo octogeſ. quarto promotus, qui eidem annos tres optimè præfuit, dimiſſaque ad Sixti V. pedes paſtorali cura in Hiſpaniam rediјt, vbi ſancto fine quieuit. *Vghell. tom.* 8. *Ital. Sac.*

Tit. 578. Teralben.

TEralbenſi Eccleſiæ in Sardinia ſub Metropoli Arboren. præfuere ſequentes Dominicani Epiſcopi.

1 Sacerdotale ius Terralbenſi Eccleſiæ dixit P. F. Oddo de Sala Piſanus à Bonifacio Papa VIII. Epiſcopus creatus, qui cum optimi Paſtoris ſpecimen ſe cunctis exibuiſſet, ab eodem Pontifice 7. Id. Febr. anno milleſimo trecenteſimo ſecundo ad Polenſem ſedem Epiſcopalem translatus, poſtmodum Archiepiſcopalem Arboren. ac tandem Piſanam conſequutus eſt, de quo ibi. *Vghell. tom.* 5. *inter Polen. Epp.*

2 P. F. Guillelmus Aragonenſis in cõuentu Mãteſano ad Ordinem receptus, atque pietate, & ſacris litteris imbutus, ita laudabiliter in his profecit, vt Aragonum Regis gratiam promeruerit, eiuſq; fauore Teralbenſe Sacerdotium ſit conſequutus, quo in munere cum annis pluribus optimum Epiſcopum ſe exibuiſſet, clauſit extremum diem anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo quarto. *Fernand. in Ep. Hiſp. & Lopez p.* 5. *lib.* 2. *cap* 23.

3 P. F. Matthæus Serra Teralben. Epiſcopus creatur à Martino V. anno milleſimo quadringenteſimo decimo nono. de quo Bzouiana manuſcript. *Matthæus Serra Ord. Præd. Epiſcop. terra Albarum, ſeu Terralben. in Sardinia à Martino V.* 11. *Cal. Iulij anno* 2.

Tit. 579. Termien.

1 IN Inſulis maris Aegei eiuſdem nominis ſunt Termien. & Cianen. Eccleſiæ perpetuò vnitæ, quibus præficitur Epiſcopus à Paulo III. die 17. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo P. F. Conſtantious Iuſtinianus, ex patritijs Ianuen. & Dynaſtis Chien. vbi circa annum 1500. natus, Prædicatorum Ordini nomen dedit, & ſacris ſtudijs addictus theologiæ Mag. ſalutatus eſt. Sexto ſui Epiſcopatus anno Romæ dormiuit in ſõno pacis, in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam corpore ſepulto. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Relat. D. Abb. Michaelis Iuſtiniani*,

Tit. 580. Termopulen.

2 IN Romania ſub Metropolit. Athenien. eſt Termopulenſis Epiſcopalis ſedes, in qua reſedit P. F. Silueſter Calbus à Gregotio XII. Epiſcopus creatus, de quo Bzouiana manuſcript. hæc referunt. *Silueſter Calbus de Corono Ord. Præd. Epiſc. Termopulen. in Romania prouin. Athenien. à Gregorio* XII. 8. *Id. Iunij anno* 6. qui fuit nati Saluatoris milleſimus quadringenteſimus duodecimus.

Tit. 581. Termulani.

1 TErmulanæ Eccleſiæ in Prouincia Capitaneata Regni Neap. ſub Metropolit. Beneuentana Dominicanæ profeſſionis regimẽ obtinuere duo, ex quibus prior eſt P. F. Iacobus Cinus, de S. Andrea nuncupatus, etruſcus, patria Collenſis, nobili loco natus, qui adoleſcens in cœnobio Senenſi S. Dominici regularibus, ſcholaſticiſque diſciplinis inſtructus, adeo

in illis profecit, vt doctoratus laurea inſignitus varijſque præfecturis in Ordine cohoneſtatus ſit, publiciſq; in vniuerſitatibus eum laude docuerit. Tandem ab Vrbano VI. anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo nono Termulanus Epiſcopus creatus eſt. At morte præpropera haud lōgū tempus in ea dignitate vixit. Scripſit.

Sup. 4. lib. ſetent.
Sermones Quadrageſimales
Dominicales, & de mortuis;
Alphabetum ſup. opera S. Iſidori.

Vghell. tom. 8. & Vgurger. tit. 7.

2 P. F. Albertus Dragus de Florentiola Inſuber Sac. Theol. Magiſt. celebris, ſanctique Officij in Vrbe Generalis Commiſſarius, Termulanus Epiſcopus ſalutatur à Clemente VIII. an. milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono die 29. Nouemb. Breuis temporis Epiſcopus & ipſe fuit, nam mortem aſpexit Neapoli die 3. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo primo, in noſtra Eccleſia S. Catharinæ de Formello ſepultus. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 582. Tergeſtini.

1 Tergeſtina Ciuitas littoralis in Iſtria eſt, cuius Eccleſia ſub Patriar. chali Aquileien. primum Dominicanum Epiſcopum conſequuta eſt P. F. Pacem de Vedano Mediolanen. ex priore prouinciali Prouinciæ Lombardiæ, à Io. XXII. die 24. Septemb. anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo primo aſſumptum, qui Capitulo dono dedit terriam funeralium partem. Ad ipſum apoſtolicas litteras ſcripſit Benedictus XII. daras Auenione 10. Kal. Martij pontif. ſui anno 3. qui fuit à Vi:g. partu 1337. vt proceſſus quoſcūq; ab ipſo, dum Inquiſitoris munus exercebat in Lombardia, formatos contra Matthæum de Vicedominis, eiuſq; ſequaces, ad ſuos pedes veniens, ante feſtum Pentecoſtes ſecum deferret. Litteras autem Apoſtolicas refert Vghell. tom. 5. inter Epp. Tergeſtinos ſub numer. 31. cum de F. Pace de Vedano tractat. Cœterum Paſtor hic optimus annis nouem commiſſum ſibi gregem probè rexit, exceſſitque è viuis anno 1340. *Vghell. tom. 5. Ital. Sac.*

2 P. F. Simon Saltarellus Florentinus ſanguinis præſtantia, morum candore, eminentique doctrina ſpectabilis, ex Comaclenſi Eccleſia ad hanc Tergeſtinam translatus eſt à Bonifacio IX. 2. Id. Octob. anno millenmo trecenteſimo nonageſimo ſexto: quem toruis oculis ſemper quoad vixit, conſpexere Tergeſtini, quippe qui ciuem ſibi præeſſe, vt petierant, maluiſſent, quam extraneum Epiſcopum, ideo. que ſatis proceſſosè ſibi creditam Eccleſiam gubernauit. Deceſſit autem anno milleſimo quadringenteſimo octauo. *Vghell. vbi ſup. Plod. p. 2. lib. 3.*

3 P. F. Iacobus Arigonus de Ballardis Laudenſis, Sacri Palatij Magiſter, ad Laudenſem ſedem Epiſcopus euectus, ad hanc Tergeſtinam tranſijt 4. Cal. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo decimo ſeptimo, Martino V. P. Max. promouente, Conſtantienſi Concilio interfuit, in quo non modicum pro vnione Eccleſiæ & ipſe inſudauit. Ab eodem Pontifice poſtmodum anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo quarto ad Vrbinatem ſedem translatus eſt; de quo ibi. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 583. Theanen.

Theanenſem Epiſcopalem Sedem ſub Metropolit. Capuana quatuor Prędicatorij inſtituti conſcendere.

1 P. F. Bartholomæus de Papazurris Romanus huius Eccleſiæ Paſtor dictus eſt à Clemente VI. 3. Cal. Iunij anno milleſ. trecenteſimo quadrageſimo nono, qui Romæ nobili loco natus, atque in religioſa pietate, ſacriſque ſtudijs enurritus, cū ſanguinis nobilitate humilitatem coniungens eiuſdem. Clementis gratiam promeruit. Quatuor annis integerrimè Sacrum ius huic Eccleſiæ præbuit ad Theatinam propterea translatus ab Innocentio VI. an. 1353. de quo ibi. *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

2 P. F. Franciſcus Meſſanenſis Siculus huius Eccleſiæ Epiſcopus ab Vrbano V. cuius partes infracto animo quoad vixit ſequutus eſt, renunciatus eſt 13. Cal. Iunij anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo tertio, ſub quo deceſſit an. milleſimo trecenteſ. ſexageſimo nono. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Hieronymus Michael Nicheſola Veronenſis, vetuſta, nobilique familia

lia natus, in Theologica facultate verſatiſſimus Theanenſis Antiſtes à Paulo IV. delectus 11. Ianuarij an. 1557. Concilio Tridentino interfuit, in quo cordati, doctique viri ſibi nomen promeruit. In ſuam Eccleſiam reuerſus ſibi creditum Clerũ iuxta eiuſdem S. Synodi decreta ad meliorem viuendi normam reducere pro viribus ſategit; tandem properauit ad vitæ terminum ann. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto, in ſua cathedrali conditus cum ſequenti memoria.

Hic iacet R. P. D. Hieroymus Nichefola
Veronenſis Ord. Præd.
Epiſcopus Eccleſiæ Theanenſis
vir & generis nobilitate & doctrina clarus.
Obijt anno M.D.LXVI.
currente Auguſto ætatis ſuæ IL.

Vghell. vbi ſup. & Plod. par. 3. lib. 4.

4 Hieronymo in Theanen. Sede ſucceſſit P. F. Archangelus Blancus Viglieuanenſis ex prouincia Lombardiæ à Pio V. cui erat à ſacris confeſſionibus, die 13. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto creatus Epiſcopus qui poſtmodum S. R. E. Card. renunciatus, Card. de Theano ſibi nomen aſſumpſit. Nouem annos commiſſum ſibi gregem rexit Paſtor, optimus tandemque dimiſſa Eccleſia, in vrbe deceſſit, apud S. Sabinam humatus. de quo inter Cardd. *Vghellus vbi ſupra.*

Tit. 584 Theodoſien.

1 Theodoſia Tauricæ Cherſoneſi vrbs Epiſcopali dignitate exornata, Paſtorem habuit P. F. Albertum à Sceinia Theol. Magiſtrum, de quo Bzouius noſter lib. de Reb. geſtis in Polonia Ord. Præd. cap. 6. hæc ait. *F. Albertus à Secinia Mag. ex Prouinciali Poloniæ, & commiſſario Innocenty Papa VIII. Epiſcopus Theodoſien. & Metropolitanæ Eccleſiæ Gneſnen. Suffraganeus circa annum Dom.* 1052.

2 P. F. Io. de Radzieioco eandem Eccleſiam cum Gneſnen. Suffraganeatu conſequutus eſt. De quo idem Bzou. vbi ſupra hæc ſubdit. *F. Io. de Radzeieioco Mag. Epiſcopus Theodoſien. Suffraganeus Gneſnen. poſt annum Domini* 1505. *multis in prouincia pro Ordine & Eccleſia exantlatis laboribus.* Fuit Io. Regi Poloniæ à ſacris confeſſionibus, eiuſque habetur memoria in Regeſt. Magiſtri Generalis Thomæ de Vio Caietani an. 1511. fol. 104. quo tempore non dum erat Epiſcopus aſſumptus.

Tit. 585. Theſſalien.

1 Theſſalienſi Eccleſiæ præfuit P. F. Bernardus de Theutonia, qui fuit Metenſis Epiſcopi Suffraganeus, vir doctus, magni nominis Theologus gratioſuſque verbi Dei anunciator, qui vitæ curſum compleuit Confluentiæ anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo ſeptimo. Reliquit poſteris ſequentia ingenij ſui monumenta.

Sermones varios de Tempore, & Sanctis
De Illuſionibus Dæmonum
Et de Schiſmate

Hæc autem Duo poſteriora opera Cunoni Archiep. Treueren. dicauit *Mirræus de Script. Luſit. in Bibliot. & Gall. Chriſt. antiqua inter Meten. Epp.*

Tit. 586. Teſſalonicen.

1 Per antiquæ, ac nobili Teſſalonicenſium Eccleſiæ, quibus vas electionis, & doctor gentium Paulus binas Apoſtolicas cõſolatorias, & exhortatorias Epiſtolas ſcripſit, datus eſt Antiſtes à Pio Papa IV die 6. Nouembris. Anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſecundo P. F. F. Thomas Ordinis noſtri, de quo nullus ex Ordinis ſcriptoribus tractat; quapropter illius familiam, patriam, prouinciam, atq; mores ſilere cogimur. In Actis autem Conſiſtorialibus eiuſdem Pij Pont. Max. ita tantùm dicitur. *Die 6. Nouembr. referente Cardinale Alexandrino prouidit Pontifex Eccleſiæ Teſſalonicen. in partibus infidelium de perſona Fratris Thomæ Ordinis Præd. cum indulto, de non accedendo ad dictam Eccleſiam, & facultate exercendi Pontificalia in Ciuitate, & Diœceſi Coſentina de conſenſu, & ad requiſitionem Archiepiſcopi Coſentini cum penſione CC. ducat, anni ſup. fructib. menſæ Archiepiſcopalis Coſentinæ.* Erat autem tunc temporis Archiepiſcopus Cuſentinus Franciſcus Cardina-

dina-

dinalis Gonzaga vt refert Vghellus Ital. Sac. tom. 9.

Tit. 587. Tiberiaden.

1 DVos ex noſtris Tiberiadenſi Eccleſiæ Paſtores præfuiſſe ex Regeſt. Magiſtrorum Ord. pro comperto habemus P. F. Hermannum de candore fuiſſe Tiberiaden. Epiſcopum mentionem faciunt Regeſta P. Leonardi de Manſuetis ſub anno 1476. *Prouincia Fracia, tali pacto R. D. Hermanno de Candore ex noſtro Ord. Epiſcopo Tiberiadenſi, & F. Petro licentiato conuentus Skenningen. committitur vt inuient in cauſa Pauli Io. de Dacia. Dat. Romæ 2. Martij 1476.*

2 P. F. Reginaldum quoque fuiſſe Tiberiadenſem Epiſcopum meminere Regeſta Magiſtri Generalis Ioachimi Turriani lib. 1. fol. 6. ſub anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo octauo, quo eidem aſſumendi ſocium ex Ordine ſibi gratum conceſſum fuit.

Tit. 588. Tiburtini.

1 IN diſtrictu Vrbis eſt Tiburtina Eccleſia, in qua P. F. Branca de Vrbe ſacerdotale ius exercuit, per viam compromiſsionis à Capitulo electus Ep. atq; à Benedicto XII. confirmatus an. milleſ. trecenteſimotrigeſimo ſeptimo, qui paulò poſt è viuis exceſſit. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

2 In demortui Branchæ locum Tiburtinam Eccleſiam regendam obtinuit P. F. Io. de Gebenna ex Tinienſi ſede in Dalmatia à Benedicto XII. translatus anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo ſeptimo Calendis Octob. qui in prouincia Franciæ ad Ordinem receptus, litteriſque, ac pietate imbutus, Delphini Confeſſor effectus eſt. Commiſſam ſibi Eccleſiam ſanctiſsimè rexit vſque ad annum milleſimum trecenteſimum quadrageſimum ſecundum, quo relicta cunctis ſanctioris vitę de ſe opinione, migrauit in cœlum, In peruetuſta S. Blaſij parua Eccleſia noſtra primò conditus; deinde in nouam ampliorem translatus cum lapidea tabula eius efficiem in pontificalibus repræſentante, ſequentibus circum circa eidem inſculptis notis.

† *Hic requieſcit Venerabilis Pater & Dominus Frater Ioannes Gebennenſis, Ordinis Prædicatorum Prouinciæ Franciæ Epiſcopus Tiburtinus Confeſſor Dalfini; qui obijt anno Dom. MCCCXLII. menſe Auguſti: cuius anima requieſcat in pace Amen.*

Anno autem milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo tertio, Dominica infra Octauam Aſcenſionis Domini, quæ in diem ſextam Maij incidit, huius Epiſcopi corpus in lignea capſa conditum ſub presbyterio in cornu epiſtolæ prope altare maius eiuſdem Eccleſiæ S. Blaſij, (licet tabula marmorea eius effigiem repræſentans fuerit ratione cõſtructionis eiuſdem preſbyterij propè gradus altaris aliquando translata, ne tanti viri memoria ſub preſbyterio manens, occulta eſſet poſteris) fuit repertum integrum, & incorruptum cum tunica lanea, in inferiori parte lacera; in ſuperiori autem integra, præcinctum Zona coriacea, quæ videbatur recenter illi appoſita; mento tamen corrupto, capillis non paucis etiam exiſtentibus. Viſum eſt autem extra Eccleſiam ex ea parte, quæ ad meridiem reſpicit, vbi extat nolaria turris, per foramen magnum ibidem caſu in pariete factum: Factuſque eſt eadem die, & ſequentibus concurſus populi Tiburtini ad illud videndum, eò quòd poſt annos trecentos viginti & vnum ab obitu cadauer incorruptum cuncti mirabantur. Adfuit & Eminentiſs. Card. Marcellus Sancta-Crucius eiuſdem ciuitatis Epiſcopus cum pluribus Canonicis, & alijs. Adfuere & Religioſi noſtri aliarumque ſacrorum Ordinum ibidem exiſtentium non pauci: adfuit & huius operis ſcriptor teſtis oculatus, qui & Mitram eius in manibus habuit, ſola tamen tela integra exiſtente, in propria forma ac figura (parua tamen vt illius temporis mos erat) reliquis eiuſdem mitræ ornamentis ſericis conſumptis. Fuit verò piſſimus hic Paſtor, non in epiſcopali, ſed noſtræ Religionis habitu, & ſola mitra ſepultus, capite caputio cooperto; de quo tractat Vghellus tomo primo; ſilet autem fuiſſe profeſſione Dominicanum; quod in Appendice tomi ſeptimi fatetur.

3 P. F. Philippus Gezza de Rufinis Roma-

Romanus, nobili familia ortus, ab Vrbano V. ex Iſernienſi ſede ad hanc translatus eſt die 6. Nouemb. labentis anni milleſimi trecenteſimi ſexageſimi ſeptimi. Hunc Vrbanus *VI.* an. 1378. *S. R. E.* Cardinalem creauit ſub tit. *S.* Suſannæ, ac per Italiam Legatum direxit. De quo inter Card. *Vghell. t. 1. & in Apend. tomi 5.*

Tit. 589. Tinien.

1 PAter Fr. Petrus Boneherins Gallus Pariſinus doctor, Tinienſis Eccleſiæ in Sclauonia ſub Metropolit. Spalaten. Epiſcopus creatur circa annum milleſimum ducenteſimum nonageſimum. Scripſit docta cõmentaria ſuper 4. lib Magiſtri ſententiarum, de quo Luſit. in Biblioth. & Plod. p. 2. lib. 1.

2 P. F. Io. Gebennenſis, de quo ſupra inter Tiburtinos Epiſcopos tractauimus, Tinienſis Epiſcopus creatus eſt, ex qua Eccleſia, Tiburtinam à Benedicto XII an. milleſimo trecenteſimo trigeſimo ſeptimo Calendis Octobris ſuſcepit, teſte Vghello inter Ep. Tiburtinos num. 30.

Tit. 590. Tiphernas.

1 PRope Tyberim ad Apennini radices in Vmbria eſt Thiphernum, nuncupaturque communi nomine Ciuitas Caſtelli, cuius Epiſcopalis Sedes perantiqua, Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubditur præfuitque eidem vnicus *Dominicanus* Paſtor P. F. Alexander Filodorus in eadem ciuitate in lucem editus, vir græcæ, & latinæ linguæ peritiſſimus, iureque merito inter ſui ſæculi eruditos computandus, à Paulo III. die 10. Martij anno milleſimo quingẽteſimo trigeſimo nono creatus Ep. Hic in peruetuſto Cathedralis ſuę pariete duabus vitreis vrnis concluſas S. Floridi reliquias reperit, eaſque decentiori loco collocandas curauit. Quindecim annos Tiphernatem Sedem rexit, poſt quos clauſtralis vitæ deſiderio recaleſcens, ad Iulij III. P. M. pedes Eccleſia dimiſſa, in noſtrũ S. Dominici eiuſdem ciuitatis conuentum ſe recepit, vbi conſtructis duabus cellis, quæ hodie PP. Prouincialiũ vſui deſeruiũt, ibidem mortem properantem excepit, collachrymantibus pauperibus cunctis, quorum vixerat pater. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Plod. par. 2. lib. 3.*

Tit. 591. Tolonen.

1 ARchiepiſcopalẽ Arelatenſem Metropolitanam veneratur hæc Tolonen. in Gallia cui ſacrum ius dixit P. F. Iacobus de S. Maximino, vir doctus, laureatus Pariſinus, ac celebris prædicator, qui terminato prioris prouincialis munere in Prouincia prouinciæ, à Io. *XXII.* Tolonenſis Epiſcopus creatus eſt an. milleſimo trecenteſimo vigeſimo nono, in qua dignitate duodecim circiter annos cũ laude vixit, vt teſtatur Taeg. noſter in mónumentis Ordinis, & Gall. Chriſt. tom. 3. quæ tamen Dominicanum fuiſſe Iacobum non fatetur.

2 P. F. Petrus de Marauilla Tolonenſis Epiſcopus creatur a Bonifacio IX. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quinto, qui ſeptem annis commiſſum ſibĩ gregem probè regens, terminauit dies ſuos anno 1402. ſicut tabula marmorea in noſtro Dominicano clauſtro Tolonenſi teſtatur. *Gall. Chriſt. vbi ſup.*

3 P. F. Ioannes de Girbioto huius Eccleſiæ Epiſcopus euaſit anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo, vt teſtatur Fernandez in catalogo Epiſcoporum Gallorum, præfuitque ibidem vſque ad annum milleſimum quingenteſimum nonageſimum, de quo etiam Gallia Chriſt tractat ſub eodem tempore: at Dominicanum fuiſſe tacet, vt plerumq; facit etiã in alijs.

4 P. F. Thomas Iacomellus è *Pinarolo* fidei Quæſitor Taurinẽſis, huius Eccl. Epiſcopus in locum Hieronymi de Ruere ad Taurinen. Archiepiſcopalem tranſlati, creatur à Pio IV. die 23. Februarij anno milleſimo quingẽteſimo ſexageſimo quinto ad nominationem Caroli Francorum Regis Chriſtianiſſimi, ſicut expreſsè teſtantur Conſiſtorialia Acta eiuſd. Pij Pont. Quinq; annos illi integerrimè præfuit, obdormiuitq; in Domino, poſteris pręclara ingenij monumenta relinquens; ſcripſit enim.

De Auctoritate Papæ.

Librum contra Valdenſes.

Gall. Chriſt. vbi ſup. ex Poſſeuino.

Tit.

Tit. 592. Tongaren.

1 IN Affrica hæc Eccleſia exiſtit,cui ab Apoſtol. Sede |datus eſt Epiſcopus P. Fr. Gualterus de Bononia circa annum milleſimum trecenteſimum quadrageſimum quintum,teſtibus Fernandez & Plodio.

2 Aprilis 11.Cal.ann. milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo primo à Nicolao Papa V. datus eſt Epiſcopus Tõgaren. P.F. Io. noſtri Ord. ſicut in libris prouiſ. Prælat. eiuſdem teſtatum reperitur, de quo ſcriptores Ordinis ſummum tenuere ſilentium.

Tit. 593. Torcellani.

1 TOrcellanæ ciuitatis Epiſcopalis ſedes Patriarchalem Venetam velut Metropolitanam reneretur, cui præfuit P. F. Gotifredus ab Innocentio IV. Epiſcopus renunciatus ad Capituli ſupplicationem anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſecundo, datis litteris 6. Calend. Septemb. ad Hydruntinum Archiep. vt munus conſecrationis eidem impertiretur. Duobus tãtummodo annis ibidem ſedit, deceſſitque, in ſua Cathedrali tumulatus. *Vghell. tom.5. Ital. Sac.*

2 P. F. Ptolomæus Lucenſis D. Thomæ Aquinatis auditor, diuinis, humaniſque literis nobiliter excultus, primùm Vaticanus Bibliothecarius, an. milleſimo trecenteſimo decimo octauo ad Torcellanam regendam Eccleſiam aſſumptus eſt à Io.XXII. quam integerrimè quatuor annis rexit, e viuis poſtmodum exemptus. Scripſit eruditus vir (cuius meminit præter noſtros, Baronius, Platina, Volateranus, & Blondus.

Annales rerum ab anno.1060.vſq;ad 1303.
Quos elapſis annis Lugdunenſia præla dedere in lucem.

Eccleſiaſticam hiſtoriam in 24.lib.diſtinctam
Hæc edita non eſt typis, cuſtoditur tamen in Barberina Bibliotheca M. S. vbi eſt etiã liber de regimine Principum S.Thomæ ab eodem Ptolomæo in vulgarem linguam conuerſus, & completus, vt in membranacei codicis calce hiſce verbis adnotatur.

Qui comple il quinto libro del Rè, e del Regno comenzado dal Venerabile Dottore S. Tomaſo de Aquino dell'Ordine de Predicatori, poſcia cõpito da frà Tolomeo da Lucca del medeſimo Ordine qual fù poi Veſcouo di Torcello. Vghell. vbi ſup. & Plod. p. 2. lib. 1.

3 P.F. Aegidius de Gallurijs Bononien. huius Sedis Epiſcopus effectus eſt poſt Ptolemæi exceſſum an.milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſecundo, ſicut eiuſdem Eccleſiæ monumenta teſtantur, Vghello idem affirmante, quam cum probè adminiſtraſſet circiter ſeptem annos, ad Cretenſem Archiepiſcopalem translatus, Bononiæ deceſſit, apud noſtros ſepulturæ datus De quo inter Creten. Archiep. *Vgh. vbi & ſup. ex Paſchalino, Alidoſio, & Plodio.*

4 B. Bartholomæus de Piſcialis, ex Sacri Palatij Magiſterio ad Torcellanam Eccleſiam aſſumptus eſt à Io.XXII. anno milleſ.trecenteſimo vigeſimo octauo, quã optimè rexit vſque ad annum milleſimum trecenteſimum trigeſimum tertium, quo Armeniæ creatus Archiepiſcopus,ibidem pro fide combuſtis lento igne manibus, in cœlum euolauit. *Vghell. vbi ſup.*

5 P. F. Michael de Venetijs Torcellanus Epiſcopus poſt B.Bartholomæum renunciatur à Io.XXII. anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo tertio, cui Eccleſiæ, cum incorrruptum ius annis tredecim dixiſſet, Venetijs migrauit à ſæculo, in noſtra SS.Ioannis & Pauli Eccleſia,in qua Dominicanam togam ſumpſerat, ſub ſequenti modeſtiſſimo epitaphio ſepultus.

Hic iacet Dominus
Fr. Michael Ord. Præd.
Epiſcopus Torcellanus

Vghell. vbi ſupra.

Tit. 594. Tragurien.

1 TRaguriensi Eccleſiæ in Sclauonia ſub Metropolit. Spalaten. præfuit P.F.Thomas Tomaſinus Venetus, origine Turca, ex ea gente, Thomaſa nuncupata, quæ cum alijs nobilibus Florentia pulſa Venetias ſe recepit, ex Vrbinate translatus à Martino V. cui in Conſtantienſi Cõcilio Thomæ virtutes, doctrina, ac prudentiam innotuerant, anno milleſ. quadringenteſimo vigeſimo quarto. Vnde-

Tit.

cim annis eandem rexit, translatus deinde ad Maceraten. & Recanatenſem anno milleſ. quadringenteſimo trigeſimo quinto ab Eugenio IV. de quo ibi. *Vghell. tom. 2. inter Vrbinates Epp.*

Tit. 595. Trecen.

1 AD Trecenſem Eccleſiam in Gallia ſub Senonen. Metropolitana cuectus eſt P. F. Petrus de Villiers laureatus doctor in Pariſina Academia, diuini verbi annunciator celebris, ac Carolo V. Regi à ſactis confeſſionibus, ex Niuernenſi translatus à Gregorio XI. qui ſolemnem poſſeſſionem ſuæ Eccleſiæ adijt die 29. Aprilis anno milleſimo trecenteſ. ſeptuageſimo ſexto. Trecenſe cœnobium Ordinis noſtri cellis, Bibliotheca, ædificijs, alijſq; ornamentis auxit. Viginti menſibus tantummodo in hac dignitate vixit, & mortuus eſt. Iacet in noſtra Eccleſia Trecen. prope Aram max. *Gall. Chriſt. tom. 3.*

2 P. F. Guillelmus Parui Normannus, Theologus Pariſinus, Regum Ludouici XII. & Franciſci Confeſſarius, Trecenſis Epiſcopus nominatus à Rege, à Leone X. confirmatur die 24. Ianuarij anno 1519. qui per procuratorem poſſeſſionem inijt die 10. Martij eiuſdem anni, & ſtatim ſuam Cathedralem ſacris vaſis, ac veſtibus exornauit: nec non paſtoralis curæ ſollicitus fuit. Prouinciali Senonen. Concilio interfuit, in quo perorauit, multiplici eruditione ornatus, ex cuius penu literaria prodiere in lucem Chronica Sigeberti, Gregorij Turonen. A donis, Pauli Diaconi, Luitprandi Ticinenſis. Vir fuit in omni diſciplinarũ genere verſatiſſimus, vnde meritò à Claudio Seiſellio in Ludouici XII. vita prædicatur. Tranſijt poſtmodum ad Siluanectenſem ſedem anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo ſeptimo. de quo ibi. *Ex Act. Conſiſt. Leonis X. & Gall. Chriſt. tom. 3.*

Tit. 596. Trecoren.

1 TVronenſem Metropolitanam agnoſcit Trecorenſis Eccleſia in Gallia, cui vnũ comperimus ex noſtris præfuiſſe Epiſcopum P. F. Euenum Begagnon. ab Vrbano V. creatum die 19. Nouemb. pontificatus ſui anno primo, qui fuit à Virg. partu milleſimus trecenteſimus ſexageſimus ſecundus vti liber 1. prouiſionis Prælatorum eiuſdem Pont. teſtatur. Fuit verò Euenus genere nobilis, de conuentu Montis relaxi, Pariſinus doctor famoſus, in Pōtificia Curia Pœnitentiarius, magnique nominis vir. Deceſſit Auenione, apud noſtros cōditus anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo primo. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem Pont. & Gall. Chriſt. tom. 3.*

2 P. F. Hugo Stoquer Trecoren. Diœceſis Theologus Pariſienſis præſtantiſſimus, de conuentu Morlaixenſi, Trecorenſis Epiſcopus creatur à Bonifacio IX. anno milleſimo quadringenteſimo tertio, qui duobus circiter annis tranſactis, translatus eſt ad Venetenſem ſedem in Armorica vbi quieuit cum Chriſto die 10. Octobr. anno 1408. *Gall. Chriſt. vbi ſup.*

3 P. F. Natalis Deslandes Gallus ex conuentu Bleſenſi, Vicarius Generalis Gallicanæ Congregationis, Doctor Pariſinus, & Ludouico XIII. à ſacris concionibus, fit Trecoren. Epiſcopus ab Vrbano VIII. anno 1636. die 28. Ianuarij. Deceſſit anno 1645. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt. & Gall. Chriſt. vbi ſup.*

Tit. 597. Treuicani.

1 TReuicanæ Eccleſ. quæ & Vicana, & Triuicana in Actis Cōſiſtorialibus nominatur, in terra laboris ſub Beneuentana Metrop. ſacrum ius dixere plures ex noſtris Prædicatoribus, quorum prior recenſentur P. F. Gerardus, à Clemente VI. Epiſcopus delectus anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo quarto 15. Cal. Maij, in Curia conſecratus per Io. Epiſcopum Cardin. Portuenſem; translatus poſtmodum ſequēti anno ad Rapollanam. Eccleſiā. De quo ibi. *Vghell. to. 8. Ital. Sac.*

2 P. F. Pontius de Excondeuilla ex Epiſcopo Montis Marrani, huius Eccleſiæ Paſtor in translati Gerardi locum à Clemente VI. Idib. Maij anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo quinto renunciatus, cum pluribus annis eidem ſanctè præ-

uſſet carnis onere depoſito ad perpetua fœlicitatem tranſijt. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Hieronymus Politus Lombardus Cremonenſis, poſt peractum in Mantuano conuentu, Prioris, atq; in Cremonenſi, Inquiſitoris cum laude munus, à Card. F. Michaele Ghislerio S. R. E. Summo Inquiſitore, in ſibi demandatæ præfecturæ Socium, atque domeſticum theologum, & Confeſſarium aſſumptus eſt. A Pio IV. poſtmodum S. Carolo Borromæo Card. Nepoti theologus conſtitutus, die 24. Oct. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto Treuicanus Epiſcopus ab eodem Pont. Max. renunciatus eſt. Subſequuta Cardinalis Alexandrini in Summũ Pontificem electione, in ſua Eccleſia, ad maiora non promotus, in mortis amplexus corruit anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo quinto. *Plod. par. 2. lib. 4. Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Antonius Balducius ex Generali Commiſſario S. R. E. & Vniuerſalis Inquiſitionis, à Gregorio XIII. huius ſedis Moderator electus eſt die 6. Febr. anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſexto, qui quarto commiſſi ſibi gregis anno migrauit à ſæculo 1580. *Vghell. & Plod. vbi ſup.*

5 P. F. Gregorius Seruantius de S. Seuerino Picenus, cœnobij S. Mariæ ſuper Mineruam alumnus, Treuicanus Epiſcopus effectus eſt à Clemente VIII. anno milleſimo ſexcenteſimo primo. Qui infracti animi vir, ſubſequuto vltimi Ferrarienſis Ducis Alphonſi Eſtenſis obitu, cũ Ferrarienſis ſtatus ad Apoſtolicam ſedem eſſet deuolutus, cumque Clemens Pontifex armorum apparatu, atque Eccleſiaſticis cenſuris ſibi ſubijcere niteretur, Ferrariam ingreſſus, Eccleſiaſticum interdictum Cathedrali Eccleſiæ affixit, receſſitq; Infracti animi conſtantiam miratus Pontifex, eum nouis honorum titulis auxit. Anno milleſimo ſexcenteſimo quarto dimiſſo regiminis Epiſcopalis onere, ſubſequutoq; Clementis obitu, Camerinũ ſe recepit vbi ſibi, ac pietatis operibus vacans, compleuit dies ſuos florenti adhuc ætate anno milleſimo ſexcenteſimo octauo, in noſtra S. Dominici eiuſdem ciuitatis Eccleſia ſepulturæ traditus, cui Magiſter Generalis Nicolaus Rodulphius, eius in philoſophicis diſciplinis aliquando auditor, monumentum ſequenti elogio conſtituit.

D. O. M.
Fr. Gregorio Seruantio
Sancto Seuerinati Ord. Præd.
Epiſcopo Triuicano.
cui quod natura in ſuo opere
fuerat demtrata
Suprema virtus auxit,
æmula fortuna intercepit,
Sempiterni nominis gloria
venerabunda reſtituet.
Vixit Ann. XLV.
Obijt die 12. menſ. Octob.
An. MDCVIII.
F. Nicolaus Rodulphius eiuſd. Or. Gen. Mag Præceptoris optimi ſaluti, ac memoriæ cõſulẽs annuo reddito huic cœnobio ſacri celebrandi ergo tributo. Grati animi monumentum poſ.
An. Dom. MDCXXX.

Scripſit de Immunitate Eccleſiaſtica. *Vghell. & Plod. vbi ſup.*

Tit. 598. Tribunen

IN Sclauonia ſub Raguſina Metropol. Tribunen. Eccleſia, quæ cum Mercanen. eſt vnita; nouem Dominicanos Paſtores habuit; an verò & Mercanen. hos omnes, neſcimus: nam harum Eccleſiarum vnionem factam reperimus in Actis Conſiſtorialibus; quando verò facta ſit, inuenire non potuimus.

1 P. F. Iacobus de Raguſio Tribunen. Ep. fuit anno 1412.

2 P. F. Io. Muſarec Dalmata à Martino V. anno 1418. in defuncti Iacobi locum creatus, de quo Bzouiana manuſcripta. *Io. Muſarech Ord. Præd. Ep. Tribunen. & Mercanen. in Sclauonia prouin. Raguſina à Martino V. 8. Cal Ian. anno 1.*

3 P. F. Blaſius Conſtantinus circa annum 1460.

4 P. F. Blaſius alter à ſuperiori circa annum 1475.

5 P. F. Donatus de Georgijs obijt anno 1482. cum duobus tantùm annis præfuiſſet.

6 P. F. Auguſtinus Nallius à Iulio II. an. 1512. deceſſit anno 1527.

7 P. F. Franciſcus Puteus à Clemente VII. an. 1528. die 28. Feb. obijt 1532.

Fran-

Franciſco ſucceſſit P. F. Thomas de Ceruia Raguſinus die 16. Decemb. an. 1532. deceſit anno 1535.

8 P. F. Archangelus Gozzeus à Clemente VIII. circa annum 1595.

9 P. F. Ambroſius Gozzeus Archangeli Nepos à Paulo V. die 15. Iunij anno 1609. deceſſit circa annum 1620.

De quibus omnibus copioſum ſermonem habuimus ſupra, cum de Mercanen. Epiſcopis tractauimus.

Tit. 599. Tricaricen.

1 IN Prouincia Baſilicatæ ſub Acheruntina, Materanaque Eccleſijs Metropolit. vnitis in Neapolitano Regno eſt hæc Tricaricen. quæ primum ex noſtris conſequuta eſt Epiſcopum P. F. Nicolaum de Venetijs, theologica facultate, cœteriſque virtutibus virum commendabilem, ab Eugenio IV. creatum 9. Cal. Nouemb. anno milleſ. quadringenteſimo trigeſimo octauo, qui Epiſcopale ius incontaminatum commiſſo ſibi gregi annis octo dixit deceſſitque anno 1446. *Vghellus tom. 7. Ital. Sac.*

2 P. F. Robertus de Robertis nobilis Romanus Sacræ Theol. Mag. in S. Mariæ ſuper Mineruam cænobio ad Ordinem receptus, atque ſacris literis imbutus, vir regularis obſeruantiæ ſectator feruidus, à Paulo V. in demortui Septimij Roberti germani fratris locum, Tricaricen. Epiſc. creatur die 5. Decemb. an. milleſ. ſexcenteſimo vndecimo, ſeditque annos tredecim, & deceſſit ſub Vrbano VIII. anno 1624. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 600. Tricaſtinus:

1 IN Prouincia Prouinciæ ſub Metropolitana Arelatenſi; Tricaſtina Eccleſia vnicum Dominicanum Paſtorem habuit P. F. Ioannem Baptiſtam le Gras, cuius mentionem facit Gallia Chriſtiana antiqua fol. 493. Noua autem de Tricaſtina Eccleſia non tractat: qui è viuis exceſſit anno milleſ. quingenteſimo octogeſimo tertio.

Tit. 601. Tridentinus.

1 LIcet nullus ex Prædicatoribus in Tridentina nobili Vrbe Paſtor reſederit, tamen P. F. Gabriel de Alexandris Suffraganeus ibidem fuit, à Pio V. Pontifice Sanctiſſimo inſtitutus an. 1566. creatuſque Galleſinen. Epiſcopus, Chriſtophoro Card. Madrutio Tridentinæ Eccleſiæ Epiſcop.ius dicente. *Plod. p. 2. lib. 4.*

Tit. 602. Tripolen.

1 IN partibus infidelium Tripolenſis Eccleſia eſt, cui titularis Epiſcopus præfectus eſt à Iulio III. die 22. Iunij anno milleſ. quingenteſ. quinquageſimo, datuſq; Suffraganeus Halberſtaden. Epiſcopo, P. F. Io. Alberti Germanus, diſpenſatuſq; fuit vt canonicatum, præbendamque Halberſtaden. Eccleſiæ dudum Epiſcopo Pontificalia ibidem exercenti aſſignatos, retinere poſſet. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Iuly III. & Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 603. Triuentinus.

1 TRiuentum Samnij Ciuitas Regni Neapolit. cuius Epiſcopalis Sedes Apoſtolicæ immediatè ſubditur, vnicum Dominicanum Epiſcopum habuit P. F. Lucam de Neapoli, qui cum eſſet Vicarius Generalis Nationis Neapolitanæ, ad hanc Triuentinam Eccleſiam promotus eſt circa annum milleſimū ducenteſimum ſexageſimum. Hic autem cum Manfredi coronationi intereſſe renuiſſet, in exilium ab eodem pulſus, ad Clementem Papam IV. confugit anno 1266. à quo benignè receptus, Card. Albanen. Epiſcopo Apoſt. Sedis Legato commendatus eſt, vt excluſo à Manfredo intruſo Epiſcopo Triuentino, in propriam ſedem Lucam reſtitueret. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. tom. 2. in Append. inter Triuent. Epp.*

Tit. 604. Troianus:

1 APoſtolicæ Sedi immediatè ſubditur Troiana Eccleſia in Apulia,

 cui

cui præfuit P. F. Hugo à Capitulo electus & à Nicolao III. Pont. Max. confirmatus Cal. Auguſti anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo octauo: ad Bethlemitanam ſequenti anno 1279. 7. Id. Octob. poſtmodum translatus. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 605. Tropeien.

REgino Archiepiſcopo velut Metropolitæ debitum præſtat obſequiū hæc Tropeienſis Eccleſia in Calabria, cui tres infraſcripti Dominicani inſtituti ſacerdotale ius dixere.

1 P. F. Franciſcus de Manthea Prouinciæ Regni, huius Sedis Epiſcopus erat anno à nato Saluatore milleſ. treceteſimo quadrageſ. quarto, qui nimirum eo anno die 11 Nouemb. Indictione 13. tranſcribi fecit omnia priuilegia ſuæ Eccleſiæ, quæ Americo Card. Tit. S. Martini in Montibus in Neapolitano Regno Clementis VI. Legato de Latere miſit per Nicolaum Epiſcopum Neocaſtren. teſte Taegio in Monumentis Ordinis, qui tamen eū Manteanum Epiſcopum nominat, eo quia hæ Eccleſiæ ſint vnitæ. & *Vghell. t. 9. Ital. Sac.*

2 Cardinalis Io. Dominicus Florentinus Tit S. Sixti, Card. de Raguſio nuncupatus, ex Ord. noſtro aſſumptus, hanc Tropeien. Eccleſiam regendam obtinuit commendatam à Gregorio XII die 16. Maij anno milleſimo quadringenteſimo decimo, quam paulò poſt ad eiuſdem Pontif. pedes dimiſit libere. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Ambroſius Corduba Hiſpanus ſūmæ ſcientiæ, ac exiſtimationis vir, huius Eccleſiæ Epiſcopus renunciatus eſt ab Vrbano VIII. die 20. Iunij anno milleſimo ſexcenteſio trigeſimo tertio, quam cum optimè gubernaſſet annis quinque, abijt ex mortalium conſpectu die 9. Auguſti an. 1638. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 606. Truxillen.

1 CAſtrum de Truxillo, poſitum, vt dicitur in Actis Conſiſt. in Prouincia de Cabo de Honduras in partibus Indiarum, erectū fuit in ciuitatem, eiuſq; Eccleſia in Cathedralem ad Imperatoris Caroli V. petitionem die 6. Septemb. anno milleſ. quingenteſimo trigeſimo primo, à Clemente VII. cui datus eſt primus Paſtor P. F. Alphonſus de Talauera S. Theol. Magiſter inſignis, cum facultate conſtituendi ibi canonicatus, & Cappellanos. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Clementis. Pont. Max.*

2 P. F. Franciſcus de Cabrera ex Eccleſia portus diuitis, ſeu de Puerto rico à Paulo V. translatus eſt ad hanc de Truxillo die 6. Octob. anno milleſimo ſexcenteſimo quartodecimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 607. De Tucaman.

1 ECcleſia de Tucaman in Prouincia Peruana ſub Metropolitana Ciuitatis Regum, in Cathedralem erecta die 10. Maij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, habuit Paſtorem P. F. Franciſcum de Victoria, cœnobij ciuitatis Regum alumnum, à Gregorio XIII. die 29. Ianuarij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo octauo creatum. *Ex Actis Conſiſt. eiuſdem Pontificis.*

2 P. F. Thomas de Torres, ſeu Tonnes Tucaman. Epiſcopus renunciatus eſt ab Vrbano VIII. die 11. Decemb. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo octauo, quam Eccleſiam cum an. tres optimè gubernaſſet, à Paſtore bono, æternoq; vocatus eſt ad reddendam rationem de ouibus ſibi creditis anno 1631. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Tit. 608. Tuden.

1 TVdenſis Eccleſia antiquitus ſub Metropolitana Bracaren. nunc verò Compoſtellana, vt vult Gallia Chriſtiana, Epiſcopum obtinuit à Io. XXII. P. F. Bernardum Guidonis Gallum Lemouicenſem, quem idem Pont. Max. ad Lodouen. poſtmodum tranſtulit anno à nato Saluatore milleſ. treceteſimo vigeſimo quarto. De quo ſupra in Lodouen. Epiſc. *Gall. Chriſt. tom. 2. inter Lodouen.*

2 P. F. Petrus de Silua Hiſpanus natalium ſplendore, doctrina, vitæq; probitate ſpectabilis, huius Eccleſiæ Paſtor euaſit

ſit circa annum milleſimum quadringenteſimum ſexageſimum, ad alias Eccleſias in Hiſpania traslatus, de quo ſup. in Epiſcopis Orenſanen. *Gil. in Teat. Eccleſ. Tuden. & Orenſanen.*

3 P. F. Petrus de Herrera Hiſpalenſis Salmantini conuentus S. Stephani alumnus, vir doctiſſimus, à Philippo III. Canarien. Epiſcopus nominatus, & à Gregorio XV. creatus, à D. F. Iſidoro de Aliaga Valentiæ Archiepiſcopo in Eccleſia S. Dominici Matriti conſecrationis munus ſuſcepit 21. Nouemb. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo primo, ſequentiq; anno ad hanc Tuden. Eccl. translatus eſt, quã cum annis octo ſanctè gubernaſſet, mortem lætus aſpexit in ſuo Salmaticen. Conuentu, anno 1630. Decemb. 31. ætatis ſuæ 82. Iacet ibidem ſequenti memoria.

Anno Dom. 1630. ætatis ſuæ 82. trig. prima Decemb. hoc ſuo ſacello propitium ſibi numen expectat F. Petrus Herrera, ipſe verò moriens hæc tãtum ſepulchrali lapidi apponenda voluit. *Hic expectat Petrus*. Gil. vbi ſup.

Tit. 609. Tudertinus.

1 TVdertina Eccleſia in Vmbria Apoſtolicæ Sedi immeditè ſubditur, in eaq; Fernandez noſter inter Archip. Italos aſſerit reſediſſe P.F. Iacobum, de quo tamen alij Scriptores Ord. non tractant. P. Abbas Vghellus vnicum Iacobum fuiſſe Tudertinum Paſtorem anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo, aſſerit; fuiſſe verò Religioſum ſilet; ſubdit tamen fuiſſe virum probum, pacis amatorem, qui Tudertinos Ciues, ciuili diſcordia diſſipatos, ad pacis fœdera reduxit.

Tit. 610. Tullen.

ARchiepiſcopalem Treuerenſem Sedem ſuam Metropolit. agnoſcit Tullenſis hæc Epiſcopalis in Lotharingia, cui hos ex noſtris præfuiſſe comperimus.

1 P. F. Clemens Bnollus Gallus Tullenſis Epiſcopus creatus eſt à Clemente VI. circa annum milleſimum trecenteſimum quinquageſimum, de quo non tractat Gallia Chriſtiana, quæ ab anno 1330. quo Tullen. Eccleſiæ præerat F. Thomas de Bourlai, vſq; ad 1357. quo in eadẽ reſidebat Bernardus de la Tour, nullum alium Epiſcopum ponit. *Plod. par. 2. lib. 2. Fernand. in Epp. Gall. & Steph. Sampayus*.

2 P. F. Ioannes de Nouocaſtro Burgundus nobiliſſimis Natalibus ortus, in hac Eccleſia Paſtor ſedit, quem Clemens, in ſua obedientia VII. nuncupatus Conſobrinum ſuum, Magiſtrum Sacri Palatij primò nominauit anno 1378. deinde poſt quatuor annos Tullen. Epiſcopum fecit; tandemq; die 23. Decembis S. R. E. Cardinalem declarauit ſub Tit. SS. Quatuor Coronatorum. Maioribus profectò laudibus dignus cenſeretur Ioannes, vir aliàs celeberrimus, ſi vero Pontifici, non autem Conſobrino ſuo Pſeudopont. Clementi adhæſiſſet, de quo copioſum ſermonem habuimus inter Card. *Ex lib. prouis. Prælat. eiuſdem Clemen. VII. & Gallia Chriſt. tom. 3. inter Tullen.* Epp. *ſub num.* 62. Silet tamen (vt ſolet ſæpè ſæpiùs) ipſum Dominicanum fuiſſe.

3 P. F. Deſiderius Gallus in Conſiſt. habito Bononiæ à Clemente VII. vbi reſidebat propter aduentum Caroli V. Imp. habito die Mercurij 29. Ianuarij an. 1530. fuit creatus Epiſcop. Chriſſopolitanus in partib. datuſq; Suffraganeus Eccleſiæ Tullen. cuius erat Epiſcopus tunc Nicolaus Franciſcus à Lotharingia. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

4 P. F. Clemens Baleij Gallus ſacræ Theol. profeſſor à Paolo III. Chriſſopolitanus Epiſcopus, Suffraganeuſq; Tullen. Eccleſiæ conſtituitur die Lunæ 31. Ianuarij, anno à Virgineo partu milleſ. quingenteſimo quadrageſimo ſeptimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. Max.*

Tit. 611. Turtibulen.

1 TVrtibulen. Eccleſia in Terra Laboris Regni Neap. ſub Metropoli Beneuentana Paſtores proprios habuit per multa ſæcula; at cum deſtructa fuiſſet Ciuitas Turtibulen. redacta fuit Eccleſia ad Archipresbyteratum ruralem; ante huiuſmodi autem excidium Turtibulenſis Epiſcopus fuit P. F. Bartholomeus de Be-

neuen-

neuento,creatus per obitum Iordanis Idib. Maij ab Vrbano V. Pontificatus ſui anno quinto, qui fuit reparati orbis milleſimus treceenteſimus ſexageſimus ſeptimus prout liber 2.prouiſion.Prælatorum eiuſdē Pont. teſtatur; tranſlatus ex Leſinen. Eccleſia, *Vghell. tom.8.Ital.ſac.inter Turtibulen. ſub num. 6.*

Tit. 612. Valleren.

1 PAter F. Leonardus de Neapoli cœnobij S. Petri Martyris alumnus à Sixto IV. Vallerenſis Epiſcopus creatur anno à Virginis partu milleſ. quadringenteſimo ſeptuageſimo quinto, qui obtinuit ſequentes gratias à Magiſtro Ord. Leonardo de Manſuetis in Regeſtis eiuſdem fol. 74. appoſitas. *D. Leonardus Epiſcopus Vallerenſis,olim Frater conuentus Sancti Petri Mart. de Neapoli,habuit iſtas gratias, ſcil. quod recipiatur in ſuo conuentu honorificè, cum precepto ſub pœna priuationis gratiarum, & pœnis debitis trangreſſoribus præceptorum, & quod gaudeat omnibus gratijs Ord. & ſuffragijs. Dat. Romæ 31. Ianuarij 1475.*

Tit. 613. Valuen.

CVm Sulmonenſi Valuenſis Eccleſia, eſt vnita, quibus Eccleſijs tres ſequentes præfuere Epiſcopi ex noſtris:

1 P.F.Iacobus de Vrbeueteri Paſtor effectus eſt ab Vrbano V. Non. Martij an. 1263. Obijt 1278.

2 P. F. Bartholomeus de Scalis eligitur Epiſcopus an. 1463. Deceſſit 1491.

3 P. F. Donzellus à Monte Regali à Pio V. inſtituitur Antiſtes an. 1572. Quieuit in pace 1585.

De quibus omnibus inter Sulmonen. ſopra copioſiorem ſermonem habuimus.

Tit. 614. Vigornien.

1 IN Anglia Vigornienſis Eccleſia ſub Metrop. Cantuarien. Paſtorem habuit F. Thomam Bringſtede Anglum, virum, tum ſcolaſticarum, tum diuinarum ſcripturarum peritia præclarum, qui ſcripſit varia opera, inter quæ recenſentur ſequentia.

Super 4 lib. ſentent.
Super Pſalterium
In parabolas Salomonis.
Placita Theologica lib. uno complexus eſt
Diſtinctiones lib. altero.

Plura alia ſcripſiſſe fertur. Floruit circa annum 1370. *Plod. ex Abreuiat.Geſneri, & Luſit. in Bibliot.*

Tit. 615. Vapincen.

SVb Metropoli,Aquen. eſt Vapincen. Eccleſia in Prouincia, cui duo ex Dominicani instituti Patribus præfuere Epiſcopi.

1 P. F. Robertus Gallus de Prouincia Prouinciæ Vapinceſis Epiſcopus factus eſt, præeratq; huic Eccleſiæ anno milleſ. ducenteſimo trigeſimo octauo, quo confirmationem priuilegiorum ſuæ Eccleſiæ obtinuit, videlicet de caſtris Baſtidę veteris, ac nouæ: Caſtrorum de Tornaforr, Montis tenerij, Montaerio, Talardo veteri, & alijs, eiuſque exemplar in codice Aquen. Archiui Regij reperitur. Deceſſit, vt teſtatur Taegius noſter in monument. Ord. anno milleſ. ducenteſimo quinquageſimo primo. De quo Gall. Chriſt. tom. 3. ſilet tamen Dominicanum fuiſſe.

2 Raimundus de Medullione & ipſe Vapinceen. Epiſcopus ſalutatus eſt anno reparati Orbis milleſ. ducenteſimo octogeſimo primo, ſicut tradit Taeg. in monum. Ordinis, de quo Olmeda in vita Ioannis de Verellis Magiſtri Ord. ità ſubdit. *F. Raimundus de Medullione, ſcientia, & virtute conſpicuus ex Epiſcopo Vapicenſi, Archiantiſtes Ebredunen. declaratur a Martino IV. quam dignitatem annis duodecim religiosè, vtiliterq; adminiſtrauit.*

Tit. 616. Varuntinen.

P. F. Nicolaum de Rempis Gallum in Varuntinenſi Eccleſia reſediſſe teſtatur Fernandez noſter in Epp. Gallis, circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum: de quo nil aliud refertur.

Tit.

Tit. 617. Vaſionen.

1 IN Venuſino Comitatu ſub Metropolit. Auenionen. eſt Vaſionenſis Eccleſia, cui P. F. Benedictus de Paganottis Florentinus præfuit, qui in conuentu S. Mariæ Nouellæ regulari obſeruantia ſacriſq; literis imbutus, atq; Theologiæ Magiſter renunciatus, Vaſionen. Epiſcopus creatus eſt ab Innocentio VIII. die vltima Febr. anno milleſ. quadringenteſimo octogeſimo quinto. Eius mentio habetur in Regeſt. Mag. Ord. Ioachini Turriani, qui eidem facultatem conceſſit manendi in conuentu S. Mariæ Nouellæ de Florentia anno 1500. In Capitulo autem Generali Romæ habito 1508. fuit ad gratias, & beneficia Ordinis receptus. Tandem anno trigeſimo octauo regiminis huius Eccleſiæ qui fuit à Virginis partu milleſimus quingenteſimus vigeſimus tertius, è mortalium oculis euanuit. *Ex Regeſt Magiſtrorum Ord. Gall. Chriſt. tom. 3. & Act. Conſiſt.*

Tit. 618. Vateforden.

1 VAteforden. & Liſmoren. Epiſcopus in Hibernia ſub Metropoli Carſellen à Bonifacio Papa X. creatur P. F. Io: de Ping anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſeptimo, de quo Bzouiana Manuſcript. *Io: de Ping. Ord. Præd. Epiſcop. Vateforden. & Liſmoren in Hibernia Prouinc. Caſellen. a Bonifacio* IX. 5. *Id. Iulij an.* 8.

Tit. 619. Velandicen.

1 PAter Fr. Franciſcus de Corduba Hiſpanus, conuentus S. Pauli Hiſpalenſis alumnus, ex nobili familia Marchionum de Priego, factus eſt Epiſcopus Velandicenſis circa annum milleſimum quingenteſimum vigeſimum quintum teſte Fernandez in Epiſcopis Hiſpanis.

Tit. 620. Veliternen.

CVm Oſtienſi eſt Veliternenſis Eccleſia vnita, quibus Sacri Collegij Card. protempore Decanus ius dicit modò ex inueterata iam conſuetudine, eiſdem autem præfure ſebuentes Ord. noſtri Card.

1 P. F. Petrus de Tarantaſia Oſtien. & Veliternen. ſeù Veliternus Epiſcopus effectus eſt an. 1272.

2 P. F. Latinus Malabranca anno 1278

3 P. F. Hugo Seguin. an. 1288.

4 P. F. Nicolaus Boccaſinus an. 1300.

5 P. F. Nicolaus Martiri de Prato an. 1303.

6 P. F. Guillelmus Sudrè an. 1367.

De quibus omnibus copiosè tractauimus ſupra inter Oſtien. Epp.

Tit. 621. Vencien.

1 IN Prouincia ſub Metropolitana Ebredunenſi exiſtit Vencienſis Eccleſia, cui præfuit Epiſcopus P. F. Petrus Marilarius Auenionen vir doctiſsimus, & & eruditiſs. procurante eius promotionem Siciliæ Rege, à Nicolao IV. Pont. Max. quæ contigit anno milleſimo duceneſimo nonageſimo. Viginti propemodum annis commiſſum ſibi populum ſanctiſſimè gubernauit ſecluſa omni pompa Epiſcopali, & Religioſæ paupertatis ſectator feruidus. *Luſit. in Chron. ad an.* 1290. *Gallus Chriſt. tom.* 3.

2 P. F. Fulco de Teraſcona ex Prouincia Prouinciæ *Vencien.* Epiſcopus à Io: XXII. renunciatur die 26. Oct. anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo ſexto. At breui tempore ſibi collatam dignitatem obtinuit, nàm ſecundo ſui regiminis anno quieuit in pace 1328. Capitulo ſuo legata mitra pretioſa, gemmis ornata. *Taeg. in Mon. Ord. Gall. Chriſt. vbi ſup.*

3 P. F. *Io:* Abrahardi, vulgo cognominatus, Epiſcopus Blancus, ab *Vrbano* VI. circa annum milleſimum trecenteſimum octogeſimum quintum creatus eſt Epiſcopus Vencien. qui iurium ſuæ Eccleſiæ propugnator acerrimus vſq; ad mortem ſemper fuit. Capitulo ſuæ Cathedralis 20. Gall. libras donauit ea lege, vt perpetuis futu-

futuris temporibus in eadem Eccleſia ſolemniter D. Thomæ Aquinatis feſtum celebraretur. A Communitate Nicienſis vrbis Epiſcopale Caſtrum de Gatterijs recepit, vbi quieuit in pace circa annum millesimum trecenteſimum nonageſimum quintum. *Gall. Chriſt. vbi ſup.*

Tit. 622. Venecoponen.

1 IN partibus Venecoponen. Eccleſia eſt, cuius Epiſcopali titulo inſignitus eſt à Pio II. P. F. Henricus Ritenius, de Ratennato dictus, Germanus, daruſq; Suffraganeus Archiep. Colonien. anno millef. quadringenteſimo quinquageſimo octauo, qui in Capitulo Generali apud Nouiomagum celebrato, ad gratias, ac beneficia Ord. in hunc modum receptus eſt. *Recipiuntur ad gratias, & beneficia Ord. P. F. Epiſcopi. In primis acceptamus R. Petrum de Venetijs Archiepū Corphien. D. Antonium de Regio Epiſcopū Brunnſien. D. Henricum de Ratennato Epiſc. Venecoponen. ſuffraganeum Reuerendiſſ. D. Archiep. Colonien. D. Henricum Pragas Epiſc. Sebaſten. & D. Io: Vuder Epiſc. Landanen. Omnes aſſumptos ex Ord. noſtro.*

Tit. 623. Veneten.

IN Armoria Veneten. Ciuitas in Gallia eſt, cuius Epiſc. Sedi, Turonenſis ſuffraganeę, ſequentes Dominicani præfuere.

1 P. F. Hugo Stoquer, alias de Leſtrequer, primus inter illos effulſit, ex Trecorenſi Sede huc translatus, & à Capitulo electus, cui cum annis ferè duobus optimè præfuiſſet, præceſſit nos cum ſigno fidei dormiens in ſomno pacis, die 10. Oct. anno milleſ. quadringenteſimo octauo. *Gall. Chriſt. tom. 3.*

2 P. F. Io: Valydire Coriſopiten. Diœceſis, ex Leonen. Eccleſia in Britannia ad hanc Venetenſem translatus eſt ab Eugenio IV. anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo tertio. Cathedralem ſuam inſtaurauit, ſingulariq; munificentia cumulauit, annuo cenſu pro Anniuerſario, ac miſſis ſibi perſoluendis conſtituto. Naturæ debitum perſoluit, anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo quarto. Iacet in Cathedrali in cappella B. Mariæ retro chorum. *Gall. Chriſt. vbi ſup.*

Tit. 624. De Venezuola.

SVnt qui hanc Eccleſiam de Venezuola eandem eſſe cum illa de Cloro, S. Iacobi nuncupata, à nobis ſupra tit. 188 relata, aſſerant; alij autem diuerſam dicant; qua de re neque à Patribus noſtris Indis certiores fieri potuimus, quod & in aliquibus alijs remotiſſimarum regionum illarum Eccleſijs nobis contigit. Veritati ergò cõſulturi, quos in Conſiſtorialibus Actis nominatos Epiſcopos de Cloro nouimus, ſub eo Tit. retulimus; quos verò de Venazuola, hic referimus: Si vna eadēq; eſt Eccleſia, cunctos ſimul pro eadē ibi & hic promotos Epiſcopos recenſe.

1 Eccleſia hæc de Venezuola in Indijs ad Caroli V ſupplicationē erigitur in Cathedralē à Clemente VII. die 21. Iulij, anno milleſimo quinquagenteſimo trigeſimo primo, cui datus eſt Epiſcopus à Pio IV. P. F. Petrus de Agredo Hiſpanus, die Veneris 27. Iunij, anno milleſimo quinquageſimo ſexageſimo primo. Fuit Petrus Salmantini conuentus filius, vir doctus plurimarum Cathedrarum, Cœnobiorumq; moderator egregius, qui grammaticæ ſtudium in ſua Ciuitate pro addiſcenda ab Indis latina lingua proprio ære fūdauit. Sublatus eſt de terra viuentium, anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo, in ſua Cathedrali ſepulturæ datus, ità enim habetur in Actis Conſiſt. Pij Pont. quorum teſtimonium cum ſit certum, erraſſe Gil. in aſſignanda ſerie annorum pro motionis huius Epiſcopi conſtat.

2 In Petri prædicti locum huius Sedis Epiſcopus delectus eſt P. F. Io: Muzzauillo, à Gregorio XIII. Maij. 23. anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo tertio promotus, qui multa, & Regi, & populo ſibi commiſſo præſtitit beneficia. Quieuit in pace decimo ſui regiminis, anno 1593. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. & Gil. in Teat. S. Eccleſ. de Venezuola.*

4 P. F. Petrus Palominus Burgenas Magiſt. poſt mortem Didaci Epiſcopus de Venzuola nominatus eſt à Philippo III. Hiſpa-

Hiſpaniarum Rege, promotuſque à Clemente VIII. anno milleſimo ſexcenteſimo primo, qui breui tempore hanc Eccleſiam rexit complendo dies ſuos. *Gil. vbi ſup.*

Tit. 625. Venuſini.

1 Quinque Dominicani Præſules Epiſcopali ſedi Venuſinæ in Neapolitano Regno, ſub Metrop. Eccleſiarum vnitarũ Acheruntina, & Materana ſacrum ius dixere, quorum primus fuit P. F. Auguſtinus de Beneuento, à Io. XXII. Epiſcopus creatus die 5. Auguſti anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo qnarto, qui pluribus annis commiſſum ſibi gregem ſanctiſſimè rexit. *Taeg. in monum. Ord. & Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

2 P. F. Dionyſius (quem Bzouiana manuſcrip. Dominicum dicunt) de Monte Leone S. Theol. Doctor celebris à Martino V. qui probè hominem nouerat, Venuſinus Antiſtes renunciatus eſt Idib. Nouemb. anno à Virg. partu milleſimo quingenteſimo decimo nono. Præfuit eximiè annis duodecim, mortalitatem complens anno 1431. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Paulus Obertus Bergomen. inculpatæ vitæ vir, eximiaque doctrina præditus, à Pio V. die 20. Martij Venuſinus Epiſcopus deligitur anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſeptimo. At breuis temporis decurſu cõmiſſas ſibi oues ſalutis pabulo enutriuit, ex hoc ſæculo nequam ereptus eodem anno, 13. Septemb. Iacet in Cathedrali in communi Canonicorum oſſuario, prout mandauerat, conditus. *Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Vincentius Calci de Soncino ſacræ Theol. inſignis Magiſter, ex Prouinciali terræ ſanctę, ac ſocio Magiſtri Generalis Beccariæ, à Gregorio XIV. die 18. Febr. anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo primo huius ſedis Epiſcopus deligitur; qui cum Epiſcopales ædes reſtauraſſet, populumque ſibi commiſſum, verbo, ac excẽplo informaſſet, omnia, quæ boni Paſtoris ſunt complendo, perrexit ad Chriſtum die 3. Maij labente anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo octauo, in Cathedrali tumulatus. *Vghell. vbi ſup.*

5 P. F. Hyacintus Taruſius Vrbeuetanus ex Monte Politiano oriundus, nobili familia progenitus, & Vrbeuetani cõuentus alumnus, ſacræ Theol. Mag. vir eruditione, tam ſacra, quàm prophana, refertus, Venuſinam Eccleſiam regendam obtinuit ab Innocentio X. Pont. Max. die 5. Octobr. anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo qnarto, ſolemniter ciuitatẽ ingreſſus 13. Feb. ſequentis anni 1655. Viuit hoc anno 1665. Paſtor optimus, qui aſſiduis concionibus, atque monitionibus commiſſas ſibi oues ad ſalutis paſcua dirigere ſatagit. Scripſit vitam S. Honuphrij, quam Viterbij edidit. Item B. Alberti Magni geſta, ac obſeruationes ſuper Epiſtolas S. Catharinæ Senenſis. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 626. Vercellen.

1 Licet Vercellenſis Eccleſia in Lombardia ſub Metropolitana Mediolanen. nullum Dominicanum profeſſorem Epiſcopum habuerit, Suffraganeum tamen conſequuta eſt P. F. Melchiorem Cribellum nobilem Mediolanẽſem S. Theol. Magiſtrum celebrem, datum à Paulo III. creatumque Tagaſtenſem Epiſcopum die 20. Febr. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. P.*

Tit. 627. Veræ pacis.

De hac Prouincia loquens Mag. Gil. in Theatro Eccleſiaſtico de Eccleſia Guatimalen. Veræ Pacis ita orditur tractatum. *Aeſta Prouincia le dieron los Soldados Caſtellanos el nombre de Tierra de Guerra, porque no la pudieron ſugetar con la induſtria de las armas: Los Religioſos Dominicos le dieron en odio de la guerra, el nombre de Verapez, porque no vino à la obediencia Real con la fuerza de la eſpada, ſi nò co la efficacia de la palabra Euangelica.*

1 Veræ Pacis Eccleſia in Cathedralem erigitur ad Philippi II. Hiſpaniarum Regis ſupplicationem à Pio IV. die Veneris 27 Iunij anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo, cui primus datur Epiſcopus eadem die P. F. Petrus de Angulo nobiliſſimis ortus natalibus, vt Con-

ſiſtorialia Acta reſtantur. Hic Mexicano in cœnobio Dominicana profeſſione emiſſa, inſignis diuini verbi præco effectus, ſacra prædicatione plures Indos ad fidei Euangelicæ agnitionem adduxit. Ad huius Eccleſiæ regimen aſſumptus, ſequenti anno 1562. feria 4. infra octauam Reſurrectionis D. N. Ieſu Chriſti in pace quieuit apud Zalamam, erga B. *V*irginem maxima deuotione feruens, ob quam F. Petrus de S. Maria nominari voluit. *Mag. Gil. vbi ſup. & ex Act. Conſiſt.* Pij IV.

2 In demortui Petri Epiſcopali ſede conſtituitur alter P. F. Petrus, de Penna dictus, Burgenſis conuentus alumnus, ab eodem Pio IV. Nouemb. 17. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto, qui ſequenti anno 11. Martij ad Quitenſem Eccleſiam transfertur, de quo ibi. Ex *Regeſt. Cancell. Apoſt. & Gil. vbi ſup.*

3 Mag. Gil. Gonzalez de Auila in Theatro Eccleſiaſtico de S. Eccleſia *Veræ* Pacis, poſt Petrum, in eadem Eccleſia Epiſcopum, ponit P. F. Antonium de Heruias: at immeritò: nam Conſiſtorialia Acta oppoſitum hoc pacto referunt. *Die Veneris 8. Ianuarij* 1574. *F. Thomas de Cardenas. Ord. Præd. fit Epiſcopus Eccleſiæ vera pacis in partibus Indiarum maris Oceani vacan. per tranſlationem D. Petri dictæ Ciuitatis Epiſcopi ad Eccleſiam Quitanam, referente Card. Pacecho.* En quomodo Petro ſucceſſit Thomas, & non Antonius Heruias. Fuit Thomas patria Corduben. S. Pauli, eiuſdem ciuitatis cœnobij alumnus, & ad Indos profectus, Guatimalen. conuentus prior extitit. Corporis mortificationi deditus, cilicio, ieiunio, aſſiduaque diſciplina rebellantem carnem ſpiritui ſeruire cogebat. Indorum conuerſioni intentus, copioſam eorum multitudinem ſacro lauacro Chriſto regenerauit. Epiſcopus factus, primus omnium muſicales concentus apud Indos introduxit, commiſſaſq; oues quotidiano verbi diuini pabulo reficiebat. Annos quatuor demandatam ſibi Eccleſiã ſanctiſſimè rexit; tandemque ieiunijs, ac vigilijs fractus, bonis operibus plenus, obdormiuit in Domino, cõmunibus lacrymis parentatus. *Ex ſuprad. Auct.*

4 P. F. Antonius de Heruias in regimine huius Eccleſiæ ſucceſſit Thomæ de Cardenas die 6. Febr. anno 1579. ex Arequipen. Eccleſia translatus, Conſiſtorialibus Actis Gregorij XIII. id conteſtantibus. *Referente Cardin. Sfortiâ, die 9. Ianuarij 1579. ad Regis Catholici præſentationem Pont. prouidit Eccleſiæ Veræ pacis, vacanti per obitum Thomæ, de perſona R. Antonij Heruias Ord. FF. Prædicatorum abſoluendo ipſum à vinculo, quo Eccleſiæ de Arequipa tenebatur, munere tamen conſecrationis per eum non ſuſcepto, & ad dictam Eccleſiam Veræ pacis transferendo.* Septem annos huic Eccleſiæ præfuit Paſtor bonus, ad Carthagenen. poſtmodum à Sixto V. die 22. Octob. anno 1586. translatus, in qua deceſſit anno 1596. *Ex Actis ſuprad. & Gil. vbi ſup.*

5 Translato Antonio, Philippus III. nominauit Veræ Pacis Epiſcopum P. F. Io. de Caſtro, Prouincialem in Inſulis Philippinis, virum religioſiſſimum, qui clauſtralis quietis cupidiſſimus, oblatam dignitatem ſubire recuſauit. *Porque ſu praſentiom era il martirio.* Inquit Gil. vbi ſup.

Poſt renunciationem Ioannis, effectus eſt Epiſcopus D. Io. Fernandez, quo ad *Mechoacan.* Eccleſiam translato, hæc Veræ pacis cum Guarimalen. incorporata eſt. *Gil. in Teat. Eccl. de Guatimala.*

Tit. 628. Vergen.

1 PAter Fr. Io. de Colmis Vergenſis Epiſcopus creatur ab Vrbano V. 13. Cal. Febr. pontificatus ſui anno 8. qui fuit à *N*atiuitate Chriſti milleſimus treceteſimus ſeptuageſimus, ſicut habetur in lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont.

Tit. 629. Veronen.

SVb Patriarchali Aquileien. eſt *V*eronenſis nobilis Eccleſia in Lombardia ſub dominio inclitæ Reipublicæ Venetæ, cui duo Dominicani, profeſſores præfuere.

1 P. F. Petrus è nobili Scaligera gente ortus, huius Eccleſiæ Epiſcopus creatus eſt anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo à Nicolao Papa IV. qui ſpectatæ integritatis, ac doctrinæ vir fuit, vnus ex primis noſtri Ordinis alumnis, qui à S. Patre Dominico Bononiæ ad religioſæ conuerſationis

ſtationis habitum fuere recepti. Hic cum eſſet penè capularis ſenex. Epiſcopale onus ad quinque annos tantùm adminiſtrauit ea integritate, charitate, ac pietate, quam ex ſuo S. Patre hauſerat, omniumque mœrore, fœlicem ſpiritum Deo creatori ſuo reddidit anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo quinto, *Vghel. tom. 5. Ital. ſac.*

2 P. F. Hieronymus Treuiſanus Venetus, Theologus inſignis, probatis moribus, ſanguiniſq; præſtantia conſpicuus, Pio *IV.* Pont. Max. in paucis charus, Veronenſis Epiſcopus delectus eſt ab eodem die 15. Ianuarij anno reparati orbis milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo, qui de mandato præfati Pontificis Concilio Tridentino aſſedit, vbi deceſſit ſecundo ſui regiminis anno, qui fuit à partu Virg. 1562. in ſacrario Eccleſiæ S. Dominici terræ traditus, ſequenti inſcriptione tumulo appoſita.

Hieronymo Treuiſano Ord. Præd.
Dominici filio
Epiſcopo Veronenſi
In ſacra Tridentina Synodo vita functo.
Auguſtinus, & Franciſcus Fratres
ſibi, & P.

Tit. 630. Verſentinus.

1 IN Eccleſia Verſentina vnicum reſediſſe Epiſcopum Dominicanum, nouimus P. F. Franciſcũ, de Britagno nũcupatum, qui die 5. Decemb. anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo nono quædam Altaria in Eccleſia B. Mariæ de Morimundo in valle Ticini conſecrauit, vt refert P. Abb. Vghell. tom. 4. Ital. ſac. inter Accien. Ep. ſub num. 2. dum de Benuenuto Epiſcopo Monaco Ciſtercien. loquitur.

Tit. 631. Veſtani.

1 VEſtanam Eccleſiam vnicam Metropolis Sipontinæ Suffraganeam in Apulia rexit P. F. Elias Saguini, à Clemente VI. anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo quarto 6. Calend. Nouemb. creatus Epiſcopus, qui cum ſe bonorum operum cunctis præbuiſſet exemplum, diem vidit extremum anno milleſ. trecenteſimo quadrageſimo nono. *Vghell. tom. 7. Ital. ſac.*

2 P. F. Bernardus Lazaren. (de quo Vghell. eodem tomo 7. & in Append. tom. 9. vbi diſertè fatetur eum Dominicanum) à Paulo V. Veſtanus Epiſcopus creatur anno à Virginis partu milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſeptimo 19. cal. Octobris, qui in ſua Eccleſia vixit Paſtor bonus, vſque ad annum Chriſti milleſ. quingenteſimum ſeptuageſimum quintum, de quo Regeſt. Mag. Ord. Leonardi Manfueti mentionem in hunc modum faciunt ſub an. 1477. fol. 220. *R. D. Magiſter Bernardus Lazaren. de Sicilia Conuentus Capuani, Epiſc. Veſtanenſis aſſumptus de licentia Ord. habet ſuffragia in vita, & in morte, & teneat ad vſum ſuum, quamdiù vixerit libros, & res ſuas. Romæ 27. Septemb.* 1477.

3 P. F. Iulius Paueſius de Quinzano Brixienſis Diœceſis, habitu Ord. in S. Clementis de Brixia cœnobio aſſumpto anno 1527. vir pietate, atq; doctrina celebris, ad S. Leonis Eccleſiam in Calabria primò à Paulo IV. poſtmodum ad Veſtanam ab eodem Pont. Max. translatus eſt die 2. Oct. anno milleſ. quingenteſimo quinquageſimo quinto, ac tandem Archiepiſcopalem Sedem Surrentinam conſcendit anno milleſ. quingenteſimo quinquageſimo octano de quo ibi. *Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Thomas Malateſta de Camerota ex S. Dominici de Neap. conuentu Prouinciæ Regni Veſtanus Epiſcopus à Sixto V. creatur anno milleſ. quingenteſ. octogeſimo nono, de quo P. Fr. Theodorus Valle in ſua hiſtoria Vir. Illuſt. Ord. Noſtri prouinciæ Regni p. 5. factum, hoc loco dignum, in hunc modum refert.

F. Tomaſo di Camerota perſonaggio nelle lettere, ſimplicità, & eccellenza della vita ſpirituale illuſtriſſimo, fù così oſſeruante del voto della pouertà, che quantunque vecchio, non conoſceua alcuna moneta. Vna volta eſſendogli ſtati donati dall' Emin. Sig. Aſcanio Colonna Card. di S. Chieſa (che l'haueua in riſpetto di Padre) mille ſcudi, alcuni giorni doppo glie li reſtituì, dicendo d'hauergli accettati per non contriſtarlo; ma che non gli feruiuano altrimente: il che fù ſentito con merauiglia grande di quell' Emi-

nentiſs. Prencipe ; e lodatolo molto, conobbe veramente la ſimplicita, è che : Poſt aurum non abijt, nec ſperauit in pecuniæ Theſauris; *& affettionoſſi più ardentemente alla ſua bontà . Gli procurò da Siſto V. Pontefice il Veſcouato della Città di Vteſti ; e ſarebbe paſſato più auanti, ſe la morte non vi ſi interponeua in Roma l'iſteſſo anno* 1583. *doue fù ſepolto*: in noſtra Eccleſia S.Mariæ ſuper Mineruam, Ex *Act. Conſiſt. Vghell. vbi ſup. & in Append. tom. 9. & Plod. par. 2. lib. 4.*

5 P.F. Ambroſius Palumba Neapolitanus ex Congregatione ſanitatis, eiuſdem conuentus alumnus ; vir pietate, vitæ integritate, morum candore, zelo Eccleſiaſticæ diſciplinæ, ſacrarumq; literarum peritia per omnia laudabilis, à *Paulo* V. Religioſorum Ordinum, virtuoſorumq; amatore *V*eſtanus Epiſcopus deligitur die 16. Febr, anno milleſ. ſexcenteſimo decimo octauo, qui vjginti tribus annis commiſſum ſibi Clerum, & gregem integerrimè regens, per ſalutis ſemitam verbo, atque exemplo inceſſanter dirigere non deſtitit, chorum frequentando, viduarum, pupillorum, atque pauperum, partes ſuſcipiendo. Tandem carnis onere depoſito, ad optatum ſalutis brauium properauit an. 1641. *Vghell. & Vall. vbi ſup.*

Tit. 632. Vicen:

1 VIcenſem Eccleſiam in Cathalonia, quę aliquando Auxonen. nuncupata fuit, ſub Metrop. Tarraconen. rexere plures Dominicani, inter quos iure merito recenſendus videtur D.Hernandus de Siluio, qui cum eſſet Vicenſis Epiſcopus, habitũ Ordinis induit in Barchionenſi cœnobio, quieuitq; in Domino anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo quarto, *Lopez p. 5. lib. 2. cap.* 8.

2 P. F. Bernardus è Muro *V*icenſi Sacerdotio cohoneſtatus eſt circa annum milleſimum ducẽteſimum ſeptuageſimum quartum, ſicuti teſtatur Fernandez noſter in *N*omenclatura Epiſcop.Hiſpanorum.

3 P.F.Rodulphus *V*icenſis Epiſcopus, & ipſe recenſetur à Fernandez vbi ſup. aſſeriturque floruiſſe circa annum milleſimum quadringenteſimum octogeſimum, At forſitan hic eſt ille, quem commemoramus immediatè poſt inter Viciæquen. Epiſcop. & videtur deceptus Fernandez à conſimilitudine nominum harum Eccleſiarum.

4 P. Mag. F. Io: Enguera Regi Catolico Ferdinando à ſac. Confeſſionibus, Generalis Inquiſitor in Regnis *A*ragoniæ, Nauarræ, Valentiæ, Cataloniæq;, Vicenſis Epiſcopus à Iulio II. an. 1506. creatus eſt primò, ad Ilerden. poſt modum an. 1510. ac Dertuſen. tandem an. 1512. translatus: cumque in omnibus ſibi commiſſis Eccleſijs Apoſtolicus Paſtor effulſiſet, depoſito corpore ad perpetuam fœlicitatem euolauit *V*alliſoleti an. milleſ. quingenteſimo tertiodecimo, Februario Menſe. *Fernand. vbi ſup. & Plod par. 2. lib. 3.*

5 P.F. Franciſcus Creſpi ſacrarum litterarum peritia, ac pietate conſpicuus *V*icenſis Epiſcopus renunciatur ab Alexandro VII. Pontificatus ſui anno primo, qui fuit reparati Orbis milleſimus ſexcenteſimus quinquageſimus quintus, Nouemb. 29 *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 633. Vicentini.

1 VIcentinæ Eccleſiæ in *L*ombardia, Patriarchalem Aquileien. Eccleſiam veneranti, præfuit B. Bartolomæus de Bragantijs, qui Vicentiæ in lucem editus, atq; à S.Patre Dominico ad Ordinem receptus, eidem in cœlum ſublato, in ſacri Palatij Magiſterij ſucceſſit. Ad Nimoſien. Epiſcopatum in Cypro ab Innocentio IV. promotus an. 1246. in Syriam ad S. Ludouicum Galliæ Regem Apoſtolicus Legatus à Latere directus eſt anno 1248, vbi ab eodem S. Rege in arcanum conſcientiæ arbitrum delectus fuit. Ab Alexandro *I*V.poſtmodum patriæ ſuæ *E*piſcopus renunciatus 15.Cal.Febr.anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo, multas perſequutiones paſſus eſt ab *E*zelino *L*ombardiæ Tyranno. A. S.Ludouico vnã ex ſpinis ſacræ coronæ *D*ominicæ pro magno munere dono datam recepit, quam Vincentiam deferens, conſtructa ibidem nobili Eccleſia ſub S. Coronæ titulo, & noſtro Ordini conceſſa, in eadem illam collocauit an. 1260. publica huiuſmodi donatio-

nationis confecta enarratione, quam refert Vghellus inter Vincentinos Epp. tom. 5. Ital. ſac. Tranſijt ad Beatorum chorum B. Bartholomeus anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo octauo, in præfata S. Coronæ Eccleſia conditus, cuius corpus quinquageſimo tertio ab eius obitu anno, incorruptum repertum, in nobile ſepulchrū maximo populi concurſu illatum eſt. *Plod. par. 2. lib. 1. Vghell. vbi ſup. Marc. Ant. Thienaus in Catal. BB. Vincen. & Scrip. Ordinis.*

2 P. F. Angelus Bragadinus, Venetus Patrius, vir eximia literatura præditus, candidiſsimiſque moribus ornatus, à Iulio III. Vincentinus Epiſcopus delectus eſt die 7. Martij anno milleſ. quingenteſimo quinquageſimo, qui Pontificis Maximi non fefellit expectationem, nobilis ſui regiminis euentu; nam omnibus omnia factus, pauperum miſerias larga manu ſubleuando, eorumdem Patris titulum promeruit. Decem annis commiſſum ſibi gregem Paſtor Optimus verbo, ac exemplo in viam ſalutis direxit, fatoq; & ipſe functus eſt 1560. *Vghell. vbi ſup.*

Tit. 634. Vicoaquen.

VIcoaquenſes, Vieæquenſes, ac Equēſes, huius Eccleſiæ Præſules nominātur, quæ ſuper mare propè Surrentinam Metropolim, à Napolitana Vrbe non multum diſtans, quinque Dominicanos Paſtores obtinuit.

1 P. F. Landelphus, ſeù Radulphus, vt alij dicunt de Neapoli huius ſedis Epiſcopus delectus eſt à Bonifacio VII. circa annum milleſimum trecenteſimum primum, qui cum inter ſui ſæculi Doctores, eruditoreſque meritò computaretur, Regiſq; gratia polleret, eo petente ad Archiep. Acheruntinam, & Materanam translatus eſt à Clemente VI. anno milleſimo ſexcenteſimo ſexto, de quo ſup. *Vghell. tom. 6. Ital. ſac.*

2 In tranſlati Landulphi locum ab eodem Clemente ſubſtitututus eſt Viciæquē. Præſul P. F. Petrus de Andria Idib. Auguſti anno milleſ. trecenteſimo ſexto, qui pro decimis ſuæ Eccleſiæ debitis, litem habuit cum Vici Comite apud Regem, & vicit. Vixit in ea dignitate annos circiter decem. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Ludouicus de Neapoli Regi à ſacris confeſſoribus Epiſcopus Vicoaquē. & ipſe euaſit circa ānum milleſimum trecenteſimum octogeſimum quintum, qui operibus bonis onuſtus, carnis pōdus corruptibile depoſuit anno milleſimo treceenteſimo nonageſimo tertio. *Taeg. & Vghell. vbi ſup.*

4 P. F. Dominicus Caſablanca Siculus, Meſſanenſis, ſummus Theolog. Equenſi ſacerdotio functus eſt, promouente Paulo IV. die veneris 4. Febr. anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo octauo. Tridentino Concilio interfuit, ſextoq; ſui regiminis anno quod mortale erat, immortalia conſequuturus, dereliquit 1564 *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont. & vghell. vbi ſup.*

5 Prædefuncto Dominico P. F. Antonius de Sagra Melitenſis conſtituitur huius Eccleſiæ Epiſcopus à Pio IV. die 17. Nouemb. anno milleſ. qingenteſimo ſexageſimo quarto; qui in Ordine, & orbe variarum linguarum peritia famoſus, Syriam, Meſopotaniam, Aſſiriam, Aegiptum, aliaſque Orientis Regiones peragrauit ob Fidei dilatationem, Catholicorumque conſolationem, Apoſtolici Generalis Commiſſarij titulo, auctoritateq; munitus, mores, ritusq; fidelium illarum partium ad Romanæ Eccleſiæ normam traducendo. In vrbem reuerſus, Epiſcopuſque renunciatus, munere conſecrationis obtento, ad commiſſum ſibi gregem iuxta ſac. Concilij Tridentini normam regendum properauit. Deceſſit autem Neapoli anno milleſ. quingenteſimo octogeſimo ſecundo, in Eccleſia D. Anunciatæ conditus eum fatiſcentites vetuſtate Epiſcopales ædes reſtituiſſet, vt conſtitutus lapis ibidem in hunc modum proloquitur.

F. Antonius Sagra Melitaus Ord. Præd.
Vici Præſul has ædes vetuſtate collapſas
In meliorem, amplioremq; formam reſtituit
vt ſibi, poſteriſque ſuis vſui forent
A partu Virginis MDLXVII.
Vghell. vbi ſup.

Tit.

Tit. 635. Vigilien.

1 SVb Tranenſi Metropol. Vigilienſis Eccleſia in Apulia eſt, cui vnicum ex noſtris ſacrum ius dixiſſe affirmat Taeg. noſter in hunc modum: *Eadem tempore F. Bartholomaus de Bario factus eſt Epiſcopus vigilianus In Regno Sicilia*. *V*ghellus autem hunc Bartolomæum Caroli Regis Capellanum, ac Conſiliarium fuiſſe affirmat anno milleſ. trecenteſimo vigeſimo ſeptimo inter Ep. Vigilien.tom. 7.

2 P. F. Florius *V*icentinus poſt Bartolomæum patriæ delectus eſt Epiſcopus, dū Ferrariæ fidei Queſitor eſſet, qui dignitate neglecta,in religioſa paupertate, atque aſſumpto Sacræ Inquiſitionis miniſterio perſeuerans, Ferrariæ dormiuit in ſomno pacis. *Olmeda, & Fernand. in Concel. Prad.*

Tit. 636. Viglieuanen.

1 PAter Fr.Sebaſtianus Cataneus Mediolanenſis,cum à Clemente VIII. an. 1592. fuiſſet inſtitutus Chiemen. Epiſcopus, datuſq;Suffraganeus Archiepiſcopo Salisburgen. ingraueſcente ætate vtrãque Eccleſiam dimiſit, factus Viglieuanenſis Epiſcopi in Lombardia Coadiutor cum futura ſucceſſione: at obijt ipſe antequam dicta Eccleſia ſuo Paſtore deſtitueretur, de quo ſup. in Chiem.Epp.

Tit. 637. Vilnen

1 VIlnen. Eccleſiæ in Lituania duo Prædicatores ab Apoſtolica Sede dati ſunt Epiſcopi ſuffraganei, ex quibus prior fuit P. F. Fœlix Polonus Sac. Theol. Mag. à Clemente VII. Epiſcopus Caphen. creatus,datuſq; Vilnen. Suffraganeus die 17. Aprilis anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſecundo, in qua dignitate pluribus annis laudabilem vitam duxit, de terra viuenrium ſublatus poſt annum milleſ. quingenteſimū quinquageſimū quartum, *Bzon. de reb. geſtis in Polonia Ord. Prad. cap. 6. & ex Act. Conſiſt. Clem.* VII.

2 P. F. Ciprianus Polonus Mag. Motonen.Epiſcopus à Pio V.die 3.Martij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſecundo creatur, datus Suffraganeus Vilnen. Eccleſiæ, qui viuebat anno milleſimo ſexcenteſimo quinto, teſte Bzouio vbi ſupra. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pij V.*

Tit. 638. Vintonien.

1 SVb Cantuauienſi Metropolitana in Anglia eſt *V*intonien. Eccleſia, cui vnum ex noſtris *D*ominicanis profeſſoribus præfuiſſe, Scriptores Ordinis affirmant, P. F. Robertum Anglum, Epiſcopum creatum circa annum milleſimum ducenteſimum ſeptuageſimum ſeptimum. *Fernand. in Epp. Anglis Plod p. 2. lib* 1.

2 P. F. Guillelmus Agieton fit Epiſcopus Danen. cum facultate Pontificalia exercēdi in *V*intonen.Eccleſia, à LeonePapa X. die Mercurij 12.Septemb.anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem* P. M:

Tit. 639. Viterbien.

1 CAput Patrimonij D. Petri eſt *V*iterbium, cuius nobilis Epiſcopalis Sedes Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubditur, in eaque reſedit P. F. Philippus Romanus à Gregorio X.inſtitutus Ep. āno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo. Fuit Philippus vir ſingularis doctrinæ, ac pietatis, ibidem in noſtro conuentu S. Mariæ ad Gradus, dum Generalia comitia pro Pontificis electione celebrabātur,Prior; electoq;Gregorio X.pauló poſt vacan. *V*iterbien. Eccleſia legitimo Paſtore delectus eſt Epiſcopus ab eodem Pont. Max. eoq; Præſule, Io; XXI. ex ruina palatij pontificij ibidem ſubſequuta,interijt. *D*eceſſit Philippus quartodecimo ſuæ paſtroralis curæ anno, qui à Virgineo partu illuxit 1286. *Taeg.& Vghell.tom.*1.

2 Fernandez quendam Rugerium *V*iterbien. Epiſcopum facit an. 1280.& Ruffinum ſtrectum circa annum 1304.quod & Flodius affirmat; cœterùm eum Vghellus in nomēclatura Epp.huius Eccleſ. nullam de his ment. faciat, fides ſit apud ipſos.

Tit.

Tit. 640. Viſenſeſes.

1 Viſenſi Eccleſiæ in Portugallia ſub Metropolitana Braccaren. ſacrũ ius dixiſſe P. F. Ioannem de Portugallia, in hunc modum teſtantur Acta Capit. Gen. Rom. 1629. *F. Io: de Portugall. ex familia Comitum de Vimioſo Epiſcopus Viſei, vita in Religione, & in Epiſcopatu Regioſiſſimè docta; maximam in ſuo obitu ſanctitatis de ſe famam excitauit, & ex eius corpore ſuauiſſimus odor emanauit.* Fuit autem creatus Epiſcopus ab *Vrbano VIII.* die 1. Decemb. anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo quinto. *Ex Regeſtis Cancellaria Apoſtolica.*

2 Huic Viſenſi Eccleſiæ præfuit quoque ſecundus ex noſtris Fratribus Prædicatoribus Pater Frater Antonius de Souſa, filius Dominorum Caſtanarienſium in Regno *Luſitaniæ*, ex Vicario Generali Ord. noſtri à Clemente VIII. anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo quarto die 22. Auguſti, vt aſſerunt Regeſta Cancell. Apoſt. Fuiſſe virum hunc ſcientiæ, ac morum candore præſtantiſſimum, Scriptores Ordinis affirmant cùm Fernand. in Epiſcopis Hiſpanis, Plodio de viris Illuſtribus Ordinis noſtri parte 2. libro 4. & alijs.

Tit. 641. Vladimirien.

1 A Bonifacio Papa IX. Vladimirien. Eccleſiæ datus eſt Epiſcopus in vaſtis illis, ac remotis Septentrionalibus partibus, qui ſequitur

Patri Fratri Georgio de ButzKouio, demandatur huius Sedis Epiſcopalis regimen à Bonifacio Nono Pont. Max. anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo primo, teſtimonium indubitatum nobis perhibentibus huiuſmodi promotionis Bzouianis manuſcrip. in hunc modum. *Gregorius de ButzKouio Ord. Præd. Epp. Vladimirien. à Bonifacio IX. Cal. Martij an. 2.* De quo nullus ex ſcriptoribus Ordinis aliquo modo tractat.

Tit. 642. Vadislauien.

1 Sub Gneſnen. Metropolit. eſt Vladiſlauien. Eccleſia, cui datus eſt Suffraganeus P. F. Valerianus de Varſo Polonus, nobilico natus, à Paulo III. Margaritenſi Epiſcopali titulo inſignitus die 28. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo tertio, de quo inter Epp. Margarit. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 643. Volaterran.

1 APoſtolicæ Sedi immediatè ſubditur antiqua *Volaterrana* Eccleſia in Tuſcia, cuique præfuit P. F. Antonius Cipollonius Florentinus, ex Feſulana Sede translatus à Bonifacio Papa IX. prid. Calend. Febr. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo, qui de Berignone Caſtello litium plerumque fomite, cum Volaterranis pactus, in poſterum ita fore commune vtríſque, vt viciſſim quotannis eidem adminiſtros attribuendi, tam populo, quam Epiſcopo ius eſſet. Translatus eſt poſtmodum ad Eginen. Eccleſiam 9. Cal. Iunij anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſexto. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac.*

Tit. 644. Volodimirien.

1 PAter Fr. Gregorius Polonus Volodimirienſem Eccleſiam regendam obtinuit in Ruſſia antequam Epiſcopalis Sedes Luceoriam fuiſſet translata Magni Ducatus *Lituaniæ* priuilegium ſubſcripſit de nobilitate Lituanorum ad arma nobilitatis Poloniæ receptorum, anno milleſimo quadringenteſimo tertiodecimo. Pluribus annis commiſſum ſibi gregem Paſtor optimus optimè rexit: quieuitque in pace. *Bzouius de Reb. geſt. in Polonia Ord. Præd. Cap. 6. & Okolski in Ruſſ. Florida par. 1. ex Stricouio.*

Tit. 645. Vorien.

1 VOrienſis Eccleſia titularis in Gręcia & par. infid. Preſulem obtinuit P. F.

P. F. Ioannem Lamberti Gallum doctorem Pariſinum celebrem, à Leone X. die veneris 28. Maij anno milleſimo quingenteſimo decimo octauo creatum, datumq; Suffraganeum Franciſco de Rohan Andegauen. Epiſcopo, qui Pontificalia ibidem exercens, vitæ ſuæ integritate, ac ſermonibus, Andegauenſem populum per viam ſalutis dirigens, tandem carnis onere dimiſſo ſpiritum direxit ad Christū. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Leon. X.*

2 P. F. Bernardum Azarum Drepanenſem eidem Vorien. Eccleſiæ præfuiſſe affirmant Scriptores Ordinis; tempus verò; quo id contigerit, ſilent. *Fernand. in Epp. Siculis.*

Tit. 646. Vormatien.

1 Metropolitæ Eccleſiæ Moguntinæ Vormatiēſis in Alemania ſuffragatur, cui ſacrum ius dixit ex fidei Generali in Germania Cenſore, Epiſcopus factus, Pater F. Thomas Theutonus, à Capitulo electus, atque ab Apoſtolica Sede confirmatus circa annum milleſimum ducenteſimum nonageſ. qui prout decebat virum Apoſtolicum commiſſam ſibi Eccleſiam pluribus annis integerrimè, ac ſanctiſſimè rexit. De quo nec aliud verbū quidem retulerūt Scriptores noſtri. *Fernand. in Epp. German. & Plod. p. 2. lib. 1.*

2 P. F. Io. Scandelandus de Colonis ab Vrbano V. Epiſcopus Vormatien. creatus eſt anno milleſ. treceteſimo ſeptuageſimo 13. Cal. Febr. Hic doctrina, zeloque chriſtianæ diſciplinæ fretus, commiſſum ſibi populum multis pietatis operibus formauit, ſeptem annorum curriculo, quibus eidem præfuit. Fato functus eſt an. 1373. Conſtantiæ, apud noſtros ibidem ſepultus. *Ex lib. prouis. Prælat. eiuſd. Pont. & Gall. Chriſt. antiqua fol.* 312.

Tit. 647. Vrbeuetani.

1 Vrbeuetana Eccleſia in Tuſcia Apoſtolicæ Sedi immediatè ſubditur, cui tres ex noſtris præfuere, eorumque primus eſt P. F. Ildebrandinus è nobili Cauakantium familia, Florentiæ ortus vir vitæ ſanctimonia doctrinaque celeberrimus, à Gregorio X. anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo creatus à quo ad Lugdunenſe Concilium properante Vicarius Apoſtolicus in Vrbe, atque tota Apoſtolica ditione cum ampliſſima poteſtate conſtitutus eſt, quo in ſupremo regimine vſque ad eiuſdem Pont. Max. regreſſum in Vrbē cum ſumma laude præfuit. Eccleſiam pro conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam ſuo Ord. Prædicatorum in Vrbe conceſſit, extantque huius conceſſionis originales literæ patentes in noſtro Archiuio eiuſdem Conuentus, quas infra inter Pont. Maxx. Vicarios referimus. Florentiæ petrexit in cœlum, vir vitæ ſanctitate celebris, anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo nono, in Eccleſia S. Mariæ Nouellæ ſepulturæ traditus cum ſequenti memoria tanto viro impare

Sepulchrum Venerab. F. Ildebrandini de Cauakantibus de Florentia Epiſcopi Vrbeuetani Ordin. Præd. Qui obijt An. MCC. LXXIX. die 30. Auguſti.

Requieſcat in pace.

Vghellus tom. 1. Ital. ſac.

2 P. F. Tramus ex Domicellis de Monaldeſchis, filius Corradi, *V*rbeuetanus, ex Balneoregienſi Sede ad hanc Vrbeuetanā translatus eſt 3. *Non.* Octob. an. milleſimo treceteſimo vigeſimo octauo. Deceſſit mórum probitate, pietate, doctrinaque illuſtris an. milleſimo treceteſimo quadrageſimo ſexto, in Cathedrali conditus. *Vghell. vbi ſupra.*

3 P. F. Ioſeph à Cornea ex Ducibus Caſtilioni de Iacu Peruſino conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe alumnus, doctrina, pietate, nataliumq; præſtantia commendabilis, Caſertanus Epiſcopus primò, Squillacen. poſtmodum, atque tandem Vrbeuetanus euaſit, ab Alexandro Papa VII. die 20. Martij an. milleſ. ſexcēteſimo quinquageſimo ſexto creatus, in qua Eccleſia quæ Paſtoris optimi ſunt adimplens, viuit propè ſeptuagenarius, de Ordine, Conuentu noſtro, atque rectis Eccleſijs optimè meritus, hoc anno 1665.

Tit. 648. Vrgellen.

1 Vrgelitanæ Eccleſiæ in Hiſpania præfuit P. F. Guillelmus de monte

te Catano à Boniſacio VIII. Epiſcopus inſtitutus, qui anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo quinto ab eodem Pont. Max. Legatus directus eſt in Siciliam ad illius Regni Proceres, ne pacis conditiones violarent, vt vniuerſa Sicilia excederent, eamque *Inſulam* Eccleſiaſtici iuris eſſe fierent. Fuit Guillelmus maxima in agendis dexteritate præditus, ſanguinis præſtantia commendabilis, moribus, ac ſcientia conſpicuus, qui cum annis quatuordecim ſanctiſſimè Eccleſiam ſibi demandatam rexiſſet, vale dixit mortalibus. *Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. præfatum num. 5. Olmeda in vita Stephani Biſunt. Magiſter Ordinis.*

2 P. F. Michael de Epilla Cæſarauguſtani cænobij nobilis alumnus, vir doctiſſimus in Philoſophicis, & Theologicis diſciplinis verſatiſſimus Vrgellen. Epiſcopus creatus eſt; cumque pluribus annis Eccleſiam ſibi creditam pro viribus adminiſtraſſet, mortalia ſpolia dimiſit die 14. Decemb. an. milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo ſeptimo. *Lopez p. 5. lib. 2. Cap. 11. & Fernand. ubi ſup.*

3 P. F. Balthaſar de Heredia à Paulo III. 11. Feb. an. 1536. creatur Cyrenen. Epiſcopus, Suffraganeuſque Vrgellen. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

Tit. 649. Vſellen.

IN *Sardinia* ſub Arboren. Metropolit. eſt Vſellen. Eccleſia, cui ſequentes Dominicani profeſſores ius dixere.

1 P. F. Robertus à Dracone Piſanus ex Romana Prouincia Vſellen. Epiſcopus renunciatus eſt, cui Eccleſiæ integerrimè præfuit pluribus annis. In patriã poſtmodum reuerſus, illic debitũ humani corporis perſoluit Deo auctori ſuo, ibidẽ in noſtra Eccleſia S. Catharinæ Mart. ante Aram Max. ſub gradibus eiuſdem ſepultus anno milleſimo treceteſimo vigeſimo, legauitque præfato conuentui multa bona. *Ex Monument. Archiuij Piſani noſtri Fernand. in Ep. Ital. & Plod. p. 2. lib. 2.*

2 P. F. Ioi Garzias Cæſarauguſtani conuentus alumnus, Alphonſo V. Aragonum Regi à ſacris Confeſſionibus, Vicenſis Epiſcopus creatus eſt in prædefuncti P. Iacobi Ord. Min. locum die 1. Iulij anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo nono ab Eugenio Papa IV. cui cum præfuiſſet annos quinque, translatus eſt ad Maioricen. Eccleſiam, in qua deceſſit circa annum 1460. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſd. Pont. Eug.*

3 P. F. Michael de Pronincia Aragoniæ, & ipſe Vſellen. Epiſcopus delectus eſt ab Eugenio IV. anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo quarto 4. Id. Octob. in tranſlati Garziæ locum, cui cum annos circiter decem incontaminatè præfuiſſet, raptus eſt è mortalibus. *Ex lib. prouiſ. Prælat. eiuſdem* Eug. Pont.

4 P. F. Bernardus de Michaelis ex Aragoniæ Prouincia de conuentu Caſtilioni de Ampurias, Vſellenſis Epiſcopus & ipſe euaſit, cum eſſet confeſſarius D. Hermandi Calabriæ Ducis, circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum quartum in qua dignitate plures annos vixit, compleuitq; dies ſuos ad patres appoſitus, *Lopez p. 5. lib. 2. cap. 23. Fernand. in Epp. Hiſp.*

Tit. 650. Vticen.

1 ECcleſia Vticenſis in partibus Infidelium duos titulares Epiſcopos noſtros habuit, quorum primus fuit P. F. Ioannes Baptiſta, qui die 26. Auguſti anno milleſ. quingenteſimo quadrageſimo ſecundo fuit factus Epiſcopus Hipponen. & Suffrtaganeus Eccleſiæ S. Thomæ in Indijs prout dicitur in Conſiſtorialibus Actis Pauli III. In quibus ita ſubditur: *Fuit autem poſtea eidem mutatus titulus Hipponen. in Vticen. de mandato* Pont. *eo quia cognitum fuerat, quod Hipponen. non vocaret.*

2 P. F. Dominicus Romerus Aragonen. conuentus Cerueræ alumnus, Vticenſem Eccleſiam & ipſe regendam obtinuit ab Apoſtolica Sede, in qua dignitate Epiſcopali, cum pluribus annis vixiſset, pluraque beneficia præfato ſuo conuentui, & præcipuè in dormitorij conſtructione præſtitiſſet, vniuerſæ carnis ingreſſus eſt viam circa annum milleſimum quingenteſimum quinquageſimum nonum. *Lopez par. 5. lib. 2. cap. 23. Fernand. in Ep. Hiſp.*

Tit. 651. Vulturarien.

IN Neapolitano Regno ſub Metropolitana Beneuentana conſiſtit Vulturarienſis Eccleſia, cum qua Montis Corbini Epiſcopalis Sedes eſt vnita, vt ſupra in Epp. Montis Corbini retulimus. Poſt factam vnionem binos Dominicanos Paſtores habuit, ſuntque ſequentes.

1 P.F. Paulus Picus de Burgo S. ſepulchri, ex Congreg. Indi cis Secretario, creatur *Vulturarienſis*, ac Montis Corbini Epiſcopus die 15. Iulij an. à *Virgineo* partu milleſimo ſexcenteſimo tertio decimo. Deceſſit pijſſimus Epiſcopus apud ſibi cōmiſſum gregem anno 1622. in ſua Cathedrali conditus, cuius oblitus videtur eruditiſſimus Abbas *Vghellus* in nomenclatura Epiſcoporum huius Eccleſię Ital. Sac. tom. 8. *Ex Regeſt. Cancell. Apoſt.*

2 P.F. Franciſcus Maria Burattus Romanus *Vulturarien.* & Montis Corbini Epiſcopus à Gregorio XV. die 10. Maij an. milleſimo ſexcenteſimo vigeſ. tertio inſtituitur. Deceſſit eodem anno in ſua Eccleſia. *Vghell. Ital. Sac. tom.* 8.

Tit. 652. Zagabrien.

1 ZAgabrienſis Eccleſia in *Vngaria* Epiſcopum habuit B. Auguſtinum ex Caſſiotha nobili proſopia, Nicolai filium, qui in Ordine eruditus in pietate, ac ſacrarum literarum ſtudio, mirabiles progreſſus fecit, omniumque admirationem in ſe conuertit ita, vt poſt varias in Ordine optimè obitas præfecturas, à Benedicto XI. Zagabrienſis Epiſcopus fuerit renunciatus anno milleſimo trecenteſimo tertio, in qua dignitate non modicum pro totius Vngariæ Regni bono, ac tranquillitate inſudauit; cuius opera ad ardua Regni eiuſdem negotia componenda, Carolumq; Bertum in Regem firmandum, vſus eſt Gentilis Apoſtolicæ ſedis Card. Legatus. Cūq; annos quatuordecim Zagabrienſibus ſanctè præfuiſſet, in gratiam Roberti vtriuſque Siciliæ Regis, cui viri ſanctitas innotuerat, à Io. XXII. anno milleſimo trecenteſimo decimo ſeptimo ad Lucerinam in Apulia, tunc S. Mariæ, Eccleſiam, tranſlatus eſt. Ibi in nouo grege gubernando mirum in modum eius charitas in pauperes, zelúſque in Eccleſiaſtica diſciplina conſeruanda enituit. Sui Ord. Fratribus cœnobium, Eccleſiamq; intra *Vrbis* mœnia conſtruxit: cumque annis ſex ſanctè præfuiſſet, miraculis clarus perrexit in cœlum die 3. Auguſti anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo tertio, ſepultus in noſtra D. Dominici Eccleſia à ſe conſtructa, vbi innumeris refulget miraculis, pro quorum diſquiſitione, eiuſque canonizatione Carolus Calabriæ Dux Roberti Regis filius ad Io. XXII. litteras dedit, relatas ab *Vghello*. Eius feſtum ſolemniter celebratur cum proprio officio *Luceriæ*, ex Io. XXII. indulto, quod refert Ferrarius lib. de Reb. *Vngaricæ* prouin. Ord. *Præd. p.* 2. *lib.* 1. *Vghell. to.* 8. *inter Lucerinos Epp.*

2 In hac Zagabrien. Eccleſia Coadiutor fuit P. F. Io. Tomcus Marnauitius Boſnen. Epiſcopus, qui B. Auguſtini vitam conſcripſit, vt teſtantur Vghell. & Ferrarius vbi ſup. in vita eiuſdem B.

Tit. 653. Zamorren.

1 COmpoſtellanę Archiepiſcopali Eccleſiæ Zamorrenſis ſubditur, cui P. F. Didacus Deza ſacrum ius dixit circa annum 1495. poſtmodum ad Salman. & an. 1500. ad Palentinam tranſlatus, deinde Hiſpalen. ac tandem Toletanus Archiep. electus; deceſſit 1523. de quo ſupra *Fernand. inter Script. & Ep. Hiſp. & Gil. in Teat. Eccl. Zamor.*

2 P. F. Petrus Pontius de Leon. ex Ducibus de Arcos Salmantini conuentus alumnus, ex Epiſcopo Ciuitatenſi, Zamorrenſis Epiſcopus effectus eſt anno 1609. tranſlatus poſtmodum ad Eccleſiam Pacen. Deceſſit anno milleſimo ſexcenteſimo quinto decimo, menſe Decemb. *Fernand. inter Epp. Hiſp.*

3 P. F. Alphonſus de S. Cypriano ab Alexandro VI. die Lunæ 3. Decembr. an. milleſimo quadringenteſimo nonageſimo ſecundo fit Libarien. Epiſcop. in partibus cum prouiſione Parochialis Eccleſiæ Abbatiæ nuncupatę S. Frontonis extra muros Zamorren. cum facultate exercendi Pontificalia in Ciuitate ac Diœceſi Zamorren. *Ex Act. Conſiſt. eiuſd. Pont.*

Tit. 654. Zerdimien.

1 IN Anglia Zerdimienſi Eccleſiæ vnicum Dominicanum Ep. præfuiſſe fatentur Fernandez in Epiſcopis Hiſpanis, & Plodius de viris Illuſt. Ord. par. 2. lib. 4. Didacum Fernandez nuncupatum, Salmātini cœnobij alumnum, Hiſpanum, de quo nec verbum quidem aliud referunt memoria dignum.

Tit. 655. Ziconen.

1 PAter Fr. Lucas Mannellus de conuentu Florentino S. Mariæ Nouellæ, Philoſophiæ, Theologiæque facultatibus ſuo tempore clarus, Ziconenſis Epiſcopus creatus eſt à Clemente VI. in principio ſui pontificatus, translatus deinde ab eodem P. M. ad Auximatem Eccleſiam in Piceno Non. Nouemb. anno 1345. de quo ibi.

CAPVT VI. DE ABBATIBVS.

TErminata enarratione Eccleſiaſticorum Paſtorum Ord. noſtri, ad eos, qui Abbatijs fuere præfecti ab Apoſtolica ſede, accedentes, primo loco de Archimandrita, ſecūdo autem de Abbatibus, in multis Chriſtiani Orbis partibus conſtitutis, diuerſorumque ſacrorum Ordinum Monaſterijs præfectis, erit ſermo in præſenti.

Tit. 1. Magn. Archimandrita.

NObiliſſimum Meſſanenſe S. Saluatoris Monaſterium, cœteris cunctis Baſiliani inſtituti, ædificij mole, opum magnitudine, iuriſdictioniſque amplitudine excellentius, Magni Monaſterij nomen iure merito conſequitur, cuius Præſul, quæſita à Græcis dignioris nominis nouitate *Archimandrita*, hoc eſt Abbatum Pater Maximus, nuncupatur. Templum ad Meſſanēſem portum Saluatori noſtro Ieſu Chriſto ſe conditurum vouit Rogerius Siciliæ, & Calabriæ primus Comes, vbi primùm ad eijciendos *Meſſanenſi* ex *Vrbe* Saracenos littus occupauit. Deo itaque auſpice Meſſana anno 1059. capta, confeſtim ad aſpicem Iſchi, vbi nunc eſt Pharus ſacram ædem conſtruxit, & S. Saluatori dicauit, vt eius diplomate dato Meſſanæ anno 1094. conſtat. Eas ſubinde humiles ædes Rogerius Rex eius filius funditus euerſas munificentiſſimè reſtituit, nobiliori, ampliorique ſtructura adhibita, tanto Rege digna, adiecto pauimento porphyretico marmore, diuerſique coloris teſſulis compacto. Sed an. 1540. Carolus *V.* Auguſtus ad illius Vrbis, ac Regni ſecuritatem, Arcem munitiſſimam ibidem conſtruxit, Monacis intra vrbem ad templum olim Monialium B. Mariæ de miſericordia, donec nouum aliud conſtruerent, translatis.

1 P. F. Ludouicus Alliaga Aragonenſis in Cæſarauguſtana Academia celeberrimus cathedraticus, inde prior Prouincialis terræ ſanctæ, atque Generalis *Viſitator* prouinciæ Portugalliæ adlectus, nec non à confeſſionibus, ac ſupremo conſilio

ſtatus Regis Philippi III. apud quem magnæ erat æſtimationis, & Generalis Hiſpaniarum Inquiſitor, poſt Caroli de Aragonia deceſſum, Magn. Archimandrita ſimul, ac prior S. Andreæ de Placca, Rege volente, à Paulo V. Nonis Nouemb. an. milleſimo ſexcenteſ. decimo nono creatus eſt. At in tanto faſtigio non diu permanſit Ludouicus; nam defuncto Philippo Rege æmulorum opera in multas incidit ærumnas, dimiſſaque Generali Præfectura Inquiſitionis, in Ortæ primò, Villæ Baroxæ poſtmodum, conuentus ſecedere coactus eſt. Graui igitur annorum pondere preſſus die 8. Martij cum Archimandritatu vitam depoſuit anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſeptimo. *Pyrrus Sicil. Sacr. lib. 4. notit. 1. Magni Archimandritatus S. Saluat.*

Tit. 2.

Abbates.

1 FVere in Ordine noſtro plures Abbates, recenſeturque in ipſo confirmati Ordinis limine vnus, Matthæus Gallus nomine, qui à S. Patre Dominico de profectione ad Saracenos pro eorundē ad fidem conuerſione cogitante, inſtituitur anno milleſimo ducenteſimo decimo ſeptimo, fuitque Matthæus primus ac nouiſſimus intra Ordinem Prædicatorum Abbas; quam verò is authoritatem conſequutus ſit ſuper Fratres, in hunc modum ex Bernardo Guidonis Maluenda in Annalibus noſtris ad præfatum annum recenſet. *Anno Dom. 1216. 11. Kal. Ianuarij Indict. 5. Romæ apud S. Petrum, imò apud S. Sabinam, fuit confirmatus Ordo Prædicatorum, & B. Dominicus, quem Deus elegerat ab æterno, fuit inſtitutus, & confirmatus Magiſter, & Dominus Ordinis ab Honorio III. Matthæus igitur in Abbatem electus eſt cum ea poteſtate, quæ Vicario Generali Ordinis nunc eſſe ſolet; & vt ſi S. Dominicum in ea profectione ad Saracenos mori contingeret, haberent Fratres iam legitimum Prælatum*, Obdormiuit autem in pace Matthæus anno 1620.

2 P. F. Oddo de Sala è Piſana primaria nobilitate, vir æterna memoria dignus, ad patriæ Archiepiſcopalem ſedem euectus, deinde ad Alexandrinam Patriarchalem translatus, tandem à Ioanne XXII. 6. Non. Maij anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo ſecundo Epiſcopus Caſſinenſis, eiuſdemque Monaſterij Abbas renunciatus eſt. Vnico tantùm anno ibidem præfuit, clauſitque diem extremum, in ipſo ſacro monte ſepulturę traditus an. 1323 *Vghell. in Append. tom. 2. Ital. Sac.*

3 P. F. Iordanus de Monte Cucco Placentinus ex Inquiſitore Lombardiæ, Bobienſis Epiſcopus renunciatus à Io. XXII. ann. 1324. eodem Pont. Max. mandante S. Columbani Monaſterium viſitauit, Albertumque Abbatem à ſuo munere depoſuit. Abbatiam poſtmodum S. Mauri de Pulcheria ab eodem Pont. conſequutus, talem præfecturam cum ſui laude, Monacorum profectu, ac Monaſterij ſibi crediti bonorum incremēto optimè geſſit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 4. in Ep. Bobien.*

4 P. F. Angelus Acciaiolus nobilis Florentinus Epiſcop. primùm Aquilanus, Florentinus poſtmodum, ad Ludouici Siciliæ Regis inſtantiam, ab Innocentio VI. Caſſinenſis Epiſcopus, eiuſdemque Monaſterij Abbas renunciatus eſt anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo quinto, vbi annis duobus, menſibus tribus, diebus ſeptem ſanctiſsimè præfuit. Neapoli depoſita corporis ſarcina perrexit ad Chriſtum an. 1357. ſolemni pompa eius funeri exhibita. *Vghell. vbi ſup. & Caſtill. part. 2. lib. 2. cap. 6.*

Horum duorum Præſulum nomina inter Caſſinen. Abbates recenſita in Archiuo montis Caſſini vidimus anno 1653. Reuerendiſs. D. Dominico de Neapoli ibidem Abbate nobis Regeſta exhibente.

5 P. F. Simon de Blundo Panormitanus S. Theol. Doctor celebris, ab Alphonſo Siciliæ Rege SS. Petri & Pauli de Agro Abbatiam regendam obtinuit, datis Regijs litteris in Caſtro Nouo Neapoli 23. *Maij*, & Eugenio IV. concedente eodem anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo ſexto, & poſt quatuor annos habuit quoque ab eodem Rege Terram, & Forrelitium de Agro. *Pyrrhus Sicil. Sac. Notitia 10.*

6 P. F. Franciſcus de Magiſtro, de Magno

Magno ab aliquibus vocatus, Abbas S. Mariæ de Alto, ſiue de Immarijs prope Mazariam, quod Monaſterium Ordinis Baſiliani erat, eligitur an. milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſ. ſexto, Sixto *IV.* annuente. *Pyrrhus in notitia 6. Eccleſ. Mazarien. fol. 533. num. 1.*

7 P. F. Euſtachius Vngarus ad ſupplicationem Matthiæ Coruini Regis Vngariæ à Pio II. P. Max. Abbatiæ Topouzka Zagabricen. Diœceſis præfectus eſt Abbas circa annum milleſimum quadringenteſimum ſexageſimum. *Ferrarius de Reb. Vngar. Prou. Ord. Præd. p. 3. lib. 1. cap. 6.*

8 P. F. Ioannes Gactus, vir ſanè omni ſcientiarum genere, ac negociorum tractandorum peritia clariſſimus, à Sixto IV. Monaſterij SS. Petri, & Pauli de Itala Abbas creatus eſt, datis Apoſtolicis litteris Romæ 14. Kal. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo octauo. Mox ad eundem Pont. Max. à Prorege Siciliæ Orator delectus eſt, ne quædam Apoſtolica reſcripta à Fratribus Conuentualibus, & de obſeruantia S. Franciſci obtenta exequutioni in Sicilia mandarentur. Abbas deinde Monaſterij SS. Petri & Pauli de Agro factus; tandem Epiſcopalem ſedem Cephaleditanā conſcendit an. milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo tertio. *Pyrrhus Sicil. Sacr. libr. 4. Notit. 14.*

9 P. F. Petrus de Clementia electus eſt Abbas S. Mariæ de Gala anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo primo, qui tamen poſtmodum ad Sixti IV. nutum eo ſe munere exſoluit. *Pyrrhus ubi ſup. in notitia 16.*

10 P. F. Petrus Quarrè Gallus Albæ curiæ Diœc. Carnoten. Abbas electus eſt, cum eſſet à ſacris confeſſionibus Ioanni Duci Borbonio, ac Regius almæ vniuerſitaris Bituricēſis profeſſor, Caroliq; *VIII.* Regis Orator apud Apoſtolicam ſedem. Arauxicanam Eccleſiam regendam obtinuit anno 1491. quam morte properante dimiſit anno 1510. die 5. Ianuarij. *Gall. Chriſt. tom. 2. in Araux. Epp.*

11 P. F. Garſias Vayon Hiſpanus Salmantini cœnobij alumnus, Laodicen. Epiſcopus, ac Suffraganeus Palentinus ab Alexandro VI. creatus anno 1493. Abbas de Triano effectus eſt, quam Abbatiam Apoſtolico, Regioque beneplacito accedente Ordini perpetuò vniuit. Quieuit in pace anno 1525. *Fernandez in Epp. Hiſpan.*

12 P. F. Petrus Belloradus Hiſpanus, vir doctiſſimus, cum eſſet Hiſpalenſis fidei quæſitor, Abbas S. Petri de Cardenna cōſtitutus eſt, Meſſanen. Epiſcopus ab Alexandro VI. deinde creatus anno milleſimo quingenteſimo primo, de quo ſupra in *Archiepp.* Meſſanen. *Pyrr. in Archiepp. Meſſanen.*

13 P. F. Raynaldus de Montauro Netinus Siculus, in Sicilia Generalis Commiſſarius S. Cruciatæ, à Iulio II. anno milleſ. quingenteſimo tertio pontificatus ſui primo, fit Abbas Monaſterij venerab. S. Mariæ de Arcu, impetrauitque à Rege etiam datis litteris Medinæ de Campo 8. Febr. anno 1504. Bibliothecam prædefuncti Epiſcopi Cephaleditani Franciſci de Vitali, qua ſuam multùm auxit, iam Cephaleditanus Paſtor & ipſe effectus, atq; ſic auctam ſuæ Eccleſiæ legauit. *Pyrrhus Sicil. Sac. notitia 5. in Epp. Cephaledit.*

14 P. F. Bartholomæus de Senis ex Patritia Bulgarina familia, vir doctus, atque in Senēſi Vniuerſitate publicus Theologiæ profeſſor, poſt completam Prioris Prouincialis Romanæ prouinciæ præfecturam, à Sixto IV. Abbas inſignis Senen. Abbatiæ S. Galgani Ciſtercienſis Ordinis conſtitutus eſt circa annum 1480. *Vgurgerius in ſanctionib. Reform. Collegij Theol. Senen. in monumen. PP. Theol.*

15 P. F. Franciſcus Goraccius electus fuit Abbas Monaſterij S. Crucis de Kamperles à Gregorio XIII. die 11. Iulij anno milleſimo quingēteſimo octogeſimo, prout Regeſta Apoſtolicæ Cancellariæ teſtantur.

16 P. F. Io. Maria Canigianus Florentinus à Leone X. aſſumptus eſt in Generalem Abbatem Religionis Vallis Vmbroſæ, qui in Generali Capitulo Ordin. Neapoli anno 1515. celebrato ad gratias, beneficiaque Ordinis in hunc modum recipitur acceptat. vltima. *Item acceptamus ad beneficia, & ſuffragia Ordinis F. Ioannem Mariam ex Ordine noſtro per Sanctiſſimum D. noſtrum in Abbatem Generalem Ordinis Vallisumbroſæ aſſumptum.* Fuit poſtmodum creatus Hipponen. Epiſcopus. *Ex Act. eiuſdem Capit.*

P.F.

17 P. F. Aegidius Binedus, Doctor Pariſinus ad Regis Chriſtianiſſimi nominationem, à Paulo III. conſtituitur die 25. Iunij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo Abbas Monaſterij S. Io. Bapt. prope, & extra muros Ambianen. Præmoſtratenſis Ordinis. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

18 P. F. Gabriel de Guzaman. vir doctiſſimus, & eruditiſſimus, ad nominationẽ eiuſdem Chriſtianiſſimi Regis conſtitutus eſt Abbas Monaſterij B. Mariæ de Longo põte Ciſtercien. Ordinis Sueſſionen. Diœceſis, die Lunæ 2. Martij anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo quinto. *Ex Act. Conſiſt. Pauli III.*

19 P. F. Io. de Toledo ad Cordubenſem primo, ad Burgenſem Eccleſiam deinde promotus, nominante Carolo V. Imp. Abbatiam de Oſcra in Hiſpania Ciſterciẽſis Ord. obtinuit, quam poſt multos annos ad ipſius Imperatoris inſtantiam eiſdem Patribus renunciauit, ſe ad regularem obſeruanriam redacturis, prout fecere. Deceſſit S. R. E. Card. anno 1557. *Mag. Gil. Gonzales in Teatro Eccleſ. lib. 1.*

20 P. F. Iacobus Fourre Carnotenſis Carolo IX. Galliarum Regi à ſacris confeſſionibus, Liuriacenſis Abbas prope Pariſios inſtituitur, ac Cabillonen. Epiſcopus renunciatur anno 1573. à Gregorio XIII. De quo in Ep. Cabillonen. *Gall. Chriſt. ibid.*

PARS

PARS II.

DE MINISTRIS SEDIS APOSTOLICAE ORDINIS PRAEDICATORVM.

VAs electionis Paulus I. ad Corinthios, cap. 12 ſcribens, de profectu, quem in Domino faciebant illi, ſigniſque, ac virtutibus, quæ Spiritu Sancto cooperãte in eorum quibuſdam corruſcabant, gratulatur: neque alijs propter hoc, inter eos æmulatione ſuborta, dolendum eſſe vult; quia inquit: *Diuiſiones gratiarum ſunt; idem autem ſpiritus: & diuiſiones miniſtrationum ſunt; idem autem Dominus: & diuiſiones operationum ſunt; idem verò Deus, qui operatur omnia in omnibus.* Vnicuique autem datur manifeſtatio *ſpiritus ad vtilitatem. Aly quidem per ſpiritum datur ſermo ſapientia: aly autem ſermo ſcientia: Hac autem omnia operatur vnus, atque idem ſpiritus, diuidens ſingulis prout vult.* Subditque exemplum de corpore humano, quod licet multa habeat membra, tamen hæc vnicum efficiunt corpus, idque ex omnibus his perfectè conflatur: & vnum alteri inſeruire debet; ſingula verò corpori: *Sicut enim corpus,* inquit, *vnum eſt, & membra habet multa, omnia autem membra corporis, cum ſint multa, vnum tantùm corpus ſunt; ità, & Chriſtus. Sed multo magis qua videntur corporis infirmiora eſſe, neceſſaria ſunt, & qua putamus ignobiliora membra eſſe corporis, his honorem abundantiorem circundamus: Vos autem eſtis Corpus Chriſti, & membra de membro:* Electa ſcilicet ad inſeruiendum Eccleſiæ in miniſterio, ad quod ab ea, & Spiritu Sãcto erant aſſumpti, ſignificans varia dona S. Spiritus diuerſis collata eſſe Eccleſiæ membris; in ædificationem tamen corporis

ris Christi! *Aemulamini autem charismata meliora*, concludit Apoſtolus, docens inter membra corporis Christi, in miniſterium Eccleſiæ aſſumpta, ſolam meliorum chariſmatum æmulationem eſſe quærendam.

Poſuit Dominus Religioſorum ſacros Ordines in Eccleſia, vt tamquam membra illius, Christo, qui eam acquiſiuit ſanguine ſuo, viſibilique eiuſdem capiti Pontifici Maximo inſeruiant, quibus & Spiritus Sanctus diuiſiones gratiarum contulit, vnde vberes, diuerſique ex ipſis ſalutis emanauere fructus, tum triumphanti, tum militanti Eccleſiæ ſuauiſſimi; qui nec laboribus, nec ærumnis parcentes, ſanguinem, quin, & vitam ipſam, profundere non formidarunt; Qua propter ab Apoſt. Sede multis varijſq; honoribus fuere remunerati, de quo cunctis gaudendum.

Ex his copioſa refulget multitudo, iam iam referenda, inter Prædicatores, qui propria miniſteria in fidele Eccleſiæ obſequium exhibentes, omne bonum ſe conſequtos credidére, cum in varias teſtationes pro ea defenſanda incidére: Infirma enim mundi eligit Deus, vt fortia quæque confundat, ex quo factum eſt, vt à Pontt. Maxx. multis honoribus ſint cohoneſtati atque in ſuum Dominicanum Ordinem varias præfecturas intulerint, de quibus in hac ſecunda parte qui nobis innotuére, ſumus acturi.

CAPVT I. DE S. R. E. OFFICIALIBVS.

Licet Miniſtri cuncti Apoſtolicæ Sedis, Officiales eiuſdem communi nomine cenſeantur, de quibus in hac ſecunda parte ſermonem ſumus habituri, in præſenti tamen capite primo de principalioribus tantum, nempè S. R. E. Viceeancellarijs, Camerario, Summo Inquiſitore, Maioribus Pœnitentiarijs, Pontt. *Maxx.*, ac Papæ in *Vrbe Vicarijs*, tractabimus; reliquis Miniſtris ad ſequentia capita reſeruatis. Sit igitur.

Tit. I. S. R. E. Vicecancellarij.

Poſtquam de Pontificibus Maxx. ac S. R. E. Cardinalibus, egimus, de dignitatibus, ac muneribus, quæ eorundem Cardinalium propria ſunt, tractaturi, à Vicecancell. exordium ſumimus, vtpotè à nobiliori, ac præſtātiori munere, quod primū locum inter Apoſtolicæ Sedis Officiales conſequitur. Licet verò ante Bonifacij *VIII*. tempora ſolis Epiſcopis; immò quādoque etiam nulla Eccleſiaſtica dignitate fulgentibus demandaretur S.R.E. Vicecācellariatus, tamen modo ſolis Cardd. conceditur. *Choellinus de Notitia Card. cap.* 38

2 Gregorius Papa IX. ergà Ordinem noſtrum maximopere affectus, in S. R. E. Vicecancellarium ſibi aſſumpſit P. F. Raynerium Lombardum, natalium ſplendore, vitæ integritate, doctrina, ac pietate virum celebrem, anno Pontificatus ſui vndecimo, qui fuit à partu Virginis milleſimus ducenteſimus trigeſimus nonus, qno in munere Apoſtolicæ Sedi, vſque ad vltimum diem Pontificatus eiuſdem inſeruiit: Ab Innocentio IV. anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſexto Maglonenſis Epiſcopus creatus, commiſſum ſibi

gre

gregem, prout Apoſtolicum virum decebat, verbo, ac exemplo per ſemitam mandatorum Dei dirigere non ceſſauit. Breui tempore huic Eccleſiæ præfuit; nam nondum completo biennio, corporis onere depoſito Idib. Ian. 1248. in Eccleſia ſua conditus expectat beatam ſpem, & aduentum gloriæ magni *Dei*. *Choellin. vbi ſup. Ciacon. in Cardd. eiuſdem Greg. in fine Gall. Chriſt. tom. 3. in Maglonen. Ep. Luſit. in Chron. & ſcript. Ord.*

2 Ad Apoſtolici Principatus apicem aſſumptus Innocentius IV. anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo tertio, P. F. Iacobum Boncambium, natalium claritate ſpectabilem, Vidonis filium, Romanæ Prouinciæ quandoque Priorem Prouincialem S. R. E. Vicecancellarium creauit, virum ex ſuggeſtu dicendi facundia, tam ſacrarum, quam prophanarum litterarum peritia, vitæq; ſanctimonia celebrem, quem etiam Bononienſem Paſtorem nominauit anno 1244. Eundem Innocentium Pontificem è Lugdunenſi Concilio in Vrbem reuertentē, Bononiæ ſolemni excepit hoſpitio cum Apoſtolica Curia. Eius rogatu Bononienſes in tutelares Patronos SS. Domicum, & Franciſcum delegere. Cumque ſexdecim annis Bononienſem Eccleſiam ſanctiſſimè rexiſſet, Maxumati per domus gradus, fallente pede, miſerrimè deuolutus, in mortis amplexus corruit die 3. Octob. anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo, Bononiamq; delatus eſt. Eo S. R. E. Vicecancellario iura omnia, ac priuilegia Apoſtolica Monialibus noſtris S. Sixti de Vrbe conceſſa, ab Innocentio confirmata ſunt Kalend. Martij an. 1244. Pontific. eiuſdem III. quibus ſe S. R. E. *Vi*cecancellarium ſubſcripſit. *Bzou. in Annal. Eccleſ. an. num. 1254. & Choellin. vbi ſup. sum Auctor. ſup. relat. & Ciaccon. inter Vicecancell. Innocentij IV.*

Tit. 2.

S. R. E. Camerarius.

POſt Vicecancellarium, præſtantiſſimū eſt S. R. E. Camerarij munus, cui Michael Bonellus Pij V. Pont. Max. pronepos, Cardinaliscreatus die 20. Ianuarij, anno milleſ. quingenteſimo ſexageſimo ſexto, ſublato è viuis Cardinale Vitellotio Vitellio, ab eodem Pontifice in Conſiſtorio ſecreto, anno 1568. die Veneris 3. Decemb. præfectus eſt: ità enim in Actis Conſiſtorialibus eiuſdem Pij Pontificis habetur. *Die Veneris 3. Decemb. Pius Pont. in Conſiſt. ſecreto inſtituit, & deputauit F. Michaelem Card. Alexandrinum S. R. E. Camerarium, & ipſum mandauit ad officium huiuſmodi admitti, cum diſpenſationibus derogationibus, & clauſulis opportunis, & conſuetis prout in ſedula, cuius tenor talis eſt.*

Hodie in Conſiſtorio noſtro ſecreto de Fratrum noſtrorum conſilio, & aſſenſu, ac deliberatione matura, officium Camerariatus noſtri, & S. R. E. quod bo. mem. Vitellotius S. Maria in Via lata Diac. Card. Camerarius noſter dū viueret, obtinebat per obitum dicti Vitellotij Card. & Camerarij apud Sedem Apoſtolicam defuncti, ſiue aliàs quouis modo, aut ex alterius cuiuſcumq; perſona vacan. cum omnibus, & ſingulis illius iuribus, iuriſdictionibus, honorib. & onerib. & emolumentis conſuetis dilecto filio noſtro Michaeli tit. S. Maria ſuper Mineruam Presb. Card. Alexandrino nuncup. quondam Sororis noſtra Nepoti, & de Apoſt. poteſtatis plenitudine concedimus, & aſſignamus, ita quod ipſe quoad vixerit illius ratione ſigillum, regalia, & iocalia, ac omnes, & quoslibet alios prouentus ordinarios, & extraordinarios, quoscumque nomine nuncupatos, habeat, & percipiat, &c.

Paruo temporis decurſu hanc nobilem præfecturam exercuit Michael, nam ad Pij V. nutum ipſam ſpontè, & liberè ad illius pedes reſignauit an. 1570. pro bello contra Turcas Chriſtiani nominis hoſtes acerrimos, auſpicando. Ità enim in eiuſdē

Conſiſtorialibus Actis legitur. *Romæ die Mercurij 10. Maij in Conſiſt. Card. Alexandrinus ad eiuſdem Pont. petitionem officium Camerary reſignauit ad eiuſdem pedes liberè qui illud contulit Card. Cornelio, qui ſubuenit Camera Apoſt. de ſeptuaginta millia ſcutaauri in auro, quam pecuniam idem Pont. ſacro bello contra Turcas adiudicauit.*

Cœterum quanta animi promptitudine, atque hilaritate Camerarij munus depoſuerit Michael Bonellus Card. Alexandrinus, Annibal Scotus eiuſdem temporis ſcriptor in ſuis Commẽtarijs ſuper hiſtorias, Taciti Sixto V. dicatis, atque Romæ apud Graſſium an. 1589. impreſſis in hunc modum enarrat in lib. 2. Hiſt. *Et hoc in loco reticenda non eſt magnanima Pij V. actio qui cum ob fœdus inter ſe, Regem Hiſpaniarum, & Remp. Venetam contra Turcas communes hoſtes ictum, magnam pecuniæ vim ſibi neceſſariam eſſe conſpiceret, ad contribuendam portionem ſuam in illo bello conuentam, & ob multas alias impenſas in S. Sedis beneficium confectas, exhauſtum haberet ærarium, vocato ad ſe Michaele Bonello Card. Alexandrino ſuo ex Sorore Nepote, opus erit dixit nobis Camerariatu tibi a nobis pridem donato (hoc eſt Summum in Romana Aula Officium, & Cardinalibus Pontificum Nepotibus concedi fermè sẽper ſolitum) ut ex eius venditione pecuniam in huius tam pii belli neceſſitatem, ac uſum comparemus. Quo audito; Cardinalis lætiſſimo animo reſpondit, ſe maiores gratias habere Sanctitati Suæ, quòd a ſe pro tali occaſione nunc id munus repeteret, quàm cum illi dono dederat, quod circiter XVIII. Menſes euenerat, & id, quaſi renitente Cardinali, nedum cupiente: nam niſi Seraphinus Caballus Dominicanæ Religionis Magiſter Generalis, atque eius Confeſſor conſcientiæ ſcrupulum illi inieciſſet, Pontificis voluntati amplius reſtitiſſet, ipſe recuſare deſtinauerat. Pius V. ergo ex hoc ampliſſimo officio, è ſinu, & manibus dilectiſſimi Nepotis erepto, ſeptuaginta mille aureorum ſummam conflauit, & rem Chriſtianam maxima in neceſſitate cuncta alia pecunia, adiuuit. Hanc rem copioſius enarrare voluimus, ne debito laudis præconio magnanimitatem, tam Pontificis, quam Cardinalis Nepotis fraudaremus. Et quidquid alij de hac re dixerint, aut ſenſerint, à vero aberraſſe certum eſt.* Quod factum maximam ſanctitatis opinionem in Chriſtiano orbe Pontifici Max. Pio peperit, qui vacante poſteà magno Hieroſolymitanorum Equitum Prioratu in Vrbe, eundem Michaelem Card. illo cohoneſtauit, vt infra dicitur. *Ex Auct. ſup. & Cabutio in vita Pij V.*

Ex quo conſtat quantum etiam aberrauerit Ludouicus Iacobillus modernus ſcriptor geſtorum Pij V. dum ait. *Anzi per l'impreſa contro Turchi fece vendere ad eſſo Cardinale l'officio di Camerlengo.*

Tit. 3.

S.R.E. Summ. Inquiſitor.

PAulus Papa IV. Catholicæ Fidei Zelator feruidus cum Religionis Chriſtianæ cultum, morumq; diſciplinam infidelibus reſtituere, ſibiq; ad tam grauem rerum molem ſuſtinendam præter ordinarios adiutores, quempiam inuiolatæ fidei intimũ ſuum miniſtrum deligere ſtatuiſſet, nouo munere inſtructo, id Michaeli Cardinali Alexandrino demandauit; quem S. R. E. Summum; perpetuumque Inquiſitorem in ampliſſimo Card. cœtu declarauit. teſtibus in hunc modum Conſiſt. Actis. *Die Mercurij 14. Menſis Decembris an. 1578.* 1558 *fuit Conſiſtorium, in quo introductum fuit officium Sanctiſſimæ Inquiſitionis in Collegium Cardinalium, & ad id Inquiſitorem Maiorem, & perpetuum deputauit Reuerendiſſimum Card. Alexandrinum, & erexit, & conſtituit officium Inquiſitionis huiuſmodi in dictum Collegium Cardinalium, & in S. R. E. Summum Inquiſitorem eundem Cardinalem poſtea deputauit, & ut perpetuò ſit in perſona Cardinalis, & ſic poſtea deputabit ſalarium pro ipſo Cardinale, & Miniſtris; & quod vacante Sede, officium non vacet, ſicut officium Summi Pœnitentiarij, & quod omnes Inquiſitores, tam delegati, quàm ordinarij Epiſcopi, in cauſa Fidei cognoſcant ipſum Cardinalem in Superiorem.*

In ſubſequentis poſtmodum Conſiſtorij die Veneris 16. Decemb. habiti Actis ſic ſubditur. *Datum fuit iuramentum Reueren-*

nerendiſsimo Alexandrino ſuper officio ei dato in precedenti Conſiſtorio.

Vniuerſę carnis viã ingreſſo Paulo Pont. verè Max. electoq; Pio IV. in primo Conſiſtorio die 12. Ianuarij anno 1560. habito ſaluo Summi Inquiſitoris titulo pro Card. Alexandrino, eidem in S. Inquiſitionis negotijs, quatuor S.R.E. Cardinales, nempè Carpen. Pacecchum Puteum, ac Tranenſem collegas attribuit; ex quo apparet nos in errorem prolapſos eſſe in opere noſtro Capitulorum Generalium Ord. Romæ an. 1555. impreſſo, dum S. de Inquiſitoribus, diximus Michaelem Ghiſlerium Card. Alexandrinum ſex annis tantummodo Summum Inquiſitorem fuiſſe, ſublato, ei poſtmodum huiuſmodi titulo à Pio IV. Nondum enim præfata Conſiſtorialia Acta, & Gabutium videramus, ità ſantem *Pius IV. noluit, vt amplius Alexandrinus Palatinas ædes incoleret, Supremiq. Inquiſitoris auctoritatem ei non nihil imminuit*, quia nempè quatuor Cardd. Collegas eidẽ dedit. Perſtitit igitur Card. Alexandrinus cum nobiliſſimo S. R. E. Summi Inquiſitoris titulo vſq; ad propriam in Pontificem Maximũ electionem, qua ſubſequuta, neminem in ſuum locum ſubrogauit, neq; Succeſſores Pontifices Maximi eundem titulum alterij ad hæc vſque tempora conceſſere. E*x præfat. Act. Conſiſt. & Gabutio in vita Pij V. cap. 7.*

Tit. 4.

S.R.E. Maiores Pœnitent.

1 MAxima ſemper in æſtimatione fuit apud S. Romanam Eccleſiam, eiuſq; fideles, Summi Pœnitentiarij præfectura, quæ modò in Sacrum Collegium introducta, ab omnibus Pontificijs Pœnitentiarijs ſuſpicitur tamquam ſuperior. Nõ defuere autem ex Prædicatoribus in Orbe, & Vrbe Maiores Pœnitentiarij; inter quos primus eminet S. Raymundus de Pennafort Barchinonenſis, ſacrorum Canonum, ac Theologiæ Doctor inſignis, à Gregorio IX. in proprium confeſſarium electus, ac S.R.E. Maior pœnitentiarius inſtitutus, necnon Capellani ſui Apoſtolici officio, quod tunc temporis idem erat, quod nunc eſt cauſarum Palatij Apoſtolici Auditorum, vt infra in Audit. S. Rotæ dicitur, ornatus circa annum milleſ. ducenteſimum trigeſimum quartum, eodemq; in munere Summi Pœnitent. Comitẽ Toloſanum abſoluit. Eiuſdem Pont. *Max.* iuſſu Romanorum Pontificum decreta in diuerſis Concilijs, ac Apoſt. litteris ſparſa, in vnum decretalium volumen redegit. Ad Generale Ord. Magiſterium euectus Bononiæ anno Dom. 1238. omnibus muneribus, & biennio elapſo, etiam Generali Magiſterio ſe exoluit. Quieuit in pace miraculis clarus, anno 1275. ipſo Epiphaniæ die, inter Sanctos à Clemente VIII. ſolemni ritu relatus an. *Dom*. 1601. Fuiſſe verò S. Raymundum Summum, ſeù Maiorem Pœnitentiarium Gregorij IX. expreſsè habemus ex Breuiario Ordinis, in quo de eo lect. 5. dicitur *Veterum Pontificum decreta in vnum volumen Gregorii IX. iuſſu redegit, ab eodem Summi Eccleſiæ Romanæ Pœnitentiarii dignitate decoratus*; Et in lectionibus in eius feſto à Clero Barchinonen. & Maioricen. recitãdis, à Sac. Rituum Congregatione approbatis, quod & in Ordinis Breuiario nouisſimè impreſſo apparet, ità dicitur. *A Gregorio IX. Romã vocatus, & Capellani, ac Pœnitentiarij S. R. E. dignitate decoratus, &c.* Si igitur fuit S. R. E. Pœnitentiarius, dicendum *V*idetur extitiſſe Maiorem, Summum, vel Supremum Pœnitentiarium Gregorij IX. Nam quis nunquam dicet Pœnitentiarios noſtros Liberianæ Baſilicæ, & cœteros Lateranen. & Vaticanæ, eſſe S. R. E. Pœnitentiarios? Sunt equidem Pœnitentiarij D. Papę, ſed Minores nũcupati: quod ſi forsã Maioris titulũ nõ habuit S. Raymũdus, auctoritatẽ certè, & munus Sum. Pœnitẽtiarij exercuit. Ex Breuiario Ordinis, & Lection. à Sac. Cong. Rituum approbatis & *Bzou. in Annal. Eccl. an. 1234. num. 15.*

2 Bonaſpemius de Peruſio S. Thomæ Aquinatis Angelici Doctoris in ſcholis auditor, ſingularis pietatis, ac doctrinæ vir, Alexandro IV. longè chariſſimus, illique à ſacris Confeſſoribus, cum *F*anen-

ſem Eccleſiam ſibi oblatam conſtantiſſimè recuſaſſet, S.R.E. Maior (ſiue Summus Pœnitentiarius; nã hoc titulo priſcis tẽporibus nuncupabantur) ab eodem creatus eſt in ſui Pontificatus primordijs, qua in præfectura toto tempore, quo ille D. Petri Cathedram rexit, iſte permanſit. Tandem Difinitor Generalis Capituli electus, virtutibus onuſtus, ſanctiorisq; vitæ poſt ſe odore relicto, cum cuperet diſſolui, & eſſe cum Chriſto, à Deo inſtanter petijt, vt in eo munere Difinitoris ſuæ Prouinciæ, quod tunc exercebat, in Generali Capitulo moreretur, vt ſuffragia communia, quæ in toto Ordine pro Difinitoribus, ad Generalia Capitula accendentibus, ſeù recedentibus, vel in eiſdem decedentibus, fieri ſolent ex noſtrarum Conſtitutionum præſcripto, conſequeretur, votiq; compos effectus eſt: Nam cùm baculo nixus, pedeſter ad Capitulum in Montepeſſulano an. 1271. celebrandum acceſſiſet, ibidem miraculis clarus in Cœlum euolauit, à ſcriptoribus noſtris inter Beatos Ord. recenſitus. *Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. 1270. num. 15. & Plod. inter BB. Ord.*

3 P. F. Petrus Fulconis ex Regio Lepidi, Sac. Theologiæ Doctor eximius, celebrilq; Euangelij tuba, à Gregorio X. minor Pœnitentiarius Apoſtolicus, moxque Maior Pœnitẽtiarius inſtitutus, breui tempore demãdatum ſibi munus exercuit; cõpleuit enim dies ſuos an. 1273. ad patres appoſitus, de quo Taegius in monumentis Ord. ſic ait. *Per idem tempus D. Papa Greg. aſſumpſit in Poenitentiarium Curiæ, & tandem fecit Poenitentiarium Maiorem F. Petrum Fulconis Regiunm Ord. Præd. ex Prouincia Lombardiæ.*

4 Sublato è mortalibus Petro, alter Petrus, de Tarantaſia dictus, ex Lugdunẽ. Archiep. Oſtien. ac Veliternus Epiſcopus & S.R.E. Maior Pœnitentiarius à Gregorio X. creatus eſt anno 1273. quem ob ſuas virtutes, prudentiam, charitatem, pietatem, ac doctrinam, idem Gregorius in Lugdunenſi Concilio ad Cardinalatus dignitatem euexit, eoq; vniuerſæ carnis viam ingreſſo, in primo Conclaui Aretij in Tuſcia, in noſtro S. Dominici cœnobio celebrato, Summus Catholicæ Eccleſiæ Paſtor electus eſt anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſexto. De quo inter Pontt. Maxx. *Vghell. in Epiſc. Oſtien. Gall. Chriſt. in Archiep. Lugdunen. Ciaccon. in Vit. Pontt. & Fernand. inter Card. Ord.*

5 P. F. Martinus Strempus Polonus natalium nobilitate, doctrinæ præſtantia, morumque candore illuſtris, ab Hadriano V. S. R. E. Maior Pœnitentiarius inſtitutus, etiam ſub Io: XXI. & Nicolao III. in eodem munere fulſit, cuius virtutes Bzouius noſter in hunc modum pandit. *Is in aula Summorum Pont. ſuo tempore facile Princeps, ac ſupremus Pœnitentiarius à Pontif. Max. Nicolao III. anno Dom. 1278. Eccleſiæ Gneſnen. præficitur, qui ad Eccleſiam ſua vigilantia creditam ab Vrbe regrediens, Bononiæ infirmitate correptus, diem obije extremum. Vir nobilitate generis, Stremporum videlicet progenie illuſtris; virtutibus verè omnigenis, ingenij elegantia, & morum ſuauitate Pontifici, & Boleslao, ac Premislao Principibus; in primis verò Eccleſiæ Metropolitanæ Gneſnenſis Prælatis, longè chariſſimus; in Scripturis ſacris, addo ex Tritemio, ſtudioſus, & eruditus, & ſecularium rerum non ignarus, in declamandis ad Populum ſermonibus excellentis ingenij.* Multa ſcripſit, & præcipuè Summam Martinianam, in quibus tanti viri pietas, & doctrina eluceſcit, quæ recenſemus in Archiep. Gneſnen. *Ex eodem Bzou. de Reb. geſt. in Polon. Ord. Præd. cap. 6. & Plod. par. 1. lib. 1. Fernand. in concertat. ad an 1278.*

6 P. F. Petrus Pouala Polonus, vir doctiſſimus, Nicolao IV. Minoritæ in minoribus maxima familiaritate coniunctus, imò in Pariſina Vniuerſitate conſors, ab eodẽ Pontifice Max. Maior Pœnitentiarius inſtitutus, in tali munere, etiam ſub S. Celeſtino V. & Bonifacio VIII. permanſit, à quo Caminenſis Epiſcopus in Pomerania creatus, ſtatim ad ſuam Eccleſiam perrexit. In Vrbem poſtmodum ob quædam vrgentia eiuſdem Eccleſiæ negocia ad Pontificem reuerſus, dum ad propriam ſponſam reuerteretur, Ianuæ corporis ſarcina depoſita apud noſtros ſepulchrum recepit an. milleſimo ducenteſimo nonageſimo octauo, de quo Bozouius lib. de rebus geſtis in Polonia Ord. Pred. cap. 6. ſic fatur *F. Petrus Summus Poenitentiarius Nicolai Papæ IV. & Bonifacij VIII. temporibus, præſul Caminen. in Pomerania, dum ad Eccl. reuertit Genuæ mortuus, in Eccl. FF. Præd. ſepelitur an. 1280*

Tit: 5.

Pontt. Maxx. Vicarij.

COnſueuere olim Chriſti Vicarij ab Italia abſentes, ſuos in Eccleſiaſtica ditione conſtituere Papales *V*icarios, veluti Regum Proreges in Regnis, qui ipſam temporali, ſpiritualique gladio regentes, in fidelitate, ac debito obſequio populos erga eoſdem conſtabilirent. Non defuere autem ex Prædicatoribus plures à Pontificibus Maximis, vel ad Concilia properantibus, vel Auenione degentibus, ad hanc nobiliſſimam præfecturam aſſumpti.

1. Primus inter hos effulget P. F. Aldobrandinus de Caualcantibus Epiſcopus *V*rbeuetanus, à Gregorio X. ad Generale Concilium Lugdunenſe accedente an. 1273. creatus, datis Apoſtolicis litteris ſequentis tenoris, relatus ab *V*ghello.

GREGORIVS EPISCOPVS ſeruus ſeruorum Dei.

Venerabili F. Aldobrandino Ep. Vrbeuetano Salutem & Apoſtolicam Benedictionem

APropinquat terminus ad celebrandum indictum Generale Concilium Lugduni, & moras longiores non ſufferens, nos compellit, vt ad tempus ſpiritualis Eccleſiæ noſtra dimiſſa, verſus trãſmontanas partes, prout Dominus concesſerit, properemus: Ne igitur noſtra præſentia abſentia, ipſius terræ incolas abſque releuationis remedio grauari contingat, perſonã idoneam, quæ in reddenda ipſis in hac parte iuſtitia, noſtra defectũ præſentiæ ſuppleat, prouidimus. Ad quod te tanquã virum magnum, & examinatæ virtutis fiducialiter eligentes, volumus quod à Rectoribus ipſius Eccleſiæ, ſiue in Campania, vel in maritima, ſeu Anconitana Marchia, vel Ducatu Spoletanenſi, aut in Patrimonio B. Petri in Tuſcia fuerint, ad te tanquam ad noſtrum in hoc vices gerentem, liceat appellare, tibique præſentium authoritate committimus, vt perſonas de terra prædicta Eccleſiaſticas, & ſæculares ab ipſis Rectoribus appellantes, audias, & ſuas appellationum cauſas ſecundum ordinem iuris diſcutiens, debito fine decidas: faciens, quod decreueris, per cenſuram Eccleſiaſticam firmiter obſeruari. Datum apud S. Crucem tertiodec. Kal. Septemb. Pontif. noſtri an. 1.

Vghell. tom. 1. inter Epiſc. Vrbeuet.

In Gallias digreſſo ad Concilium Pontifice Gregorio, inter alia, quæ ſuo, & noſtro Ordini præſtitit Papæ Vicarius Aldobrandinus beneficia, fuit confirmatio donationis factæ Eccleſiæ S. Mariæ ſuper Mineruam de *V*rbe à venerandis monialibus Benedictinis Monaſterij S. Mariæ in Campo martio Fratribus noſtris, data ſub die ſextadecima Nouembris anni milleſimi ducenteſimi ſeptuageſimi quinti, cuius litteræ patentes originales ſeruantur in Archiuio eiuſdem Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam, ſuntque ſequentis tenoris.

Frater Aldobrandinus de Ordine Prædicatorum Dei, & Apoſtolicæ Sedis gratia Vrbeuetanus Epiſcopus, Domini Papæ in Vrbe Vicarius, dilectis ſibi in Chriſto Priori, & Conuentuĩ Fratrum Prædicatorum de Vrbe ſalutem in Domino ſempiternam.

Cum à nobis petitur quod iuſtũ eſt, & honeſtum, tam vigor æquitatis, quã ordo exigit rationis, vt id per ſollicitudinem officij noſtri ad debitum perducamus effectum; ea propter dilecti in Domino filij, veſtris iuſtis poſtulationibus inclinati, Eccleſiam S. Mariæ in Minerua de Vrbe, quam dilectæ in Chriſto filiæ, & conuentus Monaſterij S. Mariæ in Campo Martio de Vrbe, Ordinis S. Benedicti, prout ad eas, & ipſorum Monaſterium pertinebat, vobis, ſeu alij veſtro nomine pia liberalitate, ac deliberatione prouida, noſtra præhabita licentia, & conſenſu, donauerunt, ſeu conceſſerunt, ac donationem, ſiue conceſſionẽ huiuſmodi, prout in inſtrumento publico ſcripto manu Angeli Romani Scriniarii plenius continetur. vobis, & Ordini veſtro auctoritate Domini Papæ, qua in hac parte fungimur, confirmamus; & ſi quid defuit prædictæ donationi, eadem auctoritate ſupplemus. In cuius rei teſtimonium vobis præſentes litteras noſtri ſigilli munimine, ac ſigno, & ſubſcriptione Gerardi noſtri Notarij roboratas duximus concedendos.

dos. Actum Romæ apud Palatium S. Sabinæ anno Domini milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo quinto, indictione quarta, die ſextodecimo Nouembris, Pontificatus D. Gregorij Papæ X. anno4. præſentibus diſcretis viris Magiſtro Mulgano *Vrbeuetano Canonico, & presbytero Lapo Capellanis noſtris, Angelo Romano de Vrbe Scriniario, Plebano* Dom. *Lapi Valentis de Florenſia, & Picleino de Linari teſtibus ad hoc vocatis.*

Ego Gerardus Andreæ de Narnia auctoritate S. R. E. N*otarius conſtitutus confirmationi, & ſuppletioni prædict. & conceſſioni prædictarum litterarum interfui, & ea, vt ſupra leguntur, de mandato prædicti Dom. Vicarij ſcripſi, & publicaui, & meo ſigno ſignaui.* Quibus litteris in membrana conſcriptis appoſuit ſigillum ceræ rubeæ impreſſum.

In Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam Archiuo præfatæ originales litteræ cum ſigillo pendente appoſito aſſeruãtur, ex quibus prædicta, propria manu excripſimus. Hanc nobiliſſimam Præfecturam maxima cum laude, reiecta omni cupiditate, atque vt virum ſanctum decebat, vſque ad eiuſdem Pont. Max. in Vrbem regreſſum ſuſtinuit. Anguſta nimis erat præfata Eccleſia, nobis à monialibus conceſſa, quæ vt antiqui Patres nobis retulere ab antiquioribus edocti, ac ſcripturæ conuentus inſinuant, ſita in ea parte erat, vbi modo eſt Capella S. Hyacinthi, qua ſolo poſtmodum equata, nouum permagnificũm templum ibidem cõſtructum eſt, adiutrices manus porrigentibus inter cęteros Excellentiſſimis familijs, Vrſina, & Cacrana, cum Capranica, & Cardinali noſtro de Turrecremata, aliiſq; nobilibus Romanis. Cætera Aldobrandini geſta referuntur inferius in Epiſcopis Vrbeuetanis *Ex Archiuo S.M. ſuper Mineruam, & Vghello tom. 1. in Epp. Vrbeuetanis.*

2 P. F. Matthæus Vrſinus de campo Floræ Romanus à Io. XXII. in Sacrum Collegium die 8. Decembris anno 1327. cooptatus, ab eodem Pont. Max. Auenione commorante, in Vrbe Papalis Vicarius creatus; demandatum ſibi onus, infracti animi vir, ita ſuſtinuit, vt Romanos, Eccleſiaſtieę que ditionis incolas, in debita obedientia erga eundem Summum Pontificem continuerit. Deceſſit poſtmodum Auenione in Apoſtolica Curia 15. Kal. Septemb. anno 1340. Sabinenſis Epiſcopus. *Olmeda in vita Barnabæ de Vercellis Magiſtri Ord.*

3 Alterum habemus Papæ *V*icarium cum pleniſſima, vt numquam aliàs, poteſtate inſtitutum, ſicuti ſequentes Apoſtolicæ litteræ indicant. Fuit is F. Michael Bonellus Card. Alexandrinus, Pij V. ex Sorore pronepos, qui à Sixto *V*. Pontifice gratiſſimo, ab Auunculo ſuo ſummis honoribus, ac ſacra purpura decorato, eodemque *A*lexandrino enixè procurante, ad *A*poſtolicũ culmen euecto, de *A*poſtolicę poteſtatis plenitudine fuit Papalis Vicarius deputatus ad omnia negotia, tã ſpiritualia, quàm temporalia, expedienda, decidenda, terminanda, pro ſe, & nomine ſuo, cum auctoritate ſuper Nuncios, & Legatos Apoſtolicos, &c. expediris de hoc ſequentibus *A*poſtolicis litteris in Vrbe publicè affixis, die 1. Maij an. 1585. Pontificatus ſui primo.

✝

Littera facultatum in forma Breuis Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. D. Michaeli S.R.E. Tit. S. Mariæ ſuper M*ineruam* P*resb. Cardinali, Alexandrino nuncupato*

SIXTVS PAPA V.

Dilecte fili noſter Sal. & Apoſt. benedictionem.

CVm diuerſis grauiſſimis curis, præſertim reformationi Chriſti-fidelium cura noſtra diuinitus commiſſorum, pluriniùm impediti, omnia negotia, quæ ad nos ratione, tam huius Almæ Vrbis, quàm totius ſtatus Eccleſiaſtici, vel aliàs vndecumque deferuntur, per nos ipſos diſcutere, examinare, & expedire nequeamus, volentes indemnitati partium, negotia prædicta pro tempore proſequentium, opportunè conſulere, confidentes de literarum ſcientia, dexteritate, integritate, & prudentia circumſpectionis tuæ, cui infraſcripta negotia oretenus commiſimus, ne de commiſſione, & facultate tibi à nobis data per aliquos dubitari contingat: Motu proprio, & certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolica poteſtatis plenitudine, Te ad pro nobis, & nomine noſtro, ac auctoritate noſtra, omnia, & ſingula negotia, tam

Eccle-

Eccleſiaſtica, etiam ſpiritualia, quam temporalia, etiam ciuilia, & criminalia, aut mixta, gratiam, vel iuſtitiam, aut pœnam ſanguinis, & vltimi ſupplicij, ac confiſcationis etiam omnium bonorũ, vel alias quomodolibet cõcernentia dictæ Vrbis; & totius ſtatus Eccleſiaſtici, nobis & S. R. E. mediatè, vel immediatè ſubiecti, vel aliùs vndecumque in quibus vis caſibus pro tempore, per ſimplicem citationem, aut verbo; etiam ſi talia fuerint, quæ à nobis tantùm audiri, diſcuti, examinari, & expediri poſſint, ſeu debeant, per te, vel tuos Auditores, aut alium, ſeu alios, quem, vel quos pro tempore ſubdelegaueris, audienda, diſcutienda, examinanda, expedienda, & terminanda, ac quaſcumque cauſas, in quibuſcumque ſtatu & terminis, in quibus reperientur; etiam ſi inſtructè forent à quocumque ſedis Apoſtolicæ Legato, aut Nuncio, vel Gubernatore, ſeù Iudice ordinario, aut etiam à ſede Apoſt. delegato, vel ſubdelegato, ad te auocandum, ac per te, vel alium, ſeu alios cognoſci, terminari mandandum, eiſdemque Legatis, Nuncijs, Iudicibus, etiam ſub pœnis tibi bene viſis inhibendum; & quæ in præmiſſis concedenda videbuntur, concedendum, ac quæ expedieris, & terminaueris ſeu conceſſeris debitæ exequutioni demandandum, & demandari faciendum; nec non omnia, & ſingula quæ nos ipſi, etiam circa abſolutionem, & remiſſionem, aut gratiam, & liberationem agere, exequi, & concedere poſſumus, etiam ſummariè, ſola facti veritate inſpecta, extraiudicialiter, ſine ſtrepitu, manu regia vnica, vel bina audientia, ſine vlla terminorum, etiam ſubſtantialium, obſeruatione, & abſque eo, quòd de illis vllo vnquam tempore nobis, aut ſucceſſoribus noſtris, rationem reddere tu, vel tui Auditores, aut à te delegati, teneamini, liberè agendum, & exequendum, ac concedendum; ita quòd ratione negotiorum criminalium, aut alias quouis modo expreſſis, aliquam irregularitatem, aut infamiæ maculam, ſiue notam, tu, tuique Auditores, & Subdelegati, nec non tuus Notarius, eiuſq; ſubſtitutus, vel ſubſtituti, qui in ipſis cauſis ſcripſerint, etiam ſi Clerici exiſtant, non incurrant, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium conſtituimus, & deputamus, nec non in præmiſſis omnibus, & ſingulis ea omnia agendi, exercendi, & concedendi, tibi plenam, & liberam concedimus facultatem, & poteſtatem. Mandantes quibus vis tribunalibus, & Iudicibus prædictis, vt ſub indignationis noſtræ, & alijs impendendis pœnis, mandatis, & inhibitationibus tuis pro tempore factis, cum effectu obediant, ac ſi monitiones, & inhibitiones per te pro tempore facta à nobis emanaſſent: ac decernentes ſic, & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcunq; Iudices, & Commiſſarios, etiam S.R.E. Cardinales, in quauis cauſa, & inſtantia, iudicari, & diffiniri, debere: ac irritum, & inane quidquid ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtant. Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſt. ac ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis & literis Apoſtolicis quibuſuis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam pari motu, aut alias quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis: quibus omnibus, eorum tenores, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, ac ſufficienter derogatum eſſe decernimus, cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Dat. Romæ apud S.Petrum ſub Annulo piſcat. Die 1. Maij M.D.LXXXV. Pontificatus noſtri anno primo.

Io. Baptiſta Canobius.

Sunt hæ Apoſtolicæ litteræ in forma Breuis apud Eminentiſſ. Cardinalem Carolũ Bonellum, quæ eodem anno vt ſupra fuere impreſſæ apud impreſſores Camerales, ſuntque in Conuentu Mineruæ eius exemplaria, ex quibus hæc propria manu tranſſcripſimus.

Tit. 6.

Vicarij D. Papæ in Vrbe.

EST in Apoſtolica Curia Cardinalis qui D. Papæ Vicarius conſueto nomine nuncupatur, cuius officium eſt ea

præ-

præſtare in Vrbe, quæ Epiſcopi in proprijs Diœceſibus adimplent, quod quidem munus in non modico pretio ſemper habitũ eſt: concedebatur tamen ante tranſactum ſæculum ſolis Archiepiſcopis, ſeu Epiſcopis; nunc verò ex decreto Pij IV. in ſecreto Conſiſtorio die Lunæ 28. Nouemb. anno millel. quingenteſimo quinquageſimo nono facto, in quo primum Vicarium Cardinalem nominauit Virgilium Roſarium Spoletanum, Vicarij D. Papæ Præfectura ſolis Cardinalibus confertur.

1 Non defuere ex Prædicatoribus viri, hoc nobili munere à Pontificibus maximis condecorati, inter quos prior effulget P. F. Io. de Columna nobiliſſimis Romæ ortus natalibus, ab Alexandro IV. ex Romanæ prouinciæ Prouinciali ad Archiepiſcopalem Meſſanenſem Eccleſiam regendam anno 1255. aſſumptus: qui ab *Vrbano* IV. ſuus Vicarius renunciatus, Altare in honorem S. Petri Mart. in Eccleſia S. Sabinæ in monte Auentino anno 1263. conſecrauit, vt ex lapidea tabula, eidem Altari proſtante, manifeſtatur ſequenti Lemmate.

Anno Dom. MCC.LXIII. Pontificatus D. Vrbani IV. *anno eius ſecundo, iſtud Altare fuit conſecratum ad honorem B. Petri Martyris Ord. Fratrum Prædicatorum, quando eſt ſtatio apud S. Priſcam in 3. feria hebdomadæ Sanctæ, per Venerabilem Patrem Fratrem Io. de Columna Archiep. Meſſanenſem, Vicarium tunc temporis D. Papa Vrbani, in quo poſuit Indulgentiã vnius anni, & 40. dierum annuatim; & durat hæc Indulgentia vſque ad Octauas Paſchæ: In feſto autem eiuſdem* B. Mar*tyris eſt ibidem Indulgentia vnius anni & 40. dierum.*

Huius præſtantiſſimi præſulis laudes enarrat Pyrrhus in ſua Sicilia ſacra inter Epiſcopos *Meſſanen.* De quo & nos ibi.

2 Pater Fr. Saluius de Vrbe, ſpectaræ prudentiæ, doctrinæ, ac virtutis vir, à Nicolao Papa IV. Minotita ad Recanatenſem Eccleſiam regendam 2. Id. Decemb. anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo nono electus, (reſtituta eidem Eccleſiæ Epiſcopali dignitate, qua diu expoliata permanſerat) eundem ſuum in *Vrbe Vicarium* inſtituit, datis Apoſtolicis litteris de hac re Idibus *Maij* anno 4. ſui pontificatus, qui fuit humanæ ſalutis milleſimus ducenteſimus nonageſ. primus ſicut teſtatur Vghellus in ſua Italia Sacra t. 1. in Epiſcopis Recanaten. ſub num. 5. ex Regeſtis eiuſdem Nicolai Papæ fol. 40. epiſt. 203. Obijt autem Saluius anno Iubilei 1300. *Vghell. vbi ſup.*

3 P. F. Rogerius de Caſali inter ſui ſæculi doctos vir famoſus, à Senenſi Capitulo poſt Raynaldi Vguccionis Malauoltæ prædefuncti ſui Epiſcopi, proprius Antiſtes delectus, confirmationis beneficium obtinuit anno milleſimo trecenteſimo ſeptimo à Clemente Papa V. cuius gratiam, ſuis exigentibus meritis ita promeruit, vt ab eodem ſuus in Vrbe Vicarius poſtmodum creatus ſit 10. Calend. Maij ſui pontificatus anno nono, qui fuit à Beatiſſ. Virginis partu milleſimus trecenteſimus quartus decimus, ſicuti ex Vaticanis Regeſtis eiuſdem Pont. Epiſt. 339. fol. 78. eruditiſſimus D. Abbas Vghellus tom. 3. Ital. Sac. in Archiepp. Seneñ. numer. 49. publicis monumentis tradit. Sibi demandatam prouinciam integritate maxima, ingentique cum laude ſuſtinuit Rogerius, deceſſitque in Vrbe 6. Iunij anno milleſimo trecenteſimo decimo ſeptimo, communibus pauperum, quorum vixerat pater, lachrymis parentatus, in noſtra S. Mariæ ſuper Mineruam Eccleſia, ſepultura electa. *Vghell. vbi ſup.*

C A-

CAPVT II.

DE LEGATIS APOSTOLICIS.

CVm Legationis nomen miſſionem, quæ alicui demandatur, ſignificet, de Legatis cunctis ex Ord. noſtro aſſũptis, atq; in varias Chriſtiani orbis partes pro grauioribus Apoſtolicæ ſedis negocijs miſſis, qui innotuere nobis, in præſenti cap. tractaturi, à Legatis de Latere tanquam dignioribus exordium ſumimus.

Tit. I:

Legati de Lat.

MAxima, ac præcipua eſt Legatorum de Latere digniras, atque auctoriras, quos in præcipuis Eccleſiæ negorijs miniſtros adhibet Apoſtolica ſedes S. R. E. Cardinalibus vt in plurimùm imparriri ſolita.

1 Primus ex Ordine Legatus de Latere, à *Gregorio Papa* IX. inſtituitur P. *F.* Guillelmus (cuius cognomen ſcriptores omnes ſilent) anno 1227. qui ad Fridericum Imperatorem miſſus, litteras ſuæ aſſumptionis ad Pontificatum iuxta conſuetum morem aliorum Summorum *Pontr.* detulit, in quibus eum in primis fidei, & obedientiæ erga Romanam Eccleſiam, deinde officij erga *I*mperium vuiuerſum admonuit, documentaque præclara ex inſignijs anteImperatorem deferri conſuetis præſcripſit: nimirum, vt gladio in Eccleſiæ tutelam, ac malefactorum vindictam: ſceptro verò in regimen, correctionemque populorum, nec non rectitudinem iuſtitiæ vreretur; manibus verò clementiæ, & beneficentiæ cunctos Chriſtifideles placidè, quod pomum Cruce ſignatum ſignificat, amplecteretur. Hortatus eſt eum inſuper, ac ſub anathemate præcepit, vt primo tempore pro recuperanda Terra Sancta arma ſumeret. Eidemque Guillelmo Pontifex Max. mandauit vt pacem inter ipſum Imperarorem, Rectoreſque Ciuitatum Lombardię confœderatos conſtabiliret, prout præſtitit Brixiæ eodem anno 1227. Indict. 15. in fine menſis Martij *Bzou. in Annal. Eccl. anno ſuprad. num. 3. & Spondan. ibid.*

2 B. Bartholomæus de Bragantijs Vicentinus ex Magiſtro Sacri Palatij Nemoſien. Epiſcopus in Cypro creatus, ab Innocentio IV. in Syriam ad S. Ludouicum Galliæ Regem Legatus de Latere directus eſt anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimu octauo, cuius ſanctitatem miratus S. Ludouicus, ſibi in animæ ſuæ directorem, atque cuſtodem eum delegit, cui & animæ labes voluntaria confeſſione manifeſtabat. In Galliam eum eodem Rege reuerſus, ab Alexandro Papa IV. Vicentinus Epiſcopus 15. Cal. Febr. anno 1256. conſtitutus eſt. De quo in noſtro Syllabo Magg. Sac. Palatij. *Vghell. Ital. Sac. t. 5. Spondan. in Auct. Cronolog.*

3 Cardinalis Hugo de Sancto Charo, qui primus ſacram purpuram in Ordinem noſtrum Prædicatorum intulit, ab Innocentio Quarto P. M. poſt ſuſceptum in Lugdunenſi Concilio cum omnibus S. R. E. Cardinalibus rubrum galerum, in Germaniam de Latere Legatus ad Guillelmum Regem electum, mittitur anno 1251. (defuncto iam Friderico) vt ad ſuſcipiendum Regis Romanorum diadema, ſe diſponeret, omneſque Eccleſiæ fideles benignè complecteretur; infideles autem ac refractarios, Circumceliones hæreticos maximè, armis inſequeretur. Ad Principes verò Imperij, vt repudiato Corrado Friderici filio, Guillelmo adhererẽt. *Bzou. in Annal. anno ſuprad. num. 2. Ciaccon. in-*

ter Card. Plod. & Fernand. ibid.

Card. Anibaldenſis ab Vrbano IV. ſacta purpura cohoneſtatus anno 1265. cum Riccardo de Anibalis agnato ſuo, Ioanne Caetano Vrſino, & Iacobo Sabello S. R. E. Cardinalibus Legatus de Latere in Siciliam directus eſt, vt Regio diademate Carolum Siciliæ Regem redimiret, quod ſolemni ritu præſtitit,poſt ſuſceptum ab eodem publicum fidelitatis erga Apoſtolicam ſedem ſacramentum. Multis honoribus ab eodem Rege cunctis Legatis affectis. Ex ſuprad. Auctoribus.

4 P. F. Robertus Kiluarbius Archiep. Cantuarien. antequam ſacram purpuram eſſet conſequutus,à Gregorio X. de Latere Legatus aſſumptus eſt pro coronatione Admundi Angeliæ Regis, quod præſtitit Dominica poſt octauam aſſumptionis B. Virginis an. 1275. præſenribus Rege Scotiæ, ac Duce Britanniæ. Gall. Chriſt. antiqua in Archiep. Cantuarien.

5 Card. Latinus Malabranca de Vrſinis à Nicolao Papa III. Auunculo in ſacrũ Collegium aſcitus, atque de Latere Legatus ad Florentinos, Guelphorum, ac Gibellinorum factione ſe miſerè inuicem diuexantes miſſus, pacem inter eos firmauit, oratione è ſuggeſtu in foro S. Mariæ Nouellæ, populi, nobiliumque multitudine adſtante habita. Pontificis igitur votis completis,in Aemiliam eadem auctoritate directus an. 1278 populos illos frenauit, atq; in obſequio erga Apoſtolicam Sedem conſtabiliuit. Bononienſibus quoq; Legatus datus, tanta erga eos benignitate fulſit, vt præcipuis honoribus affectum ipſum recedẽtem poſtmodum lachrymis pro ſequerentur. Bzou. in Annal.Eccleſ. 1278. num.13.an. & an. 294.num.38.Ciacc. Plod & Fernand.in Cardd.

6 Nicolaus Boceaſinus Card. à Bonifacio VIII. creatus, pluribus Legationibus ad conſcendendam D. Petri Cathedrã ſibi viam aperuit: Ab eodem enim Pont. Max. cui Nicolai pietas, vitæ probitas, morumque ſanctitas, atq; in pertractandis negotijs ſumma dexteritas, innotuerant, Florentiam primò an. 1300. in Poloniam Dalmatiam, Croatiam Daniam, Sueciam atq; Pannoniam poſtmodum an. 1301. ob grauiſſima Eccleſiæ negocia de Latere Legatus cũ ampliſſima auctoritate directus, eiuſdem vota compleuit. In Vrbem reuerſus, atque à Pontifice, Apoſtolica Curia, Romaniſq; applaudentibus, ſummis lætitiæ ſignis receptus, Bonifacio ſublato, communi gaudio Pontifex Maximus anno 1303. 12. Kal. Nouemb. renunciarus eſt, Benedicti XI. nomine aſſumpto. Vghell. Ital. ſac. tom. 1. in Ep. Oſtien. Olmeda in eius vita,& Auct. ſup. Bzou. in annal. Eccleſ.vbi ſup.

7 Nicolaus Martini de Albertinis Pratenſis à Benedicto XI. Ep. Card. Oſtienſis renunciatus,ad Florentinos cum ampliſſima Legati de Latere authoritate ab eodẽ miſſus an. 1303. vt eorum vacillantes res, ne ad ruiuam laberent, componeret, cum nihil proficeret, velut Gibellinarum partium fautor exiſtimatus, ex ea Vrbe diſcedens, illam ſacris, donec ad ſaniore mentem reſtitueretur, interdixit. Ex Nicolai ſententia Clemens V. electus eſt, à quo in Italiam de Latere Legatus cum ampliſſima facultate conſtiturus, adiunctis Collegis Arnoldo Card.Sabino,ac Luca Card. de Fliſco,iterumLegarus de Latere renunciatus eſt,vt in Lateranenſi Baſilica ſolemni pompa Henricum II. Imperatorem coronaret vt fecir Lagatus quarto delectus, etiam Siciliæ Principem Regio Diademate maxima cum ſolemnitate redimiuit. Antequam verò in ſacrum Collegium cooptaretur, à Bonifacio VIII. ad Philippum Galliæ, atq; Ednardum Angliæ Reges bello certantes, vt eos ſacto fœdere copularet, prout contigit,miſſus fuerat Apoſtolicus Legatus. Vghell. in Ital. ſac. tom. 1. in Ep. Oſtien. Ciaccon. Fernand. & Plod. inter Card. Ord. Bzou. in Annal. vbi ſup. num.17.

8 Card. Villermus Petri de Godiuo Baionenſis,à Clemente V. ſacra purpura cohoneſtatus, atque à Io: XXII. Sabinen. Epiſcopus inſtitutus, in Hiſpaniam de Latere Legatus ab eodem Pont. ad Regem directus, in congregata Valliſoletana Synodo multa decreta Apoſtolica auctoritate edidit in deperditæ diſciplinæ Eccleſiaſticæ reſtaurationem perneceſſariam Cleriſque reformationem anno milleſimo vigeſimo ſecundo. Vghell. Ital. ſac. tom. 1. inter Ep. Sabinen. Fernand. & Plod. inter Card. Ord.

9 P. F. Guillelmus Sudrè Gallus patria

tria Tullenſis, cum in Magiſtri Sacri Palatij munere annis pluribus Apoſtolicæ Sedi inſeruiſſet, ab Vrbano V. S. R. E. Cardinalis, SS. Ioannis, & Pauli Tit. Pammachij anno milleſ. trecenteſimo ſexageſimo ſexto creatus, necnon Oſtien. ac Veliternus Epiſcopus, in Napolitanum Regnum de Latere Legatus ab eodem Pont. Max. ad controuerſias inter Tarentinum Principem, & Atriæ Ducem componendas mittitur: Euaſitq; poſtmodum Maſſilien. Paſtor de quo ibi. *Gall. Chriſt. tom. 3. in Ep. Maſſilien.*

10 P. F. Philippus Gezza Romanus de Regione Parionis, nobili loco natus, atq; in ſacrum Cardinalium Collegium ab Vrbano VI. cooptatus 14. Kal. Octob. anno 1378. in prima creatione, qua viginti nouem Cardinales eadem die creauit, ab eodem Pont. Max. poſt ſuſceptam purpuram de Latere Legatus per totam Italiam conſtitutus eſt, qui Piſas, Lucam, Florentiãq; luſtrans, nutantes populos aſſiduis exhortationibus ad eos habitis, in eiuſdem Vrbani obedientia conſolidauit, Clementemq; VII. tamquam Pſeudopontificem à cunctis fugiendum ſuaſit. Eidem, & Poncello Vrſino facultatem *Vrbanus* conceſſit, vt pignorare, vendere, ac alienare poſſet quædam Eccleſiaſtica bona, etiam ſine Prælatorum, ac Capitulorum conſenſu, ſi Romanæ Eccleſiæ neceſſitas poſtularet. *Ciacon. in eius vita.*

11 Cardinalis Moſchinus Caracciolus ab Vrbano VI. Card. creatus an. 1378. ex Generali in Neapolitano Regno Inquiſitore, ab eodem Pont. Max. de Latere Legatus ad Venetos bello cum Ianuenſibus ſe inuicem perdentes, pro pace inter eos conſtabilienda miſſus eſt primò: Ad Carolum Siciliæ Regem poſtmodũ cum duobus alijs Cardinalibus eadem Legati authoritate pro grauibus Eccleſiæ negotijs profectus eſt, ac tandem in Vmbria Legatus miſſus, ab Vrb ano VI. vt populos illos in obedientia ergà eundem PontificemMax. conſtabiliret, id optimè præſtitit S. Antonin. 3. p. hiſt. tit. 25. *Ptod. Fernandez, Ciacon. in Card. Ord.*

12 B. Io: Dominici Florentinus S. R. E. Cardinalis creatus, atque à Conſtantienſi Concilio confirmatus, eiuſdemque Præſes delectus, peracta Martini V. electione, cum Vſſitarum impia hæreſis in ſeptentrionalibus regionibus inualeſcere cepiſſet, ad eam compeſcendam, atque profligandam, enixè id petente Imperatore, ab eodem Pont. Max. de Latere Legatus in Hungariam, Boemiamque directus, impiam hæreſim deiecit, penituſque eliminaſſet, ni inuida mors tantum virum miraculis clarum, ac de Eccleſia Catholica ſummoperè meritum, è mortalium oculis rapuiſſet Budæ anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo, vbi apud Monachos S. Pauli eremitæ quieſcit *S. Antonin. 3. p. hiſt. tit. 23. Ciacon. inter Card. & Ferarius de Reb. Hungar. Prou. Ord. Præd. p. 2. lib. 1. cap. 10.*

13 Card. F. Thomas de Vio Caietanus Tit. S. Sixti, Dominicanæ Relig. iubar ſplendidiſſimum, à Leone Papa X. ſacra purpura inſignitus, ab eodem de Latere Legatus in Germaniam pro expeditione habenda in Turcas, Chriſtiano Orbi extrema minitantes, atque impij Luteri nouorum peruerſorum dogmatum diſſeminatoris audaciam compeſcendam, delectus eſt in Conſiſtorio ſecreto apud S. Petrum collecto an. milleſimo quingenteſimo decimo octauo; vndè in Actis Conſiſtorialibus ità dicitur *Die Mercurij 3. Martij S. D. N. in publico Conſiſtorio decreuit Rogationes publicas, & proceſſiones habendas tribus continuis diebus in Vrbe, incipiendo à Dominica die, qua fuit 14. eiuſdem Menſis, qua illas ab Eccleſia Mineruæ incepit ad quam ipſe perſonaliter cum Collegio Cardd. & toto Clero acceſſit, ſacriſque Rogationibus cum ingenti populo interfuit; hæ autem Rogationes fuerunt factæ contra Turcas. Et in eodem Conſiſt. creauit 4. Legatos de Latere ad Chriſtianos Principes pro expeditione in Turcas, videlicet Card. Campegium ad Regem Angliæ; Egidium ad Regem Catholicum; Alex. Farneſium ad Maximilianum Imperatorem electum, Bernardum de Bibiena ad Regem Chriſtianiſſ.* In eiſdem autem Conſiſt. Actis ſubditur. *Pont. Max. die 16. April. loco Card. Farneſij Legati ad Maximilianum electum Imperatorem, & ad Regem Daniæ profecturo ſanciendo contra Turchas, creauit Legatum Card. F. Thomam de Vio Tit S. Sixti Præsb. Card. velutiq; quod enſem benedictum eidem Imperatori deferret.* & die 5. Maij in pub. Conſiſtorio ſubditur

fuiſſe à Pont. benedictum, atque more ſolito ad portam populi ſociatum, vt ſupra inter Cardd. eum de eo tractamus, referimus.

Properauit igitur in Germaniam Thomas, Pontificis, imò Eccleſiæ, totiuſque Chriſtianæ Reipub. ardua negocia ad optatum finem perducturus, ſcripſitque Leoni Pont. oportunius fore Lutheri cauſam in Germania diſcutere, ac propterea ſibi plenariam Apoſtolicam auctoritatem, eum S. Matri Eccleſiæ reconciliandi, imperti-ri; cui cuncta pro voto Pont. Max. conceſſit datis ſequentibus Apoſt. Litteris.

LEO PAPA X.
Dilecto Filio Noſtro Thomæ Tit. S. Sixti S. R. E. Presb. Card. Noſtro, & Apoſt. Sedis de Latere Legato.

Dilecte fili noſter ſal. & Apoſtol. ben. Cũ nuper tuis litteris Nobis ſignificaueris, quod licet aliàs circumſpectioni tuæ commiſſerimus, vt Fratrẽ Martinum Lotter, qui propter eius in Nos, & Sedem Apoſtolicam maledicta, & heretica eius ſcripta notorius hereticus erat, & ex abundanti, vt talis per Cameræ Apoſtolicæ Generalem Auditorem, inſtante procuratore fiſcali, declaratus fuerat, capi faceres, illumq; moneres, vt ſi ſuper his ſe excuſare, & coram nobis comparere vellet, nos eum, licet audiri non mereretur, clementia noſtra paratos eſſe etiá ſibi præſtita ſecuritate benignè audire: tamen credere non ab re forſan fore, ſi cauſa eius, licet exilis ſit, quæ apud hanc Sanctam Sedem agitari, & cognoſci deberet, per te iſtic audiri, & terminari poſſet. Nos mente reuolentes, quod illius vices in terris tenemus, qui non vult mortem peccatoris, ſed vt conuertatur, & viuat; eiuſque proprium eſt miſereri ſemper, & parcere; ac de ſingulari tua doctrina plurimum confidentes, quod ea, quæ tibi commiſſerimus, diligenter exequeris; eidem circumſcriptioni tuæ committendum duximus, prout etiam committimus, vt eundem Martinum coram te accerſiri facias, eiuſque cauſam diligenter examines. Eaq; per te diligenter audita, & examinata, ad illius abſolutionem, vel condemnationem, prout iuſtum fuerit, procedas. Et nihilominus ſi ipſum in errorem prolapſum fuiſſe repereris, eumq; errores ſuos publicè fateri, & illos abiurare paratum eſſe, illum iniuncta ſibi prius penitentia ſalutari, plenarie abſoluendi, & ad famam, honoreſq; reſtituendi, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium licentiam, & facultatem concedimus. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris. Die 2. Nouembris MDXVIII. Pont. Noſtri Anno ſexto.

Sadoletus

Quæ autem geſſerit in ipſum Lutherum Apoſtolicus Legatus, inter Cardd. ſub num. 38. retulimus ſupra in parte 1.

Eodem anno Leo Pont. Apoſt. Legato in fauorẽ Dominici Epiſcopi Portuen. Card. S. Marci, Monaſterij de Roſaceis perpetui Commendatarij, pro reparatione eiuſdem Abbatię prouentuum, ac fructuum ſequentes litteras direxit.

LEO PAPA X.
Dilecto filio Thomæ tituli Sancti Sixti Presbytero Cardinali Noſtro, & Apoſt. Sedis Legato.

Dilecte fili noſter Salutem, & Apoſtolicam ben. Exponi nobis fecit Ven. F. N. Dominicus Epiſc. Portuen. Card. S Marci Monaſt. de Roſaceis perpetuus Cõmendatarius, quod aliàs vigentibus bellis in partibus illis, certi dicti ſui Monaſterij fructus, quos annuatim percipere ſolet, in Monte Pletio per quendam chariſſimi in Chriſto Filij Noſtri Maximiliani in Imperatorem, electi Iulminum Capitaneum occupati, ſeu retenti fuerunt, & de preſenti etiam detinentur in animæ ſuæ periculum, & ipſius Dominici Epiſcopi non modicum preiudicium; quare de opportuno iuris remedio ſibi à nobis ſubueniri humiliter ſupplicauit. Nos itaq; honeſtis, & iuſtis huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, tuæ circumſpectioni cõmittimus, & mandamus, quatenus apud Cæſaream Maieſtatem ità inſtanter, & efficaciter procurare debeas, quod fructus prædicti, ſicut prefer-

prefertur, occupati, vel detenti, eidem Dominico Epiſc. vel eius legitimo procuratori liberè relaxentur, & reſtituantur, ſeu iuxtà eorũdem valorem ſatisfiat; quòd à celſitudine ſua (cum ſit Eccleſiarum omnium fautrix, & protectrix) facilè te conſecuturum non dubitamus. In quo Maieſtas ſua rem Deo acceptam, iuſtitiæ congruam, & nobis gratam faciet. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub Annulo Piſcatoris die 21. Maij MDXVIII. Pont. Noſtri anno ſexto

Euangeliſta

Interim migrat è vita, properante morte, quæ æquo propulſat pede pauperum tabernas Regumq; turres, Maſſimilianus Imperator 12. Ianuarij ſequentis 20. 1519. poſtquam imperaſſet annos 25. Menſes ferè quinque; quapropter de nouo Imperatore eligendo ſollicitus Pontifex, Electoribus ſequentes Apoſtolicas litteras dedit, monito Legato de Imperatoris acceleranda electione ob irruentium Turcarum metum.

L E O P A P A X.

Dilecti filij ſalutem, & Ap. ben. Solliciti vehementer ſumus, ne hæc Romani vacatio Imperij magnarum perturbationũ cauſam afferat, partim adẽpto Principe ſolutis cupiditatibus aliquorum, partim propter propinquam electionem in diuerſa ſtudia accenſis. Eſſemus autem, & animo perturbatiores, niſi magna in deuotionis veſtræ diſcretione, prudentia, equitate, religione, ſpem conceptam haberemus. Exiſtimamus vos noſtris diuturnis laboribus, quos pro communi Chriſtianorum concordia, & tutela fidei noſtræ ſuſcepimus, non defuturos. Etenim in eo ſtatu Chriſtianitas eſt, vt niſi hoc remedio pacis inter nos ei ſuccurratur, feris, & immanibus Turcis, ad prædas, & incendia, quod auertat Deus, ſit expoſita: audiuimus autem magno cum dolore noſtro bellum in nonnullis Germanorum Nationibus exortum eſſe. At nos cum quinquennales inducias, claræ mem. preſertim Maximiliani Cæſaris hortatu, ac deinde approbatione, indiximus, eas pænas, cenſuraſq; Eccleſiaſticas addidimus, vt qui eas violare auderent, laqueos animarum ſuarum incurrerent duriſſimos. Sed quid attinet ſi tamen ſunt, qui nec Dei, nec ſalutis ſuę perpetuæ ducunt rationem? Nos enim pro manſuetudine noſtra, & paterno affectu ergà omnes, potius vellemus peccata prohibere, quam peccatis pænam inferre; Cui ſancto religioſo, & ad vnionem Chriſtiani Imperij propenſo animo conferre poſſit, æquum eſt à vobis expectemus, quibus etiam quantum tribuamus, Dilectus filius noſter Thomas Tit. Sancti Sixti Presbyter Cardinalis noſter, & Apoſtol. Sedis de Latere Legatus per ſuas litteras, necnon Robertus Latinus Archiepiſcopus Rheginus, & Marinus Caracciolus, vel eorundem Nuncij diffuſius vobis explicabunt, quibus, & eorum cuilibet fidem pleniſſimam habebitis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo piſcatoris, die 6. Maij MDXIX. Pont. Noſtri anno ſeptimo.

Io: Sadoletus.

Receptis Apoſtolicis Litteris Leonis Pont. Max. omnẽ adhibuit operam Caietanus vt ab Electoribus Principibus eligeretur Carolus V. Hiſpaniarũ Rex ætatis tunc temporis annorum 19. quod & feliciter contigit 28. Iunij eiuſdem anni. Facti conſcius Carolus, Apoſtolico Legato ſequentem gratiarum actionis dedit Epiſtolam.

Reuerendiſſimo in Chriſto Domino Thomæ Tit. Sancti Sixti S.R.E. Presbytero Card. Sedis Apoſto. Legato de Latere in Germania Amico Noſtro Cariſſimo.

Carolus Diuina fauente Clementia Romanorum Rex ſemper Auguſtus, Hiſpaniarum, vtriuſq; Siciliæ, Hieruſalem, Archidux Auſtriæ, Illuſtriſſimo in Chriſto Patri Domino Thomæ S. R. E. Tituli Sancti Sixti Presbytero Cardinali amico noſtro chariſſimo, ſalutem, & omne bonum. Reuerendiſſime in Chriſto Pater Amice Chariſſime. Cum certiores facti ſimus nos concordi omnium Principũ Electorũ ſuffragio in Romanorum Regem ad Imperij gubernacula electos eſſe, & non nos lateat

teat, quàm fidelem operam pro fælici eius rei auſpicio Reu. P. V. & ex Sanctiſſimi Domini Noſtri mandato, & proprio nomine nobis preſtiterit, noſtrarum partium eſſe duximus, eidem pro ſingulari, quo eam proſequimur amore, & beneuolentia, in preſenti ſcribere, ſignificantes nos tantæ dignitatis accesſionem, quam dum deuotæ mentis noſtræ ergà Deum, & Chriſtianæ religionis comodum, & augumentum, conſcij ſumus, ſolo diuino munere tributam nobis credimus, non tam priuata, quam Rei pub. cauſa, hylari, & grato animo acceptare, cogitationeſque noſtras omnes eò eſſe directas, vt ſuſcepto Aguſti nomine, tantûm chriſtianæ Reipub. ac in primis S. Sedi Apoſtolicæ auctoritate pro futuri ſimus, quantum potentia, & voluntate ſemper prompti, & inclinati fuimus; atq; vt talem eſibeamus in Imperio, qualem iuſtum, & pium decet eſſe Imperatorem. Quanta autem deuotione afficiamur erga S. D. N. ac Apoſt. Sedem, & quam gratum nobis extiterit Reu. P. veſtræ officium, vtriuſq; nomine nobis pro Imperatoriæ dignitatis aſſequtione præſtitum, omni obſeruantia, & magnitudine monſtrare curabimus, & Reuer. P. V. felicem viuere cupimus. *Datum* in Ciuitate noſtra Barchinonæ, die 29. Iulij. Anno Domini MDXIX.

Yo el Rey.

Cum autem ſpiritum Creatori ſuo reddidiſſet Leo Pôtifex, atque ad Eccleſiæ regimen Adrianus VI. electus fuiſſet anno 1522. Ianuarij 9. de expeditione in Turcas ſollicitus ille, Thomam Caietanum iterum de Latere Legatum ad Hungariæ, Boemiæ, & Poloniæ Regna, necnon ad vniuerſam Germaniam cum ingenti auri vi pro exercitu in Chriſtiani nominis hoſtes Turcas comparando miſſus eſt, ſcribens inter cœteros Epiſcopo Vuaradien. in Hungaria tali pacto.

ADRIANVS PAPA VI.
Venerabili fratri Franciſco Epiſcopo Vuaradien.

VEnerabilis Fr. ſal., & Apoſt. ben. Laborãtibus Reip. Chriſtianę rebus: ob rabiem immaniſſimi Turcarum Tiranni Schardona, Belgrado, Rhodo: quæ tanti ſunt proximè potiti: illam nunc totam occupare intenti. Nos pro noſtro paſtorali Officio, quantùm nobis ex alto conceditur, occurrere volentes, dilectum filium noſtrum Thomam Tit. Sancti Syxti Presbyterum Cardinalem, conſilio, experientia, doctrina, & religione præſtantem, ad Hungariæ, Boemiæ, & Poloniæ; nec non, ad vniuerſam Germaniam, ac alia Regna, & loca in finibus Turcarum exiſten. de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium conſilio, noſtrum & Apoſtolicę Sedis Legatum de Latere cum facultatibus, & auxilio ſupra vires noſtras mittimus, ſperantes etiam, *Domino* concedente, maiora facere; itaq; fraternitatem tuam hortamur, & in Domino obſecramus, vt eundem Legatum grato animo, reuerenter ſuſcipias, illum audias, illiq; ſaluti religionis Chriſtianæ, ac omnium, & tuæ ſtudenti, aſſiſtas, arma induas, vitam, & quæcumque tibi *Deus* dedit, pro ipſius fide ponas: nihil enim te dignius, nihil tibi ac rebus tuis vtilius, nil nobis gratius, nihil Deo acceptius, facere potes, quemadmodum ab eodem Legato latius intelliges, cui fidem adhibebis, ac ſi nos loquentes audires. *Datum* Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo piſcatoris. Die prima Iunij MDXXIII. Noſtri Pont. Anno primo.

Euangeliſta.

Verùm 14. Septemb. eiuſdem anni communem mortalium viam ingreſſo Adriano, electoque Clemente VII. in Vrbem reuocatus Caietanus, in Capraniceſium palatio Regionis Columnæ ad obitũ vſq; permanſit, vbi in direptione Borbonica multas calamitates, ac mala perpeſſus atq; in pauperiem redactus, obtentæ ab eodem Abbatiæ Monaſterij S. Ioannis ad Pirum Policaſtren. Diœceſis Apoſtolicas Bullas expedire non volens, dilationis ad ſex menſes beneficium ab ipſo Pont. in hunc modum obtinuit:

CLE-

CLEMENS PAPA VII.
Dilecto filio noſtro Thomæ Tituli S. Sixti Presbyt. Card. Caiet.

Dilecte fili noſter ſalutem, & Apoſt. ben. Cum ex conceſſione noſtra fructus Monaſterij Sancti Ioannis ad Pirum Policaſtren. vel alterius Diœc. perceperis, & adminiſtraueris, omniaque ad iuriſdictionem Abbatis ſpectantia inibi exercueris, non obſtan. quod litteras Apoſtolicas Commendę dicti Monaſterij ſub plũbo nondum expedieris: Nos vberiorem gratiam tuę Circumſpectioni facere volẽtes, tibi vt poſſeſſionem dicti Monaſterij vigore præſentis breuis capere poſſis, concedimus, & indulgemus. Mandantes Economo Camerę Apoſt. per nos inibi deputato, & dictum Monaſterium nomine dictæ Cameræ poſſidenti, vt dictam poſſeſſionem tibi tradat cum effectu, perinde ac ſi litteras Apoſtolicas ſub plumbo prædictas infra ſex menſes, in prioribus litteris noſtris præfixos, & deinde prorogatos, expediuiſſes. Et nihilominus tibi omnia, quę in pluribus litteris noſtris ſuper dicti Monaſterij adminiſtratione, & fructuum perceptione conceſſimus, de nouo per pręſentes concedimus: volẽtes te in omnibus, & per omnia in dicto Monaſterio haberi, ac ſi litteras Apoſtolicas huiuſmodi infra ſex menſes, vt præfertur expediuiſſes. Non obſtantibus eiſdem litteris noſtris, cęteriſque contrarijs quibuſcunque. Volumus autem quod dictas litteras infra ſex menſes à dat. pręſentium incohandos omnino expedire tenearis, aliter præſentes nullæ ſint, & Commenda dicti Monaſterij ceſſare cenſeatur eo ipſo. Datum Viterbij ſub annulo Piſcat. die 11. Aug. MDXXVIII. Pont. noſtri anno quinto.

Bloſius.

Tandem ſtudijs, vigilijs ac laboribus fractus in mortem incidit die 10. Auguſti S. Laurentio Mart. ſacra ſequenti nocte, cũ vixiſſet annos 65. dies (nõn 39. vt ſuprà inter Cardd. ex impieſſoris errore dicitur) ſed 29. natus ex Franciſco de Vio & Eliſabetta de Siero nobilibus Caietanis 12. Iulij an 1470 Iacobi nomine in regenerationis lauacro conſequto, quod in Ordinis ingreſſu in Tomam commutauit.

Condidit auctoritate Apoſtolica ſibi attributa; quam tamen non petijt, teſtamentum, tanto viro Eccleſiaſtico dignum, in ſancta paupertate religioſa enutritum; quod, vt in futura ſæcula perennet, hoc loco recenſendum volumus.

In nomine Domini Amen. Nouerint vniuerſi & ſinguli præſentis publici Inſtrumenti ſeriem inſpecturi, lecturi, viſuri pariter, & audituri. Anno à Natiuitate Domini milleſimo quingenteſimo trigeſimo quarto. Indictione ſeptima, die verò Dominica, nona menſis Auguſti. Pontificatus ſanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini noſtri Domini Clementis diuina prouidentia PP. ſeptimi Anno vndecimo. In mei Notarij publici, teſtiumque infraſcriptorum, ad hæc ſpecialiter vocatorum & rogatorum, præſentia conſtitutus Reuerendiſſimus Dominus, Dominus Thomas Tit. Sancti Sixti presbyter Cardinalis, ſanus mente; corpore autem infirmus, iacens in lecto, in domo ſuæ ſolitæ habitationis, ſita in Vrbe, in regione Columnę, in Platea Capranicenſi. Timens caſum futuræ mortis, nolenſque decedere abſque teſtamento, vigore facultatis teſtandi ſibi à Sanctiſſimo Domino noſtro Domino Clemente Papa Septimo per eius litteras in forma breuis Apoſtolica auctoritate conceſſæ. Quarum tenor talis eſt. A tergo. Dilecto filio noſtro Thomæ Tit. Sancti Sixti Presbytero Cardinali; intus verò. Clemens Papa Septimus, Dilecte fili noſter ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem. De benignitate Apoſtolicæ Sedis prouenire dignum eſt, vt Eccleſiarum Prælatis, præſertim Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, qui pro eiuſdem Eccleſiæ ſtatu ſalubriter, & proſpere dirigendo, aſſiduè laborare non ceſſant, diſponendi de bonis, quæ viuentes poſſident, libera ſit tam in vltima voluntate, quàm aliàs attributa poteſtas, vt ordinata per eos, perpetua roboris firmitate ſubſiſtant. Hinc eſt quòd nos volentes te, qui pro eadem Romana Eccleſia, cuius honorabile membrum exiſtis, hactenus plurimùm laboraſti, & in dies laborare non ceſſas, & ſicut accepimus, extremum tuæ peregrinationis diem teſtamentaria, aut alia diſpoſitione deſideras preuenire, fauore proſequi ſpeciali.

Motu

Motu proprio, non ad tuam, vel alterius pro te nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, tibi de quibuſcunque rebus immobilibus in Vrbe, & extra, domibus, Palatijs, Vineis, Ortis, Campis & alijs, '& alias vbilibet exiſten. ac bonis mobilibus, etiam pretioſis, ac ſe mouentibus ſupellectilibus localibus, pecuniarũ ſummis, nominibus debitorum, & quouis alio vocabulo nuncupatis, ac iuribus, & actionibus quibuſcunque, quocunque titulo, iure, modo, via, forma, & canſa, ac occaſione ad te nunc, & pro rempore ſpectan. cuiuſcunq; qnalitatis, ſen conditionis exiſtentibus, & quibuſcunque rebus conſiſtant, etiam ſi illa, aut illorum pars ex prouentibus Eccleſiaſticis quarumcumque Cathedralium, etiam Metropolitanarum & titular. Cardinalium Eccleſijs, Monaſteriorum Prioratuum, Præpoſiturarum Canonicatuum, & Præbendarum, dignitatum, & officiorum ceterorumque beneficiorum eccleſiaſticorum quorumcumque, ſecularium, & regularium, quæ in titulum, commendam, administrationem, aut aliàs obtinuiſti, & obtines, de præſenti, ac in futurum obtinebis, ac quorumcumque fructuum dictarum Eccleſiarum, Monaſteriorum, & beneficiorum reſeruatorum, & reſeruandorum, ac quarumcunque penſionum annuatim tibi ſuper quibuſuis fructibus, redditibus prouentibuſque Eccleſiaſticis aſſignatorũ, & aſſignandorum, etiam ratione Cardinalatus honoris, quo pro tuorum excellentia meritorum præfulgere dignoſceris, aut alia qua vis occaſione, vel cauſa, aut contemplatione, ad te peruenerint, & in poſterum peruenient, & qualitercunque, quomodocunque, & vndecunque per te acquiſita fuerint, & acquirentur, quorum omnium qualitates, quantitates, veros annuos valores, ſpecificationes, & vocabula, cauſaſque, & occaſiones huiuſmodi, ac ſi ſpecifice, & ſigillatim exprimerentur, ac notarentur, & nũcuparentur; etiam ſi bona ipſa talia fuerint, quòd in generali appellatione bonorum, & rerum, ſeu ſupellectiliũ non venirent, & ſpecialibus indigerent vocabulis; præſentibus haberi volumus pro ſufficienter expreſſis, & ſpecificatis; quæ tamen bona non fuerint altaris, ſeu altariũ earumdem Eccleſiaſticorum beneficiorum tibi commiſſorum, & committẽdorum miniſterio, ſeu alicui earumdem Eccleſiarum vſui, ſeu diuino cultui deputata, aut ipſis Eccleſijs, ſeu beneficijs applicata, per viam teſtamenti nuncupatiui, ſeù in ſcriptis, aut codicillorum, vel Epiſtolarum, ſeu donationis, tam inter viuos, quàm cauſa mortis aut alio quouis modo, ac in quas vis pias, & non pias cauſas, & quoſcunque etiam non pios alicuius, tamen licitos vſus, nec non in vnam, vel plures, & quaſcunque, etiam ſeculares, perſonas, ſiue ſint conſanguinei, ſeruitores, aut alij, etiam in litteris fel. rec. Sixti Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri ſuper facultate teſtandi de domibus, & palatijs Vrbis, quibuſuis etiam Officialibus Romanæ Curiæ conceſſis cõprehendi; deducto tamen ære alieno, vſque ad ſummam octo milium ducatorum auri de Camera, teſtandi, relinquendi, ordinandi, erogandi, dandi, donandi, legandi, diſponendi, prout tibi videbitur, aut duxeris faciendum: omiſſa etiam quacunque iuris ſolemnitate, plenam, liberam, & omnimodam, & irreuocabilem, auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium & ex certa noſtra ſcientia concedimus facultatem: decernentes hæredes, legatarios, ac perſonas, quibus bona huiuſmodi quomodocunque relinques, nec non executores tuos, aut alios quoſcunque, quibus negotium executionis tuæ vltimæ voluntaris commiſeris, ad ſoluendum tertiam, vel aliam partem bonorum per te relictorum, quæ forſan per conſtitutiones Apoſtolicas, aut aliàs de iure, vel conſuetudine poſt tui obitum ad Cameram Apoſtolicam, ſeu ad nos, & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pertinere, ſeu in pios, vel alios vſus, etiam contra infideles, aut pro fabrica Baſilicæ Principis Apoſtolorum conuerti deberet, quam partem huiuſmodi pro recompenſa laborum, quos hactenus pro dicta Romana Eccleſia pertuliſti, tibi, ac hæredibus, ac quoquo titulo ſucceſſoribus tuis, liberaliter concedimus remittimus, & donamus, minime teneri. Ac ex nunc, motu, ſcientia, & auctoritate prædictis, teſtamentum, ordinationes, diſpoſitiones, erogationes, donationes, legata; & quidquid ſuper his per te fieri, teſtari, relinqui, erogari, donari, diſponi, & ordinati contigerit, nec non iam forſan

ore-

oretenus per te quomodolibet factas donationes, erogationes, diſpoſitiones, ordinationes, etiam in fauorem perſonarum in litteris Sixti prædeceſſoris noſtri comprehenſarum, ac omnia, & ſingula, quæ inde ſequentur, valida, & efficacia fore, ac perpetua roboris firmitate perſiſtere, ac præſentes noſtras ſub quibuſuis reuocationibus, limitationibus, ſeu modificationibus, ſpecialibus, vel generalibus; etiam per conſtitutiones noſtras, aut aliàs quomodolibet pro tempore factas; nullo modo comprehendi, ſed ab eis ſemper exempta fore. Et quoties illæ reuocari, limitari, aut modificari viderentur, toties illas in priſtinum ſtatum ex nunc reſtituimus, & reintegramus, ac reſtituras, & reintegratas fore decernimus. Et ſic in premiſſis omnibus, & ſingulis ab omnibus cenſeri, & reputari, ac per quoſcumq; Iudices, & Cômiſſarios, etiã per palatij Apoſtolici Auditores, & eiuſdem Romanæ Eccleſiæ Cardinales, in Romana Curia, & extra eam, in quacunque inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter interpretandi facultate, ſententiari, iudicari, & diffiniri debere; irritum quoque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attemptari: non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis editis, & edendis præmiſſis, ceteriſque contrarijs quibuſcunque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo piſcatoris. Die vigeſima octaua Iulij Anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo quarto Pontificatus noſtri anno Vndecimo.

Bleſius

Teſtatus eſt, ſuumque vltimum nuncupatiuum, & in ſcriptis, condidit teſtamentum, in hunc, qui ſequitur modum, videlicet. In primis animam commendauit altiſſimo, & toti cæleſti Curiæ; cômendauit deinde, & corpus ſuum ſepeliri voluit extra Eccleſiam Beatæ Mariæ ſupra Mineruam, in ſepulchro per ipſum teſtatorem fieri facto, abſque aliqua funerali pompa, & abſque aliqua exequiarum ſolemnitate. Item reliquit Monialibus *M*onaſterij ſancti Sixti ſcuta auri ſolis quadraginta, de quibus voluit perfici vnum ſolares ſiue ſuffictum, fieri inceptum. Item dixit ſibi eſſe reſeruatam penſionem annuam centum ducatorum auri de Camera ſuper fructibus, redditibus, & prouentibus *M*onaſterij ſancti Ioannis ad Pitum *O*rdinis ſancti *P.*Baſilij Pollicaſtren. *D*iæc. quod Dominus Andreas de *V*io Clericus Caieanus obtinet, de quo ſibi per reſignationem ipſius teſtatoris prouiſum fuiſſe aſſeruit, cum facultate eandem penſionem integram, vel per partes, in vnam, vel plures perſonas, etiam in mortis articulo, transferendi. Quapropter ipſe teſtator volens vti facultate transferendi huiuſmodi, dedictis centum ducat. vigintiquinq; ſimiles annuæ penſionis in Dominum Antonium Caloine Clericum *C*aietanum, & alios vigintiquinque ſimiles penſionis annuæ in Dominum Hieronymum *G*uaſtaferrũ Clericum Caietanum, & alios vigintiquinque ducatos ſimiles, etiam penſionis annuæ in Dominum Ioannem Baptiſtam Flauium Clericum Aquilanum Secretarium ſuum, reſpectiuè in perpetuum tranſtulit. *H*eredes verò vniuerſales ſuos inſtituit Societatem Charitatis de vrbe. Voluit tamen quod domini Deputati pro tempore dictę Societatis vna cum R. Patre *D*omino Arhiepiſcopo Capuano diſponant de bonis ipſius teſtatoris, prout eis videbitur. Hoc autem voluit eſſe ſuum vltimum teſtamentum. Et quatenus non valeat iure teſtamenti, voluit valere iure Codicillorũ, aut cuiuſcumque alterius vltimæ voluntatis, ac omni alio meliori modo, quo melius fieri poteſt, & debet: rogans me Notarium publicum infraſcriptum, vt de prędictis omnibus, & ſingulis vnum, vel plura, publicum, ſeu publica deberem conficere inſtrumentum, & inſtrumenta. Acta fuerunt hæc Romæ in domo prædicta, preſentibus ibidem dominis Bernardino de Humeniis Clerico Sabinen. & Auguſtino de Bienna Clerico *B*rixien. Diœc. Ioſeph de Strongelo laico Caietano, Eraſmo Ammarrato laico Caietano, Franciſco de Roma Mercatore *C*omen. Mariano Francello Preneſtrin. diæc. & Antonio Cauiſio Siculo Syracuſen. diœceſis &c. Teſtibus ad præmiſſa vocatis, habitis, atque rogatis.

Corpus eius ad Eccleſiam S. Mariæ ſuper Mineruam delatum, extra fores Eccle-

ſiæ, in ſepulchro, quod ſibi parauerat, conditum eſt, cuius capſula violacea, damaſceno opere elaborata, auroq; cōtexta, vſq; in præſentem diem in noſtra ſacriſtia integra, nullaq; ex parte lacera, in tanti viri memoriam aſſeruatur.

Apoſtolica Breuia ſuprad. nobis exhibita fuere à D. Iuliano de Vio Vicario Capitulari Caietano, eiuſdem Card. pronepote.

14 Selymi Turcarum tiranni Chriſtiano nomini, capto Sigeto, clades maiores inferre minitantis audaciam compreſſurus Sanctiſſimus Pontifex Pius V. in ampliſſimo Cardinalium conſeſſu ad 13. Kal. Iulias an. 1571. habito, F. Michaelem Bonellum, Card. Alexandrinum nuncupatū, pronepotem ſuum ad potentes Chriſtiani Orbis, Hiſpaniæ videlicet, Galliæ, atque Luſitaniæ Reges: & Card. Commendonem ad Cæſarē, Poloniæque Regem, Legatos Apoſtolicos declarauit pro ſacro fœdere in Turcas ſanciendo: & Bonello proficiſcenti lectiſſimos ſacros proceres, viróſq; præſtantiſſimos comites dedit. In his fuere præcipui, Hippolitus Aldobrand. Sac. Rotæ Auditor, qui poſtmodum Apoſtolicam Sedem conſcendit, Clementis VIII. nomine aſsūpto: Alexander Riarius Apoſtolicæ Camere Auditor Patriarcha Alexandrinus; Hippolytus Rubeus Epiſc. Ticinen. Io: Franciſcus Sangiorgius Comes Blandratæ, mox. Vrbis Gubernator Epiſcop. Aquen. Matthæus Contarellus Legationis Datarius. Franciſcus Maria Tarugius mox Auenionen. primò, Senarum poſtmodum Archiepiſc. omnes poſteà S. R. E. Cardinales creati Ceſar Specianus poſt Nouarien. Epiſc. Gulielmus Baſtonus poſtmodum Ticinen. Paſtor: Vincentius Herculanus, & Bartholomeus de Lugo Dominicani, quorum prior Peruſinus, poſterior veró Interamnen. Epiſcopus obijt Annibal Craſſus Clericus Cam. Apoſt. poſt Epiſc. Fauentin. Franciſcus Borgia Generalis Præpoſitus Societ. Ieſu, cū Pirro Taurio, & Petro Ghislerio Romanis Præſulib. qui omnes rerum vſu, morumq; integritate conſpicui, maximum in comitatu illo (quem Summorum Pontificum, Cardinalium, Epiſcoporumque nobile Seminarium fuiſſe non immeritò dicemus) Eccleſiæ, atque Apoſtolicæ Sedi attulere decoris ornamentum.

Prid. Cal. Iulij igitur Roma profectus, Matritum 3. Kal. Octob. peruenit, vbi à Rege Hiſpaniarum Philippo II. benigniſſimè receptus, atque multis honoribus cumulatus, donaria, Regia munificentia ſibi oblata recuſauit, quod & cum Regibus Luſitaniæ, atque Galliæ nouiſſimè, præſtitit. Factum in hunc modum Io: Baptiſta Venturinus de Fabriano eiuſdem Cardinalis Capellanus, in Diario huiuſmodi Legationis commemorat, apud Eminentiſſimum Cardinalem Bonellum aſſeruato. *Il Rè per antico coſtume di liberalità, e per molto amore, che portaua al Legato, fece, a S.S. Illuſtriſſima preſentore vna credenza parte d'oro, parte d'argento; erano d'oro tazze bacili, e boccali pezzi num. 19. & d'argento vaſi, e piatti pezzi num. 45. di valuta di 15. mila ſcudi, e fattola accommodare in bella proſpettiua nell'anticamera ſua, fecero iſtãza li deputati del dono, che la vedeſſe, & accettaſſe, quale ricusò di vederla, & accettarla, ringratiando ſommamente ſua Maeſtà di si alta dimoſtratione di liberalità, e d'amore.*

Legatione peracta in Vrbem reuerſus, ægrotantem Pium repertum, ſacro viatico refecit, eidemque morienti ſingulari animi conſtātia aſtitit. Exibita autem donaria Legato à Carolo Reges Galliæ, ſupra ſunt relata qualia. Errauit autē Iacobillus, pro vt in alijs multis, quæ confutare non eſt preſentis inſpectionis; nā alij id quamprimum facient in opere quod interim paratur, dum in vita Pij V. prædicta donaria poſt Pij deceſſum, à Philippo Rege eidem Card. Alexandrino fuiſſe tranſmiſſa, aſſerit; nam non illa, ſed penſionem ſcutorum ſex millium ſuper fructus Eccleſiæ Placentinæ eidem attribuit, nominato illius Sedis Epiſcopo D. Martino de Mendozza an. 1574. vt habetur in Actis Conſiſtorialibus, ſub die 4. Iulij eiuſdem anni.

Tit. 2.

Nuntij Apoſt.

PRæter recenſitos de Latere Legatos, habet & Apoſtolica Sedes ſuos Legatos,

gatos, ac Nuncios Dominicanos, recẽſitos ab auctoribus ſuis locis adducendos, quos vt in plurimũ priſcis temporibus Legatos; modernis verò, ac ſuperiori ſæculo, Nuncios, ab eiſdem nominatos animaduertimus, illoſque ſinguulos proprijs nominibus enumeratos recenſemus.

1 B. Gualla *Bergomenſis* è Romara gente, à Gregorio IX. Brixien. Epiſcopus inſtitutus an. 1229. in Inſubria pro eodem Pont. Max. Apoſtolica *Legatione* functus eſt, interque Patauinos, ac Taruiſinos mirabili dexteritate fœdus indixit. Eundem Gregorius Pontifex ad Fridricum Imperatorem Apoſtolicum Legatum, & confœderatas Ciuitates, deſtinauit. Vidit hic in B. Dominici fœlici tranſitu geminas ſcalas cœlo dimiſſas, quarum alteram Deiparens, alteram Chriſtus Dominus ſurſum attrahebat, anima eiuſdem S. Patris Angelicis manibus euecta, per eas in Cœlum aſcendente. *Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. an.* 1244. *num.* 9. *& Vghell. Ital ſac. tom.* 4. *in Ep. Brixien.*

2 Gregorius IX. Pont. Max. dat. litt. 4. Kal. Maij an. 1233. ex *Laterano*, *Legatum* in Tuſciam miſit B. Ioannem *Vicentinum*, Bononiæ tunc commorantem, ad componendos belli motus inter Florẽtinos, ac Senenſes ſubortos. S. Viri abſentiam non ferentes Bononienſes, eidem e xtra Vrbem diſceſſum, cuſtodibus portis ciuitatis conſtitutis, interdixere. Tandem excommunicationis ſententiam minitatus eſt Pontifex, & Ioannes liber dimiſſus, cuncta pro eiuſdem voto compleuit. Alia quoque Legatione ſub eodem Pont. Max. claruit Ioannes; nam cum Gregorius pertimeſceret, ne Fridericus Imperator Lombardiam, cuius populi inter ſe quotidianis bellicis tumultibus diuexabantur, armis occuparet, eundem B. Io: Vicentinum Legatum Apoſtolicum ad illam direxerit, cuius ſummam eloquentiam, atque in populis auctoritatem opptimè nouerat, qui Bononia diſcedens, Patauinum, Veronamque petens, pacem inter diſſidentes firmauit, quam multorum Cardinalium auctoritate Pontifex conſequi nequiuerat. Cum verò 12 Kal. Auguſti eiuſd. anni 1233 apud Veronenſes de conciliatione, ac pace peroraſſet, tanta inualuit apud eos exiſtimatione, vt communi populi, ciuiumq; voto ſuæ Reip. Dux, & Prætor acclamatus fuerit, quam præfecturam libens ſuſcepit, vt in pace populum conſtabiliret, Hæreticoſque ex eiſdem eliminaret; quorum ſexaginta publico igni addixit. *Fernand. in Concertat. Præd. ad an.* 1233. *Et Bzou. in Annal. idib.*

3 P. F. Algyſius de Roma à Gregorio IX. anno milleſ. ducenteſimo quadrageſimo Apoſtolicus Nuncius ad ciues Ianuẽſes miſſus eſt, vt claſſem triremium, nauiumque teredarum in duos menſes, prætio ab Eccleſia perſolnondo, conduceret pro Legatis Apoſtolicis, ac Prælatis, ad Conciliũ pergentibus, quod à Ianuenſibus impetrauit. *At* cum id Fridericus intellexiſſet, Entium filium nothum, quem Sardiniæ Regem creauerat, cum Piſanorum claſſe 40. triremium eiſdem Legatis, ac Prælatis oppoſuit, qui pugna nauali inita, Genuẽſibus victis, Cardinales, Prælatoſq; omnes ad Concilium velificantes in captiuitatem redactos carceribus addixit, ac pœdore, incommodiſque plurimis vexatos, ferè omnes conſumpſit. *Bzou. vbi ſup. anno* 1240.

4 Sacro approbante Lugdunenſi Concilio, Innocentius Papa IV. an. milleſimo ducenteſimo quadrageſimo quinto ad Imperatorem Tartarorum quatuor ex Prædicatoribus, nempe Anſelmum, Simonem Alexandrum, & Albertum; ex Minoribus verò duos, Apoſtolica *Legatione* inſtructos, vt barbaros illos populos cum Imperatore ab Idolorum cultu reuocatos, ſuaui Chriſti iugo ſubiugarent, deſtinauit. *Et* quamquam nonniſi cum difficultate maxima regiones illas penetraſſent; tandem ad Tartarorum Imperatorem peruenientes, *Legatione* expoſita, ipſum cum innumerabili populi multitudine ſacro lauacro regenerauere. De P. F. Anſelmo hæc tandem concludit Bzouius. *Anſelmus cum non contemnendam operam in docendis Tartaris poſuiſſet, cum F. Io. & Benedicto Minoritis, in intima Perſidis penetrans, & Legatione pro Chriſto defungens, dum Idolatras ab Idolorum cultu auerti, multis pro Chriſto perlatis cruciatibus, vitam cum ſanguine profudit, duobus ſocijs illis martyribus comitatur, qui & ipſi fidem Chriſtianam cruore effuſo illuſtrarunt*. Bzou. in Annal. Eccleſ. ad annũ 1245. num. 13.

5 P. F. Andreas de Antonio Ghezzio Burgheſio Antibaren. Archiepiſcopus, à Io. XX. ad Italiæ Principes Apoſtolicus Nũcius pro grauioribus Apoſt. ſedis negotijs mittitur an. 1318. de quo in Archiep. Antibaren. *Vgurger. in Pomp. Senen. tit. 5.*

6 Cum Iacobus Aragonum Rex Gerundenſi Epiſcopo linguam coram ſe præſcindi mandaſſet, re ad *Innocentium IV.* Pontif. Max. delata, dolore acerbiſſimo percuſſus Pontifex, ditionem eius cunctam ſacris interdixit, Regemque diris omnibus deuotum anathematis publica ignominia damnauit. Is legato ad Pontificem Andrea Albalato Valẽtino Epiſcopo, ſupplices preces pro abſolutione obtulit, ac facti ſe ſummopere pœnituiſſe indicauit, promptumque ad pœnitentias quaſcumq; complendas exibuit. Suſceptis Regis ſupplicationibus, illiſque in publico Cardinalium cœtu expoſitis, Pontifex Innocentius Epiſcopo Camerinenſi, ac Deſiderio Ord. Præd. in Romana Curia Pœnitentiario, in Aragoniam Apoſtolicis Legatis deſtinatis, cauſæ cognitionem iniunxit, facta eiſdem auctoritate Regem Eccleſiæ reconciliandi, iniunctis publicis pœnitentijs. Ilerdæ igitur Epiſcoporum, Procerum, ac Prælatorum conuentus habitus eſt, vbi acrioribus verbis caſtigatus ab Apoſtolicis Legatis Rex, genuflexus ante eos, ab anathemate fuit abſolutus, quibuſdam ſalutaribus iniunctis pœnitentijs. *Bzou. vbi ſup. anno 1246. num. 10.*

7 P. F. Vualterus Venetus, Taruiſinus Paſtor ab Innocentio IV. inſtitutus, Apoſtolicus Nuncius ab eodem Pont. Max. Conſtantinopolim ad Balduinum II. Imperatorem Orientis pro grauibus Apoſtolicę ſedis negocijs miſſus eſt circa an. 1246. *Vgbell. Ital. Sac. tom. 5. in Epp. Taruiſin.*

8 B. Ambroſius Sanſedonius nobili familia Senis ortus, vitæ ſanctitate celeberrimus, ab Vrbano IV. cum Prioris conuentualis munus in Vrbeueteri exerceret, ad Ianuenſes Apoſtolicus Legatus miſſus eſt anno 1264. vt ciues quoſdam malè Michaeli Palæologo ſociatos, diſſociaret, ne contra Achaiæ Principem, alioſque in Oriente Latinos; in Occidente autem, ne contra Eccleſiam Romanam; atque contra Venetos eius Eccleſiæ in ſummis diſcriminibus tutelares, Manfredo impio opem ferrent. Cum vero Ianuenſis Ciuitas eſſet Eccleſiaſtico interdicto ſuppoſita, Vrbanus Pont. illud vſque ad S. Michaelis diem quæ in penultimam Septembris incidit, ſuſpendit, vt Ambroſio facilior via ad ſibi impoſita negocia perficienda pateret. *Bzou. in Annal. Eccleſ. an. 1264. num. 9.*

9 P. F. Thomas Agni de Leontino Siculus, vitæ ſanctitate conſpicuus, qui dum Neapoli Prioris munus adimpleret, D. Thomam Aquinatem ad Ordinem recepit, Bethlehemitanus Epiſcopus inſtitutus, Legati quoque Apoſtolici in tranſmarinis partibus, ac toto Oriente, ex Clementis IV. decreto onus ſuſtinuit. Ad Cuſentinam Eccleſiam ab eodem Pont. Max. poſtmodum vocatus, à Gregorio X. Hieroſolymitanus Patriarcha renunciatus eſt an. 1272. *Vgbell. Ital. Sac. to. 9. in Archiep. Cuſentin. & Spondan. in Annal. eodem an. num. 2.*

10 P. F. Bonifacius ex Lauagnæ Comitibus, vir natalium ſplendore, morum candore, ac in pertractandis negotijs dexteritate maxima præditus, à Gregorio X. Apoſtolicus Nuncius ad Philippum Francorum Regem miſſus, ab eodem Rauennatenſis Archiepiſcopus renunciatus eſt an. 1274. Tempore Lugdun. concilij Legati Apoſtolici munere in Aemilia functus, ſub Honorio III. vnà cum Montis Regalis Archiepiſcopo apud Gallorum Regem eodem honore claruit; vbi cum diuturnas moras protraxiſſet, apud Burdegalam ſuum condidit teſtamentum an. 1288. Depoſito carnis onere perrexit ad Chriſtum anno 1294. in Vrſiniano templo ſepultus. *Vgbell. Ital. Sac. tom. 2.*

11 Prouectus ad ſupremam cathedrã Io. XXI. adhortari cupiens Michaelem Palæologum Orientis Imperatorem ad ſeruanda in Lugdunenſi Concilio promiſſa, Legatos ad eundem deſtinauit anno 1276. Iacobum Ferentinum, ac Gaufridum Taurinenſem Epiſcopos, nec non FF. Raynonem Viterbienſem S. Mariæ ad Gradus Priorem, Saluumque noſtrum Lucanum Lectorem, qui fidei confeſſionem ex Lugdunen. Concilij decreto conceptam, illi, ac Patriarchæ ad profitendum exhiberent, atque ad Eccleſiæ vnionem perfectam inducerent: Quod negocium feliciter ex

Lega-

Legatorum opera latinis ceſſit. *Bzou. vbi ſup. anno* 1276. *num.* 7.

12 Nicolaus *Papa IV.* ex *V*rſinorum Romana familia in Pontificem Max. electus, ſui pontificatus anno primo, qui fuit à *V*irginis partu 1278. vt Bononienſes Flaminiamq; in debita erga Apoſtolicam ſedem obedientia contineret, Ioannem de Vercellis, (quem Viterbienſem malè nominat Bzouius) Magiſtrum Generalem Ordinis noſtri, cum P. F. *Laurentio* de Tuderro, Dominicanos ſuos Internuntios in Flaminiam miſit, qui ſacramentum fidelitatis à cunctarum Ciuitatum Procuratoribus reciperent prout fecère, omneſq; à quarto decimo vſque ad ſeptuageſimum ætatis annum ad idem præſtandum adegerent. Eundem Laurentium de Tuderro Nicolaus alia vice ad Guidonem Monteferetrium, ac P.F Ioannem de Vercellis ad Bononien. miſit, vt monerent eos, ne Apoſtolicæ Sedis bona vſurparent, neque diſcordias inter ciues diſſeminarent. *Bzou. in Annal.* Eccleſ. *an.* 1278. *num.* 13. *&* 15.

13 Cum Alphõſus Rex Caſtellę iniurias nõ modicas Compoſtellano Archiep. intuliſſet, compluraque eccleſiaſticæ iuriſdictionis bona eidem eripuiſſet, tanto damno remedium opportunum adhibiturus Nicolaus *Pontifex*, *P.F.* Iacobum Priorem Spoletanum Nuncium miſit an. 1288. qui Alphonſum à perſequendo Archiepiſcopo deterreret, atque ad Eccleſiæ ſatiſfaciendum induceret, anathemate, ſi nollet, percuteret, Regnumque illius interdicto Eccleſiaſtico ſupponeret: atque illud in primis ei in memoriam reuocaret, ne Dei & B. Iacobi vindicta in eum deſcenderet: cumque functus eſſet officio ſuo rigidè, & intrepidè (nam libera oratione Regem increpauit,) conqueſtus eſt Rex cum Nicolao Pontifice de nimia Nuntij auſteritate, qui demum eidem iniunxit vt leniùs ageret cum illo. *Bzou. in Annal. Eccleſ. anno* 1278. *num.* 19. *&* 31.

14 Cum Petrus Aragonum Rex anno 1281. ingentem naualem claſſem inſtrueret inconſulto Pontifice, timeretque Martinus Papa IV. ne Siculos à Gallis ſupra modum vexatos, ab eorum ſeruitute vindicare, ſibique Siciliæ Regnum ſubijcere niteretur, idem Pont. Max. Nuncium Apoſt. miſit ad Aragoniæ Regem P. F. Iacobum cum quibuſdam alijs, tanti apparatus bellici cauſam percunctaturum, qui cum eam propalare renueret, inſtarentq; ſuper hoc Apoſtolici miniſtri, ira percitus Iacobus in hæc prorupit verba, *Comburerem hanc meam interiorem tunicam, ſi putarem meorum arcanorum gnaram eſſe.* Tandem à Siculis impetu facto in Gallos, eoſdem profligarunt, & Petrus Rex Regno Siculo potitur. *Bzou. in Annal. Eccleſ. anno* 1281: *num.* 8.

15 Aſſumptus ad Apoſtolatus apicem Nicolaus IV. ex Minorũ *Ordine* an. 1288. animum ſtatim applicuit ad reddendam pacem *Regnis* Neapolitano, *&* Siculo, vtque Carolum *II.* Tarentinum Principem in cuſtodia ab Alphonſo Rege Aragoniæ detentum, in libertatem aſſereret; Quapropter P. F. Bonifacium è Lauaniæ Comitibus Archiep. Rauennaten. cum Petro Archiep. Montis Regalis, & P. F. Raynerio *V*iterbienſe, Internuncios in Siciliam miſit, qui cuncta pro Pontificis voto compleuere, dimiſſo è cuſtodia Carolo. *Bzou. vbi ſup. anno* 1288. *num.* 2. 3. *&* 4.

16 Pacem Chriſtianæ Reipub. reſtituturus Bonifacius Papa VIII. anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo quinto, cum Adolphus Romanorum Rex congregatis copijs, Gallorum Regi bellum indixiſſet, P. F. Theodoricum Dythericum eiuſdem Adolphi germanum fratrem Apoſtolicum *Legatum* miſit, vt eos pacis vinculo adſtrictos, à Chriſtiani ſanguinis effuſione abſtineret, quod iuxta Pontificis Max. votum fœliciter compleuit. *Bzou. in Annal. Eccleſ. anno* 1295. *num.* 18.

17 Eodem anno Bonifacius VIII. Põt. omnem adhibere volens operam, vt *Sici*liæ Regnum Carolo Regi vindicaret, P. F. Guillelmum electum Vrgelitanum Epiſcopum, virum induſtrium, in Siciliam Legatum miſit; & cum Conſtantiæ Reginæ, eiuſ Friderico, & Petro ſcripſit, tum ceteros *Proceres* Siculos retractarios admonuit, ne pacis conditiones violarent, vt vniuerſa Sicilia excederent, eamque Inſulam iuris *Eccleſiæ* eſſe ſinerent; ad eoque Romanæ Sedi reſtituerent. *Bzou. vbi ſup. num.* 5.

18 P.F. Nicolaus Boccaſinus de Taruiſio, cum ſupremum Ordinis regimen obtineret, à Bonifacio Papa VIII. anno mil-

leſimo

leſimo ducenteſimo nonageſimo octauo ad Philippum Galliæ Regem pro grauiſſimis Eccleſiæ Romanæ negotijs Nuncius delegatus, cuncta ad optatum finem perduxit; quibus permotus Pontifex Max. illum in ſacrum Cardinalium Collegium cooptauit eodem anno menſe Decembri. *Plod. de Vir. Illuſt. inter Cardd. Ord.*

19 P. F. Guillelmus de Oddone Anglus à Bonifacio VIII. Dublinenſis in Hibernia Archiepiſcopus creatus, vir ingentis ſpiritus, doctrina, ac pietate in Orbe famoſus, ab eodem Pont. Max. Apoſtolicus Legatus in Angliam mittitur circa annum 1300. pro grauibus Apoſtolicæ ſedis negocijs. De quo Olmeda in vita Nicolai Boccaſini Magiſtri Generalis hæc habet; *Hic cum rediret à Curia Legatus in patriam, Cardinalis futurus, apud Diuionem Galliæ, vigilia S. Auguſtini, quem vnice coluit, ex hac luce diſceſſit, magna Ordinis, ac bonorum multorum mæſtitia; cuius oſſa in propria, petente etiam Anglorũ Rege, delata ſunt*. Olmeda vbi ſup.

20 P. F. Nicolaus Martini de Albertinis Pratenſis, ex Procuratore Generali Ord. Spoletanus Epiſcopus anno 1299. à Bonifacio VIII. ſapientum, cordatorumque virorum amatore adlectus, Romanuſ que Vicesgerens inſtitutus, ad Britanniæ, Galliæque potentiſſimos Reges Legatus, ſeu Nunctus Apoſtolicus, vt eos ſacro fœdere iungeret, ab eodem Pont. Max. miſſus, iuxta illius vota cuncta ad optatum finem perduxit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. in Epp. Oſtien. & Spoletan.*

21 P. F. Gentilis, de Roma nuncupatus, ex nobiliſſima Vrſinorum familia, doctrina, eloquentia, rerumque experientia clarus, à Bonifatio VIII. Catanenſis Epiſcopus electus, plures pro eo Legationes Apoſtolicas obiuit; & inter cæteras miſſus eſt ad Siculos, vt repudiato Federico II. Carolum, vel filium Robertum, Regem ſuſciperent. At cum Siculi in fide erga Federicum perſtitiſſent, Sicilia exulare coactus eſt Gentilis, qui poſtmodum ab eodem Bonifacio Archiepiſcopalem ſedẽ Acheruntinam conſequtus, in ea deceſſit anno 1303. *Vghell. tom. 7. Ital. Sac.*

22 P. F. Aegidius de Ferraria Theologus inſignis, atque in pertractandis negocijs ſingulari lepòre ornatus, à Bonifacio VIII. Gradenſis Patriarcha inſtitutus, à Clemente V. anno milleſimo treceenteſimo octauo, cum Fratribus Lupo, Ord. Præd. & Athanaſio Ord. Min. Apoſtolicus Legatus ad Regem Raſſiæ Vroſium pro grauibus Eccleſiæ negotijs miſſus eſt: eumque in ea legatione Pontificis vota compleſſet, ad Apoſtolicam Curiam reuerſus, ab eodẽ Clemente ad Alexandrinum Patriarchatum translatus fuit an. 1310. *Oderic. in Annal. Eccleſ. tom. 15. & Vghell. Ital. ſac. tom. 5. in Patriar. Graden.*

P. F. Berengarius Rodes ex Magiſtro Generali Archiepiſc. Compoſtellanus à Io: XXII. factus anno milleſimo treceenteſimo decimo octauo, ab eodem Pont. Apoſtolicus Nuncius in Hiſpaniam directus eſt eodem anno, de quo ſup. in Compoſt. Archiep.

23 P. F. Bernardus Guidonis, patria Lemouicenſis ex humili familia genitus; doctor tamen Pariſinus ſatis celebris, à Io: XXII. Tudenſis Epiſcopus primò, Lodouenſis poſtmodum renunciatus, pluribus Apoſtolicis Legationibus ſub eodem Pont. Max. claruit, prout ex elogio ſuper eius tumulum proſtante apparet, quod tale eſt. *Sub hoc humili loco iacet F. Bernardus Guidonis Ord. Præd. poſt nonnullas per Italiam, Galliam, & Flandriam Legationes Apoſtolicas, primum Tuden. in Gallecia; deinde Lodouen. in Gallia Narbonen. Epiſcopus, qui animam Cœlo reddidit anno ſalutis Domini MCCCXXXI. die 13. Decemb. Requieſcat in pace. Amen.*

24 P. F. Simon Lingonienſis in Generalem Magiſtrum Ord. electus an. 1352. ab Innocentio Papa VI. pluribus Legationibus Apoſtolicis ad Cæſarem, atque alios Chriſtiani orbis Reges, ac Principes cohoneſtatus eſt, qua occaſione, vt refert Olmeda, à Generalibus Capitulis quandoq; aberat. Quamobrem Diffinitores aliquando tractauere de alio Magiſtro loco ipſius eligendo, qui in paucioribus curis occupatus, attentius Ordinis negocia promoueret; magno incommodo Religionem vexari aſſerentes, Generali ferè ſemper in Curiæ exiſtente, cunctaque per Vicarios adminiſtrante: veriti tamen ſunt, ne id Pontifex, ac Cæſar egre ferent, qui eius opera, vt diximus, vtebantur. *Olmeda in eius vita.*

25 P.P.

25 P. F. Iacobus Campana Senenſis Tranenſis Archiepiſcopus primò, Lunenſis Epiſc. poſtmodum inſtitutus, ab *Vrbano VI.* cuius partes, quoad vixit, in facto animo ſubſtinuit, Apoſtolicus Nuncius in Lombardiam mittitur populos illos in ſua obedientia conſtabiliturus, anno á Virgi. neo partu milleſimo trecenteſimo octogeſimo. *Vghell. Ital. ſac. tom. 1. in Lunen. Ep.*

26 B. Raymundus de Vineis Capuanus ab Vrbano *VI.* Pœnitentiarius Apoſtolicus inſtitutus, ad Italiæ Principes, Ianuenſes, ac Florentinos, atque in Siciliam Legatus, ac Nuncius Apoſtolicus mittitur anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo octauo, illos in obedientia ergà eundem Pontificem maximum conſtabiliturus: quod cum fideliter præſtitiſſet, à Prouincijs eidem *Vrbano* obſequioſis tuit poſtmodum Generalis Magiſter electus in Capitulo Bononien. an. 1580. *Vallus de Vir. Illuſt. Prou. Regni Ord. Præd. p. 2.*

27 P. F. Petrus Curialis Surrentinus S. Theol. Mag. inſignis, ab Vrbano VI. Pœnitẽtiarius in Apoſt. Curia delectus, ab eodem Legatus Apoſtolicus ad Regem Siciliæ, aliosque Italiæ Principes mittitur anno 1382. qui ab eodem Rege benigniſſimè acceptus, cunctis Regni ſui miniſtris commẽdatur, datis litteris 22. Martij eiuſdem anni Neapoli, virtutum, munerumq; Petri enarratiuis, quas refert Theodorus Vallus in hiſt. de Vir Illuſt. Prou. Regni Ord Præd. par. 2.

28 P. F. Io. de Podio Nucis quondam Magiſter Ord. in ijs Prouincijs, quæ Clementi *VII.* in ſua obedientia nuncupato, adhærebant, Conſtantienſi Concilio interfuit cum Leonardo Srario altero Magiſtro Generali in ijs prouincijs, quæ Romanis Pontificibus Vrbano VI. & ſucceſſoribus debitum præſtabant obſequium. Vnione igitur diu optata Eccleſiæ reſtituta, vnionem quoque Ordinis noſtri conſtabilire volentes Patres eiuſdem, Ioannem de Podio Nucis Catanenſem Epiſcopum creauere, quem Martinus V. Pont. *Max.* alio ſpeciali honore cohoneſtare volens, ſibi in Confeſſarium elegit, & Apoſtolicum Nuncium in Siciliam miſit anno 1419. vbi etiam fuit totius Regni Prorex vt dicitur infra. *Sicil. Sacra inter Ep. Catanen. Olm. in vita B. Reymundi de Capua.*

29 P. F. Io. de Turrecremata Hiſpanus poſt Ioanis de Conſtantinopoli deceſſum Magiſter Sacri Palatij ab Eugenio IV. inſtitutus, atque ad Baſileenſe Concilium miſſus, contra Huſſitas, ex Concilij decreto, diſputauit, atque auctoritatem Pontificis Max. in Catholica Eccleſia, eiuſque primatum mordicus defendit. Ab eodem Eugenio pro grauioribus Apoſtolicæ Sedis negotijs in Germaniã, & Hiſpaniam ad Regem miſſus, cum iuxtà eiuſdem Pont. votum cuncta compleſſet, *Vrbem* repetens an. 1339. *S. R. E.* Preſbyter Card. Tit. S. Mariæ transtiberim creatus eſt. De quo ſup. inter Cardd. *Olmeda in vita Mag. Ord. Texery & Script. Ord. & Bzou. in Annal. Eccleſ. ad annum* 1439. *num.* 3.

30 Petrus Curialis de Surrento Vrbani Papæ VI. Pœnitentiarius, ab eodem Põt. Max. ad Carolum III. Neap. & Siciliæ Regem pro grauioribus Apoſtolicæ Sedis negotijs Apoſtolicus Nunctus miſſus, ità eiuſdem Regij gratiam promeruit, vt illius opera non ſemel in ſuorum Regnorum regimine vſus ſit, datis Regijs litteris Neapoli die 27. Ian. an. 1382. ſequẽtis tenoris.

Carolus Tertius Dei Gratia Rex Hieruſ. & Siciliæ &c. Vicarijs Iuſtitiarijs, &c.

Cum vir venerabilis F. *Petrus Curialis Ord. Præd. ſacræ paginæ Mag. Pœnitentiarius, & Nuncius Apoſtolicus, noſterque Orator deuotus ad, & per diuerſas partes, & Prouincias fit, quandoque pro Apoſtolicis, quandoque pro noſtris, & quandoq; pro ſuis peragendis negocijs, profecturus. Vniuerſitatem veſtram attentè requirimus, & hortamur, quatenus ob reuerentiam Sedis Apoſtolicæ, noſtraque conſiderationis intuitu, eundem Patrem Petrum, & Socios, quos ſecum ducit, &c. benigne, & gratioſè ſuſcipientes, &c.* Vallus de Vir. Illuſt. Ord. Præd. Prou. Regni p. 2. ex Regijs Regeſt.

31 P. F. Bartholomæus Lapatius poſt aſſumptionem ad purpuram Io. Turrẹ Crematæ, Sacri Palatij Magiſter ab Eugenio IV. renunciatus, Florentino Concilio interfuit, in quo glorioſè cum Græcis diſputauit. Corronenſis primò; Coronenſis poſtmodum Epiſcopus creatus, à Nicolao V.

lao V. in Hungariam, ac Boemiam Apoſtolicus Legatus pro arduis Eccleſiæ negotijs delegatus eſt anno 1448. Legatione completa in Vrbem reuerſus, dimiſſa ad Pont. Max. pedes infula, Florentiam ſe contulit, vbi anno 1466. obdormiuit in pace. De quo fuſius inter Magg. Sacri Palatij. *Ex Auct. ibi adducen.*

32 P. F. Saluus Caſſeta & ipſe Magiſter Sacri Palatij primò, Generalis Ordinis poſtmodum, Sixto IV. in paucis charus, ab eodem Pont. Max. Apoſtolicus Legatus in Theutoniam miſſus, ibidem corpus B. Alberti Magni Coloniæ in decentiorem locum tranſportauit an. 1482. At cum nobiliorem fortunam meruiſſet, in Vrbem reuerſus, ibidem paulò poſt mortuus eſt, de quo plura in Magg. Sac. Palat. *Ex Auct ibi adducen.*

33 P. F. Paulus de Monelia Ligur poſt Saluum Caſſetam Magiſter Sac. Palatij, ac in Vrbe poſtmodum Generalis Inquiſitor creatus, deinde Chienſis Epiſcopus renunciatus, ab Alexandro Papa VI. Apoſtolicus Nuncius in Hungariam miſſus eſt anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono, vbi cum dies vitæ ſuæ compleſſet, quieuit in pace Budæ eodem anno, acquiſito ſibi doctiſſimi, ac pijſſimi viri nomine. De quo plura in Magg S. Pal. *Ex Auct. ibi adducendis, & Ferrario de Reb. Hungar. Prou. Ord. Præd. part. 3. lib. 4.*

34 P. F. Nicolaus Sciomberg. Sueuus ex Procuratore Generali Ordinis, Capuanus Archiepiſcopus à Leone X. cui charus ſemper fuit, inſtitutus eſt, ſub eoque pro Romana Eccleſia plurimos exantlauit labores. Clementi VII. inflexibili conſtantia, tum in proſperis, tum in aduerſis, ſemper adhæſit, intimus, ac fidus conſiliarius; à quo Apoſtolicus Nuncius ad Franciſcum Galliæ Regem pro pace cum Cæſare ineunda, in Galliam miſſus, Regis iuſſu Auenione detentus, ad Cameracen. conuentum poſtmodum ire permiſſus, ſua dexteritate, qua pollebat maxima, optatam pacem inter Regem, ac Cæſarem conſtabiliuit. In Curiam reuerſus, tantæ erat vir expectationis, vt defuncto Clemente, (quod & in Adriani Comitijs acciderat) non dum Cardinalis, parùm abfuerit, quin Summus Pontifex deligeretur. Eundem propterea Paulus III. S. R. E. Cardinalem creauit anno 1535. De quo ſup. inter Gardd. *Vgbell. tom. 6. inter Capuan. Archiepp.*

35 P. F. Petrus Bertanus in Nonantulæ territorio ortus, doctrina, ac prudentia inſignitus, Fanenſis Epiſcopus à Paulo III. deſtinatus eſt, legatuſque ad Tridentinum concilium, tanquam qui in theologica facultate nulli per id tempus haberetur ſecundus. Apoſtolici Nuncij munere apud Carolum V. perfunctus eſt ſub eodem Pōt. Max. in quo quidem oſtendit quid ipſe in componendis negocijs valeret, vt illud tandem ſaluberrimum coiret concilium, vnde totius infectæ Germaniæ medicina, ſaluſque ſperanda videbatur. Quapropter cum apud Principes Chriſtianos gratiam promeruiſſet, à Iulio III. ſacra purpura cohoneſtatus eſt anno 1551. De quo inter Cardd. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. inter Fanen. Epp.*

36 P. F. Hieronymus Muzzarellus Bononien. ex Sacri Palatij Magiſtro Cōpſanus Archiepiſcopus an. 1553. poſt Ambroſij Catherini exceſſum renunciatus à Iulio III. in Tridentina Synodo claruit, Eccleſiaſticæ libertatis vindex indefeſſus. Ab eodem Pont. Max. ad Carolum V Imperatorem Apoſtolicus Nuncius delegatus in cauſis ad præfatum Concilium, atq; Apoſtolicam Sedem ſpectantibus, ſummæ exiſtimationis gloriam apud Cæſarem, eiuſque aulicos acquiſiuit. In Vrbem reuerſus, dū ad maiora properaret an. 1561. Salerni ad ſuam Eccleſiam accedens, commiſſum ſibi gregem inuiſurus, depoſito carnis onere, in mortis amplexus ruit. De quo inter Archiep. Compſan. *Vghell. tom. 6.*

37 P. F. Leonardus de Marinis Lancianen. primus Archiepiſcopus, à Iulio III. dum Laodicenſi titulari Sacerdotio eſſet inſignitus, in Hiſpaniarum Regna Apoſtolicus Nuncius cum ampla facultate ad Carolum V. Cæſarem, & Regem fuit miſſus in locum Io. Card. Poggij. Philippū Regē, eiuſdem Caroli filiū in Angliam, ad Mariam Reginam matrimonio ſibi iungendam tranſfretantem benedixit, atq; Eccleſiaſticam immunitatem ab aliquibus Miniſtris impetitam, eximiè ſuſtinuit, fecitque vt Concilij Tridentini decreta nuper

sub

ſub Paulo III. & Iulio III. edita, ſeruarentur. Marcellus II. Iulij in Pontificatu Succeſſor, eundem Leonardum Apoſtolicum Nuncium in Hiſpania confirmauit, quod& Paulus IV. præſtitit, ſub quo illis, difficillimis tunc temporibus, ius Eccleſiaſticum, Pontificiſque dignitatem infracto animo tutatus eſt ita, vt perturbatis Conſiliariorum Regiorum animis in libertatem Eccleſiaſticam, ipſumque Pontificem Max. non minima meditantium, ſumma cum rerum ſuarum iactura, per annum & vltra ſuæ Legationis tribunal occluſum tenuerit, ne Apoſtolicę Sedi detrimentum vllum inferretur in poſterum: quod factum ſummis laudibus extulere Paulus Pontifex, ipſeq; Philippus Rex. A Pio V. ad Maximilianum II. Imperatorem cum poteſtate Legati pro rebus Concilij, arduiſq; Chriſtianæ Reip. negotijs miſſus, rem citò, ac perbellè confecit, Pontificis Max. nec non Cæſaris beneuolentia ſibi conciliata. A Gregorio XIII. in Hiſpaniam ad Philippum, ac in Luſitaniam ad Sebaſtianum Reges iterum Apoſtolicus Nuncius pro fœdere in Turcas ſanciendo miſſus anno 1572. ita ſe in ea Legatione prudenter geſſit, vt Catholicum Regem in ſacro fœdere confirmauerit; Luſitanum verò in Mauros arma mouentem, pro fœdere, ac pro ſuppetijs ferendis, ad non exiguam pecuniæ ſummam præbendam induxerit. In Vrbem reuocatus à Gregorio Pontifice ſacra purpura cohoneſtandus, & illam ingreſſus, ſequenrique die infirmatus, laborum ſuorum præmia percepturus in triumphante Eccleſia, tranſijt ad ſuperos anno 1573. *Vghell. Ital. Sac. tom 4. in Epp. Alben.*

38 P. F. Vincentius Iuſtinianus Magiſter Generalis Ordinis à Pio V. Pont. Max. in Hiſpaniam ad Philippum II. Regem Catholicũ Apoſtolicus Nuncius delegatus eſt, ob grauiora Apoſtolicæ ſedis negotia: cumque poſtulata omnia à Philippo impetraſſet, ac præcipue multa in fauorem Mediolanen. Eccleſiæ (vrgente etiam S. Carolo Borromæo Archiep.) pro reſtitutione quorundam bonorum eiuſdẽ, in Romanam Curiam remeans, S. R. E. Cardinalis ab eodem Pio Pontifice creatus eſt anno 1270. cum retentione muneris Generalatus vſque ad ſubſequentis Magiſtri nouam electionem. *Plodius lib. 4. inter Card. Ord.*

39 P. F. Deodatus Gentilis Caſertanus Epiſcopus à Clemente VIII. anno milleſimo ſexcenteſimo quarto, ex Generali Commiſſario S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis in Vrbe creatus, à Paulo V. cui viri prudentia, morumque probitas apprimè innotuerant, Nuncius Apoſtolicus in Regno Neapolitano delectus eſt, cumq; demandatam ſibi functionem ſumma cum integritate adimpleuiſſet, intempeſtiua morte ſublatus, in Eccleſia S. Catharinæ de Formello ſepulturæ traditus fuit. De quo ſupra inter Caſertanos Ep. *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

40 P. F. Stephanus Dulcius Vrbeuetanus, dum examinatoris Epiſcoporum in Romana Curia munere fungeretur, à Paulo V. illius trium virorum amatore, ad Archiepiſcopalẽ Auenionenſem ſedem euectus anno 1609. ſequenti anno, ſublato è mortalibus Ferrerio Archiep. Vrbinate, Auenionen. Prolegato, in eius locum ſuffectus eſt ab codẽ Paulo, Prolegatus quam præfecturam ſumma cum probitatis laude exercuit, Ludouicum XIII. Galliæ Regem permagnificè excipiendo. De quo in Archiep. Auenionen. *Gall. Chriſt. tom. 1. inter Archiep. Auenionen.*

41 P. F. Dominicus de Marinis Auenionẽſis Archiepiſcopus ab Innocentio X. creatus, ab eodem Apoſtolicus Nuncius deſtinatus eſt in Galliam ad componenda grauia negocia. Auenione tamen non diſceſſit rebus tandem compoſiti.

Tit. 3.

Apocriſarij Apoſtolici.

Apocriſarij nomen ex Græco proueniens, idem eſt ac Reſponſalis Legatus Epiſcopi, eo quod ad reſpondendum pro Epiſcopo aſſumatur, vel vt alijs placet; idem ſonat ac, locum tenens Epiſcopi in gubernio Eccleſiæ, quo nomine plurics

pluries vſi ſunt Pontifices Maximi, vt ſequentia plenam exhibent fidem.

In animum ſuum induxerat à primis ſuæ aſſumptionis ad Eccleſiæ militantis regimen diebus Greg. IX. Latinorum cum Græcis vnionem in rebus fidei conſtabilire; quam tandem ad optatum finem perducturus, anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo tertio pontificatus ſui 7. duos ex Prædicatorum, totidemque ex Minorum ſacris Ordinibus viros, pietate, ac religione conſpicuos, morum honeſtate præclaros, ſacrarumque ſcripturarum notitia peritiſſimos, nempe FF. Hugonem & Petrum, Aymonem, atque Rudolphum ad id perficiendum deſtinauit, quos Apoſtolicos Apocryſarios ad Germanum II. Conſtantinopolitanum Patriarcham miſit, Pontificijs litteris ſequentibus munitos.

GREGORIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei

Venerab. Fratri Archiep. Grȩcorum Salutem & Apoſt. benedict.

C*Vm iuxta teſtimonium veritatis occaſio ſit errorũ ignorãtia ſcripturarũ, cũctis expedit illas legere, vel audire, quia quæ in eis inſpiratio diuina repoſuit pro doctrina ſequentium, ad cautelam trahere voluit modernorum. Sanè ſub Ieroboam, qui peccare fecit, vt legitur, Iſraelem, præſumpta diuiſio tribuum patẽter ſignatur ſchiſma Græcorum, & multitudo abominationum Samariæ, diuerſas hæreſes multitudinis à veneratione veri templi Domini Romanæ videlicet Eccleſiæ reuerentia ſeparatæ. Quod Chryſoſtomus, Nazianzenus, Magnus Baſilius, & Cyrillus emicuerint in cætu diſſentientium, eadem fuit cæleſtis altitudo conſilij, quæ degere voluit inter idolatras, Heliam, Heliſæũ & filios Prophetarum. Nunc igitur quia in alijs litteris, quas dudum tibi remiſimus, latius hanc, & alias authoritatum, & omniũ, quæ pro Romanæ primatu Eccleſiæ faciunt, materias explicauimus; illud tamen adijcimus, quod vtrumque gladium ad Romanum pertinere Pontificem ex Euangelica lectione tenemus. Etenim loquente Ieſu diſcipulis de acquiſitione gladij ſpiritualis, illi duos ibi poſitos oſtenderunt, quos Dominus dixit ſufficere, ad cohibitionem videlicet ſpiritualis, & corporalis offenſæ. Si materialem gladium pertinere cõcedis ad poteſtatem temporalem: attende quod in Matthæi Euangelio Dominus dicat Petro. Conuerte gladium in locum ſuum, dicendo, Tuum, materialem ſignauit gladium, quo percuſſerat ille ſeruũ principis Sacerdotum. De ſpirituali nemini venit in dubium, cum ei, id eſt Petro, per cuiuſdam ſpecialitatis apicem ligandi, & ſoluendi commiſerit poteſtatem. Vterque igitur gladius Eccleſiæ traditur, ſed ab Eccleſia exercendus eſt vnus, alius pro Eccleſia, manu ſæcularis Principis eximendus, vnus à ſacerdote, alius ad nutum ſacerdotis adminiſtrandus à milite. Propter hoc ergo, & alia quæ poſt diligentem veritatis indaginem, ordinatam te faciant ſentire charitatem, latores præſentium Hugonem, & Petrum, de Prædicatorum, Aymonem & Rudolphum de Minorum Ordinibus fratres, viros, virtute, religione conſpicuos, morum honeſtate præclaros, & ſcripturarum ſacrarum ſcientia præditos, iuxta quod ſibi per memoratas litteras intimare curauimus, ad te duximus deſtinandos: vt ſi cum eis de omnibus, quæ in quæſtionem veniunt, tractare fideliter, & ſocialiter conferre decreueris, in rota, quæ infra rotam Ezechieli oſtenſa eſt, vocem poteris audire tonitrui, & in mari vitreo ſpeculari, quod vnus Adam collocatus ad opus, & cuſtodiam paradiſi, vnam eſt ſortitus vxorem, vnum Dominum Ieſum Chriſtum in iuſtitia, & veritatis ſanctitate creatum, & vnicam ſponſam eius Eccleſiam præfigurans, quod Lamech, qui humilitatem ſonat, dum vxorem vnam diuiſit in duas, ſanguinarius factus eſt, & virum in ſuum vulnus occidit: Quod alia præter vnam arca non legitur, quæ cuncta vaſtante diluuio, ſub vnius Patriarchæ remigis potentum, paucas animas ſub perfectionis numero reſeruauit: quod legem ſecundò Dominus dedit, non alteram, ſed eandem: quod duorum Cherubim, qui propitiatorium obumbrabant, non alterſum verſi, ſed reſpicientes erant vultus vnius ad vnum: & vnam Ioſeph tunicam fuiſſe talarem, & noſtri Saluatoris inconſutilem veſtem vnam. Veruntamen ſi dubietatis ſenſum circa Euchariſtiæ ſacramentum, veſter diuerſus à noſtro ritus inducit: attende quod non ſit aliud, nec diuerſum vnius*

Domi-

Domini noſtri Ieſu Chriſti prius in aſſumpta propter nos carne paſſibilis, poſt ſicut à morte, ſic ab omni paſſibilitate prorſus immunis, à Græcis pariter, & Latinis noſtræ ſalutis myſterium frequentatur. Græcus ad fidem cum diſcipulo iuniore præcurrens, & tantæ gratiæ non ingratus, illius dignationis, qua Deus compaſſus miſeriæ humanæ, homo voluit eſſe paſſibilis, eligens quotidie reminiſci, hoſtiam conſtituit offerri fermentatam: vt Apoſtolo dicente, quod ex fermento maſſa corrumpitur, in fermento corruptionis, cui ante reſurrectionem corpus Dominicum ſubiacere potuit, oſtendatur. Latinus verò cum Petro ſeniore ſecutus litteræ monumentum, de qua procedit ſpiritalis ſenſus, prior introiuit, & linteamina poſita, quæ Sacroſanctum corpus, quod Eccleſiam ſignat, inuoluerant, ſeparatumque ſudarium, quod fuerat ſuper caput, aſpexit, ſacramentum glorificati corporis celebrare mirificentius in azymis ſinceritatis elegit. Sed vtique panis ſimplex ante ſacrificium, panis eſt: Tranſubſtantiatione vero facta per verba Dominica, panis non eſt: & ideo nec fermentatus, nec azymus dici poteſt. Sed ille potius creditur eſſe panis viuus, qui deſcendit de cælo, & tribuit vitam mundo. Hæc, & his ſimilia docuit Petri Sedem vnctio ſpiritus, & ſanitas intellectus. Vtinam & tu tandem aliquando iuniorem diſcipulum, qui vidit, & credidit, ſecutus introeas, vt omnibus intellectis nobiſcum, verè pſallas illud Dauidicum: Ecce quàm bonum, & quàm iucundum habitare fratres in vnum. Dat. Lateran. XV. Calend. Iun. Pontif. Anno VII.

Hæc per Apocriſarios ſuos Gregorius Romanus Pont. Germano Conſtantinopolitano Patriarchæ.

Porro illi hominem conuenientes viuis rationibus, efficaciſſimiſque Sanctorũ Patrum, tam Græcorum, quàm Latinorum autoritatibus, id quod caput erat negotij, nimirum, Spiritum Sanctum à Patre, & Filio procedere, demonſtrarunt, eamque fidei definitionem vniuerſo Orienti reliquerunt; digna quæ ad ſchiſmaticos conuincendos adſcribatur. Ita habet ex M.S. Vaticani.

DEFINITIO

Apocriſiariorum Gregorij Papæ,

Quod Spiritus Sanctus, à Patre Filioque procedat æqualiter.

PAter perfectus Deus eſt in ſeipſo. Filius perfectus Deus, à Patre genitus: Spiritus Sanctus perfectus Deus à Patre, & Filio procedens. Procedit autem ex Filio quidem immediate; at ex Patre mediante Filio. Quod enim Spiritus Sanctus à Filio procedit, id Filius habet à Patre. Propterea quicumque non crediderit, Spiritum Sanctum à Filio procedere, in via perditionis eſt. Vnde Sanctus Athanaſius, dum in partibus Occidentalibus exulabat, in expoſitione fidei, quam latinis verbis reddidit, ſic ait: Pater a nullo eſt factus, nec creatus, nec genitus. Filius a Patre ſolo eſt, non factus, nec creatus ſed genitus. Spiritus Sanctus a Patre, & Filio, non factus, nec creatus, nec genitus, ſed procedens. Idemque Athanaſius in expoſitione fidei, quam græcis verbis declarauit, ſic ad verbum, inquit: Spiritus autem Sanctus proceſſio eſt Patris, omniaq; portantis Filij, per quem impleuit omnia. Vnde & Sanctus Gregorius, qui iure dicitur Thaumaturgus, ſeu mirabilium effector, Neocæſareæ Ponti Epiſcopus, in expoſitione Fidei, quam per reuelationem a Beato Ioanne Euangeliſta, mediante Dei genitrice accepit, ſic apertiſſimè exclamauit dicens: Vnus Deus Pater verbi viuentis, ſapientiæ ſubſiſtentis, & potentiæ, ac characteris ſempiterni perfectus perfecti genitor; Pater Filij vnigeniti, vnus Dominus, ſolus ex ſolo, DEVS ex DEO, character, & imago Deitatis, verbum operatiuum, & reliqua. At hic de Filio loquens, dicit. Solus ex Solo. Nemo negio Spiritus Sanctus ex ſolo eſt: ergo ex Patre & alio, cum ſit ab aliquo. Cæterum dum dicimus ex Patre & alio, non dicimus ex alio quoad ſubſtantiam, at ſecundum Hypoſtaſim, ſeu ſubſiſtentiam. Quod enim Spiritus Sanctus immediatè ex Filio ſit, ex Patre autem mediante Filio, teſtatur Gregorius Niſſenus ita dicens: Nos qui diuinam naturam differentiæ, variationiſue eſſe confitemur expertem, eam, quæ circa cauſam & cauſatum conſideratur differentiam non in-

ficiamur: per quod ſolum comprendimus alterum ab altero diſcerni; nimirum eo quod credimus, aliud quidem cauſam eſſe, aliud autem ex cauſa, & ex eo quod ex cauſa eſt. Quin & aliam rurſum differentiam conſideramus: Nam aliud quidem continenter ac ſine medio, ex primo eſt, aliud verò per id quod immediate, & continenter ex prima cauſa eſt. Quod ſi (vt Sancti Patres aſſerunt) inter Patrem & Filium, non ſit dare medium: erit igitur ſolus Filius ex Patre immediate, cum & ſecundum communem ſententiam, atque intellectum, id quod eſt ab aliquo, ab eodem ſit immediate. Sed cum Spiritus Sanctus ſit ab aliquo, ab aliquo immediate erit; at non eſt a Patre immediate ſicut nunc oſtenſum eſt; erit igitur immediate a Filio. Sanctus itaque hos Patres, & inter alios Beatum Ambroſium Epiſcopum Mediolanenſ. Beatum Auguſtinum Ciuitatis Hipponenſ. Epiſcopum. Beatum quoque Hieronymum fortiſſimum peruerſiſſimorum Hareticarum oppugnatorem, ſecutus Beatus Cyrillus, & cum eo vniuerſa ſancta Oecumenica Tertia Synodus, perſpicue ſcriptum reliquit, Spiritum Sanctum ex Filio eſſe. Vnde quiſquis eius verba oppugnat, nō Orthodoxus eſt, ſed à Fide aberrans. Affirmat enim manifeſtiſſimè in ſua ad Theodoſium Regem de recta fide expoſitione, Spiritum Sanctum ex Filio eſſe. Hiſce verbis: Praterea virum dicent, qui mox affuturus & videndus erat, ipſum dicit baptizare in igne & Spiritu Sancto. Non quod alienum his qui baptizantur immittat ſpiritum, ſeruilem in modū & quaſi miniſtrum: ſed vt Deum ſecundum naturam cum ſuprema poteſtate, quia ex ipſo & per ipſum, &c. Quid eo teſtimonio clarius? Siquidem hic manifeſtiſſime de filio dicit, quod Spiritum Sanctum his, qui baptizantur, immittat ex ſeipſo, ac proprium eius. Quin & hoc ipſum iiſdem verbis Hermia ſcribit B. idem Cyrillus, in ſermone ad eundem Hermiam, cuius inſcriptio eſt. De incarnatione vnigeniti, & quod Chriſtus vnus, & Dominus ſecundum ſcripturas. Illudque ipſum ab eodem Cyrillo in declaratione noni anathematiſmi dicitur. In eodem quippe Anathematiſmo proprium eſſe Filii Spiritum inquiens, eundemque nonum Anathematiſmum declarans, quo ſenſu proprium ſuum eſſe Spiritum dixerit, aperuit dicens. Cum homo factum ſit vnigenitum Dei verbum, & ſic tamen Deus manſit, omnia exiſtens, quæ Pater; ſolo hoc dempto, quod ille Pater eſt, & proprium habens quod ab ipſo eſt. Et eſſentialiter ipſi inhærens Spiritus Sanctus, & reliqua. Vbi rurſus Spiritum Sanctum ex Filio eſſe, clariſſime Sanctus Pater affirmat. Quare nemini debet eſſe dubium, quin eundem hic ſenſum ſanctus aperuerit, quem tenuit, quando anathematiſmum expoſuit. In eodemque ſenſu anathematiſmum hunc cum omnibus aliis Sanctis, & Oecumenica Tertia Synodus ſuſcepit, in quo illum Sanctus declarauit. Certum namque eſt Sanctos Patres in prædicta S. Synodo congregatos, totam tertiam iam dicti Patris epiſtolam ad impiū Neſtorium Conſtantinopolitanum ſcriptam, abſque vlla haſitatione irrefragabiliter ſuſcepiſſe. Nouimus autem prædictos duodecim anathematiſmos in poſtrema dicta Epiſtola parte contineri. Porro ſi quis tanquam legitima tueri conatus fuerit impientiſſima Theodorici Cypri Epiſcopi verba, quæ ipſe aduerſus dicti S. Patris duodecim ſacra capita, licenter nimis, ac temere euomuit, nouerit a quinta Sancta, generalique Synodo prædicti Theodorici blaſphemias damnatas eſſe: quippe qui aduerſus Beati Cyrilli verba, quibus ei reſpondit, nil præter calumnias dicere nouit; ait enim quinta Sancta vniuerſalis Synodus in actione 8. ad hunc modum; Condemnamus, & anathematizamus cum quibuſcunque aliis hæreticis, qui damnati & anathemate percuſſi ſunt a dictis quatuor Sanctis Synodis, & ab Eccleſia Catholica, & Apoſtolica, & Theodorum qui fuit Epiſcopus Mopſueſtienſ. impiaque eius conſcripta: & quæ impiè a Theodorito conſcripta ſunt aduerſus rectam fidem, ac contra duodecim Sancti Cyrilli capita; nec non contra tertiam ſanctam generalem Synodum Epheſinam, & quæcunque ad defenſionem Theodori, ipſiuſque Neſtorii ſcripta ſunt. Ex quibus perſpicuum euadit illa, quæ Theodoritus aduerſus XII. Sancti Cyrilli capita ſcripſit, damnata eſſe, impietateque plena. Et quiſquis ea vt vera, & legitima tenet, tueturque, inimicus exiſtit fidei. Scribit enim Beatus Cyrillus ad Acacium Melitenſem Epiſcopum, poſt concordiam, ac pacem ſanctarum Eccleſiarum, ſic inquiens: Quæ vero recte contra Neſtorii blaſphemias ſcripſimus, omnino nemo nobis, vt non recte ſcripta dicamus, perſuadebit. Quid quod &

ad

ad Dynatum Epiſcopum eodem modo ſcribit, vbi ait: Quæ ſcripſimus, rectè ſcripſimus, vera, & inculpata patrocinantes fidei, neque quidquam omnino noſtrorum ſcriptorum ſumus negaturi: cum neque quidpiam, vt illi referunt, ſit dictum temerè, verum vbique nos rectitudini adhærere fidei, veritatiſque virtute conſentire oportere. Ex his itaque longe chariſſimum exſtitit, Beatum Cyrillum eorum nihil inficiari, quæ dixit: ſed in eodem ſenſu, quo hæc ab eo dicta ſunt, citra vllam correctionis notam perſtitiſſe: cum neque ipſe ſolus corrigi potuiſſet, licet etiam (quod tamen a Sancto abſit) voluiſſet, in his quæ vniuerſa ſancta Synodus abſque vlla ambiguitate, irrefragabiliter, confidenterque accepit, accepit autem in eo ſenſu ſicut dictum eſt, quo expoſuit, cum prima Synodo hæc ſuſcipienda repetens. Siquidem illam S. Synodum omnes ſancti Patres in Concilijs poſt ſequentibus venerantur, eademque cum illa credunt, quin & S. Patres, qui hanc ipſam anteceſſerunt, eadem cum illa ſenſere. Hanc fidem tenemus, ſic credimus, ſentimus & profitemur.

Subſcriptiones.

Hanc fidem teneo ego Rudolphus ex Fratrum Minorum Ord. Dom. Papę Gregorij veteris Romæ Epiſcopi Apocriſiarius, ſic ſubſcribo, & ita credo.

Hanc fidem ego Ammonius Ord. Fratrum Minorum Apocriſiarius Domini Papæ Gregorij veteris Romæ Epiſcopi, habeo, ſic credo & ita ſentio.

Hanc eandem fidem & nos Hugo & Petrus Prædic. Ord. ac Domini Papæ Gregorij veteris Romæ Epiſcopi Apocriſiarius amplectimur, ſic credimus, atq; ita ſentimus. *Ex Annal. Eccl. Bzou. an.* 1233. *n.* 1.

Tit. 4.

Commiſſarij Apoſtolici.

FVere & inter Prædicatores Apoſtolici Commiſſarij in grauioribus Eccleſiæ negocijs extra Curiam à Pontificibus maximis adhibiti, quorum aliquos, qui ex lectione Scriptorum Ordinis ad manus noſtras deuenere, hic recenſemus.

1 Anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo primo, cum Fridericus Imperator Patauij tyrannus, non tantùm ferro & igne, verum & hæreſi cuncta fœdaret, Eccleſias ſpoliaret, *Sacerdotes* & Clericos perſequeretur, bona, eorumque poſſeſſiones diriperet, ac toto malignitatis *Spiritu* in Eccleſiaſticos debaccaretur, nec non atque *Italiæ* toti extrema nitaretur, Gregorius Papa IX. tantis malis oportunum remediũ exhibiturus, P.F.Guallam noſtı Ord. Apoſtolicum Commiſſarium cum pleniſſima auctoritate Mediolanum miſit pro fœdere cum Mediolanenſibus, reliquiſque Lombardiæ Ciuitatum confederatis populis in Fridericum Imp. iam percuſſo, reiterando, quod actum eſt in Palatio *Archiepiſ*copali, præſentibus Gotifredo *Apoſtolicæ* Sedis Legato, Enrico *Settata Archiep.* nec non eodẽ Gualla Commiſſario *Apoſtolico. Bzou. in Annal.* Eccleſ. *an.* 1231. *num.* 3.

2 Gregorius Papa IX. anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo ſecundo, Italiæ pacem reſtituturus, B. Ioannem Vicentinum melliſluæ eloquentię, & ſanctitatis maximè virum, *Apoſtolicum* Commiſſarium pro pace inter Imperatorem Fridericum, & Lombardos conſtabilienda elegit, quem Bononia ſecedere, atque ad confederatas ciuitates ire iuſſit. Pontificis mandata executurus ille, omnes fere ciuitates tam confederatas, quàm Imperatoris, & Ezelini adijt, & cum præ oculis illud propheticum haberet *Beati ſunt pedes euangelizantium pacem, euangelizantium bona*, non niſi pacem cunctis ſuadebat, & contra illius violatores maledictionem æternam denunciabat. Vt verò Pontificis vota impleret, cõſtituit aliquando vt omnes Lombardiæ vicinarum ciuitatum populi quarto à *Verona* lapide in planitiem magnam *Auguſto* menſe conuenirent. Confluxerat ad Dei ſeruum innumerabilis multitudo, quam campeſtria illa vix capiebant: aderant ciuitatum Rectores, Proceres, ac Principes; cumque Io. ſuggeſtum conſcendens & pro concionis præloquio: *Pacem relinquo vobis pacem meam do vobis* pronunciaſſet, & longiori, docta, facundaque oratione eos ad concordiam mouiſſet, lachrymas omnibus excu-

excuſſit, odiaque ex eorum cordibus eradicauit; præſertim cum pro miraculo haberent, in tanta multitudine, concionantis vocem, non ſolùm exauditã ab omnibus, ſed probe, perfectéque intellectam. Ita Ioannis ſuaſu depoſitis odijs, & priuatim inter ciues, & publicè inter ciuitates & Imperatorem, magno Dei, hominumq; beneficio, atque Italiæ vtilitate ſtabilita concordia fuit Patauij die Iouis 13. Maij in Epiſcopali Palatio inter Fridericũ, confederatasque Lombardię ciuitates, adſtantibus duobus Gardd. Legatis, Ioanne Vicentino Apoſtolico Commiſſario, & Fratre Iordano Priote noſtri Conuentus Patauini. *Bzou. in Annal.* Eccl. *an.*1232. *num. primo & 2.*

3 Anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo quarto Innocentius Papa IV. Commiſſarium Apoſtolicum creauit P. F. Rolandum Gremoneuſem, vt in Ezelinum clauium Eccleſiæ contemptorem, atque Italicæ pacis perturbatorem inquiſitionem inſtitueret, illumque in loco aliquo vicino, & ſecuro coram populi multitudine in iudicium vocaret, argueret, caſtigaret, atq; damnaret, quod Rolandus infracto animo præſtitit. *Bzou. in Annal. Eccl. an. ſupr. n.* 2.

4 Anno 1247. Cum Colocenſis Archiep. maximas expenſas in eradicandis, conuertendiſque Buſnenſibus hęreticis feceiſſe, Innocentio IV. Pont. Max. nunciaſſet, ac propterea in Boſnen. Epiſcopum Metropolitæ ius prætenderet, Innocentius Commiſſarios Apoſtolicos in hac cauſa inſtituit Epiſcopum Iaurien. & Priorem Albanum noſtri Ord. ut eam rem certius inquirerent, reque cognita, ac probata, Apoſtolica, auctoritate Eccleſiam, Epiſcopumque Boſnenſem Colocenſi ſubmitterent, quod præſtitere illi. *Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. ſuprad. num.* 4.

5 Io. Iordanus Sabellus de primaria Romana nobilitate, ex Paduano Sacerdotio ad Bononienſe translatus à Bonifacio VIII. ab eodem Pontifice Max. Generalis Commiſſarius Apoſtolicus pro colligendis decimis in Flaminia in ſumptus Siculi belli conſumendis, conſtituitur anno milleſimo trecenteſimo primo *Bzou. in Annal. Eccleſ. ad annum præd. num.* 1.

6 P. F. Vido de Pileo ex comitibus Montis Belli Vicentinus, Theologus celebris, eloquenſque concionator, Ferrarien. primus Inquiſitor, nec non Prouinciæ Lombardiæ inferioris primus Prior Prouincialis, à Benedicto XI. Apoſtolicus Commiſſarius pro grauioribus Eccleſiæ negocijs aſſumitur anno 1304. eodemque, fit Ferrarienſis Epiſcopus. Combuſſit impij Ermanni oſſa, qui velut Sanctus à Ferrarienſi populo fatuè colebatur cuius perfida ſecta ciuitatem purgauit. *Vghell. tom.* 2. *in Epp. Ferrarien.*

7 Anno milleſimo quadringenteſimo octogeſ. primo P. Mag. F. Dominicus Prior Caſſouienſis, Commiſſarius Apoſtolicus conſtitutus eſt ſub Sixto IV. à Io. de Aragonia Tit. S. Adriani S. R. E. Presb. Card. per Vngariam, Boemiam, & Poloniam de Latere Legato, in negotio S. Iubilæi, vt conſtat ex litteris datis Caſſouij eodem anno 8. Martij. *Ferrar. de Reb. Vngar. Prou. par.* 3. *lib.* 4. *fol.* 497.

8 P. F. Albertus Secinia Polonus S. Theol. Magiſter ab Innocentio VIII. Commiſſarius Apoſtolicus creatus eſt, de quo Bzouius de Reb. geſtis in Polonia Ord. Præd. cap. 6. ita fatur. *P. F. Albertus Secinia Mag. ex Prouinciali Poloniæ, & Commiſſario Innocentij Papæ VIII. Epiſcopus Theodoſien. & Metropolitana Eccleſiæ Gneſnen. Suffraganeus circa an. Domini* 1502.

9 P. F. Raynaldus de Montauro Netinus Siculus, nobili ſanguine ortus, in omni ſcientiarum genere admirabilis, ingenijque acumine præclariſſimus, ab Alexandro VI. anno milleſimo quadringenteſ. nonageſimo ſeptimo Generalis Commiſſarius Sanctæ Cruciatæ creatur tam in Sicilia, quàm in eius coadiacētibus Inſulis, atque Collector decimarum ex redditibus Eccleſiaſticis pro Rege Ferdinando in auxilium belli Affricani, datis Apoſtolicis litteris 4. Martij. A Iulio II. Abbas S. Mariæ de Arcu renunciatus, Syracuſanæ Eccleſiæ Proepiſcopus, ac Cephaleditanæ Epiſcopus euaſit. *Tyrrus vbi ſup. in Epiſcopis Cephaleditanis*

10 P. F. Antonius Sacra Melitenſis in Ordine, & orbe vir famoſus, varijs in ſuis excultus, Syriam, Meſopotamiam, Aſſyriam, Aegyptum, aliaſque Orientis peragrauit regiones Apoſtolici Commiſſarij munus adimplendo, & motes, rituſque illarum partium Chriſtifidelium ad Roma-

næ

næ Eccleſiæ normam traducendo. Romam reuerſus, atque à Pio V. benigniſſimè receptus, in præteritorum laborum præmium, ac futurorum ſtimulum, Vicoaquenſis Epiſcopus creatus eſt die 17. Nouembris anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto. *Vghell. in Epp. Aequen. num. 19. Ital. Sac. tom. 6.*

Tit. 5.

Collectores Spoliorum.

HAbent Pontifices Maximi in diuerſis chriſtiani Orbis partibus Spoliorum, ad Apoſtolicam ſedem ſpectantium, Collectores, inter quos ſequentes, qui nobis ex Prædicatorum Ordine innotuere, recenſitos à Script. adinuenimus.

1 Cum Gregorij Papæ IX. auctoritate Prior noſter Pariſienſis, atque P. F. Guillelmus Oleronius pariter ex noſtris, in numeram multitudinem ſacra Cruce ſignaſſent pro ſacro bello in ſubſidium Imperij Cōſtantinopolitani à Bulgaris, alijsq; hoſtibus vexati conflando, idem Pontifex præfatum Guillelmum Apoſtolicum Collectorem Spoliorum, ſeu relictorum à fidelibus in Oriente pro eodem ſacro bello, inſtituit, datis litteris ſuis Laterani 6. Idus Ianuarij anno milleſimo duceteſimo trigeſimo ſeptimo. *Bzou. in Annal. Eccleſ. anno præd. num. 3.*

2 P. F. Raphael de Camelco Nebienſis Epiſcopus, ab Vrbano VI. creatus eſt Collector Spoliorum Apoſtolicorum anno milleſimo treceteſimo nonageſimo primo, vt teſtatur Vghell. in Epiſc. Nebien. & nos ibid. retulimus.

3 P. F. Io. de Monteſono S. Theol. Mag. ſub Bonifacio IX. fuit Collector Spoliorum, ac Iurium ad Apoſtolicam ſedem ſpectantium in Regno Siciliæ, inſtitutus die 17. Iulij anno milleſimo treceteſimo nonageſimo tertio. *Pyrrhus Sicil. Sacra in Notitia 1. Eccleſ. Catanen. ſub num. 36.*

4 P. F. Antonius de Sancto Philippo ex Platia Siculus Sac. Theol. Mag. erudiſſimus, Euangelijque præco percelebris, à Sixto Papa IV. Generalis Commiſſarius Spoliorum, ac Iurium quorumcumque ad Cameram, & ſedem Apoſtolicam ſpectantium, conſtituitur anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo tertio, quod munus ſingulari fidelitate pluribus annis adimpleuit. *Pyrrhus Sicil. Sac. vbi ſup. fol. 203. §. Dominicanorum.*

CAPVT III.

DE PATRIBVS IN CONCILIIS.

NOn fuere hactenus à condito ſacro Prædicatorum Ordine in Sancta Dei Eccleſia celebrata œcumenica Concilia, in quibus eiuſdem inclitorum filiorum opera, ac doctrina in S. Matris Eccleſiæ, atque Apoſtolicæ Sedis obſequium, fideliumque ſubſidium mirabiliter non effulſerit, in illis aſſidendo decidendo, orando hæreticorum errores lingua & calamo impugnando Pontificiamque auctoritatem facundo ore defenſando; ſequentibus fidum de his omnibus teſtimonium perhibentibus.

Tit.

Tit. I.

Præſides Conciliorum.

Conſueuere Pontifices Maximi, grauibus de cauſis à Generalibus Eccleſiæ Concilljs plerumque abſentes, Præſides eorundem cum ampliſſima Legatorũ de Latere facultate inſtituere, qui & Legati, ſeu Præſides Conciliorum nuncupabantur, vices Pontificis in omnibus, ac per omnia gerentes. Nec defuere ex Prædicatoribus qui ad tam nobilem præfecturam aſſumpti, ſua doctrina, ac prudentia Catholicæ Eccleſiæ plurimum profuere, noſtroque Ordini ſingularem ſplendorem addidere.

1 Cardinalis Ioannes Dominici Florentinus à Gregorio XII. annorum pondere grauato, ad Generale conſtantienſe concilium Legatus cum facultate renunciandi ſuo nomine, pro diu optata Eccleſiæ tranquillitate, iura omnia, quæ in Pontificatu habebat, deſtinatus, cum id coram Imperatore, congregatiſque Patribus exequutioni mandaſſet, depoſito ad eorundem pedes ſacro Galero, Cardinalitiam quoq; dignitatem publicè dimiſit. Tanti viri pietatem, atque prudentiam mirati Imperator Sigiſmundus, ac Patres, eundem in Cardinalitia purpura perſiſtere compulerunt, vnum ex electoribus noui Pontificis eſſe voluere, ac inſuper eiuſdem Concilij Præſidem communi voto elegere, qua in nobiliſſima præeminentia perſtitit vſque ad Martini V. in Pontificem Max. electionem, cuius principalem Authorem fuiſſe, illius temporis ſcriptores pleno calamo fatentur. De quo ſupra in Cardd. *Ciaccon. in eius vita Plodius inter Card. Ord.*

2 P.F. Leonardus Statij de Datis Florentinus Ord. noſtri Magiſter Generalis, à Florentina Republica ad Conſtantienſe Concilium Orator miſſus, ita Patrum illius beneuolentiam promeruit, vt communi eorundem ſententia delectus ſit vnus ex electoribus, poſt iam redditam Eccleſiæ vnionem, futuri Pontificis Maximi, qui Cardinalem Otthonem Columnam cum alijs, tanquam tanto apice digniorem elegit; à quo vnicè dilectus, Præſes Papienſis concilij Generalis creatus, illud aperuit, incoauitque anno 1423. Verùm graſſante lue Senas translatum, ibidem quoque Apoſtolica authoritate illi præfuit. Tandem quidam ſcribunt Auctores ab eodem Pontifice S.R.E. Cardinalẽ an. 1425. ipſum creatum fuiſſe abſentem tamen, cũ vno, vel altero die ante huiuſmodi creationem ſublatus eſſet de terra viuentium, ne malitia immutaret cor eius. *Olmeda in eius vita. Ciaccon. inter Cardd. Martini V. Spondan. in annal. ad an.* 1423. *num.* 11. *& Bzon. ibid. num.* 1.

3 Cardinalis Thomas Badia, doctrina, prudentia, ac pietate venerabilis, à Paulo III. die 16. Octob. anno à Natiuitate Domini milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſecundo cum Cardinalibus Pariſio, & Polo de Latere Legatus, vt Tridentinæ Synodo cum eiſdem præſideret, creatus eſt ex decreto in Conſiſtorio apud S. Petrum facto, in cuius Conſiſtorialibus Actis ita dicitur. *Die 16. Octob. in Conſiſtorio apud S. Petrum Pont. creauit Legatos de Latere ad Concilium Cardd. Pariſium, Badiam, & Polum ad beneplacitum ſanctitatis ſuæ, cum facultatibus, quas olim habuerunt, Vicentias pro eodem Concilio miſſi.* Ad Concilium tamen non perrexit Badia detentus in Curia propter eiuſdem Cõcilij negocia in Vrbe pertractanda coram Pont. Max. *Ex eiſd. Act. Conſiſt.*

Conſtitutus celebris ille vir, toto in orbe famoſus Iulianus Card. Cæſarinus à Pontifice Max. Apoſtolicus de Latere Legatus, ac Præſes Baſileenſis Concilij, pro Huſſitarum erroribus ex Chriſtiano Orbe exterminandis, cum in Germania expeditioni in Bohemos totus intenderet, inſtaretque indictæ Synodi tempus, Ioannem de Polomar Sac. Palatij Auditorem, & P. F. Ioannem Stoicum de Raguſio Generalem Procuratorem noſtri Ordinis Prædicat. Baſileam anno 1431. miſit, qui Concilium ſuo, & Apoſt. ſedis nomine auſpicarentur; eidemque vſque ad ſuum in Baſileam aduentum præſiderent, quod exequutioni mandauere ipſi. *Spondan. in Annal. Eccleſiaſt. an.* 1431. *num.*8. *& Ferrar. de reb. Vngar. Prou. Ord. Præd. par.* 3. *l.* 4.

Tit.

Tit. 2.

Legati Conciliorum.

1 CVm ad diu optatam Eccleſiæ Catholicę reddendam vnionem Conſtantiam pro Generali Concilio celebrando conueniſſent Patres, rem ad deſideratum finem perducturi, quatuor ex diuerſis nationibus nominauere Epiſcopos, quos eiuſdem Concilij Legatos, ac Procuratores ad Ioannem XXIII. cum præſcripta formula renunciandi Papatui miſere, inter quos enituit præſtantiſſimus, & doctiſſimus vir P. F. Martinus Porreus Atrebatenſis Epiſcopus Ordinis noſtri, qui ambone conſcenſo, eandem formulam coram Concilio alta voce legit, ab eiuſdem Patribus approbatam. Pertexère deinde Concilij Legati ad Ioannem, qui illam ſubſcribere renuens, tandem à Concilio citatus, & non comparens, Friburgi ſub cuſtodia detentus, coactus Papatui ceſſit an. 1415. *Taeg. in mon. Ord. & Spondan. in Annal. ad præfatum annum num.* 14.

2 P. F. Io. Nydet vir doctiſſimus, Deiq; honoris zelantiſſimus, Baſileenſis Conuentus Prior cum Ioanne Helguſio Monacho Ciſtercienſe, à Patribus Baſileenſis Concilij anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo ſecundo Legatus Concilij ad Fridericum Marchionem Brandeburgenſem, & Io. Ducem Bauariæ, alioſque Germaniæ Principes directus eſt, vt ſaluũ conductum Bohemis hæreticis promitterent, iurarentque vt ſalui, & abſque moleſtia accedere poſſent ad Concilium ad diſputatum de articulis, in quibus ab Eccleſia deficiebant quæ omnia ipſi iuxta Concilij vota compleuere. *Fernand. in concert. Præd. & Spondan. in Annal. Eccl. ad præfatum annum num.* 13.

Tit. 3.

In Concilio Lateranenſi.

CElebratum eſt Concilium Generale Leteranenſe, maximum dictum, in Vrbe ab Innocentio Papa III. in Lateranenſi Baſilica, à qua Lateranenſis Concilij nomen ſortitum eſt, anno milleſimo ducenteſimo quintodecimo, cui ex quatuor orbis terrarum nobiliſſimis Patriarchis, duo interfuere, Conſtantinopolitanus, & Hieroſolymitanus; Antiochenus verò morbo præpeditus, Legatos ſuos miſit. Alexandrinus autem ab Aegyptijs vetitus, Oratores direxit ad illud, qui proprio, atque Eccleſiæ ſuæ nomine eidem adeſſent. Archiepiſcopi ſeptuaginta, Epiſcopi quadringenti, Monachorum Patres vndecim, Sacrorumq; Cœnobiorum Præſules octingenti in eo conſedere. Aſtitere quoque Oratores Romanorum Regis Friderici, atque Henrici Græcorum Auguſti, nec non Regum omnium, catholicorumque Principum, ſcilicet Regis Hieroſolymorum, Franciæ, Hiſpaniæ, Angliæ, Boemiæ, Daniæ, atque Cypri, Innocentio Põtifice Max. eidem Præſidente. *Bzou. in Annal. Eccl. anno præd. & Caranza. ſum. Concil.*

Acceſſit & Fulco Toloſanus Antiſtes, cui S. Pater Dominicus ſe itineris comitem dedit, vt eius auctoritati, & gratiæ nixus, ſui Ordinis confirmationem ab Innocentio Pontifice impetraret; & quæ hactenus contra Albigenſes fœliciter compleuiſſet, ipſi, atque Concilio manifeſtaret. Romam igitur ingreſſi, & Pontifici, & Concilij Patribus, quæ in Albigenſes Hæreticos fuiſſet operatus, enarrauit. In eodem Concilio S. Pater contra Ioachini Abbatis Florenſis errores perorauit; nec non contra deliramenta Almerici Carnotenſis Lutetiæ Pariſiorum, impietatis Doctoris, facundo ore coram Patribus diſputauit, & vt Epiſcopi contra hæreticos inquirerent, egit; terminatoque Sac. Concilio Toloſam cum

Fulcone viro doctiſſimo, & ſanctiſſimo reuerſus eſt. *Bzou.in Annal.Eccleſ.an.1215. Fernand. in Concertat. Prad. eodem anno.*

Tit. 4.

In Concilio Lugdunen. I.

LVgdunum, aduerſo Rhodano delatus, Innocentius Papa IV. pro Generalis Concilij celebratione petijt anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo quinto, vbi à Ludouico Galliæ Rege ſumma veneratione exceptus, quoties ad populum inter miſſarum ſolemnia ſermonem habebat, quod ſæpè contingebat, toties Fridericum Imperatorem alta voce inclamabat, rogans, atque admonens, vt pacem amplecteretur, Lugdunumque, reſponſurus ad ea, quæ pro Eccleſiæ iuribus conſequendis aduerſum ſe habebat, ſe conferret; proteſtatus inſuper Generale Concilium, ni accederet, ſe in eum conuocaturum. Cumque nil proficeret, vniuerſalem Synodum apud Lugdunum ad D. Io. Baptiſtæ ſolemnitatem proximè futuram cunctis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, alijſque Eccleſiæ Patribus indixit. Itaque ad deſignatum diem Lugduni Concilio congregato, ex communi Patrũ voto Innocentius Ponr. Friderico, toties diris deuoto, Imperiũ abrogauit. *Bzo.in An.*

In eodem quoque Concilio actum eſt ſecundo de reformatione morum, tam Eccleſiaſticorum, quàm Laicorum. Tertiò de frenanda Saracenorum audacia, qui Hieruſalem occupata, ſepulchroque Domini euerſo, multa Chriſtianorum millia interfeceranr. Quarto de Græcorum ſchiſmate; quomodo Vattacius Imperator Græcorum, cum Grçcis ſchiſmaticis occupauerat, & deſtruxerat ferè omnia vſq; ad Conſtantinopolim: & de eadem ciuitate timendum, ni à Chriſtianis celerem ſuccurſum haberent. Quinto denique de Tartarorum ſæuitia, quomodo Chriſtianorum terras ingreſſi, Vngariam occupaſſent, non parcentes ſexui, neque ætati. *Bzou.in Annal.Eccl.an. 1245. n. 1. 5. & 6.*

Aſtitere huic S. Synodi, in Templo Max. eiuſdem ciuitatis habitæ, viri clariſſimi, inter quos Balduinus II. Orientis Imperator, qui propè Pontificem Max. conſedit: complures S. R. E. Cardinales: Patriarchæ, Conſtantinopolitanus, & Antiochenus: Centum quadraginta Archiepiſcopi, & Epiſcopi; nec non diuerſorum Sac. Ordinum Abbates complures. *Bzou. in Annal. Eccl. an. 1245. vbi ſup. & Spondan. in eiſdem Annal. num. 11. dicti anni.* Adfoere, & ex noſtris Prædicatoribus plures, quorum ſequentes tantùm, ex monumentis Ord. eruimus.

Hugo de S. Charo Archiep. Lugunen.
Raymundus de Fulgario Archiep. Toloſ.
Stephanus Archiep. Turritan.
Dauid Archiep. Carſellen.
Gregorius Fauentinus Ep. Fanen.
Vgolinus Ep. Ariminen.
Petrus Centelles Ep. Barchinonen.

Adfuere quoq; & alij plures, tam Archiepiſcopi, quàm Epiſcopi, præſtantiſſimique Theologi ex noſtris, quorum nomina credimus ſcripta eſſe in libro vitæ; copioſus enim erat runc aſſumptorum ad regimina Eccleſiarum ex Prædicatoribus numerus: ſed multo copioſior fuit poſtea: nam idem Innocentius tot Archiepiſcopos, atque Epiſcopos ex noſtris creauit, vt de hoc aliquando cum eodem Pontifice communi Ordinis nomine Io. Theutonicus Mag. Generalis conqueſtus ſit, cui ſubridens ille, iuxta Domini præceptum reſpondit, non eſſe lucernam ponendam ſub modio, ſed ſuper candelabrum, vt luceat omnibus, qui in domo ſunt. *Bzou. in Annal. Eccleſ. anno 1254. num. 1.*

Cum verò ex cunctis Chriſtiani Orbis partibus Eccleſiarum Paſtores ad Cõcilium conuolaſſent, Innocentius Papa, vt purpuratorum Patrum numerum compleret, quos Friderici obijceret audaciæ, eorumque conſilio in grauioribus Eccleſiæ negotijs vteretur, ex diuerſis nationibus duodecim delegit, quos S. R. E. Cardinales creauit, eiſdemque, ſicut & cœteris iam creatis, rubrum galerum dedit, vt agnoſcerent capita ſua pro Eccleſiæ libertate tuenda, exponenda eſſe ad mortem. Inter hos autem aſſumptus fuit ex Ordine noſtro

noſtro P.Hugo de S.Teodorico Archiep. Lugdunenſis, vir celeberrimus, ac præſtantiſſimus, qui in eodem Concilio impugnauit errores, atque hæreſes Petri de Vincis Capuani, authoritati Summi Pontificis aduerſantes, eidem cauſæ adiutrices manus porrigentibus cœteris noſtris Synodi Patribus. *Bzou. in Annal. ad annum 1245. num. 1. & Fernand. in Concertat. Præd. ad eandem annum.*

Decretum eſt in eodem Concilio ad Tartarorum Imperatorem mittendos fore FF. Prædicatores, ac Minores pro populis illis ſacro lauacro regenerandis, atque ad fidei Catholicæ agnitionem adducendis; Quapropter ex noſtris, Anſelmus, Alexander, Simon, atque Albertus: ex Minoribus verò duo, Io. & Benedictus, fuere pro hoc ſacro miniſterio delecti, qui fidei cauſa ſuſcepta, varias pro Euangelij prædicatione poſtmodũ pertulere calamitates. *Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. 1245. n. 13.*

Innocentius igitur Pont. priori prouinciali Fráciæ Ord. noſtri, vt Fratres aliquos, tanto miniſterio dignos, ad Tartaros mitteret ſcripſit: quid autem actum ſit, in hunc modum ediſſerit Taegius noſter in monumentis Ord. *Recitatum eſt mandatum Concilij & Pont. in Capitulo, & ecce tot Fratres ſe obtulerunt, quòd mirabilis fletus totum illud Capitulum repleuit: nimirum alijs cũ lacbrymis petentibus huiuſmodi obedientiam, alijs flentibus pro tam charis, & dilectis Fratribus ſe ad labores ineſtimabiles, & certam mortem ingerentibus. Flebant alij præ gaudio, quia licentiam obtinuerant. Flebant alij quia licentiam obtinere non poterant.* Tanta erat Patrum noſtrorum charitas: tantus ſalutis animarum zelus: tantum dilatationis fidei catholicæ deſiderium.

Delecti igitur prædicti quatuor ex noſtris, Anſelmus, Alexander, Albertus, & Simon de S. Quintino, ad Pontificem Max. Innocentium accedentes, Apoſtolicas litteras ad Tartaros recepere, quibus eos hortabatur, vt à Chriſtianorum ſtrage deſiſterent, atque Chriſtianam fidem amplecti non renuerent: ipſiſque duo ex Minorum Ordine dati ſunt ab eodem Pont. coadiutores, Ioannes, & Benedictus; qui omnes ſacris pedibus deoſculatis, Apoſtolicaque benedictione accepta, Anſelmo eiſdem prælato, litteras deferente, in Perſidem perrexere, vbi Tartarorum exercitus, cum eorum Principe Barothnoy erat, illueq; circa finem menſis Maij ſequentis anni 1246. poſt varios caſus, poſt tot diſcrimina rerum, tandem aliquando peruenere; vbi fidei cauſa ſuſcepta, multas pro Euangelica prędicatione calamitates paſſi, tandem Catholicam fidem ibidem, in Scythia, alijſque vaſtiſſimis regionibus illis conſtabiliuere, innumeris mortalium ſacro regenerationis lauacro ablutis. Denique in eo Apoſtolico aſſumpto miniſterio Anſelmus, Io. & Benedictus ſanguine ſuo Chriſtianam diſciplinam ſanxere. *Taeg. vbi ſup. & Bzou. ſub præfato anno 1245. num. 13.*

Terminato Concilio idem Innocentius Pontifex Friderici depoſitionem ab Imperio, Magiſtro Generali noſtro Ioãni Theutonico nunciauit, mandans illi, vt eam à Fratribus Ordinis, in publicis colloquijs, & prædicationibus populis anunciari faceret, eum Eccleſiæ hoſtem publicando: quod facientes illi, maximum attulere Ordini detrimentum; nam ira percitus Fridericus, in Fratres Prædicatores ſæuiens, innumera mala, calamitateſque eiſdem intulit, & inter alia, fuſtigatos ex pluribus conuentibus exulare coegit: Ibant autem ipſi gaudentes, quoniam digni habiti ſunt pro defenſione Apoſtolicę ſedis contumeliam pati. *Olmeda in vita Ioannis Theutonici Mag. Ord.*

Tit 5.

In Concilio Lugdunen. II.

ANno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo quarto, congregata eſt Generalis Synodus ſecunda Lugduni á Gregorio X. P.M. pro vnione Latinæ, & Græcæ Eccleſiæ, expeditione in Saracenos, Principumque Chriſtianorum pace conſtabilienda, cui idem Sanctiſſimus Pontifex præfuit, adſiſtentibus Pantaleone Conſtantino-

tinopolitano, atque Obizone *Antiocheno* Patriarchis, cum Legatis Michaelis Imperatoris Græcorum, ac *Metropolitanorum* Orientis; nec non Oratoribus ſeptem Regum; quingentis Archiep. & Epiſcopis; nec non quam pluribus *Abbatibus*, Theologiſque præſtantiſſimis, hoſque omnes nobilis Cardinalium cœtus decorabat, ex quibus Petrus de Tarantaſia noſtri Ordinis Epiſcopus Oſtien. ac Veliternus S. R. E. Maior Pœnitentiarius, atque in eodem Concilio Cardinalis creatus, inter principaliores locum conſequebatur. *Bzou. in Annal. Eccleſ. ad annum præd. num. 5. & Spondan. ibid. num. 1.*

Aſſidebant inter tot infulatos Patres triginta & tres ex prędicatoribus, teſte Caſtillo par. 1. lib. 3. cap. 39. ex quibus ſequentes tantummodo ex monumentis Ordinis eruere potuimus.

Raymundus de Fulgario Archiep. Toloſan.
Reginaldus de Leontino Archiep. Meſſanenſis.
Robertus Archiep. Cantuarien.
Laurentius Archiep. Acherunijn.
Petrus Bernard Ep. Agathen.
Gregorius Ep. Alatrin.
Herbordus Ep. Bergomen.
Serulus Ep. Brugnaten.
Rogerius Calcagnus Ep. Caſtren.
Theodoricus Burgundionus Ep. Ceruien.
Franciſcus Ep. Cæſenaten.
Guido de Turre Ep. Claromonten.
Morandus de Signia Ep. Fanen.
Paparonus de Paparonis Ep. Fulginaten.
Raymundus Gallus Ep. Graſſen.
Arnulphus Ep. Humanaten.
Bartholomæus Varellus Ep. Liparen.
Thomas Cantipatranus Ep. Luſentin.
Raymundus Coruaſius Ep. Maioricen.
Ottho de Maliſaxo Ep. Minden.
Paulus Polonus Ep. Poſnanien.
Iacobus de Vrbeucteri Ep. Sulmonen.
Simon de Leontino Ep. Syracuſan.
Petrus Angelellius Ep. Lucanus, qui vitæ curſum ibidem fœliciter compleuit.

Inter hos verò recenſetur quidam Epiſcopus Hibernus ſuppreſſo nomine, qui humilitatis maxime virtute inſignitus, in Prouincialium aduentu conſuetæ viſitationis cauſa in propriam Ciuitatem, ad Ordinis conuentum properabat, vbi cum alijs Fratribus viſitationi ſe ſubdens, culpas proprias propalando, correctioneque obtenta, impoſitam pœnitentiam complebat. Depoſita corporis ſarcina in eodem Concilio in vigilia Aſſūptionis Dom. perrexit ad Chriſtum promiſſa humilibus præmia fœliciter conſequutus. *Olmeda in vita Io. de Vercellis Mag. Ord. & Caſtill. par. 1. lib. 3. cap. 39.*

Viros præterea, tum vitæ ſanctitate, cùm doctrinæ eminentia celebres, ac præſtantiſſimos ad idem Concilium vocauit Gregorius, inter quos eminebant noſter Thomas de Aquino, & Bonauentura de Balneoregio Minorita, quorum prior arrepto itinere Lugdunum verſus, in Monaſterio Foſſæ nouæ, non veneno, vt quidam falsò ſomniauere, ſed febri, laboribus, ſtudijs, ac vigilijs fractus, euolauit in cęlum Martij die 7. poſterior verò in eadem Sacra Synodo Epiſcop. Card. Albanen. creatus, ibidem quieuit cum Chriſto; vterque poſtmodum inter ſanctos Eccleſiæ Doctores adſcriptus, prior quidem à Pio V. ex Ord. Præd. poſterior verò à Sixto V. ex Ord. Minorum PP. aſſumptis. *Bzou. vbi ſup.*

De S. Thoma ad Concilium eunte, hæc refert Olmeda in vita Io. de Vercellis. *At & ad hoc Concilium aſcitus Thomas ille de Aquino, & vt afferret librum, quem de mandato Vrbani in Græcos ediderat, cum de Neapoli proficiſceretur Lugdunum, apud Foſſam nouā in Monaſterio Ciſtercien. Ord. infirmatus, ibidem in Domino requieuit Nonis Martij, qui & doctrinam ſupra humanū penè ingenium, grādi codicum varietate diſtinctam, ſuo Prædicatorum Ordini, immo vniuerſo orbi reliquit. Albertus ergo præceptor ille magnus Coloniæ ad menſam cum Fratribus ſedens, flere cepit, nec lachrymas continere valens, interrogatus reſpondit, quia Thomas de Aquino filius meus in Chriſto, qui fuit lucerna fulgoris Eccleſiæ, hac die à nobis ſublatus eſt. Fleuit & illum Gregorius Pont. cunctique, qui in Concilio aderant. Albertus tamen ab Eccleſia, ac Ordinis Synodo abeſſe non eſt permiſſus.* Olmeda vbi ſupra.

Aſtitit igitur & ſacræ huic Synodo, eodem Gregorio iubente, *Albertus* Magnus, qui dimiſſa iam Ratiſponenſi Eccleſia an. 1263. in Colonienſem Conuentum ſe receperat, atque in ea Synodo cum Græcis doctoribus iteratis vicibus diſputauit, & conuicit. *Caſtillus & Fernand. vbi ſup.*

Ad

Ad fuit quoque Ioannes de Vercellis Magiſter Generalis cum præſtanciorum virorum Ordinis nobiliſſima corona: nam Gregorij Pontificis voto ſatisfacturi Patres noſtri, Generale Capitulum eodem an. in feſto Sanctiſs. Pentecoſtes Lugduni celebrauere, vt ex nationibus cunctis ſapientiores Fratres ſelecti, eidem Pontifici Oecumenicoque Concilio facilius inſeruire valerent, ſicque factum eſt vt Concilij decreta per eoſdem fuerint diſcuſſa. *Fernand. & Caſtill. vbi ſupra.*

Coeterum Magiſter Ordinis prefatus lætatus eſt ſupra modum in Domino, dum in nobiliſſimo illo ſacro congreſſu Infulatorum Patrũ, tot filios ſuos variarum Eccleſiarum Paſtores, cathedrarumque rectores conſpexit, cunctos in Catholicæ Fidei, atque Apoſtolicæ Sedis obſequium ibidem laborantes. Sed dolebant ſummopere Fratres de tantorum virorum iactura, quam feecerat Ordo. *Fernand. & Caſtill. vbi ſup.*

Petrus de Tarantaſia Oſtien. Epiſcopus ſupra recenſitus die 7. Iunij ſermocinatus eſt in tertia ſeſſione coram Conellio ſumpto themate, *Leua in circuitu oculos tuos, & vide: omnes iſti congregati ſunt, venerunt ſibi.* Iterumque die 6. Iulij aliam Orationem habuit incipiendo: *Illuminans te &c.*

Die 16. eiuſdem menſis in ſeſſione quinta Oratorem Abaga Regis Tartarorũ cum duobus alijs illius præſtantioribus ſocijs ſacro lauacro regenerauit idem Petrus de Tarantaſia Cardinal. Oſtien. quibus Gregorius Papa veſtes coccineas pretioſas Latinorum more fieri mandauit. *Fernand. vbi ſupra & Bzou. ibid. num. 6. & Lucarinus in ſua chronol. Ord. Pred.*

Tit. 6.

In Concilio Viennenſi

1 ANno milleſimo trecenteſimo vndecimo celebratur Viennenſe ſacrum Concilium, in finibus Allobrogum à Clemente Papa V. indictũ pro reformandis, tam Eccleſiaſticorum, quàm laicorum moribus, Templariorum cauſa diſcutiẽda, cognoſcendiſque Begardorum, & Beguinarum erroribus: cui præfuit idem Pontifex maximus, nobili Cardinalium, Archiep. Epiſcoporumque circiter tercentum, corona ſociatus; nec non adſiſtentibus quam pluribus S. Patris Dominici inclitis filijs, inter quos enumerantur duo S. R. E. purpurati Patres, Nicolaus de Prato, atque Nicolaus Farinula, viri doctiſſimi. *Bzou. & Spondan. in Annal. Eccleſ. anno præd. n. 1. & Fernand. in Concertat. Præd. eodem anno.*

Adſiſtentes quoq; fuere in eadem ſacra Synodo ex noſtris Prædicatoribus Archiepiſcopi, Epiſcopiq; complures, ex quibus hos tantum enumeramus, ex Ordinis varijs monumentis hinc inde erutos.

Robertus Archiep. Acheruntin.
Antonius Archiep. Antibaren.
Andreas Archiep. Antiliaren.
Oddo de Sala Archiepi Arboren.
Gregorius Archiep. Tarentin.
Raymundus Archiep. Valentin.
Volfangus Ep. Bambergen.
Lucas Ep. Caſtren.
Matthæus Ep. Cluſinus.
Conradus Ep. Feſulan.

Vocauit Pontifex quoque ad Concilium Magiſtrum Generalem Aymericum Placentinum; at cum ipſe ceſſiſſet magiſterio, & regimini Ord. in Capitulo Generali, in feſto Pentecoſtes eiuſdem anni celebrato, ad illud non acceſſit; loco illius tamen adfuit Vicarius Ordinis Berengarius Prouincialis Toloſanus, tunc temporis Pontifici gratus & acceptus, cum alijs preſtantioribus Patribus, qui Templariorum cauſam diſcutientes, eos ex Eccleſia eliminandos fore, concluſere. *Olm. in vita Aymer.* Mag. Ord.

Contra hos noſter Raymundus de Ponte Valentinus Archiep. magni nominis theologus, ex Clementis Pont. mandato inquiſierat in Regno Valentiæ, eoſque varijs criminibus, toti Chriſtiano orbi notiſſimis, coinquinatos inueniens, proceſſum ad Concilium detulit, & coram Patribus propalauit. Damnati igitur ſunt Templarij à ſacra Synodo in 2. ſeſſ. 3. Non. April. an. 1312. habita. *Fernand. vbi ſup.*

Begardorum, Beguinarumque errores, vſuram peccatum non eſſe, hominemq; in

ſtatu

ſtatu perfectionis exiſtentem, alicui homini obedire non teneri; neque vlla opera bona facere debere, aſſerentium, pluribus præmiſſis de his diſputationibus à Patribus noſtris, tandem in ſeſſ. 3. & ipſi damnati fuere. *Fernand. in Concertat. Prad. anno* 1311. *& Lucarin. in ſua Chron. Ord.*

Et hoc loco recenſendum videtur Prouinciale Concilium Londinenſe in Anglia, curantibus Fratribus noſtris, eodem ſæculo, anno ſcilicet milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, Gregorio Papa XI. mandante, celebratum ab *Archiepiſcopo* Cantuarien. cum tredecim Epiſcopis, & triginta Magiſtris ex præſtantioribus Anglicani Regni, in ſacris ſcripturis verſatiſſimis, omnibus fere ex noſtra Prædicatorum familia. In eo propoſiti ſunt errores, impiaque Ioannis Vicleph dogmata, in Oxonienſi Academia ab eodem diſſeminata, & inde per Angliam totam iam ſerpentia; & diligenter diſcuſſi, damnati ſunt, celebrato Concilio in noſtro Londinenſi cœnobio, idq; iniquius ferens Vicleph (quod nomen, *impia vita*, interpretatur) tantùm abfuit, vt errores diſſeminatos retractaret, quod per contemptũ, atque irriſionem ſolebat vocare Conciliũ illud. *Terremotum* ſic dicens. *Anno Dom. milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo ſecundo Fratres Prædicatores in ſuo concilio Terremotus Londony, generaliter Regnum noſtrum intoxicauerunt*. Fernandez in Concertat. Præd. anno 1372. ex Ioanne Cocleo.

Tit. 7.

In Concilio Piſano.

ANno à nato Saluatore milleſ. quadringenteſimo nono tandem collectum eſt Generale Eccleſiæ Concilium apud Piſas pro diu optata tranquillitate, pace, ac vnione Catholicæ Eccleſiæ reddenda, cui interfuere Cardinales viginti ſex: Patriarchæ tres: Archiepiſcopi, & Epiſcopi centum octoginta; Abbates, Monaſteriorumque Præfecti trecentum; ac Theologi centum ſeptuaginta, inter quos conſedere ſequentes ex *S.* Patris *Dominici* filij, quos ſolos ex diuerſis Ordinis monumẽtis hinc inde expiſcari potuimus.

Card. Io. Dominici Archiep. Raguſin.
Nicolaus Bonitus Archiep. Arboren.
Iulianus de Mileto Ep. Cephaledit.
Gregorius Maleſardus Ep. Cæſenaten.
Petrus Monticellus Ep. Comaclen.
Federicus Frezius Ep. Fulginaten.
Iacobus Arigonus Ep. Lauden.
Et Antonius Corrarius Epiſc. Cenetenſis, Gregorij Papæ XII. Nepos, qui eiuſdem partes in Concilio ſuſcepit, ac pro viribus defendit.

Adfuit & inter illos Magiſter Generalis Ordinis Thomas de Firmo cum pluribus alijs filijs ſuis, viris præſtantiſſimis, qui omnes zelo Dei cũm Patribus Concilij freti, cupientes vt tandem aliquando in Catholica Eccleſia, ex ouibus Chriſti fieret vnum ouile, & vnus Paſtor, Gregorium XII. verum Pontificem cum Benedicto XIII. Antipapa depoſuerunt, atque Card. Fratrem Petrum Philaretum Cretenſem Summum Pontificem ſalutauerũt.

Inter cæteros autem qui pro hac vnione facienda inſudauere, fuit noſter Card. Io. Dominici, qui cum Prioris onus in conuentu Florentino S. Mariæ Nouellæ ſuſtineret, à Florentina Repub. ad Gregorium XII. Pont. Max. pro pace vniuerſali Eccleſiæ reddenda Orator miſſus, Spiritu Aeterni Patris per os eius loquente, eundem ad ſummum Eccleſiæ regimen deponendum diſpoſuit, qui tanti Oratoris pietatem, zelum, dicendique facundiam miratus, Archiepiſcopum Raguſinum primò, moxque S. R. E. Card. Tit. S. Sixti illum creauit 4. Non. Iunij anno 1408.

Electione igitur Alexandri *V.* ſubſequta, ipſoque poſt decem menſes defuncto, electoque Balthaſare Coſſa, qui Io. XXIII. ſibi nomen aſſumpſit, à ſexdecim Cardinalibus; facta eſt maior, quàm vnquam, in Eccleſia diuiſio, tribus ſe Pontifices Maximos gerentibus, Benedicto XIII. Antipapa, Gregorio XII. iam depoſito, & Ioanne XXIII. nouiter electo. Vt verò tãtis malis occurreret noſter Card. *Io.* Dominici, manum miſit ad fortia; nam ſimulato habitu ad Sigiſmũdum Imp. perrexit, ſua-

ſuaſitq; vt ſanctæ vnionis Eccleſiæ negociũ, pro viribus tãdem aliquando ſuſcipere dignaretur:req;optimè diſpoſita,adGregoriũ reuerſus,eum ad abdicandum à ſe Eccleſiæ Cath. regimen precibus ſummis, efficaciſſimiſq; rationibus adduxit. Suſcepto iterum itinere,de hoc certiorem Imperatorẽ proprio ore facturus (tantum negotium nulli mortalium fidere,nefas arbitratus) in itinere ab aſſeclis Ioannis XXIII. Pontificis fuſtigatus, ac malè tractatus, inceptum negocium ad optatum finem perducturus ſeruus Chriſti, deuio itinere ad Imperatorem peruenit,quem pijſſimum Principem ad Conſtantienſis Concilij collectionem pro totali Eccleſiæ vnione reddenda, Spiritu Sancto cooperante inflammauit, vt ſupra inter Card. num.15. ex ibi citatis auctoribus retulimus.

Neque antedicti Concilij Patres tantummodo in huiuſmodi negocio vnionis complendo inſudauere; nam totus etiam Ordo noſter in Generali Capitulo repreſentatus,& Bononiæ anno 1410. collectus, eandem enixè exoptans, omnibus Fratribus ſuis in eunctis chriſtiani orbis partibus exiſtentibus tale iniunxit mandatum. *Item fidelitatem noſtri Ord. ab ipſius fundatione continuatam, & ſolitam erga S. Matrem Eccleſiam, proſequentes, volumus & mandamus Fratribus noſtri Ord. vniverſis, quatenus ſtatum, & fidem quondam Domini Alexandri Papæ V.* (tunc enim iam obierat Pontifex) *& ſuorum ſucceſſorũ ritè & canonicè intrantium, atque promotionem S. vnionis in Concilio Generali concluſa, in ipſorum ſermonibus, prædicationibus, conuerſationibus, conſilijs, & alijs actibus communibus, & priuatis, iuxta gratiam à Domino eis collatam, apud Dominos, & populos, & quaſcunque perſonas defendere ſatagant, & ſtudeant promouere. Oppoſitum verò facientes,precepti pœnam, & manifeſta rebellionis ſe nouerint incurriſſe.* Ex Actis præd. Capit Gen. & Bzou. in Annal. Eccleſ. an. ſuprad. num.1.

Cum verò depoſitione facta Gregorij XII. in dicto Concilio, quidam F. Vgolinus de Camerino, alterius Vgolini quõdam Magiſtri Sacri Palatij nepos, ab eodem depoſito Gregorio inſtitutus eſſet Vicarius Generalis Ordinis, talemque præfecturam acceptaſſet, à prædicti Generalis Capituli Bononien. Patribus ſeuerè fuit punitus tali decreto. *Quia F. Vgolinus de Camerino Sacræ Theologiæ Magiſt. Prouinciæ S. Dominici diuiſiones, & turbationes niſus eſt, & nititur ſuſcitare, & fouere, ac ſe Vicarium Generalem Ord. ex parte Angeli de Corrario per Generale Conciliũ Piſanum depoſiti,& damnati,nominare præſumpſit &c. ipſum fore ſchiſmaticum, & excomunicatum denunciamus,carceriq; per ſex annos condemnamus.* Ex Act. eiuſd. Capit.

Tit. 8.
In Concilio Cõſtantienſi.

ANno milleſimo quadringenteſimo quartodecimo congregatum eſt Generale Concilium opera Sigiſmundi Imperatoris, aliorumque Principum Chriſtianorum pro pace, vnioneque Eccleſiæ reſtituenda, renuentibus Petro de Luna, atque Angelo Corrario, Piſani Concilij decretis de eorum depoſitione factis, acquieſcere, cui Ioannes Papa XXIII. interfuit adſiſtentibus Imperatore Sigiſmundo cum multis Principibus, ac Magnatibus multis, Cardinalibus 29. Archiepiſcopis 47. Epiſcopis 160. Abbatibus verò, ac Theologis numeroſiſſimis, in qua ſacroſancta Synodo mirum in modum Dominicani Ordinis zelus, pietas, atque doctrina eluxit; nam illius incliti filij, nullis laboribus fracti, omnem adhibuere conatum pro ſancta Eccleſiæ vnione promouenda, atque erroribus *Io.Vuiclef,*& *Ioannis Hus* damnandis,quod fœliciter præſtitum eſt,vt clarè ex ſequentibus elucéſcit. *Bzou. in Annal Eccleſiaſt. anno ſuprad. & Spondan. ibid. num. 3.*

Adſiſtentes in eodem Concilio noſtri Sacri Infulati Patres, ſequentes, à ſcriptoribus Ordinis recenſitos, adinuenimus.

Io. Dominici, Card.de Raguſia nũcupatus.
Dominicus Archiep. Toloſan.
Petrus de Ripa Trãſona Archiep. Corinth.
Dominicus de Florẽtia Archiep. Lugdun.
Antonius Pontiocorona Ep. Agrigentin.
Corradus Ep. Arben.

Marti-

Martinus Porreus Ep. Atrebaten.
Simon Ep. Brugnaten.
Antonius Ep. Caprulen.
Garzias Ep. Caurien.
Antonins Corrarius Ep. Ceneten.
Antonius Ponticorona Ep. Cephaleditan.
Gregorius Maliſardus Ep. Cæſenaten.
Guarinus Ep. Sagonen.
Petrus Monticellus Ep. Comaclen.
Thomas Thomaſinus Ep. Emonien.
Gualterius Ep. Inſulanen.
Franciſcus Ep. Iuſtinopolit.
Iacobus Arigonus Ep. Lauden.
Federicus Frezius Ep. Fulginaten. qui die 3. Ian. anno 1416. ſeſſioni 20. ſubſcripſit, & in eodem Concilio diem extremũ clauſit.

Copioſa quoque, ac nobilis Theologorum corona ex noſtris Prædicatoribus in eodem ſacro congreſſu emicuit, inter quos numerantur P. Ludouicus *V*alliſoletanus Ioannis II. Regis Caſtellæ Confeſſarius, atque pro eodem ad Concilium Orator: Antonius à Coſta Luſitanus: Ioannes Nucibo Illemus, alijque præſtantiſſimi viri in eadem arena ſtrenuè dimicãtes *Ferrar. de Reb. Hungar. Pron. Ord. Præd. par. 2. lib. 1. cap. 45.*

Card. Io. Dominici Florentinus Archiep. Raguſinus à Gregorio XII. ſacra purpura cohoneſtatus, illique acceptiſſimus, eundem Gregorium ad Pontificatum à ſe abdicandum efficaciſſimis rationibus, Spiritu ſancto cor eius dirigente, induxit, à quo Legatus ac Procurator inſtitutus eſt vt ſuo nomine ad vniẽdam Eccleſiam Papatui cederet, iuraque cuncta, quæ ſuper ipſum haberet, renuncianda in Concilio. Acceſſit igitur ad illud Cardinalis & corã Io. XXIII. Imperatore, nobilique tantorũ Patrum corona talem habuit orationem.

Et ſi virtutes omnes, Præſul ampliſſime, tuq; Imperator inuictiſſime, & vos qui adeſtis omnes qualis, quantuſue homo ſit aſtruãt, atque probent, nulla tamen eſt, quæ ita homines prodit, vt fides facit. Et quidem fide ſaluati ſunt omnes, eademque ſaluantur. Per fidem enim Sancti victoriam ſunt conſecuti, per fidem iuſtitiam operati, perque fidem æternas promiſſiones adepti. Ea verò, quamuis in rebus multis poſita ſit, in nulla tamen re magis, quã in capitis vnitate conſiſtit. Nã & vna fides, & vnum baptiſma, vnus Deus, & Pater omnium, magiſterque vnus, & legislator exiſtit. Vnum præterea corpus multi ſumus, omneſque vno pane, vnoque calice participamus. Neque verò plures partes inconſutili tunica ſua paſſus eſt fieri Chriſtus, nec cum alia veſtimenta diuiſerint, eam ſcindere, aut diuidere impijs illis conceſſum eſt, ſed illam ſortiri, vt vnius tantùm vſui eſſe poſſit. Spiritu Sancto illis (vt arbitror) inſpirante, quatenus hoc exemplo futuris hominibus ſuaderet ab eius tunica ſciſſura, quammaximè eſſe cauendam. Poſtremò, cum vnica ſit, & incontaminata virgo Mater Eccleſia, vni dumtaxat viro copulanda profectò eſt, quandoquidem Apoſtolo teſte, & virum ipſum vnius eſſe vxoris oportet; quos autem Deus coniunxit homo non ſeparet. Quæ omnia cum ingenti, ac ſummo deſiderio cuperet noſter ipſe Gregorius, diſtulit tamen in hanc vſque horam, & diem, quòd hominum non cerneret animos, ad eam rem, vt opportunum fuerat, eſſe diſpoſitos. At vbi ex multis ſignis diuina illi voluntas innotuit, pro Eccleſia tranquillitate, ac pace, nos ſuos Legatos ad hanc ſanctã Synodum deſtinauit, vt eius nomine in Dei, & Eccleſiæ manibus omnia reponentes, ea diſponatis, & de illius dignitate, & de cæteris omnibus, quæ videantur vniuerſorum conducerè ſaluti. Pontificatus ergo, & omni quod in eo habuiſſet iuri, aut habere potuiſſet, eius nomine liberè cedimus, & ſincere, ac ſine dolo renunciamus, humilitatis, & operis à Domino præmia percepturi.

Deinde idẽ Card. ſubiunxit. *Ego quoq; qui illius hic Legatus aſſiſto, cum meo iam functus ſim officio, & Cardinalitio pileo, & dignitati à Gregorio mihi collatæ ſpontè, ac vltrò reſigno;* Et his dictis Cardinalitium galerum ad Imperatoris pedes proiecit, & ad locum ſibi debitum inter Archiepiſcopos ſe contulit. Tanti viri factum mirati Imperator, & Patres cuncti, ex vnanimi, omniumque, qui Concilio adſiſtebant, voto; & Cardinalatus dignitati reſtitutus; & Præſes eiuſdem Concilij, magna ſui, Ordiniſque noſtri gloria delectus eſt. Itaque iam nihil in ea S. Synodo gerebatur; nil apud Imperatorem tractabatur, niſi vbi Io. Dominici, Cardinalis de Raguſio nuncupati, authoritas interceſſiſſet. *Fernand. in Concertat. Præd. ad annum 1414. Ex Leandro Alberto.*

Ioannes Papa XXIII. quoque vocatus à Con-

à Concilio ad dicendam ſuam cauſam ceſſionis pontificatus, pro reddenda Eccleſiæ vnione, ac tranqnillitate, in hunc tenorem dignitati Papali rennnciauerat. *Ego Io. Papa XXIII. propter quietem totius populi Chriſtiani profiteor, ſpondeo, promitto, iuro, & voueo Deo, & Eccleſiæ, & huic ſacro Concilio ſpontè, & liberè dare pacem Eccleſiæ Chriſti per viam meæ ſimplicis ceſſionis Papatus, & eam facere, & adimplere cum effectu iuxta deliberationem præſentis Concilij, ſi & quando Petrus de Luna, Benedictus* XIII. *& Angelus de Corrario, Gregorius* XII. *in ſuis obedientijs nuncupati, Papatui, quem prætendunt, per ſe, vel Procuratores ſuos legitimos ſimpliciter cedant*. Caranza in ſumma Gen. Concil. Conſtantien.

P. F. Iacobus Arigonus de Balardis Laudenſis Theologus inſignis ex Magiſtro Sacri Palatij ſuæ pâtriæ Epiſcopus à Gregorio XII. creatus die 26. Febr. anno 1407. Piſano, ac Conſtantienſi Concilio interfuit, & in hoc ſeſſ. 21. contra Hieronymum de Praga Hæreſiarcham perfidum orauit, euius orarionem tranſcripſit Cochlæus lib. 3. Hiſt. Huſſitarum. Ioannem XXIII. in eadem Conſtantienſi Synodo a ſumma ſede poſtmodum depoſitum, duorum menſium hoſpitio recepit cùm ad dicendam cauſam ſuam à Patribus Concilij vocatus eſſet. *Lucarin. in adnotat. ad Indicem lib. prohibit. & Vghell. Ital. Sac. tom.* 4. *in Ep. Lauden.*

In ſeſſione 8. diſcuſſis iam articulis Ioãnis Vnicleff, damnati ſunt, qnos omnes ſummariè refert Caranza in ſumma Conciliorum, cum de Conſtantien. Concilio tractat, In quorum confutationem ſtrenuam nauauere operam noſtri Prædicatores, & Dominicus Archiep. Toloſanus cum Petro de Ripa Trãſona maximè. *Fernand. vbi ſup.*

Anno milleſ: quadringenteſimo quintodecimo, quo priuati ſunt Summo Pontificatu ab *Vniuerſo* Concilio Io. XXIII. & Benedictus XIII. comparuit Io. Hns hæreſiarcha citatus à Concilio, quapropter in ſeſſ. 15. dati ſunt ei Commiſſarij quatuor, inter quos princeps eminebat noſter Card. Io. Dominici vt cauſam illius examinarent, atque in illa vſque ad diffinitiuam ſententiam incluſiuè procederēt, eodemque die fuit facta citatio à Concilio in Hieronymum de Praga, & hic acceſſit vigeſima prima die poſt Paſcha ad Concilium. His duobus perſuaſum eſt à Patribus, vt deteſtatis erroribus ad vnitatem Eccleſiæ redirent, quod illis promittentibus factum eſt gaudium in illa ciuitate, & Cõcilio, ita vt in lætitiæ ſignum pulſatæ ſint cunctæ Conſtantien. Vrbis campanæ. Ac cum tentata fuga, quod imminebat vitæ periculum, euadere procuraſſent, in noſtrum Prædicatorum cœnobium ductus Io. Hus, diligenter cuſtoditus eſt à Patribus, quibus eum à ſuis erroribus remouere conantibus, & nihil proficientibus, tandem relaxatus eſt ſæculari brachio in ſeſſ. 15. habita die 7. Iulij eiuſdem anni, & degradatus publico igni traditus, eadē pœna anno ſequenti 1416. 2. Kal. Iunij pertinaci Hieronymo de Praga inflicta.

Neque ſua fraudandus eſt laude noſter Magiſter Generalis Leonardus Statij de Datis, qui à Florentina Repnb. ad Concilium Orator miſſus, vnus ex examinatoribus errorum Ioannis Hus à Patribus cõſtitutus, illos damnandos, tanquam hæreſim ſapientes iudicauit; & in eadem ſacra Synodo orationes plures eruditas, maximamque pietatem redolenres habuit.

Leonardum comitati ſunt ad Concilium Ioannes de Conſtantinopoli, vir doctiſſimus, atque græcæ linguæ periti ſſimus, poſtmodū Sacri Palatij Magiſter effectus; nec non P. F. Nicolaus Iaquerins Flander, qui ibidem conrra Ioannem Hus inualuit, lingua diſputando, calamoque componendo librum, illius hæreſes improbantem, quem ſuppreſſo nomine euulgatum Chriſtianus Orbis vidit, primis ſui nominis litteris tantùm appoſitis N. I. Tandem *Hæreſiarcham* eundem, in Concilio tortoreo igne conſumptum conſpexit. *Lucarin. in Chronol. Ord. Præd. Le-Febùre in manuali Hiſt. Plod. de Vir. Illuſt. Ord. p.* 2. *lib.* 3.

Sed neque minori commendatione dignus iudicatur alter Magiſter Ordinis in ijs Prouincijs, quæ Benedicti partes, ſequebantur P. F. *Io.* de Podio Nucis, quem aliqui malè *de Pedionitis* dicunt, qui & ipſe ad Concilium, nobili Fratrum Gallorum, atque Hiſpanorum corona ſociatus, acceſſit, quorum doctrina maximum

decoris ornamentum in illa S. Synodo Dominicano nomini attulit: atque inter cæteros ita Ioannis ſcientia emicuit, vt electi Martini V. ſingularem beneuolentiam promeruerit, cui cum in vnione Eccleſiæ facta etiam Dominicani Ordinis vnitas ſummopere cordi eſſet, Ioannem Catanenſem Epiſcopum creauit, & in proprium confeſſorem, animæque ſuæ cuſtodem aſſumpſit, regimine totius Ordinis Leonardo de Datis demandato. *Ex Auct. ſupra relat.*

Cum autem ad noui Pontificis Max. electionem, qui totius Dominici gregis curam eſſet habiturus, procedere decreuiſſent Concilij Patres, & triginta electores, viri præſtantiſſimi, vltra Cardinalium vota, ex præcipuis nationibus Chriſtiani orbis eſſent ſuperaddendi, duo ex Prædicatoribus delecti ſunt electores, Dominicus de Florentia Archiep. Toloſanus & Leonardus Statij de Datis Magiſter Generalis Ordinis, qui cum Ioanne Dominici Cardinale, in electionis ſcrutinio à pluribus vocalibus Pontifice Max. ſalutato, ſummum Eccleſiæ Paſtorem, & Chriſti Vicarium cum alijs electoribus Othonem Columnam die 11. Nouembris S. Martino Confeſſ. ſacra elegêre, hicque Martinus V. nuncupari voluit.

Tandem in Sacroſancti Concilij terminatione Io. de Podio Nucis Epiſcopus Catanen. nouiter inſtitutus, in ſeſſ. vltima orationem habuit, teſtimonium perhibentibus eiuſdem Concilij Actis tali pacto. *Rev. P. Io. de Pedonutis Epiſcop. Cathanien. Fr. Ordinis Prædicat. S. Theol. profeſſor, de mandato Dom. noſtri Papæ Martini, & conſenſu ſacri Concilij, ambonem aſcendit, & fecit collationem ſolemnem, aſſumendo pro themate hæc verba Ioannis 16.* Vos nunc triſtitiam habetis, iterum autem videbo vos, & gaudebit cor veſtrum. *Pyrrhus Sicil. Sac. in Epp. Catanen. ſub num. 39. Bzou. in Annal. ad annum ſuprad. in ſeſſ. vlt. Concilij.*

Et hoc loco dignum iudicamus factum glorioſiſſimi Confeſſoris S. Vincentij Ferrerij Valentini, ſilentio non prætereundũ. Declinauerat ipſe cum Prouincijs vltramontanis ad Pſeudopontificum partes; nam tanta erat in veri, ac legitimi Pontificis cognitione ambiguitas tunc temporis, vt præſtantiſſimi, ac ſanctiſſimi viri Clementis VII. ac Benedicti XIII. in ſua obedientia nuncupatorum partibus adhæſerint. Quapropter ab hoc poſteriori ſacri Palatij Magiſter delectus, annis pluribus præfecturam illam adimpleuit. Ac vnione Eccleſiæ in Conſtantienſi Synodo peracta, electoque in Summum Catholicæ Eccleſiæ Paſtorem Martino V. S. Vincentius abdicato à ſe Magiſterio ſacri Palatij, Petrum de Luna, Benedictum XIII. nuncupatum, non ſemel hortatus eſt, vt depoſito ſuo prætenſo Papatu ad Martini Pontificis Maximi pedes accederet, eumque Vniuerſalem Eccleſiæ Paſtorẽ agnoſceret: at cum ſe oleum, & operam perdere animaduertiſſet, in eundem Petrum priuatis, publiciſque colloquijs, ex ſuggeſtu, & vbique declamauit, eius in Pſeudo pontificatu pertinaciam increpando, ſententiaſque contra eum à ſacra Synodo latas propalando. Doluit de hoc ſupra modum Petrus, eumque purpuræ promiſſione allicere; deinde minis perterrefacere conatus eſt, ſed fruſtra. Nam & Ferdinandum Regem Aragonum, nec non Regnum Caſtellæ, ac Legionis ad eundem execrandum, ac Martinum Papam venerandum ſuis exhortationibus adduxit. *Lucarinus in Adnotationib. ad Indicem Librorum Prohibit. Fernandez in Concertat. Præd. ad an. 1415. & Plod. in vita eiuſdem S.*

Tit. 9
In Concilio Papienſi.

Anno milleſimo quadringenteſ. vigeſimo tertio, cum tempus celebrationis Concilij Papienſis in ſeſſione 44. Conſtantienſis Synodi decreti, aduenisſet, placuit Martino Pontifici Max. conſultis Cardinalibus, præmittere quoſdam Prælatos illius Præſides pro eiuſdem inchoatione, videlicet Petrum Donatum Creten. Archiep. Iacobum Spoletanũ Epiſcopum, Petrum Abbatem Roſatium Benedictinũ, atque

atque Leonardum Statij de Datis Generalem Magiſtrum noſtri Ord. Præd. qui Papiam petentes, illud menſe Maio inchoauere: at graſſante ibidem lue, poſt duos menſes à Martino Pont. Senas translatum eſt, die 22. Auguſti ibidem inchoatum, cui ijdem quatuor ſupra relati præſedere, interuenientibus ex omnibus Chriſtiani Orbis partibus ſacris Paſtoribus, pluribus Regum, atque Principum Oratoribus. Adfuere quoque ex noſtris multi Archiepiſcopi, atque Epiſcopi, qui tunc temporis Eccleſias regebant, nec non Theologi præſtantiſſimi, quorum nomina à Scriptoribus noſtris ſilentio prætereuntur. *Spondan. & Bzov. in Annal. Eccleſ. ad præfat. annum num. 1. & 2.*

Tit. 10.

In Concilio Baſileenſi.

ANno à Natiuitate Chriſti Domini mileſimo quadringenteſimo trigeſimo primo inchoatur Generale Concilium apud Baſileam à Martino Papa V. congregatum legitimè contra Huſſitarum errores, ac pro Eccleſiæ reformatione, perdurauitque Concilium annis pluribus: veruntamen à viſibili Eccleſiæ capite Pontifice Max. tandem defecit, verſumq; eſt in Conciliabulum, ac ſathanicam Congregationem anno 1438. *Spondan. in Annal. Eccleſ. anno 1430. num. 11. & anno 1438. num. 11.*

Cum autem Pontifex iuſtis de cauſis præpeditus ad eandem Synodum accedere nequiret, Cardinalem Iulianum Cæſarinum ex primaria Romana nobilitate, virum præſtantiſſimum, ac doctiſſimum, Concilij Præſidem, Apoſtolicumque de Latere Legatum creauit, qui in expeditione contra Bohemos occupatus, inſtante eiuſdem celebratione, Ioannem de Palomar Apoſtolici Palatij Auditorem, Ioannemque Stoicum de Raguſio Dalmatam Procuratorem Generalem noſtri Ordinis Baſileam miſit, qui Concilium ſuo, Apoſtolicæque Sedis nomine auſpicarentur, eidemque vſque ad ſuum aduentum præſiderent. Concilium igitur inchoauere die Lunæ 23. Iulij eiuſd. anni. *Spondan. in Annal. Eccleſiaſt. ad an. 1431. num. 8.*

Interfuere huic S. Synodo ferè omnes tunc temporis noſtri Eccleſiarum Paſtores, ex quibus ſequentes tantùm relatos nouimus à ſcriptoribus.

Andreas Archiep. Coloſſen.
Andreas Ep. Andren.
Antonius Corrarius Ep. Ceneten.
Antonius Ponticorona Ep. Cephaleditan.
Matthæus Ep. Mantuanus.
Et Io. Stoicus Procurator Gen. Ordinis, qui euaſit Ep. Argentinen. & Legatus Eugenij IV. ad Imperatorem Conſtantinopolitanũ, & hic Patribus Concilij obtulit libellum contra impia *V*ſſitarum dogmata.

Interfuere quoque ex Prædicatoribus de Pontificis Max. mandato
Io. Texerius Mag. Generalis Ordinis cum ſocijs ſuis.
Io. de Turrecremata Magiſter Sacri Palatij
Io. Nider Sueuus
Henricus Kaltiſen Confluentinus poſtmodum Sacri Palatij Mag. omnes viri præſtantiſſimi, cum pluribus alijs ex noſtris, quorum nomina ſunt in libro vitæ. Hi omnes ſtrenuam poſuere operam in confutandis Huſſitarum erroribus, atque pace Eccleſiæ conſeruanda, vſque quo Concilium in fidelitate atque obedientia erga Eugenium IV. Pontificem Max. permanſit *Fernand. in Concertat. Præd. ad an. 1431. ex Bochleo lib.6. & 7. hiſt. Huſſit. an. ſuprad.*

P. F. Io. de Turrecremata Hiſpanus, Sacri Palatij Magiſter, ab Eugenio IV. poſt Ioannem de Conſtantinopoli inſtitutus, inter celeberrimos ſæculi ſui, doctiſſimos, ac præſtantiſſimos viros iure meritò computandus, ob ſciẽtiarum cumulum, vitæ integritatem, fidei Zelum, inque pertractandis negotijs dexteritatem maximã, ad Baſileenſem Synodum ab eodem Pont. Max. dirigitur. Ibi Patribus mandantibus contra Bohemorum errores, ac deliramenta librum de Chriſti corpore ſacra eruditione refertum ſcripſit tractatumque de B. Virginis conceptione compoſuit, recognouitque S. Brigittæ reuelationes. At Synodo illa ab Eugenij Papæ IV. obe-

dientia deficiente, ex ea diſceſſit, *Vrbem* petens, atque Eugenij authoritatem ſupra Concilium, primatumque in Catholica Eccleſia defenſans, vt dicemus infra. *Fernand. vbi ſup. ex S. Antonino 3. p. tit. 23, cap. 11.*

Mittitur à Patribus Concilij an. 1433. P. F. Io. Nider noſtri Baſileenſis cœnobij Prior, & doctiſſimus vir, in SacraTheologia Laureatus, eiuſdem Concilij Legatus ad Fridericum Marchionem Brandeburgenſem, ac Ioannem Bauariæ *Ducem*, alioſque Principes, vt ſaluum conductum Bohemis hæreticis promitterent, ac iurarent, vt abſque detrimento ad Concilium venire poſſent, ac reuerti, ad diſputandum ſuper articulos, in quibus ab Eccleſia deficiebant. *Fernand. vbi ſup. ad an. præfat. ex Cochleo hiſt. Huſſit. lib. 6.*

Acceſſere igitur Bohemorum Oratores ad Concilium an. 1433 atque exhibitis ſuorum delira mentorum articulis, ſtatutum eſt à Patribus, vt primo articulo propoſito à Rockytana, reſponderet noſter Io. Stoicus de Raguſio Procurator Ord. ſupradictus, qui octo diebus antemeridianis horis eidem ſapientiſſimè reſpondit. Secundo, à VVenceslao Taborita propoſito, ſatisfecit Aegidius Carlerius Cameracen. Eccleſiæ *Decanus* per quatuor dies. Tertio ab Vdalrico Presbytero Orphanorum propoſito, P. F. Henricus Kaltiſen Confluentinus, qui fuit poſtmodum Sacri Palatij Magiſter, ac Nidroſien. Archiepiſcopus in Noruegia euaſit, per tres dies reſpondit. Quarto verò, à Petro Paynè exhibito, ſatisfecit Ioannes Palonarius Auditor Cauſarum Apoſtolici Palatij, atq; Archidiaconus Barchinonen. per tres dies, quos omnes in publico Concilio confutauere. *Spondan. in Annal. Eccleſ. ad an. 1433. num. 11.*

In eadem prætereà S. Synodo interfuit P. F. Io. Capreolus Toloſanus, doctiſſimus Theologus, qui ibidem pluries cum oratoribus præfatis diſputauit. *Spondan. in Annal. an. 1443. num. 10.*

Cum verò Concilij Patres ab obedientia Eugenij Pontificis defeciſſent, qui illud damnauit, execrauitque Andreas Coloſſenſis Archiepiſcopus noſter *Dominicanus* orationem habuit ad ſuadendum eiſdem contumacibus, cum Eugenio pacem habendam, quod cum conſequi non valeret, Conciliabulum illud ſtatim deſeruit, quod & cuncti alij Fratres noſtri præſtitere ita vt nullus ibidem remanſerit *Dominicanus*. Atque adeo in electione Fœlicis *Antipapæ* nec vnus quidem ex noſtris repertus eſt, inter triginta duos electores; Neque in noſtro Conuentu Baſileenſi, vbi plures iam habitæ fuerant ſeſſiones, admiſere deinceps *Fratres* congregationem vllam ſathanicam, propter quod multa mala perpeſſi, ibant gaudentes à conſpectu Concilij quoniam digni habiti ſunt pro fidelitate erga ſedem *Apoſtolicam* contumelia pati. *Fernand. vbi ſup. an. 1433. ex Cochleo in hiſt. Huſſit. lib. 6. & Lucarin. in Chronologia Ord.*

Tit. II.

In Concilio Ferrarienſi.

Execrato Baſileenſi Conciliabulo, Eugenius Pontifex Generale Concilium Ferrariam euocauit, ad quod acceſſere Imperator Io. Paleologus cum Patriarcha Conſtantinopolit. Ioſepho, Marco Epheſino Archiep. Beſſarione viro doctiſſimo, pluribuſq; alijs Eccleſiæ Græcæ pro vnione cum *Latina* conſtabilienda anno 1438. Verumtamen prima ſeſſio habita eſt Feriæ 4. die 8. Octobris in amplo Sacello Palatij Pontificij eo quod podagra prepeditus Pontifex eſſet. Huic S. Synodo quot quot erant ex noſtris Archiepiſcopi, atque Epiſcopi tunc temporis interfuere cum Theologis multis, inter quos ſpeciali *Ordinis* gloria tanquam ſol effulſit P. F. Io. de Monte Nigro Prouincialis Lombardiæ pro vt infra referimus. *Spondan. in Annal. an. 1438. num. 19.*

Inter cæteros verò Paſtores, qui in hoc Concilio Dominicanam Togam ſuprà modum condecorauere, fuit P. F. Andreas Rhodius Græcus, Coloſſenſis Archiepiſcopus, qui à Latinis ad diſputandum contra Græcos aſſumptus, in Seſſio-

Seſſione 2, habita die Sabbathi 11.eiuſdem Menſis ex parte *Latinorum*, Beſſationem vitum ex Græcis præſtantiſſimum, ad purpuram poſtmodum vocatum, imitatus, graui oratione, Pontificis, Imperatoris, Patriarchæ, totiuſque Synodi laudes, ac gloriam celebrauit. *Spondanus vbi ſup. num.* 30. qui tamen præfatum Andream Dominicanum fuiſſe ſilet ibidem, eumque Coloſſen. ſiue Rhodium Archiep. nominat, de quo tamen viro ſcribit S. *Antoni*nus, qui tunc temporis viuebat, 3. par. hiſt. tit. 23.cap. 11.

In ſeſſione tertia celebrata fer. 3. die 14. eiuſd. Menſis Marcus Epheſinus Archiep. captata Patrum beneuolentia, orationem habuit, oſtendendo Chriſtum pacem Eccleſiæ, velut hæreditatem reliquiſſe, eam tamen cõtemptam fuiſſe à Romana Eccleſia doluit. Reſpondit *A*ndreas Archiep. ſupradictus, Romanæ Eccleſiæ nihil pace, ac concordia gratius, nil iucundius vnquã fuiſſe: ea propter Concilijs Orientalibus omnibus Romanos Pontifices per ſe, vel Legatos ſuos ſemper interfuiſſe, pacemq; & concordiam cum Græca per litteras, ac Legatos Apoſtolicos coluiſſe, & voluiſſe. Subdidit Marcus, cũcta vera eſſe, veruntamen Pontifices Romanos diſſidij fomites extitiſſe ob factam ad Symbolum additionem *Filioque*, quæ ſi ſublata foret, inter vtramque pax illico effulgeret. Reſpondit Andreas, id verbum iure meritò fuiſſe Symbolo appoſitum, adductis ad hoc comprobandum compluribus SS. Patrum teſtimonijs, atq; argumentis. *Bzou. in Annal. Eccleſ. an. ſuprad. n.* 7. *& Spondan. ibid. n.* 30.

Seſſio 4. habita eſt die 15. Octob & quinta, die 16. (quod & in ſequentibus ſexta, & ſeptima contigit) in quibus Fr. Andreas *A*rchiep. cum prædicto Marco Epheſino diſputationes habuit de præfatæ particulæ *Filioque* additione, eſſet nec ne legitimè à Romana Eccleſia facta. *Ex Suprad. Auct. vbi ſup. & num. ſequentibus.*

Seſſio 8. celebrata eſt Kalendis *No*uemb. eiuſd. anni, in qua Beſſarion Nicænus, Orator fœcundiſſimus, Græcorum partes defenſurus, ea, quæ in ſuperioribus ſeſſionibus propoſita fuerant, reaſſumpſit, nouis rationibus, atque authoritatibus exhibitis, de non facienda additione præfata Symbolo Fidei. Quibus omnibus ſumma eruditione, atque doctrina reſpondit *F.* Andreas Archiep. (non Io. de Monte Nigro prouincialis noſter Lombardiæ, vt malè ſcribit Spondanus; nam hic in decima ſeſſione diſputauit.) concludendo factam additionem licitam, imò neceſſariam fuiſſe, quod & in ſeſſione 9. habita 4. Nouemb. præſtitit peregregiè. *Bzou. vbi ſup. num.* 10. *&* 11.

*D*ecima ſeſſio celebrata eſt die Sabbati 8. Nouemb. in qua P.F. Ioannes de Montenigro ſupradictus diſputauit cum Beſſarione de eadem additione, *Filioque*, benè, ac neceſſariò facta ab Eccleſia latina, triplicem additionis modum adducendo. Quorum primus eſt, cum additamentum rei adauctæ opponitur, vt ſi *Deum Patrem* quis eſſe genitum diceret, quod eſſet hæreticum. Secundus eſt, qui à re, cui apponitur, tantùm diuerſus eſt, vt ſi Deum Patrem quis dixerit Geometram, quod eſſet ineptum. *T*ertius verò cum vtrumque eſt congruum, vt ſi filius Patri dicatur conſubſtantialis, & hunc tertium modum, pium, ac religioni declarandæ vtilem aſſeruit Ioannes noſter; concluſitque varijs argumentis Romanam *Eccleſiam* particulam *Filioque* non addidiſſe, vt Symbolum Conſtantinopolitanum, fidemque ipſam euerteret, ſicuti prætendebat Beſſarion, ſed vt Nicænum, ac Conſtantinopolitanum idem eſſe, idemque ſignificare, declararet. *Bzou. vbi ſup. num.* 12.

In Seſſione verò 11. habita die 11. Nouemb. & ſeſſ. 12. celebrata die 15. & ſeſſion. 13. facta die 17. eiuſdem menſis, nec non ſeſſ. 14. die 4. & ſeſſ. 15. die 18. atque ſeſſ. 16. & vltima, menſe Decembri eiuſdẽ anni 1438. factis, optimè reſpondit Græcorum difficultatibus Cardinalis Iulianus Cæſarinus, vir eruditiſſimus, ac præſtantiſſimus, ſicuti videre eſt in Annalib. Eccleſiaſticis Bzouij noſtri anno ſupradicto 1438. num. 13. 14. 15. 16. 17. & 18. In vltima verò Seſſione, ex *E*ugenij Papæ, Ioannis Palæologi Imperatoris, ac Patrum communi voto decretum eſt transferendam Synodum Florentiam ob ingraueſcentem peſtilentiam; ea tamen conditione, vt Pontifex Orientalibus de alimẽtis, ac vitæ neceſſarijs interim prouideret: ſicque terminatum eſt *Ferrarienſe* Concilium. *Bzou. vbi ſup. num.* 18.

Tit.

Tit. 12.

In Concilio Florentino.

CONuenere igitur in vnum Pontifex Max. Eugenius, Imperator Græcorum Io. Palæologus, Ioſeph Conſtantinopolitanus Patriarcha cum ipſis Patribus Concilij Ferrarien. & ex eadem vrbe egreſſi menſe Ianuario anni 1439. Florentiam petiere, vbi celebrata eſt prima ſeſſio Concilij Florentini, quæ in continuatione Ferrarienſis Synodi 17. ponitur, & in ſeſſione 2. habita die 2. Martij P. F. Io. de Montenigro prouincialis noſter Lombardiæ cum Marco Epheſino de proceſſione Spiritus Sancti diſputauit, ac primò de ſignificatione vocis *Proceſſio*, deinde de teſtimonijs SS. Epiphanij, & Baſilij, quibus Ioannes aſſerebat probari proceſſionem Spiritus Sancti, tam ex Filio, quàm ex Patre, (negante tamen Marco) quæ ſequentibus quinque ſeſſionibus eodem menſe Martio habitis, fuere à Ioanne & Marco agitata. *Spondanus in Annalib. Ecclef. an. 1439. num. 1. & 11.*

Porro apud noſtros Prædicatores celebrata eſt hæc S. Synodus Florentina in cœnobio S. Mariæ Nouellæ, cui inter cęteros noſtros interfuit S. *Antoninus*, tanquam particularis *Doctor* Theologus; non dum enim Florentinus Archiep. fuerat inſtitutus; nam id munus ei contulit Eugenius Papa poſtmodum 4. Id. Febr. anno 1446. qui velut teſtis de viſu refert, quod cum Io. de Montenigro teſtaretur D. Baſilium in libro ad Eunomiū de Spiritu Sancto aſſerere disertè Spiritum Sanctum, non ſolum à Patre procedere, verùm & à Filio; & ex collatione diuerſorum codicum S. Baſilij deprehenſa fuiſſet Græcorum malitia, qui in nonnullis vocem *Filij* ſubtraxerant, tuncque Imperator dixiſſet, in Gręcia multos reperiri eiuſmodi codices abſque illa voce, ideoque ſtandum non eſſe paucis illis qui iam in medium afferebantur, Iulianum Card. Cæſarinum Imperatori in hunc modum reſpondiſſe. *Non ne Imperator Sereniſſime cum decreuiſſes ad certamen venire, decuit arma tua tecum afferre, & non in ipſo certamine expectare?* Subdit enim idem S. Antoninus, ad diſputationem electos eſſe ex latinis quatuor, duos nempe Antiſtetes, noſtrum Andream Coloſſen. Archiep. vnum, & alterum ex Ordine Minorum, & Theologos duos, nempe Ioannem de Montenigro pariter Dominicanum, cum *Ambroſio* Generali Camaldulenſium; pręfecto tamen diſputationi Ioanne de Montenigro, qui ſolùm cum Epheſino Archiep. diſputauit. *Spondan. vbi ſup. n. 3.*

Idem præſtitit Ioannes in duabus ſubſequentibus ſeſſionibus, quarum prima, die Sabbati 21. & ſecunda, die Martij 24. Martij fuit celebrata, Ioanne Card. de Turrecremata, ac P. F. Bartholomæo Lapatio viris præſtantiſſimis etiam diſputantibus; quorum omnium rationum permoti Imperator, & Patriarcha cum alijs Epiſcopis, veritati Catholicæ ſubſcripſere, *Spiritum* S. ex Patre, filioque procedere: hac tamen conditione, vt talem particulam *Filioque* Græco Symbolo apponere non tenerentur; ſolo Epheſino *Archiepiſcopo* Marco in ſua obſtinatione permanente. Ioſeph autem Conſtantinopolitanus Patriarcha in fide Romanæ Eccleſiæ quieuit in pace ibidem, in noſtro *S.* Mariæ Nouellæ templo ſepulturæ traditus. *Spondanus vbi ſup. n. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. & Fernand. in Concertat. Præd. ad. annum 1439.*

Terminato Concilio in Eccleſiam propriam Patribus reuerſis, cum Cardinalis Venetus Apoſtolicus de Latere Legatus ad Imperatorem Conſtantinopolim fuiſſet ab Eugenio Papa miſſus, duxit is ſecum P. F. Bartholomæum Lapatium, Cortonenſem *Epiſcopum* iam creatum, virum græcæ linguę peritiſſimum, atque, in lectione Sanctorum Patrum Latinorum, Græcorumque verſatiſſimum, qui de *Imperatoris*, Procerumque Curiæ eius mandato, in Conſtantinopolitana Vrbe coram præfatis publicum certamen cum Marco Epheſino Archiep. habuit de his, quæ iam in Synodo Florentina fuerant definita: & Spiritu Aeterni Patris linguam eius mouente, tanta facundia, atque ſacra Pa-

trum

itum eruditione cuncta probauit, vt confuſus Mateus, argumentis propoſitis reſpondere non valens, intra paucos dies animam inferno in ſua obſtinatione pertinax euomuerit. *Fernandez vbi ſup.*

P. F. Io. de Turrecremata Magiſter Sacri Palatij ab Eugenio IV. Card. creatus, eidem Concilio interfuit, in quo cum Græcis diſputando, & reſpondendo Oratoribus Conciliabuli Baſileenſis, primatum Eugenij, cunctorumque Summorum Pontificum in Catholica Eccleſia; nec non eiuſdem auctoritatē ſupra Conciliū mordicus defendit. Quare propter hæc, & ab ipſo geſta in Baſileenſi Concilio in fauorem Apoſtolicæ ſedis, fideique Catholicæ, *Defenſoris Fidei* nobilem titulum à Patribus eiuſdem Synodi promeruit. *Olmeda in vita Barthol. Texerij Mag. Ord. Plod. p. 2. lib. 2. & Lucarinus in Chronolog. Ord.*

Orationem habuit in eadem Florentina ſacra Synodo noſter P. F. Hieronymus Ioānis ad Patres eiuſdem propter vnionem Eccleſiæ Græcæ cum latina conſtabiliendam. *Lucarinus vbi ſup.*

Dum Baſileenſe Concilium celebraretur, quod poſtea Ferrariam primò, Florentiam poſtmodum continuata temporis ſucceſſione translatum retulimus, ſubortis inter Patres eiuſdem, ac Eugenium Papam difficultatibus, decreuit Pontifex illud diſſoluere, quod ægre ferentes illi, Eugenium id facere non poſſe contendebant, Epiſcopoſque Gallos ad illud accedere monebant. In tot igitur Eccleſiæ turbinibus ancipites Gallici Paſtores hæſerunt, & ex Regio decreto congregatum eſt aliquot Epiſcoporum cōuentus in Bituricenſi ciuitate anno 1432. eidemq; Epiſcopi, ac doctores plures interfuere, cui nam parti adhære deberent conſulturi. Quibus ab Eugenio cognitis, P. F. Ioannem de Turrecremata Sacri Palatij Magiſtrum cum plena poteſtate, Sedis Apoſtolicæ cauſam defenſaturum, illuc miſit, qui Gallos in fidelitate, ac veneratione erga Eugenium cōfirmauit, atq; induxit, vt obedientiā patrum Baſileenſium Summo Pont. debitam, reſtituere procurarent. *Spondan. in Annal. Eccleſ. an. 1432. num. 6. & Olmeda in vita Barthol. Texerij Mag. Ord.*

Tit. 13.

In Piſano Conciliabulo.

IVlius Papa II. nuper electus iurauit ſe Generale Concilium celebraturum pro Eccleſiæ reformatione, paceq; inter Chriſtianos Principes componenda: requiſitus autem vt iuramentum adimpleret, & iuxta Conſtantienſis Concilij conſtitutionem, decennio expleto, nouum celebraret, diſferebat ille. Tandem Inſtantibus aliquibus S. R. E. Cardd. & Prælatis, atque vrgentibus Concilij celebrationem, & Pontifice renuente id præſtare, Bernardinus de Caraual Hiſpanus, & Federicus de S. Seuerino Cardinales, cum quibuſdam alijs purpuratis Patribus Piſas, deinde Mediolanum petiere, & renuente Iulio Papa, eccleſiaſticos Antiſtites, atque chriſtianos Principes ad Generale Concilium, in prædictis locis indictum, propria auctoritate conuocauere. *Caranza in ſumma Concilij Lateranen.*

Igitur anno 1511. die 16. Maij conuenientes in vnum tres S. R. E. Cardinales Mediolani exiſtentes, nempe Bernardinus tit. S. Crucis, Guillelmus Card. Narbonen. atque Franciſcus Cardin. Cuſentinus, auditiſque inſtantijs à Procuratoribus Maximiliani Cæſaris factis, nec non Ludouici Regis Chriſtianiſſimi, de Concilij celebratione ex Synodi Conſtantienſis decreto, cuius indictionem, quamuis iuratam, Iulius Papa II. & ad pacem Chriſtianorum, bellum in infideles, morumq; reformationem per neceſſariam, negligeret; tam ſuo nomine, quàm ſex aliorum Cardd. quorum ſe ſpeciale mandatum habere profitebantur, nempe Philippi Epiſc. Tuſculani, Hadriani tit. S. Chriſogoni, Renati tit. S. Sabinæ, Caroli tit. S. Viti Presb. nec non Friderici tit. S. Angeli, & Hippolyti tit. S. Luciæ in Silice Diaconorum, Cardd. cœterorumque aliorum eis adhærentium, indixere Generale Eccleſiæ Concilium Piſis Kal. Septembris eiuſdem

anni

anni inchoandum, rogaueruntque Pontificem Iulium, vt per ſe, vel Procuratores ſuos eidem intereſſe vellet. At Pontifex damnum maximum, quod ex tali Conciliabulo Catholicæ Eccleſiæ prouenire poterat, animaduertens, Generale Conciliũ Romæ in Lateranenſi Baſilica celebrandum die 19. Aprilis ſequentis anni 1512. indixit in Orbe Chriſtiano cum conſuetis ſolemnitatibus. *His* tamen non adquieuere Cardinales præfati, Iulio Pontifici malè affecti; nam Concilij conuocationē in valuis Eccleſiarũ Mutinenſis, Reghien. & Parmen. affigi mandauere, qua cunctos Chriſtiani Orbis Paſtores ad Concilij Piſani celebrationem vocabant. Diſplicuit ſupra modum Pontifici Max. facta conuocatio, quam de conſenſu aliorum Cardinalium, qui ſibi adhærebant, ac de plenitudine poteſtatis Apoſtolicæ, irritam, nullam, ac inanem declarauit, atque anathematis, & maledictionis æternæ pœnā in eos, qui eidem Conciliabulo intereſſent, adhærerent, ſeu fauerent, promulgauit. *Spondan. in Annal an.* 1511. *num.* 11.

Nunciata præfatis Cardinalibus damnatione Piſani Conciliabuli, apologiã promulgarunt in Burgo S. Dominici tres primi Cardinales, qui ex Mediolano illuc conuenerant, die 27. Septemb. ad conſiliorum ſuorum, & indictionis Concilij ſui, & criminum ſibi impoſitorũ purgationem à Iulio Pont. in edicto Synodi Lateranen. Nec his contenti, conſilium Philippi Decij Iuris conſulti celeberrimi Mediolanēſis itidem promulgarunt, quo conuocatum Concilium Piſanum, legitimum, & iuridicum fore, etiam *Pontifice* contradicente, aſſeuerabat. Aduerſus tamen huiuſmodi ſegregum ſcripta calamum acuit Reuerendiſs. noſter Generalis Magiſter, ac ſapientiſſimus doctor F. Thomas de Vio Caietanus, quod illis maximam incuſſit formidinem. *Spondan. vbi ſupra num.* 20. *& an.* 1512. *num.* 15.

Neque his contentus Thomas, delegit tres ex Ordine ſibi ſubditos, viros doctiſſimos, quos & Piſas direxit, inchoato Concilio ſè oppoſituros, animaduertens in hoc facturum ſe rem gratam Deo, Iulioq; Pontifici Max. gratiſſimam. Delegauit ergo illuc PP. FF. Auguſtinum Nallium Raguſinum, poſtmodum Metcanen. Epiſcopum, Matthæum de *Lulmo* Prouincialem Lombardiæ, deinde Laodicenum Paſtorem, nec non Bartholomæum Rondaninum Fauentinum, viros, tam in cathedris, quàm in ſuggeſtu præſtantiſſimos, ac facundiſſimos, vt noſtros, atq; aliorum Ordinum Religioſos, Clerum, ac populum in fidelitate erga Romanum Pontificem Iulium conſtabilirent. Pertexère illi, & concionibus aſſiduis: nec non frequentibus diſputationibus probauere *Piſanum*, non Concilium, ſed Conciliabulum eſſe, dira à Iulio Papa contra illi adhærentes, ac fauentes emanata annunciantes. *Et* hi ita Religioſos cunctos in ſuam traxere ſententiam, vt inuitati à ſeditioſis ad interueniendum Conciliabulo, profiterentur ſinguli, ſe ad illud acceſſuros, ſi Fratres Prædicatores id quoque præſtarent. At hi non ſolum ei non adhæſere, verùm contrarium cunctis ſuaſere; quin imo, cum proceſſione de more Conciliorum inſtructa, cuncti refractarij per ciuitatem incedentes, principalioreſq; Eccleſias viſitantes, ad noſtrum S. Catarinæ martyris templum acceſſiſſent, reſtitere in faciem Conciliabuli Prædicatores, & occluſis Eccleſiæ, ac conuentus foribus, noluerunt illius fautores, tamquam excommunicatos, ac iure merito exſecratos, in ſua recipere; quod factum tantam attulit refractarijs confuſionem, vt inſtructam proceſſionem diſſoluentes, in rabiem acti, igne, atque ferro, & cœnobium noſtrum cum Eccleſia flammis, & Fratres armis perdere attentauerint. At Fratres in Domino, cuius cauſa agebatur, confiſi, ſupra Eccleſiæ tecta aſcendentes, regulis, ac ſaxis hinc inde proiectis, refractarios in fugam coniecere. Interim nobilibus quibuſdam cum affecto nobis populo accurrentibus, meditata mala non compleuere illi, factaque eſt propter hoc tanta inter Piſanos diſcordia, ac popularis tumultus, vt refractarij Piſas deſerere, Mediolanumque petere coacti ſint. Quo facto maximam, Iulij Pontificis, Romanæ Curiæ, cœterorumque fidelium, obtinuere Fratres noſtri beneuolentiam. In tanti igitur facti perpetuum poſterorum documentum, fores Eccleſiæ in fautores Conciliabuli clauſas, ex proprio loco euulſas in anteriori facie eiuſdē ſuſpendere noſtri, ex reipublicę Florentinæ beneplacito cui ſubdebãtur Piſa-

ni, permanſere autem in eodem loco ſupra centum annos vſque ad noſtra tempora; tandemque temporis iniuria marcidæ, ab incauto Priore prætoritis annis fuere igne conſumptæ. *Ex monumentis Conuentus Piſani, & Granina in Preſcriptionibus tom. 4. par. 2. queſt. 1. art. 10. Fernandez in Concertat. Præd. an. 1512. & Plodius par. 2. lib. 3. in vita Caietani.*

Eruditiſſimus autem vir Reginaldus Lucarinus Ciuitatis Plebis Epiſcopus ex Ordine noſtro aſſumptus adhuc ſuperſtes, de hoc Conciliabolo loquens ita ait.

La coſtanza, che moſtrarono li noſtri frati nell' eſſecrare il Conciliabolo di Piſa, e deſcritta dal Granina nelle ſue Preſcripzsoni tom. 4. p. 2. nella queſt. prima nell' Art. 10. al titolo de Conciliabolo Piſano che è nel mio volume ſtampato in Napoli nel 1636. à carte 88. La deſtruzzione di queſto Conciliabolo fù l' opuſculo del Card. de Vio Caetano de Poteſtate Papa, quale il Conciliabolo mandò à Parigi alli Dottori di quell' Vniuerſità con vna lettera, ſtampata col iſteſſo Conciliabolo in Parigi nel 1612. in 4. ma quelli Dottori non hauendo poſſuto dirui in contrario, il Conciliabolo ſi riſolſe in fumo.

Tit. 14.

In Concilio Lateran. vlt.

Commouit & Iulius Papa II. contra Piſanum Conciliabolum Generale Concilium Lateranenſe, à Bellarmino dictũ V. à condito verò Præd. Ordine II. vrgente apud Pontificem Max. doctiſs. viro Thoma de Vio Caietano Generali Magiſtro noſtri Ordinis, pro Conciliabulo Piſano execrando, alijſque Eccleſiæ neceſſitatibus, die Lunæ 10. Maij anno. 1511. inchoatum, & ſub Leone Papa X. Martij 16. anno. 1517. terminatum, adſiſtentibus ipſo Pont. Max. cum multis S.R.E. Cardinalibus, Archiep. Epiſcopis, Abbatibus, doctiſſimiſque Theologis, ex quibus plures Dominicanam togam illuſtrarunt. *Spondan. in Annal. Eccl. ad an. 1512. num. 9. & Fernand. in Concertat. Præd. ad. an. 1513.*

Adſtitere & plures inſulati Patres ex Prædicatoribus, inter quos recenſentur ſequentes ab Vghello, & aliquibus Scriptoribus Ordinis relati

Thomas de Albizis Epiſcopus Callien. ſub Leone X.

Thomas Siculus Epiſcopus Midoren. ſub Leone X.

Benedictus Paganottus Ep. Vaſionen. ſub Iulio II. & Leone X.

Paſchaſius Hiſpanus Ep. Burgen. &

Ludouicus Viterbien. Ep. Sighiſius.

Ex quibus hi duo poſteriores Sacro Concilio ſub Iulio II. interfuere, & in eodem ex militante Eccleſia in triumphantem, morte interueniente, tranſlati ſunt ambo an. milleſimo quingenteſimo duodecimo.

Adſtitit & Theologorum Princeps Magiſter Ordinis noſtri Thomas de Vio Caietanus cum Procuratore Generali eiuſdẽ, viro doctiſſimo atque nobiliſſimo Nicolao Sciombergo, qui fuit poſtea S.R.E. Card.

Habita eſt ſecunda Concilij Seſſio 17. Calen. Iunij an. 1512. in qua noſter Thomas Caietanus in hunc modum coram Iulio Pont. & Patribus orauit.

ORATIO REVERENDISS. P. F. Thomæ de Vio Caietani S. Theol. Profeſſ. ac totius ordinis Prædicat. Generalis Magiſtri habita Romæ in Secunda Seſſione Concilij Lateran. xvij. Kal. Iunij M. D. XII.

Cvm animaduertam Iuli II. Pont. Max. reliquas omnes Eccleſiaſticæ Reip. conſuetudines, actioneſque ſingulas eſſe ſingulis Eccleſiæ partibus accommodatas, generales verò Synodos vniuerſalem Eccleſiam penitus reſpicere, eamque tamquam finem ſibi proprium attendere, exiſtimaui me facturum rem & vtilem, & omnibus gratam, ſi hodierno die primum de Eccleſia ipſa, deinde de Synodis huius temporis, illarumque differentia, ac diuerſitate dicerem. Sed cum ijs diebus ex hoc loco viri doctiſſimi, qui hoc oratorio munere magna cum laude perfuncti ſunt,

de iis ferè rebus verba grauiter, ſapienterque fecerint, ego qui ingenio illis, & doctrina inferior ſum, quo meis viribus minus confido Pater ſancte, eo humilius, atque propenſius tuam humanitatem, & clementiam mihi propitiam eſſe, & ſummiſsè oro, & ſuppliciter peto. Sed quoniam nihil eſt, quod homo de ſemetipſo ſine auxilio, opeque diuina poſsit polliceri, ad glorioſam ipſam virginem Dei Matrem primũ conuertam orationem meam.

Aue Maria &c.

CVm dilectus Chriſti diſcipulus, & Euangeliſta multa nobis ex prophetica illa, myſticaq; viſione nunciare inſtituiſſet, de Deo, de Agno, de Dei, Agnique gloria, deque venturis prateritiſque temporibus ac rebus diuinitus retulit, atque is etiam Chriſtianam Remp. & Eccleſiam contemplatus, in hunc modum ipſe, aut per ipſum potius ſanctus Spiritus locutus eſt. Vidi ciuitatem ſanctam Ieruſalem nouam deſcendentem de cælo. Magna profecto, & diuina, maximaque inſuper, atque omnem humanæ rationis terminum exſuperantia Ioannes vidit. Vidi inquit ciuitatem, vidi ſanctam, vidi Ieruſalem, vidi illam nouam, ac de cælo deſcendentem. Quæ eſt iſta ciuitas, quam Ioannes vidit, Quæ eſt iſta, quam magiſter diſcipulo. Chriſtus Apoſtolo, Spiritus ſanctus Euangeliſtæ, ac vati figuris, & allegorijs reuelauit? Certe ciuitas hæc Chriſtianæ Reip. Vrbs eſt, quæ non vallo aliquo terreno, non caduco murorum mœniumque ambitu cincta eſt, ſed multitudine, copiaq; innumerabili clauſa eſt, ac permunita. Quamquam enim huius mundanæ ſapientiæ antiſtites certò quodam & perſcripto ciuium numero ciuitates conſtitui oportere arbitrati ſint, nimiamque, & nimis latè diffuſam multitudinem ſummouerint, neque inter centies centena millia (vt ipſi aiunt) commertium fieri poſſe vllum exiſtimauerint, ſolum tamen Chriſtianum genus tanta tamque mirabili à Deo optimo maximo, cognationis, neceſſitudinis, ſocietatiſque copula deuinctum, ac coniunctum eſt, vt in vnitate maximam multitudinem, vnius vrbis ambitu ſpatiis ampliſs. in vna denique ciuitate totum terrarum orbem complectatur. Nam cum in incondenda, & conſtituenda qualibet ciuitate duo in primis requirantur. Primum vt partibus ſuis omnibus ipſa conſtituatur Reſp. Deinde, vt eæ partes inter ſeſe ciuili amicitia quadam, & conſenſione conſpirent, licet cognoſcere, quomodo priuatis publiciſque in rebus, ambabus ijs partibus noſtra hæc Chriſtiana Ciuitas excellat. Quod enim ea partes omnes perfectiſſ. Reip. habeat, atque contineat, ea imprimis ſacra, quæ ſacramenta appellamus oſtendunt, quæ tantæ ſunt efficaciæ, & virtutis, partim vt hominum generationis matrimonio propagent; partim Deo filios baptiſmate vt gignant; tum vt genitos communicatione corporis Chriſti alant, & vegetent; deinde diuina chryſmatis virtute corroborent; vbi corroborauerint, poteſtate atque auctoritate eccleſiaſticis ordinibus augeant; mox aliquo errore lapſos confeſſione reſtituant, & poſtremo humanis culpis abluendis ſancti olei vnctione perungant. *Præter* hæc autem diuina, & præclara munera, multa habet alia hæc ciuitas cumulatiſſimè. *Habet* namq; Apoſtolos, habet Euangeliſtas, habet Prophetas, habet Paſtores, Doctores, Martyres, habet ſermones ſcientiæ, ſermones ſapientiæ, genera linguarum, interpretationes ſermonum, diſcretionem ſpirituum, gragratiam ſanitatum, fidem, vaticinia, miracula, & eam cælum claudendi, rurſumque aperiendi poteſtatem, vt quicquid in terris ligaueris, quicquid ſolueris denique, id continuò in cælo diſſolutum, vel ligatum ſit. Et quamquam hæc magna, maximaque ſint, ſatis tamen non fuit tot, tantaque Eccleſiam habuiſſe, niſi & angelorum reuelationes, illuminationes, defenſioneſque habuiſſet. Quibus omnibus actionis noſtræ, contemplationiſque ſtudia, non tueri modo, ac defendere, ſed propenſius etiam, & augere, & ornare, & perficere conatur. Ciuitas igitur hæc diuina illis Reip. partibus illuſtratur, quibus nulla vnquam alia, vel melioribus, vel ornatioribus illuſtrata eſt. Quod autem ciues ipſi arctius in hac, copulatiuſq; quam in ciuili alia communitate deuinciantur, vel hinc patet manifeſtè, quod ij non iam ciues ſunt, aut aduenæ, ſed ciues ſanctorũ, ſed domeſtici Dei, ſed membra Chriſti, & ita vnius eiuſdemque miſtici corporis mẽbra, vt alij alijs, & membra ſint, & quemad-

admodum ſunt, mutua ſeſe communicatione ac ſocietate confoueant. Cum igitur hæc ciuitas ex perfectiſſimæ Reip. partibus perfectiſſime conſtituatur, ipſiuſque ciues interiore & cognatiore, quam omnes aliç ſocietates, genere colligentur, patet certè hanc Vrbem alijs eſſe digniorem, perfectiorem, excellentiorem, ipſamque preſtare omnibus honore, decore; & quod maximum eſt, humana beatitudine, ac fœlicitate. Quanquam enim cuiuſuis ciuitatis proprium eſſe videatur, ſufficienter ex ſe, beneque, ac beate viuere; nulla tamen alia, niſi hæc noſtra, hoc ipſum habere cumulate, ac largiter poteſt, ſed ne imitari quidem. In alijs nanque finis ciuilis amicitię, & ſocietatis eſt optima inter ſe hominum coniunctio; in hac verò noſtra, in qua heredes Dei omnes, coheredes autem Chriſti ſunt, ad Deum ipſum, vt proprium Chriſtiani generis finem cuncta referuntur. Hæc cum ita ſint, recte Chriſti eccleſia, non tam ciuitas ab Apoſtolo Chriſti, quam ciuitas ſancta à viro ſantiſſimo commemoratur. Id autem, Patres, vt nunc vos alloquar, mox extrema oratione ad hunc ſummum Pontificē caput omnium reuerſurus, id inquam Patres, qua & ego quoque ratione demonſtrauero, queſo intelligite. Sanctitas ipſa, vt à diffinitione incipiamus, vtque Dionyſio Areopagytæ placet, immaculata, libera, perfectaque munditia eſt. Proinde tametſi hoc ſummis antiquorum, noſtrorumque rationibus firmatum ſit, in Deo vniuerſorum autore, & gubernatore, omnium rerum naturas, excellentias, dignitateſque conſiſtere. Deus tamen ipſe præ ijs omnibus propriam ita ſibi vendicat ſanctitatem, vt etiam ſummi philoſophi, Dei ſubſtantiam, mūditia & ſanctitate definirēt. Nam quomodo inuiſibilia Dei per ea quæ facta ſunt, ſempiternam quoque eius virtutem, ac diuinitatem intellectu conſpicerent, vellentque Dei naturam & voluntatem ac quicquid in Deo eſt vnica alijſque rebus incommunicabili proprietate exprimere? Non virtutis quidem, non diuinitatis, aut reliquis tantæ maieſtati conſentaneis nominibus vſi ſunt, ſed munditiæ, & ſanctitatis ſignificationibus. Solam enim deitatis ſubſtantiam à totius potentiæ macula, & labe liberam, remotamque eſſe perpendentes, illamque ob id eſſe dicentes actum purum, eandem certe ipſam; diffinitione hac mundiſſimam eſſe, ſanctiſſimamque dixerunt. Nec mirum ſi talis, tantaque ſanctitas tantum in mentibus hominum, & numinis habuit, & maieſtatis, quandoquidem intelligentijs etiam beatis, quas Angelos dicimus, hymnum carmenque Deo proprium conſtituat. Angeli nanque atque Archangeli, Cherubin quoque, & Seraphin repetitis, ingeminatiſque vocibus, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclamant. Quo fit vt Dei quoque ciuitatem, in qua magnus Dominus eſt, deceat ſanctitudo. Atque hanc partem, quæ paucis demonſtrati poteſt, breuiſſimè oſtendam. Omnibus rebus, tum natura, tum arte conſtitutis, hoc principio attributum, ingeneratumque eſt, vt cum aliæ alijs iungendæ ſint, pari mutuaque diſpoſitione, ac ſimilitudine conueniant. Hoc ipſæ formæ ſecundum materiæ recipientis merita diſtributæ teſtantur. Hoc ad propria, peculiariaque munera obeunda aptæ, appoſitæque noſtrorum membrorum habitudines manifeſtāt. Denique hoc confirmant innatæ materijs ipſis, vt ita dicam, patientiæ, quibus ipſæ res hominum artificio ſubiectæ obtemperant. Hæc namque omnia, & reliqua id genus, ſiue natura, ſiue arte componenda ſint, niſi primum amica inter ſe conſenſione conueniant, componi, coniungiue non poſſunt. Cùm igitur ſanctitas, & munditia propria Deo ſit, illique conueniat maxime; cumque coniungendas res ipſas abiles inter ſeſe ad coniunctionem eſſe oporteat, nemini dubium eſt, puto eccleſiaſticam; ciuitatem, quæ Deo coniunctiſſima eſt, puram, mundam, ſanctam, imaculatamque exiſtere. Veritate etenim prima, qua confirmatur, ac in qua fundatur, & errorum omnium expers pura mente perſeuerat, & dilectione perpetua, qua ipſa in Chriſto, & Chriſtus in ipſa manet vſque ad ſæculi conſumationem, ab omni vitiorum ſorde, & contagione remota eſt; atque ita virtute bonitateque perficitur ac vallatur, vt neque mors, neque vita, neque inſtantia, neque futura, neq; altitudo, neque profundum, neque creatura alia, illam poſſit à Chriſti amore ſeparare. Recte igitur ciuitas hæc noſtra

quădoquidem omniŭ cæleſtium virtutum præcipua à Deo pollet ſanctitate, omnibus ea cæteris mundi dignitatibus, poteſtatibus, imperijs antecellit. Satis eſſe arbitror huius ciuitatis demõſtratam ſanctitatem, quæ ciuitas, quia ſancta eſt, iure optimo à Sancto ſpiritu nomen illi impoſitum eſt præclariſſimum. Is enim hanc ſanctam ciuitatem Ieruſalem appellauit: quod profectò nomen ob hanc cauſam adepta eſt, quod Ieruſalem non modo pacem ipſam, ſed ea etiam quæ pacis ſunt intuere, ſanctorum interpretatione traditur. Tria igitur in hoc ſunt: Nam & hoc Ierusalem, atque pacis optimum eſt, & id verum huius ciuitatis nomen, & poſtremo huic ciuitati ita proprium, vt nulli præterea alteri verè conuenire poſſit. Optimum certe eſt. Nam optima res pax eſt, adeoque magna, & diuina, vt vniuerſa creatura hanc appetere, & perquam deſiderare videatur. Cum enim pax ipſa (Auguſtino teſte) tranquillitas ordinis ſit, & tranquillitas ordinis tunc ſit, cum ſeclusis contrarijs quibuſque ordo conquieſcit, conſtat res omnes, ſiquidem naturales fines ſuos appetant, & impedimentia cuncta ſummouère contendant, pacem appetere, pacisque & quietis fructus, vt adipiſcantur, ſumma ope laborare. Quod autem Ieruſalem, pacisque nomen verum noſtræ ciuitatis nomen ſit, is teſtis bonus eſt, qui dixit. Et factus eſt in pace locus eius, Dei ſcilicet, qui & huiuſce. Vrbis fines pacem poſuit, & tantam in ea voluit propagari abundantiam pacis, vt ciues ipſi non modo cum Deo pacis autore & principe, non modo inter ſe omnes pacem haberent, ſed ſinguli etiam pacis, tranquillitatiſque abundantia, & intelligendo in veritate, & appetendo in ipſa bonitate conquieſcerent. Ea vero pax, hæc Vrbs Ieruſalem, hoc ſanctiſſimum Dei, hominumque domicilium, non quidem impiorum hominum eſt, qui quomodo non vera bona ſectantur, ita neç veram pacem inquirunt; ſed illorum eſt, Patres, qui pacifici ſunt, qui pacis domum vnanimes inhabitant; qui pacem his, qui prope, & his, qui longe ſunt annunciant; qui his, ad quos diuertunt, pacem deferunt, & eum hoſpitio recepti non ſunt, ſedentem ad ſe pacem ipſi recipiunt. Illorum eſt hæc ſanctiſſima Ieruſalem, quæ ex viuis lapidibus conſtruitur, de qua Dauid loquitur, & cuius portarum ſeræ, ac clauſtra à Domino confortantur. Hæc eſt illa Ieruſalem, Patres, in qua, ſicut pauloante inter diuinas res perlectum eſt, Rex pacificus pacem relinquit nobis, pacem ſuam dat nobis; ſed non quomodo huius mundi homines dant, ipſe dat nobis. Ii enim pacem dant, vt moleſtia careant; ſed pax ibi vera non eſt, vbi nec vera concordia eſt, nec corda hominum coniuncta, ſed disiuncta ſunt. Ea autem pax, quam Chriſtus dat, & quæ in teſtamento pacis, & in Ieruſalem inuenitur, ea eſt, Patres, amoris vinculum, tranquillitas animi, ſimplicitas cordis, conſortium diuinitatis. Quis vnquam vidit, vel audiuit talia? Quid fuit vnquam tam ſingulare, tam nouum, tam inuſitatum? Pax Chriſti non modo corda noſtra, & noſtras intelligentias cuſtodit, ſed omnem etiam humanum, & angelicum ſenſum exſuperat; omniſque homo ſanctus vocatur, qui ſcriptus, & qui relictus, & qui reſiduus fuerit in Ieruſalem. Hanc itaque præclaram in mutatione mundi, rerum nouitatem videns Ioannes, ciuitatem hanc, non ſolum ſanctam, non ſolum Ieruſalem, ſed nouam etiam IeruſalemSpiritu ſancto dictante appellauit. Noua eſt enim. Nam qui in throno ſedebat, & qui de theſauro ſuo noua & vetera profert, noua in ea fecit omnia. Fecit namque vt neque langueſceret, aut veteraſceret vnquam, neq; ſenio conficeretur. Ex quo fit, vt hæc longe ſit origine, dignitate, atque autoritate eminentior Hebreorum ſinagoga, quæ per antiquæ legis vetuſtatem conſumpta, cultum & notitiam veri, olimque promiſſi Dei filij ſolita pertinacia, atq; animi obſtinatione repudiauit. Nam cum in ſynagoga ipſa in hodiernum vſque diem vetus homo ſit, vetus lex, vetus fermentum, priſtina conuerſatio; in noſtra certe hac noua Ieruſalem omnia noua ſunt, nouum cor, noua lex, noua homo, noua conſperſio. Quæ enim maior nouitas eſſe poteſt, quam deum hominem eſſe, & rurſus hominem Deum, eundemque verum Deum, ac hominem, clauis confixum, ſpinis coronatum, & innumeris affectum contumelijs; non alijs ipſum armis quàm

cruce,

cruce, quàm morte, quàm vulneribus, infernum viciſſe, cœlos aſcendiſſe, ad patris dexteram conſediſſe, propterque ſuum nomen, ac legem trucidatos, & gloria, & honore, & fœlicitate perpetua affeciſſe. Quid quod illius diſcipuli rudes, pauperes, abiecti, obſcurique homines, cum vniuerſus ferè terrarum orbis ignorantiæ tenebris inuolueretur, & erroribus, ac ſuperſtitionibus, ſceleribuſque obtemperaret, tot atque tantis, vt dæmones omnium gentium dominarentur, ac ſummopere ab hominibus colerentur, hunc tamen ipſum mundum immundum ij Chriſti diſcipuli, ij ex infima plebe viri, contra Sinagogæ pontifices, contra mundi Imperatores, contra humani generis hoſtes, contra leges, conſuetudines, opiniones; non armis, non opibus, non vi, aut ferro vicerunt; ſed fide tantum, ſpe, & charitate ſuperarunt, purgauerunt, illuminarunt. Tam autem propria eſt noſtræ eccleſiæ diuina, atque ſempiterna nouitas hæc, vt nulla hominum ætas fuerit, nulla vnquam ciuitas, aut Reſpublica, quæ non ab hac Chriſtiana eccleſia cuncta acceperit, quæ filiorum Dei adoptionis perpetuæ exiſtũt. Nam vt à Diuo Thoma præclare ſcribitur, ſummum illud Dei beneficium, quod noſtri gratiam appellant, & quo dei filij efficimur, id adeo noui teſtamenti eſt, vt à mundi creatione ſancti, ſanctæque omnes, quatenus naturæ diuinæ participes fuerunt, eatenus ſub nouo teſtamento compræhendantur, ad quod veteris omnia ſunt referenda. Verùm cum hoc fieri nequiuerit, vt excellens hæc diuini, humanique conſortij nouitas ex terra, terreniſq; rebus oriretur; quod enim natum eſt ex carne, caro eſt, & quod natum eſt ex ſpiritu, ſpiritus eſt, par certe, & conſentaneum rationi fuit, vt de cælo ciuitas hæc ſancta, & noua Ieruſalem deſcenderet. Deſcendit namque de cœlo Vrbs hæc noua, cuius fundamenta, nec in poetarum figmentis, nec in humanæ ſapientiæ perſuaſibilibus verbis, neq; in cuiuſuis mortalis, aut creatæ voluntatis appetitu, ſeu opinione iacta ſunt, ſed quæ in montibus ſanctis, hoc eſt in patriarcharum figuris, in prophetarum teſtimonijs, in præconijs Apoſtolorum, in ſupplicijs martyrum, in admirandis Chriſti operibus, in ſanctorum, proborumque hominum purgatiſſimis mentibus; in virtutis denique, & ſpiritus oſtenſione, inconcuſſa, ac firma perſeuerant. Deſcendit autem de cœlo, non greſſibus corporis, ſed imitatione, ac ſimilitudine. Illius namque exemplo, quæ in cælis eſt Reip. beatiſſimæ huius, quæ in terris eſt regimen conſtituit Deus, vt illud non penes omnes, aut multos, ſed penes vnum Chriſti Vicarium, & dominici gregis paſtorem conſiſtat. Nam ſicut in Ieruſalem illa, quæ in cælis eſt mater noſtra, vnus tantum Dominus eſt Ieſus Chriſtus, ita in hac Ieruſalem illius filia, quæ Chriſti ſanguine irrigata, & matris eſt illuſtrata ſplendoribus, vnus tantum princeps eſt Vicarius Chriſti, & Pontifex Maximus, cui omnes deſcendentis Ieruſalem ciues, & incolæ, non ſolum vt ſeparatim ſinguli, ſed etiam vt ſimul vniuerſi obedire debent; quemadmodum qui in ſuperna ſunt Ieruſalem Sancti, cum ſingulatim, tum vniuerſæ, diuinitusque ac ſimul omnes vni omnium creatori ſubſunt, parent, obtemperant. Vt vero præclariſſima hæc ſunt, at dicet forte quis, cum ijs temporibus duæ nobis eccleſiæ, & duæ Synodi proponantur, vna Romana, Piſana altera, verum ambæ de celo deſcenderunt? Alteram enim earum tantummodo deſcendiſſe neceſſe eſt, ſiquidem Chriſti ſponſa vna eſt. Sinite me hoc in loco Patres reſpirare paulliſper, nam quid à vobis in hac re conſtituendum ſit, paucis dicam. Quinque Chriſti eccleſiæ conditiones nobis (vti audiſtis) ſanctus Euangeliſta propoſuit. Illam enim in primis eſſe ciuitatem, deinde ſanctam, Ieruſalem poſt, tum nouam eſſe, & de cœlo poſtremo deſcendiſſe affirmauit. Illam igitur Synodum & in terris eccleſiam militantem, quam de cœlo credimus deſcendiſſe, conſentaneam eſſe preſcriptis conditionibus, & in cœlo triumphantis eccleſiæ formulis proculdubio reperiemus. Eam vero, quæ à ſupernorum imitatione prolapſa in preceps, ab illis deflectit viam, non vtique de cœlo deſcendiſſe, quin potius ab inferis aſcendiſſe iudicabimus. Hoc quoniam ita ſe habet; non deſcendit de cœlo Patres, Piſana nuper patrum illorum eccleſia: non deſcendit de cœlo infauſtus vbique, & inuiſus cœtus; non tantum è

cœlo

cœlo facinus, non deſcendit, inquam, ſed ruit. Quamobrem,quia non obſeruat ea quæ cæli ſunt; non imitatur quæ cœlorum regni eſſe traduntur. At quare hoc rurſus. Quia prorſus aliena eſt a reuelatis Apoſtolo conditionibus. Vt autem eas congruo ordine percurramus. Quis veſtrũ putabit, Patres, illum conuentum, qui vnius tantummodo nationis eſt, ſi tamen vnius eſt,& non dimidiatę,vel nullius potius gentis legitima coitio. Quis putabit illum vniuerſam coegiſſe ſynodum, eius ciuitatis, ad quam fortitudo gentium venit, ad quam multitudo maris conuertitur, ad quam omnes per circuitum orbis terrarum congregantur, cuius minimus inmille eſt, & paruulus in gentem fortiſſimam. Tantùm enim abeſt, vt Eccleſia illa Piſana, vera Dei ciuitas ſit, quantùm abeſt, vt ſancta & legitima ſit; tantumque recedit à candore ſanctitatis, quantum ad errorum ſordes accedit: accedit autem plus tanto, quanto magis & Petrum Eccleſiæ, & Papam Concilio, & ſuo conciliabulo Summum,verum, certumq; Chriſti Vicarium ſubijcere conatur. Quod tamen nil aliud eſt mea ſententia, quam naturæ ipſius,rationiſque ordinem peruertere, & filios patri, & membra capiti, paſtorique ipſi ſuarum greges ouium præficere. Sed & illud perſpicuum eſt,Ieruſalem nomen illi eccleſiæ nequaquam conuenire, propterea quod nec pacem habet, nec ordinis tranquillitatem, quodque tam excellentem Eccleſiæ ordinem ſubuertere connititur, vtpote, quæ contra Romanam Eccleſiam togata, armátaque bella commouerit,quęq;ad quoſcumque diuertit, non modo pacem illis non attulerit, ſed ſpem omnem pacis funditus euerterit. Quæ ſingulatim omnia commemorarem, niſi intelligerem,nimio etiam pluſquam vellem,eſſem manifeſta. Non igitur Piſarum Synodus, ſynodus Ieruſalem eſt, ſed ciuitas,ac turris Babel potius, quæ in terra Sennaar confuſionẽ fecit, & concordiam ædificantium diſiecit. At dicent nonnulli, ſaltem vna ex multis, & quarta ex quoq; præſcriptis conditionibus Piſano cœtui conueniet. Nouitas ſcilicet. Quid enim tam nouum, & inuſitatum, ac mirabile eſt, quam eſſe quæ conentur efficere, vt miles duci, filius patri, domino, ſeruus imperet, oues paſtori, denique pedes, & cætera membra capiti. Fateor equidem & ego quoq; noua hæc eſſe, ſed tamen aliena prorſus ab illa ſempiternæ ſanctiſſimęque ciuitatis nouitate. Multum enim inter hanc,illamque intereſt nouitatem. Nomen vtriſque commune eſt, ſed res & ſignificatio diuerſa. Hæc enim Ieruſalem nouitas à Spiritu sãcto eſt,& æterna eſt. At illam Piſanam vnica tantum obedientia & Eccleſiæ pars tunc efficit, cum ſchiſmatis illius tẽpore tres ita maximi Põtifices habebantur,vt nullos eorum,aut certus quidem, aut abſque ambiguitate verus Petri ſucceſſor exiſtimaretur. Hæc itaque nunc Piſana nouitas Conſtantię tunc ortum habuit, & euanuit, Baſileæ repullulauit, & exploſa eſt, atque ijs etiam temporibus, ſi vos viri eritis,interibit, quemadmodum ſub Eugenio IV. Summo Maximo huiuſce ſedis Pontifice repreſſa eſt. Neque enim de cœlo deſcendit, atque ob id diuturna non eſt, neque vnius principatum amplectitur, qui & in illa triumphante Eccleſia eſt,& hanc militantem conſeruat;quęque ſynodus Piſana amplecti deberet, ſi è cœlo deſcendiſſet, & numquam multitudinis regimini (vti facit)inniti. Longe igitur ab hac ChriſtiPiſarum Eccleſia diſcrepat: Hæc enim fidelium eſt,illa cauillantium; hæc domeſticorum Dei, illa aberrantium; hæc Chriſtianorum hominum, illa vero eorum qui Chriſti veſtem conſcindere,& à myſtico Chriſti corpore myſtica Chriſti membra ſeiungere non verentur. Habetis, Patres, quid de Piſana ſynodo cõmuniter locutus ſum. Hoc enim vniuerſi totis deuotiſq; animis deprecamur: Aſſequetur autẽ hoc te volente, teque imperante, ſi tu ipſe, Pater Sancte, omnipotentis Dei, cuius vices in terris non ſolum honore dignitatis, ſed etiam ſtudio voluntatis gerere debes, ſi ipſius Dei, potentiam, perfectionem, ſapientiamque imitaberis. Atque vt in primis potentiam imiteris: accingere Pater Sancte gladio tuo, tuo inquam accingere, binos enim habes; vnum tibi,reliquiſque huius mundi principibus commune, alterum tibi proprium, atque ita tuum, vt illum alius nemo niſi à te habere poſſit. Hoc itaque gladio tuo, qui eccleſiaſticæ poteſtatis eſt, accingere potentiſſime,

& ac-

& accingere ſuper femur tuum, id eſt ſuper vniuerſas humani generis poteſtates. Cumque accinctus fueris, tum intende contra errores, contra hæreſes, contra diſſenſiones, denique contra inferni portas, errorum hereſum, & diſſenſionum authores: nec intende ſolum, ſed etiam procede & regna. Procede in primis, & proſpere procede, gentes quæ bella volunt diſſipando, tum regna Sacerdos & rex, quoniam pacis ſunt, cogitando, inquirendo, perſequendo. Is namque idem quem imitari debes, & rex regum eſt, paciſque princeps, & dominus dominantiũ, rexque pacificus. Hanc autem ſummam potentiam tuam, diuina perfectio comitetur. Perfectio hæc miſericordia eſt, qua pater ille cæleſtis & perfectus, ſolem ſuũ oriri facit ſuper bonos & malos, pluitque ſuper iuſtos, ac peccatores. Nam ſi tanta vbique miſericordia præſtabis, vt non modò amicos, ſed inimicos etiam, ac hoſtes ad tui nominis reuerentiam, ad Apoſtolicæ Sedis cultum, ad Chriſti Eccleſiæ vnitatẽ, ad huius Concilij manifeſtã profesſionem venire compellas, recte Pater Sancte Dei perfectionem imitaberis humano more. Nulla enim de virtutibus omnibus, nec admirabilior, nec excellentior miſericordia eſt; nulla magis Principi propria, nulla potentiæ ſummæ cognata magis, atque amica eſt. Hæc te præ Regibus terræ excellentiſſimum, hæc te vniuerſis populus adorandum, Deoque inſuper te & gratum & amicum & ſimillimum reddet. Verùm cum multos multarum nationum, gentiumque viros clariſſimos per Dei, tuamque miſericordiam ad hanc Synodum venturos, acceſſuroſque exiſtimemus, vna ſe tibi ad hanc rem offert diuina ſapientia, quæ à fine ad finem fortiter attingit, & diſponit omnia ſuaniter. Huius nuper exemplo à fine ad finem tum attigiſti fortiter, Sancte Pater, cum indicto Concilio hoc, atque inchoato, vniuerſos ad benè de Chriſtiana Rep. ſperandum excitaſti. Diſpones autẽ ſuauiter, prouidendo ſapienter, ne vocati à te iuſtè queri poſſint, ſe, vt par erat, in re tanta expectatos non fuiſſe. Quare poſtquam hodierno die, quod bonum, fauſtum, felixque ſit, de ſingulis, qui ad huiuſce ſanctiſſimæ Synodi conſeruationem, & ſtatum ſpectare videbuntur conſtitutum fuerit tum de ijs quoq; conſtituatur nationibus' qui quando intellexerint & Romæ, & à Rom. Pontifice. Concilium Synodumq; haberi, & deſiderari ſe, atque expectari, cũctæ proculdubio nobiſcum vna ad Chriſtianę Religionis diſciplinam, ad Apoſtolicæ authoritatis majeſtatem, ad communem fidelis populi ſalutem, ad labentium rerum reſtitutionem, ad totius præterea Eccleſiæ defenſionem, & rem conuertentur. Sic namq; hoc ſacroſanctum Concilium in cælum aſcendet, cum catholica Eccleſia, quam refert, & quam Ioan. ciuitatem eſſe, ſanctam eſſe, Ieruſalem, nouamque eſſe, atque de cælo deſcendiſſe contemplatus eſt. *Dixi.*

Hanc Orationem Iulius Pont. inſtantibus Patribus Concilij imprimi, & in Actis eiuſdem apponi mandauit vt refert noſter Nicolaus Scomberch Procurator Ord. in ſua dedicatoria Epiſt. facta Card. Strigonien.

Idem Magiſter Ordinis Thomas de Vio Caietanus in hoc Lateranenſi Concilio euulgauit opuſculum de poteſtate Papæ & Concilij ſupra relatum à Lucarino, quod refractarijs Conciliabuli maximam attulit moleſtiam: nam hi poſt primam ſeſſionem habitam, cum eiuſdem opuſculi exemplar ad eorum manus perueniſſet, mittendum decreuere ad Pariſienſem *Vni*uerſitatem, quæ illis tunc temporis fauebat, per Gaufredum Bouſſardum eius Cancellarium, quod opuſculum vocabant *Libellum ſuſpectum, & plenum iniurijs contra Concilium Conſtantienſe, & Baſileenſe, ac iſtud Piſanum, & contra Io. Gerſonem optimum Eccleſiæ defenſorem, cõcompoſitum per quendam Fratrem Caietanum, hominem audacem, & periculoſum*; illoque ab eadem Vniuerſitate examinato, atque diſcuſſo, factam determinationem ad ſe mitti, hortati ſunt: cui mandato quinque ſubſcripſere Cardinales, nempe Card. S. Crucis in Hierus. Narbonenſis, Baiocenſis, de Sancto Seuerino, & de Priè, cum Archiepp. Lugdunen. & Senonen. atque Epiſcopis Lucionen. Magalonen. & Engoliſmen. Abbatibuſque Ciſtercien. & Sueſſionen. Quem autem fructum produxerit illud opuſculum, relatum eſt ſupra ex Lucarino. *Spondanus in Annal. Eccleſiaſt. an. 15. num. 15.*

Tit. 15.

In Concilio Tridentino.

PErdebat ſua peſtifera doctrina impius Lutherus tempore Leonis Papæ X. Chriſtifideles in Septemptrionalibus partibus, nouis prauis adinuentis deliramentis; cumque non ſemel monitus vt à via ſua peſſima, per quam incedebat, pedem retractaret, atque ad Sanctam Matrem Eccleſiam per pœnitentiam reuerteretur, id facere recuſaret: de Cardinaliū, ac Theologorum conſenſu decreuit Leo Pont. expedire bullam damnando illius hæreſes, de qua in Actis conſiſtorialibus eiuſdem Leonis ſub an. 1520. ita dicitur. *Die 21. Maij in Conſiſtorio fuit lecta Bulla contra Martinum Lutherum, non tamen publicata.* In Actis verò ſequentis Conſiſtorij ita legitur. *Die Mercurij 22. Maij Card. Caietanus ad Conſiſtorium acceſſit, licet valetudinarius, ob grauitatem materiæ, quæ tractanda erat, ob res Lutheranas, in quo introducti fuerunt Generalis Ordinis minorū, D. Antonius Marcellus Patracen. Archiep. electus, Generalis S. Auguſtini, Generalis Carmelitarum, Magiſter Sacri Palatij, Procurator Ord. Prædicatorum, De petra Sancta Caudatarius Card. Tranen. & D. Io. Echius, & lectis ſingulis articulis impij Lutheri, ſuper vnoquoque fuerunt ſigillatim data vota an eſſent ponendi in Bulla tanquam hæretici, ſeu ſcandaloſi, aut pias aures offendentes. In dicto autem Conſiſtorio de hoc nihil fuit Concluſum, ad melius deliberandum.*

Et in ſequentis Conſiſtorij decretis ita ſubditur. *Die veneris 25. May factum eſt verbum in Conſiſtorio ſuper expeditionem Bullæ contra Martinum Lutherum; & fuit concluſum, præſente Card. Caietano, & petente, quod ponerentur articuli ſub verbis proprijs, quibus illos ponebat Martinus Lutherus, ne relinqueretur ei locus ſubterfugij dicendo, non dixi eo modo, Bulla verò contra eundem non fuit expedita, niſi in ſequenti Conſiſterio* quod habitum eſt die veneris 1. Iunij.

Expedita igitur Bulla, citatus Lutherus ad comparendum, cum non ſolum non compareret; verum etiam in ſuis erroribus pertinax impudentia maxima contra Apoſtolicam Sedem inueheretur, anno 1521. Magiſter Sacri Palatij Syluester de Prierio, & Hieronymus Ghinutius Epiſcopus Aſculanus Cameræ Apoſt. Auditor, eiuſdem Lutheri impudentiſſimi hæretici citati, atque non comparentis, falſam doctrinam Romæ in foro Agonis pridie Id. Iunij, anno à Virginis partu 1521 condemnarunt, eius ſtatua, ac libris, poſt ſententiam, à Magiſtro Cypriano Ordinis noſtri in Romana Sapientia S. Theologiæ primario profeſſore, promulgatam, ac lectam, tortoreo igne publicè in maximo populi concurſu exuſtis. *Fernand. in Concertat. ad an. 1521.*

His peractis cum Lutheranæ hæreſis virus in dies magis, ac magis, ſerperet in populis; tanto malo opportunum remediū adhibiturus Paulus Papa III. Generale Concilium Mantuæ primò anno 1536. tanquam in loco tuto, ſertili, & commodo ad 10. Kalendas Iunias inchoandum ſequenti an. 1537. indixit. Verùm renuente Friderico Mantuæ Duce ob quoſdam ſimulatos prętextus illud ibidem celebrari; Vicentiam Veneti domitij nobilem, ac opulentam Ciuitatem ex Reipub. Venetæ conſenſu translatum eſt, Kalendis Maij ſequentis anni 1538. inchoandum, Legatis Apoſtolicis illuc transmiſſis Cardinalibus Campegio, Simonetra, & Aleandro, qui illud inchoarent, aduenienteſque exciperent. At cùm ſtatuto tempore, Cardinalibus Legatis Vicentiæ exiſtentibus, ad Concilium vix vnus, vel alter ex externis nationibus illuc conueniſſet Ep. Id Paulo Pontifici renunciarunt Legati, dilatumque eſt Concilium vſque ad ſequentis anni 1539. Paſcha ex eiuſdem Pauli decreto. Cum verò cerneret Paulus frequentibus Concilij indictionibus nihil ſe, neque apud Catholicos, neque Hæreticos proficere, nouis quotidianis impedimentis ſemper aduenientibus, & Cæſarem, Ferdinandumque fratrem eius, ac alios Principes, rem non niſi confecta pace inter

Chri-

Chriſtianos Principes exequutioni demandari poſſe, ſignificare; Denique nec ad condictum tempus alios prælatos Vicentiam conueniſſe, prorogationis nomen iam auerſans, quod tam ſæpè fruſtra fuerat repetitum, ſatius duxit celebrationem Synodi Generalis ad ſuum, & Apoſtolicæ Sedis beneplacitum ſuſpendere, huiuſmodi ſuſpenſione Apoſtolicis litteris 10 die Iunij 1539. datis, Principibus nunciata. *Spondan. in Annal. Eccleſiaſt. an.* 1536. *num.* 15. *&* 1537. *num.* 13. *&* 1538. *num.* 9. *&* 1539. *num.* 4.

Tandem Generalem Synodum Tridentina in Vrbe Germanis commodiore celebrandam fore decretum eſt, talis decreti expedita Apoſtolica Bulla indictiua eiuſdem 11. Kalen. Iunij an. 1542. inchoandæ verò Kalendis Nouembris eiuſdem anni, conſtitutis Legatis de Latere ad illã Card. Pariſio, Morono, & Polo. At ob diſſidia inter Chriſtianos Principes, publicaſque turbationes, cum Patres numero Pauci Tridentum conueniſſent, aſſereretque Imperator ſe paratiſſimum ad illius celebrationem procurandam eſſe; impediri tamen à bellicis motibus Regis Galliæ; Paulus Pontifex rem infectam agnoſcens, Legatos ſuos in vrbem reuocauit, denuo ſuſpenſo Cõcilio ad commodius tempus, confectis de hoc litteris Apoſt. Bononiæ pridie nonas Iunij promulgatis. *Spondan. vbi ſup. an.* 1542. *num.* 10. *& num.* 4.

Pace tandem, Deo pacis Principe, atque Authore, inter Imperatorem, atque Regem Galliæ conſtabilita anno 1544. Paulus Pontifex Tridentinum Concilium denuo reſtituit, in ſequentis anni Idus Martias, quæ Dominica *Lætare* 4. Quadrageſimæ futura erat, tanquam lætitiæ die, edito diplomate 13. Kal. Decemb. inchoandum, adlectis ad hoc Februario menſe an. 1545. Cardinalibus de Monte, Ceruino, ac Polo eiuſdem de Latere Legatis, ac Præſidibus. Veruntamen propter Patrum infrequentiã aliaque impedimenta non fuit inchoatum Concilium vſq; ad finem eiuſdem anni 1545. *Spondan. vbi ſup. an.* 1544. *num.* 16.

Inchoatur igitur feliciter poſt tot aduerſitates ſacroſantum Generale Tridentinum Concilium in Spiritu ſancto legitimè congregatum, quinta ſeſſione habita Idibus Decembris anno 1545. incidente ea die in Dominicam noncupatam *Gaudete*, quæ tertia eſt Aduentus Domini, cum ſolemnitate maxima, indictiſque in toto Chriſtiano Orbe publicis ſupplicationibus, atque Vniuerſali Iubilæo, vt eiuſdem Concilij Acta teſtantur, cuius hiſtoriam ſcripſit in multis vitiatam, ac falſam, F. Paulus Sarpius mutato nomine Petri Soaui Polani, quam Londini in latinum ſermonem vertit, atque impreſſit Marcus Antonius de Dominis, qui ad Archiepiſcopatum Spalatenſem euectus, poſtmodum à fide Catholica Apoſtata, atque Hæreſiarcha, nouorum errorum inuentor effectus in Anglia, rurſuſque ad pœnitentiam ſimulatè reuerſus, atque relapſus, in hæreſi, ac perfidia mortuus eſt, cadauere poſtmodum à Sacroſancto Inquiſitionis Generalis Tribunali Romę tortoreo igni adiudicato, atq; in acie Campi Floræ, vt vidimus, conſumpto. Veridicam autem eiuſdem Concilij enarrationem de mandato Vrbani VIII. contexendam exorſus eſt Reuerendiſſimus P. F. Nicolaus Riccardius Sac. Palatij Magiſter, quam morte præuentus, complere nequiuit, euulgata tamen prius compendioſa eiuſdem hiſtoria, tanquam apparatu ad illam, quã impreſſit ſub titulo *Synopſis Hiſtoriæ Concilij Tridentini*. Copioſam tandem, & integrã geſtorum omnium eiuſdem Concilij contexuit hiſtoriam, qua Suauium optimè confutauit, Cardinalis Pallauicinus his præteritis annis, Romæ impreſſam. *Spond. in Annal. Eccleſiaſt. an.* 1445. *n.* 12. *atq;* 17.

Interfuere huic S. Synodo præter Præſides Cardinales, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, Theologorumque; nec non Abbatum copioſam multitudinem, ex noſtris Dominicanis Archiepiſcopi, Epiſcopi, ac Theologi in tam magno numero, vt viris egregijs Ordo noſter ſacræ Synodo plenum ſe eſſe oſtenderit, quorum nomina hìc recenſemus. *Fernand. in Concertat. Præd. ad annum* 1562.

Archiepiſcopi.

P. F. Auguſtinus Saluagus Genuenſis Archiepiſcopus Genuenſis.

Bartolomæus de Martyribus Luſitanus Archiep. Bracarenſis.

Sebaſtianus Lecauella Græcus Archiep. Naxien. poſtmodum Epiſcop. Litteten.
Iulius Pauc ſius de Brixia Archiep. Surren. tin.
Leonardus de Marinis Genuen. Archiep. Lancianen.
Antonius Iuſtinianus de Chio Græcus Archiep. Naxien. qui ſucceſſit defuncto Sebaſtiano ſuprad. *Ex Act. eiuſd. Cõcily.*

Epiſcopi.

Ambroſius Catarinus Politus Epiſcopus Minoren. in Concilio creatus.
Eugenius Ohairi Hibernus Epiſc. Achaden.
Thimoteus Iuſtinianus Chienſis Epiſcop. Calamonen. in Creta.
Marcus Lauteus de Tropeia Epiſcop. Campanien.
Hieronymus de Nichiſola Veronen. Epiſcop. Teanenſis.
Dominicus Caſablanca Meſſanen. Epiſcop. Vicoaquen.
Hieronymus Treuiſanus Venetus Epiſcop. Veronen. qui in eodem Concilio mortuus eſt.
Antonius Hauetius Belga Epiſcop. Namurcen.
Ioannes Coloſuarinus Hungarus Epiſcop. Canadien.
Aegidius Fuſcararius Bononien. Epiſcop. Mutinen.
Albertus Dumius Cattarenſis Epiſcop. Belenſis.
Antonius de Comitibus Lucurri Epiſcop. Brugnaten.
Thomas Stella Venetus Epiſcop. Iuſtinopolitan.
Iacobus Naclantes Florentinus Epiſcop. Clodien.
Thomas Caſellus Roſſanen. Epiſcop. Cauenſis.
Petrus Xaque Hiſpanus Turris Iulica. Epiſcop. Niochen.
Martinus de Cordoba Hiſpanus Epiſcop. Dertuſen.. *Ex Act. eiuſd. Concily.*

Theologi,

Magiſter Generalis Ord. P. F. Vincentius Iuſtinianus cum F. Seraphino Caballo Brixien. prouinciali Terræ Sanctæ ſocio eiuſdem P. Generalis.

Fuere autem à Pio IV. Summo Pont. delecti ſex Theologi viri præſtantiſſimi atque ad Concilium miſſi, ex quibus tres fuere Dominicani, nempe ſequentes.

P. F. Petrus de Soto Hiſpanus, qui in eodem Synodo quieuit cum Chriſto menſe Aprili anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo tertio, in cuius locum ſuffectus eſt P. F. Adrianus Valenticus Venetus, poſtmodum Iuſtinopolitanus Epiſcopus.

P. F. Camillus Campegius Papienſis Inquiſitor Ferrarien.

P. F. Hieronymus Brauo Hiſpanus: *Ex Act. eiuſd. Concily.*

A Philippo II. Hiſpaniarum Rege fuere miſſi P. F. Ioannes Gallo, qui ſacræ ſcripturæ cathedram Salmanticam moderatus eſt.

P. F. Petrus Fernandez, qui Præfectus fuit Prouinciæ Hiſpaniæ. *Ex eiſdem Actis & Fernand. in concertat. Præd.*

Sub Paulo III. ad idem Concilium miſſi fuere à Rege Hiſpan. PP. Bartholomæus Caranza, & Dominicus Soto, qui in congreſſibus cum Hæreticis maximum reportrauit ttiumphum; vnde illuſtri ſtemmate fuit nobilitatus, nempe flamma egrediente ex duabus complexis manibus cũ inſcriptione, *Fides, quæ per charitatem operatur.* Habuitque hic latinam orationem in Concilio Dominica j. Aduentus anno 1545. Caranza autem Dominica prima Quadrageſimæ anno 1546. concionem habuit coram Patribus Concilij, ad quos ſcripſit librum de Reſidentia Epiſcoporum. *Fernan. vbi ſup. & Mirreus in Biblioth.*

A Rege Portugalliæ Ioanne III. miſſi fuere Theologi præſtantiſſimi P. P. F. F. Gregorius de S. Iacobo, Inquiſitor poſtmodum Vliſſipponenſis, qui Dominica prima Quadrageſimæ anno 1547. concionem habuit in Concilio; & Hieronymus de Oleaſtro Inquiſitor & ipſe poſtmodum Vliſſipponenſis. A Rege Sebaſtiano miſſi fuere duo alij doctiſſimi Theologi, F. Ludouicus de Sotomaior primariæ Conimbricen. Vniuerſitatis diuinæ Scripturæ Cathedræ Regens, nec non Franciſcus Forerius, de quo infra.

Cum Epiſcopis, ſeu Archiep. interfuere eidem Concilio ſequentes Theologi.

P. F. Angelus Ciofus Florentinus cũ Cardinali Mantuano Legato.

P. F. Hæliſæus Caijs Venetus cum Reueren-

rendiſſ. Archiep. Pragen.

P. F. Sanctes Cythinus *Vtinenſis* cum Reuerendiſſ. Archiep. Amalphitano.

P. F. Petrus Aridien. Gallus cum Reuerendiſſ. Epiſcopo Genomanen.

P. F. Bernardus *Bernardi* Gallus Auenionen. Inquiſitor, Congregationis Franciæ Vicarius cũ Rererendiſſ. Ep. Nemauſen.

P. F. Io. Matthæus Valdinas cum Reuerendiſſ. Archiep. Tarentino.

P. F. Petrus Martyr Coma *Hiſpanus* cum Reuerendiſſ. Epiſcopo Gerundenſi.

P. F. Petrus Zatores Hiſpanus cum *Reuerendiſſ.* Epiſc. Dertuſen.

P. F. Antonius de Gropſuto cum Reuerendiſſimo Epiſc. Viglieuanen.

P. F. Aurelius de Chio cum Reuerendiſſ. Archiep. Spalaten.

P. F. Adrianus Valentieus *Venetus* cum Reuerendiſſ. Archiep. Nicoſien.

P. F. Marcus Medices Veronenſis cum Reuerendiſſ. Epiſc. Ceneten.

P. F. Benedictus Herba Mantuanus cum Reuerendiſſ. Epiſc. Brixien.

P. F. Michael de Aſt Genuenſis Prior noſtri Conuentus Tridentini S. *Laurentij*.

P. F. Conſtantinus Coccianus Iſforella cũ Reucrendiſſ. Epiſc. Montis Politiani.

P. F. Henricus de S. Hieronymo cum Reuerendiſſ. Archiep. Braccaren.

P. F. Baptiſta de Lugo cum Reuerendiſſ. Epiſc. Veronen.

P. F. Hieronymus *Barolus* Papienſis. *Ex Actis eiuſd. Concilij.*

Horum plurimi ad ſacras infulas fuere poſtmodum promoti, de quibus ſuo loco dictum eſt.

Procuratores Epiſcoporum.

Miſere ad Concilium Procuratores ſuos aliqui Eccleſiarum Paſtores, qui ad illud accedere non valebant: recenſentur autem ex noſtris Prædicatoribus ſequentes.

P. F. *Io.* Coloſuar Ep. Canadien. totius Hungariæ Prælatorum nomine Concilio interfuit.

P. F. Felicianus Niguarda à Morbineo adſtitit Concilio Procurator pro Illuſtriſſ. Archiep. Salisburgen. theologus inſignis, qui Scalen. primò, S. Agathæ deinde, Nouocomen. tandem Epiſcopus euaſit.

P. F. Io. de Ludenna præſtantiſſimus Sac. Theologiæ laureatus adfuit pro *Epiſcopo* Seguntino Procurator, qui concionem habuit coram Patribus Dominica prima Quadrag. an. *1563.* teſte Fernandez.

P. F. Ambroſius Pelarges, vir doctiſſimus, eidem Synodo interfuit die 10. Maij anno 1546. in qua ſedit Procurator, & Orator Electorum Treueren. & Colonien. habuitque in illa coram Patribus orationem vt teſtatur Card. Pallauicinus in hiſt. eiuſdem Concilij.

Functiones in Concilio.

P. Fr. Thomas Caſellius Epiſcop. Cauen. conſtituitur à Patribus Concilij Cõmiſſarius: de quo præſtantiſſimo viro narrat Card. Pallauicinus in hiſt. Concilij, quod cum Braccius Martellus Epiſcopus Feſulanus coram Patribus Tridentini Concilij fuiſſet cõqueſtus de Regularibus omnibus, quod in ſuis Eccleſijs ſacramenta miniſtrarent, ac prædicarent ſine Epiſcoporum licentia, propterea que eiſdem eſſe interdicenda prædicta omnia, conſurrexit in Regularium fauorem dicendo. *Che il Papa è Veſcouo di tutto il grege Chriſtiano, e ciaſcheduno di noi* (hoc eſt Epiſcoporum) *è chiamato ſolamente in parte della ſollecitudine, come parlano li ſacri Canoni, onde non meno entra per l' vſcio legitimo del ouile chiunque è mandato dal Papa in alcuna dioceſi, che chi vi è mandato dal Dioceſano particolare. Non facciano li Veſcoui querele di ciò, che è ſtato difetto loro, è non vſurpatione de Regolari. Se quelli haueſſero adempito l'officio ſuo d' inſegnare, e di predicare, queſti ſarebonſi contenuti nella loro quiete monaſtica à lodar Idio, & à mortificarſi in ſodisfatione de ſuoi, e degl' altrui peccati. La noſtra negligenza è ſtata l' intercesſore che hà impetrato dalla Sede Apoſtolica i priuilegij à Regolari. Eſſi portano tutt' il peſo del carico Epiſcopale; noi ne godiamo l' entrate; noi gl' honori, e ci lamentiamo?* Pallauicin. in Hiſt. Concilij Trid. lib. 7. cap. 4. qui ita ibidem ſubdit: *L' iſtanza del Caſellio riceuette fauore in prima da Galeazzo Fiormondi Veſcouo d' Aquino, e poi dalla voce d' aſſai altri, li quali condannauano l'orazione del Martello come indegna, e diſonorata.*

P. F. Iacobus Naclantus Clugien. Epi-

ſcopus author fuit vt in ſeſſ. 13. cap. 5. & can. 11. verbum *Sacerdotis* in verbum *Confeſſarij* mutaretur, vbi dicitur, *habita copia Confeſſarij* cum prius diceret, *habita copia Sacerdotis*.

P. Fr. Hieronymus *Vielmus* Venetus Argolicen. Epiſcopus libros duos in Concilio edidit de ſcriptis S. Thomæ, qui eidem S. Synodo magno fuere vſui.

P. F. Aegidius *Fuſcararius* Mutinen. Epiſc. electus eſt à Patribus ad recognoſcendos ſermones in Concilio habendos: edidit inſuper eiuſdem Concilij Acta, quæ manuſcripta extant.

P.F. Hieronymus Muzarellus Inquiſitor, atque Prior Bononienſis, ante ſuam ad ſacri Palatij Magiſterium aſſumptionem primis Concilij Seſſionibus Bononiæ habitis interfuit, vt ex elogio eius tumulo appoſito, in Magiſtris Sacri Palatij recenſito elucet.

P. F. Thomas Badia delectus eſt ad diſputandum in *Vormatienſi* colloquio cum Lutheranis, quos confudit, & conuicit.

P. F. Leonardus de Marinis cum prædicto Badia, & Franciſco Forerio omnes ex noſtris, Miſſalis, Breuiarijque Romani correctioni fuere præpoſiti. Et idem Forerius datus eſt à ſecretis deputationis Tridentinæ pro damnatæ lectionis librorum Indice conficiendo.

PP. FF. Bartholomæus de Martyribus Archiep. Braccaren. Iulius Pauefius Archiep. Surrentin. Aegidius Fuſcararius Ep. Mutinen. Marcus Laureus Epiſc. Campanien. atque Vincentius Iuſtinianus Magiſter Generalis Ord. noſtri fuere deputati à Patribus pro negotio Reformationis.

P. F. Petrus Bertanus Epiſc. Mutinen. & Ambroſius Catherinus delecti ſunt à Patribus ad tollendos abuſus, qui in legendo, atque ſacram ſcripturam interpretando, irrepſerant.

P. F. Marcus Laureus Epiſc. Campanien. inſeruiuit Concilio loco Secretarij ſub Pio IV.

Paulus Papa III. Romæ deputauit Congregationem quinque Theologorum ſuper decreto *de Iuſtificatione* quod Concilij Patres eidem miſerant, ex quibus vnus Auguſtiniani Ordinis fuit Apoſtolicus Sacriſta, reliqui verò quatuor fuere Dominicani, Franciſcus Romæus Magiſter Generalis, Bartholomæus Spina Magiſter Sacri Palatij, Albertus Diuenus à Cattaro, & Dominicus de Roma, vir eruditiſſimus, S. Theol. profeſſor celeberrimus, eiuſdemq; actualis Lector in Romana Sapientia.

Supradicta omnia ex Actis eiuſdem Concilij, & Chronologia Ord. *Præd. Dom.* F. Reginaldi Lucarini Epiſcopi Ciuitatis Plebis, inter mortales ſuperſtitis hoc anno, quo hæc ſcribimus 1666. & Alphonſo Fernandez in Concertat. Præd. ad annum 1562. fuere deprompta.

P. F. Ambroſius Catarinus ante quam ſacra Infula cohoneſtaretur, huic Concilio interfuit, Theologus magni nominis, qui in eodem ſeſſione 3. die Iouis 4. Febr. celebrata doctiſſimam habuit orationem vt teſtatur Spondanus in *Annal.* Eccleſ. an. 1546. nu. 4. & fer. 4. Cinerum eiuſdem anni prædicauit, fuitq; impio Luthero formidabilis: cumque eius doctrinæ acumen in dies illi S. Synodo magis, ac magis proficuum agnoſceretur, à Paulo Papa III. Minorēſis Epiſcopus die 26. Auguſti eiuſdem anni creatus eſt, ad Archiep. ſedem Compſanā poſtmodū vocatus à Iulio III. anno 1552. *Vghell. Ital. Sac. tom. 7. in Epiſc. Minoren. & Lucarin. vbi ſup.*

P. F. Marcus Laureus de Tropeia Calaber in Theologica facultate vir eximius, orauit in Concilio coram Patribus in ſeſſione 5. vt teſtatur *Spondan.* in Annalib. Eccleſ. anno 1546. num. 6. Promotus poſtmodum à Pio IV. ad Epiſcopatum Campanien. & Satrianen. anno 1560. in eodem Concilio claruit, inter doctiſſimos Patres aſcriptus, quorum doctrinam magni fecit S. Synodus. *Vghell. vbi ſup. in* Epiſc. *Campanien.*

P. F. Thomas Stella Salpenſis Epiſcopus orauit in Seſſione 6. habita die Iouis 15. Octob. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto, quo poſtmodum ad Lauellinam Eccleſiam trāslatus fuit. *Spondan. vbi ſup. anno* 1547. *num.* 10.

Translato ob peſtilentiam Bononiam Tridentino Concilio anno 1547. die Iouis 21. Aprilis eiuſdem anni celebratur prima Seſſio ibidem, quæ in ordine Synodi Tridentinæ fuit nona, in Eccleſia S. Petronij, in qua iterum orauit. P. F. Ambroſius Catherinus Epiſcopus Minorenſis. *Spondan. vbi ſup. num.* 5.

P.F.Gre-

P. F. Gregorius Primaticius Senenſis, inſignis ſacræ Theologiæ Doctor, huic S. Synodo cum Archiepiſcopo Seneſe interfuit, Theologi eiuſdem titulo inſignitus. *Ex monumen. Conuen. Senenſ. Dom.*

Reuerendiſſ. P. Magiſter Ordinis Franciſcus Romæus de Caſtilione, etiam ipſe ſua præſentia Tridentinam Synodum cum alijs Patribus noſtris decorauit, de quo Chron. Magiſtroꝝ Generalium in conſtitutionibus noſtris hæc refert. *Aliquando in Tridentino Concilio detentus, alias luſtrandis Prouincijs intentus Capitulum Generale apud Salmanticam habuit anno* 1551. *& inde reuerſus Synodo Tridentina duranti interfuit; eaque per Iulium III. ſuſpenſa, Romam reuerſus eſt.*

Et hæc omnia ex eiuſdem Sãctæ Synodi Actis: Cronologia Ord. Prædicat. Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. D. F. Reginaldi Lucarini pluries in hoc opere relati, & Fernandez in Concertat. Prædic. alijque ſcriptoribus fuere fideliter deprompta.

Tit. 16.

Defenſor Fidei.

Ponimus iure merito pro coroni de huius capitis virum toto chriſtiano orbe famoſum, qui in ipſis Concilijs, *Defenſoris fidei* glorioſiſſimum nomen ſibi vindicauit.

Ioannis Cardinalis de Turrecremata præſtantiſſimam doctrinam, vitæque probitatem cõmẽdaturus Eugenius Papa IV. datis eidem Apoſtolicis litteris 3. Kal. Nouemb. an. 1436. in Sacri Palatij Magiſtris recenſitis, quo munere tunc tẽporis fungebatur, in hęc verba prorupit. *Cum autem ſcientia, virtutes, & probitates tuæ nobis, Sedi Apoſtolicæ, & Rom. Eccleſiæ plurimùm per hæc tempora fuerint fructuoſa, cupientes eiſdem, vt tenemur, aliquali ex parte retribuere, & commiſſum tibi Magiſterium propter te in conſuetis honoribus reintegrare, ac nouis honerare &c.* Quomodo verò Ioannes, eiuſque doctrina Eugenio Pontifici, Apoſtolicæ Sedi, ac Romanæ Eccleſiæ plurimùm fuerit fructuoſa, audiamus.

Ad Baſileenſe Concilium miſſus Io. ab Eugenio IV. anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo primo, pro reformatione morum fidelium, tam Clericorum, quàm Laicorum, & contra Huſſitas, hæreticos congregatum, in eodem Concilio ex Patrum decreto contra Huſſitas, illorum hæreſes impugnando, ſcripſit; tractatum quoque de B. Virginis Conceptione compoſuit. At eum poſtmodum Concilium illud legitimè à Martino V. congregatũ, in Conciliabulum degeneraſſet ob factam reuocationem Concilij è Baſilea Ferrariam ab Eugenio, ex diabolica illa Congregatione diſcedens Ioannes, ad Eugenium Papam reuerſus eſt, proteſtatione ibidem facta huiuſmodi reuocationis rationabiliter ab eodem Pont. Max. decretę.

In tot Eccleſiæ procellis cum quidam Baſileenſi quidam verò Ferrarienſi Concilio Epiſcopi, Reges, Magnates, ac Principes cum ſuis populis adhærerent, Carolus Gallorum Rex collegit Epiſcoporum, ac Procerum Regni ſui Synodum, ſeu Congationem Bituricis anno 1438. ſui Regni, ac Gallicanæ Eccleſiæ bono conſulturus, ad quam Eugenius Ioannem delegauit, Apoſtolici Legati vices gerentem, qui & Gallos Epiſcopos ad Ferrarienſe Concilium euocaret, ipſumque Regem ad id eis mandandum induceret, actaq; à Baſileenſi Conciliabulo Galliæ fideles cuncti execrarentur. In Hiſpaniam quoque pro eodem negocio miſſus, dum Vrbem repeteret, S. R. E. Cardinalis creatus eſt. *Olmeda in vita Bartholomæi Texerij Magiſtri Ord.*

Seſſione habita 16. Ferrariæ, translatum fuit Cõcilium Florentiam ab Eugenio IV. qui anno 1439. indictione ſecunda, menſe Ianuario Ferraria cum Ioanne Imperatore, Ioſepho Patriarcha Conſtantinopolitano, alijſque Synodalibus Patribus, tam Græcis, quàm Latinis ſucceſſiuo tempore diſcedentibus, Florenciam omnes petiere, ad continuandum Concilium Ferrariæ incohatum. Interfuit Turrecremata Florentino Concilio, in quo & auctoritatem Eugenij Papæ, ſicut & aliorum Pontificum

ficum ſupra Concilium, & primatum in Catholica Eccleſia, lingua, calamoque mordicus defendit, cum Græcis diſputando, ac reſpondendo Baſileenſi Oratori coram Pontifice Max. ac tota congregata Synodo, propter quæ ab eiuſdem Patribus *Defenſoris fidei* nobili titulo fuit cohoneſtatus.

Factum, omiſſis Scriptoribus noſtris, in hunc modum ediſſerit eruditiſſimus vir D. Abbas Vghellus Ital. Sac. tom. 1. in Epiſcopis Sabinen. *F. Io. de Turrecremata Hiſpanus Ord. Prædicat. ac ſacri Palatij Magiſter ab* Eugenio IV. *creatus eſt Cardinalis* 1439. *ſub Tit.* S. *Sixti, a Pio verò* II. *Epiſcopus Card. Sabinus* 1464. *vir utique ob eximiam doctrinam, probitatemque morum percelebris, cuius ſanè laudes nemo vnquam, vel exactiùs, vel ſplendidiùs, quàm eiuſdem doctiſſima ſcripta poterit celebrare: Ideo enim* Defenſoris Fidei *perilluſtre tulit cognomen, quod in Florentino Concilio non modo contra Græcos pietatem Chriſtianam opportuniſſimè defenſarit: ſed quòd vtramq; Eccleſiam, Græcam ſcilicet, & Latinam icto concordiæ fœdere, communicatiſq; capitibus Fidei, curarit iungendam.* Quem titulum etiam à Pio *II.* obtinuiſſe affirmat Olmeda in vita Barrholomæi Texerij, Mag. Generalis dñ de eodem loquens ait. *Qui & a Pio* II. *poſt Epiſcopalem ordinationem nouus Protector Fidei decretus eſt, vnus, & primus tanto cognomine inſignitus; verbo namque, & ſcripto ita eminuit, vt lucerna ardens, & lucens ab Italis ſit dictus. Varijs proinde Pontificibus, die noctuque litteris intentus, varia, grandiaque dicauit opera.* Ex Auct. ſuprad.

CAPVT IV.

DE MINISTRIS IN CVRIA.

HABENT Pontifices Maxx. ſuos in Romana Curia Officiales, ac Miniſtros pro negocijs ad Apoſtolicam Sedem delaris, & ſpectantibus expediendis ex Clericali ordine, vel ſacro Religioſorum cœtu delectos, qui omnes ſuis miniſterijs intenti, in regenda à Summis Pontificibus D. Petri nauicula adiutrices manus, debitum præſtando obſequium, ponunt. De quibus omnibus ex noſtro Prædicatorum Ordine aſſumptis ſumus acturi. In præſenti autem de Gubernatore, ac Magno Priore Vrbis: Viceſgerente, Auditoribus Sac. Rotæ: Capellanis D. Papæ: Bibliothecarijs Apoſtolicis: Sacræ Congregationis Indicis Secretarijs. Examinatoribus promouendorum Epiſcoporum; atque Prædicatoribus Iudæorum tractabimus, nec non recenſebimus ſacra Conclauia apud noſtros Prædicatores à Cardinalibus pro Summorum Pontificum electionibus celebrata: Magiſtis Sac. Palatij, Pœnitentiarijs D. Papæ, ac Procuratoribus Ord. ad ſequentia capita reſeruatis.

Tit. I.

Gubernator Vrbis.

NIcolaus Papa IV. ex Vrſinorum ſtirpe nobiliſſima valetudinis gratia Roma ſecedens anno à partu Virginis milleſimo ducenteſimo octogeſimo, patrimonium D. Petri inuiſit: cumque Viterbij aliquorum menſium ſpatio reſediſſet, Surianum eiuſdem Patrimonij caſtrū ob aeris ſalubritatem pro æſtiuo tempore tranſigendo

ſigendo petijt, vbi eodem anno depoſito quod mortale eſt, immortalitatem induit menſe Auguſto eiuſdem anni. Ne autem Romanus populus Gubernatore, ac Rectore deſtitutus remaneret, idem Pont. in egreſſu ex Vrbe Gubernatorem, ac Rectorem eiuſdem cum omnimoda Apoſtolica auctoritate Cardinalem Latinum Malabrancam Vrſinum ſibi ex ſorore nepotem, Dominicani inſtituti profeſſorem nominauit, qui Vrbem cum Romano Populo ſingulari prudentia rexit vſque ad eiuſdem Nicolai deceſſum. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. in Epp. Oſtien. & Plod. inter Cardd. Ord. in eius vita.*

Tit. 2.

Viceſgerens.

Eſt in Vrbe, inter Apoſtolicæ Sedis Miniſtros principaliores Dom. Viceſgerens, ad quẽ ex officio ſpectat ad Sacros Ordines promouendos ordinare, Confirmationis Sacramentum miniſtrare, Orphanorum, ac viduarum cauſas audire, cœteraque miniſteria, quæ Epiſcopi in ſuis diœceſibus complent, peragere, qui ſemper in dignitate Epiſcopali eſt conſtitutus.

Vnicum ex Dominicanæ Religionis profeſſoribus fuiſſe in Vrbe Viceſgerentem comperimus, P. F. Nicolaum Martini de Albertinis Pratenſem, qui cum in Vrbe Procuratoris Generalis Ordinis munere apud Apoſtolicam ſedem fungeretur, ita Bonifacij VIII. gratiam promeruit, vt ab eodem Spoletanus Epiſcopus, Vrbiſque Viceſgerens creatus fit Kalendis Iunij an. milleſimo ducẽteſimo nonageſimo nono, poſt indictum in Chriſtiano Orbe primum Iubilæum, ſequenti anno Romæ celebrandum; quo noſter Nicolaus Viceſgerens in Apoſtolica Curia enituit. Fuit poſtmodũ ab eodem Pont. Max. Legatus Apoſtolicus ad Britanniæ, atque Galliæ Reges directus, ac tandem ſacra purpura coboneſtatus à Benedicto XI. an. 1303. vt ſupra enarrauimus. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1. in Epiſcop. Oſtien. & Veliteruen.*

Tit. 3.

Magnus Prior Vrbis.

Eſt Romæ in Auentino Monte Sacræ militiæ Hieroſolymitanæ Eccleſia D. Baſilio magno dicata, Prioratus titulo condecorata, cuius Prior pro tempore Vrbis Magnus Prior nuncupatur, habetque congruos redditus annuos, ad ſena circiter aureorum millia pertingentes.

Hac nobili Præfectura à Pio V. Pontifice Sanctiſſimo coboneſtatus eſt F. Michael Cardinalis Alexandrinus, poſt reſignatum S. R. E. Camerariatus officium in vſum ſacri belli contra Turcas transferendum. Factum, vt clarius eluceſcat, ex Ioãne Antonio Cabutio, geſtorum Pij Quinti occultato teſte, in hunc modum recenſemus: *Licet ſummum Camerarij Sedis Apoſtolicæ munus tertio Pontificatus anno vacans Cardinali Alexandrino detuliſſet; tamen ſequenti anno, cum ad ſociale bellum contra Turcas gerendum pecunijs indigeret, quas alioqui poterat aliunde colligere, ſingulari exemplo ei, nec inuito, id muneris abrogauit; & quod venale ſit, ceũ, & alij nonnulli Vrbani Magiſtratus, Aloyſio Cardinali Cornelio vendidit ſeptuaginta millibus aureorum, quos ad augendas Chriſtianorum vires contra Turcas contulit. Sed inter hæc tum alter effluxiſſet annus, ex quo ſacra militia Melitenſis Ordo ſummis votis pro extinta ſua in hunc. Pontificem pietate Card. Alexandrinũ Protectorem ſibi delegerat, Prioris in Vrbe titulum eiuſdem Ordinis ex obitu Bernardi Saluiati Cardin. tunc vacantem, cum annuis redditibus, qui tum erat circiter ſena aureorum millia, ipſi Alexandrino Pius aſſignauit, nonnullis annuis penſionibus reſeruatis. Sed tum eiuſmodi collationem Io. Valletta illius Ordinis Magiſter ægerrimè ferens per litteras ad Papam datas, ea de re grauiter expoſtulaſſet, perlectis litteris Pontifex, ſi res integra fuiſſet, ab ea ſe temperaturum inditauit; quin etiam, ne quid in eius Viri, vel Ordinis, quos ipſe valde diligeret, offen-*

ſio-

ſionem feciſſe videretur, actũ reſcidiſſet, niſi Ioſephus Cambianus tunc militia Melitenſis apud Sedem Apoſtolicam Orator priuatas, & occultas Valletta querimonias publicas feciſſet, eiuſque ſecretas ad Pontificem litteras querelarum plenas temerè per Vrbem, imò per Orbem euulgaſſet. Quæ res hominibus ſermonem dedit, & Pontificis exiſtimationem, animumque grauiter offendit; pleriſq; uti fit, ex fama potiùs, quam ex facto, rem perperam indicantibus. Itaque Pius quidquid feciſſet, iure ſe feciſſe oſtendens, Cambianum, vt imprudentem rumoris auctorem, ab Vrbe confeſtim iuſſit abſcedere, eò ampliùs non rediturum.

Penſionem igitur duorum aureorum millium ſuper huius Prioratus fructibus impoſuit Pius, quingentorum ad fauorem Io. Pauli ab Eccleſia, quem poſtmodum S. R. E. Cardinalem creauit; quingentorum pro Paulo Ghiſletio; tertiam verò aureorum millenarium ad fauorem Philippi, Sebaſtiani, Antonij; Michaelis, & Ioannis bonæ indolis adoleſcentium, conſanguineorum ſuorum pro eorum congrua ſuſtentatione. *Cabutius in vita Pij V.*

Magnus Prior Vrbis igitur conſtitutus Michael Bonellus Card. Alexandrinus, ex Pij voluntate ruinoſas perantiquas ædes ærarij publici Romanorum in Pantanis pro mulieribus cathecumenis ad fidem conuerſis, atque in illa iſtruendis attribuit, in quibus idem Pont. Max. monaſterium Monialium ſui Prædicatorum Ordinis fundauit, ea lege, vt certam aureorum ſummã Magno Vrbis Priori pro tempore annuatim ſoluant. Clauſura eiuſdem Pij pecunijs ibidem conſtabilita, Card. Alexandrinus amplam, latamque viam ab Eccleſia S. Marię in Campo Carlèo ad templum pacis vnam: ab arcu Pantanorum ad S. Adrianum alteram aperuit, & ſtrauit, quarum priorem, Alexandrinam; poſteriorem verò Bonellam, perpetuo huius rei documento in marmore ibidem in hũc modum inſculpto *Via Alexandrina, & Via Bonella*, nuncupari voluit, hortoſque ibidem conſtitutos, ad ſuum Prioratum ſpectantes, in annuos perpetuos canones pro domibus conſtruendis alijs pluribus diuiſit, vt dicitur in monumentis Archiuij conuentus noſtri S. Mariæ ſuper Mineruã. Hac nobiliſſima pręfectura potitus eſt Alexandrinus vſq; ad mortem, quę eidem contigit an. 1598. ſepultus in noſtra Eccleſia, in ſepulchro quod Pius V. dum Cardinalis erat, ſibi parauerat; id teſtante emortualis libro eiuſdem, ſignato A. fol. 68. in hũc modum. *L' Illuſtriſs. Signore F. Michele Bonello Card. Aleſſandrino dell' Ordine di S. Domenico Veſcouo Albaneſe fù ſepolto in Chieſa noſtra nella ſepoltura della bon. m. di Papa Pio V. quale ſi fabricò mentre era Cardinale, nel ſcendere lo ſcalino auanti l' Altar magiore per cominciare la naue di mezzo, li 29. Gennaro 1598. Cuius anima requieſcat in pace.* Ex Archiu. Conu. Mineruæ.

Tit. 4.

Auditores Sacræ Rotæ.

INter præſtantiores Prælatos Apoſtolicæ Sedis miniſtros in Romana Curia Sacræ Rotæ Auditores recenſentur, qui cunctos alios & gradu, & præcedentia antecellunt, cauſaſque ad Apoſtolicam Sedem delatas audiunt, & decidunt, ac terminant; ex quibus aliqui inter Sanctos relati ſunt, & hi fuere tantùm duo, ex Ordine Prædicatorum vterque; alij ad ſummi Pontificatus faſtigium; alij ad ſacram purpuram; alij ad Patriarchales, Archiepiſcopales, Epiſcopaleſque Eccleſias fuere aſſumpti, vt videre eſt apud Ioannem Bapt. Cantalmaium in Selectanea Sacræ Rotæ Romanæ, qui eorundem Auditorum nobilem nomenclaturam compilauit.

1. S. *Raymundus* de Penna forti ex Catalonia, de Aragoniæ Regno, noſtri Præd. Ordinis tertius Generalis magiſter à Gregorio *Papa* IX. Pontificius Capellanus, cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Auditor, ac *S. R. E.* Pœnitentiarius creatus eſt, quem etiam ſibi in Confeſſarium, animæque ſuæ cuſtodem aſſumpſit, ſicut expreſſe fatetur Bzouius in Annalibus Eccleſ. anno 1234.

At vt noſtros omittamus. Cantalmaius ſuprad. in nomenclatura Auditorum Sacrę Ro-

Rotæ, ſic fatetur. *Raymundus de Penna forti Hiſpanus oriundus ex Catalonia Ord. Præd. illuſque tertius Generalis Magiſter, Capellanus, & Pænitentiarius Gregorÿ IX. patet ex proemio decretalium eiuſdem Gregorÿ in fine his verbis.* Sanè diuerſas conſtitutiones, & decretales epiſtolas in diuerſa diſperſa volumina per dilectum filium Fratrem Raymundum Capellanum, & Pœnitentiarium noſtrum in vnum prouidimus redigendas. *Franciſcus Penia Hiſpanus olim eiuſdem Sacri Palatÿ Auditor in vita ipſius Raymundi cap. 8. & 9. dicit, quod compleuit compilationem dict. decretalium anno 1235. & eius obitus fuit an. 1275. Fuit is quoque admirabili ſanctitate inſignitus, in eodemque Sanctorum numero collocatus à Clemente VIII.* Hæc ille.

Marſilius autem, cum Diago in vita S. Raymundi, impreſſa Barcinonæ apud Sebaſtianum Cormellas an. 1601. hæc de illo habet. *El primero fue hazerle Capellan ſuyo, que fue lo miſmo, que è echar mano del para vno de ſus Auditores de Rota como lo aduierte muy bien el famoſo Dottor Franciſca Penna. Que aſſi ſe ha da penſar por ſer ello muy aſſi, que los Auditores de Rota ſon Capellanes del Papa, y lo eran antigamente, y gozauan d' eſſe nombre Sacrado, y tomado di la Capilla Papal, en la qual aſſiſtian quando el Papa por ſi meſmo ſolia oyr en ella los pleitos de beneficios Eccleſiaſticos, y de otras coſas, que caſi de todo el mundo ſe del ante d-el. Nombraua entonces el Pontifice los, que queria por no eſtar determinando el numero dellos. Vnas vezes paſſauan de catorze y otras de veinte, haſta que Sixto IV. al anno 1472. lo reduxo à ſolos doze.*

Cœterum Paulus de Rubeis iuris conſultus Rom. in ſuo opere Deciſionum recentiorum, quod Sanctiſs. D.N. Alexandro VII. dicauit, impreſſo in Typographia Reu. Cam. Apoſt. anno 1661. partis 9. volumen 2. S. Raymundo ſub his verbis dicauit.

S. Raymundo Barchinonenſi
Ord. Prædicat.
Olim Sacræ Rotæ Romanæ Auditori
& Pœnitentiario Apoſtolico
Paulus Rubeus Romanus.

Quod tui nominis immortali gloria. &c.

Cœterum vt hoc firmiori fundamento concludamus, en Apoſtolicum Clementis Papę VIII. teſtimonium in Bulla canonizationis eiuſdem Sancti Confeſſoris data Romæ anno 1601 pontificat. eiuſdem an. 10. 3. Cal. Maij hæc aſſerentis in §. 21. *Excepit eum amanter, & benigne prædictus Gregorius prædeceſſor, ac breui perſpectis, ac exploratis eius animi dotibus, ac virtutibus, Capellani ſui officio, quod tunc temporis idem erat, quod nunc eſt cauſarum Palatÿ Apoſtolici Auditorum, & Pœnitentiarÿ dignitate ornauit, ac tanti ſemper fecit, vt non niſi adhibito eius conſilio grauiores cauſas tractaret: quem cum etiam à ſacris ſibi confeſſionibus præfeciſſet, is, qua erat in egenos Charitate, pœnitentia loco illi iniungebat, vt inopum preces, & iuſtas petitiones ſtatim audiret, eorumque negocia expediret, & quam citiſſimè conficeret. Quare ab eodē Gregorio prædeceſſore Pater Pauperum eſt appellatus.* Hæc Pontifex, qui ſubdit ibidem aliud quid hoc loco dignum. *Quare oblatos etiam honores, & ampliſſimas Eccleſiarum Cathedras omni conatu repudiauit: nam cum Gregorius Archiepiſcopatum Tarraconen. ei deferre decreuiſſet, id ille adeo grauiter, & moleſtè tulit, vt illico febri correpsus, aliquot dies, ingenti corporis, animique dolore torqueretur. Itaque ab huiuſmodi gloria alieniſſimus, omni ope intendit, vt eam à ſe dignitatem auerteret, quod cum per ſe non poſſet, adhibitis multorum precibus, & quorundam Cardd. authoritate, eiuſdem Gregorÿ prædeceſſoris animum ita inflexit, vt illius onus in eum transtulerit, quem ei muneri B. Raymundus aptiſſimum eſſe indicauit.* Ex eadem Bulla §. 21.

2 S. Antonius, Conſiliorum iure merito nuncupatus, alter extitit ex Prædicatoribus Sacræ Rotæ Auditor ab Eugenio Papa IV. cui S. Viri doctrina, pietas, iuſtitia, morumque integritas optimè innotuerant, inſtitutus Pontificius Capellanus, cauſarumque ad Apoſtolicam Sedem delatarum Auditor, qui cum pluribus annis demandato ſibi muneri plenè, ac integrè ſatisfeciſſet, ab eodem Pontifice Max. 4. Id. Febr. anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo ſexto Florentinus Archiepiſcopus creatus eſt: de quo Cantalmaius loco ſuprad. hæc ait. *Antoninus dictus Conſiliorum, Italus, Florentinus, Ord. Prædicator. Auditor, inde Archiepiſcopus eiuſdem Ciuitatis. Habetur ex vetu-*

ſto codice illius ſumma Theologica, impreſſo Venetijs anno milleſimo quingenteſimo decimo primo, quem vidi hic in Vrbe in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam apud R.P. Mag. Reginaldum Lucarinum eiuſdem Conuentus Priorem inter libros priuata illius Bibliotheca, in cuius proemio leguntur hæc verba: Prologus primæ partis Summæ Reuerendiſs. in Christo Patris, ac Domini, D. Antonini, olim Sacri Palatij Apoſtolici cauſarum Auditoris de Ordine Prædicatorum. *& eadem verba habentur in fine eiuſdem Summæ. Obijt anno 1459. Fuit inſigni ſanctitate ſuffultus, & in Sanctorum numero conſtitutus ab Hadriano VI. Pontifice. Eius corpus adhuc integrum perſeuerat Florentiæ.* Hæc Cantalmaius loco ſuprad.

Nouiſſimè autem Paulus de Rubeis ſupracitatus in eodem opere Deciſionum partis 9. volumen primum Sancto Antonino in hunc modum dedicauit:

S. Antonino Ord. Præd.
Sacræ Rotæ Romanæ olim Auditori
ac demum Archiep. Florentino.
Paulus Rubeus Romanus.
Dū præſenti volumini Mæcenatē quæro &c.

Tandem Clemens Papa VII. in §. 26. Decretalis pro S. Antonini canonizatione emanatæ, ita ait. *Cauſas ad te delatas, aut concordia componebas, aut celeri ſententia expedire ſtudebas.*

Ex quibus omnibus manifeſte apparet Diuum Antoninum ante aſſumptionem ad Archiepiſcopalem Eccleſiam Florentinam fuiſſe ſacri Palatij Apoſtolici Auditorem, quod idem eſt modo, ac Sacræ Rotæ Auditorem eſſe.

Tit. 5.

Capellani Dom. Papæ.

Licet Maiores Papæ Capellani eſſent quoque Auditores cauſarum ad Apoſtolicam ſedem delatarum, quos modò Sacræ Romanæ Rotæ Auditores dicimus; non tamen cœteri Summorum Pontificum Capellani, qui Minores dicebantur, ad audiendas cauſas Palatij Apoſt. aſſumebantur, ſed ad miſſam coram Pontifice celebrandam, & ad alia obſequia Summo Pontifici præſtanda; eratque talis titulus ſpecioſus, atque honorabilis, intimis familiaribus pontificijs tribui ſulitus, quo ſequentes Prædicatores noſtros cohoneſtatos reperimus.

1 P. F. Clarus Sextius de Bononia, in Pontificio, ciuilique iure erudititiſſimus, S. P. Dominici ſacris prædicationibus allectus, à B. Reginaldo Dominicanam togam induit Florentiæ, ſub qua breui, non tyro, ſed veteranus miles in Chriſti ſchola apparuit, ac Honorij III. Pont. Max. gratiam ita promeruit, vt ab eodem Capellanus, necnon Apoſtolicus Pœnitentiarius circa annum 1225. renunciatus ſit. Defuncto poſtmodum Honorio ad clauſtra reuerſus, non multò poſt Romanæ Prouinciæ prior prouincialis electus, multa erexit cænobia, complures filios Ordini dando; relictoque ſanctioris vitæ odore, euolauit in Cœlum circa annum 1250. *Plod. par. 1. lib. 1. & Caſtill. p. 1. lib. 1. cap. 53.*

2 P. F. Io. Valdchuſſenius Saxo à Gregorio IX. ad Boſnenſem Epiſcopatum aſſumptus, renunciata poſt aliquot annos, annuente eodem Pont. Max. Eccleſia, Magiſter Generalis ad clauſtra reuerſus, eligitur Pariſijs an. 1241. & ab Innocentio IV. in Capellanum, & Pœnitentiarium Apoſtolicum aſſumitur: qui eodem Pont. Max. mandante, lingua, & calamo, proprio, filiorumque ſuorum, Circumcellionum hæreſim in Germania renaſcentem, atque non modicum, etiam apud Magnates, & Principes inualeſcentem, compreſſit, populoſque in fide catholica conſtabiliuit. *Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. ad annum 1249. num. 6.*

3 Alterum ex Prædicatoribus in Capellanum, ac Pœnitentiarium Apoſtolicum ſibi elegit Innocentius IV. P. F. Stephanum nomine, quem anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo primo in Prouinciam Prouinciæ miſit, vt vnà cum Comite, & adminiſtris illius ea, quæ pro Catholica Fide, publicaque pace conſtabilienda neceſſaria viderentur, procuraret, prout fecit, iuſſaque Pontificis ad optatum finem perduxit. *Bzou. vbi ſup. ad annum 1251. num. 8.*

4 PP. FF. Bernardus, & Marcus Innocentij V. ex Ordine noſtro aſſumpti, Capellani fuere, qui ab eodem Pont. Max. in Hungariam miſſi ſunt anno 1276. vt inquirerent de vita, miraculis, atque Stigmatibus B. Margaritæ ex Regibus Hungariæ, quæ ætatis ſuæ anno vigeſimo octauo in cœlum euolauerat anno ſal. 1270. die 12. Ianuarij. Rem in hunc modum teſtatur Taegius in monumentis Ord. ſub an. 1270. *Virgo Venerabilis, & Sāctiſſima Beata Margarita filia Regis Hungariæ in præfato Monaſterio annis pluribus in maxima ſanctitate vita, & auſteritate vixit, vbi & mirandis ſignis, & prodigijs claruit: inter quæ hoc vnum mirabile eſt, & ſtupendum, quòd ſtigmata D. N. Ieſu Chriſti in corpore ferre meruit, prout quædam ſoror ſecretorum eius conſcia poſt mortem ipſius B. Margaritæ ſe vidiſſe, adiurata teſtificata eſt, & palpaſſe. Archiep. etiam Strigonien. eius in morte confeſſor hoc idem teſtificatus eſt. Antequam etiam ſepulturæ traderetur, Venerabilis prænominatus Archiep. Epiſcopus Vatiaen. & Præpoſitus Landimen. multique alij Religioſi diuerſorum Ordinum, & Prælati hoc idem viderunt, & teſtificati ſunt. Sed & Inquiſitores Dom. Innocentij V. Papæ hoc miraculum exiſtimantes, poſt multum temporis, vt de tam grādi re certum teſtimonium redderent, eius ſepulchrum aperientes, in eius ſanctiſſimo corpore omnia ſtigmata Domini, tam in pedibus, quam in manibus, & latere inuenerunt, & inde publicum fieri fecerunt inſtrumentum. Hi fuerunt Fratres Bernardus, & Marcus Dom. Papæ Capellani ad hoc ſingulariter in Hungariam directi, vt de dictis Stigmatibus inquirentes, ad Sedem Apoſtolicam quid veritatis in hoc negocio inuenirent, referrent. Iam enim in Curia Dom. Papæ de Sanctitate, miraculis, & Stigmatibus B. Virg. Margaritæ fama diſperſa fuerat.*

5 P.F. Martinus Strempus Polonus, vir tum ſcientia, tum pietate celebris, ob quæ à Nicolao Papa III. plurimùm adamatus, Apoſtolicus Capellanus, Maiorque Pœnitentiarius primo ſui Pontificatus anno conſtituitur, ſequentique anno diſſidentibus electoribus Gneſnenſibus in proprij Paſtoris electione, ab eodem Pont. Max. Gneſnenſis Archiepiſcopus creatur Viterbij decimo Calen. Iunij anno Dom. 1278. qui, dum commiſſum ſibi gregem inuiſurus iter aſſumpſiſſet, Bononiæ in morbum incidens, ibi ſpiritum reddidit altiſſimo. Hic eſt Martinus ille, de quo tot fabulæ circumferuntur, quaſi is auctor eſſet Strophæ de Ioanna femina Pont. cum id in M. S. eius autographo nuſquam inueniatur; ſed ab aliquo vafro exſcriptore, gloriæ tanti viri inuido in exceptis codicibus fuerit appoſitum. *Baron. in Annal. Eccleſ. ad annum* 1278. *num.* 32. *& de Reb. Geſt. in Pol. Ord. Præd. cap.* 6.

6 P. F. Conſilius Gattus Viterbien. à Martino Papa IV. Apoſtolicus Pœnitentiarius, propriuſque Capellanus delectus eſt, qui Arboren. primo, Compſanus poſtmodum Archiepiſcopus creatus fuit à Bonifacio VIII. anno 1300. *Vghell. Ital. Sacr. tom.* 6.

7 Aſſumptus ad Apoſtolatus apicem Clemens Papa VI. P.F. Gherardum Album de S. Domaro, Magiſtrum Generalem Ordinis in capitulo Carcaſſonen. anno 1342. electum ex ſorore ſibi nepotem, in ſacrum purpuratorum Collegium cooptauit eodē anno, qui inter alia Ordini collata beneficia duos Fratres ſibi maximo familiaritatis vinculo adſtrictos, Ioannem ſcilicet de Molendino, Bertrandumque Lemouicen. ab Auunculo ſuo congruis honoribus cohoneſtari impetrauit; ex quibus Io. Sacri Palatij Magiſter; Bertrandus verò eiuſdem Pontificis Capellanus renunciatus eſt. Fuit is excellentis ingenij, literarumque, tam ſacrarum, quàm prophanarum peritia admirabilis, Pariſinus Doctor celebris, multis in Ordine præfecturis decoratus. *Taeg. in monum. Ord. & Plod. de Vir. Illuſt. Ord. inter Cardd.*

8 P.F. Benedictus Hungarus ab Vrbano V. in proprium Capellanum aſſumptus, ab eodem P.M. ad Bergenſis Eccleſię regimen promouetur anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo nono 18. Cal. Febr. de quo ſupra in Bergen. Epiſcopis.

Cum P. F. Sancius à Porta Aragonenſis, Clementis Antipapæ, dicti in ſua obedientia VII. Magiſter Sacri Palatij primò, deinde Benedicti XIII. eius ſucceſſoris, in ſolemnitate ſanctiſſimæ Pentecoſtes in Pōtificis ſacello, coram eodem Benedicto oraturus eſſet, Aeterni Patris Spiritu per os eius loquente, de tollendo ab Eccleſia ſchiſmate, tam ardenti pectore perorauit, vt

auditorum animos in ſnam ſententiam traxerit, Benedictiqne odium maximum in ſe concitauerit, à quo in carcerẽ coniectus, dnobus annis miſerrimè ibidẽ fuit tractatus. Tandẽ fuga ſuſcepta ad Innocẽtij VII. Pont. Max. pedes acceſſit, à quo benigniſſimè receptus, Apoſtolicæ Sedis Pœnitentiarius, & Capellanus creatus eſt, vt nos monuit erudititiſſimus D. Adnocatus Carolus Cartarius Archiuij Molis Adrianę Cuſtos. *Ex monumentis eiuſdem Archiuij.*

Tit. 6.

Bibliothecarij Apoſtolici.

EST in Vaticano Palatio Apoſtolica Bibliotheca inter præſtantiſſimas Orbis pręclariſſima, non tantum moderníoribus, ſed & antiquioribus, imò antiquiſſimis Sanctorum Patrum codicibus manuſcriptis, eorumdem proprio charactare exaratis, diues, à Sixto Papa V. nouo permagnifico ędificio conſtabilita, cui à Summis Pontificibus præfecti ſemper fuere viri eximij, Bibliothecarij Apoſtolici titulo inſigniti, inferioribus miniſtris ipſis ſubſtitutis. Eſtque modò hæc præfectura in tanta exiſtimatione, vt nonniſi S.R.E. Cardinalibus (& hoc ad vitam) conferatur. Fuere autem & inter Prædicatores, qui hoc munere ſunt cohoneſtati, numeranturque ſequentes duo.

1. P. Fr. Ptolomeus de Luca S. Thomæ Aquinatis nobilis auditor, in diuinis, humaniſque literis ſatis ſuperque excultus, in declamationibus ad populos è ſuggeſtu feruidus, ſalutiſque animarum cupidiſſimus, à Ioanne XXII. Pontifice Maximo in conſcientiæ ſuæ directorem aſſumptus, Bibliothecarius Apoſtolicus inſtituitur, annoque milleſimo treceuteſimo decimo octauo Torcellanus Paſtor creatur. Multa ſcripſit, eruditione maxima referta, quæ cum de Epiſcopis Torcellanis tractauimus, retulimus ſupra. Deceſſit an. 1321. *Vghell. Ital. Sac. tom. 5. in Epp. Traçellan. Plod. p. 2. lib. 1. Taeg. in monum. Ord.*

2. Zenobius Acciaiolns, Florentiæ nobili loco natus, ibidemque ad Ordinem receptus, in ſcholaſticis diſciplinis peregregiè verſatus, Hebraicæ, atqne Græcæ linguæ peritiſſimus, à Leone Papa X. cui acceptiſſimus erat, Apoſtolicæ Vaticanæ Bibliothecę pręficitur Bibliothecarius anno milleſimo quingenteſimo decimo octauo: cumque duobus annis ad demandatum ſibi munus ſolertia ſingulari incubuiſſet, depoſita carnis corruptibili mole, mortalitatis dies compleuit anno 1520. ætatis ſuæ 58. relictis ſequentibus ingenij ſui nobilibus monumentis.

Olympiodorum in Eccleſiaſtem è greco in latinum verſum,
Librum Euſebij Cæſarien. contra Heroclem,
Libros Theodoreti Cyren. de grecarum affectionum curatione.
Iuſtinum Martyrem.
Scripſit quoque
De laudibus Vrbis Roma
Sermones de Epiphania Dom.
Epiſtolas eruditas ad Picum Mirandulan.
Carmina & Orationes in laudem Leonis X.
Fernand. in Script. Ord. Plod. de Vir. Illuſt. Ord. in Apend.

Tit. 7.

Secretarij Sac. Congreg. Indicis.

1 SAcroſanta Tridentina Synodus in Spiritu ſancto legitimè congregata pro componendis fidelium moribus, eliminandiſque ex Chriſtiano Orbe Lutheri, aliorumque eiuſdem temporis hæreticorũ impijs dogmatibus, animaduertens facturam ſe rem Deo gratiſſimam, Chriſtique gregi maximè perutilem, ſi malorum librorum lectionem à fidelibus auferret, plures Epiſcopos, doctrina, ac pietate præſtantes deputauit, quorum ſtudio atq; opera, adhibitis quoque aliquibus Do-

ctoribus

ctoribus, cunctorum damnatæ lectionis librorum Index accuratus conficeretur, hæc autem dicta eſt, deputatio Tridentina, cui datus fuit Secretarius P. F. Franciſcus Forerius à Luſitaniæ Rege ad Concilium miſſus, vir præſtantiſſimus, cuius cum laude meminit Poſſeuinus in Apparatu ſacro, & Chronicon in noſtris conſtitutionibus de eo ſic fatur. *Vnus ex Theologis noſtris fuit ille F. Franciſcus Forerius Luſitanus, qui deputationi ad cenſuram librorum Secretarius in eodem Concilio datus, Indicis librorum ordinandi, & in eam formam, qua legitur, edendi author fuit.*

2 Hanc Deputationem Pius V. Pontifex Sanctiſſimus in Cardinalium Sacram Congregationem erexit anno 1571. menſe Martio, aſſignatis eidem Cardinalibus, ac Conſultoribus, vt videre eſt in Regeſtis eiuſdem Sacræ Congregationis apud P. Secretarium pro tempore aſſeruatis; conſtituto eiuſdem Secretario P. F. Antonio Boſſio, quem ex præfatis Regeſtis duobus circiter annis Secretarium fuiſſe manifeſtatur. Et hæc Cōgregatio fuit poſtmodum cum multarum aliarum erectione confirmata à Sixto V. vt habetur in Bullario. *Ex Regeſtis ſuprad.*

3 P. Mag. F. Io. Baptiſta Lancius, abſente ab Vrbe Antonio ſupradicto, & officio relicto, Secretarij munus exercuit, cum P. F. Pauli Conſtabilis Magiſtri Sacri Palatij Socius eſſet. Tandem eiuſdem Sacræ Congregationis Secretarius conſtitutus eſt cū proprietate a Gregorio XIII. Fuit Lancius patria Rhegienſis, ex Lombardię Prouincia; Ianuenſis Inquiſitor, prouincialiſq; Terſæ Sanctæ, à Sixto Fabri Magiſtro Ord. inſtitutus, vt habetur in Actis Capit. Generalis Romani 1583. denunc. 3. qui è viuis erepto Bartholomæo de Miranda, Sacri Palatij Magiſter a Clemēte VIII. an. 1597. creatus eſt. De quo plura in Magg. S. Palatij. *Ex Regeſt. ſuprad.*

4 P. F. Vincentius Bonardus ex conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam, cum eſſet Socius Magiſtri Sacri Palatij Sixti Fabri, Secretarius huius Sac. Congregationis creatur à Gregorio XIII. ſubitque poſſeſſionem demādati ſibi muneris die 3. Iunij anno 1583. Defuncto poſtmodum Zobio, ſacri Palatij Magiſter à Sixto V. creatur anno 1589. ac tandem Epiſcopus Hieracen. à Gregorio XIV. die 29. Martij 1591. renunciatur. *Ex Regeſt. ſuprad.*

5 Cum Magiſterio ſacri Palatij retinuit officium Secretarij Congregationis Indicis Bonardus vſque ad aſſumptionem ſuam ad Eccleſiam Hieracenſem, habuitque ſocium P. F. Paulum Picum de Burgo S. Sepulchri, qui eidem in munere Secretarij huius Sacrę Congregationis ſucceſſit, à Gregorio XIV. inſtitutus, & habuit primam Congregationem die 23. Maij anno 1591. Permanſit in officio vſque ad annum 1613, quo 15. Iulij Vulturanien. ac Mōtis Corbini Epiſcopus à Paulo V. creatus eſt, vbi humanæ fragilitatis debitum perſoluit anno 1622. *Ex Regeſt. ſuprad.*

6 P. F. Thomas Pallauicinus Pico ſucceſſit, eligente Paulo V. Pont. Max. qui cum duobus annis Secretarij huius Congregationis onus ſuſtinuiſſet, vitam cum morte commutauit anno milleſimo ſexcenteſimo quintodecimo, ex Vaticano Palatio ad Eccleſiam Mineruæ pro ſepultura delatus, ſicut teſtatur liber emortualis noſtræ Eccleſiæ S. Mariæ ſuper Mineru. & antiquiores conuentus Patres.

7 P. F. Franciſcus Magdalenus Capiferreus Romanus ſac. Theol. Mag. ab eodem Paulo V. Secretarius poſt Pallauicinum delectus eſt anno 1615. die 27. Ianuarij, vir tum pietate, qùm literis ſpectabilis, Cum prior Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam eſſet, Prouincialis Romanus electus, dum viſitationi eiuſdem operam daret, vigilijs ac ieiunijs fractus, Peruſij quieuit in pace anno 1632. Auguſto menſe. Fuit Rector Collegij Græcorum Vrbis.

8 Aſſumptus ad Romanæ Prouinciæ regimen Magdalenus, cum Vrbani VIII. beneplacito ſubſtituit Proſecretarium S. Congregationis P. Mag. F. Io. Baptiſtam de Marinis, qui illo defuncto renunciatus eſt ab eodem Pont. Max. Secretarius; ac tandem poſt Thomam Turcum ad totius Ordinis regimen Generalis Magiſter electus fuit anno 1650. vt vidimus.

9 Eidem in Secretarij huius Congregationis præfectura ſuffectus eſt ab Innocentio X. P. Mag. F. Raymundus Capiſuccus Romanus ipſomet anno 1650. cum ſocius P. F. Vincentij Candidi Magiſtri ſacri Palatij eſſet, qui poſtmodum ſublato è mortalibus

talibus

talibus Candido, eidem in Sacri Palatij Magiſterio ſucceſſit, vt vidimus.

10 Promoto Capiſucco, Sac. Congreg. Indicis Secretarius renunciatur ab Alexandro VII. menſe Aprili 1655. P. Mag. Fr. Hyacinthus Libellus Tiphernas, cum à die promotionis Capiſucchi, quæ contigit 33. Nouemb. 1654. non fuerit Secretarius factus propter deceſſum Innocentij Pont. atque Apoſtolicum interregnum. Ab eodem Alexandro prouincialis Romanus quoque inſtitutus, nouem annis Secretarius præfuit, prout vidimus. Viuit hoc anno 1664. quo euulgauit copioſum Indicem librorum prohibitorum in Typographia Camerali impreſſum.

11 P. Mag. F. Vincentius Fanus Viterbienſis, Gradenſis cœnobij eiuſdem ciuitatis alumnus, vir doctus, eruditus, atq; in ſacra pagina verſatus, à Reuerēdiſs. P. Vincentio Candido Sac. Palatij Mag. in ſocium aſſumptus, ſuæ virtutis, probitatis, ac ſcientiæ Romanæ Curiæ tale ſpecimen præbuit, vt poſt Hyacinthum Libellum ab Alexandro Papa VII. Sacræ Congregationis Indicis Secretarius renunciatus ſit mēſe Septembri anno 1664. Eodem Alexandro mandante nouum Iudicem librorum prohibitorum impreſſit ſequenti anno.

Tit. 8.

Examinatores promouend. ad Eccleſias.

1 CVm Doctor gentium S. Paulus Apoſtolus ſcribens ad Timotheum, inter cœteras virtutes, quibus tenetur eſſe ornatus Epiſcopus, cap. 3. aſſerat debere eſſe Doctorem: & iure merito, vt ſibi creditas oues doctrinæ pabulo enutrire valeat; Clemens Papa VIII. Apoſtolico decreto ſanxit promouendos omnes ad Epiſcopales ſedes in Italia, Inſuliſque adiacentibus, examen coram Pontifice Max. ſiue in ſacra Theologia ſpeculatiua, vel morali, ſiue in ſacris Canonibus, ſubire debere, aliquibus Cardinalibus, ac Prælatis, nec non tribus ex ſacris Ordinibus Patribus conſtitutis examinatoribus. Ex his tribus voluit Clemens Pont. vnum eſſe Priorem conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam pro tempore, quod exequtioni fuit mandatum vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum ſextum, quo cum P. Mag. F. Stephanus Dulcius prioratus officium compleuiſſet, eidemq; in præfati Cœnobij regimine ſuffectus eſſet magnus ille diuini verbi præco P. Mag. F. Ambroſius Brādius, Paulus Papa V. examinatoris munus in Dulcio, non priore, perſeuerare voluit, qui illud exercuit vſque ad annum milleſimū ſexcenteſimum nonum, quo Aprilis die 6. Auenionenſis Archiepiſcopus ab eodem Pont. Max. creatus eſt, ſicut antiquiores Patres huius conuentus Mineruæ nobis tradidere.

2 Aſſumpto ad Auenionen. ſedem Dulcio, delectus eſt promouēdorum Examinator P. Mag. F. Andreas Iuſtinianus, tunc temporis in Collegio Græcorū Vrbis Rector, qui ſequenti anno Generalis Commiſarius S. Rom. & Vniuerſalis Inquiſitionis effectus, Examinaroris Officium retinuit vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum quartum decimum, quo ab eodem Paulo 24. Nouemb. Inſulanus Epiſcopus creatus ēſt, de quo ibi, Vgbell. t. 9.

3 Iuſtiniano ſufficitur in Examinatoris munere ab eodem Paulo V. P. F. Hyacinthus Petronius ſacri Palatij Magiſter nobilis Romanus, qui demandatum ſibi onus ſuſtinuit vſque ad Gregorij XV. tempora, qui illum Melphirenſis Eccleſiæ Paſtorem creauit die 5. Septemb. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, ſicut ex teſtimonio antiquiorum Patrum noſtrorū accepimus.

4 P. F. Nicolaus Rodulphius poſt aſſumptionem Petronij, à Gregorio XV. ſacri Palatij Mag. nec non Examinator promouendorum ad Epiſcopatum inſtitutus eſt, qui demandata ſibi munia vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum vigeſimum nonum, quo die 2. Iunij Magiſter Generalis Ordinis electus eſt exercuit, prout vidimus.

5 In Nicolai locū Magiſter ſacri Palatij P. F. Nicolaus Ricardius in Rom. Col-

legio S. Mar. ſup. Miner. tunc temporis ſtudiorum Regens; examinator verò Epiſcoporum P. Mag. F. Gregorius Donatus tunc Prouincialis Regni ab Vrbano VIII. Pont. fuere inſtituti, perſeuerauitque in ſuo munere Donatus vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum quadrageſimum ſecundum, quo 16. Maij dies ſuos compleuit Magiſter Sacri Palatij effectus, pro vt vidimus.

6 Defuncto Donato, ab Vrbano VIII. Sacri Palatij Magiſter inſtituitur P. F. Reginaldus Lucarinus: & promouẽdorum ad Cathedrales Eccleſias regendas examinator conſtituitur P. Mag. F. Thomas Aquauia Neapolitanus ex comitibus Conuerſani, in Italia celebris, famoſuſque Concionàtor, qui pluribus annis iniunctum ſibi munus compleuit prout vidimus.

7 Poſt Aquauiam factus eſt examinator ab Innocentio X.P.Max.P.F.Raymundus Capiſuccus Romanus anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo tertio menſe Decembri, cum eſſet tunc temporis Sacræ Congregationis Indicis Secretarius, poſtmodum Magiſter Sacri Palatij ab eodem Innocentio inſtitutus, quo in magiſterio examinatoris munus retinuit, & exercuit pro vt vidimus.

8 P.F.Hiacynthus Libellus Tiphernas poſt Raymundum præfatum inſtituitur Sacri Palatij Magiſter, atque promouendorum ad Eccleſias examinator anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo quatto menſe Septembri, qui vtrumque onus cũ laude ſuſtinet hoc anno, quo hæc ſcribimus, milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo ſexto.

Tit. 9.

Iudæorum Prędicatores.

CVm Summus Eccleſiæ Paſtor Gregorius XIII. Catholicæ Fidei Zelator feruidus Hæbræorum ſaluti, atque conuerſioni totus intenderet, conſtructo in Vrbe Neophitorum Collegio pro eorum filijs Sacro lauacro regeneratis, literis, ac pietate imbuendis, Apoſtolica Conſtitutione an. 1584. edita, vt perpetuis futuris temporibus in Vrbe haberetur ſemel in ſingulis ſeptimanis concio ad hæbreos in eadem exiſtentes, cui ijdem intereſſe tenerentur, ſanxit:

1 P. F. Sirletus primus delectus eſt ab eodem Pont. Max. Prædicator, vt tanquã alter Paulus in Sinagoga enutritus, à Chriſto de Cœlo vocatus, ſua prædicatione Iudæos confunderet. Nam inter Hæbræos natus, enutritus, atque edoctus, Spiritu Sancto cor eius dirigente, relicta Synagoga, ad agnitionem veritatis venit, ſacraque vnda ablutus, dominicanam togam petijt, & induit, Chriſto tutiori via famulaturus. Plures ſua prædicatione, atque exemplo ad catholicam fidem attraxit, longa annorum ſerie huiuſmodi ſacro miniſterio addictus.

2 P. F. Petrus Pichius de Trebio hoc Apoſtol. miniſterium & ipſe exercuit annis circiter viginti, multis eorum ad Catholicam fidem allectis: contra obſtinatos autẽ euulgauit librum, cui titulus *Teatro della Paſſione e morte del Meſſia contro gl' Hebrei* anno 1618.

3 P. F. Ioannes Chriſoſtomus Viola Prædicator conſtitutus eſt ſub Vrbano Papa VIII. at breui tẽpore iniunctum munus exercuit, Magiſter Studentium in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam inſtitutus.

4 P. F. Ioſeph Ciantes Romanus Iudæorum prædicaotr effectus eſt, qui hębraicæ linguæ peritiſſimus, quatuordecim annorum continuato tempore Apoſtolicum munus adimpleuit, pluribus ex eiſdem ad ſacrum lauacrum ſuſcipiendum adductis, quibus permotus Vrbanus VIII. Marſicenſem Epiſcopum anno 1640. eundem creauit. Vertit in hæbraicum ſermonem opus D.Tho. contra gentes. De quo in Epiſc. Marſic.

5 Ioſepho alter Ioſeph Maria Auila Romanus datur ſucceſſor in hoc Apoſtolico miniſterio, qui cum annos ſeptem cum laude, Iudæorumque ſpirituali fructu, quorum multos ad agnitionem veritatis perduxit, eiſdem ſacrarum ſcripturarum veram interpretationem expoſuiſſet, ab Innocentio X. Campanien. Epiſcop. anno

no 1649. factus eſt. De quo in Epiſcopis Campanien.

9 Auila ad Inſulam aſſumpto, conſtitutus eſt Hæbræorum concionator P. Mag. F. Gregorius Boncompagnus de Scarincijs, qui cum demandato ſibi oneri totus incumberet, ab Alexandro Papa VII. Prouincialis Romanæ Prouinciæ effectus eſt anno 1658.

7 In viſitatione Romanæ Prouinciæ occupato Gregorio, data eſt ſacra Prædicatio P. Magiſtro F. Io. Chriſoſtomo Iauello, qui completo prouincialatus P. Boncompagni tempore, eidem illam reſtituit, quam hoc anno 1666. quo hæc ſcribimus, retinet, atque cum fructu exercet, Pœnitentiarij Apoſtolici apud S. Mariam Maiorem munus quoque exercendo.

Tit. 10.

Cuſtos Conclauis.

Pater Fr. Philippus Gezza de Ruffinis nobilis Romanus, ſcientia clarus, Theologus, ac Concionator in Italia famoſus ex Pœnitentiario Vaticanæ Baſilicæ Iſernienſis Paſtor electus, cum annis ferè viginti commiſſum ſibi gregem ſanctiſſimè rexiſſet, ab Vrbano V. ad Tyburtinam Eccleſiam transfertur 6. Id. Decemb. an. 1367. qua in dignitate, vacante Sede Apoſtolica ex deceſſu Gregorij XI. à Senatu, Populoque Romano Cuſtos Conclauis, in Vaticano Palatio habiti conſtitutus eſt, electoq; Vrbano VI. Pont. Max. in prima Cardinalium creatione an. 1377. ad purpuram vocatus fuit ſub Tit. S. Suſannæ, & anno ſequenti per totam Italiam Apoſtolicus Legatus directus, Vrbani cauſam facundo ore confirmauit. *Vghellus Ital. Sac. tom. 6. inter Iſernien. Epp.*

Tit. 11.

Sac. Cõclauia apud Prędic.

Celebratur Vniuerſale Concilium Lugduni anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo quarto menſe Maio, mille Patrum & amplius, è quibus fuere DD. Pantaleon Patriarcha Conſtantinopolitanus, & Opizius Patriarcha Antiochenus, præſidente Gregorio X. Pontifice Max. Actum eſt in eo de recuperatione Terræ Sanctæ, ac Græcorum erroribus, & decreta decima pars reddi tuum Eccleſiaſticorum in ſacri belli vſum ad ſexennium; & Græci capita approbauerunt exibita de proceſſione Spiritus Sancti ex Patre, Filioq; & de primatu Roman. Eccleſiæ. Leges item de forma electionis ſummi Pontificis fuere conſtabilitæ. *Spondan. in Auct. Chronolog. ad præfatum annum.*

Vt in Conclaui, nempe loco tuto, vndique clauſo, ac optimè cuſtodito huiuſmodi electionem celebrent Cardinales, inter cæteras leges ſancitum fuit, quas adducit Bzouius noſter in Annalib. Eccleſiaſt. an. 1474. num. 15.

Fuere igitur deinceps cunctæ Summorũ Pontificum electiones in Conclaui celebratæ. At quod ſingulari admiratione digniſſimum animaduertimus, huiuſmodi Conclauia, Pontificumque electiones non niſi in Apoſtolicis Palatijs, atque apud noſtros Dominicanos, velut Inter fidos Domini canes, atque Apoſtolicæ Sedis fidiſſimos filios, pro eadem ſanguinem profundere paratos, fuiſſet habita.

1 E viuentium conſortio Aretij in Tuſcia rapto Gregorio X. Pontifice verè Sanctiſſimo, miraculis claro 3. Id. Ianuarij an. 1276. ac ſepulto ibidem in Cathedrali, Cardinales ex lege iã ſancita, cœnobium noſtrum S. Dominici eiuſdem Ciuitatis pro Conclaui elegère, vt tamquam in loco tuo conſtituti, ſecurius, ac liberius ad noui Pontificis electionem procedere valerent. In primo igitur Conclaui in Eccleſia

cleſia Dei habito electus eſt Summus Pontifex F. Petrus de Tarantaſia S. R. E. Presb. Cardinalis Oſtien. ac Veliternus Epiſcopus, Maiorque Pœnitentiarius 12. Kal. Februarij eiuſdem anni 1276. ex Ord. Prędicatorum, incredibili totius eiuſdem Ordinis noſtri gaudio, qui Innocentij V. nomine ſumpto, Romam petens, in Feſto Antiochenæ Cathedræ, apud S. Petrum ſolemni ritu coronatus fuit. *Plod. de vir. illuſt. Ord. tom. 4. & inter Ponti. Ord.*

Ex hoc ſæculo nequam euocato Honorio IV. conuenere purpurati Patres Romę apud ſanctam Sabinam nouemdialibus peractis, ibique in noſtro cænobio in Conclaui pro noui Pontificis Maximi nominatione recluſi, die 22. Februarij anno milleſ. ducenteſimo octogeſimo octauo, Cathedræ Romanæ D. Petri dicata, & ex communi Cardinaliũ voto illam conſcendit F. Hieronymus Aſculanus Minorita, vir pietate, ſcientiaq; inſignis. *Caualerius in Vitis Pontificum & Plod. de vir. illuſtr. Ord. lib. 4. poſt Summos Ponti. Ordinis.*

3 Euocato ad reddendam rationem villicationis ſuæ Clemente V. poſt diuturnam nimis duorum annorum, & trium menſium, & dierum 17. Apoſtolicæ Sedis vacationem, tandem vrgente Philippo Pictauien. Comite, qui per id temporis Ludouico Rege defuncto, Regentis nomine Galliæ Regnum obtinuerat, conuenere Lugdunum purpurati Patres duo & viginti pro Pontificis electione habenda, Ad 4. Kal. Iulij igitur anno 1316. electo Prędicatorum cœnobio pro conclaui, ibidem incluſi ſunt ab eodem Philippo, ac tranſactis quadraginta diebus, Neapoleone Card. Vrſino promouente, Iacobus Oſſa Cadurcenſis Card. Epiſcopus Portuenſis Pontifex Maximus ſalutatus eſt 7. Id. Augusti eiuſdem anni, qui Ioannis XXII. ſibi nomine electo 9. Septemb. die Dominico Lugduni in noſtro Prædicatorum templo, Clero, ac populo copioſo adſtante, à præfato Card. Neapoleone Vrſino Pontificalia inſignia ſolemni ritu ſuſcepit. *Bzouius in Annal. Eccleſ. ad. an. 1316. num. 1. & Caualerius in Vit. Pontificum, & Spondan. in Annal. an. Suprad num. 1.*

4 Auenione in Apoſtolico Palatio pridie Nonas Decemb. anno. 1334. cum Ioannes XXII. vitam cum morte commutaſſet, Nouemdialibus expletis, ad 19 Kal. Ianuarij conuenere Cardinales, numero viginti quatuor pro Pont. Max. eligendo, in cœnobium prædicatorum Auenionenſe à Comite Monaſio, qui pro Rege Roberto Narbonenſem Prouinciam regebat, in Conclaui recluſi, vbi ſeptimo comitiorum die, ſcilicet 13. Kal. Ianuarij eiuſdem anni F. Iacobum Furnerium, virum doctiſſimũ, ſummum Eccleſiæ Paſtorem ſalutauere, apud Ciſtercium Monaſticam vitam profeſſum, qui Benedictus XII. nominari voluit. *Bzouius in Annal. Eccleſ. ad annum 1334. num. 4. & Caualerius vbi ſupra, & Spondanus in Annal. Eccleſ. anno ſuprad. num. 6.*

5 Defuncto Benedicto præfato die 25. Aprilis an. 1342. Nouemdialibuſque in Maiore Baſilica Auenionenſi perſolutis; & delecto iterum Prædicatorum cœnobio pro noua Pontificis Max. electione, 3. Nonas Maij, peracto votiuo de Sancto Spiritu ſacrificio, conclaue ingrediuntur, Cardd. & ipſis Nonis Maij Fratrem Petrum Rogerij Benedictinum S. R. E. Presbyterum Card. SS. Nerei & Archillei Summum Pontificem eligunt, Clementis VI. nomine ſalutatum, qui 14. Kal. Iunij in feſto Pentecoſtes in noſtra Baſilica Prædicatorum ibidem à Neapoleone Card. Vrſino coronatur. *Bzouius in Annal. Eccleſ. ad an. 1342. num. 11.*

6 Tranſlato in æternam requiem, Martino V. Pont. præſtantiſſimo an. 1431. poſt luſta funebria de more celebrata, quatuordecim Cardinales tunc temporis in Vrbe degentes, alijs quinque ab Vrbe abſentibus; cum omnes vnus de viginti tunc eſſent, præter alios quatuor à Martino creatos, ſed non publicatos, pro noui Pontificis Max. electione in vnum conuenère, ſelectoque pro huiuſmodi negotio complendo Cœnobio noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe, Conclaue ibidem ingreſſi Kalendis Martij, ſequenti die, nempe 5. Nonas eiuſdem menſis, Gabrielem Gondulmerium Venetum Congregationis S. Georgij in Alega Summum Pontificem ſalutauère, qui Eugenij IV. nomine ſibi adlecto, Romanæ Eccleſiæ plurimum profuit. Huius Pontificis Maximi electionis factæ in cœnobio Mineruitano, præter eiuſdem monumenta, proſtat fori-

bus Sacriſtiæ illius tale publicum teſtimonium.

Memoria creationis hic habita Summorum Pont. Eugenij IV. & Nicolai V. Plodius vbi ſupra. Olmeda in vita Texerij Mag. Ord. & ex monumentis Conuentus Mineruę.

7 Nicolaus V. defuncto Eugenio D. Petri Cathedram conſcendit, qui à congregatis Patribus in Conclaui, in conuentu S. Mariæ ſup. Mineruam habito, die ſexta Martij an. 1447. Thomas Lucanus Sarzanẽſis Presbyter Cardinalis S. Suſannę nuncupatus, Pontifex maximus ſalutatur; Nicolai V. nomine aſſumpto, in Cardinalis Nicolai Albergari gratiam, à quo in minoribus pluribus beneficijs fuerat affectus *Olmeda in vita Texerij Mag. Ord. & ex præfatis Monumen. Conuentus Mineruæ.*

7 Vniuerſæ carnis viam ingreſſo 18. Augusti an. 1503. *A*lexandro VI. conuenere in vnum Purpurati Patres pro ſucceſſoris electione; & tum ob calores maximos, tunc temporis in *V*rbe vigentes, tum ob aerem minus ſalubrem in Leonina regione exiſtentem, Vaticanum Palatium, locum conſuetum pro Conclaui deſerentes, Cœnobium S. Mariæ ſuper Mineruam pro habendo Conclaui delegère, in quod ingreſſi, Franciſcum Cardinalem Picolomineum Pontificem Maximum ſalutauere die 22. Septembris, qui Pij III. nomine in Auunculi ſui Pij II. memoriam electo, vigeſimo tertio ab electione die rapitur ex hoc ſæculo nequam. Factum in hunc modum ediſſerit Sebaſtianus Olmeda noſter, qui tunc temporis viuebat, in vita Vincentij Bandelli Magiſtri Ord. *Alexandro e-vita ſublato, Pius III. natione Senenſis, vir optimus, ac zelo Dei feruidus, Vincentijque* (ſcilicet Bandelli Magiſtri Generalis) *& Ordinis amantiſſimus, poſt non prætereundas Patrum trepidationes, eorumq; ad Mineruam conuentiones, ibidem Summus Pontifex eligitur, quo tamen infra menſem bonorum omnium merore defuncto, Iulius III. Papa creatur.*

CAPVT V.

DE

MAGISTRIS S. PALATII.

INter principaliores Apoſtolicæ Sedis miniſtros, atque Romanæ Curiæ officiales, iure merito recenſetur Magiſter Sacri Palatij quod munus à primaria ſui inſtitutione ex ſummorum Pontificum beneuolentia erga Prædicatorum Ordinem, vni ex eiuſdem filijs ſemper fuit collatum vſque in hodiernum diem, ſicuti ex ſequentibus eluceſcit. Quem Sillabum autem Magiſtrorũ ſacri palatij à nobis an. 1664. euulgatum, inter ſtudioſorum manus deliteſcentem, ita, vt vix vnicum eorundem exemplar apud nos remanſerit, ex Superiorum mandato iterum hic imprimi volumus, eorumdem Magg. continuatam ſeriem inter mortales conſtabilituri: Quapropter ne mireris Lector, ſi aliqua ſupra relata, hic repetita inuenies.

MAGISTRORVM SACRI PALATII.

Origo, Honores, Onera.

NObilis Magiſterij Sacri Palatij Pręfectura à S. P. Dominico in Romana Curia omnium primo obtenta, tale habuit exordium, teſte Maluenda in Annal. Ord. noſtri, teſtimonio ex Flaminio in hunc modum deſumpto. *Sancta Sabinæ Monaſterium vicinum erat Pont. Max. ædibus. Quare*

rè cum B. Dominicus cerneret quotidie, occupatis cum Pontifice Cardinalibus, eorum Miniſtros in Aula varijs deambulationibus, ac nugis tempus terere, indoluit, & Pontificem adijt, ac dixit, turpe, & damnoſum eſſe, tempus à tanta multitudine in caſſum teri, ſibique videri vtile futurum, ſi tantiſper, dum Cardinales cum eo in negotijs Eccleſiæ occupantur, quiſpiam doctus vtile aliquid publice interpretetur. Placuit admodum Honorio conſilium, & ipſi, qui conſuluerat (nam magnus in ſacris literis vir erat) id negotium dedit, quod libenter ſuſcepit ille, & quotidie Pauli Apoſtoli, magno auditorum conſeſſu, & attentione interpretari Epiſtolas cœpit. Atque adeo res placuit, vt deinceps inſtitutum ſit, vt ex Ordine Prædicatorum ad eiuſmodi munus aliquis ſemper eligeretur, & dignitatis ille titulo; qui delectus fuiſſet, inſigniretur, Sacri Magiſter Palatij diceretur. Codex autem ille, quo vſus eſt B. Dominicus, Epiſtolarum Pauli, Toloſæ in S. Romano ſeruatur.

S. Antoninus autem 3. p. Hiſtor. tit. 22. cap. 2. ita ait. *Ad ſapientiam ſcripturarum, & Sac. Theologiæ, totum ſe applicans B. Dominicus, amore eius noctes ducebat inſomnes, vt ſacra eius teſtatur hiſtoria; indeque hauſit auidè, quod poſtea effudit abunde: Magiſterque factus in Sacra Theologia, primuſque Magiſter Sac. Palatij, quæ poſtea dignitas Ordini Prædic. fuit indulta, legit in Curia Romana, & in alijs locis plures libros paginæ ſacræ, diſputans frequenter contra hæreticos, & prædicans, & exortans cunctos fideles, & maximè per Ordinem ſuum, cui ſoli collatus eſt titulus Prædicatorum.*

Talem inſtitutionem verò contigiſſe anno milleſimo ducenteſimo decimo octauo, refert idem Maluenda in Annal. Ord. ad annum præfatum, ita ſubdens. *Hoc eodem anno* (ſcilicet 1218.) *creatum S. Dominicum ab Honorio III. primum Magiſtrũ Sacri Palatij Apoſtolici, eamque præclaram functionem tunc primùm in Damina cœptam, & inſtitutam, Ordini Prædicatorum poſtmodum continenter inhæſiſſe, ad hanc vſque noſtram ætatem, auctores, & certa Ordinis monumenta abundè fidem faciunt.*

Fuit poſtmodum hoc nobile Magiſterium à Summis Pontificibus multis honoribus, & præeminentijs condecoratum.

Eugenius Papa IV. qui ad purpuram euexit, nunquam ſcriptorum calamo ſatis commendatum virum, P. F. Io. de Turrecremata anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo nono, dum Sacri Palatij Magiſterium in Romana Curia obtineret; cum illius doctrinam maximam, Apoſtolicis litteris Romæ an. 1436. datis; commendaſſet, aſſerendo Ioannis ſcientiam, virtutes, ac probitates, ſibi, Apoſtolicæ Sedi, Romanæque Eccleſiæ plurimùm profuiſſe, eidem in tali munere conſtituto aliquid præmij concedere volens, & omnibus alijs Magiſtris ſucceſſoribus ſuis pro tempore exiſtentibus, ſequentia Apoſtolica decreta edidit.

Primò. Magiſtrum Sacri Palatij in omnibus conſuetis honoribus, & præeminentijs reintegrauit.

Secundò. In Capella Pontificia dedit ei locum poſt Decanum Sacræ Rotæ, qui Papæ deſeruit ad Mitram:

Tertiò. Solus ipſe Sermones in Capella recitandos recognoſcat, nulluſque in eadem peroret ſermocinando, qui ab eodem non ſit deſignatus.

Quartò. In caſu quo contingat ipſum à Curia abeſſe, poſſit de licentia Sum. Pont. in ſuo loco alium cum eiſdem honoribus, & præeminentijs ſubſtituere.

Quintò. Cum priùs ex conſuetudine Magiſter Sacri Palatij concedere ſoleret licentiam Theologiæ Doctoribus legendi pro gradu, & forma Magiſterij, quibus & inſignia magiſtralia conferebat, decreuit Eugenius, nullum, præter Sacri Palatij Magiſtrum, facultatem habiturum inpoſterum promouendi aliquem ad Theologiæ Doctoratum in Romana Curia, præuio tamen examine coram viris ab ipſo deligendis. Literæ autem Apoſtolicæ datæ fuere an. 7. ſui Pontificatus, exiſtuntque in Vaticano Regeſt. eiuſdẽ Eugenij fol. 24. & ſunt ſequentes.

EVGENIVS PAPA IV.

Dilecto Filio Ioanni de Turrecrematà Ordinis Præd. in ſac pagina Profeſſori. Sacri Palatij Apoſtolici Magiſtro. Sal. & Apoſtolicam Benedictionem.

DVm ex pluribus virtutibus tuis, quibus famæ laudabilis teſtimonio commenda-

mendabaris à nobis, poſtmodum experientia approbaris, te Sac. Apoſtolici Palatij Magiſtrum cum officio, exercitio, emolumentis, honoribus, & priuilegiis conſuetis deputauimus, prout in litteris Apoſtolicis ſuperinde confectis latius cōtinetur. Cum autem ſcientia, virtutes, & probitates tuæ nobis, ſedi Apoſtolicæ, & Rom. Eccleſiæ plurimum per hæc tempora fuerint fructuoſæ, cupientes eiſdem, vt tenemur, aliquali ex parte retribuere, & commiſſum tibi Magiſterium propter te in conſuetis honoribus reintegrare, ac nouis honorare; vt in Capella noſtra, dum Diuina celebrantur officia, ac in publicis actibus, tu, & ſucceſſores tui, immediatum poſt dilectum filium Decanum dilectorum filiorum Capellanorum noſtrorum, & cauſarum Palatij Apoſtolici Auditorum, qui in obſequio Mitræ pro tempore nobis miniſtrat, locum teneatis, & habeatis; quodque eos, qui in dicta Capella coram nobis ſermocinaturi erunt, vt pro bata vobis à Domino prudentia, viros doctos, & ſcientia, & ſermocinandi peritia præſtantes, qui materiam, de qua ſermonem facturi erunt, vobis manifeſtare teneantur, quibuſque ſermones pro tempore, & feſtiuitatum occurrentium, imponere poſſitis, valeatis, atque debeatis. Inſuper eum iuxta antiquam laudabilem conſuetudinem omnes in Theologia doctorandi in Romana Curia non niſi ab huiuſmodi Magiſtro Sac. Palatij legendi licentiam pro forma Magiſterij, & inſignia ſuſcipere conſueuerint; quod nullus impoſterum, Vniuerſitate Ciuitatis, in qua Curiam eſſe contigerit, dumtaxat excepta, poſſit legere, vel in Theologia in prædicta Romana Curia per aliquem doctorari, ſed vos viros ſeculares conſiderata peritia, & vitæ honeſtate, aliiſque ad id requiſitis: Religioſos verò quorum Generalium licentia, ſi erunt digni & idonei ad lecturam ſententiarum, & Bibliæ, promouere, ac Baccalaureos inſtituere poſſitis, & lectura completa, habito proborum Magiſtrorum, quos decreueritis aſſumendos, priuato examine, prædicta Magiſterij inſignia eis dare, & concedere, vt ſic Magiſtrati gratijs, & priuilegijs, quibus alij Theologiæ profeſſores gaudent, ipſi etiam vti, & gaudere poſſint, & valeant, auctoritate Apoſtolica concedimus per præſentes. Volentes, & auctoritate prædicta declarantes, vt omnes tui in dicto officio Succeſſores, ac illi, quos in veſtrorum locum quoties pro factis Eccleſiæ, aut alia emergente cauſa, vos contigerit à Curia abſentare, de noſtra licentia ſubſtituere decreueritis, quibuſcumque priuilegiis, & indultis ſupra conceſſis vti valeant, & gaudere: Conſtitutionibus Apoſtolicis, priuilegiiſque quibus vis perſonis, aut vniuerſitati ſub quauis verborum forma conceſſis, de quibus etiam de verbo ad verbum habenda eſſet mentio ſpecialis, ac aliis in contrarium facientibus, non obſtantibus quibuſcumque &c. nulli ergo &c. Datum Romæ anno 1436. 3. Kal. Nouemb. anno 7.

Calixtus Papa III. P.F. Iacobo Aegidio ſacri Palatij Magiſtro, eiuſque ſucceſſoribus in hoc munere conſtitutis, confirmauit authoritatem eidem ab Eugenio conceſſam, eligendi eos, qui coram Papa ſermonem eſſent habituri, addendo, debere Magiſtrum tales ſermones corrigere, & recitantes illos, ſi opus fuerit, etiam coram Pontifice Max. corripere, priuatiuè quoad omnes alios, etiam cœremoniarum Magiſtros. Datis Apoſtolic. litteris Romæ an. 1456. Idib. Nouembr. pontificat. ſui 2. quæ in eiuſdem Pont. Regeſt. Vatican. fol. 17. exiſtunt, & ab Oderico in Annal. Eccleſ. etiam adducuntur. Suntque ſequentis tenoris.

CALIXTVS PAPA III.

ad futuram rei memoriam,

Licet vbilibet ad ſeminandum verbū Dominicum, Apoſtolica Sedes decreuerit operarios fore ex omni religione viros idoneos aſſumendos, illud tamen in Alma Palatij Apoſtolici Capella, in qua ad Romanum Pontificem vndique ex diuerſis mundi nationibus confluentes viri famoſiſſimi ſedulo conueniunt, & in qua veluti ex Chriſtianę ſapientiæ, & eloquentiæ fonte quæuis doctrina imbibitur, eo ſtudioſius, & accuratius agi voluit, quo vniuerſus orbis ea, quæ apud Sedē ipſam aguntur, tanquam præclariſſimum quod-dam

dam ſalubris eruditionis intuetur exemplar, & quo periculoſius foret, ſi in Dominica traditione quantumlibet exiguus aſſeuerετur error, quam ſedes ipſa ſinceram, & puram, ſine ruga, vel macula fidelibus toto orbe miniſtrare procurat. Hac igitur conſideratione moti, nonnullorum Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum, qui inter alia ſtatuerunt, & iniunxerunt, vt nullus in eadem Capella, ſermonem verbi Dominici habere præſumeret, niſi prius à Magiſtro dicti Palatij pro tempore exiſtente examinatus, & correctus, ac pro idoneo iudicatus foret, veſtigijs inhærentes, ac periculis, quæ propter ignorantiam, vel remeritatem quorundam, qui non ſubacto examine, huiuſmodi ſermones ipſos in eadem Capella nonnunquam proferre temere præſumpſerunt, facile poſſent emergere, præſentis conſtitutionis edicto occurrere cupientes, auctoritate Apoſtolica, & ex certa ſciẽtia ſtatuimus, & ordinamus, quod nullus de cœtero cuiuſcumque præeminentiæ, gradus, ordinis, vel dignitatis exiſtat (venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus dumtaxat exceptis) ſermonem in eadem Cappella præſumat habere, niſi illud ſibi à dicto filio Fratre Iacobo Aegidij Ordinis Prædicatorum ſacræ Theologiæ profeſſore moderno, & pro tempore exiſtente Magiſtro ſacri Palatij fuerit ante commiſſum, ipſeque ſermo ab eodem Magiſtro præuiſus, accuratus, examinatus, ſi opus extiterit, ante correctus, & emendatus, ac ſufficiens, vt in conſpectu Romani Pontificis haberi valeat, reputatus: ille veró, cui hoc commiſſum fuerit, vt præfertur, neminem poſſit loco ſui, ſine ipſius Magiſtri perita, & habita licentia ſubrogare. Magiſter autem præfatus, in cuius humeris ſuper hoc cura dicti Pontificis, requieſcit, in huiuſmodi ſermonibus, ea, quæ ad integritatem fidei orthodoxæ, ſalubritatem doctrinæ, & omnium reuocationem ſcandalorũ pertinent, nec non ad faſtidioſæ prolixitatis moderamen, diligenter intendat. Si quis verò tantum de ſe ipſo præſumeret, vt correctionem huiuſmodi humiliter fortè recipere recuſaret, ex tunc liceat eidem Magiſtro ſermonem ipſum alteri, niſi illud temporis anguſtia prohiberet, committere; alioquin ſermonem eundem pro ea die, ſi ſibi videatur, prohibere. Quòd ſi fortè quiſpiam ita temerarius fuerit, vt illud, in quo correctus ab eodem Magiſtro extiterit, in dicta Capella ſermocinando malitioſè enunciare præſumpſerit, ex tunc ad amplius in dicta Capella perorandum indignus cenſeatur, ac excommunicationis ſententiæ ſe ſubiacere nouerit eo ipſo, nihilominus ab eodem Magiſtro publicè, etiam noſtro in conſpectu, deſiter arguatur. Sacriſta autem, vel ſubſacriſta, necnon Magiſtri, & Clerici ceremoniarum de huiuſmodi ſermonibus agendis, vel nõ agendis, ſiue pronuntiandis, non aliter ſe, niſi quantum eis per Magiſtrum præfatum iniunctum fuerit, quomodolibet intromittant. Volumus autem quod ipſe Magiſter, quoties ipſum ab eadem Capella infirmitate, aut alio impedimento legitimo abeſſe contigerit, ſubſtituendi ibidem alium loco ſui liberam habeat vigore præſentium facultatem; non obſtantibus in contrarium facientibus quibuſcumque. Nulli ergo, &c. Dat. Romæ apud S. Petrum anno Dom. 1456. Id. Nouemb. pontificatus noſtri 11.

Neque in Vrbe, neque in toto eiuſdem diſtrictu libri imprimi poſſunt abſq; illius licentia, & approbatione; ex decreto Apoſtolico Pauli V. in ſacra S. Inquiſitionis Congregatione die 11. Iunij an. 1620. ſancito, quod eſt tale.

Feria 5. die 11. Iunij Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti M.DC.XX.

In Generali Congregatione S. Romanæ, & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico in Monte Quirinali corã Sanctiſs. D. N. Paulo Diuina Prouidentia Papa V.

SAnctiſſimus D. N. Paulus Diuina prouidentia Papa Quintus, vt erroribus, qui in librorum impreſſione obrepere, & committi ſolent, via penitus occludatur, opportuno remedio prouidere volens, inhærendo Sacro Concilio Lateranenſi ſub Leone X. ſeſſ. 10. & regulis Indicis librorum prohibitorum, iuſſu Concilij Tridentini editi à fel: rec: Pio Quarto, & deinde

de à Clemente VIII. Summis pontificibus prædeceſſoribus ſuis approbatis, & confirmatis; re etiam cum Illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis D D. Cardinalibus Congregationis S. Officij communicata, & maturè perpenſa, motu proprio, ex certa ſcientia, & matura deliberatione, declarauit, & decreuit, vt non ſolum in hac Alma Vrbe Roma à Vicario ſanctitatis ſuæ, & à Magiſtro ſac. palatij Apoſtolici, iuxta eiuſdem Concilij decretum, omnes libri, & quæcunque aliæ ſcripturæ imprimendæ examinari, & approbari debeant antequam imprimantur; ſed etiam in tota Romana prouincia huiuſmodi examinatio, & approbatio accuratè fiat ab Epiſcopo loci impreſſionis, vel alio de eiuſdem Epiſcopi mandato, ac ab eodem ſac. palatij Apoſtolici Magiſtro ad id ſpecialiter deputato à prædicta Congregatione ſancti Officij, ad quam ſimul; & ad Epiſcopos locorum eiuſdem Romanæ prouinciæ, in quibus non ſunt Inquiſitores, Sanctitas ſua ſolum hoc impreſſionis librorum, & aliarum ſcripturarum negotiũ in eadem prouincia Romana ſpectare voluit, & declarauit. *Mandans* inſuper Sanctitas ſua, vt eadem Sac. Congregatio in dicta Romana prouincia omnia, & ſingula in prædictis Indicis regulis contenta, exactè obſeruari curet, & faciat. Inhibens propterea Vniuerſis, & ſingulis Librorum Impreſſoribus, ac Bibliopolis ſub cenſuris & pœnis in dicta conſtitutione fel. rec. Leonis X. & in prædictis regulis Indicis contentis, eo ipſo abſque vlla declaratione incurrẽdis, alijſque arbitrio eiuſdem ſac. Congregationis, etiam corporis afflictiuis pœnis, nè in dicta prouincia Romana libros, & ſcripturas, antequàm ab Epiſcopo Loci, ſeu alio de eiuſdem Epiſcopi mandato, & præterea à prædicto Sacri Palatij Apoſtolici Magiſtro examinatæ, & approbatæ fuerint, quoquo modo imprimere, aut venales habere, ſeu proponere audeant, vel præſumant. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcunque. Et ita mandauit perpetuis futuris temporibus inuiolabiliter obſeruari. Voluit demum, ne præmiſſorum ignorantia à quoquam prætendi poſſit, quod præſens decretum, ſeu illius exempla ad valuas Baſilicę Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant perindè, acſi vnicuique perſonaliter intimata fuiſſent; quodque præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Andreas de Pettinis S. R. & Vniu. Inquiſ. Not.

Conſtitutio verò Leonis PP. X. ſuprà cit. talis eſt.

LEO DECIMVS,

In Conc. Lateranenſi Seſſione 10. De impreſſione librorum.

NOs, ne id quod ad Dei gloriam, & fidei augmentum, ac bonarum artium propagationem ſalubriter eſt inuentum, in contrarium conuertatur, ac Chriſti fidelium ſaluti detrimentum pariat, ſuper librorum impreſſione curam noſtram habendam fore duximus, ne de cetero cum bonis ſeminibus ſpinæ coaleſcant, vel medicinis venena intermiſceantur. Volentes igitur de opportuno ſuper his remedio prouidere, hoc ſacro approbante Concilio, vt negotium impreſſionis librorũ huiuſmodi eò proſperetur feliciùs, quò deinceps indago ſolertior diligentiùs, & cautiùs adhibeatur: ſtatuimus, & ordinamus, quòd de cetero perpetuis futuris temporibus, nullus librum aliquem, ſeu aliam quamcumque ſcripturam, tam in Vrbe noſtra, quàm alijs quibuſuis ciuitatibus, & diœceſibus, imprimere, ſeu imprimi facere præſumat, niſi priùs in Vrbe per Vicarium noſtrum, & Sacri Palatij Magiſtrum: in alijs verò ciuitatibus, & diœceſibus per Epiſcopum, vel alium habentem peritiam ſcientiæ, libri, ſeu ſcripturæ huiuſmodi imprimẽdæ, ab eodem Epiſcopo ad id deputandum, ac Inquiſitorem hæreticæ prauitatis ciuitatis, ſiue diœceſis, in quibus librorum impreſſio huiuſmodi fieret, diligenter examinentur, & per eorum manu propria ſubſcriptionem, ſub excommunicationis ſententia, gratis & ſine dilatione imponendam, approbentur.

Qui

Qui autem ſecùs præſumpſerit, vltra librorum impreſſorum amiſſionem, & illorum publicam combuſtionem, ac centum ducatorum fabricæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ſine ſpe remiſſionis, ſolutionem, ac anni continui exercitij impreſſionis ſuſpenſionem, excommunicationis ſententia innodatus exiſtat: ac demum ingraueſcente contumacia, taliter per Epiſcopum ſuum, vel Vicarium noſtrum reſpectiuè per omnia iuris remedia caſtigetur; quod alij eius exemplo ſimilia minimè attentare præſumant. Nulli ergo; &c. Datum Romæ in publica Baſilica ſolemniter celebrata anno Incarnationis Dominicæ 1515. 4. Maij, Pontificatus noſtri anno 3.

Nullus in Vrbe, ſeu intra eius ditionem exiſtens, imprimendos libros extra Eccleſiaſticum ſtatum, abſque illius approbatione mittere poteſt, ex Apoſtolico Vrbani VIII. decreto in Sacra S. Inquiſitionis Congregatione conſtabilito die 18. Septemb. ann. 1625. quod eſt ſequentis tenoris.

Feria 5. die 18. Septemb. M.DC.XXV.

In Generali Congregatione S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico Montis Quirinalis coram Sanctiſs. D. N. Vrbano diuina prouidentia Papa VIII. ac Illuſtriſs. & Reuerendiſs. DD. S. R. E. Cardinalib. aduersùs hæreticam prauitatem Inquiſitoribus Generalib. à S. Sede Apoſt. ſpecialiter deputatis.

SAnctiſſimus D. N. pro debito ſui Paſtoralis Officij corrigere volens abuſus nonnullorum in ſtatu Sedi Apoſt. mediatè, vel immediatè ſubiecto exiſtentium, qui libros à ſe compoſitos extra præfatum ſtatum abſque vlla Ordinariorum, & Inquiſitorum loci, vbi degunt, approbatione, imprimendos tranſmittunt: ſtatuit & decreuit, vt in poſterum nemo in ſtatu prædicto degens, cuiuſuis conditionis, & gradus, ordinis, & dignitatis exiſtat, libros de quauis materia tractantes, & vbique compoſitos, audeat aliò deferre, vel mittere imprimendos, ſine expreſſa in ſcriptis approbatione Illuſtriſs. & Reuerendiſs. D. Card. S. D. N. Vicarij, & Magiſtri Sacri Palatij, ſi in Vrbe; ſi verò extra Vrbem exiſtat, ſine Ordinarij, & Inquiſitoris loci illius, ſiue ab ijs deputatorum facultate, & licentia, operi præfigenda. Libros autem, quos contra præſentis decreti tenorem imprimi cõtigerit, præter alias pęnas arbitrio ſuæ Sanctitatis infligendas, abſque alia declaratione, ex nunc prohibet, & pro expreſſe prohibitis haberi vult, & mandat. Contrarijs quibuſcumque non obſtantibus, &c.

Io. Antonius Tomaſius S. R. & Vniuer. Inquiſit. Not.

Extat huiuſmodi Apoſtol. Conſtitutio in Bullario.

Eſt Iudex ordinarius in Vrbe quoad impreſſionem, publicationem, introductionem, extractionem, emptionem, ac venditionem librorum, imaginum, & quorumcumque edendorum, ſeu editorũ.

Legendi, retinendique prohibitos libros facultatem concedit.

Impreſſoribus omnibus, Bibliopoliſq; pręeſt, ad ipſumq; imprimendi, ac publicandi impreſſos libros licentiã impertiri ſpectat.

Initio Præfecturæ aſſumptæ in horum omnium obſeruationem Edictum euulgat, quod cuncti præfati, Vrbiſque Portarij apud ſe retinere coguntur ſub pœnis in eodem ſtatutis; eſtque ſequentis tenoris.

EDITTO

Del Maeſtro di Sacro Palazzo.

ESſendoſi per eſperienza conoſciuto grauiſſimo eſſere il danno, e pregiuditio, che ſuol apportare la lettura de i Libri cattiui alla purità della Fede Cattolica, e de buoni coſtumi, non ſenza notabile offeſa di Sua Diuina Maeſtà, e detrimento dell'anime. Per eſpreſſo ordine, e commiſſione di N. S. Papa Innocentio X. con il preſente Editto, Fr. Raymondo Capizucchi Maeſtro del Sacro Palazzo, e Giudice ordinario &c. commanda, e prohibiſce

hibiſce ſotto pena della perdita de libri, e di trecento ſcudi, & altre pene anco corporali ad arbitrio (oltre le cenſure, & pene contenute nelli Sacri Canoni, nell' Indice de' libri prohibiti, nella Bolla in Cœna Domini, & in altre Conſtitutioni Apoſtoliche) che neſſuno ardiſchi di portare dentro, ò fuori di Roma, tenere, comerare, vendere, donare, impreſtare libro alcuno prohibito, ò ſoſpeſo di qualſiuoglia titolo, ſenza ſua eſpreſſa licenza in ſcritto. Et in caſo che alcun libro prohibito ſia portato à vendere à qualche Libraro, ordina S P. Reuerendiſſima che ſia dal Libraro ritenuto alla preſenza di vn' altro Libraro più vicino, e due teſtimonij; e che in capo à otto giorni deua hauerlo portato al P. Reuerendiſſimo, ò ſuoi Compagni; il che anche ſi intende de medeſimi Libri in qualſiuoglia altra maniera, che li habbino, ſotto l' iſteſſa pena di ſopra.

2 Di più per il preſente editto ſi riuocano tutte le licenze date da' Maeſtri di Sacro Palazzo, tanto in voce, quanto in ſcritto, o in qualſiuoglia altra maniera; & chi traſgredirà, s' intenda incorſo nelle pene già dette contro quelli, che tengono libri prohibiti ſenza licenza.

3 Che tutti i libri, hiſtorie, orationi, lunarij, imagini, ò figure, & qualſiuoglia coſa ſtampata, anchorche minima, che ſi portarà in Roma, debba eſſer conſegnata alla Dogana, ò preſentata à lui, ò à ſuoi Compagni, da quali habbino eſpreſſa licenza; & le liſte de' libri che vſciranno di Roma ſi faccino giuſte, con eſprimere il titolo del libro, l' Autore, il luogo, e tempo delle Stampe, e Stampatore, ſotto pena della perdita de' libri, e di ſcudi cinquanta, più e meno, ſecondo la qualità de' libri, e del delinquente.

4 Che neſſun Circolatore ardiſca di portare, ò vendere in Roma coſa alcuna con ricette, ſe prima non haurà preſentate le ſudette ricette à S. P. Reuerendiſſima ò Compagni, da quali, o da chi loro ordinaranno, ſiano prima approuate, ſotto pena della perdita di tutte le Robbe, che anderanno vendendo, e di ſcudi 25. d' oro.

5 Che li Corrieri, e Poſtieri occorrendo loro portare libro alcuno, benche piccolo, à qualſiuoglia perſona di qualunque ſtato, conditione, e preeminenza, dentro, ò fuori di Roma, ſiano tenuti moſtrarlo prima al detto P Maeſtro, o ſuoi Compagni, ò vero laſciarlo in Dogana; ſotto le pene di ſcudi cinquanta, & tre tratti di corda.

6 Che neſſuno Doganiere di Roma, o di terra, o di acque, ardiſca ſpedire, o rilaſſare alcuna ſorte de libri, che giornalmente peruerranno nelle loro Dogane, ſenza la ſudetta licenza; il che anco douranno oſſeruare li Cuſtodi delle porte, ſotto la medeſima pena.

7 Che neſſun Barcarolo, Marinaro, Condottiere, Corriero, o portatore di mercantie, faccia capo à Librari, o altre perſone, à quali portano libri, prima di hauer poſto quello che portano, in Dogana, ſotto pena di cinquanta ſcudi, ſe ſi trouara, che habbino conſegnato alle parti alcuna coſa ſpetante all' offitio, & altretanta pena con perdita delle robbe à chi l' hauerà riceuuta.

8 Che neſſuno poſſi andar vendendo per Roma libri, libretti, hiſtorie, orationi, lunarij, pronoſtici, lettere, ricette, imagini, o figure, o qualſiuoglia altra coſa ſtampata, anchorche minima, etiandio di muſica, o tenere ſu le botteghe, o ſu le tauole, o nelle piazze, o in qualſiuogl' altro luogo di Roma libri da vendere, o altre coſe ſopradette, ſe non li Librari ordinarij dell' arte, & quelli, che haueranno licenza in ſcritto dal P. Maeſtro, o ſuoi Compagni. Dichiarando che li Legatori de libri, & i Cartolari non s' intendono compreſi ſotto nome, o titolo de' Librari; e però non potranno vendere libri, nè nuoui ne' vecchi, ne altra coſa ſtampata, & i Cartolari legar alcun libro ſtampato, ſe non haueranno particolar licenza, & ſe non haueranno dato il giuramento, e fatto la profeſſione della Fede conforme alli decreti del nuouo Indice de' Libri prohibiti, e neſſuno poſſa aprir bottega di Stampatore, ne di Libraro, o eſſercitare ſimili arti in modo alcuno, ſe non ſarà approuato con le conditioni di ſopra, & hauerà la patente ſottoſcritta di S. P. Reuerendiſſima, o ſuoi Compagni, ſotto pena della perdita de' libri, e di ſcudi 50. più, e meno, ſecondo la quantità è qualità de' libri, e del delinquente; qual patente

tente debba rinouarſi ogni volta, che occorra la morte del detto.

9 Che gl' Heredi, & eſſecutori dell' vltime volontà de' defonti Librari, & quelli che vorrano vendere i libri proprij, o d'altri, non poſſino vendere libri di qualſiuoglia ſorte, e numero, nè moſtrarli, inuetariarli, ſtimarli, o trattar con alcuno per venderli, alienarli, o in altra maniera diſporne, ſe prima non haueranno ottenuta licenza in ſcritto dal detto P. Maeſtro, o ſuoi Compagni, ſotto pena della perdita de' libri, e di ſcudi 200. à traſgreſſori.

10 Che li Giudei, Regattieri, & altri arteſici, non poſſino vendere, nè comprare, ne pigliare in pegno libri d'alcuna ſorte, ſenza licenza del P. Maeſtro, o ſuoi Compagni, e ſe al preſente ne haueſſero, in termine di otto giorni li diano in liſta nel modo ſopradetto, ſotto pena di cinquanta ſcudi, & altre pene, etiam corporali, ad arbitrio di S. P. Reuerendiſſima, e quando al incanto delli Hebrei, o alla Depoſitaria della Camera, occorrerà che ſi vendino libri, ordina S. P. Reuerendiſſima, che ſiano tenuti quelli, che vendono, dopò hauer ottenuta la licenza ordinaria, che ſi ricerca, intimare la bancha de Librari, acciò eſſi ancora poſſino concorrere, ordinando ſtrettamente di più S. P. Reuerendiſſima, che fuor dell'incanto non ſi poſſa vendere alcun libro depoſitato, o impegnato ſenza nuoua licenza conceſſa à queſto effetto, ſotto l'iſteſſa pena di ſopra.

11 Che Librari, e venditori de libri ſiano tenuti fra il termine di giorni trenta hauer portato al detto P. Maeſtro, o ſuoi Compagni, l'indice, o inuentario fatto fedelmente per alfabeto di tutti i libri, così nuoui, come vecchi, che ſi trouaranno hauere, eſprimendo bene il titolo, gli Auttori, li Stampatori, tempi, e luoghi delle Stampe, e numero de volumi per ciaſcuna ſorte, e ſottoſcriuendolo di ſua mano, & vn'altro ſimile indice ritenghino per loro, e fra il detto termine, ciaſcuno di eſſi Librari venga perſonalmente à farſi ſcriuere nel libro, quale ſi terrà nell'offitio à queſto effetto, oue ſi noteranno tutti li Librari, e venditori de libri, che haueranno licenza di eſercitare tal arte: e paſſato queſto tempo, ſi procederà contro quelli, che non ſaranno notati, come che vendino ſenza la debita licenza; e ſi condannaranno nella pena ſopra notata nell'ottauo capitolo.

12 Similmente ſi ordina all' Intagliatori, Stampatori, e venditori di figure in rame, o in legno, che debbano fra detto termine dare la liſta di tutte le figure, che hanno in bottegha; con il nome dell' Autore, Stampatore, & luogo, e tempo delle Stampe, e farſi notare nel detto libro; & ogn'altra coſa come ſopra, ſotto la medeſima pena.

13 Che neſſuno Medagliaro, Fonditore, o Sigillaro, tanto in acciaio, ferro, bronzo, o altra materia, ardiſca d'intagliare, fondere, o ſcolpire figura alcuna, tanto ſacra, come profana, con lettere o ſenza, ſe prima non ha licenza in ſcritto dal P. Maeſtro, o ſuoi Compagni, il che s'intende anco di chi farà conij, polzoni, & altri inſtrumenti da improntar le dette figure, o lettere, ſotto pena di ſcudi 200. e tre tratti di corda, e ſoſpenſione dell' eſercitio, & altre pene arbitrarie ſecondo la qualità dell'errore, è che però ſotto il termine d'vn meſe ſia ogn'vno tenuto preſentare al P. Maeſtro ſudetto, e ſuoi Compagni la nota di tutte le figure, e lettere, che in detti conii ſono intagliati, accio in eſſa ſi poſſa ſottoſcriuer la licenza di poterle vſar nella loro arte, o profeſsione.

14 Che delli libri di nuouo ſtampati o riſtampati, che vengono fuori, ne debba il Libraro portare vno per ſorte legato o ifilzato al P. Maeſtro, o ſuoi Compagni in modo che ſi poſſa leggere, acciò riuiſto che ſia, & approuato per buono, ſe li poſſa reſtituire, & licentiare anco l'altri della medeſima ſorte, che a queſto fine doueranno in tanto ritenerſi in Dogana con farne particolar nota da ſottoſcriuerſi da vno de Compagni. Dichiarando che tutti gl' ordini, che ſi daranno dal Compagno in ſimili, & altre occorrenze in aſſenza de' Librari alli loro garzoni, o ſoſtituti, s'intenderanno, & aſtringeranno come ſe alli medeſimi padroni fuſſero perſonalmente intimati.

15 Che nel iſteſſo termine d'vn meſe ſiano tenuti tutti li Stampatori venire perſonalmente a farſi regiſtrare nel libro,

nel modo che di ſopra ſi e detto delli Librari, e Figurari: ne alcuno poſſa aprire di nuouo Stamparia di alcuna ſorte: ſe prima non hauera giurato nel medeſimo modo che ſi è detto delli Librari; ſotto le medeſime pene.

16 Che neſſuno Stampatore publico o priuato ardiſca di ſtampare, o riſtampare libri, ſcritti, o qualſiuoglia coſa, benche minima, ſenza licenza ſua, o de Compagni hauuta in ſcritto, e non ardiſca mutare, aggiungere, o ſminuire pure vna parola, ne di porre altro luogo dell' impreſſione, che di Roma, ma ſtampi fedelmente ſecondo l' Originale che li ſarà daro ſottoſcritto, & non publichi, nè in modo alcuno dia fuori le coſe ſtampate da lui ſin tanto che dal P. Maeſtro, o ſuoi Compagni, non ſara fatta la confrontatione con la copia ſottoſcritta da eſſo P. Maeſtro, o Compagno, che doura ſempre reſtare nell' offitio del Sacro Palazzo ſottoſcritta di mano del proprio Autore, & darali la licenza di publicare, e dar fuori eſſi libri, e coſe ſtampate. Et occorrendo che le opere gia ſottoſcritte dal P. Maeſtro e conſegnate alli Stampatori non ſi ſtampaſſero, debba eſſo Stampatore auanti le reſtituiſca all' Autore, riconſegnarle di nuouo al P. Maeſtro; a fine di leuare, o caſſare la licenza gia data; acciò ſe di nuouo qui, o altroue volcſſe ſtamparle, ſi com' egli potrebbe aggiongerui, o mutare alcuna coſa, coſì ſia ſoggetto a nuoua riuiſione, & approbatione, ſotto pena in tutti li predetti caſi della perdita de' libri, & di 50. ſcudi d' oro.

17 Che tutti li Stampatori, Librari, Intagliatori, Venditori di libri, o di figure, Doganieri, Medagliari, Corrieri, Poſtieri, Coſtodi, e Portinari delle porte, accioche ſappino quanto per il preſente Editto vien loro commandato, e per potere obedire, debbano nelle loro ſtamparie, librarie, botteghe, dogane, e luoghi doue eſercitano il loro offitio, publicamente tenere vna copia del preſente Editto affiſſa; ſotto pena di ſcudi cinque per ciaſcheduna volta che ſaranno ritrouati ſenza: e di più li Librari, oltre l' Editto ſiano obligati hauer l'Indice de' libri prohibiti, ſotto la medeſima pena.

18 Le quali coſe tutte s' ordinano, e ſi commandano ſotto le ſopradette pene, d' applicarſi, parte ad opere, e luoghi pij e parte all' accuſatori, quali ſaranno tenuti ſecreti; riſeruandoſi S. P. Reuerendiſſima l' arbitrio di ſminuirle, & eſtenderle etiamdio alle corporali, ſoſpenſioni, priuationi dell' arti, & eſilio, ſecondo la qualita del delitto, e delle perſone d' aggrauarſi anco più in quelli, che altre volte ſono ſtati, o ſaranno ritrouati colpeuoli; e ſi procedera inuiolabilmente con ogni rigore contro li traſgreſſori.

Volendo, che il preſente Editto affiſſo e publicato ne' luoghi ſoliti di Roma, aſtringa ciaſcuno, come ſe a qualunque foſſe perſonalmente intimato.

Dato nel Palazzo Apoſt. li 18. Nou. 1654.

Fr. Raimundus Capiſuccus Sacri Palatij Apoſt. Magiſter.

Io. Garzias Valentinus Not.

His pœnis Sanctiſſimus D. N. Alexander Papa VII. Triremium pœnam ad vitam addidit pro ijs, qui abſque eiuſdem Magiſtri licentia quidquam Romæ imprimerent, ſeu imprimi facerent, tali edito decreto.

BANDO
Contro Stampatori.

MOſtrando l' eſperienza, che alcuni Stampatori ſono tanto temerarij, che ardiſcono ſtampare ſenza le debite reuiſioni, e licenze de ſuperiori à ciò deputati, ſcritture il più delle volte leſiue della fama, e riputatione altrui, e degne di caſtigo; e perche forſi detti Stampatori ſi rendono facili ad incorrere in ſimili eceſſi in riguardo delle pene leggiere impoſte con altri bandi particolari à traſgreſſori. Percio volendo Monſignore Illuſtriſſimo, & Reuerendiſſimo Franceſco Maria Baranzone, di Roma, e ſuo diſtretto generale Gouernatore, e Vice Camerlengo rimediare, e togliere per quanto ſia poſſibile ſimili inconuenienti, & abbuſi, non ſolo con l' autorita del ſuo offitio, e carica di Gouernatore, ma anco per ordine hauuto a bocca dalla Santità di Noſtro Signore Alexandro VII. per il preſente bando da durare a beneplacito della Santita Sua, e della ſanta Sede Apoſtolica, ordina, e commanda, che in auuenire

non

non ſia lecito ad alcun Stampatore di qualſiuoglia ſorte, ſtato, ò conditione di ſtampare, o imprimere, o far ſtampare, o imprimere da altri, nè in Roma nè fuori per il ſuo diſtretto alcuna compoſitione, in verſo, o in proſa, o in lingua latina, ò volgare, o in qualſiuoglia lingua, o idioma, o qualſiuoglia altra materia, o ſcrittura concernente qualſiuoglia coſa, o particolari, tanto boni, & honeſti, quanto mali, & indecenti, o in altro modo indifferenti, ſe prima non hauerà ottenuto, o hauuto nelle ſue mani, & appreſſo di ſe il ſolito *Imprimatur*, o ſia licenza del P. Maeſtro del Sacro Palazzo Apoſtol. nella forma ſolita da ottenerſi con farne eſpreſſione di detta licenza in fine della ſtampa, con l' impreſſione anco del nome dell' iſteſſo Stampatore, ſotto pena in caſo di contrauentione in ciaſcuno de ſudetti caſi, della galera perpetua.

Dichiarando, che per il preſente bando non intende Sua Sig. Illuſtriſs. derogare ad altri bandi publicati ſopra ſimili ſtampe, e caſi contro Stampatori, & altri, ma ſolo vuole habbia luogo il preſente ſuo bando per augumento di pena alli gia publicati.

Vuole in oltre che le ſudette pene habbino luogo contro qualſiuoglia perſona, ancorche fuſſe Eccleſiaſtica, o ſecolare, o Regolare, che farà ſtampare, o darà aiuto, o fauore, o in qualſiuoglia modo ſarà complice, o partecipe di ſimili ſtampe, & impreſſioni, ſenza le debite licenze, o reuiſioni come ſopra.

In oltre dichiara anco Sua Signoria Illuſtriſſima, che ſe le materie ſtampate, come ſopra, foſſero libelli famoſi, ſoggiacciono chi li farà ſtampare, o chi li ſtamparà, o complici, o partecipi, come ſopra, alle pene contenute nelli bandi generali del Gouerno nel cap. 32. de libelli famoſi, a quali non s' intende derogato qer il preſente bando, ma reſtino nel ſuo vigore.

Et acciò non ſi poſſa allegare ignoranza del preſente bando, ordina Sua Signoria Illuſtriſſima, che publicato, che ſarà nelli luoghi ſoliti di Roma, obblighi ciaſcuno come ſe perſonalmente li foſſe ſtato intimato; e commanda anco per ogni bon riſpetto, che ciaſcun Stampatore in Roma debbia tener affiſſo continuamente in ſua bottega, o ſtanza, doue imprime, copia del preſente bando, ſotto pena di ſcudi doicento d' oro d' applicarſi alla Reuerenda Camera Apoſtolica. Dato in Roma nel Palazzo della noſtra ſolita reſidenza il di 20. Nouembre 1659.

F. M. Baranzone Gou. e V. Camerlengo.

Gio. Andrea Gennenſe Not. per la Carità.

Libros quoque impreſſos, quos interdicendos iudicauerit, proſcribere poteſt. Quapropter a Magiſtris Sacri Palatij pro tempore exiſtentibus plures fuere interdicti libri, publicis proſcriptionis eorundem editis decretis in Indice appoſitis. Et nouiſſimè P. Mag. Candidus ſub Innocentio X. anno milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſecundo publico decreto in Camerali Typographia impreſſo, librum pro anno ſæculari centeſimo Germanici Collegij Vrbis, inſcriptum *Panegiricus de inſtitutione Collegij Germanici & Vngarici anno ſæculari eiuſdem Collegij*, donec corrigatur, proſcripſit.

Locum in Pontificia Capella, & vbicũque immediatè poſt Sacræ Rotæ Decanũ obtinuit ex indulto Apoſt. Eugenij IV. ſupra relato, vſque ad annum 1655. quo Alexander Papa VII. nunc in Eccleſia Dei fœliciter regnans, menſe Octobri Pontificium Sacellum maiori, nobiliorique Prælatorum numero decorare cõſtituens, excluſis ab illo minoris notæ Clericis, qui Sacri Palatij Magiſtrum, Rotæ Auditores atque Apoſtolicæ Cameræ Clericos præcedebant; & his in eandem introductis: (nam Clerici Cameræ Apoſtol. cauſa præcedentiæ cum Auditoribus Rotæ, neque ad Pontificium Sacellum, neque ad alias publicas functiones conueniebant) locum Magiſtri Sacri Palatij pro tempore, poſt ſacræ Rotæ Auditores immediatè, ſuper cunctos tamen Cameræ Apoſtolicæ Clericos in perpetuum ſtabiliuit.

In equeſtri Pontificis Max. pompa, & comitatu ſolemniori interuenit, eandemque præcedentiam in illo, quam in Pontificia Capella, conſequitur.

Apoſtolicarum Congregationũm Vniuerſalis Inquiſitionis, ſacrorumque Rituũ ex officio Conſultor exiſtit.

Indicis quoque Congregationi intereſt vt Prælatus, in qua diuinum implorando

auxilium, ante illius inchoationem oratio-nem de more legit, interuenitque Congregationi, quæ fit ante Eminentiſs. Cardinalem Vicarium pro concurſu Parochorum Vrbis.

Manſiones in Apoſtolico Palatio habet, titulumque Reuerendiſſimi, à Cardinalibus etiam, obtinet, eiuſque officium non ad tempus, ſed ad vitam confertur, pro vt ex ſequenti Sacri Palatij Magiſtri Breue apparet.

INNOCENTIVS P.P. X.

Dilecte fili, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

CVm officium Magiſtri Sacri Palatij Apoſtolici certo ad præſens, quem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, modo vacauerit, & vacet ad preſens. Nos te, qui officio Secretarij Congregationis noſtræ Indicis hactenus laudabiliter functus fuiſti, ac vnus ex examinatoribus promouendorum ad Cathedrales Eccleſias exiſtis: quique pietate, prudentia, & Sacrarum litterarum ſcientia, alijſque virtutum ornamentis præſtas, & quem propterea iudicio diuerſorum Auctorum libris, & ſcripturis cenſendis plurimum valere non dubitauimus, ad idem officium, quod te ſumma fide, & diligentia adminiſtraturum confidimus, eligendum duximus. Te igitur eiuſdem Sacri Palatij Apoſtolici Magiſtrum cum authoritate, facultate, honoribus, & oneribus, & manſionibus in Palatio noſtro Apoſtolico, portione, & emolumentis ſolitis, & conſuetis ad tui vitam facimus, conſtituimus, & deputamus. Mandantes propterea omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, vt te ad prædictum officium recipiant, & admittant, tibique faueant, & aſſiſtant, ac de prouiſione, & emolumentis huiuſmodi prouideant, & reſpondeant. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub anulo Piſcatoris die 13. Nouẽbris 1654. Pont. noſtri An. Vndecimo. *A tergo autem.*

Dilecto filio Raimundo Capiſucco Ordinis Prædicatorum profeſſori, Sacri Palatij Apoſtolici Magiſtro. G. Gualterius.

Adhibet in ſuo officio Socios ex noſtro Ordine aſſumptos, doctrina morumque præſtantia conſpicuos.

Honoribus prædictis addidere emolumẽta pro decenti eorundem Magiſtrorum ſuſtentatione Pontifices Maximi, & præter quotidiana, ac menſualia, Pius Papa V. P. F. Thomam Manrique, tunc temporis Sacri Palatij Magiſtrum, eiuſque in præfato munere ſucceſſores, Canonicum Vaticanæ Baſilicæ, cum Præbenda Theologali iuxta Cõcilij Tridentini decreta creauit anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo; datis ſuper hoc Apoſtolicis Bullis, quæ ſunt ſequentis tenoris.

PIVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Eminenti militantis Eccleſiæ ſpecula, meritis licet imparibus, diuina diſponente clementia conſtituti, licet Eccleſiarum quarumlibet decori, & venuſtati, ac perſonarum in illis diuinis laudibus inſiſtentium, animarum ſaluti conſulere debeamus, ad Baſilicam præſertim Beati Petri Principis Apoſtolorum de Vrbe, tanquam nobis peculiarem, & domeſticã, noſtræ conſiderationis aciem extendere nos conuenit, vt circa illius ſtatum, & decorem, prouidamque Canonicatuum, & Præbendarum inibi inſtitutorum directionem, & ad ea, per quæ eadem Baſilica, perſonarum vtilium ad diuini nominis gloriam, & animarum ſalutem opportunis fulciatur præſidijs, officij noſtri partes, prout rerum, & temporum neceſſitas exigit, propenſiùs impartiamur. Cum itaque iuxta antiquam, & laudabilem cõſuetudinem, ac etiam ſecundùm ſacri Concilij Tridentini diſpoſitionem, in qualibet Cathedrali Eccleſia vna præbenda Theologalis inſtituenda ſit. Nos qui dudum inter alia voluimus, quod ſemper in vnionibus commiſſio fieret ad partes, vocatis quorum intereſſet: attendentes D. Thomæ, qui Theologiæ, & Ordinis Prædicatorum profeſſor fuit, doctrinam theologicam ab Eccleſia Catholica receptam, alijs magis tutam, & ſecuram exiſtere, ac præbendam theolo-

theologalem huiuſmodi in dicta Baſilica alicui alteri, quàm Magiſtris Sacri Palatij Apoſtolici, qui doctrinam prædictam profitentur, quique ex Ordine Prædicatorum huiuſmodi ſemper eligi ſolent, ſecuriùs, & commodiùs conferri, & aſſignari non poſſit: Idcirco Baſilicæ prædictæ, illiuſque perſonis percommodius, valdeq. vtile, & neceſſarium eſſe cenſentes, vt vnam Theologalem præbendam in dicta Baſilica inſtituamus, illamque officio Magiſtri Palatij huiuſmodi adſcribamus, quo faciliùs Magiſter dicti Palatij pro tempore exiſtens perſonis Baſilicæ, & Palatij huiuſmodi doctrina, & opera ſua, ac ſacrarum literarum, & doctrinæ eiuſdem D. Thomæ interpretatione, & lectura prodeſſe, ac onera officij huiuſmodi ſibi pro tempore incumbentia faciliùs perferre, commodiùſque ſuſtentari poſſit: Motu proprio, non ad alicuius ſuper hoc nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera liberalitate, ac ex certa ſcientia noſtris, Canonicatum, & Præbendam dictæ Baſilicæ, quorum & illis forſan annexorũ fructus, redditus, & prouentus centum ducatorum auri de Camera ſecundùm cõmunem æſtimationem, valorem annuum, vt accepimus, non excedunt, ſi vacant ad præſens, aut cum primum per ceſſum, vel deceſſum, ſeu quamuis amiſſionẽ alicuius ex Canonicis eiuſdem Baſilicæ, aut aliàs quouis modo, & ex cuiuſcumque perſona, etiam apud Sedem Apoſtolicam, etiam Commenda illorum ceſſante, ſi commendati; aut vnione diſſoluta, ſi vniti fuerint, ac Commenda, ſeu vnio huiuſmodi de illis apud Sedem prædictam vacantibus, aut aliàs facta extiterit, ac etiam huiuſmodi Canonicatuum, & Præbendarum reſeruatione per Conſtitutionem noſtram ſuper hoc editam facta; aut aliàs ceſſante, non tamen per reſignationem, ſeu ceſſionem, vacare contigerit; etiam ſi illi diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, vel aliàs ratione familiaritatis continuæ, commenſalitatis noſtræ, aut prædeceſſorum, vel ſucceſſorum noſtrorum Romanorum Pontificum, ſeu S. R. E. Cardinalium, ac per Cancellariæ Apoſtolicæ regulas; & aliàs Conſtitutiones Apoſtolicas editas, & edendas, aut aliàs ex quauis cauſa, qualiſcumque ſit, & vndecumque reſultet generaliter reſeruati, ſeu ex generali reſeruatione Apoſtolica effecti, ac Sacerdotales, Diaconales, vel Subdiaconales exiſtant, & ſuper eis inter aliquos lis, cuius ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa cum annexis huiuſmodi, & plenitudine iuris Canonicati, ac omnibus iuribus, & pertinentijs ſuis officio Magiſtri Palatij huiuſmodi ex nunc prout ex tunc, & è contra, cum oneribus in decretis Concilij Tridentini huiuſmodi expreſſis, Auctoritate Apoſtolica, tenore præſentium perpetuò vnimus, annectimus, & incorporamus. Ita quod liceat dilecto filio Thomæ Manrique dicti Ordinis profeſſori, & Magiſtro in Theologia moderno, & pro tempore exiſtenti Magiſtro Palatij huiuſmodi corporalem, realem & actualem poſſeſſionem Canonicatus, & Præbendæ prædictorum, ſi vacant, aut cum vacuerint, vt præfertur, ac annexorum, iuriumque, ac pertinentiorum prædictorum, per ſe, vel alium, ſeu alios, eius nomine, propria auctoritate, liberè apprehendere, & in eadem Baſilica vti illius Canonicus reſidere, ac ſtallum in choro, ac locum, & vocem actiuam, & paſſiuam in Capitulo, proceſſionibus, ac cæteris locis, & actibus publicis, & priuatis ipſius Baſilicæ habere, dictorumque Canonicatus, & Præbendæ fructus, redditus, prouentus, obuentiones, diſtributiones, emolumenta, ac iura omnia, ordinaria, & extraordinaria percipere, exigere, & leuare; ac in ſuos vſus, & vtilitatem, ac ſuſtentationem conuertere, cæteraque omnia, quæ ad Canonicum dictæ Baſilicę pertinent, facere, gerere, & exercere, cuiuſuis licentia, aut conſenſu deſuper minimè requiſito. Diſtrictiùs inhibentes dilecto filio Archipræsbytero, & Capitulo; ac pro tempore exiſtenti Hebdomadario Canonico eiuſdem Baſilicæ, ac alij, vel alijs, ad quos huiuſmodi reſeruationibus ceſſantibus, collatio, prouiſio, & quæcumque alia diſpoſitio eorundem Canonicatus, & Præbendæ, communiter, vel diuiſim pertinet, & pertinebit quomodolibet in futurum, ne in Canonicatu, & Præbenda præfatis, vacantibus, vel vacaturis ſeſe intromittere, vel interponere audeant, ſeu præſumant, aut aliàs dictum Thomam Manrique, & pro tempore exiſtentem

ſtentem, Palatij huiuſmodi Magiſtrum deſuper quomodolibet impedire, moleſtare, vel perturbare. Decernentes quoque ex nunc plenum ius ipſis, officio, & Magiſtro in vacantibus, vel vacaturis Canonicatu, & Præbenda huiuſmodi acquiſitum eſſe; ipſumque Thomam, & pro tempore exiſtentem Palatij Magiſtrum huiuſmodi ſolam illorum fructuum perceptionem expectare, de regulis iuris, de non tollendo cuiquam iure quæſito, ac de annali, & triennali poſeſſore, omnibuſque earum partibus, cœteriſque iuribus, & beneficijs quibus diutiùs poſſeſſores pacifici vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poſſent, & deberent, pariter vti, potiri, & gaudere poſſe, & debere, ac præſentes litteras etiam temporibus Succeſſorum omnium dicti Thomæ Manrique donec plenarium effectum ſortitæ ſint, valere. Et ſi in primo effectum ſortiri nequiuerint, illas in ſecundo loco, & deinceps quocumque tempore in vacantibus Canonicatu, & Præbenda eiuſdem Baſilicæ conſequi debere, ac quaſcumque collationes, prouiſiones, præſentationes, ſeu alias diſpoſitiones de vacantibus, ſeu vacaturis Canonicatu, & Præbenda huiuſmodi acquiſitum eſſe, ipſumque Thomam, & pro tempore exiſtentem Palatij Magiſtrum huiuſmodi ſolam illorum fructuum perceptionem expectare, ac regulis iuris de non tollendo cuiquam iure quæſito, ac de annali, & triennali poſſeſſore, omnibuſque earum partibus, cœteriſque iuribus, & beneficijs quibus diutiùs poſſeſſores pacifici vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, ac gaudere poſſent, & deberent, pariter vti, potiri, & gaudere poſſe, & debere, ac præſentes litteras, etiam temporibus ſucceſſorum omnium dicti Thomæ Manrique donec plenarium effectum ſortitæ ſint, valere. Et ſi in primo effectum ſortiri nequeant, illum in ſecundo, & deinceps quocumque tempore in vacantibus Canonicatu, & Præbenda eiuſdem Baſilicæ conſequi debere, ac quaſcumque collationes, promiſſiones, præſentationes, ſeu alias diſpoſitiones, de vacantibus, ſeu vacaturis Canonicatu, & Præbenda Baſilicæ huiuſmodi; etiam per nos, & dictam Sedem, aut Archipresbyterum, Capitulum, & Hebdomadatium, ſeu alium, vel alios præfatos pro tempore factas, viribus, & effectu omnino carere, ac nullas, & in validas exiſtere, nullumque per eos vnquam ius acquiri, ſeu etiam coloratum poſſidendi titulum tribui poſſe; ipſaſque præſentes ſub quibuſuis reuocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus, etiam ſpecificam, & ſpecialem earundem præſentium mentionem facientibus minimè comprehendi: ſed ſemper ab illis exceptas; & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum ſtatum etiam ſub quacumque dat. per Thomam Manrique, & pro tempore exiſtentem Magiſtrum Palatij huiuſ. modi eligenda, reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de nouo conceſſas, ſicque noſtræ incommutabilis voluntatis eſſe, ipſaſque vnionem, annexionem, & incorporationem, præſenteſque litteras nullo vnquam tempore de ſurreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, ſeu impugnari poſſe; minuſque cauſam, ſeu cauſas, propter quas factæ ſint, coram aliquo verificari debere; nec propterea, aut etiam ex eo, quòd intereſſe putantes, vocati non fuerint, vel in id non conſenſerint; aut ipſa *Baſilica* Cathedralis non ſit, per ſubreptionem obtentas præſumi, aut viribus propterea carere. Sicque per quoſcumque Iudices, etiam cauſarum dicti Palatij Auditores, vel S. Rom. Eccleſ. Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, in quauis cauſa, & inſtantia, iudicari & diffiniri debere. Quocirca Venerabilibus Fratribus noſtris Ametinen. & Maceraten. Epiſc. ac dilecto filio Curiæ cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Auditori Generali per Apoſtolica ſcripta, motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes litteras, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Thomæ Manrique, & pro tempore exiſtentis Magiſtri Palatij huiuſmodi fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Thomam Manrique, & pro tempore exiſtentem Magiſtrum Palatij huiuſmodi, præmiſſis omnibus, & ſingulis, pacificè fru,

frui, & gaudere. Non permittentes eum deſuper quomodolibet indebitè moleſtari. Contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque oportuna, iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita; compeſcendo; Et nihilominùs legitimis ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas; etiam iteratis vicibus, aggrauando. Inuocato etiã ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis. Nõ obſtantibus priori voluntate noſtra præfata, ac Lateranenſis Concilij nouiſſimè celebrati, vniones perpetuas, niſi in caſibus à iure permiſſis, fieri prohibentis; nec non fœlicis recordat. Bonifatij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri, & alijs Apoſtolicis Conſtitutionibus, ac dictæ Baſilicæ; etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis Baſilicæ, & Archipresbytero, ad Capitulo, & Hebdomadario præfatis: Nec non dilectis filijs Populo Romano, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis, etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis; nec non irritantibus, & alijs decretis; etiam motu, & ſcientia ſimilibus; etiam iteratis vicibus; etiam per nos conceſſis, approbatis, & innouatis, quibus inter alia caueri dicitur expreſſe, quod Canonicatus, & præbendæ, aliaque beneficia Eccleſiaſtica dictæ Vrbis, alijs, quam Ciuibus Romanis, & originariorum Ciuium Romanorum filis, & forſan alijs certo modo qualificatis, conferri non poſſint, & aliter etiam de illis per Sedem præfatam factæ collationes, & aliæ diſpoſitiones nullæ ſint. Quodque ijſdem priuilegijs, & indultis nullatenus, aut non niſi modo, & forma in illis expreſſis derogari poſſit, & ſi illis aliter derogari contingat, derogationes huiuſmodi nemini ſuffragentur. Quibus omnibus, etiam ſi de illis, eorumque totis tènoribus; ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda; aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro expreſſis habentes, illis alliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus. Quodq; Thomas Mãrique qui tunc eſt, & pro tempore exiſtens Magiſter Palatij huiuſmodi, non erit forſan Ciuis Romanus, ac originarij Ciuis Romani filius, & aliàs iuxta priuilegia, & indulta præfata qualificatus, contrarijs quibuſcumque. Aut ſi aliqui Apoſtolica præfata, vel alia quàuis auctoritate in dicta Baſilica in Canonicos ſunt recepti, vel vt recipiantur inſiſtunt; ſeu ſi ſuper promiſſionibus ſibi faciendis de Canonicatibus, & præbendis ipſius Baſilicæ ſpeciales, vel alijs beneficijs eccleſiaſticis in dicta Vrbe generales, dictæ Sedis, vel Legatorũ eius litteras impetrarint, etiam ſi per eas ad inhibitionem, vel aliàs quomodolibet ſit proceſſum. Quas quidem litteras, & proceſſus habitos per eaſdem, & inde ſecuta quæcumque, nec omnes, & ſingulas gratias expectatiuas ſpeciales, vel generales, etiam menſales, reſeruationes ſimiles, vel diſſimiles vniones, annexiones, incorporationes, coadiutorias; non tamen de conſenſu, præuentiones, ac prouidendi, reſeruandi, vniendi, annectendi, & incorporandi, præueniendi, & aliàs, non tamen regrediendi, & accedendi facultates, & mandata, ac alia priuilegia indulta, & litteras Apoſtolicas in fauorem quarumcumque perſonarum, etiam familiarium noſtrorum continuorum commenſalium, etiam antiquorum, & deſcriptorum, ac dictæ Curiæ officialium, & aliorum, cuiuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, vel præeminentiæ; etiam Cardinalatus honore fulgentium, ſub quibuſuis verborum formis, & clauſulis; etiam derogatoriarum darogatorijs, fortioribus, efficacioribus, & inſolitis, irritantibuſque & alijs decretis; etiam motu & ſcientia ſimilibus, per Nos, vel Sedem præfatam, aut aliàs quomodolibet conceſſa hactenus, & in poſterum concedenda, quorum omnium vim, & effectum, tenores eorum præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, quoad hoc omnino eiſdem motu, & ſcientia, & auctoritate ſuſpendimus, & in huiuſmodi vacatione effectum ſortiri non poſſe, neque debere decernimus; illis quoque ſpecialiter, & expreſsè derogamus, donec præſentes ſuum plenarium, & omnimodum conſequutæ fuerint,

fuerint, & conſequentur effectum ad dictos Canonicatum, & præbendam, vel munus non extendi, ſed nullum per hoc eis quoad aſſequutionem Canonicatuum & Præbendarum, ſeu beneficiorum aliorum præiudicium generari, & quibuſuis alijs priuilegijs, indulgentijs, & litteris Apoſtolicis ſpecialibus, vel generalibus quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus nec expreſſa, vel totaliter, nec inſerta effectus earū impediri valeat quomodolibet, vel differri, de quibus, quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis; prouiſo quòd propter vnionem, annexionem, & incorporationem præfatas dicti Canonicatus & Præbenda debitis non fraudentur obſequijs, ſed eorum congruè ſupportentur onera conſueta. Seu ſi idem Thomas, & pro tempore exiſtens Palatij Mag. non fuerit ad præſtandum de obſeruandis ſtatutis, & conſuetudinibus dictæ Baſilicæ ſolitum iuramentum; dummodò in abſentia ſua per procuratorem idoneum: & cum ad Baſilicam ipſam acceſſerit corporaliter, illud præſtet. Nos enim ex nunc irritum decernimus, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam, quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ vnionis, annexionis, incorporationis, inhibitionis, mandati, ſuſpenſionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationē Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, 4. Kalen. Augusti Pontificatus noſtri anno quinto.

Cæ. Glorierius.

Pro Reuerendiſs. D. Sum. L. Aragoniæ Præſiden.

H. Cumin.

Originalia huius Bullæ aſſeruantur in Archiuio Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe.

Canonicatum igitur præfatum cū Theologali præbenda obtinuit Thomas Manriquus vſq; annum 1573. quo vniuerſæ carnis ingreſſus eſt viam.

E mortalium oculis erepto Manriquo, Gregorius XIII. ante noui Magiſtri Sacri Palatij creationem, præfatam Pij V. Bullam reuocauit, atque Apoſtolica Conſtitutione ſanxit huiuſmodi Theologalem præbendam Romano Clerico inpoſterum eſſe conferendam; Pauloque Conſtabili Sacri Palatij Magiſtro, poſtmodum in Manriqui locum ſubiecto, congruas penſiones attribuit.

Euecto deinde Conſtabili ad ſupremum Ordinis noſtri regimen an. 1580. Sixtus V. Pontifex glorioſiſſimus P. F. Sixto Fabro Lucenſi Sacri Palatij Magiſtro à ſe promoto, & ſucceſſoribus ſuis Magiſtris Sac. Palatij in perpetuum, annuam penſionem ſcutorum trecentorum monetæ, perſoluēdam pro rata ſcutorum viginti quinque in principio cuiuslibet menſis ſuper Monaſterij Abbatiam, nuncupati B. Mariæ de Terreto Ordinis S. Baſilij Reginen. Diœc. quam tunc temporis in Commendam obtinebat Hieron. Card. Rusticucius, conſtituit. Data ſuper hoc Apoſtolica Bulla Prid. Kal. Nouemb. an. 1586. Pontificat. ſui ſecundo; quæ talis eſt.

SIXTVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanum decet Pontificem votis illis gratum præſtare aſſenſum, per quæ perſonarum Eccleſiaſticarum quarumlibet, præſertim grata familiaritatis obſequia ſibi impendentium, comoditatibus valeat ſalubriter prouideri. Hinc eſt, quòd nos Officio Magiſtri Sacri Palatij Apoſtolici, ad hoc vt dilectus filius modernus, & pro tempore exiſtens illius Magiſter cummodiùs ſe ſuſtentare, ac onera ſibi incumbentia ſubire valeat, de alicuius ſubuentionis auxilio prouidere, ſibique ſpecialem gratiam facere volentes, ac modernum, & pro tempore exiſtentem Magiſtrum Palatij huiuſmodi à quouis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis, à Iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium

tium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, eiſdem moderno, ac pro tempore exiſtenti dicti Palatij Magiſtro penſionem annuam ab omni decima, quarta, media, & quauis alia fructuum parte; nec nō ſubſidio, etiam charitatiuo, & quouis alio ordinario onere quomodolibet nūcupato; etiam pro ſuſtentatione claſſis Triremium, etiam Sedis Apoſtolicæ, & exercitus fœderis Principum Chriſtianorum; Fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe; Cruciata Sancta, & expeditione contra Turcas, aut alios Infideles, & hæreticos, ac quacumque alia, etiam vrgenti, & vrgentiſſima cauſa, etiam Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, aut aliorum Principum intuitu, vel contemplatione, aut pro eorum, ac dictæ Sedis neceſſitatibus, ſeu etiam motu proprio, & Conſiſtoriali, ac etiam de facto pro tempore impoſitis, etiam ſi in litteris impoſitionum huiuſmodi caueatur expreſsè, quod penſionarij quicumque penſiones ſuas quantùmuis exemptas habentes pro rata penſionis earundem, aut aliàs contribuere teneantur, quam ratam infraſcriptus Hieronymus Cardinalis, tam ſuo, quàm ſucceſſorum ſuorum, etiam infraſcriptorum nominibus, de ſuo, & eorum proprio ſoluere promittit, ac onus huiuſmodi, & ſucceſſores prædictos pro ſe, & illis, ex nunc ſuſcipit; & quicquid propterea ſoluerit, vel ſoluerint, quod prædictam ratam quomodolibet concerneret, Magiſtro Palatij huiuſmodi, etiam donatione pura, perpetua, & irreuocabili gratioſè donat, & remittit, ac gratioſè donatum, & remiſſum eſſe vult, ac fore promittit. Necnon ſterilitatis, belli, peſtis, ſiccitatis, inundationis, Militum excurſionis, & cuiuſuis alterius fortuiti, & inſoliti caſus pro tempore contingentis euentu, liberam, immunem, & exemptam trecentorum ſcutorum monetæ, ad rationem decem Iuliorum monetæ Romanę pro quolibet huiuſmodi ſcuto ſuper Monaſterij Abbatia, nuncupati B. Mariæ de Terreto Ordinis S. Baſilij Reginen. Diœc. quod hodie per obitum quondam Fabij Caraccioli Clerici extra Romanam Curiam de præſenti menſe defuncti commenda, in quam illud ex conceſſione Apoſtolica tunc obtinebat, ceſſante adhuc eo, quo ante commendam ipſam vacabat, modo vacans dilecto filio noſtro Hieronymo Titt. S. Suſannæ Presbytero Card. Ruſticuccio nuncupato, per eum, quoad vixerit, tenendum, regendum, & gubernandum ſub certis, modo, & forma tunc expreſſis per alias noſtras litteras commendauimus, prout in illis pleniùs continetur, fructibus, redditibus, & prouentibus, etiam ſi ſuper illis aliàs penſiones annuæ, quas pro expreſſis, alijs aſſignatæ exiſtant, Magiſtro Palatij huiuſmodi, vel procuratori ſuo ad hoc ab eo ſpeciale mandatum habenti per dictum Hieron. Card. cuius ad hoc expreſſus accedit aſſenſus, & ſucceſſores ſuos Monaſterium prædictum in titulum, vel commendam, aut aliàs quomodolibet pro tempore obtinentes, annis ſingulis in eadem Curia, ſingulis menſibus, pro rata inde ſoluendo quolibet menſe viginti quinque ſcuta, & incipiendo primam ſolutionem in principio menſis Nouembris, & ſic ſequendo in cuiuslibet menſis principio, etiam præſentibus Hieronymo Card. & ſucceſſoribus præfatis, quas nihilominùs idem Hieronymus Card. ex nunc pro ſibi legitimè intimatis, integrè perpetuò perſoluendam, ac in ſuos vſus, & vtilitatem conuertendam dicta auctoritate, tenore præſentium, etiam perpetuò reſeruamus, conſtituimus, & aſſignamus. Decernentes penſionem hodie reſeruatam prædictam ex quacumque, quantùmuis vrgenti, & legitima cauſa, & ad Hieronymi Cardinalis, & ſucceſſorum prædictorum, vel quorumuis aliorum inſtantiam ad minorem ſummam reduci, annullari, vel inualidari, aut illius reſeruationem huiuſmodi ſurreptitiam dici, vel cenſeri quoquomodo nullatenus poſſe, ſed illam ſemper, & in perpetuum validam, ac efficacem exiſtere, ipſique Magiſtro ſuffragari debere in omnibus, & per omia, perinde, ac ſi penſio per eaſdem præſentes reſeruata huiuſmodi in Conſiſtorio noſtro ſecreto, ac de Fratrum noſtrorum conſenſu reſeruata fuiſſet, ſicque ab omnibus cenſeri, & ita per quoſcumque Iudices, & Commiſſarios quauis auctoritate fulgentes, & cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & eorum locum tenentes, ſublata eis, ac eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, ac interpretandi

pretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere; irritum quoque, & inane ſi ſecus ſuper hls à quoquam, quauis auctotitate, ſcienter, ac ignoranter contigerit attentari: Er adhuc Hieronymum Cardinalem, ac ſucceſſores præfatos ad integram ſolutionem penſionis eidem Magiſtro reſeruatæ huiuſmodi ſibi faciendam iuxra reſeruationis, conſtitutionis, & aſſignationis prædictarum tenorem in infinitum fore efficaciter obligatos. Ac volentes, & eadem auctoritate ſtatuentes, quod ſi dictus Hieronymus Cardinalis, vel aliquis ex ſucceſſoribus prædictis in dictis terminis, vel ſaltem infra triginta dies illorum ſingulos immediare ſequentes, penſionem eidem Magiſtro reſeruatam huiuſmodi per eum tunc debitam non perſoluerit eum effectu, lapſis diebus eiſdem, Hieronymo Cardinali præfaro, vel eius ſuceeſſori, ſi Cardinalis, vel Antiſtes fuerit, ingreſſus Eccleſiæ interdictus exiſtat; ſi verò inferior Cardinale, vel Antiſtite præfato erit, ſententiam excommunicarionis incurrat, & donec Magiſtro, vel procuratori prædicto, de penſione ſibi reſeruata huiuſmodi tunc debita, integrè ſatisfactum, aut alio ſecum, vel eum ipſo procuratore ſuper hoc amicabiliter concordatum fuerir, ipſe interdictus à relaxatione interdicti; excommunicatus verò prædictus ab excommunicationis ſententia, huiuſmodi abſolutionis beneficia, præterquam in mortis articulo conſtituti nequeant obtinere: Si verò per ſex menſes dictos triginta dies immediatè ſequentes, interdictus ſub interdicto permanſerit; excommunicatus verò prædic. excommunicationis ſententiam huiuſmodi animo, quod abſit, ſuſtenuerit indurato, ex tunc effluxis menſibus eiſdem, interdictus à regimine, & adminiſtratione dicti Monaſterij ſuſpenſus: excommunicatus autem prædic. eodem Monaſterio priuatus reſpectiue perpetuo exiſtat, ac Commenda prædicto Hieronimo Cardinali facta huiuſmodi ceſſare, & illa ceſſante, Monaſterium ipſum vacare cenſeatur eo ipſo. Quo circa venerabilibus Fratribus noſtris Archiepiſcopo Reginen. & Epiſcopo Amerin. ac dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios, faciant auctoritate noſtra penſionem ipſi Magiſtro reſeruatam prædictam illi, vel procuratori prædicto iuxta reſeruationis, conſtitutionis, & aſſignationis, ac decreti prædictorum continentiam, & tenorem perpetuis futuris temporibus integrè perſolui. Et nihilominus quemlibet ex Hieronymo Cardinali, & ſucceſſoribus prædictis, quem interdicti, & ſuſpenſionis, ſeu excommunicationis ſententias huiuſmodi incurriſſe eis conſtiterit, quoties ſuper hoc pro parte dicti Magiſtri fuerint requiſiti, tamdiù Dominicis, & aliis feſtiuis diebus in Eccleſijs, dum maior inibi populi multitudo ad diuina conuenerit, interdictum, & ſuſpenſum, ſeu excommunicatum publicè annuncient, & faciant ab alijs annunciari, excommunicatumque ab omnibus arctius euitari, donec Magiſtro, vel procuratori prædicto de penſione illi reſeruata huiuſmodi tunc debita, fuerit integrè ſatisfactum, ipſeque interdictus, & ſuſpenſus relaxationis interdicti, ac ſuſpenſionis: aut excommunicatus, ab ipſa excommunicationis ſententia, abſolutionis beneficia huiuſmodi meruerit obtinere: Contradictores auctoritate noſtra, appellatione poſtpoſita, compeſcendo: non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Monaſterij, & Ordinis prædictorum iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus contrarijs quibuſcumque. Seu ſi Hieronimo Cardinali, & Succeſſoribus prædictis, vel quibuſuis alijs communiter, vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod ad præſtationem, vel ſolutionem penſionis alicuius minimè teneantur; & ad id compelli, aut quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas, non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem: & qualibet alia dictæ Sedis indulgentia generali, vel ſpeciali, cuiuſcumque tenoris exiſtat, per quam præſentibus non expreſſam, vel totaliter non inſertam effectus huiuſmodi gratiæ impediti valeat quomodolibet, vel diferri, & de qua, cuiuſque toto tenore habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis. Nulli

er-

ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, reſeruationis, conſtitutionis, aſſignationis, decreti, voluntatis, ſtatuti, & mandati infringere vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis dominicæ milleſimo quingenteſ. octuageſimo ſexto Pridie Kalend. Nouembris Pontificatus noſtri anno ſecundo.

E. Dat.

Thomas Gualterutius.

A. de Alexijs.

Deforis autem ita reperitur ſcriptum.

Anno à Natiuitate Domini milleſimo quingenteſ. octuageſimo ſexto, die quinta Nouemb. Illuſtriſs. & Reuerendiſs. Dom. Hieron. Card. Ruſticucius præſens &c. reſeruationi annuæ penſionis trecentorũ ſcut. monetæ cum decretis, & alijs regiſtratis, harumque &c. expeditioni conſenſit. Iurauit &c. *Syden.*

Regiſtrata apud Thomam Secretariũ.

Originalia huius Bullæ aſſeruantur in Archiuo Conuentus Mineruæ.

Loco ſigilli plumbei. †

MAGISTRORVM SACRI PALATII NOMENCLATVRA.

I.

Sanctus Pater Dominicus Guſmanus.

INſigne hoc Sacri Palatij Magiſterium Sanctus Pater Dominicus omnium primus obtinuit, qui in Hiſpania ex nobiliſſima Guſmanorum familia ortus, poſt conſequutam Theologicæ facultatis in Palentina Vniuerſitate Lauream, diuino afflante ſpiritu manum ſuam miſit ad fortia, Prædicatorumque nobilem Ordinem in Catholica fundauit Eccleſia. Poſt eiuſdem obtentam ab Honorio Papa III. anno milleſimo ducenteſimo ſexto decimo confirmationem, cum in Vrbe quotidianas ad populum conciones haberet, ſingularique totius Curiæ Romanæ acclamatione audiretur, ab eodem Pontifice Max. cui S. Viri pietas, atque doctrina innotuerant, Sacri Palatij Magiſter, ob cauſas ſuperius enarratas, inſtitutus fuit anno dom. milleſimo ducenteſimo decimo octauo; quod munus cum per annos tres, D. Pauli Epiſtolas in Sacro Palatio commentatus, cum ſui laude maxima impleuiſſet, inſtantibus Ordinis Generalibus comitijs Bononiam an. 1221. acceſſit, in quibus ea, quæ naſcenti Ordini congrua iudicabantur, fuere ſancita. His peractis ab eodem Pontifice Honorio Generalis Inquiſitor in tota Lõbardia renunciatus, per illam incedens, Manichæorum errores eliminare ſtuduit, pluribus eorum ad S. Matris Eccleſiæ venerationem adductis, alijs igne, & ferro perditis. Bononiam tandem reuerſus, vigilijs, laboribus, ac ieiunijs fractus in morbum incidit, grauique capitis dolore, ac longa dyſenteria vexatus, die 6. Auguſti fœlicem animam creatori reddidit, cum Romæ in totius Vrbis conſpectu tres mortuos ad vitam reuocaſſet, innumerabileſque hæreticorum acies in diuerſis Chriſtiani Orbis partibus, lingua, & calamo profligaſſet, atque euertiſſet, vt inquit Odoricus in Annal. Eccleſiaſt. anno 1215. num. 17. Et ſupra centum millia Albigenſium ad Eccleſiæ vnitatem reduxiſſet. Primus in Eccleſia Inquiſitor fuit ab innocentio III. an. 1216. contra hæreticam prauitatem delegatus. In Lateranenſi Concilio coram eodem Pontifice contra Ioachini Abbatis errores facundo ore perorauit. Roſarium à B. Virg. Maria acceptum, Chriſti fidelibus omnium primus annunciauit, quod hæreditario iure filijs ſuis in populis promouendum reliquit. Miraculis clarus in Sanctorum Album à Gregorio IX. Pont. Max. relatus fuit Reate anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo quarto, tertio Id. Iulij Pontificatus ſui 8. pro vt videre eſt in Bzouij Annalib. Eccleſiaſt. ad an. præfatum num. 1. qui eius canonizationis Bullam refert ibidem. Scripſit S.P. inſigniſque Magiſter,

Libros duos contra Albigenſiũ errores.

In D. Pauli Epiſtolas.

In Euangelium D. Matthæi.

De Laudibus B. Virginis.

Fernandez in Concertat. Prædicat. Lucarinus Epiſc. Ciuitatis Plebis in adnotationib. ad Indicem lib. prohibit. quæ M. S. in Vaticana Bibliot. aſſeruantur, Caſtill. & Auct. ſuprad.

I I.

B. Bartholomæus de Bragantijs.

POſt S. Patrẽ Dominicum Sacri Palatij Magiſterium obtinuit B. Bartholomæus de Bragantijs Vicentinus, eiuſdem S. Patris dilectus diſcipulus, ſanguinis nobilitate, doctrinæ præſtantia, vitæque ſanctimonia illuſtris, quem poſtmodum Innocentius IV. Nimoſienſem Epiſcopum in Cypro creauit dat. Peruſij Apoſt lit. ſui pont. an. 2. ſal. verò 1246. vt in eiuſdem Vaticanis Regeſt. epiſtola 111. habetur, illumque idem Pont. Max. ſuis manibus conſecrauit, & in Syriam Legatum de Latere ad S. Ludouicum Gall. Regem anno 1248. miſit. At Rex Magiſtri ſanctitate cognita, eo deinde vſus eſt in rebus ad animæ ſalutem ſpectantibus, apud quẽ etiam animæ labes per voluntariam confeſſionem deponebat, cunctaque ex eius conſilio, & voto agebat. In Galliam poſtmodum cum Sancto Ludouico anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo quarto reuerſus, ab Alexandro IV. Pont. Max. ad Vicentinam Eccleſiam translatus fuit anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſexto 15. Kal. Febr. In ea Sede conſtitutus probos exemplo firmauit, improbos ſacro eloquio ad meliorem frugem reduxit, hæreticoſque doctrina confudit, à quibus ſæpius inſidijs impetitus, multa perſulit mala, tandemque ab Ezelmo Lõbardiæ tyranno, atque Eccleſiæ hoſte ſæuiſſimo in exilium pulſus, longè à ſua diœceſi vixit ad annum vſque 1260. quo Ezelinus, Pontificijs, & fœderatorum armis profligatus, vulnere accepto interijt. In ſuam Eccleſiam reuerſus Bartholomæus, Vicentinæ Ciuitatis Princeps à populo, Ciuibuſque electus, vrbem illam ſpirituali, temporalique gladio tanta cum pietate, ſanctitate, prudentia, atque iuſtitia rexit, vt communi voto, Pater Patriæ, acclamatus fuerit. Horum igitur fama permotus Rodulphus Cæſar, eum vnà cum Aquileienſi Patriarcha ſuum in Italia Vicarium conſtituit, inſecutiſque temporibus Apoſtolicæ Sedis Nuncius in Angliam, & Galliam directus eſt. Eius vitæ ſanctimoniam cum S. Ludouicus Rex haberet exploratam, vnam ex Spinis Coronæ, qua Chriſtus Dominus in paſſione ſua coronatus fuit, eidem pro magno munere dedit, quam an. dom. milleſimo ducenteſimo ſexageſimo Vicentiam detulit, vbi in honorem Sac. Coronæ Spineæ Eccleſia cũ Ordinis Conuentu conſtructa, in eadẽ propria manu illam collocauit, publico huiuſmodi donationis inſtrumento confecto, quòd Vghellus in ſua Italia Sacra tom. 5. inter Vicentinos Paſtores, refert ſub numero 41. Viuere deſijt ann. milleſimo ducenteſimo ſexageſimo octauo, in eadem noſtra Eccleſia S. Coronæ, prout elegerat, conditus, cuius corpus quinquageſimo tertio ab eius obitu anno incorruptum repertum, in nobile marmoreum ſepulchrum ſolemni pompa, populique concurſu maximo illatum fuit. Eius vitam Marcus Antonius Thienæus ſcripſit in Catalogo Sanctorum, & Beatorum Vicentinorum ſub die 20. Maij.

Reliquit pijſſimus, & doctiſſimus vir poſteris ſequentia ſui ingenij monumenta.

Commentaria ſuper Sac. Scripturam.

De Cæleſti Hierarchia.

Libroſq; D. Dioniſij in Apoſtolico Palatio enodauit, quos doctiſſimis commentarijs illuſtrauit. *Vghellus Itall. Sac. tom. 5. Le-Febure in Manual. Hiſtor. Spondan. in Auctar. Cronolog. ad Annal. Barony.*

I I I.

P. F. Anibaldus Anibaldenſis.

IN B. Bartholomæi locũ Innocẽtius IV. Pontifex P. F. Anibaldum Anibaldenſem Sac. Palatij Magiſtrum nominauit. Hic Romæ ex nobiliſſima Senatoria Romana familia Anibaldenſi ortus, Dominicanam togam in S. Sabina Cœnobio induit, ſub

qua

qua natalium ſplendori pietatem, humilitatem, vitæque probitatem non vulgarẽ addens, præſtantiſſimi viri in Romana Curia ſibi nomen comparauit. Pariſijs ſacris litteris ſtrenuam operam impendẽs, celeberrimus Sac. Theologiæ Doctor ab illius Vniuerſitate ſalutatus eſt. In Vrbẽ reuerſus, dum in præfato S. Sabinæ Cœnobio publicé ſententiarum libros interpretaretur, ab Innocentio IV. Sacri Palatij Magiſter creatus fuit. In hac nobili præfectura, tanquam lucerna ſuper candelabrum conſtitutus, pietatis, & doctrinæ radijs Romanæ Curiæ illuxit. In enodandis ſacræ Scripturæ difficilioribus arcanis maxima dicendi claritate effulſit. Puritatis candor ita in illo eniuit, vt mori potiùs, quàm fœdari delegerit. Cum S. Angelico Doctore maximo familiaritatis vinculo aſtrictus fuit, eiq. S. Doctor librum ſecundum Sententiarum dicauit. Quibus omnibus permotus Vrbanus Papa IV. anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo tertio ipſum S. R. E. Cardinalem creauit; in qua dignitate conſtitutus primeuum in obſeruantia regulari rigorem in victu, & veſtitu non temperauit. Cum Ricardo de Anibalis agnato ſuo, Io. Caetano Vrſino, & Iacobo Sabello à Clemente Papa IV. in Siciliam cum poteſtate Legati à Latere, vt Carolum Siciliæ Regem Regio diademate redimeret, atque erga Apoſtolicam Sedem iuramentum fidelitatis ab eodem reciperet, directus eſt. Poſt diuturnum annorum duorum, nouemque menſium Romani Pontificatus interregnum, vt Gregorius X. eligeretur non modicum inſudauit, ſub quo in Vrbe Veteri vale dixit mortalibus anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſecundo, in noſtro S. Dominici templo, cum hoc breui elogio conditus.

Vrbs Genitrix: Genus Anibalum, ſors Præsbyter:
Ordo Dominici: fons diuinus, prælatio Cardo.
Quem decorat titulo duodenus Apoſtolorum.

Scripſit lib. Quodlibetorum, & ſuper quatuor lib. Sententiarum. *Lucarin. vbi ſupra Plod. inter Card. Ord. Fernand. in Catal. Mag. Sac. Pal.*

IV.

P.F. Guillelmus Bonderinenſis.

PRomoto ad purpuram Anibaldo, in eius locum Sacri Palatij Magiſter renunciatus eſt *P.F.* Guillelmus Bonderinenſis ab Vrbano IV. anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo tertio. Fuit Guillelmus, ſeu Vvillermus, vt alij tradunt, natione Anglus de prouincia Anglicana, in qua Ordinis habitum apud *Londinum* aſſumpſit. Pariſijs cum F. Petro de Tarantaſia, qui ad Pontificatum ſub nomine Innocentij V. aſcendit anno 1276. & Card. Anibaldenſe ſtudijs vacauit; quo procurãte, poſt diuerſas in ſua Prouincia Conuentuum obitas præfecturas, Sacri *Palatij* Magiſterium obtinuit, in quo pluribus annis cum ſui nominis, & Ordinis laude præfuit. Quieuiut in pace circa annum milleſimum ducenteſimum ſeptuageſimum, è viuis ereptus antequam collegæ ſui Petri de Tarantaſia aſſumptionem ad Pontificatum cerneret, relictis poſteritati præclaris ingenij ſui monumentis. Scripſit enim.

Super Thrænos Ieremiæ.
Super Cantica Canticorum.
Super Epiſt. ad Romanos.

Lucarin. & Fernand. vbi ſup. Plod. p. 2. lib. 1.

V.

P. F. Petrus Angelellius.

POſt Bonderinenſem, Sacri *Palatij* Magiſter renunciatus eſt à Clemente Papa IV. P. F. Petrus Angelellius Lucenſis ex Romana Prouincia. Fuit Petrus multiplici eruditione ornatus, & ſacræ Theologiæ Laureatus celebris, cumque in Romana Curia ſibi docti, ac cordati viri cõmunem exiſtimationẽ captaſſet, à Gregorio X. Lucen. *Epiſcop.* electus eſt die 14. Maij an. 1272. Ab eodẽ P.M. ad Lugdunen. Concilium vocatus, quod an. 1274. menſe Maio celebratũ fuit, ibidem mortalitatis de-

debitum perſoluit, apud noſtros conditus. *Vghell. tom. 1. in Ep. Lucen.*

V I.

P. F. Raymundus de Corſauino.

SAcri Palatij Magiſterium poſt Angelelij aſſumptionem ad Epiſcopatum Lucenſem, à Gregorio X. an. 1272. obtinuit P. F. Raymundus de Corſauino Aragonenſis, qui in Pariſina Vniuerſitate laureatus, Iacobo Aragoniæ Regi, Baleatium Inſularum, ac Valentiæ expugnatori in paucis carus extitit: eoque è viuis ſublato an. 1276. à Iacobo eius filio, qui Maioricam regendam ſuſceperat, plurimum adamatus fuit, & ipſo promouente Balearium Inſularum Epiſcopus à Martino IV. primo ſui pontificatus anno, qui fuit ſalutis milleſimus ducenteſimus octuageſimus primus, creatus eſt; eaque in dignitate ſupra quindecim annos laudabiliter vixit. *Ex M. S. Vghell. Lucarin. Fernand. & Plod. vbi ſup.*

V I I.

P. F. Vgo Seguin.

RAymundo P. F. Vgo Seguin. de Bibliomo Atuernen. diœceſis in Magiſterio Sacri Palatij ſucceſſit, a Martino Papa IV. delectus. Galliarum Regi carus extitit, cuius intuitu maximas conſequutus eſt dignitates. Primò enim ex Magiſtrò Sacri Palatij (ad quod munus ex Lectore Theologiæ in Conuentu S. Sabinæ de Vrbe aſſumptus fuerat) S. R. E. Cardinalis Tit. S. Sabinæ à Nicolao IV. anno 1288. creatus eſt, moxque Archiep. Lugdunenſis; deinde Oſtienſis & Veliternus. Fuit Vgo ſententiarum D. Thomæ defenſor acerrimus, eiuſque doctrinam, quoad vixit, ſemper ſectatus eſt. Romæ vitam cum morte commutauit, 3. Kal. Ian. an. 1298. relictis poſt ſe ſequentibus ingenij ſui monumentis.

De Viſione Diuinæ eſſentiæ.

Librum Sermonum variorum.

Commentaria in Thrænos Ierem.

Contra corruptorium D. Thomæ.

Sepultus fuit apud S. Sabinã ante Arã Max. cum ſequenti elogio marmori inſculpto.

Hugo vocatus homo fuit hic & Bibliomo
Per mortem clarum dedit hũc Aruernia carũ
Ord. hic Frater, quippe dicat hũc bona mater
Edidit ad ſtudia Doctorem Theologia
Cui ſocios Petrũ, & Paulũ det gratia Chriſti.

Ex ſuprad. Auct. & Vghell. to. 1. Ital. Sac.

V I I I.

P. F. Guillelmus Petri de Godiuo.

POſt Vgonem P. F. Guillelmus (ſeu, Villetmus vt Galli dicunt) Petri de Godiuo Baionenſis, Toloſanæ diœceſis, & Pariſinus doctor anno 1288. Sacri Palatij Magiſter à Nicolao Papa IV. nominatus eſt. Fuit Guillelmus modicæ ſtaturæ, ac deformis, ſed mirandi ingenij, maximæque claritatis in enodandis Theologiæ, & Sacræ Scripturæ arcanis: cumque eius doctrinæ fama in Apoſtolica Curia per omnium ora volitaret, à Clemente V. anno milleſimo trecenteſimo duodecimo S. R. E. Card. ſub Tit. S. Cæciliæ creatus fuit; & à Io. XXII. die 12. Septemb. an. 1317. Sabinenſis Epiſcopus inſtitutus, in Hiſpaniam mox Legatus de Latere directus, ibi in congregata Synodo Valliſoletana multa decreuit in deperditæ diſciplinæ Eccleſiaſticæ reſtaurationem an. 1322. Quinque cœnobia Ordini à fundamentis conſtruxit, Eccleſiaſque tres miræ pulchritudinis, vnam ſcilicet in conuentu Auenionen. alteram in Toloſano, tertiam in Baionenſi. Scripſit.

De Nuptijs Chriſti, & Eccleſiæ.

Librum ſermonum variorum.

Et Librum complectentem iura omnia, atque conceſſiones, & priuilegia Rom. Eccleſiæ facta, & ab ea alijs collata.

Auenione è viuis raptus fuit optimus Paſtor die 4. Iunij anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo ſexto, delatus poſtmodũ Toloſam, in noſtra Eccleſia ad læuam Aræ max.

max. conditus, ſequenti ad tumulum inſcriptione appoſita.

Dominus Fr. Villermus Godinus,
Epiſcopus Sabinenſis Cardinalis.

Ex ſupradic. Auctoribus.

I X.

P. F. Guillelmus Gauantus.

AD Purpuram aſſumpto Guillelmo Petri de Godiuo, P. F. Guillelmus Gauantus de Lauduno Gallus inſignis Pariſinus doctor anno 1312. à Clemente V. Sacri Palatij Magiſter declaratus fuit. Inter viros Ordinis doctiſſimos meritò receſſetur à noſtris Scriptoribus Gauantus, ingenij præſtantia, profunditate doctrinæ, & dicendi claritate præ cœteris ab omnibus commendatus. Nouem annis in hac nobili præfectura perſtitit, poſt quos à Io. XXII. die 11. Aprilis anni milleſimi trecenteſimi vigeſimi primi Viennenſis Archiepiſcopus creatus eſt. Doctrinæ Diui Thomæ propugnator ſemper acerrimus, illius impugnatores verbo, & ſcripto confudit: nominatur propterea in quopam decreto Stephani Pariſienſis Epiſcopi de approbatione doctrinæ eiuſdẽ Angelici Magiſtri, cum Guilielmo Pariſienſi an. 1324. Tranſlatus poſtmodũ fuit ab eodem Pont. Max. anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo octauo ad Tholoſanã Archiepiſcopalem ſedem. Quatuor Præbendatus, B. Dominici nuncupatos, in Metropolitana ſua fundauit die 10. Decemb. an. 1340. ſic cognominatos à ſua Dominicana Religione, quam ipſe profeſſus fuerat, Ex veteri item ſcheda obſeruantiæ Toloſanæ an. 1345. Iunij 13. conceſſit Collegiatis Narboren. Vniuerſitatis, petente Guasberto Arelaten. Epiſcopo, facultatem faciendi exomologeſim Cappellanis eiuſdem Collegij. Tandem oculorum lumine penè orbatus, Toloſanam Eccleſiam in fauorem Card. Raymũdi de Cauillac dimiſit, congrua penſione pro ſui neceſſaria ſuſtentatione ſibi reſeruata, anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo ſeptimo.

Scripſit varia opuſcula in defenſionem doctrinæ Diui Thomæ Doctoris Angelici. *Gall. Chriſt. tom. 1. Lucarinus & Auct. ſupracit.*

X.

P. F. Raimundus Bequinus.

GAuanto P. F. Raimundus Bequinus Toloſanus, Pariſienſis nobilis Laureatus, in Sacri Palatij onere laudabili ſucceſſit, à Io. XXII. adlectus, eodem anno 1321. quo ille ad Viennen. Eccleſiam euectus fuit. Duobus annis in Apoſtolica Curia Magiſter emicuit, euaſitque poſtmodum Nemauſenſis Epiſcopus in Gallia primò, à Io. XXII. anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo tertio creatus, ad Hieroſolimitanum Patriarchatum poſtmodum ab eodem Pont. Max. ſequenti anno tranſlatus, quo 21. Iulij Sacro Collegio ſolitum ſubſidium perſoluit. Quatuor annis in Patriarchatu illo vixit, compleuitque dies ſuos in ſenectute bona, ad patres appoſitus anno 1328. *Ex lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdem Io. Pont. Olmeda in vita Heruei Magiſtri Ord. Lucarinus vbi ſupra, & Vghell. in Manuſcript.*

X I.

Padr. F. Durandus de S. Portiano.

PAtrem Fr. Durandum de S. Portiano Gallum, inſignem Pariſienſem doctorem in Magiſterio Sacri Palatij ſucceſſorẽ habuit Bequinus, promouente Io. XXII. in quo cum ſui nominis, & laude maxima præfuit vſque ad annum milleſimum trecenteſimum vigeſimum ſextum, quo ab eodem Pontifice ſub die 13. Ianuarij Meldenſis Epiſcopus renunciatus eſt. Octo propemodum annis Meldenſi Eccleſiæ præfuit, habuitque etiam commendatam Anicienſem Epiſcopalem ſedem prout illa ferebat ætas, cuius rei extat teſtimonium

nium in ipſius Comentarijs ſuper Sentent. libros, quibus ſe iuuenem manum appoſuiſſe, ac ſenem compleuiſſe fatetur: ſubditque ſe Meldeſem, & Anicien. Eccleſias Paſtorem, & Rectorem gubernaſſe. Ex quo pro indubitato habemus Meldenſem Epiſcopum ipſum fuiſſe, Rectoremque Anicienſem. Inſuper ibidem dicit ſe veritatem *S.* Scripturæ docuiſſe in Sacro Palatio. Multa ſcripſit Durandus, primò in defenſionem doctrinæ Angelici Doctoris, poſtmodum autem extitit eiuſdem impugnator acerrimus; ex quo factum eſt vt in aliquos inciderit errores, qui graui cenſura notantur à Theologis: ipſe verò Catholicus optimus in præfatione ſecundi ſcripti ſuper Magiſtrum Sententiarum ita proteſtatur. *Et quoniam interpretatio dubiorum Sacræ Scripturæ ad Sanctam Eccleſiam Romanam, & Catholicam pertinet; omnia opera mea eius correctioni totaliter ſuppono.* Fuit Durandus fœlici admodum ingenio ditatus in ſuorum conceptuum arcanis manifeſtandis, perſpicacique acumine ad abditiſſima quæque penetranda. In ſæculari Philoſophia pleniſſimè eruditus, in ſcholaſtica Theologia profundiſſimè verſatus, & in diuinarum ſcripturarum cognitione ita excultus, vt in Academijs tanquam doctrinarum dux, & Anteſignanus propriam Cathedram commeruerit; eamque noſtris etiam temporibus Literatorum Orbis conſpiciat. Quieuit in pace anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo quarto Idibus Septemb. ſub qua die Anniuerſarium in ſua Meldenſi Eccleſia, quam annis octo rexit, habet, in cuius Choro conditus iacet. Reliquit poſteris præclaros ingenij ſui partus; ſcripſit enim.

- Commentaria duo in quatuor lib. ſententiarum.
- De viſione diuinæ eſſentiæ ante diem iudicij.
- De Legibus.
- De Inſtructione Cleri.
- De Concilij celebratione,
- Quæſtiones varias.
- Quodlibeta diuerſa.
- De Origine Iuriſdictionum.

Locarin. vbi ſup. Luſit in Bibliot. Gall. Chriſt. tom. 3.

XII.

P.F. Dominicus Grenier.

SVcceſſorem in Magiſterio Sacri Palatij habuit Durandus P.F. Dominicum Grenier Gallum de conuentu Toloſano à Io. XXII. promotum, anno milleſimo trecenteſ. vigeſimo ſexto Ianuario menſe, qui in Pariſina Vniuerſitate Theologiæ doctorali Laurea inſignitus, poſt diuerſas in ſua Prouincia obitas præfecturas, Pœnitentiarius Apoſtolicus inſtitutus eſt, deinde Sacri Palatij Magiſter renunciatus huic muneri duobus tantùm menſibus præfuit; nam ab eodem Pont. Max. ad Appamienſem Eccleſiam euectus eſt die 13. Martij eiuſdem anni milleſimi trecenteſimi vigeſimi ſexti. Extant in Toloſano conuentu Apoſtolicæ litteræ Io. XXII. an. 1330. & Benedicti XII. anno 1335. eidem datæ. Erga Ordinem, atque ſuum Toloſanum cœnobium maximè munificus fuit, in cuius maiori clauſtro Sacellum in honorem S. Antonini Mart. pro Fratrum ſepultura conſtruxit; nec non conclaue pro hoſpitibus, & infirmis ibidem à fundamentis erexit: fuit verò opus capellæ perfectum die 7. Nouembris anno 1341. cuius rei teſtimonium proſtat ex ſequenti memoria eidem affixa.

F. Dominicus Dominici cultor benedictus.
Doctor mirificus, & Epiſc. Appamien.
Sumptibus immenſis opus hoc fabreſcit amicus.
Inde Deo gratus regnet ſine fine beatus.

Viginti annis huic Eccleſiæ præfuit optimus Paſtor, quieuitq; in Domino an. 1347.
Scripſit doctus, piuſque vir.

- Super libros hiſtoriales Bibliorum.
- Super Pentateuchum.

Gall. Chriſt. tom. 2. & Auct. ſuprad.

XIII.

B. Bartholomæus de Piſcialis.

ASſumpto Greniero ad Appamien. Eccleſiam, Io. Papa XXII. Sacri Pala-

latij Magiſtrum B. Bartholomæum de Piſcialis, doctrinæ, & ſanctitatis fama in Apoſtolica Curia celebrem nominauit an. milleſimo trecenteſimo vigeſimo ſexto. Hic Bononiæ nobili ſanguine ortus, in eiuſdem ciuitatis cœnobio Dominicanum habitum induit, ſub quo orationibus, & ſacris ſtudijs addictus, in pietate, atque doctrina mirum in modum profecit. Fuit Bartholomæus Angelici Doctoris auditor, ex quo tanquam è puriſſimo virtutum omnium fonte, quid Dominicanum ſectatorem deceat, didicit, cuius illibatæ doctrinæ propugnator inuictus quoad vixit, extitit. In hoc nobili Magiſterio conſtitutus cum ſcientia modeſtiam coniungens, in maxima exiſtimatione apud Apoſtolicam Curiam, ipſumque Pontificem Max. ſemper habitus fuit, à quo licet reluctans, & non niſi obedientia compellente, Torcellanus Epiſcopus an. milleſimo trecenteſimo vigeſimo octauo effectus eſt. In illa Eccleſia conſtitutus pauperum, viduarum, & orphanorum Pater, eorum neceſſitatibus copioſis eleemoſinis ſubueniebat. Anno autem milleſimo trecenteſimo trigeſimo tertio ab eodem Io. Pontifice Armeniæ Archiepiſcopus creatus fuit, vt populum illum ſchiſmate coinquinatum, atq; ab Apoſtolica ſede auerſum, ad S. Rom. Eccleſiæ gremium, & venerationem reuocaret. Suſcepit alacri vultu nouus Archiepiſcopus demandatum ſibi munus, ſperans ſe copioſum in vinea domini Sabahot fructum producturum, votique compos Domino cooperante effectus eſt, nam plurimos ſchiſmaticos ad Eccleſiæ vnitatem adduxit, multoſque infideles ſacro lauacro regenerauit. Verùm cum id Armeniæ Regi, eiuſque miniſtris ſummopere diſpliceret, ab eiſdem captus, & in carcerem coniectus, poſt plurima mala conſtanti pectore ſuperata, tandem combuſtis lento igne manibus, fœlicem ſpiritum Deo reddidit, apud noſtros ibidem ſepultus, vbi miraculis clarus Armenæ Eccleſiæ velut patronus à cunctis fidelibus honoratur. *Galan. in Conciliat. Eccleſ. Armena cum Latina. Plod. par. 1. lib. 2. Vghell. tom. 5. inter Torcell. Ep.*

❦❦❦

XIV.

P.F. Petrus de Pireto.

AD Torcellanam Epiſcopalem ſedem aſſumpto B. Bartholomæo, P. F. Petrus de Pireto Gallus Sacri Palatij Magiſterium à Io. XXII. conſequtus eſt, anno 1328. qui cum eſſet Pariſinus Doctor non vulgaris, & Iacobo Furnerio S. R. E. Cardinali ex Ciſtercienſi Ordine in paucis carus, eo ad Apoſtolicum culmen ſub Benedicti XII. nomine aſſumpto an. 1334. Mirapicenſis Epiſcopus ab eodem ſequēti anno creatus eſt, ex qua Eccleſia idē Pont. Max. aſſumptus fuerat ad totius regimen chriſtiani orbis. Vixit in ea dignitate Paſtor optimus vſque ad annum milleſ. trecenteſ. quadrageſimum ſeptimū, quo vitæ curſum compleuit, in ſua Cathedrali conditus, de quo Gallia Chriſtiana ita ſubdit. *Erat autem Ordinis Dominicanorum, vt patet ex inſcriptione, quæ proſtat altari B. Mariæ retro chorum Cathedralis.* Huius celebris viri fit mentio in Actis Capituli Generalis Venetijs anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo quinto, in quibus ſic dicitur. *Aſſignamus ad legendum ſententias Pariſius iſto anno F. Petrum de Pireto*, illiuſque meminit Cantalmaius in ſelecta Sac. Rotæ S. *Sancti* cum de S. Antonino loquitur. *Plod. par. 2. lib. 2. Luſit. in decade ad annum 1290. Rax. & Gall. Chriſt. inter Mirap. Ep.*

Ex quibus apparet quantum aberrauerint Authores Galliæ Chriſtianæ, qui confundentes noſtrum Petrum de Pireto cum Petro de Bireto, ſeu Bereto Carmelita Clementi VI. à Sacri confeſſionibus, & Epiſcopo primum Graſſen. deinde. Vaſionen. eundem ſacri Palatij Magiſtrum vocitant cum Ludouico Iacobo in Bibliotheca Carmelitana, prout dicimus infra in Raymundo Durandi num. xvj.

XV.

P. F. Armandus de Bellouiſu.

SVcceſſorem habuit Petrus de Pireto in Sacri Palatij Magiſterio P. F. Ar-

mandumde Bellouiſu Hiſpanum à Benedicto XII. anno milleſ. trecenteſimo trigeſimo quinto creatum, teſte Olmeda noſtro antiquo Ord. Scriptore, qui de Magiſtris Generalibus, & rebus ſub eiſdem geſtis nobile opus ſcripſit, quod in membranis manuſcriptum Bibliotheca Mag. Generalis aſſeruat, Fuit Armandus vir doctus & pius vt opera eius teſtantur, præfuitque huic muneri laudabiliter pluribus annis, in religioſa paupertate vitam degens, ab omni Eccleſiaſtica prælatura alienus, quieuitque in pace circa annum milleſimũ trecenteſimum quadrageſimum. Scripſit in commune ſtudioſorum ſolatium,

De Traſcendentibus,
De Prædicamentis.
De Secundis intentionibus.
Super Opuſc. D. Thomæ de Ente, & eſſentia,

Scripſit quoque declarationem difficilium terminorum, tam Thæologiæ, quam Philoſophiæ, ac Logicæ, quod opus Cardinali S. Euſebij, cum quo erat maxima familiaritate coniunctus, dedicauit.

Olmeda in vita Heruei Mag. Ord. Lucarinus & alij Script. ſupracit.

XXI.

P. F. Raymundus Durandi.

POſt Armandi exceſſum ſubrogatus eſt in Sacri Palatij Magiſterio à Benedicto XII. P.F. Raymundus Durandi Gallus, cuius in Clementis VI. Vaticanis Regeſt. fit mentio anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo tertio ſub die 23. Iunij, & anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo quinto ſub die 7. Septemb. ſicut etiam teſtatur eruditiſſimus Epiſc. Lucarinus in ſuis Notis ad Indicem ſupracit. quieuitque in Pace eodem anno 1345. *Ex ſuprad. Auctorib.*

Hoc tempore quidam Carmelitani inſtituti ſectatores, quos incautè ſequti ſunt authores Galliæ Chriſtianæ, Petrum quẽdam de Bireto, ſeu Bereto Carmelitam Sacri Palatij Magiſtrum falsò vocitant, quem ad Graſſenſem Eccleſiam promotũ poſtmodum fuiſſe aſſerunt. Gallia Chriſtiana tom. 2. inter Graſſen. Epiſ. de eo hæc tantum habet. *Petrus ex Ordine Religioſo creatus Epiſcopus 1345. 26. Iunij. Ex Actis Conſiſtorialibus*. Et ibidem immediatè poſt recenſet Graſſenſem Epiſcopum Ioannem, electum an. 1349. 6. April. ex lib. prouiſ. Prælat. Vatic. Hunc autem Petrum fuiſſe Petrum de Bireto Carmelitam conſtat, qui poſtea translatus eſt ad Vaſionen. Eccleſiam; & de eo tom. 3. inter Vaſionen. Epiſc. eadem Gallia Chriſtiana ita ſubdit. *Petrus de Bereto Ordinis Carmelitani Magiſter Sacri Palatij, Clementi VI. à confeſſionibus, patria Narbonen. ex Epiſcopo Graſſenſi renuntiatur Vaſionen. ſedebat anno 1348. & 1350. Multa ſcripſit in Theologia &c. ex Bibliotheca Carmelitana Ludouici Iacob.*

At quomodo potuit hic eſſe Magiſter Sacri Palatij, atque ad Graſſen. Epiſcopatum aſſumi die 26. Iuuij an. 1345. ſi ex ſupracitatis Vaticanis Regeſt. conſtat Raimundum Durandi à die 23. Iunij an. 1243. vſque ad diem 7. Septemb. 1345. in Sacri Palatij Magiſterio præfuiſſe? Et ſi Petrus Carmelita præfatus erat Magiſter Sacri Palatij quando aſſumptus fuit ad Epiſcopatum Graſſen. quare de tali Magiſterio Acta Conſiſtorialia mentionem non faciunt, pro vt ſolent in omnibus hujuſmodi Magiſtris aſſumptis?

Fuit quidem Petrus de Bireto Carmelita, vir doctus, qui multa ſcripſit, Clementi VI. à confeſſionibus, atque lector in ſcholis Sacri Palatij, quo decepti Authores prædicti, inter Lectores Sacri Palatij & Magiſtros eiuſdem diſcrimen ignorantes, ipſum Sacri Palatij Lectorem, Magiſtrum eiuſdem incautè nominauere: (in quem errorem etiam quidam Ord. Minorum ſcriptores, de ſuis Lectoribus Sacri Palatij tractantes, incidere.) Ni dicere velimus Authores præfatos nominum ſimilitudine circumuentos fuiſſe, vt ſupra num. xiv. cum de noſtro Petro de Pireto tractamus, referimus.

P.F.

X V I I.

P.F.Io. de Lemoyſi.

Rapto è mortalium oculis Raimundo Sacri Palatij Magiſterium obtinuit P. F. Io: de Lemoijſi Gallus ex prouincia Franciæ, mirabilis ingenij, ac doctrinæ, vir in Pariſina Vniuerſitate laureatus celeberrimus, maximaque in agendis prudentia prædicus, ob quas virtutes Prouincialis Franciæ primò; à ſacris confeſſionibus Philippo IV. Galliæ Regi poſtmodum, cum eodem egit vt Iudæi ex ſuo Regno eicerentur, prout contigit ann. 1321. A Clemente Papa VI. Sacri Palatij Magiſter renūciatus, annorum pondere grauatus, dierum ſuorum curſum compleuit non dum peracto collati ſibi muneris anno, de quo Olmeda in vita Guarini Mag. Ord. hęc ait. *Anno Sal. 1346. qui numeratus eſt à confirmatione Ordinis 130. conuenerant electores numero 44. ex quibus habuit Guarinus in primo Scrutinio 25. cæteris, qui Magiſtrum Sacri Palatij Ioannem Lemouicenſem interuentu Card. S. Sabinæ aliosque ſatis dignos nominauerant, tandem maiori parti adherentibus, conſentientibuſq;* Exquibus manifeſte apparet erraſſe Plodium de Vir. Illuſtr. Ord. (& nos cū illo in noſtroS yllabo Magiſtrorum S. Palatij) par. 2. lib. 2. dum Ioannem Magiſtrum Sacri Palatij ponit poſt Raymundum Bequinum.

X V I I I.

P.F.Io. Morlandinus.

Succeſſorem habuit in Magiſterio hoc Ioan. de Lemoyſi P. F. Ioannem Morlandinum Lemouicenſem Gallum Prouinciæ Toloſanæ, à Clemente VI. creatum, cuius memoria habetur in Regeſt. Vatic. eiuſdem Pont. ſub die 17. Septemb. anno milleſ. trecenteſimo quadrageſimo ſeptimo, eodem Lucarino Epiſ. teſte, ex Inquiſitore Toloſano aſſumptum. Fuit Io: de Lemouicen. conuentu, Gherardo Card. de S. Adimaro ex Ord. noſtro promoto in paucis carus, quo procurante apud Clementem Pont. Max. patruum ſuum, S. Palatij Magiſter, poſt varias in Ordine peractas præfecturas, creatus eſt. E viuis autem ſublato Guarino Magiſtro Generali, in eius locum Barchinonæ communi Patrum ſuffragio Ordinis noſtri clauum obtinuit an. milleſ. trecenteſimo quadrageſimo nono, ſequentiq; anno ab eodem Pont. Max. S. R. E. Card. ſub Tit. S. Sabinæ creatus, in ea dignitate, nec veſtitum, nec victum conſuetum Ordinis immutauit. Obijt Auenione an. milleſ. trecenteſimo quinquageſimo octauo apud noſtros ſepultura electa. Scripſit doctus vir.

De Reparatione lapſi.

Sermones multos.

Olmeda in eius vita, Lucarin. & Auct. ſupracit.

X I X.

P. F. Guillelmus Sudrè.

Electo ad ſupremum Ordinis regimen Morlandino, in Magiſterio Sacri Palatij ſubſtitutus eſt ab eodem Clemente VI. anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo nono P.F. Guillelmus Sudrè Gallus, patria Tullenſis de Conuentu Briuenſi, vir omnium ſcientiarum corona redimitus; potens in opere, & ſermone, fuitque ob ſuas virtutes, atque præſtantes animi dotes, in maxima exiſtimatione apud Pontificem Maximum, ipſiuſque Curiam. Illius mentio habetur in Regeſt. Vaticanis eiuſdem Clementis P. M. ſub die 24. Nouemb. anno 1349. Lucarino teſte. Tandem anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo ſexto ab Vrbano Papa Quinto S. R. E. Card. creatus, Legatuſque in Regnum Neapolitanum miſſus, anno 1369. Maſſilienſis Paſtor renunciatus eſt, dieq; 7. Decemb. eiuſdem anni pro Philippo deceſſore ſuo in Maſſilien. Eccleſia, recognouit Apoſtolicam Sedem. Auenione obijt 4. Kal. Octob. ſub Gregorio XI. anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo tertio, ibidem apud noſtros ſepulturæ traditus cum hac breui epigraphe. *Requieſcat in pace*. Scripſit.

De Miſterijs S. Crucis.

Super argutias Logicæ.

Epiſtolas plutes in cauſis Fidei.

Ex lib. prou. Pralat. Vrb. V. tom. 3. Gall. Chriſt. Olmeda in vita Io. Morlandini Mag. Ord. Plod inter Card. Lucarin. vbi ſup. & Vghell. in M.S.

X X.

P. F. Io. de Tambaco.

AD purpuram euecto Guillelmo Sudrè, eodem anno 1366. Vrbanus V. ad Imperatoris inſtantiam, Sacri Palatij Magiſtrum nominauit P.F. Io: de Tambaco, virum ſuo ſæculo nemini ſecundum. Hic natione Teuto, Argentinenſis cœnobij nobilis Alumnus, pietate, & religione celebris, in ſacris litteris verſatiſſimus, primus Pragenſis Studij noſtri in Bohemię Prouincia Regens extitit, in quo, cum præſtantiſſimi viri ſibi nomen comparaſſet, ab Vrbano V. Sacri Palatij Magiſterium obtinuit: de quo ita ait Olmeda in Simonis Lingonien. Mag. Ord. vita: *Poſt Guillermum verò aſſumptus eſt ad Magiſterium Sacri Palatij F. Io. de Tambacho Prouincia Saxonia, Conuentus Argentinen. vir ſanctiſſimus, primuſque Regens ſtudij Pragen. ad inſtantiam Imperatoris, & Regis Caroli. Multa ſcripto mandauit iſte, qua viri ſupereminentem, ſuperfluentemque ſapientiam praſeferunt; & qua etiam extranei non ſilent. Migrauit poſt annum octogeſimum atatis ſua, geſtis etiam inſignibus decoratus.*

Quæ autem ſcripſit Io: ſunt iſta.

De Culpa, & gratia.

De Amore virtutum.

De Beatitudine.

De Simonia Clauſtralium,

De Ingrato commodo Sacerdotum,

De Proprietate Mendicantium.

De quarta, & eius Moderatione.

De Priuilegijs exemptorum circa interdictum.

De Identitate Indulgentiarum.

De Reparationibus.

De ſenſibilibus delicijs Paradiſi:

De Præconijs S. Io: Euangeliſtæ.

Directorium Confeſſorum,

Sermones varios.

Volumenque magnum in quindecim lib. diuiſum, quod vocauit Conſolationem Theologiæ impreſſum Leridæ, eſtq; in Barberina Bibliotheca. *Luſit. in Bibl. Olmeda vbi ſup. & Fernand. inter Scrip. cum Lucarino.*

X X I.

P. F. Nicolaus de S. Saturnino.

EVius ſublato Io. de Tambaco, in eius locum Sacri Palatij Magiſter nominatus fuit P.F. Nicolaus de S. Saturnino Gallus Claromontenſis à Gregorio XI. circa annum milleſimum trecenteſimum ſeptuageſimum, qui ſchiſmate in Eccleſia, Vrbano VI. Pont. ſuborto, in Galliam à Cardinalibus Clementis, dicti in ſua obedientia VII. partes ſequentibus, directus eſt vt Regem, Pariſinamque Vniuerſitatem in ſuam ſententiam euocaret; quod cum præſtitiſſet, ab eodem Clemente Cardinalis creatus fuit anno 1378. die 16. Decemb. in cuius obedientia permanſit vſque ad mortem. Obijt Auenione poſt multas pro eodem Clemente peractas Legationes, anno 1382. in noſtra Eccleſia ſepulturæ traditus. Fuit Nicolaus in Ordine vir celebris, in Pariſina vniuerſitate magnæ famæ doctor, & in prouincia Franciæ Prior Prouincialis, ex quo munere Sacri Palatij Magiſter nominatus fuit; maiorique laude dignus cenſeretur, niſi Clementi adhæſiſſet, de quo inter Pſeudo Mag. in fine huius operis. *Ex Vatic. Regeſt. eiuſd. Clemen. Olmed. in vita B. Raimundi de Capua Mag. Ord. Plod. inter Card. & Lucarin. vbi ſup.*

X X I I.

P. F. Petrus Ylperinus.

AD Pſeudo Pontificem Clementem cum acceſſiſſet Nicolaus, Vrbanus VI. Pont. Max. alterum ex noſtro Ordine ſibi in Sacri Palatij Magiſtrum, P. Fr. Petrum de Ylperinis nobilem Romanum delegit

delegit, cuius familia nunc quoque in Vrbe inter nobiles recenſetur, & de Alberinis nuncupatur. Hic in conuentu S. M. ſuper Mineruam ad Ordinem receptus, ſacriſque ſtudijs addictus, inſignis Theologiæ doctor euaſit, & poſt varias prælaturas in Ordine, & præſertim ſuam Romana Prouincia laudabiliter obitás, ad Magiſterium Sacri Palatij euectus eſt anno milleſ. treceenteſimo ſeptuageſimo octauo: Ex quo munere ab eodem Pont. cui maximè carus erat, ſequenti anno ad Marſicen. Eccl. aſſumptus; cum ad eam ſe conferret, ab intruſo Epiſcopo Pſeudo Pontificis Clementis multas perſequutiones perpeſſus, in Vrbem redire coactus fuit: vbi anno milleſimo trecenteſimo tertio quieuit in pace, in noſtra Eccleſia ſanctæ Mariæ ſuper Mineruam in familiæ ſuæ pertietuſto ſacello, D. Dominico dicato, ſepultus ſub lapideo tumulo eius effigiem in pontificalibus repreſentante cum familiæ ſuæ ſtemmate, atque inſcriptione ſequenti eidem appoſita.

Hic requieſcit Venerab. Pater Dom.
F. Petrus de Ylperinis Ord. Præd.
Eximius Sac. Theol. doctor:
Scholarum, & Sac. Pal. Magiſter,
Marſicanus Epiſcopus,
Obyt an. Dom. M.CCCLXXXIII.
Die XX. *Iunÿ. Cuius anima*
Requieſcat in pace.

Conſpicitur modò eius ſepulchralis lapis parieti ſacelli Sanctiſſimæ Annunciatæ prope portam lateralem Eccleſiæ, reſpicientem ad meridiem affixus. *Lucarin. vbi ſup. Vghel. tom. 7.*

X XIII.

P. F. Vgolinus de Camerino.

POſt aſſumptionem Ylperini ad Marſicanam Eccleſiam, P. F. Vgolinus de Camerino ex Rom. Prouincia ſacri Palatij Magiſter ab Vrbano Papa VI. creatus eſt anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo nono, in quo nobili munere pluribus annis egregiam operam poſuit. Fuit Vgolinus ſapientiſſimus ſacræ Theologiæ Magiſter, parteſque Vrbani è ſuggeſtis, ex cathedris, atque in priuatis colloquijs, verbo, & calamo indefeſsè, quoad vixit, propugnauit. Eiusè viuis exceſſum ſilent ſcriptores noſtri ob ſchiſmatis Eccleſiæ turbines, confundentes, quandoque Pſeudo Pontificum Magiſtros, cum veris Sacri Palatij Magiſtris. Reliquit poſt ſe Vgolinus nobilia ingenij ſui monumenta. Scripſit enim.

Sermones de Sanctis.
De B. Virgine.
De Feſtis Quadrageſimæ.

Lucarinus vbi ſup. Plod. p. 2. l. 2. & Fernand.

X X I V.

P. F. Iacobus Arigonus.

SVcceſſorem habuit Vgolinus in Magiſterio Sacri Palatij P. F. Iacobum Arigonum de Balardis Laudenſem ex Prouincia Lombardiæ, qui cum eximiæ famæ Theologus eſſet, à Bonifacio IX. circa annum milleſimum trecenteſimum nonageſimum quintum promotus fuit. Annis pluribus hoc Magiſterium exercuit, optimi, & docti viri ſibi nomine acquiſito. A Gregorio XII. poſtmodum ſuæ patriæ Epiſcopus creatus die 26. Februarij an. milleſimo quadringenteſimo ſeptimo, Piſano Concilio interfuit anno 1409. in quo Alexander Papa V. fuit electus, cuius partes ſuſtinuit, eidem ſemper acceptiſſimus. In Conſtantienſi Concil. an. 1414. inchoato, ſeſſ. 21. contra Hieronymum de Praga hæreſiarcham perorauit, cuius orationem tranſcripſit Cochlæus lib. 3. hiſt. Huſitarum. Ioannem XXIII. in eodem Concilio à ſumma Sede poſtmoqum depoſitum, duorum menſium hoſpitio recepit, cum Conſtantiam à Patribus Concilij ad dicendam ſuam cauſam vocatus fuiſſet. Decem annos Laudenſi Eccleſiæ præfuit, ad Tergeſtinā ſedem poſtmodum translatus 4. Kal. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo decimo ſeptimo; ex qua deinde aſſumptus ad Vrbinatem 3. Id. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo quarto, ibidem tranſijt ad ſuperos die 12. Septēb. an. milleſ. quadringenteſ. trigeſ. quarto.

Lucarin. vbi ſup. Vghell. tom. 2. 4. & 5.

P. Fr.

XXV.

P.F. Leonardus Statij de Datis.

Hunc ſucceſſorem habuit in Magiſterio Sac. Palatij Iacobus Arigonus, qui Florentiæ nobili loco natus, & in conuentu S. Mariæ Nouellæ educatus, pietatem cum ſtudio coniungens, breui tempore magni nominis vir euaſit, per Italiam totã verbi Dei annunciator eximius, potens in opere, & ſermone Florentiæ, & alibi Prior, Prouincialis Romanus, & Bononienſis Inquiſitor effectus. A Gregorio XII. anno milleſimo quadringẽteſimo ſeptimo Magiſter Sacri Palatij renunciatus, in ea præfectura ita ſe cum laude geſſit, vt in Capitulo Generali Florentiæ celebrato anno milleſimo quadringenteſimo quartodecimo Magiſter Generalis Ordinis communi Patrum voto electus fuerit. Io ſuo regimine amabilem ſe cunctis exibuit, regularemque obſeruantiam promouere non deſtitit. Conſtantienſi Concilio interfuit, communibus ſuffragijs vuus ex electoribus, qui ibidem reddita Eccleſiæ Catholicæ optatiſſima diu pace, & vnione, Martinum Papam V. in feſto S. Martini 11. Nouemb. anno 1417. elegerunt. Ab eodem Pont. Max. cum quibuſdam alijs Prælatis Legatus pro Papienſi Generali Concilio habendo delectus, illud aperuit, & inchoauit: verùm graſſante lue, Senas fuit poſtmodum translatum. Eundem Martinus Pont. abſentem S. R. E. Cardinalem creauit vno, vel altero die antea è viuis ereptum Florentiæ anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo quinto, vbi in conuentu S. Mariæ Nouellæ ipſum Martinum Pont. Max. ex Conſtantienſi Concilio reuertentem nobili exceperat hoſpitio. Scripſit Leonardus.

Sermones de Flagellis.
De Sanctis.
De Tempore.
Sermones in Concilio Conſtant. habitos.
Librum, cui tit. eſt *Petitiones*.
Carmine Metheoram Ariſt. expreſſit.
Olmeda in eius vita. Lucarin. vbi ſupra Fernand. & Plod.

XXVI.

P. F. Bartholomæus de Bolſtenech.

Ad ſupremum Ordinis regimen euecto Leonardo, Sacri Palatij Magiſter in eius locum à Io. XXIII. renunciatus fuit P.F. Bartholomæus de Bolſtenech natione Germanus, eximius Sacræ Theologiæ doctor anno milleſimo quadringenteſimo quartodecimo, teſte Olmeda in vita Leonardi Dati Mag. Ord. *Fuit Bartholomæus*, inquit Luſit. in bib. *vir eruditionis eximiæ in Philoſoph. ſæculari, & diuina, & vti bonarum artium notitia, ſic etiam ingenij præſtantia, & pluribus alijs animi dotibus excultus, & adornatus.* Breue tempus in hoc Magiſterio vixit. Reliquit poſteris ſui ingenij partum: Scripſit enim librum, cui titulus eſt.

Homo completus.
Comment. ſuper 4. lib. Sentent.
Lucarin. vbi ſup. Plod. p. 2. lib. 2. Fernand.

XXVII.

P. F. Io. de Caſanoua.

Barrholomæo in Sacri Palatij Magiſterio ſucceſſit P. F. Io. de Caſa Noua Barchinonenſis ex Prouincia Aragoniæ, à Martino V, primo ſui Pontificatus anno, nempe ſalutis milleſimo quadringẽteſimo decimo octauo promotus. Hic Ordinis habitu in Barchinonenſi conuentu aſſumpto adulta iam ætate, ita ſacris ſtudijs animum applicuit, vt breui tempore ſibi præſtantiſſimi viri nomen vindicauerit. Ad Sacri Palatij Magiſterium euectus, Romanæ Curiæ, atque Pontifici Maximo ita ſe amabilem reddidit, vt ſuptemis honoribus ab omnibus dignus iudicaretur. Epiſcopatum Bonſanum primò anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo quarto ab eodem Martino V. ſuſcepit, deinde Eluenſem an. 1429. poſtmodum Gerundenſem Eccleſiam adminiſtrandam obtinuit, inter S. R. E. Cardinales ab eodem Pont. Max. cooptatus vltimo ſui pontificatus anno,

qui

qui fuit ſalutis humanę 1430. quē cum alijs Cardd. publicauit poſtmodū Eugenius IV. eius ſucceſſor anno ſequenti. Obijt Florentiæ anno 1436. die 24. Febr. in noſtro nobili templo S. Mariæ Nouellæ ſepulturæ traditus. *Scripſit.*

Contra ſchiſmaticos Baſileenſes.

De Poteſtate Papæ ſupra Concilium.

Gall. Chriſt. tom. 2. Olmeda, Vghell. in M. S. Lucarin. & Script. ſuprad.

P. F. Franciſcus Diagus Ordinis noſtri in catalogo Epiſcoporum Gerundenſium, qui manuſcriptus aſſeruatur apud erudiſſimum virum Abbatem Vghellium, & incipit à S. Narciſſo primo Gerundenſium Epiſcopo, qui proprio ſanguine laureatus, glorioſus Martyr occubuit 4. Kal. Nouemb. anno circiter ducenteſimo nonageſimo ſeptimo: de præfato Io. tractans, eum ſexageſimum primum Gerundenſem Paſtorem ita enumerat. *F. Io. de Caſanoua Barchinonenſis Ord. Prædicatorum Sacri Palatij Apoſtolici Magiſter ad Cardinalatum ſub Tit. S. Sixti electus à Martino V. & ab Eugenio puplicatus, poſt translationem Andreæ Bertrandi factus eſt ab Eugenio perpetuus Eccleſiæ Gerunden. adminiſtrator in menſe Septemb. 1431. & erat ſimul Elnen. Epiſcopus ex diſpenſatione Apoſtolica. Obijt apud Florentiam, cuius obitus nunciatus fuit Gerundæ 18. Martij 1436.*

X X V I I I.

P. F. Andreas de Piſis.

CAſanouæ in Sacri Palatij Magiſterio ſucceſſit P. F. Adreas de Piſis ex Romana Prouincia. Fuit Andreas inter ſui ſæculi Laureatos doctos nemini ſecundus, Piſani Conuentus Prior, Romanæque prouinciæ Prouincialis, Conſtantienſi Concilio vna cum Leonardo Statio Magiſtro Generali Ord. noſtri interfuit, in quo docti, cordatique viri ſibi nomen obtinuit, & Martini V. beneuolentiam promeruit, à quo poſt Ioannem Magiſterio Sacri Palatij anno 1424. fuit cohoneſtatus. Præfuit in hoc munere vſque ad annum milleſimum quadringenteſimum vigeſimum nonum, quo ab eodem Martino Pontifice Max. Sutrinus Paſtor pridie Kal. Martij renunciatus eſt. Tribus tantummodo annis in ſibi credita Eccleſia bonus Paſtor præfuit, quieuitque in pace anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo primo. *Ex Regeſt. Mart. V. Vghell in M. S., & monum. Conuen. Piſani.*

X X I X.

P. F. Io. de Conſtantinopoli.

POſt aſſumptionem Andreæ ad Eccleſiam Sutrinam, Ioannes de Conſtantinopoli creatus eſt Sacri Palatij Magiſter anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo nono à Martino V. Fuit Ioannes patria Conſtantinopolitanus, vir peregregius, & tanto Magiſterio dignus, qui poſt varias in Prouincia Græciæ obitas præfecturas, eiuſdemque regimen completum, à P. F. Bartholomæo Texerio Magiſtro Ordinis in ſocium aſſumptus, eodem procurante Sacri Palatij Magiſterium promeruit ex Martini Papæ conceſſione. Nidroſienſis Archiepiſcopus ab eodem Pont. Max. renunciatus, oblatam ſibi dignitatem viriliter reſpuit, cuius extat memoria in Vaticanis Regeſt. Martini V. ſub anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo, teſte Lucarino; & paulò poſt in pace quieuit. *Lucarin. ubi ſup. & Taeg. in monum. Ordin.*

X X X.

P. F. Ioannes de Turrecremata.

EIuis ſublato Io. Conſtantinopolitano, P. F. Io. de Turrecremata Hiſpanus ab Eugenio IV in ſui Pontificatus primordijs Sacri Palatij Magiſter nominatus eſt, inter celebriores ſui ſæculi viros iure merito computandus ob ſcientiarum cumulum, vitæ integritatem, & in pertractandis negotijs dexteritatem maximā. Ab eodem Eugenio Pontifice ad Baſileenſe Concilium miſſus, ibi contra Bohemos eiuſ-

eiuſdem Concilij iuſſu ſcripſit tractatum, quẽ de B. Mariæ Virginis Conceptione compoſuit. At cum Concilium illud in diabolicam congregationem conuerſum fuiſſet, ex eo diſcedens, & ad Eugenium Pont. reuerſus, eius auctoritatem, etiam ſupra Concilium, & primatum in Catholica Eccleſia mordicus defendit, in Florentino Concilio cum Græcis diſputando, & reſpondendo. Baſileenſi Oratori coram Pontifice Max. à quo in Hiſpaniam miſſus, dum Curiam repeteret, S.R.E. Card. creatus eſt anno milleſimo quadringenteſimo trigeſimo nono ſub Tit. S. Mariæ Transtiberim, vbi ſupra portam lateralem, quæ ad Septentrionem reſpicit, videtur adhuc eius effigies in Cardinalitio habitu genuflexa ante B. Virginem. In ea dignitate conſtitutus, lanea veſte ad carnem ſemper vſus, reliquos noſtri inſtituti ritus fideliter obſeruauit. Erga pauperes munificentiſſimis charitatis viſceribus ſemper affectus, in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruã Societatem Sanctiſſimæ Annuntiatæ erexit cui copioſiſſimos redditus attribuit pro pauperibus virginibus ſingulis annis cœleſti, vel terreno ſponſo iungendis. Plurima, & præſtantia contulit beneficia diuerſis Ordinis conuentibus, eos & Eccleſias illorum reparando, eleemoſinyniſque ſubleuando. Dum in Magiſterio Sacri Palatij eſſet, priuilegia pro eiſdem Magiſtris ſucceſſoribus ſuis in perpetuum ab Eugenio IV. impetrauit, quæ ſupra retulimus. Tandem ſenio confectus, octogenarius Romæ in domino obdormiuit laborum ſuorum præmia percepturus, hærede ex aſſe S. Mariæ ſuper Mineruam Conuentu relicto ad centies mille aureorum, quæ omnia Sixtus Papa IV. in conſtructionem pontis, qui de eius nomine Sixtus nuncupatur, conſumpſit. Scripſit doctiſſimus vir, præter ea, quæ ſupra retulimus,

In Gratiani Decretum.
De Concilio Florentino.
De Pœnitentia.
De Conſecratione.
De Concilijs & Eccleſia.
De Corpore Chriſti.
De Aqua Luſtrali.
De Auctoritate Rom. Eccleſiæ.
De Salute animæ.
De Vnitate Græcorum.
Meditationes in vitam Chriſti.
Super Regulam S. Benedicti.
Super Euangelia totius anni.
Sermones de tempore, & Sanctis.
Reſponſionem ad Oratorem Baſileen.
Super Pſalmos Dauid.
Contra Alcoranum Mahometi.
Librum contra eos, qui arcerbant Hebræos ne ad fidem Chriſti venirent.

S. Brigittæ reuelationes iuſſu Concilij Baſileen. recognouit, doctiſſimoque commentario illuſtrauit.

Vt autem omnibus innoteſceret quanta eſſet doctrina Ioannis, & quam proficua Catholicæ Eccleſiæ, Sacrum Florentinum Concilium eum DEFENSORIS FIDEI nobili titulo decorauit. Corpus eius in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam in Sacello Sanctiſs. Virg. Annuntiatæ ab ipso per magnifice conditum iacet, hac ſimplici inſcriptione eius tumulo tunc appoſita.

Hic quieſcit D. Io. de Turrecremata.
Natione Hiſpanus. Epiſcopus Sabinus.
S. R. E. Card. S. Sixti.
Qui obijt 26. Septembris
Anno MCCCC. LXVIII.
Requieſcat in pace.

Poſtmodum autem Sodalitas Sanctiſs. Annuntiatæ fundatori ſuo nobiliorem tumulum cum eius effigie, & ſteſmate ex ære parieti affixo ad Altaris dexteram conſtituit, ſequenti appoſito elogio.

F. Io. Hiſpano Valiſoletano
Ex veteri, pura, nobiliſque familia
De Turrecremata.
Ordinis Prædicatorum
S. R. E. Card. Epiſcopo Sabinen.
Pietate, ac doctrina clariſſimo
Multis legationibus egregiè functo,
B. Virginis Annuntiatæ
Sodalitas
Auctori ſuo Poſuit.
Obijt Romæ VI. Kal. Octobris.
An Dom. MCCCC.LXVIII.
Aetatis verò ſuæ LXXX.

Ad pedes autem tumuli in terra ita legitur.

D. O. M.
Oſſa F. Io. de Turrecremata
Ordinis Prædicatorum S.R.E. Card.
Epiſcop. Sabinen.

Olmeda in vita Texerij Mag. Ord. Lucarin.

-carin. vbi ſub. Plod. par. 2. lib. 2. Vghell. tom. 1. & Script. Ord.

X X X I.

P. F. Bartholomæus Lapatius.

IO: de Turrecremata ad purpuram euecto, Eugenius Papa IV. in tanti viri locum delegit Sacri Palatij Magiſtrum Bartholomæum Lapatium de Vbertinis, Turrecrematæ dignum ſucceſſorem. Hic Florentiæ nobili ſanguine natus, & in S. Mariæ Nouellæ cœnobio inter D. P. Dominici ſectatores adſcitus, vir doctiſſimus euaſit, græcæ linguæ peritiſſimus, & ſui ſæculi Theologiæ Laureatus celeberrimus. Florentino Concilio interfuit anno 1439. in quo, inquit Olmeda, *Cum non modò latino eloquio, ſed & græca redoleret eloquentia, ita errores Græcorum in Concilio demonſtrauit, vt induceret Ioſeph Patriarcham Conſtantinopolitanum, qui è Græcia Florentiam cum* Imperatore *Græcorum aduenerat, ad fidem* Rom. *Eccleſiæ, in qua & paulò poſt deſecit, apud nos in S. Maria* Nouella *ſepultus: Nec non & contra Epiſcopum Epheſinum Græcorum peritiſſimum maximè inualuit; non iam in funda & lapide, ſed in ſolo ſcripturæ verbo.*

Poſt terminatum Concilium, ab eodem Eugenio Cortonenſis Epiſcopus creatus die 24. Ianuarij anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo, eidem Eccleſiæ præfuit vſque ad annum 1449. quo ad Coronenſem in magna Græcia translatus eſt à Nicolao V. à quo in Hungariam, & Bohemiam Legatus Apoſtol. directus iam fuerat ſuperiori anno 1448. Verùm breui tempore eam Eccleſiam rexit; nam propriæ quietis cupidiſſimus, illa liberè dimiſſa, in patriam ſe recepit, vbi S. Romuli Commendatarius effectus, ibidem pietatis operibus totus intentus, relicto ſanctioris vitæ odore, in manus conditoris efflauit animam die 24. Maij an. milleſ. quadringenteſimo ſexageſimo ſexto, in ſuo Conuentu S. Mariæ Nouellæ cum hoc rudi Epitaphio ſepulturæ traditus.

Bartholomæo Lapatio Coronen. Epiſc.
Armis omnibus Eccleſiæ
Militi inuictiſſimo
Pietas curauit.

Scripſit ſapientiſſimus Magiſter.

Librum De ſenſibilibus delicijs Paradiſi ex tractatu Ioan: de Tambacho deſumptum.

Conciones de B. *Virgine*.

Commentaria ſuper Pſ. *Miſerere*,

Horum quædam Pio II. Pont. Mag. dicauit, coram quo ſæpius perorauit. Reliqua eius opera manuſcrip. in Bibliotheca S. Mariæ Nouellæ de Florentia aſſeruantur: *Vghell. tom. 1. Olm. in vita Bart. Texerij Mag. Ord. Lucarin. vbi ſup. & Fern.*

X X X I I.

P. F. Henricus Kaltiſen.

POſt Lapatij aſſumptionem ad Cortonen. Eccleſiam, Magiſter Sacri Palatij creatus eſt anno milleſ. quadringenteſimo quadrageſimo P. F. Henricus Kaltiſen Germanus, patria Confluentinus, ſua doctrina, & ſacris concionibus Germaniæ, atque Italiæ notiſſimus. Hic antequam ad tam nobilem Præfecturam aſſumeretur, anno ſcilicet 1433. in Baſileenſi Concilio per tres dies continuos cum Vldarico, Presbytero, Orphanorum Bohemorum Oratore, de libera verbi Dei prædicatione, quod erat dogma propoſitum Catholicis ab hæreticis Bohemis, publicè diſputauit, eumque confudit. Factus poſtmodum in Germania hæreticæ prauitatis Inquiſitor, in eo munere catholicæ fidei partes inuicto animo ſuſtinuit, atque ab illius recto calle declinantes ſalutaribus pœnitentijs ad meliorem frugem reuocauit. Duodecim annis hoc nobili Magiſterio functus, creatus demum fuit Nidroſien. Archiepiſcopus in Noruegia 3. Kal. Martij anno milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo ſecundo à Nicolao Papa V. prout in lib. Prouiſ. Prælat. eiuſdẽ habetur: cumque pluribus annis commiſſas ſibi oues proprio exemplo ad ſalutis paſcua dirigere non ommiſiſet, laborum ſuorum præmia percepturus,

quieuit in Domino. Scripſit
Sermones de tempore & Sanctis
Super Canticum B.Virg. *Magnificat*.
Collationes ad Clerum.
Quæſtiones varias.

Ex lib. Prouiſ. Prælat. Nicol. V. Luſit. in Bibliot. Olmeda in vita Corradi Aſten. Mag. Ord. & Lucarin. vbi ſup.

X X X I I I.

P. F. Iacobus Aegidij.

PRomoto Henrico ad Archiep. Nidroſien. Nicolaus Papa V. Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Iacobum Aegidij Aragonenſem eodem anno milleſ. quadringenteſimo quinquageſimo ſecundo creauit. Fuit Iacobus vir doctiſſimus, Alphonſo Aragoniæ Regi, Magnanimo nuncupato, in paucis carus, a quo Florentiam inſtante Concilio miſſus, doctrinam ſuam Eugenio Pont. & Patribus tàm glorioſè patefecit, vt aſſumpto Henrico ad Nidroſienſem ſedem, Sacri Palatij Magiſter applaudente Apoſtolica Curia creatus ſit. Mandante Caliſto Papa III. Transfigurationis Dom. Noſtri Ieſu Chriſti officium compoſuit, cuius feſtum in Eccleſia idem Pont. Max. ob inſignem victoriam die 6. Auguſti de Turcis reportatam inſtituit, Priuilegiorum Magiſtris Sacri Palatij ab anteceſſoribus Summis Pont. conceſſorum confirmationem ab eodem Caliſto, prout in huius operis initio retulimus, impetrauit. Vitam cum morte commutauit circa annum milleſimum quadringenteſimum ſexageſimum quintum. Scripſit præterea Iacobus Magiſter in Theologia eruditiſſimus, ingenij, eloquentiæ, & doctrinæ ſplendore clarus, vt inquit Luſitanus in Bibliot. Ord.

De veritate Conceptionis B. Virginis.

Olmeda in vita Martial. Auribell. Mag. Ord. Lucarin. Plodius, & Fernandez vbi ſupra.

X X X I V.

P. F. Leonardus Manſuetus.

SAcri Palatij Magiſterium poſt Iacobum obtinuit P. F. Leonardus Manſuetus Peruſinus ex Romana Prouincia, à Paulo II. creatus, poſt peractum in eadem Romana Prouincia Prioris Prouincialis munus. Vicarius Generalis Magiſterq; Sacri Palatij, in Generali Capitulo an. milleſimo quadringenteſimo ſexageſ. octauo Romæ celebrato præfuit, abſente à Curia Corrado in negotijs Apoſtolicæ Sedis detento: hoc tamen acephalum in ſubſequenti Capitulo Auenionenſi, habito anno 1470. declaratum fuit, quòd eiuſdem Præſidem iuxta Conſtitutiones noſtras ipſum Capitulum non elegerit. E viuis autem ſublato Corrado Magiſtro Generali, in illius locum Ord. Magiſter ſummo Patrum conſenſu electus eſt Romæ anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto, gratulante ipſo Pont. Max Sixto IV. qui Leonardum vnicè amabat; à quo dùm ad ſacram purpuram deſtinabatur, raptus eſt de terra viuentium ſexto ſui regiminis anno, qui noſtræ fuit ſalutis, milleſimus quadringenteſimus octogeſimus, Iulij 27. Iacet in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam cum ſequenti inſcriptione, tumulo appoſita.

✝

Leonardo Manſueto Peruſino
Theologo ſapientiſſimo, viro integerrimo
Omnibus Religionis Prædicat. officijs
Pro meritis functo.
A *Paulo II.*
Sacri Palatij Magiſtro deſignato.
Demum ſub Sixto *IV. Pont. Max.*
Conſenſu publico Romæ in Generalem aſſumpto.
Religio Præd. opt. ac B. M. poſ.
Vixit annos LXVI. menſes 6. dies XXVI.

Olmeda in eius vita, Plod. par. 2. lib. 3. Lucarin. & Fernand. vbi ſupra.

P. F.

X X X V.

P. F. Saluus Caſſeta.

Electo in Magiſtrum Ord. Leonardo Manſueto, P.F. Saluus Caſſeta Panormitanus Sacri Palatij Magiſter à Sixto IV. inſtitutus eſt anno 1474. de quo hæc referr Olmeda in vita Leonardi Manſueti Magiſtri Generalis. *Sixtus item Magiſterium Sacri Palatij Sicuti illatenus Prædicatorum regulariter fuerat, cum eis etiam perſeuerare voluit, Minores ſuos in hoc non audiens.* Erat tunc Saluus in Sicilia Generalis Quæſitor Fidei, in quo officio viginti ſex annorum integro decurſu partes ſuas viriliter egerat, prout habetur in Regeſt. Magiſtri Ord. Leonardi Manſueti fol. 101. ſub. an. 1474 Sixto Pontifici acceptiſſimus fuit, de quo Olmeda hæc haber. *Huic Sixtus interdum blandiens, dicere ſolitus erat: Felicior tu cunctis, qui non dum perſeueraſti vſque in finem, & ſaluus es. Cui ille reſpondens aiebat: Vtinam non infelicior, qui nomen habeam, quod viuam, & mortuus ſim.* Ab eodem quoque excipi ſolebat in hæc verba *Salue Salue.* E' mortalibus autem ſublato Leonardo, Magiſter Ord. nominatus fuit an. 1481. non per electionem, ſed per communem inſpirationem, & publicam vocem, vt Pontifici Maximo id enixè petenti, ſatiſfacerent Patres. Legatus Apoſtolicus in Theutoniam ab eodem Sixto miſſus, apud Coloniam B. Alberti Magni Sacra oſſa in nobiliorem locum ducenteſimo ab eiuſdem obitu anno tranſtulit, cuius brachium Pontifici dono dedit. At dum nobiliorem fortunam expectaret, in mortis amplexus corruit Romæ 17. Kal. Octob anno 1483. cum in Magiſterio Sacri Palatij annos ſeptem, & in Generalatu duos vixiſſet. Scripſit Saluus vitam S. Vincentij Ferrerij, & quamplures Epiſtolas eruditione maxima refertas. Sepultus eſt in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam, hac inſcriptione eius tumulo appoſita.

Saluo Caſſetæ Panormitano ſummo Theologo
Hæreſis annis XXVI. Inquiſitori.
Sacri Palatij Magiſtro VII.
Cæteris Prædicatorum muneribus
Præclarè functo: demum ſui Ord.
incredibili omnium conſenſu
Generali aſſumpto.
Miſſo pro arduis Eccleſiæ rebus
à Sixto IV. Pont. Max.
In Germaniam Legato.
Et re ex voto perfecta, reuerſo
De ſe maiori ſpe, deſiderioque relictis,
P. Opt. ac benemerito Ordo poni curauit.
Annum agens LXX. *Obijt* XVII. *Kal. Octob.*
An. Sal. MCCCC. LXXXIII.

Olmeda in eius vita, Plod. Lucar. & Fernand. vbi ſup.

X X X V I.

P. F. Paulus de Monelia.

Poſt Salui ad Magiſterium Ord. aſſumptionem, Sixtus Papa IV. Sacri Palatij Magiſtrum nominauit P. F. Paulum de Monelia Ligurem, qui Dominicana toga, in cœnobio S. Mariæ de Caſtello Ianuæ ſuſcepta, ſacriſque ſtudijs addictus, Magiſter celebris, diuinique verbi præco inſignis euaſit. Prior prouincialis Lombardiæ electus, in ea præfectura prudentis, & cordati viri nomen conſequutus, ea terminata, Sacri Palatij Magiſter creatus eſt. A Saluo Caſſeta Generalis Inquiſitor Liguriæ inſtitutus, (Tunc enim Inquiſitores in Chriſtiano Orbe à Magiſtris Generalibus Ordinis noſtri ex Apoſtolica conceſſione inſtituebantur, vt infra referimus) anno 1494. cum retentione tamen Magiſterij Sacri Palatij, vt apparet ex eius Regeſt. fol. 247. illud munus ita laudabiliter ſuſtinuit, vt ab Alexandro Sexto Inquiſitor in Vrbe poſtmodum vnà cum eiuſdem Gubernatore factus ſit contra multos Iudaizãtes, ex decreto in Conſiſtorio die 22. Iulij an. 1498. in hunc modum recenſito, *F. Paulus de Monelia Magiſter Sacri Palatij cum Vrbis Gubernatore fuit inſtitutus Inquiſitor contra multos, qui cum Iudæis in ceremonijs, & ritibus participabant, tam mulieres quàm viri, & fuere circa ducentum, quos omnes iniunctis ſalutaribus pœnitentijs S. R. E. reconciliauit, de quibus omnibus verbum habitum eſt in Conſiſtorio coram*

Sanctiſſimo die Veneris 22. Iulij habito, Ab eodem Alexandro Pont. Max. ad Chienſem Eccleſiam aſſumptus poſtmodum die Veneris prima Februarij anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono, & in Hungariam Apoſtolicus Nuncius directus, Budæ eodem anno quieuit in pace, acquiſito ſibi pijſſimi, & doctiſſimi viri nomine.

Scripſit eruditas poſtillas ſuper vniuerſa Biblia. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Alex. Pontif. Olmeda in vita Ioachini Turriani Magiſtri Ord. Plod. p. 2. lib. 3. & Lucarin. vbi ſupra.*

*XXX*VII.

P. F. Ioannes Nannius.

VAcante Magiſterio Sacri Palatij per aſſumptionem Pauli ad Chienſē Eccleſiam, Alexander Papa VI. in eius locum P. F. Io. Nannium Viterbienſem, quem communiter Scriptores Annium nuncupant, ſubſtituit eodem anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo nono. Hic Ordinis habitu in Viterbienſi Conuentu S. Mariæ ad Gradus aſſumpto, in ſacris literis, philoſophia, & hiſtorijs verſatiſſimus, Græcam, Hebraicam, Caldeam, Armenamque linguam callens, apud eundem Alexandrum Pont. in magna fuit exiſtimatione. Quatuor annis, non completis, in hoc Magiſterio præfuit, vitamque cum morte commutauit die 13. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo ſecundo, in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruā ante gradus ſacelli S. P. Dominici ſepulturæ traditus cum ſequenti elogio.

D. O. M.
F. Io. Nannio Viterbien. Ord. Præd.
Diuinarum literarum doctiſſimo.
Sacri Palatij Magiſtro
Ex pietate poſitum.
Vixit ann. LXX.
Obijt XIII. Nouemb. MD. II.
S. P. Q. Viterbien.
Pietate ſuorum reſtaurandum.
curauit MDCXVIII.

Scripſit Nannius Theologus clariſſimus, diuinarum ſcripturarum ſtudioſiſſimus, hiſtoriarumq; omnium, & rerum antiquarum ſedulus indagator.

Commentaria in Beroſum Babylonium Metaſthenem Perſam, & Menerhonem Aegiptium
In Chronographiam Platonis
In Pſalterium, & Apocalipſim:
De primis temporibus.
De XXIV. Regibus Hiſpaniæ.
De antiquitate, & rebus Hetruriæ.
De Hetruſca, & Italica Chronographia
De dignitate officij Magiſtri Sacri Palatij:
Quæſtiones de Tuſcia.
Typographicam emendationem Chronicorum.
Chronographiam contra Euſebium.

Edidit quoq; lib. 1. Quæſtionum in Apocalypſim, quem Sixto IV. P. M. dicauit, oſtendens Beſtiam in cap. 13. commemoratam, ſcilicet Antichriſtum, eſſe Pſeudoprophetam Mahumetem cum ſua ſecta. *Luſit. in Bibl. Lucar. & Plod. vbi ſupra.*

XXXVIII.

P. F. Io. de Ferraria.

E Communi mortalium luce ſublato Nannio, Alexander Papa VI. Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Ioannem de Ferraria, virum commendatiſſimum eodem anno 1502. nominauit, qui in regulari Congregationis Lombardiæ obſeruantia enutritus, Bononiæ, Ferrariæ, alibique præfuit, ac docuit. In hæreticam prauitatem Quæſitor inſtitutus, maximus in illo fidei zelus, ſingularis pietas, inſignis doctrina, morumque candor illuxit. His permotus Vincentius Bandellus Magiſter Ordinis ſibi in ſocium eum delegit, ac in defuncti Nannij locum ſubſtitui curauit, de quo Olmeda in eiuſdem Bandelli vita ſic fatur. *Fuit Io. Eccleſiæ Romanæ gratus, verboque, & ſcripto famoſus, hiſtorias maiorum temporum, etiam ethnicas in promptu habens.* Decem huic muneri præfuit annos, compleuitque dierum ſuorum curſum an. Milleſimo qningenteſimo duodecimo. *Olmeda, Lucarinus Plod. & Fernand. vbi ſupra.*

XXXIX.

P. F. Silueſter de Prierio.

POſt Ioannis exceſſum Sacri Palatij Magiſterium à Iulio II. P. F. Silueſter de Prierio anno 1512. impetrauit. Fuit Silueſter natione Pedemontanus, in canonico, ciuilique iure verſatus, ſacris literis omnigenā eruditione præditus, regularique diſciplina exactiſſimè excultus. In Bononienſi ſtudio Regens, atque Congregationi Lombardiæ Generalis Vicarius annis pluribus præfuit. S. Inquiſitionis tribunali addictus, Brixiæ, & Mediolani illud rexit. Sacri Palatij Magiſter delectus, vitæ exemplo, morum candore, doctrinæ profunditate, atque ſacra prædicatione, maximi viri apud Romanam curiam, & Orbem aſſecutus eſt æſtimationem. Leoni X. acceptiſſimus, eo mandante hæreſiarcam Lutherum iudiciali ſententia damnauit, eius ſtatua in platea agonis publico igni, adſtante innumera populi Romani multitudine adiudicata. Vitam cum morte commutauit doctiſſimus vir anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo tertio poſt completam Apologiam de conuenientia inſtitutorum Romanæ Eccleſiæ cum Euangelica libertate aduerſus Lutherum, quæ Venetijs poſtuma in lucē prodijt an. 1525. Scripſit præterea

De ſecundis intentionibus.
Commentaria in ſpherā Io. de ſacro boſco
Meditationes de Paſſione Domini.
Introductorium Logicæ.
Defenſorium doctrinæ D. Thomæ.
Commentaria ſuper 4. lib. Sentent.
De obſeruatione morientium.
Confeſſionale magnum, & paruum.
Libellum Exorciſmorum.
Commentaria in theoricas planetarum.
Hiſtoriam B. Virg. & S. Mariæ Magdal.
Malleum Scotiſtarum.
Summam de peccatis.
Dialogum de B. Maria Magdal.
Expoſitionem Miſſæ.
De immolatione Agni Paſcalis.
Sermones de tempore, & ſanctis.
Auream Roſam Patrum auct. refertam.
Quæſtiones LXIX. ad Euangelia Dominicarum totius anni:
Quęſtiones caſuum impertinentium LXV.
Quadrageſimale LXV. ſermonum.
De Strigibus.
De Mirandis lib. 3.
De Libertate Euangelica, opus impreſſum Pariſijs an. 1551. quod & vidimus.

Omnes materias, quas S. Thomas ſparſim tractat, in vnum conflauit. Scripſit præterea Italico ſermone.

La ſcala del S. Amore.
La ſomma per li Confeſſori.
Vn trattato ſopra l' Antif. *Regi na Cæli.*
Vn altro ſopra il naſcere, viuere, e morire.
La vita della B. Maria Madalena con più annotationi.

Primus inter omnes, qui calamum in impium Lutherū acuere, fuit Prierius hic, interfuitque Conſiſtorio Secreto coram Leone X. habito die Mercurij 23. Maij anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo, cum Nicolao Sciombergo Procuratore Generali Ord. noſtri, in quo propoſitis ſingulis eiuſdem Lutheri articulis, fuit ſtabilita Apoſtolica Bulla contra eundem.

Obijſſe verò in Vrbe ipſum ex contagioſa lue, quæ in Vrbe incepit an. 1522. in hunc modum teſtatur Olmeda in vita Caietani Mag. Ord. *Demum Silueſter Prierias S. Pal. Mag. dira peſte, quaſi non eſſet vnctus oleo ſcientiæ, & virtutis præ alijs, ſublatus, in Mineruā conditus eſt.*

Cum autem in Fidei negotio contra impium Lutherum Silueſter de Prierio à Leone Papa X. ad diuerſos Italiæ principes delegatus fuiſſet, de eiuſdem Pont. beneplacito, in Magiſterio Sacri Palatij Thomam Badiam ſubſtituit, de quo in diariis eiuſdem Leonis, à Pariſio de Graſſis Bononienſe, Piſauren. Epiſcopo, & primo ceremoniarum Magiſtro, hæc leguntur in die Palmarum anni 1521. *Pridie aliquando ad me venit Magiſter Thomas* (ſcilicet Badia Mutinen.) *Frater Sancti Dominici, qui aliquando in Capella orauit tam eleganter, & oſtendit mihi qualiter Magiſter Palatij ipſum ſubſtituit in loco,* & *officio ſuo, & petijt ſibi dari locum principalis ſui ſubſtituentis. Ego negaui, quia ſtilus Capellæ noſtræ neminem admittit ſubſtitutum in loco ſui principalis. Ipſe contrà oſtendit Bullas Eugenij, vbi expreſsè conceditur. Ego replicaui ipſas Bullas eſſe*

per

e r editione m libri Ceremonialis reuocatas, & amplius in vſu non eſſe. Ipſe aduiit Papam, qui mihi ſuaſit vt ipſum admitterem non obſtantibus quibuſcumque, quia ipſum diligebat propter virtutes eius. Ego ſuaſi, vt non rumpat ordinem Capellæ ſuæ, ſed ſi vult illum contentare, quod faciat ex nunc ſupernumerarium, ita vt ſint duo Magiſtri, & quod vnus tantùm venire habeat, qui teneat locum ſolitum, & ſic Papa in Capella fecit intra diſtributionem Palmarum hodiernam; quod cum Auditoribus Rotæ ego dixerim, ipſi quidem primò voluerunt reprobare; tandem Papa declarauit mentem ſuam, quia ſic volebat, & ipſi Auditores receperunt eum ſine præiudicio iurium ſuorum.

X L.

P. F. Thomas Badia.

SAcri Palatij Magiſter poſt Prietij exceſſum à Clemente Papa VII creatus eſt P. F. Thomas Badia Mutinenſis, eruditione, doctrina, vitæque integritate venerabilis, qui Bononiæ, Venetijs, & Ferrariæ Philoſophus, & Theologus præſtantiſſimus publica eum laude docuit. Mortuo Franciſco Siluestro Mag. Ord. dum Generalia comitia in Vrbe haberētur pro alterius Magiſtri electione, interueniente Clementis VII. Pont. Max. commendatione, à copioſo vocalium numero Generalis Mag. fuit ſalutatus: at maiori electorum parte in Paulum Butigellam Generalem Vicarium, & Procuratorem Ord. concurrente, aſſumptus fuit hic ad ſupremum Religionis regimen, in ſuo Magiſterio Sacri Palatij permanente Badia; quod & in electione Auguſtini recuperati, promouente tunc Badiam Paulo III. contigit. Ab eodem Paulo Pont. inter præſtantes, & cordatos Prælatos pro Cleri reformatione delectus, cum alijs quoq; doctiſſimis Theologis ad Vuormatienſe colloquium cum Lutheranis habendum directus eſt, vbi hæreticos præ cœteris excellentius confudit, Inſtitutum à S. Ignatio Loiola Paulo III. pro Societate Ieſu oblatum, eodem Pont. mandante recognouit, & approbauit teſte Card. Pallauicino in Hiſt. Concil. Trident. lib. 4. Cap. 11. num. 9. Ad purpuram ab eodem Pont. Max. poſtmodum vocatus anno 1542. ſub Tit. S. Silueſtri in Campo *Martio*, in ea dignitate vixit annos quinque, in victu, & veſtitu Cōſtitutionum Ordinis obſeruantiſſimus. Vniuerſæ carnis ingreſſus eſt viam Romæ anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſeptimo, ætatis ſuæ 64. ex Vaticano Palatio delatus ad *Mineruam*, vbi ante fores Eccleſiæ prope Card. Caietani conditus iacet cum ſequenti Epigraphe lapidi ſepulchrali inſcripta, & iterum ab huius operis Authore reſtituta:

Thom. Badia
Card. de Syluest.
Ord. Prædic.
Deceſſit è vita An. MDXLVII.
VIII. Idus Septemb.

In anteriori autem Eccleſiæ facie ante tumulum hæc alia proſtat inſcriptio.

D. O. M.
Thomæ Badiæ Mutinenſi
Eruditione, continentia, ac ſanctitate
clariſſimo
Card. D. Sylueſtri
Qui & ampliſſimo Ordini Senatorio
Et cunctis mortalibus
Miræ cuiuſdam frugalitatis
Religionis, atque omnis vitæ
Incredibile exemplum reliquit.
Alijs verò quibuſcumque honoribus
Non tam vti voluit
Quàm dignus videri,
Quæ tamen ſola morte exiſtimatus eſt
Effugere potuiſſe.
Franciſcus Badia Fratri Opt. Poſ.
Vixit an. LXIII. Menſes IX.
Dies XXVII.

Scripſit purpuratus Doctor.
Commentaria in 8. lib. Phyſic.
In lib. de Anima & Metaphiſ. Ariſt.
De Dei prouidentia.

Plod. inter Card. Lucar. vbi ſup. Olmeda in vita Buticellæ Mag. Ord. & Fernand.

X L I.

P. F. Bartholomæus Spina.

ASſumpto Thoma Badia ad purpurā, Paulus III. Sacri Palatij Magiſtrum delegit

delegit P. F. Bartholomæum Spinam Piſanum Romanę Prouinciæ, & Conuentus S. Catharinæ de Piſis Alumnum, qui non vulgari ſcientia præditus, vt eius opera teſtantur, regulariſque obſeruantiæ ſectator feruidus, pluribus Romanæ Prouinciæ Conuentibus præfuit, Prouinciæque Calabriæ Prioris Prouincialis munere expleto, *Mag.* Sac. Palatij renunciatus eſt: ab eodem Paulo III. delectus poſtmodum inter eos, qui Congregationi de rebus Fidei inſtitutæ intereſſent, de quo negotio in Tridentina Synodo tunc agebatur. Quinque autem ab eodem Pont. *Max.* nominati fuerant; omnes Theologi præſtantiſſimi, & in Romana Curia magni nominis Viri, ex quibus vnus extitit Auguſtiniani Ordinis Apoſtolicus Sacriſta; reliqui verò quatuor è noſtro Prædicatorum Ordine fuerunt, Card. Pallauicino teſte in Hiſt. Conc. Trid. lib. 8. c. 1. nu. 1. Quatuor tantùm annos hoc *Magiſterium* geſſit, nam ſenio confectus quieuit in pace an. milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto. Reliquit poſteris ſequentia nobilis ingenij ſui monumenta quæ tantumvirum illuſtrant.

De Immortalitate animæ.
De primis operibus Angelorum.
De formatione animæ intellectiuæ.
De vniuerſali corruptione generis humani.
De Conceptione B. Virg.
De præſumptuoſo appetitu ad Epiſcopatum.
De Simonaica redemptione.
De vexatione Eccleſiæ.
De forma Baptiſmi.
De neutra intentione Baptiſmi.
De neceſſitate Baptiſmi paruulorum.
De forma conſecrationis ſanguinis Chriſti.
De Strigibus.
De neceſſitate confeſſionis ante Communionem.
De coniugio in gradibus diuino iure prohibitis.
De diſpenſatione coniugij cum vxore relicta fratris defuncti.
Declarationem poteſtatis Eccleſiæ ſuper gradus prohibitos.
De præſtantia Alexandri ſuper Salomonem in poteſtate & affluentia deliciarum.
Propugnaculum Ariſtotelis de immortalitate animæ.
Flagellum Aſtrologiæ.
Queſtiones quatuor de Perſonalitate
Variorum caſuum reſolutiones.

Ex *monumen. Conuentus noſtri Piſani, Lucarinus vbi ſup. & Plod. inter ſcript. & Luſit. in Biblioth*

Ex his huius celeberrimi viri operibus, vnum, vel alterum tantùm his noſtris temporibus videmus; reliqua verò immortalitate digniſſima perierunt; & ideo Vnum quoad opera à clariſſimis his Magiſtris, alijſque noſtris autoribus edita, monitum volumus lectorem; eorum ſcilicet operum plura tēporis iniuria perijſſe, nec amplius extare; at ex hoc non inferendum, ea opera ab illis autoribus non fuiſſe conſcripta, cum ea opera ab illis autoribus conſcripta fuiſſe certiſſimum ſit ex autenticis monumentis, & hiſtorijs; ſed ea perijſſe non mirum, cum breui gaudeant vita etiā libri, & ſi iterum non cudantur, omnino pereunt, vt experientia conſtat. Hæc dixerim aduerſus aliquos noſtri ſeculi gregarios autores, qui proteruè, ac ineptè negant opus aliquod ab aliquo autore cōſcriptum, quia illud non extat; quaſi libri temporis decurſu non interirent.

X L I I.

P. F. Petrus Martyr de Brixia.

SVbſequuto Spinæ obitu Paulus Papa III. in eius locum Magiſtrum Sacri Palatij P. F. Petrum de Brixia anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto nominauit. Fuit Petrus Martyr ex Prouincia Lombardiæ de Brixienſi Conuentu, Vir eruditiſſimus, in pluribus Cœnobijs Prior, in Bononienſi ſtudio Regens; Thomæ Card. Badiæ amiciſſimus, eoque promouente ad Magiſterium Sacri Palatij peruenit; qua præfectura vnico anno functus, & relicto poſt ſe in Romana Curia doctiſſimi viri nomine, quieuit in pace. *Lucarinus vbi ſupra & Plod. part. 2. lib. 4.*

P. F.

X L I I I.

P. F. Aegidius Foſcherarius.

POſt obitum Petri Martyris de Brixia, à Paulo III. Pont. Max. ad Sacri Palatij Magiſterium P. F. Aegidius Foſcherarius Bononienſis ex Prouincia Lombardiæ aſſumptus eſt; qui in S. Dominici Patriæ ſuæ magnifico Conuentu ad Ordinis habitum receptus, & in pietate, literiſque excultus, non modicum in eiſdem excelluit. Poſt peractum legendi in principalioribus ſuæ prouinciæ ſtudijs laudabile munus, variaſque Conuentuum præfecturas, Card. Badiæ inſtantia, ad nobiliſſimũ hoc Magiſterium euectus, eodem Pont. Max. mandante cum Io. de Toledo Card. Burgen. ex Ord. noſtro aſſumpto exercitia S. Ignatij Loiolæ recognouit, ac ſuo ſuffragio cum laude approbauit. Fuit Aegidius in omni ſcientiarum genere verſatiſſimus, Iulioque III. charus, à quo die 15. Martij anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo Mutinenſis Paſtor creatus ex Card. Moroni ceſſione, & ad Concilium Tridentinum directus, ſermones in eadem ſynodo recitandos iuſſu Patrum priùs recognoſcebat, corrigebatque; præcipuiſq; in negotijs adhibitus Conſultor, Arcæ ſcientiarum à doctis omnibus vocari meruit. *M*iſſale Romanum, & Breuiarium corrigendum, caſtigandumque ex Concilij decreto ſuſcepit. In componendo Catechiſmo Romano cum Leonardo Marino Archiep. Lancianenſi, Franciſcoque Foterio Luſitano ex Ord. noſtro aſſumptis, egregiam nauauit operam. Morte Romæ ſubreptus eſt anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto, in noſtra S. *Ma*riæ ſuper *M*ineruam Eccleſia ſepulturæ traditus ante Aram *Max.* hoc appoſito elogio.

D. O. M.
Fratri Aegidio Foſcherario Bononien.
Ord. Præd. Epiſcopo Mutinenſi
Religione, innocentia, liberalitate,
Præſtantia, prudentia, ac ſcientia,
Diuinarum rerum tanta,
Vt in publico Tridentino Concilio
Patres in eius iudicio conquieſcerent,
Qui Catechiſmo, Miſſali, & Breuiario,
In quibus Maximè omnium elaborauit
Compoſitis,
Romæ obdormiuit in Domino.
Anno Domini M.D.LXIV.
Die XXIII. *Menſis Decemb.*
Vixit Ann. LII. *Men.* X. *dies* XXVI.
F. Ferdinandus de S. Ambroſio
Memoriæ tanti viri obſeruantiſs. fecit.
XV. Octob. M.DLXVII.

Vghell. tom. 2. Plod. inter Epiſ. & Lucar. vbi ſup.

X L I V.

P. F. Hieronymus Muzzarellus.

EVecto ad Mutinenſem Eccleſiam Fo. ſcherario, Sacri Palatij Magiſtrum Iulius Papa III. eodem an. milleſimo quingenteſimo quinquageſimo P. F. Hieronymum *M*uzzarellum Bononienſem, nobili loco natum creauit, qui in ſua patria in Dominicanum inſtitutum receptus, ſtudijſque linguarum, & Theologiæ addictus, Hebraicæ, græcæque linguæ peritiſſimus, celeberrimus ſacrarum literarum Doctor euaſit. Pluribus Prouinciæ Lombardiæ conuentibus integerrimè præfuit, ac præſertim Bononiæ Prior, & Inquiſitor. Ad Magiſterium Sacri Palatij aſſumptus, in eo munere doctiſſimi, & cordatiſſimi viri ſibi famam peperit, cum primis Tridentini Concilij ſeſſionibus Bononiæ habitis interfuiſſet, in quibus à Patribus ſapientiſſimus vir agnitus eſt. Tribus tantummodo annis in hoc *M*agiſterio peractis, ab eodem Pont. *M*ax. in locum Ambroſij Catharini noſtri, prædefuncti die 11. Decemb. anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo tertio ad Archiepiſcopalem ſedem Compſanam promotus eſt, cuius iura inuicto pectore quoad vixit, tutari non deſtitit. Vnus ex quatuor Neapolitani Regni Inquiſitoribus fuit, Apoſtolicamque Legationem ad Carolum V. Imperatorem pro Iulio III. Pont. Max. obiuit, in qua magnam ſibi gloriam comparauit; eaque peracta, dum ad ſuam Eccleſiam

cleſiam properaret, malora conſequuturus, Salerni extremum clauſit diem in Eccleſia S. *Mariæ* de Porta ſepultus, anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo.

Bononiæ in S. Dominici Templo, vbi Religionis lac ſuxerat, eius in hæc verba memoria perennat.

D. O. M.
Hieronymo Muzzarello nobili Bononien.
Ex Ordine Prædicat.
Viro doctiſſimo; Linguarum Hebraicæ,
Et Græcæ peritiſſimo.
Inquiſitori, & Priori Bononiæ
Tridentinæ Synodi inchoatæ ſpect.
Qui Sac. Palatij Magiſter
Neapolit. Regni vnus ex IV. Inquiſit.
ac tandem à III. Pont. Max.
Compſæ Archiep. creatus,
Ad Carolum V. Imperatorem Apoſt. Legatus
Omnia hæc munera omnibus abſoluit
numeris.
Tã tanti pro aui nequaquã immemor pronepos
Gaſpar Muzzarellus
Hoc monumentum poſuit
Anno Dom. MDC.XXVIII.

Vghell. tom. 6. Ital Sac. Plod. in Apend. Lucarin. vbi ſup.

X L V.

P. F. Petrus Paulus Giannerinus.

SAxenſis Conuentus Romanæ Prouinciæ noſtri Ord. Præd. alumnus fuit P. F. Petrus Paulus Giannerinus Aretinus, qui à Iulio III. in locum Muzzarelli ad Archiepiſcopatum Compſanum aſſumpti Sacri Palatij Magiſter creatus eſt anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo tertio. Plurium Conuentuum in Romana Prouincia moderator fuit, & cum in ſacra Theologia verſatiſſimus eſſet, in Generali ſtudio eiuſdem prouinciæ Perufiæ Auguſtæ Regens pluribus annis cum ſua non vuulgati laude docuit. Prior Prouincialis poſtmodum à Patribus electus, in eo regimine ad regularis obſeruantiæ, ſtudiorumque promotionem totus incumbens, maximum Ordini attulit decoris ornamentũ. Annos vndecim in hoc *Magiſterio* vixit, compleuitque in ſenectute bona dies ſuos, vniuerſæ carnis viam ingreſſus anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto. Scripſit.

Super lib. Phiſic. & *Metaph.* Ariſt.
De Cœlo, & Mundo.
De Generat. & Corrupt.
Politicam & Eticam.
Et in lib. Sentet.

Ex monum. Conuent. Saxen. Plod. par. 2. lib. 4. & Lucarino vbi ſup.

X L V I.

P. F. Daniel de Crema.

E Mortalium oculis ſublato Giannerino, P. F. Daniel de Crema ex Lombardiæ Prouincia Sacri Palatij Magiſter declaratus eſt à Pio IV. Pont. Max. anno milleſimo quingẽteſimo ſexageſimo quarto, poſt peracta cum laude Prioris, atque Inquiſitoris munia in præfata ſua Prouincia. At breui tempore huic nobili Magiſterio præfuit optimus ſenex, ſequenti anno è viuis ereptus. *Fernan. Lucarin. & Plod. vbi ſup.*

X L V I I.

P. F. Thomas Manriquez.

DEfuncto Daniele, in eius locum Sacri Palatij Magiſter à Pio IV. anno milleſimo quingẽteſimo ſexageſimo quinto delectus fuit P. F. Thomas Manriquez Hiſpanus, qui nobili ex ſanguine ortus, conuentuſque Petræ Fixæ alumnus, in ſcholaſtica Theologia egregiè verſatus, pluribus in cathedris præſtantiſſimi viri ſibi nomine vindicato, doctrinæ radijs effulſit. Cum autem in hoc Magiſterio præſideret, mandante Pio V. Pont. Max. Angelici Doctoris opera omnia à mendis expurgauit, vt ſine labe in lucem Romæ prodirent. Idem Pius Pont. cum Theologalem præbendam in Vaticana Baſilica inſtituiſſet, decreuiſſetque, vt huiuſmodi Theo-

logus D. Thomæ doctrinam ſequi teneretur, eam F. Thomæ Theologo præſtantiſſimo, Thomiſticæque doctrinæ ſectatori ſtrenuo, ſucceſſoribuſque Sacri Palatij Magiſtris, pro tempore futuris, dato ſuper hoc Apoſtolico decreto, ſupra relato, demandauit anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo, Pontificatus ſui quinto, fruituſque eſt Manriquez hac nobili præbenda vſque ad mortem, quæ eidem anno milleſimo quingẽteſimo ſeptuageſimo tertio contigit ſub Gregorio XIII. qui ante noui Margiſtri Sacri Palatij electionem Pij V. decretum præfatum abrogauit, ſanxitque huiuſmodi Theologalem præbendam in perpetuum Romano Clerico tribuendam fore, dato ſuper hoc Apoſtolico decreto. Hic eſt ille Thomas, qui Pro regem Neapolitanum ab armis remouit, cum Paulum IV. Pont. Max. bello vexaret & Vrbi mala minaretur, ita vt eius opera Pontifex ipſe, Vrbs tota, Eccleſiaſticaque ditio ab imminenti inuaſione fuerit vindicata. Scripſit, & annotauit errores in Alexandro Tartagino, inquinato annotationibus Caroli Molinæi, vt vnuſquiſque illis deletis, tuta conſcientia eo libro vti poſſet: obſeruata autem ſunt hæc in Lugdunenſi editione anno 1570. Scripſit prætetea docta Commentaria ſuper D. Thomam. *Lucarin. Plod. & Fernand. vbi ſup.*

XLVIII.

P. F. Paulus Conſtabilis.

SVceeſſorem habuit Manriquez P. Fr. Paulum Conſtabilem Ferrarienſem de prouincia Lombardiæ in Sacri Palatij Magiſterio anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo tertio, à Gregorio XIII. promotum. Fuit Paulus natalium claritate, atque doctrina illuſtris, in Frrarienſi conuentu Angelorum ad Ordinem receptus, atque in ſtudio Bononiẽſi ſacris literis addictus, ibidem Magiſtri Studentium onus ſuſtinuit, Theologiamque in Conuentibus Ariminenſi, Mutinenſi, Mantuano, & Ianuenſi docuit, Mox Prior in ſuo cœnobio Ferrarienſi, atque Neapolitano S. Catharinæ de Formello, deinde in patria fidei Quæſitor, ita ſe præbuit rei Catholicæ Zelatorem integerrimum, vt deſtituta ſacra Mediolanenſi Inquiſitione ſuo Præfecto, ibidem Generalis Inquiſitor à Gregorio XIII. & Magiſter Sacri Palatij ad preces Card. Alexandrini ab eodem Pont. Max. renunciatus fuerit. Cum autem eius vitæ integerrimæ fama, non tantùm in Vrbe, verùm etiam apud ſuos Patres Dominicanos orbe toto reſonaret. In Generalibus Comitijs, Romæ anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo congregatis, in prædefuncti Seraphini Caballi Magiſtri Ord. locum, ſummo electorum conſenſu, ad clauum Religionis aſſumptus eſt. Ex Vrbe viſitaturus Ordinem pedeſter diſceſſit, quem per regularis obſeruantiæ ſemitam, quoad vixit, non minus exemplo, quàm verbo direxit. At bonorum omnium inuida mors ex mortalium oculis, heu citò nimis, illum nobis eripuit Venetijs ſecundo ſui regiminis anno, qui fuit ſalutis humanæ 1582. die 17. Septemb. in S. Dominici cœnobio, vbi conditus expectat beatam ſpem, & aduentum gloriæ magni Dei. *Plod. Lucarin. & Fernand. vbi ſup.*

XLIX.

P. F. Sixtus Fabri.

ASſumpto ad Ordinis regimen Conſtabili, Gregorius Papa XIII. Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Sixtum Fabri anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo nominauit. Erat Sixtus natione Lucenſis, conuentus S. Catharinæ de Formello in Neapolitana Vrbe Alumnus, in quo Dominicanam togam an. 1556. induit, miſſuſque Bononiam ſtudiorum cauſa, in ijs multùm profecit. A Seraphino Caballo Magiſtro Generali in Socium, & Prouincialem Terræ Sanctæ aſcitus, Ordinis regimini dexteram porrexit incontaminatam. Generalis Procurator, Vicariuſque inſtitutus, ita ſe amabilem cunctis exhibuit, vt è mortalium oculis rapto Comeſtabili, communi Patrum ſuffragio, Generalis Magiſter anno 1583. ſalutatus fuerit. Sex annos Ordinem ſumma integritate rexit, in quibus Hiſpaniæ, Lombardiæque prouincias, cum Romana, alijſque Regni Neapo

Neapolitani inuiſit. Cum autem ad Generale Capitulum ex Sixti V. decreto in Vrbe congregarum properaſſent Patres, inſtante Capitulo, ab Ordinis Magiſterio ab eodem Pont. Max depoſitus fuit anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo nono, ex eo capite quòd Ordinem deinceps viſitare non poſſet, podagræ morbo ſæpe ſæpius in lecto detentus. Tandem in pace quieuit Romæ in Conuentu S. Sabinę die 16. Iunij anno 1594. ibidem cum ſequenti epitaphio conditus.

F. Sixtus Fabri Lucenſis Ord. Præd.
Prouincialis, in Romana Curia Procuratoris.
Vicarij, Sacri Palatij Magiſtri.
Magiſtri demum Generalis quinquageſimi
Muneribus egregiè perfunctus.
Obijt Romæ anno Sal. M.D.XCIV. Kal. Iulij.
Vixit annos LIII. *Menſes* X. *dies* II.
Io. *Paulus Terrareſſius Obſeruantiæ, & lachrymarum*
Monumentum D.C.

Gregorij XIII. iuſſu Decretalium textum, cœteraſque Extrauagantes recognouit, vt caſtigatiores in lucem prodirent. *Plod. Lucarin. & Fernand. vbi ſup.*

L.

P. F. Thomas Zobius de Brixia.

POſt Sixti electionem, in Generalem Ordinis, Gregorius Papa XIII. Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Thomam Zobium de Brixia prouinciæ Lombardiæ an. *Dom.* milleſimo quingenteſimo octogeſimo tertio delegit, qui in Bononienſi Conuentu enutritus, peracto ſtudiorum, atque Lectoris curſu, ſacræ Inquiſitionis Tribunali addictus, operam plurimam in Catholicæ Fidei incrementum egregiè collocauit. Promoto ad Treuiſanam Eccleſiam P. F. Antonio Balduccio Generali Commiſſario S. Inquiſitionis in Vrbe die 6. Februar. anno 1576. ab eodem Gregorio Pont. Max. in eius locum creatus eſt Commiſſarius, ex quo munere ad hoc nobile Magiſterium poſtmodùm euectus, in eo ſex annos cum ſui laude vixit, obdormiuitque in pace anno Salutis milleſimo quingenteſimo octogeſimo nono, apud noſtros in S. Sabina tumulatus. *Lucar. Fernand. Plod. vbi ſup. Vghell. tom.* 8.

L I.

P. F. Vincentius Bonardus.

ZObio in Magiſterio Sacri Palatij ſufficitur P. F. Vincentius Bonardus Romanus à Sixto Papa V. anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo nono. Hic noſtræ profeſſionis habitu in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam aſſumpto. ſtudijs addictus, Laureatus Doctor, celebriſque diuini verbi annunciator euaſit. Pluribus in Romanæ prouinciæ Cœnobijs, & inter cœtera, in ſuo Mineruitano, prioris munus cum laude, obſeruantiæque regularis incremento geſſit. Zobij in Magiſterio Sacri Palatij ſocius, inde à Gregorio XIII. Sacræ Congregationis Indicis Secretarius inſtitutus eſt die 3. Iunij anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo tertio. Poſt duos annos Sacri Palatij Magiſterij ad Hieracenſem Epiſcopatum die 20. Martij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo primo à Gregorio XIV. eſt promotus. Decem annos in eadem Eccleſia reſedit laudabiliter, viditque dierum ſuorum terminum 11. Martii anno milleſimo ſexceſimo primo in ſua Cathedrali terræ datus. Scripſit de virtute cerei Agnus Dei. *Vghell. to.* 8. *Lucar. & Plod. vbi ſup.*

L I I.

P. F. Bartholomæus de Miranda.

POſt Bonardi ad Hieracenſem Eccleſiam promotionem, Gregorius XIV. Sacri Palatii Magiſtrum P. F. Bartholomæum de Miranda Hiſpanum renunciauit, qui Conuentus S. Pauli Cordubenſis alumnus, cum in principalioribus Theologiæ Cathedris docuiſſet ſacras literas, Card. Alexandrino noſtri Ordinis inſtante,

 Apoſto-

Apoſtolico Breui à Sixto V. in Vrbem vocatus, atque Collegij S. Thomæ ſuper Mineruam Regens inſtitutus, in Romana Curia ſuæ doctrinæ ſpecimen egregium dedit docendo, concioneſque eleganti, atque venuſto hiſpanico ſermone habendo. Procurator, & Generalis Ord. Vicarius, ac poſtmodum Magiſter Sacri Palatij inſtitutus, in his muneribus ſe ſumma cum laude geſſit. Viglietanenſe ſibi ab Hiſpaniarum Cathol. Rege oblato Epiſcopatu, conſtantiſſimè recuſato, ſex annos cũ laude maxima hoc Magiſterium adminiſtrauit: tandẽq; graui hypochondriæ morbo vexatus, cum de medicorum conſilio Neapolim petijſſet, ibidem vitam cum morte commutauit in Conuentu S. Spiritus: relicto poſt ſe ſingularis pietatis exẽplo, die 7. Iunij anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſeptimo, ætatis ſuæ LIII. funere eius ſolemni pompa celebrato omnium Ordinum religioſis viris, Principibus, ac Prorege ipſo comitantibus facibus accenſis ad quatuor hominũ milia. Iacet in Eccleſia noſtra S. Spiritus de Palatio cum ſequenti elogio.

D. O. M.

Reuerendiſs. P. F. Bartholomæo Mirandæ
Cordubenſi Ord. Prædic.
Sacri Palatii Magiſtro.
Summ. Pont. Vrbani VII. Gregorii XIV.
Et Clementis VIII. donis decorato
Procuratoris, & Vicarii Gener. eiuſd. Ord.
Officio prius functo.
Concionatori celeberrimo,
Studiorũ Romæ, & Hiſpaniæ præfecto inſigni,
Virtutum omnium decore laudabili.
LIII. ætatis ſuæ anno
Neapoli in Conuentu S. Spiritus
Ad meliorem vitam tranſitu claro.
F. Io. Saragozza S.T. Mag. eius dilectiſſimus
Cũ lacrymis, & mœrore extremã manũ poſuit.
Ann. Dom. MD.LXXXXVII.
7. die Iunii.

Fernand. inter ſcriptores Hiſp. Lucarin. & Plod. vbi ſupra.

L I I I.

P. F. Io. Baptiſta Lancius.

SVbſequuto Mirandæ exceſſu, Clemens Papa VIII. in Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Io. Bapt. Lancium Regienſem ex Lombardiæ Prouincia An. Milleſ. quingenteſ. nonageſimo ſeptimo aſſumpſit, qui in ſcholaſticis diſciplinis, atque Fidei Catholicæ negotijs pertractandis verſatiſſimus, propterea que in multis ſuæ Prouinciæ locis, ac præſertim Ianuæ Inquiſitoris munus laudabiliter obiuit, à Sixto Fabro, dum Magiſter Sacri Palatij eſſet, in ſocium aſſumptus, indeque Sacræ Congregationis Indicis Secretarius, die 17. Nouemb. an. Milleſ. quingenteſimo octogeſimo à Gregorio XIII. electus, procurante poſtmodum Hieronymo Card. Bernerio, apud quem aliquando ſub Theologi titulo vitã degerat, ad Magiſterium Sacri Palatij euectus fuit, quod ſequenti anno reliquit à Deo vocatus, & apud S. Sabinam ſepulturæ traditus. *Lucar. in Plod. & Fernand. vbi ſupra.*

L V I.

P. F. Io Maria Guanzellus.

EMortalium luce erepto Lancio, Clemens Papa VIII. Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Io. Mariam Guanzellum de Briſighella ex Lombardiæ prouincia nominauit. Extitit Io Petro Card. Aldobrandino eiuſdem Clementis Nepoti cariſſimus, quem in Ferrarienſi expeditione ſequutus, in arduis Sedis Apoſt. negotijs non ſemel ſuo conſilio iuuit. Oratoris celeberrimi in Romana Curia ſibi nomine obtento, gratioſuſque Prædicator agnitus, à Paulo V. die 25. Iunij anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo ad Polymnianenſem Eccleſiam aſſumptus eſt, in qua decem, & ſeptem annos, Paſtoris optimi exemplo relicto, vixit: viditque vitæ ſuæ terminum anno milleſimo ſexcenteſimo decimo nono, in ſua Cathedrali humatus in tumulo à ſe pro cunctis futuris Epiſcopis cum ſequenti memoria, conſtructo.

D. O. M.

F. Io. Maria Briſighellen. ex Ord. Præd.
Miſerrimus peccator ſibi, & Succeſſoribus
Viuens poſuit ann. MDCXII.
A natiuitatis ſuæ anno LV.

Conqui-

Conquiſitis etiam quorundam prædeceſſorum ſuorum oſſibus, non minùs religioſè Quam honorificè hìc collocari precepit an. Dom. MDCXIX. Scripſit de modo corrigendi, & purgandi libros interdictos. *Vghell. tom.* 7. *Plod. Lucarin. & Fernand. vbi ſupra.*

L V.

P. F. Auguſtinus Galaminius.

ASumpto ad Polymnianen. Sedem Guanzello, Paulus V. Pont. Max. in cuius locum Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Auguſtinum Galaminium de Briſighella ex Prouincia Lombardiæ, Fauentini cœnobij alumnum, virum cordatum, ſcientia non vulgari præditum, vitæque ſanctitate ditatum, delegit, qui peractis ſacris ſtudijs, Bononiæ Philoſophiam, Fauentæ, & Mantuæ Theologiam docuit. S. Inquiſitionis tribunali poſtmodum addictus Brixiæ, Placentiæ, Genuæ, & Mediolani hæreticæ prauitatis Inquiſitor euaſit. Vacante verò Commiſſariatu Generalis Inquiſitionis in Vrbe per aſſumptionem P. F. Deodati Gentilis ad Caſertanam Eccleſiam, in eius locum Generalis Commiſſarius, ex Inquiſitione Mediolan. translatus à Clemente VIII. an. 1604. creatus eſt. Tribus annis in eo munere præfuit, à Paulo V. poſtmodum anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo ad Magiſterium Sacri Palatij promotus. Aſſumpto ad Purpuram Hieronymo Xauierro Ord. Magiſtro an. 1607. ſequenti anno communi Patrum voto Generalis Magiſter electus, Ordinis prouincias, prætermiſſo omni ſuperfluo comitatu, exhibito cunctis ſuæ inculpatæ vitæ efficaci teſtimonio, viſitauit. Peractis Generalibus Comitijs Parìſijs an. 1611. dum Galliæ Regni Cœnobia viſitaturus paratus eſſet, ſuæ aſſumptionis ad ſacram purpuram nuncium recepit. In Vrbem reuerſus, & Cardinalitio pileo inſignitus, ex Pont. Max. decreto, Ordinis regimen vſque ad alterius Magiſtri Generalis electionem retinuit. Epiſcopus Lauretanus ab eodem Paulo inſtitutus, illuc ſe contulit ſuarum ouium ſaluti conſulturus. Ad Auximatem Eccleſiam ab eodem Pont. Max. poſtmodum translatus die 29. Aprilis an. 1620. gregem ſibi commiſſum nunquam, niſi grauiſſimis vrgentibus cauſis, vel tantiſper deſeruit, nulla re magis, quam Paſtorum præſentia ſubditorum ſalutem vrgeri animaduertens. Ordinis ritus, mores, cibos, ac indumenta, quoad vixit, fideliter ſeruauit, quamuis circiter nonagenarius, qua in ætate clariſſimus vir. Religionis iubar, Paſtorum ſpeculum, ſacrique ſenatus decor, anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo nono, menſe Iulio in pace quieuit, pauperibus ex aſſe hæredibus relictis, & inter cœteros Conuentui S. Mariæ ſuper Mineruam viginti loca montium liberè legauit. Iacet in Eccleſia Ordinis communibus lachrimis parentatus. *Plod. par.* 2. *lib.* 4. *Lucarin & Fernand. vbi ſupra.*

L V I.

P. F. Ludouicus Yſtella.

ASſumpto Galaminio ad Ordinis regimen, P. F. Ludouicus Yſtella Hiſpanus, Valentini Cœnobij alumnus ex Vicario Generali, in illius locum Sacri Palatij Magiſter anno milleſimo ſexceteſimo octauo à Paulo V. Pont. Max. ſubrogatus eſt. Fuit Ludouicus de Prouincia Aragoniæ, vir doctiſſimus, prudentia, ac grauitate maxima præditus, pluribuſque cathedris, atque conuentibus cum laude præfuit non vulgari. In Romana Curia, & apud eundem Pontificem maximo in pretio extitit; cumque eius merita ad maiora tenderent, ſibi vltimum imminere diem cognouit 5. Septemb. anno milleſ. ſexcenteſimo quartodecimo, ſepulturæ traditus ante gradus presbyterij aræ max. prout in libro emortuali Eccleſiæ noſtræ S. M. ſuper Mineruam habetur; nulla proloquente eius memoria. *Plod. Lucarin. & Fernand. locis ſuprad.*

P. F.

LVII.

P. F. Hyacinthus Petronius.

LVdouici obitu ſequuto Paulus V. Pontifex Max. P. F. Hyacinthum Petronium ad Sacri Palatij Magiſterium vocauit eodem anno mileſimo ſexcenteſimo quarto decimo. Fuit Petronius Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam Alumnus, Romæ nobili loco natus, emiſſaque profeſſione, ſtudiorum cauſa in Hiſpaniam properauit, vbi vir doctus effectus, in Vrbem remeauit, atque in ſuo Conuentu Philoſophiam docuit, conſummatoque curſu, ſtudentium Magiſter, Baccalaureus poſtmodum, ac tandem Regens ſtudiorum euaſit, perſpicaci ac ſubtili ingenio præditus. Octo annos in Magiſterio Sacri Palatij emicuit, euectus poſtmodum à Gregorio XV. ad Melphitenſem Eccleſiam die 5. Septemb. an. milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo ſecundo, Ab Vrbano VIII. ſupremi Inquiſitoris in Neapolitano Regno nobili præfectura decoratus, in eo munere pluribus annis præfuit. Conuentum Ordinis in ſua Ciuitate fundauit, cui copioſos redditus perpetuos attribuit. Viginti quinque annos in ſua Eccleſia vixit, vitamque cùm morte commutauit an. milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſeptimo, menſe Septemb. apud noſtros ibidem ſepulturæ traditus. Scripſit, ediditque in lucem.

Commentaria in Logicam,
Et Phiſicam Ariſtotelis.
Librum ſummularum.
De neceſſitate præconuerſionis aquæ in vinum in confectione Sanguinis Chriſti,

LVIII.

P. F. Nicolaus Rodulphius.

POſt Hyacinthi promotionem ad Melphitenſem ſedem Gregorius XV. Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Nicolaum Rodulphium delegit. Hic Florentiæ nobili ſanguine ortus, *Leonis Papæ XI.* Pronepos, Dominicanam togam in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam induit reluctantibus parentibus, atque apud Clementem VIII reclamantibus, probatoque eius ſpiritu, inuentus eſt ex Deo eſſe. Sacris ſtudijs addictus, multum in eis profecit, conſummatoque curſu, Philoſophiam, ac Theologiam in Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam docuit: ad Romanæ Prouinciæ regimen poſtmodum aſſumptus, mox Magiſter Sac. Palatij renunciatus, doctiſſimas, eruditiſſimaſque Conciones in Apoſtolico Palatio habuit. Mortuo prope Aueniomem Magiſtro Generali Seraphino Sicco, ab Vrbano VIII. Vicarius Apoſtolicus Ordinis creatus fuit die 19. Octob. anno 1628. ſequentique anno communi electorum ſuffragio Magiſter Generalis renunciatus eſt. Ordinem viſitauit, atque in Lombardiam, Galliam, Calabriam, Siciliam, Neapolitanumque Regnum perrexit. Romæ tandem obijt 8. Kalend. Iunij 1650. ætatis ſuæ anno LXXII. eius laudes ex hoc elogio ad eius tumulum appoſito legi poſſunt.

D. O. M.
F. Nicolao Rodulphio Florentino
Octauy S. R. E. Presb. Card.
Et Ludouici Epiſcopi Pactenſis
Germano fratri
Sac. Pal. Apoſt. Magiſtro
Ord. Predicat. Vicario
Euſdemque omnium P. P. conſenſu
Magiſtro Generali
Qui ſub Vrbano VIII. Pont. Max.
Honoribus ampliſſimis, ac varÿs
Grauibuſque negotÿs pro Ord. geſtis
XIV. annis integerrimè præfuit.
Principibus charus, Bonis gratus.
Liuida æmulorum deinde
Offenſus dicacitate,
Excelſo, ac forti animo
Violenta eorum tela
Sancta feſellit patientia
Sacros faces tunc vltro
Sibi oblatas detraxit
Cuius probitas, atque innocentia
Eò magis intelligi & ſuſpici poteſt
Quo magis æquo iudicio
Quinque S. R. E. Card. denudata
Ab

Ab Innocentio X. P. M. comprobata eſt,
Cum poſt quinquennium
Extincto Thoma Turco ſucceſſore
Inaudito ſanè exemplo
Præſes Generalis inſtitutus fuiſſet;
Demum inſtantibus Comitijs
Vnico cum omnium ore
Ad ſummum reuocaretur faſtigium
Gloria cumulatus
Ordini, Patriæ, Boniſque omnibus ablatus
Ann. Sal. M.D.C.L.
VIII. *Kal. Iunij Aetatis ſuæ* LXXII.
FF. Conuentus S. M. S. Miner.
Parenti Opt. MM. poſuerunt.

De communi Patrum Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam conſenſu præfatus ſepulchralis lapis fuit Rodulphio conſtitutus, tamquam eiuſdem Conuentus benefactori maximo. Cœnobium quoque S. Sixti via Ardeatina conſtitutum nobilibus ædificijs, viridarijs, nec nõ perpetuiſq; redditibus ditauit, copioſo ſuarum contributionum ære effuſo. Scripſit in Nouitiorum Ordinis commodum pius Pater Italico ſermone meditationum librum, cui titulus eſt. *Breue modo di fare Orazione mentale*. Impreſſum Romæ apud Manelphum anno 1642.

L I X.

P. F. Nicolaus Riccardius.

SVcceſſorem in Sacri Palatij Magiſterio Rodulphius P. F. *N*icolaum Riccardium *I*anuenſem habuit, de prouincia tamen Hiſpaniæ, & Valliſoletani Conuentus, vt vocant filium. Fuit Riccardus corpore ad deformitatem pinguis; ſed ingenio pulcherrimus: ſcientiarum omnium Gaza, in SS. Patrum doctrina ſupra modum verſatus, in ſacra prædicatione eloquentiſſimus, in ſcholaſticis ſcientijs verſatiſſimus; noſtrique ſeculi Literatorum Princeps, ſcientiæ Monſtrum in Vrbe & Orbe cognitus, communique nomine MONSTRVM nuncupatus. In hoc noſtro Conuentu Mineruę ſtudiorum *R*egens pluribus annis, ex eo munere Sacri Palatij *M*agiſter ab Vrbano VIII. qui Nicolaum ſummopere diligebat, creatus fuit in Vigilia Pentecoſtes, quæ diæ 2. Iunij contigit anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimonono; cum enim electo Magiſtro Ordinis Rodulphio ſolemni proceſſione de more inſtructa, ad Vrbani Pont. Max. beatorum pedum oſcula, poſt terminatas Veſperas in Pontificio Sacello noſtri omnes in Vrbe exiſtentes acceſſiſſent, eundem Riccardium ſacros pedes oſculantem, Vrbanus *S*acri Palatij *M*agiſtrum ore proprio Cardinalibus Eminentiſſimis, ac tota Curia applaudentibus, pronunciauit. Apoſtolicus Prædicator poſtmodum adlectus coram Pont. *M*ax. Purpuratiſque Patribus doctiſſimas, ac vere Apoſtolicas conciones habuit; in hoc ſuorum laborum, & honorum curſu, apoplexiæ morbo correptus interijt die 30. menſis *M*aij anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo nono ætatis ſuæ 54. communi Romanæ Curiæ mœrore in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper *M*ineruam tumulatus, nullo proloquente elogio. Scripſit doctiſſimus vir, & euulgauit.

Doctiſſimos libros Super Litanias B. Virg.

Et Synopſim Conc. Tridentini, qua ad Vniuerſalem eiuſdem Concilij Hiſtoriam proluſerat, quam ſi diutius vixiſſet, procul dubio editurus erat. Alia plura ſcripſit quæ morte preuentus edere non valuit.

In Riccardij laudem funebrem orationem habuit P. Melchior Incoffer *S*ocietatis Ieſu nobile germen, Vir eruditiſſimus, & Sac. Congregationis Indicis Conſultor, quam maximo cum Auditorum plauſu ſequenti periodo terminauit.

Hoc vnum dixiſſe ſufficiat: Quo die Nicolaum Riccardium funerauimus, ſolem, oculum mundi deliquio lucis ſuæ luxiſſe atratũ. Contigit enim illa die ſolis Eclypſis.

L X.

P. F. Vincentius Maculanus.

RIccardio in Sacri Palatij Magiſterio ſucceſſit P. F. Vincentius Maculanus

de

de Florentiola Inſubriæ nobili Oppido ex Prouincia Lombardiæ. Hic Dominicano habitu in Papienſi Conuentu aſſumpto ſacriſque ſtudijs addictus, peracto Philoſophico, & Theologico curſu in principalioribus ſuæ Prouinciæ Conuentibus, Philoſophiam, ac Theologiam docuit. Ad S. Crucis de Boſcho; aliaque Cœnobia regenda aſſumptus, ſubditos & verbo; & exemplo ad regularis obſeruantiæ ſequelam induxit. Papienſis primo, Ianuenſis deinde hæreticæ prauitatis Inquiſitor effectus, quæ ſui muneris erant, fidelitate maxima, ſummaque animi conſtantia adimpleuit. Romam ab Vrbano VIII. vocatus, Procurator Ordinis primo, Generalis Commiſſarius S.R. E. & Vniuerſalis Inquiſitionis ab eodem Pont. Max. poſtmodum renunciatus, à Nicolao Rodulphio Generalis Vicarius inſtitutus eſt, & poſt Monſtri exceſſum, Sacri Palatij Magiſter euaſit; in quibus nobilibus præfecturis, cum cordatiſſimi, & pijſſimi viri ſibi nomen obtinuiſſet, ab eodem Pontifice Max. S. R. E. Cardinalis ſub S. Clementis titulo, & Archiepiſcopus Beneuentanus anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſ. primo creatus fuit; in qua dignitate conſtitutus, erga Ordinem maximo affectus amore, eiuſdem Conſtitutiones in victu, & veſtitu, lanea tunicella ad carnem ſemper vſus, adamuſſim obſeruat; eidemque haud vulgaria beneficia in dies conferre non deſiſtit. Ad commiſſam ſibi Eccleſiam celeri pede, Paſtoris Optimi munia completurus, properauit, in qua lætitiæ ſingularis exhibitis ſignis, ab ouibus ſuis fuit receptus. Ibi primæuæ Eccleſiæ Epiſcoporum virtutes æmulatus, ſe bonorum operum exemplum cunctis exhibuit. Ab eodem Pont. Max. in Vrbem reuocatus, grauioribuſque Curiæ negocijs addictus, Beneuētanum Epiſcopatum dimiſit anno 1643. In nobili Architecturæ ſcientia peregregiè excultus, ab Vrbano VIII. in Inſulam Melitenſem directus fuit, vt illius Arces, ad eludendos Turcarum impetus, in meliorem, tutioremque formam reduceret; idemque in Romana Adriani Mole, atque in Vrbana Arce Bononien. ditionis, necnon in Vrbis nouis mœnibus fœliciter præſtitit. Viuit adhuc optimus Cardinalis, hoc anno 1666. quo hæc ſcribimus, In ætate LXXXVII. annorum conſtitutus.

X L I.

P. F. Gregorius Donatus.

Aſſumpto ad purpuram Maculano Die 17. Decemb. cadentis anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi primi, Sac. Palatij Magiſt. ab Vrbano VIII. Pont. Max. creatus eſt P.F. Gregorius Donatus Romanus, qui Ordinis habitum in Conuentu S. M. ſuper Mineruam aſſumpſerat. Fuit Donatus vir doctus, in conuentu Mineruitano Baccalaureus, vt vocant, & ſtudentium Magiſter, Romanæ prouincię Vicarius, prouinciæq; Regni Neapol. prior prouincialis effectus, prouinciam illam ſūma cum integritate rexit & ad Comitia Generalia an. 1629. Romæ celebrata acceſſit, vnuſque ex electoribus Rodulphij fuit. Electione verò ſubſequuta, prouincialis munere ſe exſoluit, ab Vrbano VIII. Epiſcoporum, atque pro Beneficiorum concurſu, examinator delectus. Erat Donatus, aſpectu decorus, conuerſatione amabilis, eloquio gratus, ſermoneſque ſuos lepore maximo condiebat. Quinque tantummodò menſibus, & his etiam non completis, Sacri Palatij Magiſter vixit, quieuitque in pace die 16. Maij ætatis ſuę anno LXIII. ſalutis verò milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo, in noſtra Eccleſia terræ traditus, ſequenti elogio eius ſepulchro à Patritio Minoren. Epiſcop. germano fratre conſtituto.

Gregorio Donato Rom.
Sac. Apoſt. Palatij Magiſtro Ord. Præd.
Huc veſtigales Mortalium oculi
Gregorium è Cœlo redditum, lugete.
Acerbus æuo; maturus ingenio
Collactaneam habuit ſapientiam;
Naturam ingenio, ingenium virtute
Vicit.
Nondum adultus, iam Magiſter,
Plùs docuit, quàm didicit:
Præceptis, exemplo.
Vtrique par fortuna.
Vtramque procurauit, vicit.
Dignitatum gradus omnes meritus aſcendit.

Nullius

Nullius Candidatus.
Rexit alios vt ſe ipſum;
Seipſum vt alios.
Oculata mente, cæca manu.
Talem verum Magiſtrum Orbis nominauit
Vrbanus VIII. Pont. Max.
Hinc merita metire.
Vixit ann. LXIII.
Obijt ann. M.D.C.XXXXII.
Menſe Maio die XXI. hora XXII.
Patritius Donatus Epiſcopus Minoren.
Frater Fratri monumentũ hoc P.

Author fuit Donatus, vt in lucem prodiret D. Thomæ Summa in XII. paruos tomos diſtincta, Romæque impreſſa, & ab eodem correcta, quæ communi nomine Donati ſumma nuncupatur. Compoſuit plures in laudem D. Thomæ ſermones, in ſolemni eiuſdem Sancti Doctoris feſto coram Eminentiſſimorum Cardinalium Collegio, in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam à pluribus ex noſtris de more habitos.

X L I I.

P. F. Reginaldus Lucarinus.

POſt Donati exceſſum ad Sacri Palatij Magiſterium P. F. Reginaldus Lucarinus de Trebio ab Vrbano Papa VIII. promotus eſt anno milleſimo ſexconteſimo quadrageſimo ſecundo. Hic Dominicano habitu in conuentu S. M. ſuper Mineruam aſſumpto, ſacris ſtudijs addictus, in eiſdẽ egregiè profecit. Philoſophiam, & Theologiam in eodem conuentu docuit. Mox Prior communi Patrum voto in eodem conuentu electus, nondum tranſacto anno, officium dimiſit, propriæ quieti, & ſtudijs ſacrorum librorum intentus. Ad Magiſterium Sacri Palatij poſtmodum euectus, eandem religioſam viuendi normam, quam in Ordinis ingreſſu ſibi præfixerat, retinuit. Ab Vrbano VIII. poſtmodum Ciuitatis Plebis Epiſcopus, anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo tertio, menſe Februario creatus, in ea dignitate primæuæ Eccleſiæ Sanctos Paſtores æmulatus, cunctis Epiſcopalis menſæ in pauperes, & ſuæ Eccleſiæ ornamentum erogatis redditibus, præter ſibi neceſſaria, ex copioſo etiam ſibi relicto patrimonio ſubminiſtrat. Cathedralem ſuam inſtaurauit, ſacra ſuppellectile, argenteis vaſis, ſacris calicibus, alijſque ad ſacrificium incruentum peragendum opportunis inſtrumentis ditauit. Gregem ſibi commiſſum cum Clero iuxta Sacrorum Canonum documenta per ſalutis ſemitam dirigere non ceſſat, factus ipſe cunctis virtutum omniũ exemplar, infirmos viſitando, pupillos, orphanos, viduaſque iuuando, atque pauperum miſerias larga manu ſubleuando. Conuentui noſtro S. Dominici de Trebio, ex patrimonialibus bonis ad duodecim milia ſcutorum legari voluit, aliaque in dies beneficia Ordini conferre nõ deſiſtit. Hoc anno 1666. quo hæc ſcribimus, in ſua Eccleſia viuit, verè Iſraelita, in quo dolus non eſt. Scripſit doctus, & cordatus Paſtor.

- Tomos tres notationum in regulas, & libros, ac authores Indicis librorum prohibitorum, qui extant manuſcrip. in Bibliotheca Vatic.
- Expoſuit vetus & nouum teſtamentũ.
- D. Thomæ ſententijs de verbo ad verbum collectis, quam expoſitionem *Maſſam Auri* nominauit, huc vſque prælo non dum datam.
- Impreſſit librũ de Epiſcopo Regulari.
- Laudationem D. Thomæ.
- Manuale Thomiſticarum Controuerſiarum.
- Chronologiam ſecundum rationem temporum.

Scribitque modò Bibliothecam, in qua Ordinis Scriptores omnes recenſet.

LXIII.

P. F. Michael Mazzarinus.

IN Lucarini locum ſucceſſit P. F. Michael Mazzarinus Romanus ab Vrbano VIII. Sacri Palatij Magiſter anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo tertio inſtitutus. Hic habitu Ord. in noſtro S. M. ſuper Mineruam Cœnobio ſumpto, Bononiæ

niæ theologicum curſum ſub P. F. Thoma Turco tunc illius ſtudij Regente complevit. In Vrbem reuerſus, Philoſophiam in ſuo Conuentu publicè profeſſus eſt, inde Venetias Commiſſarius pro arduis Ordinis negocijs à Magiſtro Generali Rodulphio directus, rebus ad optatum finem perductis, Apuliæ primò, Romanæ prouinciæ poſtmodum prior prouincialis ſalutatus fuit anno 1638. Eo in munere quatuor annos, & iterum Apoſt. auctoritate confirmatus, præfuit laudabiliter; (me huius operis ſcriptore, in eodem munere aliquando eius ſocio). Euecto ad ſedem Ciuitatis Plebis Lucarino, Vrbanus VIII. illum in eius locum Sacri Palatij Magiſtrū ſubſtituit, quo in munere duobus completis annis præfuit, euaſitque Aquenſis Archiep. ab Innocentio X. anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo quinto promotus; menſe Iulio eiuſdem anni in noſtra Eccleſia S.M. ſuper Mineruam à Card. Grimaldo conſecratus. Mox in Galliam profectus, Octob. 30. die ſolemniter ſuā Eccleſiam ingreſſus, communi omnium acclamatione receptus eſt. In Vrbem biennio peracto reuerſus, ab eodem Innocentio in Galliarum Regis gratiam, die 8. Octob. anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſeptimo S. R. E. Presb. Card. Tit. S. Cæciliæ creatus eſt: Cardinaliſq; S. Cæciliæ ſibi nomen aſſumpſit. Ab eodem Rege Chriſtianiſſimo poſtmodum Cataluniæ Prorex inſtitutus, Barchinonam ex Vrbe menſe Ianuario ſequentis anni 1648. diſcedens, petijt, ibique vſque ad Iulij menſem præfuit. Romā die 9. Auguſti reuerſus, vt apud Innocentium X. pro Galliæ Rege Oratoris munere fungeretur; cum die S. Auguſtino ſacra ad Pontificis Maximi audientiam ſolemni pompa Regias literas exhibiturus pergere deberet, die 26. Auguſti, vigentibus in Vrbe caloribbs maximis, ex aeris immutatione in grauem morbum incidit, ex quo ſe mortalem ſtatim agnouit. Abdicatis igitur cunctis mundanis curis, ſolique Deo addictus, poſt generalem totius ante actæ vitæ confeſſionem peractam; aduocato Thoma Turco Generali Magiſtro, atque ab eo ſicut & ab vniuerſis Ordinis Fratribus, vt apud nos moris eſt, venia poſtulata, Benedictioneque obtenta; anulo valoris ſcurorum trium millium ſuo conuentui S. Mariæ ſuper Mineruam, nobiliorique ſuppellectile Aquenſi Eccleſię legatis, ſpiritus feruore maximo inter manus noſtras placidiſſimè quieuit in Domino die 1. Septemb. hora tertia poſt ſolis occaſum an. milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo octauo, electa ad pedes Fratrū ſuorum ſepultura in hac noſtra Eccleſia, in qua Ordinis habitum ſumpſerat. Fuit Michael Mazzarinus ſumma benignitate ac liberalitate præditus, erga Ordinem noſtrum incredibili amore affectus, quippe qui in tantis honoribus conſtitutus hoc vno gloriabatur, ſe Dominicani inſtituti fuiſſe profeſſorem. Vixit annos XXXXIII.

LXIV.

P.F. Vincentius Candidus.

EVecto Mazzarino ad Archiep. Aquē. ſem Innocentius Papa X. Sacri Palatij Magiſtrum eodem anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo quinto P.F. Vincentium Candidum Syracuſanum inſtituit. Hic Ordinis habitu in noſtro S. M. ſuper Mineruam cœnobio aſſumpto, puritati, modeſtiæ, atque diuinis literis vacans, doctiſſimus, & religioſiſſimus vir effectus eſt. Fuit enim morum integritate, vitæque candore laudatiſſimus, regulariſque obſeruantiæ vſque ad mortem exactiſſimus cultor, nec non ieiunijs Ord. addictiſſimus.

In Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam ſemel, iterum, atque tertiò Prior electus, eidem multa bona, ex piorum eleemoſynis cōtulit, de cuius manibus operis huius ſcriptor Ordinis habitum, nomenque 15. die Octob. an. 1628. ſuſcepit, reuolutoque anno eadem die, Sanctæ Tereſiæ Virgini dicata ſacram profeſſionem emiſit. Prouinciarum Apuliæ primò, Siciliæ poſtmodum, ac Romanæ tandem Prior Prouincialis effectus, in regulari obſeruantia promouenda totus eluxit. Apoſtolicus Ordinis Vicarius iterum, ac tertiò, & in Baſilica Liberiana, quæ S. Marię Maioris communi nomine nuncupatur, per viginti & ſupra annos Papæ Pœnitentiarius

extitit

extitit. Diſquiſitiones Morales in quatuor libros ſectas, Romæ, & alibi plries impreſſas, eulgauit. Scripſitque de Primatu D. Petri opus, quod Innocentio X. exhibuit. In Romana Curia, Ordine, & Orbe, etiam apud Summos Pontifices in magna exiſtimatione habitus ſemper fuit. Demum aſſiduis ſtudijs, orationibus, ac vigilijs fractus; quartanaque febri paulatim conſumptus, mortem lætus aſpexit, die 6. Nouemb. anno 1654. relicto cunctis de ſe ſanctitatis odore, ad cuius funus maximus populi, & Principum concurſus, eius veſtium particulas pro magno munere efflagitantium, acceſſit, corpore in noſtra Eccleſia cum ſequenti elogio condito.

D. O. M.
F. Vincentio Candido Ord. Præd.
morum candore, doctrina
vitaque probitate clariſſimo
Cænobij S. M. S. Mineruam
ſemel, iterum, ac tertiò Priori
Prouinciarum Apuliæ Siciliæ atque Romanæ
Prouinciali præfecto
Apoſtolico Pænitentiario
Ordinis ter Generali Vicario
Sacri Palatij Magiſtro
VIII. Id. Nouemb. an. M.D.C.LIV.
E mortalium oculis erepto
Ex Fratrum S.M.S.M. pietate poſitum.

Tanti Viri iacturam in hunc modum Ordini annunciauit Magiſter Generalis.

Vniuerſis Fratribus Ord. Præd.
Fr. Io. Baptiſta de Marinis &c.

Communia mala communibus proſequenda lachrymis. Et quamvis dolor, quem hiſce diebus concepimus, eius ſit acerbitatis, & molis, vt etiam in vos, totumque Ordinem diſtributus, ſuum apud nos pondus retineat; ad illius;, Ordiniſq; tamen ſolatium non parum faciet publicus Ordinis luctus, publicaque veſtrum, & priuata pietas.

Septima igitur huius Menſis dies (quæ & Sabbatum fuit) quinta circiter noctis hora ad requiem, & perpetuæ lucis diem emiſit ſuauiſſimum, pijſſimum noſtrum ſenem, Venerabilem P. Fr. Vincentium Candidum ſacri Apoſt. Palatij Magiſtrum, re, & opere, tam Vincentium, Candidum, & Magiſtrum, quàm nomine, & Officio. Stat, ſuperque ad illius pretium, ad veſtrum dolorem nimis, & ſi ad noſtram in eum charitatem parum diximus, dum nominauimus; cuius nota, chara, laudataque omnibus, nedum vobis, pietas, innocentia, humilitas, eruditio, prudentia, zelus, ſanctitas, vel à Sanctiſſimo Domino Noſtro Innocentio Papa Decimo meruit amari; & palamſæpius commendari; qui octogenario maior, iam à puero maximæ expectationis, & laudis, ſexaginta & vnum annos in Ordine perſanctè, non tam vixit, quam luxit, & arſit. Qui interim ad varia Ordinis per varios virtutum gradus aſſumptus officia, ter Prior conuentus Romani Sanctæ Mariæ ſuper Mineruam; quater varijs in Prouincijs, Sicula, Apula Romana, Prouincialis; ter ſummi Pontificis iuſſu Vicarius Generalis Ordinis, ſui ſemper ſimilis, ac totius obſeruantiæ vera factus effigies, Religionem non minoribus ditauit exemplis, quam documentis; profundæ, quam editi monſtrant libri, eruditioni, profundiorem humilitatem; ſanguinis nobilitati, virgineam puritatem; publicis occupationibus, iuge orationis; pœnitentiæ, charitatis otium, ſtudiumque raro felicique iungens commercio; verè diues quia verè pauper; tandem in tot, tantarumque complexu virtutum, has inter laudes, hæc inter merita, vt vixerat, mortuus eſt, noſtris dignior elogijs, quam lacbrymis; ni noſter foret, & imitatum mallemus, quam laudatum.

Vnde nihil aliud noſtro licet, ſupereſtque dolori, quod addamus epytimbium, niſi vt vos ad ſuprema, debitaque tantæ pietatis viro fraternæ charitatis officia, ad deuota ſcilicet pro illius anima ſuffragia publica, & priuata inuitemus. Et ſi enim attenta angelica mortalis eius vitæ ſerie (quæ prætioſam gloriæ, atque hiſtoriæ materiam dabit) neutiquam dubiremus Candidum noſtrum iam inter Candidos Angelorum choros felicem, nedum felicitatis Candidatum, nibilominus (vt piè monet Auguſtinus) melius iſta illi ſupererunt, quæ non obſunt, quàm deerunt quæ prodeſſe poſſunt. Vosque demum hoc in exemplari, quod vobis in hoc perfectionis monte monſtratum eſt, vitæ religioſæ compendium intuentes, totque virtutis veſtigia agnoſcentes, ea vt ſequamini

mini, & ametis hortemur. Satis enim illum laudauerimus, ſi imitemur; vt dum in eo humanitatis noſtræ vulnera ſentimus ab eodem immortalitatis remedia mutuemur. Valete, & pro Nobis orate. Datum Romæ in conuentu noſtro S. Mariæ ſuper Mineruam pridie Id. Nouemb. anno Dom. M.DC.LIV.

Fr. Ioannes Baptiſta de Marinis.

L X V.

P. F. Raymundus Capiſuccus.

SVblato è Mortalium oculis Candido, Innocentius Papa X die XIII. Nouēb. eiuſdem anni milleſimi ſexcenteſimi quinquageſimi quarti Sacri Palatij Magiſtrum P. F. Raymundum Capiſuccum nominauit. Natus eſt Raymundus è generoſa Capiſuccorum Romana familia, quæ Orbi dedit S. R. E Cardinales, Apoſtolicæ Sedis Legatos, Pontificum, ac Regum Vicarios, Senatores Vrbis, Exercituum Præfectos, Copiarum Ductores, alioſque nobilium ſcriptorum Annalibus famæ cōmendatos. Parentes Raymundo fuerunt Paulus Podij Catini, Monterij, aliorumq; Caſtrorum Marchio, & Hortentia Mariſcotta inſignis nobilitatis, & virtutis fœmina, Marci Antonij, Iulianelli, Parranique Comitis, & Octauiæ Vrſinæ ex Vrſinis, dictis de Caſtro S. Angeli filia. Octauiam autem genuerunt Vicinus Vrſinus Polymartij Dynaſta, & Iulia Farneſia, Galeatij Farneſij, & Iſabellæ ex Comitibus Anguillariæ filia. Ab inclitis adeò Progenitoribus pietatem, ac virtutem ſortitus Raymundus, quartodecimo ætatis ſuæ anno dum Rethoricæ in Romano collegio operam daret, noſtro Prædicatorum Ordini, abdicato ſeculo, nomen dedit, ac de manu P. Vincentij Cādidi in Sac. Palatij Magiſterio deceſſoris ſui, Cœnobij S. Mariæ ſuper Mineruam tunc Prioris, qui Raymundo, quaſi maiora præſagiret, valde cupiebat, religioſum habitum induit. Poſt emenſa Philoſophiæ, ac Theologiæ ſtudia, vtramque facultatem publicè Romæ profeſſus eſt, cunctis noſtri Ordinis ſcholaſticis muneribus perfunctus. Inde Sac. Congregat. Indicis Secretarius, & mox etiam Epiſcoporū coram Summo Pontifice Examinator ab Innocentio X. inſtitutus, commiſſa ſibi munera tam integrè, ac è Republica literaria adminiſtrauit, vt translato in æternam requiem Candido, illico in eius locum Sacri Palatij Magiſter ſuffectus fuerit.

L X V I.

P. F Hyacinthus Libellus.

PAter F. Hyacinthus Libellus nobilis Typhernas, patre Fauſto, matre Iuſtina Eugubina ex comitibus de Carbonaria poſt Capiſuccum S. Pal. Mag. effectus eſt. qui 12. annos natus, habitum noſtri Ordinis à Fratre Vincentio Candido tunc priore ſuſcepit, & 16. annum agens, cum plauſu ex vniuerſa Philoſophia concluſiones ſubſtituit annoq; ſuę ætatis 25. Prædicator Generalis, Magiſter poſtea in Capitulo Generaliſſimo, creatus eſt. Peruſij primo Philoſophiam publicè docuit, Philoſophiam iterum, & Theologiā in Collegio Mineruæ cum laude functus, profeſſus eſt. Studiorum Collegij de Propaganda Fide Præfectus Romanæ quoq; Prouinciæ bis Prouincialis fuit. Secretarius Sac. Cōgregationis Indicis officium decennio adminiſtrauit, ac deinde Magiſter Sacri Palatij ab Alexandro VII. conſtitutus eſt, quod officium laudabiliter regit.

PSEVDO-PONTT. MAG. SAC. PALATII.

I.

ITa conſueuit Apoſtolica Sedes ex Prædicatorum Ordine Sac. Palatij Magiſtros ſibi deligere, vt etiam hoc idem præſtare PſeudoPontifices nōn omiſerint. Inter hos emicat P. F. Nicolaus de Sancto Saturnino Gallus, qui fuit Magiſter Sacri Palatij Clemente VII. Pſeudo-Pontifice,

&

& Vrbano VI. vero Pont. In Petri Cathedra ſedente. Fuit Nicolaus vir doctiſſimus & ab eodem Clemente Cardinalis tit. S. Laurentij in Paniſperna creatus die 16. Decem. an. 1378. abſens tamẽ, & ſequenti anno die 25. Iunij ſolemniter Maſſiliam ingreſſus eſt, vbi Clemens erat, Cardinalitium Pileum recepturus. Auenione deceſſit die 23. Ianuarij 1382. in Dominicanorum templo ibidem tumulatus. *Spondanus in Auctar Chronolog. Plod. inter Cardinales Ordinis, Lucarinus in Catalog. Magiſt. Sacri Palatij. Ex lib. Prouiſ. Prab. eiuſd. Clementis VII.*

I I.

P. F. Io. de Nouocaſtro.

HVnc Clemens VII. in ſua obedientia ita nuncupatus, Magiſtrum Sacri Palatij, poſt aſſumptionem Nicolai ad purpuram elegit: qui cum eſſet ex Burgundia oriundus, eiuſdemque Clementis conſobrinus, nobili loco natus, vir doctus, & magni nominis Theologus, ab eodem Sacri Palatij Magiſter, & Canonicus Eduenſis anno milleſ. trecenteſimo ſeptuageſimo octauo creatus fuit primò; deinde Tullenſis Epiſcopus poſt quatuor annos inſtitutus, tandem S. R. E. Cardinalis ab eodem Pſeudo-Pontifice Clemente VII. nuncupato, renunciatus eſt die 23. Decemb. anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo tertio, ſub Tit. SS. Quatuor Coronatorum. Oſtienſis Epiſcopus poſtmodum inſtitutus, Petrum de Luna, in ſua obedientia Benedictum XIII. nuncupatum, die XI. Octob. anno 1394. ſolemni ritu conſecrauit. Quindecim annos in ſuo Cardinalatu vixit, obijtque Auenione die 4. Octob. annó milleſimo trecenteſimo nonageſimo octauo, prope eandem ciuitatem in loco, qui dicitur Villanoua, apud Carthuſianos conditus. *Ex lib. Prouiſ. Pralat. eiuſdem Clementis VII. Gallia Chriſt. tom. 3. & Vghellus in Epp. Oſtien. num. 61.*

I I I.

P. F. Sancius de Porta.

EVecto ad Purpuram Ioanne, idem Clem. VII. Sacri Palatij Mag. P. F. Sancium a Porta Aragonenſem elegit, qui cum eſſet maxima in agendis prudentia præditus, ſacræq; theologiæ Laureatus celeberrimus, eidem Clementi cariſſimus fuit. At Sancius animaduertens diro ſchiſmate Eccleſiam lacerari, cum Sanctiſſimæ Pentecoſtes die in publico Pontificio ſacello coram Benedicto, XIII. nuncupato, eiuſque aſſeclis, de more oraturus eſſet; Spiritu Aeterni Patris per os eius loquente, de tollendo ſchiſmate, tam ardenti, conſtantique pectore perorauit, vt auditorum animos in ſuã ſententiam traxerit; Benedictique odium maximum in ſe concitauerit; à quo in carcerem ſtatim detruſus, duobus annis ibidem miſerrimè vixit. Amicorum poſtmodũ auxilio inde eductus ad Innocentij VII. Pont. M. pedes acceſſit, à quo benignè receptus, Apoſt. Capellanus ac Pœnitentiarius factus eſt, viditq; pacem Eccleſiæ reſtitutam, in qua deceſſit anno 1419. *Olmeda in vita B. Raymundi de Capua Mag. Ord. & Lucarinus vbi ſupra.*

I V.

Sanctus Vincentius Ferrerius.

TAnta erat in veri, ac legitimi Pontificis cognitione tunc temporis ambiguitas, vt Sanctus Vincentius Ferrerius ad Petri de Luna, Benedicti XIII. nuncupati, partes declinauerit, à quo Sacri Palatij Magiſter creatus eſt poſt Sancium de Porta. Pluribus annis eidem Benedicto inſeruiuit S. Vincentius; at vnione Eccleſiæ in Conſtantienſi Concilio facta, Martino V. obedientiam præſtauit, atque contra Petrum de Luna in priuatis, publiciſque colloquijs, ex ſuggeſtu, & ſemper, quoad vixit, prædicauit, eius in Pſeudo-Pontificatu pertinaciam increpando. Obdormiuit poſtmodum in Domino Venetiæ

in

in Brittannia minori anno milleſimo quadringenteſimo decimo nono innumeriſque miraculis clarus à Caliſto III. in Sanctorum album relatus fuit. *Lucar & Fernand. vbi ſupra.*

LECTORES SACRI PALATII.

Conſueuit Apoſtolica Sedes, quæ Magiſtra eſt veritatis in Vaticano Palatio Doctores præſtātiſſimos enutrire, qui ſacras literas ibidem edocerent, diuinaſque ſcripturas doctiſſimis commentarijs illuſtraren; & hi communi nomine Sacri Palatij Lectores nuncupabantur, qui tam ex ſecularibus, quam ex ſacris Ordinibus indiſcriminatim aſſumebantur. Perſtitit diu in Vrbe laudabilis hæc conſuetudo vſque ad Leonis X. Pont. Max. tempora, qui publico auditorum commodo conſulturus, atque à diſputationum clamoribus Apoſtolicum Palatium vindicaturus, Romanam Sapientiam in Vrbis nobiliore parte conſtruxit, Doctoribuſque annua ſtipendia conſtituit, quæ Sixtus Papa V. poſtmodum auxit: factumque eſt ex eo tempore vt Doctores huiuſmodi, non non Sacri Palatij amplius, ſed Romanæ Sapientiæ, Lectores nuncuparentur.

Fuere ex Ordine noſtro quamplures, qui in Sacro Palatio diuinas literas interpretabatur: & hi ex lectione, quam habebant, Baccalaurei, vel Lectoris ſacri Palatij nomen conſequebantur.

B. Ambroſius Sāſedonius de Senis à Clemente Octauo P.M. ſub die 22. Martij Romano Martyrologio aſcriptus; Sacri Palatij Vniuerſitatem, iam pridem Friderici Secundi, eiuſque ſequacium perſequutionibus Romanæ Eccleſiæ illatis, ſolutam, ex Pontificio decreto Vrbani IV. reſtituit in eaque Lector tribus annis cum ſua, & Ordinis laude maxima docuit. Factum D. Iulius Sanſedonius Groſſetanus Epiſcopus in eiuſdem B. Ambroſij Sanſedonij gentilis ſui vita, quam Romæ apud Iacobum Maſcardum cum Pauli V. Pont. Max. priuilegio an. 1611, impreſſit, in hunc modum pandit. *Eſſendo mancate in Roma le ſcole publiche di Teologia per le turbolenze di quei tempi, ne' quali Federico Secondo, e ſeguaci ſuoi hauenano lungamente trauugliata la Chieſa di Dio: & eſſendo il Romano Pontefice molto ben ſodisfatto di F. Ambroſio per quello, che adoperato l'haueua per ſeruigio di S. Chieſa, volle promouerlo à Veſcouado: ma ricuſando egli per humilta, ſi ſerui di lui per riformare & à buono ſtato ridurre lo ſtudio di Roma, oue leſſe Theologia tre anni, e predicò in detta Citta con grandiſſimo concorſo, non ſolo di popolo, ma di Cardinali, di Prelati, è Signori, e di huomini ſcientiati: e piacque a Dio benedetto di produrre largo frutto dalla ſemenza della ſua parola per miniſterio di F. Ambroſio à ſalute dell' anime, & a riduzzione in bona forma dello ſtudio publico di Roma, oue noudimeno era egli pauroſo grandemente di ſtare, temendo l' applauſo delle ſue lettere, o predicationi.* Hęc ille. Fuiſſe autem B. Ambroſium, dum eſſet Prior in conuentu Vrbeuetano, ad Ianuenſes Apoſtolicum Legatum tranſmiſſum an. milleſ. ducenteſimo ſexageſimo quarto, docet Bzouius noſter in Annal. Eccleſ. ad præfatum annum ſub num. IX.

Ad Magiſtrum Ordinis autem, atque Generalia Capitula Lectorum Sacri Palatij inſtitutio, ex Apoſtolico indulto tunc ſpectabat. Vnde in Generali Auenionenſi noſtri Ordinis Capitulo anno 1442. celebrato P. F. Matthæus de Finario Ligur ad legendum ſententias in Sacro Palatio fuit aſſignatus: & in ſequenti Capitulo apud Diuionen anno 1444. congregato, P. F. Barthelomæus Penades Hiſpanus ad idem fuit munus aſſumptus. Et in Capitulo in Monte Peſſulano celebrato anno 1456. P. F. Ludouico Vincentio Hiſpano idem munus fuit demandatum; quorum omniū tale extat apud Fernandez teſtimonium. *Notandum eſt, quod non ſolum Magiſtri Sacri Palatij aſſumebantur ſemper ex Ordine Prędic. ſed etiam Lectores Sententiarum & Sacræ ſcripturæ, & iſti eligebantur ſemper in Capitulis Generalibus, vt in Capitulo Generali an. 1442. Aueniene celebrato electus eſt. F. Matthæus de Finario Ligur Lector Sacri Palatij: & in Capitulo Generali apud Diuionem 1444. Fr. Bartholomæus Pennades Hiſpanus; & in Capit. Gen. apud Montem Peſſulanum an. 1456. F. Ludouicus Vincentius Hiſpanus. Et erant diſtincta officia: nam Lectores non tantum è noſtra fami-*

milia aſſumebantur, & legebant, ſicut modò in Academia Romana, quam vocant Sapientiam.

Inſtituebantur quoque huiuſmodi Sacri Palatij Lectores à Magiſtris Generalibus noſtris; in cuius veritatis argumentum ſequentia adducimus teſtimonia ex eorundem Regeſtis fideliter deprompta.

P. Baccalaureus F. Io. de Candido ex Trinacriæ Prouincia ſub Sixto IV. Pont. Max. à Magiſtro Ord. Leonardo de Manſuetis, ad legendum ſententias in Sacro Palatio fuit deputatus; ita enim in eiuſdem Regeſto §. *Prouincia Trinacriæ*, pag. 95. emicat. *Die* 5. (ſcilicet Iunij anno 1474.) *F. Io. de Candido Baccalaureus, fuit deputatus ad legendum ſententias in Sacro Palatio pro primo anno, pro gradu, & forma, & completa lectura habuit licentiam accipiendi inſignia Magiſtralia vbicumque.*

P. F. Petrus Ploger ex Theutoniæ Prouincia ſub Sixto IV. erat Apoſtolici Palatij Baccalaureus anno 1474. ex ſequenti præfati Magiſtri Ordinis Regeſt. teſtimonio §. *Prouincia Theutoniæ.* pag. 87. *F. Petrus Ploger Baccalaureus Apoſtolici Sacri Palatij de Conuentu Francoforden. qui a Summo Pont. habuit habilitationem ad beneficia Ecclesiaſtica; habuit licentiam morandi extra Ordinem, & officiandi, & eleemoſynas recipiendi, & nullus inferior moleſtet. Peruſiæ 3. Auguſti* 1474.

P. F. Io. Auguſtini de S. Miniate ſupradicto anno ab eodem Generali Magiſtro in Baccalaureum Sacri Palatij fuit aſſignatus, prout ex eiuſdem Regeſt. §. *Prouincia Romana pag.* 52. in hunc modum colligitur. *F. Io. Auguſtini de S. Miniate fuit inſtitutus, & aſſignatus in Baccalaureum pro forma, & gradu Magiſterij pro ſecundo anno in ſchola Sacri Palatij, cum gratijs, & libertatibus conſuetis. Prati vltima Auguſti* 1474.

In eodem Sacro Palatio erant quoque Baccalaurei extraordinarij, qui ab eiſdem Generalibus Magiſtris inſtituebãtur; quapropter in præfati Leonardi de Manſuetis Regeſt. §. *Prouincia Franciæ* pag. 29. ita habetur. *F. Io. Clerici Conuentus Brugellen. fuit inſtitutus Baccalaureus extraordinarius Vniuerſitatis Sacri Palatij ſub Magiſtro dicti Sacri Palatij pro gradu, & forma Magiſterij* 17. *Iunij* 1474.

Erant quoque ibibem Lectores Biblici ab eiſdem Magiſtris Ord. inſtituti, quod ſequenti teſtimonio ex præfati Generalis Mag. Regeſt. ex ſcripto §. *Prouincia Romana* pag. 53. combrobatur. *F. Geminianus Laurentij de Florentia fuit aſſignatus in Biblicum Sacri Palatij pro gradu, & forma Magiſterij die* 7. *Iunij* 1474. *Romæ.*

In eadem Sacri Palatij Vniuerſitate gradus quoque de Magiſtrorum Ord. licentia ſuſcipiebantur à noſtris Fratribus; quapropter in Reg. præfati Generalis Mãſueti §. *Prouincia Saxoniæ* pag. 226. ita habetur. *Magiſter Daniel Egber conuentus Vueſſalienſis habuit approbationem lecturæ ſuæ, & Magiſterij ſuſcepti in Vniuerſitate Sacri Palatij, & gaudere poteſt priuilegijs Magiſtrorũ vt verus Magiſter. Nullis obſtantib. in contrar. 7. Martij* 1475. *Romæ.*

In Regeſto autem Magiſtri Ord. Ioachimi Turriani §. I. *Vngariæ* (in quo Regeſto Prouinciæ Ordinis iuxta earundem antiquitatem, & præcedentiam annotatæ ſunt ſecundùm alphabeticam ſeriem, & ideo Vngariæ Prouincia ſub litera I. conſtituitur, quia tunc temporis nonum conſequebatur locum inter Prouincias Ordinis) ita teſtatum reperitur pag. 159. *F. Gregorius Baccalaureus conu. Garen. habet licentiam ſuſcipiendi inſignia Magiſtralia in Vniuerſitate Sacri Palatij, dummodo ſibi de iuramento &c. Romæ 6. Februarij* 1490.

Et in eodem Reg. ſub eodem an. 1490. pag. 159. ita habetur. *F. Petrus Conzarenſis poteſt ſuſcipere Magiſterium in Vniuerſitate Sacri Palatij.*

Sicut verò Ordinis noſtri profeſſores in Curia, hoc eſt in Sac. Palatio permanentem pro legendis ſententijs cathedrã moderabantur, ita & Franciſcani, & alij ſuam obtinebant, idque ſequenti teſtimonio ab eruditiſſimo P. Abbate Vghello cõmunicato, atque ex lib. 1. obligat. Prælatorum Bonifacij Papæ VIII. deſumpto, comprobatur. *F. Gentilis de Monte Flora Ord. Minorum Lector in Curia pro dicto Ordine factus eſt Cardinalis die Mercurij 2. Martij* 1300. Cuius mentionem facit F. Franciſcus Longus Coriolanus Cappucinus in ſuo Breuiaro Chronologico, cum de Lectoribus Sacri Palatij Ord. Franciſcani tractat, & de inſtitutione Magiſterij eiuſdem facta in perſona S. P. Dominici.

Ex

Ex quibus omnibus manifeſtè apparet, in Sacro Apoſtolico Palatio Vniuerſitatē, Scholaſque fuiſſe, in quibus Lectores, Baccalaurei Ordinarij, & Extraordinarij, atque Biblici docebant, graduſque Magiſterij ibidem ſuſcipiebatur per manus Magiſtri Sacri Palatij, qui in eadem Vniuerſitate præſidebat, eiuſque reſolutioni, & deciſioni cuncti Lectores Curiæ acquieſcebant; quos tamen Lectores Sacri Palatij, Magiſtros neutiquam fuiſſe, luce clarius conſpicitur, cum eiſdem temporibus quibus præfati Lectores in Sacro Palatio docebant, in Apoſtolica Curia Sacri Pal. Magiſtri à nobis ſupra relati vigetēt. Nominū igitur Magiſtri & Lectoris Sacri Pal: ſimilitudine quidam ſcriptores decepti, Sacri Palatij Lectores, Magiſtros Sacri Palatij eoſdem falsò vocitauere: *Nam* Magiſterium hoc nobiliſſimum à S. Patre Dominico inſtitutum, ita in filijs ſuis ex ſingulari Apoſtolicæ ſedis gratia per quadringentorum quadraginta quinque annorum ſeriem continuata ſucceſſione fuit conſolidatum, vt non niſi Dominicani inſtituti profeſſorē Chriſtianus Orbis agnoperit Sacri Palatij Magiſtrum,

Tit. 1.

Procuratores Gen. Ord.

SVnt noſtri Procuratores Generales ſicut quatuor aliorum Ordinum, & Minorum, Cormelitanum, Auguſtinianorum, ac Seruorum, miniſtri & ipſi Apoſtolicæ Sedis, eiuſdemq; in Pontificia Capella ordinarij Oratores corā Pont. Max. Curiamque ſequuntur; Inter quos noſter cunctos alios præcedit, habetque primam orationem Dominica prima Aduentus, & Quadrageſimæ, eſtque primus S. Theologiæ Doctor in Romana Sapientia.

Menſualibus diſputationibus, quæ à Parochis Vrbis coram Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. D. Viceſgerente in Romana Sapientia habentur, ex Alexandri VII. Pont. Max. decreto, præterito anno 1663. menſe Nouembri emanato, præeſt alternatim cum Scoticæ cathedræ moderatores Ordinis Minorum, quorum reſolutionibus, atque deciſionibus adquieſcunt cuncti.

Habent ſeſſionis locum hi Procuratores Generales in pontificia Capella, tractantque negocia ſuorum Ordinum in Romana Curia, apud quam in exiſtimatione ſunt non modica.

A condito Ordine ſemper fuit, qui in Romana Curia negocia eiuſdem pertractaret, atque Prouincialis Romanæ prouinciæ de more tale munus obibat, eoque abſente ab Vrbe, vnus ex Pœnitentiarijs Domini Papæ, cui à Prouinciali iniungebatur, vices eius ſupplebat; perſtititque hic mos in Ordine vſque ad B. Humberti Magiſtri Generalis tempora, qui peculiarem Procuratorem in Romana Curia ſemper permanſurum inſtituit, teſte in hunc modum Olmeda in vita Humberti præfati. *Statum Ordinis reliquit Humbertus trãquillum ſatis, ac potentem, & dilatatum; ſub quo & Procurator Ordinis in Curia inſtituitur, illum altàs procurante Prouinciali Romano, aut aliquo ex Pœnitentiarijs Dom. Papa.*

Ante annū autem 1256. non fuiſſe Procuratorem huiuſmodi in Curia inſtitutum credimus, cum in duobus antecedentibus Capitulis Generalibus ſub eodem B. Humberto celebratis, Budæ 1254. & Mediolani 1255. nec verbum quidem de huiuſmodi inſtitutione fuerit factum, vt ex eorundem Actis liquet: In ſubſequenti verò Capitulo Pariſijs anno 1257. habito, de eo in hunc modum, ſuppreſſo nomine, agitur in ordinatione 12. *Item quicumque de cottero habebit facere aliquid in Curia prouideat* P. *Procuratori de expenſis neceſſarijs*, ex quibus conſtat tunc temporis inſtitutū fuiſſe Procuratorem Ordinis in Curia, qui in actis ſubſequentis Capituli recenſetur, Troianus nomine.

Eius inſtitutio ad Magiſtrum Ordinis ſpectat vt habetur in noſtris Conſtitutionibus diſtinctione 2. cap. 3. in declaratione textus viij. ſub litt. h. idque ex primaria huius officij inſtitutione; vt opinamur; cum ex prædictis conſtet in Actis Generalium Capitulorum, eam non reperiri.

Primus igitur in Ordine noſtro Procurator Generalis inſtitutus à B. Humberto de Roma-

Romani Magiſtro Generali fuit, P.F.*Tro*ianus, qui ad eundem Humbertũ, ac Patres Capituli Generalis Florentiæ anno 1257. collecti, tale miſit memoriale, ex Actis eiuſdem deſumptum.

Iſta ſunt Memorialia Fratris Troiani Procuratoris Ordinis ad Magiſtrum.

In primis ſupplico, ut propter multos defectus meos velitis alium ſubſtituere Procuratorem.

Item ſitis memor' monitiones in Capitulo facere, quòd omnes Fratres, qui ſcribunt pro aliquibus negotijs Procuratori Ordinis, diligenter, & diſtinctè ipſa negotia explicẽt.

Item petitiones, ſi volunt aliquas in Curia, optimè faciant eas formari a ſapientibus ſuis, quia poſtea ſi neceſſe fuerit, faciam ſecundùm formam Curiæ reformari.

Item qui ſcribunt pro alijs negotijs obtinendis, ſuper quibus ſunt neceſſarij Iudices, vel exequtores, ipſos diſtinctè nominent, Dioeceſim unde trahunt originem, exprimendo diligenter.

Item quando Fratres mihi ſcribunt, ſcribant de qua Prouincia ſecundùm Ordinem: ſecundò ſi ſunt in Epiſcopatu, aut in Ciuitate, vel in Dioeceſi, & hoc cum ſcribunt, diligenter exprimant.

Item quãdo aliquas litteras ſcribunt Domino Papa, vel Cardinalibus, mihi earum tenorem in ſcriptis mittant, ut poſtmodum eos ſuper ijs requiram.

Item ſint ſollicitl mittere ſufficientem pecuniam pro negotijs expediendis: conſueuerunt enim mihi Fratres ſcribere, quod negotia eorum expediam, & poſtquam litteras expeditionis habuerunt; mihi mittere pecuniam procurabunt. Et quandoque contigit, quod expeditur negotium in petitionibus in notis, & in littera groſſa, & poſtea deſtruuntur, & expenſæ non reſtituuntur, & remittunt pecuniam tardè, & aliquando perditur in via: propter' quæ, & alia quædam ſum multis debitis obligatus.

Vltimò verò ſupplico, ut me pro omnibus laborantem orationibus omnium recomendare velitis.

2 P.F. Lapus de Florentia Troiano in hoc officio ſucceſſit, qui cum ad Cœnobij S. Mariæ Nouellæ de Florentia regimen fuiſſet aſſumptus, aliquibus debitis contractis in Curia pro ſuo munere obeundo, iniuncta eſt Prioribus Prouincialibus cunctis in Pariſienſi Capitulo an. 1264. contributio quinquaginta ſolidorum Turonenſium pro eiſdem perſolnendis: ſequenti teſtimonio in eiuſdem Actis annotato. *Item quilibet Prior Prouincialis 50. ſolidos Turonenſes mittat ad ſoluendum debita Procuratoris in Curia, de quibus etiam ſoluantur debita Prioris Florentini, quæ contraxit cum eſſet in Curia Procurator.*

3 Lapo datur ſucceſſor a Magiſtro Generali Ioanne de Vercellis in Procuratoris Ordinis onere P. F. Rayno de Spoleto, vir peregregius, atque in Sacra Scriptura verſatiſſimus, qui annis pluribus demandatum ſibi munus adimpleuit, donec ad regimen Romanæ Prouinciæ aſſumptus fit, tuncque illud dimiſit, vt teſtatur Taegius In monum. Ordinis, qui refert Rainonem habuiſſe ſequentem ſucceſſorem.

4 P.F. Martinus de Aretio in Rain. locum conſtituitur Procurator Generalis Ordinis in Romana Curia ab eodem Ioanne de Vercellis, de quo nil aliud refertur. *Taeg. vbi ſup.*

5 P. F. Conſilius Gattus Viterbienſis ſub Magiſtro Generali Ioanne de Vercellis Procuratoris Ordinis munus exercuit Martino IV. Pontifice Max. regnante, à quo, & Pœnitentiarius, & Capellanus Apoſtolicus creatus eſt an. 1281. A Bonifacio VIII. poſtmodum Arborenſis primò anno 1299. Compſanus poſtmodum ſequenti anno Archiepiſcopus renunciatus, de quo in Pœnitentiarijs Dom. Papæ; & Vghell. Ital. Sac. tom. 6. teſtatur idem.

6 P. F. Bauducius recenſetur Procurator Ordinis in Actis Capituli Generalis apud Treuerim ſub Magiſtro Munione an. milleſimo ducenteſimo octogeſimo nonò celebrati.

7 P. F. Nicolaus Martini de' Albertinis Pratenſis, vir celebris, ad grandia natus, à Nicolao Boccaſino de Taruiſio Generali Magiſtro Procurator Ordinis inſtituitur, cumque in Romana Curia pietatis prudentiæ, ac doctrinæ non vulgaris ſpecimen exhibuiſſet, à Bonifacio virtuoſorum amatore Spoletanus Paſtor, nec non in Vrbe Vicesgerens creatus eſt an. 1299. euaſitque poſtmodum ad purpuram. *Vgh. Ital. Sac. tom. 1.*

8 P. F. Simon Saltarellus Florentiæ ex ſenatoria familia progenitus, atque In-

conuentu S. Mariæ Nouellæ ibidem Dominicana toga indutus, poſt varias in Ordine obitas præfecturas, ad Romanæ Prouinciæ regimen aſſumptus, Procurator Generalis tandem euaſit, promouente Berengario Magiſtro Ordinis, ex quo munere Sedem Parmenſem Epiſcopalem conſcendit an. 1317. Ioanne XXII. promouente. *Olmeda in vita Barnabæ Vercellen. Mag. Gen.*

9 P. F. Gulielmus Dulcinus de monte Albano Procurator Ordinis à Magiſtro Barnaba de Vercellis Generali delectus eſt, qui cum Ioannis XXII. gratiam promeruiſſet, ab eodem ad Lucenſem Eccleſiam regendam aſſumptus fuit die 28. Aprilis an. 1330. cui annos decem & nouem cum laude præfuit. *Vghell. Ital. Sac. tom. 1.*

10 P. F. Pontius recenſetur Procurator Ordinis in Actis Capituli Generalis apud Londinum habiti anno 1335.

11 P.F. Roſtangus de Anneduna & ipſe memoratur Proc. in Capitulo Gener. apud Claromontem 1339. mandaturque in eo omnibus ac ſingulis Prouincijs, vt eidem Procuratori Ordinis tres florenos mitterēt pro expenſis in Curia faciendis. Roſtangi Procuratoris fit mentio etiam in Capitulo Auenionen. anno 1341. & in Capit. apud Podium 1344. ordinat. 12. *Ex Act. eorundem Capit. Gen.*

12 P. F. Elias Toloſanus ex oppido Petragoricen. de Braieriacenſi conuentu Procurator Ordinis nominatur à Simone Lingonienſe Generali Magiſtro, quo e viuis ſublato, in eius locum ad Religionis gubernium aſſumitur Auenione anno 1367. Hic D. Thomæ Aquinatis corpus ab Vrbano V. impetrauit Ordini reſtituendum à Monachis Ciſtercienſibus Monaſterij Foſſæ Nouæ Terracinen. Diœceſis, quod an. 1368. contigit. *Olmeda in eius vita.*

13 P. F. Bartholomæus Dominici de Senis, vir præſtantiſſimus, S. Catharinæ maxima familiaritate ſpiritus addictus, ac Raymundo de Capua Magiſtro Gener. in paucis charus, ab eodem Procurator Generalis pro Prouincijs vero Pontifici adhærentibus creatus eſt, poſtquam Prouincialis Romani præfecturam annis ſeptem geſſiſſet. Tandem ad Coronenſem Eccleſiam in Græcia regendam Paſtor inſtitutus, Arimini in mortis amplexus corruit anno 1417. de quo ſup. in Ep. Coronen. *Vgurger. in monum. PP. Theol. Colleg. Senen.*

14 P. F. Ioannes de Raguſio Procurator Generalis à Magiſtro Ordinis deligitur, vir omnigenæ literaturæ, qui Baſileenſi Concilio ex decreto Eugenij Papæ IV. interfuit, ibidemque diſputationem publicam coram Patribus habuit cum Oratoribus Bohemorum ſupra primum eorum articulum, quos confudit, ibidemque permanſit donec in Conciliabulū verſum eſt Concilium; tunc enim cum cœteris noſtris Prædicatoribus ad Eugenium Pontificem reuerſus eſt. *Fernand. in Concertat. Præd. ad an. 1433.*

15 P. F. Iacobus de Regno & ipſe à Bartholomæo Texerio Magiſtro Generali Procurator Ordinis delectus eſt, defecitq; inter mortales eodem anno, quo & Bartholomæus 1449. præcedente tamen Iacobo. *Olmeda in vita Texerij.*

16 Recenſet Olmeda poſt Iacobum inſtitutum Procuratorem Ordinis ab eodē Texerio P. F. Guidonem Flamochettum Gallum ex ſocio eiuſdem, qui Ordinis negocia in Romana Curia pertractauit vſque ad ſui aſſumptionem in Generalem Ordinis, quæ contigit anno ſequenti, qui fuit Iubilæi 1450. *Olmeda vbi ſupra & in vita eiuſdem Guidonis.*

18 Poſt Guidonis electionem nominatur ab eodem Ordinis Procurator P. F. Conradus Aſtenſis, qui cum duodecim annos in demandato ſibi officio cum laude conſumpſiſſet, Generalis Ordinis Magiſter & ipſe electus fuit Senis an. 1462. in vigilia Aſſumptionis B. Virg. Mariæ. *Olmeda in eius vita.*

18 Deligitur ab aſſumpto Conrado Procurator Ordinis P. F. Iulianus Naldi, qui cum annos ſex commiſſum ſibi munus exercuiſſet, in Generali Capitulo Romæ collecto an. 1468. à ſuo officio fuit depoſitus. Factum in hæc verba refert Olmeda. *Et Romæ quidem damnatus eſt tanquam præuaricator Ordinis qui dictus eſt Iulianus Naldi Magiſter, ac Ordinis Procurator & Prouincialis Romanus, his omnibus priuatus, quo demum miſericordiam Ordinis implorante, mitius cum illo actum eſt.* Olmeda in vita Mag. Ord. Conradi Aſten.

19 P. F. Chriſtianus Bolce Germanus

in

in locum depoſiti Iuliani ſubſtituitur Procurator Ordinis à Martiali Auribello an. 1468. At breui tempore demandatum ſibi onus ſuſtinuit morte præuentus. *Taeg. in Monum. Ord.*

20 P. F. Iacobus de Brixa & ipſe Procurator Ord. in Curia inſtituitur ab eodem Martiali Auribello poſt Chriſtianum, qui in celebri illa diſceptatione coram Pio II. an. 1462. habita de ſanguine Chriſti in triduo mortis eiuſdem, cum Fratribus Minoribus diſputauerat, vna cum P. Magiſtro F. Gabriele de Barchinona noſtri Bononien. ſtudij Regente, & P. F. Vercellino de Vercellis, doctiſſimique viri ſibi nomen obtinuit; qua propter in remunerationē fuit poſtmodum Procurator Ord. inſtitutus. Obijt apud montem Roſium prope Nepeſinam Ciuitatem, ibidem conditus. *Olmeda in vita Conradi Aſten. & Taeg. vbi ſupra.*

21 P. F. Barnabas Saxo, ſeu Sanſonus vt dicitur in Regeſt. Magiſtri Generalis Leonardi Manſueti, de Neapoli poſt Iacobum Procurator Generalis conſtitutus eſt, cuius memeria habetur in Rgeſtis eiuſdem Leonardi Māſueti ſub an. 1474. die 12. Iulij inſtitutus. Variam fortunam expertus eſt in hoc munere: nam ab eo fuit quandoque amotus, & poſtmodum ad illud reſtitutus: teſte in hunc modum Olmeda in eius vita. *A Leonardo Procurator inſtitutus, à Saluo deſtitutus, à Bartholomaeo reſtitutus eſt.* Tandem Generalis Magiſter poſt præfatos electus fuit Venetijs anno 1486. *Olmeda vbi ſupra.*

22 Deſtituto Barnaba à Saluo Caſſeta, renunciatur Procurator Ord. P. F. Ludouicus de Ferraria anno 1481. in ciuili iure doctor famoſus in ſæculo, ex quo iam vir factus, Ordinem ingreſſus fuerat, perdurauitque in ſibi credito onere vſque ad electionem Bartholomæi Texerij, qui ſtatim reaſſumpſit Barnabam prędictum. *Olmed. in vita Leonardi Manſueti Generalis.*

23 P. F. Petrus Antonij de Viterbio poſt Barnabam reaſſumptum Procurator in curia ab eodem inſtituitur anno 1486. vir peregregius, de quo Olmeda ſic fatur. *Procurator verò Ordinis poſt Barnabam inſtituitur F. Petrus Antonij de Viterbio, vir eloquens, & orator, qui cum eſſet latinæ linguæ peritiſſimus, ac ſermone facundus, pluries Romæ coram Pontifice magna Curialiū frequentia, & ſpectatione perorauit, hiſtorias omnes, etiam Ethnicas maximè callens.* Eius memoria habetur in Regeſtis Ioachini Turriani Generalis ſub anno 1490. ex quo colligitur Procuratoris officium etiam ſub hoc Magiſtro Ord. exercuiſſe. Hic aliquando abſens à Curia Vice Procuratorem habuit P. F. Nicolaum Brancaciū Neapolitanum an. 1487. cuius fit mentio in Regeſt. præfatis. *Olmeda in vita Barnabæ Saxonis Mag. Gen.*

24 P. F. Franciſcus de Florentia, vir eloquēs poſt Petrum renunciatus eſt Procurator Ordinis à Ioachino Turriano Mag. Generali, quo e viuis ſublato anno 1500. Vicarius Ordinis ab Alexandro ſexto creatur, verùm & ipſe eodem anno menſe Nouembri ex hac luce migrauit. Hic vt habetur in Regeſt. eiuſdem Mag. Ord. Turriani fol. 145. de conſenſu Reuerendiſſimi Protectoris Oliuerij Caraffæ Cardinalis de Neapoli conuentum S. Sabinæ de Vrbe ex Romana auulſit prouincia, & Cōgregationi Lombardiæ tūc reformatæ conceſſit die 2. Nouembris anno milleſimo quingenteſimo, eodem menſe die 28. è viuis ſublatus & in S. Sabina ſepulturæ traditus ſequenti elogio,

F. Franciſco de Florentia
Theologo; Euangelicoque praconi clariſſimo
Procuratori & Vicario Generali Ord. Præd.
B. M. Po. Vixit circiter an. XL.
Obijt Anno Iubilei M.D. 4. Cal. Decemb.

Olmeda in vita Ioachini Turriani.

25 P. F. Thomas Caietanus poſt Frāciſcum renunciatur Procurator in Capitulo Generali anno 1501. vt habetur in Actis eiuſdem denunciatione 2. cum ſibi præſtantiſſimi Theologi famam in Romana curia nec non apud Pontificem Max. obtinuiſſet in diſputationibus publicis tempore Capituli factis. Annos ſeptem Procurationis officium exercuit, poſt mortem Ioannis Clerre Magiſter Generalis à Patribus capitularibus Romæ anno 1508. renunciatus. *Olmeda in eius vita.*

26 Electione Caietani facta deligitur Procurator Ordinis P. F. Nicolaus Schomberg, de quo Olmeda hæc habet. *F. Nicolaus de Alemania & ipſe ætate minùs prouectus; facundia tamen, ingenijque, ac generis claritate, iuris peritia, morumque ele-*

gantia multis præſtans ; ibidem Generalis Ordinis Procurator deſignatur. Tanti viri exigentibus meritis Capuanus Archiepiſcopus, Apoſtolicus Nuncius, ac S. R. E. Cardinalis fuit tandem creatus. *Olmeda in vita Mag. Ord. Caietani & Vghell. in Archiep. Capuan. Ital. Sac. tom. 6.*

27 P. F. Gregorius de Caſali conſtituitur Procurator Ordinis à Caietano anno 1512. vt habetur in Regeſtis eiuſdem fol. 164. cum eſſet Vicarius Congregationis Lombardiæ; nec non Inquiſitor Cremonen. Brixien. Bergomen. & Cremen. ab eodem Caietano inſtitutus eodem illo anno, vt præfata Regeſta fol. 39. teſtantur: nam Schomberg. in grauiſſimis Eccleſiæ negocijs à Iulio II. cui acceptiſſimus erat, detentus, Procuratoris muneri renunciauerat. *Ex eiſd. Reg.*

28 Poſt Gregorium Procurator Ordinis conſtituitur P. F. Euſtachius Plateſius de Bononia à Magiſtro Generali Garſia de Loayſa ad petitionem Card. Caietani, vir ſeptuagenario maior, qui anno tranſacto, depoſita corporis ſarcina perrexit ad Chriſtum. *Olmeda in vita Garſiæ Mag. Ord.*

29 Sublato Euſtachio, conſtituitur à Garſia Procurator Generalis P. F. Hieronymus de Peonafiel Hiſpanus, vir ob Cathedras, ac Conuentus in ſua prouincia moderatos, ſpectabilis, qui pro eadem Diffinitor in Capitulo electionis Garſiæ fuerat, detinebaturque in Curia pro negocijs ſuæ prouinciæ apud Sedem Apoſtolicam pertractandis. At dum abſente Magiſtro, Vicarij quoque Generalis onus ſuſtineret, graſſante lue in Vrbe è mortalium oculis eripitur & ipſe cum alijs an. 1523. *Olmeda in vita Garſiæ suprad.*

30 P. F Vincentius de S. Germiniano ex Romana prouincia, Generalis Garſiæ ſocius, comeſque peregrinationis, ac viſitationis Ordinis, Procurator poſt Hieronymum ab eodem conſtitutus eſt, cuius mentionem in hunc modum facit Olmeda in vita Garſiæ. *Verùm de Procuratore Ord. in Curia prouiderat iam Garſias Magiſter. Hieronymus namque Hiſpanus peſte Romæ defecerat, cui Vincentius Sangeminianenſis ſubrogatur ex ſocio Magiſtri, qui & ſi ætate iunior, multis tamen naturæ dotibus extitit ornatus; & ipſe quoque in breui poſt flagellum Vrbis ab exercitu Cæſareo, vita decedens.* Olmeda vbi ſup.

31 Defuncto Vincentio ſubſtituitur Procurator P. F. Paulus Buticella Papienſis, qui cum etiam Vicarij Generalis onus ſuſtineret, erepto Franciſco Silueſtro ex hac luce, Magiſter Ordinis delectus eſt à Patribus in Capitulo Romæ anno 1530. congregato; verùm ſequenti anno & ipſe carnis viam ingreſſus fuit Neapoli, quò perrexerat podagræ morbo laborans, valetudinem ibidem curaturus. *Olmeda in eius vita.*

32 P. F. Io. de Fenario Gallus, aſſumpto Buticella ad Ordinis regimen, Procurator inſtituitur in Capitulo Generali anno 1530. vir, prudentia, doctrinæque præſtantia clarus; nec non Vicarius Generalis in diſceſſu ab Vrbe Buticellæ conſtitutus, ipſoque defuncto confirmatus; ac tandem Magiſter Ordinis electus Romæ anno 1532. *Olm. in eius vita.*

33 P. F. Auguſtinum Recuperatum Fauentinum ex Lombardiæ prouincia in Procuratoris Ord. præfectura ſucceſſorem excepit Ioãnes de Fenario, qui eo defuncto Magiſter Ordinis ſalutatus eſt anno 1539. At breui tempore illum rexit, nempe anno vno, menſibus ſeptem; quieuitque in pace. *Olm. in eius vita.*

34 Electione Auguſtini Recuperati ſubſequuta Procurator Ordinis deligitur à Patribus Generalis Capituli P. F. Albertus de las Caſas Hiſpanus ex prouincia Bethicæ, cum Diffinitor ſuæ prouinciæ in Vrbẽ veniſſet an. 1539. Tandem defuncto Auguſtino ad ſupremum Religionis regimen aſſumitur, præſtantiſſimis eius meritis ac virtutibus id exigentibus anno 1542. *Olmeda in eius vita.*

Vacante Procuratoris munere ob aſſumptionem Alberti præfati P. F. Hieronymus à Toleto dictus, Hiſpanus de Abulenſi Cœnobio, eidem præfectus eſt, qui tamen, illud ſuſcipere renuit, vt Cæſari, cui charus erat, inſeruiret. *Olmeda in vita Alberti* Mag. Ord.

35 P. F. Franciſcus Romeus de Caſtilione Aretino in Hieronymi locum Procurator Generalis ſubſtituitur ab Alberto prædicto, quo defuncto *Vicarius* Ord. effectus, Magiſter eiuſdem à Patribus Capitularibus nominatur Romæ anno 1446.

quod

quod officium ſex integros annos geſſit. Aliquando Concilio Tridentino interfuit. *Ex Chron. Conſtit.*

36 Poſt aſſumptionem Romæi, nominatus fuit P. F. Stephanus *Vſuſmaris* Procurator, qui cum annos ſeptem demandatum ſibi onus egregiè ſuſtinuiſſet, Generalis Magiſter Ordinis poſt deceſſum Romæi nominatus eſt anno 1553. *Ex Chron. vbi ſup.*

37 Promotione ſubſequuta Stephani, Patres in Generali Capitulo an. 1553. congregati, P. Mag. F. Thomam Manriquez de Prouincia Hiſpaniæ Procuratorem Ordinis nominauere, qui cum in Hiſpania cōmoraretur, vſque ad illius in Curiam aduentum ſubſtituitus eſt Procurator P. Fr. *Vincentius* Iuſtinianus eiuſdem Magiſtri Generalis ſocius. *Ex Actis eiuſd. Capit. denunciat. 3.*

38 P. F. Euſtachius Locatellus de Bononia Procurator Ordinis delectus eſt à *Vincentio* Iuſtiniano Magiſtro Generali; cuius habetur mentio in Actis Capituli Auenionen. anno 1551. celebrati S. *Approbationes*, vbi de eo ita dicitur. *Approbamus Magiſterium Reuerendi P. F. Euſtachij de Bononia Procuratoris Ordinis.* Cū verè Euſtachius in agendis prudentia, ac dexteritate maxima polleret, datus fuit à Pio *V.* F. Michaeli Bonello pronepoti ſuo Cardinali ad negotia Apoſtolicę ſedis tractanda aſſumpto in conſiliarium, ac directorem. Tandem ab eodem Pio Pontifice Sanctiſſimo Regij Lepidi Epiſcopus die 20. Aprilis anno 1569. creatus eſt. *Ex Chron. Magg. Ord. in Conſtitut. & Vghell. Ital. Sac. tom. 2.*

39 Promoto ad Regienſem Eccleſiam Locatello, Iuſtinianus Ord. Magiſter alterum ſubſtituit Procuratorem in Curia P. Mag. F. Seraphinum Caualli de Brixia, quem Sanctiſſimus Pius *V.* Pont. approbauit, atque benigne ſuſcepit, eiuſmodi inſtitutionis, ac approbationis denunciatione facta Ordini in Gen. Capitulo Romæ habito anno 1569. qui poſtmodum fuit electus in Magiſtrum Ordinis Romæ anno 1571. *Ex Act. eiuſd. Capit.*

40 Aſſumpto Caballo ad ſupremum Ordinis Magiſterium, inſtituitur ab eodem Procurator Generalis P. F. Petrus Hernandez prout ex Regeſt. eiuſdē fol. 1. apparet,

41 Poſt Hernandez fit Procurator P. F. Sixtus Fabrus de Luca, cuius fit memoria in Actis Capituli Generalis Romę an. 1580. habiti in confirmatione 29. permanſitque in hoc munere vſque ad electionem Conſtabilis in Magiſtrum Generalem, quæ contigit prædicto anno 1580. quo & ipſe Magiſter Sacri Palatij à Gregorio XIII. creatus eſt. De quo vide ea, quæ in Magiſtris Sacri Palatij referuntur. *Ex. Act. eiuſd. Capit. denunciat. 3.*

42 P. F. Ioannes de las Cueuas ex conuentu Salmantino præſentatus, cum eſſet prouincialis Hiſpaniæ, Procurator Ordinis inſtitutus recenſetur in Actis Capituli Generalis Romæ anno 1583. celebrati denunciat. 2. fuitque poſtmodum Archiducis Alberti Cardinalis Confeſſarius, ac denique Abulenſis Epiſcopus creatus die 29. Aprilis anno 1596. vt in Ep. Abulen. dicimus. *Ex eiſd. Act.*

43 Poſt Ioannem P. Mag. F. Marcus Valadares Compoſtellanus Procurator Ordinis inſtituitur à Sixto Fabro, cuius laudes ſequenti elogio innoteſcunt, quod tumulo proſtat tale,

D. O. M.

F. Marco Valadares Compoſtellano Mag. Ordinis Prædic. Procuratori, & Vicario Gen.
qui cum natalium ſplendorem
ſummis doctrinæ, pietatis, & prudentiæ laudibus illuſtraſſet
& egregiam in ſui muneris functione ſeueritatem mira māſuetudine temperaſſet;
Gloriam Patri, Filio, & Spiritui Sancto lætiſſima voce pranuncians,
expirauit die 9. Martij M.D.LXXXVII.
ætatis ſuæ anno LI.
Mag. F. Antonius de Caceres
oneris, & honoris ſocius
ponendum curauit.

Extat huiuſmodi ſepulchralis lapis in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam ante gradus presbyterij ſemi deleta prædicta inſcriptione. *Ex Reg. eiuſd.*

44 Prædefuncto Marco ſubſtitutus eſt in Procuratoris munere ab eodem Sixto Fabro Generali P. Magiſter F. Bartholomæus de Miranda cum Regentis ſtudij in Romano Collegio S. Mariæ ſuper Mineruam officio fungeretur, ad quod à Sixto V. ad inſtantiam Card. Alexandrini per Apoſtolicum Breue fuerat vocatus in Vrbē.

Obijt

Obijt Neapoli vir doctiſſimus an. 1597. pluribus concionibus venuſto, atque ele- eleganti Hiſpanico ſermone in lucem editis, Sacri Palatij Magiſter inſtitutus; de quo in Magg. Sacri Palatij. *Ex Act. Capit. Gen. Bon. 1589. denunciat. 2.*

45 Aſſumpto Miranda ad magiſteriũ Sacri Palatij an. 1591. conſtitutus eſt Ordinis Procurator P. Mag. F. Io. Aſturicenſis Hiſpanus, vir doctiſſimus, ab Hipolyto Maria Beccaria, qui edidit librum eruditiſſimum Romæ de ſcientia Chriſti in prælectionibus habitis in Romana Sapientia, nec non alium de origine gratiæ. Et cum eſſet deſignatus Confeſſarius Alberti Cardinalis Archiducis, Belgij Gubernatoris, ad cœleſtia vocatus eſt. Iacet in noſtro tẽplo S. Mariæ ſuper *Mineruam* ante Aræ *Max.* gradus prope Marcum Valadares ſequenti elogio tumulo conſtituto, quod iam penè totum deletum conſpicitur.

D. O. M.

F. Io. Vincentio Aſturicẽnſi Ord. Præd.
S. Theol. inter primos Salmantic. profeſſori
prudentia, virtute, ac doctrina prædito,
Procuratoris, & Vicarij Generalis
muneribus Romæ perfuncto:
Ac demum Philippi II. Cathol. Regis delectu
à Sacris confeſſionibus
Alberti Cardinalis Archiducis Auſtriæ,
Gall. Belgiæ Gubernat.
publico commodo deſignato:
Dumque iter adornat, in cœlum recipitur.
F. Laurentius Fernandez Mag. ſodalis eius
Pon. Cur.
Vixit Annos LI. Obijt XV. Kal. Nouemb.
M.D.LXXXXV.

Denunciata fuit eius promotio in Procuratorem Generalem toti Ordini in Capit. Venetijs habito an. 1592. in quo fuit Diffinitor pro ſua Prouincia, inter Diffinitores primo loco in hunc modum recenſitus.

F. Io. Vincentio Aſturicenſe Magiſtro
Procuratore Ordin. in Curia Romana,
Vicario Reuerendiſſimi P. Generalis,
Diffinitore Prouinciæ Hiſpaniæ.

46 Abſente tamen à Curia prædicto Aſturicenſe, inſtitutus eſt Vicarius Generalis, & Procurator Ord. P. F. Alexander de Francleis, communiter Hebræus dictus, eo quod ex Iudaiſmo ad fidem Catholicam gradum feciſſet, vir doctiſſimus, magni nominis theologus, ac Prędicator eximius, qui à Clemente VIII. cui erat commenſalis, acceptiſſimus, Indulgentiam Plenariam perpetuam pro omnibus, & ſingulis noſtris Eccleſijs à fidelibus viſitandis in Feſtis SS. Antonini, Thomæ Aquinatis, ac Vincentij Cõfeſſoris, impetrauit, quod denunciatum fuit Ordini in Actis Capituli Generalis Venetijs an. 1592. denunciat. 4.

47 Aſturicenſi ſubrogatur Procurator Ord. P. F. Paulus Iſarelius de Mirandula ex Conuentu Angelorum Ferrariæ, Magiſter in Sacra Theologia egregius, diuinique verbi præco inſignis, ab Hippolyto Maria Beccaria *Magiſtro* Generali, quo defuncto, à frequenti vocalium numero ad regimen Ordinis vocabatur; at tandem maiori parte in Hieronymum Xauierrem inclinante, euaſit hic Ordinis magiſter, ille verò ad Squillacenſem Eccleſiam regendam aſſumptus eſt à Clemente VIII. an. 1601. vbi ſequenti anno vitam cum morte commutauit. *Vghell. Ital. Sac. t. 9. & Plod. par. 2. lib. 4.*

48 Deligitur à Beccaria, promotione facta Iſareſij, Ordinis Procurator P. F. Marcus de Marcianiſio, vir vitæ ſanctitate venerabilis, ex Conuentu, atq; Congregatione S. Mariæ Sanitatis de Neapoli, qui poſtquam per aliquot annos ſingulari vitæ exemplo Romanam Curiam tractaſſet, religioſæ quietis deſiderio actus, dimiſſo munere, Neapolim ſe recepit electione facta Galaminij in Magiſtrum Ordinis anno 1608. Fuit Marcus in orationibus, ieiunijs, atque auſteritatibus Ordinis exultiſſimus, vitæ ſanctitate venerabilis, Conſtitutionum Ordinis obſeruantiſſimus, ſalutiſque animarum ſitientiſſimus. Vicarius Generalis Congregationum S. Catharinæ de Aprutio, ac S. Mariæ Sanitatis de Neapoli effectus, obſeruantiã regularẽ in eiſdem ſuo exemplo cõſtabiliuit. Tandem ieiunijs, ac vigilis factus anno ætatis 74. ſalutis milleſimo ſexcenteſimo ſexto decimo die 15. Martij miraculis clarus obdormiuit in *Domino Neapoli* in Conuentu S. Mariæ Sanitatis, maximo populi concurſu ad eius corporis venerationem confluente, veſtiumque particulas pro magno munere efflagitantis. *Lopez lib. 3. par. 5. cap. 18.*

49 P. F. Seraphinus *S*iccus Papienſis dum Inquiſitoris Mantuani præfecturam obiret, ab Auguſtino Galaminio Magiſtro Ge-

Generali Procuratot Ordinis, ac Vicarius Generalis inſtitutus eſt, denunciata huiuſmodi iuſtitutione à Capitulo Romano an. 1608. qui tandem ad clauum Ordinis fuit euectus an: 1612. *Ex Act. Cap. præd. denun. 3.*

50 A Sicco ad Ordinis Magiſterium promoto inſtituitur Procurator Generalis P. Mag. F. Lucas Caſtellinus; qui in Procuratoris officio eidem Socius inſeruierat promotione facta in Capitulo Romano anno 1612. quæ Ordini fuit denunciata in Actis eiuſdem denunc. 3. Demandatum ſibi onus cum laude ſuſtinuit decē & ſeptem annos completos & vltra, Vicarius Generalis non ſemel inſtitutus ab eodem Sicco. Tandem electione facta Nicolai Rodulphij in Magiſtrum Generalem anno 1629. Caracenſis Epiſcopus creatur Caſtellinus ab *V*rbano VIII. eodem an. 7. Nouemb. & fato fungitur Ianuario menſe 1631. prout vidimus, & teſtatur Vghell. Ital. Sac. tom. 9.

51 Vrbano VIII. mandante, in aſſumpti Caſtellini locum efficitur Procurator Ordinis à Nicolao Rodulphio P. Mag. F. Vincentius Maculanus de Florentiola Ianuenſis Inquiſitor, qui impoſitū ſibi onus accuratè exercens, ab eodem Vrbano Pōt. Max. Commiſſarius Generalis S. Inquiſitionis primò anno 1632. deinde defuncto Nicolao Ricardio, Sacri Palatij Magiſter creatus eſt, in pluribus Apoſtolicæ Sedis negotijs adhibitus. Tandem ſacra purpura decoratus fuit anno 1641. prout vidimus. Viuit optimus ſenex Ordinis iubar hoc anno 1666. quo hæc ſcribimus.

52 Ad idem Procuratoris Ordinis onus ſuſtinendum deligitur poſt Maculanū P. Mag. F. Franciſcus Galaſinus ex conuentu S. Mariæ ad Gradus de Viterbio, cum Inquiſitoris Generalis nobilem præfecturam Peruſij, ac in Vmbria tota exerceret, Vrbano VIII. promouente, an. 1639. qui cum annos plures in pertractandis negotijs Ord. in Curia Rom. conſumpſiſet, à munere amotus à Pont. Peruſiū ſe recepit, vbi defuncto P. *V*incentio Maria Pelegrino Inquiſitore, iterum ex Innocentij X. beneplacito Inquiſitor ibidem aſſumitur, adiunctoque Vicarij Generalis Ord. titulo manſit in Curia. Deceſſit ætate longæuus, octogenario maior an. 1664. prout vidimus.

53 Poſt receſſum à Curia factum à P. Galaſino, ex decreto Vrbani VIII. P. Mag. F. Dominicus Grauina Neapolitanus, vir in toto Orbe Chriſtiano celebris, aſſumitur ad regimen Ordinis ſub titulo Vicarij, ac Procuratoris eiuſdem, manente tunc in Vrbe ſuſpenſo ab Ordinis regimine Nicolao Rodulphio Generali Magiſtro ex eiuſdem Vrbani placito anno 1642, qui cū ætate grādæuus eſſet, aſſiduis ſtudijs fractus, debitum humanæ fragilitatis perſoluit Auguſto menſe anni ſequentis 1643. in noſtra Eccleſia religioſa pompa conditus. Scripſit præſtantiſſimus vir, noſtri ſæculi iubar ſingulare, opera varia, ſuntq; *Catholicarū præſcript. aduerſus Hæreſes t. 4.*

Opuſcula varia.

Vox Turturis.

Congeminata vox turturis.

Lapis Lidius.

Pro ſacro Depoſito.

Cherubin Paradiſi.

Pro ſacramento Ordinis.

Summam D. Th. Rythmicis verſibus.

De indiuiſa & vnanimi ſacroſancta Euangelij prædicatione.

Funus eius maximo Religioſorum, ac nobilium Romanæ Curiæ concurſu fuit parentatum, dolentibus cunctis ob tanti viri iacturam, prout vidimus.

54 Ex corporis ergaſtulo ſolutus Grauina, ſucceſſorem in Procuratoris Ord. officio habuit P. Mag. F. Thomam Turcum, ab Vrbano VIII. ad ſupplicationem Cardinalis de Valencè Galli inſtitutum, Bononienſis ſtudij Regentem, virum ſapientiſſimum, atque religioſæ paupertati ita addictum, vt pecuniarum valoris gnarus, quoad vixit, ſemper fuerit, qui in Vrbem veniens menſe Decembri, ſequenti anno, depoſitione Rodulphij ab eodem *V*rbano Pont. facta, Magiſter Ordinis electus eſt quem optimè rexit prout vidimus.

55 Promotione Turci ſubſequuta P. Mag. F. Vincentius Bartolus Procurator Ordinis inſtituitur anno 1644. Fuit Bartolus in conuentu S. Mariæ ad Gradus de *V*iterbio ad Ordinem receptus, magni nominis prædicator, in Baſilica Liberiana Papæ Pœnitentiarius, Vicarius Romanæ Prouinciæ, in Sicilia ſemel, atque iterum Prouincialis. Deceſſit autem anno 1647. menſe Septemb. in noſtra Eccleſia terræ traditus, prout vidimus.

56 Abſente ab Vrbe, & Curia Romana Turco, in viſitatione Ordinis occupato, ab Innocentio X. P. M. Procurator Generalis creatus eſt P. Mag. F. Franciſcus Maria Campana, vir à *Deo* bonorum omnium largitore ſingulari gratia in prædicando ornatus; ita vt communi voce Prædicatorum Pater dictus ſit, in Italia tota famoſus, ac perpetuus poſtmodum Concionator in Baſilica Vaticana electus, munuſq; concionandi nunquam quoad vixit intermiſit. *D*eceſſit in Curia ex apoplexia anno 1651. ætatis ſuæ 67. in noſtra Eccleſia maximo populi cõcurſu terræ datus, prout vidimus.

57 P. F. Petrus Maria Paſſerinus de Sextula in Cremonenſi conuentu ad Ordinem receptus, terminato Bononiæ ſtudiorum curſu Cremonæ, atque in nobili conuentu, Sanctæ Crucis de Boſco cum laude, auditorumque profectu docuit. Ad regimen eiuſdem Conuentus S. Dominici de Cremona aſſumptus, regularem obſeruantiam ſuo, verbo, atq; inculpatæ vitæ, exemplo ibidem, & fouit, & promouit. A Magiſtro Ordinis Thoma Turco Socius, & Prouincialis Terræ Sanctæ delectus, peregrinationis eiuſdem in viſitanda Lombardia, Gallia, atque Hiſpania integerrimus comes fuit. Sublato ex hoc ſęculo nequam Turco, Bononienſis Inquiſitor ab Innocentio X. primò, anno 1650. Procurator Generalis deinde in Campanæ prædefuncti locum conſtitutus eſt anno 1651. Viuit hoc anno 1666. doctiſſimus vir, cordatuſque ſenex, demandato ſibi muneri ſedulò incumbens, librorum ſcriptioni quod ſibi supereſt tempus, conſumendo. Scripſit enim:

De Electione Canonica
impreſſ. apud Tinaſſium in Vrbe an. 1661.

De ſtatibus, & officijs hominum
ad 7. Quæſt. vlt. 22. D. Th. tomos tres impreſſ. apud eundẽ Tinaſſiũ an. 1663. & 1664. apud quem etiam impreſſit hoc an. 1666. orationes omnes, quas huc vſque in Pontificio Sacello habuit, verè doctas, atque eruditas, & tanto viro dignas.

Tit. 2.

Pœnitentiarij Dom. Papæ.

HAbent Pontifices Maximi præter S. R. E. Maiorem Pœnitentiarium, in Romana Curia Minores Pœnitentiarios, viros, tum doctrina, quum pietate conſpicuos, ad fideles pœnitentes grauioribus, Apoſtolicæque Sedi reſeruatis, culpis irretitos abſoluendos, quod munus magna in exiſtimatione fuit ſemper. Aſſumebantur autem Minores Pęnitentiarij indiſcriminatim, tum ex ſacris Ordinibus, quum ex ſęcularibus Presbyteris ante Pij V. tempora, exercebantque munia ſua in Baſilicis *La*teranen. Vaticana, atque Liberiana, ita vt in vnaquaque harum Baſilicarum, & noſtri, & Minores, aliorumque Ordinum profeſſores, nec non ſæculares Presbyteri ſimul *P*œnitentiarij eſſent.

In Vaticana Baſilica autem adminus vnus Pœnitentiarius ex noſtris Prædicatoribus ſemper erat; nã vt nos monuit Eminent. D. Card. Ludouiſius nũc S. R. E. Maior Pœnitentiarius, vir eruditiſſimus, in antiquis Pęnitentiariorũ eiuſdem Tẽpli ędibus adhuc viſitur cella vna in ea parte, quæ ad Orientẽ reſpicit, in cuius fornice ſunt depictæ imagines SS. Dom. P. N. Petri Mart. Thomę Aquinatis, atq; Catharinę Senenſis, qui ex noſtris fuere primi inter Sanctos relati; ad hanc nos acceſſimus elapſo anno 1665. & cũcta nobis relata adinuenimus.

At ad breue tempus permanebit cella hæc cum toto Pœnitentiariorum ædificio, ſolo iam iam æquando ob conſtructionem amphiteatri maximi, quod ibidem ante Vaticanam Baſilicam à Sanctiſſ. D. N. Alexandro Papa VII. permagnificè nunc conſtruitur.

Tandem Pius V. Pontifex Sanctiſſimus vnicuique Baſilicæ proprios in perpetuum attribuit Pœnitentiarios, ex eodem inſtituto ibidem miniſtraturos: noſtris Dominicanis, tanquam Beatiſſimæ Virgini addictiſſimis clientibus, Baſilica Liberianam S.

Mariæ

Mariæ Maioris nuncupata, PP. Minoritis Lateranenſe, PP. verò Societatis Ieſu Vaticana in ſortem obuenit.

Ante huiuſmodi verò Pij V. decretum plures ex Dominicano inſtituto fuere Summorum Pontificum Minores Pœnitentiarij, ex quibus illos, qui ad manus noſtras deuenere, receenſemus.

1 Inter hos igitur primum locum cōſequitur P. F. Clarus Sextius, ſeu de Sextis *Florentinus*, quem alij Bononienſem faciunt, ab Honorio III. Capellanus, ac Pœnitentiarius in Curia conſtitutus circa annum milleſimum ducenteſimum vigeſimum quintum. Fuit hic receptus ad habitum à B. Reginaldo, atque à S. P. Dominico *Romanæ Prouinciæ* primus prouincialis præpoſitus, priorque omnibus in Ordine Theologiam docuit. Deceſſit circa annum 1240. *Maluenda in Annal. Ord. an.* 1219. *Plod. de Vir. Illuſt. lib.* 1.

2 P. F. Reginaldus de Bononia, quem Rainaldum alij nuncupant, vir religioſiſſimus, à S. Patre Dominico & ipſe ad Ordinem receptus, à Gregorio IX. Apoſtolicus Pœnitentiarius primò, *Armachanus* Archiepiſcopus poſtmodum creatur circa annum milleſimum ducenteſimum quadrageſimum, qui Bononiæ miraculo multiplicationis duorum panum à S.P. Dominico factæ interfuit anno 1220. *Maluenda in Annal. Ord. prædicto anno.*

3 P. F. Gotifredus cum præfato Reginaldo fuit Pœnitentiarius Apoſtolicus à Gregorio IX. inſtitutus, non Romæ, ſed in Terra Sācta, vt ibidem ſuum munus adimplerent erga fideles loca Sancta, in quibus Redemptionis noſtræ myſteria ſunt exercita viſitantes. Hi verò obitum Magiſtri Generalis B. Iordanis Priori Pariſienſi in hunc modum nunciauere. *Venerabilibus, & dilectis Priori, & Conuentui Prædicatorum Pariſienſi. F.F. Gotifredus, & Reginaldus D. Papa Pœnitentiarij, ſalutem & Spiritus Sancti conſolationem. Noueritis quod innundante maris ſæuitia, ac ſuo impetu propellente ad littus galeam, in qua dulcis Pater noſter Magiſter Iordanis cum duobus Fratribus erat: iſte & nonaginta nouem perſonæ alia multis vinculis liberati ſunt ab hoc ſæculo nequam. Super hoc tamen chariſſimi non paucas cor veſtrum, quia nobis orphanis pius Pater, & Dominus totius conſolationis remedium, & poſt tempeſtatem prouidit tranquillum. Nam dum iacerent corpora inhumata, vt teſtantur illi, qui de ille naufragio euaſere, & qui eos tradidere proprijs manibus ſepulturæ; luminaria de coelo ſuper eos ſingulis noctibus effulſere. Sed & Cruces ſuper eos multæ viſa ſunt à multis, ad quod miraculum loci incola confluentes, tantam odoris fragrantiam hauſerunt, quòd iuxta teſtimonium, qui poſt viſa miracula eos tres ſepelierunt, vſque poſt decem dies odor nimius ab eorum manibus non receſſit. Sed & per circuitum ſepulturæ eiuſdem odoris ſuauitas latiùs emanauit, vſqueque Fratres de Achon venerunt cum barcha, & eos in ſuam Eccleſiam tranſtulerunt, vbi dictus Pater quieſcit, & multis multa beneficia procurat. Per omnia Benedictus Deus Amen.* Contigit autem B. Iordanis naufragium Idib. Februarij an. 1237. *Maluend. in Annal. Ord. anno* 1237. & *Taeg. in menumen. Ord.*

4 P. F. Deſiderius Apoſtolici Pœnitentiarij munus ſub Innocentio IV. exercuit, ab eodem Pontifice Legatus ad Iacobum Aragoniæ Regem miſſus an. milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſexto pro eo abſoluendo à cenſuris, in quas inciderat, propter abſciſſionem linguæ Gerundeſi Epiſcopo, ipſo mandante, factam, cum iam perpetrati facinoris veniam ſimul, ac pœnitentiam ab ipſo Innocentio petijſſet. *Baron. in Annal. Eccleſ. an.* 1246. *num.* 10.

5 Sub eodem Innocentio Pontifice Pœnitentiarij fuere in Apoſtolica Curia PP. FF. Raynardus, atque Grehardus, quibus demandata eſt ab eodem Pont. cauſa diſpenſationis concedendæ F. Adolpho Minoritæ, Holſatiæ olim Comiti, vt ſacros Ordines ſuſcipere valeret, quam ijdem Pœnitentiarij ſequenti teſtimonio illi conceſſere.

Vniuerſis præſentes litteras inſpecturis, F. Raynardus, & F. Gherardus Dom. Papæ Pœnitentiarij ſalutem in Domino.

Noueritis quòd nos audita confeſſione Fratris Adolphi Ordinis Minorum Fratrū, præſentium exhibitoris, eidem ſuper omnibus articulis, pro quibus duxerat ad ſedem Apoſtolicam laborandum & ſimilibus, ſiue minoribus; ſi quos in obliuionem deduxit, &c. beneficium abſolutionis impendimus, & vt

ad omnes ſacros Ordines promoueri valeat diſpenſauimus cum eodem &c. Dat. Laterani 10. *Kal. Maij pontificat. Innocentij IV. anno* 1. qui fuit reparati orbis 1244. *Bzou. vbi ſup. eod. an.* 1244. *num.* 7.

6 P. F. Io. de Vaideſuſen, aliàs Teutonicus, tam ſcientia, quàm pietate vir clarus, ab Innocentio IV. Capellanus, Pœnitentiariuſque Apoſtolicę Sedis deligitur, qui ad Boſnenſem Eccleſiam regendam aliquãdo aſſumptus, eaq; poſtmodũ dimiſſa ad Ordinem reuerſus, partes Eccleſiæ contra Fridericũ Imp. ſub Innocentio IV. anno 1249. inuicto animo ſuſcepit, à quo aliquando appetitus eſt inſidijs, pellice quadam ſubornata contra eius pudicitiã, ac famam; at vir Sanctus accedentem lupam eleuata manu tam fortiter percuſſit, vt in terram proſtrauerit, erecto ſibi in cunctorum oculis perpetuo pudicitiæ tropheo. *Bzou. vbi ſup. an.* 1249. *num.* 6.

7 P. F. Bernardus Theutonicus ſub Innocentio IV. fuit Apoſtol. Pœnitentiarius, de quo legitur, quòd cum à Tartaris Hungaria atque Ruſſia vaſtarentur, rogauit ipſe B. Virginem Lutgardem, cui erat maxima deuotione affectus, vt ſponſum ſuum Chriſtum Dominum aſſiduis precibus interpellaret pro auertendo hoc flagello à Germanis, cui ſanctam Virginem ita reſpondiſſe fertur. *Ego non iam demum pro hac re coepi rogare Dominum: certa ſum autem ad has regiones non venturos modo Tartaros*, quod ille non aliter ab eius ore recepit, ac ſi de cœlo vox deſcendiſſet, atque prout dixerat Ludgardis, euenit, *Maluenda in Annalib. Ord. anno* 1242.

8 Innocentius IV. alterum ex Ordine ſibi Capellanum, atque Apoſtolicæ Sedis Pœnitentiarium P. F. Stephanum Gallum delegit, cui præcepit, vt in prouinciam prouinciæ, quæ pro fide Catholica, atque publica pace conſtabilienda opportuna agnoſceret, adimpleret, vt res fidei Chriſtianæ tanto diligentius contra hæreticos curarentur. *Bzou. in Annal. Eccleſ. anno* 1251. *& Fernand. in Concertat. Præd. anno prædicto.*

9 P. F. Petrus Fulconis ex Regio Lepidi, vir, tam in ſugeſtu, qum in Cathedra, mirabilis, à Gregorio X. in Summum Pontificem electo anno 1271. Apoſtolicæ Sedis in Romana Curia Minor Pœnitentiarius inſtituitur, deinde eidẽ Maioris Pęnitẽtiarij munus demãdatur, vt inter Maiores Pœnitẽtiarios retulimus. *Taeg. vbi ſup.*

10 Aſſumptus ad vniuerſale Eccleſiæ regimen Nicolaus Papa III. ſuum in Romana Curia Pœnitentiarium creauit P. F. Guillelmum Gallum Pariſinum Doctorem inſignem, quem ſequenti anno 1278. Archiepiſcopali Corinthienſis Eccleſiæ dignitate cohoneſtauit 5. Id. Aprilis, pallio per manus Card. Tit. S. Mariæ in Coſmedin eidem impertito. *Bzou. in Annal. Eccleſ. anno* 1278. *num. vlt*

11 P. F. Nicolaus de Anapijs Rhemẽſis, Gallus S. Theologiæ Doctor præſtantiſſimus, aſſumpto Martino *IV.* ad culmen Apoſtolicum, ab eodem Pœnitentiarius Apoſtolicus in Romana Curia deligitur, cumque demandatum ſibi munus egregiè compleret, ad Patriarchalem ſedem Hieroſolymitanam, ipſo Martino promouente, euehitur anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo primo, quam Eccleſiam annos quatuor ſumma integritate rexit, de quo ſup. inter Patriarchas. *Ex Manuſcript. Vghell. & Plod. lib.* 4. *in Patriar. Ord.*

12 P. F. Hugo de Lauſana Theologus Eminentiſſimus à Nicolao Papa IV. Minorita Apoſtolicæ ſedis in *V*rbe Pœnitentiarius conſtitutus eſt, quo in munere etiam ſub S. Cæleſtino V. nec non Bonifacio *V*III. præfuit, in non modica æſtimatione habitus ab eiſdem Pontt. ac Rom. Curia cui & F. Saluo Rom. prouinciæ Diffinitori iniunctum fuit à Patribus in Capitulo Gen. apud Montem Peſſulanum anno 1294. congregatis, vt contra F. Ioannem de Laterano, qui de noſtro Card. Hugone fuerat obloquutus in cauſa depoſitionis Magiſtri Generalis *M*unionis Inquireret. *Ex Act. eiuſdem Capit. Gen.*

13 P. F. Conſilius Gattus nobilis *V*iterbienſis, cum eſſet Procurator Ordinis in Romana Curia, vir pietate, & doctrina venerabilis, à Martino *IV.* renunciatur Apoſtolicæ Sedis Capellanus, atque Pœnitentiarius, cuius tale exiſtit teſtimonium in Eccleſ. Gradenſis cęnobij noſtri apud *V*iterbium, in quo Religionis lac ſumpſerat, vbi & quieſcit.

Frater Conſilius Gattus Viterbienſis Ordinis Prædicat.

Martini IV. Capellanus, & Poenitentiarius

Archie-

Archiepiſcopus Arborenſis, & Conſenſis
ac Sacelli S. Pauli in Conuentu.
fundator hic iacet.
Anno MCCCVIII.

*V*ghell. Ital. Sac. tom. 6. in Archiepiſc. Compſanis, & Olmeda in vita Magiſtri Ord. Stephani Biſuntini.

14 Eodem fere tempore fuere in Romana Curia ex noſtris duo alij Pœnitentiarij Apoſtolici, Dominicus Hiſpanus, ac Petrus de Lorana, quorum mentionem Olmeda noſter in vita Stephani Biſuntini *M*agiſtri Ord. in hunc modum facit. *Erant & in Curia Pænitentiarij Vrbis ex Ordine Fr. Conſilius Viterbien. antea Procurator Ordinis, & poſtea Archiep. Compſanus; & F. Petrus Polonus* (hic autem erat Maior Pœnitentiarius, vt inter Maiores Pœnitentiarios ex Bzouío ſupra retulimus) *poſt Epiſcopus Caminen. in Prouincia ſua, qui Genuæ obijt, & F. Dominicus Hiſpanus poſt Epiſcopus Syracuſanus in Sicilia, & F. Petrus de Lorana Burgundus.* Hæc Olmeda vbi ſupra.

15 P.F. Ildebrandinus de Cluſio ex Romana Prouincia à Bonifacio VIII. Apoſtolicæ Sedis Pęnitentiarius inſtituitur circa annum milleſimum trecenteſimum, quo in munere etiam ſub Benedicto XI. & Clemente V. enituit; quieuit autem in Domino In Romana Curia die 17. Decembris anno milleſimo trecenteſimo nono in Eccleſia S. Sabinæ ſepulturæ traditus hoc breui elogio, eius ſepulturæ appoſito.

Hic requieſcit corpus P. Ildebrandini
de Cluſio
Ordinis Fratrum Prædicatorum
Pænitentiarij Dom. Papæ
qui obijt anno Domini
MCCC.IX. die XVII. Decemb.
Requieſcat in pace.

Plod. de Progen. S. Domin. in Italia lib. 1. cap. 56.

16 P. F. Iſnardus Taconus Pęnitentiarius Apoſtolicus in Curia Romana extitit tempore Clementis V. factus poſtmodũ Papien. Eccleſię adminiſtrator an. 1311. Archiepiſcopus Thebanus, nec non Antiochenus Patriarcha, de quo Olmeda in vita Aymerici *M*agiſtri Ord. noſtri hæc memoria digna ſcribit. *F. Iſnardus Papienſis ab eodem Clemente* (ſcilicet V.) *fit Archiepiſcopus Thebanus, prius ab eo inſtitutus Pænitentiarius Vrbis, & Curiæ; ei primum notus factus, quia in minoribus conſtituto Pontifice ipſe in neceſſitate magna itineris, ei affuerit, cum per partes Lombardiæ iter faceret.* Vghell. in Ep. Papien. tom. 1. Ital. Sac.

17 P.F. Iacobus de Concoſſio à Ioanne XXII. cui erat à Sacris confeſſionibus, Apoſtolicus Pęnitentiarius primo inſtituitur, deinde ad Lodouenſem Eccleſiam promouetur anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo, cui cum annos duos præfuiſſet, eandem dimiſit in fauorem P. F. Vidi de Perpiniano ex Ordine noſtro, vt Ioanni Pontifici inſeruire commodius poſſet. *Gall. Chriſt. tom. 3. in Lodouen. Epiſcopis.*

18 P. F. Iacobus de Fiſicis Ariminenſis à Ioanne Papa XXII. Apoſtolicæ Sedis in Romana Curia Pęnitẽtiarius inſtitutus, cum demandatum ſibi munus cum laude obiuiſſet, Ariminenſis Epiſcopus ab eodem Pontifice Max. creatus eſt Idib. *M*artij anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo tertio. prout ſupra in Epiſcop. Ariminen. retulimus. *Vghell. tom. 2. Ital. Sac. in Ariminen. Epiſcop.*

24 P. F. Hieronymus de Viterbio à Io. XXII. Pęnitentiarius in Vrbe fuit inſtitutus cum Romanæ prouincię prouincialis fuiſſet circa annum 1320. vt aſſerit Taeg. in Monum. Ord.

19 P. F. Io. de Venetijs Apoſtolicus Pœnitentiarius & ipſe fuit Ioannis Papæ XXII. à quo in laborum ſuorum pręmium Iuuenacenſis Epiſcopus creatus eſt circa annum milleſimum trecenteſimum vigeſiquintum, vt ſupra in Epiſcopis Iuuanecen. Ex Taegio & Vghello retulimus.

20 P. F. Guillelmus de Narbona Benedicti XII. in Apoſtolica Curia Pœnitentiarius fuit, a quo ad Nemauſenſem Epiſcopalem Sedem promotus eſt die 29. Aprilis anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo ſexto, ſequenti anno e viuis ereptus. *Taeg. in monum. Ord.*

21 P. F. Euenius Beſagnonus Trecoren. Diœceſis, cum eſſet Vrbani V. in Apoſtolica Curia Pœnitentiarius, ab eodẽ ad Trecotenſe Sacerdotium promouetur die 19. Nouemb. anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo ſecundo. Deceſſit autem Auenione circa annum 1370. apud noſtros ibidem conditus. *Gall. Chriſt. t. 3.*

22 P. F. Godeſcalcus Falchald ab Vrbano V. creatus Apoſtolicæ Sedis Pœnitentiarius in Romana Curia, ab eodem Pontifice Maximo fit *Lincopenſis* Epiſcopus in Polonia 11. Kal. Martij anno milleſimo treeenteſimo ſexngeſimo quarto, qui fuit Pontificatus eiuſdem Vrbani quintus vt ex libro prouiſionis Prælatorum eiuſdē Pontificis habemus. *Ex Vghell. in M.S.*

23 P. F. Elias Raymundi Petragoricenſis ex Tholoſana Prouincia de Conuentu Braieriacenſi, vir induſtriæ, ac doctrinæ laude clarus, cum eſſet in Vrbe Procurator Ordinis ſub Magiſtro Generali Simone Lingonienſe, Apoſtolici Pœnitentiarij munus quoque exercuit ſub Vrbano Papa V. ex quibus oneribus ad Magiſterium Ordinis aſſumitur in Capitulo Generali Auenionen. an. 1367. *Olmeda in eius vitis.*

24 P. F. Andreas Turrianus, ſiue à Turre, ab Vrbano V. Apoſtolicus Pœnitentiarius delectus eſt, ac poſtmodum, vacante Ianuenſi Sede, ab eodem Pont. Max. eiuſdem Ecclesiæ Antiſtes inſtitutus 3. Kal. Martij anno milleſimo treeenteſimo ſexageſimo octauo. *Vghell. tom. 4. Ital. Sac. in Archiep. Ianuen.*

25 P. F. Philippus Gezza de Ruffinis Romanus de Regione Parionis, nobilibus ortus natalibus, magnique nominis Theologus ab Vrbano V. vnus ex minoribus Vaticanæ Baſilicę Pœnitētiarijs deligitur, atque aliquibus elapſis annis Tiburtinus Epiſcopus conſtituitur anno 1367. ac tandem ab Vrbano VI. ſacra purpura condecoratur anno 1378. *Fernandez & Plod. inter Cardd. Ord.*

26 B. Raymundus de Vineis Capuanus S. Catherinæ Senenſi à ſacris confeſſionibus, vitæ ſanctitate mirabilis, ab Vrbano VI. cui ſemper adhæſit, Apoſtolicus Pœnitentiarius delectus, ad Florentinos, Ianuenſes, & alios Italiæ Princeps, vt illos in obedientia erga eundem Vrbanum conſtabiliret, Nuntius Apoſt. miſſus eſt an. 1378. ac tandem à Prouincijs eidem Vrbano obſequium præſtantibus, cum declinaſſet ad Pſeudo-Pontificis Clementis VII. partes Elias Tholoſanus Magiſter Ord. in eius locum Generalis Magiſter electus fuit in Capit. Bononien. an. 1380. *Vall. de vir. Illuſt. Prou. Regni Ord. Præd. p. 2.*

27 P. F. Mauritius de Colange Vineuſes ex Antiſiodorenſi conuentu ab Vrbano Papa VI. Apoſtolicus in Curia Pœnitentiarius deligitur; cum autem demandatum ſibi munus laudabiliter exerceret, Niuernen. Epiſcopus ab eodē Pont. Max. deligitur anno nati Saluatoris 1382. Iunij 29. qua in Eccleſia conſtituto ſibi perpetuo Anniuerſario quieſcit, elogio illius tumulo præfixo à nobis in Niuernen. Epiſcopis relato, quod muneris Pœnitentiarij continet mentionem: *Gall. Chriſt. tom. 3. in Epp. Niuernen. num. 73.*

28 P. F. Petrus Curialis Surrentinus in Sacra Theologia laureatus, ab Vrbano VI. in Apoſtolica Curia Pœnitentiarius deligitur, Nunciuſque Apoſtolicus mittitur ad Carolum III. Siciliæ Regē an. 1382. à quo benigniſſimè receptus, commendatur cunctis Regni ſui miniſtris, datis Regijs litteris 22. Martij anno eodem, in quibus Petri virtutes, ac munera iniuncta à Pont. Max. Vrbano cōmemorantur, *Vall. de Vir. Illuſt. Prou. Regni Ord. Præd. par. 2.* qui eaſdem refert litteras.

29 P. F. Sancius à Porta Aragonenſis, cum eſſet ſub Benedicto XIII. Pſeudo-Pontifice eius Sacri Palatij Magiſter, in feſto SS. Pentecoſtes in publica Capella coram eodem Benedicto, de tollerando ab Eccleſia pernitioſiſſimo ſchiſmate conſtanti pectore perorauit, quapropter ira percitus Benedictus, in carcerem eum retrudi voluit, vbi poſt duos annos fuga inita ad Innocentij VII. ſacros pedes acceſſit, à quo benigniſſime ſuſceptus, Pœnitentiarius Apoſtolicus, atque Pontificius Capellanus creatus eſt, ſicuti ex monumentis molis Adrianæ nos monuit eruditiſſimus D. Carolus Cartarius Aduocatus Conſiſtorialis, eiuſdemque Archiuij Cuſtos.

30 P. F. Io. Andreæ Florentinus erat Apoſtoſtolicus Pœnitentiarius in Baſilica Lateranen. ſub Pio V. anno 1567. qui in vinea, quæ tunc temporis ad conuentum Mineruæ ſpectabat, immediatè ad læuam extra portam Salariam domum ędificauit, cui via publica Salaria tale proſtat documentum.

D. O. M.

F. Io. Andreæ Florentinus

Ord. Præd.

S. Ioannis Lateranen. Pœnitentiarius

fuit

ſuis ſumptibus à fundamentis erexit M.D.LXVII.

31 Eodem anno 1567. Pœnitentiarij Apoſtolici in Vaticana Baſilica onus ſuſtinebat P. Mag. F. Gabriel Mattener Gallus, qui ſequenti anno à Pio V. cum F. Matthæo Lachio fuit factus ſecretus, & peculiaris Nuntius Apoſtolicus vbique locorum ad inquirendum contra hæreticos pro vt in 3. parte referimus.

32 P.F. Vincentius Suttonus circa hæc tempora *Pœnitentiarius* erat in Baſilica *S.* Mariæ Maioris, cuius memoria habetur inciſa in marmore ſuper fores cellæ Priocalis noſtri Tiburtini Conuentus S. Blaſij.

Pius V. *Pontifex* Sanctiſſimus poſtmodum decreuit in vnaquaque Baſilica, nempe Lateranen. Vaticana, ac Liberiana, quæ S. Mariæ Maioris dicitur; certum Pænitentiariorum numerum ex eadem *Religione* deligendorum, & in Lateranenſi conſtabilitis Fratribus Minoribus, atque in Vaticana PP. Ieſuitis, nobis Dominicanis tanquam B. Virginis clientibus S. Mariæ Maioris Baſilicam perpetuò attribuit ſequenti Apoſtolico edito decreto.

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

PRo noſtri muneris officio curæ nobis eſſe debet, vt de miniſtris idoneis ad conferendum fidelibus pœnitentiæ Sacramentum apud Eccleſiam S. M. Maioris de Vrbe vtilior deinceps ratio habeatur: poſtquam enim fel. rec. Pius Papa quartus prædeceſſor noſter antiquum numerum Penitentiariorum ex diuerſis nationibus, atque ordinibus in dicta Eccleſia conſtitutorum ad numerum duodecim, qui alias iuxta veterem ipſorum inſtitutionem à Romanis Pontificibus traditam ibi perpetuo conſiſterent, motu proprio per ſuas litteras reformauit, re ipſa compertum eſt, ne hoc quidem ad præfatum officium admodum profeciſſe, ac numerum ipſum duodecim Pœnitentiariorum ad id munus in dicta *Eccleſia* ſubeundũ nimis multum, præterea illam ordinum, & linguarum diuerſitatem non perinde neceſſariam eſſe. Nos igitur vtilius multum fore rati, ſi numerus perpetuus rurſus minuatur, ſimulque omnes *Pœnitentiarij* perpetui, ex vno Ordine, eodemque linguæ idiomate conſtituantur. Motu proprio ex certa ſcientia deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, reformationem, & reductionem Pij prædeceſſoris huiuſmodi, ac etiam omnes & quaſcumque cõſtitutiones de numero; ordinibus, nationibus, & alijs qualitatibus ipſorum Pœnitentiariorum, tam per eundem Pium, quàm quoſcumque alios prædeceſſores noſtros quomodolibet ex quibuſuis cauſis factas, nec non facultates conſtituendi perpetuos *Pęnitentiarios* à maiori Pęnitentiario noſtro, & quibuslibet alijs, & per literas Pij prædeceſſoris huiuſmodi attributas, tenore præſentium reuocamus, & abolemus, ac præfatas, & quaſcumque literas deſuper confectas, quarum ſingularum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, caſſamus, & annullamus, volumuſque illas omnes vires, & effectum de cætero non habere: quin etiam omnes illos Pęnitentiarios, qui hucuſque in dicta Eccleſia quomolibet conſtituti ſunt, officio, viu, & exercitio Pęnitentiarij apud illam priuamus, & amouemus, diſtrictius inhibentes Maiori Pęnitentiario perpetuo, & quibuſlibet alijs, ne deinceps in officiorum collatione, aut Pęnitentiariorum huiuſmodi ordinatione, amotione, vel alia quacumque diſpoſitione ſeſe audeat immiſcere, & nihilominus in dicta Eccleſia *S. M.* Maioris ſex dumtaxat Pęnitentiarios minores, qui omnes ordinis Fratrum Prædicatorum Romanæ prouinciæ, iuxta morem eiuſdem ordinis, non autem alterius, poſt hac in perpetuum eſſe; ac per Priorem Prouincialem dictæ Prouinciæ, ſeu Priorem Beatæ Mariæ ſupra Mineruam de Vrbe tanquam eius *Vicarium* conſtitui debeant. Quique omnibus, & ſingulis facultatibus, priuilegijs, pręrogatiuis, exemptionibus, & indultis, quibus Pęnitentiarij minores Eccleſiæ *S.* Ioannis *Lateranen.* & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere valeant, perpetuò inſtituimus; Eoſque curæ, iuriſdictioni, poteſtati, viſitationi, & correctioni perpetui Prioris Prouincialis, vel

tan-

tanquam Vicarij Prioris S. M. ſupra Mineruam, ſalua ſemper Maioris Pęnitentiarij præfati in concernentibus curam officij huiuſmodi, ſuperioritate, & debita obedientia, demandamus. Qui quidem Prior ſeu Vicarius pro ſua in Deum pietate, & officij debito, eos ibi Pęnitentiarios conſtituat, quos morum, doctrinæ, & ætatis ratione habita ad id munus obeundum idoneos cognouerit, eoſdem etiam cum bene ſibi viſum fuerit remoueat, & illorum loco alios eiuſdem Ordinis, & Prouinciæ ad pręfinitum dumtaxat numerũ ſex Pęnitentiariorum ſubſtituat, quibus duos fratres Cõuerſos, vel Tertiarios pro communibus ſeruitijs, & alijs neceſſitatibus eorum ducimus ſubiungendos. Cæterùm ipſe Prior Prouincialis, ſeu tanquam Vicarius Prior S. M. ſupra Mineruam in eorum omnium vitam, & mores inquirat, animaduertat, viſitet, moneat, corrigat, & emendet, quemadmodum alijs ſuperioribus in Fratres dicti ordinis iuxta regularia illius inſtituta dignoſcitur ordinatum. *Vt* autem ipſis ſex Pęnitentiarijs, & duobus conuerſis de communi, & quantum fieri poſſit, propinqua habitatione conſulatur, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, ædes, quæ intrantibus ad dexteram partem Eccleſiæ Sanctæ Potentianæ conſtant, & ad ſeptentrionem ſpectant, quas nuper in eorum vſum aptãdas curauimus, cum veſtibulo, & viridario ad valuas dictæ Eccleſiæ, ac omnibus iuribus, & pertinentijs eius, à reliqua proprietate, & rebus menſæ capitularis præfatæ Eccleſiæ, ac ſingulorum illius Beneficiorum, & præbendarum pro perpetuo vſu, & habitatione præfatorum ſex Pęnitentiariorum, & ſine conſenſu dilectorum filiorum Archipresbyteri, & Capituli eiuſdem Eccleſiæ, ipſis omnino contradicentibus perpetuò diſmembramus, & ſeparamus, illaſque cum veſtibulo, viridario, iuribus, & pertinentijs præfatis ſex Pęnitentiarijs, & duobus Conuerſis, aut Tertiarijs pro huiuſmodi habitatione, & vſu perpetuo concedimus. Ita quod liceat ipſis ſex Pęnitentiariis ædium, & aliorum præfatorum corporalem poſſeſſionem per ſe, vel alium, ſeu alios propria auctoritate, & abſque vitio ſpolii, ſeu attentatorum, liberè apprehendere, & perpetuò detinere; cum eo tamen, vel alias ipſi Eccleſiæ S. Potentianæ quo ad titulum Presbyteri Cardinalis in nihilo derogetur, atque aliarum illius rerum, & bonorum adminiſtratio, fructuumque perceptio, & diſpoſitio ad Archipresbyterum, & Capitulum præfatos, vt prius, pertineat. Inſuper pro vſu, & alijs neceſſarijs ſex Pęnitentiariorum, & duorum Conuerſorum præfatorum mẽſtruam prouiſionem viginti nouem ſcutorum auri in auro ſuper pecunijs compoſitionum, quæ in officio datariatus noſtri fiunt, eiſdem ſex Pœnitentiarijs, vel eorum procuratori ad id ab eis poteſtatem habenti per pecuniarum earumdem depoſitarium ſingulis menſibus, donec illis alia idonea aſſignatio facta fuerit, quo caſu, & non alias præfata prouiſio ceſſare cenſeatur, integrè perſoluendam concedimus. Decernentes præſentes litteras ſub nullis reuocation. ſuſpenſion. limitation. reduction. reſtitution. derogation. aut alijs contrarijs diſpoſitionibus ſimilium, vel diſſimilium conſtitutionum, & ordinationum per nos, ac Sedem Apoſtolicam; etiã motu, & ſcientia ſimilibus, & ex quibuſuis cauſis vrgentibus quantumlibet pro tempore factis; etiam ſi in illis de eiſdem parentibus literis, & eorum toto tenore, ac data, ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio fiat, comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanauerint, toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac de nouo, & quacumq; data per Priorem, & Prouincialem, ac Pęnitentiarios præfatos eligenda conceſſas eſſe, & cenſeri, & ita noſtræ incõmutabilis voluntatis, & intentionis eſſe, & fore, ipſaſque præſẽtes nullo vmquam tempore de ſubreptionis, & obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu notari; aut eius vel controuerſia quacunque ratione, vel cauſa vocari poſſet, cauſamque, ſeu cauſas propter quas reuocatio, abolitio, caſſatio, annullatio, priuatio, amotio, inſtitutio, & alia præfata facta ſunt coram quocumque, minime verificari, nec ob id ſeu ex quo intereſſe putantes vocati non non fuerint, per ſubreptionem obtentas pręſumi, iuribuſque propterea carere. Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apo-

ſto-

ſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales ex quauis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ſeu ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, nõ obſtantibus noſtra, per quã dudũ voluimus inter alia, quòd deinceps per quamcumq; conceſſionem, aut gratiã per nos, etiam motu, & ex certa ſcientia faciẽdum nullis ius ſibi quæſitum quomodolibet tollere, & piæ mem. Bonifacij Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri, qua cauetur nè fratres Mendicantes noua loca recipere, aut recepta retinere poſſint ſine ſpeciali dictæ ſedis Apoſtolicæ licentia, de prohibitione huiuſmodi mentionem facientes, alijſque conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, & dictorũ Sanctæ Mariæ Maioris, ac Sanctæ Potentianæ Eccleſiarum iuramento, & confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alla roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apoſtolicis, illis, earumque perſonis, ac etiam præfato Maiori Pœnitentiario per quoſcumq; Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos, & dictam ſedem ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis clauſulis, & decretis quomodolibet conceſſis, approbatis, & etiam iuratis innouatis. Quibus omnibus, etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione, de ipſis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruãda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbũ insererẽtur præſentibus pro ſufficienter expreſſis, habẽtes illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, harum ſeriè ſpecialiter, & expreſſè derogamus; cæteriſque contrarijs quibuſcumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ reuocationis, abolitionis, reſtitutionis, demandationis, decreti, diſmembrationis, ſeparationis, conceſſionis, aſſignationis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire: ſi quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1568. Calendis Septembris Pontifica tus anno 3.

Ex Monumentis Archiui Conuentus S. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe, ac Pœnitentiariæ S. Mariæ Maioris.

Congruæ igitur præfatorum Pœnitentiariorum ſuſtentationi cõſulturus idem Pius Pontifex, Abbatiam S. *Mariæ* Macularum loci S. Geneſij Camerinen. Diœceſis, Benedictini Ordinis conuentui, ſeu Sacriſtiæ S. Mariæ ſuper Mineruam perpetuò vniuit, ea tamen lege, vt de redditibus illius eiſdem Pœnitentiarijs annuam penſionem ſcutorum trecentorum auri in auro ſolueret. Datis de hac re ſequentibus Apoſtolicis litteris.

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Rem fluxam, & fragilem conaremur operarios in vineam *Domini* immittere, niſi ea, quæ ad victum, cultumque ſuppeditent, eadem opera pararemus. Cũ itaque nos pridem de Miniſtris idoneis ad conferendum fidelibus pœnitentiæ Sacramentum apud Eccleſiam Sanctæ Mariæ Maioris de Vrbe, vtiliorem deinceps rationem capere volentes, antiquum numerum minorum Pœnitentiariorum ex diuerſis nationibus, & Ordinibus in dicta Eccleſia conſtitutorum ad numerum duodecim per fel. rec. Pium Papam Quartum prædeceſſorem noſtrum reformatum, motu proprio reuocauimus, & in præfata Eccleſia ſex dumtaxat Pœnitentiarios minores, qui omnes ordinis fratrum Prædicatorum prouinciæ Romanæ iuxta morem eiuſdem Ordinis eſſe, ac per Priorem Prouincialem dictæ Prouinciæ, ſeu Priorem Domus Beatę *Marię* ſuper Mineruam de Vrbe eiuſdem Ordinis, tanquam eius *Vicarium* conſtitui debere, perpetuò inſtituimus, ac ædes, quæ intrantibus dextera parte Eccleſiæ Sanctæ Potentianæ conſtant, & ad ſeptentionem ſpectant, quas in eorum vſus aptandas, ac reformandas iam curauimus cum, veſtibulo, & virida-

tio

rio ad valuas dictæ Eccleſię præſentis iam ſex Pœnitentiarijs, & duobus Conuerſis, aut Tertiarijs pro huiuſmodi habitatione, & vſu perpetuo conceſſimus. Inſuper pro victu, & alijs neceſſarijs menſtruam prouiſionem viginti nouem ſcutorum auri in auro ſuper pecunijs compoſitionum, quæ in officio Datariatus noſtri fiunt eiſdem ſex Pœnitentiarijs, vel eorum Procuratori per pecuniarum earundem depoſitarium ſingulis menſibus, donec illis alia idonea aſſignatio facta foret, quo caſu prouiſio ipſa ceſſare cenſeretur, integrè perſoluendam reſeruauerimus, ac aſſignauerimus: Ac poſtmodum dilectus filius noſter Aloyſius tituli Sancti Marci Presbyter Cardinalis, Cornelius nuncupatus, Commendæ Sanctæ Mariæ macularum loci Sancti Geneſij Sancti Benedicti, vel alterius ordinis Camerinen. Diœc. quam ipſe illud ex diſpenſatione Apoſtolica nuper obtinebat, ſeù aliàs ipſum certo modo vacans per eum, quoad viueret tenendum, regendum, & gubernandum Apoſtolica auctoritate commendatum fuerat, nec non liti, & cauſæ forſan inter eum, & alium, ſeù alios in Romana Curia, vel extra eam, & etiã coram nobis pendenti, ac omni iuri ſibi in regimine, & adminiſtratione dicti Monaſterij, vel ad illa quomodolibet competenti habita, vel non illorum poſſeſſione in manibus noſtris ſponiè, ac liberè ceſſerit; Noſque ceſſionem huiuſmodi duxerimus admittendam. Nos hac nobis oblata vacationis occaſione, dictorũ ſex Pœnitentiariorum ſuſtentationi, & alijs neceſſarijs commodiùs, ſtabiliùſque prouidere, ac ſimul nos, ac Cameram Apoſtolicam prędictam prouiſione quamprimum exonerare volentes. Nec non verum, & vltimum dicti Monaſterij vacationis modum, & ſi ex illo generalis reſeruatio, etiam in corpore iuris clauſa reſultet pro expreſſo habentes, Motu ſimili, & ex certa ſcientia, noſtra, deq; Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Monaſterium præfatum, quod cõuentu caret, cuiuſq;, & Parocchialis Eccleſiæ S. Michaelis delle Ripe dictæ Dioc. & forſan aliorũ illi annexorũ fructus, redditus, & prouentus ſexcentorum ducatorũ auri de Camera ſecundùm communẽ æſtimationem valorem annuum, vt accepimus, non excedunt quouis modo, & ex cuiuſcumque perſona, ſeù per obitum, aut liberam ceſſionem quondã Triuultij Gregorij Maxillæ, forſan apud ſedem Apoſtolicam vita defuncti, vel cuiuſuis alterius de regimine, & adminiſtratione præſentis in dicta Curia, vel extra eam; etiam coram Notario publico, & teſtibus ſponte factã, ſeù etiam prædicta, vel quacumque alia Commenda, aut diſpoſitione de illo, etiam in vim cuiuſcumque regreſſus, ſeù acceſſus & ingreſſus ad dictum Monaſterium tã prædicto Aloyſio Cardinali, quàm etiam dilecto filio Franciſco Serbellono, aut alteri cuicumque perſonæ, etiam Apoſtolica auctoritate factis propter inhabilitatem, vel incapacitatem, aut confidentiæ vitium, etiam iuxta litteras fel. rec. Pij Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri, vel ex quauis alia cauſa nullis, & inualidis exiſtentibus, etiam ſi tanto tempore vacauerit, quòd eius prouiſio iuxta Lateranen. Concilij, aut alias Canonicas Sanctiones ad ſedem prædictam legitimè deuoluta exiſtat, & illa ex quauis cauſa ad Sedem eandem ſpecialiter, & generaliter pertineat, & de illo conſiſtorialiter diſponi conſueuerit, ſeu debeat, ac ſuper eiſdem regimine, & adminiſtratione aliàs, ac inter aliquos alios quoſcumque lis, ſeù ſuper petitorio, vel poſſeſſorio moleſtia cuiuis & ſupraſcripta ſtatum, præſentibus haberi volumus pro expreſſo pendeat indeciſa dignitate Abbatiali nomine titulo, & eſſẽtia Abbatiali inibi perpetuò ſuppreſſis, & extinctis cũ annexis prętatis ac omnibus membris iuribus, iuriſdictionibus, pertinentijs, & actionibus ſuis quibuſcumq; Domui S. M. ſupra M. ſeù illius Sacriſtię aplicamus. Itaq; liceat dilecto filio eiuſdẽ domus Priori corporalẽ poſſeſſionẽ Monaſterij, & annexorũ, nec nõ membrorũ applicamus iurũ iuriſdictionũ, & pertinentiarũ prædictorum nec non ipſius Monaſterij proprietatum, & bonorum per ſe, vel alium, ſeù alios propria authoritate, & abſque ſpolij, ſeù attentatorum vitio, aut iudicij miniſterio, Iudiciſue authoritate, ſeù decreto liberè apprehendere, & perpetuò retinere, eique in diuinis deſeruire, & curam etiam omnium animarum dictæ Eccleſiæ exerceri facere, Dioceſani loci, vel ſuperiori Ordinis eiuſdem Monaſterij præfati exiſtit, licentia, vel conſenſu minimè

nimè requiſitis perpetuò vnimus, annectimus, & incorporsmus. Cum eo tamen, vt ipſe Prior de fructibus, redditibus, & prouentibus præſentis penſionem annuam 300. ſcutorum auri in auro eiſdem ſex Pœnitentiarijs, & duobus Conuerſis annis ſingulis duobus terminis ęqualiter in perpetuum perſoluere teneatur, & ad id obligatus ſit, eaque re prouiſio menſtrua 29. ſcutorum ſuper pecunijs compoſitionum huiuſmodi, quoad ſummam trecentorum ſcutorum ſimilium dumtaxat omnino extincta cenſeatur. Reſiduum verò eiuſdem prouiſionis, quod ſummam quinquaginta quatuor ſcutorum ſimilium conſtituit, ſuper pecunijs compoſitionum huiuſmodi, vt priùs remaneat, donec eiſdem ſex Pœnitentiarijs, & duobus Conuerſis alia idonea aſſignatio pro reſiduo facta fuerit. Si quid verò de dedicta Sũma 300. perſoluta omnibuſque oneribus Monaſterij, & Eccleſiæ prædictorum ſupportatis de fructibus, redditibus, & pronentibus ſubſcriptis reliquum erit, illud omne in communes dictæ domus vſus conuertatur. Decernentes ſuppreſſionem, extinctionem, vnionem, annexionem, incorporationem, & cætera præmiſſa, nec non præſentes litteras tanque fauore Religionis, & pro augumento Religionis, ac regularis cultus conceſſas ex quauis cauſa nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeù nullitatis vitio, aut intentionis noſtrę, vel alio quopiam defectu notari, argui, vel impugnari poſſe, nec ſub vllis etiam illarum verum tenorem in ſe continentibus renocationibus ſuſpen. modification. & limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus ſimilium, vel diſſimilium ſuppreſſionum, extinctionum, vnionum annexionum, incorporationum perpetuarum, vel temporialium, & aliarum gratiarum tam per nos, quam per ſucceſſores noſtros quomodolibet, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis irritantibuſque, & alijs decretis, etiam motu, ſcientia; & poteſtatis plenitudine ſimilibus, aut etiam ad Superiorũ prædictorum inſtantiam, & ex quauis cauſa pro tempore factis comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas eſſe, & quoties illa emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatũ reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas eſſe & cenſeri, nec cauſam, ſeù cauſas propter quas præmiſſa fecimus coram loci ordinario, etiam tanquã dictæ ſedis delegato, verificari, nec propterea, aut etiam quia Superiores Sancti Benedicti, vel alterius ordinis, cuius dictum Monaſterium, vel alij intereſſe putantes vocati non fuerint, per ſurreptionem obtentam præſumi, viribuſque propterea carere, ſicque per quoſcumque Iudices ordinarios, etiam Legatos, etiam cauſarũ Palatij Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, in quauis cauſa, & inſtantia, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere, nec non irritum, & inane quicquid ſecus ſuper his à quoque quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari non obſtantibus noſtra per quam dudum inter alia voluimus quod petentes beneficia Eccleſiaſtica alijs vniri, tenerentur exprimere verum annuum valorem ſecundum prædictam æſtimationem etiam beneficij, cui aliud vniri petierunt, & ſemper in vnionibus commiſſio fieret ad partes vocatorum quorum intereſſet, ac Lateranen. Concilij nouiſſimè celebrati vniones perpetuas niſi in caſibus à Iure permiſſis fieri prohibentis, nec non piæ mem. Bonifacij Papæ Octaui etiam prædeceſſoris noſtri alijſque conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Monaſterij domus, & ordinum prædictorum iuramento confirmatione Apoſtolicã, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſtitutionibus, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis illis eorumque ſuperioribus; & perſonis per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, ac nos, & ſedem prædictam ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac quibuſuis Clauſulis, & decretis quomodolibet conceſſis, approbatis & etiam iteratis vicibus innouatis, quibus omnibus etiam ſi pro illorum ſufficienti derogatione de ipſis, eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeù quæ vis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda

foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat, harum ſeriè ſpecialiter, & expreſſè derogamus, contrarijſque quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter, vel diuiſim ab eadem ſit ſede indultum, quòd interdici ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem, & quibuslibet alijs priuilegijs, indulgentijs, & litteris Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, vel totaliter non inſerta effectus earũ impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis. Volumus autem quòd propter vnionem, annexionẽ, & incorporationem præfatas Monaſterium ipſum in ſpiritualibus non lædatur, nec in temporalibus detrimentum ſuſtineat, ſed eius congrua ſupportentur onera antodicta. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc noſtram paginam noſtræ vnionis, annexionis, incorporationis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ 1568: Octauo Idus Septemb. Pontificatus noſtri anno tertio.

Ex Monumentis Archiui S. Mariæ ſuper Mineruam, ac Pœnitentiaria S. Mariæ Maioris.

Tandem Sixtus V. Pont. Max. præfato Pœnitentiariorum Collegio perpetuò vniuit præbendam vnius Canonicatus dictæ *Baſilicæ*, cum omnibus alijs emolumẽtis ad præfatos Canonicos ſpectantibus, diſmembrata Abbatia ſupradicta ab eodẽ Collegio, dato ſequenti diplomate Apoſtolico.

SIXTVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN dignitatis ſolio meritis licet inſufficientibus, diuina diſpoſitione collocati, in hoc potiſſimum opem, & operam impendimus efficaces, vt felicibus noſtræ prouiſionis auſpicijs perſonarum Eccleſiaſticarum quarumlibet, præſertim in almæ Vrbis Eccleſijs, quæ conſpectui noſtro jugiter patere noſcuntur, Chriſti fidelium confeſſionibus audiendis, eiſque ſalutaribus pœnitentiis iniungendis, operoſis, & indefeſſis ſtudijs jugiter incumbentium, comodiori, ac magis congruæ ſuſtentationi ſuccurratur. Dudum ſiquidem omnes canonicatus, & præbendas, cæteraq; Beneficia Eccleſiaſtica apud Sedem Apoſtolicam tunc vacantia, & in antea vacatura collationi, & diſpoſitioni noſtræ reſeruauimus, Decernentes extunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quocumque, quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contingeret attentari. Cum itaque poſtmodum Canonicatus, & præbenda Baſilicæ Beatæ Mariæ Maioris de dicta Vrbe, per liberam reaſſignationem dilecti filij Ruſticutij familiaris continui commenſalis noſtri nuper ipſius Baſilicæ Canonici de illis, quos tunc obtinebat in manibus noſtris ſpontè, & liberè factam, & per nos admiſſam apud Sedem eandem vacauerint, & vacent ad præſens, nulluſque de illis præter nos hac vice diſponere potuerit ſiue poſſit, reſeruatione, & decreto obſiſtentibus ſupradictis, & ſicut inter alia animaduertimus, inter ipſius Baſilicæ Canonicatus, & præbendas, Theologalis quidem præbenda, aut juxta Concilij Tridentini decreta, Pœnitentiaria nulla ſit, ſed ex vetere inſtituto Collegium ſex minorũ Pœnitentiariorũ, qui quotidie inibi Chriſti fidelium confeſſiones audiant inſtitutũ exiſtat, quibus æquum videtur ex ipſius Baſilicæ, ſeu illius menſæ Capitularis fructibus, redditibus, & prouentibus alimenta, & victum ſubminiſtrare, vt potè, qui & Baſilicæ ipſi inſeruiant, & onera, quæ alioquin per aliquem ex ipſius Baſilicæ

Cano-

Canonicis ſupportanda forent, ſua opera & induſtria ſuſtinent: & licet ipſi Collegio Pœnitentiariorum huiuſmodi alias Monaſterium Beatæ Mariæ macularum nuncupatum S. Benedicti, vel alterius ordinis Terræ Sancti Geneſij Camerinen. Diœceſis Apoſtolica auctoritate vnitum, annexum, & incorporatum fuiſſet, ac forſan etiam eadem auctoritate ſtatutum, quod ipſum Collegium ſemper ex fratribus Ordinis Prædicatorũ ad officium Pœnitentiariorũ minorum, vt præfertur, aſſumendis conſtare debeat; Nos tamen ne ex vnione, annexione, & incorporatione prædictis dictum Monaſterium nimia in ſpiritualibus & temporalibus detrimenta pateretur, & ex certis alijs rationalibus cauſis animum noſtrum ad id mouentibus, nuper vnionem annexionem, & incorporationem prædictas diſſoluerimus, dataque Pœnitentiarijs, eorumque Collegio prædictis certa compenſatione, ac inter alia, penſione annua trecentorum ducatorum auri de Camera ſuper eiuſdem Monaſterij fructibus, redditibus, & prouentibus eis perpetuo reſeruata, Monaſterium ipſum tunc quouis modo vacans, dilecto filio noſtro Euangeliſtæ Tituli S. Matthæi in Merulana preſbytero Cardinali Cuſentino nuncupato, per eum quo ad viuere tenendum, regendum, & gubernandum dicta auctoritate commendauerimus, prout in noſtris, & alijs forſan litteris Apoſtolicis ſuper præmiſſis omnibus confectis plenius continetur; Hinc eſt quod nos, qui hodie prædictam penſionem trecentorum ducatorum ipſis Collegio, & Pœnitentiarijs ſuper Monaſterij, ac alteram penſionem annuam centum ducatorum ſimilium ſuper Canonicatus, & præbendæ reſignatorum huiuſmodi fructibus, redditibus, prouentibus ac reſpectiuè diſtributionibus quotidianis dilecto filio Paulo Emilio de Siluestris Anconitano, ſeu montis alti Ciuitatis, vel Diœceſis ad eius vitam dicta auctoritate reſeruatam, ac illarum reſeruationem, aut ipſorum Collegij, & Pœnitentiariorum, ac Pauli Emilij expreſſus ad hoc accederet conſenſus, ſiue non accederet, motu proprio, & ex certa ſcientia noſtra, eadem auctoritate caſſauimus, annullauimus, & irritauimus, ac Euangeliſtam Cardinalem, ac pro tempore exiſtentem Abbatem, aut commendatarium Monaſterij, ac Canonicatus, & præbendæ reſignatorũ huiuſmodi eorumque fructuum, redditũ & prouentuum futuros poſſeſſores ad earum ſolutionem vlteriùs Pœnitentiarijs, & Collegio, ac Paulo Emilio prædictis reſpectiuè faciendas minimè teneri, neque ad id compelli, aut cogi, aut etiam ob non ſolutionem cenſuras, & pœnas aliquas nequaquam incurrere poſſe voluimus, decreuimus, & declarauimus, nec non ab onere penſionum huiuſmodi, tàm Monaſteriũ, quàm Canonicatum, & præbendam reſignatos huiuſmodi, illorumque fructus, redditus, & prouentus, ac diſtributiones, prædictoſque, & alios eorum reſpectiuè Succeſſores perpetuo exemimus, liberauimus, liberoſque, & exemptos ſub certis modo, & forma tunc expreſſis delarauimus, prout in motu proprio manu noſtra ſignato, cuius ſolam Signaturam, quoad caſſationem, annullationem, aliaq; præmiſſa ſufficere, & vbique tam in iudicio, quàm extra illud fidem facere voluimus, pleniùs continetur: Pœnitentiarijs, eorumque Collegio huiuſmodi, nè ex caſſatione, & annullatione penſionis trecentorum ducatorum prædictæ nimium diſpendium patiantur, ac ipſis ſpecialem gratiam facere volentes, ipſoſque, & eorum quemlibet à quibuſuis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris, & pœnis à Iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſeriè abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes, nec non aliorumque Beneficiorum Collegio prædictis vnitorum, annexorum & incorporatorum, ac penſionum annuarum eis reſeruatarum, ac alias eis aſſignatorum redditũum, & prouentuum, eorumque nec non beneficiorum huiuſmodi veros annuos valores, & penſionum huiuſmodi quantitates, nec non vnionum de dicto Monaſterio eidem Collegio factarũ, eorumque diſſolutionis tenores, præſentibus pro expreſſis habentes: Motu ſimili, non ad eorum, vel aliorum pro eis nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, ac etiam ex certa ſcientia & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine,

Canonicatum, & præbendam reſignatos prædictos, qui Diaconales exiſtunt, ac quorum, & illis forſan annexorum fructus, redditus, & prouentus viginti quatuor, computatis vero diſtributionibus prædictis trecentorum ducatorum ſimiliũ ſecundum communem exiſtimationem, valorem annuum, vt accipimus, non excedũt ſiue præmiſſo, ſiue alio quouis modo, aut ex alterius cuiuſcumque perſonæ ſuper ſimilem reſignationem dicti Rusticutij, vel cuiuſuis alterius de illis in Romana Curia, vel extra eam & coram Notario publico, & Teſtibus ſponte factam, aut aſſecutionem alterius Beneficij Eccleſiaſtici, quauis auctoritate collati vacent, etiam ſi tanto tempore vacauerint, quod eorum collatio iuxta Lateranen. ſtatuta Concilij ad Sedem Apoſtolicam legitimè deuoluta, ipſique Canonicatus, & præbenda reſignati huiuſmodi diſpoſitioni Apoſtolicæ ſpecialiter, aut alias generaliter reſeruati exiſtãt, & ſuper eis inter aliquos, coram quocumque, ſeu quibuſcumque Iudice, vel Iudicibus ordinarijs, vel delegatis lis, ſeu illorum poſſeſſorio moleſtia, cuius litis ſtatum ac nomina, & cognomina Iudicum, & collitigantium, eorumque, & dicti Rusticutij, & aliorum quorumcumque conceſſiones, prouiſiones, aliaque iura, & titulos cauſaſque etiam proprios Titulos, nec non verum & vltimum Canonicatus, & præbendæ reſignatorum huiuſmodi vacationis modum, etiam ſi ex illo, quæuis generalis reſeruatio, etiam in corpore Iuris clauſa, reſultet, præſentibus etiam huiuſmodi haberi volumus pro expreſſis pendeat indeciſa, illorumque Satum, eſſentiam, nomenque, & titulum, ac denominationem ſtallumque, & locum Canonicalem pro eis aſſignatos, dummodo eorum diſpoſitio ad nos hac vice pertineat (cum plenitudine iuris Canonici, omnibus illi forſan annexis membris, Iuribus, & pertinentijs ſuis, ſine vllo prorſus Capituli, aut cæterorum Canonicorum Eccleſiæ prædictæ damno, aut lucro, itaut per hoc eis nihil prorſus noui Iuris acquiratur, aut emolumenti accreſcat, eadem Auctoritate perpetuo ſupprimimus, & extinguimus; eorumque ſic ſuppreſſorum, & extinctorum fructus, redditus, & prouentus, ac etiam diſtributiones quotidianas omniaque, & ſingula bona, domos, & ædes etiam Canonicales, Vineas, aut Vinearum reſponſiones, iura, obuentiones, emolumenta è data preſentium decurrenda, certa, & incerta, ordinaria, & extraordinaria, & quæ anniuerſaria mortuorum, aut anni Sancti, ſeu Iubilæi, aut alias quouis modo appellantur, etiam ſolis præſentibus, & diuinis officijs, horiſque Canonicis, diurnis, & nocturnis perſonaliter intereſſentibus, & actu inſeruientibus dari, & per canonicos tantum actu reſidentes, & intereſſentes, ac inſeruientes, lucrari ſolita, tam in pecunia numerata, vino, oleo, frumento, vuis, frugibus, quàm in quibuſuis rebus conſiſtentia, tam præſentia, quam futura, etiam ſi iſta curſu temporis augeri contingat, eidem Collegio, & Pœnitentiarijs huiuſmodi per eos, ac pro tempore exiſtentes Pœnitentiarios Baſilicæ S. Mariæ prædictos integrè pariformiter, & æquè principaliter, ac ſine vlla prorſus diminutione, & differentia, ac ſi Canonicus pro tempore exiſtens actu ſemper intereſſet, & perſonaliter reſideret, ac inſeruiret, & quoad hoc perinde, ac ſi ſuppreſſio ipſa facta non fuiſſet, ita tamen quod ipſi Pœnitentiarij Baſilicæ S. Mariæ huiuſmodi ſtallum in Choro, aut vocem locumue in Capitulo non habeant, percipienda, exigenda, etiam leuanda, ac inter ipſos æquis portionibus diſtribuenda, & in eorum vſus, & vtilitatem conuertenda, ita vt liceat eis per ſe, vel Procuratorem legitimum eorum nomine, illorum, & illis forſan annexorum, iuriumque, & pertinentiarum, quorumcumque corporalem poſſeſſionem propria auctoritate, liberè apprehendere, ac perpetuò retinere, illaque ſiquidem diuiſim ad eos pertineat, quandocumque locare, & diſlocare, arrendare, ſeu quatenus communiter cum tota menſa, ſeu maſſa communi pro rata ad eos ſpectante penes Camerarium ipſius Capituli vel alios quoſcumque exiſtentia, propria auctoritate exigere, percipere, & leuare, & vt præfertur, conuertere, cuiuſuis licentia deſuper minimè requiſita, eadem auctoritate etiam perpetuo applicamus, & appropriamus, concedimus, & aſſignamus. Decernentes ſuppreſſionem, extinctionem, applicationem, appro-

propiationem, aſſignationem, conceſſionem, aliaque præmiſſa preſenteſque litteras, etiam ex eo quod vllis, aut minus neceſſarijs, minuſque vrgentibus de cauſis factæ, etiam quod Capitulum ipſius Baſilicæ S. Mariæ Canonici, Archipreſbyter, alijque, quorum intereſt, vocati, & auditi, & cauſæ ipſæ iuxta formam iuris coram ordinario, vel alias probatæ, & verificatæ, aliaque de iure, ſeu alijs neceſſaria requiſita, adhibita, & ſeruata, non fuerint prædictorumque, & aliorum intereſſe habentium conſenſus non interceſſerit, nec requiſitus ſit, aut alias de obreptionis, ſurreptionis, aut nullitatis vitio intentionis noſtræ, vel alio quopiam defectu, quouis prætextu, occaſione, vel cauſa, etiam de nouo emergente, & inexcogitata, notari, impugnari, & inualidari, vel in ius, aut controuerſiam vocari, aut aduerſus illas, quodcumque reſtitutionis iuris, aut gratiæ remedium impetrari non poſſe, nec debere, minuſque illa ſub quibuſuis ſimilium, vel diſſimilium ſuppreſſionum, extinctionum, applicationum, appropriationum, conceſſionum, aſſignationum, & gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, moderationibus, alterationibus, reſtitutionibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus, etiam motu, & ex ſcientia, & de poteſtatis plenitudine, ſimilibus ex quibuſcumque cauſis, etiam vrgentiſſimis, de cætero faciendis vllo modo comprehendi, aut includi, ſed ſemper ab illis exceptas, & excluſas, & quoties illæ emanabunt, toties præſentes litteras aduerſus illas reſtitutas, reintegratas, ac de nouo ſub poſteriori data per eos, quorum intererit eligenda de nouo conceſſas eſſe, & cenſeri, ſicque in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Iudices, & Commiſſarios, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, aut Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, in quauis cauſa, & inſtantia iudicari, & diffiniri debere; ac quo ad ſuppreſſionem, extinctionem Canonicatus, & præbendæ reſignatorum prædictorum prout eſt, ſi attentatum forſan eſt hactenus, vel inpoſterum; quo vero ad illas & reliqua ex nunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoque quauis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quo circa Venerabilibus fratribus noſtris Hieroſolimitano, & Alexandrino Patriarchis, & dilecto filio cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per Apoſtolica ſcripta motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Pœnitentiariorum Baſilicæ Beatæ Mariæ huiuſmodi, ſeu alicuius eorum fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque & eorum ſingulis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant authoritate noſtra eaſdem præſentes litteras, ac in eiſdem contenta quæcumque firmiter obſeruari, ac Colegium, & Pœnitentiarios B. Mariæ huiuſmodi, illis pacifice frui, & gaudere; Non permittentes ipſos, aut eorum aliquem deſuper per quoſcumque contra eorumdem præſentiũ tenorem quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, vel inquietari: contradictores quoslibet, & rebelles per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, ac alia iuris, & facti remedia opportuna, authoritate noſtra, appellatione poſtpoſita, compeſcendo; nec non legitimis ſuper his habendis, ſeruatis proceſſibus, ſententias cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit auxilio brachij ſecularis. Non obſtantibus quatenus opus ſit, noſtris de non tollendo iure quæſito, de vnionibus committendis vocatis quorum intereſt, ac de exprimendo vero valore, nec non fel. rec. *Bonifacij* Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri, qua cauetur, ne quis extra ſuam ciuitatem & diœceſim, niſi in certis exceptis caſibus, & in illis vltra vnam diætam à fine ſuæ diœceſis ad iudiciũ euocetur ſeu ne Iudices à Sede prædicta deputati extra ciuitatem, vel Diœceſim, in quibus deputati ſunt contra quoſcumque procedere, aut alij, vel alijs vices ſuas committere quoquo modo præſumant, & de duabus dietis in Concilio generali edita, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, ac *Lateranen.* Concilij nouiſſimè celebrati vniones perpetuas, niſi in caſibus

à iure

à iure permiſſis, fieri prohibentis, & quibuslibet alijs Apoſtolicis, ac in Concilijs etiam generalibus editis, ſpecialibus, vel generalibus conſtitutionibus, & ordinationibus, ac etiam dictæ Baſilicæ Beatæ Mariæ iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, ac litteris Apoſtolicis Capitulo, & Archipresbytero prædictis, ac dilectis filijs Populo Romano, etiam ſi in illis caueatur expreſsè, quòd Canonicatus, & præbendæ, ac alia beneficia ipſius *Vrbis*, nullis, niſi Ciuibus Romanis originarijs conferri, & ad vitam concedi poſſint, & aliter de illis factæ collationes nullius ſint roboris, vel momenti, ac aliàs quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis derogatoriarum derogatorijs, alijſque fortioribus, & efficaciſſimis, ac inſolitis prorsùs clauſulis, irritantibuſque, & alijs decretis in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiam ſi de illis ſpecialis, ſpecifica, indiuidua, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales, idem importantes, mentio, ſeù quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiſmodi, ac ſi de verbo ad verbum nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè harum seriè derogamus. Quodque Pœnitentiarij Baſilicæ Beatæ Mariæ huiuſmodi, qui nunc ſunt, & pro tempore forſan erunt dictorum fratrum Prædicatorum, vt præfertur, vel quoſcumque alios ordines Regulares nūc, & pro tempore profeſſi erunt, ipſiq; iuxtà priuilegia, & indulta huiuſmodi forſan qualificati non ſint, vel pro tempore non erunt, contrarijs quibuſcumque, aut aliqui Apoſtolica prædicta, vel alia quauis auctoritate in dicta Baſilica Beatæ Mariæ in Canonicos ſint recepti, vel vt recipiantur inſiſtant, ſeù ſi ſuper prouiſionibus ſibi faciendis de Canonicatibus, & prębēdis ipſius Baſilicæ B. Mariæ ſpeciales, vel alijs beneficijs Eccleſiaſticis in illis partibus generales dictæ Sedis, vel Legatorum eius litteras impetrarint, etiam ſi per eas ad inhibitionem, reſeruationem, & decretum vel aliàs quomodolibet ſit proceſſum; quas quidem litteras, & proceſſus habitos per eoſdem, ac indè ſecuta quæcumque ad Canonicatum, & præbendam ſuppreſſos huiuſmodi volumus non extendi, ſed nullum per hoc eis, quoad aſſecutionem Canonicatuum, & præbendarum, vel beneficiorum aliorum præiudicium generari, & quibuslibet alijs priuilegijs, indulgentijs, & litteris Apoſtolicis ſpecialibus, vel generalibus quorumcumque tenorum exiſtant, per quæ præſentibus, non expreſſa, vel totaliter non inſerta effectus earumdem præſentium impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus quorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris litteris mentio ſpecialis. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, ſuppreſſionis, extinctionis, applicationis, appropriationis, conceſſionis, aſſignationis, decretorum, mandati, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. *Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo nono, quinto kal. Februar. Pontificatus noſtri Anno Quinto.*

M. Veſtrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Regiſ. apud Martellum Secretarium.

Loco † plumbi.

33 P. F. Vincentius Lerma Hiſpanus, ex Romana tamen prouincia, Florentini cœnobij S. Mariæ Nouellæ alumnus fuit ex primis Pœnitentiarijs D. Papæ in Baſilica S. Mariæ Maioris, qui deceſſit anno 1575. die 13. Septemb. ad Eccleſiam S. Mariæ ſuper Mineruam delatus pro ſepultura. *Ex lib. Emortuali eiuſd. Eccleſ.*

34 P. F. Barnabas Pattoi Peruſini Conuentus alumnus, & ipſe ex primis Pœnitentiarijs *D.* Papæ in eadem Baſilica fuit, qui obijt 14. Octob. anno 1575. ad Mineruā pro ſepultura delatus. *Ex eod. lib.*

35 P. F. Hieronymus Mancinus Rom. ex conuentu Mineruæ fuit Pœnitentiarius ibidem

ibidem, obijtque in præfato conuentu ad quem infirmus acceſſerat 21. die Aprilis anno 1577. *Ex eodem lib.*

36 P. F. Thomas Sarmartellius Florentinus & ipſe hoc munere fungebatur anno 1577. quo quieuit in pace 21. Septemb. in noſtra Eccleſiæ S. M. S. Mineruam ſepultus. *Ex eod. lib.*

37 P. F. Alexander de le Grotte deceſſit die 20. Octob. an. 1580. Pœnitentiarius, ad Mineruam delatus. *Ex eodem lib.*

38 P. F. Dominicus de Rinaldis Sulmonenſis de Conuentu Mineruæ, & ipſe ibidem Pœnitentiarius, vitam cum morte commutauit die 23. April. 1581. ad hanc noſtram Eccleſiam delatus. *Ex eod. lib.*

39 P. F. Adrianus de Vrbe tertii ibidem Pęnitentiarius vale dixit mortalibus die 20. Iunij anno 1582. in Minerua tumulatus. *Ex eodem lib.*

40 P. F. Onuphrius Datilis & ipſe ibidē Pęnitentiarius moritur die 4. Octob. anno 1586. in noſtra Mineruitana Eccleſia ſepultus. *Ex eodem lib.*

41 P. F. Gabriel Piſtonus in hoc munere deceſſit, cum eſſet conuentus Mineruæ alumnus, die 12. Septemb. anno 1590. ad Mineruam delatus. *Ex eod. lib.*

Anno 1596. in libro Pęnitentiariorum D. Papæ in Eccleſia S. Mariæ Maioris ſub die 1. Martij 1596. recenſentur infraſcripti Pęnitentiarij tunc temporis ibidem manentes.

42 P. Mag. F. Seraphinus Loius de Vrbeueteri Vicarius.

43 P. F. Iacobus de Vallerano.

44 P. F. Thomas de Bieda.

45 P. F. Baſilius de Luca.

46 P. F. Innocentius de Sora.

47 P. F. Petrus de Sonnino.

48 Die 10. Maij 1596. P. F. Miniatus Oliua fuit inſtitutus ibidem Pęnitentiarius Domini Papę in locum antedicti P. F. Petri de Sonnino ex eodem loco Pœnitentiariæ à P. Prouinciali remoti, & Gamerinum aſſignati. Obijt autem Oliua die 30. Auguſti eiuſdem anni 1596. *Ex eod. lib.*

50 In prædefuncti Oliuæ locum ſufficitur Pęnitentiarius P. F. Daniel de Battifolle ex conuentu Tyburtino die 14. Octob. anno 1596. qui die 1. Ianuarij anno 1600. in Conuentum Mineruæ ſe recepit. *Ex eod. lib.*

51 Die 7. Febr. anni 1597. P. F. Ioannes Baptiſta Riccius Piſtorienſis inſtituitur Pęnitentiarius in locum P. F. Baſilij de Luca à P. Prouinciali remoti, & ad S. Geminianum aſſignati, qui habuit ſcuta ſeptē pro uiatico vt in lib. ſuprad. recenſetur. Obijt in fine menſis Iulij eiuſdem anni. *Ex eod. lib.*

52 P. F. Seraphinus Ferracani de Prato conſtitutus eſt Pœnitentiarius die 3. Martij an. 1597. remoto P. Mag. F. Seraphino Loio, Vrbem veterem aſſignato. *ex eod. lib.*

53 P. F. Thomas Mathaſſa de Conuentu Mineruæ aſſumitur Pœnitentiarius in locum P. F. Thomæ de Bieda, qui inſtitutus fuerat Magiſter ſtudij in conuentu Mineruæ. *Ex eodem lib.*

54 Cum ex hac luce migraſſet die 23. Auguſti anno 1597. P. F. Ioannes Baptiſta Riccius ſuprad. fuit inſtitutus Pęnitentiarius P. F. Vincentius de Burgo ex Piſano conuentu die 15. Nouemb. eiuſdem anni. *Ex lib. præd.*

55 P. F. Vincentius de Imola Pęnitentiarius inſtituitur die 7. Decemb. anno 1597. qui poſtmodum diſceſſit, factus Sulmonen. Prior, in locum P. F. Seraphini Ferracani Piſtorium aſſignati. *Ex eod. lib.*

56 P. F. Vincentius de Maſſa ex conuentu Montis Politiani aſſumitur Pęnitentiarius die 1. Febr. anno 1598. *Ex eod. lib.*

57 Die 18. Ianuarij anno 1599. conſtituitur Pęnitentiarius P. F. Antonius Gilius ex conuentu Graden. qui die 30. Maij ſequentis anni perrexit ad Nurſiam. *Ex eod. lib.*

58 Electo P. F. Thoma Mathaſſa Priore Piſano, in eius locum deligitur Pęnitentiarius P. F. Archangelus de Vichio ex cōuentu Lucēſi, die 30. Maij 1599. *Ex eod. lib.*

59 P. F. Thomas Golia Romanus aſtitutus eſt Pœnitentiarius Apoſtolicus die 8. Octob. anno 1599. ex Conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam in locum P. F. Iacobi Martini de Vallerano, aſſumptus. *Ex eodem lib.*

60 P. F. Iacobus Glauerius ex conuentu Mineruæ in locum P. F. Danielis de Battifolle conſtituitur Pęnitentiarius die 7. Ianuarij anno Iubilæi 1600. qui obijt die 30. Auguſti eiuſdem anni. Hic primus recenſetur examinatus in eodem libro, cum antea de hoc examine nunquam fiat mentio. *Ex eod. lib.*

61 Die 26.

61 Die 26. Aprilis P. F. Dominicus Nauarrete Hiſpanus ex conuentu Piſano & P. Mag. F. Ioannes Chryſoſtomus de Burgo ex Piſtorio Pęnitentiarij ſuper numerales fuerę inſtituti pro eodem anno Sancto 1600. *Ex eodem lib:*

62 P. F. Petrus de Vrbino ex Vrbeuetano Conuentu aſſignatur Pęnitentiarius in locum F. Goliæ remoti, ac aſſignati in conuentu Gradenſi pro lectore Caſuum conſcientiæ, die 3. Decemb. anno 1601. & hic recenſetur examinatus. *Ex eod. lib.*

63 Die 3. Maij an. 1602. recipitur Pœnitentiarius priùs examinatus & approbatus, quod & in ſubſequéntibus contigit, P.F. Gęneſius de S. Geneſiò, & hic fuit vltimus, qui receptus eſt Pęnitentiarius dum Pęnitentiarij domum incolerent apud Eccleſiam S. Pudentianæ, ex qua tranſierunt ad aliam, quæ eſt poſita in platea Baſilicę è regimine anterioris frontiſpicij eiuſdem. Die igitur 29. Octob. propter aeris inſalubritatem ex antiqua in nouam domum à Clemente VIII. eiſdem conceſſam ſe tranſtulere prout ex ſequenti documento in præfati libro extante apparet.

A di 29. d' Ottobre 1602.

Si venne ad habitare alla caſa noua conceſſa al Collegio de Padri Penitentieri di S. Maria Maggiore da N.S. Clemẽte Papa VIII. quale fù reſarcita con molta ſpeſa, parte con li denari dateci dalli Padri di S. Pudentiana per conto della Caſa à loro vicina doue prima habitauamo; parte per limaſina dataci da N. S. & altri noſtri amoreuoli. Et li Penitentieri, che al preſente ci habitono ſono queſti.

Il P. F. Innocenzo da Sora Vicario.
Il P. F. Pietro d' Vrbino
Il P. F. Tomaſo da Breda
Il P. F. Vincenzo dal Borgo
Il P. F. Archangelo da Vicchio
Il P. F. Geneſio di S. Geneſio
Conuerſi
Frà Sebaſtiano da Prato
& fra Tolomeo dal Caſentino.

64 Die 20. Maij 1609. recipitur Pęnitentiarius P. F. Sincerus Guerrierius de Sermoneta in locum defuncti P. F. Petri de Vrbino, qui poſtmodũ menſe Septemb. obijt 1613. *Ex eodem lib.*

65 P. F. Vincentius Populeſchius Florentinus in locum P. F. Io. Chryſoſtomi de Burgo prędefuncti die 28. Sebtemb. anno 1611. Pœnitentiarius conſtitutus eſt. *Ex eodem lib.*

66 P. Mag. F. Bernardinus Quintilius Rom. In conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam ſtudentium Magiſter fit Pęnitentiarius die 1. Octob. anno 1612. in locum P. F. Geneſij Vannarelli de S. Geneſio defuncti die 19. Septemb. eiuſdem anni. Functus eſt Pęnitentiarij munere ibidem annis 47. tandemque ſenio præpeditus, in ſuum conuentum S. Mariæ ſuper Mineruam ſe recepit anno 1657. Aprilis 27. vbi quieuit in pace ſenex optimus an. 1663. in ætate annorum 94. conſtitutus, integris ſenſibus, ac diſcurſu, ita vt ad ſcholas accederet, ac diſputaret, prout vidimus. *Ex eodem lib.*

67 P. F. Iacobus Villattus Burdegalenſis factus eſt Pęnitentiarius die 8. Septemb. anno 1614. in locum defuncti P. Sinceri. *Ex eod. lib.*

68 P. F. Antoninus Phæbens Vrbeuetanus ex Regente Toloſano inſtituitur Pęnitentiarius die 20. Septemb. anno 1615. in locum P. Populeſchi defuncti die 15. Auguſti eiuſdem anni. *Ex ead. lib.*

Electo poſtmodum P. Phæbeo Vrbeuetani conuentus Priore ſufficitur Pęnitentiarius ex commendatione Card. Burgheſij Nepotis ſummi *Pont.* Pauli V. Ordinis noſtri Protectoris, & Maioris Pęnitentiarij P. F. Thomas Caccinus Florentinus Magiſter ſtudentium in conuentu Mineruæ die 28. Auguſti anno 1616. *Ex eodem lib.*

69 P. F. Thomas *Anglus*, ex Prouincia Romana tamen, factus eſt Pęnitentiarius die 8. Nouemb. an. 1616. in locum P.F. Innocentij de *Sora* prædefuncti die 10. Septemb. eiuſdem anni. *Ex eadem lib.*

70 Die 27. Aprilis cum abijſſet ex Vrbe P. Iacobus *Villattus* Gallus in eius locum ex *Superiorum* mandato inſtitutus eſt alter Pęnitentiarius Gallus P. F. Franciſcus Lacaman 1617. *Ex eodem lib.*

71 Recedente P. Caccino conſtituitur Pęnitentiarius P. F. Antoninus Granatus de Floriano 7. Iulij an. 1617. qui cum ſupra 25. annos demandatum ſibi munus exercuiſſet, annorum pondere onuſtus in patriam ſe recepit, vbi quieuit in pace. *Ex eodem lib.*

72 Die 30. Iulij eiuſdem anni cum Pęni-

Pœnitentiarij onus dimiſiſſet P. Franciſcus Tribulet Gallus, qui obijt in Vrbe.

73 P. F. Vincentius Candidus Siculus ex conuentu Mineruæ fit Pœnitentiarius die 7. Octob. 1617. in locum P. Vincentij Puccionij de Burgo; qui cum an. 23. inſeruiſſet Pœnitentiariæ, infirmatus diſceſſerat. Fuit poſtmodum P. Candidus Sacri Palatij Magiſter, quo in munere deceſſit anno 1654. *Ex eodem lib.*

74 Eadem die receſſit P. F. Thomas Anglus, in cuius locum inſtitutus eſt Pœnitentiarius P. F. Zenobius Medices Florentinus philoſophiæ Lector actualis in Collegio Græcorum Vrbis. *Ex eodem lib.*

75 P. F. Angelus Corteſius cum tredecim annos Pœnitentiarius fuiſſet, clauſit diem extremum 13. Octob. anno 1621. ad Mineruam pro ſepultura delatus. *Ex eodem lib.*

76 In defuncti Angeli Corteſij locum ponitur P. F. Innocentius Corteſius die 13. Febr. anno 1622. qui ſequenti anno 17. Auguſti vitam cum morte commutauit, ad Mineruam pro ſepultura delato corpore. *Ex eodem lib.*

77 Die 13. Iunij 1624. conſtitutu eſt Pœnitentiarius P. F. Timotheus Rontinus Florentinus de conuentu Feſulano. *Ex eodem lib.*

78 Electo Priore Conuentus Mineruæ P. Mag. Candido, ſubſtituitur eidem P. F. Bernardus Lucieoria die 30. Iunij anno 1628. *Ex eodem lib.*

79 Die 25. Iunij 1631. receſſit P. Mag. Zenobius Medices, in patriam reuerſus, rèdijtque P. Mag. Candidus expleto Prioratu Mineruæ ad Pœnitentiarij onus ſubeũdum die 28. eiuſdem menſis in locum P. Zenobij. *Ex eodem lib.*

80 P. F. Thomas Burrattus de conuentu Querquenſi poſt obitum P. F. Timothei Rontini die 20. Decemb. an. 1633. ſubſequtum in eius locum ſubſtituitur 21. eiuſdem menſis. *Ex eodem lib.*

81 P. F. Vincentius Bartolus ex conuentu S. Mariæ ad Gradus de Viterbio inſtituitur Pœnitentiarius die 25. Decembr. anno 1633. in locum P. Candidi, conſtituti per Breue Apoſtolicum Prouincialis Romanæ prouinciæ, cuius tunc temporis Vicarius P. M. Bartolus, factus poſt mortem P. prouincialis Franciſci Magdaleni Capiferrei anno 1631. vt vidimus. *Ex eodem lib.*

81 Recedente P. F. Thoma Mancino die 16. Nouemb. anno 1636. annorum pondere, nec non infirma valetudine affecto, atque ad ſuum Viterbien. conuentum Querquenſem accedente, iterum conſtituitur Pœnitentiarius P. Mag. Candidus completo prouincialatu Romano. *Ex eodem lib.*

82 Die 15. Octob. è mortalium oculis ſubtractus eſt P. F. Franciſcus Tribulet Gallus an. 1642. cui ſucceſſit P. Mag. F. Io. Icard Gallus 17. Ianuarij ſequentis anni 1643. Auenionenſis Inquiſitor poſtmodum delectus an. 1658. *Ex eodem lib.*

83 Inſtituto per Apoſtolicum Breue Prouinciali Siciliæ P. Mag. Bartolo menſe Aprili an. 1644. efficitur Pœnitentiarius P. Mag. F. Hyacintus Frenatus de conuentu Mineruæ. *Ex eodem lib.*

84 P. F. Angelus Brogius Florentinus, conſtituto Vicario Generali Ordinis P. Magiſtro Candido menſe Septembri anno 1643. Pœnitentiarius effectus eſt loco ipſius. *Ex eodem lib.*

85 P. F. Petrus Martyr Bucciottus die vltima Iunii 1646. factus eſt Pœnitentiarius cum P. Magiſter Candidus fuiſſet inſtitutus Magiſter Sacri Palatii ab Innocentio X. *Ex eodem lib.*

86 Cum P. Mag. Frenatus quieuiuiſſet in pace die 3. Maii anno 1646. orta eſt difficultas inter Maiorem Pœnitentiarium Card. Iuſtinianum, & P. Magiſtrum F. Dominicum de Marinis Vicarium Generalẽ, procurãte hoc ſeruare antiquum ius Ordinis præſentandi Pœnitentiarios, è contra verò Maiori Pœnitentiario ſuã poſſeſſionem inſtituendi illos ſeruare volente. Vnde vacauit locus Poenitentiarij menſibus 15. prout vidimus, & regiſtratum reperitur in prædicto Poenitentiariæ libro.

Die poſtmodum 12. Auguſti anno 1647. inquit liber præfatus, *venit R. P. Mag. F. Angelus Nuzza Grottulenſis examinatus, & approbatus autoritate D. N. Innocentij Papæ X. ſine praiudicio litis, pro Penitentiario, loco Magiſtri Frenati.* Diſceſſit poſtmodum P. Mag. Grottula prædictus oculorum ægritudine impeditus, atque in conuentum ſuum S. Mariæ Nouellæ de Florentia ſe recepit an. 1656. die 1. Maij, prout vidimus.

Et in eodem libro immediatè ita ſubditur. *Die 20. Decemb. 1647. Obijt Mag. F. Petrus Martyr Bacciottus, poſtquam per quinque menſes, & dies decem fere ſemper quartanarius exercuerat officium Pænitentiarii maximo cum ſui labore. Et die 3. Februarij loco ſupradicti venit R. P. Lector F. Petrus Martyr Orſuccius Lucenſis, & vſq; modo ignoratur an venerit præſentatus à Reuerendiſſ. Vicario Generali Marino, ex vigore ſententia fauorabilis, vel potius per quandam concordiam pro hac vice inter Eminentiſſ. Card Iuſtinianum, & Reuerendiſſimum P. Vicarium Generalem.* Anno vero 1652. die 10. Iunij receſſit prædictus P. Orſuccius valetudinarius Lucam petés, vbi quieuit in pace. *Ex eod. lib.*

87 In locum P. Orſucci inſtituitur Pœnitentiarius P. Mag. F. Gregorius Boncompagnus die 14 Decemb. an. 1652. qui fungitur officio Prædicatoris Hebreorum in Vrbe, ſimul Pœnitentiarij onus ſuſtinendo. Viuit Vicarius loci Pœnitentiariæ hoc anno 1666. *Ex eodem lib.*

88 Recedente P. Mag. Grottula ſupra recenſito, die 1. Maij 1654. inſtituitur Pœnitentiarius P. Mag. F. Carolus à Burdeſia, Reuerendiſſ. P. Nicolai Rodulphij Magiſtri Generalis ex ſorore nepos, die 23. Maij eiuſdem anni, qui anno 1658. menſe Nouembri Prior Mineruæ electus, & onus renuens acceptare, ſequenti anno deceſſit Vicarius Pœnitentiariæ 22. Auguſti 1659. ad Mineruam delatus pro ſepultura. *Ex eodem lib.*

89 In receſſu P. Buratti die 25 Aprilis anno 1656. inſtitutus eſt Pœnitentiarius F. Mag. F. Carolus Ghezzius de Burgheſijs ex conuentu S. Dominici Senarum, dum confeſſarij Monialium S. Marie Humilitatis in Vrbe munere fungeretur. *Ex eod. lib.*

90 P. Mag. F. Hyacintus Balada Pœnitentiarius renunciatur, qui non dum expleto biennio, die 3. Martij an. 1659. receſſit & in conuentuum ſuum Mineruæ, ex quo fuerat aſſumptus, propriæ quietis cupidus ſe recepit, vir in materijs ſacræ Pœnitentiariæ verſatiſſimus, vitæque integritate ſpectabilis. *Ex eod. lib.*

91 In receſſu Baladæ ſubrogatur Pœnitentiarius P. Mag. F. Dominicus Manettus, qui diem extremum clauſit 23. Septembris an. 1661. *Ex eod. lib.*

92 P. Mag. F. Antonius Silueſtrius & ipſe Pœnitentiarius ibidem fuit pluribus annis; tandemque ſuæ quieti conſulturus, in ſuum conuentum Mineruæ ſe recepit anno 1664. vt vidimus.

91 P. F. Franciſcus Farnoſius Gallus defuncto P. Mag. Burdeſiera efficitur Pœnitentiarius die 10. Nouemb. anno 1660. qui ſequenti anno 22. Ianuarij repentino interitu vocatur à Chriſto ad reddendam rationem villicationis ſuæ. *Ex eod. lib.*

94 Poſt Farnoſij deceſſum eligitur Pœnitentiarius die 18. Iunij anno 1661. P. F. Albertus Fleche Gallus Pariſinus Baccalaureus, poſtmodum laureatus Magiſter. *Ex eodem lib.*

95 P. F. Anſelmus Boninus S. Theol. Mag. de Feſulano conuentu, vbi Prioris partes ſuſtinebat, defuncto Manetto Pœnitentiarius inſtituitur 24. Decẽb. an. milleſ. ſexcenteſ. ſexageſ. primò. *Ex eod. lib.*

96 P. Mag. F. Seraphinus Bertolinus Lucenſis in locum P. Mag. Silueſtri fit Pœnitentiarius die 13. Maij 1665.

Hos tantùm Apoſtolicos Pœnitentiariòs ex noſtris adinuenimus, reliquos autem in libro vitæ deſcriptos credimus, quos ſolus ille Deus, qui Sacramenti Penitentiæ pro fidelium ſalute illos miniſtros inter cæteros delegit, nouit.

CAP.

CAPVT VI.

DE

MINISTRIS PRINCIPVM.

TErminata enarratione de Miniſtris Apoſtolicæ Sedis, tam in Romana Curia, quam extra, partem huius operis ſecundam completuri, Caput hoc VI. Miniſtris Principum reſeruauimus, vt cunctis innoteſcat Sacri Prædicatorum Ordinis ſapientiſſimos filios, & Regnis, & Sedibus fuiſſe præpoſitos.

Tit. I.

Vicarius Imperatoris.

BEatus Bartholomeus de Bragantijs Vicentinus S. P. Dominici dilectus diſcipulus, eiuſdemque in Magiſterio Sacri Palatij ſucceſſor, vir doctiſſimus, ac Sanctiſſimus, quippe qui ex S. Patre tanquam virtutum omnium fonte pietatem, vitæque ſanctitatem hauſerat, Nemouicenſis primo, Vicentinus poſtmodum Paſtor inſtitutus multas pertulit calamitates ab Ezelino Tyranno, quo extincto in ſuam Eccleſiam reuerſus, ab Imperatore Rodulpho, cui viri Sanctitas ac prudentia innotuerat, vna cum Gregorio de monte longo Aquileienſi Patriarcha Cæſareus Vicarius in Italia inſtitutus eſt anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo ſecundo, teſte in hunc modum Vghello dum de illo in Ep. Vicentinis Ital. Sac. tom. 5. ſub num. 41. agit. *In ea adminiſtratione probos vicit exemplo, improbos, & à Catholica fide auerſos fregit doctrina; hæreticorum tamen fraudibus circumuentus, multa paſſus eſt; tandemque ab Ezelino ſæuiſſimo pulſus eſt in exilium: ſed eo extincto redijt ad ſedem ſuam, ſimulque Princeps Ciuitatis, Eccleſiæque Antiſtes, illam piè ſanctèque adminiſtrauit. Narrat Nicolaus Smeregus in ſuo Chronico hunc Bartholomeum, cum eſſet Vicentiæ Princeps populo poteſtatem feciſſe ſibi eligendi Prætorem an. 1259. idemque feciſſe anno 1261. ſequenti anno vna cum Patriarcha Aquileienſi ex delectu Rodulphi Cæſaris Italiæ Vicarius fuit, inſecutiſque proximis temporibus fuit in Gallijs & in Anglia Apoſtolicus Nuncius*. Ex eod. Vghell. vbi ſup.

Tit. 2.

Proreges.

NEc defuere inter Prædicatores viri præſtantiſſimi, qui licet in Sacris clauſtris enutriti, attamen ad Regnorum gubernia aſſumpti, pietati prudentiam maximam adiungentes, populos in fidelitate erga ſuos Reges conſtabiliuere, ex quibus ſequentes referimus.

1 Non erit abs re profectò inter hos primo loco recenſere Paſtorem inclitum Patrem Fratrem Rogerium de Leontino Siculum virum doctiſſimum, atque præſtātiſsimum, ab Innocentio IV. in Sicilia Præfectū conſtitutum cum pleniſſima facultate ſuper res Eccleſiæ, atque illius Regni, omniaque peragendi, quæ ad populi quietem, ac perfectam Regni adminiſtrationem ſpectarent, qui Eccleſiæ quoque Melphienſis Epiſcopus promotus eſt 7. Idib. Februarii anno milleſ. ducenteſimo quinquageſimo ſecundo. Paſtorem hunc quidam ex noſtris ſcriptoribus cum Raynaldo de Leontino Meſſanen. Archiepiſcopo immeritò confundunt, cum diuerſis temporibus ad regēdas diuerſas Eccleſias fuerint aſſumpti;

Qua de re Pyrrus ita loquitur. *Nominum fortè ſimilitudo ſuadebit hunc Raynaldum eundem eſſe illi Rogerio de Leontino Ordinis Præd. cui Papa Innocentius IV. iniunxit poſt Friderici obitum, vt ſe in Siciliam conferet, & curam rerum Eccleſiæ vtq; Regni illius ſuſciperet, omninq; ad quietem populi, & perfectam Regni adminiſtrationem pertinentia perageret, ſed mihi res haud liquet.* Pyrrus in Archiep. Meſſanen. Sicil. Sac. ſub num. 8.

2 Peracta Eccleſiæ vnione in Conſtantienſi Concilio, cum P. F. Io. de Podio Nucis in Cathalunia nobili ſanguine ortus; Magiſtri Generalis Ordinis noſtri in iis Prouinciis, quæ Pſeudo-Pont. partes ſequebantur, munus ſuſtineret; Ordini noſtro vnitatem reſtituturus Martinus V. eundem Ioannem ſibi in Confeſſarium delegit, Catanenſique Eccleſiæ Ep. præfecit. Cum vero eius prudentia, atque in agendis dexteritas maxima Alphonſo Aragonum, ac Siculorum Regi bene innotuiſſet, ab eodem Siciliæ Prorex conſtitutus eſt anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo primo, datis litteris Meſſanæ die 15. Iunij, rexitque Regnum annis tribus. *Pyrrus Sicil. Sac. notit. 1. in Ep. Catanen, ſub. num. 39.*

3 P.F. Garſias Guera Hiſpanus ad Philippi III. Hiſpaniæ, ac Indiarum Regis præſentationem Mexicanus Archiepiſcopus à Paulo V. anno 1608. creatus, atque ab eodem Rege Mexicanus Prorex inſtitutus, commiſſum ſibi populum ſumma integritate rexit, ac in fidelitate erga Regem conſtabiliuit. *Fernand. in Archiepp. Hiſpanis.*

4 Aſſumptus ad purpuram Michael Mazarinus, Cardinalis S. Cæciliæ nuncupatus, menſe Octobri anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſeptimo, à Lu Ludouico XIII. Chriſtianiſſimo Rege conſtitutus eſt Cathaluniæ Prorex, qui ſequenti anno Ianuario menſe ex vrbe ſecedens, Barchinonamque petens, ibidem manſit vſque ad Iulium menſem, quo in Vrbem reuerſus, vt apud Sedem Apoſtolicam Regij Oratoris nobiliſſimum munus exerceret, ex aeris immutatione lethali morbo correptus, quieuit in pace die 2. Septemb. eiuſdem anni 1648. prout maximo cum animi dolore vidimus.

Tit. 3.

Magni Regũ Cancellarij.

Singulari erga noſtrum Dominicanum Ordinem beneuolentia affecti plures Reges, eiuſdem filios ſibi in Regios Cancellarios adſciuere.

1 P. F. Andreas de Albalate Aragonenſis, in Valentino conuentu ſacro Religionis habitu indutus, tales in ſcientia, atque pietate fecit progreſſus, vt Iacobi II. Aragonum Regis gratia comparata Epiſcopalem Eccleſiam Valentinam (non dum enim Archiepiſcopali dignitate inſignita fuerat) regendam obtinuerit, moxque Regni Magnus Cancellarius renunciatus ſit anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo octauo; quibus in muneribus ad Lugdunenſe Concilium à Gregorio X. an. 1274. conuocatum interfuit. Deceſſit autem biennio poſt Viterbij, in Eccleſia S. Mariæ ad Gradus ſepulturæ traditus. *Lopez lib. 2. partis 5. cap. 16. & Fernand. in Epp. Hiſp.*

2 P.F. Rodericus Gonzalez Hiſpanus Prouinciæ Hiſpaniæ Prior Prouincialis, confeſſariuſque Regis Alphonſi Sapientis, Compoſtellanus Archiepiſcopus factus, circa annum milleſimum ducenteſimum ſeptuageſimum octauum ab eodem Rege Regni Caſtellæ Magnus Cancellarius nominatur, de quo Olmeda in vita Munionis Magiſtri Ord. ita fatetur. *In Hiſpanis F. Rodericus Gonſalui Legionen. & ipſe genere, & moribus præſtans, Prior Prouincialis Hiſpaniæ, nec non regius Confeſſor in Archiepiſcopum Compoſtellanum promouetur, non minori etiam Eccleſiæ, & Ordinis emolumento: eam enim Sedem annis duo de viginti ſollicitè, vtiliterque adminiſtrās, conuentum Ordinis extra muros Vrbis ad portum Aquilonis, loco eminenti, amœniſſimoque, ſitum (qui & Bonæuallis olim dicebatur) ampliſſimum reddidit, vbi & moriens conditus eſt. Regno quoque beneficus extitit, cuius dictus eſt Cancellarius, vt ex*

tu-

inſcriptione tumuli clarus. Obijt an. milleſ. trecenteſimo quarto, de quo ſupra in Archiepp. Compoſtellanis. *Olmeda vbi ſup. & Fernand. in Archiepp. Hiſp.*

3 P. F. Angelus Acciaiolus Florentinus, vndeqaq; venerandus, à Ioanne XXII. cui accepriſſimus erat, Aquilanus primò, Florentinus poſtmodum, ac tandem Caſſinenſis Paſtor inſtitutus, ſumma æſtimatione, atque auctoritate apud Ludouicum vtriuſque Siciliæ Regem valuit, à quo Magnus eorundem Regnorum Cancellarius creatus, tantam præfecturam cum religioſa humilitate coniungens, maximum Ordini decorem attulit, & ornamentum. Neapoli diem clauſit extremum an. 1357. menſe Octobri, cuius funeri Rex ipſe cum Regni proceribus parentauere. *Luſitanus Chron. Ord. in decad.* 1340. *& Caſtell. p.* 2. *lib.* 2. *cap.* 6.

4 P.F. Lupus de Barientos in Salmantina vniuerſitate primariæ cathedræ Theologiæ moderator peregregius, Henrici IV. Hiſpaniarum Principis præceptor, Segobien. primò: Abulen. poſtmodum; Conchẽſis denique Paſtor, recuſato Archiepiſcopatu Compoſtellano fuit, & dum Inquiſitoris Generalis in Hiſpania onus ſuſtineret; Matriti in foro S. Dominici Regalis combuſſit libros Magiæ, atq; Necromantiæ Henrici de Villena, factuſque eſt Magnus Regni Hiſpaniæ Cancellarius; cuius mentionem facit Olmeda in vita Bartholomæi Texerij Magiſtri Ord. in hunc modum *Fuit & Lupus hic M. Cancellarius* Regni, *eiuſque, domuſque Regia vnicus protector, & cuſtos. Poſtremo poſt plures annos, quibus vti fidelis ſeruus & prudens Regno, ac Ordini beneficij debiti perſoluit menſuram, ſenectute bona deficiens; Methine, vbi fuerat ortus, in Hoſpitali ibidem a ſe etiam conſtructo ſepultus eſt, ſepulchro eminenti, & honorifice, quod adhuc cernitur.* Deceſſit autem anno milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo ſexto. *Olmed. vbi ſup. & Fernand. in Epp. Hiſp.*

5 P. F. Didacus Deza Hiſpanus, dum Salmanticæ Theologiam doceret, à Ferdinando Rege in curiam vocatus, atque Ioannis Principis præceptor conſtitutus, poſt Zamorren. Salmantinam, Palentinam, Segobienſemque Eccleſias ſucceſſiuè gubernatas, generalis Inquiſitor in Regnis Hiſpaniarum, Magnuſque Cancellarius Caſtellæ inſtitutus, in tanto dignitatum faſtigio, pietatis operibus addictus ſemper fuit. Toletanus Archiepiſcopus à Rege nominatus, atque ab Hadriano III. confirmatus, ante eiuſdem Eccleſiæ initam poſſeſſionem in itinere expirauit an. 1523. *Plod de vir Illuſt. Ord. par.* 2. *lib.* 3. *& Fernand. in Epp. Hiſp. & Scripi. Ord. Gil. in Teatro Eccl. Hiſpalen.*

Tit. 4.

Oratores Principum.

PRædicatorum opera non ſemel Chriſtiani Orbis Principes vſi fuere in grauioribus negocijs pertractandis, quos in hunc modum recenſemus.

1 Anno à Virginis partu milleſ. ducen. quadrageſimo octauo, Innocentij Papæ IV. Pontificatus ſexto, cum S. Ludouicus Galliæ Rex ad Cypri Regnum perueniſſet cum validiſſimo exercitu pro Terræ Sanctæ expugnatione, P. F. Andream Loſimer Gallum, qui aliquando apud Tartaros Chriſti fidem euangelizarat, illorumque linguam optimè callebat, ad eorundem Tartarorum Imperatorem Oratorem, ſeu Legatum ſuum deſtinauit; qui duobus alijs Dominicanis ſociantibus, cum litteris eiuſdem S. Regis, Odonique Legati Apoſtolici, in caſtris exiſtentis, ad eundem profectus, Galliæ Regis negocijs expoſitis, in eadem regione permanſere pluribus annis, nomen Ieſu Chriſti euangelizantes, innumeroſque ſacro lauacro purificantes, inter quos Mangum Cham quartum Tartarorum Imperatorem. *Bzouius in Annal. Eccleſiaſticis ad annum præfatum num.* 9. *& Fernand. in Concertat. ad eundem annum.*

2 Occupato à Manfredo Tarentino Principe armorum vi, ac tyrannica poteſtate Neapolitano Regno, vt in illius dominio ſe conſtabiliret, cum Iacobo Aragonum Rege fœdus inire conſtituit, Conſtantia filia in matrimonium Petro Prin-

cipi

cipi eius filio oblata. Re conſtituta mittitur ab eodem Rege ad Alexandrum Papam IV. Regius Orator S. Raymundus de Penna forti, vir prudens, dicendique facundia mirabilis, vt pro ea auctoritate qua valebat, Pontificem Max. cum Manfredo in pace componeret. At Alexandro id recuſante, imo Manfredo, non modo vi iniuſto Principi, verùm etiam notho, atque impio, dira cuncta minitante, re infecta rediijt in Aragoniam Raymundus. *Bzou. in Annal. Eccleſiaſt. ad annum* 1255. *n* 5.

3 Alphonſus dictus Sapiens, Caſtellæ Rex ad Gregorium X. Pontificem Maximum P.F. Adymarum Hiſpanum ex Hiſpaniæ prouincia, Abulenſem Epiſcopũ, Oratorem ſuum cauſa propriæ electionis in Romanorum Regem legauit, qui tandem obijt anno 1248. *Fernand. in Epp. Hiſp.*

4 Fluebat annus humanæ reparationis millesimus ducentesimus ſeptuageſimus ſextus, cum Rodulphus Romanorum Rex inclitus P. F. Eadmundum Germanũ ex prouinciale Theutoniæ ad Summum Pontificem Innocentium V. in grauiſſimis quibuſdam: ſed ſecretis negotijs inquit Bzouius, Oratorem ſuum deſtinauit. *Idem Bzou. in Annal. Eccleſ. ad annum prædict. num.* 16.

5 PP. FF. Bartholomæus Verellius, ac Bonioannes Marinus Siculi, à Siciliæ nobilibus, ac populo ad Martinum IV. Pont. Max. atque Carolum Regem Romæ commorantē Oratores mittuntur an. 1281. ad Gallorum damna ex Sicilia eliminanda, qui Vrbem petentes, coram Martino Pont. & Carolo Rege legationis ſuæ cauſam intrepidè enunciauere, quorum prior Bartholomæus ſic incœpiſſe fertur. *Miſerere mei fili Dauid, filia mea malè à Demonio vexatur*: indeque ſuo ordine Gallorũ facta retulit. Cumque terminata enarratione è pontificio palatio diſcederent ambo Oratores, irruentibus Caroli Regis miniſtris, capiuntur, vinculis duriſſimis mancipantur, ac miſerrimè in carceribus pluribus diebus affliguntur. Tandem conqueſtus de hoc Pontifex, ex cuſtodia educi voluit vtrumque, Bonioanne fuga in Siciliã: Bartholomæo verò ſoluto auro, vexationes ſuas redimentibus. *Pyrr. Sicil. Sac. in Epp. Patten. Le-Febure in manuali Hiſtorico ad præfat. annum.*

6 Denunciata Carolo Siciliæ Regi Gallorum in Sicilia miſeranda clade, ad Aragoniæ Regem, qui Siciliæ Regnum occupauerat, Oratorem delegauit. P. F. Simonem de Leontino ſibi à ſacris confeſſionibus, virum inclitum, & in pertractandis negotijs dexteritate maxima præditum anno 1284. de ſubrepto ſibi Regno conqueſturum, eò vel maximè, quòd illud ex Sedis Apoſtolicæ conceſſione, cui annuum tributum perſoluebat, conſequutus eſſet. At qui Regnum occupauerat, illud Carolo reſtituere contempſit, prouocauitque illum ad ſingulare certamen inter ſe ſubeundum, ad quod conſpiciendum ex cunctis Italię nationibus plures nobiles conuenere. *Vallus de Vir. Illuſt. Ord. Præd. Prou. Regni p.* 1.

7 Eduardus Angliæ Rex iure fiduciario, quo Romanæ Eccleſiæ Regnum illud obſtringebatur, ſe mira arte liberare conabatur, ea propter anno milleſimo ducentesimo ſeptuageſimo octauo P.F. Ioannem Berlenthonium miſit cum duobus alijs Oratorum ſuum ad Nicolaũ Papam III. petiturum vt ſibi ab Apoſtolica ſede daretur facultas quibuſdam Abbatibus conferendi nonnulla prædia. ex quorum redditibus cenſus millè marcharum ſterlingorum, Angliæ, atq; Hiberniæ Regnorum nomine, ab eiſdem Romanæ Eccleſiæ perſolueretur annis ſingulis. Cui Nicolaus in hunc modum, datis Kalendis Auguſti Apoſtolicis litteris, reſpondit. *Nec honori ſedis Apoſtolicæ conuenit, nec tuis vtilitatibus expedit: & ideo nec nos ipſi proponimus, circa ea, quæ ſuper eodem cenſu per noſtros prædeceſſores, & tuos ſunt acta ſolemniùs, & ſeruata diutiùs, aliquid immutari*. Bzou. in Annal. Eccleſ. ad an. præd. num. 22.

8 Non intermiſit Iacobus Aragonum Rex in gratiam, & Pontificis, & Soceri ſui omnia conari vt Carolo Regi, atq; Eccleſię Sicilię Regnum à Friderico occupatum reſtitueretur. Quapropter anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo ſexto P. F. Petrum Corbalinm, virum tùm doctrina, qùm dexteritate ſingulari ornatum, ad Fridericum Oratorem ſuum deſtinauit, vt eum à bello in Carolum ſuſcipiendo auertere conaretur: quod ſi renueret, bellum eidem ſuo nomine nunciaret, ſeque futurum Eccleſiaſticarum copiarum ductorem mani-

manifeſtaret. Ac in caſſum laborauit Petrus, nam Fridericus proſpero belli euentu inſolens effectus, arma in quemcumque, ſe parata habere, reſpondit. *Baron. vbi ſup. anno 1296. num. 4.*

11 Anno Chriſti milleſimo trecenteſimo tertio renunciata in Hungaria electione Benedicti XI. ex Ordine noſtro aſſumpti ad Apoſtolicum culmen, Rex Carolus Bertus P. F. Andream Hungarum Oratorem ſuum ad eundem Pont. Maximum pro canonizatione B. Margaritæ de Hungaria Virginis noſtræ miſit, qui rapto è mortalibus Benedicto, pro eodem negocio in Galliam ad Clementem V. Regis iuſſu perrexit anno 1305. à quo Antiliarenſis Epiſcopus creatus eſt anno 1306. *Ferrarius de Reb. Hungar. prou. Ord. Præd. p. 3. lib. 4.*

12 P. F. Iacobus Caiazza nobilis Capuanus, ſcientia, ac pietate conſpicuus, Carolo II. Neapolitano Regi longè chariſſimus, ab eodem ad Bonifacium Papam VIII. Anagniæ in Campania commorantem deligitur Orator pro vrgentibus Regni negotijs anno milleſimo trecenteſimo tertio; quem fundationi Auerſani noſtri Conuentus S. Ludouici, interfuiſſe Script. Ordinis affirmant, iacto eiuſdem primo lapide à Carolo Rege præfato. *Vallus de Vir. Illuſt. Ord. Præd. Prou. Regni par. 2.*

13 P. F. Io. Hiſpanus à Ferdinando IV. Rege Hiſpaniæ Orator ad Bonifaciũ VIII. pro grauioribus Eccleſiæ ſuæ negocijs miſſus eſt, quod munus etiã Alphonſi Regis tempore cum laude exercuit; vnde eodem Rege agente Salmanticen. Paſtor inſtitutus eſt à Clemente V. anno 1308. *Gil. in Teat. Eccl. Salman.*

14 Conſtituitur P. F. Peregrinus de Pactis Meſſanenſis nobili genere ortus, Epiſcopus Mazarenſis, cum Damiano Palicio ad Ioannem XXII. Pont. Max. Orator à Friderico II. Siculo, vt inito iam fœdere cum Roberto Neapolitano Rege, cõuenientibus Apoſtolicæ ſedis Legatis, Stephano S. Maximiani, & Petro Teſtore oppida omnia, ac Rhegium, ad quem de iure, ſpectarent, reſtituerentur eidem, anno à Virgineo partu milleſimo trecenteſimo decimo ſeptimo. *Pyrrhus Sicil. Sac. in Mazar. n. Epp.*

15 P. F. Matthæus Vrſinus de primaria Romana nobilitate, ex Vrſinis de Campo Floræ, dum Prioris conuentualis in *Vrbeuetano* conuentu munus obiret, à *Senatu*, populoque Romano Orator ad Ioannem Papam XX*II*. electus eſt anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo ſexto, vt Apoſtolicæ Sedis reſtitutionem in *Vrbe* maturare dignaretur; qui conciuium iuſſa impleturus, *Auenionem* ad Pontificem Max. properauit, ab eoque benignè ſuſceptus eſt: ijs verò id ſe opportuno tempore præſtiturum reſpondit; ac tandẽ *Matthæus* Sipõtinus Archiepiſcopus creatus anno 1326. ſacram purpuram ſequenti anno promeruit. *Vghell. Ital. Sac. to. 7. in Archiepp. Sipontin.*

16 P. F. Io. de Tambaco Doctor Theologus celeberrimus ex conuentu Argentinen. de prouincia Teutoniæ, qui poſt Guillelmum Sudrè factus eſt *Magiſter* Sacri Palatij, cũ Argentinæ publicus Theologiæ profeſſor eſſet, à Carolo Romanorum Rege, & Pragenſi Epiſcopo ad Clementem VI. Pont. Max. Orator miſſus eſt anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo octauo, vt (cum Io. Papa XXII. diris deuouiſſet adhærentes &c. Ludouico Bauaro) declarare vellet nullum Clericũ, vel laicum teneri vitare quemcumque per ſententiam excerationis, ſuſpenſionis vel interdicti latam in genere ab homine, vel à iure qualitercumque, præter quam in crimine; aut quæcumque interdicta eodem modo ſeruare, quouſque de locis, & perſonis, aut vniuerſitatibus per ſententiam huiuſmodi directè comprehenſis nominatim fuiſſet denunciatio ſubſequuta. Huic ſupplicationi Clemens non reſpondit, verùm ad deliberandum diſtulit, donec breui tempore, impedimentis cunctis ſublatis, omnes Ludouicum, ac cum eo hæreſim eiurantes, Carolo fide data, abſolutionis beneficium impetrauere. *Baron. in Annal. Eccleſiaſt. ad annum præd. num. 23.*

17 P. F. *Pyrrhus* ex Sanbiaſia familia nobili, vir religioſus ac prudens, in ſacris litteris apprime verſatus, à Ludouico, & Ioanna Neapolitanis *Regibus*, in Hungariam primo ad Regem illius pro grauioribus Regni negotijs delegatus, ad Innocentium VI. Pontificem Max. poſtmodum,

dum, Orator miſſus anno milleſ. trecenteſimo quinquageſimo quinto, cuncta pro eorundem voto perfecit. Ante hanc legationem prioris munus in Cœnobio S. Dominici de Neapoli maxima cum laude peregerat, ſicuti teſtatur Vallus de Viris Illuſt. Ord. Præd. prouinciæ Regni par. 2. qui tamen duos Pyrrhos eorundem Regũ Oratores facit, ſed falsò.

18. P. F. Ludouicus Valliſoletanus Ioannis II. Regis Caſtellæ Confeſſarius, pro eodem, ac Regno ad Conſtantienſe Concilium Orator mittitur anno à Virgineo partu milleſimo quadringenteſ. quintodecimo. *Ferrarius de Reb. Hungar. proʋ. Ord. Præd. p. 2. lib. 1. cap. 45.*

19 P. F. Martinus Porreus Atrebaten. Epiſcopus, Ioannis Ducis Burgundiæ cõfeſſarius Conſtantienſi Concilio eiuſdem Legatus, ſeu Orator aſtitit ſeſſ. 2. 11. & 30. eodemque munere præf. ti Ducis nomine apud Angliæ Regem ſunctus, ad ſuam Eccleſiã reuerſus, carnis onere depoſito, in eadem, in tumulatus eſt an. ſalutis 1426. *Gallia Chriſt. tom. 2. in Atrebaten. Epiſc.*

20 P. F. Michael Pelagallus nobilis Senenſis per Italiam diuini verbi declamator acceptiſſimus, à Senenſi Capitulo Cathedrali Paſtor electus anno 1384. nõ tamen ab Vrbano VI. confirmatus propter Eccleſiæ ſchiſmã aliaſque cauſas, à Senenſi Republica ad Gregorium XII. Orator mittitur, qui eius hortatu Senas Apoſtolicam ſedem tranſtulit, ibique Michaelem celebris Abbatiæ S. Galgani Abbatem creauit, quam dignitatem, ne Dominicanam togam dimitteret, ſuſcipere conſtantiſſimè renuit. Iterum ab eadem Repub. ad Ioannem Galeatium Vicecomitum Orator pro grauiſſimis negotijs miſſus, ita illius gratiam promeruit, vt cuncta pro voto impetrauerit. Deceſſit Prouincialis Romanus Viterbij 1420. 6. Octob. *Vgurgerius in Sanctionib. Refor. litt. M.*

21 Alterum idem Vgurgerius refert, Senenſis Reipub. Oratorem, Gregorium Primaticium, qui Senis in S. Dominici cœnobio religionis lacte enutritus, ibidẽ atque alibi & præfuit, & docuit. Franciſci Bandinei Picolominei Senarum Archiep. Theologus, Synodo Tridentinæ interfuit, ac Reipub. Senen. Orator ad Iulium Papam III. miſſus, ab eoque humaniſſimè receptus, in patriam redijt, omnium ciuium beneuolentiam conſequutus. In D. Pauli Epiſtolas, reliquaſque canonicas doctiſſima edidit Commentaria, Senis impreſſa, Fabulamque compendioſam ſuper ius Canonicum euulgauit, cumque alteram lucubrationem editioni paraſſet, è viuis raptus eſt ante illius impreſſionem, die 20. Febr. anno 1578. ætat. 88. *Vgurg. vbi ſup. litt. G.*

22 P. F. Iacobus Altouita, Florentinus, auita nobilitate, literarumque ſacrarum peritia in Italia famoſus, Feſulanus Epiſcopus à Bonifacio IX. ad Florentinæ Reip. ſupplicationem anno 1390. renunciatus, ab eodem cum Thoma Sacchetto, Laurentio Rodulpho, & Vierio Guadagno eiuſdem Reipub. Oratoribus Innocẽtio VII. de illius in Pontificẽ Max. aſſumptione Reipub. nomine gratulatus eſt anno 1405. Idemque præſtitit cũ Gregorio XII. anno 1407. ſicut teſtatur D. Abbas Vghellus Ital. Sac. tom. 3. in Epiſcop. Feſulanis.

23 P. F. Nicolaus Tenda Famaguſtanus Epiſcopus, ac Sigiſmundi Vngariæ Regis Conſiliarius ab eodem mittitur Regius Orator pro grauioribus ſuæ Coronæ negotijs ad diuerſos Europæos Principes: eodemque in munere Iano Cyprio Regi inſeruiuit, prout videre licet in Epiſcop. Famaguſtan. ſupra à nobis relat.

24 P. F. Franciſcus de Auſtria ab Erneſto Auſtriæ Duce ad Piſanum Conciliũ directus fuit Orator anno milleſimo quadringenteſimo nono, pro vnione Eccleſiæ conſtabilienda. *Vghell. tom. 3. in Archiep. Piſanis ſub num. 65.*

25 Cum P. F. Ioannes Dominici S. Antonini Præceptor Prioris onus in S. Maria Nouella Florentiæ ſuſtineret, atque maxima exiſtimatione apud Florentinus Senatores vigeret, eiuſdem Reipublicæ nomine Orator Piſas ad Gregoriũ XII. miſſus pro pace diu optata, Eccleſię reddẽda miſſus, Spiritu ęterni Patris per os eius loquente, illum ad Summum Sacerdotium à ſe abdicandum induxit, à quo & S. R. E. Cardinalis creatus eſt anno 1408. *Plod. inter Cardd. Ord.*

26 P. F. Ludouicus Valliſoletanus Io. II Caſtellæ Regis Confeſſarius pro eodem Conſtantienſi Concilio Regius Orator

tor interfuit vt dicitur cum de Conſtātien. Synodo tractamus.

27 S. Antoninus Archiepiſcopus Florentinus Legationis munus pro Republica Florentina ad diuerſos Principes, & maximè ad Martinum V. & Eugenium IV. pluries ſuſtinuit, de quo Vghellus ita loquitur. *Principibus Chriſtianis maximè charus fuit, ita vt adhuc Prædicator fraterculus pro Repuplica Florentina trepidas legationes obiret*. Ab Eugenio IV. Florentinus Archiep. anno 1446. Idib. Febr. renunciatus, cum gregem ſibi commiſſum ſanctiſſimè rexiſſet, euolauit in cœlum anno 1459. *Vghell. Ital. Sac. tom. 3.*

28 P. F. Io. Gactus Meſſanenſis præſtantiſſimus vir, à Ferdinando II. Rege Siciliæ ad Sixtum IV. Pont. Max. Orator mittitur vt *Meſſanen.* Archiepiſcopi electionem ab ipſo Pont. factam in ſui iuris patronatus odium, impediret, promoueretque Regiam electionem pro Petro de Luna. Iterum à primoribus Siciliæ ad eūdem Pont. deſtinatur Orator pro grauioribus Regni negotijs per litteras Proregis anno 1475. *Pyrr. in Sicil. Sac. notit. 5. Ec. cl. Cephaledit.*

29 P. F. Petrus Ranzanus Siculus Panormitanus, tam in ſacris, quàm in humanioribus literis verſatiſſimus, à Ferdinando Rege vtriuſque Siciliæ Neapolim acceſſitus, primogeniti ſui Præceptor, ad Matthiam Coruinum Pannoniæ Regem Orator mittitur, Lucerinus Epiſcopus iam promotus à Sixto IV. anno 1478. 6. Kal. Nouemb. Dum Legatus eſſet librum de rebus Vngaricis ad ipſum *Matthiam* Regem ſcripſit, eumque defunctum luculenta oratione laudauit apud Albam Regalem. In Italiam reuerſus, fato fungitur in ſua Eccleſia anno 1492. *Vghell. tom. 8. Ital. Sac. in Lucerin Epp.*

30 P. F. Alphonſus de S. Cypriano Hiſpanus pluribus Legationibus pro Alphonſo Caſtellæ Rege functus eſt, de quo Olmeda in vita Corradi Aſten. Magiſtri Ord. ita loquitur. *Alphonſus de S. Cypriano paternarum traditionum vehemens æmulator, corpore exiguus, ſed opere & virtute magnificus, apud Ferdinandum, & Eliſabeth am Hiſpaniarum inclitos Reges tanto fuit in pretio, vt non ſolum ad conuicinos Principes, ſed ad Sixtum IV. Pontificem Max. Nuncius, & Orator ſit deſtinatus.*

31 P. F. Petrus Quarrè Gallus, Albæ curiæ Carnoten. Diœc. Abbas inſtitutus, dum eſſet à ſacris cōfeſſionibus Iano Duci Borbonio, A Carolo VIII. Rege ad Apoſtolicam ſedem Regius Orator mitti tur. Tandem *Arauxicanus* Paſtor eligitur anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo primo *Gall. Chriſt. tom. 2. in Arauxic. Epp.*

32 P. F. Sixtus Nouocomenſis ex nobili familia de Vicedominis, Mutinen. Epiſcopus, pro Alphonſo Ferrarienſi Duce in Hiſpaniam profectus eſt Orator ad Philippum Regem anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo primo, teſte Vghello tom. 2. *Ital.* Sac. in Epiſcopis Mutinen.

33 P. F. *Ambroſius Pelargus* à Principe Electore Treuirenſi miſſus eſt Orator ad Concilium Tridentinum. *Ex Act. Concil.*

34 Cardinalis Dominicus Pimentellus Hiſpanus dum Cordubenſis Eccleſiæ Paſtor eſſet, à Philippo IV. Hiſpaniarum Rege ad Vrbanum VIII. Orator mittitur anno a *Virginis* partu milleſimo ſexcēteſ. trigeſ. tertio pro grauiſſimis Regni negocijs, eumque pluribus annis in Vrbe ſolemni pompa, religioſa tamen modeſtia ſociata permanſiſſet, in Hiſpaniam reuerſus, Hiſpalenſem Eccleſiam primò, ſacram purpuram poſtmodum promeruit, prout vidimus, atque inter Cadd. dicimus.

35 Nouiſſimè temporibus noſtris *Michaelem* Mazarinum S. R. E. Cardinalem ex regimine Cathaloniæ, quæ tunc temporis ſub ditione Galliæ erat, in Vrbem ſolemni pompa reuerſum, Regium ordinarium Oratorem Ludouici XIV. Regis ad Innocentium Papam X. delegatū vidimus, cum maxima Dominicani inſtituti gloria: at eum maiori triſtitia à nobis præreptum Calendis Septemb. anno 1658. Deo, cuius iudicia inſcrutabilia, ita diſponente.

Tit. 51

Capellani Regum.

1 PAter F. Guillelmus Eika à Guillelmo Romanorum Rege Capellanus Maior adlectus eſt, qui Innocentij IV. Pont. Maximi mandato ingentes Crucesignatorum copias in Germania aduerſus Corradum Friderici filium, in fauorem eiuſdem Guillelmi collegit anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimò primò. *Baron. in Annal. Eccleſiaſt. eodem anno.*

2 P. F. Guillelmus Carnotenſis, vir doctiſſimus, à S. Ludouico Galliæ Rege Maior Capellanus electus eſt, qui eo defuncto librum de illius vita, ac geſtis ſanctiſſimis compilauit, vt teſtatur Myrthæus in ſua Bibliotheca.

3 P. F. Peregrinus de Pactis Mazarien. Epiſcopus, in Regia Ferdinandi II. Regis Siciliæ, cui acceptiſſimus erat, atque à conſilijs ſecretioribus Regius Capellanus Maior ab eodem declaratus eſt, vir tum prudentia, quum pietate, litterarumque peritia celebris, qui vitam cum morte commutauit anno à Virgineo partu milleſimo trecenteſimo vigeſimo quinto. *Pyrrus Sicil. Sac. in Ep. Mazarien. num.* 15.

4 P. F. Chriſtophorus de Tolomeis Senenſis, vir præclariſſimus, Cœnobij S. Dominici in patria Prior electus an. 1307. ſequentique Inquiſitor ibidem inſtitutus, atque anno 1312. Romanæ Prouinciæ Prior Prouincialis electus, à Roberto Rege Neapolitano Maior Capellanus, ac Theologus aſſumitur anno milleſimo trecenteſ. tertiodecimo, ac tandem Sebaſten. Epiſcopus creatur. *Vgurgerius in Pompis Senen. tit. 7. ex Archiuo noſtro Senen.*

5 P. F. Yuo Iorſue de Londinenſi conuentu Eduardo Regi Angliæ à Sacramenteſ. ſionibus, rerum peritia, doctrina, atque pietate ſpectabilis Regius Capellanus Maior ab eodem conſtitutus eſt circa annum 1336. *Taeg. in monum. Ord.*

6 P. F. Dominicus de Stellopardis à Fragola prouinciæ Regni Neapolitani, magni nominis Theologus, aſſumptus eſt in Regium Capellanum à Carolo III. anno mileſimo trecenteſimo octogeſimo primo, & à Ladislao ſub anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo, vt ex eorumdem Regum regeſtis eruit Vallus de Vir. illuſt. prou. Regni par. 2. qui ſubdit, & Generalem Inquiſitorem fuiſſe in eodem Neapolitano Regno. *Vall. ibid.*

7 P. F. Leonardus de Neapoli & ipſe Caroli III. Regis prædicti Capellanus fuit, cuius meminere Regia regeſta ad annum milleſimum trecenteſimum octogeſimum ſecundum, vt refert Vallus vbi ſupra, qui ſubdit virum hunc multis virtutibus ornatum, in vtroque Siciliæ Regno Generalem etiam Inquiſitorem fuiſſe. *Vall. vbi ſupra.*

8 P. F. Simon de Puteo à Friderico Siciliæ Rege Conſiliarius, atque Regius Capellanus aſſumptus, Generalis fidei Quæſitor, ac tandem Nuntius Apoſt. collectorque ſpoliorum Apoſtolicorum ab Vrbano V. P. M. inſtitutus, Catanen. Epiſcopus effectus eſt ab Vrbano VI. anno 1378. *Pyrrhus Sicil. Sac. in Epp. Catanen.*

9 P. F. Antonius Dalmata Iadrenſis morum integritate conſpicuus, cum Budæ Vicarij Prouincialis onus ſuſtineret, à Matthia Coruino Rege Hungariæ in Maiorem Capellanum, & à Beatrice Regina Coniuge in confeſſarium aſſumitur, quibus etiam petentibus à Sixto Papa IV Modruſenſis Epiſcopus creatur anno milleſimo quadringenteſ. octogeſimo. *Ferrar. de Reb. Hungar. Prou. Ord. Præd. p. lib. 1. cap. 5.*

10 P. F. Alphonſus de Burgos Regis Hiſpaniarum Ferdinandi Maior Capellanus, atque Palentinus Epiſcopus factus eſt, in qua Eccleſia deceſſit anno milleſimo quadringenteſ. nonageſ. nono, vt inter Palent. Ep. retulimus. *Gil in Teatro Eccleſ. Palentinæ.*

PARS III. DE MINISTRIS S. INQVISITIONIS ORDINIS PRAEDICATORVM.

VLpes parunlas, quę demoliũtur Vineas, ne ad exitium vſq; eas perducerent, fructuſq; colligendos diſſiparent, capiendas eſſe voluit Salomon in Cant. Canticorum cap. 2. Vulpeculas has, vineam Domini electam Eccleſiam prauis dogmatibus ſuis demoliri contendentes, Hæreticos eſſe, conſtãs Patrum ſententia eſt, ad quas perdendas Pontifices Maximi S. Patrem Dominicum primò, filioſque illius poſtmodum, tanquam fidos Domini Canes in cunctas chriſtiani orbis partes directos, Sacroſanctum Inquiſitionis Tribunal in Germania, Gallia, Hiſpania, Polonia, Ollandia, Friſia, Alemenia, Sicilia, atque Italia tota conſtabiliuere. Tantam ſibi iacturam indoluit inimicus homo, qui ſuper ſeminauit zizania in medio tritici Dei electi, & ne ſuſcepti damni impunes abirent authores, concitatis in eos tenebrarum Principibus *Alÿ* (vt cum Apoſt. ad Hæbr. 11. dicamus) *diſtenti ſunt non ſuſcipientes redemptionem vt meliorem inuenirent redemptionem. Alÿ vero ludibria, & verbera experti, inſuper & vincula, & carceres, lapidati ſunt, ſecti ſunt, in occiſione gladÿ mortui ſunt, anguſtiati, afflicti, quibus dignus non erat mundus. & hi omnes teſtimonio fidei comprobati, inuenti ſunt in Chriſto Ieſu Domino noſtro*. De quibus omnibus in hac tertia parte, in qua primo loco de Inquiſitoribus ſanguine laureatis. Secundo de inquiſitoribus in vrbe. Tertiò tandem de Inquiſitoribus in Orbe, qui innotuere nobis, eorum peregregia facta, glorioſumque nomen immortalitati conſecraturi, ſermonem ſumus contexturi.

CAPVT I.

DE INQVISITORIBVS SANGVINE LAVREATIS.

INter glorioſos Inquiſitores, qui ſãguine ſuo Chriſtianã diſciplinam ſancire optauere veluti dux & Anteſignanus refulget S. P. Dominicus, nam (vt cum S. Antonino dicamus) *Sitiebat ſeruus Christi martyrium ſicut ſitit ceruus ad aquã fluuium.* Qui anno milleſimo cẽteſimo ſeptuageſimo ex Auguſtiſſima Guſmanorum familia patre Felice ex Regio Sanguine, matre Ioanna de Aza ex antiqua Britanniæ ducum progeniæ oriunda (vt teſtatur Lefebure in manuali Hiſtorico eodem anno) Calarogæ in Hiſpania fauſtiſſimis cæleſtibus ſignis prænuntijs ortus, in menſura ætatis plenitudinis Chriſti conſtitutus anno milleſimo ducenteſimo tertio, cum *Didaco* Oxomen. Epiſcopo inualeſcentem impiam Albigentium hæreſim profligaturus Toloſam petijt, vbi cum Ciſtercienſibus Abbatibus ab Innocentio III. Pont. Max. illuc miſſis eorum conuerſioni totus addictus, ſacra prædicatione, inculpatæque vitæ exemplo, vberrrimum Catholicæ Eccleſiæ attulit fructum.

Didaco poſtmodum in ſuam Eccleſiam, Abbatibuſque ad propria Monaſteria reuerſis, glorioſus Chriſti atleta Dominicus, ſolus in agone poſitus, gladio ſpiritus, ac verbo Domini duodecim circiter annos, in eoſdem Albigenſes in faſtigabili ſtudio certauit, pluribus eorundem ad proprios eiurandos errores adductis, quos ex Arnaldi Ciſtercienſis Abbatis Apoſtolicæ Sedis Legati indulto S. Matri Eccleſiæ reconciliauit, datis eiſdem huiuſmodi reconciliationis litteris, quarum bina recenſentur exemplaria à Bzouio in Annalibus Eccleſiaſticis ad ann. 1215. nn. 11. *Paramus lib. 2. de origine Inquiſitionis tit. 1. cap. 2. Caſtil. lib. 1. Hiſt. S. Dom. & Maluenda in Annal. Ord. Prædicat.*

Arnoldus verò præfatus Apoſtolicus Legatus in Gallia Narbonenſi præſidebat anno 1206. qua in præfectura perſtitit vſque ad annum 1212. quo Narbonen. Archiepiſcopali Infula ab eodem Pont. Max fuit condecoratus; ex quibus colligi videtur præfatas reconciliationis litteras à S. Patre Dominico datas eſſe, vel ante annum 1212. vel in eiuſdem Principio. Credimus igitur S. P. Dominicum tũc temporis non in Albigenſes Inquiſitorem, ſed eorumdem S. Matri Eccleſiæ per propriorum errorum eiurationem, reconciliatorem à dicto Legato fuiſſe inſtitutum, idq; ex reconciliationis litteris in hunc modũ eluceſcit. *Auct. Dom. Abbatis Ciſtercienſis Apoſtolicæ Sedis Legati, qui hoc nobis iniunxit officium, reconciliauimus præſentem latorem Pontium Rogerium* &c. Et hoc faciebat S. Pater iniunctis ſalutaribus pœnitentijs, habituque verſicolore cum duabus crucibus eiſdem impoſito. *Ex Auct. ſuprad.*

Tit. I.

S. Pater Dominicus Primus in Eccleſia Inquiſitor.

BEatum Petrum de Caſtronouo pro fide ſanguine laureatũ, duodecimque Ciſtercienſes Abbates in Albigenſes hæreticos ab Apoſtolica Sede, antequam S. P. *D*ominicus in Toloſæ partibus Inquiſitoris onus ſuſtineret, delegatos fuiſſe certum eſt; impoſito illis munere, quod S. Antoninus deſignat. Is ergo 3. parte Hiſtoriali tit. 19. cap. 1. §. 4. factum in hunc modum ediſſerit. *Cernens autem*

Sum-

Summus Pontifex Hæreticos ipſos duræ fore ceruicis, nec eos verbis poſſe emolliri, decreuit antequam vineam Domini demolirentur, infructuoſos palmites materiali gladio amputari. Cruce igitur ſignati Franci, & aliarum Prouinciarum, de ordinatione Papæ contra Albigenſes Hæreticos iter arripiunt, eiſque Comes adiungitur Toloſanus, quem Dom. Papa reductum per Legatum abſoluerat. Et primo eorum aduentu Biterris a fidelibus capitur, omneſq; pariter trucidantur. Poſt Carcaſſona a fidelibus obſidione vallatur, qua capta, Rogerius quidã, qui in ciuitate illa caput erat Hæreticorum & princeps, captus, arcta cuſtodiæ mancipatur. His iam duabus vrbibus expugnatis cum iam maiores exercitus ad reditum anhelarent, vno omniũ communi cõſenſu Simon Comes montis fortis toti regioni acquiſitæ pariter, & acquirendæ præficitur; erat enim vir elegantis formæ, fide præclarus, armis ſtrenuus, genere nobilis, prudentia magnus, ingenio perſpicax, largus, magnificus, affabilis, Fidei Catholicæ defenſor, & hæreticorum acerrimus impugnator. Hic ex eo tempore, quo Gallorum Principes ad expugnandos hæreticos in terra Albigenſium venerunt, numquam, niſi ſemel in Galliam reuerſus eſt, ſed in ſeruitio Domini indefeſſè vſque in finem perſeuerãs, in eadem Prouincia pro Chriſto animam ponere meruit. Fuit autem Dominus cum eo qui omnia opera eius dirigebat per manus eius hæreticos expugnando; eratque cum eo vir ille mirabilis B. Dominicus inſtitutor poſtea Ordinis Prædicatorum, qui valde familiaris ei erat. Abbates ergo illi duodecim à Papa deſtinati ad prædicandum, & Epiſcopi, & Archiepiſcopi & alij in partibus illis Prælati ſequentes conſilium Didaci Oxomen. Epiſcopi, remiſſis ad loca ſua ſarcinis temporalium, cum quibus venerant, cæperunt ſinguli euangelicam paupertatem amplecti, pedites diſcurrere, ac ſtrenue verom fidem verbo, & opere prædicare.

S. P. Dominicum primum in Catholica Eccleſia, re, ac nomine Inquiſitorem fuiſſe, aſſerunt Bernardus Guidonis Toloſanus Inquiſitor, Epiſcopuſque Lodouen. Nicolaus Eymericus, Camillus Campegius Nepeſinus, atque Sutrinus Epiſcopus in additionibus ad Zanchinum; Thomas Maluenda in Annalibus Ord. noſtri, atq; Alphonſus Fernandez in concertatione Prædicatoria cont. Hæret. de hac re copioſum, eruditumque ſermonem habens.

Hi noſtri ſunt, ex alienis idem aſſerunt Ioannes Antonius Gabutius Nouarien. Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli alumnus, *Sacri Quæſitoris munus à Beato Dominico ſingulari Dei prouidentia diuinitus inſtitutum, atque in Eccleſia catholicæ receptum, ob idque in ſacra Dominicanorum Fratrum familia hæreditario quaſi iure deinceps perpetuò retentum quam vtile ad euellenda ex agro Dominico hæreſũ zizania, atque ad catholicam fidem, ſiue protegendum ſiue propugandam neceſſarium ſemper fuerit, vberrimi ac ſalutares, qui in chriſtiano orbe ad gloriam Dei, eiuſque Eccleſiæ ſalutem pietatis fructus in dies percipiuntur, luce clarius oſtendunt.*

P. Sebaſtianus Salelles ex ſocietate Ieſu, in ſuo opere. *De materijs Tribunalium S. Inquiſitionis* inſcripto Prolegomen. 3. ſic fatur. *Concludendum itaque videtur cum eodem Platina, cum Prateolo Io. Azorio tom. 1. lib. 8. cap. 18. quæſt. 1. Gualterio vbi ſup. Famiano Strada de bello Belgico dec. 1. lib. 2. ver.* Vna omnium maximè, *his tribus de noſtra Societate Ieſu, & cum alijs multis, primum Inquiſitorem Generalem contra hæreticam prauitatem ab Innocentio III. electum, & miſſum cum poteſtate, & iuriſdictione delegata Sedis Apoſtolicæ fuiſſe prædictum S. Dominicum.*

Idem aſſerit Dantes Aligherius centur. 12. de Paradiſo iuxta interpretationem Chriſtophori Landini: Nicolaus Bertrandus in hiſt. Toloſana; Franciſcus Pennia in 3. part. directoris Inquiſitor. comment. 32. nec non Ignatius Lopez de Salzedo in pract. crimin. canonica cap. 114. Et Paramus, qui de Origine S. Inquiſitionis lib. 2. tit. 1. cap. 1. ſic ait, *Hoc igitur officium delegatæ Inquiſitionis primus Generalis Inquiſitor Apoſtolica auctoritate exercuit Beatus Pater Dominicus Ordinis Prædicatorum digniſſimus inſtitutor.*

Idem docet Sixtus Papa V. in ſua conſtitutione data Romæ anno 1586. pro celebratione feſti S. Petri Mart. vbi ſic ait.

Imò verò immitatione accenſus (Scilicet S. Petrus Martyr) *B. Patris Dominici, vt ille perpetuis & concionibus, & diſputationũ congreſſibus, officioque Inquiſitionis quod ei primùm prædeceſſores noſtri Innocentius III*

&

& Honorius III. commiſerant contra Hæreticos, mirabiliter ſe geſſit; ita ipſe cum nullum ijs perditionis filijs monendis locum in omni ſermone vnquam reliquiſſet, tum in obeundo Inquiſitionis munere ſibi litteris Apoſtolicis commiſſo, mira quadam diligentia illos inſectari, atque vrgere non deſtitit. Demũ verò eorũ in ſe odijs cõcitatis arripuit ſumma conſtantia, atque animi magnitudine oblatam ſibi diuino permiſſu martyrij occaſionem, cuius quidem Martirij antea pijs precibus, ac votis à Deo expetiti præcipuo deſiderio exarſerat. Quamobrem poſt B. Dominicum non immeritò Princeps appellari debet Sacroſancti officij Inquiſitionis, cum ipſe illud ſuo ſanguine conſecrauerit; quo factum eſt vt etiam noſtris potiſſimum, huiuſque S. Sedis Miniſtris, qui in hac turbulenta, & calamitoſa tempora inciderunt, ſeù potius ſunt, diuina prouidentia reſeruati, quaſi facem prætulerit, ac viam commoſtrarit, quam eius exemplo ingreſſi audeant quæcumque pericula pro munere commiſſo fortiter ſubire, ac ſanguinem ipſum, ſi ita res ferat, vitamque pro Catholica fide glorioſè profundere.

Perquirendum reſtat modo, quo tempore, & anno S. Pater fuerit Inquiſitor ab Innocentio III. inſtitutus; nam à nullo alio quàm ab Innocentio III. Inquiſitorem creatum eſſe, certum eſt, prædicto Sixti V. Pontificis teſtimonio omnem dubitationẽ tollente.

Sunt qui ante annum 1212. id contigiſſe affirmant, ſententijs reconciliationis Hæreticorum ſupra relatis innixi. At teſtimonium adductum S. Antonini id falsũ eſſe conuincit.

Alij ante Lateranenſe Concilium ſuſtinent, ſed immeritò, vt videbimus, cæteri verò poſt terminatum Concilium, & verius, docent, quod ſequentibus comprobatur. Lateranenſis Sacroſancta Synodus ſub Innocentio III. anno 1215. celebrata, die prima Nouemb. incepta, ad eiuſdem anni finem protracta eſt, in qua cum de hæreſis Iudice ſit actum, de Inquiſitoribus nulla facta reperitur mentio; quinimmo hæreſis Iudices Epiſcopi fuere deſignati. Si autem tunc temporis vnus, aut plures eſſent inſtituti Inquiſitores in Eccleſia, eiuſdem Concilij Acta de hæreticorum pœnis tractantia, de Inquiſitoribus quoq; prout de Epiſcopis faciunt, ſermonem haberent, quod in ſequentibus Concilijs præſtitum eſt. Cum ergo in his Lateranenſibus neque de Inquiſitoribus, neque de eorum munere vllo modo agatur, dicendum neceſſariò videtur tunc temporis neque S. Patrem Dominicum, neque Ciſtercienſes Abbates in Eccleſia Inquiſitores extitiſſe, vt optimè concludit Fernandez vbi ſupra, referens Paramum, & alios plures Auctores pro hac ſententia, ſubdens anno 1216. fuiſſe conſtitutum cum omni proprietate, circa eiuſdem anni initium, S. Patrem Dominicum ab Innocentio Papa III. Inquiſitorem contra Albigenſes hæreticos, idque in publicis concionibus in Prulliani Eccleſia habitis non ſemel auditoribus nunciaſſe. *Fernandez in Concert. Prædicat. anno præd.*

Cum autem viribus, ac numero in dies magis, ac magis inualeſcerent Hæretici, congregato Pontificis iuſſu in eos exercitu, viriliterque dimicantibus catholicis profligati fuere, Minerbra eorum municipio capto, ac pluribus igne conſumptis. Factum in hunc modum enarrat S. Antoninus 3. p. hiſt. cap. 1. §. 4. *Sed & Comes Montis fortis Simon præfatus, princeps fidelium gladio materiali contra ipſos hæreticos, & eorum ſequaces viriliter dimicabat; vnde & Minerbram municipium ceperunt, vbi multi hæreticorum capti ſunt, & multi interfecti: cumque captis daretur optio vt quicumque hæreſim abiuraret, liber recederet, centum octuaginta ex eis obſtinati in peccato, potius comburi, quam hæreſim abiurare elegerunt, quod factum eſt.*

Quid autem in hoc certamine, ſicut & in cæteris contra Albigenſes peractis præſtiterit S. Pater, Bzouius in Annalibus Eccleſiaſticis anno 1215. num. 11. in hunc modum ediſſerit. *Aiunt extare adhuc Toloſæ in ædibus S. Inquiſitionis ſacram Chriſti Crucifixi imaginem, quam in bellis, quæ Simon Mõforsius aduerſus impios Albigenſes gerebat, quamque S. Dominicus pro militari vexillo, & præferri iuſſit, & ipſe ſæpius tanquam certiſſimæ mortis hoſtilis argumentum nobili miraculo illuſtratum. Nam cum haſtile ipſum, lignumque crucis multis in locis ſagittarum, telorumque hoſtilium perfoſſionibus terebratum oſtentetur, imago tamen Chriſti Crucifixi integra & illibata*

ta ſine ulla læſione adhuc viſitur, ſummaque omnium veneratione adoratur: vt hinc duplex patrari tunc ſolitum miraculum admirari libeat, & illæſæ Chriſti imaginis, & S. Dominici, qui eam inermis inter denſiſſimos ſagittarum, telorumque imbres præferens, nullum acciperet, aut vulnus, aut damnum. Præferebat iſtud ſignum D. Dominicus zelo fidei Catholicæ inflammatus, cui nihil magis volupe fuerat, quàm errantes luce veritatis dirigere; ac ſi radium benigniorem reſpuerent, in eos ex officio aduertere. Per id enim tempus Innocentius III. Pont. Max. (quemadmodum Sixtus V. in diplomate inſtitutionis feſti S. Petri Mart. memorabat) D. Dominico author fuerat, vt is perpetuis & concionibus, & diſputationũ congreſſibus, officioque Inquiſitionis, quod ei primum commmiſerat contra hæreticos mirabiliter ſe gereret: *& vel reuerti volentes Eccleſ. conciliaret, vel reuerti nolentes iuxta ſentẽtias percelleret.* Hęc ille.

Dum demandato ſibi Inquiſitoris muneri totis intenderet S. P[illegible], factum memoria dignum eidem contigit tale. Damnauerat [illegible] hæreticos quoſdam captos, con[illegible], & ad S. Rom. Eccleſiæ gremiũ redire [illegible] publico igne iam iam eſſent conſumendi, oculos fixit in vnum ex illis, Raymundum de Graſſis nuncupatum, ſtatimque tortoribus dixit: iſtum mihi reſeruate, nec cum alijs comburatur; & ad illum conuerſus in hæc verba prorupit. Scio fili mi, ſcio quod adhuc, licet tardè, bonus eris, & ſanctus, & dimiſſus eſt liber, qui diuinam bonitatem in ſe animaduertens, diuinaque gratia illuſtratus, relictis errorum tenebris ad veritatis lumen acceſſit, à S. Dominico inter ſuos filios ad Ordinem receptus, in quo vitæ curſum fœliciter conſũmauit. *Maluenda in Annal. Ord.*

Ex lacrimarum valle hac ſublato in cęlum S. Patre Dominico 8. Idus Auguſti anni 1221. quid in hoc fidei negotio præſtiterint eius incliti filij Prædicatores, P. Salelles, in hunc modum enarrat. *Vita autem functus S. Dominicus, cum miraculis innumeris clarus, & in ſanctorum numerum meritò relatus, hanc quaſi hæreditatem filijs ſuis religioſis ſui Ordinis reliquit, fungendi ſcilicet in quibus cumque mundi partibus, etiam in hac Inſula Melitenſi, vt infra dicitur, Inquiſitionis munere, poteſtate etiam & iuriſdictione per breuia pontificia ſimiliter ipſis delegata, vti re vera exactiſſimè ſemper functi ſunt, & vſque in hanc diem in multis Italiæ locis funguntur. Neque unquã laboribus, ac vigilijs, imo nec effuſioni ſanguinis, & propria vita pro fide, & religione tuenda, & pro officio S. Inquiſitionis exequendo pepercerunt.* Hęc ille loco ſup. cit.

Neque in Toloſantium tantùm regione Inquiſitionis officium obtinuit S. Pater Dominicus, verùm etiam in cæteris Chriſtiani Orbis partibus, filiorum ſuorum miniſterio illud exercuit, Generalis Inquiſitoris titulo cohoneſtatus ab Honorio Papa III. Patre Salelles è Societ. Ieſu lib. *De Materijs Tribunal. S. Inquiſit.* prolegomen. 12. teſtimonium in hunc modum perhibente. *Tertio ſi abſque reſtrictione loci, temporis, & cauſarum (quod valde honorificum reputatur) quis ſit conſtitutus delegatus Inquiſitor ſedis Apoſtolicæ per totum orbem terrarum, vbicumque fides, & chriſtiana Religio recepta, ad quaſcumque fidei cauſas. Atque cum huius tertij modi amplitudine crederem Sanctum Dominicum illuſtriſſimæ Prædicatorum Religionis fundatorẽ digniſſimum, poſt limitatam illam iuriſdictionem contra hæreticos Albigenſes per Abbatem Ciſtercienſem, & per alios Legatos Sedis Apoſtolicæ ei commiſſam, vt dictum ſupra prolegom. 3, ab Innocentio III. aut ab Honorio III. qui ipſius Religionis fundationem approbauerat, vel ab alio Summo Pont. Inquiſitorem Generalem Apoſtolicum pro toto mundo fuiſſe creatum. Pro Regnis Hiſpaniarum, annales ipſarum expreſſè teſtantur vt iam alibi traditum. Pro diuerſis Prouincijs Galliæ, præſertim pro Narbonenſi, adducit Paramus lib. 2. de Orig. Inquiſit. tit. 2. cap. 23. Pro partibus etiam Lombardiæ idem Param. ibid. cap. 30. Nec mirum quod in hanc credulitatem inducar, ita ſcilicet actum cum S. Dominico; quandoquidem hoc idem aliquibus, aut alicui ſaltem ex eius familia fuit aliàs conceſſum. In depoſitione enim illa Petri Cumbi, de qua preced. prolegomeno n. 10. expreſſa fit mentio R. P. Magiſtri F. Thomæ Scoti de Viglieuano a Sum. Pontifice, & ab Illuſtriſſ. DD. Cardd. Sac. Congregationis S. Officij per totum Orbem Generalis Commiſſarij, ſeu Inquiſitoris Apoſtolici ſine ulla limitatione deputati, vt habetur faſc. 2. & 3.*

Tit.

Tit. 2.

Facultas in Ordine inſtituendi Inquiſitores.

IN Cœlum ſublato S. P. Dominico Pōtifices Maxx. hæreticam nequitiam ex Catholica Eccleſia eliminare ſolliciti, in varias Chriſtiani orbis partes eius filios Inquiſitores delegantes, fructum vberrimum S. Matri Eccleſiæ attulere. At quia, qui nam aptiores eſſent ex ipſis ad munus ſubeundum ignorabant, poteſtatem eos inſtituendi, deponendi, imo inſtitutos à Pontificibus Max. amouendi, conceſſit, Innocentius Papa IV. Magiſtro Generali Io. Theutonico, ſucceſſoribuſque eius, nec non PP. Prouincialibus, litteris Apoſtolicis ſequentis tenoris datis.

INNOCENTIVS EPISCOP.

Seruus Seruorum Dei.

Venerabili Fratri Io. Epiſcopo quōdam Boſſinenſi Magiſtro, & dilectis filijs Fratribus Ord. Præd. Salutem & Apoſt. benedictionem.

Odore ſuaui Ordinis veſtri continuè recreati, eum non immeritò fauore ſpeciali proſequimur, & ipſius exaltationem plenis deſiderijs affectamus, quietem ei, & alia, diligenti procurare ſolertia intendentes per quæ ſemper optatum, authore Domino, ſuſcipere valeat incrementum. Hinc eſt, quod nos veſtris ſupplicationibus annuentes, vt tu Frater Ioannes Epiſcope, ac Magiſter, tuique ſucceſſores Fratres tui Ordinis, qui ad prædicandum Crucem, vel ad inquirendum contra prauitatem hæreticam, ſeu ad alia huiuſmodi negocia ſunt, vel fuerint à Sede Apoſtolica deputati, remouere, ſeu reuocare, penitus transferre, ipſiſque quod ſuperſedeant, iniungere aliosque ſubſtituere, cum expedire videritis, licite, ac libere valeatis, & in eos, ſi contrauenerint, cenſuram Eccleſiaſticam exercere, ac quilibet Prior Prouincialis eiuſdem Ordinis id ipsū in ſua Prouincia circa Fratres ipſius Ordinis, quibus in illa ſimilia contingit ab eadē ſede committi, facere poſſit, authoritate præſentium indulgemus. Lugduni 5. Id. Iunij pontificatus noſtri anno tertio, qui fuit à Virginis partu milleſimus ducenteſimus quadrageſimus quintus. *Bzouius in Annal. Eccleſ. anno 1245. num. 12.*

Apoſtolica hac igitur auctoritate muniti Magiſtri Generales Ordinis, Inquiſitores inſtituère, quod & Prouinciales præſtitère, in Gallia, Aragonia, Sicilia, Aquitania, Polonia, Vngaria, Boemia, Britannia, Maiorica, alijſque Chriſtiani Orbis partibus vſque ad Pauli III. tempora, qui Apoſtolica conſtitutione 12. Cal. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo, quadrageſimo ſecundo data, ſanxit vt in poſterum Inquiſitorum inſtitutio ad ſacrā Cardinalium Congregationem tunc inſtitutam ſpectaret, vt infra cum de eadem Congregatione tractamus, referimus. Quapropter in Regeſtis Magiſtri Generalis Thomæ de Vio ſub anno 1508. reperitur vltimus Generalis Inquiſitor Franciæ ab eo inſtitutus in hūc modū. *Confirmatur, & quatenus opus eſt, de nouo fit inſtitutio Magiſtri Guillelmi Perui Rothomagenſis in Inquiſitorem Generalem in Regno Franciæ, cum authoritate ſubſtituendi, & ſubſtitutos reuocandi; & mandatur vt omnes Fratres Ordinis ei obediant quatenus requiris officium illud.* Ex eiſdem Regeſt.

Et vlterius P. F. Paulus Buticella Magiſter Ord. in Capitulo Generali Romano anno milleſimo quingenteſimo trigeſimo, vna cum Diffinitoribus eiuſdem Capituli creauit Inquiſitorem P. F. Laurentium Laurentij in Diœceſibus Traiecten. & Monaſterien. tali edito decreto in declarat. 14. *Declaramus inſtitutum etiam Inquiſitorem hæreticæ prauitatis per diœceſim Traiectenſem, & Monaſterienſem F. Laurentium Laurentij Magiſtrum Prouinciæ Germaniæ Inferioris, conuentus Gronien.* & poſt hunc non inuenimus alium Inquiſitorem ab Ordine inſtitutum, fuere enim poſtmodum omnes à Sac. Congregatione S. Rom. & Vniuerſalis Inquiſitionis ex [illegible]ate eidem à Paulo Papa III. data inſti[illegible]i, vt infra referimus cum de eadem Sacra Congregatione tractamus.

Tit. 3.

Inquiſitores ab hæreticis mactati.

MVlta pertulit mala, calamitateſque non modicas ſuſtinuit in Toloſæ, ac Carcaſſonæ partibus S. Pater Dominicus, dum annos decem in Albigenſium hæreticorum conuerſione infatigabili ſtudio conſumpſit, gaudens quoniam dignus habitus eſt pro nomine Ieſu contumeliam pati; ea propter Carcaſſonæ libentius, vbi crebriores vexationes ſuſtinebat, permanens; cupiebat namque Seruus Chriſti martyrium, ſicut ſitit ceruus ad aquæ flumina. Licet verò voti compos effectus non ſit, id tamen filijs ſuis abundè impertiendum à Deo impetrauit; innumeri etenim videntur tanti Patris filij, qui ſanguine ſuo chriſtianam diſciplinam ſanxere, & Chriſti nomen in remotiſſimas etiam orbis partes portauere, quos tanquam ab aſſumpto opere alienos omittentes, eos tantùm, qui Sacroſancto Inquiſitionis tribunali inſeruientes, ſanguine proprio illud conſecrauere, in præſenti recenſentes, Beati titulo à Bzouio, Melphæo, Fernandez, & Plodio, nec non alijs ſcriptoribus noſtris merito condecoratos.

I.

S. Petrus de Verona.

INter ſacros Inquiſitores ſanguine laureatos princeps iure merito emicat S. Petrus *Martyr* de Verona, qui parentibus Manichæorum hæreſi inquinatis in lucem editus, ab ipſa infantia Chriſtianæ fidei Symbolo memoriæ mandato eiſdem viriliter reſtitit, neque Patris Patruiue blanditijs, minisque à veritatis tramite potuit amoueri. Bononiæ ſacris ſtudijs addictus, à Spiritu Sancto ad ſublimioris vitæ formã vocatus, manum miſit ad fortia, ſacro Prædicatorum Ordine amplexato, in quo maximo virtutum ſplendore corruſcauit. In animarum procurandæ ſalute totus erat, peculiarique ſuperni luminis dono hæreticos acriter confutabat. Tanto fidei ardore flagrabat, vt pro ea mori incruenti ſacrificij oblatione à Deo enixè cum lacrymis etiam, efflagitaret. Et reuera in caſſum non abiere S. viri preces, vt probauit euentus. Cum enim S. Inquiſitionis tribunal Florentiæ ex Innocentij IV. decreto annis pluribus adminiſtraſſet, Manichæorumque hæreſim ex eadem vrbe eliminaſſet, ab eodem Pont. Max. Mediolanum Generalis Inquiſitor directus eſt anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo quinto; vbi cum ſeptem annos in demandato ſibi Apoſtolico officio viriliter, atque infracto animo Manichæos, lingua, calamo, ferro, & igne perſequendo conſũpſiſſet, Como Mediolanum remeans, ab impio ſicario prope Barlaſſinam ſemel, iterumque in capite vulneratus, ſemiuiuus catholicæ fidei Symbolum in ipſo ſupremo ſpiritu pronuncians; lateribuſq; iterum mucrone tranſuerberatis, ad optatam martirij palmam fœliciter peruenit anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſecundo, ab eodem Innocentio Pontifice ſequenti anno, innumeris corroſcans miraculis, ſolemni ritu inter Sanctos Martyres relatus. *Ex eiuſdem Eccleſiaſt. hiſtor. Fernandez in Concert. Præd. ad annũ 1245. cum cæteris ſcript. Ord.*

I I.

Conradus Maſpurgenſis.

EX fidei Cenſoribus omnium primus ſanguine laureatus emicuit *B.* Conradus Maſpurgenſis Theuthonicus, qui Dominicana toga Bononiæ à S. Patre noſtro indutus, in Germaniam Fratris Prædicatorum Ordinis partes exequturus directus, vberrimum Eccleſiæ fructum protulit, pluribus ad amplectendam catholicam fidem hæreticis adductis. Quibus à Gregorio IX. Summo Pontifice auditis, Generalis in Germania Inquiſitor inſtituitur anno milleſimo ducenteſimo vigeſi-

mo octauo. *Munere* aſſumpto Conradus demandatam ſibi prouinciam virili pectore adimplens, complures hæreticos S. Matri Eccleſiæ reconciliauit, multoſque ſuplicijs conſumpſit. Cumque neque nobilioribus ipſis parceret, in foro publico inuictus Chriſti athleta coram frequenti populi concurſu contra illos prædicans, ab eiſdem trucidatus, glorioſa ſanguinis profuſione Orthodoxæ fidei veritatem comprobauit, multis miraculis coruſcans an. milleſimo ducenteſimo trigeſimo tertio, cuius corpus in *Maſpurgenſi* Eccleſia ad pedes S. Eliſabettæ Andreæ Regis Hungariæ filiæ, quæ illum ſibi in animæ cuſtodem delegarat, conditum eſt. De B. Conrado Bzouius in Annal. Ecclel. ad an. 1215. num. 6. hæc refert. *His temporibus multi in occulto fuerunt heretici vtriuſque ſexus, qui varios in Alemania, Francia, & Italia errores ſeminauerunt, &c. Hos F. Conradus Maſpurgenſis Ordinis Prad. Apoſtolicus Inquiſitor iudicio ferri candentis, ſi negaſſent hereſim, probare conſueuerat, & quos ferrum exuſſiſſet, velut hereticos ſaculari iudicio tradebat comburendos; vnde paucis exceptis, omnes qui ſemel accuſati eſſent, & ad eius examen perducti, ad incendium damnabantur.* De eodem Beato tractat in eiſdem annal. 1228. num. 8. & Maluenda in Annal. Ord. Præd. an. 1223. Fernandez in Concertat. Præd. an. 1228. & Ferrarins de Rebus Hungaricæ Prouinciæ Ord. Præd. p. 1. cap. 8. cum Caſtell. p. 1. lib. 2. cap. 12.

I I I.

Nicolaus Hungarus.

MOrum candore, vitæque ſanctitate mirabilis B. Nicolaus Hungarus à Gregorio IX. agnitus, in Hungariam Generalis Inquiſitor mittitur. Epiſcopus poſtmodum ibidem cum retẽtione muneris Inquiſitoris creatus, hęreticis perpetuũ bellum ſacra prædicatione, aſſiduis diſputationibus, publiciſque cum eiſdem congreſſibus indixit, ex quibus plures abiuratis erroribus ad Eccleſiæ vnitatem redière, alijq; vario mortis genere conſumpti propriæ iniquitatis luère pœnam. Tantum damnum ferre non valentes illi, populari impetu in B. virum facto, crudeli cũ morte peremère: nam ligatum ad arborem tanquam alterum S. Bartholomęum Apoſtolum viuum decoriauere, quo in martyrio, velut agnus ad occiſionem ductus, non aperuit os ſuum, ſed pro impijs Dominum, vt illis ignoſceret orans, in cœlum euolauit circa annum milleſimum ducenteſimum quadrageſimum. *Caſtellus p. 1. lib. 2. cap. 12. Ferrarius de reb. Hungar. Prouincia p. 1. cap. 9. cæteriſque ſcript. Ord. & Paramus lib. 2. tit. 1. cap. 1.*

I V.

Ioannes Hungarus.

MArtirij corona redimito Nicolao, ab Apoſtolica Sede Generalis Inquiſitor, nec non Epiſcopus in Hungaria conſtituitur B. Ioannes Hungarus, qui in conſumendis hęreticis totus intentus, cum innumeros ſęculari brachio perdendos tradere ardenti zelo nõ formidaret, à ſuis diœceſanis captus, velut alter Protomartyr Stephanus lapidibus obrutus, pro lapidantibus hæreticis Dominum precatus, Chriſti hoſtia effici meruit in odorem ſuauitatis: nec mortuo parcentes, corpus trucidauere impij circa annum milleſimum ducenteſimum quinquageſimum, Deo per ſeruum ſuum multa prodigia operante. *Caſtill. p. 1. lib. 2. cap: 12. Ferrar. de reb. Hungar. Prou. p. 1. cap. 9. Plod. lib. 1. & Paramus vbi ſup.*

V.

Guillelmus Arnaltus cum Socijs.

ANno à Virgineo partu milleſimo ducenteſimo quadrageſ. ſecundo 4. Kal. Iunij Dominicæ *Aſcenſionis* nocte in *Auc*nioneti caſtro Toloſanæ Diœc. in ædibus, cubiculoque ipſo Raymundi Toloſani Comitis

mitis

mitis, à Catholica fide deuij, B. Guillelmus Arnaltus de Monte Peſſulano in iure Pontificio, ſacriſque diſciplinis verſatiſſimus, vitæ ſanctitate ſpectabilis, hæreticæque prauitatis Inquiſitor in Albigenſes à Gregorio IX. inſtitutus, trucidatur cum duobus ſocijs ex Ordine noſtro PP. Bernardo de Rupeforti, & Garzia de Aura ex Conuenarum diœceſi, duobuſque Fratribus Minoribus, Archidiacono Toloſano, atque ſex alijs Clericis miniſtris S. Inquiſitionis, à ſatellitibus hæreticorũ, eiuſdem Comitis iuſſu, pro Chriſti fide & S. R. E. obedientia, alta voce concinentibus cunctis *Te Deum laudamus*, agoneque fœliciter conſummato cęlos conſcendere promeruere, quos copioſis poſtmodum miraculis diuina bonitas condecorauit, illorum gloſioſo triumpho pluribus eadẽ hora patefacto. His Sacro Cardinalium cœtui in comitijs pro noui Pontificis Max. electione congregato nunciatis, conſolatorias litteras Patribus noſtris Toloſani Conuentus in hunc modum dedit.

Sacrum Cardinalium Collegium Fratribus Ord. Præd. Toloſani Conuentus ſal. & in Spiritu San. conſolationem.

Noueritis Fratres in Chriſto cariſſimi, quod Ordo veſter in partibus Toloſanis inſtitutus eſt à Sanctiſſimo P. Dominico, ad virtutes plantandas, ad fidem defendendam, ad conſolandum, & ædificandum fideles, & ad hæreſes, & vitia extermiuanda. Et vt Infideles morum veſtrorum ſanctitate labefactare non poſſent, poſſeſſiones & bona temporalia reliquiſtis, voluntariæ, & Sanctæ paupertatis iugo collum ſubijcientes, & conuertentes corda veſtra in legem, & teſtimonium vt ſcriptura ait, a Domino impetraſtis, linguas à cælo eruditas vobis donari. Verumtamen ſicut accepimus non abſque graui dolore aliqui, velut amentes, aduerſus ſpirituales medicos inſurgentes furorem ſuum cruentũ in ſeruos Dei Inquiſitores, & in ſocios, & miniſtros eorum exercuerunt, quibus abſque dubio aliquo non ita beneficijs temporalibus afficere, & ſeruire potuerunt, ſicut gladijs perſequutionis, & mortis profecerunt: nam quantum credere poſſumus, hi martyres Ieſu Chriſti effecti ſunt concurrentibus ad hoc, non tantum occaſio, & cauſa mortis, ſed etiam temporis qualitate, & mortis modo cum cæteris circumſtantijs &c. Fernandez in Concertat. ad an. 1242. ex S. Antonino 3. par. tit. 23. cap. 10. § 4. Paramo de orig. off. S. Inquiſit. lib. 2. tit. 1. cap. 5. & ſcriptores Ordinis.

V I.

Pontius de Planetis.

IN Hiſpania ortus B. Pontius de Planetis, à Gregorio IX. hæreticæ prauitatis Inquiſitor in Catalunia inſtitutus, ita ſibi demandatum munus infatigabili ſtudio compleuit, vt hæreticis factus ſupra modum formidabilis, ab eiſdem in oppido Caſtri Epiſcopalis Vrgellenſis Diœc. propinato veneno peremptus ſit an. milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſecundo; quo facto Catholicis nunciato, Vrgellenſis Epiſcopus cum Cathedralis Eccleſiæ Canonicis, nobilibus, ciuibus, ac populari multitudine copioſa, ad Caſtrum acceſſit, Sanctique Inquiſitoris corpus ſolemni pompâ in Vrgellen. Cathedralem intulit. At cum in huiuſmodi ſacra tranſlatione inclinata iam dies eſſet (mirabile dictu) ſtetit Sol horarum ſex interuallo, donec compleretur, qua peracta, illico denſiſſimæ noctis obſcuritas adfuit, multis ſubſequtis miraculis. *Paramus lib. 2. cap. 5. Bzon. in Annal. Eccleſ. ad an. 1242. num. 6. Fernand. in Concertat. ad eundem annum ex Diag. lib. 1. cap. 4. & lib. 2. c. 12.*

V I I.

Petrus de Ruffia.

IN Pedemontanâ Prouincia hæreticæ peſtis Inquiſitor inſtitututus B. Petrus de Ruffia, dum vulpes paruulas, quæ vineam Domini demoliebantur, caperet, igneque conſumeret, ab eiſdem impiè mactatus, repoſitam ſibi à iuſto iudice coronam promeruit anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo. *Fernand. in Concertat. anno 1250. Param. lib. 2. tit. 2. cap. 23. ex Eymer. ſerm. 2. de S. Petro Mart.*

VIII.

Bernardus de Traueſera.

VAſco extitit B. Bernardus de Traueſera ſingularis pietatis vir, fideiq; zelo ſorieatus, qui dum in Hiſpania ſacrã Cenſoris fidei præfecturam gereret, infractiq; animi conſtantia hæreticos perfidos perdere non ceſſaret, ab eiſdem captus in Cuchillada, velut alter Iſaias pro Dei honore in duas partes viuus ſectus, atque in ignem deiectus, pro Chriſto crudelem pertulit mortem, æterna vita fruiturus, anno nati Saluatoris milleſimo ducenteſimo ſexageſimo. *Fernandez in Concertat. Præd. ad an. 1260. Plod. de Progen. S. Dom. in Ital. cap. 13. & Leand. Alb. lib. 2. de Vir. Illuſt. Ord.*

IX.

Franciſcus de Toloſa.

EOdem anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo B. Franciſcus Toloſanus cum Apoſtolicus Inquiſitor in Toloſanis partibus contra Albigenſes eſſet, fideiq; negotium pro viribus tutari non deſiſteret, ab eiſdem captus, ſpinis coronatus, ſagittis confoſſus, ludibriiſque, ac vulneribus affectus; proprio ſanguine fidei Catholicæ veritatem comprobando, in cœlũ glorioſus conſcendit. *Fernand. vbi ſupra Plod. de Vir. Illuſt. Ord. Leand. Alb. lib. 2.*

X.

Petrus de Cadireta.

IN *Nauarræ* Regno in lucem prodijt B. Petrus de Cadireta, qui Apoſtolica authoritate in Catalunia primò, ij in tota Aragonia poſtmodum, Generalis Inquiſitor factus, literis, zeloque fidei fretus hæreticos nocte, dieq; inſequutus eſt, pluſimis ferro ac igne conſumptis, effoſis quoque illorum cadaueribus, ac flammis exuſtis. Quapropter eorundem odiũ ita in ſe inuexit, vt in Pedrada communi irruptione impetitus, lapidibus obrutus ſit anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo, cuius gloriam pluribus miraculis Deus comprobauit. *Param l. 2. tit. 1. cap. 5. Plod. de Prog. S. Dom. lib. 1. cap. 13. Fernand. vbi ſup. ad an. 1277.*

XI.

Paganus de Lecco.

PAri certamine cum hæreticis colluctationẽ habuit B. Paganus de Lecco Bergomenſis diœceſis, qui dum Comi Cẽſoris fidei præfecturã nõ modico catholicæ rei incremento gerens, Manicheos hæret. omni conatu ex ſibi credita prouincia eliminare niteretur, animaduertentes hi totalem ſibi imminere ruinã, ipſa die S. Stephano Protomartyri ſacra, Sanctum Inquiſitorem, impetu populari facto, vulneribus impetitum lanceaq; demum confoſſum, felici agone conſummato direxere in cœlum anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo. Cum autem die vltima eiuſdem anni, qua S. Silueſtri Papæ memoria ab Eccleſia recolitur, S. Inquiſitoris cadauer ad noſtram Eccleſiam S. Io. Comenſis ciuitatis deferretur, ſociantibus Ioanne de Aduocatis Epiſcopo, totoque Clero, ac populo, ex laterali vulnere copioſus cruor, tanquam agni recenter iugulati, ita effluxit, vt in admirationẽ, ac Dei omnipotentis laudes, adſtantium animos allexerit. Quare facto maximo populi concurſu, inſepultum cadauer diu manſit, ſuauiſſimo odore exhibendo, ac miracula multa ſupplicantibus præſtando. Frater Chriſtophorus verò ſocius eius & ipſe vulneribus affectus, ex eorum manibus euadens, cuncta, prout euenerant, retulit. *Caſtill. par. 1. lib. 3. cap. 12. Plod de Progen. S. Dom. lib. 1. cap. 13. Fernand. in concertat. ad an. 1277. & Paramus l. 2. tit. 1. cap. 5. qui id contigiſſe anno 1279. affirmat.*

X I I.

Conradus Boemus.

Licet in Boemia in lucem à parentibus editus ſit B.Conradus, in Poloniæ prouincia tamen Prędicatorum Ordini nomẽ dedit vbi ſacris literis, ac pietate eruditus, ad eam vitæ ſanctimoniam peruenit, vt pro Chriſtiana vera fide promouenda & vitam, & ſanguinem effundere ſummopere optaret, votique compos effectus eſt; nam cum in Boemia Inquiſitionis ſacrum tribunal adminiſtraret, atque in hæreticos omni rigore inſeuiret, Ioannis Boemorum Regis hæretícorũ fautoris impietate trucidatus, glorioſum pro Chriſto agonem feliciter conſummauit anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo primo, de quo Bzouius lib. *de Rebus geſtis in Polonia Ord. Præd.* cap. 8. ſic fatur. *Pari quoque Ioannis Regis impietate occubuit Beatus Conradus Inquiſitor hæreticorum ab ipſo occiſus Pragæ, poſt mortem multis miraculis clarus, quibus perculſi homines ſæpe apud Sedẽ Apoſtolicam egerunt vt eum in numerum Eccleſiæ Sanctorum ſolemni ceremonia & ritu Summus Pontifex referret. Alumnus is fuit Prouinciæ Poloniæ. Is autem glorioſum fidei prebuit teſtimonium anno Dom.* 1341. Idẽ refert Fernandez in Concertat. Præd. ad eundem annum.

X I I I.

o. Polonus.

Vratislauienſis Inquiſitor fuit B.Ioan. qui ſe murum validiſſimum pro Catholicæ fidei defenſione contra impij Petri Io. Piranenſis dogmata oppoſuit, qui ex Boemia in Vratislauiã profectus, multos errores ibidem diſſeminauerat. Huius igitur prædefuncti oſſa Io. ex Clementis VI. decreto exhumata publico igni adindicauit, Nanchero Epiſcopo Vratislauien. dexteram porrigente. Indigationem maximam propterea Ioannis Boemiæ Regis Piranenſis aſſeclæ promeruere ambo; quapropter direptis Epiſcopi bonis, S. Inquiſitor à concitato magiſtratu, & plebe, ex conuentu noſtro eductus, ac per ciuitatis vias raptatus, vulneribuſque confoſſus, fœlicem ſpiritum creatori reddidit ſanguine laureatus anno milleſimo trecenteſ. quadrageſimo ſecundo. Tantum ſcelus Benedictus Papa XII. excommunicatione ſceleris conſcios, Vrbemq; ipsã interdicto innodauit. Adfuit & illico ira Dei ſuper eos, clamante ſanguine iuſti de terra; nam inextinguibilis ſuccenſus eſt ignis in ciuitate Vratislauienſe, qui illam cum pluribus hæreticis miſſerrimè conſumpſit; conſpectuſque eſt Angelus Domini ſuper eã euaginatum gladium habens, carboneſq; ignitos effundens. *Bzouius de Reb. geſtis in Polonia Ord. Præd. cap.* 8. *ex Michouio lib.* 4. *hiſt. Regni Polon. Fernand. in Concertat. ad annum* 1340. *& Plod. vbi ſupra.*

X I V.

Philippus de Sceua.

Nobiliſſimis ortus natalibus B. Philippus, filius cuiuſdam ex Regibus, qui Præſto Ioanni ſubſunt, Inquiſitor Apoſtolicus in Imperio eiuſdem Præſti Ioannis inſtitutus circa an. 1350. cum Principem quendam, qui ſibi duas copularat vxores, cenſuris mulctaſſet, ſub pacis fœdere, ſimulataque pœnitentia, accerſitus, verberibus ad interuentionem impetitus, ac fuſtigatus ad mortem, ſpiritum creatori ſuo reddit die 4. Nouemb. anno circiter milleſimo trecenteſimo ſexageſimo. De quo infra. *Paramus lib.* 2. *tit.* 2. *cap.* 19.

X V.

Antonius Pauo.

Ex Sauignano originem traxit in Pedemonte B. Antonius Pauo, doctrina, vitæque ſanctitate celebris, qui dum in regione Pedemontana Apoſtolici inquiſitoris onus virili pectore hæreticos inſe-

ſtando ſuſtineret; poſt peractum Miſſæ ſacrificium, dum hora tertia in foro publico eorum praua dogmata è ſuggeſtu deteſtaretur, ab iiſdem trucidatus eſt, cum pluribus diebus antea inferendæ ſibi necis diem coram multis promiſiſſet, & miraculis clarus maximam conſequutus eſt in populo venerationem. Euolauit in cœlum ſanguine laureatus anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo quarto. *Paramus lib. 2. cap. 12. Fernand. in Concertat. ad an. 1364. & Plod. lib. 2. de Vir. Illuſt. Ord.*

X V I.

Bartholomæus de Ceruerio.

IN Pedemontana Prouincia ortus B. Bartholomeus, ibidemq; Religionis Dominicanæ lacte enutritus, ſacrarum literarum lectura completa, laureaque Magiſtrali cohoneſtatus, Fidei Cenſor in eadem prouincia creatus eſt. Quapropter hæreticis perpetuum bellum indicens, plures eorum igne conſumpſit. Tantum damnum ſufferre non valentes ſuperſtites hæretici, illum prope Ceruerium agreſſi, multis vulneribus confodère, flexis genibus ſpiritum ſuum Domino commendantem, atq; vt illis ignoſceret deprecantem; eum prophetico ſpiritu ſibi inferendam necem prædixiſſet, eademque die ante miſſæ ſacrificium generalem culparum ſuarum expiationem feciſſet. Contigit eius felix in cœlum aſcenſus anno milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſexto. In cuius obitu duo occurrère miranda: nã eum mors illi fuiſſet illata in occaſu ſolis, apparuit ſuper Ceruerium alter ſol ſplendidiſſimus in omnium conſpectu, qui imminentes noctis tenebras fugauit, & ſtatim in occiſionis loco orta eſt arbor ad inſtar oliuæ habens folia in modum crucis. Eius ſacrum corpus in Ceruerij Eccleſiam illatum, nec guttam quidem ſanguinis emiſit: aduenientibus poſtmodum ſui Ordinis Fratribus, copioſum cruorem effudit. Iacet in noſtra Sautliani Eccleſia miraculis corruſcans. *Fernand. in Concertat. ad annum 1466. Plodius & Caſtell. vbi ſup.*

X V I I.

Io. Eſconfeld.

ANno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſub Pio IV. in Regno Boemię Inquiſitor erat F. Io. Eſconfeld acerrimus, indefeſſuſq; hæreticorum oppugnator, qui in feruidis quoq; ſermonibus Catholicos in fide conſolidabat, hæreticis infenſiſſimus, proptereaque ad mortem ſæpe ſępius quęſitus, nouiſſimè feria ſexta in Paraſceue dum ſe Pragæ ad concionandum præpararet, venit ad ipſum hæreticus in ouium veſtimento, intrinſecus autem Lupus rapax, peccata ſua Inquiſitori confeſſurus, quem eum peramanter ſuſcepiſſet, atque in propriam cellam introduxiſſet, ab eodem trucidatus eſt, in proprio ſanguine inuoluto cadauere à ſodali reperto, impio ſicario aufugiente. Cuius mortem pretioſam Ordini nunciauit Magiſter Generalis *Vincentius Iuſtinianus* in Capitulo Generali Romæ anno 1580. celebrato, vt inquit Paramus lib. 2. tit. 2. cap. 27.

X V I I I.

Paulus Dalmata.

PAulum in Dalmatia Generalem Inquiſitorem ab Apoſtolica Sede inſtitutum fuiſſe, atque proprio ſanguine laureatum cœlum conſcendiſſe pro comperto habemus ex ſcriptoribus, tamen quo tempore id contigerit, ſilent, Paramus de Origine S. Inquiſitionis lib. 2. tit. 2. cap. 28. de eo ſic fatur. *Refert Franciſcus Diaceeus in cap. finali vita S. Dominici in Dalmatia Sanctum Paulum eius Prouincia Inquiſitorem ab impijs hæreticis igne fuiſſe cõſumptũ.*

Corradus ex Prouincia Aragoniæ dum Inquiſitionis tribunal in Cathaloniæ Principatu adminiſtraret, nec hæreticis etiam præ diuitibus, potentioribuſque parceret, ab eiſdem aggreſſus, pluribuſque vulneribus affectus, ſemiuiuus relictus eſt; qui tamen Deo iuuante priſtinæ ſanitati reſtitutus, ardentiori zelo, quoad, vixit eos inſectari non deſtitit. *Paramus l. 2. tit. 1. c. 1.*

Non

NOn erit ab ſe &bic recenſere nomina duorum Inquiſitorum, qui effuſo ſanguine pro iniuncto ſibi ſacro Miniſterio animam ſuam ponere voluere.

P. F. Rolandus de Cremona Placentiæ Inquiſitor poſt multos hæreticos perditos, dum in nobiliori foro contra eorum peſſima dogmata inueheretur, ab eiſdem ex ſuggeſtu deiectus graui capitis, ac membrorum colliſione ſauciatus eſt. Verum recuperata valetudine ardentiori zelo in eos quoad vixit, infaticabili ſtudio decertauit. *Caſtill. vbi ſup. Plod. de Vir. Illuſt. Ord. lib* 1.

Et hoc loco dignus cenſendus eſt P. F. Raynerius Sacconus Placentinus, qui ex Hæreticorum Duce, atque Anteſignano, ad agnitionem veritatis à Deo vocatus, atque inter Prædicatores receptus, eiſdem poſtmodum perpetuum bellum indixit. Mediolani Generalis Inquiſitor Apoſtolica auctoritate creatus, Caſtrũ Gathę Hęreticorum municipiũ à fundementis deſtruxit, pluribus eorũ igni adiudicatis; quibus permoti hæretici cum Vbertino Pallauicino eorum fautore egere, vt S. Inquiſitor ex *Mediolanenſi* Vrbe eijceretur, atque in exilium mitteretur, prout contigit anno milleſ. ducẽteſ. quinquag. nono in quo exilio quieuit in pace. *Bzou. in Annal.* 1234. *n.* 25. *Par. tit.* 2. *c.* 30. *Caſtill par.* 1. *l.* 2. *c.* 12. *Fernand. in Concert. Præd. ad an.* 1259.

CAPVT II.

DE INQVISITORIBVS IN VRBE.

QVia ſine fide impoſſibile eſt placere Deo ex *Apoſtolico* documento, conſueuere Romani *Põtifices* per ſelectos Miniſtros Apoſtolicos, poſt inſtitutum S. *Inquiſi*tionis Officium, tum in Vrbe, qum in alijs chriſtiani orbis partibus, hæreticorum zizania colligere ad comburendum, ne fidele Eccleſiæ triticum inficeretur. At quia ſacrum hoc miniſterium Religioſis pauperibus, omnique ſæculari potentia deſtitutis mandabatur, potentiores hæreticos de facili coercere nequibant. Quapropter infecto negocio ſæpe *Romam* repetebant de grauioribus cauſis Pontificem Maximum conſulturi, ex quo plurima ſequebantur incommoda; nam hæreticorum retardabantur ſupplicia, augebaturque audacia, vtpote ipſis Pontificibus grauiſſimis curis addictis, Inquiſitorumque negotia propterea expedire differentibus, atque hæreticorum appellationibus aures porrigere procraſtinantibus. Tantis malis oportunum remedium exhibiturus Vrbanus Papa IV. anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo tertio Ioannem Caietanum *Vrſinum* Card. S. Nicolai in Carcere Generalem Inquiſitorem S. R. E. & quaſi protectorem omnium Inquiſitorum cõſtituit, ne eis neceſſum eſſet tantis difficultatibus adire *Summum* Pontificem, ſed per litteras eundem Cardinalem conſulerent, cum Pontifice Maximo poſtmodum cõſulturũ.

Ad Apoſtolicum culmen euectus Ioannes Cardinalis Vrſinus, Nicolaus III. nuncupatus anno 1277. Fratrem Latinum Cardinalem ex Ordine Prædicatorum Nepotem ſuum eodem Generalis Inquiſitoris titulo cohoneſtauit, ad quem omnes Inquiſitores orbis chriſtiani deferebant, ea, quæ Apoſtolica conſultatione indigebant. Cardinale Latino poſtmodum vniuerſæ carnis viã ingreſſo ſub Celeſtino V. anno 1294. in eo munere nemo ſubſtitutus eſt vſque ad Clementis VI. pontificatum, qui illud Guillelmo Toloſano Cardinali S. Stephani in monte Cælio delegauit, eoq; mortuo nullus alius tali munere condecoratus legitur vſque ad Pauli III. tempora, qui illud noſtro Cardinali Io. de Toledo, & quibuſdam alijs iniunxit, idemque præſtitit Paulus IV. *Paramus de Orig. S. Inquiſit. lib.* 2. *tit.* 2. *cap.* 1.

Licet autem horum annorum longo in-

tetuallo non fuerit in Vrbe Generalis Inquiſitor, ſi qui conſiderabiles caſus ad fidei negocium ſpectantes contingebant, eorum cognito à Pontificibus Maximis, Magiſtro Sacri Palatij, & ſuis in Vrbe Vicarijs, vel alijs Prælatis committebatur, ne impunes abirent delinquentes. Quapropter cum ſub Alexandro VI. multi in Vrbe iudaizarent, commiſit Pontifex negocium huiuſmodi Inquiſitionis P.F. Paulo de Monelia Magiſtro Sacri Palatij, & Gubernatori Vrbis, ſicut Conſiſtorialia Acta eiuſdem Alexandri ita teſtantur. *F. Paulus de Monelia Magiſter Sacri Palatij cum Vrbis Gubernatore fuit inſtitutus Inquiſitor contra multos, qui cum Iudeis in ceremonijs, & ritibus participabant, tam mulieres, quàm viri, & fuere circa ducentum, quos omnes iniunctis ſalutaribus pænitentijs S.R.E. reconciliauit, de quibus omnibus verbum habitum eſt in Conſiſtorio coram Sanctiſſimo die Veneris 22. Iulij anno* 1498.

Prætetea ſub Leone Papa X. an. 1518. cum impius Martinus Lutherus ſuorum peſſimorum dogmatum virus effunderet in ſeptentrionalibus partibus, idem Pontifex cauſam inquiſitionis in eundem cōmiſit P. F. Syluestro Mazulenſi de Prierio Magiſtro Sacri Palatij, & Hieronymo Ghinuccio Senenſi cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Auditori Aſculano Epiſcopo, poſtmodum S. R. E. Cardinali, qui per Fiſcalem Procuratorem citatum, atque expectatum diu impium hereſiarcham, & non comparentem, atque à noſtro Cardinale Thoma de Vio Caietano in Germaniam Apoſtolico Legato de Latere directo, perſonaliter, vt reſipiſceret à laqueo diaboli, à quo captiuus tenebatur monitum, & in ſuis peſſimis erroribus pertinacem repertum, tradendum brachio ſæculari iudicauere, eius ſtatua cum libris in foro Agonis per carnificis manus publico igni traditis, lecto proceſſu, ſententiaque alta voce prolata ibidem à P. Magiſtro F. Cypriano de Roma Ord. Prædicatorum, primario Sacræ Theologiæ profeſſore in Romana Sapientia, anno milleſimo quingĕteſimo vigeſimo primo pridie Idus Iunij, cum ſuperiori anno 1520. Leo Pont. eius impia dogmata damnaſſet per Apoſtolicam Bullam datam 17. Cal. Iulij iuxta diſpoſitionem Card. noſtri Caietani ſupra relatam, quæ talis eſt.

BVLLA APOSTOLICA.

LEONIS PAPÆ X.

Contra errores Martini Lutheri & ſequacium.

LEO EPISCOPVS,

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXurge Domine, & iudica cauſam tuā, memor eſto improperiorum tuorum, eorum, quæ ab inſipientibus fiunt tota die: inclina aurem tuam ad preces noſtras, quoniam ſurrexerunt vulpes quærentes demoliri vineam, cuius tu torcular calcaſti ſolus; & aſcenſurus ad patrem, eius curam, regimen, & adminiſtrationem Petro tamquam capiti, & tuo Vicario, eiuſque ſucceſſoribus inſtar triumphantis Eccleſiæ commiſiſti. Exterminare nititur eam aper de ſylua, & ſingularis ferus depaſcitur eam. Exurge Petre, & pro paſtorali cura præfata tibi (vt præfertur) diuinitus demandata, intende in cauſam Sanctæ Romanæ Eccleſiæ, matris omnium Eccleſiarum, ac fidei Magiſtræ, quam tu, iubente Deo, tuo ſanguine conſecraſti: contra quam, ſicut tu præmonere dignatus es, inſurgunt magiſtri mendaces introducentes ſectas perditionis, ſibi celerem interitum ſuperducentes: quorum lingua ignis eſt, inquietum malum, plena veneno mortifero: qui zelum amarum habentes & contentiones, in cordibus ſuis, gloriantur, & mendaces ſunt aduerſus veritatem. Exurge tu quoque, quæſumus Paule, qui eam tua doctrina, ac pari martyrio illuminaſti, atque illuſtraſti. Iam enim ſurgit nouus Porphyrius, quia ſicut ille olim ſanctos Apoſtolos iniuſtè momordit, ita hic ſanctos Pontifices prædeceſſores noſtros contra tuam doctrinam eos non obſecrando, ſed increpando, mordère, lacerare, ac vbi cauſæ ſuæ diffidit, ad conuicia accedere non veretur more hæreticorum, quorum (vt inquit Hieronymus) vltimum præſidium eſt, vt cum conſpi-

ciant cauſas ſuas damnatum iri, incipiant virus ſerpentis lingua diffundere: & cum ſe victos conſpiciant, ad contumelias proſilire. Nam licet hæreſes eſſe, ad exercitationem fidelium tu dixeris oportere; eas tamen, ne incrementum accipiant, neue vulpeculæ coaleſcant, in ipſo ortu, te intercedente & adiuuante, extingui neceſſe eſt. Exurgat denique omnis Sanctorum, ac reliqua vniuerſalis Eccleſia, cuius vera ſacrarum literarum interpretatione poſthabita, quidam, quorum mentem pater mendacij excecauit, ex veteri hæreticorum inſtituto, apud ſemetipſos ſapiente, ſcripturas eaſdem aliter quàm Spiritus ſanctus flagitet, proprio dumtaxat ſenſu, ambitionis, auræque popularis cauſa, teſte Apoſtolo, interpretantur, imò verò torquent & adulterant: ita vt iuxta Hieronymum, iam non ſit Euangelium Chriſti, ſed hominis, aut quod peius eſt, diaboli. Exurgat, inquam, præfata Eccleſia ſancta Dei, & vna cum beatiſſimis Apoſtolis præfatis apud Deum omnipotentem intercedat, vt purgatis ouium ſuarum erroribus, eliminatiſque à fidelium finibus hæreſibus vniuerſis, Eccleſiæ ſuæ ſanctæ pacem & vnitatem conſeruare dignetur. Dudum ſiquidem, quod præ animi anguſtia & mœrore exprimere vix poſſumus, fide dignorum relatu, ac fama publica referente, ad noſtrum peruenit auditum: imò verò, proh dolor! oculis noſtris vidimus ac legimus multos & varios errores, quoſdam videlicet iam, per Concilia ac prædeceſſorũ noſtrorũ conſtitutiones damnatos, hæreſim etiam Græcorum, & Bohemicam expreſsè continentes; alios verò reſpectiuè vel hæreticos, vel falſos, vel ſcandaloſos, vel piarum aurium offenſiuos, vel ſimplicium mentium ſeductiuos à falſis fidei cultoribus, qui per ſuperbam curioſitatem mundi gloriam cupientes, contra Apoſtoli doctrinam plus ſapere volunt, quàm oporteat: quorum garrulitas (vt inquit Hieron.) ſine ſcripturarum autoritate non haberet fidem, niſi viderentur peruerſam doctrinam etiam diuinis teſtimonijs (malè tamen interpretatis) roborare. A quorum oculis Dei timor receſſit, humani generis hoſte ſuggerente, nouerit ſuſcitatos, & nuper apud quoſdam leuiores in inclita natione Germanica ſeminatos. Quod eò magis dolemus ibi eueniſſe, quòd eandem nationem & nos, & prædeceſſores noſtri, in viſceribus ſemper geſſerimus charitatis. Nam poſt tranſlatum ex Græcis à Romana Eccleſia in eoſdem Germanos imperiũ, iidem prædeceſſores noſtri & nos, eiſdem Eccleſiæ aduocatos, defenſoreſque ex eis ſemper accepimus, quos quidem Germanos, catholicæ veritatis verè germanos, conſtat hæreſum acerrimos oppugnatores ſemper fuiſſe, cuius rei teſtes ſunt laudabiles illę conſtitutiones Germanorum Imperatorum pro libertate Eccleſiæ, proque expellendis, exterminandiſque ex omni Germania hæreticis, ſub grauiſſimis pœnis, etiam amiſſionis terrarum & dominiorum, contra receptatores, vel non expellentes, olim editæ, & à noſtris prædeceſſoribus confirmatæ; quæ ſi hodie ſeruarentur, & nos & ipſi vtique hac moleſtia careremus. Teſtis eſt in Concilio Conſtantien. Huſſitarum, ac Vvicleſiſtarum, nec non Hieronymi Pragen. damnata ac punita perfidia. Teſtis eſt toties contra Bohemos Germanorum ſanguis effuſus. Teſtis denique eſt prædictorum errorum, ſeu multorum ex eis per Colonien. & Louanien. Vniuerſitates, vtpote agri Dominici pijſſimas, religioſiſſimaſque cultrices, non minus docta, quàm vera ac ſãcta confutatio, reprobatio, & damnatio. Multa quoque alia allegare poſſemus, quæ ne hiſtoriam texere videamur prætermittenda cenſuimus. Pro Paſtoralis igitur officij diuina gratia nobis iniuncti cura, quam gerimus, prædictorum errorum virus peſtiferum vlterius tolerare, ſeu diſſimulare, ſine Chriſtianæ religionis nota, atque orthodoxę fidei iniuria, nullo modo poſſumus. Eorum autem errorum aliquos præſentibus duximus inſerendos, quorum tenor ſequitur, & eſt talis.

Hæretica ſententia eſt, ſed vſitata, Sacramenta nouę legis iuſtificantem gratiam illis dare, qui non ponunt obicem.

In puero poſt baptiſmum negare remanens peccatum, eſt Paulum & Chriſtum ſimul conculcare.

Fomes peccati, etiãm ſi nullum adſit actuale peccatum, moratur exeuntem à corpore animam ab ingreſſu cæli.

Imperfecta charitas morituri, fert ſecum

 cum

eum neceſſariò magnum timorem, qui ſe ſolo ſatis eſt facere pœnam Purgatorij, & impedit introitum regni,

Tres eſſe partes pœnitentiæ, contritionem, confeſſionem & ſatisfactionem, non eſt fundatum in ſacra ſcriptura, nec in antiquis ſanctis Chriſtianis doctoribus.

Contritio quę paratur per diſcuſſionem, collectionem, & deteſtationem peccatorum, qua quis recogitat annos ſuos in amaritudine animæ ſuæ ponderando peccatorum grauitatem, multitudinem, fœditatem, amiſſionem æternæ beatitudinis, ac æternæ damnationis acquiſitionem, hæc contritio facit hypocritam, imò magis peccatorem.

Veriſſimum eſt prouerbium, & omnium doctrina de contritionibus huc vſque data præſtantius, de cætero non facere, ſumma pœnitentia, optima pœnitentia, noua vita.

Nullo modò præſumas confiteri peccata venialia, ſed nec omnia mortalia, quia impoſſibile eſt, vt omnia mortalia cognoſcas. Vnde in primitiua Eccleſia ſolùm manifeſta mortalia confitebantur.

Dum volumus omnia purè confiteri, nihil aliud facimus, quàm quòd miſericordię Dei nihil volumus relinquere ignoſcendum.

Peccata non ſunt vlli remiſſa, niſi remittente ſacerdote, credat ſibi remitti: imò peccatum maneret, niſi remiſſum crederet: non enim ſufficit remiſſio peccati, & gratiæ donatio, ſed oportet etiam credere eſſ. remiſſum.

Nullo modo confidas abſolui propter tuam contritionem, ſed propter verbum Chriſti (Quodcumque ſolueris, &c.) Hic, inquam, confide, ſi ſacerdotis obtinueris abſolutionem, & crede fortiter te abſolutum, & abſolutus verè eris, quidquid ſit de contritione.

Si per impoſſibile confeſſus non eſſet contritus, aut ſacerdos non ſeriò, ſed iocò abſolueret, ſi tamen credat ſe abſolutum, veriſſimè eſt abſolutus.

In ſacramento pœnitentiæ, ac remiſſionæ culpæ, non plus facit Papa, aut Epiſcopus, quàm infimus ſacerdos, imò vbi non eſt ſacerdos, æquè tantùm quilibet Chriſtianus, etiam ſi mulier aut puer eſſet.

Nullus debet ſacerdoti reſpondere ſe eſſe contritum, nec ſacerdos requirere.

Magnus eſt error eorum, qui ad ſacramenta Euchariſtiæ accedunt, huic innixi, quòd ſint confeſſi, quòd non ſint ſibi conſcij alicuius peccati mortalis, quod præmiſerint orationes ſuas & præparatoria, omnes illi ad iudicium ſibi manducant & bibunt: ſed ſi credant & confidant ſe gratiam ibi conſecuturos, hæc ſola fides facit eos puros & dignos.

Conſultum videtur, quòd Eccleſia in communi Concilio ſtatueret laicos ſub vtraque ſpecie communicandos, nec Bohemi communicantes ſub vtraque ſpecie ſunt hæretici, ſed ſchiſmatici.

Theſauri Eccleſiæ, vnde Papa dat indulgentias, non ſunt merita Chriſti & Sanctorum.

Indulgentiæ ſunt piæ fraudes fidelium, & remiſſiones bonorum operum, & ſunt de numero eorum, quæ licent, & non de numero eorum, quæ expediunt.

Indulgentiæ his, qui veraciter eas conſequuntur, non valent ad remiſſionem pœnæ pro peccatis actualibus debitæ apud diuinam iuſtitiam.

Seducuntur credentes indulgentias eſſe ſalutares, & ad fructum ſpiritus vtiles.

Indulgentiæ neceſſariæ non ſolùm publicis criminibus, & propriè conceduntur duris ſolummodò & impatientibus.

Sex generibus hominum indulgentiæ nec ſunt neceſſariæ, nec vtiles: videlicet mortuis, ſeu morituris, infirmis, legitimè impeditis, his qui non commiſerunt crimina, his qui crimina commiſerunt, ſed non publica, his qui meliora operentur.

Excommunicationes ſunt tantùm externæ pœnę, nec priuant hominem cōmunibus ſpiritualibus Eccleſiæ orationibus.

Docendi ſunt Chriſtiani plus diligere excommunicationem, quàm timere.

Romanus Pontifex Petri ſucceſſor, non eſt Chriſti Vicarius ſuper omnes totius mundi Eccleſias ab ipſo Chriſto in B. Petro inſtitutus.

Verbum Chriſti ad Petrum: Quodcunque ſolueris ſuper terram, &c. extenditur dumtaxat ad ligata ab ipſo Petro.

Certum eſt in manu Eccleſiæ, aut Papæ prorſus non eſſe, ſtatuere articulos fidei, imò nec leges morum, ſeu bonorū operū.

Si Papa cum magna parte Eccleſię ſic, vel

vel ſic ſentiret, nec etiam erraret: adhuc non eſt peccatum, aut hæreſis contrarium ſentire, præſertim in re non neceſſaria ad ſalutem, donec fuerit per Concilium vniuerſale alterum reprobatum, alterum approbatum.

Via nobis facta eſt enarrandi autoritate Conciliorum, & liberè contradicendi eorum geſtis, & iudicandi eorum decreta, & confidenter confitendi, quidquid verum videtur, ſiue probatum fuerit, ſiue reprobatum à quocunque concilio.

Aliqui articuli Ioannis Huſz cõdemnati in concilio Conſtantien. ſunt Chriſtianiſſimi, veriſſimi, & Euangelici, quos nec Vniuerſalis Eccleſia poſſet damnare.

In omni opere bono. iuſtus peccat.

Opus bonum optimè factum, eſt veniale peccatum.

Hæreticos comburi, eſt contra voluntatem ſpiritus.

Præliari aduerſus Turcas, eſt repugnare Deo, viſitanti iniquitates noſtras per illos.

Nemo eſt certus ſe non ſemper peccare mortaliter propter occultiſſimum ſuperbiæ vitium.

Liberum arbitrium poſt peccatum eſt res de ſolo titulo: & dum facit quod in ſe eſt, peccat mortaliter.

Purgatorium non poteſt probari ex ſacra ſcriptura, quæ ſit in Canone.

Animæ in Purgatorio non ſunt ſecuræ de eorum ſalute, ſaltem omnes; nec probatum eſt vllis, aut rationibus, aut ſcripturis, ipſas eſſe extra ſtatum merendi, aut augendæ charitatis.

Animæ in Purgatorio peccant ſine intermiſſione, quamdiu quærunt requiem, & horrent pœnas.

Animæ ex Purgatorio liberatæ ſuffragijs viuentium, minus beantur, quàm ſi per ſe ſatisfeciſſent.

Prælati Eccleſiaſtici & Principes ſeculares non malefacerent, ſi omnes ſaccos mendicitatis delerent.

Qui quidem errores reſpectiuè, quàm ſint peſtiferi, quàm pernicioſi, quàm ſcandaloſi, quàm piarum & ſimplicium mentium ſeductiui, quàm denique ſint contra omnem charitatem, ac S. R. E. matris omnium fidelium, & magiſtræ fidei reuerentiam, atque neruum Eccleſiaſticæ diſciplinæ, obedientiam ſcilicet, quæ fons eſt & origo omnium virtutum, ſine qua facile vnuiquiſque infidelis eſſe conuincitur, nemo ſanæ mentis ignorat. Nos igitur in præmiſſis, vtpotè grauiſſimis, propentius (vt decet) procedere, nec non huiuſmodi peſti, morboque canceroſo, ne in agro Dominico tanquam vepris nociua vlterius ſerpat, viam præcludere cupientes, habita ſuper prædictis erroribus, & eorum ſingulis diligenti trutinatione, diſcuſſione, ac diſtricto examine, maturaque deliberatione, omnibuſque ritè penſatis ac ſæpius ventilatis cum venerabilibus fratribus noſtris Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalibus, ac regularium ordinum Prioribus, ſeu miniſtris generalibus, pluribuſque alijs ſacræ Theologiæ, nec non vtriuſque iuris profeſſoribus, ſiue magiſtris, & quidem peritiſſimis, reperimus eoſdem errores reſpectiuè (vt præfertur) aut articulos, non eſſe catholicos, nec tanquam tales eſſe dogmatizandos, ſed contra Eccleſiæ Catholicæ doctrinam, ſiue traditionem, atque ab ea veram diuinarum ſcripturarum receptam interpretationem, cuius autoritati ita acquieſcendum cenſuit Auguſtinus, vt dixerit ſe Euangelio non fuiſſe crediturum, niſi Eccleſiæ Catholicæ interueniſſet autoritas. Nam ex eiſdem erroribus, vel eorum aliquo, vel aliquibus palam ſequitur, eandem Eccleſiam, quæ Spiritu ſancto regitur, errare, & ſemper erraſſe. Quod eſt vtique contra illud, quod Chriſtus diſcipulis ſuis in Aſcenſione ſua (vt in ſancto Euangelio Matthæi legitur) promiſit, dicens: (Ego vobiſcum ſum vſque ad conſummationem ſeculi.) Nec contra ſanctorum Patrum determinationes, Conciliorum quoque, & ſummorum Pontificum expreſſas ordinationes, ſeu Canones, quibus non obtemperaſſe, omnium hæreſum & ſciſmatum, teſte Cypriano, fomes & cauſa ſemper fuit. De eorundem itaque venerabilium fratrum noſtrorum conſilio, & aſſenſu, ac omnium & ſingulorum prædictorum matura deliberatione prædicta, autoritate omnipotentis Dei, & beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, & noſtra, præfatos omnes & ſingulos articulos ſeu errores, tanquam (vt

Ttt 2 præ-

præmittitur) reſpectiuè hæreticos, aut ſcandaloſos, aut falſos, aut piarum aurium offenſiuos, vel ſimplicium mentium ſeductiuos, & veritati Catholicæ obuiantes, damnamus, reprobamus, atque omnino reijcimus, ac pro damnatis, reprobatis, & reiectis, ab omnibus vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus haberi debere, harum ſerie decernimus & declaramus; inhibentes in virtute ſanctæ obedientiæ, ac ſub maioris excommunicationis latæ ſententiæ: nec non quo ad Eccleſiaſticas & regulares perſonas, Epiſcopalium omnium, etiam Patriarchalium, Metropolitanarum, & aliarum Cathedralium Eccleſiarum, Monaſteriorum quoque & Prioratuum, etiam Conuentualium, & quarumcunque dignitatum, aut beneficiorum eccleſiaſticorum ſæcularium, aut quorumuis ordinum regularium priuationis, & inhabilitatis ad illa, & alia in poſterum obtinenda: quo verò ad Conuentus, capitula, ſeu domos aut pia loca ſæcularium vel regularium, etiam Mendicantium; nec non Vniuerſitatis etiam ſtudiorum generalium, quorumcumque priuilegiorum indultorum à ſede Apoſtolica, vel eius Legatis, aut aliàs quomodolibet habitorum vel obtentorũ, cuiuſcumque tenoris exiſtant: nec non nominis & poteſtatis ſtudium generale tenendi, legendi, ac interpretandi quaſuis ſcientias & facultates, & inhabilitatis ad illa & alia in poſterum obtinenda: Prædicationis quoque officij, ac amiſſionis ſtudij generalis, & omnium priuilegiorum eiuſdem. Quò verò ad ſæculares eiuſdem excommunicationis, nec non amiſſionis cuiuſcumque emphyteuſis, ſeu quorumcumque feudorum, tam à Romana Eccleſia, quàm aliàs quomodolibet obtentorũ, ac etiam inhabilitatis ad illa & alia in poſterum obtinenda. Nec non quo ad omnes & ſingulos ſuperiùs nominatos, inhibitionis Eccleſiaſticæ ſepulturæ, inhabilitatiſque ad omnes & ſingulos actus legitimos, infamiæ, ac diffidationis, & criminis læſæ maieſtatis, & hæreticorum, & fautorum eorundem in iure expreſſis pœnis, eo ipſo & abſque vlteriori declaratione per omnes & ſingulos ſupradictos, ſi (quod abſit) contrafecerint, incurrendis. A quibus vigore cuiuſcumque facultatis & clauſularum, etiam in confeſſionalibus quibuſuis perſonis, ſub quibuſuis verborum formis contentarum, niſi à Ro. Pont. vel alio ab eo ad id in ſpecie facultatem habente, præterquam in mortis articulo conſtituti, abſolui nequeant. Omnibus & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus, tam laicis, quàm clericis, ſæcularibus & quorumuis ordinum regularibus, & alijs quibuſcunque perſonis, cuiuſcunque ſtatus, gradus, vel conditionis exiſtant, & quacunque Eccleſiaſtica, vel mundana præfulgeant dignitate, etiam S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, primatibus, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Patriarchalium, Metropolitanarum, & aliarum Cathedralium Collegiatarum, ac inferiorum Eccleſiarum Prælatis, Clericis, alijſque perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus & quorumuis ordinum, etiam Mendicantium regularibus, Abbatibus, Prioribus, vel Miniſtris generalibus vel particularibus, Fratribus ſeu religioſis, exemptis & non exemptis: Studiorum quoque Vniuerſitatibus ſæcularibus, & quorumuis Ordinum etiam Mendicantium regularibus: nec non Regibus, Imperatoris Electoribus, Principibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Capitaneis, Conductoribus, Domicellis, omnibuſque Officialibus, Iudicibus, Notarijs, Eccleſiaſticis & ſæcularibus, Communitatibus, Vniuerſitatibus, Potentatibus, Ciuitatibus, Caſtris, Terris, & locis, ſeu eorum, vel earum ciuibus, habitatoribus & incolis, ac quibuſuis alijs perſonis Eccleſiaſticis vel regularibus (vt præfertur) per vniuerſum orbem, vbicunque, præſertim in Alemania exiſtentibus, vel pro tempore futuris, ne præfatos errores, aut eorum aliquos, peruerſamque doctrinam huiuſmodi aſſerere, affirmare, defendere, prædicare, aut illi quomodolibet, publicè vel occultè, quouis quæſito ingenio, vel colore, tacitè vel expreſſè fauere præſumant.

Inſuper quia errores præfati, & plures alij continentur in libellis, ſeu ſcriptis eiuſdam Martini Lutheri, dictos libellos & omnia dicti Martini ſcripta, ſeu prædicationes, in Latino, vel quocunque alio idiomate reperiantur, in quibus dicti errores, ſeu eorum aliquis continentur, ſimiliter damnamus, reprobamus, atque omnino reijcimus, & pro omnino damnatis, reproba-

probatis, ac reiectis (vt præfertur) haberi volumus: mandantes in virtute ſanctæ obedientiæ, & ſub pœnis prædictis eo ipſo incurrendis, omnibus & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus ſuperiùs nominatis, ne huiuſmodi ſcripta, libellos, prædicationes ſeu ſchedulas, vel in eis contenta capitula, errores aut articulos ſupradictos continentia legere, aſſerere, prædicare, laudare, imprimere, publicare, ſiue defendere, per ſe vel alium, ſeu alios directè vel indirectè, tacitè vel expreſsè, publicè vel occultè, aut in domibus ſuis, ſiue alijs publicis vel priuatis locis tenere quoquomodo præſumant: quinimò illa ſtatim poſt harum publicationem vbicunque fuerint, per Ordinarios & alios ſupradictos diligenter quæſita, publicè ſolemniter in præſentia cleri & populi, ſub omnibus & ſingulis ſupradictis pœnis, comburant.

Quod verò ad ipſum Martinum attinet, bone Deus, quid prætermiſimus, quid non fecimus, quid paternæ charitatis omiſimus, vt eum ab huiuſmodi erroribus reuocaremus? Poſtquam enim ipſum citauimus, mitiùs cum eo procedere volentes, illum inuitauimus, atque tam per diuerſos tractatus cum Legato noſtro habitos, quàm per litteras noſtras hortati fuimus, vt a prædictis erroribus diſcederet, aut ad nos, oblato etiam ſaluo conductu, & pecunia ad iter neceſſaria, ſine metu ſeu timore aliquo, quem perfecta charitas foras mittere debuit, veniret, ac Saluatoris noſtri, Apoſtoliq; Pauli exemplo, non in occulto, ſed palàm facie loqueretur. Quod ſi feciſſet, pro certo (vt arbitramur) ad cor reuerſus, errores ſuos cognouiſſet; nec in Rom. curia, quam tantopere vanis maleuolorum rumoribus pluſquàm oportuit tribuendo, vituperat, tot reperiſſet errata: docuiſſemuſque eum luce clarius, ſanctos Rom. Pontifices prędeceſſores noſtros, quos præter omnem modeſtiam iniurioſè lacerat, in ſuis Canonibus ſeu conſtitutionibus, quas mordère nititur, nunquam erraſſe; quia iuxta Prophetam, nec in Galaad reſina, nec medicus deeſt. Sed obaudiuit ſemper, & prædicta citatione, omnibuſque & ſingulis ſupradictis ſpretis, venire contempſit, ac vſque in præſentem diem contumax, atque animo indurato cenſuras vltra annum ſuſtinuit: & quod deterius eſt, addens mala malis, de citatione huiuſmodi notitiam habens, in vocem temerariæ appellationis prorupit, ad futurum Concilium, contra conſtitutionem Pij II. ac Iulij II. prædeceſſorum noſtrorum, qua cauetur taliter appellantes hæreticorum pœna plectendos: (Fruſtra etiam Concilij auxilium implorauit, qui illi ſe non credere palàm conſitetur) ita vt contra ipſum, tamquam de fide notoriè ſuſpectum, imò verè hæreticum, abſque vlteriori citatione, vel mora, ad condemnationem, & damnationem eius, tamquam hæretici, ac ad omnium & ſingularum ſupraſcriptarum pœnarum & cenſurarum ſeueritatem procedere poſſemus. Nihilominus de eorundem fratrũ noſtrorum conſilio, omnipotentis Dei imitantes clementiam, qui non vult mortem peccatoris, ſed magis vt conuertatur & viuat: omnium iniuriarum hactenùs nobis, Apoſtolicæq; ſedi illatarum obliti, omni qua poſſumus pietate vti decreuimus, & quantum in nobis eſt, agere, vt propoſita manſuetudinis via ad cor reuertatur, & à prædictis recedat erroribus, vt ipſum tanquam filium illum prodigum ad gremium Eccleſiæ reuertentem, benignè recipiamus. Ipſum igitur Martinum, & quoſcunque ei adhærentes, eiuſque receptatores & fautores, per viſcera miſericordiæ Dei noſtri, & per aſperſionem ſanguinis Domini noſtri Ieſu Chriſti, quo & per quem humani generis redemptio, & ſanctæ matris Eccleſiæ ædificatio facta eſt, ex toto corde hortamur, & obſecramus, vt ipſius Eccleſiæ pacem, vnitatem & veritatem, pro qua ipſe Saluator tam inſtanter orauit ad Patrem, turbare deſiſtant, & à prędictis tam pernicioſis erroribus prorſus abſtineant: inuenturi apud nos, ſi effectualiter paruerint, & paruiſſe per legitima documenta nos certificauerint, paternæ charitatis affectum, & apertum mãſuetudinis & clementiæ fontem.

Inhibentes nihilominus eidem Martino ex nunc, vt interim ab omni prædicatione, ſeu prædicationis officio omnino deſiſtat. Alioquin, vt ipſum Martinum, ſi fortè iuſtitiæ, & virtutis amor à peccato non retrahat, indulgentiæque ſpes ad pœnitentiam non reducat, pœnarum terror coerceat diſciplinæ, eundem Martinum, eiuſ-

que adhærentes, complices, fautores, & receptatores, tenore præſentium requirimus & monemus, in virtute ſanctæ obedientiæ & ſub prædictis omnibus & ſingulis pœnis, eo ipſo incurrendis, diſtrictè præcipiendo mandamus, quatenus infrà ſexaginta dies, quorum viginti pro primo, viginti pro ſecnndo, & reliquos viginti dies pro tertio & peremptorio termino aſſignamus, ab affixione præſentium in locis infraſcriptis, immediatè ſequentes numerandos, ipſe Marrinus, complices, fautores, adhærentes, & receptatores prædicti, à præfatis erroribus, eorumque prædicatione ac publicatione & aſſertione, defenſione quoque, & librorum, ſeu ſcripturarum editione ſuper eiſdem, ſiue eorum aliquo omnino deſiſtant, libroſque ac ſcripturas omnes & ſingulas, præfatos errores, ſeu eorum aliquos quomodolibet continentes, comburant, vel comburi faciant: Ipſe etiam Martinus errores & aſſertiones huiuſmodi omnino reuocet, ac de reuocatione huiuſmodi per publica documenta in forma iuris valida, in manibus duorum Prælatorum conſignata, ad nos intrà alios ſimiles ſexaginta dies tranſmittenda, vel per ipſum met (ſi ad nos venire voluerit, quod magis placeret) cum præfato pleniſſimo ſaluo conductu, quem ex tunc concedimus, deferenda, nos certiores efficiat, vt de eius vera obedientia nullus dubitationis ſcrupulus valeat remanere. Aliàs ſi (quod abſit) Martinus præfatus, complices, fautores, adhærentes, & receptatores prædicti ſecus egerint, ſeu præmiſſa omnia & ſingula infra terminum prædictum cum effectu nõ adimpleuerint, Apoſtoli imitantes doctrinam, qui hæreticum hominem, poſt primam & ſecundam correptionem, vitandum docuit, ex nunc prout ex tunc, & è conuerſo, eundem Martinum, complices, adhærentes, fautores, & receptatores præfatos, & eorum quemlibet, tamquam aridos palmites in Chriſto non manentes, ſed doctrinam cõtrariam, Catholicæ fidei inimicam, ſiue ſcandaloſam, ſeu damnatam, in non modicam offenſam diuinæ maieſtatis, ac vniuerſalis Eccleſiæ & fidei Catholicæ detrimentum & ſcandalum dogmatizantes & prædicantes, claues quoque Eccleſiæ vilipendentes, notorios & pertinaces hæreticos eadem autoritate fuiſſe & eſſe declarantes, eoſdem vt tales, harum ſerie condemnamus, & eos pro talibus haberi ab omnibus vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus ſupradictis volumus & mandamus. Eoſq; omnes & ſingulos omnibus ſupradictis & alijs contra tales à iure inflictis pœnis, præſentium tenore ſubijcimus, & eiſdem irretititos fuiſſe & eſſe decernimus, & declaramus.

Inhibemus preterea ſub omnibus & ſingulis præmiſſis pœnis, eo ipſo incurrendis, omnibus & ſingulis Chriſtifidelibus ſuperius nominatis, ne ſcripta etiam præfatos errores non continentia, ab eodem Marrino quomodolibet condita vel edita, aot condenda vel edenda, ſeu eorum aliqua, tanquam ab homine orthodoxæ fidei inimico, atque ideo vehementer ſuſpecta, & vt eius memoria omnino deleatur de Chriſtifidelium conſortio, legere, aſſerere, prædicare, laudare, imprimere, publicare, ſiue defendere per ſe vel alium, ſeu alios, directè vel indirectè, tacitè vel expreſsè, publicè vel occultè, ſeu in domibus ſuis ſiue alijs locis, publicis vel priuatis, tenere quoquo modo præſumant: quinimò illa comburant, vt præfertur. Monemus inſuper omnes & ſingulos chriſtifideles ſupradictos, ſub eadem excommunicationis latæ ſententiæ pœna, vt hæreticos prædictos declaratos & condemnatos, mandatis noſtris non obtemperantes, poſt lapſum termioi ſupradicti euitēt, & quantum in eis eſt, euitari faciaut, nec cum eiſdem, vel eorum aliquo commercium, aut aliquam conuerſationem, ſeu communionem habeant, nec eis neceſſaria miniſtrent: Ad maiorem præterea dicti Martini, ſuorumque complicum, fautorum & adhærentium, ac receptatorum prædictorum, ſic poſt lapſum termini prædicti declaratorum hæreticorum & condemnatorum confuſionem, vniuerſis & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſtifidelibus, Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Patriarchalium, Metropoltanarum, & aliarum Cathedralium, Collegiatarum, ac inferiorum Eccleſiarum Prælatis, Capitulis, alijſque perſonis Eccleſiaſticis, ſecularibus, & quorumuis Ordinum, etiam Mendicantium (præſertim eius congregationis, cuius dictus Martinus eſt profeſſus, & in

qua

qua degere vel morari dicitur) regularibus, exemptis & non exemptis, necnon vniuerſis & ſingulis Principibus, quacunque Eccleſiaſtica vel mundana fulgentibus dignitate, Regibus, Imperatoris Electoribus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Capitaneis, Conductoribus, Domicellis, Communitatibus, Vniuerſitatibus, Potentatibus, Ciuitatibus, terris, Caſtris, & Locis, ſeu eorum habitatoribus, ciuibus & incolis, omnibuſque alijs & ſingulis ſupradictis, per vniuerſum orbem, præſertim in eadem Alemania conſtitutis. Mandamus, quatenus ſub prędictis omnibus & ſingulis pœnis, ipſi vel eorum quilibet, præfatum Martinum, complices, adhærentes, receptantes, & fautores perſonaliter capiant, & captos ad noſtram inſtantiam retineant, & ad nos mittant: reportaturi pro tam bono opere à nobis & ſede Apoſtolica remunerationẽ, præmiumque condignum: vel ſaltem eos & eorum quemlibet, de Metropolitanis, Cathedralibus, Collegiatis, & alijs Eccleſijs, Domibus, Monaſterijs, Conuentibus, Ciuitatibus, Dominijs, Vniuerſitatibus, Communitatibus, Caſtris, Terris ac locis reſpectiuè, tam Clerici & Regulares, quam laici omnes & ſinguli ſupradicti omnino expellant. Ciuitates vero, dominia, teras, caſtra, villas comitatus, fortalitia, oppida, & loca quæcunque vbilibet conſiſtentia eorum & earum reſpectiuè: Metropolitanas, Cathedrales, Collegiatas & alias Eccleſias, Monaſteria, Prioratus, Domus, Conuentus, & loca religioſa vel pia cuiuſcunque ordinis, vt præfertur, ad quæ præfatum Martinum, vel aliquem ex prædictis declinare contigerit, quamdiu ibi permanſerint, & triduo poſt receſſum Eccleſiaſtico ſubijcimus iterdicto.

Et vt præmiſſa omnibus innoteſcant, mandamus inſuper vniuerſis Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis Patriarchalium, Metropolitanarum, & aliarum Cathedralium ac Collegiatarum Eccleſiarum Prælaris, Capitulis, alijſque perſonis Eccleſiaſticis, ſæcularibus & quorumuis ordinum ſupradictorum regularibus, Fratribus Religioſis, Monachis, exemptis & non exemptis ſupradictis vbilibet, præſertim in Alemania conſtitutis, quatenus ipſi, vel eorum quilibet ſub ſimilibus cenſuris & pœnis, eo ipſo incurrendis, vt Martinum, omneſque & ſingulos ſupradictos, qui elapſo termino huiuſmodi mandatis, ſeu monitis noſtris nõ paruerint, in eorum Eccleſijs, Dominicis & alijs feſtiuis diebus, dum inibi maior populi multitudo ad diuina conuenerit, declaratos hæreticos & condemnatos publicè nuncient, faciantque & mandent ab alijs nunciari, & ab omnibus arctiùs euitari. Nec nõ omnibus Chriſtifidelibus, vt eos euitent, pari modo ſub prædictis cenſuris & pœnis. Et præſentes literas vel earum tranſumptum ſub forma infrà ſcripta factum, in eorum Eccleſijs, Monaſterijs, Domibus, Conuentibus, & alijs locis, legi, publicari, atque affigi faciant. Excommunicamus quoque & anathematizamus omnes & ſingulos, cuiuſcunque ſtatus, gradus, conditionis, præeminentiæ, dignitatis aut excellentiæ fuerint, qui, quo minus præſentes literæ, vel earum tranſumpta, copiæ ſeu exemplaria in ſuis terris & dominijs legi, affigi & publicari poſſint, fecerint: vel quoquo modo produxerint per ſe vel alium ſeu alios publicè vel occultè, directè vel indirectè, tacitè vel expreſsè. Poſtremò, quia difficile foret prǫſentes literas ad ſingula quęque loca deferri, in quibus neceſſarium foret: volumus & Apoſtolica autoritate decernimus, quod earum tranſumptis manu publici Notarij confectis & ſubſcriptis, vel in alma vrbe impreſſis, & ſigillo alicuius Eccleſiaſtici prælati munitis, vbique ſtetur, & plena fides adhibeatur, prout originalibus literis ſtaretur & adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ. Et ne præfatus Martinus, omneſque alij ſupradicti, quos præſentes literæ quomodolibet concernunt, ignorantiam earundem literarũ, & in eis contentorum omnium & ſingulorum prætendere valeant, literas ipſas in Baſilicæ principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, nec non Cathedralium Eccleſiarum Brandeburgen. Miſnen. & Meſpergen. valuis affigi, & publicari debere volumus: decernentes, quod earundem literarum publicatio ſic facta, ſupradictum Martinum, omneſque alios & ſingulos prænominatos, quos literæ huiuſmodi quomodolibet concernunt, perinde arctent, ac ſi literæ ipſæ die affixionis & publi-

publicationis huiuſmodi eis perſonaliter lectæ, & intimatæ forent: cum non ſit veriſimile, quod ea, quæ tam patenter fiunt, debeant apud eos incognita remanere. Non obſtantibus conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ſeu ſi ſupradictis omnibus & ſingulis, vel eorum alicui, aut quibuſuis alijs à Sede Apoſtolica prædicta, vel ab ea poteſtatem habentibus ſub quauis forma, etiam confeſſionali, & cum quibuſuis etiam fortiſſimis clauſulis, aut ex quauis cauſa ſeu grandi conſideratione, indultum vel conceſſum exiſtat, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per literas Apoſtolicas, non facientes plenam & expreſſam ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales id importantes, de indulto huiuſmodi mentionem, eiuſdem indulti tenores, cauſas & formas perinde ac ſi de verbo ad verbum infererentur, ita vt omnino tollantur, præſentibus pro expreſſis habentes.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ damnationis, reprobationis, reiectionis, decreti, declarationis, inhibitionis, voluntatis, mandati, hortationis, obſecrationis, requiſitionis, monitionis, aſſignationis, conceſſionis, condemnationis, ſubiectionis, excommunicationis, & anathematizationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ, milleſimo quingenteſimo vigeſimo, decimo ſeptimo Calendas Iulij, Pontificatus noſtri anno octauo.

Viſa R. Milaneſius Albergatus.

Tit. 1.

De Congregat. S. R. & Vniuerſalis Inquiſit.

CVm Luteri peſtifera doctrina non tantum in Septentrionales partes, verum etiam in Angliam, Galliam, atq; Italiam, aliaſque orbis partes dilaberetur, Cardinales F. Io. Aluarez de Toledo ex Ducibus Albæ noſtri Prædicatorum Ordinis, & Io. Petrus Garafa, animaduertentes ruinam maximam fidelibus imminentem, cum Paulo III. vt Sacrum Inquiſitionis tribunal in Vrbe reſtitueretur, ac conſtabiliretur, egère, quod & Pontifex Max. præſtitit feſtinanter. Quo autem anno incertum putat Paramus, id contigiſſe ab anno 1539. ad annum 1542. aſſerens. Fernandez autem in annum milleſimum quingenteſimum quadrageſimum tertium id reijcit. Certum eſt autem Paulum III. huiuſmodi Sacram Congregationem Cardinalium inſtituiſſe anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſecundo, data de hac re Apoſtolica Conſtitutione 12. Cal. Auguſti, & creatis, non quatuor, vt authores præfati referunt, ſed ſex S.R.E. Cardd. Generalibus, & Generaliſſimis Inquiſitoribus pro negocijs fidei in Romana Curia, nempe Io. Petro Carafa, tit. S. Clementis. F. Io. de Toledo tit. S. Sixti Ord. Prædicat. Petro Paulo Pariſio tit. S. Balbinæ, Bartholomeo Guidiccioni tit. S. Cæſarij. F. *Dionyſio* Laurerio Ord. Seruorum tit. S. Marcelli, & F. Thomas Badia Ord Prædicat. tit. S. Silueſtri. En Apoſtolica conſtitutio.

PAVLVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei

Ad futuram rei memoriam.

LIcet ab Initio noſtræ ad ſummi Apoſtolatus apicem aſſumptionis, id ſemper nobis cordi fixum inſtiterit, vt fides Catholica vbique floreret, & augeretur, ac omnis hęretica prauitas à Chriſtifidelibus noſtra diligentia procul pelleretur; nec non diabolica fraude seducti, viam veritatis cognoſcerent, & ad gremium, & vnitatem Eccleſiæ reducerentur, & ſi qui animi peruerſitate ducti, in eorum damnato propoſito perſiſterent, ita plecterentur, vt eorum pœna alijs tranſiret in exemplū. Nihilominus ſperantes quandoq; eoſdem ſic ſecundos, tum Dei omnipotentis miſericordia, tum fidelium orationibus, ac doctorum virorum prædicationibus errores ſuos recogni turos, & illis abiuratis ad

ad Sanctam Eccleſiam Catholicam redituros, & ſi id aliquantum differrent, auctoritate ſacri œcumenici, & generalis Concilij quod ad id in primis propediem celebrare ſperabamus deterritos, veram & Catholicam fidem amplexuros, & ea mediante in ſemitis iuſtitiæ ambulaturos fore negocium inquiſitionis hæreticæ prauitatis huiuſmodi in hanc vſque diem diſtulimus.

§. 1. Verùm cum Concilium hiuſmodi ex diuerſis rationabilibus cauſis, & præſertim bellorum turbinibus, quæ hactenus inter Principes Chriſtianos viguerunt, non dum inchoari potuerit, & humani generis hoſte procurante, fidelium animi nouis hereſibus in dies magis polluantur, omniaque ſchiſmatis diſſidijs repleantur, laceraturque fere Chriſtiani nominis vnitas, inconſutiliſque Chriſti tunica ſcindatur.

§. 2 Nos ne, dum dies Concilij per nos nouiſſime indicti expectatur, omnia in deterius labantur, prouidere volentes, ac nequeuntes per nos ſolos, alijs etiam arduis occupatos euris, omnia exequi, dilectorumque filiorum noſtrorum Ioannis Petri Sancti Clementis, Ioannis S. Sixti, Petri Pauli S. Balbinæ, Bartholomæi S. Cæſarei, Dionyſij, & Thomæ S. Silueſtri titt. Presbyterorum Cardinalium fidem, doctrinam, & virtutem perſpectas habentes, ac de eis plurimum in Domino confidentes, eoſdem Io. Petrum, & Ioannem, ac PetrumPaulum, & Bartholomæum, nec non Dionyſium, & Thomam Cardinales, noſtros & Apoſtolicæ Sedis in omnibus, & ſingulis Reipublicæ Chriſtianæ Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis, tam citra, quam vltra montes vbilibet, etiã in Italia conſiſtentibus, ac in Romana Curia, ſuper negotio fidei, Commiſſarios & Inquiſitores Generales, & generaliſſimos authoritate Apoſtolica tenore præſentium conſtituimus, & deputamus.

§. 3. Ac eis contra omnes, & ſingulos à via Domini, & fide Catholica aberrantes, ſeu de eadem fide male ſentientes, aut alias quomodolibet de hæreſi ſuſpectos, illorumque ſequaces, fautores, & defenſores, ac eis auxilium, conſilium, vel fauorem, publicè vel occultè, directè vel indirectè præſtantes, cuiuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ fuerint, etiam abſque Ordinariis locorum, etiam in cauſis in quibus ipſi interuenire habent, inquirendi, & per viam inquiſitionis, vel inueſtigationis, ſeu alias etiam ex officio procedendi, ac culpabiles quoſcumque, ſeu ſuſpectos præcedentibus inditijs, carceribus mancipandi, ac contra eos vſque ad finalem ſententiam incluſiue procedendi, culpabiles repertos, pœnis iuxta Canonicas ſanctiones debitis puniendi, ac vltimo ſupplicio damnatorum bona, prout iuris fuerit publicandi.

§. 4 Nec non ad effectum præmiſſorũ, Procuratorem fiſcalem, & Notarios publicos, & alios officiales ad præmiſſa neceſſarios, & opportunos, etiam Clericos, ſiue Religioſos cuiuſcumque Ordinis fuerint deputandi, & conſtituendi.

§ 5 Et ſi neceſſe fuerit aliquos Clericos ſeculares, aut cuiuſcumque Ordinis Regulares, etiam in Sacris, & præsbyteratus ordinibus conſtitutos propter præmiſſa degradari, per quemcumque Catholicum Antiſtitem, quem prædicti Cardinales duxerint deputandum, conuocatis, & ſibi ad hòc aſſiſtentibus duobus Abbatibus, aut alijs perſonis in dignitate Eccleſia conſtitutis, ad actualem degradationẽ eorundem Clericorum, eorumque Curię ſeculari traditionem, ſeu dimiſſionem, aliàs prout etiam iuris fuerit, procedi faciendi.

§. 6 Ac contradictores quoslibet & rebelles ſententijs, cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis, ac priuationis omnium, & ſingulorum beneficiorum, & officiorum Eccleſiaſticorum per eos quomodolibet obtentorum, nec non inhabilitationis ad illa, & alia in poſterum obtinenda, alijſq; opportunis iuris remedijs, appellationis diffugio ſemoto, compeſcendi.

§. 7 Et auxilium brachij ſecularis inuocandi, omniaque, & ſingula alia, quæ prædicti Cardinales ad hæreſes, & in fide huiuſmodi errores ad præſens in Republica Chriſtiana vbilibet vrgentes reprimendos, & radicitus extirpandos, neceſſaria fore cognouerint, & ad officium Inquiſitionis hæreticæ prauitatis de iure pertinent faciendi, gerendi, ordinandi, exercendi, & exequendi.

§. 8 Nec non ad præmiſſa omnia, & ſingula, in quibuſuis Ciuitatibus, terris & locis, de quibus eiſdem Cardinalibus videbitur, & quoties ipſi Cardinales opus eſſe cognouerint, alias perſonas Eccleſiaſticas idoneas, litteratas, & Deum timentes in Theologia Magiſtros, ſeu in altero iurium doctores, licentiatos, aut Baccalaureos in aliqua Vniuerſitate Studij generalis graduatos, in trigeſimo eorum ætatis anno adminus conſtitutos, ſeu Eccleſiarum Cathedralium Canonicos, vel aliàs dignitate Eccleſiaſtica præditos, cum ſimili aut limitata facultate, ſubſtituendi, & ſubdelegandi, ac eos in toto vel in parte, ſimul vel ſucceſſiue ad eorundem Cardinalium libitum, etiam in negocijs, & cauſis per eos tunc inceptis reuocandi, & loco ipſorum alios ſimiliter qualificatos deputandi: ita tamen, quod prædicti Cardinales, & alijs ab eis pro tempore deputati, de abſolutionibus, & reconciliationibus reorũ, qui ad veritatis lumen redire voluerint, quas nobis expreſſe reſeruamus, ac alijs, quam hæreſis crimen ſapientibus delictis & exceſſibus, ſe intromittere nequeant, plenam, & omnimodam facultatem eiſdẽ autoritate, & tenore concedimus.

§. 9 Et nihilominus authoritate, & tenore præmiſſis ſtatuimus, & ordinamus quod omnes & ſingulæ appellationes per eos contra quos vigore præſentium procedi contigerit, à quibuſcumque per ipſos Cardinales deputatis pro tempore interponendæ, ad eoſdem Cardinales deuolui debeant, ipſique Cardinales cauſas appellationum huiuſmodi cum omnibus, & ſingulis earum Incidentibus, dependentibus emergentibus, annexis, & connexis audire, cognoſcere, & decidere.

Ac in quacumque inſtantia fuerint, ſine debito terminare, ac executioni debitæ demandare.

§. 10 Et tam in cauſis appellationum huiuſmodi, quàm aliàs ad effectum præmiſſorum omnium, quos opus fuerit, tam in dicta Curia, quam extra eam, & in partibus etiam per edictum publicum, conſtito ſummariè, & extraiudicialiter de non tuto ad eos acceſſu, citare, ac quibus inhibendum fuerit inhibere, & appellantes ſimpliciter vel ad cautelam à quibuſcumque excommunicationis, & alijs ſententijs cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis in eos latis, abſoluere poſſint, pro vt de iure fuerit faciendum. Decernentes quæcumque per ipſos Cardinales, ſeu ab eis deputatos in præmiſſis quomodolibet pro tempore geſta, plenam roboris firmitatem obtinere & perpetuò inuiolabiliter obſeruari debere.

§. 11 Et ſic per quoſcumque Iudices, & Commiſſarios quauis authoritate fungentes, ſublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate iudicari, & diffiniri debere, nec non irritum & inane, quicquid ſecus ſuper his, à quocumque quauis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 12 Non obſtantibus felicis recordationis Bonifacij Papæ Octaui prædeceſſoris noſtri, qua cauetur, ne quis extra Ciuitatem ſuam vel diœceſim niſi in certis caſibus, & in illis, vltra vnam dietam à fine ſuæ diœceſis, ad iudicium euocetur, ſeu ne Iudices qui à Sede prædicta deputati fuerint, contra quoſcumque procedere, aut alijs vices ſuas committere præſumant, & de duabus dietis in Concilio generali edita, ac alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis contrarijs quibuſcumque. Aut ſi perſonis prædictis, vel quibuſuis alijs communiter vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi vel excommunicari, aut extra vel vltra certa loca, ad iudicium euocari non poſſint, per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto huiuſmodi mentionem, & quibuſuis alijs priuilegijs, indulgentijs, & litteris Apoſtolicis, ſub quibuſcunque tenoribus, & formis quomodolibet conceſſis confirmatis, & innouatis, per quæ præſentium litterarum & iuriſdictionis ipſorum Cardinalium in præmiſſis executio impediri quomodolibet vel differri poſſit, quæ quo ad hoc ipſis, aut alicui eorum minimè ſuffragari poſſe vel debere decernimus.

§. 13 Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtræ conſtitutionis, deputationis, reſeruationis, conceſſionis ſtatuti, ordinationis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præſumpſerit, indigna-

gnationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum, Anno Incarnationis Dominicę 1542. duodecimo Kal. Auguſti Pont. noſtri Anno octauo. *Ex Bullario Romano.*

Hi Cardinales Bononię anno 1543. promulgarunt edictum cont. vendentes, & tenentes libros prohibitos.

Delecti ſunt, his peractis, à Sacra Congregatione iuxta facultatem ſibi datam à Pont. & alij inferiores Miniſtri eiuſdem Sacri tribunalis, inter quos eminet Generalis Commiſſarius illius; & ad inſtantiam Cardinalis Carafæ tale munus obtinuit P. Mag. F. Theophilus de Tropeia, vir doctiſſimus, ab eodem Carrafa proprij Theologi titulo antea condecoratus, atq; Paulo Pontifici pro Commiſſarij munere propoſitus, ſingularique in agendis prudentia, & dexteritate præditus, qui demandatum ſibi munus vſque ad an. 1551. quo compleuit dies ſuos, exercuit, ſuffectuſq; eſt in eius locum P. F. Michael Ghiſlerius, de quibus infra. *Fernandez ubi ſupra & Theodorus Vallus de Vir. Illuſt. Prou. Regni Ord. Præd. par. 4. & Param. de Orig. S. Inquiſit. lib. 2. tit. 2. cap. 1.*

Conſtabiliturus firmiori fundamento S. Inquiſitionis tribunal à ſe erectum Paulus Pont. quinque alios viros, Theologos præſtantiſſimos deinde eidem adiunxit, vt conſultationibus intereſſent, qui Conſultoris nomen ſunt poſtmodum conſecuti: hi autem fuere PP. FF. Franciſcus Romeus Magiſter Generalis Ord. Præd. Bartholomæus Spina Mag. Sacri Palatij, & Albertus de Cattaro eiuſdem Ordinis cum quodam F. Dominico lectore Theologiæ, quem Dominicanum aſſerit Lucarinus in ſuis adnotationibus ad Indicem librorum prohibitorum, Auguſtinianum autem dicit Card. Pallauicinus in hiſt. Concilij Trid. lib. 8. cap. 1. & Iacobus Barba Auguſtinianus Apoſt. Sacriſta.

Horum quatuor Cardinalium Inquiſitorum Generaliũ duobus, Badia an. 1547. & Guidicciono 1549. defunctis, ſubſtituuntur Cardd. Marcellus Ceruinus, qui Marcellus II. Pontifex Max. dictus eſt, & Franciſcus Sfondratus tit. S. Anaſtaſiæ Cremonen. huicque pariter è mortalibus ſublato, Rodulphus Piũs Cardinalis Carpenſis ſubrogatur. Abſente poſtmodum ab Vrbe Card. Ceruino, tres alij Cardinales fuere eidem S. Congregationi adiuncti, Hieronymus Verallus tit. S. Martini in Montibus, Iacobus Puteus tit. S. Simeonis, atque Sebaſtianus Pighius tit. S. Caliſti. *Paramus vbi ſup.*

Sub Iulio III. anno 1550. erant Generales Inquiſitores Io. Petrus Epiſc. Tuſculanus Card. Carafa, F. Io. Aluarez de Toledo Ord. Præd. Card. Burgen. Marcellus Card. Ceruinus, & Franciſcus Card. Sfondratus, vt teſtatur idem Pontifex in ſua Conſtit. *Illius qui miſericors* edita 3. Cal. Maij anno 1550. Pont. ſui 1. *Ex eod. Param.*

Anno reparatæ ſalutis milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſeptimo Idib. Martij ad ſacram purpuram euectus Frater Michael Ghiſlerius Card. Alexandrinus à Paulo Papa IV. vnus ex Generalibus Inquiſitoribus ſtatim conſtitutus eſt, qui tanquam Præfectus Sacræ Cõgregationis, vt negocia ad illud ſacrum tribunal ſpectantia commodius cum Pontifice conferre valeret, in Apoſtolico Palatio Vaticano ædes inhabitandas obtinuit, quo in munere ſequentes patentes literas Matthæo Lachio, & Gabrieli Martenet Ord. Præd. dedit.

NOS F. MICHAEL GHISLERIVS

Miſeratione diuina tit. Sanctæ Mariæ ſuper Mineruam S. R. E. presbyter Cardinalis Alexandrinus vulgariter nuncupatus, ac in toto chriſtiano orbe vnus ex Inquiſitoribus Inquiſitor generalis. Per præſentes fidem indubitatam facimus, & in verbo veritatis atteſtamur, qualiter Sanctiſs. in Chriſto Pater, & Dominus noſter D. Paulus diuina prouidentia PP. *Quartus in noſtra præſentia, nobiſque clarè, atque diſtinctè audientibus in priuata audientia, ad promouendum ſanctæ Inquiſitionis officium, viuæ vocis oraculo elegit, creauit, ac conſtituit ſuos, & dictæ Inquiſitionis ſecretos, & peculiares Nuncios perſonaliter coram S. Sanctitate genibus flexis conſtitutos Reuerendos Patres; & ſacræ Theologiæ doctores de Ordine fratrum Prædicatorum, videlicet Mag. Matthæum Lachium Prouinciæ Romanæ, & Magiſtrum Gabrielem Mertenet congregationis*

Gallicana einſdem S. D. N. Pœnitentiarum, quibus, coniunctim, ac etiam cuilibet eorum diuiſim, in virtute ſpirit. Sanctitati, & Sanctá obedientia percipiendo, liberam, ac plenam poteſtatem, atque auctoritatem dedit, diligenter vbiquorumque locorum inueſtigandi, perquirendi, & melioribus, atque ſecretarioribus, quibus poterunt vijs, & modis reſciſcendi omnes & ſingulas perſonas de hareſis crimine infectas, vel ſuſpectas cuiuſcunque conditionis, gradus, praeminentia ac dignitatis, Epiſcopalis, Archiepiſcopalis, Patriarchalis, vel etiam maioris, & ſuperioris exiſtant, ſi qui forte (quod abſit) huiuſmodi labe contaminati, aut ſuſpecti reperiantur: Concedens eiſdem facultatem vnum, vel plures Notarios creandi ad examinandos teſtes idoneos, & informationes faciendas circa quaſcunque perſonas de hereſi (vt premittitur) infectas, vel ſuſpectas, cum poteſtate excommunicādi inobedientes, & rebellare volentes, & cetera prorſus omnia exequendi, qua pro extirpatione hereſum neceſſariò S. Sancti referenda videbuntur. Conceſſit propterea ex gratia ſpeciali, & ex paterna erga ſeductos commiſeratione, eiſdem Patribus, & Magiſtris omnimodam poteſtatem, idque in foro conſcientia tantùm, abſoluendi ab omni vinculo excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti quoſcunque verè, & non fictè pœnitentes, & ad gremium San. Matris Eccleſia, & obedientiam Romani Pont. Chriſti Redemptoris noſtri in terris Vicarij redire cupientes, qui quouis modo ob crimen hareſis in cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, preſertim contentas in Bulla legi ſolita in Cœna Domini, incurrerint. Conceſſit inſuper facultatem cum ijs, qui indiguerint, diſpenſandi ſuper irregularitate, ſeu irregularitatibus quibuſcunque propterea incurſis, & reſtituendi eoſdem priſtina ſuorum ordinum, & officiorum executioni; impoſita tamen priùs iuxta ipſorum conſcientiam & pœnitentium qualitatem ſatisfactione ſalutari. In quorum fidem, & teſtimonium preſentes, etiam de Sanctitatis ſua mandato manu propria ſubſcripſimus, & ſigilli noſtri maioris iuſſimus appenſione communiri. Datum Roma in ſacro Palatio, & loco noſtre preſentis habitationis, Die vigeſima quinta menſis Octobris M. D. L. V. Pontificatus eiuſdem S. D. N. Anno Tertio.

F. M. G. Card. Alexand.

Sequenti anno iam in cinerem redactis noſtro Card. de Toledo & ferè omnibus alijs Cardinalibus, quibus S. Inquiſitionis negocium fuerat demandatum, Paulus IV. P. M. eundem Cardinalem Alexandrinum tit. S. Mariæ ſuper Mineruam Presb. Cardinal. S. R. E. Summum Inquiſitorem cum ampliſſima facultate, atq; auctoritate creauit, eidem S. Tribunalis totali cura demandata, qui tantam præfecturam vſque ad Pij IV. aſſumptionem ſuſtinuit.

Electus Summus Pontifex poſt deceſſum Pauli IV. Pius IV. die 26. Decemb. anno 1559. in Conſiſtorio 12. Ianuarii ſequentis anni 1560. habito, quatuor Gardinales collegas in regimine S. Inquiſitionis Alexandrino adiunxit, prout ſequenti teſtimonio Actorum Conſiſt. eiuſdem Pij Papæ eluceſcit. Die 12. Ianuarij 1560. in primo Conſiſtorio Pius IV. adiunxit Cardinali Alexandrino quatuor alios Cardd. collegas in officio Inquiſitionis, qui fuere Carpenſis, Pacecchus, Puteus, & Tranenſis.

Licet autem præfatos Cardd. Collegas in officio Inquiſitionis Alexandrino Pontifex cōſtituerit, Sumi Inquiſitoris tamen præfecturam, titulumque ab eo non amouit, deferebanturque vt prius ad ipſum cauſæ huius S. Tribunalis ex toto Chriſtiano Orbe, quas ipſe cum Collegij Cardd. atque etiam ipſo Pontifice Max. conferebat, aſſumptaque decreta nunciabat. Qua de re audiamus Cabutium geſtorum Pij V. accuratiſſimum Scriptorem in eius vita lib. 1. cap. 6. Poſt quatuor fere menſiū interregnum, (inquit ipſe,) ſubrogatus eſt Io. Angelus Medices Card. Mediolanen. Pius IV. nuncupatus, qui licet nonnullis eiuſdem Pauli fauore, & clientela antea nitentibus aperte ſit aduerſatus, & in pleroſq; principes viros eius conſanguineos grauiter animaduerterit, Michaelem tamen in ipſo Summi Inquiſitoris munere firmatum eſſe voluit, ac paulo poſt vt pro ſtatus ſui dignitate melius ipſe poſſet inde ſibi prouidere, eū è Nepeſino, Sutrinoque Epiſcopatu ad regendam Montis Regalis in ſubalpinis Eccleſiam tranſtulit.

Perſtitit igitur Cardinalis Alexandrinus F. Michael Ghiſlerius in Summi Inquiſitoris Præfectura, vſque ad ſuam in Pont. Max. electionem, quæ Catholicæ Eccleſiæ fœliciter contigit die ſeptima Ianuarij

an-

anno milleſ. quingenteſ. ſexageſimo ſexto, Pij V. ad S. Caroli Borromei inſtantiam, in Auunculi conſeruandam memoriã ſibi nomine aſſumpto, quem Summi Inquiſitoris titulum alteri non conceſſit, ſed ſibi illud, & negociũ omne arduum reſeruauit.

Fuit itaque noſter Card. Alexandrinus vnicus in Dei Eccleſia S. R. E. Summus Inquiſitor, qui ſeptem annis taniam præfecturam ſuſtinuit maximo cum Catholicæ fidei incremento, atque hæreticorum damno. Inter plurima autem memoria digna ab eo patrata meritò recenſetur cauſa facta contra quoſdam Epiſcopos hæreſis labe coinquinatos, contra quos Pius IV. in Conſiſtorio ad ſententiam definitiuam proceſſit die 22. Octob. anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo tertio, Card. Pallauicino in Hiſt. Concilij Tridentini lib. 23. cap. 6. num. 7. factum ita referente. *Mentre contendeuaſi in Trento cō li Spagnoli, il Pontefice in Conciſtorio il di venteſimo ſecondo d'Ottobre, à relatione del Card. Aleſſandrino Supremo Inquiſitore, per iſtanza del Procurator fiſcale, col voto quiui vdito di tutti i Cardinali, era proceduto à ſentenza contro ſette Veſcoui citati, e contumaci per inditio d'ereſia in Francia*, Horum autem Epiſcoporum nomina recenſentur in Conſiſt. Actis ſupra citatis die 22. Octob. & eodem anno 1563. Antonius olim Epiſcopus Trecen. Io. Epiſc. Valentinen. Io. Epiſc. Vticen. Carolus Epiſcop. Caruoten. Aloyſius Epiſcop. Lauſanen. Claudius Epiſcop. Oloren. & Io. Archiep. Aquen. quos poſtmodum, præter Trecen. Epiſc. idem Pont. Max. omnibus dignitatibus, atque beneficijs priuauit.

Anno 5. ſui Pontificatus Pius IV. octo alios Cardinales Alexandrino Collegas in negocijs Sacræ Inquiſitionis adiunxit, nempe Saracenum, Cicadam, Doleram, Simonettum, Borromæum, Vitellium, Alciatum, Ioanemque Suauium Reumanum Gallum. *Param. loco ſuprad.*

Ad Apoſtolicum culmen aſſumptus noſter Cardinalis Alexandrinus ſub Pij V. nomine, Cardinalium Generalium Inquiſitorum numerum ad quaternarium reduxit, Bernardino Scoto, Scipione Rebiba, Franciſco Paceccho, Ioanneque Franciſco Gambara ad hoc delectis. *Param. ibid.*

In æternam requiem tranſlato Pontifice Sanctiſſimo Pio V. deligitur Pontifex Max. Gregorius XIII. ſub quo anno 1584. ſex Cardinales Inquiſitorum Generalium munere fungebantur, nempe Io. Franciſcus Gambera, Iacobus Sabellus, Ludouicus Madrutius, Io. Antonius Fachinettus, qui poſtea fuit Innocentius Papa IX. & Iulius Antonius Sanctorius, atq; Io. Bapt. Caſtaneus & ipſe Pont. Max. ſub nomine Vrbani VII. electus. *Paramus vbi ſup.*

In cineres redacto Gregorio, Catholicæ Eccleſiæ Pontifex Maximus deligitur F. Fœlix Perettus Card. de Montealto, Pontifex verè glorioſiſſimus, & hic anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo ſeptimo, Moyſis exemplo, qui diuino monitu ſeptuaginta ſeniorum Senatum conſtituit ad onus Iſraelitici populi ſuſtentandũ, ne ſolus ipſe grauaretur, vt Exodi 18. teſtatur Spiritus Sanctus, conſtabilito ſeptuaginta Cardinalium numero, quindecim Congregationes Cardinalium in Vrbe conſtituit pro faciliori Romanæ Curiæ, ſtatus Eccleſiaſtici, atque vniuerſæ Chriſtianæ Reipub. negociorum, cauſarumque expeditione; & inter cæteras primam omnium, tanquam nobiliorem, chriſtianæque Reipub. magis perneceſſariam approbauit Congregationem S. Rom. & Vniuerſalis Inquiſitionis, gratias, priuilegiaque eidem à Prædeceſſoribus ſuis conceſſa confirmando, dato Apoſtolico diplomate ſupradicto anno 1587. Pontificatus ſui 3. 11. Cal. Febr. quod eſt ſequentis tenoris.

SIXTVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

IMmenſa æterni Dei omnium opifex Sapientia à fine, vſque ad finem fortiter attingens &c.

§. 1 In primis igitur, quoniam fides, ſine qua impoſſibile eſt placere Deo, totius ſpiritualis ædificationis fundamentum eſt, cupientes hoc pretioſum depoſitum, quod nobis potiſſimum à Chriſto Domino in Beato Petro Apoſtolo eſt creditum, aduerſus omnes inferorum portas integrum, inuiolatumque cuſtodire, Congregationem ſan-

ſanctæ Inquiſitionis hæreticæ prauitatis magna prædeceſſorum prouidentia, tanquam firmiſſimum Catholicæ fidei propugnaculum in vrbe inſtitutum, cui ob ſummam rei grauitatem, Romanus Pontifex præſidere ſolet, nos quoque confirmamus, & corroboramus, illiuſque omnia inſtituta, omneſque & ſingulas facultates à Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris Cardinalibus ad eam Congregationē pro tempore delectis conceſſas, omnemq; auctoritatem & poteſtatem eis communicatam, ſilicet inquirendi, citandi, procedendi, ſententiandi, & definiendi in omnibus cauſis, tam hæreſim manifeſtam, quam ſchiſmata, Apoſtaſiam à fide, magiam, ſortilegia, diuinationes, ſacramentorum abuſus, & quæcumque alia, quæ etiam præſomptam hæreſim ſapere videntur, concernentibus, non ſolum in Vrbe & Statu temporali, nobis & huic ſanctæ Sedi ſubiecto, ſed etiam in vniuerſo terrarum Orbe, vbi Chriſtiana viget Religio, ſuper omnes Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, & alios inferiores, ac Inquiſitores, quocumque priuilegio illi ſuffulti ſint, quorum, ac aliorum prædictorum ſeries his noſtris literis ad verbum expreſſa cenſeatur, confirmamus.

§. 2 Ea denique omnia, veluti per eoſdem prædeceſſores circa eandem Congregationem, iuriſdictionem, & auctoritatem decreta fuerunt, nos itidem ſtatuimus, atque decreuimus.

§. 3 Exemptiones quoq; immunitates, priuilegia, atque indulta, etiam eiuſdem officij miniſtris, vel in hunc vſque diem conceſſa, vſuque recepta, pariter approbamus.

§. 4 Obnixe in Domino hortantes, & per viſcera miſericordiæ IESV CHRISTI, & per eius tremendum iudicium obteſtāres cariſſimos in Chriſto filios noſtros in Imperatorem electum, omneſque Reges, ac dilectos filios nobiles viros Rerumpublicarum, alioſq; Duces, illiſq; regendis, & adminiſtrandis præpoſitos, ac ſingulos Orbis Terrarum Principes, & Magiſtratus quibus gladij ſecularis poteſtas ad malorū vindictam à Deo eſt tradita, per eam ipſā, quam ſe tueri promiſerunt Catholicam fidem, vt ſic ſuas quiſque partes, ſiue in præſtando miniſtris prædictis, auxilio, ſiue in criminum poſt Eccleſiæ ſententiam animaduerſione interponat, quod eos pro eorum pietate libenter facturos confidimus, vt eorum quoque præſidio Miniſtri ipſi tantum munus, tamque ſaluiferum, pro Regis æterni gloria, ác Religionis incremento feliciter exequantur, cuius pij, Chriſtianique obſequij Principes ipſi, & Magiſtratus ampliſſimum à Domino præmium recepturi ſunt in æternæ beatitudinis conſortio Catholicæ fidei aſſertoribus, & defenſoribus præparatum.

§. 5 In his autem omnibus noſtra eſt intentio, ne in officio ſanctæ Inquiſitionis, in Regnis & Dominijs Hiſpaniarum, Sedis Apoſtolicæ auctoritate ſuperioribus temporibus inſtituto, ex quo vberes in agro Domini fructus in dies prodire conſpicimus, nobis, aut ſucceſſoribus noſtris inconſultis aliquid innouetur.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo octuageſimo ſeptimo, vndecimo Cal. Februar. Pont. Anno 3. *Ex Bull. Rom.*

Priuilegia verò eidem Sacræ Congregationi à prædeceſſoribus Pontificibus conceſſa ſunt hæc.

1 Inquiſitores vbiuis locorum inſtituendi, cum antea noſtri Generales Magiſtri Dominicani, Inquiſitores, tam Generales, quàm particulares ex Apoſtolica conceſſione vbique inſtituerent, prout in ſequentibus dicemus, & hoc ex Pauli III. conceſſione & conſtitutione ſuprad. *Licet ab initio à nobis ſupra relata.*

2 Deligendi ſibi quoſcumque Officiales, etiam Clericos, & Religioſos. *Ex eadem Conſtit.*

3 Contra quoſcumque à fide Catholica aberrantes, ſeu de eadem fide male ſentientes; de hæreſi ſuſpectos, illorumq; ſequaces, fautores, ac defenſores omnes; auxilium, conſilium, vel fauorem publicè, vel occultè, directè vel indirectè præſtantes, cuiuſcumque gradus, ſtatus, ordinis, ac conditionis, nec non præeminentiæ fuerint; etiam abſque Ordinarijs locorum; etiam in viam Inquiſitionis, vel inueſtigationis; ſeu alias etiam ex officio procedendi, ac culpabiles quoſcumque, ſeu ſuſpectos, præcedentibus indicijs, incluſiuè procedendi, & culpabiles repertos, pœnis Canonicis puniendi, vltimoque ſuppli-

plicio damnatorum bona, prout iuris fuerit, puplicandi, *Ex eadem Conſtit.*

4 Et ſi neceſſe fuerit Clericos ſæculares, aut cuiuſcumque Ordinis Religioſos, etiam in ſacris, ſeu Presbyteratus Ordinibus conſtitutos propter præmiſſa degradari, per quemcumque Catholicum Antiſtetem, quem prædictæ Congregationis Cardd. duxerit deputandum, conuocatis, & ſibi adſiſtentibus duobus Abbatibus, aut aliis in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutis ad eorundem degradationem, Curiæ ſæculari traditionem, ſeu dimiſſionem, aliàs prout etiam iuris fuerit procedendi, & faciendi. *Ex eadem Conſtit.*

5 Contradictores quoslibet, ac rebelles, pœnis, atque cenſuris Eccleſiaſticis, nec non priuatione beneficiorum, compeſcendi. *Ex eadem Conſtit.*

6 Auxilium ſæcularis brachij inuocandi. *Ibidem.*

7 Appellationum cauſas cognoſcendi, & decidendi. *Ibidem.*

8 Tam in appellationum cauſis, quã aliàs, etiam per edictum publicum, citandi, Inhibendi, & appellantes ſimpliciter, vel ad cautelã ab excommunicatione, alijſq; cenſuris abſoluendi. *Ex eadem Conſtit.*

E Iulius III. hanc ſacram Congregationẽ iudicem conſtituit ſuper blaſphemos, ſua Conſtitutione Apoſtolica data die 1. Februarij anno 1554. quæ talis eſt.

IVLIVS PAPA III.

Ad futuram rei memoriam.

IN multis deprauatis moribus, vitioſiſque conſuetudinibus, quæ in noſtram Almam Vrbem, propter eius amplitudinem, magnumque aduenarum vndique in eam concurſum, ſimul eum pluribus eximijſque virtutibus, atque egregijs veræ pietatis exemplis irrepſerunt, ad quas nos tollendas, & extirpandas, omnem aciem mentis, & cogitationis noſtræ intendimus, nihil eſt quod animum noſtrum magis exulceret, & confodiat, quam horribilis, atque impia, & Chriſtianis auribus intolerabilis, diuini nominis blaſphemia. Cum audiuimus ſacratiſſimum DEI, & IESV CHRISTI Domini noſtri nomen, quod ſuper omne nomen cœleſtia venerantur, terreſtria adorant, inferna contremiſcunt (quod ne temerè quidem à quopiam, propter eius ſublimatem, ac maieſtatem, vſurpandum ſit) paſſim prauorum efferatorumque hominum vocibus ſcindi, vnaque cum eius ſanctiſſimæ Genitricis, & venerabilium Sanctorum, & amicorum ipſius ſummi Dei nomine deteſtandis blaſphemijs, maledictiſque lacerari, vt minimè mirandum ſit, & ſi à Chriſtianis populis in tantis calamitatibus conſtitutis, diuinæ iracundiæ flagella non amoueantur, propterea quod iuxta ſapientis dictum: à viri multum iurantis domo, non diſcedet plaga.

§. 1. Quare nos, huiuſmodi execrandum abuſum ſimul cum cæteris omnibus, quantum cum eiuſdem Dei adiutorio fieri poterit, extirpare volentes, vt hanc ipſam Vrbem domicilium, ac ſedem Spiritus ſancti, omnibus inquinamentis mundatam, ac perpurgatam, Domino Deo per omnia placentem exhibeamus, in hunc, qui ſequitur modum, quo ad præfatum horrendæ blaſphemiæ crimen, Motu proprio, & ex certa noſtra ſcientia, & voluntate, inuocata Dei omnipotentis iuſtitia, decernimus, ſtatuimus, & ordinamus.

§. 2. Blaſphemantes ſcilicet Deum Patrem omnipotentem, vel eius filium vnigenitum, Dominum, & Redemptorem noſtrum IESVM CHRISTVM, ſeu Spiritum Sanctum, vel particulariter, & explicite, vel generaliter, & implicite, attribuendo diuinæ maieſtati quæ illi minime conueniunt, vel remouendo quæ eam decent, primo conuicti, ſi diuites fuerint, compellantur ad ſoluendum ſcuta auri quadraginta, ſi vero pauperes, ſoluant decem, quæ ſi nequeant numerare, luant in corpore. Secunda vice conuictis, nobilibus, ſiue diuitibus, ſiue pauperibus duplicetur pœna pecuniaria proportionabiliter ad primam huiuſmodi mulctam. Atque inſuper incurrant infamiam, & inhabilitatẽ ad beneficia quæcunque ad gradus, dignitates, & honores obtinendos. Vilibus cõuictis perfodiatur lingua. Tertia vice conuictis nobilibus, tam in diuitibus, quam pauperibus, triplicetur pœna pecuniaria reſpectiue vt ſupra. Vlterius ſint ipſo iure priuati beneficijs eccleſiaſticis, & officijs quibuſcunque, dignitatibus, titulis, magiſtratibus, honoribus, ſint inteſtabiles tam

actiue

actiuè, quam paſſiuè. Sint inhabiles ad ferendum teſtimonium. Sint banniti publice per triennium ab Vrbe. Vilibus imponatur fuſtigatio, aut deportatio ad triremes per triennium, & exulent perpetuò.

§. 3. Idem ſeruetur cõtra blaſphemantes ipſius D. N. IESV CHRISTI Matrem Beatiſſimam ſẽper Virginem MARIAM.

§. 4 Blaſphemi in Sanctos, vel Sanctas Dei, corrigantur ſeuerè arbitrio DD. Iudicum, habita ratione qualitatis, & grauitatis criminis, cum cæteris circumſtantijs iure attendendis.

§. 5. Volumus autem, & ſtatuimus, vt omnes pœnæ pecuniariæ exigendæ, applicentur tantummodo ſuſtentationi Orphanorum vtriuſque ſexus, Catechumenorum, & puellarum.

§. 6. Iudices verò tam horrendi & impij criminis, deputamus, & inſtituimus RR. DD. Inquiſitores noſtros generales, quos volumus poſſe addere prꝗſtitutis pęnis, & maxime in corpore, ſi modus blaſphemiæ ob grauitatem, impietatem, vel malitiam, id expoſcat.

§. 7. Partes eorundem DD. Iudicum, erunt, declarare ſi dubium occurrat, qui nobiles, qui plebei, qui diuites, qui pauperes ſint habendi.

§. 8. Inſuper ne ſacrilega, & mortifera hæc peſtis, ſi lateat, minus curari, vel præcidi poſſit, ex omnipotentis Dei auctoritate mandamus omnibus, & ſingulis cuiuſcunque ſint gradus, & conditionis, qui ſciuerint aliquos blaſphemaſſe, vt ſupra, quod eos denuncient infra triduum Reuerendiſſ. Iudicibus, vel per ſe ipſos, vel per chirographum, modo & ordine inferius exprimendo. Sicque omnes, & ſingulos in diſtricto Dei iudicio requirimus, & eorum conſcientias aggrauamus. Monendo tamen eos, quod ſi conſtiterit, aliquem ſcienter noluiſſe denunciare, cuiuſcunq; fuerit ſtatus, dignitatis, & conditionis, præter vltionem iuſtitiæ diuinæ, quam ei annunciamus, & pręter culpam mortalem, quam incurret ob inobedientiam, & ob neglectum honorem Dei, punientur eiſdẽmet pœnis, quibus blaſphemi, & ſic eos mulctari præcipimus, non enim ſolum digni ſunt pœna, aut ſupplicio qui ea faciunt, ſed & qui non corrigunt facientes.

§. 9. Cupientes denunciare ſecretè, ſcribant in chirographo nomẽ Blaſphemi, ſpeciem, locum, & diem blaſphæmiæ, & ſi placuerit apponere nomen proprium, addant duos vel ſaltem vnum teſtem, ſi verò maluerint ipſi denunciantes ſupprimere nomina propria, adſcribent tres vel ſaltem duos in chirographo, qui ſint teſtes de blaſphemia, & illud per religioſam perſonam, per ſpiritualem patrem, cui confidant, mittant vni, cui voluerint ex Reuerendiſſ. Iudicibus ordinatis, quibus ita ad deferendum electis, præcipimus in virtute Spiritus ſancti & ſanctæ obedientię quod nemini habeant reuelare denũciantes, teſtes, vel denunciatos, niſi tribunali iam decreto, in quo volumus ſeruari omnino ſecretos, tum denunciantes, tum teſtes, non ſecus ac ſeruantur in cauſa fidei.

§. 10. In condemnando pro hoc execrabili ſcelere, ſtabitur duobus teſtibus fide dignis, poterit haberi loco teſtis vnius denuncians, ſi medio iuramento denunciet, diligenter obſeruata qualitatę, integritate, & reliquis circunſtantijs, tum denunciantis, tum alterius teſtis.

§. 11. Si qui (quod Deus auertat) inuenti fuerint denunciantes, vel atteſtantes falsò, iubeant pęnas blaſphemorum, & illomet ordine, & nihilominus ſeneriſſimis, & grauiſſimis pęnis, etiam in corpore, affligantur, ac ad triremes perpetuò deputentur.

§. 12. Blaſphemis non accuſatis, nec denunciatis, ſi ſe ipſos humili & contrito corde accuſent, ſi de eorum iniquitate veniam petant, condonamus omnes pęnas à nobis impoſitas, interim tamen lacrymis, orationibus, & cæteris voluntarijs pœnitentijs, peccatum maxime deteſtabile redimant in miſericordia Domini.

§. 13. Quia vero compertũ habemus, ludos, quos barattarias vulgus appellat, præter multas iniquitates quibus cauſam præbent, blaſphemiam maxime enutrire, gignere, & euomere, ideo auctoritate noſtra, in ſpiritu Domini, præſenti decreto noſtro, & Motu proprio amouemus, damnamus, prohibemus omnes huiuſmodi barattarias tanquam ſemina plurium impietatum. Et qui in poſterum auſi fuerint eas manu tenere, vel exercere, volumus ac iubemus

bemus eos carceribus mancipari de facto, & puniri pœnis à iure contra Aleatores ſtatutis. Et inſuper arbitrio DD. Iudicum præfatorum &c. mulctari grauiſſime pro tranſgreſſione huius noſtræ prohibitionis, à qua nullum excipimus, cuiuſcunque ſit gradus, dignitatis, vel conditionis, & pro hac cauſa duntaxat caſſamus, irritamus, annullamus quamcumque prætenſam licentiam, vel exemptionem.

§. 14. Volumus autem quod præſentium tranſumptis manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, tam in iudicio, quam extra, quæ præſentibus originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datũ Romæ apud S. Petrum, ſub annlo Piſcatoris, die 1. Februarij, 1554. Pontificatns noſtri Anno quarto. *Ex Bullar. Rom.*

Pius IV. eidem Sac. Congregationi facultatem conceſſit procedendi contra quoſcumque Prælatos Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali, atque etiam Cardinalitia dignitate fulgentes ſuſpectos de hæreſi, vel hæreticorum fautores, receptatores, & auxiliatores, ſequenti data Apoſtolica Conſtitutione 7. Id. Apri1. anno 1563.

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

ROmanus Pontifex, Chriſti Vicarius, ac beati Petri ſucceſſor, cui ipſe CHRISTVS Dominus noſter oues ſuas paſcendas enixe ter commẽdauit, ne oues deperditæ de eius manu quandoque requirantur, omni ſtudio, ſolertia continue inuigilare debet, vt à S. R. E. quæ ceterarum caput eſt, & magiſtra, deuiantes, ac aberrantes, ad gregem Dominicum totis viribus reducat, & quas Dei timore propoſito & ſalutaribus monitionibus ad illam allicere nequiuerit, temporalium ſaltem pœnarum metu coerceat.

§. 1. Cumque nos propterea poſtquã ad ſummi Apoſtolatus apicem, licet immeriti, diuina fauente clementia aſſumpti fuimus, ſtatim mentis noſtræ aciem eo direximus, vt hæreticæ prauitatis vndique extirpatis erroribus, fides Catholica vbique augmentum ſuſcipiat, & diffuſius protendatur, nihilque quod huic rei profuturum cognouimus, prætermiſimus. Et nihilominus ſicut nuper non ſine graui cordis dolore, & aimi amaritudine accepimus, nonnulli Prælati, & in dignitate eccleſiaſtica, ac Epiſcopali ordine conſtituti, ad quos veluti in partem ſolicitudinis noſtræ vocatos, magis ſpectaret ceteros, præſertim eorum curæ creditos ab erroribus reuocare, & in eiſdem erroribus pertinaciter perſiſtentes inſequi, nedum in ſimiles errores hæreticos grauiter prolapſi fuere, ſed etiam ceterorum hæreticorum fautores, receptatores, & auxiliatores exiſtunt, & eamdem fidem Catholicam, cuius defenſores eſſe deberent, in dies oppugnare non verentur.

§. 2. Volentes igitur huic tam pernicioſo morbo, prout noſtro incumbit officio, occurrere, ac ne vlterius progrediatur, quantum in nobis eſt, prouidere, Motu proprio per Apoſtolica ſcripta venerabilibus fratribus noſtris, & dilectis filijs noſtris Inquiſitoribus contra hæreticam prauitatem generalibus in Alma Vrbe noſtra pro tempore reſidentibus, quibus vt contra quoſcumque etiam Epiſcopali, quacumque alia, etiam Cardinalatus, præditos dignitate procedere poſſint, per alias noſtras indulſimus, tenore præſentium, committimus, & mandamus, vt omnes & ſingulos hæreticos, & hæreticorum fautores, receptatores, & auxiliatores prædictos, de huiuſmodi criminibus diffamatos, in Prouincijs, & locis in quibus Lutherana ſecta inualuit, commorantes, ad quos ob ipſorum hæreticorum frequẽtiam notorium eſt, tutum, ſeu ſaltem liberum non patere acceſſum, etiam ſi Epiſcopali, Archiepiſcopali, Patriarchali, & alia quacumque, etiam Cardinalatus, dignitate præfulgeant, nullis alijs deſuper habitis ſuper non tuto, vel non libero acceſſu, huiuſmodi informationibus (receptis tamen ſummarie, & extraiudicialiter quantum ipſis Inquiſitoribus ſufficere videbitur prius indicijs) etiam per edictum in valuis Palatij Officij ſanctæ Inquiſitionis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vr-

be; ac in Cancellaria noſtra Apoſtolica, & acie campi Flore tantùm per vnum ex noſtris Curſoribus, vel etiam in locis finitimis terrarum in Italia conſiſtentium, nobis & eidem Sanctę Romanę Eccleſię immediatè ſubiectis, prout ipſis Inquiſitoribus viſum fuerit, affigendum, & publicandum, citent, moneant & requirant, vt intra certũ, & competentem terminum eis, ipſorum Inquiſitorum arbitrio præfigendum, ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ſuſpenſionis à diuinis, & priuationis etiam à Cathedralibus Eccleſijs, & quibuſcumque dignitatibus, & beneficijs Eccleſiaſticis, ac officijs, & ordinibus quæ obtinent, & in quibus conſtituti exiſtunt, & inhabilitatis ad illa & alia quæcumque in poſterum obtinenda, nec non confeſſionis criminum hæreſis eis obiectorum, alijſque tam Eccleſiaſticis, quam temporalibus, etiam pecuniarijs, & bonorum confiſcationis ac corporalibus, & etiam relapſus, & alijs per ipſos Inquiſitores imponendis pęnis, coram ipſis perſonaliter, & non per procuratorem, defenſorem vel excuſatorem aliquem compareant, & ſe à criminibus prædictis expurgent, & ſi in termino prædicto non comparuerint, & ſe à dictis criminibus legitimè non expurgauerint, ad obſeruationem terminorum ad docendum ſe dictis literis citatorijs, & monitorialibus paruiſſe pro ſententia declaratoria, incurſu cenſurarum, & pęnarum in eiſdem literis contentarum ferenda ſeruari ſolitorum, ac etiã in cauſa ipſa criminis hæreſis inquirendo ad receptionem probationum pro definitiua ſuper crimine etiam contra abſentes, ſic vt præfertur monitos ferendda ſententia, vſque ad ipſius ſententiæ ferendæ calculum procedant, ac demum proceſſum omnem nobis, vt ad ſententiæ, quæ iuſta viſa fuerit prolationem deuenire poſſimus in Conſiſtorio noſtro ſecreto referant. Nos enim citationem, & monitionem per publicum edictum, vt præfertur, decernendas & exequendas prædictas, dictos ſic citatos, & monitos perinde arctare, ac ſi perſonaliter citati forent, illaſque, ac proceſſus deſuper habendos, ſententiaſque inde ferendas validos, & validas fore.

§. 3 Sicque per quoſcumque Iudices, & Commiſſarios etiam cauſarum Palatij Auditores in quauis inſtantia, ſublata eis & eorum cuilibet quauis aliter interpretandi, & definiendi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritum quoque & inane quicquid ſecus ſuper ijs à quoquam quauis auctoritate, ſcienter, vel ignorãter contigerit attentari, decernimus.

§. 4 Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Palatij noſtri ſtylo, etiam certam aliam formam, quoad citationes per edictum decernendas, & exequendas, inducentibus, quibus illorum omnium tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, hac vice dumtaxat. illis alias in ſuo robore permanſuris, ſpecialiter & expreſſe derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 5 Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ commiſſionis, mandati, decreti, & derogationis, infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. Romæ apud S. Petrum, An. Incarnationis Dñicæ 1563. ſeptimo Idus Apr. Pontificatus noſtri Anno quarto. *Ex Bull. Rom.*

Idem Pius IV. ſtatuit & declarauit, quod à maiori parte Cardd. Sacræ Rom. Inquiſitionis decretum fuerit, à tota Congregatione valide ſtatutum cenſeri debere, ſequenti Conſtitutione promulgata.

PIVS PAPA IV.

Motu proprio &c.

CVm nos per noſtrum ſpecialem Motũ proprium ſub data Romæ apud Sanctum Marcum quarto Non. Auguſti, Pontificatus noſtri anno quinto officio ſupremo in Alma Vrbe, & Curia noſtra, ac tota repub. Chriſtiana ſanctę Inquiſitionis hæreticæ prauitatis, eiuſque cauſarum audientiæ, cognitioni, expeditioni, & terminationi præfecerimus, & deputauerimus dilectos filios noſtros Ioannem Michaelem Sanctæ Anaſtaſiæ Saracenum, & Ioan. Baptiſtam S. Clementis Cicadam, ac Ioannem Sbauium Sanctæ Priſcæ Reomanum, nec non Michaelem

S. Sa-

S. Sabinæ Ghislerium, & Clementem ſanctæ Mariæ in Aracæli, & Ludouicum ſancti Cyriaci in Thermis Simonetam, & Carolum S. Martini in Montibus Borromæum presbyteros, ac Vitellotium Sanctæ Mariæ in Porticu Vitellium Diaconum, tunc titulorum Miſeratione diuina S. R. E. Cardinales, cum facultatibus, iuriſdictionibus, & auctoritatibus, prout in eodem Motu proprio latius continetur.

§. 1. Cum poſtea etiam in eodem ſancto Officio ſupremo inquiſitionis hæreticę prauitatis, verbo deputauerimus Inquiſitorem dilectum Filium noſtrum Franciſcum Alciatum tituli ſanctæ Suſannæ Cardinalem, ne in poſterum de ipſius iuriſdictione hæſitari contingat, Motu ſimili & ex certa noſtra ſcientia, deputationem huiuſmodi tenore præſentium approbamus, & confirmamus, & quatenus opus ſit de nouo eumdem generalem Inquiſitorem hæreticæ prauitatis, prout ſupraſcripti alij octo Cardinales, conſtituimus, deputamus, & ordinamus, & numero ſupradictorum aliorum Inquiſitorum vnimus, & aggregamus.

§. 2. Et inſuper pro faciliori cauſatū expeditione, & terminatione, ſtatuimus, decernimus, & ordinamus, vt quicquid per maiorem partem S. R. E. Cardinalium, qui in Congregatione pro dicto officio interuenerint, ſeu conuenerint, dictum, geſtū, ſtatutum, ordinatum, decretum, terminatum, ſeu ſententiatum extiterit, ſit validum, & firmum, ita & taliter quod nullo modo impugnari poſſit, perinde ac ſi omnes, & ſinguli Cardinales prædicti in dicta Congregatione cōueniſſent, & maior pars conſenſiſſet.

§. 3. Cum plena & omnimoda iuriſdictione, auctoritate, & poteſtate omnibus Cardinalibus, & eorum prædeceſſoribus, per nos vel alios Summos Pontifices alias quomodolibet conceſſis, & attributis, irritum, &c. decernentes.

§. 4. Non obſtantibus, præmiſſis, ac quibuſuis alijs conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, & omnibus illis, quæ nos, & prædeceſſores noſtri voluerunt & voluimus non obſtare, ceteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 5. Decernentes ſolam præſentis noſtri Motus proprij ſignaturam ſufficere, & vbique in iudicio, & extra fidem facere, regula contraria non obſtante.

Placet Motu proprio. I.

Ex Bullar. Rom.

Idem Pontifex Max. præfatæ Sac. Congregationi indulſit, vt facultatem concedere poſſit fidelibus legendi libros prohibitos, & hæreticos, ipſique Cardinales Generales Inquiſitores, eoſdem legere ac retinere valeant; ſequenti motu proprio dato 6. Cal. Septemb. pontificatus ſui an. 5.

PIVS PAPA IV

Motu proprio &c.

CVm inter crimina, quæ animaduerſione digna ſunt, & in corrigendo exempla cunctis præbere debeant, hæreſis ſit grauius, & ceteris deteſtabilius. ideo cum nobis maxime diſpliceat, & ne illud latius ſerpat, pro illo extirpando, cunctis etiam de crimine huiuſmodi infectis, & illius fautoribus, ne ad deteriora (quod Deus auertat) delabantur, per nos non modicum inuigilandum ſit. Cumque annis præteritis, & etiam forſan vſque in hodiernum diem in diuerſis mundi partibus, proh dolor, hæreſes, & falſa dogmata pullulauerint, & adhuc pullulent, ſolicitante humani generis inimico, minuſque etiam cuiuſcumque correctionis prætextu pullulare ceſſent. Propterea dilectos filios noſtros Ioannem Michaelem ſanctæ Anaſtaſiæ Saracenum, Ioannem Baptiſtam ſancti Clementis Cicadam, Ioannem Suauium ſāctę Priſcę Reomanum, Michaelem S. Sabinæ Alexandrinum, Clementem Olera ſanctæ Mariæ de Aracæli, Ludouicum ſancti Cyriaci in Thermis Simonetam, Carolum ſancti Martini in Montibus Borromæum presbyteros, ac Vitellotium ſanctæ Mariæ in Porticu Diaconum Vitellium, Cardinales nuncupatos, pro erroribus, qui occaſione quarumcumque hæreſum dietim contingunt, reprimendis, & ſeu hæreſibus huiuſmodi, & illarum fautoribus, Domino noſtro Ieſu Chriſto auxiliante, extirpandis, deputauerimus: ac eos in Inquiſitores, ſeu in ſanctæ Inquiſitionis congregatione deputatos, cum omnimoda poteſtate conſtituerimus.

§. 1. Et eis ſæpe contingat, ne catholici, & Chriſticolæ veneno huiuſmodi ſectæ, & illius fautorum afficiantur, ac etiã pro negociorum, & cauſarum pro tempore incurrentium expeditione, ac hæreticorum, qui etiam ad præſens carceribus in Alma Vrbe noſtra mancipati exiſtunt, ac pro tempore mancipentur, deprehenſione, & eorum ad veram doctrinam reductione, nonnullos ſeu quamplures libros ab ipſis impijs hæreticis, & ſectæ Lutheranæ fautoribus compoſitos, & in lucem editos, ac qui in dies ſucceſſu temporis edentur, & componentur, ac etiam aliquando oporteat, pro conſeruanda religione in cordibus Catholicorum, eiſdem libris, & hæreticorum deceptionibus, fraudibus & dolis, ac machinationibus reſpondere, vel à viris catholicis, ac ſacræ doctrinæ peritis reſponderi facere, ſtantibuſque conſtitutionibus hactenus per nos editis, & per Indicem librorum correctorum de mandato noſtro, vel alias factum, prohibitionibus factis, eoſdem libros, pro huiuſmodi erroribus reprimendis, tenere, & legere dubitent, ac vt filij obedientiæ eoſdem libros perſpicere, vt accepimus non audeant.

§. 2. Ad omnem igitur hæſitandi materiam, & conſcientiæ ſcrupulum in eis tollendum Motu ſimili, & ex certa noſtra ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, de eorumdem Ioannis Michaelis, Ioannis Baptiſtæ, Ioannis Suauij Michaelis, Clementis, Ludouici, Caroli, ac Vitellotij Cardinalium fide, probitate, & conſtantia, ſingularem, tum notitiam, tum fiduciam habentes, eiſdem Cardinalibus, vt durante eorum officio, & quamdiu Inquiſitioni huiuſmodi præfuerint, quoſcumque, quæcumque, quotcumque, & qualicumque, quorumcumque, tum antiquorum, tum modernorum & futurorum, infidelium, & hæreticorum, aut hæreſis, & cuiuſcumque impietatis, vel ſuperſtitionis, vel reprobatæ lectionis, condemnatorum, vel ſuſpectorum, ac etiam incertorum, vel diſſimulatorum auctorum, & ſcriptorum, atque etiam Huguenetorum commentaria, tractatus, libros, collectanea, expoſitiones, annotationes, interpretationes, verſiones, & alia cuiuſcunque inſcriptionis & argumenti opera, quocumque nomine nuncupata; Latino, Græco, Hæbreo, aut quocunque alio etiam vulgari cuiuſcumque regionis ſermone compoſita, tam manu ſcripta, quàm à quibuſcumque impreſſoribus, & in quibuſcumque locis, etiam nominatim prohibitis vel ſuſpectis, ſeu etiam ſine impreſſorum, & locorum, ac temporis titulo, ac abſque locorum Ordinariorum, & hæreticæ prauitatis Inquiſitorum, aut aliorum ad id deputatorum licentia & approbatione impreſſa, etiam ex profeſſo contra nos, & pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem, & Sanctam Romanam Eccleſiam, ac ſedem Apoſtolicam prædictam, compoſita, & conſcripta, ac etiam diuulgata, necnon hæreſes & errores, ſeu reprobatas & damnatas diſciplinas continentia, necnon impreſſorum & auctorum, aliorumque id genus hominum damnatorum memoriam, & nomina præſeferentia, tam per officium Sanctæ Romanæ & vniuerſalis Inquiſitionis, quam aliàs quomodocumque, & qualitercumq; in genere vel in ſpecie pro tempore prohibita in quibuſuis mundi partibus, ad quas eos accedere contigerit, & potiſſimum in Alma Vrbe noſtra, & Romana Curia habere, tenere, legere, abſque aliquo conſcientiæ ſcrupulo, & cuiuſcumque ſuſpicionis vel infamiæ, aut cenſurarum eccleſiaſticarum incurſu, libere & licite poſſint & valeant, Ita quod in futurum nullatenus ſuper retentione librorum, ſcripturarum, extractuum, explicationum, & commentariorum huiuſmodi impediri, moleſtari, vel argui ſeu inquiri poſſint, plenam & liberam licentiam, facultatem, & auctoritatem concedimus & impartimur, ac deſuper cum eis indulgemus.

§. 3. *Diſtrictius* inhibentes quibuſuis alijs, tam eccleſiaſticis, quàm ſæcularibus perſonis, etiam quacumque auctoritate præcellentia, & dignitate fulgentibus, etiam Cardinalatus honore præditis, ne eoſdem libros, extractus, ſeu ſcripturas & commentaria huiuſmodi, etiam vt præfertur ſpecificata, quouis quæſito colore, etiam cuiuſuis priuilegij, à nobis, & à prædeceſſoribus noſtris, vel ab ipſo Sanctæ Inquiſitionis officio hactenus conceſſi prætextu, penes ſe retinere, aut tenere, legere, & explicare, abſque Cardinalium

prædi-

prædictorum noua facultate & licentia, ſub excommunicationis maioris, & latæ ſententiæ pœna, quam eo ipſo in his ſerimus ſcriptis, ac alijs pœnis à conſtitutionibus, ac ſacris Canonibus inflictis, & in Indice huiuſmodi contentis, audeant ſeu præſumant. Ac decernentes irritum &c.

§. 4. Et nihilominus eiſdem ſupranominatis Cardinalibus dilectis filijs noſtris, quando eis, vel eorum maiori parti videbitur, ſi placuerit in plena congregatione tantùm ſimilem licentiam concedendi quibuſcumque perſonis cuiuſcumque dignitatis, gradus, ordinis, & præeminentiæ exiſtentibus, ſupradictos libros etiam cuiuſcumque damnatæ lectionis tenendi habendi legendi & interpretandi, ſeu explicandi ad tempus, vel in perpetuum, & conceſſam reuocandi, ſimiliter licentiam & facultatem concedimus, & impartimur de gratia ſpeciali.

§. 5. Non obſtantibus Lateranen. & quorumcumque Cõciliorum ac alijs Apoſtolicis, necnon in prouincialibus, & ſynodalibus Concilijs editis, generalibus vel ſpecialibus, conſtitutionibus & ordinationibus, ſtatutis &c. etiam iuramento roboratis, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apoſtolicis pro tempore exiſtentibus Sanctæ Inquiſitionis huiuſmodi maioribus Inquiſitoribus, & quibuſuis etiam eum cenſurarum & pœnarum incurſu, alijſque decretis & clauſulis ſub quibuſcumque tenoribus & formis, etiam Motu proprio, &c. ſeu etiam conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet conceſſis, quibus omnibus etiam ſi de illis &c. tenores &c. hac vice latiſſime, ſpecialiter & expreſſe derogamus, ac ſufficienter derogatum eſſe decernimus, ceteriſque contrarijs quibuſcumque, cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio. I.

§. 6. Et de conceſſionibus, impartitionibus, indultis, inhibitione, ſingulis decretis, derogatione, declaratione, de ac pro omnibus & ſingulis præmiſſis, vt ſupra latiſſime exten. Et cum opportuna, ſi videbitur exequutorum deputatione &c. etiam ſub cenſuris, &c. cum poteſtate aggrauandi &c. inuocato ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſæcularis, & cum derogationibus, conſtitution. de vna, & de duabus dietis, non tamen vltra tres, ac prædictorum & quorumcumque aliorum quomodolibet contrariorum ad effectum &c. latiſſime exten. & quod præſentis noſtri Motus proprij ſola ſignatura ſufficiat, & vbique fidem faciat, in iudicio, & extra, regula contraria non obſtante, ſeu ſi videbitur literæ per breue noſtrum cum præmiſſorum omnium & ſingulorum etiã qualitat. ac nominum, & cognominum conſultorum huiuſmodi maiori & veriori ſpecificatione, & expreſſione expediri poſſint.

Dat. Romæ apud ſanctum Marcũ 6. Cal. Septemb. Anno 5. *Ex Bullar. Rom.*

Pius V. Voluit Cardinalibus Congregationis huiuſmodi Officiales omnes obedire, & quoſcumque pro alijs delictis carceratos, & ad Inquiſitionis officium delegatos, ad eoſdem Cardd. remitti aliorum criminum congnitione ſuſpenſa, ſequenti edito decreto.

SAnctiſſimus D. N. D. Pius diuina prouidentia *Papa* Qintus, ſtatuit, decreuit, & ordinauit, ac mandauit vt negocia fidei, omnibus & ſingulis alijs præferantur, cum fides ſit ſubſtantia & fundamentum Chriſtianæ Religionis, omnibus & ſingulis Almæ Vrbis, eiuſque diſtrictus Gubernatori, Senatori, Vicario, Cameræ Apoſtolicæ Auditori, & quibuſcumque alijs Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus Prouinciarum & terrarum ſuæ Sanctitati, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ mediate & immediate ſubiectarum, ac eorum Locatenen. officialibus, barifellis, & alijs miniſtris, necnon alijs locorum Ordinarijs, ceteriſque magiſtratibus & officialibus, ac cuiuſuis conditionis & ſtatus hominibus, in omnibus & ſingulis terris, oppidis, & ciuitatibus, ac in tota Republica Chriſtiana exiſten. ſub excommunicationis latæ ſententiæ, ac indignationis ſuæ Sanctitatis, & alijs arbitrio ſuæ Sanctitatis, & Illuſtriſſimorum & Reuerendiſſimorum Dominorum Cardinalium Inquiſitorum generalium imponendis & exequendis pœnis, vt eiſdem Cardinalibus Inquiſitoribus ac eorum præceptis & mandatis in quibuſcumque officium S. Inquiſitionis concernen. pareant & obediant.

§. 1. Reges vero, Duces, Comites, Barones, & quoſuis alios Principes ſæculares in Dei nomine rogauit, vt eiſdem Cardi-

Cardinalibus Inquiſitoribus, eorumque officialibus faueant, auxiliumque præbeant, & à ſuis magiſtratibus ſubditis auxilium præberi faciant in negotijs ad dictum officium ſpectan.

§. 2. Necnon carceratos quoſcumq; pro quibuſuis delictis, & debitis etiam atrocibus apud dictum Inquiſitionis officiũ quomodolibet delatos vel denunciatos, ſuſpenſa aliorum criminum inferiorum cognitione, ad eoſdem Cardinales, & Inquiſitionis carceres, ibidemque ad criminis hæreſis totaliter cognitionem & expeditionem retinendos, & poſtea ad eoſdem officiales pro aliorum criminum expeditione remittendos, ſine mora tranſmittant. *Ex Bullar. Rom.*

Idem Pontifex Sanctiſſimus voluit, & declarauit eandem Sacram Congregationem habere iuriſdictionem reuidendi cauſas, & ſententias in fauorem reorum de hæreſi Inquiſitorum, à quibuſcumque Iudicibus contra ſtylum, vel diſpoſitionem iuriſdictionis Officij S. Inquiſitionis latas, ferendaſque ex motu proprio ſequentis tenoris.

PIVS PAPA V.

Motu proprio &c.

INter multiplices curas quæ animum noſtrum aſſidue pulſant, in primis eſt, prout eſſe debet, vt Eccleſia Dei nobis ex alto commiſſa, purgatis, immo quantum fieri poteſt, procul exterminatis omnibus hæreſibus & prauis erronearum opinionũ dogmatibus, tutò militare, & tamquam nauis in tranquillo mari, ſedatis omnibus tempeſtatum fluctibus & procellis, ſecure nauigare, & ad optatum ſalutis portum peruenire poſſit. Cum itaque nos dum in minoribus conſtituti ſanctiſſimi Officij Romanæ, & vniuerſalis contra hæreticam prauitatem Inquiſitionis negocia pertractaremus, tandem ex longo vſu, atque experientia rerum magiſtra cognouerimus, quod multi rei delati, & in prædicto ſanctiſſimo officio, ſeu alibi coram locorũ Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus proceſſati, ac de hæretica prauitate inquiſiti falſos teſtes ad eorum defenſam examinari faciendo, ac compurgatorum de eorum vita & doctrina minime informatorum opera, & teſtimonio ſe iuuantibus, ac diuerſis alijs illicitis modis, excogitatiſque doloſis excuſationibus, & malitijs prædictum ſacrum officium ſanctiſſimæ Inquiſitionis, ceteroſque Iudices, & etiam Romanos Pontifices deludendo, & decipiendo, plures etiam veluti innocentes definitiuas à prædictis proceſſibus, & Inquiſitionibus abſolutorias, & præcedente canonica purgatione eorum aſſertæ bonæ, & catholicæ fidei vitæ & doctrinæ declaratorias ſententias, ſeu decreta ab eodem ſanctiſſimo officio, alijſque locorũ ordinarijs ſiue delegatis, & Inquiſitoribus, ac etiam Roman. Pont. prædeceſſoribus noſtris obtinuerunt, ſeu extorſerunt, quas ſententias, & decreta præfati Romani Põt. etiam cum perpetui ſilentij impoſitione, ac inhibitione, ne dictum ſanctiſſimum officium, aut alij Inquiſitores ad vlteriora procedere poſſent ſeu deberent, necnon, etiam cum cauſarum auocatione ad ſolum Romanum Pontificem ſub cuius protectione ſubmittebantur, alijſque derogatoriarum derogatorijs, & efficaciſſimis clauſulis, ac etiam irritantibus, & alijs decretis, etiam in forma gratioſa ampliando, per varios, & varias eorum Motus proprios, ac etiam ſub plumbo vel annulo Piſcatoris expeditas literas, etiam in conſiſtorio, ſeu conſiſtorialiter emanatas confirmarunt. Vnde eueniebat quod prædicti rei inquiſiti, ſub velamine & tutamine prædictarum ſentententiarum declaratoriarum, & literarum Apoſtolicarum, & præſertim vigore clauſulæ inhibitoriæ cõtra Inquiſitores factæ confidentes, clam, & etiam aliquando palam in antiquis eorum erroribus contra fidem catholicam perſeuerando, numquam ad gremium Eccleſiæ vere redibant, immo cum alijs ſecure & tamquam Catholici conſeruando, eorumdem aliorum animos corrumpere, & inficere, ac in ſuas hæreticas opiniones trahere de facili potuerunt, in totius Reipublicæ Chriſtianæ non modicum ſcandalum, & in præiudicium, prædictorumque delatorum animarum perniciem & iacturam.

§. 2. Nos huic ſcandalo adeo periculoſo & contagioſo obuiare, dictarumq; ani-

animarum ſaluti conſulere, & prouidere, omnemque iuriſperitorum dubietatem & altercationẽ, ac quæcumque impedimenta & obſtacula, propter quæ ſancta Inquiſitio hæreticæ prauitatis, quomodocumq; & qualitercumque impediretur, vel retardaretur, tollere volentes, Motu ſimili & ex certa noſtra ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, in primis omnes & ſingulas, ac quaſcumque literas Apoſtolicas ſub quacumque verborum forma, etiam in prædictis, ac quibuſuis alijs cauſis hæreſis,, etiam Motu proprio &c. ac etiam conſiſtorialiter &c. & alias quomodolibet emanatas, necnon etiam deſuper ſignatas motuum propriorũ & alias cedulas quaslibet, ad ius & iuſtitiam, ac iuris terminos reducentes; necnon Fiſco prædicti ſancti Officij Inquiſitionis, & aliorum ordinariorum & delegatorum Iudicum aduerſus prædictas literas inhibitiones, ac etiam derogatoriarum derogatorias, aliaſque clauſulas quaslibet os aperientes, & quatenus iuriſdictionis diſpoſitioni vel ſtylo dicti officij ſint contraria, illas penitus, & perpetuo reuocantes, hac noſtra perpetua, perpetuoque valitura vniuerſali conſtitutione, omnes & ſingulas, & quaſcumque, etiam ex capite aſſertæ innocentiæ abſolutorias, vel etiam præcedente canonica purgatione ſub quacumque verborum forma declaratorias ſententias, etiam definitiuas, & decreta in eorumdem reorum inquiſitorum & delatorum fauorem per prædictum ſanctiſſimum officium, alioſque Iudices ordinarios & delegatos, ac etiam Roman. Pontifices latas & lata, aut in futurum per nos etiam & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes ferendas & ferenda, numquam feciſſe, nec in futurum poſſe facere tranſitum in rem iudicatam; Apoſtolica auctoritate declaramus, decernimus, ſtatuimus; & ordinamus.

§. 2. Præfatiſque ſententijs & decretis, & quantumcumque per literas Apoſtolicas etiam in forma gratioſa, etiam iteratis vicibus, ac etiam à pluribus Romanis Pont. emanatis, confirmatis, vel confirmandis, cum prædictis, vel alijs quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatorijs, ac etiam irritantibus, alijſque clauſulis & decretis, necnon inhibitionibus, ac etiam canonicis ſanctionibus, quorum omnium & ſingulorum, aliorũmque præmiſſorum, & inde ſecutorum tenores, ac ſi de verbo ad verbum insererentur, præſentibus haberi volumus pro expreſſis ac totaliter inſertis, ceteriſque in contrarium facientibus quibuſcumque non obſtan. per prædictum ſanctum officium ſanctæ Inquiſitionis, ac dilectos filios modernos & pro tempore exiſtentes Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales hæreticæ prauitatis Inquiſitores, & ſuper dicto officio nunc & pro tempore deputatos, contra eoſdem & reos, delatos & inquiſitos, etiam ſi fuerint, & ſint Epiſcopi, Archiepiſcopi, Patriarchæ, Primates, eiuſdem ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, Legati, etiam de latere, Comites, Barones, Marchiones, Duces, Reges, & Imperatores, tam de antiquis quam nouiter etiam ſuper eiſdem articulis, receptis vel recipiendis teſtibus, alijſque argumentis, probationibus, & indicijs iuxta facultates eiſdem articulis, receptis vel recipiendis teſtibus, alijſque argumentis, probationibus, & indicijs iuxta facultates eiſdem Cardinalibus Inquiſitoribus, per nos & quoſcumque prædeceſſores & ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices pro tempore exiſtentes, ac Sedem Apoſtolicam quomodolibet conceſſas & datas, ac in futurum reſpectiue dandas & concedendas, denuo inquiri & procedi poſſe & debere, etiam in omnibus & per omnia perinde ac ſi prædictæ ſententiæ, decreta, & literæ Apoſtolicæ, ac etiam canonicæ purgationes in prædictorum reorum delatorum, & inquiſitorum, etiam Epiſcoporum, Archiepiſcoporum, Patriarcharum, Primatum, Cardinalium, Legatorum, Comitum, Baronum, Marchionum, Ducum, Regum, & Imperatorum fauorem non emanaſſent, nouis præſertim ſuperuenientibus indicijs eiuſdem, vel alterius ſpeciei hæreſis, tempus præteritum etiam reſpicien. vel vbi appareret per aliena indicia quod illicitis modis prius ipſe delatus vel inquiſitus fuiſſet abſolutus, eadem Apoſtolica auctoritate volumus pariter & mandamus. Concedentes eiſdem Cardinalibus Inquiſitoribus, & ſuper dicto ſacro Sanctiſſ. Inquiſition. officio, nunc & pro tempore deputatis, plenam, liberam, am-

plam & omnimodam facultatem, poteſtatem, & auctoritatem cauſas huiuſmodi etiam auctoritate œcumenici vniuerſalis Concilij Tridentini deciſas tenidendi, ac in ſtatu & terminis in quibus ante prædictas ſententias & decreta, ac etiam canonicas purgationes quomodolibet reperiebantur, reaſſumendi, fineque debito terminandi, prout in alijs cauſis pendentibus indeciſis per eoſdem Cardinales Inquiſitores, iuxta eorum facultates fit, fierique poteſt, conſueuit.

§. 3. Et inſuper veſtigijs fel. record. Pauli Papæ Quarti prædeceſſoris noſtri inhærendo, Conſtitutionem alias contra hæreticos & ſchiſmaticos per eumdem Paulum prædeceſſorem, ſub data videlicet Romę apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ milleſimo quingenteſimo quinquageſimo octauo, quintodecimo Cal. Martij, Pontificatus ſui Anno IV. editam, tenore præſentium renouamus, & etiam confirmamus, illamque inuiolabiliter, & ad vnguem obſeruari volumus & mandamus, iuxta illius ſeriem atq; tenorẽ.

§. 4. Et ſic in omnibus & ſingulis ſupradictis cenſeri, ac ita per prædictos & quoſcumque iudices &c. ſublata &c. iudicari &c. debere, irritum &c. perpetuo decernimus & declaramus.

§. 5. Non obſtan. præmiſſis, ac regula noſtra de non tollendo iure quæſito, & quibuſuis alijs Apoſtolicis, vniuerſalibus, prouincialibus, & ſynodalibus conſtitutionibus, ordinationibus, necnon iuramento &c. roboratis ſtatutis &c. priuilegijs quoque, indultis, & prædictis, ac alijs literis, & etiam Motibus proprijs quibuslibet, etiam præfatis reis, & inquiſitis, etiam Epiſcopis &c. ac Imperatoribus etiam abſolutis, & quibuſuis alijs perſonis, in genere, vel in ſpecie, ſub quibuſcumque tenoribus &c. ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque clauſulis, ac etiam irritantibus, & alijs decretis, ac etiam pœnalibus inhibition. etiam Motu proprio, &c. ac conſiſtorialiter &c. & alias in contrarium quomodolibet conceſſis &c. in poſterumque concedendis &c. Quibus omnibus etiam ſi de illis &c. eorũ tenores &c. latiſſime hac vice derogamus, cæteriſque contrarijs quibuſcumque, cum clauſulis opportunis.

Fiat Motu proprio. M.

§. 6. Et cum abſolutione à cen. ad effectum &c. & de reductione &c. reuocatione ſingulis declaratione, decretis, ſtatuto, ordination. voluntatibus, mandatis, conceſſione, reuocatione, confirmatione, derogatione, alijſque præmiſſis vt ſupra in forma gratioſa perpetuo, & ad perpetuam rei memoriam.

§. 7. Et quod poſtquam pręſentes, ſeu deſuper forſan conficiendæ literæ, per aliquem vel aliquos ex Curſoribus noſtris in baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ valuis, ac acie Campi Floræ affixæ & publicatæ fuerint, omnes prædictos etiam Epiſcopos &c. ac Imperatores & alios quorum intereſt afficiant & arctent, perinde ac ſi eis perſonaliter intimatæ & inſinuatæ fuiſſent, ac vim & efficaciam ſolemnis, perſonalis, validæ, & peremptoriæ monitionis & citationis habere, omneſque ligare habeant.

§. 8. Et quod præſentis noſtri *Motus* proprij ſula ſignatura ſufficiat, & vbique fidem faciat, in iudicio & extra, regula contraria non obſtan. Et nihilominus ſi videbitur literæ deſuper, etiam per breue noſtrum, aut officium contradictarum, ſimul vel ad partem, expediri poſſint.

§. 9. Et quod præſentium, ſeu deſuper conficiendarum literarum tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate eccleſiaſtica conſtitutæ, aut curiæ eccleſiaſticæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi exhibitæ forent vel oſtenſæ.

Fiat Motu proprio. M.

Dat. Romæ apud S. Petrum, 12. Kal. Ianuarij Anno 1. *Ex Bullar. Rom.*

Aliam quoque Conſtitutionem Apoſtolicam ex motu proprio edidit Pius *V.* ac declarauit, quod fecerit maior pars Cardinalium S. Inquiſitionis, vel aliquibus abſentibus, eorũ duo, valere, ac ſi omnes feciſſent.

PIVS PAPA V.
Motu proprio &c.

CVm fel. rec. Pius *IV.* prædeceſſor noſter per ſuum ſpecialem Motum proprium &c. vt ſup.

Omit-

Omittitur relatio quia ipſa bulla eſt in loco indicato in rubr.

§. 1. Nos poſtquam diuina prouidẽtia ad ſummi Apoſtolarus apicem aſſumpti fuimus, conſiderantes eoſdem præfectos Cardinales in varijs ac diuerſis publicis negocijs, ob eorum experientiam & doctrinam implicitos & occupatos eſſe, vt dictum officium concernentes eo celerius expediri poſſint, quo illi præpoſiti alijs negocijs fuerint minus impliciti, loco ipſorum, quibus etiam aliorum quorumdam negociorum ad Sedem Apoſtolicam ſpectantium curam dedimus, in eodem ſacro officio Inquiſitionis hæreticæ prauitatis deputauimus Inquiſitores dilectos filios noſtros Bernardinum Scotum tit. S. Matthæi, Scipionem tit. S. Anaſtaſiæ Rebibam, Franciſcum tit. S. Crucis in Ieruſalem Paciechum, Ioannem Franciſcum de Gambara tit. S. Pudentianæ S. R. E. Cardinales.

§. 2. Ne tamen in poſterum, de eorum iuriſdictione hæſitari contingat, Motu ſimili, & ex certa noſtra ſcientia deputationem huiuſmodi tenore præſentium approbamus, & confirmamus, & quatenus opus ſit de nouo eoſdem quatuor Cardinales generales hæreticæ prauitatis in eiſdem Alma Vrbe, Curia Romana, ac tota Republica Chriſtiana creamus, confirmamus, & deputamus.

§. 3. Et inſuper pro faciliori earum expeditione ſtatuimus, decernimus, & ordinamus, vt quicquid per maiorem partem præſentium, vel aliquibus abſentibus, per duos ex prædictis Cardinalibus deputatis, qui in Congregatione pro dicto officio interuenerint, ſeu conuenerint, dictum, geſtum, ſtatutum, ordinatum, decretum, terminatum, ſeu ſententiatum extiterit, ſit validum & firmum, ita & taliter quod nullo modo impugnari poſſit, perinde ac ſi omnes & ſinguli Cardinales prædicti in dicta Congregatione interueniſſent, & conueniſſent, & maior pars eorum conſenſiſſet, cum plena & omnimoda iuriſdictione, auctoritate & poteſtate dicto officio, ac omnibus prædictis Cardinalibus, & eorum prædeceſſoribus, per nos vel alios ſummos Pótifices alias quomodolibet conceſſis & attributis; irritum &c. decernentes...

§. 4. Non obſtantibus præmiſſis, ac quibuſuis alijs conſtitutionibus & ordinationibus Apoſtolicis, ac omnibus illis, quę nos & prædeceſſores noſtri voluerunt, & voluimus non obſtare; ceteriſque contrarijs quibuſcumque.

§. 5. Decernentes ſolam præſentis noſtri Motus proprij ſignaturam ſufficere, & vbique in iudicio & extra fidem facere, regula contraria non obſtante.

Placet Motu proprio. M. *Ex Bull. Rom.*

Clemens VIII. mandata huius Congregationis omnino exequenda eſſe voluit, atque in cauſis ad S. Inquiſitorem ſpectantibus officiales ac Iudices gratis omnia expediri ſanxit Apoſtolico decreto ſic ſe habente.

SAnctiſſimus Dominus Noſter volens ac intendens prouidere, vt cauſæ & negocia quo vis modo ſpectantia ad Sanctam Inquiſitionem cognoſcantur & expediantur omni qua decet integritate, amotis quibuſuis ſordibus, ac pecuniarijs ſolutionibus, ſtatuit & decreuit, vt in poſterum omnes Patriarchæ, Archiepiſcopi, Epiſcopi, ac quiuis Eccleſiarum Prælati ſeu inferiores Ordinarij, eorumque Vicarij & Officiales, in cauſis & negocijs Sancti Officiij, pro examine teſtium ſeu principalium reorum, pro ſportulis ſententiarum, pro quouis decreto ſeu acto, ſeu quacumque expeditione, nihil omnino exigant & recipiant, etiam à ſponte dantibus ſed gratis omnia expediant.

§. 2 Ac eorum Secretarij, Cancellarij, & Notarij pro ſcripturis proceſſuum informatiuorum, ſeu repetitionis teſtium Fiſci, quas mittunt ad Sanctam, & Vniuerſalem Inquiſitionem Romanam, nihil penitus exigant, ſed gratis illas mittant.

§. 3 Inſuper mandauit omnibus ſupradictis eorumque Vicarijs, & officialibus, vt cum aliquid eis ſignificatur, nomine ſupradictæ Inquiſitionis, quam primum literis reſcribant, & negocia iniuncta exequutioni demandent.

§. 4 Et hoc decretum, tam ipſi Prælati inuiolabiliter obſeruent, quam ab alijs obſeruari curent, & eius exemplaria in eorum Cancellarijs affixa retineri, vt omnibus innoteſcat, & in Archiuijs regiſtrati faciant, ſub pœna indignationis,

Yyy San-

Sanctiſſimi Domini Noſtri, & aliis arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis.

§. 5 In generali Congregatione Sanctæ Romanæ & Vniuerſalis Inquiſitionis habita in Palatio Apoſtolico, apud Sanctum Petrum, coram Sanctiſſimo D. ac illuſtriſſimis, & Reuerendiſſimis Dominis S. R. E. Cardinalibus, aduerſus hæreticam prauitatem generalibus Inquiſitoribus, Nonis Ianuarij, Anno à Natiuitate Dom. Noſtri Ieſu Chriſti 1601. Quintilianus Adrianus Not. *Ex Bullar. Rom.*

Denique Vrbanus VIII. declarauit, ac ſanxit decreta omnia pro S. Officio emanata, atque in hac Sacra Congregatione conſtabilita, omnes & quoſcumque Religioſos quomodolibet priuilegiatos comprehendere, atque afficere, ſua Conſtitutione edita Romæ die 5. Nouemb. an. 1631. quæ habetur in Appendice Bullarij Rom. ſub Vrbani VIII. impreſſi: eſtque huiuſmodi.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

CVm ſicut accepimus, Sancti Benedicti, Ciſtercien. Præmonſtraten. Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen. Societatis Ieſu, ac aliorum forſan Ordinũ Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum regularium Profeſſores vigore, ſeu prætextu priuilegiorum, & indultorũ ſibi, dictiſque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, ab hac ſancta Sede Apoſtolica, iam per viam meræ conceſſionis, quam communicationis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia deque Apoſtolicę poteſtatis plenitudinę, etiam conſiſtorialiter conceſſorum, in Conſtitutionibus generalibus à Nobis, & dicta Sede hactenus editis, ac de cętero edendis, ſe minime cõprehendi prætendãt, niſi de eis ſpecialis, ſpecifica, indiuidua & expreſſa mentio fiat.

§. 1 Nos qui inter grauiſſimas, multiplicesque Apoſtolatus noſtri curas in eam præcipuo, ac peculiari ſtudio iugiter incumbimus, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus, Catholica Fides vbique gentium conſeruetur, & propagetur, ambiguitates, & dubia de medio tollere, & opportunæ diſpoſitionis ministerio prouidere volentes, vt tot, tanteq; Conſtitutiones generales à Nobis, & hac ſancta Sede, præſertim ad fauorem Fidei Catholicæ illiuſque propagationem, & Officij ſanctæ Inquiſitionis contra hæreticam prauitatem editæ, & de cętero edendæ, ſublatis quibuslibet exceptionibus, ſubterfugijs, & impedimentis, ad maiorem Dei gloriam, ſanctęque Matris Eccleſiæ exaltationem, debitum, vt par eſt, ſortiantur effectum; nec non quorumcumque priuilegiorum, gratiarum, & indultoroum, dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, cum quibuſuis clauſulis, & decretis, etiam quantumlibet extraordinarijs, & cautelis quomodolibet, ex quacumque cauſa conceſſorum, etiamſi in corpore iuris clauſa ſint, tenores præſentibus, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in eis tradita obſeruata inſerti forent, eiſdem pręſentibus pro expreſſis habentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, quod quæuis generales Conſtitutiones, diſpoſitiones, & ordinationes Apoſtolicæ per Nos, & quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros in concernentibus fidem Catholicam, illiuſque propagationem, & ſanctæ Inquiſitionis officium præfatum, præſertim quoad ea, quæ in Congregationibus ſanctii officij, & de propaganda fide coram Nobis tractari ſolent, hactenus editæ, omnes, & ſingulos tam S. Benedicti, Ciſtercien. Præmonſtraten. Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen. & Societatis Ieſu præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum profeſſores omnino comprehendant, perinde ac ſi præfati, & alij quantumlibet priuilegiati, in eis nominatim expreſſi fuiſſent.

§. 2 Edendæ verò in poſterum per Nos, & Romanos Pontifices ſucceſſores noſtros, tam in fauorem præfatæ Fidei Catholicæ, illiuſque propagationis, & ſancti Officij Inquiſitionis præfati, quam ſuper quacumque alia re, negotio, ſeu materia, Conſtitutiones, diſpoſitiones,

& or-

& ordinationes huiuſmodi ſimiliter omnino comprehendant præfatos eorumdem Ordinum, Congregationum, Societatum & Inſtitutorum profeſſores; niſi in edendis Conſtitutionibus, huiuſmodi ſpecialiter & expreſſe excipiantur, etiamſi ipſi priuilegiati forent magis ſpeciali nota, & expreſſione digni, eiſque priuilegia, gratiæ & indulta, à Sede Apoſtolica præfata, etiam ſub quibuſcumque tenoribus,& formis, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus & alijs decretis, etiam Motu ſcientia, ac de poteſtatis plenitudine ſimilibus, & conſiſtorialiter, etiam contemplatione, vel ad inſtantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tam per viam meræ conceſſionis, quam communicationis, & alias quomodolibet cõceſſa reſpectiue fuerint, quorum, ſeu ſe minime comprehendi prætendant in Conſtitutionibus generalibus, vel alijs non facientibus plenam, & expreſſam eorum mentionem.

§. 3 Præſentes verò literas, omniaque & ſingula in eis contenta,etiam ex eo quod Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum huiuſmodi profeſſores, vel alij quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu quomodolibet habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi, ac cauſæ propter quas eædem præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, ſeu alias iuſtificatæ non fuerint, vllo vmquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, ſeu nullitatis vitio, aut intentionis noſtræ, vel alio quouis, etiam quantum uis ſubſtantiali defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iuſtitiæ remedium imperrari nullatenus poſſe neque ſub quibuſuis ſimilium,vel diſſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus limitationibus, aut alijs contrarijs diſpoſitionibus pro tẽpore quomodolibet facien. comprehendi, ſed ſemper ab illis exceptas, ſemperque validas, firmas & efficaces exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus & ſinguris, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari.

§. 4 Sicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 5 Non obſtante regula noſtra de iure quæſito non tollendo, ac quibuſuis alijs conſtitutionibus; & ordinationibus Apoſtolicis, nec non tam S. Benedicti, Ciſtercien. Præmonſtraten. Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennen., & Societatis Ieſu præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Inſtitutorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus; etiam immemorabilibus, & priuilegijs, nec non præfatis & quibuſuis alijs priuilegijs, indultis, & literis Apoſtolicis, etiam Mare magnum & alia quomodolibet nuncupatis, eiſdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Inſtitutis, eorumque Superibus, bonis, rebus, Monaſterijs, locis regularibus, & perſonis, ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſuis etiã derogatoriarum derogatorijs, aliſq; efficacioribus, & inſolitis clauſulis, & alijs decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis & innouatis; Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ad verbum inſertis habentes illis alias in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſè derogamus, ceteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 6 Volumus autem quod præſentium tran-

ranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ, quodque eædem præſentes literæ, ſeu illarum exempla ad valuas Baſilicarum S. Ioannis Lateranen. ac Principis Apoſtolorum de Vrbe & in aciæ Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique perſonaliter intimata fuiſſent.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris, die 5. Nouembris 1631. Pontificatus noſtri anno nono. *Ex Bullar. Rom.*

Fiebant olim Congregationes Eminentiſſim. Cardd. in ędibus antiquioris Cardinalis. Sed ex decreto Vrbani VIII. edito 14. Septemb. 1628. translatæ fuerunt ad conuentum noſtrum S. Mariæ ſuper Mineruam, vbi ſingulis quartis ferijs celebrantur in ædibus P. Generalis, & quamuis Innocentius X. omnes Congregationes ad Palatium Apoſtolicum reduxerit, Congregationem noſtram Sancti officij immotam reliquit.

Decretum autem à ab Vrbano VIII. P. Max. emanatum tale eſt *Die 14. Septembris 1628. Congregationes S. Officij, quæ in Domibus antiquiorum Cardinalium fiebant, de mandato Sanctiſſimi fiant in Conuentu Sanctæ Mariæ ſuper Mineruam.* Ex Archiuo S. R. & Vniuerſit. Inquiſit.

Conſtabilitum Sanctæ Inquiſitionis tribunal à Paulo III. modo prædicto, proprias ædes, carcereſque non habuit vſque ad Pauli IV. tempora, qui eaſdem in illa parte Vrbis, quæ *Ripetta* nuncupatur, inter Eccleſiam S. Hieronymi Illiricorũ à Sixto V. erectam, & Palatij DD. de Burgheſijs extremitatem conſtruendam cum carceribus, voluit, exequtioni opere mandato à Card. Alexandrino ſummo Inquiſitore, cuius inſignia ſuper earundem fores in marmore inſculpta vſque in præſentem diem conſpiciuntur.

Fremebant perditi homines propriæ ſalutis proditores ſceleribus ſuis impoſitum frenum ſuſtinere non valentes, ſimulatoque in hoc Sacrum Tribunal eiuſque miniſtros viru, vſque ad Pontificis Max. obitum ſiluere, at ipſo è mortalibus lublato an. milleſimo quingenteſimo quinquageſimo nono, populari impetu in ſacras ædes facto, carceratis libertate donatis, P. F. Thomam Scotum Generalem Commiſſarium cum eius ſocio F. Seraphino Caballo contumelijs, fuſtigationibus, ac vulneribus impetiere. Neque his ſatisfacti, in conuentum quoque noſtrum S. Mariæ ſuper Mineruam eiuſque Fratres velut S. Inquiſitionis fautores, atque adminiſtros, irruentes, ignem adacturi cœnobium cum Fratribus communibus flammis in cineres redigere intentauere; at accurrentibus Excellentiſs. DD. de Cæſarinis cum armata famulorum vaſſallorumque ſuorum multitudine, alijſque nobilibus Romanis, populari tumultu fugato, Fratres, Conuentumque ab imminenti periculo liberauere, relicto ibidem militum præſidio pro eorumdem ſecuritate vſque ad noui Pontificis Pij IV. electionem, ſicuti nobis non ſemel antiquiores Patres noſtri, qui id à ſuis Patribus teſtatum habuerunt, retulere; *Paramus de Orig. S. Inquiſitionis lib. 2. tit. 2. cap. 1. ex Onufrio Pannino & Fernandez in Concertat. Præd. ad annum* 1559.

Tandem euectus ad ſupremum Eccleſiæ regimen noſter Card. Alexandrinus præfatus, Pius V. nuncupatus, ampliſſimas ædes pro eodem ſacro tribunali in tutiori loco prope Apoſtolicum Palatium, Vaticanamque Baſilicam fundauit, in quibus Aſſeſſor eiuſdem Tribunalis, qui ſemper eſt Prælatus in Curia, P. Commiſſarius Generalis eum ſocijs, nec non inferiores miniſtri illius, ac Carcerati reſident.

Tres ſingulis hebdomadibus habentur in Vrbe Congregationes pro negociis eiuſdem S. Inquiſitionis, prima, die lunę ad quam conueniunt Conſultores cuncti cum D. Aſſeſſore, P. Commiſſario Generali & Aduocato Reorum ibique, proceſſus reorum leguntur, de pœnis, quas merentur, tractatur, & num facti proceſſus ſint in aliquo deficientes, diſcutitur, & hæc Congregatio fit in ædibus S. Inquiſitionis. Secundæ Congregationi, quæ habetur feria quarta in noſtro conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam in ædibus à P. Generali Ord. Magiſtro Thoma Turco communi Religionis ære anno 1659. permagnificè conſtructis, interueniunt Cardinales

les Generales Inquiſitores cum prædictis omnibus, ibique reſolutiones factæ in præcedenti Congregatione, à D. Aſſeſſore referuntur, quæ ab eiſdem Cardinalibus approbantur, vel reyciuntur iuxta eiuſdē vota, pœnis reorū adauctis, vel diminutis. Tertia habetur in Palatio Apoſtolico coram Pontifice Max. in qua referuntur grauiores caſus, qui Papales dicuntur, interueniuntque eidem Cardinales cum conſultoribus, alijſque ſupradictis; & iuxta Pontificis placitum reſoluuntur, ac determinantur negocia ibidem propoſita. Prima & ſecunda Congregatio impretermiſſe ſemper habentur, exceptis hebdomada Sancta, & quæ ante ſolemnitatem Natiuitatis Domini noſtri Ieſu Chriſti occurrit, in quibus Carceratorum gratioſa viſitatio fit ſupplicesſque condemnatorum libilli recipiuntur, & gratiæ immutationis pœnarū, vel totalis liberationis conceduntur.

In hac Sacra Congregatione quatuor perpetui ſunt Conſultores ex noſtris Prædicatoribus, nempè Reuerendiſs. P. Magiſter Generalis Ordinis, qui inter Conſultores omnes primum locum obtinet, niſi forte aliquis Epiſcopus ſit ex conſultoribus; & ipſo defuncto, vel ab Vrbe abſente, Vicarius Ordinis, licet non eodem loco Conſultor ſuccedit. Secundus eſt P. Magiſter Sacri Palatij; Tertius P. Commiſſarius Generalis, & Quartus Socius pro tempore eiuſdem P. Commiſſarij S. Inquiſitionis. Perpetuus Conſultor eſt quoque religioſus Ord. min. conuentualium, qui immediatè P. Commiſſario ſuccedit, is eſt in præſenti F. Laurentius Brancatus de Lau-rea vir plenus ſcientia & comitate.

Ab eadem Sac. Congregatione ſingulis annis Auguſti 18. ſi in feriam quartam inciderit, ſin autem ſequenti prima feria 4. celebrantur exequiæ in hac noſtra Eccleſia S. Mariæ ſup. Mineruam pro Paulo IV. tamquam eiuſdem Congregationis conſtabilitore ex Pij V. decreto, legatoque firmato cum noſtro conuentu, illis neceſſaria ſuppeditāte, quibus Cardinales cum Conſultoribus omnibus interſunt: Defuncto autem aliquo ex prædictis Cardd. ſedē exequiæ habentur cum aliorum Cardd. & Conſultorum aſſiſtentia; & mortuo Conſultore, cum cœterorum Conſultorum interuentu, eadem Sacra Congregatione pro Cardinalibus quinquaginta, & pro Conſultoribus triginta, ſcuta noſtræ Sacriſtiæ porrigente, vt videmus in dies.

Tit. 2.

S. R. E. Cardinales Generales Inquiſitores In tota Repub. Chriſt.

1 DE Dominicanis, & non de cœteris, hoc loco ſumus tractaturi: Primus autem ex noſtris, qui hac nobili præfectura fuerit cohoneſtatus, eſt F. *Latinus* Card. *Vrſinus* Nicolai III. Nepos, qui ab eodem Pontifice primo Generali Inquiſitore ante Pontificatum per Vrbanum IV. inſtituto illam eidem conceſſit, exercuitque vſque ad vltimam ſuæ vitæ diem, quæ contigit ſub S. Cœleſtino V. anno milleſimo ducenteſimo nonageſimo quarto, vt cap. præcedenti retulimus ex Paramo & Fernand.

2 Card. Ioannes Aluarez de Toledo, Cardinalis Burgenſis dictus, à Paulo *III.* Generalis Inquiſitor creatur anno milleſ. quingenteſimo quadrageſimo ſecundo, nominaturque in *Bulla* erectionis *S.* Congregationis, à nobis cap. præcedenti relata. deceſſit anno 1557.

3 Card. Thomas Badia Mutinenſis ab eodem Paulo III. in inſtitutione S. Congregationis S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis vnus ex ſex Cardd. Generalis Inquiſitor inſtituitur, nominaturque in Bulla præfata, quæ videnda eſt loco prædicto.

4 Card. Michael Ghiſlerius à *Paulo* IV. Generalis, imo ſummus, Inquiſitor anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo octauo renunciatur, quo in munere vſque ad annum milleſ. quingenteſimum ſexageſimū permanſit, datiq; ſunt ei Collegæ ſeptem alij Cardd. Generales Inquiſitores à Pio IV. præcedenti cap. relati.

5 Card. Hieronymus Bernerius, Aſculanus dictus, à Sixto V. Sacra purpura cohoneſtatus anno milleſimo quingenteſimo octuageſimo ſexto, Generalis quoque Inquiſitor in tota Repubublica Chriſtiana dele-

delectus eſt , quo in munere deceſſit Portuenſis Epiſcopus anno milleſimo ſexcenteſimo vndecimo , teſte *Plodjo* in eius vita inter Cardd. Ord.

6 Card. Auguſtinus Galaminus, de Aracœli dictus, ex Magiſtro Generali Ord. noſtri S. R. E. Card. creatus à Paulo V. anno milleſimo ſexcenteſimo vndecimo, Generalis Inquiſitor quoque eadem anno creatur. Vixit in purpura atque Inquiſitoris Generalis munere vſque ad an. milleſ. ſexcenteſimum trigeſimum nonum, quo obdormiuit in Domino vir Sanctiſſimus Iulio menſe prout vidimus.

7 Card. Deſiderius Scaglia, de Cremona dictus, ex Generali Commiſſario S. Inquiſitionis ad purpurã euectus à Paulo V. vnus ex purpuratis Patribus eiuſdẽ declaratus eſt à Gregorio XV. à quo & & Nouocomenſis Paſtor effectus, poſt quatuor annos dimiſſa Eccleſia in Curiam reuerſus, reliquo ſuæ vitæ tempore negocijs huius Sacri tribunalis ſemper fuit addictus vſque ad annum milleſimum quingenteſimum trigeſimum nonum, quo eodẽ menſe Iulio paucis diebus poſt Card. Galaminum compleuit dies ſuos, in Eccleſia ſui Tituli S. Caroli ad Curſum ſepultura electa, vt vidimus.

8 Card. Vincentius de Florentiola Card. S. Clementis dictus ex Sacri Palatij Magiſterio S. R. E. Card. vnuſque ex Generalibus Inquiſitoribus in vniuerſa Chriſtiana Repub. ab Vrbano VIII. nominatur anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo primo de quo ſupra.

9 Card. Michael Mazarinus, S. Cæcilie nuncupatus ab Inoocentio X. in purpuratorum Senatum cooptatus ex Archiepiſcopo Aquenſi menſe Octobri 8. die anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſeptimo, atque in Cataluniam ſequenti anno à Ludouico Galliarum Rege Prorex miſſus, ſeptimo menſe vix elapſo Romam reuerſus menſe Auguſto ab eodẽ Innocentio Pontifice inter Cardd. Sacræ Inquiſitionis aſcriptus, eadem feria quarta, qua ad Congregationem habendam in hoc noſtro Conuentu prima vice erat acceſſurus, antecedenti nocte febre vexatus, ſeptima die ſequenti vitæ curſum terminauit, vt cum dolore maximo vidimus.

10 Cardinalis Dominicus Pimentelius Hiſpanus nobiliſſimis ortus natalibus, ex Hiſpalenſi Sacerdotio, Sacra purpura ornatus ab Innocentio X. anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo, in Vrbem ſolemni equeſtri pompa ingreſſus menſe Maio ſequentis anni, inter Patres Generales Inquiſitores cooptatur, ab eodem P. M. at maximo Ordinis damno in fine eiuſdem anni vitam cum morte commutauit, pauperibus ex aſſe hæredibus relictis, vt vidimus.

Tit. 3

Commiſſarij Generales S. R. & Vniuerſalis Inquſitionis.

COmmiſſarij S. Inquiſitionis officium à Paulo III. inſtitutum eſſe, certũ eſt ex ſupra relatis; & meritò Cõmiſſarius dicitur eo quia à Sacra Cõgregatione Cardd. illi ſit cõmiſſũ denũciationes recipere, reorum in carcerationes ordinare, eorundem proceſſus formare & curã gerere, neceſſitatibus ſubuenire, atque temporalium bonorum domus S. Inquiſitionis adminiſtrationem exercere: quapropter Congregationibus omnibus, tam illi, quæ feria ſecunda, quam quæ feria quarta, & quinta habentur ſemper ex proprio munere, etiam ſecretioribus, interuenit. Habet propterea manſiones in eadem domo S. Inquiſitionis, & competentes pro ſui, Socii, ac duorum Fratrum Conuerſorum ſuſtentione redditus ei ſubminiſtrantur.

Ad eoſdem quoque à primeua inſtitutione ſpectabat Summum Pontificem de tractandis in Congregatione, quæ feria quinta coram ipſo habetur, prius informare: qua propter feria quarta poſt prandium P. Commiſſarius ad ipſum accedebat pro tali informatione facienda; & hic mos perdurauit vſque ad Innocentii X. tẽpora, qui prætericis annis P. F. Io. Baptiſtã de Martinengo Generali Commiſſario longo duorum fere annorum hydropis morbo vexato talem informationem Cardinali de Albizis, tunc S. Inquiſitionis Aſſe-

Aſſeſſori iniunxit, tranſiitque poſtmodum, eo ad purpnram promoto, ad ſucceſſores Aſſeſſores DD. Vizano, atque Vateſio moderno Aſſeſſori.

1 Primns Generalis Commiſſarius à Paulo Papa III. cum Sacræ Cardinalium Congregationis inſtitutione creatur ad Cardinalis Io. Petri Caraphæ inſtantiam P. F. Theophilus de Tropeia anno milleſ. quingenteſ. quadrageſimo ſecundo. Fuit Theophilus natione Calaber, in Regio Conuentu S. Dominici de Neapoli ad Ordinem receptus, in Sacris literis, ac Theologia verſatiſſimus, vnuſque ex Doctoribus Collegii Theologorum Neapolitanæ Vniuerſitatis, ab eodem Card. Carafa in Theologum aſſumptus, qui demandatam ſibi Generalis Commiſſarii prouinciam ſummo zelo, ac pietate adimpleuit ann. 9. Tandem humanæ fragilitatis debitum perſoluit menſe Iunio an. à Virgineo partu milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo, ad noſtram S. Mariæ ſuper Mineruam Eccleſiam pro ſepultura delatus, de quo Cabutius in in Pii V. vita, vt in ſequenti dicimus. *Vall. de Vir. Illuſt. Prou. Regni Ord. Præd. par. 4.*

2 In Demortui Theophili locum Io. Petro Card. Carafa procurante, delectus eſt à Iulio III. Generalis Commiſſarius P. F. Michael Ghislerius de prouincia Lombardiæ, in terra Boſchi Alexandrinæ Diœceſis ortus, de quo Cabutius ſic fatur. *Poſt hæc autem anno MDLI. menſe Iunio Theophilo Dominicani Ordinis in Vrbe Pro inquiſitore, quem Generalem S. Inquiſitionis Commiſſarium appellant, officio ſimul ac vita functo, cum plerique ſpectata virtutis viri in demortui locum apti proponerentur, Card. Carafa primarius illius Congregationis Præfectus, Michaelem ſumma Collegarum, atque adeo Iulij Pontificis voluntate ſua ſponte ad id muneris aptiorem iudicauit & elegit. Erat videlicet Michael cum alijs Ampliſſimis Patribus egregie probatus, & charus, tum in primis ipſi Carafæ, atque Carpenſi, qui eum familiariſſimè, & accipiebant, & complectebantur.* Reuerſus tunc temporis erat in Vrbem Michael ex Bergomenſi Ciuitate, inquiſitione contra illius Epiſcopum Victorem de hæreſi ſuſpectum, facta, pro qua in maximum vitæ diſcrimen inciderat. Commiſſarius igitur delectus, fidei negocio totaliter addictus, ſolum Deum, cuius cauſam agebat, præ oculis habens, impoſitum ſibi onus ſumma ſolertia exequebatur. Aſſumpto ad ſummum Eccleſiæ faſtigium Cardinale Carafa ſub Pauli IV. nomine, Nepeſinus, ac Sutrinus Paſtor 4. Septemb. anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſexto conſtitutus, vſque ad ſequentis Commiſſarij nominationem Commiſſarij officium exercuit ſub titulo Præpoſiti domus S. Inquiſitionis, Conſiſtorialibus Pauli Actis teſtimonium tale perhibentibus. *Die Sabbathi 23. Ianuarij anno 1557. Pontifex indixit publicam audientiam dandam ſemel in menſe omnibus vtriuſque ſexus in grauatorum, & oppreſſorum leuamen, cui voluit intereſſe omnes officiales, inter quos erat* Fr. *Michael Ghislerius Epiſcopus Nepeſinus præpoſitus domus Inquiſitionis pro cauſis Inquiſitionis, & carceratis in ea.* Ad purpuram poſtmodum eodem anno aſſumptus, atque à Pio IV. Montis Regalis Eccleſię præfectus, eo ſublato, Pontifex Max. renunciatus eſt. *Vghell. tom. 1. in Epiſc. Nepeſin. & Auct. ſuprad.*

3 Ghislerio ſufficitur Generalis Cōmiſſarius ad eiuſdem Ghislerij inſtantiam à Paulo IV. P. F. Thomas Scotus de Rochegiano Viglieuanen. Diœceſis, qui in Lombardiæ Prouincia ad Ordinem receptus, atque ſacris literis imbutus, poſt varias obitas præfecturas ſacro Inquiſitionis tribunali addictus, ad huius ſupremi Commiſſariatum peruenire promeruit, Paulo IV. promouente anno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo ſeptimo. At dum demandato ſibi muneri ſtrenuam operam nauaret, interueniente Pauli Pontificis morte, multas pertulit calamitates; nam irruente populi Romani tumultuantis multitudine in S. Inquiſitionis domum, fractis carceribus, fuſtigatus eſt Thomas cum ſocijs, pluribus alijs contumelijs ſuper additis vt ſupra retulimus.

At electione Pij IV. ſecuta, reſtitutus eſt Thomas ſuæ præfecturæ, in qua reſedit vſque ad annum milleſimum quingenteſimum ſexageſimum quintum, quo 6. Maij Interamnenſis Epiſcopus creatus eſt, ſequenti anno mortuus. *Vghell. Ital. Sacr. tom. 1. inter Epiſcop. Interam. Plodius de Vir. Illuſt. Ord. Præd. p. 2. lib. 4. Param. lib.*

lib. 2. tit. 2. cap. 1. & Fernand. anno 1543.

4 Paramus & Fernãdez poſt Scotum, Generalem Commiſſarium S. Inquiſitionis P. F. Hieronymum Politum cõſtituunt; at falsò, nam hic anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo quarto 24. Octob. Triuicanus Epiſcopus creatus fuerat; Scotus verò Interamnenſis Paſtor delectus eſt ſequenti anno 1565. vt dictum eſt ſupra, neque Conſiſtorialia Acta dum de illius ad Triuicanam Eccleſiam aſſumptione mentionem faciunt, vllum de tali Commiſſariatu verbum habent ſicut ſolent in cœteris, vt videre eſt, quoque apud Vghellum Ital. Sac. Tomo 8. inter Ep. Triuican. En decretum Conſiſtoriale. *Die 24. Octob. 1564. referente Card. Borromeo Pontifex prouidit Eccleſia Vicana per tranſlationem D. Auguſtini Molignati ad aliam Eccleſiam F. Hieronymum Politum S. Theologia profeſſorem de Superiorum licentia.* Ecce quomodo in Conſiſt. Actis nullum fit verbum de Commiſſariatu S. Inquiſitionis; benè tamen de eius Sacræ Theologiæ Magiſterio. Fuit quidem Politus à Card. Alexandrino Summo Inquiſitore in officij Socium, Theologum, atque Confeſſorẽ aſſumptus, at illo ex Vrbe à Pio IV. ad ſuam Eccleſiam Montis Regalis dimiſſo, Politus Alexandrino relicto, S. Carolo Cardinali Borromeo Pontificis eiuſdem Nepoti adhæſit, quo procurante Vicanus Paſtor effectus eſt; viditque paulo poſt Alexandrinum in Apoſtolica Sede conſtitutum, quem antea imprudenter dereliquerat.

Scoto igitur ſucceſſor datur à Pio IV. ſupplicante Card. Alexandrino, P. F. Archangelus Blancus de Gambalo Viglieuanen. Diœc. qui ejuſdem Alexandrini, tam ante pontificatum, quàm in ipſo pontificatu confeſſiones audiuit, teſtatuſque eſt poſt illius deceſſum, ſe generalem confeſſionem ſuſcepiſſe, nullaque mortali labe illum inquinatum reperiſſe. Theanenſis Antiſtes ab eodem Pio V. die 13. Septẽb. anno 1566. creatus, ſacra quoque purpura donatus eſt anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo. Deceſſit in Vrbe 18. Ianuarij anno 1580. *Vghell. tom. 6. Ital. Sac.*

5 Ex Sanctiſſimi Pij V. delectu poſt aſſumptionem ad Theanen. Sedem Archãgeli conſtituitur Generalis Commiſſarius P. F. Vmbertus Locatus anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo ſexto; qui Placentiæ humili fortuna natus, ibidem Dominicanæ profeſſioni nomen dedit, ſtudiorumque curſu completo Papiæ, ac Placentiæ Inquiſitor præfuit. In Vrbem deinde aſcitus, vt huic ſacro tribunali inſeruiret, ſecundo ſui commiſſariatus anno à Pio Pontifice Balneoregienſis Paſtor creatus eſt 5. Aprilis an. milleſimo quingenteſ. ſexageſimo octauo, quam Eccleſiam annis duodecim rexit, & mortuus eſt. *Vghell. tom. 1. Ital. Sac. Plod. par. 2. lib. 4.*

6 Promoto Vberto ad Balneoregienſem Sedem præficitur Tribunali S. Inquiſitionis Generalis Commiſſarius à Sanctiſſimo Pontifice Pio V. P.F. Antonius Balduccius Foroliuienſis diuini verbi præco famoſus in tota Italia, qui à Magiſtro Generali Vſusmaris ad Ordinis regimen ſocius delectus, inculpatæ vitæ, inflexibiliſque integritatis ſpecimen cunctis exibuit. Bononiæ Prior, Prouincialiſque Lombardiæ effectus, ambas præfecturas maximo cum regularis obſeruantiæ incremento compleuit. Inquiſitor Bononiæ factus, demandatum ſibi munus, zelum manſuetudine temperando; Bononienſium animos & Pontificis Pij ita ſibi allexit vt ad Commiſſariatum Generalem in Vrbe promoueri dignus fuerit adiudicatus anno milleſimo quingenteſimo ſexageſimo octauo. Octo an. ibidem præfuit, à Gregorio XIII. deinde Triuicanus Epiſcopus 6. Februarij anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo ſexto creatus eſt. Demandato ſibi gregi ſacrum ius dixit Paſtor bonus annis quatuor, & mortuus eſt. *Vgellus tom. 8. Paramus vbi ſup. & Plod. par. 2. lib. 4.*

7 Nominatur à Gregorio XIII. in aſſumpti Balducij locũ Generalis Commiſſarius S. Inquiſit. in Vrbe P.F. Thomas Bzobius qui Brixiæ ortus, & Bononiæ in Ord. diſciplina, ſtudijſq; enutritus, ijs peractis Sacroſancto Inquiſitionis tribunali inſeruire conſtituit, ea propter cum Inquiſitoris titulo diuerſis in locis Sacro tribunali inſeruiſſet, ad hoc Romanum peruenire promeruit, inquo partes ſuas ita probè ſuſtinuit, vt electo P. Sixto Fabro in Magiſtrum Generalem Ordinis, in eius locum Sacri Palatij Magiſter ab eodem Gre-

gorio

gorio XIII. nominatus ſit anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo tertio, in eoque Magiſterio peracto ſexennio compleuit dies ſuos anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo nono, ad S. Sabinæ Ecclefiam noſtram in Auentino pro ſepultura delatus, de quo nos in Syllabo Magg. Sacri Palatij. *Paramus vbi ſup. & Fernand. in Concertat. Prad. ad annum* 1543.

8 Commiſſarius conſtituitur poſt Bzobium P. F. Lactantius Ramſoldus de Vrceis Brixien. qui in Cremonenſi conuentu ad Ordinem receptus, atque in Regulari obſeruantia, literiſque edoctus, poſt conſequutum in Bononienſi ſtudio Lectoris titulum, ibidem docuit, pluribuſque ſuæ prouinciæ Lombardiæ cœnobijs præfuit, Sacro Tribunali S. Inquiſitionis addictus, à Gregorio XIII. Romam vocatus, Commiſſarius Generalis ibidem inſtitutus eſt. Quinque annorum curriculo demandatum ſibi onus cum laude ſuſtinuit, & quieuit in pace 18. Maij anno milleſimo quingenteſimo octogeſimo octauo. Quieſcit corpus in S. Sabinæ Eccleſia ſequenti elogio tumulo appoſito.

In memoria æterna erit iuſtus.
P. Mag. F. Lactantio Ramſoldo
Ex Vrceis Brixia Ord. Prædicat.
Prouincia Lombardia
Sacra & Vniuerſalis Inquiſitionis
Generali Commiſſario
Sanctaque Fidei Zelatori
M. F. Petrus Vicecomes Tabien. eiuſd. Ord. ac in S. Officio Socius Poſuit.
Ob. M DLXXXVIII. Die XVIII. Maij
Param. & Fernand. vbi ſup.

9 De Monte Regali Pedemontanus fuit P. F. Hippolitus Maria Beccaria Commiſſarius Generalis à Sixto V. poſt Lactantij deceſſum creatus, qui nobilibus parentibus ortus, nobilioribuſque diſciplinis imbutus, Mediolani in cœnobio S. Mariæ Gratiarum Dominicanum inſtitutum amplexatus, profeſſione emiſſa Bononiam ſtudiorum cauſa adijt, vbi Lectorali laurea conſequuta, Brixiæ, Mediolanique docuit. Prior S. Sabinæ in Vrbe primò, S. Catharinæ de Formello Neapoli poſtmodum electus, tale ſui regiminis, ac pietatis præbuit exemplum, vt in Capitulo Prouinciali Mantuano non dum egreſſus trigeſimum octauum ætatis annum, communi Patrum ſuffragio Prior Prouincialis Lombardiæ ſit ſalutatus. Mediolanenſis Inquiſitor terminato regimine demandatæ ſibi prouinciæ à Sixto V. inſtitutus, ſubſequuto Lactantij obitu, Generalis Commiſſarius electus eſt. At breui tempore tale munus geſſit; nam depoſito P.F. Sixto Fabro ab Ordinis regimine à Sixto Pontifice ſui Pontificatus an. ſexto (vnde exiit prologuium, *Sixtus in ſexto fecit conſiſtere Sixtum*) communi electorum voto ad Ordinis regimen aſſumptus fuit anno milleſ. quingenteſ. octogeſimo nono. Annis 11. Ordinem incorruptè, integerimè, atque ſanctè rexit. quieuitque cum Chriſto Neapoli anno Iubilei 1600. in Regio conuentu S. Dominici, vbi quieſcit, ſolemni pompa parentatus, tali elogio eius tumulo proſtante.

D. O. M.
F. Hippolito M. Beccaria
de Monteregali Pedemontano
Magiſtro Generali LI.
totius Ord. Prædicat. vigilantiſſimo
qui omnium virtutum gloria inſignis
priſcorum laudibus non inferior
Neapoli poſt Generale Capitulum
ac ſi videretur ſibi ſuo functus officio
graui morbo correptus
aſſumptionis ſua anno XII.
à die 20. Maij, Ætatis verò LI.
à die 11. Martij iam inceptis
viam vniuerſæ carnis ingreſſus eſt
die 3. Auguſti MDC.
cum Sanctitatis opinione
omnibus ſui deſiderium relinquens
Huius tanti Patris præclara geſta
calamo commiſſa fuere
vbi rigidus hic lapis
tanta capere recuſauit.
Paulus Caſtruclus Magiſter
Prouincialis Terra Sancta
eius ſocius, ac Concivis
Conuentus quoque S. Dominici de Neap.
inconſolab. mœrore confecti,
Parenti optimè merito
in quo nihil præter mortem doluit
ex ſpeciali gratia DD. de Brancatijs
hunc tumulum huc demandauerunt.
Plod. par. 2. lib. 4. & Authores ſuprad.

10 Electione facta Beccariæ, nominatur à Sixto V. Cõmiſſarius P. F. Vincentius de Monte Sancto Picenus de conuentu S. Seuc-

uerini ex Lombardiæ Prouincia, inſignis Theologus, qui cum in pluribus ſuæ Prouinciæ cœnobijs & docuiſſet, & præfuiſſet, poſt rectum S. Inquiſitionis Tribunal Cremonæ, atque Fauentiæ, Prouincialis Lombardiæ electus, cum in Vrbem pro Generalibus habendis Comitijs veniſſet, electo in Magiſtrum Ord. Beccaria, Commiſſarius S. Inquiſitionis à Sixto V. nominatus eſt Cumque impoſitum ſibi onus cum laude ſuſtinuiſſet annis tribus, à Clemente VIII. Aprutinus Paſtor fit 23. Octob. anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo ſecundo. De quo Vghellus hæc habet. *Fuit Eccleſiaſticæ libertatis propugnator acerrimus. Synodum celebrauit: Seminarium erexit, Pauperes fouit: vere Paſtorem & Patrem in omnibus ſe præbuit, vt ab omnibus amaretur. Aprutinam* Eccleſiam *adminiſtrauit cum laude per decem & ſeptē annos, eoque munere fungens deceſſit ſub Paulo V. anno 1609. ſacro die* Epiphaniæ, *ſepultus in Eccleſia S. Dominici.* Hæc ille tom. 1. in Epp. Aprutin. Plod. in Apend. p. 2. lib. 4.

11 Creatur à Clemente VIII Generalis Commiſſarius S. Inquiſitionis P. F. Albertus Dragus de Florentiola Inſuber Placentini cœnobij alumnus promotione facta Vincentij ad Aprutinum Sacerdotiū. Hic poſt plurium cœnobiorum regimen Sacro Inquiſitionis Officio deditus, Fauentiæ, Ianuæ, ac Mediolani Inquiſitor præfuit: deinde Commiſſarius inſtitutus, octo annos huic ſacro tribunali inſeruiens, ita probe ſe geſſit, vt promerita Pontificis beneuolentia Termulanus Antiſtes ab eodē Clemente 29. Nouemb. anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo nono creatus ſit. At breui tempore Paſtor optimus ſibi creditis ouibus ius dixit, nam diem extremum vidit Neapoli 3. Ianuarij anno milleſimo ſexcenteſimo primo in noſtra S. Catharinæ de Formello Eccleſia terræ traditus. *Vghell. tom. 8. Plod. par. 2. lib. 4. & Fernand. vbi ſup.*

12 Renunciatur P. F. Deodatus Gentilis, electione Alberti facta, Generalis in Vrbe Commiſſarius à Clemēte Papa VIII. qui Ianuæ ortus, atque in cœnobio S. Mariæ de Caſtello Dominicana toga donatus, morum candore, literarumque peritia vir egregius effectus, in pluribus Lombardiæ Prouinciæ ſtudijs docuit, conuentuſque S. Crucis de Boſco, S. Dominici de Brixia, ac S. Sabinæ de Vrbe rexit Prior. A Clemente VIII. Mediolanenſis Inquiſitor factus, ac poſtmodum in Vrbe Generalis Commiſſarius, ita eiuſdem Pontificis beneuolentiam promeruit, vt ab eodem Caſertanus Paſtor 9. Iulij an. milleſimo ſexcenteſimo quarto creatus ſit. Neapoli vitæ curſum conſummauit anno milleſimo ſexcenteſimo ſextodecimo. *Vghell. tom. 6. & Plod. p. 2. lib. 4. cum Fernand. vbi ſup.*

13 In Briſighella ortum habuit P. F. Auguſtinus Galaminus, qui Fauētię ad Ordinem receptus, ibidem peractis ſtudijs, Mantuæ, atque Bononiæ docuit. Sacro Tribunali Inquiſitionis deinde animum aplicuit; quapropter Brixiæ, Placentiæ, Ianuæ, ac Mediolani eidem optimè præfuit: quibus motus Clemens VIII. illum S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis Generalem Commiſſarium delegit. Tres annos demandatum onus ſingulari pietate, ac zelo ſuſtinuit. Promoto P. F. Io. Maria Guanzello Magiſtro Sacri Palatii ad Polymnianenſem ſedem anno milleſimo ſexcenteſimo ſeptimo, renunciatus eſt Auguſtinus Magiſter Sacri Palatij à Paulo V. deinde anno 1608. communi Patrum ſuffragio Generalis Ord. Magiſter nominatus eſt, euaſitque deinde S. R. E. Card. de quo ſupra. *Plod. p. 2. lib. 4.*

14 Inſtituto Galamino Sacri Palatij Magiſtro, Paulus V. Commiſſarium nominauit P. F. Stephanum de Vicarijs à Gareſio, virum doctum & cordatum, in negotijs S. Officij, cuius tribunali in diuerſis Lombardiæ Vrbibus annis pluribus præfuerat, maxime vero Anconæ, Fauentiæ, atque Mediolani, verſatiſſimum. Tres annos demandatam ſibi onus cum laude ſuſtinuit, promotus deinde ab eodem Paulo Pontifice ad Nuceriæ Paganorum Eccleſiam die 2. Nouemb. anno à Virginis partu milleſimo ſexcenteſimo decimo, in qua annos vndecim vixit. *Vghell. tom. 7. Plod. p. 2. lib. 4. & Fernand. vbi ſup.*

15 Conſtituitur in promoti Stephani locum S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis Generalis Commiſſarius à Paulo Papa V. P. Mag. F. Andreas Iuſtinianus, vir eruditus, doctus, Theologuſque egregius, tunc

tempo-

temporis in Romana Curia ad Epiſcopales Eccleſias promouendorum, corã Sum. Pont. examinatos, qui Iannæ ex Patritia familia mortalibus datus, in S. Mariæ ſuper Mineruam cœnobio Dominicanum inſtitutum amplexatus, atque in pietate & ſacris literis enutritus, eaſdem in ſuo Mineruitano conuentu ac Græcorum Vrbis Collegio docuit, cui etiam Rector præfuit; à primeua enim eiuſdem Collegij inſtitutione illius cura Ordini demanata fuerat à Gregorio XIII. perſeuerauitque inter noſtros tale regimen vſque ad Gregorij XV. tempora, qui illud P. P. Ieſuitis conceſſit. Quatuor annis Sacto Tribunali fidelitate maxima inſeruiuit, poſt quos ab eodem Paulo Pont. Inſulanus Epiſcopus creatus eſt 24. Nouemb. reparati Orbis an. milleſimo ſexcenteſimo quartodecimo, vbi deceſſit quatto ſui regiminis anno. Plura ſcripſit doctus Paſtor inter quæ celebratur cenſura in librum Andreæ Deralij de poteſtate Pontificis. *Ex Vghello tom. 9. & teſtimonio ſeniorum Patrum noſtrum.*

16 In Lauda Pompeia ortum habuit P. F. Michael Angelus Seghitius, qui in ætate annorum quatuordecim conſtitutus Dominicanam togam induens, pietati, ac literis addictus, ſub P. F. Deodati Gentilis diſciplina vir doctus effectus, oportuno tempore doctoralem lauream à Magiſtro Ordinis Xauierre impetrauit. Sacro Inquiſitionis tribunali inſeruiturus, in patria eiuſdem Vicarius primò, deinde Romæ P. Commiſſarij Socius effectus, poſtmodum Cremonenſis Inquiſitor inſtitutus, à Clemente VIII. Mediolanenſe ſacrum tribunal impetrauit. A Paulo V. exinde Romam vocatus; promoto Iuſtiniano, Generalis Commiſſarius in Vrbe renunciatus eſt; quo in munere ita laudabiliter ſe geſſit, vt ab eodem Pontifice Max. patriæ Epiſcopus fit creatus 14. Cal. Iunij anno milleſimo ſexcenteſimo ſextodecimo, vbi poſt annos vndecim deceſſit. *Vgbell. Ital. Sac. tom. 4.*

17 In Seghitij locum Generalis Commiſſarius à Paulo V. nominatur P. F. Deſiderius Scalia, qui Brixiæ ortus, atq; Cremonæ ad Ordinem receptus, Bononiæ ſacris litteris operam dedit, conſequutoque Lectoris titulo, Cremonæ & alibi docuit. Inquiſitionis Officio poſtmodum animum amplicuit, vnde Papiæ, Cremonæ ac Mediolani Inquiſitoris onus ſuſtinuit. A Paulo V. Pont. Romanæ Inquiſitionis Cõmiſſarius inſtitutus, demandatum ſibi onus intrepidus ſuſtinuit, ſolertiaq; ſumma adimpleuit. Gum quidam perditi homines auri cupiditate preſſi, teſauros conſequturi, quos mendaciorum pater inimicus humani generis promiſerat, ſi infantis baptizati ſacrificium ſibi immolaſſent, in loco qui dicitur vulgari nomine *Le ſette Sale* prope Romanum Coloſſeum conſtituti nocturno tempore innocentem paruulum eſſent ſtatuta hora ſacrificaturi, re ad Deſiderium delata, ab eoque cum Pontifice collata, ſacroChriſti corpore cõmunitus, ad ſacrificij locum circa quartam horam poſt ſolis occaſum, ſatellitum caterua, atque auxilio fretus, intrepidus acceſſit, principiſq; tenebrarũ perfidos adoratores innocentẽ victimam illicò iugulandam offerentes inuenit, quos propria voce, atque præſentia perterrefactos, vinctos atque in carcerem coniectos, mortiſq; reos adiudicatos publico patibulo ſuſpenſos vidimus. Quo facto, cœteriſque ſuis virtutibus ita Pauli V. gratiam promeruit, vt ſacra purpura fuerit ab eodem cohoneſtatus anno milleſimo ſexcenteſ. vigeſimo primo. A Gregorio XV. Nouocomenſem Eccleſiam, dimiſſa Melphitana obtinuit, qua etiam renunciata, in Vrbe, Apoſtolicæ Sedi in S. Officij, aliarumque Congregationum negocijs Apoſtolicæ ſedi inſeruiturus, permanſit vſque ad mortem, quæ illũm menſe Iulio anni milleſimi ſexcenteſimi quadrageſimi noni rapuit, in ſua Titulari Eccleſia S. Caroli ad curſum ſepultura electa prout vidimus, de quo ſupra inter Cardd.

18 Ad purpuram euecto Scalia, Paulus V. Generalem Commiſſariũ P. F. Hippolytum Mariam Lancioni ab Aqua nigra nominauit, qui religioſis moribus, ac litteris in Lombardiæ Prouincia imbutus, Bononiæ, atque alibi, didicit, & docuit, In S. Inquiſitionis negocijs verſatiſſimus. Cræmonæ atque Mediolani Inquiſitor ſacrum ius dixit; Romam deinde accitus eſt vt in hoc Sacro Tribunali Generalis Commiſſarius eſſet, cui annos duodecim laudabiliter præfuit; ab Vrbano VIII. poſtmodum oblatas Epiſcopales Eccleſias recu-

ſans, dimiſſo munere Inquiſitionis, in S. Sabinæ Cœnobium reliquos vitæ dies à curis omnibus ſemotus, in Religioſa quiete traducturus, ſe recepit anno milleſimo ſexcenteſ. trigeſimo ſecundo, vbi quieuit in pace ſequenti elogio tumulo conſtituto.

Hippolito Maria Lancio
ab Aqua nigra, bono Eccleſiæ.
& Prædicatorum familiæ nato,
in quo Sacrarum prudentia
hoſpitium ſcientia delegerant
Catholicæ veritatis aſſertori, ac vindici
Cremonæ, Mediolani, Romæ ſpectato,
honores non aucupanti, delatos fugienti,
horum meritis contento.
Aulam qui attigit, non ipſum aula
moriens fœlicior, quam viuens
Obijt Romæ an. Aetat. ſuæ LXIII.
Redempti Orbis MDC. XXXIV.
Capitis vnicè chari memoriam, & oſſa
hoc tumuli honore cohoneſtarunt
Duces Turſij Coninges
Carolus ab Auria & Placida Spinula

19 In Lancij locum ſubrogatur ab Vrbano VIII. anno milleſimo ſexcenteſimo trigeſimo ſecundo P. Mag. F. Vincentius Maculanus de Florentiola Inſuber qui Papiæ inter noſtros aſcriptus, ſtudijſq; ac pietati addictus, ita in illis excelluit vt futuri euentus ſpecimen cunctis exhibuerit. Conſummato ſtudiorum in addiſcendo, ac docendo curſu, Tribunali Sacræ Inquiſitionis animum applicuit, vnde Papiæ primò, Ianuæ deinde Inquiſitor præfuit. Ab Vrbano VIII. Romam accitus, atque Ordinis Procurator inſtitutus, ab eodem Pont. Max. Commiſſarij S. Inquiſitionis titulo cohoneſtatus eſt. Mortuo deinde P. F. Nicolao Ricardio Magiſtro Sacri Palatij, tale magiſterium, ac demum ſacram purpuram ab Vrbano VIII. promeruit anno milleſ. ſexcenteſimo quadrageſimo primo Nouembris decima ſeptima Viuit hoc anno 1666. quo hæc ſcribimus optimus ſenex, gloria Dominicanæ Religionis, & lætitia Prædicatorum in ætate annorum octoginta ſeptem conſtitutus, erga noſtrũ Ordinem ſummopere affectus.

20 Inſtituto Maculano Sacri Palatij Magiſtro anno milleſ. ſexcenteſimo trigeſ. nono, P. Mag. F. Io. Baptiſta de Martinengo ad eiuſdem Maculani ſupplicationem ab Vrbano VIII. Generalis Commiſſarius nominatur; qui in Prouincia Lombardię ad Ordinem receptus, atque Conuentus Angelorum de Ferraria alumnus effectus, peractis Bononię conſuetis ſtudiorum curſibus, Mediolani in Gratiarum cœnobio docuit. Inde Romam à Maculano Procuratore Ord. Socius electus, in Commiſſariatus officio eidem quoque inſeruiens, ad Cremonenſem Inquiſitoratum peruenire promeruit ob fidele obſequiũ ſacro tribunali exhibitum. Ex Cremonenſi Inquiſitione Commiſſarius inſtitutus, demandatum ſibi onus cum laude ſuſtinuit vſque ad annum milleſimum ſexcenteſ. quadrageſ. nonum, quo hydropis diuturno morbo conſumptus, deceſſit menſe Nouẽb. in pace, ad Miner. corpore delato, atque in communi Fratrum oſſuario ante gradus Capellæ S. P. Dominici condito prout vidimus.

21 Defuncto Io. Baptiſta conſtitutus eſt Generalis in Vrbe Commiſſarius Pater Mag. Fr. Vincentius Preti de Seranallo Papienſis Cœnobij Alumnus, vir doctiſſimus, magnique nominis Theologus, at linguę impedimento aliquantulum preſſus qui Romę, in Collegio S. Sixti, à Generali Seraphino Sieco inſtituto, Regens præfuit atque in principalioribus prouinciæ Lombardiæ ſtudiis docuit. Ad S. Inquiſitionis officium adminiſtrandum aſſumptus, Cremonæ, Bononiæ, ac tandem Romæ præfuit. Deceſſit anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo quarto breui morbo correptus die vltima Iulij, in Minerua cum aliorum Fratrum cadaueribus condito, eius corpore, vt vidimus.

22 P. F. Conſaluus Gritius Aeſinus poſt Pretum deligitur S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis Generalis Commiſſarius ab Alexandro Papa VII. qui Anconitani conuentus alumnus, Bononiæ ſub Mag. Thoma Turco Philoſophiæ, ac Theologiæ operam dedit. Lector dein inſtitutus, in Foro Liuij, atque Ianuæ Philoſophiam; in Conuentu verò Bolchenſi atque Anconitano Theologiam docuit, & huic Prior præfuit. A Martinengo Generali Commiſſario in Vrbem ſocius accitus, exinde Placentinus primò, Cremonenſis deinde, Mediolanenſis tandem Inquiſitor, denique Generalis in Vrbe Commiſſarius effectus eſt, quo in munere viuit hoc anno 1666.

CAP.

CAPVT III.

DE INQVISITORIBVS IN ORBE.

IN æternam requiem translato S. Patre Dominico, incliti eius filii tanti parentis veſtigijs inhærentes, Catholicæ fidi zelo ſuccenti, in varias Chriſtiani Orbis partes à Pontificibus Maxx. velut fidi Domini canes delegati ſunt Inquiſitores, vt chriſtifideles in catholica fide conſtabilirent, hæreticoſque ad Eccleſiæ gremium, ſi vellent, reuocarent: ſin minus, ne alios inficerent, fero, ac igne perderent.

Ex huiuſmodi Inquiſitoribus verò quidam Generalium Inquiſitorũ titulo, prout maior eorum extenſiuè erat auctoritas, fuere cohoneſtati; cœteris, ſiue Nationalibus, ſiue particularibus Inquiſitoribus pro vna, vel pluribus diœceſibus inſtitutis, nuncupatis. De quibus omnibus in præſenti acturi ſumus; de hoc vno te Lectorem monitum volentes, nos non intendere cunctorum Inquiſitorum noſtrorum nomenclaturam hic efformare, heu nimis culpabilibus ſcriptoribus noſtris hac in re adiudicatis, tantorum virorum nomina, egregiaque facta ſilentij tenebris inuoluentibus. Illos igitur ſolos hic recenſebimus, qui ad manus noſtras deuenere, ne eorum memoria deliteſcat, ſed in poſteros perennet: fiatque cunctis manifeſtum Sacri prædicatorum Ordinis filios, in chriſtiani Orbis partibus ferè omnibus Sacrum Inquiſitionis tribunal, erexiſſe, atque rexiſſe, Regnis Angliæ exceptis, in quibus nullo vnquam tempore huiuſmodi Sacrum tribunal fidei fuiſſe animaduertimus, certum plane indicium ſubſequtæ perditionis, atque ruinæ eorundem.

Tit. 1.

Alemaniæ.

IN Alemania Sacrũ Inquiſitionis tribunal rexerunt noſtri Prædicatores nam P. F. Thomam Hermeſchel ibidem inſtitutum Inquiſitorem à Magiſtro Ord. Barnaba Saxone meminere illius regeſta in hunc modum. *Mag. Thomas Hermeſchel de Conuentu Friſacenſi inſtituitur Inquiſitor in Alemania cum omni auctoritate, & poteſt aſſumere ſocium vnum Patrem Sacerdotem, & illum mutare ad libitum: Nullus inferior moleſtet. Venetijs 12. Iulij 2486.* Ex eiſd. Regeſt.

Tres alios autem noſtros præneniſſe Thomam in regimine tribunalis S. Inquiſitionis in Alemania refert Lopez libro 1. partis 5. Hiſtor. Ord. cap. 28. nempe F. Iacobum Eſpingerium, F. Henricum Inſtitoris, & F. Gherardum Altenr, qui ſub Sixto IV. Strigigium multitudinem copioſam igni adiudicauere. *Lopez ibid.*

Tit. 2.

Alexandrini.

ESt & in Alexandria Stateliorum Ciuitate, quæ Alexandria *de la Paglia* in Lombardia communi nomine dicitur firmatum Sacrum Inquiſitionis Tribunal, cui de præſenti præeſt Inquiſitor P. Mag. F. Ioſeph Maria Vicecomes nobilis Mediolanenſis ex Marchionibus Vicecomitũ anteceſſorem autem nomenclaturam nobis ignotam, ſilemus.

Tit.

Tit. 3.

Aragoniæ.

DEclinantibus Valdenſibus hæreticis ex Aquitania, Galliaque Narbonen. in Aragoniæ Regnum, animaduertens S. Raymundus noſter eidem Regno, viciniſque regionibus maximum imminere ſpirituale damnum, cum Iacobo Rege Aragonum, dicto expugnatore, cui erat à ſacris confeſſionibus, egit vt à Gregorio IX. Pont. Max. Inquiſitores in ſuum Regnum pro catholica fide conſeruanda mittendos impetraret, quod & ille benignè conceſſit S. Raymundo, quem Oratorem ſuum in hoc negotio ad eundē Pontificem deſtinauerat, facultate impetrata pro Tarraconen. Archiepiſcopo aſſumendi, atque inſtituendi Inquiſitores, ex Ordine tamen Prædicatorum per P. Max. Breue datum Spoleti anno 1232. 7. Cal. Iunij.

Iuſta igitur Apoſtolicum mandatum conſtituti ſunt Inquiſitores in Regno Aragoniæ, Principatu Cathaloniæ, & alibi ex Ordine Prædicatorum, & horum nomina in libro viiæ conſcripta credimus, cum in libris hominum non legantur. *Paramus de Orig. S. Inquiſit. tit. 2. cap. 8.*

In Regno Aragoniæ primum Inquiſitorem inſtitutum ſcimus P. F. Petrum Cadiretam, quem Gregorius IX. ſupradicto anno 1232. in Vicenſem Epiſcopum, malè de fide ſentientem, inquire voluit, Iacobo Regi Apoſtolicis literis Anagniæ 5. Cal. Aprilis datis iniungens, ne quouis modo ipſum Petrum, vel ſocios ipſius, pro tali munere exequendo, perturbari, moleſtari, vel iniurijs affici ſineret. *Bzouius in Annal. Eccleſ. ad an. 1232. num. 8.*

In Tarraconenſi Vrbe Fratres Prædicatores Inquiſitionis præfecturam gerebant, Guillelmo de Monte Nigro Archiepiſcopo, anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo quinto; at cum in huius ſacri tribunalis inſtitutione quædam ſubortæ eſſent difficultates, conſultus eſt à prædictis Gregorius IX. Pontifex, qui eaſdem pro reſolutione tradidit S. Raymundo de Pennaforti Maiori Pœnitentiario S. R. E. ex Ordine noſtro, & hic cūctas reſoluit. *Bzou. in Annal. Eccl. an. 1235. num. 5.*

Anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſecundo Fratres Prædicatores in Aragonia Inquiſitores hæreticam nequitiam quorumdam hæreticorum Valdenſium, immortalitatem animæ, communemque reſurrectionem negantium, compreſſere, cōgregato ad hoc Tarraconenſi Prouinciali Concilio, vacante tūc Apoſtolica Sede, cui interfuere Tarraconen. Archiepiſcopus cum omnibus Suffraganeis Epiſcopis, & S. Raymundus Maior Pœnitentiarius S. R. E. ad illud vocatus, vt eius ſententia, eruditione, ac decreto cuncta ſtabilirentur. *Bzou. in Annal. Eccl. an. 1242. num. 4.*

Innocentius Papa IV. anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo octauo noſtro Patri Prouinciali Hiſpaniæ, qui Regni quoque Coronæ Aragoniæ conuentibus ius dicebat, & S. Raymundo inſtituendi Inquiſitores in Gallia Narbonen. & ditione Regis Aragoniæ facultatem largitus eſt contra hæreticos, populos illos ſuis prauis dogmatibus inficientes datis Apoſtolicis literis Lugduni 3. Cal. Nouemb. anno 1248. Apoſtolica igitur auctoritate muniti prædicti duo, plures in Hiſpania, Aragonia, & Gallia Narbonen. inſtituēre Inquiſitores, qui in talibus regnis hæreſes exterminare inceperunt maximo religionis catholicæ incremento. *Fernandez in Concert. ad an. 1248 ex Diago lib. 1. c. 5.*

Idem Pont. Max. Innocentius an. milleſimo ducenteſimo quinquageſimo tertio ad inſtantiam Iacobi Aragonum Regis Prioribus Barchinonenſi, Illerdenſi, & Perpinianenſi iniuuxit per Apoſtolicas literas apud Lateranum datas pontif. ſui anno 11. vt inſtituerent Fratres Inquiſitores in Vrbibus, ac Diœceſibus Aragoniæ iuxta eiuſdem Regis voluntatem; & circa idem tempus à S. Raymundo, authoritate Apoſtolica, qua fungebatur, inſtituti ſunt Generales Inquiſitores in cunctis Regnis, Prouincijſque eiuſdem Iacobi Regis Aragoniæ P. F. Petrus de Tonnes, & P. F. Petrus à Cadireta, qui pro iniuncto ſibi munere pro viribus adminiſtrando lapidibus obrutus, felicem ſpiritum creatori ſuo reddidit anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo, vt ſup. cap. 1. retulimus. *Fernandez an. 1253. ex Diago vbi ſup.*

ſup. & Zurita in Annal. Aragoniæ l. 3. c. 75.
Anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo ſeptimo pręfati Generales Inquiſitores 11. Ianuarij in Barchinonenſi noſtri Ord. Eccleſia coram Rege Aragonię Iacobo primo, atque Arnaldo Barchinonen. Epiſcopo, pluribuſque Magnatibus, Baronibus, Clero, populique copioſa multitudine, in Raymundum Baronem ex Vrgellen. Diœceſi, ac ſtirpe illuſtriſſima ortum, vt hæreticum relapſum ſententiam protulere, eius oſſibus igne traditis, cum ipſe, eius Vxor, atq; filius Guillelmus Raymundus hęreſis nota infamari, eam abiuraſſent prius coram P. F. Pontio de Planetis Inquiſitore Vrgellen. *Fernand. in Concert. ad an. ſuprad. ex Diago lib. 1. cap. 4.*

Cum Prędicatores pro ſacro Inquiſitionis officio plurima mala, calamitateſque in Aragonia ſuſtinerent, ita vt multi ex ipſis & vitam & ſanguinem effundere non dubitarent, Vrbanus IV. Apoſtolico decreto ſanxit ne aliquis pręter ipſos in Regnis Aragonię Valentiæ, & Cathalonię Inquiſitionis officium exercere poſſet, datis Apoſtolicis litteris apud Montem Flaſconem 5. Cal. Auguſti anno 1262. *Ex Auct. ſuprad.*

Eodem anno pręfatus Vrbanus Pont. Inquiſitoribus ditionis Regis Aragonię pontificias litteras direxit ex Monte Flaſconę 12. Cal. Septemb. contra petentes in infirmitate hęreticorum cõſolationem. *Fernand. eod. an.*

Anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo tertio 20. Iulij habita eſt ſolemnis diſputatio Barchinonę coram Iacobo Rege, eiuſque Curię nobilibus, Epiſcopis, Inquiſitoribus, ac omnium Religionum Patribus pręſtantioribus á P. F. Paulo Chriſtiano Dominicano doctiſſimo, hęreticorũ, atque hębreorum malleo, cum Rabbino Moyſe Gerundenſe, quem ita validiſſimis rationibus confudit, vt illico obmutuerit maxima cum Iudeorũ confuſione, ex quibus plurimi ad agnitionem veritatis venientes, ſacro regenerationis lauacro fuere purificati. *Ex Auct. ſuprad.*

Eodem anno conſtitutus eſt Generalis Inquiſitor in Regnis Valentię, & Aragonię P. F. Guillelmus Sanctius, qui in hęreticorum exterminatione totus intentus, eorum plures igne, & ferro perdidit, alijs ad propriorum errorum abiurationem reductis. *Fernand. ex Diago lib. 1.*

Iacobus Aragonię Rex ad pręfati Guillelmi, Fratrumque Prędicatorum inſtantiam anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo quarto 6. Cal. Aprilis ſub grauiſſimis pęnis, tam pecuniarijs, quàm corporalibus, regia cõſtitutione edita, hębreis iuſſit vt in cunctis libris eorum abraderẽtur blaſphemię, dicteriaque contra Chriſtum Dominum, ac B. Virginem, vel igne comburerentur. Deſignauit igitur pro eorundem librorum expurgatione S. Raymundum, Fratremque Arnaldum Segarram, ad quorum petitionem regium decretum promanarat, atque FF. Raymundum Martinum, & Petrum Genuenſem, omnes ex noſtro Ord. Prædicatorum. *Fernandez ad annum prad. ex Diag. lib. 1. cap. 15.*

Anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo ſexto Clemens IV. multa conceſſit priuilegia Inquiſitoribus tunc temporis præſentibus, ac futuris in Regnis Aragoniæ, expeditis ſuper hoc Apoſtolicis litteris incipientibus *Præ cunctis noſtræ mentis deſiderab.* ſuntque eædem cum litteris Vrbani IV. Dat. Peruſij 6. Non. Octob. *Fernand. ex Eymerico in direct. Inquiſ. 2. par.*

Vacante Apoſtolica Sede per obitum Clementis IV. anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo nono, PP. FF. Guillelmus de Colonico, & Petrus Cadireta Generales Inquiſitores in Regnis Aragoniæ, Barchinonæ in cœnobio Prędicatorum coram Arnaldo Segarra, Petro de S. Pontio, & Petro de S. Pace Dominicanis, atq; Abbate Monaſterij Montis Serrati, pluribuſque alijs nobilibus, ac multa plebe, ſedentes pro tribunali, in Arnaldum Vicecomitem Caſtelli Epiſcopalis prædefunctum, ſententiam protulere, tanquam hæreticum, eius oſſibus ex ſepultura Eccleſiaſtica effoſſis, atque igni adiudicatis. Similemque ſententiam in filiam prædicti Vicecomitis D. Ermeſendam Foxi Comitiſſam defunctam dedere. Inſuper in iudicium ad pręſcriptam diem vocauere eiuſdem Comitiſſę filium Rogerium Bernardum Foxi Comitem, vt de infamia qua tanquam hæreticorum fautor laborabat, ſe expiaret; & inſuper hæreticorum receptatoribus, atque fautoribus graues

pœnas

pœnas inflixère. *Fernand. ex Zurita in Annal. Aragon.*

P. F. Bernardus Peregrinus in Aragoniæ Regnis Generalis Inquiſitor erat anno milleſimo trecenteſimo quarto, quem Iacobi II. Regis fretum auxilio, hæreticos ab Aragonia & Valentia exterminaſſe conſtat. *Fernandez ex Diago lib. 1. cap. 2.*

Anno milleſimo trecenteſimo ſeptimo in Aragonia erat Generalis Inquiſitor P. F. Io. à Longares, vir doctus, atque in negoeijs S. Inquiſit. verſatiſſimus, qui ex Aragoniæ Regis dominio infatigabili ſtudio exules hæreticos fecit. *Param. tit. 2. c. 2.*

Anno à Virginis partu milleſimo trecenteſimo octauo Inquiſitor Generalis præſidebat tribunali S. Officij in Regnis Aragoniæ, Valentiæ &c. P. F. Ioannes Lothgerius Barchinonenſis cum P. F. Guillelmo Aragonio, Iacobi 2. Aragonum Regis cõfeſſario, qui ex eiuſdem Regis decreto die 3. Decemb. eiuſdem anni cunctis Religioſis Templarijs, diuitijs militarique potentia nimis affluentibus, atque varijs criminibus, ac erroribus coinquinatis, in præfatis Regnis exiſtentibus diem dixere, vocantes, ac citantes eos vt in noſtro Prędicatorum cœnobio Valentino iuxta præfixum terminum comparerent, ad examinandum eos in quibuſdam fidei Catholicę articulis, quid de illis ſentirent. Poſtmodum autem ex Pontificis mandato Raimundus Epiſcopus Valentinus ex noſtris etiam ipſe, de eorundem Templariorum criminibus cognouit in Valentino Regno, ac tandem Pontifex eorum cauſam ad Viennenſe Concilium remiſit, anno 1311. celebratum, in quo publicè fuere damnati. *Fernand. in Concertat. ad annum prædict. ex Paramo lib. 2. tit. 3. & Diag. lib. 1. cap. 8.*

Idem P. F. Arnaldus Burguetus anno milleſimo trecenteſimo decimo ſeptimo 4. Cal. Martij diligentiſſimum proceſſum de Beguinorum erroribus confecit, qui, & accuratè, & attentè reuiſi ab aliquibus theologis noſtris, & Guillelmo Aranyono Epiſcopo Ilerdenſe ex Ordine Prædicat. aſſumpto, alijſque viris grauibus, doctiſq; inuenti ſunt hæreſibus pleni; atque illos tenentes, velut hæreticos condignis affecère ſupplicijs. *Fernand. anno prædicto ex Diag. lib. 1. cap. 13.*

In Aragoniæ Valentiæque Regnis, atq; Principatu Cathaloniæ Generales Inquiſitores erant anno milleſimo trecenteſimo decimo octauo ſub Ioane Papa XXII. PP. FF. Io. Lothgerius ſupradictus, & Arnaldus Burguetus, qui Fraticellorum hæreticorum errores à Io. Papa damnatos, ſcriptis confutarunt, eiſdem ex ſibi creditis regnis expulſis. *Fernand. in Concertat. ad annum Præd. ex Diag. lib. 1. cap. 17. & Param. vbi ſup.*

Anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo primo prædictus P. F. Arnaldus Burguetus Petrum Durandum de Baldach hæreticum relapſum ſæculari tradidit brachio concremandum 4. Id. Iulij Dominica die, proceſſu ante fores Cathedralis Eccleſiæ publicè lecto, adſiſtentibus Inquiſitore præfato, Iacobo II. Rege cum duobus Principibus Alphonſo primogenito & Petro Infante, Epiſcopiſque Valentino & Dertuſen. innumerabiliq; vtriuſque ſexus multitudine. *Fernand. ad præd. annum & Caſtil. par. 2. lib. 1. cap. 57.*

P. F. Guillelmus Coſta erat Generalis Inquiſitor Aragoniæ anno milleſimo trecenteſimo trigeſimo quarto, qui in vincula coniecit Benonatum hæreſiarcham, qui ante quatuordecim annos à F. Arnaldo, ſeu Bernardo Inquiſitore rogo impeſitus, pœnitentia ſimulata, vitam redemerat, & cum pluribus ſequacibus brachio ſæculari comburendum tradidit, alijs eiuſdem ſectę reſipiſcentibus, domumque in Villafranca pro eorum conuenticulis aptatam ſolo æquauit. *Caſtil. vbi ſup. & Fernand. ad annum ſuprad. ex Diag. lib. 1. cap. 18.*

Anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo P. F. Nicolaus Roſellius Generalis Inquiſitor Aragoniæ erat, qui eum Barchinone quidam exortus eſſet error circa Chriſti ſanguinem, & publicè doceretur, ſummo ſtudio ac diligentia cum Clemente VI. Pont. egit vt reprobaretur, quod de grauiorum doctorum conſilio præſtitit, præcepitque eidem Generali Inquiſitori, vt eundem errorem publicè damnaret, prout fecit in Cathedrali Barchinonen. coram Epiſcopo Clero copioſaque populi multitudine. *Caſtil. vbi ſup. ex Diago l. 1. cap. 22.*

Idem Generalis Inquiſitor Roſellius anno milleſ. trecenteſimo quinquageſimo pri-

primo plures hæreticos Beguardos Valentiæ clandeſtinos exiſtere monitus, Iacobum Iuſt hereſiarcham venerantes,eorum errores publicè damnauit, triumque hæreticorum Guillelmi Gillabar, Bartholomæi Fuſter, & cuiuſdam alterius minoris notę corpora exhumata publico igni adiudicauit, eorumque Ducem errores abiurantem, ſignaque pœnitentiæ oſtentantem perpetuo caueri adiudicauit,cœteris condignis pœnis mulctaris. *Fernand. ex Diago lib. 1. cap. 22. & Eymerico quæſt. 2.*

Eodem anno Clemens VI. apud Villam nouam Auenionen. diœceſis præfato Nicolao Roſellio Prouinciali in Aragoni ditione facultatem inſtituendi Inquiſitores in cunctis Regnis, ac ciuitatibus Regis Aragoniæ conceſſit, eoſque amouendi, quod priuilegium ad futuros Prouinciales eiuſdem Prouincię ſucceſſores tranſire voluit, datis Apoſtolicis litteris 4. Id. Aprilis. Ex quo tempore vſque ad Sixtum IV. Prouinciales Aragoniæ pro tempore in tota ditione Regum Aragoniæ fuere Generales Inquiſitores,centum & viginti octo annorum continuato temporis decurſu, atque particulares Inquiſitores ſibi ſubordinatos in eadem conſtituère, quorum nomina ſilentij tenebris inuoluère Scriptores noſtri. *Ex Auct. ſuprad.*

Cum in Cathalonia apud Montem album quorumdam deliria contra catholica dogmata pullularent, Fr. Berengario de Montefalcone auctore,de Monaſterio Populeti in Cathalonia, Generalis Inquiſitor Nicolaus Roſelliuspublicè illa damnauit, atque ex Aragonum ditione penitus eorum ſequaces eliminauit anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo ſecundo. *Fernand. ad præfatum an. ex Diago lib. 1. cap. 22. & Eymerico quæſt. 11.*

Anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo ſexto dum totis viribus in hæreticos inquireret Generalis Inquiſitor in Regnis Aragoniæ, ac Valentiæ Nicolaus Roſellius ſupradictus, ab Innocentio VI. Sacra purpura decoratur cui in Inquiſitionis munere ſucceſſit P. F. Nicolaus Eymericus, qui ſequenti an. 1357. hæreſiarcham Nicolaum de Calabria poſt publicam ſuarum hæreſum abiurationem factam Dominica infra octauam Aſcenſionis, perpetuo pœnitentiæ habitulo indutum condignis pænis caſtigauit. At cum ſimulatam eius conuerſionem animaduertiſſet cordatus Generalis Inquiſitor, brachio ſæculari cremandum tradidit Calendis Iunij. *Fernand. ad annum 1357. ex Diago lib. 1. cap. 24.*

Anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo idem Inquiſitor Generalis Aymericus Aſtruchium de Piera Iudæum Barchinonenſem,dæmonum inuocatorem,atque ſacrificum, in carcerem, ac vincula coniecit: & licet iuriſdictionis cauſa orta eſſet difficultas inter eundem Generalem Inquiſitorem atque Epiſcopum, ac propterea ex carceribus S. Inquiſitionis fuiſſet extractus, ex Gregorij XI. tamen decreto 4. Id. April. an. 1371. eiſdem reſtitutus eſt, qui illum in Cathedrali Eccleſia abiurantem perpetuo carceri adiudicauit. *Fernand. ad an. prad. ex Eymerico quæſt. 42. & Diago lib. 15. cap. 25.*

His peractis Nicolaus Eymericus eodē anno 1371. ſcripſit librum contra adoratores, inuocatoreſque dæmonum, in quo probat eorum delicta ab Inquiſitoribus eſſe cognoſcenda, atque adeo iuremerito Gregorium Pontificem ſuo tribunali cauſam prætatam adiudicaſſe. *Ex præfatis auctoribus.*

Eodem Aymerico anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo quinto inſtante, Gregorius XI. Auenione 8. Calend. Febr. multos articulos Raymundi Lulli tamquā erroneos, atque hæreticos damnauit poſt plures doctorum congreſſus *Caſtill. par. 2. lib. 2. cap. 4.*

Anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo Eymericus nouos in Aragonia ſubortos errores damnari fecit Apoſtolica auctoritate, atque ex eodem Regno illorum ſequaces eliminari voluit. *Fernand. ad annum prædict. ex Diago lib. 1. cap. 25.*

Anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo in Regnis Aragoniæ erant duo Generales Inquiſitores, Eymericus & P. F. Ximenius de Nauaſſa vir doctiſſimus, magnique nominis Theologus, qui plures naſcentes contra fidem catholicam errores extirpauit. *Fernand. eodem anno ex Diag. lib. 1. cap. 31.*

Inquiſitor Eymericus anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo quarto in oppi-

do Puigcerdano Principatus Cataloniæ condemnauit errores Arnaldi Montabernij qui erroribus abiuratis, iterumque poſt decem & nouẽ annos in eoſdem relapſus, Barchinonæ ſeculari brachio igne conſumendus traditus eſt. *Caſtellus par. 2. lib. 2. cap. 4.*

Idem Eymericus anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo nono perpetuis vinculis ſubegit Valentiæ Parochum, & Rectorem Sijllæ Petrum Seſplanes poſt hæreſis publicam abiurationem, eiuſque ſcriptorum combuſtionem *Fernand. anno præd. ex Diag. lib. 1. cap. 26.*

E mortalium oculis ſublatus eſt Nicolaus Eymericus, de Catholica Eccleſia optime meritus poſt quadraginta trium annorum continuatum curſum in Inquiſitione contra hæreticos anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo nono, qui anno 1383. ſcripſit librum de poteſtate Pontificis contra hæreticos, eius auctoritatem negantes: Item alium de duabus Chriſti naturis, & de tribus perſonis in Deo aduerſus errores Parochorum Valentinorum anno 1390. qui quando infirmis viaticum porrigebant, dicebant illis, *Credis quod hæc Sacra hoſtia eſt Pater, Filius, & Spiritus Sanctus*, & dicentibus illis *Credo* eos Sacro Viatico reficiebant. Eodem anno ſcripſit alium librum de Excellentia Chriſti & B. Virginis Mariæ contra quoſdam hæreticos male de ipſis ſentientes; & anno 1295. ſcripſit librum aduerſus alios hæreticos, S. Ioannem Euangeliſtam filium naturalem B. Mariæ Virginis aſſerentes. *Fernand. ad annum* 1399. *ex Diago lib. 1. cap. 26. & 27.*

Defuncto Eymerico fit Generalis Inquiſitor in Aragonia, Valentia, & Catalonia F. Franciſcus Sala., vir præſtantiſſimus, qui rei catholicæ zelo inflammatus, hæreticos inſequi, igneque, ac ferro perdere non deſtitit *Fernand.. ad annum* 1408. *ex Diag. lib. 1. cap. 34.*

Anno milleſimo quadringenteſimo tertiodecimo in Aragonia P. F. Bernardus Pagnes Inquiſitionis tribunal per ſe ipſum regebat, Baleares vero Inſulas per Vicarium, quo Apoſtolicis litteris die prima Aprilis datis, Benedictus XIII. Pontifex Bernardum prædictum in Aragonia, P. F. Guillelmum Sagarram verò Balearibus Inſulis Inquiſitorem præfecit omni ſubordinatione ſublata à Generali Inquiſitore Aragoniæ, hoc decreto vt Prouinciales eorum quolibet mortuo, in eius locum alium ſubſtituerent, neque vmquam tam remtoa loca ad vnius Inquiſitoris curam pertinerent, quæ cuncta vſque ad Sixti IV. tempora adamuſſim fuere obſeruata. *Param de Orig. Inquiſit. lib. 2. tit. 2. cap. 8. num. 11. & 12.* Quid autem ſub Sixto IV. actum ſit, dicitur infra.

P. F. Sanctius Beſaram Generalis Inquiſitor in Aragonia poſt Bernardum fuit anno milleſimo quadringenteſimo tertiodecimo, quando ſcripſerat eruditum librum in errores Arnaldi de Villanoua. *Fernand. ad eundem annum ex Diag. lib. 1. cap. 13. & lib. 2. cap. 92.*

P. F. Petrus de Fonte Luporum Sanctio in Generalis Inquiſitoris munere ſucceſſit, qui egregiam poſuit operam in exterminandis hæreticis ab Aragoniæ Regno circa annum 1420. Ex *eiſdem auctor. vbi ſ p.*

P. F. Petrus Fumacius in Aragoniæ Regno & ipſe tribunali S. Inquiſitionis Generalis Inquiſitor præfuit circa an. 1420. *Fernandez ad an.* 1415. *ex Plodio.*

Poſt Fumacium Inquiſitor Generalis efſulgebat in Aragonia P. F. Michael Ferriz in Sacra Theologia laureatus celebris anno milleſimo quadringenteſimo quadrageſimo. *Fernand. eodem an. ex Diago lib. 1. cap. 35.*

Anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo erat Generalis Inquiſitor in Aragonia P. F. Petrus Barent hæreticorum malleus. *Fernand. eodem an. ex Diago & Plodio.*

P. F. Matthias Florus erat Generalis Inquiſitor in Aragonia anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo, vir magni nominis, in ſibi demandato munere exequendo vigilantiſſimus, qui paucos annos ibidem præfuit. *Fernand. eodem anno ex Bzon. & Plod.*

P. Mag. F. Io. Francus Generalis Inquiſitor in Aragonia erat anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto, cuius fit mentio in Regeſtis Leonardi de Manſuetis Magiſtri Ord. fol. 149. in hunc modum. *Mag. Io. Francus conuentus Oſca Inquiſitor Generalis Aragoniæ habuit licentiam aſſumendi ſocium dummodo ſit alibi aſ-*

ſigna-

ſignatus. Dat. Peruſii 20. Iunij 1474.

P. Mag. F. Franciſcus Vitalis erat Generalis Inquiſitor anno 1475. de quo Regeſta Magiſtri Ord. Leonardi Manſueti hæc habenr. *Mag. Franciſco Vitali Inquiſitori Aragonia, & Priori conuentus Barchinonen. imponitur in meritum S. obedientia, quod inueſtigata veritate de querela Domini Franciſci Blanch clerici Valentina Diœc. cui Sanctiſſ. Pontifex dicitur tradidiſſe in commendam quandam Eccleſiam B. Mariæ de pulcro podio de Villanis, Diœc. Vrgellen. Ord. Pramaſtraten. qui dicit quod Mag. Bartholomæus della rapita, & nonnulli alij iniuſtè impediunt, & moleſtant ne pacificum poſſeſſum adipiſcatur, ſubſbeat eis vt deſiſtant, &c. Dat Romæ 16. Nouemb. an. 1475* Ex eiſd. Regeſt. fol. 178.

Anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo ſecundo erat Generalis Inquiſitor in Aragonia P. F. Chriſtophorus Galuez, qui ad inſtantiam P. F. Guillelmi Caſelles Maioricen. Inquiſitoris Theologorum cõuentum habuit de quibuſdam propoſitionibus erroneis, atque hæreticis, quas aliqui apud Maioricam diſſeminabãt quorum cenſuram Maioricen. Inquiſitor Romam ad Sixtum IV. detulit, qui Congregatione Theologorũ Vrbis, ac quatuor Cardd. præhabita, eandem confirmari decreuit. *Fernand. ex Diago lib. 1. cap. 33.*

Tandem Sixtus Papa IV. Minorita nati Saluatoris anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo tertio, ſupplicantibus Hiſpaniæ Rege & Regina per D. Gundiſaluũ Veteram Oratorem proprium apud Apoſtolicam Sedem, P. F. Thomam de Turre Cremata Dominicanum Generalem in Caſtellæ & Legionis Regnis Inquiſitorem à ſe anno 1481. iam inſtitutum, in Regnis quoque, ac tota ditione ad Aragoniæ Coronam ſpectantibus, cum ampliſſima facultate ſacro Inquiſitionis tribunali præſidere voluit, litteris Apoſtolicis eidem datis. & ex hoc tempore defecit à Prouincialibus auctoritas creandi Inquiſitores in Corona Aragoniæ. Cum verò animaduertiſſent Catholici Reges prædicti Dominicanos F. F. per ducentos & triginta propemodum annos continuata ſucceſſione in Aragonia, Valentia, Cathalonia, cœteriſque eiuſdem Coronæ ditionibus in hæreticos catholicæ fidei incremento maximo oblatraſſe, ſupradicto Oratori Gundiſaluo mandauere, vt Apoſtolicum diploma ab eodem Sixto Pont. impetraret, quo perpetuis futuris temporibus ſanciretur, ne quiſquam præter Dominicanos in cunctis ditionibus Coronæ Aragoniæ S. Inquiſitionis tribunali præeſſet. *Zurita lib. 20. Annal. Arag. Fernand. in Concert. ad an. 1483. & Param. lib. cap. 8.*

Poſt receptum Apoſtolicum Breue, Generalis Inquiſitor Thomas in Aragonia Inquiſitorem inſtituit P. F. Gaſparem Iuglarem 4. Non. Maij anno 1484. cum Beato Petro Arbues Canonico Eccleſiæ Cæſarauguſtanæ, vt referr P. Salelles de Orig. Inquiſit. Prolegom. 4. cum Fernanddez ad annum 1483.

Deſignauit poſtmodum Inquiſitores in eodem Regno Aragoniæ prædictus Generalis Inquiſitor Thomas à Turrecremata P. F. Ioannem de Coliuera Magiſtrum celebrem ex noſtro conuentu de Calatadiud qui an. 1501. deceſſit, & D. Alphonſum Alarcon Canonicum Palentinum cum Fr. Ioanne de Colmenares Anguilaren. Abbate Ord. Ciſtercien., vel vt alij referunt Præmoſtraten. *Fernand. vbi ſup. ex Paramo lib. 2. cap. 8. Zurita part. 4. lib. 20. cap. 65. & Diag. lib. 2. cap. 92.*

Anno milleſimo quingẽteſimo ſeptimo Generalis Inquiſitor erat in Regnis Aragoniæ, Valentiæ, Nauarræ & Cathaloniæ P. F. Ioannes Enguera Catholico Regi à ſacris confeſſionibus, Ilerden. Epiſcopus ex Ord. noſtro aſſumptus, qui conſtanti pectore demandatam ſibi præfecturam pro viribus adimplens, hæreticos à prædictis Regnis eliminauit, vſque ad annum milleſimum quingenteſimum duodecimum quo vitam cum morte copulauit. *Fernand. ad an. 1507. ex Diago lib. 1. cap. 45. & Zurita par. 6. lib. 8. cap. 5.*

Poſt Engueræ exceſſum in Regnis præfatis conſtituitur Generalis Inquiſitor P. F. Ioannes Paul anno milleſimo quingenteſimo tertiodecimo, qui tantum onus cũ ſui laude portauit pluribus annis. *Fernand. vbi ſup. ad an. 1513. ex Param. l. 2. tit. 2. cap. 3.*

Præter præfatos fuere quoque à Magiſtris Generalibus Ordinis noſtri alij inſtituti in Aragonia Generales Inquiſitores, vt eorum Regeſta in hunc modum teſtantur.

Magiſter Io. Franco conuentus Oſca Inquiſitor Generalis Aragonia, qui per Magiſtrum Ioannem Lazaragh Vicarium Generalem dicitur abſolutus, declaratur non benè abſolutus, & denuo inſtituitur Inquiſitor, & omnis alius abſoluitur, & inſtituitur in Aragonia &c. Datum Roma 2. Decemb. 1475. Ita habetur in Regeſtis Leonardi de Manſuetis Magiſtri Generalis §. *Prouincia Aragonia.*

Tit. 4. Aquitaniæ.

FVere quoque & in Aquitania ab Ordinis incunabulis Generales Inquiſitores, S. Patris Dominici filij, cuius rei teſtimonium extat, tum in Annal. Eccleſ. tū in Regeſtis *M*agiſtrorum Generalum.

In Regeſtis Magiſtri Generalis Māſueti de Peruſio (anteceſſorum enim illius Regeſta temporis iniuria periere) Aquitaniæ Generalis Inquiſitor legitur in hunc modum P. Elias Guiberti. *Magiſter Elias Guiberti fit Generalis Inquiſitor pro titulo Aquitania dummodo fuerit diſpenſatus ſuper atate. Florentia die 26. Nouemb.* 1474.

P. F. Bernardus Guidonis fuit in Aquitania Generalis Inquiſitor, à Ioanne XXII. Pontifice Apoſtolicus Nūcius cum F. Bertando Minorita in Lombardiam, Aetruriamque miſſus pro pace inter Robertum Regem, & Ciuitates confederatas ſancienda, qui cum tantùm inducias ad ſex menſes inter partes fuiſſent conſequti, Io. Pontifex anathema in illos, qui eas eſſent violaturi publicauit. *Bzou. in Annal. Eccleſ. anno 1317. num 3.*

Tit. 5. Argentinæ.

PAter Mag. F. Gaſpar Grunendualt. à Magiſtro Generali Ioachino Turiano in Argentinen. Baſileen. & Conſtantien. Diœceſibus Inquiſitor hæreticæ prauitatis inſtituitur anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo ſecundo, de quo Regeſta eiuſdem Magiſtri Ord. tale perhibent teſtimonium. *P. M. Gaſpar Grunendualt Conuentus Friburgenſis fit Inquiſitor hæretica prauitatis in Diœceſibus Argentinen. Baſileen. & Conſtantien. cum plenaria poteſtate, die 17. Iunij Roma 1492.* Ex eiſdem Regeſt. fol. 124.

Tit. 6. Abulæ.

PAter Fr. Ferdinandus de S. Dominico Abulæ S. Inquiſitionis tribunal rexit, qui anno 1491. in cauſa necati infantis apud opidum Guardiæ ſedens pro tribunali in actu fidei ſolemniſſimo ſententiam dixit. Deinde anno eodem 16. Cal. Decemb. ibidem in altero actu fidei ſolemniter habito plures iudaizantes ſęculari brachio tradidit. *Fernand. in Concertat Prad. an* 1483.

Tit. 7 Armeniæ, Georgianæ, Tartariæ, Ruſsiæ ac Vualachiæ.

ERuditiſſimus Paramus de Origine S. Inquiſitionis lib. 2. cap 29 hæc haber. *Albertus Caſtellanus inter pontificias Bullas, quas impreſſit Venetijs anno dom. 1516. octo, aut nouem à Gregorio XI. ab an. Pontificatus eius quarto vſque ad octauū, hoc eſt à Natiuitate Domini 1378. à confirmato autem Pradicatorum Ordine 162. expeditas tradidit, quibus inter alia continetur, Fratres Dominicanos magnis laboribus, ac perſequtionibus verbum Domini infidelibus, qui ad Orientem, Auſtrum & Septentrionem incolunt annunciare, ac in Vualachia, Tyri, ſiue Trapizunda, & alijs remotiſſimis regionibus cœnobia conſtruxiſſe, pluresque à Gregorio prædicta familia miſſi, eorum Antiſtite conſtituto Venerab. Fratre Helia Petit Gallo. Alia item Vrbani VI. Bulla conſtat Gregorium XI. Inquiſitorem Generalem in illis partibus F. Ioannem Gallum eiuſdem Ordinis delegaſſe; cum tamen is mortuus eſſet; Vrbanus in Bulla Pradicatorum Generali mandat quatenus tres in eius locum nominet Inquiſitores, alterum in Armenia, ac Georgiana; alium in Gracia, & Tartaria; tertium verò in Ruſſia ac ambabus Vualachijs. Ergò latiſſimè patet S. Officij*

an-

auctoritas, magnaque ſunt Dominicanorum in Inquiſitionem merita, qui eius fructum in abdiſiſſimos mundi angulos propagauerunt. Hæc ille.

Qui verò fuerint illi tres de Pontificis Vrbani mandato in præfatis locis inſtituti, vel alij poſt ipſos, ſcriptores nequaquam referunt.

Tit. 8. Aſten.

ANno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto 4. Iunij conſtitutus eſt Aſtenſis Inquiſitor P. Mag. F. Vgo de Albinis ex conuentu Chierien. de mandato Summi Pont. Sixti IV. & conſenſu Diffinitorij Capit. Generalis. *Ex Regeſt. Leonardi Manſueti Mag. Ord.*

Sequenti anno P. F. Michael de Valentibus cum fuiſſet amotus ab Inquiſitoris officio, & in eius locum inſtitutus Vgo ſuprad. ex Sixti Pont. IV. mandato reſtitutus eſt Aſtenſis Inquiſitor, vt ex præfatis Regeſtis habemus fol. 198.

P. F. Michael de Medijs recenſetur Aſtēſis Inquiſitor ſub anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo quarto in Regeſtis Ioachini Turriani Mag. Generalis fol. 247.

Aliorum Aſtenſium Inquiſitorum non habuimus, ea propter ſilentij tenebris eos inuolutus relinquimus.

Tit. 9. Auenionen.

GRaſſante impia Caluini hæreſi in pluribus orbis Chriſtiani partibus, Sacrum Inquiſitionis tribunal in Auenionenſi vrbe, eiuſque diœceſi, nec non Comitatu Venaiſino conſtituit Paulus Papa III. primo ibidem Inquiſitore Generali conſtituto P. Mag. F. Bernardo de Arelatenſi conuentu à Card. Sandoleto Epiſcopo Carpentora ten. per patentes litteras Apoſtolica authoritate roboratas, datas 2. Aprilis an. 1541. qui maximo cum catholicæ fidei incremento illud rexit vſque ad annum 1571. quo è viuis exceſſit.

P. F. Florus Prouincius datur ſucceſſor Bernardo in regimine huius ſacri tribunalis à Card. de Armeniæ Legato, de mandato Pij V. Pont. Max. die 8. Auguſti anno 1571. deceſſit an. 1589.

P. F. Ludouicus de Verums ex conuentu Carpentoratenſe ſuffectus eſt Inquiſitor à Card. Borbonio Legato de mandato Sixti V. Pont. Mag. die 20. Martij an. 1590. qui vitæ probitate, morum candore, atque ſcientiæ cumulo ornatus ad Archiepiſcopatum Narbonen. promotus eſt anno Iubilei 1600. de quo ſupra in Archiepp. Narbonen.

P. F. Stephanus Lemaire Sacræ Theol. Doctor ex prouincia Occitana in promoti Ludouici locum Generalis Inquiſitor renunciatur à Sacra Congregatione S. R. & Vniuerſalis Inquiſitionis, per litteras patentes datas 8. Iunij anno 1601. Clemente VIII. Pont. Max. qui annis pluribus demandatum ſibi onus cum laude ſuſtinuit, compleuitque dierum ſuorum curſum.

P. F. Sebaſtianus Michaelis Mag. ex oppido S. Zachariæ Maſſilien. Diœc. conuentus eiuſdem ciuitatis filius, omni virtutum, atque ſanctitatis laude vir, prædicator verè Apoſtolicus, regulariſque obſeruantiæ in Gallia reſtitutor, Stephano datur ſucceſſor in S. Inquiſitionis tribunali regendo. Hic à fundamentis conſtruxit Parilijs in vico S. Honorati conuentum noſtrum S. Mariæ Annunciatæ ſub ſtrictiori obſeruantia, in quo depoſito carnis onere perrexit ad Chriſtum. Abſente autem eo ab Auenionenſi Inquiſitione, illam rexit P. Mag. F. Claudius Dublet Auenionenſis.

Datur ſucceſſor Sebaſtiano in hoc tribunali ſacro P. Mag. F. Iacobus Vilartus an. 1617. ex Pœnitentiario Apoſt. S. Mariæ Maioris de Vrbe aſſumptus ab Vrbano Papa VIII. qui pluribus annis eidem eximiè præfuit.

Poſt Iacobum efficitur Inquiſitor P. Mag. F. Petrus Dambruc de Claromontenſi cœnobio, eximiæ doctrinę, probitatiſque vir, qui plures in ordine dignitates fuerat conſequutus. Deceſſit in ſuo munere anno 1632.

P. F. Ioannes Ferrau Mag. de Toloſano conuentu Narbonæ ortus eximiæ virtutis, obſeruantiæque vir renunciatur à S. Congregatione S. R. Inquiſitionis Generalis Inquiſitor annuentem Vrbano VIII. datis litteris patentibus 5. Id. Decemb. anno 1632. qui domum pro Inquiſitoribus conſtruxit, fuitque Prouinciæ Occitanæ Prouin-

nincialis, ac conuentus S. Maximini Prior. Denique meritis, atque diebus multis onuſtus, vitam cum morte commutauit ſub Innocentio X.

P. F. Petrus Doſſur S. Theol. Mag. vir eruditiſſimus ex Toloſano cōuentu, poſt Ioannem datur Generalis Inquiſitor Auenionenſis à Sac. Congregatione S. Inquiſitionis, Innocentio X. annuente, quod tribunal vſque ad annum 1658. rexit.

P. F. Ioannes Icard de Toloſano conuentu, Doſſur datur ſucceſſor, qui à Nicolo Rodulphio Mag. Ord. Romam vocatus, Priorque cœnobij S. Sixti inſtitutus, ibidem regularem obſeruantiam inſtituit, & promouit. Pœnitentiarius Apoſtolicus in LibernianaBaſilica deinde delectus, ibidem manſit vſque ad 5. diem Septembris anni 1658. qua à ſanctiſs. Dom. noſtro Alexandro Papa VII. Generalis Inquiſitor creatus eſt, à quo præſentem Inquiſitorum nomenclaturam ex Archiuo illo deſumptam ſuſcepimus.

Tit. 10. Auſtriæ.

ET in Auſtria Generales Inquiſitores Dominicanos Fratres fuiſſe conſtat; etenim cum in Archiducatu illo anno milleſimo trecenteſimo tertiodecimo plures hæreſes diſſeminarentur, quas Trithemius in Hirſaugenſi hiſtoria refert, Gremamque verſus multa hæreticorum millia peterent, à Dominicanis Inquiſitoribus, quam plurimis eorumdem concrematis, cœteriſque in alias regiones ſeptentrionales fugatis, hæreticalis peſtis profligata eſt, qua de re videndus eſt Paramus de origine S. Inquiſit. lib. 2. tit. 2. cap. 26.

2 Preterea anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo tertio in Auſtria Generalis Inquiſitor erat P. M. F. Michael Franciſci, de quo in Regeſtis Magiſtri Ord. Ioachini Turriani fol. 50. hæc habentur. *Mag. Michael Franciſci conuentus Inſulenſis ſit Inquiſitor totius terræ Archiducis Auſtriæ filij Regis Romanorum. Venetijs 28. Iunij* 1493.

Tit. 11. Balearium Inſularum.

BAlearibus in inſulis ſacrum Inquiſitionis tribunal per ſuos Vicarios rexere Generales Aragoniæ Inquiſitores, Gregorij IX. Pont. Max. auctoritate ab anno 1232. vſque ad annum 1413. quo Benedictus in ſua obedientia XIII. dictus, æſtuante in eccleſia ſchiſmate, in Aragonia & Gallia velut verus Pontifex veneratus, ſuis litteris 1. Aprilis datis Patres noſtros Bernardum Pages in Aragonia Generalē Inquiſitorem reliquit, Michalem Segariam verò Balearibus Inſulis præfecit, ſublata eidem omnimoda ſubordinatione Inquiſit. Aragoniæ, quod inuiolabiliter ad annum vſque milleſ. quadringenteſimum octogeſimum tertium obſeruatum eſt, quo cunctorum Regnorum coronæ Caſtellæ, Legioniſq; ſacrum Inquiſitionis negocium P. F. Thomæ de Turrecremata à Sixto Papa IV. demandatum eſt. *Param de orig. Inquiſit. lib. 2. tit. 2. cap. 8.*

Martini Papę V. temporibus recenſetur ibidem Inquiſitor anno 1426. P. F. Petrus Murta: *Fernandez. eodem an.*

Inſtituitur eodem anno ibidem Inquiſitor P. F. Raphael Garzia, de quo in Regeſt. ſuprad. eod. fol. tale habetur teſtimonium. *Mag. Raphael Garzia fuit inſtitutus Inquiſitor Maioricarum, cum quo Papa diſpenſauit in defectu ætatis, ſicut patet per breue Apoſtolicum ſub die 21. Febr. dat. Romæ die 25. Febr.* 1475.

P. F. Nicolaus Metula ſacrum Inquiſitionis tribunal regebat anno 1475. de quo in Regeſt. Leonardi de Manſuetis Mag. Ord. fol. 151. ita dicitur *P. Nicolaus Merola Inquiſitor Maioricarum, ac Regius Confeſſor habet licentiam ſumendi vnum ſocium, & etiam cum vno antiquo Patre comedendi in cella dat. Romæ 26. Iun.* 1475.

P. F. Io: Gerardus ibidem regebat Inquiſitionis tribunal anno milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimo ſecundo. *Fernand.* eodem an.

Anno 1482. præerat huic Sac. tribunali P. Mag. Guillelmus Caſella, qui omni diligentia adhibita catholicam veritatem ab hæreticorum perfidia defenſauit

nam

nam eodem anno cum P. F. Chriſtophoro Caluez Generali Inquiſitore Aragoniæ egit vt congregationem Theologorum haberet de quibuſdam propoſitionibus hæreſim ſapientibus, quas aliqui Baleatibus in Inſulis diſſeminabant, quod & præſtitum eſt: vt verò cenſura firmiori niteretur fundamento, Guillelmus illam ſecum ad Sixtum IV. Romam detulit, qui eam comprobauit. Anno 1490. eidem tribunali etiam præerat, nam de eo Inquiſitore meminère Regeſta Ioachini Turriani Magiſtri Generalis fol. 197.

Tit. 12. Barchionen.

QVi in Cathaluniæ Principatu recenſentur Inquiſitores, etiam Barchinonenſi in ditione ius vt in plurimum dixere, de quibus infra. In præſenti autem illos recenſemus, quos Barchinonæ tantū præfuiſſe adinuenimus, ſuntq; ſequentes.

1 P. F. Io: Comes ibidem præerat Inquiſitor anno 1474. de quo in Regeſt. Leonardi de Manſuetis fol. 150. ita dicitur. *Mag. Io. Comes Inquiſitor in Ciuitate, & diœceſi Barchinonen. habuit confirmationem gratiarum omnium conceſſarum ſibi à Magiſtro Martiali, quod nullus inferior &c. & nullis obſtant. 9. Iunij.*

2 P. F. Dominicus Leonenſis ſacrum tribunal regebat ibidem anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo primo, vt reſtatur Fernandez in Concertat. Præd. eodem anno.

3 P. F. Io. Nauardu ibidem Iquiſitor præfuit, cuius meminit Fernandez loco ſuprad. ſilet tamen tempus, quo id cōtigerit.

Tit. 13. Baſileen.

BAſileæ quoque ſacrum Tribunal Inquiſitionis fundaſſe atque rexiſſe Fratres Prædicatores vſque ad annum 1492. certum eſt: nam eodem anno in Regeſt. Magiſtri Ord. Ioachini Turriani fol. 124. ita legitur. *Mag. Gaſpar Grunewaldt conuentus Friburgenſis ſit Inquiſitor hæreticæ prauitatis in diœceſibus Argentinen. Baſileen. & Conſtantien. cum plenaria poteſtate Romæ 17. Iunij 1492.* eam tamen ſacram inquiſitionem exterminauit, ſper deſilua impius Lutherus.

Tit. 14. Beneuentani.

1 IN Beneuentana ciuitate, ac diœceſi Tribunal ſacræ Inquiſitionis à noſtris Prædicatoribus rectum eſſe certum eſt; nam anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo nono, cum ciuilium bellorum in Italia occaſione prouincias plures illus infeciſſent hæreſes, Nicolaus Papa IV. Beneuentano Inquiſitori P.F. Rogerio de Neapoli, alijſque in Neapolitano Regno Inquiſitoribus, vt tam in eos, quàm in eorum fautores omni rigore procederent, iniunxit datis Apoſtolicis litteris Romæ 10. Cal. Maij an. 1289. *Bozon. in Annal. Eccleſ. an. præd. num. 7. & Taeg. in monum. Ord.*

Tit. 15. Bergomen.

PEculiarem Inquiſitorem non habuiſſe Bergomenſem Ciuitatem, atque diœceſim ante annum 1494. ex Archiuo eiuſdem S. Inquiſitionis apparet; nam antea ipſi Generali Inquiſitori Superioris Lombardiæ ſubijciebatur. Anno autem præfato P. F. Chriſtophorum Bergomen. fuiſſe ſpecialiter ibidem Inquiſitorem, ex monumentis eiuſdem S. Inquiſitionis manifeſte eluceſcit, qui illam vſque ad annum 1500. rexit.

A R. P. M. F. Auguſtinus de Papia fuit Inquiſitor ab an. 1500. vſq; ad 1506.

A R. P. M F. Antonius de Caſali fuit ab an. 1506. vſque ad 1508.

A R. P M. F. Io: Baptiſta de Grattarolis a Bergamo ab an. 1508. vſq; ad 1511.

A R. P. M. F. Georgius de Caſali fuit ab an. 1511. vſque ad 1520.

A R. P. M. F. Antonius Paſſinus de Bergamo ab anno 1520. vſque ad 1524.

A R. P. M. F. Ioannes Cereſolus à Berg. fuit ab an. 1524. vſque ad 1530.

A R. P. M. F. Damianus de Bergamo ab an. 1530. vſque ad 1535.

A R. P. M. F. Ioannes de Conſulis à Bergamo ab anno 1535. vſque ad 1536.

10 A R.

A R. P. M. F. Dominicus Adelaſius à Bergomo ab anno 1536. vſque ad 1554.

A R.P.M.F. Dominicus Bergomenſis de Captino fuit ab anno 1555. vſque ad 1556.

A R. P. M. F. Ludouicus Bergomenſis de Luere fuit ab anno 1556. vſque ad 1564.

A R. P. M. F. Auguſtinus Tertius de Bergomo ab anno 1565. vſque ad 1568.

A R.P. M.F. Aurelius Odaſius Bergomenſis à Martinengo fuit ab anno 1568, vſque ad 1575.

A R.P. M. F. Angelus de Aduocatis à Bergomo ab an. vſq; ad 1580.

A R. P. M. F. Nicolaus Gionchus de Brittonoro fuit ab an. 1560. vſque ad 1586.

A R.P.M.F. Dominicus Villa de Lauda fuit ab an. 1586. vſq; ad 1591.

A R.P.M.F. Vincentius Fantuccius de Bononia fuit ab anno 1592. vſque ad 1595.

A R.P. M. F. Pius de Lugo fuit ab an. 1596. vſque ad 1606.

A R.P. M.F. Michael de Natalis à finali fuit ab an. 1607. vſq; ad 1609.

A. R. P. M. F. Silueſter Vgolottus Mediolanenſis à Caſtellino fuit ab anno 1610. vſque ad 1616.

A. R.P. M. F. Benedictus Rota de Mantua fuit ab an. 1616. vſque ad 1617.

A. R. P. M. F. Archangelus Falbertus à Recineto fuit 1617. vſque ad 1619.

A. R.P. M. F. Auguſtinus Petrettus de Regio fuit ab an. 1620. vſq; ad 1624.

A. R. P.M. F. Hyeronimus Brixienſis de Quintiano fuit ab anno 1624. vſque ad 1625.

A. R. P. M. F. Paulus Bumaſcus de Crema fuit ab anno 1625. vſque ad 1626.

A. R. P. M. F. Paulus de Ferrariā fuit ab an. 1626. vſque ad 1627.

A. R. P. M. F. Benedictus Brixienſis de Oriano fuit ab anno 1627. vſque ad 1628.

A. R. P. M. F. Iſidorus Brixienſis à Fignano fuit ab anno 1629. vſque ad 1633.

A. R. P. M. F. Io. Baptiſta Raymundus de Ganardo Brixienſis ab an 1633. vſque ad 1647.

A. R. P. M. F. Io. Ludouicus bona de Venetijs fuit ab an. 1647. vſque ad 1652.

A. R. P. M. F. Vincentius Maria Riualius de Bononia fuit ab anno 1652. vſque ad 1661.

A. R. P. M. F. Seraphinus Bonellus à Mantua fuit ab anno 1662. vſque ad 1663.

A. R.P. M. F. Xiſtus Cerchius de Bononia fuit ab anno 1663. & 1664.

A. R. P.M. F Vincentius de Seraphinis, Anconitanus à Monte Santo Vito inſtitutus fuit Inquiſitoris Bergomenſis die 12. Martij 1665. & die 2. Maij Eiuſdem anni Bergomum peruenit, vir doctus, & eruditus, qui in demandato ſibi munere exercendo omnem adhibet conatum vt ſibi creditos fideles in via veritatis dirigat, atque in fide catholica confirmet.

Tit. 16. Boemiæ.

1 ANno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo octauo B. Corradus Theutonicus in Boemia Generalis Inquiſitor Apoſtolicus, dum ſe hæreticis validè opponeret, toto conatu, vt ex Bœmia eliminarentur intendens, à Io: Rege occiſus, ſanguine ſuo chriſtianam diſciplinam ſanxit pluribus poſt mortem miraculis coruſcans. *Fernand. inconcertas ad ann. ſuprad. & Plod. de Vir. Illuſt. p. 2.*

2 In Boemia quoque erant an. 1488. Generales Inquiſitores ex Prædicatorum familia, cuius rei teſtimonium proſtat Regeſtis P. F. Leonardi de Manſuetis Magiſtri Ordinis in hunc modum. *Magiſter Valentinus de Bruma conuentus Albæ Regalis fit Inquiſitor in Prouincia Vngariæ, & Boemiæ cum omni auctoritate. Romæ 19. Ianuarij* 1488.

3 Generalis in Bœmia. Inquiſitoris annis pluribus præfecturam ſuſtinuit P. F. Io: Eſconfeld, accerrimus, atque indefeſſus hæreticorum oppugnator, qui cum catholicos in fide ſuis ſacris concionibus conſtabiliendo, hæreticorum impia dogmata, ac verſutias propalare non deſiſteret,

ab

ab eiſdem ſæpe ſæpius ad mortem conquiſitus, tandem feria ſexta in Paraſcene, dum Pragæ ſe ad concionandnm præpararet, ab hæretico in veſtimentis ouinm accedente, ſimulata ſcilicet confeſſione eidẽ emittenda, in propria cella iugulatus, pluribuſque vulneribus confoſſus, fœlicem ſpiritum Deo reddidit an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo. *Paramus lib.2.tit.2. cap.27. & Fernand.ad an.ſuprad.*

Tit. 17. Bononien.

BOnonienſi in Vrbe peculiares Inquiſitores non inuenimus niſi ab an. 1307 nam antea ſub Generalium Inquiſitorum Lombardiæ regimine erat.

1 P. F. Ioannem Taſcherium fuiſſe Bononiæ Inquiſitorem inſtitutum an. milleſimo trecenteſimo ſeptimo aſſerit Fernandez noſter in Concert. Præd. eodem anno ex Leandro Alber. & Paramo, quem optimum fidei zelatorem affirmat, atque hæreticorum colluuiem à ſuæ ciuitatis & ditionis ingreſſu fugaſſe teſtatur.

2 P.F. Simon de Nonaria S. Th. Mag. erat Inquiſitor Bononienſis anno 1470. qui fuit à Magiſtro Ordinis à ſuo officio amotus anno 1474. vt apparet ex ſequenti.

3 P. F. Michael de Hollandia inſtitutus eſt Inquiſitor Bononienſis anno 1474. de quo ſicut & de antecedenti ita teſtatum reperitur in Regeſt. Leonardi Manſueti Mag.Ord. *Mag. Simon de Nouaria fuit abſolutus ab officio Inquiſitionis Bononien. 3. Iunij 1474 & F. Michael de Hollandia fuit inſtitutus Inquiſitor Bononien. eadem die.*

4 P. Mag. F. Petrus Martyr Paſſerinus de Sextula Socius Magiſtri Generalis Thomæ Turci, & Prouincialis Terræ Sanctæ, poſt eiuſdem deceſſum Bononienſis Inquiſitor renunciatus eſt ab Innocentio X. an. 1650. ſequentique anno Procnrator Ord. delectus, viuit in eo munere laudabiliter hoc anno 1666.

5 P.Mag.F. Vincentius Paulinus huic ſacro Tribunali Inquiſitor præeſt vir doctus & cordatus. Coeterorum autem Inquiſitorum ſeriem conſequi non valnimus.

Tit. 18. Boſnæ.

1 IN Boſna Generales Inquiſitores præfuere noſtri Patres Prædicatores, qui in Regno illo fidem Ieſu Chriſti à Fraticellorum erroribus vindicantes, eorum hæreſim ex illis partibus eliminauere, obſtinatis igne ac ferro conſumpris, Ioanne XXII. Pontifice Max. mandante. *Param. lib. 2. tit.2. cap.28. Fernand. in Concertat. ad an. 1320.*

Tit. 19 Brandeburgen.

1 A Magiſtro Generali Ioachino Turriano inſtitutus eſt Inqniſitor in diœceſibus Brandebnrgen Caminen. & alijs P. Mag. F. Ioannes Botzyn anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo primo, tale enim de hoc Regiſtis eiuſdem proſtat teſtimonium. *Mag. Io. Botzyn. Diffinitor Capituli Geberalis fit hæreticæ* prauitatis *Inquiſitor in diœceſibus Brandeburgen: Lubucen. Harel. Gergen. & Caminen. cum gratijs &c.* Cenoman. 29. *May.* Ex eiſdem Regeſt. fol. 286.

Tit. 20. Britanniæ.

1 ET in Britannia ſacrum Inquiſitionis tribunal erexere Prædicatorũ Ordinis filij, cui præfuiſſe Patrem F. Homnecium, & P. Mag. F. Ioannem Coſſar certum eſt, teſtimonium perhibentibus Regeſtis Magiſtri Generalis Ioachimi Turriani huius tenoris. *Magiſter Homucius fit Vicarius Inquiſitionis in natione Britanniæ cum gratijs &c. non derogando tamen iuribus Magiſtri Ioannis Coſſas, quando perſonaliter ad Britanniam pro officio exercendo accederet, & ſit eius Coadiutor propter ſenectutem, & caſu quod ipſe Mag. Io. Coſſat Inquiſitor decederet ab hac vita, ſit Inquiſitor cum poteſtate &c. In contrarium &c. Romæ die 23. Iunij 1500.*

Tit. 21. Brixien.

Ab anno 1375. Brixiæ ſacræ Inquiſitionis Tribunal fuiſſe, certum, eſt primuſque recenſentur ibidem peculiaris Inquiſitor qui ſequitur, cœteri verò eius ſucceſſores fuere ſequentes ex Archiuo eiuſdem excripti.

P. F. Antonius de Piſauro Inquiſitor Generalis Brixiæ & eius diœceſis an. 1375.

P. F. Ambroſius de Arctardis Sac. Th. profeſſor Inquiſitor Generalis Brixiæ an. 1398.

P. F. Antonius de Brixia Inquiſitor Generalis an. 1400.

P. F. Iacobus de Brixia Inquiſitor Generalis an. 1407.

P. F. Angelus de Verona Inquiſitor Generalis an. 1439.

P. F. Iacobus de Brixia artium Doctor Inquiſitor Generalis an. 1450.

P. F. Antonius de Brixia S. Theol. Profeſſor Inquiſitor Generalis an. 1460.

P. F. Martinus de Claris Inquiſitor Generalis Brixiæ an. 1461.

P. F. Ioannes de Sancto Miniato Inquiſitor Generalis an. 1464.

P. F. Bartholomeus de Montagnana Inquiſitor Gen. an. 1468.

P. F. Antonius de Grumellis de Soncino Inquiſitor Generalis an. 1470.

P. F. Antonius de Brixia Inquiſitor Generalis an. 1474.

P. F. Ioannes de Gandino Inquiſitor Generalis an. 1476.

P. F. Iacobus de Brixia Inquiſitor Generalis an. 1477.

P. F. Antonius de Brixia Inquiſitor Generalis an. 1480.

P. F. Angelus de Verona Sac. Th. Baccalaureus Inquiſit. General. an. 1499.

P. F. Apolonius de Gauardo Inquiſitor Generalis an. 1500.

P. F. Andreas Portulaca de Brixia Inquiſitor Generalis an. 1503.

P. F. Silueſter de Prierio Magiſter Inquiſitor Generalis an. 1508.

P. F. Georgius de Caſali Inquiſitor Generalis an. 1511.

P. F. Hieronymus de Zauda Inquiſitor Generalis an. 1518.

R. D. P. Bartholomeus à Senica Ordinis Predicatorum Epiſcopus Iuſtinopolitanus SS. D. N. Referendarius & Inquiſit. Generalis Brixiæ &c. 1520.

P. F. Thomas de Triuiado Magiſter Inquiſitor Generalis an. 1521.

P. F. Petrus de Cathaneis à Prouaglio Inquiſitor. Generalis Brixiæ, & eius Diœceſ. an. 1517.

P. F. Donatus de Brixia Inquiſitor Generalis. an. 1530.

P. F. Petrus Martir de Brixia S. Palatij Apoſtolici Magiſter, Inquiſitor Generalis. an. 1542.

P. F. Stefanus de Confortis de Quintrano Sac Theol Doctor Inquiſitor Generalis. an. 1543.

P. F. Io. Baptiſta Chiarinus Cremonenſis Inquiſitor Generalis. an. 1549.

P. F. Aurelius Schilinus S. Theol Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1560.

P. F. Thomas de Zobbijs Magiſter Inquiſitor Generalis. an. 1569.

P. F. Dominicus de Bazzardis Magiſter Inquiſitor Generalis. an. 1577.

P. F. Geruaſius de Guidiciolo Magiſter Inquiſitor Generalis. an. 1578.

P. F. Vincentius de Monte Santo Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1581.

P. F. Ciprianus de Aſimino Lector Inquiſitor Generalis. an. 1582.

P. F. Io. Baptiſta de Finario Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1586.

P. F. Dominicus de Lauda Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1591.

P. F. Auguſtinus Galaminus Braſſichellenſis Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1593.

P. F. Paulus Palearius de Capriata Magiſter Inquiſit. General. an. 1596.

P. F. Franciſcus Petraſanta de Ripalta Lector Inquiſit. General. an. 1601.

P. F. Silueſter de Caſtileone Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1626.

P. F. Hieronymus Quintianus Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1630.

P. F. Clemens Ricetti de Iſeo Magiſter Inquiſitor Generalis. an. 1639.

P. F. Petrus Martir de Reggiato Magiſter Inquiſit. Generalis. an. 1947.

P. F. Vincentius Cimarellus de Corinalto Magiſter Inquiſitoris Generalis. an. 1652.

P. F.

P. F. Vincentius Maria Riccalius Magiſter Inquiſit. Generalis fit 1662.

P. F. Sixtus Cerchius Sac. Theol. Mag. Inquiſit. Generalis Brixiæ, & Diœceſ. creatus anno 1665. qui Luca oriundus Bononiæ ortum habuit, atque Ferrariæ noſtræ Sacræ Religioni nomen dedit. Ab Eminentiſs. Card. Columna in Theologum aſſumptus, in officio quoque Procuratoris Ord. P. Magiſtro Campanæ Socius inſeruiuit, uir doctus, & cordatus.

Tit. 22. Burgundiæ.

1 IN Burgundia noſtros Dominicanos Patres Sacrum Inquiſitionis tribunal erexiſſe, certo certius eſt; nam Innocentius IV. anno milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſeptimo Apoſtolicis litteris præcepit Priori Biſuntino Ord. noſtri, vt in Burgundiam, atque Lotharingiam ad extirpandos hæreticos iam ibidem pullulantes, Fratres Inquiſitores, viros prudentes, ac ſagaces mitteret; litteræ autem prædictæ fuere datæ 16 Cal. Decemb. Auctoritate igitur Apoſtolica Prior Inquiſitores in Lotharingiam atque Burgundiam delegauit, quibus, aliis continuata ſucceſſione ſuffectis Inquiſitoribus, Catholica fides in eiſdem Prouincijs fuit ab hæreticorum impia verſutia vindicata. Qui autem fuerint miſſi Inquiſitores, non recenſentur à ſcriptoribus noſtris, eorum nominibus in libro vitæ, vt credimus conſcriptis. *Bzouius in Annal. Eccleſ. ad an. 1247. num. 4.*

Tit. 23. Cantabriæ.

1 ANno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo ſeptimo D. F. Didacus Deza Taurenſis F. Thomæ de Turrecremata in munere Generalis Inquiſitoris in Hiſpania ſucceſſit, tunc Giennenſis Epiſcopus, qui cum alios Inquiſitores in Hiſpaniarum Regnis conſtituiſſet, P. F. Antonium Amayam in Cantabria delegit, qui virili pectore demandato ſibi muneri operam dando, populum ſibi commiſſum ab omni hæreſis labe vindicauit. *Fernandez in Concertat. ad annum ſuprad.*

Tit. 24. Carcaſſonen.

CArcaſſonenſis Inquiſitio antiquiſſima eſt apud noſtros Prædicatores, eo vel maxime quod S. Pater Dominicus primus Inquiſitor in Eccleſia S. Dei inſtitutus atque in Albigenſes hæreticos miſſus, Toloſæ, & Carcaſſonæ pluribus annis permanſit: continuatam autem horum Inquiſitorum poſt S. P. Dominicum ſeries nobis hucvſque non innotuit; ſequentes autem tantum enumeramus, quos adinuenimus.

Anno milleſimo trecenteſimo ſexto erat Carcaſſonenſis Inquiſitor P. Mag. F. Guillelmus militis, qui & totius Galliæ Generalis Inquiſitor effectus eſt. Hic præclarè contra hæreticos Sacroſanctum ſibi munus impoſitum exercuit, compluresque eorumdem dignis ſupplicijs affecit. *Fernandez in Concertat. Præd. ſub anno præd.*

P. F. Io. de Prato Normannus de prouincia Franciæ, Pariſinus doctor famoſus erat Carcaſſonenſis Inquiſitor ſub Magiſtro Generali Herueo, qui Ordinem rexit ab anno 1312. vſque ad 1317. Hic cum demandato ſibi muneri totus eſſet addictus, Ebroicenſis Epiſcopus electus eſt, quam tamen dignitatem ſubire renuit, mallens Deo in fidei obſequio, ac paupercula cella inſeruire, quam temporalibus dignitatibus in Eccleſia effulgere. *Olmeda in vita Heruei Brionis Mag. Ord.*

P. F. Michael de Marielto erat Carcaſſonen Inquiſitor an. 1475. cui Mag. Ord. Leonardus de Manſuetis conceſſit affiliationem Carcaſſonenſis conuentus, vt habetur in illius Regeſt. ſub die 30. Iunij eiuſdem anni fol. 16.

P. F. Io. Dobleti de Prouincia Franciæ inſtituitur ab eodem Mag. Ord. Leonardo Carcaſſonen. Inquiſitor per patentes litteras datas Bononiæ 16. Iulij anno 1477. vt illius Regeſt. fol. 16. teſtantur.

P. F. Nicolaus Gallus à Magiſtro Ord. Ioachino Turriano factus eſt Carcaſſonen. Inquiſitor anno 1488. vt eiuſdem Regeſta edocent fol. 12. qui poſtmodum an. 1491. fuit à ſuo munere amotus, atque in illius locum P. F. Ioannes inſtitutus. *Ex eiuſd. Regeſt. fol. 12.*

Tit. 25. Caſalen.

AB antiquo tempore Caſalenſi in Ciuitate fuit demandatum Sacræ Inquiſitionis regimen noſtris Dominicanis Patribus, nam anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo nono recenſetur ibid. Inquiſit. in Regeſtis Ioachini Turriani Mag. Ord. P. F. Petrus de Mediolano fol. 243. cœterum deficiente eorumdem ſerie nobis non exhibita anteceſſores, ac ſucceſſores Inquiſitores ſub ſilentij tenebris inuoluimus.

Tit. 26. Cathaloniæ.

FVere in Cathalaunenſi Principatu plures Inquiſitores profeſſione Dominicani. At aliquãdo Aragoniæ Regno quoque ſuum ius dicebant; quandaque etiam Valentiæ; De ijs autem qui Cathalaunenſes Inquiſitores inſcribuntur apud authores, in præſenti tractabimus, cum de alijs iam ſit ſermo habitus ſupra in Inquiſitoribus Aragoniæ & infra in illis Valentiæ. Eodem anno, quo in Aragonia Sacrum Inquiſitionis tribunal ad Iacobi Regis inſtantiam fuit erectum, in Cathalonia, ſeu Cathalaunia quoque conſtabilitum eſt ex Gregorij IX. decreto prout ſupra relatum eſt.

Sanctus Raymundus de Pennia ſorti primus recenſetur in Cathalonia Inquiſitor vigore litterarum Apoſtolicarum dat. Spoleti à Gregorio IX. anno 1232. 7. Cal. Iunij inſtitutus teſte Bzouio in Annal. Eccleſiaſt. de quo idem *Pont.* Max. ad Guillelmum electum Tarraconen. Paſtorem Pontificatus ſui anno 9. qui fuit à Virginis partu 1235. reſcribens, hæc habet verba: *Et ſuper deprehenſis, in hæreſim, & carceribus, quid ſit tenendum, habeas notam Fratris Raymundi quam hic ponimus, quæ incipit Credo.* multum inſudauit in eliminandis ex ſibi commiſſa ditione hæreticis S. Raymundus, quorum plurimos ad agnitionem veritatis perduxit, quibus permotus Gregorius IX. eundem Tarraconenſi Sacerdotio cohoneſtandum voluit, ac nominauit, quam tamen dignitatem conſtantiſſimè recuſauit, ab animarum regimine ſatis ſuperque alienus. Tandem inoitus Ord. præfectus eſt in Generali Capitulo Bononię celebrato anno 1238. de quo in matutinalibus lectionibus hæc habentur. *Archiepiſcopatum Tarraconenſem ſibi ab Apoſtolica Sede oblatum conſtantiſſimè recuſauit.* Bzou. In Annal. Eccleſ. an. 1232. num. 9.

Poſt S. Raymundum inſtituitur in Cathalonia Inquiſitor B. F. Pontius à Blanes ſeu de Planedis, Prior Conuentus Heudenſis Gregorio IX. qui poſt plures, quos in vinea Domini vtiliter conſumpſerat annos, eam à noxijs, atque inutilibus palmitibus repurgando, in Vrgellenſi ciuitate veneno ab hæreticis propinato ſublatus eſt de terra viuentium, eius anima martyrij aureola redimita cœlos conſcendente anno nati Saluatoris milleſimo ducenteſimo quadrageſimo ſecundo, de quo ſupra de Inquiſitoribus ſanguine laureatis num. 6. *Bzou. in Annal. Eccleſ. an. 1242. num. 6.*

Quis B. Pontio in Inquiſitionis munere in Cathalonia ſucceſſerit, non inuenimus S. Raymundum iterum anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo primò, poſt abdicatum à ſe Ordinis regimen, ibidem Inquiſitorem præfuiſſe, qui cum quibuſdam alijs ſibi ſocijs Fratribus Ord. incendium Hæreticorum Enzabbatorum pęnitus extinxit, affirmat Fernandez in Concertatione Prædicatoria ad eundem annũ 1251. aſſerens hæreticos præfatos in Cathalonia, atque Tarraconenſi prouincia ingentem ſtragem edidiſſe: ex quo colligitur S. Raymundum fuiſſe Inquiſitorem in Cathalonia ſemel atque iterum, nempe vna vice ante ſui ad regimen Ordinis aſſumptionem vt ſupra ex Annal. Eccleſiaſt. retulimus, & poſt renunciationem eiuſd. muneris. Ex *Præd. Auct. & Paramo lib. 2. tit. 3. cap. 4. num. 16.*

Præfuit & in Cathalonia Apoſtolicus Inquiſitor B. Petrus Cadireta, qui cum viriliter hæreticorum verſutias perderet, ab ipſis populari impetu lapidibus obrutus, egregium pro Chriſti fide martijum pertulit anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo; de quo ſupra in Inquiſitoribus ſanguine laureatis. *Param lib. 2. tit. 1. cap. 5.*

Anno milleſ. quadringenteſimo octauo erant Generales Inquiſitores in Cathalonia,

nia, Valentia, atque Aragonia P. P. F. F. Franciſcus Sala, & Sanctius de Beſaram magno Catholicæ fidei incremenento. *Fernand. ad annum* 1408. *ex Diago lib.* 1. *cap.* 34.

Anno verò milleſimo quadringenteſimo quinquageſimo ſeptimo, Calixti Papæ III. temporibus, Generales Inquiſitores erant in Cathalonia PP. F. F. Iacobus de S. Ioanne, & Ioannes Comes, qui demandato ſibi muneri pervigili ſtudio incumbentes, hæreticos ex ſibi creditis Prouincijs fugauère, *Fernand. ad annũ* 1457. *ex Diag. lib.* 1. *cap.* 28.

P.F. Franciſcus Vidal ſacrum Tribunal Inquiſitionis in Cathalonia regebat ſub Paulo II. Pontifice anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo, Generalis Inquiſitoris titulo condecoratus, qui demandato ſibi muneri ſedulam operam nauans, hæreticis infenſiſſimus ſemper fuit. De quo in Regeſt Leonardi Manſueti hæc habentur. *Mag. Franciſcus Vitalis Conuentus Barchinonenſis Inquiſitor in Principatu Cathalonia habuit conceſſionem primæ cameræ vacantis in ſuo conuentu, tenendi facies, comedendi in cella &c.* 10. *Iunij* 1474. De quo etiam Fernandez in concertat. Præd. anno 1470.

P.F. Io: Thomas erat ibidem Inquiſitor an. 1474. cui Leonardus Manſuetus Mag. Ord. confirmauit omnes gratias eidem à Martiali Auribello conceſſas vt ex eius Regeſt. ſub 13. Iulij 1474.

P. F. Io: de Turrecremata à Sixto IV. Generalis Inquiſitor in tota ditione Regis Hiſpaniarum inſtitutus, Cathaloniæ quoque ſacrum ius dixit anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo tertio, poſt quem P. F. Dominicus Leonenſis in eadem præfectura Barchinone ſucceſſit, qui an. 1491. ibidem Inquiſitor præerat; & P.F. Io. Nauarda Inquiſitoris onus laudabile ſuſtinebat ibidem anno 1527. *Fernand. ad annum* 1483.

Anno milleſimo quingenteſimo ſeptimo P. F. *Io.* Enguera ſub Iulio II. Pont. Max Generalis Inquiſitor in Regnis Valentiæ, Aragoniæ, Nauarræ, atque in Cathalonia inſtitutus eſt, vir egregius Regis Catholici confeſſarius, Epiſcopus Ilerdenſis, ac demum Dertuſenſis, qui viriliter hoc ſupremo munere functus, Regna prædicta ab hæreticali labe vindicauit vſque ad annum 1512. quo in pace quieuit. *Fernand vbi ſup. ad ann.* 1507. *ex diago lib.* 1. *cap.* 45.

E mortalium oculis ſublato Enguera, conſtituitur Generalis Inquiſitor, in eiſdem Regnis ſupradictis P. F. *Io:* Paul an. milleſimo quingenteſimo tertiodecimo, qui tantum munus ſumma ſolertia annis pluribus adimpleuit. *Fernand. vbi ſup. ad annum* 1513. *ex Paramo lib.* 2. *tit.* 2. *cap.* 3.

Hos tantum adinuenimus in Cathalonia Generales Inquiſitores apud ſcriptores: Certum eſt autem ex Vrbani IV. decreto litteris Apoſtolicis ſancito an. 1262. apud mortem Flaſconem datis 5. Cal. Auguſti, Fratres Prædicatores ab eodem anno vſque ad annum 1483. continuata ſucceſſione in Cathalonia, & Aragonia, Generales Inquiſitores extitiſſe vt refert Fernandez in Concertat. Prædicatoria ad annum 1483. ex Turita lib. 20. Annalium Aragoniæ cap. 49. atque alijs grauiſſimis auctoribus.

Tit. 27.
Cæſarauguſtani.

ANno milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſecundo Cæſarauguſtanum ſacrum Tribunal Inquiſitionis regebat P. F. Martinus de S. Angelo, qui demandatum ſibi onus infatigabili ſtudio ſuſtinens, catholicę fidei non modicum attulit incrementum, vt teſtatur Fernandez in Concertat. Præd. ſub eodem anno.

P.F. Io. Francus ſacrum hoc tribunal & ipſe rexit, qui ſub Sixto Papa IV. viriliter, atque diligentiſſimè hæreſum extirpationi inuigilabat, vt refert idem Fernandez in ſua Concertat. Præd. ſub anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo.

Inſtituto Generali Inquiſitore Hiſpaniæ P. Magiſtro F. Thoma de Turrecremata à Sixto IV. anno 1483. conſtituit hic Cæſarauguſtæ Inquiſitorem 4. Non. Martij an. 1484. P. Magiſtrum F. Gaſparem Inglar; & poſtea deſignauit etiam Inquiſitorem P. Mag. F. Ioannem de Coliuera ex cœnobio Calatayudi, qui deceſſit an. 1501. *Fernand. vbi ſup. ad an.* 1483.

Tit.

Tit. 28. Chien.

IN Chienſi Inſula Inquiſitionis tribunal obtinuère quoque noſtri Prædicatores, inter quos iure merito recenſetur P.F.Antonius Iuſtinianus, de quo Fernandez in Concertat. Præd. ſub anno 1550. hæc refert. Eodem anno *F. Antonius Iuſtinianus Genuenſis, in Chienſi Inſula Inquiſitor plura damna pro fide Catholica tuenda paſſus eſt, & pro defenſione iuriſditionis S. Inquiſitionis, aliquibus non infima conditionis ſatro muneri affectis eum perſequentibus*. Hic poſtmodum Naxien. Archiep. euaſit de quo ſupra.

Tit. 29. Colonien.

PErſeuerat vſque in preſentem diem ſacrum Inquiſitionis tribunal Coloniæ, a noſtris Prædicatoribus ibidem erectum, & conſtabilitum, cui inter cœteros Inquiſitores, viros præſtantiſſimos prçfuit qui ſequitur.

F. Iacobus Hoochſtratanus Brabantinus cognomentum tulit à natalis ſoli municipio, hodiè Comitatus titulo inſigni poſt obtentam in ſæculo Philoſopiæ lauream Louanienſi in vniuerſitate ad Dominicanum ſalutis portum confugit, in quo virtutibus, & ſacris literis totus deditus, Colonienſis Cœnobij Prior, ſtudijque Rector euaſit, conſequutoque Theologiæ Doctoratu, Inquiſitor hæreticæ prauitatis in diocceſibus Colonien. Monguntina, & Treuerenſi Apoſtolica auctoritate creatus eſt. In eo munere conſtitutus contra hçreticos & Lutherum præcipuè calamum acuit & ſtrinxit, ex quo factum eſt vt ab eiſdem, quos inprimis oderat, & ab alijs laxatæ vitæ perditis hominibus publicis ſcriptis, & contumelijs fuerit laceſſitus, & inter alios à Io. Peuchlino ſiuè Copnione, epiſtolis quas, *Obſcuriorum virôrum* titulo vulgauit. Hermannus quoq; Comes Nuenarius, dum anno 1519. in Comitij Francoſurtenſibus Carolo Auſtriaco electo Romanorum Regi nomine ſtudioſorum, Germaniæ gratulatus fuit, in hæc verba contra eundem noſtrum F. Iacobum erupit. *Fraterculos quoſdam magnis titulis inſanientes, iube ſuorum cænobiorum curam gerere. Iube Dami Fratribus ſuis regendis operam impendere: ſacris faciendis inuigilare &c. vnita credere mihi peſtis eſt in Germania Iacobus Hotſtratus & Hamo prater ingentem ſuam audaciam inſigniter imprudẽs, atque temerarius. Omnes interroga, ſi libes, per Germaniam doctos viros. Omnes laſit, omnibus aquè infeſtus eſt.* Quin & perfidus Eraſmus lib.19. epiſt. 13. ad Io: à Laſco Geſnenſem Præpoſitum dum hoſtium ſuorum aliquos perijſſe congaudet, eiſdem noſtrum Inquiſitorem F. Iacobum annumerat, quem *huius tragœdia coryphaum ait*. Tam erat exoſum perfidis illis Diaboli filijs Inquiſitoris huius nomen. Edidit in lucem F. Iacobus præſtantiſſima ingenij ſui, & Chriſtianæ pietatis monumenta, Coloniç ferè omnia euulgata. Margaritam Theologiæ Moralis. Deſtructionem Cabalæ, ſue Cabaliſtæ perfidiæ lib.4. aduerſus Io: Reuchlinum, Leoni X. Pont. Max. an. 1618. in 4. dicatam, impreſſam apud Quintelium. Contra Dialogum de cauſa Reuchlini falsè inſcriptum Gregorio Benigno Archiep. Nazareno. Apologias aliquot contra Reuchlinum. Acta iudiciorum inter eum & Reuchilinum impreſſa Haganoe 1518. Defenſionẽ Principum Alemaniç aduerſus Petrũ & Rauennatem I. Quod ſceleratos inſepultos in ligno detineant. Iuſtificatorium Principum cont. eundem. Aduerſus petentes auxilium à maleficis. Contra Præsbyteros concubinarios. De Purgatorio Antuerpiç an. 1526. in 8. impreſs. De Chriſtiana libertate tractatus 5. contra Lutherum ibid. 1522. in 8. euulgatum. De fide & operibus. Dialogum de veneratione & inuocatione ſanctorum impreſſum anno 1524. contra 8. Lutheranorum blasphemias. Colloquiorum cum D. Auguſtino libris 6. contra Lutherum typis Quintelianis anno 1524. impreſſum. Tandem cum bonum certamen certaſſet, curſum conſumaſſet, repoſitam ſibi coronam iuſtitiæ conſequutus fuit die 21. Ianuarij anni 1527. cui nec mortuo parcentes hæretici, tumulo eiuſdem hoc ſcriptum carmen affixere.

Hic iacet Hootſtratus viuentem ferre, patiq;
Quem potuere mali, non potuere boni

Verius tamen maledictus Poeta dixiſſet, inquit Mirræus in elogijs ſuis Belgicis.

Hic

Hic iacet Hochſtratus viuentem ferre patiq;
Quem potuere boni, non potuere mali

P. F. Coſmus morellus fuit Colonienſis Inquiſitor, quem ſub Vrbano VIII. P. M. in vrbe vidimus, vixitque in ſuo officio multis annis, ac tandem in ſenectute bona deceſſit.

P. F. Io. Philippus Frid. inſignis S. Th. Mag. cum eſſet Prouincialis Theutoniæ, effectus eſt Colonienſis Inquiſitor, & acceſſit ad Generaliſſimum Capitulum Romæ anno 1644. celebratum vt vidimus.

Tit. 30. Comen.

COmi Sacrum Inquiſitionis officium obtinuiſſe S. Petrum Mart. certum eſt, cum illum Como Mediolanum reuertentem impius ſicarius occiderit vt eius legenda teſtetur.

P.F. Nicolaum de Conſtantinis Comenſem Inquiſitorem fuiſſe, Regeſta Leonardi Manſueti Mag. Ordinis in hunc modum folio 186. teſtantur *Mag. Nicolaus de Conſtantinis de Bugella Inquiſitor Cumanus de conuentu Vercellenſi fuit factus Vicarius ſuper conuentu Vercellen. præfato, ſuper capita & menbra in ſpiritualibus & temporalibus cum pleniſſima poteſtate &c. Mantuæ 15. Octob.*

B. Paganus de Leccho & ipſe Nouocomenſis Inquiſitor effectus, dum demandatum ſibi munus virili pectore, atque infatigabili ſtudio exerceret, Corradi de Venuſta hæretici opera in feſto S. Stephani Protomartyris trucidatus, martyrij palmam promeruit, de quo Fernandez in Concertat. Præd. ſub anno 1277. & nos ſupra.

P. F. Antonius Calalenſis erat ibidem Inquiſitor anno 1514. qui hæreticorum hoſtis acerrimus vltra triginta eorum pertinacium igne conſumpſit quo facto nefanda quædam hæreſis quæ in Lombardiæ partibus pullulabat, extincta eſt, *Fernand. vbi ſup. an.* 1514.

P. F. Michael Ghislerius Nouocomenſis Inquiſitor & ipſe effectus eſt, qui an. 1549. oppoſuit ſe quibuſdam erroribus in Comen. Diœceſi ſubortis, & à Griſonibus diſſeminatis, Barbaſſiæ præſertim, atq; Chiauennæ, quæ loca ſanctus Inquiſitor non ſemel cum graui vitæ periculo perluſtrauit. *Fernand. vbi ſup ſub an.* 1549.

Aliorum Inquiſitorum Comenſium ſeriem conſequi non valuimus, quas propter eos ſilentio præterimus. Nunc ibidem reſidet Inquiſitor P. Mag. Iulius Pelizonus, vir doctus fideique zelator.

Tit. 31. Corſicæ.

PAter Mag. F. Dionyſius de Ianua conſtitutus eſt Generalis Inquiſitor in Corſica à Magiſtro Ordinis Ioachino Turriano ſub die 28. Febr. anno Iubilei milleſimo quingenteſimo prout eiuſdem Regeſta fol. 142. teſtantur.

Tit. 32. Cremen.

ERecta in Cathedralem Cremenſi Eccleſia, quæ Placentinæ ſubdebatur, à Gregorio XIII. anno 1579. Peculiaris quoque Inquiſitor in eadem ciuitate conſtitutus eſt à Paulo Papa V. cum prius Placentino Inquiſitori, qui eam per Vicarium regebat, ſubderetur. Primus igitur Inquiſitor Cremen. fuit P F. Io. Maria Floranus Bononienſis ex Anconitana Inquiſitione ad hanc translatus anno 1614. qui cum annis duobus iniunctum ſibi onus laudabiliter ſuſtinuiſſet, ab eodem Pont. Max Mediolanen. Inquiſitor creatus eſt.

P. F. Auguſtinus de Regio anno 1616. conſtituitur Cremen. Inquiſitor, qui quatuor elapſis annis ad Bergomen. Sacrum Tribunal regendum gradum fecit.

P.F. Raphael Gilenzonus ex Pilaurenſis cœnobij regimine Inquiſit. renunciatur an. 1620. eodemq; anno ad Ariminen. tranſijt.

P. F. Io. Paulus Fieſchius ex Ferrarienſi Priore ad Cremen. Inquiſitionis regimen aſſumitur an. 1620. & elapſis annis quinque ad Bergomen. transfertur.

P.F. Honorius Parma Brixienſis ex Cõmiſſario Venetæ Inquiſitionis ad præfecturam huius Crementis aſſumptus eſt an. 1625. & non dum terminato anno ad Veronenſem tranſijt.

Anno 1626. P. F. Benedictus de Orniano ex Mutinenſi Priore Cremenſis Inquiſitor fit, elapſoq; anno Bergomen. conſtituitur.

P.F.

P. F. Hiacinthus Marmotta anno 1627. creatur Cremen. Inquiſitor, vbi biennio elapſo vniuerſæ carnis compleuit curſum.

Anno 1629. P. F. Clemens Bicrettus de Iſeo factus eſt Cremen. Inquiſitor, tranſactiſque annis tribus Venetus euaſit.

P. F. Franciſcus Coccinus Romanus ex Caſalenſis Inquiſitionis regimine ad hanc transfertur an. 1632. decurſiſque duobus annis ad Veronen. tranſijt.

P. F. Petrus Maryr de Raggiato Brixienſis Sacræ Theol Mag. ex Priore Maurianenſis cœnobij huius S. Inquiſitionis Præfectus renunciatus eſt anno 1634. tranſactiſque annis quinque ad Vicentinam regendam tranſijt.

Anno 1639. P. F. Vincentius Maria Cimatellus Mag. ex Eugubino Inquiſitore fit Cremenſis, & tandem poſt decem annos Mantuanus euaſit.

Anno 1649. P. F. Seraphinus Bonarellus Mantuanus ex Vicario S. Officij Bononien. Inquiſitor Cremen. nominatur, & decurſis annis ſeptem Mutinenſis effectus eſt.

P. F. Ludouicus Pezatus Mag. ex Inquiſitionis Mutinen. reginine ad hanc Cremen. tranſijt an. 1656. & poſt annos quinque Ariminenſis Inquiſitor effectus eſt.

P. F. Io. Bapt. Righius è Mendula Mag. Vicarius S. Officij Mantuæ, Cremenſis Inquiſitor efficitur anno 1661. tranſactiſque quatuor annis Vicentinus declaratur.

P. F. Thomas Mazza Foroliuienſis S. Theol. Mag. ex Priore cœnobij S. Dominici de Ferraria delectus eſt Cremenſis Inquiſitor, quod munus cum ſui Ordiniſque laude exercet, ab eoque hunc Inquiſitorum Syllabum ex Archiuo ſuo depromptũ gratioſè obtinuimus.

Tit. 33. Cremonen.

Damus hic Cremonen. Inquiſitorum Syllabum, ex Archiuo S. Inquiſitionis excriptum, at elumbem, nempe ſine tempore, quo ibidem præfuerint Inquiſitores, ita tamen datum nobis.

P. F. Baptiſta Chiarinus de Cremona.
P. F. Hieronymus Policinus de Cremona.
P. F. Vincentius Cepranus Neapolitanus.
P. F. Iulius Fenarius de Cremona.
P. F. Io. Baptiſta de Lugo.
P. F. Io. Maria Capella de Salutijs.
P. F. Vincentius Monteſanctus.
P. F. Hieronymus Aceſti de Vrceis.
P. F. Petrus Vincentius de Tabia.
P. F. Petrus Martyr Rainaldus de Caſula.
P. F. Albertus Chelius de Lugo.
P. F. Michael Angelus Seghitius de Lauda.
P. F. Deſiderius Scalia de Brixia.
P. F. Paulus de Capriata.
P. F Hipolytus Maria Lancius de Aquanigra.
P. F. Io. Baptiſta Borellus de Sextula.
P. F. Petrus Martyr Riccardus de Aquanigra.
P. F. Io. Baptiſta Præmolus Seghitius de Martinengo.
P. F. Pretus de Serauallo.
P. F. Io. Coccinus de Roma.
P. F. Io. Dominicus Rogerius de Tabia.
P. F. Hiacynthus Donzellus de Bononia.
P. F. Conſaluus Maria Gritius Eſinus.
P. F. Stephanus Boidus de Caſtellacio modernus Inquiſitor.

Tit. 34. Dalmatiæ, & Iſtriæ.

1 In Dalmatia, atque Iſtria fuiſſe quoque Generales Inquiſitores ex noſtra Dominicana familia conſtat; nam vt refert Paramus ex Apoſtolicis litteris Ioanis Papæ XXII. relatis à F. Franciſco Gonzaga minorita in Hiſtoria de origine ſeraphicæ Religionis Franciſcanæ vetuit Pontifex ne Fratres Prædicarores in Dalmatia Inquiſitores ſibi in Coadiutores aſſumerent Fratres Minores. Dedit præterea idem Pont. alias litteras Regi Vngariæ, exhortatorias, vt ab Inquiſitoribus præmonitus, illis contra hæreticos Dalmatas opitulari, atque auxilia exhibere velit.

2 Non recenſent ordinis ſcriptores, eorum nomina qui ibidem ſacro Inquiſitiones tribunali prefuerint. Paramus autem ex Diaceto in vita S. Patris Dominici refert B. Paulum in Dalmatia Inquiſitorem,

rem, ab impijs hæreticis interfectum, ſanguine ſuo Chriſtianam diſciplinam ſanxiſſe. Silet verò tempus quo id contigerit. *Fernand. in Concertat. ad annum milleſimum trecenteſimum vigeſimum, & Param. lib. 2. tit. 2. cap. 28.*

Tit. 35. Drepanen.

Apud Drapanenſem ciuitatem Prædicatores quoque obtinuere Inquiſitionis tribunal; nam anno milleſimo quadringenteſ. octogeſ. ſub Sixto Papa IV. illud regebat P. F. Iacobus Meda vt teſtatur Fernandez in concerat. Præd. ſub anno eodem.

Tit. 36. Etruriæ.

IN Etruria Generalem Inquiſitorem fuiſſe S. Petrum Martyrem, in hunc modum affirmat Grauina noſter pro Sac. Depoſito cap. 22. *Praſto quoque eſt Etruria, vbi primum S. Petrus Martyr Inquiſitor Manichæos eiecit, in cuius rei beneficium quotannis vexillum idem, quod militibus dederat idem Sanctus ad rebelles effugandos, per ciuitatem Florentinam ſumma religione defertur, & in titulum ſtatua in honorem Sancti eiuſdem erecta.* Quod etiam vberiori enarratione enarrat Bzouius in Annalibus Eccleſiaſt. an. 1234. n. 5.

Poſt S. Petrum Martyrem fuiſſe Florentiæ alios Fratres Prædicatores, qui continuata ſucceſſione ſacrum Inquiſitionis tribunal rexere, pro comperto habemus, cum etiam S. Antonini temporibus ibidem Dominicani Inquiſitores vigerent, teſte in hunc modum Fernandez in Concertat. Præd. an. 1449. *Anno Domini milleſ. quadringenteſ. quadrageſ. nono Nicolai V. anno tertio plures hæretici Fraticelli ab Inquiſitoribus Prædicatorys in vincula coniecti, & plures eorum pertinaces, & indurati combuſti ſunt Florentiæ & Fabriani ex S. Antonino 4. par. Theol. tit. 11. cap. 7. §. 2.* S. Antoninus autem Florentinus Archiep. ab Eugenio IV. creatus eſt anno 1446. vnde illo eiuſdem ciuitatis Præſule Fraticelli hæretici concremati ſunt anno 1449. Defeciſſe autem ex Ordine regimen S. Inquiſitionis in Florentina vrbe temporibus Alexandri VI. Pontificis Max. occaſione maleuolentiæ eiuſdem Reip. erga noſtrum Sauonarolam, non ſemel in quibuſdam codicibus legimus.

Piſis quoque noſtros Prædicatores officium S. Inquiſitionis rexiſſe certum eſt; in eadem enim nobili ciuitate, dum Reipublicæ gubernio regeretur, erat Inquiſitor ann. milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo P. F. Ludouicus de Piſis, vir doctiſſimus, qui zelo zelatus pro Domino Deo exercituum populum ſibi creditum ab omni hæretica labe vindicauit. *Fernandez vbi ſupra ad annum* 1470.

Sed & Senis fuiſſe Inquiſitores Fratres Dominicanos, atque Minores ab an. 1244. affirmat noſter Vgurgerius in Pompis Senen. tit. 13. ex Vadingo, qui ſubdit ibidem ex noſtris hanc præfecturam exercuiſſe Patres, Eneam de Tholomeis, & Petrum Sozinum. Io. Dominicus Aluigi verò, qui vitam B. Bernardi Tholomei fundatoris Congregationis Monachorum mõtis Oliueti euulgauit Neapoli anno 1642. P. F. Ioan. de Populonia Dominicanum Generalem Inquiſitorem ſtatus Senenſis Reipub. fuiſſe dicit. Fernandez autem in Concertat. Præd. ad an. 1470. P. F. Chriſtophorum Minium de Tholomeis Senis fuiſſe Inquiſitorem eodem anno, promotum poſtea ad Sebaſten'em Inſulam aſſerit; at in annum 1313. id reijcit Vgurgerius, vt ſupra in Epp. Sebaſten. retulimus. *Vgurger. in Pompis Senen. tit. 16.*

Ab anno autem milleſimo ducenteſimo quadrageſimo fuiſſe Fratres Prædicatores Senenſi in ciuitate, ac diœceſi certum eſt: nam Bonfilius Senenſis Epiſcopus per patentes litteras datas 11. Cal. Febr. eodem anno apud D. Abbatem Vghellum exiſtentes, noſtros, ac Minores, Inquiſitores in ſuæ diœceſis partibus conſtituit.

Tit. 37. Flandriæ.

FVere & in Flandria Fratres Prædicatores Generales Inquiſitores: nam anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo noſter F. Thomas Cantipatranus oculatus teſtis factum hoc loco dignum ita refert in fine 2. libri De Apibus cap. 57. num. 88. *Erat circa Cameracum Ciuitatem quidam hæreticus aſtutus valde, qui metuens inquiri, & comburi à Fratribus Prædicatoribus, qui in dicta ciuitate eo tempore plurimos comburebant, finxit ſe arreptum à Dæmone,*

mone, & ob hoc ad Sanctum Aſcadrum in Aſpera, obſeſſos curare potentem, ligatus ab amicis ductus eſt, vt in eo non hæreſim propalatam, ſed furium reputarent, & vt audiuit quidam Clericus obſeſſus à Dæmone, & ligatus, quod Aegidius Boegris (ſic enim vocabatur) ligatus poneretur in loco, ſubſequenti nocte idem obſeſſus Clericus diuino nutu ſolutus eſt, & aggregans mattas, & ſtramina, atque Eccleſia ſcamna, ſuperligatum hæreticum cumulauit; ludum autem & furiam credens ille, diſſimulat quoadusque Clericus ignem de lampade ſumens, comburere cumulum cæpit, & tunc hæreticus exclamauit; ad cuius vocem expergefacti cuſtodes cum ignem extinguere niterentur, Clericus arrepto gladio, quem caſu iuxta lectum inuenit, omnes violenter abegit, & hæreticum in igne combuſſit. Nec mora diuino exacto iudicio, Clericus à dæmone liberatus, & plenè ſoſpes apparuit. Fernandez autem in Concertat. ad annum ſuprad. aſſerit P.F. Robertum Apoſtol. *I*nquiſit. in Flandria plures hæreticos eodem anno igne conſumpſiſſe; quod & Paramus lib. 2. tit. 2. cap. 24. refert.

Tit. 38. Galliæ.

Ab ipſis naſcentijs Prædicatorum Ordinis cunabulis *D*ominicanos Fratres in Gallia ſacrum Inquiſitionis tribunal erexiſſe, atque continuata temporum ſucceſſione adminiſtraſſe, pro comperto habemus; nam cum Gregorius *IX.* anno milleſimo ducenteſimo vigeſimo ſeptimo in cunctas ferè Chriſtiani Orbis partes Apoſtolicos Inquiſitores Fratres Prædicatores delegaſſet, hæreſes ex eiſdem eliminaturos, poſt duos annos nempe 1229. in Galliam quoque ad Albigenſium, reliquorumque hæreticorum vafritiem perdendam, eoſdem primos Inquiſitores miſit poſt promulgatas in illos Eccleſiaſticas cenſuras die cœnæ Dominicæ, datis eiſdem Apoſtolicis litteris pro ſacro munere ſubeundo Nonis Iunij pontificatus ſui tertio. *Bzouius in Annal. Eccleſ. an. 1229. n. 5.*

Anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo quarto idem Gregorius Pont. alios Fratres Prædicatores in Galliam *I*nquiſitores miſit, qui ſubortas ibidem hæreſes compeſcerent, ac iugularent; & ſequenti anno 1235. *P.* F. Robertum in vniuerſo Galliarum Regno Generalem Inquiſitorem conſtituit, iuſſitque vt ad eum modum in cauſis procederet, ne innocentia periret, & iniquitas impunita remaneret. *Bzou. in Annal. Eccleſ. an. 1235. num. 7. & Fernand. in Concertat. Prad.*

Alexander IV. Priorem noſtrum Pariſienſem, Generalem Inquiſitorem ad inquirendos hæreticos in Francia, Toloſanoque comitatu cum ampliſſimis facultatibus inſtituit, vtque in ferendis ſententijs contra eoſdem viros maturos, ac prudentes conſuleret, monuit, anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo quinto, datis litteris Apoſt. Neap. 6. Id. Martij. *Bzou. eod. anno num 8.*

P. *F.* Pontius de S. Aegidio ibidem quoque Inquiſitor erat, ac Prouincialis Toloſanus à Clemente IV. inſtitutus, *Sanctoq;* Ludouico Galliæ Regi longè chariſſimus circa annũ milleſimum ducenteſ. ſexageſimum quintum, qui labores plurimos pro fidei defenſione paſſus eſt, cũ in profligandis hæreticis, etiam Principum, magnatumque vultus non pertimuerit, ſed validiſſimè ſui Officij partes ſemper ſuſceperit *Fernandez in Concertat. ad annum 1269. & Bzou. ibid. num. 6.*

Generalis in Gallia *I*nquiſitoris præfecturam gerebat anno milleſimo trecenteſ. P.F. Gaufridus de Abluuijs inſignis Theologus de Carnutenſi conuentu, Philippo *I*V. Regi Chriſtianiſſimo à conſilijs, qui in eliminandis hæreticis ex eodem regno ſtrenuam operam nauauit. *Lè Febure in manuali Hiſtorico cap. 4.*

Aſſumptus ad ſummum Eccleſiæ regimen Clemens Papa V. Vaſco anno 1305. Generalem in Francia *I*nquiſitorem creauit P.F. Guillelmum Pariſienſem, qui anno 1308. mandante eodem Pont. Max. Templariorum Religioſorum militum, qui diuitiarum affluentia, militarique exercitio adeo inualuerant, vt potentatibus cunctis Europeis timorem incuterent, cauſam recognouit, vna cum tribus alijs ex noſtris FF. Herueo *N*atali, Durando de S. Portiano, & Romeo de Burgacia; cognitis autem eorum hæreſibus, in Concilio Viennen. damnati ſunt. *Param. lib. 2. tit. 3. cap. 4 & Fernand. ad an. 1307. & 1308.*

Anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo ſecundo Inquiſitorum noſtrorum

ſedula opera; extinguitur in Gallia *Flagellantium* ſecta quinquaginta errores profitentium, quæ ab anno 1275. per vniuerſam Europam fuerat graſſata magno cum Catholicæ fidei detrimento: eorumdem pluribus publico patibulo, alijsferro, alijſque igne conſumptis. *Fernandez ad an. ſuprad.*

P. F. Io. Vuatat Generalis Inquiſitor in Gallia inſtituitur à Magiſtro Ord. Leonardo de Manſuetis anno nati Saluatoris milleſimo quadringenteſ. ſeptuageſimo quarto Senis 24. Decemb. vt ex Regeſtis eiuſd. à nobis in opere noſtro *Conſtit.* §. *De Inquiſitoribus* relatis eluceſcit, cui ab eodem Magiſtro Generali dati ſunt duo Vicarij PP. FF. Iacobus & Euſtachius vt in eiſdem Regeſtis fol. 35. apparet.

A Magiſtro Ord. Ioachino Turriano conſtitutus eſt Generalis Inquiſitor Galliæ 26. Nouemb. an. milleſimo quadringenteſimo nonageſimo tertio P. Mag. F. Io. Coſart vt eius Regeſta à nobis loco ſuprad. relata probant.

P. F. Guillelmus Paruus, ſeu Petit Rhothomagen. à Magiſtro Ord. Thoma de Vio Caietano renunciatur Generalis Galliæ Inquiſitor anno milleſimo quingenteſimo octauo, pro vt ex eiuſdem Regeſtis fol. 23. eruitur, qui ſequenti anno à Rege Franciæ Ludouico XII. in confeſſarium, animæque cuſtodem aſſumptus, Inquiſitionis onere dimiſſo, ſtudij Parſien. Regens efficitur ab eodem Caietano an. 1511. ſicuti eadem Regeſta fol. 30. affirmant. Tandem à Franciſco I. Galliæ Rege, cui quoque à confeſſionibus erat, Trecenſis Epiſcopus ſalutatur anno 1518. ex cuius penu litteraria prodiere in lucem Chronicon Sigeberti, Gregorij Turonenſis, Adonis, Pauli Diaconi, Luitprandi Ticinenſis, fuitque in omni diſciplinarum genere verſatiſſimus, à Claudio Seiſſelio in vita Ludouici XII. Regis commendatus. Nominatur deinde à Franciſco Rege iuxta concordata Bituricen. Archiep. an. 1520. & tandem ad Siluanectenſem Eccleſiam transfertur anno 1527. in qua deceſſit an. 1536. De quo in 1. p. in Epp. Trecen. & Siluanecten. & nos in opere noſtro & & §. ſuprad. *Gall. Chriſt. tom. 1. & 3. & Olmeda in vita Io. Claree Mag. Ord.*

Tit. 39. Gandauen.

PAter Fr. Io. Bunderus Mag. & Inquiſitor Gandauenſis, ſemel, iterum, & tertiò ibidem Prior, doctiſſimus vir, calamum in modernos hæreticos acuit, edidit que in eorundem errorum confutationem Compendium rerum Theologicarum quæ hodie ab hæreticis in controuerſiam vertuntur editum, Pariſij an. 1549. Collationem quatuor SS. Doctorum Eccleſiæ Gregorij, Ambroſij, Auguſtini, & Hieronymi. Super triginta articulos ab hæreticis modernis agitatos, impreſſum Pariſijs apud Arnaldum Iulianum anno 1574. & 1577. cum dicto rerum Theologicarum compendio. Scutum fidei Orthodoxæ aduerſus Ioannem Anaſtaſium Veluanum, Antuerpiæ anno 1569. apud Ioannem Vuithagium, Louanij, Gandaui, & alibi euulgatum. De Baptiſmo contra Mennonem Anabatiſtam, Louanij anno 1553. & Pariſijs 1574. editum. Selectionem nugarum Lutheri, & confutationem dogmatum Lutheranorum, impreſſum Louanij anno 1551. apud Grauium. Collegit quoque Indicem codicum manuſcript. per Belgium, vicinaſque prouincias, alphabeti ſerie ex ſcriptis P. F. Gulielmi Carnificij Gandenſis noſtri Ordinis Præd. qui Belgii bibliothecas ferè omnes, nec non illuſtriores Germaniæ, Galliæ, Angliæ ante oras ſuperioris ſæculi hæreſes ſedulo excuſſerat. Obiit tantus vir longiori vita mortali dignus, immortalem conſecuturus Gandaui longa annorum ſerie labefactatus die 8. Iulii anno 1557. Ex *Bibliotheca Belgica.*

Tit. 40. Germaniæ.

IN Germania quoddam laicale ſacrum Inquiſitionis tribunal ante naſcentem Prędicatorum Ordinem fuiſſe, Trithemius in Polygraphia affirmat, vbi de Carolo Magno, qui bellum Saxonum egit, tractans, eos ſubiugaſſe dicit. At poſtremo, ne denuo, ſicut pluries fecerant, apoſtatarent à fide, veritus, ſecretos quoſdam conſtituit exploratores, quibus iudiciariam contulit poteſtatem, & hi totam Sa-

xoniam, peragrantes, de fide ac moribus Saxonum ſecretè inquirerent, & quoſcunque à fide apoſtatatas, raptores, adulteros, blaſphemos, Chriſtianam fidem perturbantes, aut populũ ad Paganiſmum reuocantes, vel ſollicitantes inuenirent, ſine dilatione, Regia, atque Imperiali auctoritate laqueo ſuſpenderent, vel aliàs, vt poſſent, necarent. *Param. lib. 2. tit. 2. cap. 25.*

Anno milleſimo ducenteſimo decimo nono S. P. Dominicus auctoritate Apoſtolica ſibi tributa, tanquam Generalis, ſeu potius Generaliſſimus Inquiſitor, in Chriſtiani orbis partes filios ſuos miſit, atque in Germaniam *B.* Conradum Maſpurgenſem delegauit, qui cum zelo mirabili, fideique catholicæ incremento non modico hæreticorum zizania eradicare niteretur, ab Honorio III. Generalis Inquiſitoris titulum in tota Germania promeruit. Cum autem iniuncto ſibi Apoſtolico muneri ſatisfacturus, nobiles plurimos, Clericos, Monachos, Moniales, Ciues, atque ex plebe non modicos de hæreſi conuictos igne conſumpſiſſet, atque Argentinæ ſolummodo, ferè octuaginta exterminaſſet, maiorum ſibi odio concitato, trucidatus, proprioque ſanguine laureatus, in Cœlum glorioſus conſcendit, corpore in Maſpurgenſi Vrbe apud S. Eliſabettam Viduam condito anno 1228. de quo Bzonius in Eccleſiaſt. Annalib. an. 1215. nu. 6. & nos ſupra.

Hoc in Germania Inquiſitore, Fridericus II. Imperator conſtitutionem promulgauit Patauij anno milleſimo ducenteſimo vigeſimo quinto, qua vniuerſis Germaniæ Rectoribus, Poteſtatibus, Iuſtitiarijs, atque Prætoribus imperauit, vt Fratres Ordinis Prædicatorum Inquiſitionis officium exercentes, benigne reciperent, fouerent, atque contra hæreticorum inſultationes defenſarent, datis de hoc Imperialibus litteris; quas Paramus refert cum Fernandez. *Ex eiſd. Auctorib.*

Nihil profecit ſæua hæreticorum crudelitas innocentem ſeruum Chriſti B. Conradum perimendo; nam illius cæde Romanæ Curiæ nunciata, Gregorius IX. Pontifex vigilantiſsimus tanto malo oportunum remedium exhibiturus, complures alios in Germaniam fidei Cenſores contra hæreticos (quod & ſucceſſores Pont. præſtitere) ne vertutia ſua Chriſti oues inficerent, miſit, qui temporalia bona, ac vitam ipſam, vt Chriſtum lucrifacerent, paruipendentes, eos perſequendo, ex cunctis ſibi creditis ditionibus eliminare non deſtitere. *Fernand. in Concert. ad an. 1227.*

Anno milleſimo ducenteſimo octogeſimo octauo Nicolaus *IV.* Pontifex cum audiſſet, in Germania, alijſque quibuſdam Septentrionalibus partibus Iudeorũ opera plures Chiſti fideles à Catholica fide deuiaſſe, Inquiſitoribus noſtris, per Apoſtolica ſcripta, Reate Nonis Septembris data, vt contra eos procederent debitis pœnis, ac quoſcumque fautores inquirerent, mandauit. *Fernand. ad ann. prædict.*

Boniſatio Papa IX. regnante an. 1400. in Germania Generalis Inquiſitoris præfecturam exercebat P. F. *Io.* Scandelandus Colonienſis, qui errores Io. Vuicleph diſſeminari inceptos, calamo, lingua, atque ſacro officio impugnauit, & detexit, quibus permotus Pontifex, Legatione Apoſtolica iniuncta, eundem in *V*ormatia Epiſcopum creauit. *Fernand. ad ann. 1402.*

Anno milleſimo quadringenteſ. quarto noſtri Prædicatores in Germania, atque Lombardia Inquiſitores contra Lamias, cuidam Religioni à diabolo excogitatæ, mancipatas adeo acriter inſurrexerunt, vt earum multa millia igne conſumpſerint. *Param. lib. 2. tit. 3. cap. 4. num. 23.*

P. F. Iacobus è Suſato ſacro Inquiſitionis officio præerat in Germania anno milleſimo quadringenteſimo quinto decimo, qui in fugandis ex ſibi creditis populis Vuicleph erroribus plurimum inſudauit. *Fernand. ad an. prædic.*

Anno milleſimo quadringenteſimo vigeſimo ſexto, & ſequentibus, fuere in Germania tribunalis S. *I*nquiſitionis Præſides P. F. Manfredus, & *P. F.* Henricus de Conſluentia, qui anno 1440. ſacri Palatij Magiſter ab Eugenio IV. delectus eſt cum prius an. 1433. in Concilio Baſileenſi, per tres dies continuos cum Vldarico Orphanorum Bohemorum Oratore, de libera diuini verbi prædicatione publicè diſputando, ſibi doctiſſimi viri communem exiſtimationem apud cunctos auditores aquiſiuiſſet. De quo in Magg. ſacri Palatij. *Fernand. ad ann. ſuprad.*

Sixtus

Sixtus Papa IV. anno à Virginis partu milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo primo in ſui Pontificatus primordijs Generalem Inquiſitorem in Germania creauit P. F. Iacobum Sprengerium Prouincialem Germaniæ, qui ſcripſit librum, cui titulus, *Malleus Maleficarum* opus Inquiſitoribus perneceſſarium, atque hæreticis timorem non modicum incuſſit, quos ex ſibi eredita ditione pedem figere coegit. *Fernand. ad ann. ſuprad.*

Idem Pont. Sixtus P. F. Henricum Inſtitoris Generalem in Germania Inquiſitorem nominauit anno nati Saluatoris milleſimo quadrigenteſimo octogeſimo, *Fernand. ad annum ſupradictum.*

Et ann. milleſ. quadringenteſ. octogeſ. 4. erant ibidem Inquiſitores P. P. F. Henricus, & Iacobus ſupradicti, quibus Innocentius VIII. Pont. vt contra maleficorum ſectam inquirerent, iniunxit Apoſtolicis litteris dat. Romæ apud S. Petrum anno 1484. Nonis Decemb. quas adducit. Fernand. ad annum prædictum.

P.F. Ioachinus Turianus Venetus Magiſter Generalis inſtituit Inquiſitorem in diœceſibus Cõſtantien. Argentinen. & Baſileen. P.F. Gaſperem, ita enim in eiuſdem Regeſt. S. *Theutonia* fol. 124. teſtatum habemos. *P. Mag. Gaſpar Grunenualdt conuentus Friburgenſis ſit Inquiſitor hæreticæ prauitatis in diœceſ. Argentinen. Baſilien. & Conſtantien. cum plenaria poteſtate. Die 17. Iunij Romæ 1492.*

Idem Magiſter Ordinis in diœceſibus Salisburgen. Viennen. &c. P.F. Alexium Inquiſitor. fecit, id teſtantibus Regeſt. eiuſdẽ vbi ſupra, tali modo: *Mag. Alexius Pitthzel ſit Inquiſit. hæreticæ prauitatis in diœceſibus Salburgen. Patauien. ac Viennen. cum omnimoda poteſtate die 20. Iunij. 1492. Romæ.*

Cum impius Luterus Saxo in Germania contra Eccleſiam, ac catholicam fidem ſuum virus euomeret, atque in Vittembergenſi Academia apud Saxoniam, in qua theologiæ Cathedram impius hæreſiarcha regebat multas propoſitiones peſſimas contra indulgentias a Leone X. promulgatas tueri conaretur, P. fr. Io. Teizelius hæreticæ prauitatis Inquiſit. in noſtro Conuentu Francfordienſi euulgauit centum & ſex concluſiones Luteri propoſitionibus contrarias, ex Concilijs ac SS. Patribus, præcipue Angelico Doctore depromptas, quas in Germaniæ Academijs promulgauit anno milleſimo quingenteſimo decimo ſeptimo, & poſt hunc nullum alium in Germania reperimus Inquiſitorem ob Lutheranicas turbulentias, ſola ad præſens Colonienſi Inquiſitione perſeuerante. *Fernand. ex Maluenda de Antich. lib. 1. cap. 11. ad an. ſuprad.*

Tit. 41. Græciæ.

Generalis Inquiſitor in Græcia, finitimiſque Regnis, atque Prouincijs à Gregorio Papa XI. conſtituitur P. F. Io. Gallus anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo quarto, qui giganteis humeris in vaſtimis illis ditionibus impoſitum ſibi onus ſuſtinendo, maximum catholicæ fidei attulit incrementum. At breui tempore Apoſtolicum munus exercuit, e viuis ſublatus anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo. *Param. lib. 2. tit. 2. cap. 29. & Fernand. ad annum prad.*

In demortui Ioãnis locum Vrbanus VI. Apoſtolicis litteris Leonardo de Manſuetis Magiſtro Generali Ordinis Prædicat. vt tres alios Inquiſitores, vnum in Armenia alterum in Georgiana, ac tertium in Grecia inſtitueret, iniunxit anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo octauo, qui Pontificis Max. mandata executurus, tres viros tanto miniſterio dignos in eas remotas Orbis partes Inquiſitores miſit. *Paramus vbi ſup. & Fernand. ad an. ſuprad.*

P.F. Andreas Iuſtinianus in Chio Inquiſitor fuit, ex quo munere à Pio IV. Naxien. Archiepiſcopus inſtitututus eſt an. 1562. Concilio Tridentino interfuit, eidemque ſubſcripſit, translatus deinde ad Eccleſiam Liparitanam anno 1564. de quo ibi. *Ex Act. Conſiſt.*

Tit. 42. Hiſpaniæ.

Cum à perfidis Iudæis, impijſq; Mauris in Hiſpania multa damna pateretur Catholica fides, eorumq; cauſa quamplures fideles ad illorum ſectam peruerſaque dogmata maximo cum Chriſtianæ rei damno declinarent; tantis malis occurre-

re

re volens Honorius III. S. P. Dominicum Generalem Inquiſitorem illuc delegauit, vt fideles in Ortodoxa fide conſolidaret, deuianteſque ab illa condignis ſupplicijs mulctaret. Factum in hunc modum pandit (vt noſtros ommittamus) P. Sebaſtianus Salelles Societatis Ieſu eruditiſſimum germen in ſuo nobili opere *de materijs Tribunal. S. Inquiſit.* Prolegom. 3. *Vniuerſæ Hiſpaniarum Eccleſia S. Dominicum primũ Inquiſitorem Generalem ex delegatione Apoſtolica agnoſcant, atque in varijs earum ciuitatibus, & locis occaſione Iudæorum, aut infidelium Maurorum ibi inhabitantium, ex quibus aliqui conuerſi ad fidem, poſt reiudaizabant, vel in apoſtaſiam incidebant: contra hos officium S. Inquiſitionis exercuiſſe Chronica Hiſpaniæ expreſſè teſtantur, teſte etiam ipſo Torreblanca ibidem. &c.* Ex quibus manifeſtè apparet S. P. Dominicum primum effulſiſſe in Hiſpania Generalem Inquiſitorem.

Poſt fœlicem tanti Pàtris in cœlum aſcenſum, inclitos eiuſdem filios in Hiſpania Inquiſitionis munus obiuiſſe, pro indubitato habemus: qui autem fuerint hi, illorum nomina recenſere non poſſumus, cum Ordinis Scriptores ſilentij tenebris inuoluta relinquant.

Noſter P. F. Alphonſus Fernandez Hiſpanus in ſua Concertatione Prædicatoria contra Hæreticos ad annum milleſimum ducenteſimum quinquageſimum ſeptimũ noſtros Prędicatores in Hiſpaniæ Regnis Generales Inquiſitores tunc temporis extitiſſe, atque hæreſes profligaſſe, affirmat at qui nam hi fuerint, ſilentio præterit, duobus in Aragoniæ Regno Inquiſitoribus PP. FF. Petro de Tonenes, & Petro de Cadireta tantummodo enunciatis. *Ex ſuprad. Act. & Diag. lib. 1. cap. 4.*

S. Raymundum fuiſſe totius Hiſpaniæ Generalem Inquiſitorem pro comperto habemus, vt videre eſt in denunciatione 2. Generalis Capituli Valliſoletani ann. 1605. celebrati at quo tempore, & quibus annis, non reperimus.

Clemens Papa IV. anno reparati Orbis milleſimo ducenteſimo ſexageſimo ſeptimo Generalem Inquiſitorem in Hiſpania Priorem Prouincialem Prouinciæ Hiſpaniæ cum ampliſſima facultate inſtituit, eidemque inſuper auctoritatem indulſit ſubſtituendi duos alios Inquiſitores in ſui adiutorium in ſibi ſubditis Prouincijs, atque ab impoſito munere, ſi illi bene viſum fuiſſet, amouendi, alioſque ſubrogandi, datis Apoſtolicis litteris Calendis Febr. Pontificat. ſui anno 3. Qui omnes ad Concreditum ſibi munus viriliter incumbentes, hæreticorum colluuiem ab Hiſpania eliminauère. *Fernandez vbi ſup. & an. 1267. ex Paramo lib. 2. tit. 2. cap. 2. & Diago lib. 1. cap. 6.*

Bonifacius Papa IX. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto P. F. Vincentium Vliſiponenſem Prouinciæ Hiſpaniæ Priorem Prouincialem per vniuerſam Hiſpaniam Generalem Inquiſitorem creauit; qui in diuerſis ſuæ iuriſdictionis locis hæreſes, ſuperſtitiones, atque errores ita profligauit, vt poſt eiuſdem è viuis exceſſum Priores Prouinciales Prouinciæ Hiſpaniæ pro tẽpore Generales Inquiſitores ſucceſſerint. Nouem annis commiſſum ſibi Apoſtolicum munus infatigabili ſtudio adimpleuit, quieuitque in pace an. 1403. *Bzouius in Annal. Eccleſ. ad annum 1494. Lopez in Hiſt. Ord. 3. par. lib. 1. cap. 88. Caſtill. par. 1. lib. 3. cap. 41.*

E mortalium oculis ſublato Vincentio Bonifacius IX. Prouincialem Hiſpaniæ, eiuſque ſucceſſores pro tempore Generales Inquiſitores nominauit anno milleſimo quadringenteſimo tertio, illis ſubſtituendi alios Inquiſitores, eoſque pro libito amouendi, elargita in hunc modum facultate.

BONIFACIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam

Sedis Apoſtolicæ prouidentia circumſpecta hæreticę prauitatis labe reſperſos, quorum nequitia ſerpit, vt cancer ne in aliorum perniciem ſua venena diffundat, remedium libenter adhibet opportunum, vt exinde negotia Catholicæ fidei, eliſis omnino, & eradicatis erroribus proſperentur, ac fides ipſa fortius inualeſcat. Cum itaque ſicut accepimus, quondam Frater Vincentius de Vlixbona Ordinis fra-

fratrum Prædicatorum profeſſor olim in Prouincia Hiſpaniæ Inquiſitor hæreticæ prauitatis, per dictam Sedem deputatus extra Romanam curiam fuerit vita functus, nos affectantes ad huiuſmodi negotium fidei ibidem efficaciter promouendum continuè, talem deputare perſonam cuius honeſta conuerſatio exempla tribuat puritatis, einſque labia erudita doctrinam ſundant ſapientiæ ſalutaris, vt eius miniſterio omne fermentum exinde labis huiuſmodi expurgetur, authoritate Apoſtolica tenore præſentium, ex certa ſcientia ſtatuimus, ac etiam ordinamus, quod ex nunc, & de cętero perpetuis futuris temporibus Prouincialis Prouinciæ Hiſpaniæ ſecundum morem prædicti Ordinis, qui nunc eſt, & pro tempore fuerit, ibidem Inquiſitorem, hæreticæ prauitatis huiuſmodi, prout ei ſecundum *Deum* fuerit viſum expedire, authoritate Apoſtolica quoties expedierit, deputare, ac huiuſmodi deputatum, ſi & quotiesſibi videbitur ab huiuſmodi officio amouere, & alium loco ſui ſubrogare, ac etiam Inquiſitionis officium huiuſmodi, quoties ſibi placuerit tam in abſentia, quã in præſentia deputati huiuſmodi pro tempore exercere poſſit, & debeat, qui quidem deputatus pro tempore in huiuſmodi negotio Inquiſitionis procedere valeat, tam ſecundum indulgentias, & priuilegia Inquiſitoribus prauitatis eiuſdem dictæ authoritate Apoſtolica deputatis, ſeu officia Inquiſitionis huiuſmodi exercentibus ab eadem Sede conceſſa, quæ etiam ſecundum canonicas ſanctiones diſtrictius inhibentes quibuſcumque perſonis Eccleſiaſticis, & mundanis, quorum intereſt, vel intererit quomodolibet in futurum ne Prouincialem, & deputandum huiuſmodi pro tempore ſuper ijs contra præſentium tenorem impedire, ſeu moleſtare quo quomodo præſumant, ac decernentes ex nunc irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Per huiuſmodi autem deputationem, vt præmittitur faciendam locorum ordinarijs, quominus ipſi Inquiſitionis officium ſuper labe prædicta prout volunt dictę canonicę ſanctiones, exercere valeant, & qibuſcumque priuilegijs ordini, vel Inquiſitoribus, ſeu officio memoratis, ſiqua ſint, eis à dicta Sede conceſſa, nullum voluimus præiudicium generari. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam noſtri ſtatuti, ordinationis, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei & BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datũ Romæ apud Sanctum Petrum Kalend. Februarij Pontificatus noſtri anno decimo quarto.

Conſtabilitum igitur Sacroſanctum Inquiſitionis Tribunal in Hiſpania inter noſtros fuit, PP. Prouincialibus, Gen. Inquiſitoris titulo decoratis, vſque ad Sixti IV. tempora, à quo ab eis fuit anulſus. Interim non deſtitere Prouinciales iniuncto ſibi muneti virili conſtantia ſatisfacere, pluribus à catholica fide deficientibus publico rogo adiudicatis, alijſque condignis ſupplicijs mulctatis; inter quos ſceleratiſſimi quidam Iudæi meritò recenſentur, qui Sacram Hoſtiam grauiſſimis ludibrijs afficientes, à Priore Segobienſis noſtri conuentus capti, vnaque cum eiuſdem Ciuitatis Epiſcopo Ioanne à Turriſſedibus diligenti Inquiſitione tanti ſceleris facta, condignis ſupplicijs peremti fuere. *Fernand. vbi ſupra ad annum* 1404. *ex Paramo lib.* 2. *tit.* 3. *cap.* 4. *num.* 27.

P. F. Lupus Barientos Metinnenſis conuentus alumnus, in Salmantina Vniuerſitate primarius Profeſſor, & Cathedraticus, in Hiſpania Generalis Inquiſitor combuſſit Matriti in foro S. Dominici Regalis libros Magiæ, & Necromantiæ Henrici de Villena, qui fuit poſtmodum Epiſcopus Segobien. de quo ſup. Obijt anno 1456. *Fernandez in Epiſcopis Hiſpanis.*

Inter hos Generales Inquiſitores meritò à noſtris Scriptoribus P. F. Antonius Riccius Prouincialis Hiſpaniæ recenſetur, qui ſeptennio in vtroque munere permanens ſub Paulo II. Pont. Max. viriliter pectore, demandatum ſibi onus ſingulari zelo, maximo cum catholicæ fidei incremento, peregregiè adimpleuit, vt teſtatur Fernand. vbi ſup. ad an. 1470.

Anno milleſ. quadringenteſimo octogeſimo primo Catholici Reges Ferdinandus V. & Eliſabetta eius vxor inſtitere apud Sixtum IV. Pont. Max. vt in Regnis Caſtellæ, & Legionis vnus Generalis Inquiſitor

inſti-

inſtitueretur cum facultate ſubſtituendi alios Inquiſitores in locis oportunis, conſtabiliendo ibidem Sacrum Inquiſitionis tribunal, ſupplicauerunique dari primum huiuſmodi Inquiſitorem P. F. Thomam de Turrecremata noſtræ profeſſionis inclitum aſſeclam, doctrina, fidei zelo, atque pietate virum præſtantiſſimum eorum confeſſarium, ac Priorem Segobienſem, votique compotes effecti ſunt, decurſiſque duobus annis ab eodem Pont. Max. Apoſtolicum diploma impetrauere, vt in Aragonia Valentia, & Cathalonia idem quoq; munus compleret, eſt quæ ſequenti tenoris.

SIXTUS PAPA IV. Dilecto filio Fr. Thomæ à Turrecremata Ord. Præd. in Regnis Hiſpaniarum hæreticæ prauitatis Inquiſitori Generali.

Dile Fili Salutem & Apoſtolicam Benedict.

SVpplicari nobis fecerunt chariſſimi in Chriſto filij noſtri Caſtellæ, Leonis, & Aragoniæ Rex, & Regina, vt te ſicut es in Caſtellæ, & Leonis, etiam in eorumdem Aragonum, & Valentiæ Regnis, ac in principatu Cathaloniæ Inquiſitorem hæreticæ prauitatis deputare vellemus. Nos igitur qui de circumſpectione, probitate, atque integritate tua plurimum confidimus, vt dictorum Principum deſiderio ſimul & noſtro Paſtoralis officij debito ſatisfaciamus, te in dictis Aragonum, & Valentiæ regnis, ac principatu Catharoliæ Inquiſitorem hæreticæ prauitatis tenore præſentium deputamus, conſtituimus, & ordinamus. Et quia te multis implicatum negotijs non ignoramus, tibi earumdem tenore indulgemus, & concedimus, vt idem officium per idoneos ſufficientes, probatos in Sacra Theologia Magiſtros, quos ad id deputandos, & ſubſtituendos duxeris, gerere, & exercere poſſis, & valeas. Te autem hortamur in Domino, ac diſtricte præcipiendo mandamus, vt ſemper Deum præ oculis habens, id tam diligenter atiente, ac ſollicite geras, vel geri facias, quantum ipſius officij dignitas, magnitudo, & importantia, videntur expedire, &c. *Fernand. in Concertat. an. præd.*

Meritò quidem Thomas huius ſupremi Tribunalis primus Generalis, ſeu Generaliſs. Inquiſitor à Sixto Pont. creatus, ab Innocentio VIII. ſucceſſore die 3. Febr. an. milleſimo quadringen. octogeſquinto confirmatus eſt: huiuſmodi enim inſtitutionis primus omnium author extiterat, egeratque cum Catholicis Regibus, vt hoc ſacrum tribunal in Hiſpania contra multos iudaizantes conſtabiliretur, cui cum inenarrabili fidei fructu quindecim annos (obtenta poſtmodum eadem auctoritate etiam in Regnis coronæ Aragoniæ à Sixto IV. anno 1583.) ſumma integritate, atq; zelo glorioſè præfuit, inſtitutis in ſibi ſubditis Prouincijs, diuerſis Inquiſitoribus, vt infra dicetur. Cum autem perfidi Iudæi plurimos Chriſtifideles in fidei veritate labefactare non deſiſterent, inſtante Thoma apud Catholicos Reges, publico edicto Regio Iudæi ab Hiſpaniarum Regnis eliminati fuere ſub Innocentio VIII. anno à Virginis partu milleſimo quadringenteſimo nonageſimo ſecundo, quod factum ipſis Iudæis, viris alias potentibus, ac prædiuitibus maximum incuſſit timorem. Vtq; afflictis adderetur afflictio, idem Generalis Inquiſitor publico decreto edito, ne in Toletana vrbe, ac ditione Chriſtianorum quiſpiam nouem emenſis diebus, Iudæis, vel communicaret, vel victui neceſſaria ſuppeteret, ſub anathematis pœna indixit Prodiere igitur ex Hiſpaniæ Regnis centū viginti quatuor mille familiæ Iudæorum, quæ ſexcentorum millium eorundem numerum exceſſere: neque his contentus feruidus Inquiſitor, apud eoſdem Reges iterum, vt Mauri quoque ſimili modo eijcerentur, inſtitit, quod tamen non niſi poſt decem annos, ſcilicet milleſimo quingenteſimo ſecundo fœliciter completum eſt, Sinagogis, & Moſcheis vbique ſolo equatis. Tandem annorum pondere grauatus, podagræq; morbo ſepe ſæpius præpeditus, libens volenſque biennio ante mortem ſe hoc onere exoluit. Obiit autem anno 1498. menſe ſeptembri. *Salelles de Orig. & progres. Tribunal Fidei prolegom. 4. Fernand. in Concertat. Præd. ad annum 1483. Caſtell. p. 1. lib. 3. cap. 41.*

Poſt Thomam Generalis Fidei Cenſor in præfatis Regnis ab Alexandro Papa VI. renunciatus eſt P. F. Didacus Deza Apoſtoli-

ſtolicis litteris die 1. Decemb. anno milleſimo quadringenteſimo nonageſ. octauo datis. Fuit Didacus patria Taurenſis, genere nobilis, ſed virtutibus, doctrina ac moribus nobilior, primariæ Salmantinæ Cathedræ moderator, Ioannis Hiſpaniarum Principis Præceptor: Zamorrenſis Epiſcopus, poſtmodum Salmantinus, Giennenſis; & Palentinus; Archiepiſcopuſque Hiſpalenſis, ac Toletanus electus. Inſtitit autem & ipſe apud Catholicos Reges anteceſſoris ſui veſtigijs inhærens, vt Agareni ex Hiſpaniæ Regnis exularentur, quod tandem anno milleſ. quingenteſimo ſecundo ad optatum finem perduxit, Regio edicto promulgato, vt quicumque Agarenus in Caſtella, Legione, ac Betica, ſub perpetuæ ſeruitutis pœna, trium menſium Martij Aprilis, ac Maij decurſu vel chriſtianam fidem, amplecteretur, vel Hiſpania diſcederent: delegatique ſunt ad eos plures euangelij præcones ex noſtris, & cœteris ſacris ordinibus, qui eoſdem ad chriſtianam fidem amplexandam hortarentur, ac inducerent: quo factum eſt vt plures ſacrum regenerationis lauacrum aſſumpſerint, cœteris in ſua perfidia permanentibus, exilio mulctatis. Tandem optimus Inquiſitor anteceſſoris ſui exemplo, ſenio, aduerſaque valetudine vexatus, eodem munere libere ſe expoliauit anno milleſ. quingenteſimo ſeptimo; Vir per omnia laudabilis, in hoc vno redarguendus, quod tam nobilem præfecturam longa annorũ ſerie continuata ſucceſſione in noſtro Ordine conſolidatam in fauorem alterius eiuſdem Ordinis non dimiſerit, ex quo factum eſt vt ad exteros declinauerit. *Caſtill. & Salelles vbi ſup. & Fernand. in Concertat. ad an.* 1502: *& inter Script. Hiſpan.*

Dimiſſione Inquiſitionis facta à Didaco, diuiſum fuit eius tribunal, conſtituto in Regnis Aragoniæ proprio tribunali; in Caſtella, Legione, & Betica remanente alio: datuſque eſt huic Generalis Inquiſitor Franciſcus Ximenes Ord. Minorum; illi verò P. F. Io. de Enguera Valentinus noſtri inſtituti alumnus fuit præfectus.

D. F. Garzias de Loayſa Talabricenſis in Caſtella, Legione, ac Betica Generalis Inquiſitor à Paulo III. creatus eſt 11. Cal. Martij an. milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto. Fuit Garzias nobili loco natus, vir doctiſſimus, ſingularique prudentia ornatus, Prouincialis Hiſpaniæ, Magiſter Generalis Ordinis, Carolo V. à ſacris confeſſionibus, & Epiſcop. Oxomen. S. R. E. Card. à Clemente VII. anno 1529. creatus deinde Seguntinus Paſtor, ac demum Hiſpalen. Archiepiſcopus, & Inquiſitor; nec non ſupremi Indiarum, & Cruciatæ Senatus Præſes. Tandem eodem anno milleſ. quingenteſimo quadrageſimo ſexto in pace ſepultus eſt in noſtra Talabricen. Eccleſia à ſe præmagnificè, cum annexo Cœnobio conſtructa. *Salelles vbi ſup. Fernand. in Concert. ad anno* 1246. *& inter Cardd.*

P. F. Ludouicus Aliaga Cæſarauguſtanus, Catholici Regis Philippi III. Confeſſarius effectus, dum Durandi Cathedrã in Cæſarauguſtana Academia moderaretur, Generalis Inquiſitor à Paulo V. anno milleſ. ſexcenteſimo quartodecimo renunciatus eſt, ſequentique anno ab eodem Rege Catholico de ſupremo conſilio ſtatus Hiſpaniarum factus, in Sicilia poſtmodum Archimandrita euaſit. Tandem nobilem hanc præfecturam poſt ſeptem annos dimiſit. *Salell. vbi ſup. & Fernand. inter Confeſſarios Regum Hiſpan.*

P. F. Antonius de Soto-maior Philippi IV. Confeſſarius poſt Card. Zappatam ab Vrbano VIII. Damaſcenus Archiep. & Generalis Inquiſitor Hiſpaniæ creatus eſt poſt Card. Antonium Zapatam. *Salelles Prolegom.* 4.

Tit 43. Hiſpaniæ.

Tandem ex ſupremi Senatus S. Inquiſitionis decreto auctoritate Apoſtolica atque Regia Philippi III. ſancitum eſt reſtituendum eſſe contra hæreticos Ordinem militarem de militia Ieſu Chriſti cruce ſignatorum à S. P. Dominico inſtitutum, in Cõuentibus noſtris cõgregandorũ, quod in Generali Capitulo Valiſoletano anno 1605. celebrato fuit in hunc modum toti Ordini denunciatum, vt in eiuſdem actis denunciatione 2. dicitur. *Denunciamus ſupremum S. Inquiſitionis Hiſpaniarum Senatum auctoritate Apoſtolica, & Regia decreuiſſe vt in omnibus Regnis ſibi ſubiectis*

 ordo

ordo militaris de militia Ieſu Christi cruce ſignatorum militum à Patre noſtro Beatiſſimo Dominico contra hæreticos inſtitutus, & à Summ. Pontt. approbatus, & confirmatus, de nouo reſtauretur, & ſi opus eſt inſtituatur; quorum congregatio in noſtris Conuentibus dumtaxat habeatur; obtenta tamen prius licentia ab Inquiſitoribus. Quare potentiſſimus Hiſpaniarum Rex Catholicus fidei zelator, & defenſor acerrimus, ſanctaque Inquiſitionis, & noſtra Religionis Protector optimus, inſtaurationem ordinis militiæ Ieſu Christi deſiderans, ſuo decreto Regio ſanxit, atque conceſſit omnibus prædictis S. Inquiſitionis miniſtris, vt poſſint noſtris Prædicatorum inſignijs, alba videlicet, & nigra cruce, floribus, velut liliorum terminata, & deſeruata ſuper veſtes uti ipſiſque decorari in feſtis Beatiſs. P. noſtri Dominici, B. Petri Mart. B. Raymundi, & in ſolemnitate Sacratiſſimi Corporis Christi, & in omnibus actibus fidei, propoſitione, & publicatione edicti S. Inquiſitionis, & quotieſcumque Regia Maieſtas aliquod ingreditur Regnum, vel Ciuitatem, vt conſtat ex Regeſto originali in Archiuio S. & Generalis Inquiſitionis ſupremi Senatus conſeruato, ſub dat. Valloſoleti 29. Iulij milleſimo ſexcenteſimo tertio per manum Notarij, & Secretarij Ferdinandi de Villegas.

Quamobrem ordinamus, & mandamus omnibus Fratribus noſtri Ord. in Conuentibus Sac. Inquiſitionis Hiſpaniæ ſubiectis commorantibus vbi commode fieri poteſt, vt ſumma qua poterunt diligentia, deuotione, & ſolemnitate curent prædicta, feſta ſimul cum præfatis militibus & S. Inquiſitionis miniſtris celebrare, proceſſiones ſolemnes, & pompoſas, in quibus reliquiæ ſanctorum, & vexilla S. Inquiſitionis deportentur, ita componere, & ordinare, ſicut tanti Patris S. Dominici primi Inquiſitoris Principis, & inſtitutoris S. Officij filios, & D. Petri Martyris inuicti fidei propugnatoris commilitones, necnon B. Raymundi totius Hiſpaniæ Inquiſitoris alumnos decet.

Tandem nouis gratijs, fauoribus, atq; honoribus Ordinem noſtrum condecoraturus idem Philippus III. Rex Catholicus glorioſiſſimus, vt in ſupremo Senatu S. Inquiſitionis Hiſpaniæ, (quod & in illo Luſitaniæ) vnus ex Generalibus Inquiſitoribus Dominicani inſtituti ſectator perpetuis futuris temporibus ſemper ſit, Regio decreto ſanxit, quod fuit Fratribus vniuerſis denunciatum in Generali Capitulo Bononiæ collecto anno 1615. & refertur infra in Inquiſit. *Luſitaniæ*.

Tit. 44. Hiſpalen.

MAgiſter Gil in Theatro Eccleſiaſtico S. Eccleſiæ Hiſpalen. Patrem F. Alphonſum de Hoieda primum Inquiſitorē Hiſpalenſem affirmat. Hic ſub Sixto IV. Pont. Max. anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo primo plurium iudaizantium conuenticula cum eſſet Prior ac Inquiſitor Hiſpalenſis detegit, apoſtataſq; multos, qui ad Iudaicam perfidiam declinauerant, Eccleſiæ gremio, ſalutaribus iniunctis pœnitentijs reſtituere ſategit; quoſdam autem iuxta canonica ſanctiones pertinaces brachio ſæculari tradidit. *Fernand. in Concertas. ſub an. 1481.*

Fuere quoque Hiſpalenſes Inquiſitores P. F. Michael Marillo S. Theol. Mag. & Præſentatus P. F. Io: de S. Martino à Generali *Hiſpaniarum* Inquiſitore Thoma de Turrecremata inſtituti anno 1483. & anno 1489. P. Mag. F. Io: de Epila ex Valentina Inquiſitione translatus. *Fernand. vbi ſup. ad an. 1483.*

Tit. 45. Hollandiæ.

I*N* Hollandia, & Zelandia ſacrum Tribunal Inquiſitionis, ex Apoſtolica conceſſione conſequutos eſſe noſtri Ordinis Præd. profeſſores, indubitatum eſt; nam vt refert Paramus ex Bernardo de Luzemburgo P.F. Ioannes Ommach Hermannum Biſuich impium hæreticum compreſſit, dignîſque ſuplicijs affecit: Id autem in annum milleſimum ducenteſimum quinquageſimum reijcit Fernandez in Concertat. Prædicatoria;

Tit. 46. Hungariæ.

HVngaria ex primis fuit quæ cunctas inter regiones ſacrum tribunal Inquiſitionis, poſt fœlicem S. Patris Domi-

nici

hici in cœlum tranſitum amplexata eſt: nam quo tempore miſſi ſunt in Germaniam ab Honorio III. atque Gregorio IX. ſe in Hungariam diffudêre: quod equidem vt ex gentis illius Hungaricæ tuendæ, amamplificandæque Catholicæ fidei ſtudio profectum eſt, ſic in ſingularem eiuſdem laudem cedit.

P. F. Ioannem Hungarum ex inquiſitore Epiſcopum crudeli morte ab hæreticis peremptum, ſupra retulimus, de quo indiculus Martyrologio Ord. appoſitus ita loquitur. *F. Ioan. Hungarus ex Inquiſitore Epiſcopus ab hereticis pelle detracta crudeli morte occubuit.*

Socium in hoc negocio fidei, ſanguinisq; profuſione habuit Ioannes P.F. Nicolaum Hungarum de quo indiculus præfatus: *F. Nicolaus Hungarus, & etiam ex Inquiſitore Epiſcopus lapidibus obrutus, & gladio transfœrberatus interyt.* Sed de his duobus dictum eſt ſupra in Inquiſitoribus ſanguine laureatis.

Perſeuerauere autem noſtri Prædicatores continuata ſucceſſione in Hungaria Inquiſitores hæreticæ prauitatis donec Regnum illud immaniſſimi Turcæ tirannide fuit occupatum.

P. F. Bartholomæum Lapatium Coronen. Epiſcopum in Hungariam, Pannoniam, atque Poloniam contra hæreticam ſectam, que *Animi ſimplicis* nomine euulgabatur ab Eugenio IV. anno 1442. pontificat. ſui 12. miſſum fuiſſe certum eſt, quod ſacrum munus feliciter complenit maximo cum catholicæ fidei incremento. In hoc verò *Animi ſimplicis* hæreſim fuiſſe ſcribitur, vt antiquorum hæreticorum more fœminarum vſus promiſcuus licitus aſſereretur, quæ cum carnalibus hominibus abundè placeret, longè latèque ſerpens, regionum illarum mortales plures infecerat. *Ferrar vbi ſup. cap.4.*

Reliquos Inquiſitores ſcriptorum noſtrorum incuria neglectos ſilentij tenebris inuolutos relinquentes, vltimum in eodem Regno Inquiſitorem recenſemus P.F. Nicolaum Mirabilem Coluſuarium, virum doctiſſimum, ac preſtantiſſimum, qui anno 1493. ſub Rege Vladiſlao per vniuerſum Hungariæ Regnum ſacrum Inquiſitionis tribunal regebat, vt teſtatur ipſe in ſuo libro de Prædeſtinatione in membrana manuſcripto, auroque ornato, quem ex Budenſi Bibliotheca Regia, ceu monile præcioſum ablatum Io: Faber Epiſcopus Viennenſis Bibliothecæ S. Nicolai eiuſdem Vrbis cuſtodiendum tradidit. In epiſtola ſiquidem eiuſdem libri ad Regni Cancellarium talis titulus conſtitutus viſitur. *F. Nicolaus ex mirabilibus natus, Coluſuarienſis Ord. Præd. S. Theologiæ profeſſor, ac per vniuerſum dominium ſereniſs. Regis Hungariæ hæreticæ prauitatis Inquiſitor, & Apoſtolicus prædicator Magnifico Dom. Ioanni de Schellenberg Regio Cancellario ſe commendat &c.* quod opus perfectum fuit 12. Cal. Septemb. eodem an. 1493. vt in eiuſdem libri fine adnotatur. Cum itaq; ab eo tempore vſque ad cladem Mohacianam triginta tres anni interfluxerint, & credibile ſit Nicolaum adhuc per aliquot annos in officio Inquiſitoris perduraſſe, vel ſi deceſſit, alium, ſeu alios ex Prædicatoribus Inquiſitores illi datos eſſe ſucceſſores, non eſt cur opinemur antea deſiſſe in Hungaria eſſe ſactum Inquiſitionis tribunal à noſtris Prædicatoribus adminiſtratum: *Ferrar. vbi ſup. cap.5.*

Tit. 47. Ianuen.

QVando primò inſtitutum ſit ſacrum Inquiſitionis tribunal in Ciuitate, ac ditione Genuenſis Reipublicæ, non clarè conſtat. Ludouicus à Paramo de Origine ſacræ Inquiſitionis lib.2.tit.2. cap. 33. ait, Sed & anno Domini 1253. in Genuenſe Senatu ſacræ Inquiſitionis Officium florebat, cuius primus Inquiſitor videtur fr. Anſelmus, de quo loquitur Auguſtinus Iuſtinianus Genuenſis anno 1256. & Iuſtinianus in Annalib. Reipublicæ Genuæ lib. 3. anno 1254. dicit: *I Frati Predicatori condanarono vno nominato Maſtro Lucco di heresia, il quale ſe fugitte, & i ſuoi beni furono confiſcati ſecondo il tenore delle canoniche Conſtitutioni.* Ergo iam anno 1253. aderat Genuæ ſedes Inquiſitoralis apud fratres Prædicatores. Sederet ne tunc in illa fr. Anſelmus, dubia res eſt. Nam Innocent. IV. an. 1254. Calend. Iunij datis litteris Aſiſij incipien. *Licet ex omnibus Mundi partibus &c.* quæ in fine Directorij Inquiſitorum habentur, inter litte-

ras Apoſtolicas pro Officio ſantiſſimæ Inquiſitionis mandauit Prouinciali Lombardiæ Ordinis Prædicatorum, vt in Lombardia, & Marchia Ianuenſi deputaret quatuor Inquiſitores. Tunc temporis primo vacabat Genuæ Inquiſitoris officium, non ſic autem anno priori, in quo Magiſter Lucas de hæreſe damnatus fuit ſecundum Iuſtinianum, qui lib. cit. anno 1256. dicit. *Et accadetè queſt' anno vna controuerſia tra Frate Anſelmo dell'Ordine de Predicatori Inquiſitore contro gl Heretici, e la Communità per cagione che Fr. Anſelmo voleua che certe conſtitutioni fatte contro l'heretici fuſſero regiſtrate nel libro de i capitoli della Republica, la qual coſa recuſando di fare la Communità, proceſſe tanto inanzi, che l'Inquiſitore ſcommunicò il Podeſtà, e li Conſoli, e la Città con li Borghi, e ſi mandò per queſta cauſa à Roma, & il Papa ſoſpeſe la ſentenza della ſcommunica dell' Inquiſitore inſino à vn certo tempo, e prima che fuſſe paſſato queſto tempo le conſtitutioni furono regiſtrate nel Libro de i capitoli, come richiedeua l' Inquiſitore, e reſtò la coſa aſſettata.* Et eadem habet Vberius Folietta lib. 4. hiſt. Genuæ anno eodem 1256. Fr. Anſelmus primo erat Genuæ Inquiſitor anno 1256. & videtur à Prouinciali Lombardiæ aſſumptus vigore Pontificij mandati Innoc. IV. Fuiſſe autem Fr. Anſelmum primū, vel ſecundum Inquiſitorē in hac Ciuitate, nulla ſunt dictorum annorum in Archiuio huius ſancti Officij monumenta, ex quibus iudicari poſſit. Sed quod magis dolendum eſt vſq; ad annum 1427. ita actorum à Iudicibus violatæ Religionis huius Ciuitatis perierunt ſcripturæ, vt nec illorum nominum ſuperſit memoria, nec cogitari poteſt per annos 171. nullum fuiſſe aduerſus hæreſes Inquiſitorem, vel omnino ſiluiſſe officium ſanctæ Inquiſitionis in hac Republica; nam tunc maximè vigilandum erat, ne contaminaretur fœdiſſima lue tot hęreſum, quas per annos illos euomuit Infernus; vti Fraticellorum, Pſeudoapoſtolorum, Flagellantium, Begardorum, & Beguinarum, Dulciniſtarum, Arnaldi Villanouani, *Bar*laami, & Acendyni, Io. de Poliaco, Ion. Vuicleffi, Io. Huſs, Adamitarum, & aliorum, quas referunt Prateolus, Heimericus, Bzouius, Gualterius, & alij & ſuſpicari non poteſt ſediſſe in ſanto Tribunali per tot annorum reuolutiones Eccleſiaſticos non Dominicanos; *N*am anno 1263. ſedebant fratres Prædicatores, vt colligitur ex litteris Alex. IV. Prouinciali Lombardiæ Ordinis Prædicatorum datis apud Vrbem veterem 8. Calen. *N*ouembris ſui Pontificatus anno ſecundo, incipien. *Ne catholicæ fidei, &c.* & inſuper conſeruaſſet ſaltim traditio aliqualem memoriam. Tantæ ergo iacturæ hæc forſitam cauſa fuit. Tunc temporis Inquiſitores non minus ac alij fratres in communi Dormitorio Conuentus in paruis cellis reſidebant, non habentes Cancellarias, Archiuia, & huiuſmodi, vti poſtea habere ceperunt ad vitanda multa incommoda, quæ ex illorum carentia patiebantur, propterea, acta, & ſcripturæ, vel in Archiuio Ordinarij recondebantur, vel apud ſcribas remanebant, & ita temporis diuturnitate, negligente cuſtodia, bellorum, incurſionum, ſeditionum, tumultuum, incendiorumque occaſione, actorum monumenta abſumpta fuerunt, & ſimul cum illis nomina tot Inquiſitorum, qui catholicum agrum cuſtodiebant in hac Republica, ne ſuperſeminaretur hæreticorum zizanijs à quibus ſemper ſpeciali dono Dei, munda, ac pura fuit, quæ & ſi non in terris, in Cælis tamen ſperamus deſcripta eſſe. Inquiſitorum autem, qui fuerunt ab anno 1427. & quorum memoria in Archiuio ſancti Officij inuenire quouis modo potuit, P. Magiſt. F. Michael Pius Paſſus de Boſco modernus Inquiſitor cathalogū fieri prout infra curauit.

P. M. fr. Stephanus de Tabia ab an. 1427. menſe Auguſto vſque ad 1429. menſe Octobris.

P. Mag. fr. Raphael de Pornaſio ab anno 1430. menſe Septembri vſque ad 1450. menſe Auguſto.

P. Mag. fr. Philippus de Opicis, ſiue Fliſcus Ianuen. ab an. 1450. men. Iulio vſque ad 1456. menſe Septembri.

P. Mag. fr. Bernardus Saluagus Ianuen. ab an. 1464. menſe Iunio vſq; ad 1467. menſe Iulio.

P. Mag. fr. Iacobus de Inuiciatis *A*lexandrinus an. 1469. menſe *I*unio.

P. Mag. fr. Gaſpar de Vniagine Commiſſarius Generalis in Lombardia,

& Mar-

& Marchia an. 1491:

P. Mag. fr. Gaſpar Togetus anno 1512.

P. Bacalaureus fr. Iacobus Niger Venetus Commiſſarius Generalis ab anno 1520. vſque ad 1525.

P. Mag. fr. Martinus Iuſtinianus Ianuen. ab anno 1528. vſque ad 1530. menſe Auguſto.

P. M. fr. Sixtus Nardinus ab anno 1534. menſe Martij vſque ad 1539. menſe Februario.

P. Mag. fr. Stephanus Vſuſmaris Ianuen. ab an. 1539. menſe Iunio vſq; ad 1447 qui poſtea fuit 46. Mag. Ordinis.

P. Mag. fr. Antonius de Sigeſtro Orientali ab anno 1547. vſq; ad 1548. menſe Ianuario, qui poſtea fuit Epiſcopus Brugnaten.

P. Mag. fr. Hieronymus de Franchis Ianuen. ab an. 1548. menſe Aprili vſq; ad 1567. menſe Septembri.

P. Lector fr. Nicolaus de Poteſtate Clauarenſis Commiſſarius Generalis ſede vacante, ab anno 1567. vſque ad 1568. menſe Februario.

P. Mag. fr. Archangelus Blancus de Gambalò Epiſcopus actu Theanus ob infirmitatē Patris Caluiſij Inquiſitoris delecti, delegatus pro interim à ſancta Sede ab anno 1568. men. Februario vſq; ad menſem Iulium. Qui poſtea ſanctæ Rom. Eccleſ. creatus Cardinalis fuit:

P. Mag. fr. Stephanus Caluiſius de Finario ab an. 1568. menſe Auguſti vſq; ad 1572. menſe Ian. primus Commendatarius Abbatiæ ſancti Andreæ de Sigeſtro Ponentis à ſanctiſſimo Pio V. ſancto Officio Genuæ vnitæ anno 1570. 29. Ian.

P. Mag. fr. Valentinus ex Comitibus Vintimilien. ab an. 1572. men. Martio vſque ad 1575. menſe Ian.

P. Mag. fr. Dominicus Torlatius de Cotignola ab an. 1575. men. Martio vſq; ad 1577. menſe Iulio.

P. Mag. fr. Ioan. Baptiſta Burghus de Bononia ab an. 1577. menſe Auguſto vſque ad 1582. menſe Nouembri.

P. Mag. fr. Thimotheus Bottonius de Peruſijs ab an. 1582. vſque ad 1583. menſe Octobri.

P. Mag. fr. Hieronymus Bernerius de Corrigio ab an. 1583. menſe Octobri vſque ad 1586. menſe Februario, poſtea Sanctæ Rom. Eccl. creatus Car. dinalis, Aſculanus nuncupatus.

P. Mag. fr. Ciprianus de Arimino ab an. 1586. menſe Aprili vſque ad 1588. menſe Februario.

P. Mag. fr. Albertus Tragniolus de Florentiola ab anno 1588. menſe Aprili vſque ad 1590. menſe Febr. poſtea Commiſſarius Generalis ſancti Officij in Vrbe.

P. Mag. fr. Ioannes Baptiſta Lancius de Regio ab an. 1590. menſe Ian. vſque ad 1597. menſe Iulio, poſtea Mag. Sacri Palatij Apoſtolici.

P. Mag. fr. Auguſtinus Galaminus de Briſighella ab an. 1597. menſe Octob. vſq; ad 1600. menſe Ian. poſtea S.R.E. Cardinalis, de Ara Cæli dictus.

P. Mag. fr. Baptiſta Penna de Finario ab anno 1600. menſe Ian. vſque ad 1609.

P. Mag. fr. Eliſeus Maſinus de Bononia ab an. 1609. men. Iunio vſq; ad 1627. menſe Septembri.

P. Mag. fr. Vincentius Maculanus de Florentiola ab anno 1627. menſe Oct. vſque ad 1629. menſe Decembri, poſtea S. Rom. Eccl. Cardinalis ſancti Clementis nuncupatus.

P. Mag. fr. Petrus Martir Ricciardus de Aqua Nigra ab an. 1629. menſe Decembri vſque ad 1632. menſe Aug.

P. Mag. fr. Io. Baptiſta Boſſellus de Sextola ab an. 1632. menſe Septembri vſque ad 1633. menſe Nouembri.

P. Mag. fr. Io. Baptiſta Boſius de Capriata ab an. 1633. mēſe Nouēb. vſq; ad 1635

P. Mag. fr. Vincentius Pretus de Serauall e ab anno 1635. menſe Februario vſque ad 1639. poſtea Commiſſarius Generalis ſancti Officij de Vrbe.

P. Mag. fr. Iuſtinianus Vagnonus de Callio vſque ad 1647. menſe Iulio.

P. Mag. fr. Proſper Bagarottus de Florentiola Eminentiſſimi Cardinalis S. Clementis ex ſorore nepos ab ann. 1647. mēſe Auguſto vſque ad 1652. menſe Decembri.

P. Mag. fr. Auguſtinus Cermellus Alexandrinus ab an. 1652. men. Decembri vſque ad 1661. menſe Feb.

P. Mag. fr. Michael Pius Paſſus de Boſco ab an.

ab an. 1661. menſe Februario Inquiſitor, vir doctus & eruditus.

Horum trium nouiſſimorum Inquiſitorum opera conſtabilitæ ſunt ædes S. Inquiſitionis, atque in nobilem formam redactæ. Pius V. verò huic Ianuenſi Inquiſitioni pro congrua miniſtrorum, atque incarceratorum illius ſuſtentatione, perpetuò vniuit Abbatiam S. Andreæ Sigeſtri Ponentis, dato ſequenti Apoſtolico diplomate.

PIVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

De circumſpecta Romani Pontificis prouidentia prouenire dignum eſt, vt officijs S. Inquiſitionis hæreticæ prauitatis ad contagioſam hæreſum paſſim pullulantium zizaniam, ſalubriter amputandam conſtitutis, ac illorum Miniſtris, & perſonis in oneribus ſibi commiſſis facilius ſupportandis perpetua ſubuentionis auxilia miniſtrentur; cum itaque ſicut accepimus Monaſterium, Abbatiæ nuncupatum S. Andreæ de Sexto Ciſtercienſis Ordinis Ianuen. Diœceſis, quod bonæ memoriæ Petrus Franciſcus Epiſcopus Alerien. ex conceſſione, & ſeu diſpenſatione Apoſtolica in comendam, dum viueret, obtinebat, comenda huiuſmodi per obitum dicti Petri Franciſci Epiſcopi, qui extra Romanam Curiam diem clauſit extremum, ceſſantem adhuc eo, quo ante comendam ipſam vacabat, aut alias certo modo vacauerit, & vacat ad præſens. Nos qui dudum inter alia voluimus quod ſemper in vnionibus conceſſio fieret ad partes, vocatis quorum intereſſet, Dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti Inquiſitori Sanctiſſimæ Inquiſitionis hæreticæ prauitatis Ianuen. vt onera Officij Inquiſitionis huiuſmodi ſibi pro tempore incumbentia facilius perferre, ipſeque commodius ſuſtentari poſſit, de alicuius ſubuentionis auxilio prouidere, ac ſpecialem gratiam facere volentes, ipſumque Inquiſitorem à quibuſuis excõmunicationis, ſuſpenſionis, & interdici, alijſque Eccleſiaſticis ſententijs, cenſuris & pœnis à Iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum; harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, nec non verum, & vltimum dicti Monaſterij vacationis modum, etiam ſi ex illo quæuis generalis reſeruatio, etiam in corpore Iuris clauſa reſultet, præſentibus pro expreſſo habentes, motu proprio non ad dicti Inquiſitoris, vel quorumvis aliorum ſuper hoc nobis oblatæ petitionis inſtantiam, ſed ex certa ſcientia, meraq; deliberatione, noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Monaſterium prædictum, quod conuentu, & cura caret, ac cuius fructus, redditus, & prouentus ad centum florenos auri in libris Cameræ Apoſtolicæ taxati reperiuntur, quovis modo, & ex cuiuſque perſona, ſeu per liberam ceſſionem cuiuſuis de illius regimine, & adminiſtratione in dicta Curia, vel extra eam, etiam coram Notario publico, & teſtibus ſponte factam vacet, etiam ſi tanto tempore vacauerit, quod eius collatio iuxta Lateranen. ſtatuta Concilij ad Sedem Apoſtolicam legitimè deuoluta exiſtat, ac illius prouiſio ad Sedem eandem ſpecialiter, vel generaliter pertineat, ac de illo conſiſtorialiter diſponi conſueuerit, ſeu debeat, & ſuper regimine & adminiſtratione præfatis inter aliquos lis, cuius ſtatum præſentibus haberi volumus pro expreſſo, pendeat indeciſa, dummodo à tempore dat. præſentium eidem Monaſterio de Abbate prouiſum, aut illud alteri commendatum canonicè non exiſtat cum illi forſan annexis, ac omnibus, & ſingulis iuribus, & pertinentijs ſuis eidem officio, ita quod liceat Inquiſitori præfato per ſe vel alium, ſeu alios Monaſterij ac illius regiminis, & adminiſtrationis, nec non annexorum prædictorum, illorumque iurium, obuentionum, & emolumentorum, ac pertinentiarum quorumcumque, poſſeſſionem realem, corporalem, & actualem propria auctoritate liberè apprehendere, & perpetuò retinere, ac illorum fructus, redditus, & prouentus præfatos ac alia eiuſdem Monaſterij res, & bona in dicti officij vſus, & vtilitatem conuertere, ac eidem Monaſterio per quoſcumque Capellanos idoneos ſæculares per loci Ordinarium approbandos

ad

ad eius nutum amouibiles, in diuinis deſeruire facere, Diœceſani loci, vel cuiuſuis alterius, etiam Ord. præfati Superioris licentia deſuper minimè requiſita tenore præſentium perpetuo vnimus, annectimus, & incorporamus, nec non vnionem, annexionem, & incorporationem huiuſmodi ſub nullis etiam illarum totum tenorem in ſe continentibus reuocationibus, ſuſpenſionibus, modificationibus, limitationibus, reſtitutionibus, & alijs contrarijs diſpoſitionibus ſimilium, vel diſſimilium vnionum, & annexionum & incorporationum, ac aliarum gratiarum, tam per nos quam etiam quoſcumque ſucceſſores noſtros Romanos Pontifices quomodolibet, ac cum quibuſuis etiam derogatoriarum, derogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, nec non irritantibus, & alijs decretis pro tempore factis quorumcumque tenorum exiſtant includi, ſed illis non obſtantibus in ſuis robore, vigore, & efficacia perſiſtere, ac quoties illæ emanabunt toties in priſtinum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & reintegratas, & de nouo conceſſas cenſeri & ita incommutabilis voluntatis, & intentionis noſtræ eſſe, & præſentes litteras vllo vmquam tempore de ſurreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis noſtræ defectu notari, aut in ius vel controuerſiam ad cuiuſuis inſtantiam quacumq; ratione vel cauſa vocari, cauſamque vel cauſas, propter quas vnio, annexio, & incorporatio prædictæ factæ ſint coram loci Ordinario, etiam tamquam Sedis prædictæ Delegato minimè verificari, vel ob id, ſeu ex quo intereſſe putantes vocati, non fuerint, per ſubreptionem obtentas præſumi, viribuſque, propterea carere, nec modernum, & pro tempore exiſtentem Inquiſitorem huiuſmodi vllo tempore ad verificandum præmiſſa, nec purificandum gratiam huiuſmodi, neque ad rationem adminiſtrationis per eum factæ teneri, nec id per loci Ordinarium, aut alios quoſcumque & ſuperiores, etiam ſui Ordinis, præterquam dilectos filios noſtros S. R. E. Cardinales ad Officium Generalis Inquiſitionis de Vrbe pro tempore deputatos cogi, & compelli poſſe, neque debere, & ita per quoſcumque Iudices, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublevata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit, attemptari decernimus. Quocirca venerabilibus fratribus noſtris Archiepiſc. Ianuen. & Amerin. ac Saonen. Epiſcopis per Apoſtolica ſcripta motu ſimili mandamus, quatenus ipſi, vel duo, aut vnus eorum per ſe, vel alium ſeu alios præſentes noſtras litteras, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Inquiſitoris præfati fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, ac illis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant auctoritate noſtra Inquiſitorem præfatum vnione, annexione, & incorporatione, alijſque præmiſſis pacifice frui, & gaudere, ac ſi opus fuerit Inquiſitorem prædictum, vel procuratorem ſuum eius nomine in corporalem poſſeſſionem, ſeu quaſi regiminis, & adminiſtrationis, ac bonorum dicti Monaſterij, ac annexorum, iuriumque, & pertinentiarum ſuarum prædictarum inducant auctoritate noſtra, & defendant inductum amoto exinde quodam illicito detentore, ac facientes ſibi de fructibus, redditibus, & prouentibus præfatis integre reſponderi; nec non à Vaſſallis & alijs ſubditis dicti Monaſterij conſueta ſeruitia, & iura ſibi ab eis debita, integre exhiberi, non permittentes eum deſuper per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles per cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna Iuris remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo; nec non legiſlatoris ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, illos, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas incurriſſe declarando, nec non eas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſæcularis, non obſtantibus priori voluntate noſtra præfata, ac Lateranen. Concilij nouiſſimè celebrati vniones perpetuas, niſi in caſibus à iure permiſſis fieri prohibentis, ac fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri, nec non quibuſuis alijs Apoſtolicis conſtitutionibus, & ordinationibus, ac Monaſterij, &

Ordi-

Ordinis Prædicatorum iuramento confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus priuilegijs quoque indultis, & litteris Apoſtolicis eidem Ordini, ac præfato, nec non alijs eiuſdem Ordinis Monaſterijs ac illorum Abbatibus, Prelatis, Superioribus, Conuentibus, & perſonis etiam per quoſcumque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros, & Sedem eandem, etiam per modum ſtatuti perpetui, aut etiam contractus, ſeu quaſi, & alias quomodolibet, & ex quibuſuis cauſis, etiam motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, etiam conſiſtorialiter, ac cum quibuſuis efficaciſſimis, etiam derrogatoriarum derrogatorijs, alijſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac cum appoſitione irritantis decreti eius, quod contra illa, vel illorum aliquod in totum, vel in partem, ſcienter vel ignoranter attemptari contingeret, etiam iteratis vicibus conceſſis, approbatis, etiam innouatis, & quocumque tempore, etiam longiſſimo, & forſan immemorabili obſeruatis, etiam ſi in eis, ac ſtatutis prædictis caueatur expreſsè quod Monaſteria, aliaque Ordinis præfati beneficia, etiam per Sedem eandem alijs beneficijs, ſeu officijs, nullatenus vniri, annecti, & incorporari non poſſint alias vniones, annexiones, & incorporationes huiuſmodi pro tempore factæ nullius ſint roboris, vel momenti, nullique propterea ſuffragentur, quibus omnibus, etiam ſi alias de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quæuis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, contrarijs quibuſcumque, aut ſi Vaſſallis, ac ſubditis præfatis, vel quibuſuis alijs communiter, vel diuiſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint per litteras Apoſtolicas non facientes plenam & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hiuſmodi mentionem & quibuslibet alijs priuilegijs Indulgentijs, & litteris Apoſtolicicis generalibus, vel ſpecialibus quorumcumque tenorum exiſtat, per quæ præſentibus non expreſſa, vel totalis non inſerta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda ſit de verbo ad verbũ in noſtris litteris mentio ſpecialis, prouiſo quod propter vnionem, annexionem, & incorporationem præfata Sinodo Monallerio diuinus cultus nullatenus renuatur, ſed illius congruè ſupportentur onera conſueta.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, vnionis, annexionis, incorporationis, decreti, mandatl, & derrogationis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac BB. Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum an. Incarnationis Dominicæ milleſimo quingẽteſimo, ſeptuageſimo, quartodecimo Chalendas Ianuarij Pontificatus noſtri anno quarto.

C. *Glorierius*. H *cumyn*.

Cuius diplomatis vigore, anno milleſimo quingenteſimo ſeptuageſimo præfatæ Abbatiæ Frater Stephanus Caluiſius de Finario tunc Inquiſitore obtinuit realem, & corporalem poſſeſſionem per tunc Illuſtriſſimum, & Reuerendiſſimum D. Cyprianum Pallauicinum Archiepiſcopum Genuenſem.

Olim Inquiſitores Genuæ habitabant domum inſalubrem minus aptam exercitio Sancti Officij, & fratribus Conuentus Sancti Dominici valde oneroſam, illius enim ianua patebat in communi Dormitorio fratrum, & propterea anno 1583. Fratre Hieronymo Bernerio Inquiſitore noua ſalubrior, amplior, & fratribus nullius oneris incepta fuit iuxta portam, & ſuper atrium portæ conuentus prædicti, & ſuper Oratorium Sanctæ Brigittæ nunc autem Sancti Petri Martiris, completaque anno 1587. Inquiſitore Fratre Cipriano de Arimino; & anno 1645. Inquiſitore fratre Iuſtiniano Vagno de Callio, noua, in- ſigniſ-

ſignîſque habitatio pro Inquiſitoribus ſuper Eccleſiæ Diui Dominici alam ſiniſtrã cepit ædificari, prioribus manſionibus magnifica ſcala coniuncta, & ſuccedentibus alijs Inquiſitoribus ad perfectum reductis ita vt anno 1662. Inquiſitore Fratre Michaele Pio Paſſo exterius incruſtata, eleganterque depicta fuerit, & cum in publicum commodum, & ornatum Genuæ, noua, amplaque via, nunc Iulia dicta, excitata fuiſſet, pars Domus Sanctæ Inquiſitionis ſuper Oratorium prædictum, ſine qua huiuſmodi via aperiri non poterat, detruncata fuit, cui mutilationi vt aliqualiter ſuccurreretur anno 1661. Fratre Michaele Pio prædicto Inquiſitore, nouum cubiculum in latere ſiniſtro eiuſdem domus, & Oratorii fuit ædificatum, & eodem anno, & Inquiſitore altare Sacelli Inquiſitionis erecti opera fratris Auguſtini Cermelli ædificatum, ornatumque fuit, & Saluatori morienti dedicatum.

Vt autem commodius negotia S. Officij Genuæ per Inquiſitores impleri poſſent, Pius IV. conceſſit Breue tenoris ſequentis.

Dilecto filio Hieronymo de Franchis Ordinis Prædicatorum in Ciuitate, ac toto Dominio Genuen. hæreticæ prauitatis Inquiſitori Generali.

PIVS PAPA IV.

Dilecte fili ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

CVm Ciuitates, earumq; Dioceſes, loca quæ ſub ditione temporali ſunt dilectorum filiorũ Dominij Genuen. & aliorum quorundam in vtraq; Liguriæ ora maritima inter ſe adeo diſtẽt, vt ad fungendũ, cum accidit, & opus ſit, commiſſum tibi in eis omnibus Inquiſit. hæreticæ prauitatis officium, ſingulas ipſas Ciuitates, Dioceſes, & loca per te adire non poſſis ſine magno incommodo & ſumptibus, ad quos faciendos, redditus in Ciuitate Genuen. Inquiſitionis Officium nullos habet. Nos hoc attendentes, & ſimul commodius fore quoque intelligentes ſi Rei eius criminis ad Vrbem Genuam deducantur, vbi cauſæ eorum magis ſecretò, & cum fauore illius dominij, atque etiam deputatorum conſiliò, qui ſibi in huiuſmodi cauſis adeſſe fideliter admodum, nec minus ſalubriter ſolent, experiri poterunt, tibi ex illis Ciuitatibus, earumque Dioceſibus, & locis, vt dictum eſt, omnes cuiuſcumque ſtatus, conditionis, & Ordinis eius criminis Reos, ſiue de hæretica prauitate ſuſpectos, & alios quoſcumque in quos inquirendi, & procedendi facultatem ab Apoſtolica ſede habes, citandi, & in Vrbem Genuam cum opportuna cuſtodia adduci faciendi, atque ibi cauſas eorum cognoſcendi, & fine debito terminandi, ita vt Ordinarij locorum, quibus in cauſis eos ſecundum ſacros Canones intereſſe oportet; in eis cauſis ipſi, ſeu eorum Vicarij deputare debeant perſonã Eccleſiaſticam ipſis gratam, & probatam, quam tibi viſum fuerit in ea Vrbe habitantem, quæ eorum vicem obtinear intra triginta dies ab eo die, quo harum litterarum notitiam habuerint numerandos, alioquin ipſorum Ordinariorum loco ſuccedat Venerabilis frater Archiepiſcopus Genuen. ſeu Vicarius eius in ſpiritualibus Generalis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium licentiam, & poteſtatem damus, atque concedimus, non obſtantibus fe: re: Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de vna, & Concilij Generalis de duabus Dietis, & alijs Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, vel in Concilijs editis, & alijs in contrarium facientibus quibuſcumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris die 30. Decembris Pontificatus noſtri anno tertio.

Antonius Floribellus Lauellinus.

Tit 48. Imperij Præſti Ioannis.

ERuditiſſimus Ludouicus Paramus l. 1. de Orig. S. Inquiſit. tit. 2. caput xix. hoc titulo exornat *De Inquiſitione, quæ eſt in Imperio Præſti Ioannis*. In quo octo FF. Prædicat. ab anno 1316. in ditionibus Præſti Ioannis magnos, ac copioſos fructus Catholicæ Fidei attuliſſe, & B. Philippum ibidem Inquiſitorem proprio ſanguine Chriſtianam diſciplinam ſanxiſſe in hunc modum enarrat.

An. Dom. 1316. Ioanne XXII. Pont. Mex. octo Dominicani Fratres ad viſendum S. Sepulchrum ardenti ſalutis animarum ſiti Romæ egreſſi ſunt. Ii per Aegiptum magnis, ac laborioſiſſimis itineribus penetrarunt ad Aetiopes, & Abiſſinos, vbi famigeratiſſimus eſt Imperator, quem Presbyterum Ioannem vulgus appellat, cum tamen nullo ſit ſacerdotali ordine inſignitus. Apud eam gentem quæ iam diu Chriſtianam imbiberat religionem tam magno omnium, præſertim Abiſſinorum commodo laborarunt, vt plures ad eius Ordinis habitum, & inſtitutum aſſumpti, ſanctè, ac laudabiliter vitam traducerent. Inter quos vnus, qui ſolus ad noſtrum propoſitum pertinet eſt factus Inquiſitor, Philippus filius cuiuſdam ex Regibus, qui Presbytero Ioanni ſubſunt. Is cum tenera ætate Dominicanam elegiſſet diſciplinam, magnũ bonitatis, atque virtutis edidit ſpecimen, fuit etiam Prior magni cœnobij Blurimanorum, ac cum ob plura miracula, quibus eius ſanctitas reſplendebat, ab omnibus apprimè veneraretur, anno circiter 1366. Inquiſitor Generalis in illis Regnis creatus eſt. Aliquibus deinde voluentibus annis, cum ipſe ſimul cum Patriarcha Principem quendam, qui duas ſibi copulauerat vxores, & cenſuris, & armis perſequeretur, ſub pacis fœdere ab illo Rege, ſimulata pœnitentia, accerſitus, verberibus ad internecionem pene cæſus eſt; ac tandem, cum à ſuis curaretur, fuſtium ictibus ſanctiſſimum ſpiritum exalauit die 4. Nouemb. anni prædicti. Rex tamen ille impius ob perpetratum facinus miſerabili pœna à Deo caſtigatus eſt, ac Sancti Martyris Philippi corpus magna omnium veneratione, ac miraculorum viſitur fama. Hæc ille.

Tit. 49. Indiarum Occidentalium.

BInas eſſe apud Occidentales Indos Inquiſitiones, vnam in Prouincia de Piru in Limenſi Vrbe, alteram in Noua Hiſpania apud Mexicum, nouimus ex Paramo lib. 2. tit. 2. cap. 21. Generalemque illarum Inquiſitorem, ſicut & Hiſpaniæ, ac Siciliæ &c. inſtitutum eſſe anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto. D. F. Garſiam à Loayſa Talabricenſem S. R. E. Cardinalem, atque Hiſpalenſem Archiepiſcopum, à Paulo III. creatum, Carolo V. promouente, refert Fernandez in Concertatione Prædicatoria ad annum ſuprad. 1546. at eodem anno Garziam maximo Ordinis noſtri damno vitam cum morte commutaſſe, indubitatum eſt: Nam vt idem Fernandez ſubdit, traditum eſt à fide dignis hunc inclitum virum erga Ordinem maximè affectum, procuraſſe apud Carolum Cæſarem, cui erat acceptiſſimus, vt Generalis Inquiſitoris Hiſpaniarum præfectura noſtro Prædicatorum Ordini, à quo fuerat auulſa, reſtitueretur in perpetuum, quod abſque dubio impetraſſet, ni inuida mors tantum virum propera præripuiſſet. *Ex ſuprad. authorib.*

Tit. 50. Indiarum Orientalium.

SAcrũ Inquiſitionis tribunal in Orientalibus Indijs erigitur à Ioanne III. Luſitaniæ Rege Goę conſtabilitum anno à Virgineo partu milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo, occaſione quarumdam ſchedularum in capſa templi Coccinæ Vrbis maximi pro eleemoſynis in ſubſidium eiuſdem à fidelibus exhibendis, plurimis blaſphemijs contra Deum & Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum refertarum, non ſemel inuentarum.

Inquiſitorum ſeries ita enumeratur à Paramo. D. Alexius Dazius Falconius. D. Franciſcus Marquez Botellus D. Bartholomæus Fõſeca creatus Inquiſitor an. 1570. & menſam conſcientiæ (vt vocant) ex Regis præſcripto cœteris conſilijs, quibus regiones illæ gubernantur, adiunxit P. F. Gaſpar Mello ex noſtro Prædicatorum Ordine.

Poſt Bartholomæum enumerat D. Rodericum Sordinum Meſquitam, cui ſucceſſit P. F. Thomas Pinto ex noſtro Ordine Prædicat. vir tum pietate, qum doctrina, zeloque Catholicæ fidei ſuccenſus circa annum milleſimum quingenteſimum nonageſimum quintum. *Param. lib. 2. tit. 2. cap. 18.*

De ſupradictis duobus Inquiſitoribus

tractat

tractat quoque noſter P. Sigiſmundus Ferrarius lib. de Rebus Hungaricæ Prouinciæ Ord. Præd. parte 3. lib. 2. cap. 1. *Gaſparem* anno 1583. & *Thomam* 1586. Inquiſitores referens.

Quia verò omnia S. Inquiſitionis tribunalia in dominijs Catholicorum Regū venerantur Generalem Inquiſitorem Hiſpaniæ, tanquam ſupremum Præfectum tribunalis, & Inquiſitores Hiſpaniæ Generales, ſuam quoq; apud Indos authoritatem habent, quos inter Generales Inquiſitores Hiſpaniç ſupra retulimus, tāquā quoq; Generales Inquiſitores Indiarū Occidentaliū hic recenſendos congruum iudicamus.

P. F. Ludouicus Aliaga Generalis Inquiſitor, inſtituitur à Paulo V. anno milleſimo ſexcēteſimo quartodecimo Philippo III. promouente, cuius Cōfeſſarius erat.

P. Fr. Antonius de Sotomaior Philippo IV. à ſacris confeſſionibus Archiepiſc. Damaſcenus ab Vrbano VIII. eodem Rege pro ponente, Generalis Inquiſitor & ipſe renunciatur.

Habent hæc duo tribunalia apud Indos ſuos qualificatores, qui etiam libros exquirunt ex Hiſpania delatos, & expurgāt, & in Mexicano fuere ad hoc munus aſſumpti ſemper ex noſtra Dominicana familia Patres præſtantiſſimi, quorum primus extitit P. F. Dominicus de Salazar, qui Archiepiſcopus Philippinarum deceſſit. Secundus P. F. Bartholomæus Ledeſma, poſtmodum Oaxacenſis Paſtor. Tertius P. F. Petrus de Prauia, electus Panamen. Epiſcopus. Quartus P. F. Auguſtinus de Auila. Quintus P. F. Chriſtophorus Guerrerius à Gongora, & hic viuebat tempore Parami, qui in lucem edidit librum de Origine S. Inquiſitionis Matriti an. 1598. & præfatos Qualificatores receſet vbi ſup. Qui autem poſtmodum ex noſtris tale ſint conſequuti munus, nobis non innoteſcit. *Param vbi ſup.*

Tit. 51. Lauſanen.

1 Pater Fr. *Victor* erat Lauſanenſis Inquiſitor anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quinto à Leonardo Manſueto Generali Magiſtro inſtitutus vt apparet ex eiuſdem Regeſt. ſub an. præd. fol. 253.

2 P. F. Franciſcus Gallus recenſetur Lauſanenſis Inquiſitor in Regeſt. Magiſtri Ord. Ioachini Turriani ſub anno milleſimo treeenteſimo octogeſimo ſeptimo.

Tit. 52. Lombardiæ.

Sanctum Patrem Dominicum primum in Lombardia Generalem Inquiſitorem ab Honorio III. fuiſſe inſtitutum, certum eſt eo tempore, quo Catarorum deliramenta reuixere, tum Mediolani, tum in alijs Lombardiæ partibus, quibus ſe validè opponens S. Pater, eorum audaciam compreſſit, profligauitque, aliquibus ad Eccleſiæ gremium perductis, aliſque, vel fugatis, vel igne conſumptis, in quo Inquiſitoris munere vſque ad vltimum, vitæ diem permanſit. *De la Crux in epiſt. ad Lectorem & Param. tit. 2. cap. 30.*

In cœlum ſublato S. P. Dominico, Generalis Inquiſitor in Lombardia à Gregorio IX. inſtituitur P. F. Gualla Bergomenſis, eiuſdem S. Patris dilectus diſcipulus, cui illius gloria fuit diuinitus reuelata, dum per ſcalam è terra ad cœlum pertingentem ſociantibus Angelis eum conſcendere vidit, vt S. Antoninus, cœterique Ordinis ſcriptores teſtantur. Demandatum ſibi munus inuicto animo exercuit Gualla in Lombardia, in qua Apoſtolici quoque Nuntij pro eodem Gregorio functus, inter Patauinos, ac Taruiſinos dexteritate maxima fœdus indixit. Tandem Brixienſis Epiſcopus renunciatus eſt anno à Virginis partu milleſimo ducenteſimo vigeſimo nono. *Fernand. ex Caſtill. p. 1. lib. 2. & Paramo tit. 2. cap. 30. atque Vghell. Ital. Sac. tom. 4. in Ep. Brixien.*

Facta promotione Guallæ conſtitutus eſt in eius locum Generalis Inquiſitor P. F. Guidottus de Sexto à Gregorio Papa IX. qui innumeros propemodū hæreticos igne conſumpſit, eorum bonis proſcriptis iuxta Apoſtolica decreta, tantumque hæreticis timorem incuſſit, vt ſolum Inquiſitoris nomen perhorreſcerent. *Param. lib. 2. tit. 2. cap. 30. & Bzou. in Annal. Eccl. ad an. 1234. num. 5.*

P. F. Rolandus Cremonenſis & ipſe Generalis Inquiſitor in Lombardia conſtitutus à Gregorio IX. cū demandato ſibi mu-

neri totus addictus hæreticos omni via perſequeretur, & quotquot obſtinatos in ſuas manus perductos, igni traderet comburendos, dum Placentiæ in foro Maioris Eccleſiæ, maxima auditorum frequentia prædicando ſacrarum ſcripturarum teſtimonijs in eoſdem inueheretur, populari impetu ipſis in eum irruentibus ex ciuitate eiectus eſt. *Fernand. ex Bzon. in Annal. ad annum* 1234.

Anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo ſeptimo Gregorius Papa IX. Priori Prouinciali Lombardię per Apoſtolica ſcripta *V*iterbij 13. Kal. Iunij data, incipientia. *Ille humani generis pernicax inimicus, &c.* iniunxit vt Apoſtolica auctoritate crearet in Lombardia Inquiſitores pro hæreticis penitus eliminandis, qui ſtatim pontificia mandata adimplēs, in pluribus eiuſdē Prouinciæ *V*rbibus Inquiſitores ex Ordine, viros ſelectiſſimos, conſtituit maximo cū Catholicæ fidei bono. Et tunc Generalis Inquiſitoris in tota Lombardia ceſſauit Præfectura. *Bzon. in Annal. Eccl. ad ann. ſuprad. num. 3. & Fernand. eod. anno num.* 1.

S. Petrus de Verona datus eſt ab Innocentio IV. Inſubribus, Mediolanenſibuſque Inquiſitor Generalis: hoc eſt in ea Lombardiæ parte, quæ eſt trans fluuium Padum, vulgò *Pò*, continetque ciuitates Mediolanen. Ticinen. Cremonen. Nouocomen. Landen. Nouarien. atq; Vercellen. cum hæretica prauitas, quæ in Lombardia terminata videbatur, pullularet, atq; etiam per nonnullas alias Italiæ ciuitates graſſaretur; qui eum demandato ſibi muneri ſatisfacturus, vulpeculas, quæ vineam electam Domini demoliebantur caperet, igniſque adiudicaret, ab eiſdem Como Mediolanum petens, apud Barlaſſinam vulneribus confoſſus, martyrij palmam promeruit Sabbato ante Dominicam in Albis anno 1252. Fratre Dominico eius ſocio & ipſo vulnerato, qui quinta die elapſa ſpiritum Deo reddidit. *Param. vbi ſupr. & Fernand. ad annum* 1251. *&* 1252.

Hos tantummodo in Lombardia Generales Inquiſitores adinuenimus: nam reliqui Inquiſitores in Lōbardia inſtituti pro vna vel altera ſola Diœceſi, ac Ciuitate dati ſunt, vt noſtris quoque temporibus fieri cernimus.

Tit. 53. Lotharingiæ.

ANno milleſimo ducenteſimo quadrageſ. ſeptimo Innocentius Papa IV. Apoſtolicis litteris 6. Kal. Decemb. datis Priori Biſuntini noſtri conuentus mandauit, vt Generales Inquiſitores in Lotharingiam, atque Burgundiam ad eradicandas ibi naſcentes hæreſes ſine dilatione mitteret, quod & preſtitit Prior, ſelectis viris doctiſſimis, atque cordatiſſimis, qui magno fidei incremento ſanctum Inquiſitionis officium exercentes, cunctos, de catholica fide malè ſentientes, ex ſuis ditionibus eliminauere. *Bzonius in Annal. Eccleſ. ad an.* 1247. *num.* 4.

Tit. 54. Luſitaniæ.

AB anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo ſeptimo ſacræ Inquiſitionis præfecturam demandatam fuiſſe Fratribus Prædicatoribus, ne dum in Luſitania, ſed etiam in cunctis Hiſpaniæ Regnis, quæ ſub vna, ac indiuiſa Prouincia Hiſpaniæ continebantur, pro comperto habemus, nam eodem anno Clemens Papa IV. Apoſtolicis litteris Kalend. Februarij eiuſdem anni datis, Generalem Inquiſitorem inſtituit Priorem Prouincialem Hiſpaniæ in tota ſibi credita ditione, quæ tunc temporis, ne dum Caſtellæ Legionis &c. verum & Luſitaniæ atque Aragoniæ Regna complectebatur; elargita inſuper eidem facultate aduerſus hæreticos procedendi, eoſq; quando ſibi expedire videretur, à ſuo munere amouendi, alioſque loco eorum ſubrogandi: qui demandato ſibi officio diligenter, ac viriliter operam dantes, hæreticorum colluuiem à tota Hiſpania eliminauere. *Fernandez in Concertat. Præd. ad annum* 1265. *ex Paramo & Diago*.

P. F. Vincentium Vliſſiponenſem Prouincialem Hiſpaniæ in prædictis Regnis, ac ditione ſuæ Prouinciæ (excepto tamen Aragoniæ Regno, quod ſibi in peculiarem Prouinciam ex Hiſpania auulſam in Capitulo Colonien. anno 1301. conſtituerat) Generalem Inquiſitorem fuiſſe commemorat Bonifacius IX. in ſuis Apoſtolicis

litteris

litteris datis apud S. Petrum Kalendis Februarij ſui Pontificatus anno quartodecimo, qui fuit nati Saluatoris milleſimus quadringenteſimus tertius, dum dicit. *Cum itaque ſicut accepimus quandam Frater Vincentius de Vliſbona Ord. Fratrum Præd. profeſſor olim in Prouincia Hiſpania Inquiſitor hæreticæ prauitatis per Sedem Apoſt. deputatus extra Romanam Curiam fuerit vita functus &c.* In quibus litteris à nobis ſupra in Inquiſit. Hiſpaniæ relatis, inſtituit Prouinciales Hiſpaniæ pro tempore Generales Inquiſitores; manifeſtè autem conſtat eos Inquiſitionis officium, etiam in Luſitania ſibi ſubdita exercuiſſe; nam Luſitania fuit erecta in peculiarem Prouinciam, ab Hiſpaniæ Prouincia ſeiunctam à Magiſtro Ordinis Leonardo Statio poſt annum milleſimum quadringenteſimum quartumdecimum, quo in Capitulo Florentino, Generalis Magiſter electus eſt, teſte Olmeda in eiuſdem Leonardi vita in hunc modum. *Celebrauit Leonardus Capitula Generalia biennalia, & triennalia, quæ ſequuntur, Argentina videlicet in Germania, & Methis in Francia percelebre; Florentiaque celeberrimum octingentorum circiter Fratrum, & Papiam Italiæ; ſub quo & confirmata eſt diuiſio quarumdam prouinciarum, quæ ſub ſchiſmate ceperat, & Francia, ſeu Inſula Sicilia, Dalmatiaque & Scotia; nec non & Portugallia in Hiſpanijs erecta ſunt in Prouincias, reuniſta Gallecia, ſeu Prouincia S. Iacobi, quæ ex Hiſpania fuerat excerpta.*

Poſt conſtabilitam Prouinciam Portugalliæ inſtituitur Generalis Inquiſitor in Luſitaniæ Prouincia P. F. Io. de S. Iuſta Coimbricenſis, vir cordatus & doctus, qui anno milleſimo quadringenteſimo ſextodecimo & ſequentibus, iniuncto ſibi oneri ſedulam operam dans, ſuperſtitiones, erroreſque ex illo Regno eliminauit. *Fernand. in Concertat. ad annum 1416. ex Cacega in hiſt. illius Prouinciæ.*

Temporum calamitate cum euanuiſſet S. Inquiſitionis Officium in Luſitania, reſque catholica in deterius rueret, petente Rege Ioãne tertio reſtitutũ eſt à Paulo III. ſtrictiori iure in ditione Coronæ Luſitanæ ſacrum Inquiſitionis tribunal, Apoſtolicis litteris anno Dominicæ Incarnationis milleſimo quingenteſimo trigeſimo ſexto datis, cum Generalis Inquiſitoris præfectura ampliſſima facultate Apoſtolica munita, ab eodemque Prouinciales Inquiſitores inſtruuntur. *Salelles de Orig. & progres. trib. fidei Prolegomen. 6.*

Præter ſupremum Generalem Inquiſitorem, ſeu Generaliſſimum, vt ita dicamus, ſunt & alij tres Generales Inquiſitores in ipſo ſacro Inquiſitionis tribunali, ex quibus ſemper vnus de Dominicanis profeſſoribus eſt ex Regio decreto Philippi III. Catholici Regis glorioſiſſimi, quod fuit denunciatum Ordini in Generali Capitulo Bononienſi anno milleſimo ſexcenteſimo quintodecimo tali pacto. *Denunciamus, Potentiſſimum, ac inuictiſſimum Regem Catholicum Philippum III. nunc feliciter regnantem, pro ſua ſingulari erga Ordinem noſtrum beneuolentia ad ſupremos Sanctæ Inquiſitionis Senatus in Regnis ſuis Hiſpaniarum, Matriti videlicet, & Vliſipone, duos ex Ordine noſtro Fratres Inquiſitores Generales perpetuo futuros aſſumpſiſſe.* Quo anno in ſupremo Senatu S. Inquiſitionis Luſitaniæ erat Generalis Inquiſitor P. Mag. Fr. Emanuel Cœlius. *Ex Act. eiuſdem Capit. denunciat. 2. & Fernandez ad an. 1616.*

Tit. 55. Mantuan.

Mantuanus Inquiſitor fuit P. F. Hieronymus de Fauentia, qui Iulio II. Pont. Max. anno milleſimo quingenteſimo vndecimo, cum præcedentibus annis Canonicus quidam Mantuæ aſſeruiſſet Chriſtum fuiſſe iuxta cor B. Virginis ex tribus guttulis ſanguinis conceptum, non autem in vtero, damnata fuit hæc peruerſa doctrina tanquam hæretica ab eodem Pontifice Max. inſtante Hieronymo, qui diligenter & valide eam impugnauit.

Inquiſitorum Mantuanorum Syllabũ conſequi nõ potuimus, propterea non damus.

Tit. 56. Mediolanen.

Gvallam Gregorius IX. Pont. Max. Mediolanum Inquiſitorem pro hæreticum extirpatione, cum ampliſſima facultate miſit anno milleſimo ducenteſimo vigeſimo nono, qui cum Gaufrido Caſti-

lionco

ſimeo Card. Legato, eiuſdem ciuitatis Paſtore, ac quibuſdam Senatoribus & duodecim nobilibus vrbanas portas, ſubſellijs collocatis, hæreticos inquirentes, eoſdem ferè cunctos exterminauere, alijs in fugam datis, alijs ferro trucidatis, alijſque igne conſumptis. *Fernand. in Concert. ad ann. ſuprad. ex Bzou. in Annal.*

Sanctus Petrus Martyr inſtituitur Mediolanen Inquiſitor à Gregorio Papa IX. anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo ſecundo, qui hæreticorum malleus effectus proprio ſanguine laureatus in cęlum conſcendit an. 1252. de quo ſupra. *Fernandez in Concertat. anno pred.*

P. F. Rolandus S. Petro Mart. in Inquiſitionis officio ſucceſſit, anno 1252. qui Mediolanenſem, ac Nouocomenſem Diœc. hæreticorum prauis deliramentis vindicare quoad vixit, non omiſit. *Fernandez vbi ſup.*

P. F. Petrum de Cairate fuiſſe Mediolanenſem Inquiſitorem Regeſta Mag. Generalis Leonardi Manſueti de Peruſio fol. 191. ita teſtantur. *Mag. Petrus de Catrate conuentus S. Euſtergij de Mediolano Inquiſitor Mediolanen. habuit licentiam aſſumendi, & mutandi ſocium &c. Mediolani 3. Nouemb. 1474.*

Elumbem damus huius præſtantiſſimæ Inquiſitionis ſeriem Inquiſitorum diu à nobis expetitam & expectatam, ſed non obtentam.

Tit. 57. Meliten.

1 MElitenſi in Inſula ab an. milleſ. quadringenteſimo ſeptuageſimo quinto ſacrum Inquiſitionis tribunal à Fratribus noſtris Prædicatoribus rectum eſſe, indubitatum eſt; nam eodem anno P. Mag. F. Philippus de Barberijs à Magiſtro Generali Leonardo de Manſuetis inſtitutus reperitur Melitenſis Inquiſitor in hunc modum. *Mag. Philippus de Barberijs fuit Apoſtolica authoritate ſpecialiter commiſſa inſtitutus Inquiſitor hæreticæ prauitatis in toto Regno Siciliæ vltra Pharum & in Regno Sardiniæ, & Inſula Melitana quæ vocatur Malta, & in ciuitatibus & Diœceſibus & locis dictorum Regnorum, vel Inſularum cũ plenaria ſolita poteſtate, eo quod Mag. Saluus de Panormo Magiſter Sacri Palatij renunciauit dicto officio Inquiſitionis. Romæ 20. Febr. 1475.* Ex quo manifeſte colligitur etiam P. Mag. F. Saluum Caſſetam fuiſſe in Melitenſi Inſula Inquiſitorem ante dictum Philippum. *Ex Reg. præfat. Mag. Ord.*

2 P. Mag. F. Io. Reda Melitenſis Inquiſitor conſtituitur à Magiſtro Generali Ioachino Turriano, datis litteris patentibus Neapoli 22. Iulij anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo nono, ſicut illius Regeſta teſtantur, & nos infra in Inquiſitoribus Siciliæ referimus.

3 P. Mag. F. Iacobus Manſus & ipſe Generalis Inquiſitor Regni Siciliæ, Inſularumque adiacentium ſimul cum præfato Mag. Ioanne Reda effectus eſt 28. Nouemb. eodem anno 1489. vt in Inquiſitoribus Siciliæ dicemus.

4 P. Mag. F. Thomas de Caieta erat Inquiſitor Melitenſis an. milleſimo quingenteſimo ſexageſimo tertio vt ex monumentis eiuſdem ſacræ Inquiſitionis teſtatur P. Salelles prolegom. 12. de Orig. S. Inquiſit. qui ſubdit in eiſdem monumentis mentionem fieri de P. Mag. F. Dominico de Vio informationes ſumente, teſtes examinante &c. *Ex eodem Auctore.*

Tit. 58. Meſſanen.

ANno milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſecundo erat Meſſanenſis Inquiſitor peculiaris P. Mag. Fr. Ioannes Gactus, vir pietate, ac doctrina conſpicuus, qui ad Eccleſias Cephaleditanam, ac Cataneŋ. regendas fuit aſſumptus. *Fernand. in Concertat. ad annum ſuprad.*

Tit. 59. Meten.

PAter Fr. Mauritius Gallus fuit inſtitutus à Generali Ioachino Turriano Inquiſitor Meten. Tullen. & Verdunen. vt eius Regeſta ſub anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo octauo fol. 31. fidẽ indubitatam faciunt. *Ex eiſdem Regeſt.*

Tit. 60. Mõtis Regalis.

PAter Mag. Fr. Blaſius de Berta fuit inſtitutus Inquiſitor in Diœceſi Montis Regalis vt Regeſta Magiſtri Ord. Leonardi de Manſuetis teſtantur ex literis patentib. datis Piſis 11. Decemb. anno 1474. *Ex eiſdem Regeſt.*

Tit. 61. Mutinen.

CVm Ferrarieſis ditio ad Duces Eſtenſes ſpectaret, Ferrarienſis Inquiſitor in toto dominio eorundem Sereniſſ. Ducũ ius dicebat, at poſtquam Clemente *VIII.* Pont. Max. Ferrarienſis Ducatus Apoſtolicæ Sedi reſtitutus eſt, noui Inquiſitores & Mutinæ & Rhegij fuere inſtituti.

Primus igitur Mutinenſis Inquiſitor à S. Congregat. Cardd. S.R. & Vniuerſalis Inquiſitionis conſtitutus eſt P. Mag. F. Io. de Monteſodeone per patentes litteras datas 14. Martij anno 1598.

P. Mag. F. Angelus Briſcius Ioanni datus eſt ſucceſſor.

P. Mag. F. Archãgelus Galbetus 10 Nouemb. anno 1600. qui ſacræ Inquiſitionis ædes maiori ex parte conſtruxit, tranſijtq; ad regimen Placentinæ Inquiſitionis anno 1607.

P. Mag. Seraphinus Bona anno 1607. Inquiſitor inſtituitur.

P. Mag. F. Michael Angelus Lerius Foroliuienſis, qui ad Papien. poſtmodum gradum fecit.

P. Mag. Maximus Guazzonius de Bozzolo poſt Lerium ſacram Inquiſitionem rexit, tranſijtque ad Ariminen.

P. Mag. F. Thomas de Tabia Maximo datur ſucceſſor, qui ad Cremonen. peruenit poſtmodum.

P. Mag. Io Vincentius Reghettia poſt Thomam hoc ſacrum tribunal rexit, qui ædes S. Inquiſitionis perfecit, tranſijtque ad Terdonen.

P. Mag. Iacobus Tintus de Lauda ſuſficitur Ioanni.

Poſt Iacobum fit Inquiſitor P. Mag. Fr. Robertus Maria Zanardus, qui ad Anconitanum tribunal translatus eſt.

Datur ſucceſſor Zanardo P. Mag. Ludouicus Pezzanus de Colorno, qui Eugubinus Inquiſitor poſtmodũ renunciatus eſt.

P. Mag. F. Seraphinus Bonarellus ſuffectus eſt Zanardo, trãslatus deinde ad Cremen. Inquiſitionem.

P. Mag. Grauata poſt Seraphinum factus eſt Inquiſitor.

Nouiſſimus omnium ſacrum hoc tribunal regit P. Mag. F. Io. Thomas Vicecomes Placentinus natalium, virtutumq; præſtantia cõſpicuus, à quo ſupradicta ſuſcepimus.

Tit. 62. Narbonen.

CVm plurimi hæretici Narbonenſem Prouinciam inter alias inficerent ſuis peſſimis deliramentis fideles perturbando, Innocentius IV. tantis malis opportunum remedium exhibiturus, S. Raymundo de Penna forti atque Prouinciali Hiſpaniæ, tale dedit mandatum per Apoſtolicas ſequentes litteras. *Fernand. fol. 94.*

INNOCENTIVS EPISC.

Seruus Seruorum Dei.

Dilectis filijs Priori Prouinciali in Hiſpania, & Fr. Raymundo de Pennaforti, Ordinis Prædicatorum: Salutem, & Apoſtolicam benedictionem.

INter alia deſiderabilia cordis noſtri ſpecialiter id optamus, & ad illud potiſſime dirigimus noſtræ intentionis affectum, per quod ſalus prouenit animarum & nomen Domini glorioſum plenius collaudatur. Quia igitur Deo non eſt acceptabile obſequium, abſque fide, ad propagationem, & corroborationem ipſius, & Chriſtianæ Religionis augmentum, quanta poſſumus ſolicitudine, vigilare debemus, & hoc per nos, & alios ineſſanter, verbo & opere procurare, vt diffundatur per orbem latius cultus Dei; & meſſe agri multiplicata Dominici, frumentum in cæleſtia horrea inferatur. In his autem nobis fratres veſtri ordinis Dominus ſpecialiter voluit eſſe adiutores, qui ſpretis mũdi

di diſſolutis blanditijs ſub religionis arctæ rigore in voluntate Chriſto ad placitum famulantes, de fidelium campo extirpare noxia, & in eo plantare ſalubria, nec non muniti ſpirituali pro defenſione fidei armatura, errorum laqueis irretitos eripere, ac in regione diſſimilitudinis conuerſantes ad vnitatem Matris Eccleſiæ reuocare, diligentia indefeſſa procurant, proficientes ſibi per vitæ meritum, & alijs verbo pariter, & exemplo. Vnde, quia in inquiſitione facienda contra hæreticos, eorumdem Fratrum ſolertiam nouimus plurimũ opportunam, ipſis huiuſmodi negotium prouidimus ſpecialiter committendum. Ideoque deuotionem veſtram monemus, & hortamur in Domino Ieſu Chriſto vobis per Apoſtolica ſcripta mandantes, quatenus ad ipſius proſequutionem negotij, ſolicite intendentes, ad quos Fratres eiuſdem ordinis de Regno Aragoniæ, quos ad hoc idoneos fore videritis, Inquiſitores hæreticæ prauitatis in Prouincia Narbonenſi, per diſtrictum tantum chariſſimi in Chriſto filij noſtri Iacobi Aragonum Regis illuſtris, authoritate noſtra deputare curetis, iniungentes eiſdem, vt in negotio ipſo ſecundum formam à bonæ memoriæ Gregorio Papa prædeceſſore noſtro editam, & à nobis poſtmodum innouatam, iuxta quam ſiquidem procedunt Fratres dicti ordinis, in ipſa Prouincia, ſicut eidem negotio expedire viderint, tam contra hæreticos, & ad ipſos accedentes, & fautores, & receptatores, ac defenſores eorum, quam alios ipſi negotio aduerſantes, neminem præter Deum in hac parte timendo efficaciter procedere non omittant. Tu vero Prior de conſilio ſeniorum & diſcretorum Fratrum præfati Ordinis eiuſdem Regni, Inquiſitores huiuſmodi authoritate noſtra remoueas, trãsferaſque, alios ſubſtituas, vel ſuperſedere facias, cum ex cauſa rationabili id videris faciendum. Datum Lugduni decimo tertio Kalendas Nouembris Pontificatus noſtri anno ſexto.

Quo factum eſt, vt Inquiſitores Hiſpaniæ, à Prouinciali Hiſpaniæ inſtituti non tantum in Aragoniæ Regnis, verùm in Gallia hæreſes exterminare cœperint, magno vtriuſque nobiliſſimæ nationis in Religione Catholica incremento: *Diagus libr. 1. capitul. 5. folio 10. Annales Eccleſiaſtics, num. 3.*

Tit. 63. Nauarræ.

ANno milleſimo ducenteſimo trigeſimo nouo 23. Aprilis Apoſtolicis literis Gregorius IX. in Nauarra Generalẽ Inquiſitorem inſtituit P. F. Petrum de Leodegaria. Cum enim Albigenſium nefaria hæreſis ad radices Pyrenæorum, ea parte, qua in Galliam vergunt, ſerperet, veritus Pontifex ne Nauarræ Regnũ quoque inficeret, S. Inquiſitionis Officium ibidem conſtituit, quo huiuſmodi peſtis funditus profligata eſt. Iſtorum Inquiſitorum inſtitutio in hoc Regno ad Prouinciales Aragoniæ, ſub cuius ditione erant noſtri Conuentus ibidem exiſtentes, ex Apoſtolica conceſſione poſtmodum deuenit, vt ſupra retulimus. *Param. lib. 2. tit. 2. c. 22. & Fernand. ad annum 1239.*

Anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quinto erat Inquiſitor P. F. Io. Franco, de quo in Regeſtis Mag. Ordinis Leonardi de Manſuetis fol. 153. ita dicitur. *F. Io. Franco Conuentus Oſcæ Inquiſitor Generalis Aragoniæ, & ſpecialiter in Regno Nauarræ, fuit propter officium Inquiſitionis translatus ad Conuentum Cæſarauguſtæ &c. Romæ 19. Auguſti* 1475. & ibidem immediatè ſubditur. *Mag. Io. Franco* Inquiſitor *ſuprad. fuit confirmatus in officio Inquiſitionis ſupradicta, à quo non poteſt per inferiorem aliquem amoueri. Romæ die ſuprad.*

P. F. Io. Enguera Regis Catholici Cõfeſſarius recenſetur Generalis Inquiſitor in Regnis Aragoniæ, Nauarræ &c. an. milleſimo quingenteſimo ſeptimo. *Fernand. ad eundem annum.*

Anno milleſimo quingenteſimo tertiodecimo inſtituitur à Leone X. Generalis Inquiſitor Aragoniæ Nauarræ &c. P. F. Io. Pol datis litteris Apoſt. 15. Iulij. *Param. vbi ſup.*

*R*eliquos Nauarræ Inquiſitores retulimus inter Inquiſitores Aragoniæ.

Tit. 64. Neapoletani.

IN Regno Siciliæ citra pharum, quod Regnum Neapolitanum dicitur a Re-

gia

gia Ciuitate denominatione ſumpta, ſequentes Dominicanos profeſſores fuiſſe Inquiſitores hæreticę prauitatis certum eſt, inſtitutumque eſſe ibidem ſacrum tribunal ante D. Thomæ Aquinatis obitum, qui anno 1274.contigit, affirmat Paramus l. 2. tit. 2. cap. 10. ex eiuſdem S. Doctoris vita, initio ſuorum operum appoſita, in qua dicitur D. Paulum Apoſtolum P. F. Paulo de Aquila Inquiſitori Neapolitano S. Doctoris mortem pronunciaſſe, illique plures alios Prædicatores in munere Inquiſitionis ibidem ſucceſſiſſe. At Paulum ſequentes Inquiſitores præceſſiſſe adinuenimus.

1 P.F. Thomas Agni de Leoutino Siculus primus fuit in Neapolitano Regno Generalis Inquiſitor à Gregorio IX. an. milleſimo ducenteſimo vigeſimo ſeptimo inſtitutus, qui ibidem Regium Cœnobium S. Dominici fundauit, Doctoremque Angelicum S. Thomam Aquinatem ad Ordinem recepit. Longo annorum decurſu iniunctum ſibi munus exercuit, aſſumptuſque fuit ad Bethleemitanum Sacerdotium, vt ſupra in Bethleemitanis Epiſc. retulimus. *Vallus in Hiſt. Prou. Regni par. 1.*

2 Sub Rege Carolo I. ſacrum Inquiſitionis officium, tanquam Generalem Inquiſitorem in Terra Hydrunti exercuiſſe circa annum milleſimum ducenteſimum ſexageſimum quintum P. F. Simonem de Beneuento Vallus teſtatur ex Regeſtis eiuſdem Caroli Regis vbi ſup.

3 Anno milleſimo ducenteſimo ſexageſimo nono erat Generalis Inquiſitor P. F. Troianus de Neapoli, in cuius fauorem Carolus I. Rex Iuſtitiaio Terræ Laboris regias litteras dedit à Vallo adductas, in quibus ita dicitur. *Quatenus F. Troiano Ord. Præd. Inquiſitori hæreticæ prauitatis in Regno auctoritate Apoſtolica conſtituto ad extirpandum hæreticos, & hæretica labe reſperſos, ad eius requiſitionem, quando, & quantum ſibi videbitur, feruenter, & ſollicite auxilium, & conſilium exhibeatis & fauorem &c.* Vallus vbi ſup. ex Regeſt. Caroli I. Regis.

Anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo Inquiſitionis onus ibidem ſuſtinebat P.F.Matthęus de Caſtro Maris, in cuius fauorē has regias litteras dedit Carolus Rex. *Secretis Calabriæ &c. Fidelitati veſtræ &c. Quatenus de pecunia Curiæ noſtræ F. Matthæo de Caſtell Maris de Ordine Prædicatorum Inquiſitori hæret. prauit. in Iuſtitiaratu Calabriæ, Vallis Gratæ, & Terræ Iordanis à S. Romana Eccleſia conſtituto, vel eius certo nuncio ad requiſitionem ſuam, expēſas ſuas, & vnius alterius Fratris ſocij ſui, & vnius Notarÿ, trium aliarum perſonarū & equorum ſuorum pro tempore præterito &c. ad rationem de Auguſtali vno pro quolibet die ponderis generalis, ſine difficultate qualibet, ſub pœna duplici, ipſi proinde aſſignetis &c.* Vall. vbi ſup. ex Regeſt. Caroli Regis.

P. F. Paulus Aquilanus, ſeu de Aquila in Neapolitano Regno ſacro tribunali præerat anno milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo quarto, cui D. Paulus Apoſtolus Doctor Gentium fœlicem in cœlum tranſitum S.Thomæ Aquinatis prænunciauit. *Param. de Orig. S. Inquiſit. lib. 2. tit. 2. cap. 10. & Fernand. in Concertat. Præd. ad annum 1274.*

Nicolaus Papa III. ſtatim ac ad Apoſtolatus culmen peruenit, Generalem Inquiſitorem in Regno Siciliæ citra Pharum conſtituit P. F. Bartholomæum de Aquila, qui à Carolo Rege benigne receptus, in eius fauorem anno 1278. dedit regias litteras cunctis Regijs Miniſtris talis tenoris. *Cum F. Bartholomæus de Aquila Ord. Præd. Inquiſitor hæret. prauit. in Regno Siciliæ à Sede Apoſt. deputatus, ſit per Regnum ipſū acceſſurus ad prædictum ſibi commiſſum officium exercendum, fidelitati veſtræ præcipimus, quatenus eidem Inquiſitori pro ſe, & ſocÿs, ac familiaribus ſuis de ſecuro conductu, cum ab eo fueritis requiſiti, libenter, ac liberaliter prouidere curetis, ita quod in hoc Dei negocio ſine impedimento aliquo exequatur. Dat. Neap. 28. Ianuary.* Vallus vbi ſup. ex Regeſt. Caroli I. Regis.

Anno milleſ. ducenteſ. nonageſ. quinto P.F. Angelus de Trano erat Generalis Inquiſitor, in eius fauorem Carolus II. Rex omnibus Regijs Miniſtris talis tenoris litteras dedit. *Fidelitati veſtræ ſub pœna gratiæ noſtræ, ac amiſſionis bonorum omnium, quanto poſſumus, arctius præcipimus quatenus F. Angelo de Trano Ord. Fratrum Prædicat. Inquiſitori hæret. prauit. in Regno noſtro Siciliæ auctoritate Sedis Apoſtolicæ conſtituto, eiuſdem nuncÿs, ad extirpandos*

de ipſo Regno hæreticos, & hæretica labe reſperſos, ad eius, vel nunciorum ipſius requiſitionem, quando, & quantum ſibi videbitur, feruenter, & ſollicite, fauorem, auxilium, & conſilium impendatis &c. Dat. Neap. die 22. Iulij 9. Indict. Vallus vbi ſup. ex Regeſt Caroli II.

P. F. Benedictus ibidem poſt Angelum Tribunali S. Inquiſitionis pręfuit, cui ſucceſſit qui ſequitur, vt ex teſtimonio adducendo conſtat,

P. F. Robertus de S. Valentino Benedicto datus eſt ab Apoſtolica Sede in Inquiſitionis munere ſucceſſor, ſicut Regeſta Caroli II. in hunc modum ſub anno milleſimo trecenteſimo ſeptimo teſtantur, *Scriptum eſt Religioſo viro F. Roberto de S. Valentino Inquiſitori, olim Religioſo viro Fr. Benedicto prædeceſſori tuo eiuſdem Inquiſitionis officia &c.* ſequntur deinde Regiæ litteræ, *Relatione veridica nuper accepimus, quod te ex officio tuo, contra hæreticæ prauitatis infectos inquirente, Petrus de Bucclanico ipſius Caſtri Archipresbyter de pluribus articulis contra fidem Catholicam labefactus. &c. fidelitati tuæ mandamus; quatenus ſtatim receptis præſentibus, ſic, omni ſpecie corruptionis procul eiecta, in præmiſſis contra dictum Archipresbyterum tam fideliter proſequaris, quod inde Deo placens habeas notitiam, dignas tibi laudes valeas vindicare. Dat. apud Monaſterium Regalis vallis die 10. Martij 4. Indict.* Vallus vbi ſup. ex Regeſt. Caroli II.

P. F. Matthæus de Ponciaco Generalis Inquiſitor Inſtitututus, toto conatu in Neophitos iudæizantes inuectus, contra eoſdem proceſſit, atque ab inuicem ſeparandos à Roberto Rege impetrauit, datis Regijs litteris Neapoli 4. Maij anno milleſimo trecenteſimo vndecimo, quas adducit Vallus vbi ſupra par. 2. Pluribus annis demandatum ſibi munus ſingulari cum chriſtianæ fidei incremento adimpleuit Matthæus, cuius mentionem facit (inquit Vallus) Ioannes Papa XXII. in extrauaganti incipiente. *Cum Matthæus de Ponciaco hæreticæ prauitatis in Regno Siciliæ auctoritate Apoſtolica deputatus, &c.*

P. F. Io. de Auerſa à Io: XXII. circa annum milleſimum trecenteſimum vigeſimum Generalis Inquiſitor conſtituitur, cuius memoria habetur in Archiuo Regij Conuentus S. Dominici de Neapoli teſte Vallo vbi ſupra.

P. F. Matthæus de Adria Ioanni datus eſt ſucceſſor in Sacro Inquiſitionis onere à Io. XXII. qui cum in ex ſibi credita ditione eliminandis hæretica labe coinquinatis totus incumberet, ab eodem Pont. Max. Polymnianenſis Epiſcopus an. milleſimo trecenteſimo trigeſimo tertio conſtitutus eſt. *Vall. vbi ſupra, & Vghell. Ital. Sac. tom. 7.*

Anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo tertio Generalis Inquiſitoris præfecturam obibat P. F. Marcheſinus de Monopoli, in cuius fauorem ſcripſit Regina Ioanna Regias litteras Regijs officialibus die 24. Nouemb. eiuſdem anni, vt Iudęos recenter ad fidem conuerſos ab inuicē ſegregarent iuxta eiuſdem Inquiſitoris inſtantiam, quas litteras recenſet Vallus vbi ſupra dum de Inquiſitore Matthęo de Ponciaco tractat.

P. F. Nicolaus de S. Victore prudentia, atque doctrina conſpicuus, anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo quarto à Clemente VI. conſtitutus eſt Generalis Inquiſitor in Neapolitano Regno, atque à Regina Ioanna Regius Conſiliarius adlectus, in cuius gratiam eadem Regina ſcripſit anno præd. Capitaneis, Baronibus, atque cœteris ſui Regni officialibus vt ipſi in cauſis fidei, atque carcerandis delinquentibus, auxilium, fauoremq; exhiberent, quas litteras adducit Vallus vbi ſup.

P. F. Alexander de Padula vir cordatus, religioſiſque moribus, atque doctrina ditatus, Inquiſitor Generalis in Neapolitano Regno fuit, Ludouico & Ioanne I. Regibus carus, ad cuius ſupplicationem ſcripſere Vicarijs, Iuſtitiarijs, cunctiſque Regijs officialibus, vt eidem aſſiſterent in hæreticorum &c. captura, & cuſtodia, Regijs literis datis anno milleſimo trecenteſimo quinquageſimo ſecundo ex eorundem Regeſtis exſcriptis à Vallo in hunc modum. *Fidelitati veſtræ ſub pœna gratiæ noſtræ, & ammiſſionis omnium bonorum veſtrorum, quanto poſſumus arctius præcipimus, & mandamus quatenus Religioſo viro F. Alexando de Padula Ord. Fratrum Præd fideli noſtro, Inquiſitori hæret. prauit. &c. feruenter & ſollicite, fauorem, auxilium, & conſilium impendatis, capientes, cuſtodientes,*

ac

ac fideliter , ſub fida cuſtodia ad deputatos caceres dutentes omnes vtriuſque ſexus homines , cuiuſcumque conditionis exiſtant , huiuſmodi labe hareſis reſperſos , prout idem F. Alexander, vel preadicti eius nuncij vobis duxerint imponendum . &c. Vallus vbi ſup.

P. F. *Nicolaus* Moſchinus Caracciolus nobilis Neapolitanus & ipſe Generalis Inquitoris præfecturam geſſit ex qua ab Vrbano Papa VI. ad purpuram vocatus eſt ſub Tit. *S.* Ciriaci anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo octauo , doctrina, pietate, atque animi conſtantia clariſſimus, qui tempore Schiſmatis Eccleſiæ pluribus Legationibus pro ea peractis, eiuſdem Vrbani Pontificis partes vſque ad mortem ſuſtinuit *Vallus vbi ſup. ex S. Antonino 3. p. tit. 23. Plod. in Cardd. Ord. & Fernandez ad annum* 1377.

P. F. Leonardus de Neapoli Regis Caroli III. *Sacellanus* , ac familiaris poſt Cardinalem præfatum conſtituitur Generalis Inquiſitor , cuius meminere eiuſdem Caroli Regis Regeſta in hunc modum, à Vallo ſub anno milleſimo trecenteſimo octogeſimo ſecundo relata . *Religioſus vir Fr. Leonardus de Neapoli Ordinis Fratrum Pradicatorum Inquiſitor haretica prauitatis in toto Regno Siciliæ, ac in terris citra , vltraque Farum per Sanctiſs. Patrem & Dom. D. Vrbanum diuina prouidentia Papam VI. &c.*

P. F. Dominicus Stelleopardus de Afragola vir doctiſſimus , & magni nominis Cõcionator Inquiſit. ibidẽ Generalis onus ſuſtinuit , vt teſtatur Vallus referens Grauinam noſtrum , qui in ſacro depoſito loquens de huiuſmodi Inquiſitoribus ait , idem munus exercuiſſe F. Dominicum de Afragola de Stelleopardorum familia, cui ab Vrbano VI litteris Apoſtolicis mandatum eſt vt aduerſus ſchiſmaticos, qui adhęſerunt Pſeudopontifici Clementi VII. prędicaret, eoſdemque, eiurato ſchiſmate, Eccleſiæ reconciliaret.

Litteræ autem Vrbani tales ſunt.

VRBANVS EPISCOPVS

Seruus Seruorum Dei

Dilecto filio Dominico de Afragola Ord Fratrum Pradicat. profeſſori Salutem, & Apoſt. benedictionem.

CVm ad pradicandum contra iniquitatis alumnos Robertum Antipapam , qui auſu temerario ſe Clementem Papam nominare praſumit, ac eius complices & frequentes , nec non credentes , receptores , & fautores eorum ad Regnum Siciliæ perſonaliter deſtinemus . Nos volentes quod in huiuſmodi officio predicandi tanto amplius proſperetis, quanto per nos maiori fueris poteſtate munitus diſcretioni tua omnes , & ſingulas perſonas dicti Regni, qua præfato Antipapæ adhaſiſſent , ſeu credidiſſent , aut eidem , & alijs cum ipſo per nos damnatis dediſſent conſilium , auxilium , & fauorem , & prpoterea incidiſſent in pænas , & ſententias per proceſſus noſtros contra talia perpetrantes inflictas , & promulgatas , ab huiuſmodi pœnis & ſententijs auctoritate noſtra , abſoluendi & liberandi , ſi hoc humiliter petierint, in forma Eccleſiæ conſueta : Ita tamen quod perſonæ ipſæ ante quam per te abſoluantur , ſuum regognoſcentes errorem , abiurent , & medio iuramento promittant , quod ſi infra certum terminum ipſis præfigendum , noſtro ſe conſpectui præſentabunt , niſi notabilis paupertas , vel infirmitas , aut alia rationabilis cauſa perſonas ipſas ab huiuſmodi præſentatione de ſe nobis facienda , legitimè excuſaretur , ſuper quo tuam conſcientiam oneramus , plenam , & liberam concedimus tenore præſentium facultatem . Dat. Romæ apud S. Mariam Transtyberim 7. Id. Ianuarij Pontificatus noſtri anno primo.

Cum autem iuſſa Pontificis Max. adimpleuiſſet Dominicus, atque plurimos ad eiuſdem venerationem , eiurato Pſeudopontifice Clemente, in ſua obedientia VII. nuncupato, adduxiſſet, ab eodem Generalis Inquiſitor conſtitutus eſt , Prior Prouincialis Prouinciæ Regni , Caroli *III.* Regius Capellanus , atque Ladislai Regis cõfeſſor deinde effectus, quibus in muneribus effulgebat circa annũ milleſimum tre-

centeſimum octogeſimun ſextum. *Vallus p. 2. ex Grauin. vbi ſup.*

P. F. Guido Maramaldus & ipſe ſacræ Inquiſitionis tribunal rexit, vir tum doctrina, quam vitæ ſanctitate celebris, qui nobilibus ortus natalibus, ſed virtutibus nobilior, demandatum ſibi Apoſtolicum munus, maximo cum catholicæ fidei incremento adminiſtrauit. Grauina noſter, Vallo teſte in Sacro Depoſito loquẽs de Inquiſitoribus Regni Neapoletani, de Guidone ait. *Eam namque præfecturam exercuit Beatus Guido Maramaldus filius Conuentus S. Dominici de Neapoli, cuius imago antiquiſſima radijs circumfuſa in ſignum beatitudinis, tùm in eodem Conuentu, tùm in Clauſtro Conuentus Eugubini vſq, ad hæc tempora cernitur, qui & multa paſſus perhibetur pro Inquiſitionis munere.* Obijſſe verò Güidonem circa annum milleſimum trecenteſimum nonageſimum primum, refert *V*allus ex monumentis couuentus ſuprad. parte ſecunda, dum de eo tractat.

Circa annum milleſimum quadringenteſimum quinquageſimum octauum ſacrũ Inquiſitionis tribunal regebat P. F. Petrus de Manſtretis, Generalis Inquiſitor Apoſtolica auctoritate inſtitutus, de quo Grauina in ſacro depoſito ſic fatur. *F. Petrus de Maſtretis Confeſſarius Iſabellæ Claramontis Reginæ Neapolis vxoris Ferdinandi I. circa hæc tempora Inquiſitionis munus exercebat, ad cuius inſtantiam (cum erat Duciſſa Calabriæ) multa prædia elargita eſt Fratribus Prædicatoribus, qui fructus etiam hodie percipiuntur vt ex inſtrumentis Archiuij S. Dominici.* Vallus p. 4

Anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quarto Generalis Inquiſitor in Regno Neapolitano præerat P. Mag. F. Marcus de Maroldis de Labella, cuius meminere in hunc modum Regeſta P. Generalis Leonardi de Manſuetis §. *Prouincia Regni.* fol. 72. *Mag. Marcus de Maroldis de Labella Inquiſitor Regni obtinuit, quod omnes Prælati, & Fratres ſub præcepto, & pœna ſuſpenſionis ab officijs, recipiant eum in Conuentibus ſuis cum ſocijs. Romæ 1. Iulij* 1474. & ibidem ita teſtatum reperitur. *Mag. Marcus de Maroldis de Labella fuit confirmatus Inquiſitor Regni Siciliæ citra Farum. Nullis abſtant.* 25. *Iulij* 1474.

Subdit tandem Grauina pro Sac Depoſito c. 22. *Ab hoc ergo tempore, ſcilicet* 1486. *vſque ad* 1490. *quando ceſſarunt* Inquiſitores *in hoc Regno Neapolitano, etiam in Hiſpanijs ceſſarunt tempore Catholicorum Regum Ferdinandi & Iſabellæ, minimè interruptam ſeriem Inquiſitorum Neapoli pro fideliſſima Ciuitate tuenda, & fide Catholica conſeruanda, euidenter apparet. Poſtea cum Inquiſitionis tribunal erigere tentaſſet Rex Ferdinandus, & ſuborientibus difficultatibus, res iſta non perficitur, ſicut nec tempore Caroli V. proteſtantibus Neapolitanis Ciuibus &c.* Vallus par. 2. dum de P. F. Leonardo de Neapoli ſupra recenſito, tractat.

P. F. Hieronymus Muzarellus nobilis Bononien. Archiepiſcopus Compſanus anmilleſimo quingenteſimo quinquageſimo tertio creatus, vnus fuit ex quatuor Inquiſitoribus Regni Neapolitani vt ex elogio eius tumulo conſtituto apparet in quo ita dicitur. *Qui Sacri Palatij Mag. Neapolit. Regni vnus ex IV.* Inquiſitoribus. Vghell. inter Archiep. Compſan. tom. 7. & Plod. in Apendice.

P. F. Deodatus Gentilis Nobilis Ianuẽſis à Clemente VIII. Caſertanus Epiſcopus anno milleſimo ſexcenteſimo quarto creatus, Generalis Inquiſitoris Præfecturam in Neapolitano Regno promeruit, Nuntij Apoſtolici onere quoque ſub *Pau*lo V. conſequuto. *Plod. p. 2. lib. 4.*

P. F. Hiacyntus Petronius ex Magiſtro Sacri Palatij Melphiten. Epiſcopus à Gregorio XV. creatus, ab Vrbano VIII. Generalis Inquiſitoris Neapolitani præfecturam promeruit. Deceſſit an. 1647. *Vghell. tom. 1. in Ep. Melphiten.*

P. Magiſtro F. Thoma de Aualos Priore Regij Conuentus S. Dominici de Neapoli, ex Vrbani VIII. decreto conſtituti ſunt carceres pro tribunale ſanctæ Inquiſitionis in Conuentu præfato S. Dominici, voluitque idem Pont. Max. vt Prior pro tempore eiuſdem perpetuis futuris temporibus ſit vnus ex Conſultoribus illius ſacri Tribunalis, vt teſtatur Vallus in Hiſtoria Prouinciæ Regni p. 4. dum de ſuprad. Thoma de Aualos Lucerino Epiſcopo tractat.

Tit. 65. Pannoniæ.

FRater Io. Hungarus à Gregorio IX. Generalis Inquiſitor in Pannoniam

anno

anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo miſſus; deinde Epiſcopali dignitate affe-ctus eum, acriter pro viribus ſibi à Domino datis rem catholicam defenſaret, ac promoueret, atque in hæreticos vehementius inueheretur, poſt plurimos hæreticos Eccleſiæ reconciliatos, ab alijs in ſua Diœceſi lapidibus obrutus, ac trucidatus fœlicem Spiritum Creatori reddidit. *Fernand. in Cancertat. ad an. præd. ex Leandro Alberto lib. 2. & Plodio 2. p. lib. 1.*

P. F. Bartholomæus Lapatius, vir doctiſſimus, Cortonenſis primò in Etruria, Coronenſis deinde in magna Græcia Antiſtes, ab Eugenio IV. P.M. in Pannoniam, atque Poloniam cum ampliſſima auctoritate contra inſurgentes hæreticos, qui animi ſimplicis nomine gloriabantur, Generalis Inquiſitor delegatus eſt; quod ſacrum munus egregiè præſtitit, pluribus eorum ad veritatis agnitionem venientibus. *Param. lib. 2. tit. 2. cap. 1. & Fernand. in Concertat. ad annum ſuprad.*

Tit. 66. Papien.

SEd & Papiæ S. Inquiſitionis tribunal erexere noſtri Prædicatores, quod vſque in præſentem diem ab eiſdem regitur, enumeranturque ſequentes Inquiſitores, quorum nomẽclaturam ſolum recenſemus prætermiſſo eorum regiminis tempore nobis non manifeſtato.

P. F. Paulus Palearius de Capriata.

P. F. Sanctus Ripa de Genua.

P. F. Deſiderius Scalia qui fuit S. R. E. Card.

P. F. Maximus Guazzonus de Bozulo.

P. F. Michael Angelus Laertius de Foroliuio.

P. F. Deodatus Seghitius de Lauda.

P. F. Vincentius Maculanus de Florentiola, qui fuit S. R. E. Card.

P. F. Petrus Martyr Riccardus de Aquanigra.

P. F. Paulus Airoludus Mediolanenſis.

P. F. Vincentius Fundulus de Cremona

P. F. Io. Vincentius de Valentia.

P. F. Franciſcus Ceruinus Romanus.

P. F. Camillus Campotius de Caſchis pienſis.

P. F. Nicolaus Razza lus de Mutina

P. F. Stephanus Boidus de Caſtellacio.

P. F. Iulius Mercorius de Cremona.

P. Mag. Puſterla de Tradate.

Tit. 67. Parmen.

AB antiquo tempore fuere Parmæ peculiares Inquiſitores, qui populum illum in veritate catholicæ fidei conſtabiliuere: primuſque recenſitus à ſcriptoribus Parmen. Inquiſitor eſt P. F. Manfredus Orſlinis, qui anno milleſimo treceteſimo Gherardum Segarellum hæreſiarcam in multis errorum pauperum de Lugduno, atque Valdenſium ſequacem, ſed & nouorum inuentorem publico igni adiudicauit 5. Cal. Auguſti. *Fernand. in Concert. ad annum præd.*

P. Mag. F. Vincentius de Peſotis de Parma, Parmen. Inquiator erat anno milleſim quadringenteſimo ſeptuageſimo ſexto, vt habetur in Regeſtis Leonardi Manſueti Mag. Ord. fol. 318. quem etiam Regij ius dixiſſe ibidem aſſeritur.

P. F. Nicolaus de Regio erat Inquiſito Parmen. anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo ſeptimo, vt Regeſt. Mag. Generalis Ioachini Turriani teſtantur fol. 48.

P. F. Io. Parmenſis Inquiſitor ab eodem Turriano Mag. Ord. anno milleſimo quadringenteſimo nonageſimo, ſicuti eius Regeſt. plenam faciunt fidem fol. 62.

Aliorum Inquiſitorum ſeriem nobis nõ porrectam, ſilemus.

Tit. 68. Patauini.

PAtauij etiam fuere Prædicatorũ Ord. filij Inquiſitores, inter quos recenſetur P. Mag. F. Iacobus de Valentia, de quo Regeſt. Magiſtri Generalis Leonardi Mãſueti fol. 43. hæc habent. *Mag. Iacobus de Valentia Inquiſitor Paduanus habuit licentiam tenendi ſocium, & ſocios pro officio ſuo; & mandatur Priori conuentus Paduani quòd prouideat ſibi, & ſocijs de cella & de neceſſarijs ad victum, & poteſt comedere in cella. Padua 7. Octob. 1464.*

Tit.

Tit. 69. Peruani Regni.

PAter Fr. Hieronymus de Loaiſa Hiſpanus cœnobij S. Pauli Cordubenſis alumnus, à Carolo V. Cartagenenſis Epiſcopus nominatus, ad Limenſem, ſeu Ciuitatis Regum Archiepiſcopatum deinde translatus, ſecundus Inquiſitor in Peru effectus eſt: eumque impoſita ſibi onera digne, ac laudabiliter ſuſtentaſſet, Indorum Pater communi nomine ſalutatus, quieuit in pace, de quo tractat P. Mag. F. Antonius Gonzalez de Acunna in Hiſt. Prouin. Peruanæ Ord. Præd. & nos ſup. in Archiep. Ciuitat. Regum.

Tit. 70. Peruſini.

ANno milleſimo quingenteſimo quinquageſimo primo cum P. Magiſter F. Matthæus Lachius Florentinus eſſet Regens Generalis ſtudij noſtri Peruſini, conſtitutus eſt Generalis Commiſſarius S. Officij Peruſij ex Apoſtolico Iulij III. decreto, vt eiuſdem S. Inquiſitionis monumenta teſtantur, permanſitque in eo officio vſque ad annum milleſimum quingenteſimum ſexageſimum ſextum. *Ex Archiuo eiuſd. S. Inquiſit.*

Anno 1566. inſtitutus eſt Generalis Cõmiſſarius ibidem P. Mag. F. Nicolaus Aleſſius Peruſinus, vir pręſtantiſſimus per patentes litteras Card. de Piſis nomine S. Congregationis expeditas, qui impoſitum ſibi onus cum laude ſuſtinuit vſque ad annum 1585. quo in ſenectute bona compleuit dies ſuos. *Ex eodem Archiuo.*

Anno 1585. P. Mag. F. Vincentius Caſtrucius Florentinus, ex Generali Vicario huius Inquiſitionis, creatus eſt Generalis Inquiſitor, qui demandatam ſibi prouinciã cum laude ſuſtinuit vſque quo carnis ſarcinam depoſuit, quod contigit anno 1598. *Ex eodem Archiuo.*

Petro datur ſucceſſor à Sac. Congregat. P. Mag. F Benedictus Herculanus Peruſinus vir prudens & doctus, qui eidem ſacro tribunali præfuit vſque ad annum 1610. *Ex eodem Archiu.*

Benedicto ſucceſſit P. F. Vincentius ex Herculana pariter familia, germanus frater anteceſſoris, qui impoſitum ſibi onus ſuſtinuit, infirma ſemper valetudine vſus. *Ex eodem Archiu.*

Anno 1619. P. Mag. F. Thomas Margottinus Vrbeuetanus inſtitutus eſt Generalis Inquiſitor, quam præfecturam vſque ad annum 1623. exercuit, quo deceſſit. *Ex eodem Archiu.*

P. Margottino datur ſucceſſor P. Mag. F. Franciſcus Galaſinus, cuius erat Generalis Vicarius, qui varia fortuna vixit; nã ab Vrbano VIII. in Vrbem vocatus, Procurator Ordinis effectus eſt; poſtmodum tali munere ab eodem Pont. Max. priuatus; ſub Innocentio X. poſt deceſſum Pelegriui inſtitutus eſt Inquiſitor Peruſinus, deceſſitque tandem Romæ cum Vicarij Generalis munere functus eſſet die 5. Nouemb. 1664.

Inſtituto Ord. Procuratore Galaſino P. Mag. F. Vincentius Maria Pelegrinus Tiphernas ex Vicario Generali S. Inquiſitionis, Inquiſitor renunciatus eſt, quo in munere vixit vſque ad annum 1654 deceſſitque. *Ex eodem. Archiu.*

Reaſſũpto Galaſino Inquiſitore, poſt Pelegrinũ eoq; defuncto, A. R. P. Mag. F. Hiacinthus Picchetrus Romanus Peruſini Conuentus filius, poſtquam Cancellarij primò, Vicarij Generalis deinde, onus cum laude ſuſtinuit in illo ſacro tribunali annis ſeptem, multis alijs poſtpoſitis, ab Alexandro Papa VII. tanquam dignior, delectus eſt Generalis Vmbriæ Inquiſitor, quam præfecturam cum ſui, & Ordinis laude ſuſtinet.

Tit. 71. Poloniæ.

PAter Fr. Mag. Grauina in ſuo opere inſcripto. Pro *Pro ſacro Depoſito* cap. 22. de Tribunali ſacræ Inquiſitionis in Polonia hæc ait. *In Polonia à tempore Io. XXII. Apoſtolici Inquiſitores F. Petrus de Calmeſi, & F. Matthaus Cracouien. eiuſdemq; prouinciæ prouinciali eſt iniunctum vt per vniuerſum Regnum eiuſdem Ordinis Religioſos viros Inquiſitores aſſumeret. Conſpicui in ea functione recenſentur F. Vincentius Inquiſitor Vratiſlauien. F. Io. Chryſoſtomus, Fr. Petrus Cracouien. & innumeri* &c. Idem affirmat Sigiſmundus Ferrarius de Rebus Hunga-

Hungaricæ prouinciæ Ord. Præd. p. 2. l. 3. cap. 2.

Ioannis Papæ Apoſtolicæ litteræ Prouinciali Poloniæ F. Petro de Colmæis, viro digno datę, cui poſtea cura Paſtoralis Plocen. Eccleſiæ demandata eſt, recenſentur à Bzouio in lib. cui titulus. *Propago D. Hiacinthi Thaumaturgi Poloni, ſeu de rebus præclarè geſtis in prouincia Poloniæ Ordin. Præd. cap.* 8.

Inquiſitorum autem in Polonia ſeriem in hunc modum contexuit Bzouius cap. 8. vbi ſup.

B. Ioannes Inquiſitor Vratiſlauien. pro ſuo exequendo munere gladijs impiorum peremptus, cuius execrandam necē Deus iuſtus Iudex, igne in Vratiſlauia ſuccenſo, totaque ciuitate conflagrante die octaua Maij, caſtigauit. Acta ſunt hæc anno 1342.

P. F. Venceslaus Mag. Vratiſlauien. Inquiſitor anno 1348.

P. F. Io. Chryſoſtomus Poſnanien. Inquiſitor & Mag. eodem anno 1348.

P.F. Petrus Mag. Cracouien. Inquiſitor anno 1350.

P. F. Stanislaus Mag. Inquiſitor eodem anno.

P. F. Petrus Cantoris Mag. Inquiſitor anno 1404.

P. F. Stephanus Inquiſitor Cracouien. ab anno 1405. ad annum 1427.

P. F. Io. Prior Cracouien. & Inquiſitor anno 1428.

P. F.Io. Braſcatoris Inquiſitor Vratiſlauien. anno 1429.

P.F. Nicolaus Lancianen. S. Theol. Bac. cal. Inquiſitor anno 1436.

P. F. Nicolaus Aduocati Inquiſitor anno 1447.

P. F. Iacobus Grimalius S. Theol. Baccal. Inquiſitor anno 1450.

P. F. Nicolaus Bræſten. Mag. poſtea Prouincialis Poloniæ, & eo munere exacto, iterum Inquiſitor obijt anno 1463.

P. F. Gregorius Heyeze Mag. prior Vratiſlauien. & Inquiſitor anno 1465.

P. F. Nicolaus Gruneb S. Theol. Lector Inquiſitor Thorunen. anno 1465.

P. F. Matthias Conradi S. Theol. Lect. Inquiſitor Ruſſiæ eodem anno 1465.

P. F. Albertus de Lancicia Mag. Inquiſitor anno 1466.

P. F. Dionyſius Mag. Inquiſitor Cracouien. eodem tempore.

P. F. Martinus Kaczer S. Theol. Lector aliquando Cracouien. Prior, Inquiſitor ab anno 1468. vſque ad 1477.

P.F. Georgius Mag. Inquiſitor an. 1479.

P. F. Matthias Flori facundus Prædicator & Inquiſitor obijt anno 1482.

P. F. Io. Aduocati Mag. Inquiſitor Vratiſlauien. anno 1498.

P. F. Stanislaus de Paiulouu Mag. Inquiſitor Cracouien. anno 1499.

P. F. Albertus de Conuentu Plocenſi Mag. Inquiſitor anno 1504.

P. F. Andreas Baccalaureus Inquiſitor Leopolien. anno 1405.

P. F. Nicolaus Znenen. Mag. Inquiſitor Cracouien. anno 1508.

P. F. Fœlis Mag. Inquiſitor Cracouien. anno 1519.

P. F. Hieronymus Mag. prior Cracouien. & Inquiſitor anno 1538.

P. F. Iacobus Roſſius Mag. & Inquiſitor.

P. F. Petrus de Sochaczou Baccal. & Inquiſitor.

P. F. Martinus Sporn Inquiſitor Vratiſlauien.

P. F. Iacobus S. Theolog. præſentatus Prior, & Inquiſitor Cracouien. an. 1544.

P. F. Paulus Sarbinius Mag. Inquiſitor Poſnanien. & poſtmodum Cathedralis eiuſdem Eccleſiæ Canonicus multa à Comitibus Gotiany, & Sbacy pro fide perpeſſus.

P. F. Io. Præſentatus S. Theol. Inquiſitor anno 1554.

P. F. Stanislaus Raduan. Mag. Inquiſitor anno 1567.

P F. Melchior Moſticenſis Mag. & Inquiſitor. Huc vſque Bzouius.

P. F. Melchior autem immediatè relatus recenſetur Inquiſitor ab an. 1559. vſque ad 1570. à Fernand. in Concert. Præd. qui etiā mētionē facit de P. F. Stanislao Raduan Inquiſitore in Regno Poloniæ ſub an. 1570.

Tit 72. Salisburgen.

Pater Fr. Alexius Pythzel Saliſburgēſis Inquiſitor efficitur à Mag. Ord. Ioachino Turriano ita enim in illius Regeſtis fol. 124. legimus. *Mag. Alexius Pythzel* *ſit*

ſit Inquiſitor hæreticæ prauitatis in Diœceſibus Salisburgen. Viennen. ac Patauien. cum omnimoda poteſtate. Romæ 19. Iunij. 1492.

Tit. 73. Prouinciæ.

IN Prouincia quoque fuiſſe Generales Inquiſitores ex Ordine Prædicatorum certum eſt: etenim P. Fr. Io. Annemiri cum annis pluribus Sacrum Tribunal ibidem rexiſſet laudabiliter, ingraueſcente ætate, ab eo munere amoueri petijt, & obtinuit à Magiſtro Generali Ioachino Turriano anno milleſimo quadringenteſ. nonageſimo primo. *Ex eiuſdem Mag. Ord. Regeſt. fol. 225.*

Tit. 74. Regien.

COntigit Regij Lepidi ciuitati in negotio S. Inquiſitionis idem, quod in Mutinen. ſupra retulimus, fuit enim eum Mutinen. ſubdita, vnitaque tribunali Ferrarienſi, vt pote pertinentes eodem tempore hæ tres ciuitates ad dominium Sereniſs. Ducum Eſtenſium. Euulſa poſtmodum Ferraria ſub Clemente VIII. reſtitutaque Apoſtolicæ Sedi, peculiares Inquiſitores dati ſunt Mutinen. atque Regien. ciuitatibus.

Ante huiuſmodi autem ſegregationem Ferrarien. Mutinen. atq; Regien. ciuitatibus ſimul Inquiſitores qui ſequntur præfuere.

P. F. Paulus Conſtabilis Ferrarienſis Mag. vir in noſtro Ordine famoſus, qui ad illius ſupremum regimen. peruenit, fuit totius præfatæ ditionis Inquiſitor ab anno 1570. vſque ad 1573.

Paulo ſufficitur P. Mag. Fr. Benedictus Marabottus ex monte regali, qui ab anno 1573. vſq; ad an. 1579. ſac. tribunal rexit.

P. Mag. F. Angelus de Fauentia extitit Inquiſitor ab an. 1579. ad annum 1598. quo Mutinę, Ferrariæ, atque Regio dati fuere peculiares Inquiſitores.

Anno 1598. datus eſt primus Inquiſitor Regienſis P. Mag. F. Petrus Vicecomes de Tabia, maximæ integritatis, doctrinę, pietatiſque vir, qui ibidem vſque ad annum 1601. præfuit.

Datur à Sac. Congregatione ſucceſſor Petro in huius ſacri tribunalis regimine P. Mag. F. Angelus Bucius de Viglieuano, vir prudentia, zeloque Eccleſiaſticę diſciplinę commendabilis, qui eidem incorruptum ius dixit vſque ad annum 1607.

Poſt Angelum datur à Sac. Congregatione anno 1607. Regienſis Inquiſitor P. Mag. F. Dionyſius de Finario, qui annum vnum reſedit.

Anno milleſimo ſexcenteſimo octauo factus eſt Regien. Inquiſitor P. Mag. F. Seraphinus de Callio, infracti animi vir, qui pro recuperandis bonis eidem Sac. Inquiſitionis relictis, atque compeſcendis quorumdam nobilium laxatis moribus plurimum inſudauit; cunctaque ad optatum finem, prudentia duce, perduxit. Prefuit ibidem vſque ad annum 1614.

P. Mag. F. Paulus Francus de Neapoli anno 1614. factus eſt Inquiſitor, qui carceres, atque ædes S. Inquiſitionis cœpit ædificare.

Datus eſt deinde Inquiſitor P. F. Hieronymus Zambeccarius nobilis Bononienſis, qui pro iniuncto ſibi munere exequendo multa virili pectore pertulit mala, nam cum e Corrigio ſuæ iuriſdictionis loco Regiū reuerteretur, ab impijs Sicarijs aggreſſus, fuſtigatus, atque vulneratus eſt. Tanti ſceleris cauſæ cognitio à Paulo V. & Sac. Congregat. Cardd. demandata fuit P. Inquiſitori Mediolanen. Tandem Allifanus Epiſcopus primò, Minerblnen. poſtea effectus eſt.

P. Mag. F. Angelus Lerius de Foroliuio renunciatur Inquiſitor an. 1619. ibidemque præfuit vſque ad annum 1622. Cancellariam S. Offitij conſtruendam curauit.

Anno 1622. P. Mag. F. Hieronymus de Foſambruno datus eſt Inquiſitor, qui ędes, S. Inquiſitionis compleuit, præfuitque vſque ad annum 1625.

Datur ſucceſſor P. Mag. F. Paulus de Crema, qui eodem anno 1625. ad aliam Inquiſitionem promotus eſt.

P. Mag. F. Petrus Martyr Riciardus ab anno 1625. vſque ad an. 1627. ibidem præfuit Inquiſitor.

P. F. Paulus Airoldus Magiſter famoſus nobilis, Mediolanenſis, morumq; candore ſpectabilis Regien. Inquiſitor deligitur anno 1627. qui duobus annis ſibi de-

demandatum onus ſingulari prudentia, zeloque ſuſtinuit.

Anno 1629. P. Mag. F. Egidius Francesſius Nouocomenſis conſtituitur huius Sancti Officij præfectus, quam præfecturam vſque ad annum 1634. laudabiliter geſſit.

Datur ſucceſſor Egidio P. Mag. F. Petrus Maria Dulcettus de S. Seuerino, qui multos delinquentes, ſolemni præhabita abiuratione, condignis ſupplicijs, atque pœnis affecit: rexitque Inquiſitionem hāc vſque ad annum 1637.

P. Mag. F. Thomas Bragagnatus de Fabriano ſubrogatur Inquiſitor Regien. poſt Petrum, vir conuerſatione laudabilis, pietate ſpectabilis, zeloque chriſtianæ diſciplinæ commendabilis, qui poſt tres annos ſingulari ſibi crediti populi merore ex hac lacrymarum valle ſublatus eſt an. 1640.

P. Mag. F. Vincentius Maria Vanninus de Monteſancto efficitur Regien. Inquiſitor, ſublato Thoma, tranſijtque ſeptimo ſui regiminis anno, nempe 1647. ad Ariminen. Inquiſitionem.

Efficitur Inquiſitor Regien. poſt translationem Vincentij P. Mag. F. Auguſtinus de Corrigio vir doctus, qui Hæbreorum abuſus ſuſtulit non ſine difficultate, ac contradictione deceſſitque ibidem anno 1656.

P. Mag. F. Io. Baptiſta Caſſanus de Lugo conſtitutus eſt Regien. Inquiſitor poſt deceſſum Auguſtini à Sac. Cardd. Congregatione, vir pietate, doctrina, morum candore, zeloque promouendæ Catholicæ fidei ſpectabilis, qui Sacrum tribunal inflexibili conſtantia regens, ſupradicta cuncta ad hanc Sacram Inquiſitionem ſpectantia nobis patefecit.

Tit 75. Rhemen.

Rhemis in Gallia S. Inquiſitionis tribunali præfuit P. Mag. Fr. Floreus, vir inſignis literaturæ atque pietatis, qui demandatum ſibi onus infatigabili ſtudio viriliter ſuſtinens, ex ſibi credita prouincia eliminabat hæreticos an. milleſ. quadringenteſimo decimo nono Martino V. Pont. Max. *Fernand. in Concert. præd. anno eod.*

Tit. 76. Roſsilionis.

Licet Generales Aragoniæ Inquiſitores etiam in Cathalonia, atque Roſſilione ſacrum ius dicerent, tamen fuere aliquando in Cathalonia proprij Inquiſitores inſtituti vt ſupra retulimus, idemque in Rſsiolione cõtigiſſe apparet ex noſtris ſcriptoribus: nam an. milleſ. quadringenteſ. tertiodecimo P. F. Bernardus Pages erat Inquiſitor Maioricæ, Geritaniæ, atq; Roſſilionis vt refert Fernandez in Concert. Prædicatoria ad annum præfatum. *Ex Diago lib. 1. cap. 13.*

Anno autem milleſimo quadringenteſimo ſexageſimo ſecundo P. F. Petrus Solanus Inquiſitionis tribuual regebat in Roſſilione, & Ceritania magno cum catholicæ fidei incremento, atque perfidorum hæreticorum damno, teſte Fernandez vbi ſupra ad annum eundem 1462. ex Diago.

P. F. Matthias de la Rapita Sacræ Theologiæ Magiſter, magnique nominis Theologus, Ioannis Regis Aragonum Confeſſarius erat Roſſilionis Inquiſitor anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo quinto, de quo in Regeſtis Magiſtri Generalis Leonardi Manſueti fol. 153. ita dicitur. *Mag. Matthias de la Rapita Confeſſor Regis Aragonum & Inquiſitor Roſſilionis, ad inſtantiam Regis fuit aſſignatus in Conuentu Barchinonenſi ad quinque annos proximè ſequturos, cum gratijs Magiſtrorum & Prædicatorum, & poteſt aſſumere ex Fratribus Ordinis vnum ſocium voluntarium. Dat. Romæ 14. Auguſti 1475.*

P. F. Petrus Tlozina ibidem & ipſe Inquiſitionis tribunal rexit, cuius meminere Regeſta Magiſtri Ord. Leonardi ſupradicti, concedentis eidem facultatem aſſumēdi ſocium ſibi gratum ex Ordine, eumque mutandi, anno milleſimo quadringenteſimo octogeſimo primo. *Ex eiſd. Regeſt.*

Tit. 77. Sardiniæ.

Sed & in Sardiniæ Regno noſtros Prædicatores factum tribunal Inquiſitionis rexiſſe certum eſt: nam vt Regeſta Magiſtri Generalis Leonardi Manſueti de Peruſio teſtantur anno 1475. P. Magiſter

F. Philippus de Barberijs Sardiniæ, ac Siciliæ, nec non Melitenſi Inſulæ datus eſt Inquiſitor in hunc modum. *Mag. Philippus de Barberijs fuit Apoſtalica auctoritate ſpecialiter commiſſa inſtitutus Inquiſitor hæreticæ prauitatis in toto Regno Siciliæ vltra Farum, & in Regno Sardiniæ & in Inſula Mileuitana, quæ vocatur Malta &c. Dat. Romæ die 20. Febr.* 1475.

Tit. 78. Saxoniæ.

Paramus ex Tritemio ſacrum Inquiſitionis officium à Carolo Magno in Saxonia inſtitutum fuiſſe, formamque procedendi in delinquentes Inquiſitoribus præſcripſiſſe affirmat.

Generalem in tota Germania, ac Saxonia Inquiſitorem extitiſſe B. Conradum Maſpurgenſem, qui ſanguine ſuo chriſtianam diſciplinam ſanxit anno 1233. idem Tritemius affirmat, poſt quem qui nam in Saxonia Inquiſitores fuerint, apud ſcriptores non reperimus.

Anno 1487. erat in Saxonia Generalis Inquiſitor P. F. Ioannes de Argentina, cuius mentionem faciunt Regeſta Magiſtri Generalis Ioachini Turriani fol. 286. nec non ſequenti anno 1488. fol. 289.

Anno 1490. erat ibidẽ Generalis Inquiſitor P. Mag. F. Bartholomæus Ploger, cuius mentionem faciunt Regeſta eiuſdem Magiſtri Ord. Ioachini Turriani fol. 293. ſub eodem anno.

Tit. 79. Siciliæ.

1 AB anno 1224. conſtabilitum fuiſſe ſacræ Inquiſitionis officium in Sicilia ex eo liquet, quod Fridericus Imperator magno catholicæ fidei incremento Fratribus Prædicatoribus propter hoc multa priuilegia conceſſit. *Fernand. in Concert. eodem anno ex Paramo lib. 2 tit. 2. c.* 11.

2 Nicolaus Papa IV. anno nati Saluatoris 1289. cum bellorum ciuilium occaſione in Italia plurimæ hæreſes in varias illius partes ſe diffudiſſent, Apoſtolicis litteris, Romæ 10. Cal. Maij datis, Inquiſitoribus noſtris Siciliæ, aliarumque Italiæ regionum, vt in hæreſi labe coinquinatos eorumque fautores, omni rigore procederent, iniunxit, quod illi ſumma celeritate exequtioni mandantes, ex Italia pullulantes hæreſes eliminauêre. *Fernand. vbi ſup. ad an. prædictum.*

3 P. F. Philippus Barberius tribunali ſacræ Inquiſitionis in Sicilia præerat anno 1462. non ſine catholicæ rei incremento ſingulari, vt refert Fernandez, & teſtantur Regeſta Magiſtri Ord. Leonardi Manſueti ſub anno 1474.

4 P. F. Saluus Caſſeta Panormitanus pluribus annis Inquiſitoris Generalis Siciliæ onus ita laudabiliter ſuſtinuit, vt à Sixto IV. ad Magiſterium Sacri Palatij promotus ſit anno 1474. dimiſitque Inquiſitoris præfecturam eodem anno vt Regeſta Leonardi de Manſuetis Mag. Gen. Ord. teſtantur fol. 101.

5 P. F. Matthæus de Pontiano Generalis Inquiſitor Siciliæ erat anno milleſimo treceteſimo vigeſimo, qui catholicæ religionis zelo exardeſcens, hæreticam peſtem ex ſibi credito regno fugare totis viribus procurauit. *Fernand. vbi ſup. anno præd.*

6 P. F. Iulianus de Mileto Generalis Inquiſitoris præfecturam exercuit, promotuſque eſt ad regimen Eccleſiæ Cephaleditanæ anno milleſimo treceteſimo nonageſimo octauo, cum prioris Prouincialis quoque onus ſuſtineret, vt teſtatur Pyrrus in Epp. Cephaleditan. num. 21. & in Agrigentin. ſub. num. 4. §. *Hinc facilè.*

7 P. F. Philippus de Barberijs efficitur Generalis Inquiſitor in toto Regno Siciliæ vltra Farum, atque Inſulis Meliten. & Sardiniæ à Magiſtro Generali Leonardo Manſueto per patentes litteras datas Romæ 20 Febr. anno 1475. vt teſtantur eius Regeſta, quæ cum de Meliten. Inquiſitoribus tractamus, referimus.

8 A Magiſtro Ord. Ioachino Turriano inſtituti fuere Generales Inquiſitores, PP. FF. Iacobus Manſus, & Iacobus Reda eius Regeſtis talem mentionem facientibus. *Mag. Iacobus Manſus Prior Prouincialis, & Mag. Iacobus Reda fiunt Inquiſitores in prouincia Trinacriæ ambo in ſolidũ cum plenaria auctoritate. Romæ 9. Aprilis 1489. & de eodem Reda hæc ibidem* ſubduntur. *Mag. Io. Reda ſit Inquiſitor hæreticorum toto tempore vitæ ſuæ ſuper totam Inſulam*

lam Siciliæ, & in Inſulis coadiacentibus cum remotione cuiuſcumque alterius Neapoli 22. Iulij 1489. Fuere poſtmodum iterum in ſolidum conſtituti Inquiſitores ambo prædicti, tali decreto in præfatis Regeſtis exiſtente. *Mag. Iacobus Manſus, & Magiſter Iacobus Reda ſunt hæreticæ prauitatis Inquiſitores in Regno Siciliæ, & in Inſulis coadiacentibus coniunctim, & indiuiſim, ita quod vnus ſine altero nihil poſſit, caſſando omnem alium Inquiſitorem. Romæ* 28. *Nouemb.* 1489.

9 P. F. Raynaldus de Montauro & Laudolina Netinus Generalis Inquiſitor in Sicilia ſolus diu fuit, poſtmodum ſimul cum P. F. Petro Bellorato, quorum prior Cephalœditanam anno 1496. poſterior verò Meſſanenſem 1501. Eccleſiam regendam obtinuit. *Pyrr. Sicil. Sac. in Epp. Cephaledit. num.* 24.

Tit. 80. Tarraconen.

ANno milleſimo ducenteſimo trigeſimo ſecundo cum Tarraconenſis prouincia hæreſi eſſet infecta, Gregorius IX. Pont. Max. poteſtatem fecit Tarraconen. Archiepiſcopo, Suffraganeiſque eiuſdem, Inquiſitores ex Prædicatorum Ordine in ſibi creditis ditionibus contra hæreticam prauitatem inſtituendi, dato Apoſtolico diplomate Spoleti 7. Cal. Iunij ſui pontificatus anno 6. relato à Bzouio in Annal. Eccleſiaſt. ſub num. 9.

Idem Gregorius Pont. anno milleſimo ducenteſimo trigeſimo quinto 17. Cal. Iunij Vicenſi Epiſcopo, Priori noſtro Barchinonenſi, ac F. Gulielmo de Barbarano Ord. Præd. vt in hæreticos inquirerent, & iuxta Apoſtolicas ſanctiones procederent iniunxit. *Bzou. in Annal. Eccleſ. eodem an. num.* 7.

S. Raymundus de Penna forti eiuſque ſodales Prædicatores anno milleſimo ducenteſimo quinquageſimo primo extinxere penitus Enſabbatorum hæreticorum hæreſim, quæ in Cathalonia, Tarraconenſique prouincia ingentem mortalium multitudinem infecerat. *Fernandez in Concertat. eod. an. ex Paramo lib.* 2. *tit.* 3. *cap.* 4.

Tit. 81. Taurinen.

APud Taurinum quoque antiquitus fuiſſe Sacrum Inquiſitiois officium per noſtros Prædicatores Fratres adminiſtratum certum eſt, nam ab Inquiſitoribus Generalibus Lombardiæ primò rectum fuit; conſtitutis poſtmodum peculiaribus in Lombardia Inquiſitoribus, & Taurinenſis Inquiſitor datus eſt. In Regeſtis autem Mag. Ord. Leonardi de Manſuetis ſub anno milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo nono memoratur Taurinenſis Inquiſitor P. F. Laurentius de Vercellis, cui in Taruinen. conuentu conceſſit ipſe quaſdam cellas pro ſua habitatione.

P. Mag. F. Thomas Iacomelli an. 1564. erat Taurinenſis Inquiſitor, qui ſartorem quendam ingenij ſui acumine fiſum, ad nouam legem condendam, mahumetum æmulantem, comprehenſum, atque errores proprios abiuranrem perpetuo carceri adiudicauit. *Fernand. in Concertat. ad eundem annum.*

Sacrum illud tribunal modo ſolertia ſumma regit P. Mag. F. Thomas Camottus de Chierio natalibus, virtutibuſque conſpicus, ex Romano conuentu S. Mariæ ſuper Mineruam. Cæterorum autem Inquiſitorum Syllabum nobis prorſus ignotum non damus.

Tit. 82. Terdonen.

AB anno 1344. Inquiſitionis officium Terdonenſi in ciuitate fuiſſe, antiqua eiuſdem Sacri tribunalis monumenta teſtantur, quo ibidem Inquiſitorem fuiſſe P. Mag. Fratrem Iacobum de Cremona memoratur, cœteris illius ſucceſſoribus ſilentij tenebris inuolutis vſq; ad an. 1466.

Anno 1466. erat ibi Inquiſitor P. Fr. Paulus Tolpertus.

P. Mag. F. Io. Marius erat ibi Inquiſitor anno 1471.

P. F. Io. Michael anno 1542.

P. Mag. F. Petrus Martyr Braglierius Terdonen. an. 1549.

P. F. Laurentius Magius anno 1562.

P. Claudius Pondellus de Chierio anno 1567.

P. Mag. F. Antonius Acatius an. 1574.

P. Mag. F. Camillus de Mediolano anno 1600. qui Prouincialis Prior ſuæ Prouinciæ fuerat.

P. Mag. F. Baſilius Porta de Nouaria aliquando & ipſe Prouincialis, an. 1603.

P. Baccalaureus F. Hiacinthus Ghiſulfus de Mediolano anno 1606.

P. F. Stephanus Priatonius Mag. anno 1610.

P.F. Auguſtinus de Turribus Mag. anno 1616.

P. Mag. F. Stephanus Doria Genuen. qui in Prouincia Regni Prior Prouincialis fuerat, anno 1620.

P. Mag. F. Io. Bapt. Boſſius de Capriata Magiſtri Ord. Seraphini Sicci aliquando Socius, nec non Bononien. Prior, an. 1621.

P. Mag. F. Iacobus Figinus de Mediolano de conuentu Gratiarum Mediolani, vbi bis Prior fuerat, anno 1622.

P. Fr. Auguſtinus Petreius de Regio Mag. anno 1626.

P. F. Io. Vincentius Reghezza Mag. ex Inquiſitore Mutinen. qui ædes S. Inquiſitionis maiori ex parte compleuit, anno 1627.

P. Mag. F. Michael Angelus Catius ex Mutina, anno 1644. ad Mutinen. translatus poſtmodum.

P.P. Io. Maria Fagnanus Mediolanenſis Mag. ex Firmana Inquiſitione ad hanc translatus anno 1650.

P.F. Auguſtinus de Recuperatis ex Briſighella Mag. anno 1655.

P. Mag. F. Michael Pius Paſſus de Boſco Mag. an. 1558. qui poſt regimen. Boſchenſis cœnobij à Vincentio Preto Commiſſario Generali S. R. & Vniuerſalis Inquiſit. Socius aſſumptus, cũ in eo munere ſcientię, virtutiſque ſpecimen exhibuiſſet, ad hunc primò, Ianuenſem poſtmodum Inquiſitionem regendam promoueri dignus, adiudicatus eſt.

Anno 1661. P. Mag. F. Pius Gamundus de Boſco S. Theol. Mag. Sanctiſſimi Pij V. Proneptis, filius poſtquam ſemel. & iterum Boſchenſi conuentui præfuiſſet, nec non cœnobium Bononienſe Prior rexiſſet, in Prouinciali Bononienſi Capitulo anno 1654. celebrato ſummo, imo vnanimi Patrum conſenſu Prior Prouincialis prouinciæ Lombardiæ ſalutatus eſt, vocalibus, ad huiuſmodi electionem accedentibus 144. A Sac. Congregatione S. Inquiſitionis Eugubinus Inquiſitor inſtitutus, ad Terdonen. translatus eſt, vir prudentia, doctrina, zeloque catholicæ fidei munitus à quo preſentem Inquiſitorum nomenclaturam ſumus conſequti, ex Archiuo illo Terdonen. ſingulari diligentia deprompiũ.

Tit. 83. Toloſani.

Antiquiſſima apud Gallos eſt omnium quæ in Dei Eccleſia fuere S. Inquiſitionis officij inſtitutio, primo ibidem Inquiſitore S. P. Dominico, quo in cœlum ſublato, à Gregorio Papa IX. P. F. Lambertus vir ſtrenuus, atque grauiſſimus idem officium exercuit magno cum fidelium fructu, hæreticorumque conuerſione *Param. tit. 2. cap. 23.*

Fuere & ibidem Inquiſitores Petrus Sylianus, nec non Pontius de S. Aegidio ambo præſtantiſſimi viri S. Patris Dominici virtutum immitatores, qui zelo chriſtianæ diſciplinæ inflammati omnem adhibuere conatum in hæreticorum conuerſione, ex quibus complures S. Matri Eccleſię reconciauere. *Fernand. in Concertat. ad annum 1233.*

Anno 1233. Gregorius Pont. per Apoſtolica ſcripta mandauit F. Roberto viro ſanctiſſimo, vt cum tribus ſupra relatis Lamberto, Pontio, atque Petro Sylviano in Albigenſium hæreticorum extirpatione laboraret, & ſi neceſſe foret, S. Ludouici Regis auxilium imploraret, quod, illi omnes præſtantes, ab impijs hæreticis ciuitatem illam cum annexa prouincia vindicauere. *Fernand. eodem anno.*

P.P. Guillelmus Raymundi anno 1234. Inquiſitoris munus in Albigenſes ibidem obtinebat, indefeſſè in hæreticorum conuerſione laborando. *Ex eodem Auctore an. 1234.*

P.F. Petrus Syllanus ibidem Inquiſitoris munus exercuit, de quo Maluenda noſter in Annalibus Ord. an. 1241. *& Fernand.*

P.F. Ferrarius Euchalanus erat Inquiſitor an. 1243. & 1244. qui in quibuſdam ſetentijs datis dicit ſe illas dediſſe cum F. Guillelmo Arnaldo collega ſuo.

Anno autem 1244. Raymundus Toloſa-

ſ…nus Comes paulo ante à Fratribus Ferrario, Guillelmo, & Raymundo hæreticæ prauitatis Inquiſitoribus propter relapſũ, ſa:inoraque multa à fidelium cœtu ſegregatus, anathemateque damnatus in Vrbem venit, pedibuſque Pontificis Max. Innocentij IV. prouolutus, errores proprios ſumma animi dimiſſione deteſtando S. Matri Eccleſiæ reconciliari petijt, & obrinuit. *Bzou. in Annal. Eccleſ. num. 4. & Fernand. eodem. anno.*

P. F. Petrus Duranti & ipſe recenſetur Inquiſitor in Archiuo huius Inquiſitionis,

P. F. Pontius Garinus, de S. Aegidio dictus & ipſe Inquiſitor Toloſanus extitit, qui cum fuiſſet ſuæ prouinciæ Prior Prouincialis, Clementi IV. atque S. Ludouico Galliç Regi longe chariſſimus, labores plurimos pertulit in fidei defenſione, magnatum vultus, minaſque non pertimeſcens. Florebat autem anno 1249.

P. F. Guillemus Raymundi de Petracooperta hoc tribunal. S. Inquiſitionis rexit, qui obijt Prior Burdegalenſis an. 1261. dimiſſo Inquiſitoris munere.

P. F. Bernardus de Caurio, à Bernardo Guidonis malleus hæreticorum nuncupatus, vir Sanctiſſimus Inquiſitor Toloſanus erat, anno 1248. cuius corpus tranſactis annis 28. incorruptum repertum eſt.

P. F. Io. à S. Petro erat Inquiſitor anno 1254.

P. F. Reginaldus de Carnoto erat Inquiſitor anno 1254.

P. F. Guillelmus Bernardi erat Inquiſitor anno 1257.

P. F. Io. de S. Benedicto Guillelmo datus eſt ſucceſſor in Inquiſitionis regimine Guillelmo.

Anno autem 1260. P. F. Franciſcus de Toloſa, cum Apoſtolicus Inquiſitor in Toloſanis partibus contra Albigenſes hæreticos eſſet, coſque verbo, calamo, ferro, atque igne perſequeretur, captus ab eiſdem, ſpinis coronatus cœlos conſcendit, de quo iup. *Plod. de Vir Illuſt. Ord. par. 1. & Fernand. eodem anno.*

P. F. Guillelmus de monte Reuelli Io. ſucceſſit, eratque Inquiſitor anno 1264.

P. F. Stephanus Vaſtini anno 1270. cenſoris fidei onus ſubſtinebat ibidem.

P. F. Rodulphus de Placiario poſt Steiphanum S. Inquiſitionis regimen obtinuit, quod in ſingulare catholicæ fidei incrementum exercuit circa annum 1273.

P. F. Pontius de Parnaco Caturcenſis, celebris in ſæculo Iuriſperitus, erat Inquiſitor cum Fratre Rodulpho anno 1273. & 1374.

P. F. Petrus Anſiui de Caſtro Malueſi Toloſanæ diœceſis inſtituitur Inquiſitor die Lunæ poſt feſtum S. Iacobi anno milleſ. duceneſ. ſeptuageſimo ſeptimo.

P. F. Hugo Amelij de Caſtro Nouo, cum Toloſanus Prior eſſet, Inquiſitor creatus eſt anno 1278. vir iuſtus, rectus, atque Sac. Theol. Magiſter famoſus, qui in Nicien. conuentu diem clauſit extremũ in itinere ad Romanam Curiam an. 1281. cuius oſſa de Nicien. ad Toloſanum cęnobium tranſlata ſunt.

P. F. Io. Galandi erat Toloſanus Inquiſitor anno 1278. qui vſque ad 1280. præfuit.

Anno verò 1281. Inquiſitoris onus ſuſtinebat P. F. Hugo de Boniolis.

P. F. Petrus de Mu'ceone Inquiſitor erat anno 1290. cui ſucceſſit qui ſequitur.

P. F. Bernardus de Claromonte Bragetiacẽſis Inquiſitor fuit Toloſanus ab annò 1292. vſque ad 1301. quo dimiſſo munere Burdegalenſis Prior electus, tandem deceſſit anno 1312.

P. F. Io. Vigoroſi poſt Bernardum deligitur Inquiſitor, qui annorum pondere grauatus interijt Prior Prouincialis electus in Monteſpeſſulano ſepultus 10. Cal. Martij anno 1304.

P. F. Arnaldus de Prato anno 1304. menſe Martio conſtituitur Toloſanus Inquiſitor, qui ſequenti anno in ſuo offi:io apud Cadilhacum prope Burdegalam, in Curia Clementis Papæ V. cui acceptiſſimus erat, permanens, deceſſit 16. Cal. Octob. 1305. tranſlato corpore ad Condomium, vbi in Ordinis Eccleſia talę habet elogium.

Conditur hic Frater Arnaldus, cui Pax Mater
Subueniat Chriſti; gratum nomen fuit iſti
Gratus, amans, placidus fulgens velut aſtere Sydus.
Mundę fuit vita, mens cęlica, lingua polita.
Lumen Vaſconiæ, decus Ordinis, area ſophiæ.
Aeterni Regis referans dogmata leges.
Hic vbi compleuit annos ter in Ordine denos
Nec non vicenos moriens in pace quieuit.

P. F.

P. F. Fulco de S. Georgio datur ſucceſſor in Inquiſitionis regimine Arnaldo, qui diem clauſit extremum anno 1207. Carcaſſonæ 4. Idus Ianuarij dimiſſo Inquiſitoris munere.

P. F. Guillelmus de Morerijs poſt Fulconem tribunali S. Inquiſitionis præfuit, qui deceſſit Peruſij apud curiam Pontificiam, ad quam pro negotijs ſui officij acceſſerat contra Epiſcopum Ambianen.

P.F. Bernardus Guidonis Guillelmo datur ſucceſſor in regimine Inquiſitionis Toloſanæ, qui illud ſacrum tribunal vſque ad annum 1324. quo aſſumptus eſt ad Epiſcopatum Tudenſem, deinde ad Lodouen. rexit; ſcripſitque *Practicam Inquiſitionis*, qui liber Toloſæ manuſcript. habetur.

P.F. Gaufridus de Ablufijs erat Inquiſitor eodem tempore quo præfatus Bernardus Guidonis illud tribunal regebat: quapropter in Archiuio illo leguntur aliquæ ſententiæ contra reos ſub hoc tenore. *Nos F. Bernardus Guidonis & Gaufridus de Ablufijs Inquiſitores &c.*

Ab anno autem 1330. erat ibidem Inquiſitor P. F. Petrus Bruni, qui in Capitulo Prouinciali Condomij celebrato anno 1340. ita ſe ſubſcripſit. *Diffinitor Capitulis F. Petrus Bruni Inquiſitor Toloſanus.*

P. F. Petrus Guidonis de Conuentu Lemonicen. erat Inquiſitor anno 1344.

P. F. Io. de Moleudinis poſt Petrum conſtituitur Toloſanus Inquiſitor, qui anno 1349. Barchinonæ in Capit. Generali Magiſter Ordinis ſalutatus, ad purpuram tandem prouehi promeruit.

P. F. Petrus de Maricalmo Ruthenenſis conuentus Joanni datur ſucceſſor in munere S. Inquiſitionis circa annum 1452.

Petro ſufficitur P. Mag. F. Raymundus de Fillio ex conuentu Carcaſſonen. qui anno 1455. aſſumptus eſt ad Vaſarenſem Eccleſiam regendam, de quo Gallia Chriſtiana in Vaſaten. Epp. ſub num. 32. ſilet tamen Dominicanum fuiſſe, quod expreſſe in monumentis Archiuij S. Inquiſitionis Toloſanæ teſtatum reperitur.

P.F. Vgo Nigri promoto Raymundo deligitur Inquiſitor, qui ſacrum illud tribunal vſque ad annum 1465. integritate ſumma rexit.

P. F. Antonius Thaluyſti Inquiſitor extitit ab anno 1465. vſque ad 1482.

P. F. Antonius Martini conſtitutus eſt Inquiſitor anno 1483.

P.F. Gaillardus de Petra anno 1485. datus eſt ſucceſſor Antonio in hoc ſacro tribunali, qui illud adminiſtrauit vſque ad annum 1514. & anno 1511. in translatione corporum SS. Simeonis & Iudæ elegantem, doctumque ſermonem habuit.

P. F. Raymundus Goſin poſt Gaillardū Inquiſitor longo tempore fuit, hoc eſt ab anno 1517. vſque ad 1530.

P.F. Arnaldus de Badeto ab anno 1531. vſque ad 1535. præfuit Inquiſitor.

Ab anno 1535. vſque ad 1540. rexit tribunal illud P. F. Vitalis de Beeanis.

P. F. Ludouicus Rocheto poſt Vitalem fuit Inquiſitor vſque ad annum 1553.

Anno 1553. deligitur Inquiſitor P. Fr. Spiritus Roteruo, qui demandatum ſibi onus viriliter ſuſtinuit in perturbationibus Toloſanæ ciuitati ab hæreticis illatis, contra quos plures doctos, eruditoſque libellos, vt catholicos in fide ſolidaret, ſcripſit; atque infracto animo ſub excommunicationis pœna præcepit reuelationem hæreticorum.

P.F. Petrus de Layne erat Inquiſitor anno 1575.

P. F. Arnaldus erat Inquiſitor an. 1595.

P. F. Iacobus Lapatiee, vitæ ſanctitate commēdabilis, poſt Arnaldum effectus eſt Inquiſitor, deceſſitque ſanctiſſimè in Domino anno 1607.

P. Fr. Petrus Gerardellus Lingonienſis vir mitiſſimus, orationique addictiſſimus poſt plurimorum conuentuum regimen à Magiſtro Generali Rodulphio ſocius aſſūptus, Vicarius Generalis Congregationis S. Ludouici & Toloſanus Inquiſitor pluribus annis fuit, quieuitque in Domino Romæ anno 1633. vt vidimus.

P. F. Gabriel Ranquet Anicienſis, Vicarius Generalis Congregationis S. Ludouici, vir pijſſimus, regularíſque obſeruantiæ cultor egregius, effectus eſt Toloſanus Inquiſitor anno 1634. obijtque 1642.

P.F. Io. Dominicus Regius datus eſt Inquiſitor poſt Gabrielem eum Congregationis S. Ludouici Vicarius Generalis fuiſſet, plurimorumque conuentuum regimen obtinuiſſet, in regulari obſeruantia enutritus. Deceſſit anno 1664.

Deli-

Deligitur poſt Ioannem P.F. Vincentius Baronus Toloſanus Inquiſitor, vir doctiſſimus & eruditiſſimus inter præſtantiores noſtri ſæculi iure merito aſcribendus.

Hæc omnia ex Archiuo Toloſano S. Inquiſitionis ſuſcepimus.

Tit. 84. Valentini.

IN Valentino Regno ab eo ferè tempore, quo à Mauris recuperatum eſt, S. Inquiſitionis tribunal fuiſſe certum eſt, non tamen diſtinctum ab illo Aragoniæ, ſub quo permanſit vſq; ad Martini Papę V. tempora, qui ad ſupplicationem Alphonſi Regis noſtro Prouinciali Aragoniæ, eiuſque pro tempore ſucceſſoribus facultatem fecit Inquiſitores in Valentino Regno inſtituendi, ſicuti in Aragonia, atque Cathalonia fieri conſueuerat. Fuere igitur à PP. Prouincialibus noſtris delecti Valentini Inquiſitores vſque ad annum 1483. quo Sixtus Papa IV. amota à Prouincialibus auctoritate illos inſtituendi, P. F. Thomę de Turrecremata Generali Inquiſitori Hiſpaniæ illam attribuit. *Param. lib. 2. c. 9.*

Primus igitur in Valentino Regno Inquiſitor peculiaris fuit P. F. Andreas Ros, qui tribunal illud maximo catholicæ fidei bono rexit ab anno 1420. vſque ad 1434. *Salelles prolegom.* 5.

P. F. Arnaldus Coiro Andreæ datus eſt ſucceſſor, qui inſignis ſacræ Theologiæ Mag. ſacras paginas in Valentina Metropoli enodauit. *Salelles vbi ſup.*

1 P. F. Michal Iuſtus erat Valentinus Inquiſitor anno 1458. *Param. vbi ſup.*

2 P. Mag. F. Martinus Tillus an. 1459. erat ibidem Inquiſitor. *Salelles vbi ſup.*

P. Mag. F. Raphael Gardia erat Inquiſitor anno 1461. quo in officio ſpiritum creatori reddidit anno 1467. *Param. ibid.*

P. Mag. F. Franciſcus Pinetus cœnobij Valentini S. Dominici Prior fit Inquiſitor anno 1467. Deceſſit 1469. *Salelles vbi ſup.*

P. Mag. F. Io Hoiret Franciſco in huius ſacri tribunalis regimine ſucceſſit, cui Magiſter Ord. Leonardus de Manſuetis cameram conceſſit F. Barnabæ conuentus Perpiniani defuncti, die 20. Iunij an. 1474. *Ex Regeſt. eiuſd.*

P. F. Ioannes Ortes, & P. Fr. Chriſtophorus de Gualbes fuere ſimul ibidem Inquiſitores vſque ad annum 1483. *Param. ibidem.*

Conſtituto deinde Generali Inquiſitore Hiſpaniæ P. Mag. F. Thoma de Turrecremata à Sixto Papa IV. idem Pontifex ad Regis Catholici ſupplicationem facultatem conceſſit eidem Thomæ Inquiſitores inſtituendi in Regnis Aragoniæ, Valentiæ atque in Cathalonia, ſibi tamen ſubordinatos, qui in Valentino Regno inſtituit P. F. Ioannem de Epilla, qui ſacrum tribunal vſque ad annum 1489. maximo cum catholicæ rei incremento rexit, ad Inquiſitionem Hiſpalen. translatus. *Fernand. ad an.* 1483.

P. F. Michael de Monte rubeo poſt Ioãnem hoc munus Inquiſitoris in Valentino Regno exercuit ab anno 1488. vſque ad 1489. quo deceſſit. *Salelles prolegom.* 4.

P. F. Didacus Magdalenus, Prouinciæ Hiſpaniæ Prior Prouincialis Michaeli ſufficitur eodem anno, rexitque ſacrum tribunal vſque ad annum 1492. poſt quem nullus alius reperitur ex noſtris ibidem Inquiſitor, tranſijt enim hæc præfectura in ſæculares Clericos. *Salelles ibidem.*

Tit. 85. Vallachiæ.

ANno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo quarto erat Generalis Inquiſitor a Gregorio Papa XI. inſtitutus in vtraque Vallachia Ruſſia, Tartaria, Armenia & Georgiana.

P. F. Ioannes Gallus ibidem fuit Inquiſitor, vir zelo chriſtianæ fidei promouẽdæ ardens, qui in demandato ſibi ſacro miniſterio exercẽdo multas calamitates perpeſſus, ibat, gaudens, quoniã pro nomine Ieſu contumelias pati dignus efficiebatur. *Param. lib. 2. tit. 2. cap. 29. & Fernand. in Concertat. ad an. ſuprad.*

E mortalium oculis ſublato Ioanne prędicto Vrbanus VI. P. M. anno 1378. Magiſtro Generali noſtro Eliæ Toloſano per apoſtolica ſcripta mandauit, vt in Ioannis locum tres Inquiſitores in ſeptentrionis, atque Orientis partes quantocius mitteret pro negotio catholicæ fidei conſeruando ac promouendo, quorum vnus in duabus Vallachijs, & Ruſſia; alter in Armenia, & Georgiana; tertius verò in Græcia, & Tar-

Tartaria prę ſtetiquod illico Elias pręſtitit, taliū Inquiſitorū nominibus ignotis nobis à ſcriptoribus relictis. *Fernand. ad an. ſuprad. ex Param. lib. 2. tit. 2. cap. 29.*

Tit. 86. Valliſoletani.

CReauit Generalis Hiſpaniæ Inquiſitor noſter Thomas de Turrecremata auctoritate ſibi à Sixto Papa IV. tributa Inquiſitorem Valliſoleti P. Mag. Fr. Alphonſum de S.Cypriano, qui, vſque ad annum 1493. demandatam ſibi præfecturam zelo zelatus pro Domino Deo exercituum ſanctè adminiſtrauit, quo diebus ſuis completis, vitam cum morte commutauit. *Fernand. ad ann.* 1483

Alphonſo datus eſt ſucceſſor in regimine huius S. Inquiſitionis P. Præſentatus F. Bartholomæus Feral, qui anno 1500. compleuit vitæ curſum. *Fernand. vbi ſup.*

P. Mag. F. Petrus de Valliſoleto poſt Bartholomæum hoc ſacrum tribunal adminiſtrauit vſque ad annum 1518. quo originalis peccati pœnam expertus, quieuit quieuit in pace. *Fernand. vbi ſup.*

P. F. Petrus de Mendozza Valliſoletanum Inquiſitionis tribunal & ipſe rexit circa annum 1530. *Fernand. vbi ſup.*

Tit. 87. Vueſtphaliæ.

IN Vueſtphalia quoque Prædicatores noſtri ſacrum Inquiſitionis tribunal erexère, atq; rexère, nam an. milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimo octauo in Regeſtis Magiſtri Generalis Leonardi Manſueti de Peruſio fol. 351. nominatur Fr. Ioannes Kramonchel in Vueſtphalia in hunc modum. *Mag. Io. Kramonchel conuentus Tremonen. & Inquiſitor per Vaſphaliam, habuit confirmationem domus ſibi conceſſa à Martiali, & conceſſionem pe uſienis annuæ 15. floren. or. Romanor. cum tribus modijs frumenti ex patrimonio ſuo pro officio Inquiſitionis, à quo non habet prouiſionem. Nullus inferior moleſtet. Dat. Peruſii 22. April. anno* 1478.

Tit. 88. Viterbien.

GRegorius IX. Pont. Max. cupiens vetis omnibus hæreticorum exterminium, in eoſdem Inquiſitores inſtituit Priorem S. Mariæ ad Gradus de Viterbio, & P. F. Rodulphum Ordinis noſtri, vt ex alijs ciuitatibus venientes hæreticos inquirerent, atque hæreſim eiurantes, à cenſuris abſoluerent, Eccleſiæque reconciliarent: dedit propterea hac de re Apoſtolicas litteras Peruſij 2. Id. Auguſti pontificat. ſui anno 9. qui fuit nati Saluatoris 1235. *Fernand. eodem anno ex Bzou. in Annal. Eccleſiaſt.*

DA veniam precor Lector beneuole, ſi deficientem nimis Inquiſitorum noſtrorum nomenclaturam dedimus: nam ex Archiuiis Inquiſitionum, (paucis exceptis & ſupra relatis) illam, etiam reiteratis precibus, conſequi non potuimus.

APEN-

APPENDIX
Ad I. Partem.

Antibaren.

IN Archiep. Antibaren. adde primo loco. P. F. Andreas Venetus Antibaren. Paſtor creatus ad *V*iennenſe Concilium à Clemente Papa V. vocatus, eſt anno milleſimo trecenteſimo vndecimo celebratum, vir in græcis SS. Patribus, ac litteris verſatiſſimus, vt refert Taeg. in Monum. Ord.

Armeniæ.

INter Archiepp. Armeniæ fol. 55. poſt num. 5. adde .P. F. Martinus Armenus de Chiari creatur Epiſcopus Naxciouanen. 7. *I*d. Octob. anno milleſimo quadringẽteſimo decimo nono à Martino Papa V. de quo Bzouiana manuſcripta. *Martinus. de Chiari Ord. Prad. Vnitorum de Armenia Epiſcopus Naxchiouanen. in Armenia 7 Id. Octob. anno 2. eligitur à Martino V.* de hoc Paſtore Scriptores noſtri nullo modo tractant.

Paulus Papa *III.* autem ſpecialibus fauoribus & gratijs proſequi exoptans hanc Armenam Eccleſiam conceſſit octo Fratribus noſtris Prioribus Conuentuum dictæ Prouinciæ, nec non octo principalibus ſæcularibus principalium oppidorum ibidẽ commorantium, ius eligendi Archiepiſcopum ex Ordine Prædicatorum, quem Prælatum Domeſticum Summorum Pontificum pro tempore declarauit, pluribus alijs priuilegijs eidem impertitis per Breue ſequentis tenoris.

PAVLVS EPISCOPVS.

Seruus Seruorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam

ET ſi ex debito Paſtoralis Officij cui diſponente Domino, meritis imparibus præſidemus, cunctis ad Sedem Apoſtolicam communem omnium Matrem pro eorum negotijs confluentibus adeſſe conſueuerimus, eis tamen, qui in medio. *I*nfidelium conſtituti ex remotiſſimis regionibus ad eam reuerenter & deuotè accedunt, Nos conuenit eſſe fauorabiliores, vt exinde eorum deuotio ergà dictã Sedem eò amplius creſcat, quo maioribus ſe nouerint confoueri gratijs, & munificijs. Sanè cum ex multis argumentis, & rei euidentia notis innotuit Eccleſiam Neſciouanen. quæ in partibus Armeniæ Maioris conſiſtit, Paſtoris ſolatio pro tempore deſtituta ſemper in Archiepiſcopũm Neſciouaneo. vnus Profeſſor Ordinis Fratrum Prædicatorum ab octo prioribus octo principalium Domorum dicti Ordinis earundem partium, & octo principalibus, octo principalium Terrarum partium huiuſmodi à Catholicis inhabitatatum eligi, & ſic electus licet cum eius Clero, & Populo in medio nationis prauæ ſub fide Chriſtiana, & dictæ Sedis deuotione degat, nihilominus pro cultu fidei Catholicæ, & manutentione vnitatis ipſius Eccleſiæ cum Eccleſia Romana, nec non reuerentia, & deuotione, quam Catholici prætari, ergà eandem Romanam Eccleſiam gerunt pro obtinenda confirmatione electionis huiuſmodi ad præfatam ſedem, & conſpectum Romani Pontificis pro tempore exiſtentis ſe perſonaliter conferre conſueuerit, & ob diſtantiam loci, & longam peregrinationem maxima incommoda, & detrimenta ſuſtineat, ac grauiſſimas expenſas ſubire, & diuerſa vectigalia in partibus Infidelium ſoluere cogatur. Nos pro tẽpore electo huiuſmodi nè propterea à prædicta antiqua, & ſolita deuotione, & fide diſtrahatur, ſed potius lætus ad nos, & ſedem eandem venire poſſit, de alicuius auxilio ſubuentionis prouidere, ac cum dictæ ſedis munificentia, ac liberalitate proſequi volentes, motu proprio, non ad ipſius electi, aut alicuius alterius pro

co notis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de noſtra mera liberalitate, & ex certa ſcientia eundem pro tempore electum Neſciouanen. & eius familiares, & bona quæcumque ab omnibus Gabellis, pedagijs, grauaminibus, vectigalibus, & alijs ordinarijs, & extraordinarijs exactionibus pro tempore impoſitis in quibuſcumque Prouincijs, Terris, Dominijs, & Locis, ad quæ eos, tam veniendo, quam redeundo pro tempore declinare, & in quibus ſtare contigerit, perpetuis futuris temporibus, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium eximimus penitus, & liberamus: ac omnibus, & ſingulis in toto orbe terrarum eiuſdem Ordinis Domorum Prioribus, & Fratribus, ac perſonis, vt eumdem pro tempore electum, ac eius familiares in eorum domibus recipiant, ac illos ſincera in Domino charitate tractent, ipſi ſe gratis, ac illis amore Dei victum, & alia neceſſaria quamdiu in eiſdem Domibus permanſerint præbeant, in virtute S. Obedientiæ præcipimus, & mandamus, ac eiſdem electo, & familiariaribus cum primum Romam applicauerint pro eorū commodiori vſu, & habitatione Domum Beatæ Mariæ ſuprà Mineruam de Vrbe eiuſdem Ordinis perpetuò concedimus, & aſſignamus. Nec non eundem pro tempore electum ad nos, & pro tempore exiſtentem Romanum Pontificem, & præfatam Sedē pro confirmatione electionis ſuæ venientē & in præſentia noſtra conſtitutum, ex nunc prout ex tunc, & è contrà in noſtrum Prælatum Domeſticum cum honoribus, emolumentis, præeminentijs, fauoribus, gratijs, priuilegijs, & indultis, quibus alij noſtri verè Prælati Domeſtici vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, auctoritate, & tenore prædicto recipimus, illumque Prælatum Domeſticum facimus, & conſtituimus, ac aliorum noſtrorum Prælatorum Domeſticorum numero, & conſortio laudibiliter aggregamus, & nihilominus eidem pro tempore electo, & familiaribus, ac alijs ſuis ſequacibus dilectum filium noſtrum Guidonem Aſcanium Sfortiam Sancti Euſtachij Diaconum Cardinalem modernum, & pro tempore exiſtentem noſtrum, & eiuſdem S. Romanæ Eccleſiæ Camerarium in illorum, ac rerum, & bonorum ſuorum Protectorem perpetuum conſtituimus, & deputamus; ac moderno, & pro tempore exiſtenti Theſaurario noſtro, vt eiſdem pro tempore electo, & familiaribus, tàm pro victu, & veſtitu, quam alijs illorum neceſſitatibus quandiu apud Sedem eandem permanſerint, ac pro receſſu, & illorum ad dictam Eccleſiam Neſciouanen. viatico pecunias conuenientes, & neceſſaria iuxta mandata ſuperindè per eundem Camerarium arbitrio ſuo pro ſufficienti præmiſſorum prouiſione eidem pro tempore electo concedenda præbeat, & adminiſtret, ac perſoluat, & perſolui faciat committimus, & mandamus, Nos mandata per Camerariū pro tempore conceſſa, & per dictum Theſautarium, & ſeù Depoſitarium noſtrum admiſſa, & adimpleta in computis Theſaurarij, ſeù Depoſitarij huiuſmodi admiſſuros pollicemur prout ex nūc admittimus, mandantes præſentes noſtras litteras in libris, Regiſtris Cameræ Apoſtolicæ ad perpetuam rei memoriam regiſtrari, & deſcribi, ac tranſumptis illarum manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eandem prorſus fidem adhiberi, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac ipſius Cameræ, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus cæteriſque contrarijs quibuſcumq. nullitatibus ſi qua &c.

Dat. Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1544. 3. Kal. Martij Pontificatus noſtri Anno Vndecimo.

M. Cardinalis Creſcentius

R. de Sanct. Maraſal.

Fidem facio, & atteſtor ego infraſcriptus qualiter præſens ſumptum fuit extractū ex Archiuio ſecreto Vaticano, & concordat cum ſuo Originali, ideò ſubſcripſi, & meo ſigillo muniui pro veritate, dummodo nullam faciat fidem contra Cameram Apoſtolicam. Dat. Romæ hac die 2. Aprilis 1666.

Ego Franciſcus Rauizza Supraſcr. Archiui Præfectus.

Saliſ-

Salisburgen.

IN Salisburgen. Eccleſia Metrop. ſup. fol. 98. recenſita, adde primo loco Suffraganeum P. F. Gaſparem de Salisburg. circa annum milleſimum quadringenteſimum ſexageſimum quintum à Paulo II. inſtitutum cum Epiſcopali titulari Eccleſia in partib. *Fernandez in Epp. German. Plod. par. 2. lib. 2.*

S. Thadæi.

PAtet Fr. Baptiſta de Inſula factus eſt Archiepiſcopus S. Thadæi à Bonifacio IX. anno mil eſimo quadringenteſimo tertio, de quo Bzouiana manuſcripta in Ordinis archiuo aſſeruata, in hoc opere ſæpe relata, ſic ſe habent. *Baptiſta de Inſula Ord. Præd. Archiep. S. Thadæi de . . . . . à Bonifacio IX. Maij . . . Pontif. anno 13.*

S. Agathæ.

INter Epiſcopos S. Agathæ adde vltimo loco. P. F. Blaſius Mazzella ex Eccleſia Strongulen. transfertur ad hanc S. Agathæ ab Alexandro Papa VII. die 8. Aprilis anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo tertio. Deceſſit Neapoli eodem anno 2. Maij apud noſtro in Eccleſia Mõtis Dei electa ſepultura.

Soldaren.

IN Soldaren. Epp. ſecundo loco adde. P. F. Leonardus Germanus Soldaren. Epiſcopus & ipſe eff ctus eſt ab Alexandro Papa VI. cuius meminere Regeſta Mag. Generalis Ioachini Turriani fol. 127. tali pacto. *Reuerendiſſ. D. Leonardo Epiſcopo Sodaren. ex Ord. noſtro aſſumpto datur facultas retinendi in ſuum ſeruitium & Capell inum F. Marzolphum Stoffer conuentus Argentinen. die 19. Iunij 1493.*

Tuamen.

INter Tuamen. Archiepp. fol. 108. adde ſub num. 2. P F. Ioannem Babynghe Archiepiſcopum à Ioanne Papa XXIII. anno milleſimo quadringenteſimo decimo creatum cuius memoria in manuſcrip Bzouianis talis eſt. *Ioannes Babynghe Ord. Præd. Archiep. Tuamen. ſeu Tuimen. in Hibernia a Ioanne XXIII. 8. Calend. Iunij anno 1.*

Acchadien.

IN Accadien. ſeu Acchaden Eccleſia in Hibernia ſub Dublinenſi Metropolitana factum ius pariter dixit P. F. Laurentius Petri Iacopini, de quo in Archiuo Mag. Ord. ex Bzouianis M. S. ita teſta ÿ reperimus. *Laurentius Petri Iacopini Ord. Præd. eligitur à Ioanne 23. in Epiſcopum Achaden. in Hibernia per obitum Petri Epiſcopi Achaden. 2. Non. Iulij anno 4. ſui Pontific.* qui fuit ſalutis noſtræ milleſ. quadringenteſimus quartus decimus.

Adrien.

INtra fauces Padi fluminis eſt Adria antiqua ciuitas, à qua Adriaticum mare nomen ſumpſit, cuius Epiſcopalem Sedem duo ex Prædicatoribus conſcendere, ſūtq; ſequentes.

1 P. F. Bartholomæus de Bonon a ex prou. Lombardiæ Adrienſem Eccleſiam regendam conſequitur à Io. XXII. 13. Cal. Nouemb. anno milleſimo trecenteſimo vigeſimo nono, qui cum annos decem & nouem in aſſumpta dignitate bonus Paſtor vixiſſet, efflauit ſpiritum Bononię an. 1348. in noſtro S Dominici templo ſepultus, vbi etiam nunc eius effigies in tumulo leuiter inciſa ſpectatur quam ſemiexciſum circundat tale epitaphium.

Sep. . . Bartholomei . . . . .
Ord. Fratrum Prædicatorum
Epiſcopi Adrienſis
qui obijt anno Domini
MCCCXLVIII.

Vghell. Ital. Sac. tom. 2.

2 P. F. Benuenutus Bunguſinus doctina, atque chriſtiana pietate commendabilis eandem Adrienſem Eccleſiam rexit, creatus Epiſcopus circa annum milleſimum quadringenteſimum quadrageſimum ab Eugenio IV. quam vique ad annū milleſ. quadringenteſ. quadrageſimum quartum rexit. D. Ab. Vghellus tunc cum præcedenti Bartholomæo coniungit,

vocans, *Benuenutum, ſiue Bartholomæum:* fuiſſe vero duos ex temporum diuerſitate colligitur, atque etiam ex eodem Vghello qui Maynardum creatum Epiſc. Adrien. anno 1409. aſſerit, poſt quem Bartholomæum Rouerellam Epiſc. ponit creatum anno 1444. quod difficile apparet; nam Maynardus annos 35. vixiſſet in Epiſcopatu. Benuenutus autem fuit Epiſcopus inter Maynardum, & Bartholomæum Rouerellam ſuprad. *Luſit in Chron. decade* 1440. *Plod. par. 2. lib. 3. & Taeg. in monum. Ord.*

Aduren.

IN Vaſconia ſub Metrop. Auxitana eſt Aduren. Epiſcopalis Sedes, in qua reſedit P. F. Mauritius Vsk. de quo in ſuprad. M. S. ita dicitur. *P. F. Mauritius Vsk Ord. Præd. eligitur a Bonifacio IX. in Epiſcop. Aduren. in Vaſconia, & Prouincia Auxitan. 18. Kal. Decemb. anno 2* qui fuit nati Saluatoris milleſimus trecenteſimus nonageſimus.

Aginnen.

INter Aginnen. vbi dicitur num. 1. Petrus de Rhemis, &c. dicas; *Petrus de Faxa Ord. Præd. eligitur a Bonifacio IX. in Epiſcop. Aginnen. in Aquitania in Prouincia Burdegalen. 2. Non Septemb. art. 2.* qui fuit à Virginis partu milleſimus trecenteſimus nonageſimus primus. Ita enim teſtatum legimus in ſuprad. Bzouianis M. S. iuxta quę corrigenda ſunt que ſupra diximus fol. 105. ex non veridico teſtimonio circa tempus quo hic Paſtor claruerit, Luſitani, & Caſtilli. Gallia Chriſtiana inter Aginnen. Ep. recenſes circa id temporis Bernardum quendam à Benedicto XIII. Pſeudo-pont. intruſum, Petri autem nullam mentionem facit.

Andren.

IN Andren. Epiſcopis fol. 125. ſub n. 1. vbi dicitur Michael de terminis, dicas vel de Torniſis, ſicuti M. S. Bzou. præd. referunt. *Michael de Torniſis Ord. Præd. ab Innocentio VII. Epiſcop. Andren. in Prouinc. Athenarum 2. Id. Febr. anno 2.*

Andreuellen.

ANdreuillen. ſeu Andreuellen. Eccleſiæ in Romania ſub Metropolit. Patraceen. datur Epiſcopus à Bonifacio IX. P. F. Thomas de Renda, de quo M. S. ſuprad. hæc referunt. *Thomas de Renda de Trapano Ord. Præd. Epiſcopus Andreuellen. a Bonifacio IX. 7. Cal. Febr. an. 1.* qui fuit reparati Orbis milleſimus trecenteſimus nonageſimus.

Apten.

APtenſem Epiſcopalem Sedem in Gallia Narbonen. ſub Metrop. Aquen conſcendit P. F. Petrus Pricaudi, inquit Gallia Chriſt. inter Epp. Apten. num. 4 quem tamen fuiſſe Ord. Præd. tacet. M. S. vero Bzouiana præd. hæc referunt. *Petrus Perriganeti Ord. Præd. Epiſcop. Apten. in Francia a Io. XXIII. 3. Cal. Martij anno 1.* qui fuit ſalut. milleſimus quadringenteſimus vndecimus.

Andachaden.

1 IN Hibernia eſt hæc Eccleſia, cui datur Epiſcopus à Bonifacio IX. P. F. Henricus Nony, id expreſsè teſtantibus Manuſcript. Bzouianis ſuprad. *Henricus Nonij Ord. Præd. Capellanus Papæ Epiſcop. Andachaden. in Hibernia Prouincia Armacan. a Bonifacio IX. 3. Cal. May anno 3* qui extitit Chriſti Domini milleſimus trecenteſimus nonageſimus ſecundus, eumque annos quatuor ſuę Eccleſiæ præfuiſſe, ex his, quæ ſequuntur colligere licet.

2 P. F. Adam Leijns ab eodem Bonifacio Pontifice Maximo datur ſucceſſor Henrico in huius Eccleſiæ regimine vt teſtantur M. S. recenſita. *Adam Leyns Ordinis Prædicatorum Epiſcopus Andachaden in Hibernia, Prouincia Armacan. a Bonifacio IX. 15. Cal. Martij anno 8.* qui fuit nati Redemptoris milleſimus trecenteſimus nonageſimus octauus.

Argionen.

AGionen. Eccleſiæ datus eſt Epiſcopus à Bonifacio XI. F. F. Conradus Flander, de quo M.S. ſuprad. hæc referunt.

Con-

Conradus Flander Ord. Præd. Epiſcop. Argionen. a Bonifacio IX. 3. *Cal. Decemb. anno* 7. qui fuit à Virginis partu milleſimus trecenteſimus nonageſimus quintus.

Arien.

IN Arien. Ep. fol. 129. col. 1. ver. 8. Nouemb. adde ex Arbenſi ſede translatus.

Aſſauen.

ADde in Aſſauen. Epp. primo loco P. F. Alexandrum Baccam à Bonifacio IX. creatum ex ſuprad. M.S. Bzouianis. *Alexander Bacca Ord. Præd. Epiſcopus Aſſauen. ſeu Aſſayhen. in Anglia prouinc. Cãtuarien. à Bonifacio* IX. 2. *Cal. Martij anno* 1. qui extitit Chriſti nati milleſimus trecenteſimus nonageſimus.

Auximates.

AVximum nobilis Piceni ciuitas Epiſcopalem ſedem Apoſtolicæ immediatè ſubditam habet, in qua plures ex noſtris Prædicat. reſedere.

1 P. F. Albertus Boſon. eligitur Epiſcopus à Clemente VI. 8. Cal. Septembr. anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo ſecundo, qui tres tantummodo annos commiſſam ſibi Eccleſiam rexit. *Vghell. Ital. Sac. tom.* 1.

2 P. F. Lucas Mannellus nobilis Florentinus de conuentu S. Mariæ Nouellæ eiuſdem ciuitatis ex Epiſcopo Zieonenſi ad hanc Eccleſiam poſt Albertum translatus eſt Non. Nouemb. anno milleſimo trecenteſimo quadrageſimo quinto, cui vſque ad annum milleſimum trecenteſimũ ſexageſimum præfuit, quo ad Fanen. tranſijt. Deceſſit Florentiæ anno 1363. in cœmeterio S. Mariæ Nouellæ ſepultus. Moralia Senecæ doctiſſimis commentarijs illuſtrauit, eiuſdemque præceptionibus refertas Epiſtolas, quod aureum opus in eiuſdem S. Mariæ Nouellæ bibliotheca cuſtoditur huc vſque *Vghell. vbi ſup.*

3 Translato ad Fanen. Eccleſiam Lucæ creatur Epiſcopus Auxim. P. F. Conradus ab Innocentio VI. anno milleſimo trecenteſimo ſexageſimo, qui duodecim annos & vltra ibidem laudabiliter præfuit, quibus exactis animam Creatori reddidit. *Vghell. vbi ſup.*

4 Conrado ſuffectus eſt Epiſcopus P. F. Petrus de Maſſeis nobilis Aſculanus anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo tertio, qui octauo ſui regiminis anno in mortem incidens, Aſculi in noſtra S. Petri Martyris Eccleſia ante aram Max. ſepultus eſt tali Epitaphio tumulo appoſito.

Anno Dom. MCCC.LXXXI.
& die 3. Menſis Auguſti.
Hoc eſt ſepulchrum Dom. Petri de Aſculo Epiſcopi Auximani Ord. Præd.

Vghell. vbi ſup.

5 P. F. Auguſtinus Galaminius S.R.E. Card. à Paulo V. anno 1611. creatus ex Recanaten. & Lauretana Eccleſ. ad Auximanam transfertur ab eodem Pont. Max. die 29. April. anno milleſimo ſexcenteſimo vigeſimo, quam ſanctiſſimè, primæuos Eccleſiaſticos ſanctos Paſtores emulatus rexit vſque ad annum milleſimum ſexcenteſimum trigeſimum nonũ, quo Iulio menſe ad æternam fœlicitatem tranſijt. De quo ſup. in Cardd. num. 40. *Vghell. vbi ſup. in* Epp. *Auximan. Lauretan. & Recanaten.*

Azoten.

IN Epp. Azoten. adde primo loco P. F. Ioannem de Monte à Martino V. creatum cuius talis fit mentio in M.S. Bzouian. *Io. de Monte Ord. Præd. Epiſcop. Azoten. à Martino V. Florentiæ* 2. *Non. Septemb. anno* 2. qui fuit nati Redemptoris milleſimus quadringenteſimus decimus nonus.

Bambergen.

IN Bambergen. Epp. fol. 137. poſt *Io.* Roager adde num 4. in prædefuncti Ioannis locum conſtituitur Epiſcopus Nathurenſis Suffraganeuſque Bambergenſis. P. Fr. Petrus Ranche à Paulo Papa *III.* die 22. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo ſexto. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont. Max.*

Beden.

IN Beden. Epp. fol. 138. dele totum id quod primo loco dicitur, & eſt ſub n. 2. & dicas P. F. Georgius Panduſius fit Beden.

den. & Priſcen. Epiſcopus à Bonifacio IX. anno 1404. de quo Bzouiana manuſcripta hæc referunt. *Georgius Fandoſius Ordin. Præd. Epiſc. Priſcen. & Beden. à Bonifacio IX. anno 14.*

Beriden.

1 IN Beriden. Eccleſia fol. 140. adde. 2 P.F.Marinus Canti Beriden. & Stephanen. Epiſcop. cõſtituitur à Martino V. anno milleſimo quadringenteſimo decimo octauo ſui pontif. 2. 9. Cal. Decemb. vt diximus ſup. in Stephanen. *Ex Manuſcr. Bzouianis.*

Berzeben.

BErzeben. Eccleſiæ præfectus eſt Epiſcopus à Ioanne XXIII. P. F.. N. de Zmbeke, cuius nomen in Bzouianis M. S. citatis corroſum non legitur, ſequentia autem ita dicunt...... *Zmbeke Ord. Præd. Epiſcop. Berſeben. à Io.* XXIII 8. *Cal. Octob. anno* 5. qui fuit natiChriſti milleſimus quadringenteſimus quartodecimus.

Biduanen.

IN Biduanen. Epp. fol. 141. recenſitis adde primo loco P. F. Matthiam a Bonifacio Papa IX. creatum de quo M. S. ſuprad. ita fantur. *Matthias Ord. Præd. Epiſcop. Biduanen. a Bonifacio* IX. 15. *Cal. Auguſti an.* 10. qui fuit Incarnati Verbi milleſimus trecenteſimus nonageſimus nonus.

Caphen.

INter Caphen. Epp. ſupra fol. 154. recenſitos primo loco conſtitue P.F. Bartholomæum Venturam à Bonifacio IX. creatum, teſtibus M. S. Bzouianis ſæpius ſupra cit. *Bartholomæus Ventura Ord. Præd. Epiſcop. Caphen. a Bonifacio IX. 3. Calend. Martij anno* 2. qui fuit Chriſti milleſimus trecenteſimus nonageſimus primus.

Carcen.

ECcleſia de las Carchas ſeu Carcen. à Clemente VIII. ad ſupplicationem Philippi II. Hiſpan. & Indiarum Regis Catholici in Cathedralem erigitur 19. Auguſti anno milleſimo quingenteſimo nonageſimo quinto, cui datum fuiſſe Epiſcopum P. F. Alphonſum de la Zerda ab Eccleſia Honduren. translatum affirmat Fernandez, vt ſup. in Honduren. Epp. retulimus; at quo anno fuerit translatus, ſilet.

Cathaſien.

CAthaiſienſi Eccleſię in Scotia ſub Metropolit. S. Andreæ datur Epiſcopus P. Fr. Nicolaus Piſtoris à Bonifacio IX. anno 1491. 7. Id. Auguſti, quem ita promotum aſſerunt M. S ſæpius repetita. *Nicolaus Piſtoris Ord. Præd. Epiſcopus Cathaſienſis in Scotia prouincia S. Andreæ à Bonifacio* IX. 7. *Id. Auguſti anno* 2. qui fuit reparati orbis milleſimus trecenteſimus nonageſimus primus.

Cephaleditan.

IN Cephaleditanis Epp. ſupra fol. 163. col. 2. lin. 3. à Rege nominatus & electus, atque poſtmodum confirmatus 2. Cal. Aprilis anno millecmo quadringenteſimo ſexto ab Innocentio VII. de quo memorata Bzouiana M. S. hæc teſtantur. *Iulianus Ord. Præd. Epiſcop. Cephalunen. in Inſula Siciliæ prouin. Meſſanen. ab InnocentioVII. 2. Cal. April. anno 2.*

Chiemen.

IN Epiſcopis Chiemen. adde 2. loco P F. Sebaſtianum Caraneum à Clemente VIII. Chiemen. Epiſcopum anno 1592. inſtitutum, datumque Suffraganeum Archiep. Saliſburgen. de quo ibi & in Viglieuanen. cuius Eccleſia fuit Coadiutor cum futura ſucceſſione.

Cianen.

IN Inſulis maris Aegei eſt Cianen. Eccleſia cum Termien. perpetuò vnita, cui datus eſt Epiſcopus à Paulo III. anno milleſimo quingenteſimo quadrageſimo die 17. Auguſti P. F. Conſtantinus Iuſtinianus, qui obijt Romæ anno milleſimo quingenteſ. quadrageſimo ſexto, de quo in Termien. *Ex Act. Conſiſt. eiuſdem Pont.*

Cie-

Ciethen.

PAter Fr. Nicolaus Cietehen. Epiſcopus à Bonifacio Papa IX. creatur 2. Cal. Decembr. anno milleſimo quadringenteſimo primo, de quo Bzouiana M. S. ſuprad. in hunc modum fidem faciunt. *Nicolaus Ord. Præd. Epiſcop. Ciethen. à Bonifacio* IX. 2. *Cal. Decemb. Anno* 12.

Czereten.

IN Vallachia eſt hæc Czereten. Eccleſia cui duo ſequentes dati ſunt ab Apoſtolica ſede Epiſcopi, primuſque inter illos enumeratur P. Stephanus de Martino à Bonifacio IX... Id. Iunij anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quarto creatus, de quo M. S. ſuprad. ita loquuntur. *Stephanus Martino Ord. Prad. Epiſcop. Czerethen. in partib. Vallachiæ à Bonifacio* IX... *Id. Iunij anno* 5.

Alter fuit P. F. Thomas Erneber à Ioanne XXIII. anno milleſimo quadringenteſimo tertio decimo Epiſcopus creatus, de quo M. S. prædicta hæc referunt. *Thomas Ernebgr Ord. Prad. Epiſcop. Czereten. in partib. Vallachiæ à Io.* XXIII. ... *Auguſti anno* 4.

Demetrien.

PAtrem Fr. Georgium de Argentina, Dimitrien. Epiſcopum creatum nouimus à Bonifacio IX. anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo ſecundo, ex teſtimonio fratrorum Bzouij M. S. in hunc modum. *Georgius de Argentina Ord. Pred. Epiſcop. Dimitrien. à Bonifacio* IX. *an.* 2.

Herbinen.

PAter Fr. Auguſtinus Iuſtinianus Herbinen. Epiſcopus à Leone Papa X. conſtituitur anno milleſimo quingenteſimo tertiodecimo die 22. Septemb. vt habetur in Act. conſiſt. eiuſdem Pontificis & manuſcript. Vghellianis.

Iſernien.

ISernienſis Ciuitas in Neapolitano Regno vna ex ſeptem Samnij eſt prope vulturnum fluuium, cuius Epiſcopalis Sedes Capuanę Metropolitico iure ſubditur, in ea autem vnicum ex noſtris Epiſcopum præfuiſſe comperimus P. F. Philippum, Gezzam de Rufinis ex Pœnitentiariò Apoſtolico in Vaticana Baſilica Epiſcopus electus circa annum 1345. qui Preſul digniſſimus multorum Pontificum ſibi gratiam obtinuit, & cum Iſernien. Eccleſiam viginti circiter annis rexiſſet, ad Tiburtinam ab Vrbano V. translatus eſt 6. Id. Decẽb. anno 1367. Ab Vrbano VI. cum cuſtos Conclauis eſſet conſtitutus à S. P. Q. R. ad Pontificatum aſſumpto in prima creatione S. R. E. Cardinalis renunciatus eſt anno milleſimo trecenteſimo ſeptuageſimo ſeptimo ad Tit. S. Suſannæ. Scripſit ſapientiſſimus vir in l. 6. Phiſicorum Ariſtotelis Commentaria doctiſſima. De quo ſup. inter Cardd. *Vghellus Ital. Sac. t.* 6. *inter Iſernien. Epp.*

Iuſtinopolitan,

IN Iuſtinopolit. Epiſcopis fol. 208. 3. loco adde ante Thomam Stellam. P. F. Bartholomæus à Senica Bergomenſis ex Prouincia Lombardię, vir ſcientia præclarus, atque diuini verbi preco famoſus, Iuſtinopolitanæ Eccleſiæ Paſtor conſtitutus eſt anno milleſ. quingenteſimo tertio, Lateranenſi Concilio interfuit ſub Leone X. in quo ſeſſionibus 6. 7. 8. & 10. ſubſcripſit. Cum autem impij Lutheri virus ex Germania in alias Chriſtiani Orbis partes illi propinquas ſerpere cœpiſſet, miſſus eſt Bartholomæus ab eodem Pont. Max. anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo, quo in Romana Curia tunc temporis Referendarius Apoſtolicus erat, Generalis Inquiſitor cum pleniſſima facultate ad Brixienſem Ciuitatem, eiuſque Diœceſim, ac diſtrictum, vt ſua dignitate, atque auctoritate Lutheranæ hæreſi tanquam murum & ante murale ſe opponeret remque catholicam ab impijs vindicaret, de quo ex Regeſt. S. Inquiſitionis Brixien. à Reuerendiſſimo P. Inquiſitore moderno Mag. Sixto Cerchio in Cathalogo Inquiſitorum ſupra adductorum hæc accepimus. *Anno* 1520. *Reuerendiſſimus D. Pater Bartholomaus à Senicia Ord. Prædicat. Epiſcop. Iuſtinopolitan.*

San-

Sanctiſs. D. N. Referendarius, & Inquiſitor Generalis Brixiæ &c. At vnico tantum anno ſacram illam præfecturam exercuit; nam ſequenti anno ſucceſſorem habuit Inquiſitorem P. F. Thomam de Triuiado. Fato ceſſit Aprili menſe anno milleſimo quingenteſimo vigeſimo nono. *Ex eiſdem Regeſt. & Vghell. Ital. Sac. tom.* 5. quem tamen Dominicanum fuiſſe ſilet.

Legionen. in Hiſp.

IN Epp. Legionen. in Hiſpania primo loco ponendus eſt P. F. Alphonſus Cuſanza à nobis in Epp. Legionen. in Indijs per errorem recenſitus: & P. F. Antonius de Valdeuieſo ibidem ſecundo loco appoſitus, fuit Epiſcopus Nicataguen. quæ Eccleſia eſt eadem cū Legionen. in Indijs, quod nobis non innotuerat, eo quia in Conſiſt. Actis huius Eccleſiæ Epiſc. quandoque de Nicaragua, quandoque verò Legionen. in Indijs dicantur, ex quo decepti diuerſas eſſe Eccleſias cogitantes, duos Titulos eidem conſtituimus, nempe 323. Legionen. in Indijs & 420. Nicataraguen.

Litteren.

IN Epp. Litteten. fol. 217. column. 1. ver. 33. adde. Obijtque Romæ, ſepultus in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam tali memoria eius tumulo proſtante.

D. O. M.
Sebaſtiano Lecauella Archiep. Naxien.
Ord. Præd. Chienſi,
qui vixit ann. LIV. menſ. V. dies XXVIII.
Obijt anno ſalutis MDLXVI.
Id. Nouemb. Io. Comitalis Nepos
ex teſtamento P. Vghell in Apend. tom. 9.

Lucen.

FOl. 219. lin. 22. col. 2. de Petro de Silua adde, tranſijt deinde ad Eccleſiam Orenſanen. de quo ibi.

Meſſanen.

FOl. 85. col. 2. ver. 3. de Io. Columna poſt gubernauit; adde effectus eſt poſtea Archiepiſcop. Nicoſien. ab Vrbano V. anno 1263. cum eſſet eiuſdem Pontifici Maximi Vicarius in Vrbe.

Mimaten.

INter Mimaten. Epp. fol. 236. retractamus ea, quæ de Guillelmo Durante diximus, falſo Galliæ Chriſtianæ teſtimonio innixi: Nam Guillelmum Durantem Ordinis Prædicatorum habitum aſſumpſiſſe in ſenectute ſua certum eſt ex eius vita à Simeone Maiolo V. I. C. in libro impreſſo Fani apud Iacobum Moſcardum an. 1569. Sanctiſſ. Pio V. dicato, cui titulus. *In Sacroſanctum Lugdun. Conc. ſub Greg X. Guillelmi Durantis, cognomento Speculatoris, Commentarius.* In quo poſt dedicatoriam Epiſtolam, eidem Pont. Max. exhibitam, ita ſubdit.

GVILLELMI DVRANTI cognomento Speculatoris vita.

Per Simeonem Maiolum, multis auct[illegible] bus, & petuetuſtis monumentis co[illegible]

G*Villelmus Duranti Narbonenſ[illegible] ortum duxit; & tametſi non [illegible] conſtet clariſne, an obſcuris parentibus [illegible] traxerit; tamen vel ipſius teſtimoni[illegible] compertum eſt eum Biterenenſi Diœceſe oriundū. Hic primam adoleſcentiam in Italia conſumpſit Bononiæ, vbi litteris, ac moribus Italicis imbutus, breui animum ad omnia vſque adeo verſatilem compoſuit, vt Italum, non Gallum putatum ferant. Bernardi Compoſtellani, & Henrici Secuſiani, qui poſtea Cardinalis Hoſtienſis dictus eſt, auditor aſſiduus tantum ſeſe indefeſſum præſtitit in Sacrorum Canonum ac legum ſtudijs, vt quàm citiſſime eum præceteris excelluiſſe omnes vno ore prædicent, & ab vniuerſo Bononienſi Collegio priuata ardua quæſtionis examinatione ſeſe approbatum fuiſſe, idem ipſe ſcriptum reliquit. Lauream adeptus, iuri Canonico publicè interpretando operam impendit: primum quidem (vt ſcribit Dipplouataccius) Bononiæ, deinde Mutinæ, quo loco Gratiani decretum commentarijs exornauit, factuſque celebrior ob huiuſmodi publica interpretandi profeſſionem ſub, Clemente* IIII. *Pontifice etiam Narbonenſe, Capellanus, & Palatij auditor generalis efficitur*

tur circa annum ætatis trigeſimum quartum quo magiſtratu & pie, & integerrime geſta, magnis, multiſque auctus eſt dignitatibus Eccleſiaſticis, canonicatibus ſcilicet Beluacenſi, ac Narbonenſi, cum Carnotenſi Decanatu. Mortuo Clemente Viterby, & poſt triennalem Sedis Apoſt. vacationem Gregorio X. creato, eiuſque iuſſu coacta Lugduni Concilio generali, Guillelmus ipſius Papæ mandato in Synodo multas conſtitutiones promulgandas curauit, magna, atque efficaci auctoritate: quas vniuerſas ſub Nicolao III. commentarijs exornauit. Cuius Pontificis iuſſu, intermiſſo Palatii auditoris munere Patrimonia Beati Petri æque temporalibus ac ſpiritualibus curis præfectus eſt, & ob ingentes populorum factiones pluribus promulgatis ſtatutis ciuilibus, & Eccleſiaſticis Bononiæ, & tota Romandiolę Prouincia à quibuſcumque vniuerſitatibus, Principibus, ac Baronibus iuramentum fidelitatis exegit Romana Eccleſia, & ipſius Nicolai III. nomine: Regens enim, rectorue, ac Comes Patrimonii nuncupatus eſt. Sed & Capitaneus generalis in vniuerſa Romandiola, Flaminia, Bononia, & Tuſcia dictus eſt, ſicut & Vrbino, Maſſæ Trabariæ, Reatinaque Diœceſe, ac aliis multis: Nec ſolum bene gerendæ Reip. peritiam calluit, verum etiam Re bellica peritiſſimus æque, ac inuictiſſimus extitit. Exercitui etenim præfuit eo bello quod Romana Eccleſia fortiter tunc geſſit aduerſus perduellionis reas Ciuitates Prouinciæ Romandiolæ, atque Flaminiæ, non tamen bello ſemper præfuit, vt Caſtrorum ductor fundendo ſanguini, ſed vt militibus ſumptus, atque annonam erogaret, lites componeret, Caſtrorum, claſſiſque negotia ſuo arbitratu perageret, quod vel ipſius teſtimonio compertum habemus: Quum verò Foroliuienſes ab Eccleſia Romana deſciuiſſent, nonnullaque oppida oppugnaſſent, a Martino IV. debellatum illos mittitur; ſummaque ope vſus totam Flaminiam in dictionem Eccleſiæ reſtituit, fautoribuſque perduellionum in Pedemontanos relegatis, obſides accepit illorum filios anno D. 1284. Qua tempeſtate quum Vrbinates Caſtrum Riparum, Maſſæ Trabariæ funditus euertiſſent, hic idem Guillelmus tunc Papæ Nuntius, & Romandiolæ Theſaurarius Romani nominis tuendi cauſa illud ipſum Caſtrum, quod antea in monte ſitum erat, in ipſa planitie conſtrui, ac reſici iuſſit, primumque fundamentis lapidem iecit loco amœniſſimo, ac ampliſſima planitie, qua Methaurus in peninſulæ formam caſtrum circumducit, ſuoque de nomine Caſtrum Durantis appellauit. Cuius rei monumenta marmorea adhuc extãt in ipſius nunc oppidi prætorio. Indeque Comes, ac Marchio nuncupatus eſt, ſicut, & aliàs Comes Gaballitanus dictus eſt. Cumque præterea Epiſcopus Mimatenſis in Gallia Aquitanica promotus eſſet, & non multo poſt tempore aliquot interpoſitis Pontificibus Bonif. VIII. in Diui Petri Cathedra inſediſſet, ab illa ad Rauennatem Eccleſiam transferri iuſſus eſt, ſed conſtanti animo tanti Archiepiſcopatus onus repudiauit. Indeque cum iam ſanuiſſet ab eadem Bonif. Nũtius ad Sultanum decretus eſt anno D. 1296. Peregreque proficiſcens, hanc nactus occaſionem ad Sanctiſſ. D. N. Sepulchrum, ſuſcepto Diui Dominici habitu Nicoſiæ, quæ Metropolitana Cypri Ciuitas eſt, clauſit extremum diem, & in Dominicanorum Aede depoſitus, Pridie Nonas Iuly, quo loco in hunc vſque diem Epitaphium marmore inſcriptum viſitur. Tandem poſt trimeſtre cadauer Romam relatum eſt, & Calend. Nouemb. honorificè tumulatur in Aede Mineruæ ſacello quo marmoreum monumentum multis carminibus rudiuſculis ornatum adhuc inſpicitur, quæ duo Epitaphia breuitatis gratia omittuntur. Multa vero ſuæ virtutis veſtigia reliquit; Speculum etenim iuris opus ſingulare compoſuit, quod Othoni Cardinali, Innocẽty IV. nepoti dicarat, qui cum poſtea Pontifex creatus eſſet, & Hadriani V. nomen ſumpſiſſet, iam hunc in Cardinalium cœtum promouendum ſtatuerat, ſed immatura mors ſuperueniens die Pontificatus quadrageſima, omnem conceptæ ſpei fructum ademit: authoritas tamen hominis ob egregium opus aucta eſt, & omnium conſenſu Speculatoris cognomentum eſt conſequutus, opus ipſum ex aliorum veterum ſcriptis in vnum collectis vniuerſum conſtat, nam vel integros codices tranſtulit. vt in Noctibus Funeſtribus dicturi ſumus. Ideoque Ioannes Andrea ei grandia furta obijcit, & Corniculam Flacci nuncupat, quamque aliquando eiuſmodi furta, & collaudat, ac imitatur, & iuremerito, quod ex omnium ſententia ſi reliqua vtriuſque iuris bibliotheca deperderetur, hac vno opere illuſtrari poſſet; tanta enim apud omnes au-

thoritatis eſt, vt ab vtriuſque fori profeſſoribus pater praxis celebretur. Fuit huius Speculi dupplex editio, & altera quæ poſterior fuit longè auctior quam prima. Sub hoc eodem tempore Aureum Repertorium conſcripſit Speculo quidem breuius, ſed æque vtile, quod Matthæo Vrſina Sanctæ Mariæ in Porticu Diacono Cardinali dicauerat. Hoc opus ego aliquando euolui peruetuſtis membranis; & iametſi Repertorij nomen inſcripſerit, non tamen indicis formam habet, ſed omniſariam titulis conſtat. Cumque vt ſupradiximus Concilio Lugdunen. interfuturus eſſet non ſolum elegantem librum edidit, quem de Concilio inſcripſit, ſed etiam ingens volumen quod Rationale nuncupauit; Auguſtinus quoque Picolomineus, & Dipplonataccius Pontificale Epiſcoporum eidem attribuunt. Peracto præfato Concilio, quoſcumque in eo decretas conſtitutiones optimis commentarijs exornauit, qui in hunc vſque diem latuerunt, ſicut & Repertorium. Quæ vero ſcripſit in Decretales Greg. IX. Nicol. III. & in Gratiani decretum alicubi extare hactenus compertum habere non potuimus.

Manifeſtè igitur affirmat Maiolus, fuiſſe Guillelmum Duranti Fratrem Dominicanum, atque ſub Dominicana toga deceſſiſſe, quod etiam teſtantur, Bzouius citatus à Gallia Chriſt. Onufrius Panuinus in Chronol. Eccleſiaſt. Iacobus Philippus Heremitanus. Prieras in ſumma Silueſtrina verbo *votum*. Plod. parte 2. libr. 1. Luſitan & Fernandez in Bibliot. & nouiſſimè *Io*an. *B*aptiſt. Cantalmaius in Selectanea Sac. Rot. Rom. impreſſa *R*omæ apud Phęum an. 1639. eum inter Epiſcopos, qui fuere Sacræ Rotæ Auditores ſub litt. b. referens hoc modo. *Guillelmus Durandus Gallus Prouincialis Auditor inde Epiſcopus Mimaten. fuit Ord. Prædicat. Speculator nũcupatus, vir exercitatiſſimus, & in vtroque iure peritiſſimus, ac pater practicæ appellatus, fuitque Theologus egregius, &c.*

Corpus huius præſtantiſſimi Epiſcopi iacet in noſtra Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruã in ſepulchro, muſiuo opere elaborato, in quo in medio reſidet imago B. Virginis Mariæ, à dextris, Sancti Priuati eiuſdem Eccleſiæ Mimaten. ſeu Gabalen. Epiſcopi & Martyris, cuius feſtum die 21. Auguſti celebratur, cum hac inſcript. *S. Priuatus* ipſo Guillelmo in pontificalibus ante eum genuflexo; à ſiniſtris verò, S. Patris Dominici, cum alia inſcriptione. *B. Dominicus*; & ipſius iacẽtis effigies inſculpta in marmore, gentilitiaque ſtemmata viſuntur, ſequenti elogio.

Hoc eſt ſepulchrum
Domini Guillelmi Durantis
Epiſcopi Mimatenſis.
Io. filius Mag. Coſmati fecit hoc opus.

In tabula marmorea verò infra ſepulchrum ſequantia leguntur carmina.

Hic iacet egregius doctor Præſul Mimatẽſis
Nomine Duranti Guillelmus regula morum
Splendor honeſtatis, & caſti candor amoris.
Altum conſilijs, ſpetioſum, mente ſerenum,
Hunc inſignibat immotum turbine mentis
Mente pius, ſermone grauis, greſſuq; modeſtus
Extitit infeſſus ſuper hoſtes more Leonis
Indomitos domuit populos, ferroque rebelles
Impulit, Eccleſiæ victos ſeruire coegit
Comprobat officijs, paruit Romania ſceptro
Belligeri Comitis Martini tempore Quarti
Edidit in iure librum, quo ius reperitur
Et ſpeculum Iuris, & patrum Pontifical
Et rationale diuinorum patefecit.
Inſtruxit Clerum ſcriptis, monitiſq; ſtatutis
Gregorij Deni, Nicolai ſcita perenni
Gloſſa diffudit populis, ſenſuſque profundos
Iure dedit mentes, corpus luce Studentium,
Quem memori laude genuit Prouincia dignũ
Et dedit à Podio Miſſanæ Diœceſis illum:
Inde Bitterenſis præſignis carica Papæ
Dum foret Eccleſiæ Mimatenſis ſede quietus:
Hunc vocat Octauus Bonifacius, altius illum
Promouet, hic renuit Rauenna præſul haberi.
Fit Comes inuictus ſimul tũc, & Marchio tãdẽ
Et Romam redijt Domini ſub mille trecentis,
Quatuor amotis annis tumulante Mineruæ.
Surripit hunc feſtiua dies, & prima Nouẽbris.
Gaudia cum Sanctis tenet omnibus inde
Sacerdos
Pro quo perpetuò datur hac celebrare Capella

Ex quo Epithaphio mendum eorum cognoſcitur, qui Guillelmum deceſſiſſe poſt annum 1328. tradidere. *Ex Maiolo, Gallia Chriſt. tom. 3. & Auctoribus ſup. relatis.*

Nicoſien.

FOl. 91, col. 2. ver. 14. de Io. Columna: adde, vbi dicitur ſexageſimo tertio, translatus ab Vrbano V. ex Meſſanenſe Eccleſia, cum eſſet in Vrbe einſdem Pont. *Max.* Vicarius.

Nuce-

Nucerinen.

FOl. 250. linea 40. adde: *Ex Luceriniana Eccleſia titulari translatus,*

Paphen.

FOl. 260. tit. 45. adde primo loco. P. F. Simonem de Balcinola Paphenſẽ Epiſcopalem ſedem regendam ſuſcepiſſe, idq; accidiſſe circa annum milleſimum quadringenteſimum octuageſimum quintum, affirmat Plodius ex Sampaio de Vir. Illuſt. Ord. par. 2. lib. 3.

Philadephiæ.

FOl. 263. col. 2. in fine adde. P. F. Raymundum Italum nuncupatum.

Sarnen.

INter Sarnen. Epp. adde vltimo loco. P. F. Sixtus Maria Perontus S. Theol. Mag. in cœnobio S. Dominici de Neapoli ad Ordinem receptus, ab Alexandro Papa VII. Sarnen. Epiſcopus conſtituitur die 5. Maij anno 1666.

Strongulen.

INter Strongulen. Epiſcopos fol. 300. col. 2. lin. 5. adde, translatus eſt ab Alexandro VII. die 8. Apr. an. 1663. ad Eccleſiam S. Agathæ, deceſſitque Neapoli 2. Maij eiuſdem anni, in noſtra Eccleſia Mõtis Dei electa ſibi ſepultura.

Vaſaten.

SVb Auſcien. Metropoli in Gallia eſt Vaſatanſis Eccleſia, cui vnicum ex noſtris Prædicatoribus præfuiſſe Antiſtitem adinuenimus. P. F. Raymundus de Fillia Mag. in Sac. Theol. ex conuentu Carcaſſonen. Vaſatenſis Ep. creatus eſt 28. Ianuarij anno 1455. à Nicolao Papa V, qui anno 1431. Prouincialis Toloſanus electus nouem annos eidem prouinciæ optimè præfuerat. Prior Monaſterij nobiliſſimi Prulliali effectus, Carcaſſonen. primò, Toloſanus deinde Inquiſitor euaſit, ac tandem ad huius Eccleſiæ regimen aſſumptus eſt. de quo Gallia Chriſtiana inter Vaſaten. Epp. ſub num. 32. ſilet tamen vt ſæpæ ſæpius ſolet, Dominicanum fuiſſe, quod apertè teſtantur monumenta Inquiſitionis Toloſanæ nobis miſſa.

Veglien.

VEglienſi Eccleſiæ in Sclauonia ſub Metrop. Iadren. præfuiſſe vnum ex noſtris Præd. comperimus, Albertum Duimium de Clericis Catharenſem, quem nos ex mala impreſſione cuiuſdam codicis Cõcilij Tridentini ſupra. *In Concil. Trid.* male nominauimus Albertum Dumium Epiſcopum Belenſem, cui ipſe interfuit. *Ex Act. eiuſd. Concily Trid.*

Venuſin.

FOl. 319. in Venuſin. Epp. poſt Hyacinthum Taruſium adde.

Præfatis Epiſcopis ex Ordine noſtro aſſumpits Hyacinthus Taruſius tale monumentum poſuit.

V. T. D.
DD. Epiſcopis Venuſinis.
ex Ord. Prædic. aſſumptis.
AVGVSTINO de Benevento
viro inclito, a Io. XXII.
5. Aug. an. MCCCXIX.
PAVLO Oberto Bergomenſi
viro Sanctiſſimo, a Pio V.
22. Marty anno MDLXVII.
VINCENTIO Calci de Soncino.
Magiſtro celebri, a Gregorio XIV.
18. Febr. anno MDLXXXXI.
FR. HYACINTHVS Taruſius Vrbevetanus
eiuſdem Ord. Prædicat.
noniſſimus Epiſcopus Venuſinus
ab Innocentio X. Pont. Max.
5. Octob. anno MDCLV. creatus
tantorum Paſtorum memoriam
in poſteros conſtabiliturus
Monumentum poſuit
Anno a Virg. partu MDCLXVI.

Veſtani.

FOl. 322. col. 1. lin. 10. adde poſt Minervam: non autem obijt anno 1583. vt inquir Vallus, ſed 1589. vt teſtatur Abb. Vghell. in Appendice Ital. Sac. tom. 9. ap-

Iiii 2 poſita

poſita, atque noſter emortualis liber S. Mariæ ſuper *M*iueruam ſignat. A. in quo fol. 44. ita dicitur. *Monſig. Fr. Tomaſo Malateſta da Camerota Veſcouo di Veſte dell' Ord. noſtro, e Prouincia di Napoli, fu ſepolto nella noſtra Chieſa nella tomba de noſtri Padri Sacerdoti, come li altri Padri, hauendo così laſciato ſua Sig. Reuerendiſſ. queſto di 16. Settembre 1589. fù portato & la matina ſeguente fù ſepolto*: Cuius *anima &c.*

Vmbriaticen.

VMbriaticenſem Eccleſiam in Calabria, quæ *M*etropolitanæ S. Seuerinæ ſubditur, vnicum ex noſtris Prædicatoribus Epiſcopum rexiſſe comperimus P. F. Thomam Tomaſſonum, qui in Romano cœnobio S. Mariæ ſuper Mineruam noſtro Dominicano habitu indutus, in ſacris literis ita profecit, vt tam in ſuggeſtu, quàm in cathedris effulſerit; ea propter magiſtrali laurea inſignitus, ab Innocentio Papa X. ad Vmbriaticenſem inſulam aſſumi promeruit 8. Ianuarij anno 1652. Arcum bonus Paſtor quorundã laxatos mores frenare niteretur, moleſtias non modicas paſſus, tandem tertio ſui regiminis anno, non ſine propinati veneni ſuſcipione, dies ſuos compleuit 25. Octobris anno 1654. ætatis ſuæ 39. in Cathedrali ſepulturæ traditus. Scripſit librum, cui titulus.

Decretorum Apoſt. Sedis.
Conciliorum. Sac. Congregationum
& Patrum Aurea Catena.

qui in lucem prodijt Romæ anno 1654.

per Ignatium de Lazaris. *Vghell. Ital. Sac. tom. 9.*

Teatin.

INter Cardd. fol. 33. dum agitur de Nicolao Schomberg. in eius elogio ſuper tumulum appoſito. *ex Sueuis Smiſnenſibus* adde *Germaniæ populis*, deinde ſequitur, *oriundo*, quæ quidem verba, ſicuti & reliqua, prætereuntium pedibus ferè omnino deleta ſunt, quod & in elogijs Cardinaliũ Thomæ de *V*io Caietani, ac Thomæ Badiæ contigit; at vt tantorum virorum de Ordine noſtro, de Eccleſia, deque toto Chriſtiano orbe optimè meritorum, ſepulchralis memoria inter mortales perennet, huius operis Author iterato cęlaturæ opere, eadem elogia reſtituenda voluit hoc anno 1666.

Fol. 360. col. 1. verſu 19. adde Hugo autem prædictus Apocriſarius ex noſtris, fuit Hugo de S. Theodorico, quem de S. Charo communiter dicunt: ita enim refert Fernandez noſter in Concertat. Prædicat. ſub anno 1233.

Treuicanus.

PAter Fr. Petrus de Portello Cathalanus Aragonum Regi à ſacris confeſſionibus inſtituitur Epiſcopus Treuicanus à Ioanne XXII. *M*agiſtro Generali Ordinis exiſtente Herueo, circa annum 1320 vt teſtatur Olmeda in vita eiuſdem Heruei.

APPENDIX
Ad II. Partem.

Collectores Spoliorũ Apoſt.

ADde P. F. Simon de Puteo in Peruſina vniuerſitate Magiſter S. Theologiæ inſignis Friderici Regis Siciliæ Regius Capellanus & Quæſitor fidei Generalis in Sicilia ab *Vrbano V.* inſtitutus, nec non Spoliorum Apoſtolicorum Collector, atque ibidem Nuntius creatus eſt, & ab *Vrbano VI.* Catanen. Epiſcopus tandem conſtitutus anno 1378. *Pirr. Sicil. Sac. in Epp. Catanen. num.* 36.

In Concil. Lugdunen. II.

FOl. 370 col. 2. poſt §. *Viros* & lin. 25. adde. In Cœlum ſublato D. Bonauentura ſepultoq; in Fratrum ſuorum cœnobio eiuſdem Lugdunen. ciuitatis illius funerales exequiæ ſolemni pompa celebratæ ſunt, adſtantibus Concilij Patribus cunctis cum Gregorio Pont. Max. & noſter Card. Ep. Oſtien. Petrus de Tarantaſia miſſam ſolemnem celebrauit, atque inter miſſarum ſolemnia orationem ad Patres & populum ſumpto themate: *Doleo ſuper te Frater mi Ionat ha' &c.* habuit. Et Gregorius mandauit in Concilio omnibus Prælatis Eccl. cunctiſq; in Chriſtiano Orbe Sacerdotibus, vt quilibet eorum vnũ miſſæ Sacrificium pro anima eiuſdem D. Bonauenturæ, aliudque pro iis omnibus, qui accedendo, permanendo, atque redendo à Concilio ex hac vita migraſſent offerret. *Caſtillus par. 1. libr. 3. cap. 39. Fernandez in Concertat. ad annum* 1274.

In Concilio Conſtantien.

1 FOl. 373. col. 2. ver. penult. vbi recenſetur Antonius Ponticorona Ep. Cephaledit. (non dum enim ad Agrigen. tranſierat) adde, ſub quo tit ad Concilium acceſſit, in cuius actis ſeſſ. 30. ita legi aſſerit Pyrrhus Sicil Sac. in Epp. Cephaledit. n. 24. *Die Mercurij decima menſis Martij fuit ſeſſio generalis in maiori Eccleſia Conſtantien. ſolemniter celebrata, in qua quidem ſeſſione R. P. Dom. Antonius Epiſc. Cephaladenſis officiũ miſſæ de Spiritu Sancto deuote decãtauit.*

2 Fol. 376. col. 2. in fine adde. Cæterum S. Vincentius id præſtitit non ſolum ex ardentiſſimo zelo vnionis Eccleſiæ, verum & ad inſtantiam Patrum Conſtantien. Concilij eius ſanctitatis fama omnium per ora volitante allectorum: nam vt verbis vtamur lectionis 9. matutinalis eiuſdem *Patres quoque Concilij Conſtantienſis plurimum ei detulerunt, honorifica ad eum legatione deſtinata*, hoc eſt ſuper quędã dubia circa noui Pont. electionem, veterumque trium abolitionem, atque Benedictum in ſua obedientia XIII. dictum, apud quem confeſſarij, Sacrique Palatij Magiſtri muneribus fungebatur, ad abdicandum à ſe prętenſum pontificatum, Regemque Aragoniæ ad execrandum eundem Benedictum induceret, quod ipſe vna cum P. F. Didaco Tamarenſe illius confeſſario, pariter ex noſtris, fideliſſimè præſtitit, ita vt Rex publico decreto vetuerit ſub grauibus pœnis ne vllus impoſterum in ſuis Regnis eidem Benedicto obſequium præſtare, mandatiſque illius obtemperare auderet. *Fernandez in Concertat. Prædicat, anno* 1415.

In Concilio Piſano.

FOl. 372. col. 2. poſt ver. 27. adde. Enumerantur autem ſequentes Theologi ab Vghello inter Archiepp. Piſanos ſub num. 65. qui Magiſtrum Generalem Thomam de Firmo comitati ſunt ad Conciliũ.

Mag. Simon de Piſis Regens in Conuentu Florentino.

Mag. Michael de Florentia Vicarius nationis Tuſciæ.

Mag. Iacobus de Piſis.

Mag. Leonardus de Florentia.

Mag. Andreas de Prouiuincia Poloniæ Regens Cracouien.

Mag.

Mag. Ardizonus de Padua Prior Pataiuinus, & Vicarius Generalis Prouinciæ S. Dominici. *Vgbell. vbi ſup.*

In Concilio Lateranen. vlt.

FOl. 383. col. 2. inter eos, qui eidem aſſidère, adde. Bartholomæus à Senicia Ep. Iuſtinopolitanus eidem Concilio interfuit ſub Leone X. eiuſque primæ ſeſſioni, quæ in ordine Concilij 6. fuit; nec non ſequentibus 7. 8. & 10. in hunc modum ſubſcripſit. *Bartholomæus Ep. Iuſtinopolitanus*. de quo in Inquiſit. Brixien. *Ex Act. eiuſd. Concilij*.

P. F. Auguſtinus Iuſtinianus Ep. Nebien. à Leone X. creatus, & ipſe huic Sacroſanctæ Synodi adſtitit, qui ſeſſionibus 11. & 12. ſe in hunc modum ſubſcripſit. *Auguſtinus Ep. Nebien.* & ad eam Synodū cum Benedicto Iuſtiniano Epiſcopo Chienſe, qui in antecedentibus ſeſſionibus ſubſcriptus legitur, Theologus acceſſerat, vt in Nebien. Epp. referimus. *Ex eiſd. Act.*

P. F. Thomas de Vio Caietanus ſeſſionibus omnibus Concilij ſubſcripſit, ſexta excepta, quæ prima fuit ſub Leone X. die Mercurij 27. Aprilis anno 1513. celebrata, ipſo extra Vrbem tunc exiſtente, & ad Capitulum Generale Ianuæ celebrandum properante, ab eodem Leone Pont. Max. Patribuſq; Concilij in ſeſſ. 6. delectus vnus ex Patribus pro rebus pacis vniuerſalis cōponendæ inter Chriſtianos Principes, atque ſchiſmatis extirpatione. *Ex eiſdem Actis*

Nuntij Apoſt.

INter Nuntios Apoſt. fol. 359. dum de Vincentio Iuſtiniano agitur, adde Apoſtolicas Pij V. litteras Hiſpaniarum Regi datas quæ ſunt ſequentis tenoris.

Chariſſimo in Chriſto Filio noſtro PHILIPPO Hiſpaniarum Regi Catholico.

PIVS PAPA V.

Chariſſime in Chriſto fili noſter.

DIlectum filium magiſtrum Vincentium Iuſtinianum Ord. Prædicatorū Generalem, virum nobis probatiſſimū, quibuſdam de rebus, ad animarum ſalutem, publicamque vtilitatem magnopere pertinentibus, ad Maieſtatem tuam mittimus, eum pro ſua eximia in Deum omnipotentem pietate, & erga nos, ſanctamque hanc Sedem reuerentia benignè vt accipiat attenteque audiat, eiq; ſecum loquenti eandem fidem habeat, quam nobis haberet, Maieſtatem tuam vehementer rogamus, à qua illud quoque petimus, vt illum negotijs, quorum cauſa a nobis miſſus eſt, benè, vt ſperamus, celeriterque expeditis, quam primum ad nos remittat, vt eo abſente Religio ſua, quam nos etiam profitemur, quam minimum fieri poteſt, detrimentum patiatur. Erit id nobis gratiſſimum. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die X. Octobris 1569. Pontificatus noſtri anno quarto.

Eidem Iuſtiniano in Hiſpaniam proficiſcenti S. Carolus Borromeus ſequentem epiſtolam ſcripſit, contiuentem ea negotia ad Mediolanen. ſuam Eccleſiam ſpectantia, quæ cum eodem Philippo Rege tractanda erant.

Al molto Reu. in Chriſto P. come fratello il P. Gener. di tutto l'Ordine di S. Domenico in Spagna.

MOlto Reu. in Chriſto Padre come fratello. Hauendomi N. S. per ſua humanità fatto dar parte della commiſſione, che V. P. R. porta per Spagna, particolarmente ſopra il gouerno di queſta Chieſa di Milano, che hora ſta poſta in tanta perturbatione da queſti miniſtri Regij, ne hò preſo molto contento, & ferma ſperanza, che Dio voglia cauar qualche buon frutto da queſta andata di V.P. a gloria di ſua Diuina Maeſtà & quieto gouerno della Chieſa ſua. Et però conforme anche al ricordo di S. Beatitudine ſtarà impiegãdo le mie orationi quali ſi ſiano in aiuto della negotiatione di V.P.R. ſperando che N. S. Dio per mezzo del paterno zelo di S. Santità, & della pietà di coſi religioſo & Catholico Rè, & della prudentia, & valore di V. P. ci habia à conſolar di vn eſito felice dei negotij, che hà da hauere. Il che piaccia à ſua diuina Maeſtà che ſia. Et anchora che delle coſe di queſta Chieſa, & delle controuerſie, che pendono con queſto Senato ella ſia partita informata di Roma, tut-

tuttauia hò voluto con queſta farle ſapere, che ſe in eſſe deſiderara che ne le ſia dato maggior lume, lo potrà hauere da Monſign. Nũtio, al quale ſi è dato auuiſo, & ſi da di mano in mano di tutte le occorrenze di qui. Et parmi che con queſto accidente vltimo, che mi è occorſo, V.P. hauerà largo campo di moſtrare a ſua Maeſtà gli incõuenienti che ſegnono dal mal procedere di queſti ſuoi Miniſtri nelle coſe Eccleſiaſtice, & dalla conniuentia loro in non far ſeuera dimoſtratione contra quelli, che hanno offeſo, & violata la dignita, & auttorità Eccleſiaſtica tanto apertamente come in particolare s'è viſto nell' inſulto della Scàla, il quale hanno più toſto cercato di coprir, & di diffender, che altrimenti, oltra gli altri molti pregiudicij, & impedimenti, che hanno cauſato al libero eſſercitio di queſto foro Eccleſiaſtico, & del miniſterio mio paſtorale con quel bando, che hanno publicato ſopra'l quale hauerà viſta la ſcrittura, che ſi mandò a Roma, & ſi è mandàta anche in Spagna data al Duca qui, & al Preſidente del Senato per dedurli a notitia tutti gli inconuenienti, & ruine delle anime, che occaſionalmente procedano da detto bando, li quali diſordini andaranno adeſſo all' anima di Sua Maeſtà ſe non cerca di farne quella dimonſtratione, che conuiene alla pietà dell animo ſua. Et a V.P.R. con tutto l'animo mi raccommando. Da Milano a 30. di Nouembre 1569.

Di V. R.

Come Fratello il Card. Borromeo.

Pęnitentiarij D. Papæ.

FOl. 470. col. 2. poſt lineam 17. adde. Ludouicus Gomes Sarnen. Epiſcopus Auditor Sacri Palatij, atque Sacræ Pœnitentiariæ Regens, in ſuis Commentarijs in Iudiciales regulas Cancellariæ impreſſis Lugduni apud Nicolaum Edoardum anno 1558. §. *Sac. Pęnitentiariæ officij variatio* hæc de antiquis Pœnitentiarijs D. Papæ refert. *Apparet igitur ex prædictis quanta fuerit ſtatus primi Rotæ variatio, quanta ſtyli antiqui viciſſitudo, quæ magis etiam cernitur in officio Sacræ Pænitentiariæ, cuius immeritò ſum Regens. Illud etiam Pænitentiariæ officium in Eccleſia primitiua communiter a pluribus immaculata vita, & ſcientia eruditione ſimplicibus Confeſſoribus cum magna auctoritate, ac ſummo honore regebatur, vt Caſſiodorus, & Socrates, & Sozomenus in hiſtoria Eccleſiaſtica teſtantur; & ita Pænitentiarij in Eccleſia venerabiles, & conſpicui erant, vt reprehendi a Benedicto XII. meruerint Auinione anno pontificatus eius 4. quare pileum, vt Protonotarij, equitando non portarent; & inde euenit quod Pænitentiariorum ſenior, quem hodie Decanum, ſeu priorem appellant, mitram Papæ, quam hodie Decanus Rotæ, & publicè Rochetum ſicut alij Curiæ Romanæ Prælati geſtare ſolebat, vt in quodam peruetuſto membrano libro pęnitentiariæ Apoſtolicæ apud S. Petrum ſcriptum inuenimus. Ad tantumque honoris culmen hæc Pænitentiariorum cura deuenit, vt non dedignarentur olim quindecim Cardinales illud munus ſubire, vt Papa Benedictus XII. refert ſe in quodam antiquo libro habuiſſe ſcriptum. Ex quibus liquidè apparet tunc Cardinales Pænitentiariorum curam geſſiſſe, a qua, creſcentibus poſtea Eccleſiæ facultatibus, fuerunt exempti, vt idem Benedictus Papa refert. Si quid etiam grauis negotij Pontificibus agendum occurrebat, id facile Pænitentiarijs idoneis committebatur. Poſtquam verò cura Sacri officij Pęnitentiariæ vni Cardinali demandata fuit, totus ille communis Pænitentiariorum honos, tota denique confeſſorum ſubordinatio, & reciproca cura periere, ac ſimul cum officio ad vnum tantum Cardinalem, quem Maiorem Pænitentiarium appellarunt, deuenit: Sic enim variat fortuna vices.*

APPEN-

APPENDIX
Ad III. Partem.

Inquiſitores Bononiæ.

P. F. Florius *Vicentinus* erat *Inquiſitor* de anno 1291.

P. F. Guido *Vincetinnus*

P. F. Manfredus Parmenſis

P. F. Guido *Parmenſis*

P. F. Nicolaus Zaſcherius Bononienſis.

Hi quinque colliguntur ex libro magno in pergameno, qui eſt antiquior omnibus, qui reperiũtur in Archiuio Sancti Offitij & immediatè ſibi ſucceſſerunt vſque ad annum 1310. à quo anno vſque ad an. 1356. nullus liber, aut ſcriptura inuenitur, ex quo poſſint haberi nomina Inquiſitorum. Deinde fuere Inquiſitores.

P. F. Paulinus de Foroliuio anno 1356.

P. F. Io. de Piſauro anno 1364.

P. F. Leonardus de Florentia an. 1408.

P. F. Benignus de Ripis anno 1418.

P. F. Gaſpar Petri de Bononia an. 1442.

P. F. Conradus de Alemania an. 1451.

P. F. Dominicus de Catalonia an. 1451.

P. F. Petrus de Maioricis anno 1452.

P. F. Gabriel de Barchinona anno 1460.

P. F. *Vercellinus* de *Vercellis* an. 1464.

F. F. Hieron. Parlaſca Cumanus an. 1465.

P. F. Bartholomæus de Montagnano anno 1466.

P. F. Io. de Sancto Miniato anno 1467.

P. F. Simon de Nouaria anno 1468.

P. F. Michael de Hollandia anno 1474.

P. F. Bartholomæus Comaſius de Bononia anno 1478.

P. F. Dominicus de *Garignano* Veron. anno 1485.

P. F. Vincentius de Caſtro nouo an. 1491.

P. F. Io de Tabia anno 1494.

P. F. Hieron. Vigleuanenſis an. 1513.

P. F. Euſtachius de Platcſijs Bononien. anno 1517.

P. F. Franciſcus de Ferraria anno 1519.

P. F. Stefanus de Fuſchararijs Bonon. anno 1526.

P. F. *Thomas* Maria Beccadellus *Bon.* anno 1543.

P. F. Hieronymus de Muzarellis *Bononienſis* anno 1547.

P. F. Leander Albertus anno 1550.

P. Fr. Reginaldus Herluis Mantuanus anno 1552.

P. F. *Euſtachius* Luccarellus *Bononienſis* anno 1554.

P. Fr. Antonius *B*alducius Forliuienſis anno 1560.

P. F. Innocentius de Mutina ān. 1572.

P. F. Aurelius à Martinengo anno 1574.

P. Fr. Angelus Mirabinus Fauentinus anno 1574.

P. F. Eliſæus Capis Venetus anno 1580.

P. F. Antonius Spadinus de Foiano anno 1591.

P. F. Stephanus de Cento anno 1596.

P. Fr. Petrus Martyr Feſtus Vrceanus anno 1600.

P. Fr. Thomas Iſtrianus à Piſauro anno 1602.

P. F. Paulus de Vicarijs à Gareſio anno 1609.

P. F. Proſper *Bagarottus* à *Florentiola* Placentinus 1643.

P. Fr. *Vincentius* Pretus à Serauallo anno 1645.

P. F. Petrus Maria Paſerinus à Sextula anno 1650.

P. F. Guiglielmus Focus Comenſis anno 1652.

P. Magiſt. Fr Io. *Vincentius* Paulinus à Garretio Pedemōtanus vir doctrina, pietate, atq; in rebus ad ſac. Inquiſitionis tribunal ſpectantibus verſatiſſimus, poſt Foci deceſſum *Bononienſis* Inquiſitor delectus eſt anno milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimo, qui eum ſui & Ordinis laude, atque bono viuit hoc anno, qua hæc ſcribimus 1666 habens in Inquiſitionis munere Generalē *Vicarium* P. Magiſtrum *F.* Paulum Hieronymum de Garretio, virum inclitum tanto munere, ac maioribus dignum, ex quibus ſupradicta omnia recepimus. à Monumentis eiuſdem Sanctæ Inquiſitionis deprompta.

INDEX

INDEX

NOMINVM ILLVSTRIVM VIRORVM

De quibus in hoc Opere agitur.

A

ABram Siladehouski Ep. Citreo. pag. 170. Kelmen. 182.
Adam Leyns Epiſc. Andachaden. 620.
Adam Nemauſenſis Ep. Siluaneƈten. 296.
Adam de Scotia Ep. Candidæ caſæ 154.
Adeodatus Piccinus Ep. Buzen. 148.
Adimarus Hiſpanus Ep. Abulen. 113. Orator Regis Hiſp. ad Greg. X. 492.
Adimarus de Rupe Ep. Bethleemitan. 141.
Adimarus Ep. Oſchen. 252.
Adimarus Fabri Ep. Gebennen. 196.
Adrianus Polonus Ep. Poſnainen. 270.
Adrianus Valẽticus Ep. Iuſtinopolit. 208. in Concil. Trid. 393.
Adrianus SzhausKi Ep. Ennen. 190.
Adrianus de Vrbeueteri Pœnit. Ap. 485.
Aicardus de Antimiano Archiep. Mediolanen. 84 Ep. Nouarien. 250.
B. Albertus Magn. Ep. Ratiſponen. 270.
Albertus Boſon. Ep. Auximat. 621.
Albertus de Brixia in Ep. Brixien. 146.
Albertus de Aguayo Ep. Aſturiceo. 133.
Albertus Ep. Calamonen. 150.
Albertus de Terracina Ep. Fundan. 195.
Albertus Polonus Ep. Poſnanien. 269.
Albertus Cacamo Ep. Liparen. 216.
Albertus de Natis Ep. Nicopolien. 248. Suffrag. Melphiten. 233.
Albertus de Vſti Ep. Miltonen. 235.
Albertus Diuinius Ep. Modruſien. 239.
Albertus Boleheitus Ep. Mutinen. 243.
Albertus Kaeſchen. Ep. Sidonien. 265.
Albertus Dragus Ep. Termulan. 306. Cõmiſſ. S. Inquiſit. 544.
Albertus de Secinia Suffrag. Gneſnen. 76. Ep. Theodoſien. 307.
Albertus Nuntius Apoſt. 353.
Albertus de las Caſas Proc. Ord. 466.
Albertus Fleche Pœnitent. Ap. 488.
Albertus Chelius Inquiſit. Cremon. 566.
Albertus Tragniolus Inquiſit. Ianuen. 589.
Albertus de Lãcicia Inquiſit. Polonię 607.
Albertus Plocen. Inquiſit. Poloniæ ibid.
Aldobrandinus de Caualcantibus Ep. Vrbeuet. 326 Vicarius Papalis. 339.
Alexander Vngarus Archiep. Creten. 71.
Alexander Bacca Ep. Aſſauen. 621.
Alexander Italus Ep. Tefelicen. 305.
Alexander Filodorus Ep. Tiphernas 300.
Alexander de Franciſcis Ep. Foroliu. 193. Viceprocurat. Ord 468.
Alexander Nunt. Apoſt. 353.
Alexander de le grotte Pœnit. Ap. 484.
Alexãder de Padula Inquiſit. Neapol. 602.
Alexius Inquiſit. in Germania 581.
Alexius Phytzel Inquiſit Salisburg. 607.
Algyſiua de Roma Nunt. Apoſt. 353.
Almaſius Ep. Culmen. 183.
Aloyſius de Roxiate Ep. Bergomen. 139.
Alphonſus de Motuſar Archiep. Mexic. 86.
Alphonſus Guerra Ep. de la Plata 266. de Paraguai 260. Mechoacan. 230.
Alphonſus Hiſpanus Ep. Ciuitaten. 172. Ambronen. 123.
Alphonſus Burgenſis Ep. Conchen. 178. Corduben. 179.
Alphonſus de Hortigoſa Ep. Gadit. 195.
Alphonſus de la Zerda Ep. Honduren. 203.
Alphonſus de S. Cypriano Ep. Libar. 214. Suffrag. Zamorren. 328. Orator Regum Hiſpan. 495.
Alphonſus de Grouero Ep. Platen. 266.
Alphonſus Cuſanza Ep. Legionen. 213. Orenſan. 252. Salm. nticen 282.
Alphonſus Enriquez Ep. Oxomen. 254. Placentinen. 265. Malacitan. 224.
Alphonſus de Burges Ep. Placẽtinen. 258. M. Cappellan. Reg. Hiſp. 496.
Alphonſus de Talauera Ep. Truxillen. 314.
Alphonſus de Santillan. Ep. Quiten. 270.
Alphonſus de Oieda Inquiſit. Hiſpal. 586.

Alphonſus de Oieda Inquiſitor Hiſpalen. 586.
Alphonſus de S. Cypriano Inquiſit. Valliſolecian. 616.
Aluarus Oſorius Ep. Aſturicen. 133.
Amator Hiſpanns Ep. Oſchen. 252.
B. AmbroſiusSanſedonius electus Ep. Senen. 99. Nunt. Apoſt. 354. Lector Sac. Palatij 460.
Ambroſius Gozzeus Ep. Stagnen. 299.
Ambroſius Palumbus Ep. Veſtan. 322.
Ambroſius Corduba Ep. Tropeien. 314.
Ambroſius de Abiate Ep. Mitelinen. 238.
Ambroſius Saluius Ep. Neritonen. 247.
Ambroſius Aldegattus Ep. Caſalen. 157.
Ambroſius Buticella Ep. Auricen. 135.
Ambroſius de Neapoli Ep. Aruen. 132.
Ambroſius de Florentia Ep. Ariminen. 31.
Ambroſius Viola Ep Laquedonien. 210.
Ambroſius Fracaſſinus Ep. Polen. 267.
Ambroſius Catharinus Ep. Minoren. 237. Archiep. Compſan. 68. in Concil. Trid. 392.
Ambroſius Pelarges in Concil. Trid. 393. Orator Elect. Treueren. ad Concil. Trident. 495.
Ambroſius de Arctardis Inquiſit. Brixien. 560.
Andreas à Dyrachio Archiep. Raguſin. 95.
Andreas de Vdine Archiep. Crainen. 71.
Andreas Græcus Archiep. Coloſſen. 67. in Concil. Conſtantien. 377. Ferratien. 371. Florentin. 380. Orat. in Baſileen. 378.
Andreas Vngarus Archiep. Antiliaren. 52.
Andreas de Antonio Ghezzio Archiep. Antibaren. 52. Orator Reg. Hung. ad Bened. XI. Pont. Max. 493.
Andreas Albalatius Archiep. Valentin. 110.
Andreas Turrianus Archiep. Ianuen. 79.
Andreas Fumarius Archiepiſcop. Theban. 104.
Andreas Balaguer Ep. Albarazin 118. Oriolen. 251.
Andreas de Doria Ep. Andren. 123. In Concil. Baſileen. 371.
Andreas Vngarus Ep. Boſnen. 144.
Andreas Xeram Ep. Elphimen. 189.
Andreas Ep. Chiouien. 209.
Andreas de Caſſo Ep. Legionen. 213.
Andreas de Vbilla Ep. Mechoacan. 232. Chiapen. 166.
Andreas Boncarinus Ep. Mileutan. 235.
Andreas de Venetijs Ep. Satrianen. 290.
Andreas Iuſtinianus Ep. Inſulanen. 206. exam. Epiſc. 404. Commiſs. S. Inquiſitionis 544.
Andreas de Piſis Ep. Sutrin. 302.
Andreas de Piſis Mag. Sac. Palatij 437.
Andreas Turrianus Pœniteni. Apoſt. 474.
Andreas de Albalate Mag. Cancell. Reg. Arag. 490.
Andreas Loſiner Orator S. Ludouici Regis 491.
Andreas Portulaca Inquiſit. Brixien. 560.
Andreas Inquiſit. Leopolien. 607.
Andreas Ros Inquiſit. Valentin. 615.
Angelus Acciaiolus Ep. Aquilan. 127. Caſſinen. 158. Magiſter Cancell. Reg. vtriuſque Sicil. 490.
Angelus Maidalchinus Ep. Aquinas 127. S. Seuerini 288.
Angelus de Bario Ep. Biteцten. 143.
Angelus Caſarinus Ep. Caprulen. 155.
Angelus Baronius Ep. Catharen. 161. & Clugien. 175.
Angelus Ranucius Ep. Clodien. 173.
Angelus de Spalatro Ep. Curzulen. 184.
Angelus Cataneus Diacetus Ep. Feſulan. 193.
Angelus Corpoſanto Epiſcop. Gallipolit. 196.
Angelus de Portaſolis Epiſcop. Groſſetan. 199.
Angelus Paſchalis Ep. Mutilen. 242.
Angelus Gazinus Ep. Polymnianen. 268.
Angelus Caleppius Ep. S. Erini 285.
Angelus Ciſonus in Concil. Trid. 392.
Angelus Corteſius Pœnitent. Ap. 487.
Angelus Brogius Pœnitent. Ap. 487.
Angelus Nuza Pœnitent. Ap. 487.
Angelus de Aduocatis Inquiſitor Bergomen. 558.
Angelus de Verona Inquiſit. Brixien. 560.
Angelus Briſcius Inquiſit. Mutinen. 599.
Angelus de Trano Inquiſit. Neapolit. 601.
Angelus de Fauentia Inquiſit. Regien. 608.
Angelus Bucius Inquiſit. Regien. ibid.
Angelus Lerius Inquiſit. Regien. ibid.
Anſelmus Bouinus Pœnitent. Ap. 488.
S. Antoninus Archiep. Florent. 75. Auditor Rotæ 399. Orator Reip. Florentin. 495.
Antoninus Cellius Ep. Inſulanen. 206.
Antonius Phæbeus Pœnitent. Ap. 486.
An-

Antonius Granatus Pœnitent. Ap. 486.
Antonius de Carlenis Archiep. Amalphitan. 51.
Antonius Iuſtinianus Inquiſit. Chien. 564. Archiep. Naxien. 88. Parien. 92. Liparen. 216. In Concil. Trident. 392.
Antonius de Genebreda Archiep. Athenien. 59.
Antonius de Neapoli Archiep. Amalphitan. 51.
Antonius de Omeſſa Archiep. Athenien. 59. Ep. Aſtanen. 113.
Antonius Baragues Archiep. Calarit. 64.
Antonius de Soto Major Archiep. Damaſcen. 72. Inquiſitor Hiſpaniæ. 585.
Antonius de Guarda Valle in Archiep. Senen. 99.
Antonius Ep. de Sultanea 55.
Antonius à Penna Ep. Canarien. 153.
Antonius Ponticorona Ep. Agrigentinen. 116. in Concil. Conſtantien. 374. Baſileen. 377. Ep. Cephaledit. 163.
Antonius Marreſius Ep. Allifanus 122.
Antonius de Ioanneito Ep. Adrien. 124. Montis Peluſij 240.
Antonius de S. Stephano Ep. Angolen. 124. Congen. 178.
Antonius de Reſurrectione Ep. Angren. 124.
Antonius Heruias Ep. Arequipen. 122. Cartagen. 156. Veræ Pacis 329.
Antonius Guidus Ep. Arien. 130.
Antonius de Caſtrocererls Ep. Aſturicen. 134.
Antonius de Regio Ep. Bituntin. 143.
Antonius ex Comitibus Lucurri. Ep. Brugnaten. 147. in Concil. Trident. 392.
Antonius Abula Ep. Canarien. 153.
Antonius de Caturcis Ep. Caprulen. 155. in Concil. Conſtantien. 374.
Antonius de Viadana Ep. Carachen. 155. Suffragan. Seguntin. 294.
Antonius de Boſſac Ep. Dien. 186.
Antonius Cottarius Ep. Emonien. 189. Ceneten. 162. in Concil. Conſtantien. 374. Piſano 372. & Baſileen. 377.
Antonius de S. Stephano Ep. S. Pontij Tameriarum 288.
Antonius Brancatus Ep. Grauinen. 199.
Antonius Roſcius Ep. Salonen 283 Suffrag. Herbipolen. 202.
Antonius Senenſis Ep. Lunen. 221.
Antonius Hernandez Ep. Maryrien. 229.
Antonius de Four Ep. Maſſilien. 230.
Antonius de Riuello Ep. Melphien. 233.
Antonius de Gaeta Ep. Minerbien. 236.
Antonius Dalmata Epiſc. Modruſien. 238. Capellan. Reg. Hung. 496.
Antonius de Abula Ep. Motonen. 242.
Antonius Hauetus Ep. Namurcen. 244. in Concil. Trid. 392.
Antonius de Valdiuieſo Ep. Nicaraguen. 247.
Antonius Santozius Ep. Rethuricen. 279.
Antonius Pizamanus Ep. Salpen. 283.
Antonius Ep. S. Leonis 286.
Antonius Valente Ep. S. Thomæ 289.
Antonius de Solutijs Ep. Scutaren. 292.
Antonius Ferrarienſis Ep. Scutaren. 292.
Antonius Ep. Signinus 296.
Antonius Arcomannus Ep. Stabien. 298.
Antonius Preſto Ep. Sulcitanen. 301.
Antonius Balducius Ep. Treuican. 312. Commiſſ. S. Inquiſit. 542.
Antonius Segra Ep. Vicoaquen. 323. Cōmiſſar. Apoſt. 364.
Antonius de Souſa Ep. Viſen. 325.
Antonius de S. Philippo Commiſſarius Spol. Ap. 365.
Antonius à Coſta in Conc. Conſtant. 374.
Antonius de Gropſuto in Conc. Trid. 393.
Antonius Boſſius Secr. Cong. Indicis. 403.
Antonius Gillus Pœnitent. Ap. 485.
Antonius Silueſtrius Pœnitent. Ap. 488.
Antonius Pauo Inquiſitor ſanguine laureat. 507.
Antonius de Caſali Inquiſit. Bergomen. 557. Comen. 565.
Antonius Paſſinus Inquiſit. Bergom. 557.
Antonius de Piſauro Inquiſit. Brixien. 560.
Antonius de Brixia Inquiſit. Brixien. 560.
Antonius de Grumellis Inquiſit. Brix. 560.
Antonius Amayā Inquiſit. Cantabriæ 561.
Antonius Riccius Inquiſit. Hiſpaniæ 583.
Antonius de Sigeſtro Inquiſit. Ianuen. 589.
Antonius Acatius Inquiſit. Terdonen. 612.
Antonius Thaluiſti Inquiſit. Toloſan. 614.
Antonius Martini Inquiſit. Toloſan. 614.
Apollonius de Gauardo Inquiſit. Brix. 560.
Archangelus Blancus Card. 37. Ep. Theanen. 307. Commiſſ. S. Inquiſit. 542. Inquiſit. Ianuen. 589.
Archangelus Baldinus Ep. Grauinen. 199.
Archangelus Gozeus Ep. Mercanen. 234. Tribunen. 313.
Archangelus de Vichio Pœnit. Ap. 485.
Archāgelus Falberius Inquiſit. Berg. 558.

Archangelus Galbetus Inquiſitor Mutinen. 599.
Armandus de Bellouiſu Mag. Sac. Pal. 431.
Arnardus Lombardus Ep. Alerien. 120.
Arnaldus Fredetus Ep. Condomien. 178.
Arnaldus Ep. Ebronen. 188.
Arnaldus Fredet. Ep. Riuen. 279.
Arnaldus Burguetus Inquiſit. Aragon. 550.
Arnaldus de Prato Inquiſit. Toloſan. 613.
Arnaldus de Badeto Inquiſit. Toloſ. 614.
Arnaldus Coiro Inquiſit. Valentin. 615.
Arnaldus Ep. Soten. 297.
Arnoldus Ep. Signin. 296.
Arnulphus de Viterbio Ep. Humanat. 204. In Concilio Lugdunen. II. 370.
Aſcaſius March Ep. Oriolen. 251.
B. Auguſtinus Dalmata Ep. Lucerin. 219. Zagabrien 328.
Auguſtinus Galaminus Inquiſitor Brixien. 560. Ianuen. 589. Card. 38. Ep. Lauretan. 212. Recanaten. 278. Auximat. 621. Mag. Sac. Palat. 451. Gen. Inquiſit. 540. Commiſſ. S. Inquiſit. 544.
Auguſtinus Pacen. Archiep. Armeniæ 58. Myren. 87.
Auguſtinus Saluagus Archiep. Iannen. 80. Ep. Accien. 114. In Concil. Trident. 391.
Auguſtinus de Aula Archiep. Inſulæ Hiſpaniolæ 80.
Auguſtinus Nallius Ep. Mercanen. 234. Fribanen. 312. Impugnat Conciliabul. Piſan. 382.
Auguſtinus Iuſtinianus Ep. Herbinen. 623.
Auguſtinus Quintius Ep. Lubren. 218.
Auguſtinus Iuſtinianus Ep. Nebien. 246.
Auguſtinus Ep. Soldaren. 297.
Auguſtinus de Beneuento Epiſc. Veminin. 319.
Auguſtinus de Ortis Ep. Satrianen. 290.
Auguſtinus de S. Miniate Baccal. Sac. Palat. 461.
Auguſtinus Recuperatus Proc. Ord. 466.
Auguſtinus de Papia Inquiſit. Bergom. 557.
Auguſtinus Tertius Inquiſit. Bergom. 558.
Auguſtinus Perfettus Inquiſitor Bergom. 558.
Auguſtinus de Regio Inquiſ. Cremen. 565.
Auguſtinus Cermellus Inquiſ. Ianuen. 589.
Auguſtinus de Corrigio Inquiſit. Reg. 609.
Auguſtinus de Turribus Inquiſit. Terdonen. 612.
Auguſtinus Perfectus Inquiſitor Terdonen. ibid.
Auguſtinus de Recuperatis Inquiſit. Terdonen. ibid.
Aurelius de Chio in Concil. Trid. 393.
Aurelius Odaſius Inquiſitor Bergom. 558.
Aurelius Schilinus Inquiſit. Brixien. 560.
Auerardus de Brixia Ep. Ceſenaten. 165.
Auſias Carbonerius Ep. Gratien. 198.
Azarias Fridonis Archiep. Armeniæ 57.
Aymericus Gallus Ep. Antillanen. 134.
Aymo Mentunarij Ep. Gebennen. 196.
Aymo Nicolai Ep. S. Pontij Tomeriarum 288. Senecen. 294. Archiep. Aquen. 53.

B

BAldaſſar Heredia Archiep. Calar. 64. Ep. Cyren. 185. Suffrag. Vrgellen. 337.
Baldaſſar Ferdinan. Ep. Miſnen. 238.
Baptiſta Archiep. Armeniæ 56.
Baptiſta de Iudicibus Archiep. Patracen. 93. Ep. Albintimilien. 120.
Baptiſta Ep. Ierapolitan. 204.
Baptiſta de Lugo in Concil. Trid. 393.
Baptiſta Penna Inquiſit. Ianuen. 589.
Barnabas Saxo Proc. Ord. 405.
Barnabas Pattoi Pœnitent. Ap 484.
B. Batholomæus Paruus Archiep. Armen. 55. Ep. Torcellan. 310. Magiſt. Sacr. Palat. 430.
B. Bartholomæus de Bragantiis Ep. Nimoſien. 248. Vicentin. 321. Legat. Apoſt. 343. Mag. Sac. Palat. 436. Vicarius Imperat. 489.
Bartholomæus de Papazurris Archiepiſc. Patracen. 93. Teatin. 104. Epiſc. Teanen. 306.
Bartholomæus de Martyribus Ep. Braccaren. 62. in Concil. Trid. 391.
Bartholomæus Catanza Archiep. Toletan. 105. In Concil. Trid. 392.
Bartholomæus de Bonon. Ep. Adrien. 619.
Bartholomæus de le Biſcie Ep. Bonon. 61.
Bartholomæus Ventura Ep. Caphen. 622.
Bartholomæus de Ledeſma Ep. Antequeren. 125. Guaxacen. 201.
Bartholomæus Ep. Amerin. 123.
Bartholomæus Lapatius Nunt. Apoſt. 357. Ep. Argolicen. 130. Cortonen. 180. Cortonen. ibid. In Concil. Florentino 380. Mag. Sac. Palat. 439. Inquiſit. in Hungaria 507. & Pannonia 605.
Bartholomæus Vetellius Ep. Pacten. 257.

Bartholomæus Ferrus Ep. Interamn. 207.
Bartholomæus de las Caſas Ep. Chiapen. 166.
Bartholomæus Chiſellonus Ep. Citren. 170. Suffragan. Mantuan. 225.
Bartholomæus Bonon. Ep. Comaclen. 176.
Bartholomæus Dominici de Senis Ep. Coronen. 179.
Bartholomæus de Bononia Ep. Draconarien. 187.
Bartholomæus à Senica Ep. Iuſtinopolit. 623. Inquiſit. Brixien. 560.
Bartholomæus Ep. Hipponen. 203.
Bartholomæus de Ledeſma Ep. Oaxacen. 201.
Bartholomæus Ferdinandi Ep. Lambergen. 209.
Bartholomæus de Beneuento Ep. Leſinen. 214. Turribulen. 315.
Bartholomæus Varellius Ep. Liparen. 215. In Concil. Lugdunen. II. 370. Orator Regni Siciliæ ad Martinum IV. Pont. Max. 492.
Bartholomæus Ferrus Ep. Litteren. 217.
Bartholomæus Stephanus Ep. Maioricen. 223.
Bartholomæus Carra Ep. Placentin. 265.
Bartholomæus de Bononia Ep. Signien. 295.
Bartholomæus de Scalis Ep. Sulmon. 301. Valuen. 316.
Bartholomæus Luſitanus Ep. Syluen. 302.
Bartholomæus de Abagliatis Ep. Taurien. 304.
Bartholomæus de Baſio Ep. Vigilian. 324.
Bartholomeus Dulgarinus Abbas S. Galgani 331.
Bartholomeus Rondaninus impugnat concilia b. Piſan. 382.
Bartholomæus Bolſtenech. Mag. Sac. Palat. 436.
Bartholomæus Spina Mag. Sac. Pal. 445.
Bartholomæus de Miranda Mag. Sac. Palat. 449.
Bartholomæus Dominici Proc. Ord. 464.
Bartholomeus de Miranda Proc. Ord. 467.
Bartholomæus de Ceruerio Inquiſitor ſanguine laureat. 508.
Bartholomæus de Aquila Inquiſit. Neapolit. 601.
Bartholomæus Ploger Inquiſitor Saxoniæ 610.
Bartholomæus Fetal Inquiſit. Valliſol. 616
Baſilius de Luca Pœnitent. Ap. 485.
Baſilius Porta Inquiſit. Terdonen. 612.
Bauducius Procurator Ord. 463.
Benedictus XI. Papa 3. eius geſta in Pontificatu 4. eius ſcripta ibid.
Benedictus Archiep. Armeniæ 56.
Benedictus de Pacondo Ep. Arien. 130.
Benedictus de Prouincia Regni Ep. Balneoregien. 136.
Benedictus Vngarus Ep. Bergen. 139. Boſnen. 214.
Benedictus Herba Ep. Caſalen. 157. in Concil. Trid. 393.
Benedictus Vallatus Ep. Cortonen. 180.
Benedictus de Aſſignano Ep. Comen. 176.
Benedictus de Oterch Ep. Panaden. 259.
Benedictus Mirol Ep. Elmen. 888.
Benedictus de Dadria Ep. Sieiden. 300.
Benedictus Stepſius Ep. Syren. 303.
Benedictus de Paganottis Ep. Vaſionen. 317.
Benedictus Mathæucius Ep. Saſſenaten. 290.
Benedictus Hungarus Capellanus Vrbani V. 401.
Benedictus Rota Inquiſit. Bergomen. 558.
Benedictus Brixien. Inquiſit. Bergom. 558.
Benedictus de Orniano Inquiſitor Cremen. 565.
Benedictus Inquiſit. Neapolit. 602.
Benedictus Herculanus Inquiſitor Peruſin. 606.
Benedictus Marabottus Inquiſitor Regien. 608.
Benincaſa de Grammatico Ep. Syracuſan. 302.
Benuenutus Bunguſinus Ep. Adrien. 619.
Berengarius Ep. Craconien. 181.
Berengarius Ep. Ilerden. 205.
Berēgarius de Caſtello Epiſcopali Ep. Gerunden. 197. Archiep. Valentin. 110.
Berengarius Rodes Archiep. Compoſtellan. 67. Nunt. Apoſt. 356.
Berengarius Vicarius Ordin. in Concil. Viennen. 371.
Bernardinus Quintilius Pœnitent. Ap. 486.
B. Bernardus Polonus Archiep. Halicien. 77.
Bernardus de Caſis Archiepiſc. Burdegalen. 63.
Bernardus Belga Archiep. Roſſanen. 97.
Bernardus de Crema Archiep. Halic. 77.
Bernardus de Albnrqueque Ep. Antequaren.

ren. 125. Guaxacen. 201.
Bernardus de Aguillari Epiſcop. Almerien. 122.
Bernardus del Nero Ep. Biſſinianen. 142.
Bernardus Gentilis Ep. Boſſanen. 147.
Bernardus de Claromonte Ep. Claromonten. 172.
Bernardus Freneſdo Ep. Corduben. 179.
Bernardus de Tropeia Ep. S. Erini 183.
Bernardus de Agreydo Ep. Crotonen. 181.
Bernardus de Meſa Ep. Cuben. 182.
Bernardus Arcuſicis Ep. Gallipolit. 196.
Bernardus Guidonis Ep. Lodouen. 217. Tuden. 314. Inquiſitor Toloſan. 614. Aquitaniæ 554.
Bernardus è Menſâ Ep. Pacen. 256.
Bernardus à Cruce Ep. S. Thomæ 289.
Bernardus Geomanus Ep. Teſelicen. 304.
Bernardus de Muro Ep. Vicen. 322.
Bernardus de Theutonia Ep. Teſſal. 307.
Bernardus Lazarenus Ep. Veſtan. 321.
Bernardus Azarus Ep. Vorien. 326.
Bernardus de Michaelis Ep. Vſellen. 327.
Bernardus Manricus Ep. Malacitan. 223.
Bernardus Bernardi in Concil. Trid. 393.
Bernardus Capellanus Innocentij V. 401.
Bernardus Pœnitent. Apoſt. 472.
Bernardus Luccoria Pœnitent. Ap. 487.
Bernardus de Trauerſera Inquiſitor ſanguinis Bucreſar. 506.
Bernardus Peregrinus Inquiſitor Aragoniæ. 550.
Bernardus Pages Inquiſit. Aragoniæ. 552. Roſſilion. 609.
Bernardus Inquiſitor Auenionen. 555.
Bernardus Saluagus Inquiſit. Ianuen. 588.
Bernardus de Cautio Inquiſit. Toloſan 613.
Bernardus de Claromonte Inquiſit. Toloſan. 613.
Beroaldus Vaſionenſis Ep. Albien. 119.
Beroaldus de Teramo Ep. Aquilan. 127.
Blaſius de Albadia Ep. Lißien. 216.
Blaſius de Sardinia Archiepiſc. Calaritanus 54.
Blaſius Ep. Alerien. 120.
Blaſius Conſtantinus Ep. Mercanen. 234. Tribunen. 342.
Blaſius Raguſinus Ep. Motonen. 241.
Blaſius Mazzella Ep. Strongolen. 300. S. Agathæ 619.
Blaſius de Berra Inquiſitor Montis Regalis 599.
Bonacursius de Oltramannis Archiep. Tyren. 109.
Bonaſpemius de Peruſio S.R.E. Maior Pœnitent. 337.
Bonifatius de Lauania Archiepiſc. Rauen. 95. Legat. Apoſt. 354.
Bonifatius Venetus Patriarcha Gradenſis 48.
Bonifatius Lambrus Ep. Palentin. 258.
Bonioannes Marinus Orator Regni Siciliæ ad Martinum IV. 492.
Bonomettus Ep. Montis Corbini 240.
Branca de Vrbe Ep. Tiburtin. 308.
Bulla damnationis errorum Lutheri 510.

C

CAmillus Campegius Epiſc. Nepeſin. 247. Sutrin. 302. in Concil. Tridentin. 392.
Camillus Campotius Inquiſit. Papien. 605.
Camillus de Mediolano Inquiſit. Terdonen. 612.
Carolus de Alanzon Archiep. Lugdun. 83.
Carolus Ep. Friden. 194.
Carolus Iolira Ep. Stagnen. 299.
Carolus à Burdeſia Pœnitent. Ap. 488.
Carolus Ghezzius Burgheſius Pœnitent. Ap. 488.
Cherubinus Ep. Albingauen. 119.
Cherubinus Malaſpina Ep. Burgi S. Sepulchri 147.
B. Chriſtianus Mart. Patriarcha Antiochenus 44.
Chriſtianus Bolec Proc. Ord. 464.
Chriſtophorus de Torres Archiep. S. Fidei 98.
Chriſtophorus Rodriguez Archiep. Inſulæ Hiſpaniolæ 81. Ep. Arequipen. 129.
Chriſtophorus de Monca Ep. S. Trinit. 289.
Chriſtophorus Ptolomeus Epiſc. Sabbaten. 280.
Chriſtophorus Minij Ep. Sebaſten. 293.
Chriſtophorus de Tolomæis Regis Neap. M. Capellan. 496.
Criſtophorus Galuez Inquiſitor Aragoniæ 553.
Ciprianus de Arimino Inquiſitor Ianuen. 589.
Clarus Sextius Capellanus Honorij 3. 400. Pœnitent. D. Papæ 471.
Claudius de Rupe Ep. Claudianop. 173.
Claudius Pondellus Inquiſit. Terdon. 611.

Clemens Balei Ep. Chryſopolit. 169.
Clemens Anglus Ep. Scotiæ 292.
Clemens Bnolus Ep. Tullen. 315.
Clemens Riccrri Inquiſit. Brixien. 560.
Clemens Bicrettus Inquiſit. Cremen. 566.
Conclaoia inter Prædicatores. 406.
Conradus Exienhorſi Ep. Arben. 129. In Concil Conſtant. 373.
Conradus Ep. Argentinen. 129.
Conradus Flander Ep. Argionen. 620.
Conradus Scopper Ep. Cambalien. 151.
Conradus Ep. Auximat. 621.
Conradus de Vecſloria Ep. Chryſop. 169.
Conradus à Pinna Ep Feſulan. 192. In Concil. Viennen. 371.
Conradus Lugdunenſis Ep. Lauſanen. 213.
Conradus Ep. Piſtorien. 264.
Conradus Aſtenſis Proc. Ord. 464.
Conradus Maſpurgen. Inquiſitor Germaniæ 580. ſanguine laureat. 503.
Conradus Bohemus Inquiſir. Saxoniæ 610. ſanguine laureat. 507. & 558.
Conſaluus Maria Gritius Inquiſitor Cremonen. 566. Commiſſ. S. Inquiſit. 546.
Conſilius Gatrus Archiepiſc. Arboren. 54. Compſan. 68. Capellan. Mar in. V. 401. Proc. Ord. 463. Pœnitent. Apoſt. 472.
Conſtantinus Teſta Ep. Campanien. 152. & Satrianen. 290.
Conſtantinus Iuſtinianus Ep. Cianen. 169. Termien. 305.
Conſtantinus Cocciands in Concil. Tridentin. 393.
Coſmus Morelles Inquiſit. Colonien. 564.
Creſcentius de Caua Ep Alatrin. 117. In Concil. Lugdunen. II. qui male poſitus eſt ſub nomine Gregorij fol. 370.
Cyprianus Polonus Ep. Motonen. 242. Suffrag. Vilnen. 324.
Cyprianus de Medina Epiſc. de Gnamanga. 201.
Cyprianus de Arimino Inquiſit. Brix. 560.

D

Damianus Zaccaria Ep. Montis Pelufij 241.
Damianus de Bergomo Inquiſitor Bergomen. 557.
Daniel de Leodio Ep. Gallipolit. 195.
Daniel Barbos Ep. Pedinen. & Molete. 261
Daniel de Crema Mag. Sac. Pal. 447.
Daniel Egher factus Mag. in Vniuerſ. Sac. Palat. 461.
Daniel de Battifolle Pœnit. Ap. 485.
David Mackellis Archiep. Carſellen. 69. Ep. Cluanen. 174. In Conc. Lugd. 368.
Decius Iuſtinianus Ep. Alerien. 120.
Deodatus de Capua Ep. Meliten. 235.
Deodatus Gentilis Epiſc. Caſertan. 158. Nunt. Apoſt. 359. Commiſſ. S. Inquiſition. 544.
Deodatus Scalia Ep. Alexandr. 121. Melphien. 233.
Deſiderius Scalia Card. 39. Ep. Comen. 177. Melphien. 233. Rapollan. 270. Commiſſ. S. Inquiſit. 545. Inquiſit. Cremonen. 566. Papien. 605.
Deodatus Seghiti Inquiſit. Papien. 605.
Deſiderius Gallus Ep. Griſopolen. 192. Suffrag. Tullen. 315.
Deſiderius Nunt. Apoſt. 354. Pœnitent. Apoſt. 471.
Didacus Deza Gen. Inquiſit. Hiſpan. 584. Archiep. Hiſpalen 78. Magn. Cancell. Hiſp. 491. Epiſc. Corduben. 179. Oxomen. 254. Palentin. 259.
Didacus Aluarez Archiep. Tranen. 107.
Didacus de S. Michaele Epiſcop. Granaten. 198.
Didacus Fernandez Ep. Zerdimien. 329.
Didacus Magdalenus Inquiſitor Valentin. 615.
Dieterius Germanus Archiepiſcop. Treueren. 108.
Dionyſius Gallus Ep. Braccillen. 146.
Dionyſius de Sanctis Ep. Cartagen. 156.
Dionyſius Pieppius Ep. Modruſien. 239.
Dionyſius de Monteleone Ep. Venuſ. 319.
Dionyſius de Ianua Inquiſit Corſicæ 565.
Dionyſius Inquiſitor Poloniæ 607.
Dionyſius de Finario Inquiſ. Regien. 608.
S. P. Dominicus in Conc. Lateranen. 367. Tarraconen. Ep. eligitur 103. Mag. Sac. Palatij 425. Primus Inquiſitor in Eccleſia 498. & 582. & 612.
Dominicus Pimentel Card. 41. Archiep. Hiſpalen. 78. Ep. Corduben. 179. Oxomen. 254. Orator Regis Hiſpan. ad Vrban. VIII. 495.
Dominicus de Marinis Archiep. Auenionen. 59. Scripſit. ibid. Nunt. Apoſt. 359.
Dominicus de Senis Archiep. Calarit. 64. Colonien. 66.
Dominicus Mariottus Archiep. Spalat. 70.
Domi-

Dominicus Dalmatinus Archiepiſcop. Iadren. 79.
Dominicus Valderama Archiep. Inſulæ Hiſpaniolæ 80. Ep. de la Paz. 261.
Dominicus Salazar Ep. Manilien. 83. Philippinar. 264.
Dominicus de S. Thoma Ep. de Plata 94.
Dominicus Fregonius Archiep. Spalat. 101.
Dominicus de Florentia Archiep. Toloſ. 106. Ep. Albien. 19. In Concil. Conſtantien. damnat Ioannem Hus 375. Fit elector Martini V. 376.
Dominicus Suarez Ep. Abulen. 113.
Dominicus Bolanus Ep. Agien. 115. Andren. 123. Hic vnus & idem Dominicus in Actis Conſiſt. dicitur Ep. Andren. in Regeſt. autem Cancell. Apoſt. nominatur Ep Agien. vnde & nos coacti ſumus eum in Andren. & Agien. Eccleſijs apponere, in Andren. verò malè dicitur à Greg. XIII. creatus: nam à Sixto V. creatus eſt.
Dominicus de Aſſumptione Epiſc. Angolen. 124. Congen. 178.
Dominicus Grenier Ep. Appamien. 126. Mag. Sac. Palatij 430.
Dominicus de Ruere Ep. Aſten. 133.
Dominicus Paulonius Ep. Biduanen. 140.
Dominicus Bolaſcus Ep. Cancæ 154.
Dominicus Dalmatinus Ep. Gaulen. 162.
Dominicus Puppius Ep. Cephaledit. 163.
Dominicus de Lara Ep. Chiapen. 166.
Dominicus Hiſpanus Ep. Ciuit. Imperialis 171.
Dominicus Valderama Ep. Ciuit. Pacis 171.
Dominicus de Salinas Ep. de Cloro 173.
Dominicus Melachouius Epiſc. Laodicen. a 1 c. Suffrag. Gracouien. 181.
Dominicus Pulchrifilij Ep. Dyoniſien. 186.
Dominicus Albinien. Ep. Ennen. 190.
Dominicus Cano Ep. Gaditan. 195.
Dominicus de Senis Ep. Germanicen. 196.
Dominicus de Arzola Epiſc. de Guadalaxar. 200.
Dominicus Hiſpanus Ep. Iaennen. 204.
Dominicus de Vlloa Ep. Mechoacan. 232. Nicaraguen. 248. Pomperacen. 269.
Dominicus Vngarus Ep. Nitrien. 249.
Dominicus de S. Thoma Ep. Riui de Plata 279.
Dominicus Terdonenſis Ep. S. Erini 285.
Dominicus Marconus Ep. Rauellen. 277.
Dominicus I p. Reatin. 277.
Dominicus Florentinus Ep. S. Pontij Tomeriar. 288.
Dominicus de Lange Ep. Sauonen. 289.
Dominicus de Ceruera Ep. Sebaſten. 293.
Dominicus de Cæſarauguſta Epiſc. Syracuſan. 302.
Dominicus Caſablanca Ep. Vicoaquen. 323. In Concil. Trid. 392.
Dominicus Prior Caſſouien. Commiſſar. Apoſt. 364.
Dominicus Soto in Concil. Trid. 392.
Dominicus Grauina Proc. Ord. 469. eius ſcripta ibid.
Dominicus Hiſpanus Pœnitent. Ap. 473.
Dominicus de Rinaldis Pœnit. Ap. 485.
Dominicus Nauarette Pœnitent. Ap. 486.
Dominicus Manettus Pœnitent. Ap. 488.
Dominicus de Stellopardis Capellan. Regum Neapolit. 496. Inquiſitor Neapolitan. 603.
Dominicus Leonenſis Inquiſitor Barchinonen. 557.
Dominicus Adelaſius Inquiſitor Bergomen. 558.
Dominicus Bergomen. Inquiſitor Bergomen. 558.
Dominicus Villa Inquiſitor Bergom. 558.
Dominicus de Buzardis Inquiſitor Brixien. 560.
Dominicus de Lauda Inquiſitor Brixienſis. 560.
Dominicus Leonenſis Inquiſitor Cataloniæ 563.
Dominicus Torlatius Inquiſ. Ianuen. 589.
Donatus de Georgijs Ep. Mercanen. 234. Tribunen. 312.
Donatus Otoneubayr Ep. Aladen. 117.
Donatus de Brixia Inquiſit. Brixien. 560.
Durandus de S. Portiano Ep. Melden. 232. Podien. 267. Anicien. 124. Mag. Sacr. Palat. 429.
Durandus Ep. Mimaten. in Apend.

E

EGeſilius Ep. Aroſien. 131.
Egidius Gallutius Archiep. Creten. 71. Ep. Torcellan. 310.
Egidius Ferrarienſis Patriarcha Alexandrin. 44. Graden. 48. Ep. Motonen. 241.
Egidius de Bononia Coadiutor Treueren. 108.

Egidius de Ganz Ep. Raren. Suffrag. *Nan*netten. 244.
Egidius iſte in Actis Conſiſt. dicitur Epiſc. Raren. & vocatur de Gauz & in Regeſt. Cancell. Apoſt. vocatur Gandz & Epiſcop. Rouenen.
Egidius Andreæ de Foſcherarijs Epiſcop. Mutinen. 243. in Concil. Trident. 392. Mag. Sac. Palat. 446.
Egidius Bindus *A*bbas S. Ioannis *B*aptiſt. Ambianen. 332.
Egidius Franeſius Inquiſit. Regien. 609.
Elias Toloſanus Proc. Ord. 464.
Elias Raymundi Pœnitent. *A*p. 474.
Elias Guiberti Inquiſitor Aquitaniæ 554.
Eliſeus Maſinus Inquiſit. Ianuen. 589.
Emanuel Tellez *A*rchiep. Goen. 77.
Eraſmus Villis Ep. Naturen. 245.
Enguerardus Segnart Ep. Salubrien. 283.
Eneas de Tolomeis Inquiſit. Senen. 577.
Enecus de Alemania Epiſcop. Syracuſan. 302.
Euenus Beſagnon Ep. Trecoren. 311. Pœnitent. Ap. 473.
Euſtachius Locatellus Proc. Ord. 467. & Ep. Regien. 279.
Euſtachius Ep. S. Agathæ 284.
Euſtachius Vngarus Abbas Topouske 331.
Euſtachius Plateſius Proc. Ord. 466.

F

Facultas *A*poſt. data Ordini inſtituendi Inquiſitores 502.
Fatius Doronaticus Ep Coronen. 179.
Fauſtinus de Richettis Epiſcop. Megaren. 232.
Ferdinandus de S. Dominico Inquiſitor *A*bulen. 554.
Ferrarius de *A*bella Ep. Mazarienſis. 23 t. translatus ad Barchinonen. 137.
Ferrarius Inquiſit. Toloſan. 612.
Florus Patriarcha Graden. 48.
Florius Vicentinus electus Ep. Vigilien. 324.
Florus Prouincius Inquiſitor *A*uenionen. 555. & Rhemen. 609.
Federicus Frezius Ep. Fulginaten. 194. in Concil. Piſan. 372. Conſtantien. 374.
Federicus Sardus Ep. S. Iuſtæ 286.
Felitianus Niguarda Ep. Comen. 177. S. *A*gathæ 284. Scalen. 291.
Ferdinandus de Tauora Epiſcop. Funchalen. 194.
Franciſcus de Lomenie Ep. Maſſilien. 231.
Franciſcus de *A*rguinao *A*rchiepiſc. S. Fidei 98.
Franciſcus de Taruiſio in Ep. Senen. 99.
Franciſcus de Peruſio *A*rchiepiſc. Soldaren. 100.
Franciſcus de Paula *A*rchiepiſcop. Manilien. 84.
Franciſcus Romes Suffrag. Tarracon. 103.
Franciſcus Mendozza *A*rchiepiſcop. Tranen. 107.
Franciſcus Seruandi Ep. *A*rben. 129. & Iuſtinopolit. 208. in Concil. Conſt. 374.
Franciſcus de Bertagno Ep. Biſacien. 142.
Franciſcus de la Zerda Ep. Canarien. 153.
Franciſcus Arpus Ep. Ceneten. 162.
Franciſcus Rager Ep. Celſonen. 163.
Franciſcus Portius Ep. Ceruien. 165.
Franciſcus de Romana prouin. Ep. Cæſenaten. 165. in Concil. Lugd. II. 370.
Franciſcus Hiſpanus Ep. Ciuitat. Rodericiæ 172.
Franciſcus de Aragona recuſat Ep. Ciuit. Roderic. 172.
Franciſcus de Boaterijs Ep. Comaclen. 175
Franciſcus de Stilo Ep. Liparen. 216.
Franciſcus de Regno Ep. Mazaren. 231. & Liparen. 216.
Franciſcus Puteus Ep. Mereanen. 234. Tribunen. 312.
Franciſcus *M*aria Burattus Ep. Môtis Corbini 240. & Vulturarien 328.
Franciſcus Robles Ep. Nicopolien. 248.
Franciſcus de la Queua Ep. Oueten. 254.
Franciſcus Ep. Pacten. 257.
Frãciſcus de Camara Ep. de Panama 259.
Franciſcus Poggius Ep. Peruſinus 262.
Franciſcus de Arimino Ep. Piſauren. 264.
Franciſcus de Gabrera Ep. Portus diuitis 269. Truxillen. 314.
Franciſcus de Caſtro S. Georgij Ep. Salubrien. 283.
Franciſcus de la Crux Ep. S. Marthæ 288.
Franciſcus de Trinit. y *A*rietta Ep. S. Marthæ 288.
Franciſcus de Atauxio Ep. Segobien. 293.
Franciſcus Cinquinus Ep. Taurien. 304.
Franciſcus Meſſanen. Ep. Theanen. 306.
Franciſcus de Mantea Ep. *T*ropeien. 314.
Franciſcus de *V*ictoria Epiſcop. de Tucaman. 314.

Franciſcus de Corduba Epiſcop. Velandicen. 317.
Franciſcus de Britagno Ep. Verſentin. 321.
Franciſcus Criſpi Ep. Vicen. 322.
Franciſcus de Magiſtro, ſiue de Magno Abbas S. Mariæ de Alto 331.
Franciſcus Goracius Abbas S. Crucis de Camperles 331.
Franciſcus Forerius in Concil. Trid. 392. Secretar. Cong. Ind. 402.
Franciſcus Romæus in Concil. Trid. 395. Proc. Ord. 466.
Franciſcus Magdalenus Secretar. Congr. Indic. 403.
Franciſcus de Florentia Proc. Ord. 465.
Franciſcus Galaſinus Proc. Ord. 469. Inquiſit. Peruſin. 606.
Franciſcus Maria Campana Proc. Ord. 470.
Franciſcus Lucaman Pœnitenr. Ap. 486.
Franciſcus Tribuler Pœnitent. Ap. 487.
Franciſcus Franoſius Pœnitent. Ap. 488.
Franciſcus de Auſtria Orator. Auſtriæ Ducis ad Concil. Piſan. 494.
Franciſcus de Toloſa Inquiſitor ſanguine laureat. 506.
Franciſcus Sala Inquiſitor Aragoniæ 552.
Frãciſcus Vitalis Inquiſit. Aragoniæ ibid.
Franciſcus Petra Sancta Inquiſitor Brixien. 560.
Franciſcus Vidal Inquiſit. Catalon. 563.
Franciſcus Coccinus Inquiſ. Cremen. 566.
Franciſcus Gallus Inquiſit. Lauſanen. 595.
Franciſcus Ceruinus Inquiſit. Papien. 605.
Franciſcus Pinetus Inquiſit. Valentin. 615.
Fœlix Ep. Stabien. 299.
Fœlix de Guſman. Ep. Oriolen. 251.
Fœlix Polonus Ep. Mothonen. 242. Caphen. 154. Suffrag. Vilnen. 324.
Fœlix de Neapoli Ep. Caietan. 149.
Fœlix Inquiſit. Cracouien. 607.
Fulco de Taraſcona Ep. Vencien. 317.
Fulco Inquiſit. Toloſan. 614.

G

GAbriel de Alexandris Epiſ. Galleſinen. 195. In Concil. Trid. 313.
Gabriel de Zarate Ep. Guamangen. 201. Guaxacen. ibid.
Gabriel Narus Ep. S. Marci 287.
Gabriel Marienet Gallus Pœnit. Ap. 475.
Gabriel Piſtonus Pœnitent. Ap. 485.
Gabriel Ranguet Inquiſit. Toloſan. 614.
Gailardus de Petra Inquiſit. Toloſan. ibid.
Galganus Senenſis Ep. Maſſen. 229.
Galuanus Ep. Scardocen. ibid.
Garzias Loayſa Card. 31. Archiep. Hiſpalen. 78. Ep. Oxomen. 254. Seguntin. 294. Inquiſitor Hiſpaniæ 585.
Garzias de Enguera Archiepiſcop. Mexican. 86. Prorex Mexican. 490.
Garzias Engui Epiſc. Aquen. 127. Baionen. 136.
Garzias Vaion Ep. Laodicen. 210. Suffragan. non Palentin. vt fol. 259. diximus, ſed Placentin. 265. Abbas de Trianos 331.
Garzias à Caſtro Nouo Ep. Caurien. 162. in Concil. Conſtantien. 374.
Gasbertus Argoglius Ep. Ceneten. 162.
Gaſpar de Regibus Archiep. Eboren. 73. Ep. Calamacen. 149.
Gaſpar Adamus Archiep. Antibaren. 51.
Gaſpar de Salisburg Suffragan. Salisburgen. 619.
Gaſpar de Caſtello S. Ioannis in Perſichechero Ep. Imolen: 205.
Gaſpar Vngarus Ep. Cononien. 178.
Gaſpar Iuglaris Inquiſitor Aragonię 553. & Cæſarauguſtæ 563.
Gaſpar Grunendualt Inquiſitor Argentinæ 554. Baſileen. 557.
Gaſpar Inquiſit. in Germania 581.
Gaſpar de Voragine Inquiſit. Ianuen. 588.
Gaſpar Togetus Inquiſit. Ianuen. 589.
Gaſpar Mello Inquiſitor Indiarum Oriental. 594.
Gaufridus de Piſis Ep. Agrigentin. 115.
Gaufridus Nunt. Apoſt. 354.
Gaufridus de Abluuijs Inquiſ. Galliç 578.
Gaufridus Inquiſit. Toloſan. 614.
Geminianus Laurẽtij Lector Biblicus Sac. Palat. 461.
Geneſius de S. Geneſio Pœnitent. Ap. 486.
Gentilis de Roma Archiep. Acher. 50. Materan. 84. Catan. 160. Nunt. Apoſt. 356.
Gentilis Bentiuenga Ep. Nepoſin. 247.
Georgius Capuanus Archiepiſc. Tarentin. 102. in Concil. Viennen. 371. vbi male dicitur Gregorius.
Georgius de Argentina Epiſcop. Demetrien. 623.
Georgius Lazarus Ep. Minoren. 237.
Geruaſius Ep. Bungoren. 147.
Geruaſius de Guidiciolo Inquiſ. Brix. 560.

B. Ge-

ricen. 61. Ep. Trecen. 311.
B. Gerardus Ep. Ruthenorum 280.
Gerardus de Montepeſſulano Ep. *Diatagoren.* 186.
Gerardus Ep. Rapollanus 270.
Gherardus de S. Domaro Card. 23.
Gherardus de Montepeſſulano Archiep. Diatagoren. 72.
Gherardus Ep. Bethleemitan. 141.
Gherardus Ep. Treuican. 311.
Gherardus *Albus* Capellanus Clementis *VI*. 401.
Gherardus Pœnitent. Apoſt. 471.
Gherardus Altent Inquiſ. Alemaniæ 547.
Gherardus Inquiſitor Balear. Inſular. 556.
Gibertus Georgius Ep. Parentin. 260.
Godeſcalcus Falchald Pœnitent. Ap. 474.
Godeſcalcus Feledol Ep. Lincopen. 215.
Goffredus Ep. Corinen. 180.
Goffredus à Marlu Ep. Narbinen. 245.
Gotifredus Ep. Torcellan. 310.
Gotifredus Pœnitent. *Apoſt.* 472.
Grauara Inquiſit. Mutinen. 599.
Gregorius de S. Iacobo Ep. Angren. 124. in Concil. Trid. 392.
Gregorius *Melchiorius* Ep. Baruten. 138.
Gregorius de Atheca Ep. Andaſen. 123.
Gregorius Cadolfinus Archiepiſc. Corciren. 70.
Gregorius Temudo Archiepiſc. Goen. 77. Ep. Cochimen. 175.
Gregorius Ep. Bellunen. 139.
Gregorius Maleſſardus Epiſc. Cæſenaten. 165. In Concil. Conſtantien. 374.
Gregorius Scoper Ep. Chiemen. 167.
Gregorius de Monfalco Ep. Ciuit. de Circo 171. Iucatan. 207.
Gregorius è Montalbo Ep. Cuſchen. 184. Nicaraguen. 248.
Gregorius Fauentinus Ep. Fanen. 191. In Concil. Lugdun. I. 368.
Gregorius Ep. Feltren. 192.
Gregorius de Lemos Ep. Funchalen. 194.
Gregorius Siluius Ep. Tagaſten. 303. Suffrag. Leodien. 214.
Gregorius de S. Lucia Ep. Maioricen. 223.
Gregorius Boldrinus Ep. Mantuan. 224.
Gregorius de Cruce Epiſcop. Marturanen. 229.
Gregorius Caſtagnola Ep. Milenen. 235.
Gregorius Panduſius Epiſc. Priſcen. & Beden. 270.
Gregorius Ep. Soren. 297.
Gregorius Seruantius Ep. Treuican. 312.
Gregorius de Buzouio Epiſcop. Vladimirien. 325.
Gregorius Polonus Ep. Vladimirien. 325.
Gregorius Primaticius in Concil. Tridentin. 295. Orator Senen. Reipubl. ad Iulium *III*. 494.
Gregorius Donatus Examin. Epiſc. 405. Mag. Sac. Palat. 454.
Gregorius *Boncompagnus* Prædic. Hæbr. 406. Pœnit. Apoſt. 488.
Gregorius de Caſali Procurat. Ord. 466. Inquiſitor Brixien. 560. & Bergomen. 557.
Gregorius Heyze Inquiſit. Poloniæ 607.
B. Gualla Romeus Ep. Brixien. 146. Nunt. Apoſt. 353. Commiſſ. Apoſt. 365. Inquiſit. Lombardiæ 595.
Gualterus Vinkterburnus Card. 20. eius ſcripta ibid.
Gualterus Iorſius *Archiep.* Armachan. 54.
Gualterus Agnus dei Ep. Caſtellan. 159.
Gualterus Ep. Gabulen. 195.
Gualterus Ep. Inſulanen. 206. In Concil. Conſtantien 374.
Gualterus Bituricenſis Ep. Lucionen. 220.
Gualterus de Maus Ep. Sauonen. 289.
Gualterus de Bononia Ep. Tongaren. 310.
Guarinus Archiepiſcop. Brunduſin. & Vritan. 63.
Guarinus Gallus Epiſc. Sagonen. 281. In Concil. Conſtantien. 374.
Guido Chiprius Archiep. Arboren. 54.
Guido de Soliaco Archiep. *Bituricen.* 60.
Guido Brunellus Archiep. Nicoſien. 91.
Guido de Turre Ep. Claromonten. 172. In Concil. Lugdunen. *II.* 370.
Guido Flamochetti Proc. Ord. 464.
Guido Maramaldus Inquiſitor Neapolitan. 604.
Guidottus Inquiſit. Lombardiæ 595.
Guillelmus Mareſteldius Card. 19.
Guillelmus Petri de Godiuo Card. 21. Ep. Sabinen. 281. Legat. de Lat. 344. Mag. Sac. Palat. 428.
Guillelmus de Moreca Archiepiſc. Corinthien. 70.
Guillelmus Sudrè Card. 24. eius ſcripta ibid. Ep. Maſſilien. 230. Oſtien. 253. Velitern. 317. Legat. de Lat. 344. Mag. Sac. Palat. 433.
Guillelmus Parui electus Archiep. Bituricen. 61. Trecen. 311.

Guillelmus de Militijs Patriar. Hieroſoly. mit. 47.
Guillelmus Lemouicenſis Archiep. Beneuenran. 60.
Guillelmus Gallus Archiep. Corinthien. 70.
Guillelmus de Hotum, ſeu Hodone Archiep. Dublinen. 73. Nunt. Apoſt. 136.
Guillelmus Peraldus Archiepiſc. Lugdunen. 82.
Guillelmus Gallus Epiſcop. Tarſen. 303. Suffragan. Lugdunen. 83.
Guillelmus de Lauduno Archiep. Toloſan. 106.
Guillelmus Gauantus Archiepiſcop. Viennen. 110. Mag. Sac. Palat. 429.
Guillelmus Gallus Ep. Anteraden. 125.
Guillelmus Noa Ep Aruen. 131.
Guillelmus Dulcinus Ep. Lucan. 219.
Guillelmus de Labora Ep. Cadurcen. 148.
Guillelmus de Podio Epiſc. Cariaten. 155. Geruntinen. 197.
Guillelmus Agieten. Ep. Danen. 185. Suffrag. Vintonien 324.
Guillelmus de Valen. Ep. Ebroicen. 188.
Guillelmus Balam Ep. Ebroicen. ibid.
Guillelmus Aranion Ep. Ilerden. 205.
Guillelmus de Lugduno Epiſcop. Lomberien. 218.
Guillelmus Durandi Ep. Mimaten. 624.
Guillelmus de Narbona Epiſcop. Namauſen. 246.
Guillelmus de Sagona Ep. Sagonen 281.
Guillelmus Rance Ep. Saien ibid.
Guillelmus Lombardus Ep. Scalen. 291.
Guillelmus Parui Ep. Siluanecten. 296.
Guillelmus Ligius Ep. Taurien. 304.
Guillelmus de Monte Catano Ep. Vrgellen. 326. Nunt. Apoſt. 355.
Guillelmus Aragonenſis Epiſcop. Teralben. 305.
Guillelmus Legatus de Latere 343.
Guillelmus Oleronius Collector Spolior. Apoſt. 365.
Guillelmus Bonderinenſis Mag. Sac. Palat. 427.
Guillelmus Dulcinus Proe. Ord. 464.
Guillelmus Gallus Pœnitent. Ap. 472.
Guillelmus de Narbona Pœnit. Ap. 473.
Guillelmus EtKa Romanor. Regis Maior Capellan. 496.
Guillelmus Carnotenſis S. Ludouici Reg. Gall. Maior. Capellan. ibid.
Guillelmus Arnaldus cum ſocijs Inquiſit. ſanguine laureatus 504.
Gulielmus Focus Inquiſit. Bononien. 632.
Guillelmus Sanctius Inquiſitor Aragoniæ 549.
Guillelmus de Colonico Inquiſitor Aragoniæ 549.
Guillelmus Aragonius Inquiſitor in Aragonia 550.
Guillelmus Coſta Inquiſit. Aragoniæ 550.
Guillelmus Caſella Inquiſitor Baleat. Inſul. 556.
Guillelmus Militis Inquiſitor Carcaſſonen. 561.
Guillelmus Pariſien. Inquiſ. Galliæ 579.
Guillelmus Paruus Inquiſit. Galliæ ibid.
Guillelmus de Barbarano Inquiſit. Tarraconen. 611.
Guillelmus Raymundi Inquiſit. Toloſan. 612. & 613.
Guillelmus Bernardi Inquiſ. Toloſan. ibid.
Guillelmus de Monte reuelli Inquiſit. Toſan. ibid.
Guillelmus de Morerijs Inquiſitor Toloſan. 614.
Guillerius Balam Ep. Betleemitan. 141. Hebronen. 202.
Gulielmus de Barbarano Ep. Candiæ 154.
Gundiſaluus Amonin Ep. Hieropolit. 204.
Gundiſaluus Hiſpanus Ep. Salmantin. 282.

H

Hanibaldus de Hanibalis Cardin. 14. Legat. de Lat. 344. Magiſt. Sac. Palat. 426.
Hector Ep. S. Iuſtæ 286.
Helias Saguin. Ep. Veſtan. 321.
Helizeus Cays in Concil. Trid. 392.
Henricus Lunguardus Archiep. Acheruntin. 51. Materan 84.
Henricus Filangerius Archiep. Baren. 60.
Henricus Kaltiſen. Archiep. Cæſarien. 66. Nidroſien. 91.
Henricus de Rauennato Archiep. Colonien. 67.
Henricus de Tauora Archiep. Goen. 77. Ep. Cochimen. 175.
Henricus de Monte Ep. Acerren. 114.
Henricus Nonis Ep. Andachaden. 620.
Henricus Dacus Ep. Birionen. 142.
Henricus Giube Ep. Conſtantien. 175.
Henricus Polonus Ep. Culmen. 183.

Hen-

Henricus Caſanello Ep. Ebroicen. 187.
Henricus de Praga Ep. Sebaſten. 293.
Henricus de Morſia Ep. Sidonien. 295.
Henricus de Grandonibus Epiſc. Sueſſan. 300.
Henricus Riuenius Epiſc. Venocoponen. 318.
Henricus de S. Hieronymo in Concil. Tridentin. 393.
Henricus Kaltiſen. de Confluentia Magiſt. Sac. Palat. 439. Inquiſit. Germaniæ 580.
Henricus Inſtitoris Inquiſit. Alemanię 547. & Germ. 587.
Herbordus Pannonius Ep. Bergomen. 139. In Conc. Lugdunen. II. 370.
Hermannus Nortop. Epiſcop. Benleucilonen. 139.
Hermannus IoiKurd Ep Lambergen. 209.
Hernandus de Silnio Ep. Vicen. 322.
Hermannus Vecolf Ep. Cryſopolen. 182.
Hiacynthus Subianus Vicarius Patriar. Cōſtantinop. 43. Archiep. Smirnen. 100. Ep. Edeſſen. 74.
Hiacynthus Serronus Ep. Arauxican. 128. Mimaten. 236.
Hiacynthus de Ceno Ep. Caietan. 149.
Hiacynthus Macripodari Chienſis Epiſc. Chiopien. 169. Scopien. 292.
Hiacynthus Petronius Ep. Melphiten. 233. Examinat. Epp. 404. Magiſt. Sacr. Palat. 452. Inquiſit. Neapolit. 604.
Hiacynthus Ceulus Ep. S. Marci 287.
Hiacynthus Tarugius Ep. Venuſin. 319.
Hiacynthus Libellus Secret. Cong Indic. 404. Examin. Epp. 405. Mag. Sac. Palat. 458.
Hiacynthus Frenatus Pœnitent. Ap. 487
Hiacynthus Balada Pœnitent. Ap. 488.
Hiacynthus Marmotta Inquiſitor Cremen. 566.
Hiacynthus Donzellus Inquiſitor Cremonen. ibid.
Hiacynthus Picchettus Inquiſitor Peruſin. 606.
Hiacynthus Ghiſulphus Inquiſitor Terdonen. 612.
Hieronymus Bernerius Inquiſitor Ianuen. 589. Card. 39. Epiſcop Albanen. 117. Aſculan. 132.
Hieronymus à Loayſa Archiep. Ciuit. Regum 66. Ep. Cartagen. 156. Inquiſitor Peruan. 606.
Hieronymus Xauierre Card. 35.
Hieronymus Quirinus Patriarcha Venetus 49.
Hieronymus Muzarellus Archiep. Compſan. 69. Nunt. Apoſt. 358. Magiſt. Sac. Palat. 446. Inquiſit. Neap. 604.
Hieronymus Zambecarius Ep. Alliſanus 294. Minerbin. 1013. Inquiſitor Regien. 608.
Hieronymus Pererius Suffrag. Eboren. 73. Epiſc. Calamacen. 149.
Hieronymus de Trieda Archiepiſcop. de Plata 95.
Hieronymus Baptiſta Nuzza Ep. Albarazin. 118. Baluaſten. 537.
Hieronymus Vielmus Ep. Argolicen. 130. Emonien. 189. Suffrag. Patauin. 261.
Hieronymus de Hipolito Archiep. Tarentin. 102.
Hieronymus de Fiſicis Ep. Ariminen. 131.
Hieronymus de Fornarijs Epiſcop. Bellicaſtren. 138.
Hieronymus Genuenſis Ep. Caphen. 154.
Hieronymus Cama Ep. Camplen. 152.
Hieronymus Ruſca Ep. Catraren. 161.
Hieronymus Contarenus Ep. Iuſtinopolit. 208.
Hieronymus Ruſca Epiſcop. Iuſtinopolit. ibid.
Hieronymus Clauigo Ep. Niochen. 249.
Hieronymus de Vinea Ep. Policaſtren. 267.
Hieronymus Almenſa Epiſcop. Policaſtren. 268.
Hieronymus Nicheſola Ep. Theanen. 306. in Concil. Trid. 392.
Hieronymus Politus Ep. Treuican. 312.
Hieronymus Treuiſanus Ep. Veronen. 321. in Concil. Trid. 392.
Hieronymus Ioannis orat in Concil. Florentin. 381.
Hieronymus Brauo in Concil. Trid. 392.
Hieronymus de Oleaſtro in Concil. Trid. ibid.
Hieronymus Barolus in Concil. Trid. 393.
Hieronymus de Pennafiel Proc. Ord. 466.
Hieronymus de Toledo eligitur Procurat. Ord. ibid.
Hieronymus de Viterbio Pœnitent. Apoſtol. 473.
Hieronymus Mancinus Pœnitent. Ap. 484.
Hieronymus Brixien. Inquiſ. Bergom. 558.
Hieronymus de Zauda Inquiſitor Brixien. 560.
Hieronymus Quintianus Inquiſ. Brix. 560.

Hieronymus Policius Inquiſitor Cremonen. 566.
Hieronymus *A*ceſti Inquiſit. Cremon. 566.
Hieronymus de Franchis Inquiſitor Ianuen. 589.
Hieronymus de Fauentia Inquiſitor Mantuan. 597.
Hieronymus Inquiſitor Poloniæ 607.
Hieronymus de Foſambruno Inquiſit. Regien. 608.
Hippolitus Maria Beccaria Commiſſar. S. Inquiſit. 543.
Hippolitus Maria Lancius Inquiſit. Cremonen. 566. Commiſſ. S. Inquiſit. 540
Homucius Inquiſitor Britanniæ 559.
Honorius Parma Inquiſit. Cremen. 565.
Hugo de *S.* Charo Card. 12. eius ſcripta ibid. Archiep. Lugdunen. 82. Legat. de Lat. 343. In Concil. *L*ugdunen. 369.
Hugo Seguin. Card. 17. eius ſcripta ibid. Archiep. Lugdunen. 82 Ep. Oſtien. 253. Veliterner. 317. Mag. Sac. Palat. 428.
Hugo de Bruzeo Archiep. Beneuentan. 60.
Hugo Rethus Archiep. Corinthien. 70.
Hugo de Neapoli Ep. Bethleemit. 140.
Hugo Stoquer, ſeu de Leſtequer *E*p. Trecen. 311. Veneten. 318.
Hugo *A*pocriſarius Apoſtolicus 365.
Hugo Ep. Troian. 313.
Hugo de Lanſana Pœnitent. Apoſt. 472.
Hugo Amelij Inquiſitor *T*oloſan. 613.
Hugo de Boniolis *I*nquiſit. *T*oloſan. ibid.
Hugo Nigri Inquiſit. *T*oloſan. 614.
Hugo de Vicentia Ep. *I*uſtinopolit. 208.
Hugo de Albinis Inquiſit. Aſten. 545.

I

IAcobus de Concos Archiep. Aquen. 52.
Iacobus Caſtelbonus Ep. Florentin. 75.
Iacobus de Voragine *A*rchiep. Ianuen. 79.
Iacobus *A*rchiepiſcop. Tranen. 106.
Iacobus de Coruo *A*rchiepiſc. Tololan. 106.
Iacobus Boncambius Ep. *B*ononien. 61. vbi per errorem dicitur *Io.*
Iacobus Tura Archiep. Tranen. 107. Ep. Lunen. 221.
Iacobus Campana Archiep. Tranen. 107. Nunt. Apoſt. 357.
Iacobus Gualterotti Archie. Turritan. 108
Iacobus Petri de Piſis Archiepiſc. Turritan. 109.
Iacobus Petrus de Pilagordis Epiſc. *Ar*golicen. 130.
Iacobus de Caſtro Arquato Ep. Albintimilien 119. Placentinus elect. 265.
Iacobus Gallus Ep. Baionen. 136.
Iacobus Fourrè Epiſcop. Cabillonen. 148. *A*bbas Lauriacen. 332.
Iacobus Sergius Ep. Minoren. 336.
Iacobus Altouita Ep. Feſulan. 192. Orator Reip. Florent. ad *I*nnoc. V*II*. 494.
Iacobus de Benefactis Ep. Mantuan. 224.
Iacobus de *B*ononia Ep. Mantuan. 224.
Iacobus Polonus Ep. Lacedemonien. 209.
Iacobus Arigonus Epiſcop. Lauden. 211. Tergeſtin. 306. Archiep. Vrbinat. 111. *I*n Concil. Piſan. 372. Conſtantien. 374. orat. ibid. 375. Recipit hoſpitio Io. XX*I*II ibid. Mag. Sac. Palat. 435.
Iacobus Polonus Archiep. Margarit. 225.
Iacobus Buſce Ep. Mariorum 226.
Iacobus de Raguſio Epiſc. Tribunen. 313. Mercanen. 233.
Iacobus de Mileto Ep. Mileuitan. 235.
Iacobus de Peruſio Ep. Narnien. 245.
Iacobus Cinus Epiſc. Termulan. 305.
Iacobus de Mileto Ep. Sebaſten. 292.
Iacobus de S. Maximo Ep. Tolonen. 309.
Iacobus de Gallutio Ep. Stabien. 299.
Iacobus de Vrbeueteri Ep. *S*ulmonen. 301. Valuen. 316. In Concil. *L*ugdunen. *II*. 370.
Iacobus Prior Spoletan. Nunt. Apoſt. 355.
Iacobus Aegidij Mag. Sac. Palat. 440.
Iacobus de Regno Proc. Ord. 464.
Iacobus de *B*rixia Procurat. Ord. ibid.
Iacobus de Concoſſio Pœnitent. Ap. 473.
Iacobus de Fiſicis Pœnitent. Ap. 473.
Iacobus de Vallerano *P*œnitent. Ap. 485.
Iacobus Clauerius Pœnitent. Ap. 485.
Iacobus Villattus *P*œnitent. *A*p. 486. Inquiſitor Auenionen. 555.
Iacobus Caiaza Orator Regis *N*eapolit. ad *B*onif. VI*II*. 493.
Iacobus Eſpingerins Inquiſ. Aleman. 547.
Iacobus de Brixia *I*nquiſit. Brixien. 560.
Iacobus de S. Ioanne Inquiſ. Cathal. 563.
Iacobus Hoochſtratanus Inquiſitor Colonien. 564.
Iacobus Meda Inquiſit. Drepanen. 557.
Iacobus è Suſato *I*nquiſit. Germaniæ 580.
Iacobus Sprengerius Inquiſitor Germaniæ 581.
Iacobus de Inuitiatis Inquiſit. Ianuen. 588.

Iacobus Niger *Inquiſit.* Ianuen. 589.
Iacobus Manſus Inquiſit. Siciliæ 610. Meliiæ 589.
Iacobus Tintus Inquiſit. Mutinen. 598.
Iacobus de Valentia Inquiſit. Patauin. 605.
Iacobus Grimaltus Inquiſit. Polon. 607.
Iacobus Roſſius Inquiſit. Poloniæ ibid.
Iacobus Inquiſit. Cracouien. ibid.
Iacobus de Cremona Inquiſit. Terdon. 611.
Iacobus Figinus Inquiſit. Terdonen 612.
Iacobus *Lapatice* Inquiſit. Toloſan. 614.
Iacobus de Piſis in Concil. Piſano. 629.
Ignatius Dantes Ep. Alatrin. 117.
Ignatius Ciantes Ep. *Biſacien.* 142. S. Angeli 284.
Ildebrandinus de Cluſio Pœnit. Ap. 473.
Imberius Gallus Ep. Ciſtaricen. 169.
Inguerardus Sugnart Epiſcop. Antiſſiodoren. 126.
Innicus de Brizuella Ep. Segobien. 293.
Innocentius Papa *V.* 2. eius geſta in Pontificatu 3. eius ſcipta ibid.
Innocentius de Sora Pœnitent. *Ap.* 485.
Inquiſitores ab hæreticis mactati. 503.
Inquiſitores in Vrbe 509.
Inquiſitores in Orbe 547.
Io. Morlandinus Card. 23. eius ſcripta ibid.
Io. de Nouocaſtro Card. 26. Ep. Niuernen. 249. Oſtien. 253. Tullen. 315. Mag. Sac. Palat. Pſeudo-Pont. 459.
Io. Dominici Cardin. 27. eius ſcripta 28. Cõmendat. Eccl. Tropeien. 314. Orator Reipubl. Florentin. 494. Præſes Concil. Conſtantien. *366.* In Piſan. 372. indicit Greg. XII. ad deponendum Pontificatũ 174. eius in hoc Procurat. 374. deponit Cardinalatũ ibid. Archiep Raguſin. 95.
Io. Caſanoua Card. 28. eius ſcripta ibid. Ep. Bonſan. 145. Elnen. 188. Gerunden. 197. Legat. de Lat. 345. Mag. Sac. Palat. 437.
Io. Turrecremata Card. 28. *Ep.* Orenſan. 252. Sabinen. 281. In Concil. Baſileen. 377. Florent. 381. ibid. diſputat. 381. mittitur ad Bituricen. Synodum ibid. Defenſor Fidei 395. Mag. Sac. Pal. 437.
Io. *Aluarez* de *Toledo* Card. 33. Ep. Burgen. 65. Archiep. Compoſtell. 68. Ep. Corduben. 179. Abbas de Olera 332. Gen. Inquiſit. Hiſp. 539.
Io. de Bardonio Patriarcha Alexandr. 44.
Io. de Prouincia Franciæ Archiep. Arelaten. 54.
Io. Eſpilla *A*rchiep. Acheruntin. 51. Materan. 84.
Io. Hiſpanus Archiep. *A*rboren. 54.
Io. Archiep. Antibaren. 52.
Io. de Vico Patriarcha *A*ntiochenus 45.
Io. de Vercellis Patriarcha Hieroſolymit. electus 45. quid de Pontificatu 32.
Io. de Allodijs Ep. Pariſien. 92.
Io. *A*rchiep. Armeniæ 56.
Io. de Derlinton Archiep. Dublinen. 73.
Io. Sabellus Ep. Bononien. 61.
Io. de Duranol Archiep Duracen. 73.
Io. de Podio *A*rchiep. Ebredunen. 74.
Io. de Ratzieioco Suffrag. Arch. Gneſnen. 76. Ep. Theodoſien. 307.
Io. de Paſſauijs Archiep. Saceran. 97.
Io. Viſilienſis Archiepiſcop. in Dacia 72.
Io. de Alcolares Archiep. Inſulæ Hiſpaniolæ 80.
Io. Patiſiottus Suffrag. *L*ugdunen. 83.
Io. Columna *A*rchiep. Meſſanen. 85. Nicoſien. 91. Vicarius D. Papæ 342.
Io. Salomonius Archiep. Mazaren. 88.
Io. de Polo Archiep. Piſan. 93.
Io. Prior Raguſinus *A*rchiep. Raguſ. 95.
Io. Franciſcus de Ruere Archiep. Taurinen. 103.
Io. Hurtadus recuſat *A*rchiepiſcop. Hiſpalen. 104.
Io. Babynghe Archiep. Tuamen. 919.
Io. Barlei Archiep. Tuamen. 108.
Io. Faber Suffrag. Viennen. 110. Ep. Tarſen. 303.
Io. Bifilien. Archiep. Vpſalen. 111.
Io *Velaſquez* Ep. Abulen. 113.
Io. Mathæus Valdinas Ep. *A*ccernen. 113. in Concil. Trid. 393.
Io. de Monte Ep. *A*zoien. 621.
Io. de Colmis Ep. Vergen. 321.
Io. Petrus Bonus Ep. Minoren 237.
Io. Georgius de Padella Ep. Ciuit. Ducalis 171.
Io. Rutheni Ep. Conſtantien. 175.
Io. Lopez Ep. Crotonen. 181.
Io. Flander Ep. Cuben. 183.
Io. Cabezzas Ep. Cuben. 183.
Io. Polonus Ep. Culmen. 183.
Io. Zodlant Ep. Culmen. 183.
Io. Solanus Ep. Cuſchen. 184.
Io. Engueia Ep. Dertuſen. 185. Ilerden. 205. Vicen. 322.
Io. Izquedo Ep. Dertuſen. 186.
Io. Ep. Dioniſien. ibid.

Io. Tu-

Io. Turenſis Ep. Dolen. 187.
Io. Iolui Ep. Ebronen. 188.
Io. Peronius Ep. Ebronen. 188.
Io. de Aldobrandinis Ep. Eugubin. 190.
Io. de Bertoldis Ep. Fanen. 191.
Io. Viſilien. Ep. Firilanden. 193.
Io. Ep. Gebelden. 196.
Io. Zelies Ep. Glandeuen. 198.
Io. Ramirez Ep. Guatimalen. 200.
Io. Conzalez Ep. Guatimalen. 200.
Io. Alberti Suffragan. Halberſtadien. 202. Ep. Tripolen. 313.
Io. Gzodlant Ep. Hildesheimen. 203.
Io. Maria Canigianus Ep. Hipponen. 203. Abbas Generalis Vallis Vmbroſ. 331.
Io. Bapt. Ep. Hipponen. 203. & Vticen. 327. Suffrag. S. Thomæ in Ind. 289.
Io. Fulginaten. Ep. Hortan. 204.
Io. Pariſiottus Ep. Ierapolit. 204.
Io. de Venetijs Ep. Iuuenacen. 208.
Io. Ep. Chiouien. 209.
Io. Cracouien. Ep. Lacedemonien. ibid.
Io. Maria Guanzellus Epiſcop. Polymnianen. 268.
Io. Monſirgis Ep. Acconen. 115.
Io. Saulius Ep. Alerien. 120.
Io. de Viedma Ep. Almerien. 122.
Io. Lambertus Suffrag. Andegauen. 123. Ep. Vorien. 326.
Io. Renolius Ep. Arauxican. 128.
Io. Stoicus Ep. Argentinen. 129. Preſes Concil. Baſileen. 366. in eo diſputat cum Bohemis 378.
Io. Scandelandus Ep. Auguſtenſis 134.
Io. Baptiſta Zamoiski Ep. Baccouien. 135.
Io. Ruager Suffrag. Bambergen. 137. Ep. Nathuren. 245.
Io. Hiſpanus Ep. Beinten. 138.
Io. Græcus Ep. Berithenen. 140.
Io. de la Robia Ep. Bertinorien. 140. & Foropopilien. 194.
Io. Mercatus Ep. Bethleemitan. 141.
Io. Bilarus Ep. Bethleemitan. 141.
Io. Theutonicus Ep. Boſnen. 144.
Io. Tomcus Ep. Boſnen. 145. Suffrag. Zagabrien. 328.
Io. de Quemada Ep. Calagurrit. 149.
Io. de Auerſa Ep. Caiacen. 148.
Io. à Pedrazza Ep. Canarien. 153.
Io. è Salamanca Ep. Canarien. ibid.
Io. à Saruia Ep. Canarien. ibid.
Io. Alcolares Ep. Canarien. ibid.
Io. Gilbertus Ep. Cangen. 154.
Io. de Montaluo Ep. Cartagen. 156.
Io. de Drada Ep. Cartagen. ibid.
Io. Coloſuarinus Epiſcop. Canadien. 152. in Concil. Trid. 392.
Io. Accreſta Ep. Caſcttan. 157.
Io. de Podio Nucis Epiſc. Catanen. 160. Nunt. Apoſt. 357. In Concil. Conſtantien. 379. Prorex Siciliæ 490.
Io. Gactus Ep. Catanen. 160. & Cephaledit. 164. Abbas 331.
Io. Letexerot Ep. Cenomanen. 163.
Io. Ruthenus Ep. Ceretén. 165.
Io. Opatouicen. Ep. Chelmen. 166.
Io. Obſini Ep. Cryſopolitan. 169.
Io. Iſambardus Ep. Cryſopolit. ibid.
Io. Letexerot Ep. Citren. 170.
Io. de Viterbio Ep. Ciuitaten. 170.
Io. Magneſius Ep. Ciuit. Caſtellan. ibid.
Io. Hiſpanus Ep. Ciuitatis de Circo ibid.
Io. Leo Romanus Ep. Lanrien. 211.
Io. Vnder Ep. Laudanen. ibid.
Io. Helchiſades Ep. Laudanen. ibid.
Io. Gallus Ep. Laudunen. 212.
Io. Baptiſta à Mari Ep. Lauellen. ibid.
Io. de Alemania Ep. Lauſanen. 213.
Io. del Pozo Ep. Legionen. ibid.
Io. Validire Ep. Leonen. 214.
Io. Ilenuyer Ep. Laxoui en. ibid.
Io. Cellius Ep. Lidmen. 215.
Io. Hibernus Ep. Limiricen. ibid.
Io. de Catania Ep. Liparen. ibid.
Io. de Pingh Ep. Liſmoren. 217.
Io. Piſanus Ep. Litteren. ibid.
Io. de Conceſſio Ep. Lodouen. ibid.
Io. Theuthonicus Ep. Lomberien. 218.
Io. del Pozo Ep. Lucen. 219.
Io. de Pietate Ep. Machaen. 222.
Io. Alemanæ Ep. Maioricen. 223.
Io. Garzia Epiſc. Maioricen. ibid. & Vſellen. 327.
Io. de Montepeſſulano Ep. Maſſilien. 229
Io. Iolui Ep. Gibennen. 231.
Io. Ep. Miſſinen. 238.
Io. Lopez Ep. Nominis Ieſu 250. Monopolit. 239.
Io. Didacus à Duart Ep. Nouę Segob. 250.
Io. de Gronnouo Ep. Muſtorien. 242.
Io. Baptiſta Faleſius Ep. Mutilen. 242.
Io. Ruager Ep. Naturen. 245.
Io. Simonis Ep. Nazouanen. 246.
Io. Ep. Nicien. 248.
Io. Friburgen. Ep. Offunen. 253.
Io. de Morales Ep. Pacen. 256. Ghieni 95.

Io. Hi-

Io. Hiſpanus Ep. Pacen. 256.
Io. de Catania Ep. Pacten. 257.
Io. Marquer Ep. Pacten. ibid.
Io. Maria Guanzellus Ep. Polymnianen. 268. Mag. Sac. Palatij 450.
Io. de Venetijs Ep Parentin. 260.
Io. Lombardus Ep. Placentinus. 265.
Io. Balthesa Ep. Roffen. 280.
Io. ex Dacia Ep. Roſckilden. ibid.
Io. Carnutenſis Ep. Ruſſionen. ibid.
Io. Hoppe Ep. Ruthenen. ibid.
Io. Caſtellanus Ep. Salmantinen. 282.
Io. Maria Tapparellus Ep. Salutiar. 283.
Io. de Arguinao Ep. S. Crucis de la Sierra 285.
Io. Piccardus Ep. Ratiſponen. 277.
Io. Mendez Ep. S. Marthæ 288.
Io. de Eſpenier Ep. S. Marthæ ibid.
Io. de Conſtantia Ep. Scopien. 292.
Io. de Senis Ep. Sichien. 296.
Io. Sproton Ep. Sodoren. 297.
Io. Sorreius Ep. Soren. 298.
Io. Alemanæ Ep. Syracuſan. 303.
Io. Andreas Garge Ep. Syren. ibid.
Io. de Benedicto Ep. Tarſen. 304.
Io. de Florentia Ep. Teteliccn. ibid.
Io. Stephanus de Orbieta Epiſcop. Telelin. 305.
Io. de Gebenna Ep. Tiburtin. 308. Tinien. 309.
Io. de Garbioto Ep. Tolonen. ibid.
Io. Ep. Tongaren. 310.
Io. Muſarech Ep. Tribunen. 312. & Mercanen. 234. vbi dicitur factus Epiſc. 16. Cal. Ianuarij anno. 1518. dicas 8. Cal. Ian. anno 1418.
Io. de Pinc Ep. Vateforden. 317.
Io. Abrahardi Ep. Veneien. ibid.
Io. Valydire Ep. Veneten. 318.
Io. Muzauillo Ep. de Venezuola ibid.
Io. de Portugal Ep. Viſen. 325.
Io. Scandelandus Ep. Vormatien. 326.
Io. de Caſtro electus Ep. Veræpacis 320.
Io. Fernandez Ep. Veræpacis ibid.
B. Io. Vicentinus Nunr. Apoſt. 353. Commiſſarius Pontificius 363.
Io. de Monteſono Collector Spol. Apoſtol. 365.
Io. Nyder Legatus Concilij Baſileen. 367. & 378.
Io. Nucibo in Concil. Conſtant. 374.
Io. de Conſtantinopoli in Concil. Conſtantien. 375.
Io. Texerius Mag. Gen. interfuit Concil. Baſileen. 377.
Io. Capreolus in Concil. Baſileen. 378.
Io. de Monte Nigro in Concil. Ferrarien. 379. & in Florentino diſputat 380.
Io. Gallo in Concil. Trid. 392.
Io. de Ludenna in Concil. Trid. 393.
Io. Valdehuſenius Capellanus Gregorij IX. 400.
Io. de Lemoyſi Mag. Sac. Palat. 433.
Io. Morlandinus Mag. Sac. Palat. ibid.
Io. de Tambaco Mag. Sac. Palat. 434. Orator Caroli Regis Roman. ad Clementem VI. 493.
Io. de Conſtantinopoli Magiſt. Sacr. Palat. 437.
Io. Nannius Mag. Sac. Palat. 442.
Io. de Ferraria Mag. Sac. Palat. ibid.
Io de Candido Lector Sac. Palat. 461.
Io. Clerici Baccal. extraord. Sacr. Palat. ibid.
Io. de Raguſio Proc. Ord. 464.
Io. de Fenario Proc. Ord. 466.
Io. de las Queuas Proc. Ord. 467.
Io. Aſturicenſis Proc. Ord. 468.
Io. de Valdehuſen. Pœnitent. Apoſt. 472.
Io. de Venetijs Pœnitent. Ap. 473.
Io. Andreæ Florentin. Pœnitent. Ap. 474.
Io. Icard Pœnitent. Apoſt. 487. Inquiſitor Auenionen. 556.
Io. Berlenthon Orator Regis Angl. ad Nicolaum III. 492.
Io. Hiſpanus Orator Regis Hiſpan. ad Bonifac. VIII. 493.
Io. Gactus Orator Reg. Sicil. ad Sixtum IV. 495. Inquiſitor Meſſanen. 598.
Io. Hungarus Inquiſit. Hungarię 587. Pannoniæ 604. ſanguine laureatus 504.
Io. Polonus Inquiſitor ſanguine laureatus 507.
Io. Eſconfeld Inquiſitor ſanguine laureatus 508.
Ioanneſchus Apecius Pœnit. Apoſt. 485.
Io. Longares Inquiſit. Aragoniæ 550.
Ioannes Francus Inquiſior Aragoniæ 552.
Io. de Coluera Inquiſitor Aragoniæ 553.
Io. Enguera Inquiſitor Aragoniæ, Nauarræ, Valentiæ & Cathaloniæ ibid.
Io. Paul in eiſdem Regnis Inquiſitor ibid.
Io. Franco Inquiſitor Aragoniæ 554.
Io. Feran Inquiſitor Auenionen. 555.
Io. Gomes Inquiſitor Barchinonen. 557.
Io. Nauardu Inquiſit. Barchinonen. ibid.

Io. Bapt. de Grattatolis Inquiſitor Bergomen. ibid.
Io. Cereſolus Inquiſit. Bergomen. ibid.
Io. de Conſulis Inquiſit. Bergomen. ibid.
Io. Baptiſt. Raymundus Inquiſitor Bergomen. 558.
Io. Ludouicus Bona Inquiſit. Bergom. ibid.
Io. Inquiſit. Boemiæ. ibid.
Io. Taſcherius Inquiſit. Bononien. 559.
Io. Boizin Inquiſitor Brandeburgen. ibid.
Io. Coſſat Inquiſit. Britanniæ ibid.
Io. de S. Miniate Inquiſit. Brixien. 560.
Io. de Grandino Inquiſit. Brixien. ibid.
Io. de Prato Inquiſit. Carcaſſonen. 561.
Io. Dobleti Inquiſit. Carcaſſonen. ibid.
Io. Comes Inquiſit. Cataloniæ 562.
Io. Thomas Inquiſit. Catalon. 563.
Io. Enguera Inquiſitor Catalon. ibid.
Io. Paul Inquiſit. Catalon. ibid.
Io. Franciſcus Inquiſit. Cæſerauguſt. ibid.
Io. Philippus Frid Inquiſit. Colonien. 565.
Io. Maria Fioranus Inquiſit. Cremen. ibid.
Io. Paulus Fieſcus Inquiſit. Cremen. ibid.
Io. Maria Capella Inquiſit. Cremon. 566.
Io. Coccinus Romanus Inquiſit. Cremonen. ibid.
Io. Dominicus Rogerius Inquiſit. Cremonen. ibid.
Io. Dominicus Aluigius Inquiſitor Senen. 577.
Io. Vuabai Inquiſit. Galliæ 579.
Io. Coſart Inquiſitor Galliæ ibid.
Io. Bunderus Inquiſit. Gandauen. ibid.
Io. Scandelandus Inquiſit. Germaniæ 580.
Io. Gallus Inquiſit. Græciæ 581.
Io. de S. Martino Inquiſit. Hiſpalen. 586.
Io. Homac Inquiſit. Hollandiæ ibid.
Io. de S. Iuſta Inquiſit. Luſitaniæ 597.
Io. Rheda Inquiſit. Meliten. 598.
Io. de Monte Tedeone Inquiſitor Mutinen. 599.
Io. Vincentins Reghettia Inquiſit. Mutinen. ibid. Terdonen. 612.
Io. Franco Inquiſit. Nauarræ 600.
Io. Enguera Inquiſit. Nauarræ ibid.
Io. Pol Inquiſit. Nauarræ. ibid.
Io. de Auerſa Inquiſitor Neapolit. 602.
Io. Vincentius de Valentia Inquiſitor Papien. 605.
Io Parmen. Inquiſitor Parmen. ibid.
Io. Inquiſit. Vratislauien. 607.
Io. de Argentina Inquiſitor Saxoniæ 610.
Io. Braſeatotis Inquiſit. Poloniæ ibid.
Io. Prior Cracouien. Inquiſitor Poloniæ 607.
Io. Aduocati Inquiſitor Poloniæ ibid.
Io. Inquiſitor Poloniæ ibid.
Io. Annemiri Inquiſit. Prouinciæ 608.
Io. Murius Inquiſitor Terdonen. 611.
Io. Michael Inquiſit. Terdonen. ibid.
Io. Maria Fagnanus Inquiſitor Terdonen. ibid.
Io. â S. Petro Inquiſitor Toloſan. 613.
Io. de S. Benedicto. Inquiſitor Toloſan. ibid.
Io. Galandi Inquiſit. Toloſan. ibid.
Io. Vigoroſi Inquiſit. Toloſan. ibid.
Io. de Molendinis Inquiſitor Toloſan. 614.
Io. Dominicus Regius Inquiſitor Toloſan. ibid.
Io. Hoiret Inquiſit. Valentin. 615.
Io. Ortes Inquiſitor Valentin. ibid.
Io. de Epilla Inquiſitor Valentin. ibid.
Io. Gablus Inquiſit. Vallachiæ ibid.
Io. Kramonchel Inquiſitor in Vueſtphalia 616.
Io. Vincentius Paulinus Inquiſitor Bononien. 632.
Io. Bapt. de Iudicibus Archiepiſc. Amalphit. 51.
Io. Bapt. Setignanus Ep. Scalen. 291.
Io. Bapt. Legrans Ep. Tricaſtin 313.
Io. Bapt. Lancius Inquiſitor Ianuen. 589. Secretarius Congreg. Indicis 403. Mag. Sac. Pal. 450.
Io. Bapt. de Marinis Secretar. Congregat. Indicis. 403.
Io. Bapt. de Martinengo Commiſſar. S. Inquiſit. 546.
Io. Bapt. Righius Inquiſit. Cremen. 566.
Io. Bapt. de Lugo Inquiſit. Cremen. ibid.
Io. Bapt. Chiarinus Inquiſitor Brixien. 560.
Io. Baptiſta de Finario Inquiſitor Brixien. ibid.
Io. Bapt. Borellus Inquiſitor Cremon. 566.
Io. Bapt. Præmolus Inquiſitor Cremonen. ibid.
Io. Bapt. Burgus Inquiſitor Ianuen. 589.
Io. Bapt. Boſellus Inquiſit. Ianuen. ibid.
Io. Bapt. Boſſius Inquiſit. Ianuen. ibid. Terdonen. 612.
Io. Bapt. Caſſanus Inquiſit. Regien. 609.
Io. Chryſoſtomus Viola Prædicator Hæretcot. 405.

Io. Chri-

Io. Chryſoſtomus Iauellus Prædicat. Hæbreor. 406.
Io. Chryſoſtomus de Burgo Pœnitent. Apoſt. 468.
Io. Chryſoſtomus Poſnanien. Inquiſit. Polon. 607.
Iordanus Sabellus Ep. Patauin. 261. Commiſſar. Apoſt. 364.
Iordanus de Montecucco Epiſc. Bobien. 143. Abbas. 333.
Ioſeph Maria Auila Ep. Campanien. 152. Satrianen. 291. Præd. Hæbr. 405.
Ioſeph Maria Pizinus Ep. Caprulen. 155.
Ioſeph à Cornea Epiſcop. Caſertan. 158. Squillacen. 279. Vrbeuetan. 326.
Ioſeph Ciantes Epiſcop. Marſicen. 226. Præd. Hæbr. 405.
Ioſeph Gonzalez Epiſcop. Palentin. 259. Pampilonen. ibid. Archiep. Burgen. 64.
Ioſeph Maria Bonaldus Archiep. Antibaren. 52.
Ioſeph Maria Vicecomes Inquiſitor Alexandriæ. 547.
Iſidorus Aliaga Archiep. Valentin. 110. Epiſc. Albarazin. 118. Dertuſen. 186.
Iſidorus Brixienſis Inquiſitor Bergomen. 558.
Iſnardus Tacconus Patriarcha Antiochen. 45. Archiep. Theban. 104. Eccl. Papien. Adminiſtrat. 260. Pœnitenciar. Apoſtol. 473.
Iſnardus Patriarcha Aquileien. 47.
Iſnardus de Aquis Ep. Senecen. 294.
Iuo Gallus Archiepiſc. Nazaraten. 88.
Iuo Iorſiue Maior Capellanus Regis Angliæ. 496.
Iulianus Garges Ep. Carolen. 156.
Iulianus Marocci Epiſc. Sulcitanen. 301.
Iulianus de Mileto Ep. Cephaledic. 163. Inquiſitor Siciliæ. 610.
Iulianus de Angelis Ep. Giropetien. 197.
Iulianus Naldi Proc. Ord. 464.
Iulius Doffus Epiſc. Alexanen. 122.
Iulius Pauelius Ep. S. Leon. 288. Archiep. Surrentin. 101. Epiſc. Veſtan. 321. in Concil. Trident. 392. Vicar. Gener. Archiep. Neapol. 91.
Iulius Nicolienſis Epiſc. Bonen. 144.
Iulius Ferrarius Inquiſit. Cremonen. 566.
Iulius Mercorius Inquiſit. Papien. 605.
Iuſtinianus Vagnonus Inquiſitor Ianuen. 569.

K

Kenardus è Villaco Epiſcop. Teſcilicen. 304.

L

Lactantius Ramſoldus Commiſſ. S. Inquiſit. 543.
Landulphus Archiepiſc. Acheruntin. 50. Materan. 84.
Landulphus de Neapoli Epiſcop. Vicoaquen. 323.
Lapus de Florentia Proc. Ord. 463.
Latinus Malabranca de Vrſinis Card. 16. Epiſc. Oſtien. 253. Veliter. 317. Legat. de Lat. 344. Gubernator Vrbis. 396. Generalis Inquiſitor in Vrbe 509. & 539.
Laurentius de Parma Patriar. Graden. 48.
Laurentius Archiepiſcop. Acheruntin. 50. Materan. 84.
Laurentius Blundi Archiepiſcop. Complan. 68.
Laurentius Petri Iacopini Epiſcop. Acchadien 619.
Laurentius de Sicilia Ep. Alexanen. 121.
Laurentius Pinon. Ep. Antiſiodoren. 125.
Laurentius de Ballachijs Epiſcop. Ariminen. 131.
Laurentius de Viterbio Epiſcop. Ciuitaten. 170.
Laurentius Dominicus Ep. Sagonen. 28.
Laurentius Suarez Ep. Seguntin. 294.
Laurentius de Bernardis Epiſc. Coronen. 180. Suffrag. Oſtien. 253.
Laurentius Venerius Ep. Motonen. 241.
Laurentius de Tuderto Internunt. Ap. 355
Laurentius de Vercellis Inquiſitor Taurinen. 611.
Laurentius Magius Inquiſ. Terdonen. ibid.
Lazarus Pelizarius Ep. Nuſcan. 251.
Leander Albertus Inquiſit. Bononien. 632
Leo Epiſc. Alerien. 120.
Leonardus de Chio Archiepiſcop. Leſbien. 81.
Leonardus de Marinis Archiep. Lancianen. 81. Epiſc. Alben. 118. Suffr. Mantuan. 224. & Peruſin. 263. Nunt. Apoſt. 358. in Concilio Trident. 392.
Leonardus Romanus Epiſcopus Aquilan. 127.

Leonardus de Montefalco Epiſcop. Caſtren. 160.
Leonardus Ziiardius Ep. Miſſinen. 238.
Leonardus Germanus Ep. Soldaren. 619.
Leonardus Epiſc. Velleren. 316.
Leonardus Germanus Ep. Sodoren. 297.
Leonardus Staiij de Datis Præſes Concil. Papien. 376. In Conc. Conſtantien. 375. Errores Io. Hus examinat, & damnat. ibid. fit Elector Martini V. 376. Mag. Sac. Palat. 436.
Leonardus de Manſuetis Magiſt. Sac. Palat. 440.
Leonardus de Neapoli Ep. Alacen. 117. Capellanus Caroli Reg. Neapolit. 496. Inquiſitor Neapolit. 603.
Leonardus de Florentia in Concil. Piſano. 629.
Lucas de Neapol. Archiep. Hidruntin. 77. Ep. Caſtren. 160 In Conc. Viennen. 371.
Lucas Caſtellinus Ep. Catacen. 160. Proc. Ord. 469.
Lucas Epiſc. Triuentin. 313.
Lucas Manellus Epiſc. Auximat. 621. Fanen. 191. Ziconen. 329.
Lucas Spigarolus Epiſc. Sibinicen. 295.
Ludouicus de Varuins Archiep. Narbonen. 87 Inquiſitor Auenionen. 555.
Ludouicus de Viualdis Ep. Arben. 129.
Ludouicus de Ventijs Ep. Arnen. 132.
Ludouicus de Bergomo in Epiſc. Bergomen. 139.
Ludouicus de Viterbio Ep. Signin. 296.
Ludouicus Longus Ep. Motonen. 241. Callien. 151.
Ludouicus Cifuentes Ep. Meriden. 234.
Ludouicus de Lagoria Ep. Lauellen. 212.
Ludouicus Combonet Ep. Criſopiten. 182 Aueneten. 134.
Ludouicus Ep. Hierapolit. 204.
Ludouicus Aliaga Magnus Archimandrita 329. Inquiſ. Generalis Hiſpaniæ. 585.
Ludouicus Valliſoletanus in Concil. Conſtantien. 374.
Ludouicus de Sotomaior in Concil. Trident. 392.
Ludouicus Yſtella Mag. Sac. Palat. 451.
Ludouicus Vincentius Lector Sacri Palat. 460.
Ludouicus de Ferraria Proc. Ord. 464.
Ludouicus Valliſoletanus Orator Regis Caſtellæ in Conſtantien. Concil. 494.
Ludouicus Bergom. Inquiſit. Bergom. 558.
Ludouicus Pezzatus Inquiſ. Cremen. 566. Mutinen. 599.
Ludouicus de Piſis Inquiſitor Piſan. 577.
Ludouicus Rocheto Inquiſit. Toloſan. 614.
Luinus Brunſtet Ep. Dionyſien. 186.
Lupus Batientos recuſat. Archiep. Compoſtellan. 68. Epiſc. Abulen. 113. Conchen. 178. Segobien. 293. Magn. Cancell. Hiſp. 491. Inquiſitor Hiſpaniæ. 583.
Lupus Ep. Lindinen. ſeu Liden. 215.

M

Macarius Ludia Ep. Laodicen. 210. Suffrag. Cracouien. 181.
Magneſius Archiep. Tranen. 106.
Magneſius de Neapol. Ep. Lubren. 218.
Mamimertus Ep. Ebronen. 202.
Marcheſinus de Monopoli Inquiſit. Neapolit. 602.
Manfredus Orſinis Inquiſit. Parmen. 605.
Manfredus Inquiſit. Germaniæ. 580.
Manſuetus Pichitus Epiſc. Ebronen. 188.
Marcheſanus Epiſc. Draconarien. 187.
Marcorius Ludia Ep. Cardicen. 155.
Marcus Armenus Archiep. Ameniæ. 58.
Marcus Cataneus Archiepiſc. Rhodien. 97 Suffrag. Ianuen. 80.
Marcus Matoldus Archiep. Rhegien. 96.
Marcus Roncionus electus Archiep. Piſan. 94. Viƀinaten. 111.
Marcus Ardinghellus Ep. Gametinen. 151. Hadrianen. 202. Pennen. 261.
Marcus Ep. Griſopolen. 199.
Marcus Laureus Epiſc. Campanien. 152. Satrianen. 290. in Concil. Trident. 392. & 394.
Marcus Iuſtinianus Ep. Chien. 168.
Marcus de Verona Ep. Clodien. 173.
Marcus Medices Epiſc. Clugien. 174. in Concil. Trident. 393.
Marcus de Nouaria Epiſc. Emonien. 189.
Marcus Bannetius Ep. Iulmen. 207.
Marcus Zaureus Epiſc. S. Erini. 285.
Marcus Capellanus Innocentij V. 401.
Marcus Valadares Proc. Ord. 467.
Marcus de Marcianiſio Proc. Ord. 468.
Marcus de Maroldis Inquiſitor Neapolit 604.
Marianus Polonus Ep. Laodicen. 210.
Marinus Canti Epiſcop. Stephanen. 299. Beriden. 612.

Marius Ambroſius Capellus Epiſc. Anrequeren. 125. Ipren. 207. Antuerpien. 126.
Martinus Armenus Archiepiſcop. Armeniæ. 617.
Martinus Bononien. Archiepiſc. Armachan. 54.
Martinus Strempus Archiep. Gneſnen. 76. Maior Pœnitent. 338. Capellan. Nicolai III. 401.
Martinus de Lignano Archiep. Sipontin. 100. Ep. Geruntin. 197.
Martinus Porreus Ep. Atrebaten. 134. Orator Ducis Burgund. in Concil. Conſtanſien. 494.
Martinus de Corduba Ep. Dertuſen. 185. Cordüben. 179. Placentinen. 265. in Concil. Trident. 392.
Martinus Polonus Ep. Polacen. 267.
Martinus de Colangijs Ep. Niuernen. 249.
Martinus Vaſquez Ep. Portus diuitis. 269.
Martinus de Calataias Ep. S. Marthę 287.
Martinus de Aretio Proc. Ord. 463.
Martinus de Claris Inquiſit. Brixien. 560.
Martinus de S. Angelo Inquiſitor Cæſaraugust. 563.
Martinus Iuſtinianus Inquiſit. Ianuen. 589
Martinus Kaczer Inquiſitor Poloniæ. 607.
Martinus Spora Inquiſ. Vratislauien. ibid.
Martinus Tilles Inquiſitor Valentin. 615.
Matthæus Vrſinus Card. 22. Archiep. Sipontin. 99. Panormitan. 92. Ep. Agrigentin. 116. Sabinen. 281. Vicarius Papalis 340. Orator S. P. Q. R. ad Ioannem XXII. 493.
Matthæus Patriarcha Conſtantinopol. 43.
Matthæus Armenus Archiep. Armeniæ 55.
Matthæus Eraſmus Archiep. Armeniæ 58.
Matthæus de Coſtino Archiepiſc. Corinthien. 70.
Matthæus de Empoli Archiepiſcop. Rhodien. 97.
Matthæus Bandellus Ep. Aginnen. 115.
Matthæus de Adria Ep. Polymnian. 268. Inquiſit. Neap. 602.
Matthæus de Catania Ep. Pacten. 257. Liparen. 216.
Matthæus Bonimpertus Ep. Mantuan. 224. in Concil. Baſilcen. 377.
Matthæus de Brunis Ep. Sueſſan. 300.
Matthæus Lulmus Ep. Laodicen. 210. Impugnat Conciliab. Piſan. 382.
Matthæus Serra Ep. Teralben. 305.
Matthæus primus Abbas in Ordine 330.
Matthæus de Finario Lector Sac. Pal. 460.
Matthæus Lachius Pœnitent. Ap. 475. Inquiſit. Peruſin. 606.
Matthæus de Caſtro Maris Inquiſit. Neapolit. 601.
Matthæus de Ponciaco Inquiſitor Neapolit. 602. & Siciliæ. 610.
Matthias Ep. Biduanen. 622.
Matthias Conradi Inquiſit. Poloniæ 607.
Matthias Flori Inquiſitor Aragoniæ 552. Poloniæ ibid.
Matthias de la Rapita Inquiſit. Roſſilionis 609.
Mauritius Vsk Ep. Aduren. 620.
Mauritius de Colangijs Epiſcop. Niuernen. 249. Pœnitent. Ap. 474.
Maximus Guazzonus Inquiſitor Mutinen. 599. Papien. 605.
Melchior Cribellus Epiſc. Tagaſten. 303. Suffrag. Vercellen. 319.
Melchior Cano Ep. Canarien. 153.
Melchior Moſticenſis Inquiſitor Poloniæ 607.
B. Meynardus Ep. Liuonum 217.
Michael Ghiſlerius Inquiſit. Comen. 565. Card. 35. eligitur Pontifex 5. Ep. Montis Regalis 241. Nepeſin. 247. Sutrin. 302. Sum. Inquiſitor 336. eius geſta in pontificatu 5. inſtituit Inquiſitores 523. Commiſſ. S. Inquiſit. 541.
Michael Bonellus Card. 36. Ep. Albanen. 117. S. R. E. Camerarius 335. Papalis Vicarius Sixti V. 340. Legat. de Lat. 352. Magn. Prior Vrbis 597.
Michael Mazarinus Cardin. 40. Archiep. Aquen. 52. Prorex Catal. 490 Orator Reg. Fran. ad Pont. Innoc. X. 495. Mag. Sacr. Palat. 455. General. Inquiſitor. 540.
Michael Pauli de Pelagallo Ep. Senen. 99. 945.
Michael Murianenſis Archiepiſcop. Spalaten. 102.
Michael Fortinus Archiep. Lancianen. 81.
Michael Benauides Archiepiſcop. Manilien. 83. Ep. Nouæ Segob. 250.
Michael de Tornifis Ep. Andren. 620.
Michael Ophorius Ep. Boſcoducen. 144. ſeu Buſcodunen. 148. qui Michael in Regeſt. Cancel. Apoſt. dicitur Ep. Buſcodunen. & in Gallia Chriſt. Boſcoducen.

Michael de Verona Ep. Clugien. 174. Meloporamien. 239.
Michael Raguel Ep. Cochimen. 175.
Michael Ramirez Ep. Cuben. 183.
Michael Rutelen. Ep. Cunabulen. 184.
Michael de Perei Ep. Famaguſtan. 191.
Michael Epiſc. Chiouien. 209.
Michael de Aſt. in Concil. Trid. 393.
Michael *Belga* Ep. Cameracen. 64.
Michael Angelus Seghitius Inquiſit. Cremonen. 566. Ep. Lauden. 221. Commiſſ. S. Inquiſit. 544.
Michael Padrolo Ep. Niochen. 249.
Michael de Venetijs Ep. Torcellan. 310.
Michael de Epilla Ep. Vrgellen. 327.
*M*ichael Ep. Vſellen. ibid.
*M*ichael Pelagall. Orator Senen. Reipubl. ad Greg. XII. 494.
Michael Fertiz Inquiſitor Aragoniæ 552.
Michael de Valentibus Inquiſitor *A*ſtenſis 555.
*M*ichael de *M*edijs Inquiſit. Aſtenſis ibid.
Michael Franciſci Inquiſitor Auſtriæ 556.
*M*ichael Segaria Inquiſitor Balear. Inſul. ibid.
*M*ichael de Natalibus Inquiſitor Bergomen. 558.
*M*ichael de Ollandia Inquiſitor Bononien. 559.
*M*ichael de *M*ariolto Inquiſitor Carcaſſonen. 561.
*M*ichael. *M*arillo Inquiſitor Hiſpalen. 586.
*M*ichael Pius Paſſus Inquiſit. Ianuen. ibid. Terdonen. 612.
*M*ichal *A*ngelus Lerius Inquiſitor *M*utinen. 599.
*M*ichael Angelus Laertius. Inquiſitor Papien. 605.
*M*ichael Angelus Carius Inquiſit. Terdonen. 612.
*M*ichael Iuſtus Inquiſit. Valentin. 615.
*M*ichael de *M*onte Rubeo Inquiſit. Valentin. ibid.
*M*ichael de Florentia In Concilio Piſano 620.
*M*iniatus Oliua Pœniteut. Ap. 485.
*M*orandus de Signia Ep. Callien. 150 Fanen. 191. In Concil. Lugdunen II. 370.
*M*oyſes Ep. Chiouien. 209.
*M*unio Zamorren. ſecntat Archiepiſcop. Compoſtell. 68. Ep. Palentin. 257.

N

NArua Ep. Bergen. 139.
Natalis Pomeler Ep. Salonen. 282. Suffragan. Lucionen. 221.
Nicolaus Martini de Prato Procur. Ord. 463. Cardin. 18. *V*iceſgerens 397 eius ſcripta 19. Ep. Oſtien. 253. Veliternen. 317. Spoletan. 298. Legat. de Lat. 344. Nunt. Apoſt. 356.
Nicolaus Boccaſinus Ep. Oſtien. 253. Veliternen. 317. Legat. de Lat. 344. Nunt. *A*poſt. 356. Card. 17. fit Pontifex dictus Benedictus XI. 3.
Nicolaus Farinula Card. 21. eius ſcripta ibid. in Concil. Viennen. 371.
Nicolaus Roſellius Cardin. 23. *I*nquiſitor Aragoniæ 550. eius geſta ibidem, & ſequent.
*N*atalis Deslandus *E*p. Trecoren. 311.
Nicolaus *M*oſchinus Caracciolus Card. 24. Archiep. *M*eſſanen. 85. Legat. de Lat. 345. *I*nquiſit. Neapolit. 603.
Nicolaus de S. Saturnino Card. 26. Mag. Sacr. Palat. Pſeudo-pont. 434.
Nicolaus Schomberg. Card. 32. Archiep. Capuan. 65. Nuntius *A*poſt. 358. *P*roc. Ord. 465.
Nicolaus de Anapijs Patriarcha Hieroſolymit. 46. ſcripſit. ibid. Pœnitent. Apoſtol. 472.
Nicolaus de Ancinis Patriarcha Hieroſolymit. 46.
Nicolaus Bonitus Archiep. Arboren. 54 Ep. *M*aſſen. 229. Taruiſin. 304.
Nicolaus Archiep. Armeniæ 57.
Nicolaus de *S*etia Archiep. Iadren. 79.
Nicolaus Sozenſis Archiep. Iadren. ibid.
Nicolaus de S. *M*artino electus Archiep. *P*iſan. 94. Ep. *M*aceraten. 221.
Nicolaus de Ouis *A*rchiep. Raguſin. 95.
Nicolaus de Tyro Archiep. Tyren. 109.
Nicolaus de Surrento Ep. Abellin. 112.
Nicolaus de *V*rbino Ep. Acerran. 114.
Nicolaus de Lombardia Ep. Accien. ibid.
Nicolaus Forriguerra *E*p. Alerien. 120.
Nicolaus de Maruia *E*p. Bergen. 139.
Nicolaus de Neapoli Ep. *B*iſacien. 142.
Nicolaus de Cuſa in Ep. *B*rixien. 146.
Nicolaus Italus Ep. Burglanen. 148.
Nicolaus Piſtoris Ep. Carhaſien. 622.
Nicolaus Ep. Culmen. 183.

Nico-

Nicolaus Ep. Cieten. 623.
Nicolaus *Melchioris* Ep. Cyrenen. 185. Suffragan. Neritonen. 247. & S. Pontij, Tomeriar. 288.
Nicolaus Coeffettau Ep. Dardanien. 185. Suffrag. *Meten.* 235. Ep. *Maſilien.* 230. Orator Regum *Hungariæ* & Cypri 494.
Nicolaus de Tenda Ep. Famaguſtan. 190.
Nicolaus de Antonio Ep. Inſulanen. 206.
Nicolaus de Tinctis Ep. Iiclan. 207.
Nicolaus de S. *Martino* electus Ep. *Lucan.* 219. Ep. Recanaten. 278.
Nicolaus Pomelet Suffrag. Lucionen. 221. Ep. Salonen. 282.
Nicolaus Ep. *Maceriem.* 221.
Nicolaus Ep. *Maierien.* 222.
Nicolaus Ep. *Maioricen.* 223.
Nicolaus Ligur Ep. *Margariten.* 225.
Nicolaus Bonitus Ep. *Maſſen.* 229
Nicolaus de Pilſna Ep. *Megaren.* 232.
Nicolaus Langen. Ep. *Milenen.* 235.
Nicolaus Izymerman Ep. *Miſſinen.* 238.
Nicolaus Dacus Ep. Optauien. 251.
Nicolaus de Aedio Epiſc. Montis Corbini. 240.
Nicolaus Venceslai Ep. Nazaroth. 246.
Nicolaus de Iuuenatio *Epiſc* Polymnianen. 268.
Nicolaus Salmantinus Epiſcop. Salmanticen. 282.
Nicolaus *Abrahæ* Ep. Scarpeten. 292.
Nicolaus Poſler Epiſc. Senaſcopulen. 294.
Nicolaus de Venetijs Epiſc. Tricaricen. 313.
Nicolaus de Rempis Ep. Varuntinen. 316
Nicolaus Iaquerius in Concil. Coſtantien. 375.
Nicolaus Rodulphius Examinator Epp. 404. Mag. S. Palat. 452.
Nicolaus Riccardius Examinator Epiſcoporum 404. *Mag.* S. Pal. 453.
Nicolaus Hungarus Inquiſitor Hungariæ. 587. Sanguine laureat. 504.
Nicolaus Cimericus Inquiſitor Aragoniæ. 551.
Nicolaus Merula Inquiſitor *Ballear Inſular.* 556.
Nicolaus Gioncus Inquiſ. *Bergomen.* 558
Nicolaus Gallus Inquiſ Carcaſſonen. 561.
Nicolaus de Conſtantinis Inquiſitor Comen. 565.
Nicolaus Mirabilis Inquiſitor Hungariæ 587.
Nicolaus de Poteſtate Inquiſ. Ianuen. 589.
Nicolaus de S. Victore Inquiſit. Neapolitan. 602.
Nicolaus Razzalus Inquiſitor Papien. 605.
Nicolaus de Regio Inquiſit. Parmen. ibid.
Nicolaus Alexius Inquiſit. Peruſin. 606.
Nicolaus Lancianen. Inquiſit. Polon. 607.
Nicolaus Aduocati Inquiſit. Poloniæ ibid.
Nicolaus Breſten. Inquiſitor Cracouien. ibid.
Nicolaus Gruneb Inquiſit. Poloniæ ibid.
Nicolaus Znencn. Inquiſit. Poloniæ ibid.

O

ODdo de Sala Patriarcha Alexandrin. 44. Archiep. Piſan. 93. Arboren. 54. Ep. Polen. 267. Teralben. 305. Caſſinen. 158. Abbas ibidem 330. In Concil. Viennen. 371.
Offingus Ep. Bambergen. 137.
Oliuerius Cantuel Ep. Oſſorien. 252.
Onuphrius Datius Pœnitent. Ap. 485.
Orlandus de Suana *Ep.* Dolien. 187.
Otto Sentreim Ep. Azoren. 135. Suffrag. Treueren. 108.
Otto Rhoder Ep. *Biduanen.* 141.
Otto de Mili Saxo Ep. Minden. 236. In Concil. Lugdun. II. 370.
Ottoncllus Ep. Clugien. 174.

P

PAganus de LecCho Inquiſitor Comen. 565. ſanguine laureat. 506.
Pancratius Ep. Bituntin. 143.
Paparonus de Paparonis Ep. Fulginaten. 194. Spoletan. 298. In Concil Lugdunen. II. 370.
Paſchaſius Maupara Ep. Salubrien. 283.
Paſchaſius de Fontepudico Ep Burgen. 63.
Paſchaſius Ventacordius Epiſcop. Lamacen. 209.
Paulus de Pilaſtris Patriarcha Graden. 48.
Paulus Maria Citadinus Archiep. Armeniæ 58. Myren. 86.
Paulus Pyromallus Archiep. *Armeniæ* 58. Ep. Biſinianen. 142.
Paulus Pucciarellus Ep. Andren. 124.
Paulus Lapus Ep. Calcedonen. 150.
Paulus de Torres Ep. Caſtellæ Aureæ 159.

Pau-

Paulus de Monelia Ep. Chien. 167. Nunt. Apoſt. 358. Mag. Sac. Palat. 441.
Paulus Cracouien. Ep. Laodicen. 209. Suffrag. Cracouien. 181.
Paulus de Piſanio Ep. Ebronen. 188.
Paulus Zuccarus Ep. Lubren. 218.
Paulus Vrſinus Ep. Montis Alti 239.
Paulus Picus Ep. Mõtis Corbini 240. Vulturarien. 328. Secret. Cong. Idic. 403.
Paulus ex Turribus Ep. de Panama 259.
Paulus Polonus Epiſc. Poſnanien. 269. In Concil. Lugdunen. II. 370.
Paulus Iſareſius Ep. Squillacen. 298. Proc. Ord. 468.
Paulus Obertus Ep. Venuſin. 319.
Paulus Manara Ep. Acernen. 113.
Paulus Coſtanbilis Mag. Sac. Palat. 448. Inquiſit. Regien. 608.
Paulus Buticella Proc. Ord. 466.
Paulus Dalmata Inquiſitor ſanguine laurear. 508. & 566.
Paulus Chriſtianus diſputat cum hęreticis, eoſque confundit 549.
Paulus Bumaſcus Inquiſit. Bergomen. 558.
Paulus de Ferraria Inquiſitor Bergomen. ibid.
Paulus Palearius Inquiſitor Brixien. 560.
Paulus de Capriata Inquiſiror Cremonen. 566.
Paulus Aquilanus Inquiſ. Neapolit. 601.
Paulus Palcarius Inquiſitor Papien. 605.
Paulus Arnoldus Inquiſitor Papien. ibid. Regien. 608.
Paulus Sarbinis Inquiſitor Poloniæ 607.
Paulus Francus Inquiſitor Regien. ibid.
Paulus de Crema Inquiſir. Regien. ibid.
Paulus Torpetus Inquiſitor Terdonen. 611.
Paulus de Vicarijs Inquiſiror Bononien. 632.
Paganus de Lecco Inquiſit. ſanguine laureatus 506.
Peregrinus de Pactis Ep. Mazaren. 231. Orator Reg. Siciliæ ad Io. XXII. eiuſdemque M. Capellanus 493.
S. Petrus de Verona Martyr Inquiſit. Mediolanen. 503. Lombardiæ 596, Etruriæ 577.
Petrus de Tarantaſia fit Pontifex. 2. Card. 15. Archiep. Lugdunen. 82. Epiſc. Tarantaſien. 102. Oſtien. 253. Veliternen. 317. Maior Pœnitent. 328. in Concil. Lugdunen. 370. vbi orat 629. geſta eius ibidem, & 371.
Petrus Bertanus Card. 34. Ep. Fanen. 191. Nunt. Apoſt. 358.
Petrus de Flora Patriarcha Hieroſolimitan. 46.
Petrus de Palude Patriarcha Hieroſolymitan. 47.
Petrus Giſius Archiep. Brunduſin. 62.
Petrus de Conflicto Archiep. Tyren. 109.
Petrus Burgundus Archiep. Tuamen. 108.
Petrus de Venetijs Archiep. Corciren. 70.
Petrus de Ripatranſona Archiep. Corinthien. ibid. in Concil. Conſtantien. 373.
Petrus de Portillo Archiep. Saceran. 97.
Petrus de Marchis Archiep. Smyrnen. 100.
Petrus de Tappia Archiep. Hiſpalen. 78. Ep. Segobien. 293. Seguntin. 294.
Petrus Bellorardus Archiep. Meſſanen. 86. Abbas 331.
Petrus Prauias Archiep. Mexican. 86.
Petrus Archiep. Mazaren. 88.
Petrus Archiep. Raguſin. 95.
Petrus de Vercellis Ep. Alben. 118.
Petrus Bernard Ep. Agaten. 115.
Petrus de Malocello Ep. Albintimil. 119.
Petrus Giſius Ep. Albinrimilien. 120.
Petrus Periganotti Ep. Apren. 620.
Petrus Quare Ep. Auxican. 128 Abbas 331. Orator Caroli Reg. ad Apoſtolicam Sedem. 495.
Petrus Lucas de Gerona Epiſcop. Aſculanen. 132.
Petrus de Silcia Ep. Aurien. 135. Lucen. 219. Orenſanen. 252. Tuden. 314.
Petrus de Marſeis Ep. Auximat. 261.
Petrus de Rhemis Epiſcop. Aginnen. 115. & 620.
Petrus Ranche Ep. Naturen. Suffrag. Bambergen. 621.
Petrus Sanioannius Ep. Baionen. 130.
Petrus Centellus Ep. Barchinonen. 137. in Concil. Lugduneo. I. 368.
Petrus de Anagnia Ep. Beden, 138. Stephanen. 299.
Petrus de S. Maximo Epiſcop. Bethleemitan. 141.
Petrus de Auerſa Ep. Bitecten. 142.
Petrus de Bubiano Ep. Bobien. 143.
Petrus Vngarus Ep. Boſnen. 145.
Petrus de Caſerta Ep. Bouianen. ibid.
Petrus Vrſus Ep. Bouianen. 146.
Petrus de Auletta Ep. Bouinen. ibid.
Petrus de Terracina Ep. Caieran. 149.
Petrus de Herrera Ep. Canarien. 153.

Petrus

Petrus de Vega Ep. Cartagen. 156.
Petrus de *V*iterbio Ep. Callien. 151.
Petrus de Armis Ep. Camenocen. ibid.
Petrus Polonus Ep. Caminen. ibid. Gneſnen. 198.
Petrus de Xaque Epiſc. Niochen. 249. in Concil. Trident. 392.
Petrus Ranche Suffraganeus Hildesheimen. 203. Ep. Naturen. 245.
Petrus de Tulcia Ep. Caſtren. 160.
Petrus Salamia Ep. Cataçen. ibid.
Petrus de Feria Ep. Chiopen. 166.
Petrus Ponce de Leon. *E*p. Ciuitaten. 170. Zamorren. 328.
Petrus *M*artyr Ep. de Cloro. 173.
Petrus Vual Ep. Cluanen. 174.
Petrus Monticellus *E*p. Comaclen. 175. in Concil. Conſtant. 374.
Petrus Itoll. *E*p. Daren. 185.
Petrus Taurus Ep. Dinien. 486.
Petrus Ferdinandi *E*p. Diuaſten. 187.
Petrus Pillars *E*p. *D*olien. ibid. in Concil. Trid. 393.
Petrus Mart. Coma Ep. Elnen. 188.
Petrus de Venerijs *E*p. Emonien. 189.
Petrus Ep. Fundanus 195.
Petrus de *A*quis Ep. Graſſen. 198.
Petrus Scala *E*p. Hadrien. 202. & Pennen. 262.
Petrus Saſacenus Epiſcop. Interamnen. 206.
Petrus Siculus *E*p. Pacten. 257.
Petrus de Venerijs *E*p. Petinen. 263.
Petrus Siculus Ep. Liparen. 216.
Petrus Angeſellinus Ep. *L*ucan. 218. Mag. Sacr. Palat. 427. moritur in Concilio Lugdunen. 370.
Petrus *L*opez Ep. Lucen. 219.
Petrus de Silua *E*p. Lucen. ibid.
Petrus Ranzanus Ep. Lucerin. 220. Orator Reg. Sicil. ad Regem Pannon 495.
Petrus de Nuceria Ep. *L*ucerian. 220. & Nucerinen. 250.
Petrus de Neapoli Ep. Marſicen 226.
Petrus Ilperinus Epiſcop. Marſicen. ibid. non Marſorum 229. Magiſt. Sacr. Palat. 434.
Petrus de Pireto Ep. Mirapicen. 238. Mag. Sac. Palat. 431.
Petrus Ep. Gebennen. 231.
Petrus Roganus *E*p. *M*azaren. ibid.
Petrus de Villiers Epiſc. Niuernen. 249. Trecen. 311.
Petrus Nicolai Ep. Olen. 251.
Petrus de Silua Ep. Orenſan. 252.
Petrus *B*oianen. Ep. Monoplir. 239.
Petrus de Beneuento *E*p. Montis Corbini 240.
Petrus de *A*uerſa Ep. Montis Viridis 241.
Petrus de Zeyedino Ep. Nâdoralben. 245.
Petrus Ranche *E*p. Nathuren. 245. *S*uffrag. Bambergen. 621.
Petrus de Nouio *E*p. Nebien. 246.
Petrus Gudoi Ep. Oxomen. 256.
Petrus Pontius Ep. Pacen. ibid.
Petrus de Durfort *E*p. Petragoricen. 263.
Petrus de S. Aſterio Ep. Petragoricen. ibid.
Petrus Polonus Ep. Plocen. 266.
Petrus Penna Burgen. Ep. Quiten. 270.
Petrus de Corduba Ep. Reonen. 279.
Petrus Perez Ep. Salmanticen. 282.
Petrus Hiſpanus Ep. *S*almanticen. ibid.
Petrus Martyr de Chio Ep. S. Erini 285.
Petrus Hiſpanus Epiſc. S. Iacobi de Chile 286.
Petrus Abulus Ep. S. Mariæ 287.
Petrus Gara Ep. Sauonen. 289.
Petrus *B*urgundus Ep. Sarlaten. ibid.
Petrus Eugubinus *E*p. Saſſenaten. 290.
Petrus de Pennis Ep. *S*calen. 291.
Petrus Antonius Petrucius *E*p. Signin. 296.
Petrus de Triniaco Ep. Siluanecten. ibid.
Petrus de Alamanone Ep. Siſtaricen. ibid.
Petrus Auagadrus Ep. Siſtaricen. ibid.
Petrus de Graſſinis male dict. de *M*aſſinia Ep. *S*oren. 297. Anagninus 123.
Petrus de Gozo *E*p. *S*tagnen. 299.
Petrus Gau *E*p. Syren. 303.
Petrus Boncherius *E*p. Tinien. 309.
Petrus de Marauilla Ep. Tolonen. ibid.
Petrus de Herrera Ep. Tuden. 315.
Petrus Marilatius *E*p. Vencien. 317.
Petrus de Agredo Ep. de Venezuola 318.
Petrus Palominus *E*p. de *V*enezuola ibid.
Petrus de Angulo Ep. Veræpacis 319.
Petrus Scaliger *E*p. Veronen. 320.
Petrus de *A*ndria Ep. *V*icoaquen. 322.
Petrus de Clementia Abbas *S*. Mariæ de Gala 331.
Petrus *P*ouala Polonus Ep. Caminen. 151. S. R. E. Maior *P*œnitentiarius 338.
Petrus Fulconis S. R. *E*. Maior Pœnitentiarius ibid.
Petrus Curialis Nunt. *A*poſt. 357. Pœnitent. D. Papæ 474.
Petrus Apocriſarius Apoſt. 363.

Nnnn Petrus

Petrus de Soto in Concil. Trid. 392.
Petrus Fernandez in Concil. Trid. ibid.
Petrus Aridien. in Concil. Trid. 393.
Petrus Zatores in Concil. Trid. ibid.
Petrus Pichius Præd. Hæb. 405.
Petrus Martyr de Brixia Inquiſit. Brixien. 560. Mag. Sac. Palat. 445.
Petrus Paulus Giannerinus Mag. Sac. Pallat. 447.
Petrus Ploger Baccalaureus Sac. Pal. 461.
Petrus Antonij de Viterbio Procurator Ord. 465.
Petrus Hernandez Proc. Ord. 467.
Petrus Maria Paſſerinus Proc. Ord. 470. Inquiſit. Bononien. 559. & 632.
Petrus Fulconis Pœnitent. Apoſt. 472.
Petrus de Lorana Pœnitent. Apoſt. 473.
Petrus de Connino Pœnitent. Apoſt. 485.
Petrus de Vrbino Pœnitent. Ap. 486.
Petrus Martyr Bucciottus Pœnitentiarius Apoſt. 487.
Petrus Martyr Orſuccius Pœnitentiar. Apoſt. 488.
Petrus Corbalius Orator Regis Aragon. ad Fridericum. 492.
Petrus de Ruffia Inquiſitor ſanguine laureat. 505.
Petrus de Cadireta Inquiſit. Cathaloniæ 561. Aragoniæ 548. damnat hæret. 548. ſanguine laureat. 506.
Petrus de Tonnes Inquiſitor Aragoniæ. ibid.
Petrus Genuenſis expurgator librorum hæret. ibid.
Petrus de Fontelupórum Inquiſitor Aragoniæ 552.
Petrus Fumacius Inquiſit. Aragoniæ ibid.
Petrus Barent Inquiſit. Aragoniæ ibid.
Petrus Dambrue Inquiſitor Auenion 555.
Petrus Doufur Inquiſit. Auenionen. 556.
Petrus Murta Inquiſ. Balear. Inſular. ibid.
Petrus de Cataneis Inquiſit. Brixien. 560.
Petrus de Mediolano Inquiſitor Caſalen. 562.
Petrus Martyr de Raggiato Inquiſit. Cremonen. 566. Brixien. 560.
Petrus Vincentius de Tabia Inquiſit. Cremonen. 566.
Petrus Martyr Raynaldus Inquiſitor Cremonen. ibid.
Petrus Martyr Riccardus Inquiſit. Cremonen. ibid. Ianuen. 589. Papien. 605. Regien. 608.
Petrus de Serauallo Inquiſitor Cremonen. 566.
Petrus Sozinus Inquiſit. Senen. 577.
Petrus de Cariate Inquiſitor Mediolanen. 598.
Petrus de Leodegaria Inquiſitor Nauarræ 600.
Petrus de Maſtrettis Inquiſitor Neapolitan. 604.
Petrus de Colmeis Inquiſit. Poloniæ 607.
Petrus Inquiſit. Cracouien. ibid.
Petrus Cantoris Inquiſit. Poloniæ ibid.
Petrus de Sochaczou Inquiſitor Poloniæ ibid.
Petrus Vicecomes Inquiſit. Regien. 608.
Petrus Maria Dulcettus Inquiſitor Regien. 609.
Petrus Solanus Inquiſit. Roſſilion. & Cerit. ibid.
Petrus Tlozina Inquiſit. Roſſilion. ibid.
Petrus Martyr Braglierius Inquiſit. Terdonen. 615.
Petrus Sillannus Inquiſit. Toloſan. ibid.
Petrus Durant Inquiſit. Toloſan. ibid.
Petrus Anſiri Inquiſit. Toloſan. 613.
Petrus Bruni Inquiſit. Toloſan. 614.
Petrus Guidonis Inquiſit. Toloſan. ibid.
Petrus de Maricalmo Inquiſitor Toloſan. ibid.
Petrus Gerardellus Inquiſit. Toloſan. ibid.
Petrus de Mulceone Inquiſitor Toloſan. ibid.
Petrus de Vallisoleto Inquiſit. Valliſoletan. 616.
Petrus de Mendoza Inquiſitor Valliſoletan. ibid.
Petrus Martyr Feſtus Inquiſitor Bononien. 632.
Philippus Gezza Pœnitent. Ap. 474. Cardin. 25. Epiſc. Iſernien. 623. Tiburtin. 308. Legat. de Lat. 345. Cuſtos Conclauis 406.
Philippus de Strozzis Archiepiſcop. Surrentin. 101.
Philippus de Neapoli Archiepiſcop. Tranen. 106.
Philippus Belga Suffrag. Machlinien. 83.
Philippus Ep. Agrigentin. 116.
Philippus Baudonus Ep. Aſten 133.
Philippus Gallus Ep. Aurelianen. 135.
Philippus de Vrrie Ep. Baluaſten. 137.
Philippus Gambacurta Epiſcop. Cephaleditan. 163.

Phi-

Philippus Benciuenne Ep. Groſſetan. 199.
Philippus Ep. Chiouien. 209.
Philippus de Neapoli Ep. Lauellen. 212.
Philippus Forment Ep. Niuernen. 250.
Philippus de Sceua Inquiſit. ſanguine laureat. 507. & 593.
Philippus de Opicis Inquiſit. Ianuen. 588.
Philippus de Barberijs Inquiſitor Melitæ ibid. Siciliæ 610. Sardiniæ ibid.
Pipinus de Roſa Ep. Salubrien. 283. Suffrag. Machlinien.
Pontius Eſcandauilla Ep. Montis Marrani 240. Treuican. 311.
Pontius Proc. Ord. 464.
Pontius de Planetis Inquiſitor Catalon. 562. ſanguine laureat. 504. recipit abiurat. 549.
Pontius de S. Aegidio Inquiſitor Franciæ 579.
Pontius Garginus Inquiſit. Toloſan. 613.
Pontius de Parnaco Inquiſit. Toloſan. ibid.
Pius V. Pont. 5. eius geſta in pontificatu 6. & ſequen.
Pius de Lugo Inquiſit. Bergomen. 558.
Pius Gamundus Inquiſit. Eugubin. & Terdonen. 612.
Prior Albanus Comiſſ. Apoſt. 364.
Proſper Bagarottus Inquiſit. Ianuen. 589. Bononien. 632.
Prouinciales Romani Procuratores Ord. erant 462.
Ptolomeus de Luca Bibliothecarius Apoſtol. 402.
Pyrrhus Sanblaſius Orator Regum Neapolit. ad Innocent. VI. 493.

Q

QVintius Cogli Epiſcopus Dromeren. 187.

R

RAdulphus Burgundus Patriarcha Hieroſolymit. 46.
Radulphus de Pamone Ep. Chiticuen. 169.
Ramperius Polus Ep. Caſtellan. 159.
Raphael Ripa Ep. Curzolen. 184.
Raphael de Camelco Epiſc. Nebien. 246. Collector Spol. Apoſt. 365.
Raphael Riphos Ep. Elnen. 188.
Raphael Garzia Inquiſitor Balear. Inſular. 556.
Raphael Gilenzonus Inquiſ. Cremen. 565.
Raphael de Pornaſſo Inquiſ. Ianuen. 589.
Raphael Gardia Inquiſit. Valentin. 615.
S. Raymundus primus in Catal Inquiſitor 562. & in Hiſpania 582. 103. Auditor Rotæ 398. recuſat Tarracon. Archiep. S. R. E. Pœnitent. 337. Orator Regis Aragon. ad Alexan. P. M. 492.
Raymundus Bequinus Patriarcha Hieroſolymit. 46. Mag. Sac. Palat. 429.
Raymundus de Roto Ep. Acconen. 114.
Raymundus de Fulgario Archiep. Toloſan. 105.
Raymundus Archiep. Armachan. 54.
Raymundus de Ponte Archiep. Valentin. 110. In Concil. Viennen. 371.
Raymundus de Tullio Epiſcop. Conſeranen. 178.
Raymundus Londinen. Ep. Gritilen. 199.
Raymundus Coruaſius, ſeu de Corſauino Ep. Maioricen. 222. In Concil. Engd. II. 370. Mag. Sac. Pal. 428.
Raymundus Summaripa Ep. Lauden. 211.
Raymundus Caualeſius Epiſcop. Nemauſen. 246.
Raymundus Ep. Philadelphiæ 263. vbi nomen huius Epiſcopi deeſt.
Raymundus de Vineis Nunt. Apoſt. 357. Pœnitent. D. Papæ. 474.
Raymundus Capiſuccus Secret. Cong. Indic. 403. Mag. Sac. Pal. 458.
Raymundus Durandi Mag. Sac. Pal. 432.
Raymundus Martinus expurgator lib. hæreticorum 549.
Raymundus Goſſin Inquiſitor Toloſan. 614.
Raymundus de Fillio Inquiſitor Toloſan. ibid.
Raynaldus de Roma Archiep. Teatin. 103.
Raynaldus de Montauro Ep. Cephaledit. 164. Commiſſar. Apoſt. 364. Inquiſitor Siciliæ 611. Abbas 331.
Raynerius Peccius Archiep. Calarit. 54.
Raynerius Lombardus Ep. Maglonen. 222. S. R. E. Vicecancell. 334.
Raynardus de Viterbio Nunt. Apoſt. 355.
Raynardus Pœnitent. Ap. 471.
Raynerius Sacconus Inquiſitor in exilium miſſus 509.
Rayno Proc. Ord. 463.
Raynonus Nunt. Apoſt. 354.

Reginaldus Bononien. Archiepiſc. Armachan. 54.
Reginaldus de Leontino Archiep. *Meſſanen.* 85. In Concil. Lugdun. II. 370.
Reginaldus Lucarinus Ep. Ciuitat. Plebis 171. *Mag.* Sac. Palat. 455.
Reginaldus de Liſaragua Ep. Ciuit. Imperialis 171.
Reginaldus Ep. *Marſicen.* 225.
Reginaldus Priuernas Ep. Marſicen. ibid.
Reginaldus Ep. Tiberiaden. 308.
Reginaldus de Bononia Pœnit. Ap. 471.
Reginaldus de Carnoto *Inquiſitor* Toloſan. 613.
Ricardus *Ep.* Alexanen. 121.
Ricardus de Tedaldis *Ep.* Carinulen. 156.
Ricardus Ep. Leglinen. 213.
Ricardus Viicleus *Ep.* Olſorien. 252.
Robertus Kiluarbius Card. 15. Archiep. Cantuarien 65. Legat. de Lat. 344.
Robertus de Sicilia Archiep. Acheruntin. 50. *Materan.*84.in Conc.Viennen.371.
Robertus Anglicanus *Archiep.* Contubernien. 70.
Robertus de Ferraria Ep. Guardien. 200.
Robertus Ep. Liſmoren. 216.
Robertus de Noia Ep. *Minerbinen.* 236. Archiepiſcop. Naxien. 87. Parien 92. Acerran. 114.
Robertus de Dracone Ep. Vſcellen. 327.
Robertus *Normandus* Ep. Paphen. 260.
Robertus de Robertis Epiſcopus Tricaricen. 313.
Robertus *Gallus* Ep. Vapincen. 416.
Robertus Anglus Ep. Vintonien. 324.
Robertus Bilibri Anglus Ep. Cantuarien. 65. In Concil. Lugd. II. 370.
Robertus *Inquiſitor* Flandriæ 558.
Robertus Inquiſitor Galliæ ibid. & Toloſæ 612.
Robertus *Maria* Zanardus Inquiſitor *Mutinen.* 599.
Robertus de S. Valentino *Inquiſitor* Neapolit. 601.
Roccus à Cruce Ep. Daren. 185.
Rochegianus *Tadolinus* Ep. Lucan. 219.
Rodericus Gundiſaluus *Archiep.* Compoſtellan. 67. Mag. Cancell. Reg. Hiſpaniæ 490.
Rodericus Aluarus Ep. Acconen. 114.
Rodericus de Cardenes Ep. Nouæ Segobiæ 250.
Rodulphus Ep. Vicen. 322.
Rodulphus de Solaciario *Inquiſitor* Toloſan. 613.
Rodulphus Inquiſitor Viterbien. 616.
Rogerius Calcagonus Ep. Caſtren. 159. in Concil. Lugd. II. 370.
Rogerius de Caſole Ep. Senen. 99. Vicarius D. Papæ 342.
Rogerius de Leontino Ep. *Melphien.*233. Prorex Siciliæ 489.
Rogerius Ep. Viterbien. 324.
Rogorius de Neapoli Inquiſitor Beneuentan. 557.
Rolandus Cremonenſis Commiſſ. *Apoſt.* 364. Inquiſitor *Mediolanen.* 598. ſanguine laureat. 509.
Romanus Ep. Aliifan. 122.
Roſtangus Candola *Archiepiſc.* Neupoten. 91.
Roſtangus Ep. Nieien. 248.
Roſtangus de Aneduna Proc. Ord. 464.
Ruffinus Placentinus Ep. Caſtren. 160.
Ruffinus Ep. *Montis Marrani* 240.
Ruffinus Strettus Ep. Viterbien. 324.

S

SAlomon Cardona Ep. Nimoſien.248.
Saluaror de Ribera Ep. Quiren. 270.
Saluius Ep. Recanaren. 278. *Vicarius* D. Papæ 342.
Saluius de Bario Ep. Salpen. 283.
Saluus Ep. Piſauren. 264.
Saluus Caſſeta Nunt. Apoſt. 358. Magiſt. Sac. Pal. 441. Inquiſit. Siciliæ 610.
Sancius à Porta Innocent. VII. Capellan. 402. Pœnitent. Ap. 474.
Sanctes Cythinus in Concil. Trid. 393.
Sanctius Beſaram Inquiſit. Aragoniæ 552.
Sanctus Ripa Inquiſitor Papien. 605.
Sartorius de Cracouia Ep. Cereten. 165.
Sebaſtianus de Capella *Archiep.* Naxien. 87. Parien. 92. Epiſc. Literen. 217. in Concil. Trid. 392.
Sebaſtianus Valentinus Ep. Gratien. 198.
Sebaſtianus è Salmantica Ep. Guben.183.
Sebaſtianus Cataneus Ep. Chiemen. 622. Suffragan. Salisburgen. 98. Coadiutor Viglieuanen. 324.
Sebaſtianus de Aſcenſione Ep. S. Iacobi cap. Vir. 288.
Sebaſtianus Michaelis Inquiſitor *Auenionen.* 555.

Sera-

Seraphinus de Vicarijs Ep. Nucerinen. 250 Commiſs. S. Inquiſit. 544.
Seraphinus Blanus Ep. Engoliſmen. 189.
Seraphinus Rinaldus Ep. Mutilen. 242.
Seraphinus Caballus in Concil. Trid. 302. Proc. Ord. 467.
Seraphinus Siccus Proc. Ord. 468.
Seraphinus Loius Pœnitent. Apoſt. 485.
Seraphinus Ferracani Pœnitent. Ap. ibid.
Seraphinus Bertolinus Pœnitent. Ap. 488.
Seraphinus Bonellus Inquiſitor Bergomen. 558.
Seraphinus Bonarellus Inquiſit. Cremen. 566. Mutinen. 599.
Seraphinus Bona Inquiſit. Mutinen. ibid.
Seraphinus de Callio Inquiſitor Regien. 608.
Serulus Genuenſis Ep. Brugnaten. 146. in Concil. Lugdun. II. 370.
Sigifridus Germanus Ep. Cirenen. 185.
Silueſter Calbus Ep. Termopulen. 305.
Silueſter de Prierio Magiſt. Sac. Palat. 443. Inqniſitor in Lutherum. 510. Brachio ſæculari illum tradit eius ſtatua igni adiudicata. ibid. Inquiſit. Brixien. 560.
Silueſter Vgolottus Inquiſit. Bergomen. 558.
Silueſter de Caſtileone Inquiſitor Brixien. 560.
Sigiſmundus Miaskouski Epiſc. Cherſonen.
Simon Blondus Archiep. S. Seuerinæ. 98.
Simon Saltarelius Archiep. Piſan. 94 Ep. Comaclen. 176. Parmen. 261. Tergeſtin. 306.
Simon Gallus Archiep. Turonen. 109.
Simon de Tomacis Ep. Brugnaten. 146. in Concil. Conſtantien. 374.
Simon de Puteo Epiſc. Catanen. 160 Ma. Capellan. Reg. Sicil. 496. Collector Spol. Apoſt. 629.
Simon Chryſtophori Giſarellen. 198.
Simon de Chiſſon Ep. Maclouien. 222.
Simon Bauca Ep. Maioricen 223.
Simon de Leontino Ep. Siracuſan. 302. in Concil. Lugdunen. II. 370. Orator Regis Siciliæ miſſus ad Regem Aragoniæ. 492.
Simon Lingonienſis Ep. Nanetten. 244. Nunt. Apoſt. 356.
Simon Nunt. Apoſt. 353
Simon de Blundo Abbas. 330.
Simon Saltarellus Proc. Ord. 463.
Simon de Nouariа Inquiſitor Bononien. 559.
Simon de Beneuento Inqniſit. Neapolit. 601.
Simon de Piſis in Concil. Piſano. 629.
Sincerus Guerierius Pœnitent. Ap. 486.
Sixtus Fabri Mag. Sac. Palat. 448. Proc. Ord. 467.
Sixtus Cerchius Inquiſitor Bergom. 558. Brixien. 561.
Sixtus Nardinus Inquiſit. Ianuen. 589.
Sirletus Præd. Hæbr. 405.
Sixtus Carcani Ep. Germanicen. 196. Suffrag. Gnſen. 201.
Sixtus de Vicedominis Ep. Mutinen. 243. Orator Ducis Ferrar. 495.
Spiritus Roteruo Inquiſit. Toloſan. 614.
Stanislaus de Craconia Ep. Petinen. 263.
Stanislaus Inquiſit. Poloniæ. 607.
Stanislaus de Paiulouu Inquiſitor Poloniæ. ibid.
Stanislaus Raduan Inquiſitor Polon. ibid.
Stephanus Taſca Ep. Balneoregien. 136.
Stephanus Hiſpanus Archiep. Turritan. 108. adeſt Concil. Lugdunen. I. 368.
Srephanus de Mangiateris Archiep. Theban. 104.
Stephanns Dulcius Archiep. Anenionen. 59. Prolegat. Apoſt. 359. examinat. Epiſcop. 404.
Stephanus Hiſpanus Archiepiſcop. Arboren. 53.
Stephanus Armenus Archiepiſcop. Armeniæ. 57.
Stephanus Mangiaterus Archiep. Athenien. 58.
Stephanus Pariſius Epiſc. Abellonen. 112. Suffrag. Aurelianen. 135. & Rhotomagen. 97.
Stephanus Archiep. Treueanus. 108.
Stephanus de Finario Ep. Bobien. 143.
Stephanus de Brixia Ep. Bouen. 145.
Stephanus de Martino Ep. Czereten. 623.
Stephanus Ruthenus Ep. Cereten 164.
Stephanus Zaiachez Ep. Cereten. 165.
Stephanus Armenus Ep. Chelmen. 166.
Stephanus Chan Ep. Folianen. 193.
Stephanus de Cipro Ep. Lembicen. 213.
Stephanus Salomonis Ep. Nimoſien. 249.
Stephanus Luſignanus Ep. Nimoſien. ibid.
Stephanus de Vicarijs Ep. Nucerin. 250. Commiſ. S. Inquiſ. 544.
Stephanus Capellanus Innocent. IV. 400.

Ste-

Stephanus Vſuſmaris Proc. Ord. 467. Inquiſitor Ianuen. 589.
Stephanus Gallus Pœnitent.Apoſt. 472.
Stephanus Lemaire Inquiſitor Auenionen. 555.
Stephanus de Conſortis Inquiſit. Brixien. 560.
Stephanus Boidus Inquiſitor Cremonen. 566. Papien. 605.
Stephanus de Tabia Inquiſ. Ianuen. 588.
Stephanus Caluiſius Inquiſit. Ianuen. 589.
Stephanus Inquiſitor Cracouien. 607.
Stephanus Priatonus Inquiſitor Terdonen. 612.
Stephanus Doria Inquiſit. Terdonen. ibid.
Stephanus Vaſtini Inquiſit. Toloſan. 613.
Stephanus de Cento Inquiſit. Bononien. 632.

T

TAddeus Episc. de Caphā. 55.
Taddeus Feralla Ep. Clonferſen 173
Terentius Albertus Ep. Imolacen. 205.
Theodoricus Ep. Acconen. 114.
Theodoricus Burgundianus Ep. Ceruien. 165. in Concil. Lugdun. II. 370.
Theodoricus de Fauentia Epiſcop. Fauentin. 191.
Theodorus Ep. Cuizulen 184.
Theodorus Chriſonergi Ep. Olonen. 251.
Theophilus de Tropei Gener. Commiſs. S. Inquiſit. 540.
Timothæus Caſellius Ep. Matiicen. 226.
Timothæus Iuſtinianus Ep. Strongulen. 299 Arien. 136. Calamonen. 150. Chien. 177. in Concil. Trid. 392.
Timothæus Rontinus Pœnitent. Ap. 487.
S. Thomas de Aquino Archiepiſcopatum Neapolit. reculat. 88. moritur in aſſumpto itinere ad Concilium Lugdunen. II. 370.
Thomas Iorge Card. 20.
Thomas Anglus Card. 25.
Thomas de Claraſco Card. 27.
Thomas de Vio Caietanus Card. 29. Archiep. Panormit. 149 Lumen Eccleſiæ 31. eius ſcripta ibid Vrget pro celebrat. Concil. Lateranen. 383. eius oratio in eodem habita ibid. Legat. de Lat. 345. ſcribit cont. Conciliab. Piſan. 382. eius teſtamentum. 349. Proc. Ord. 465.
Thomas Badia Card. 34. fit Præſes Conc. Trident. 366. Mag. Sac. Palat. 444. General. Inquiſitor. 539.
Thomas Agni Patriar. Hieroſolymit. 45. elect. Archiep. Cuſentin. 71. Meſſanen. 85. Ep. Acconen. 114. Bethleemit. 140. Nunt. Apoſt. 354. Recepit ad Ordinem S. Thomam Aquinatem. ibid. Inquiſit. Neapolit. 601.
Thomas Chiauchenſis Archiep. Naxiouanen. 55.
Thomas Cantipatranus Suffrag. Cameracen. 64. Epiſc. Luſentin. 221. in Concil. Lugdunen. II. 370.
Thomas Seraphinus Archiepiſc. Corinthien. 70.
Thomas Fuſconus de Berta Ep. Senen. 98. Cephaledit. 163.
Thomas Balzetta Ep. Senen. 99.
Thomas Saria Archiep. Tranen. 107. Tarentin. 103.
Thomas Ochellis Archiep. Tuamen.
Thomas Mantuanus Ep. Teſſalonicen. 307 Suffrag. Cuſentin. 72.
Thomas de S. Martino Ep. de Plata. 94.
Thomas Tomaſinus Archiepiſc. Vrbin. 111. Ep. Bellunen. 139. Emonien. 189. Feltren. 192. Maceraten. 221. Polen. 267. Recanaten. 278. Traguriens. 310. Leſſinen. 214. in Concil. Conſtantien. 374.
Thomas de Renda Ep. Andreuellen. 620.
Thomas Anglus Ep. Aſſauen. 132.
Thomas Ruiſat Ep. Baionen. 136.
Thomas Stella Ep. Iuſtinopolit. 208. Lauellin. 212. Salpen. 283. in Concil. Trident. 392.
Thomas Caſellius Ep. Bertinorien. 140. Foropopil. 194. Cauen 161. Oppiden. 251. S. Leonis 288. in Concil. Trid. 392.
Thomas de Albizij Epiſcop. Bethleemit. 141.
Thomas Gaſtaldus Ep. Brugnaten. 147.
Thomas de Tora Ep. Cartagen. 156.
Thomas de Sulmona Epiſcop. Caſtellaneten. 159.
Thomas de Berlanga Ep. Caſtellæ Aureæ. ibid.
Thomas Caſillas Ep. Chiapen. 166.
Thomas Blanes Ep. Chiapen. 167.
Thomas de Nola Ep. Ciuitaten. 170.
Thomas Erneber Ep. Czereten. 623.
Thomas Malumbra Ep. Curſulen. 184.
Thomas Paruta Ep. Eunomien. 190.

Tho-

Thomas Cataneus Ep. Ceruien. 165. Parentin. 260.
Thomas de Monteroſſo Epiſc. Guaxacen. 201.
Thomas de Naro Ep. Hipponen. 203.
Thomas Scotus Ep. Interamnen. 207.
Thomas Curatus Ep. Ioppen. ibid.
Thomas Iacomellus Ep. Tolonen. 309.
Thomas de Roccamora Epiſcop. Maioricen. 223.
Thomas de Ceruia Ep. Mercanen. 234.
Thomas Siculus Ep. Minoren. 236.
Thomas Brandolinus Ep Minoren. 237.
Thomas è Barlenga Ep. de Panama 259.
Thomas de Tonnes Ep. de Paraguai 260.
Thomas de Torres Ep. de Paraguai ibid. & de Tucaman. 312. vbi male dicitur Thomas de Torres ſiue Tonnes, nam de Tonnes fuit alter Ep. de Paraguai.
Thomas de S. Martino Ep. Platen. 266.
Thomas Stella Ep. Salpen. 283.
Thomas Ortiz Ep. S. Marthæ 287.
Thomas Bringſtede Ep. Vigorien. 316.
Thomas de Cardenas Ep. Veræ pacis 320.
Thomas Malateſta Ep. Veſtan. 321.
Tomas Thomaſonus Epiſc. Vmbriaticen. 628.
Thomas Theutonus Ep. Vormatien. 326.
Thomas Pallauicinus Secret. Cong. Indicis 403.
Thomas Aquauiua examinat. Epp. 405.
Thomas Sarmartelli Pœnitent. Ap 485.
Thomas de Bieda Pœnitent. Ap. ibid.
Thomas Caceinus Pœnitent. Ap. 486.
Thomas Anglus Pœnitent. Ap. ibid.
Thomas Actarius Ep. Sattianen. 29.
Thomas Ep. Senuſcaten. 295.
Thomas Ep. Teſſalonicen. 307. Suffrag. Cuſenr.
Thomas de Firmo Mag. Ordinis in Concil. Piſano. 372.
Thomas Manriquez Mag. Sac. Pal. 447. Proc. Ord. 467.
Thomas Bzobius Inquiſitor Brixien. 560. Mag. Sac. Palat. 449. Commiſſ. S. Inquiſit. 542.
Thomas Turcus Proc. Ord. 469.
Thomas Mathaſſa Pœnitent. Ap. 485.
Thomas Golia Pœnitent. Ap. ibid.
Thomas de Bieda Pœnitent. Ap. 486.
Thomas Burattus Pœnitent. Ap. 487.
Thomas Scotus Commiſſ. S. Inquiſit. 541.
Thomas Hermeſchel Inquiſ. Aleman. 547.
Thomas de Turrecremata Inquiſitor Hiſpaniæ Aragoniæ &c. 553.
Thomas de Triuado Inquiſit. Brixien. 560.
Thomas Mazza Inquiſitor Cremen. 566.
Thomas de Turrecremata Inquiſit. Gener. Hiſpaniæ. 584.
Thomas Pinto Inquiſit. Indiarum Orien-tal. 594.
Thomas de Caieta Inquiſit. Meliten. 598.
Thomas de Tabia Inquiſit. Mutinen. 599.
Thomas Vicecomes Inquiſitor Mutinen. ibid.
Thomas Margottinus Inquiſ. Peruſin. 606.
Thomas Bragagnatus Inquiſ. Regien. 609.
Thomas Iacomelli Inquiſit. Taurinen. 611.
Thomas Cagnottus Inquiſitor Taurinen. ibid.
Thomas Iſtrianus Inquiſit. Bononien. 632.
Timotheus Bottonius Inquiſ. Ianuen 589.
Tramus Vrbeuetanus Ep. Balneoreg. 136.
Troianus Proc Ord 463.
Troianus de Neap. Inquiſit. Neapolit. 601.

V

Valentinus de Bruma Inquiſitor Boemiæ 558.
Valentinus Ventimilien. Inquiſitor Ianuen. 589.
Valerianus de Argo Ep. Litteren. 217.
Valerianus de Vario Ep. Margariten. 225. Suffrag. Vladiſlauien. 325.
Valterus de Capello Ep. Draconar. 287.
Valterus Ep. Taruiſin. 304. Nunt. Ap. 354.
Vbertus Locatus Ep. Balneoreg. 136.
Venceslaus Spouer Ep. Lidoricen. 215.
Venceslaus Inquiſitor Poloniæ 607.
Vgolinus de Arimino Ep. Ariminen. 131.
Seniogalien. 295. in Concil. Lateran. 368.
Vgolinus de Petra Longa Ep. Sutrin. 301
Vgolinus de Camerino Mag. Sac. Pal. 425.
Vguccionus de Spoleto Ep. Strongul. 299.
Vido de Pileo Ep. Ferrarien. 192. Commiſſ. Apoſt. 364.
Vido Ep. Concordien. 178.
Vgo vide Hugo
Vielmus Polonus Ep. Camien. 151.
Villelmus Boleus Ep. Soltauien. 297.
Victor Inquiſit. Lauſanen. 595.
Villekinus Henrici Ep. Scalocen. 292.
Vitalis de Becanis Inquiſit. Toloſan. 614.
S. Vincentius Ferrerius prædicat contra Petrum

Petrum de Luna 376. Mag. Sac. Palat. Pſeudo-pont. 459. conſulitur à PP. Cõcil. Conſtantien. 629.
Vincentius Iuſtinianus Card. 38. Nuntius Apoſt. 359. In Concilio Trid. 392. Viceprocurat. Ord. 467.
Vincentius *M*aculanus Card. 40. Archiep. Beneuentan. 60. Proc. Ord. 469. Mag. Sac. Pal. 453. Gen. Inquiſit. 540. Commiſſ. S. *I*nquiſit. 546. Inquiſit. Papien. 605.
Vincentius Fonſeca Archiep. Goen. 77.
Vincentius Bonincontrus Epiſc. Agrigentin. 116.
Vincentius Piraz Ep. Antèquaren. 125.
Vincentius de *M*onte Sancto Inquiſitor *B*rixien. 560. Ep. Aprutin. 126. Commiſſ. *S*. *I*nquiſit. 543.
Vincentius Ep. Bellouacen. 138.
Vincentius Correrius Epiſcop. *B*ethleemitan. 141.
*V*incentius de Valuerede Epiſc. Cuſchen. 184. de Panama 259.
Vincentius Polonus Ep. Ennen. 190.
Vincentius *B*onardus Ep. Hieracen. 202. Mag. Sac. Palat. 449. Secret. Congregat. Indic. 403.
*V*incentius Ceuola Ep. Ieropolit. 204. Suffrag. *M*utinen. 244.
Vincentius Herculanus Ep. *I*molen. 206. Perusinus 262. Sarnen. 289.
Vincentius Pedrazza Epiſcop. de Panama 259.
Vincentius Scalona Ep. Polacen. 267.
Vincentius Polonus *E*p. Poſnanien. 269.
Vincentius Cilonus Ep. S. Agathæ 284.
Vincentius de Ciprano Ep. Sarnen. 290. Inquiſit. Cremonen. 566.
Vincentius *A*rigonus Ep. Sibinicen. 295.
Vincentius Donzellus Ep. *S*ulmonen. 301. Valuen. 316.
Vincentius Calci Ep. Venuſin. 319.
Vincentius Fanus Secretar. Congregat. *I*ndicis 405.
Vincentius Candidus Mag. Sac. Pal. 416. Pœnitent. *A*p. 487.
Vincentius de S. Geminiano Procurator Ord. 466.
Vincentius Bartolus Proc. Ord. 469. Pœnitent. D. Papæ 487.
Vincentius Surronus Pœnitent. Ap. 475.
Vincentius Lerma Pœnitent. *A*p. 484.
Vincentius de Burgo Pœnitent. Ap. 485.
Vincentius de *I*mola Pœnitent. *A*p. ibid.
Vincentius de Maſſa Pęnitent. *A*p. ibid.
Vincentius Pretus Inquiſitor Ianuen. 589. Commiſſ. S. *I*nquiſit. 546. Inquiſit. *B*ononien. 632.
Vincentius Fãtucius Inquiſ. Bergom. 558.
Vincentius *M*aria Riualius Inquiſitor *B*ergomen. ibid.
Vincentius de Seraphinis Inquiſit. *B*ergomen. ibid.
Vincentius Cimarellus Inquiſitor *B*rixien. 560. Cremen. 566.
Vincentius Maria Riccalius Inquiſit. Brixien. 561.
Vincentius *V*liſiponenſis Inquiſit. Hiſpaniæ 582. & *L*uſitaniæ 596.
Vincentius Fundulus *I*nquiſit. Papien. 605.
Vincẽtius de Peſottis Inquiſ. Parmen. 605.
Vincentius Caſtrucius *I*nquiſ. Peruſin. 606.
Vincẽtius Herculanus Inquiſ. Peruſin. ibid.
Vincentius Maria Pelegrinus *I*nquiſit. Peruſin. ibid.
Vincentius Maria Vannius Inquiſitor Regien 609.
Vincentius Baronus Inquiſitor Toloſan. elect. 615.
Vlricus Galrati Ep. Gybelden. 201.
B. Vitus Polonus *E*p. *L*ituanorum 217.
Vitus Perpinianus Ep. Lodouen. ibid.
Vmbertus, ſeu Imbertus Gallus Ep. Ciſtaricen. 196.
Vmbertus Locatus Ep. Balneoregien. 136. Commiſſ. S. Inquiſit. 542.
Vuigubaldus Ep. Chelmen. 182.
Vulfanus de Albaro Ep. Bethleemit. 140.
Vuolfangus de Eſtumbergo Ep. Bambergen. 137. in Concil. Viennen. 371.

X

XImenius de Nauaſſa Inquiſitor *A*ragoniæ 551.

Z

Z*A*nobius Acciaiolus *B*ibliothecarius *A*poſt. 402.
Zanobius *M*edices Ep. Burgi S. Sepul. 147. Pęnitent. Ap. 487.
Zarolaus de Lublino Epiſcopus Laodicen. 209.

INDEX

COGNOMINVM ILLVSTRIVM VIRORVM

De quibus in hoc Opere agitur.

A

ABagliatus Bartholomæus.
Abella Ferrarius.
Abiate Ambroſius.
de Abluuijs Gaufridus.
Abrahardi *Io.*
Abrahæ Nicolaus.
Acatius *Antonius*.
Abula *Antonius*, Auguſtinus
Acciaiolus Angelus, Zenobius.
Accſti Hieronymus.
Acchcſta *Io.*
Adamus Gaſpar.
Adclaſius Dominicus.
Adria Matthæus.
Aduocatus Nicolaus, Angelus.
de Aedio Nicolaus.
Agieton Guillelmus.
Airoldus Paulus.
Agni Thomas.
Agnus dei Gualterus
Agredo Petrus.
Agreuolo Bernardus.
de Aguaio Alberrus.
de Aquilari *Bernardus*.
de Alamania Io.
Alanzon Carolus.
Albalatius Andreas
de *A*lbania Blaſius.
de *Albato Vulfangus*.
Albertus *Io.* Terentius.
de Albertinis Nicolaus.
de Albinis Vgo.
Albinienſis Dominicus.
de Albizis Thomas, Vbertinus.
Alburquerq; Bernardus.
Aldobrandinus *Io.*
Aldogattus Ambroſius.
Aleolares *Io.*
Alexandrinus Michael.
de Alexandris Gabriel.
Aliaga Iſidorus, Ludouicus.
de Allodijs Io.
Almenſa Hieronymus.
Altent Gherardus.
Altouita Iacobus.
Aluarus Rodericus.
Amayan Antonius.
Amelij Vgo.
Amonin Gundiſaluus.
de *Anagnia* Petrus
de Anapis Nicolaus.
de Ancinis Nicolaus.
de Andria Petrus.
Angelellius Petrus.
de S. Angelo Maximus.
de *Angelis Iulianus*.
Anglicanus Robertus, Vgo.
Anglus Thomas, Conſaluus, Clemens.
de Angulo Petrus.
Anidicn. Petrus.
Annemeri Io.
Anſiri Petrus.
de Antimiano *Aicardus*.
de Antonio Nicolaus.
*A*pulus Petrus.
Aquilanus Paulus, *Bartholomæus*.
de Aquis Iſnardus.
de *Aragona* Franciſcus. Michael. Guillelmus.
Aranion Guillerius.
de *Arauxo* Franciſcus.
de Arcuticis Bernardus.
de Arctardis Ambroſius.
Ardinghellus Marcus.
de Argentina *Io.* Georgius.
Argo Valerianus.
Argiunao Io. Franciſcus.
Arigonus Iacobus, Vincentius.
Arietra Franciſcus.
de Arimino Cyprianus, Vgolinus, Franciſcus.
de Arinis Petrus.

Arnaldus Petrus.
Arpus Franciſcus.
Arzola Dominicus.
de Aſcenſione Sebaſtianus.
De Aſſignano Benedictus.
De Aſſumptione Dominicus.
De Aſt Michael.
Attarius Thomas.
De S. Aſterio Petrus.
De Auerſa Io.
Auila Ioſeph Maria.
Azarus Bernardus.

B

BAbyng. Io.
Bacca Alexander.
Baucto Arnaldus.
Badia Thomas.
Bagarottus Proſper.
Balaguer Andreas.
de Balardis Iacobus.
Balam Guillerius.
Balcinola Simon.
de Balardis Iacobus.
Baldinus Io. Archangelus.
Balduccius Antonius.
Balei Clemens.
Baiheſa Io.
Balzera Thomas.
Banche Petrus.
Bancherius Andreas.
Bandellus Matthæus.
Bannerius Marcus.
Baragues Antonius.
Barbarano Guillelmus.
Barbos Daniel.
de Barberijs Philippus.
Barent Petrus.
Barienios Lupus.
de Bario Angelus. Saluius. Bartholomæus.
Barlenga Thomas.
Barolus Hieronymus.
Baronius Angelus. Vincentius.
Baſilien. Io.
Bauca Simon.
Baudonus Philippus.
Bazardus Dominicus.
de Beccanis Vitalis.
Beccaria Hipolitus Maria.
Begagnon Euerus.
Belga Amilius. Philippus. Michael. Bernardus.
Bellouacenſis Viuentius.
Belloradus Petrus.
Benauides Michael.
de Benedicto Io.
de Benefactis Iacobus.
Benuenga Gentilis. Philippus.
de Beneuento Bartholomæus, Petrus.
Begninus Raymundus.
de Bergomo Ludnuicus. Gualla Chryſtophorus. Camianus.
Berillius Iacobus.
Bernardi Guillelmus Petrus.
de Berlanga Thomas.
de Bardonio Io.
Berlentonius Io.
Berta Blaſius.
de Beriagno Franciſcus.
Bertanus Petrus.
Bernerius Hieronymus.
de Bertoldis Io.
Beſaram Sanctius.
Bicretus Clemens.
Bilarus Io.
Bilibri Robertus
Binedus Egidius.
delle Biſcie Bartholomæus.
Briſdegoska Iacobus.
Bituricenſis Petrus.
Bla Iacobus.
Blanus Thomas. Seraphinus, Pontius.
Blancus Archangelus.
Blundi Laurentius. Simon.
Bnollus Clemens.
de Boccagnis Andreas.
Boccaſinus Nicolaus.
Boemus Couradus.
Boidus Seraphinus.
Bolacus Dominicus.
Boldrinus Gregorius.
de Bolentijs Lapus.
Bolonus Dominicus.
Bolſac Antonius.
Bona Seraphinus.
Bonardus Vincentius.
Bonaldus Ioſeph Maria.
Bonarellus Seraphinus.
Bomcambius Iacobus.
Bonellus Michael, Seraphinus.
Bonincontrus Vincentius.
Bonimpertus Matthæus. Robertus.
Bonitus Nicolaus.
Bononien. Reginaldus. Martinus. Egidius. Bartholomæus, Gualterus, Iacobus.

de

de *B*onipolis Vgo.
Bonus *I*o. Petrus.
de *B*oaterijs Franciſcus.
Boncompagnus Gregorius.
Borgognonus Theodoricus.
Borelius Io. Bapt.
*B*oſſellus Io. Bapt.
*B*oſius Io. Baptiſt.
Boſon Albertus.
Boſchettus Albertus
Boſſius *A*ntonius.
Bottonius *T*himoteus.
*B*oizin Io.
Bragadinus Angelus.
de Bragantijs *B*. Bartholomæus.
Braglierius Petrus Martyr.
Brancatus *A*ntonius.
Brandolinus Thomas.
*B*raſcatoris Io.
Breſen Nicolaus.
Brauo Hieronymus.
de Britagno Franciſcus.
Breſcius Angelus.
de Brixia Seraphinus, Iacobus, Donatus. Petrus Martyr, *H*ieronymus, Benedictus, *I*ſidorus, *A*ntonius, Albertus, Aucrardus.
de Brizuele *I*nnicus.
*B*runellus Guido.
*B*runi Petrus.
de Bruma Valentinus.
*B*runſtor Luinus.
*B*ruzeo Vgo.
*B*uccauratus *B*ernardinus.
*B*uccius Angelus.
Boianenſis Petrus Bulgarinus.
*B*umaſcus Paulus, Bartholomæus.
Bunderus *I*o.
Bunguſinus Benuenutus.
*B*uratius Franciſcus Maria.
*B*urgenſis *A*lphonſus.
Burghus *I*o. *B*apt.
*B*urguetus Arnaldus.
*B*urgundus Petrus Radulphus.
*B*uſce Iacobus.
Burigella Ambroſius.
de Buzouio Gregorius.
*B*zobotus Thomas.

C

Caballus Seraphinus.
Cabezas Io.
Cabrera Franciſcus.
Cabus Siluester.
Cacamo Albertus.
de Cama Hieronymus.
de Camelco *R*aphael.
Cadolſinus Gregorius.
Cadireta Petrus.
de Candido Io.
de Candore Hermannus.
Candidus Vincentius.
Caiaza Iacobus.
de Caieta Thomas.
de Cays Heliſæus.
Calcagnus Rogerius
Calei Vincentius.
Caluiſius *S*tephanus.
Calaber Gualterus.
Caleppius Angelus.
de Callio Seraphinus.
Camottus *T*homas
Campana *I*acobus.
Campegius Camillus.
Camporeus Camillus.
Candola Roſtangus.
Canigianus Io. Maria.
Cano Melchior, Dominicus.
de Canti Marinus.
Cantiparranus *T*homas.
Cantoris Petrus.
Cantual Oliuerius.
de Capua Gregorius. *D*eodatus.
Capellus *M*arius Ambroſius.
Capiſuceus Raymundus.
Carbonerius Arſias.
de Cardenes Rodericus
Cardona Salomon.
Caraceiolus Nicolaus.
Caranza Bartholomæus.
Carcani Sixtus.
de Cardenas Thomas.
de Calataias Martinus.
Carnutenſis Io. Reginaldus. Guillelmus.
de Caſali Antonius. *G*regorius.
Caſella Guillelmus.
Caſtellanus Io.
de las Caſas Bartholomæus.
Caſablanca Dominicus.
Caſillas *T*homas.

Caſanoua Io.
Caſarinus Angelus.
Caſellius Thomas, Timothæus.
de Caſerta Petrus.
de Caſis Bernardus.
de Caſtello S. Io. in Perſicheto Io. Gaſpar.
de Caſtell. Epiſc. Berengarius.
Caſtronunno Garſias.
Caſanello Ferricus.
Caſſanus Io. Bapt.
Caſſeta Saluius.
de Caſſo Andreas.
Caſtagnola Gregorius.
Caſtaldus Thomas
Caſtelbonus Iacobus.
Caſtellinus Lucas.
de Caſtilione Siluester.
de Caſtro Io.
de Caſtro Arquato Iacobus.
de Caſtro S. Georgij Franciſcus.
de Caſtro Maris Matthæus.
Caſtrucius Vincentius.
Catalanus Gaſpar.
de Catania Io. Matthæus.
de Catanijs Petrus.
Cataneus Marcus. Sebaſtianus. Thomas.
Diacetus Angelus.
Caterinus Ambroſius.
Catius Michael Angelus.
Caſtra Bartholomæus.
de Caturcis Antonius.
de Caua Creſcentius.
Caualcantes Aldobrandinus.
Caualeſius Raymundus.
de Cautio Bernardus.
Cellius Antoninus.
de Ceno Hiacynthus.
Centelles Petrus.
Ceraſolus Io.
Cerchius Sixtus.
Cermelles Auguſtinus.
de Ceruia Thomas.
de Ceruera Dominicus. Bartholomæus.
Ceruinus Franciſcus.
Ceuola Vincentius.
Cedus Hiacinthus.
Chaan Stephanus.
de S. Charo Hugo.
Chellius Albertus.
Chiauchenſis Thomas.
Chiarinus Io. Bapt.
Chiprius Guido.
de Chio Leonardus. Petrus Martyr.
Chiſellonus Bartholomæus.
Chriſonergi Theodorus.
Chriſtianus Paulus.
Chriſtophori Simon.
Giantes Ignatius. Ioſeph.
Cieten Nicolaus.
Ciſuentes Ludouicus.
Cimarellus Vincentius.
Cinquinus Franciſcus.
Cinus Iacobus.
Cioſus Angelus.
Cipollonus Antonius.
de Cíprano Vincentius.
Ciſonus Vincentius.
Citadinus Paulus Mariã.
de Claris Martinus.
de Claromonte Bernardus.
Clauigo Hieronymus.
de Clementia Petrus.
de Cluſio Iacobus. Aurelius.
Cliſon Simon.
Coccianus Conſtantinus.
Coccinus Franciſcus.
Coeffetau Nicolaus.
Cogli Quintinus.
de Coiro Arnaldus.
de Colangijs Mauritius.
Coliuera Io.
de Colmeis Petrus. Io.
Coloſuarius Io.
Columna Io.
Coma Petrus Martyr.
Combonet Ludouicus.
Comes Io.
de Concoſſio Iacobus.
de Conſortis Stephanus.
Conradi Matthias.
Conſtabilis Paulus.
de Conſtantia Io.
de Conſtantinis Nicolaus.
de Conſulis Io.
de Corduba Antonius.
de Corpo Sancto Angelus.
Corrarius Antonius.
Cotrerius Vincentius.
Coruaſius Raymundus.
de Corſauino Raymundus.
de Coruo Iacobus.
Coſart Io.
de Coſta Guillelmus.
de Conſtantino Matthæus.
Cremouenſis Rolandus.
Cribellus Melchior.

de

de Crema Paulus Iacobus.
A Cruce Roccus, Bernardus, Gregnitus.
de la Crux Franciſcus.
Cucchius Iacobus.
Curatus Thomas.
Curialis Petrus.
Cuſanza Alphonſus.
de S. Cypriano Alphonſus.
de Cypro Stephanus.
Cythius Sanctes.

D

DAcus Henricus. Nicolaus. Io. Dalmatinus Dominicus. Antonius. Paulus. Auguſtinus.
Dambruc Petrus.
Dantes Ignatius.
De Datis Leonardus.
Delo Theodorus.
Delphinus Vmbertus.
Derlinton Io.
Derſelans Iacobus.
Deslandes Natalis.
Deza Didacus.
Diuinius Albertus.
Dobleti Io.
Doffur Petrus.
Domarus Gherardus.
Dominicus Laurentius.
De S. Dominico Ferdinandus.
Dominici de Senis Bartholomæus.
Dominici Io. Card.
Donatus Gregorius. Thomas.
De Donoratico Fatius.
Donzellus Vincentius. Hiacynthus.
Doria Andreas, Stephanus.
Doſſus Iulius.
A Dracone Robertus.
De Drada.
Duimius Albertus.
Dulcinus Guillelmus.
Dulcius Stephanus.
Dulcettus Petrus.
Duranti Petrus.
De Dyrrachio Andreas.

E

DE S. Egidio Pontius.
Eika Guillelmus
Empoli Matthæus.
Enguera Garzias. Io.
Engui Garzias.
de Epilla Michael.
Eraſmus Matthæus.
Enriquez Alphonſus.
Erneber Thomas.
Eſcandeuilla Pontius.
Eſconfeld Io.
Eſpenier Io.
Eſpilla Io.
Eſpingerius Iacobus.
de Eſtumbego Volfangus.
Euchalanus Ferrarius.
Eugubinus Petrus.
Exhienhurſi Corradus.
Eymericus Nicolaus.

F

FAber Io.
Fabri Adamarus.
Fagnanus Io. Maria.
Falbertus Archangelus.
Faleſius Io. Bapt.
Fantucius Vincentius.
Fanus Vincentius.
Fardinas Io.
Farinula Nicolaus.
de Faentia Theodoricus. Hieronymus. Angelus.
de Faxa Petrus.
Feledol Godeſchalcus.
Feralla Taddæus.
Ferdeman Baldaſar.
Ferdinandi. Petrus, Bartholomæus.
Fenerius Iulius.
de Feria Petrus.
Ferran Io.
Ferrarienſis Egidius. Robertus. Antonius. Paulus.
Fernandez Io. Didacus, Petrus.
Fertus Bartholomæus.
Fertiz Michael.
Figinus Iacobus.
Filaugerius Henricus.
Filodorus Alexander.
Fieſchius Io. Paulus.
de Fillio Raymundus.
de Finario Stephanus. Io. Bapt. Dionyſius.
de Fiſicis Hieronymus.
Flander Corradus, Io.

de

de Florentia Dominicus. Ambroſius. Io.
Florentinus S. Antoninus.
Flori Mathias.
Fonſeca Vincentius.
de Fonte luporum Petrus.
de Fonte Pudico Paſchaſius.
Forerius Franciſcus.
de Fornarijs Hieronymus.
Fortiguerra Nicolaus.
Fortinus Michael.
Formei Philippus.
de Foſambruno Hieronymus.
de Folcherarijs Egidius.
Fourre Iacobus Antonius.
Franciſci Michael.
Fracaſſinus Ambroſius.
de Franciſcis Alexander.
Franco Io.
de Franchis Hieronymus.
Francus Paulus.
Fredero Arnaldus.
Frenesdo Bernardus.
Fuſconus de Berta Thomas.
Frezius Federicus.
de Friburgo Io.
Frid Io. Philippus.
Fridonis Azarias.
Fulconis Petrus.
de Fulgario Raymundus.
de Fulgineo Io.
Fumacius Petrus.
Fundulus Vincentius.
Furnarius Andreas.

G

GAdus Io.
de Gaeta Antonius.
Galaminus Auguſtinus.
Galandi Io.
Galaraſi Vlricus.
Galaſinus Franciſcus.
Galbertus Archangelus.
Gallo Io.
Gallutius Egidius.
Gallus Nicolaus. Guillelmus. Deſiderius. Iuo. Io. Simeon. Aimericus. Mauritius. Philippus. Iacobus. Iagardus. Dioniſius. Iubertus. Vmbertus. Raymundus. Guarinus. Robertus. Nicolaus. Franciſcus. Gamundus. Pius.
Gambacurta Philippus.
Garinus Pontius.
Garges Iulianus.
Garzia Raphael.
Gattus Conſilius.
Gau Petrus.
Gaudz Egidius.
Gazzinus Angelus.
Gebennenſis Petrus. Io.
de Georgijs Donatus. Gibertus.
de S. Georgio Fulco.
de Genebreda Antonius.
de Georgijs Donatus. Gibertus.
Gentilis Deodatus. Bernardus.
Genuenſis Hieronymus, Serulus, Petrus.
Gerardellus Petrus.
Geraldus Petrus.
Gerardus Io.
Germanus Dietherius. Offingus. Sifridus. Bernardus. Edamundus, Leonardus.
de Gerona Petrus. Lucas.
Gezza Philippus.
Ghezius Andreas.
Ghislerius Michael.
Ghiſulfus Hiacinthus.
Gilbertus Io.
Gilenzonus Raphael.
Gioncus Nicolaus.
Giube Henricus.
de Girbioſto Io.
Giſius Petrus.
de Gliſo Simon.
Godoi Petrus.
Gomos Ludouicus.
Gonzalez Ioſeph. Rodericus.
Goracius Franciſcus.
de Gordo Alphonſus.
Gozeus Archangelus. Ambroſius.
Granata Ludouicus.
le Gras Io. Bapt.
de Grattarolis Io. Bapt.
Græcus Andreas. Io. Michael.
Grimalius Iacobus.
Gritius Conſaluus.
de Gronouo Io.
de Grouero Alphonſus.
de Grozaman Gabriel.
de Grumellis Antonius.
Gruneb Nicolaus.
Grunenduale Gaſpar.
Gualterotti Iacobus.
Guanzellus Io. Maria.
Guanzonius Maximus.

de

de Guardaualle Antonius.
Guerra Alphonſus.
Guerrerius Chriſtophorus.
Guiberti Elias.
de Guidiciolo Geruaſius.
Guidonis Bernardus. Petrus.
Guidus Antonius.
Guelbes Chriſtophorus.
Gundiſaluus Rodericus.
Guſman Felix.
Gzodland Io.

H

HAmaren Magnus.
Hanibalden. Hanibaldus.
Hauet Antonius.
Helchiſedes Io.
Herculanus Vincentius. Benedictus.
Herba Benedictus.
Hermeſchel Thomas.
de Heredia Baldaſſar.
Hernandez Antonius.
Henrici Villekinus.
Henuyer Io.
Heros Corradus.
Herrera Petrus. Corradus.
Heruias Antonius.
Hetruſcus Petrus.
Heyeze Gregorius.
Hibernus Io.
de S. Hieronymo Henricus.
de Hippolytis Hippolytus.
Hiſpanus Stephanus. Io. Adimarus. Alphonſus. Dominicus. Franciſcus. Amator. Petrus. Gundiſaluus.
de Horeda Alphonſus.
Hoirer Io.
de Hollandis Michael.
Hoppe Io.
Hoochſtratus Iacobus.
Horum Guilelmus.
Hungarus vide Vngarus.
Hurtadus Io.

I

de S. IAcobo Gregorius.
Iacomelli Thomas.
de Ianua Dionyſius.
Iauellus Io. Chryſoſtomus.
Icard Io.
Ilperinus Petrus.
Inſtiroris Henricus.
Inglar Gaſpar.
de Inuitiatis Iacobus.
de Inſula Baptiſta.
de S. Ioanne Iacobus.
de Ioannotto Antonius.
de Ioetex Iacobus.
Iolui Io.
Iorge Thomas. Gualterus.
Iorſue Iuo.
Ioikurd Hermanus.
Inglar Gaſpar.
Iſambardus Io.
Iſquedo Io.
de Iudicibus Io. Baptiſta.
Italus Alexander. Raymundus.
Itol Petrus, Mamimeitus.
de S. Iuſta Io.
Iuſtinianus Vincentius. Antonius. Decius. Timothæus. Hieronymus. Marcus. Cōſtantinus. Andreas. Auguſtinus. Martinus.
Iuſtus Michael.
de Iuuenatio Nicolaus.

K

KAezer Martinus.
Kaeſchen Albertus.
Kalulen. Henricus.
Kamonſchel Io.
Kiluarbius Robertus.

L

DE Labora Guillelmus.
Lacchius Matthæus.
de Lagora Ludouicus.
Laine Petrus.
Lambertus Io.
Lambrus Bonifacius.
Lancianen. Nicolaus.
Lancius Io. Bap. Hipolitus Maria.
Langen Nicolaus. Dominicus.
de Lancicia Albertus.
Laparice Iacobus.
Laparius Bartholomæus.
de Lara Dominicus.
de Lauania Bonifacius.

de

de Lauduno Guillelmus.
de Lauda Dominicus.
de Lauinga B. Albertus Mag.
Lauteus Marcus.
Lazaren Bernardus.
Lazarus Georgius.
Lecauella Sebaſtianus.
Ledeſma Bartholomæus.
Lemos Gregorius.
de Leco Paganus.
Lemairẽ Stephanus.
Lemouicenſis Guillelmus.
Leo Io.
de Leodegaria Petrus.
de Leodio Daniel.
Leonentis Dominicus.
de Leontino Reginaldus. Thomas. Rogerius. Simon.
Letius Michael. Angelus.
Letexerot Io.
Leyns Adam.
Libellus Hiacynthus.
Ligius Gulielmus.
de Lignano Martinus.
Ligur Nicolaus.
Lingonienſis Simon.
Lizaragua Reginaldus.
Loayſa Garſias, Hieronymus.
Locatellus Euſtachius.
Locatus Vmbertus.
de Lomenie Franciſcus.
Lombardus Rainerius. Guillelmus. Nicolaus. Arnaldus. Ottonellus. Io. Guido.
Londinenſis Raymundus.
de Longares Io.
Longus Ludouicus.
Lopez Petrus.
Loſimer Andreas.
Lothgerius Io.
de Lublino Zarolaus.
de Luca Ptolomæus.
Lucarinus Reginaldus.
de S. Lucia Gregorius.
de Lucurri Comitib. Antonius.
Ludia Mercorius.
de Lugduno. Guillelmus Corradus.
de Ludena Io.
de Lugo Io. Bapt. Pius.
Lulmus Matthæus.
Lungardus Henricus.

M

MAculanus Vincentius.
Mackellis Dauid.
de Magdaleno Didacus.
de Magiſtro Franciſcus.
Magripodanus Franciſcus.
Magripodarius Hiacynthus.
Magius Laurentius.
Maidalchinus Angelus.
Mainerius Io.
Maioricenſis Nicolaus.
Makelli Dauid.
Malabranca Latinus.
Malaſpina Cherubinus.
Malateſta Thomas.
Maltrauerſus Angelus.
Maleſardus Gregorius.
de Mali Saxo Otho.
de Malocello Petrus.
Malumbra Thomas.
Manara Paulus.
Mantuanus Thomas.
Mannellus Lucas.
Manricus Bernardus.
Manſus Iacobus.
de Mangiatheris Stephanus.
de Manthea Franciſcus.
Marabottus Benedictus.
Maramaldus Guido.
de Marauilla Petrus.
Marillo Michael.
Marcorius Dominicus.
Margottinus Thomas.
March Aſcaſius.
de Marchis Petrus.
de Mardones Didacus.
de Marillo Michael.
de Mari Io. Bapt.
de Marialto Michael.
de Maricalmo Petrus.
Marialatius Petrus.
de Maruia Nicolaus.
Maresfeldius Guillelmus.
Marinus Leonardus. Dominicus. Io. Bapt.
Mariottus Dominicus.
Marreſius Antonius.
Maroldus Marcus.
de S. Marrino Nicolaus.
Marmotta Hiacynthus.
de S. Martino Nicolaus. Thomas.
Marquet Io.

de

*M*artino Stephanus.
de S. Martino Thomas. Io.
Martinus Raymundus.
de Martinengo Io. *Bapt.*
de Maruia Nicolaus.
Martini Nicolaus. Antonius.
de *M*artyribus Bartholomæus.
Maſinus Eliſeus.
de Maſſinis Petrus.
Maſpurgenſis Conradus.
Maſſei Petrus.
Mattheucci Benedictus.
de Maus Gualterius.
*M*antopa Paſchaſius.
de S. Maximo Nicolaus. Iacobus.
de S. Maximo *Petrus*.
Mayeue. Iuo.
Mazza Thomas.
Mazarinus Michael.
de Medijs Michael.
de Medicis Zenobius. Matthæus. Marcus.
de Mediolano *Petrus*. Camillus.
de Medna Cyprianus.
de Medullione Raymundus.
Melchiorius Georgius. Nicolaus.
*M*endez Io.
*M*endozza Franciſcus. Martinus. Petrus.
Melachouus Dominicus.
de Menſa Bernardus.
Mercatus Io.
Mercorius Iudas.
Mentunai *Aigo*.
de Merula Nicolaus.
Meſſanenſis Franciſcus.
MiasKouſchi Sigiſmundus.
Michael Io.
de S. Michaele Ludaeus.
de Michaelis *Bernardus*, Sebaſtianus.
de Mileto *Iacobus*. Iulianus.
de Militijs Guillelmus.
de S. Miniate *Io*.
*M*inij Criſtophorus.
ex *M*irabilibus Nicolaus.
Mirab *Benedictus*.
de Molendinis Io.
*M*onaldeſcus Tramus.
de Monca Veloſco Chriſtophorus.
*M*onſirgis Io.
de *M*onelia *Paulus*.
de *M*onſalco Gregorius.
de *M*onopoli Marcheſinus.
de *M*ontagnana *Bartholomæus*.
de Montaluo *Io*.
de *M*ontanro Raynaldus.
de Monte Henricus. Io.
de Monte Albo *Gregorius*.
de Montecatano Guillelmus.
de *M*ontecucco Iordanus.
de Monte Falcone Berengarius.
de Monte *Sancto Vincetius*. Iordanus. Leonardus.
de *M*onte Fodone Io.
de Monteleone Dionyſius.
de Monte Peſſulano Gerardus. Io.
de Monte Reuelli.
de Monte Roſo Thomas.
de Monte Rubeo.
de Monte Sono Io. *V*incentius.
*M*onticellus Petrus.
de Montufar *A*lphonſus.
Morales Io.
de Moreca Guillelmus.
*M*orelles Coſmus.
Moſticenſis Melchior.
de Muro Bernardus.
Muzarellus Hieronymus.
*M*uzzauillo Io.

N

NAllius Auguſtinus.
de Narbona Guillelmus.
Nardinus Sixtus.
de Naro *T*homas
*N*arus Gabriel.
Natalis Michael
de Natis *A*lbertus.
Nauardu Io.
Nauaſſa Ximenius.
de Neapoli *A*ntonius. Lucas. Philippus. Troianus. Leonardus. Ambroſius. Angelus. *V*go. Nicolaus, Felix. *Lucas*. *M*agneſuis. Petrus, Landulphus. Ludouicus. Rogerius.
del Nero Bernardus.
Nicolai *A*ymo. Petrus.
Nicoſienſis Iulius.
Niger *I*acobus.
Nigri Vgo.
Nignarda Fœlicianus.
Noa Guillelmus.
de Noia Vbertus.
de Nola Thomas.
Nonij Henricus.
Normandus Robertus.

Norberto Hermannus.
de Nouaria Marcus. Simon.
de Nouio Petrus.
Nouinionus Bernardus.
de Nouocaſtro Io.
de Nuceria Petrus.
Nuclantius Iacobus.
de Nuſſia Henricus.
Nuzza Hieronymus Bapt. Angelus.

O

OBertus Paulus.
Obſini Io.
Odaſius Aurelius.
de Odone Guillelmus.
Ohairt Eugenius.
Opatouicenſis Io.
Oleaſter Hieronymus.
Oleronius Guillelmus.
de Oltramannis Bonacurſius.
O Kellij Thomas.
Opicis Philippus.
Ophouius Michael.
de Omeſſa Antonius
Ommae Io.
de Orbieta Stephanus.
de Orſinis Manfredus.
Orgoglius Gasbertus.
de Orniano Benedictus.
Ortes Io.
de Ortis Auguſtinus.
Ortiz Thomas.
Oſorius Aluarus.
Otoncubayi Donatus.
de Ouis Nicolaus.

P

PAcenſis Auguſtinus.
de Faconetto Benedictus.
de Pactis Peregrinus.
de Padella Io. Georgius.
de Padrolo Michael.
de Padula Alexander.
de Paganottis Benedictus.
Pagnes Bernardus.
de Paiulouu Sraniſlaus.
Palearius Paulus.
Palomius Petrus.
Palauicinus Thomas.
de Palude Petrus.
Palumba Ambroſius.
de Pamnone Radulphus.
Panduſius Gregorius.
Pannonius Herbordus.
de Paparonis Paparonus.
de Papazuris Bartholomæus.
de Papia Auguſtinus.
Pariſienſis Guillelmus.
Pariſius Stephanus.
Pariſiottus Io.
Parma Henricus. Laurentius.
de Parnaco Pontius.
Patui Guillelmus.
Paruta Thomas.
Paruus B. Bartholomæus.
Paſchalis Angelus.
Paſſarinus Petrus Maria.
Paſſinus Antonius.
Paſſus Michael Pius.
Paueſius Iulius.
Paul Io.
de Paula Franciſcus.
Paulinus Io. Vincentius.
Paulonus Dominicus.
Pauo Antonius.
Peccius Raynerius.
Pedrazza Vincentius. Io.
Pelagallus Michael.
Pelarges Ambroſius.
Pelegrinus Vincentius Maria.
Pelizarus Lazarus.
Penna Io. Bapt. Antonius.
Peraldus Guillelmus.
Peri Michael.
Pererius Hieronymus.
Pergamenſis Agniſius.
Perpinianus Vitus.
Perez Petrus.
Peronius Io.
Peronius Sixtus Maria.
de Peruſio Franciſcus. Iacobus.
de Peſottis Vincentius.
Petit Guillelmus. Elias.
de Petra Arnaldus. Guillardus.
Petra Sancta Franciſcus.
Petrettus Auguſtinus.
Petri Iacopin Laurentius.
Petri de Goduo Villermus.
de S. Petro Io.
Petronius Hiacynthus.
Picaudi Petrus.
Piccardus Io.

Pic-

Picchettus Hiacynthus.
Piccinus Adeodatus.
Pichitus Manſuetus.
Pichius Petrus.
Picus Paulus.
Pieppius Dionyſius.
de Pietate Io.
de Pigalordis Iacobus.
Pilars Petrus.
de Pilaſtris Paulus.
de Pileo Vido.
Pinna Corradus.
de Pilſna Nicolaus.
Pineius Franciſcus.
Ping Io.
Pinna Corradus.
Pinon Laurentius.
de Pinto Thomas.
de Pireto Petrus.
de Piſauro Antonius.
de Piſis Petrus. Gaufridus.
Piſtorienſis Corradus.
Piſtoris Nicolaus.
Pizamanus Antonius.
Pizzinus Ioſeph Maria.
Placentinus Ruffinus.
de Placiario Rodulphus.
de Planetis Pontius.
Ploger Bartholomæus.
de Plorca Petrus.
de Podio Io. Guillelmus.
Poggius Franciſcus.
Pol Io.
Politus Hieronymus. Amboſirus Catharinus.
de Polo Io.
Polonus Martinus. Felix. Petrus. Vielmus. Marianus. Iacobus. Vuigubaldus. Henricus. Io. Nicolaus. Almamaſius. Vincētius. Vitus Cyprianus. Paulus. Albertus. Adrianus. Bernardus. Georgius.
Pomelet Natalis.
Pondellus Claudius.
de Ponciaco Matthæus.
de Ponte Raymundus.
de Ponticorona Antonius.
Pontius Petrus.
de S. Portiano Durandus.
Portello Petrus.
de Pornaſio Raphael.
Porta Solis Angelus.
Portius Franciſcus.
de Portugal Io.
Porreus Martinus.
Portulaca Andreas. Blaſius.
PoſſecK Nicolaus.
de Poteſtate Nicolaus.
Pouala Petrus.
Polus Rampertus.
de Populonia Io.
de S. Petro Io.
Prior Raguſinus Io.
Pyromallus Paulus.
de Praga Henricus.
Prauias Petrus.
de Prato Io. Nicolaus.
Preti Vincentius.
Prœmolus Io. Bapt.
Priatonius Stephanus.
Primaticus Gregorius.
Priuernas Reginaldus.
Prouincius Florus.
Pulcrifili Dominicus.
Puppius Dominicus.
Puteus Franciſcus.
Ptolomæus Chriſtophorus.
Pythzel Alexius.

Q

Quare Petrus.
de Quamada Io.
de la Queua Franciſcus.
Quintianus Hieronymus.
Quintius Auguſtinus.
Quirinus Hieronymus.

R

De Racanellis Lazarus.
Radzieco Io.
Raduanus Stanislaus.
de Raggiato Petrus Martyr.
Raguel Michael.
de Raguſio Iacobus. Blaſius.
Ramfoldus Lactantius.
Ramirez Michael. Io.
Ranche Guillelmus. Petrus.
Ranquet Gabriel.
Ranuntius Angelus.
Ranzanus Petrus.
de la Rapita Matthias.
de Rauennato Henricus.
Razzalus Nicolaus.
Raymundus Io. Bapt.

Raymundi Guillelmus.
Raynaldus Petrus Martyr.
Reda Iacobus. Io.
Reghetia Io. Vincent.
de Regio Antonius. Auguſtinus.
de Regibus Gaſpar.
de Regio Nicolaus.
Regius Io. Dominicus.
de Regno Franciſcus.
de Rempls Nicolaus.
de Renda Thomas.
Renolius Io.
de Reſurrectione Antonius.
Rethut Hugo.
de Remis Petrus.
Ribera Saluator.
Riccardus Nicolaus.
Riccius Antonius.
de Richettis Fauſtinus.
Ricetti Clemens.
Righius Io. Bapt.
Riphoz Raphael.
Ripa Sanctes. Raphael.
de Ripattanſona Petrus.
de Riuello Antonius.
de Robertis Robertus.
Robles Franciſcus.
de Rochetto Ludouicus.
Roccamora Thomas.
Rodes Berengarius.
Roger Franciſcus.
Robia Io.
Rodriquez Chriſtophorus.
Rodulphus Nicolaus.
Roganus Petrus.
Rogerius Io. Dominicus.
de Roma Gentilis. Philippus. Franciſcus. Raynaldus. Algyſius. Leonardus.
Romanus Gualla.
Romeus Dominicus.
Roncionus Marcus.
Roſa Pipinus.
Roſſius Iacobus.
Roſcius Antonius.
Roſellius Nicolaus.
Roſeruo Spiritus.
de Roto Raymundus.
de Ruffia Petrus.
Ruager Io.
de Ruere Io. Franciſcus. Dominicus.
Ruiſat Thomas.
de Rupe Adimarus. Claudius.
Ruſca Hieronymus.
Ruthelem Michael.
Ruthenus Stephanus. Io.

S

Sabellus Iordanus. Io.
de Sagra Antonius.
Saguini Elias.
de Sala Oddo. Franciſcus.
de Salamanca Io. Sebaſtianus.
Salamia Petrus.
Salamonius Io.
Salazar Dominicus.
Salisburgenſis Gaſpar.
de Salinas Dominicus.
Salomonis Stephanus.
Saltarellus Simon.
Saluius Ambroſius.
Saluagus Auguſtinus. Bernardus.
Sillanus Petrus.
Sanctius Guillelmus.
Sanbiaſius Pyrrus.
de Sanctis Dionyſius.
Sanctozius Antonius.
de Santillan Alphonſus.
Sanioannius Petrus.
Saracenus Petrus.
Sarbinius Paulus.
Sanſedonius B. Ambroſius.
Santreim Otto.
de Sardinia Blaſius.
Sardus Federicus.
Saria Thomas.
A Saruia Io.
de S. Saturnino Nicolaus.
Saulus Io.
Serzalius Iacobus.
Scala Petrus.
Scalia Deſiderius. Deodatus.
Scaliger Io.
Scandelandus Io.
Scalona Vincentius.
Sceua Philippus.
Sehilinus Aurelius.
Sciomberg Nicolaus.
Scopper Corradus. Gregorius.
de Scotia Adam.
Scotus Thomas.
Secinia Albertus.
Segarra Arnaldus.
Seguin Hugo.
Seghitius Michael Angelus.

Segnart Engucrardus.
de Sanicia *Bartholomæus*.
de Senis Dominicus. Galganus. Antonius. *Bartholomæus*. Io.
de Seraphinis Thomas. Vincentius.
de Serauallo Petrus.
Sergius Iacobus.
Serra Matthæus.
Scrignanus *Io. Bapt.*
Serronus Hiacynthus.
Seruandi Franciſcus.
Seruantius Gregorius.
de Setia *Nicolaus*.
de Sexto Guiddottus.
de Sicilia *Robertus*. Laurentius. Thomas.
Siculus Petrus.
de Sigeſtro Antonius.
de Signia Morandus.
Siladchouski *Abram*.
de Silua Petrus.
de Siluio Hernandus.
Siluius Gregorius.
Simonis Io.
de Sochaczou Petrus.
Solanus Io. Petrus.
de Soliaco Guido.
de Solutijs Antonius.
de Soto Petrus. Dominicus.
de Soto Maior Antonius. Ludouicus.
de Souſa *Antonius*.
Sozenſis Nicolaus.
Sozinus Petrus.
de Spalatro Angelus.
Spigarolus Ludouicus.
Spouer *Venceslaus*.
Sprongerius Iacobus.
Spron Martinus.
Staniranus Iulius.
Statij Leonardus.
Stephanus *Bartholomæus*.
de S. Stephano Antonius.
de Stilo Franciſcus.
de Stella Thomas.
Stepſius Benedictus.
Strettus Ruffinus.
de Stellopardis Dominicus.
Stoicus *Io*.
de Strozzis Philippus.
de Suana Orlandus.
Suarez Laurentius. Dominicus.
Subianus Hiacyntus.
Sudre Guillelmus.
Summa Ripa Raymundus.
de Sulmona Placidus. *Thomas*.
Suppa Aloyſius.
de Surrento *Nicolaus*.
de Suſato Iacobus.
Szahouski Adrianus.
de S. Philippo *Antonius*.

T

TAcconus Iſnardus.
Tadolinus Rocheglanus.
de Talauera Alphonſus.
Tapparellus Io. Maria.
de *Tappia* Petrus. Vincentius. Stephanus.
de *Taracona* Fulco.
de *Tarantaſia* Petrus.
Taruſius Hiacintus.
Taſca Stephanus.
de *Taruiſio* Franciſcus.
de *Tauora* Henricus. Ferdinandus.
Taurus Petrus.
de Tedaldis Riccardus.
Terdonenſis Dominicus.
Tellez Emanuel.
Temudo Gregorius.
de Tenda Nicolaus.
de Terminis Michael.
de Teramo Baldaſſar.
de Terracina Petrus. Albertus.
Tertius Auguſtinus.
Teſta Conſtantinus.
de S. Theodorico Hugo.
Thaluiſti *Antonius*.
Theutonicus Thomas. Bernardus. Io.
Thomaſinus *Thomas*.
Thomaſonus Thomas.
de Tomacis Simon.
Tiedra Hieronymus.
Tillus *Martinus*.
de Tinctis Nicolaus.
de Toledo Io.
Tlozzina Petrus.
de S. Thoma. Dominicus. Alphonſus.
Tintus Iacobus.
de Tolomæis Chriſtophorus. Eneas.
de *Toloſa* Franciſcus.
Tolpettus Paulus.
Torlatius Dominicus.
Tomcus Io.
de Tonnes Petrus. Thomas.
de Torres Chriſtophorus. Paulus. Thomas.

de

de Toro Tomas.
de Tornifis Michael.
Tragnolus Albertus.
de Tano Angelus.
Treuiſanus Hieronymus.
de Trinitate Fraciſcus.
de Triuiado Thomas.
de Tropeia Theophilus.
Togettus Gaſpar.
de Toledo Io.
de Tullio Raymundus.
de Tura Iacobus.
Turrenſis Io.
de Turribus Antonius.
Turrecremata Io. Thomas.
Turrianus Andreas.
de Turre Guido.
de Tuſcia Petrus.
de Tyro Nicolaus.
Tzymerman Nicolaus.

V

VAgnonus Iuſtinianus.
Valderama Domiaicus.
Valdehulenius Io.
Valdinas Io. Matthæus.
Valdiuieſſo Antonius.
Vallen Guilielmus.
de Valentia Vincentius. Iacobus Sebaſtianus.
Valente Antonius.
de Valentibus Michael.
Valentiηus Adrianus.
de S. Valentino Robertus.
Vallatus Benedictus.
Vallidiie Io.
de Vallitoleto Ludouicus. Petrus.
de Valuerde Vincentius.
Vannius Vincentius.
Varellus Bartholomæus.
de Varlo Valerianus.
Varuins Ludouicus.
Vaſionen. Beroaldus.
Vaſquez Martinus.
Vaſtin Stephanus.
Vayon Garzias.
Vbila Andreas.
de Vdine Andreas.
de Vecſloria Corradus.
de Vedano Pax.
de Vega Petrus.
Velaſquez Io.
Venceslai Nicolaus.
Venerius Laurentius. Andreas.
Ventacordius Paſchaſius.
de Venetijs Bonifacius. Andreas. Petrus. Ludouicus. Io. Nicolaus. Michael.
Ventimilien. Valentinus.
Ventura Bartholomæus.
de Vercellis Io. Petrus. Laurentius.
de Verona S. Petrus Mart. Marcus. Michael. Angelus.
Vgolottus Siluester.
de Viadama Antonius. Io.
de Vicarijs Seraphinus. Stephanus.
Vicecomes Ioſeph Maria. Io. Thomas. Petrus.
de Vicentia B. Io. Hugo. Florus.
de S. Victore Nicolaus.
de Victoria Franciſcus.
Vigoroſi Io.
Vielmus Hieronymus.
Villa Dominicus.
de Villis Eraſmus.
de Villaco Kenardus.
Villattus Iacobus.
de Vinea Hieronymus.
de Vineis Raymundus.
VinKterbunus Gualterus.
de Vio Thomas.
Viola Ambroſius. Io. Chriſoſtomus.
Viſilienſis Io.
Vitalis Franciſcus.
de Viterbio Raynon. Iacoaus. Io. Laurentius. Petrus. Arnulphus.
de Vlualdis Ludouicus.
Vliſiponenſis Vincentius.
Vlloa Dominicus.
Vnder Io.
Vngarus Alexāder. Benedictus. Andreas. Petrus. Gaſpar. Dominicus. Nicolaus. Io. Euſtachius.
de Voragine Iacobus. Gaſpar.
de Vrbino Nicolaus.
de Vrbe Branca.
de Vtrie Philippus.
de Vrſinis Latinus. Matthæus. Paulus.
Vrſus Petrus.
VskMauritius.
Vſti Albertus.
Vſus Maris Stephanus.
Vual Petrus.
Vuat Io.

Vui-

Vuicleus Ricardus.
*V*uilliers Petrus.
*V*uolf Hermannus.

X

Xauierius Hieronymus.
Xaque Petrus.
Xeream Andreas.

Z

Zaiachez Stephanus.
Zambeccarius Hieronymus.
Zamorrenſis Munio.
ZamoysKi Io. *Bapt.*
Zanardus Robertus Maria.
de Zarate Gabriel.
Zatores Petrus,
Zauda Hieronymus.
Zaualia Damianus.
Zaureus *M*arcus.
de la Zerda *F*ranciſcus. *Alphonſus.*
Zittardius Leonardus.
Znenen Nicolaus.
Zoiles Io.
Zuccari Paulus.

ADMONITIO AD LECTOREM.

LECTOR aduerte in elogijs virorum Illuſtrium, quos hoc libro amplexus ſum, nulla me obiter attingere, quæ ſanctitatem ipſis videantur adſeribere: perſtringo nonnumquam aliqua ab ijs geſta, quæ cum vires humanas ſuperent, miracula videri poſſunt: præſagia futurorum, arcanorum manifeſtationes, reuelationes, illuſtrationes, & ſi quæ ſunt alia huiuſmodi: beneficia item in miſeros mortales eorum interceſſione diuinitus collata; demum nonnullis ſanctimoniæ, vel martyrij videor appellationem tribuere. Verum hæc omnia ita meis Lectoribus propono, vt nolim ab illis accipi tamquam ab Apoſtolica Sede examinata, atque approbata, ſed tamquam, quæ à ſola ſuorum auctorum fide pondus obtineant, atque adeo non aliter quam humanam Hiſtoriam. Proinde Apoſtolicam S. Congregationis S. R. & vniuerſalis Inquiſitionis decretum anno 1625. editum, & anno 1634. confirmatum integre, atque inuiolate, iuxta declarationem eiuſdem decreti à S. mem. Vrbano Papa VIII. anno 1631. factam, ſeruari à me omnes intelligant, nec velle me, vel cultum, aut venerationes aliquas per has meas narrationes vlli arrogare, vel famam, vel opinionem ſanctitatis, aut martyrij inducere, ſeu arguere, nec quicquam eius exiſtimationi adiungere, nullumque gradum facere ad futuram aliquando vllius beatificationem, vel canonizationem, aut miraculi comprobationem, ſed omnia in eo ſtatu à me relinqui, quem ſecluſa hac mea lucubratione obtinerent, non obſtante quocumque longiſſimi temporis curſu. Hoc tam ſancte profiteor, quam decet eum, qui Sanctæ Sedis Apoſtolicæ obedientiſſimus haberi filius cupit, & ab ea in omni ſua ſcriptione, & actione dirigi.

ERRATA.

Fol.	*Col.*	*lin.*	*Err.*	*Cor.*	*Fol.*	*Col.*	*lin.*	*Err.*	*Cor.*
114	1	11	trigeſ. quarto	trigeſ. nono	370	1	27	Gregorius	Creſcentius
ibid.	3	36	Papæ X.	IX.	371	2	23	Gregorius	Georgius
128	1	16	Ranolius	Ranolium	377	2	37	Bucleo	Kocleo.
129	1	30	Maſſinis	Graſſinis	380	2	2	Martij	Maris
218	1	44	Innocent. IX.	VI.	382	1	28	S. Dominici	S. Dominini
227	1	23	Boldrinus	Bolderus	389	2	vlt.	15.	1312.
234	1	1	Muſarec	Io-Muſarec	393	1	23	alijque	alijſque
ibid.	1	4	1518.	1418	396	2	28	Nicolaus IV.	III.
287	2	24	1664.	1464	406	2	36	fuiſſet	fuiſſe.
307	1	43	1052.	1502.	ibid.	2	37	1377.	1378.
319	1	49	1519	1419.	460	2	27	moderatorer	moderatore
ibid.	1	24	Paulus V.	III.	462	2	2	Moderatores	Moderatore.
321	2	75	Nobili	nobili ioco	471	2	37	Greardus	Gherardus
327	2	28	Nicolaus IV.	V.	490	1	30	Guerra	de Enguera
331	2	7	Epiſcop.	Archiepiſc.	493	1	17	Epiſcop.	Archiep.
336	2	29	nunquam	vnquam	494			dele totum	numerum 21.
337	2	17	infidelibus	in fidelibus	507			in Tit. 13.	adde I.
348	2	penult.	volens	valens	544	2	36	Stephanus	Seraphinus
352	1	2	capſula	câſula	553	1	26	adde	nomenclaturam
ibid.	in	fine	Rege	Reges	ibid.			inuolutus	inuolutos
355	2	39	poſt Theodoricū	adde ſeu	559	1	36	Martyr	Maria
ibid.	1	5	Nicolaus IV.	III.	563	2	16	mortem	montem
357	2		dele totum n. 17.	& lege num. 56.	581	2	34	Andreas	Antonius
363	2	12	mitaretur	munitaretur	585	1	13	exularentur	exularent.
667	1	37	diſputatum.	diſputandum	ibid.			dele Titulum	43 Hiſpaniæ
368	2	3	Sinodi	Sinodo	605	2	vlt.	1464.	1474.
					606	1	42	Petro	Vincentio.

Cetera Minoris notæ errata per te met ipſum Lector corrige.

ADDENDA.

INter eos Patres, qui Conſtantien. Concilio interfuere adde P. F. Iacobum Arigonum vt diximus in Epp. Tergeſtin.

Inter Commiſſarios *Apoſt.* adde P. F. Albertum à *Secinia* Commiſſarium Innocentij VIII. vt diximus in Epp. *Therdoſien.*

Inter Capellanos Regum adde P. F. Ioannem *Alemanæ* Capellanum Maiorem Regis Siciliæ vt diximus in Epp. *Syracuſan.*

Inter Commiſſarios Gen. S. R. & Vniuer. Inquiſit. adde vltimo loco. P. *Mag.* Fr. Dominicum *Mariam* Pozobonellum Saonenſem de Conuentu Ianuen. S. Mariæ de Caſtello virum doctum & eruditum ex Inquiſitore Placentino *à* Alexandro VII. Iunio menſe anno 1666. aſſumptum, poſt deceſſum Critij menſe Maio ſubſequtum, cuius Corpus in noſtra Eccleſia S. *Mariæ* ſuper Mineruam conditum iacet.

Fol. 487. col. 1. lin. 1. poſt Franciſcum *adde* Lucaman factus eſt Pœnitentiarius P. F. Franciſcus Tribulet Gallus.

L A V S D E O.

A01 1470940

G.46.

Digitized by Google